ထေရဂါထာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတိယတွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

ဌ-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၆-နာဂသမာလတ္ထေရဂါထာ။

စတုက္ကနိပါတော၊ လေးပါးသောဂါထာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော စတုက္ကနိပါတ်၌၊ အလက်တာတိအာဒိကာ၊အလက်တာဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နာဂသမလတ္ထေရသား၊ နာဂသမလ မဆုတ်ရ၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အာယဿိ၊ ဤနာဂသမလ မထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရသား ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ဂိမှသမယေ ဆွေအခါ၌၊ သူရိယာတာပသန္တိတ္တာယ၊ နေဟူဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်း စွာဟူသော၊ ဘူမိယာ၊မြေ၌၊ဂန္ဓဗ္ဗဆန်း၊ကြွတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဆတ္တံ၊ထီးကို၊အာဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် တေနပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမသိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သက္ကရာဇဝတ်ကုလေ၊သာကိုဝင်မင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နာဂသမလောတိလဒ္ဓနာမော၊နာဂသမလဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိ၏၊ခယဝယံ၊ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ပဋ္ဌပေတ္တာ ဖြစ်စေ၍၊ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာပေန္တော၊ အားထုတ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊အာရုဟာတ္တံ၊အာရုဟာဇွားဖြိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေနထိ ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ကေဆတ္တိယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊

ပ၀ဝိ၊ မြေကြီးသည်၊အင်္ဂါရစာတာ၊ ဓိ:ကျီးရကဲ့သို့ဖြစ်လျက်၊မဟိ၊ မြေကြီးသည်၊ ကုက္ကုဋောနုဂတာ၊ ပျာဟုကဲ့သို့ဖြစ်ထျက်။ ပဒုမုတ္တရောပဒုမုတ္တရဒေအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဋ္ဌောကာသမှ် လွင်တီးကောင်ခွ၊စက်မိ၊စကြီကြွတော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဏ္ဍရဆွတ်ဖြူသော အာဆင်းရှိသော ထီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အဋ္ဌါနံ၊ အဋ္ဌနံ့ရည်သောခရီးသို့၊ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏၊တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌနံ့ရည်စွာသွားသောအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊သမ္ဘဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာနုဗေ၊မြင်ရ၍၊မေ၊ငါအား၊ ဝိတိ၊နှစ်သက်ခြင်းဝိတိသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ဖြစ်လတ်သတည်း။ ၊ဘူမိ၊ ဖြေသည်၊ မရိစိအဋ္ဌဒုာ၊တနှဲ့လျှပ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၏၊ အယံမဟိ၊ ဤမြေကြီးသည်၊အင်္ဂါရာ၀၊ဓိ:ကျီးပုံကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သရိရသဿဒဓေ၀ေ၊ ကိုယ်အသက်ကို ကုန်စေတတ်ကုန်သော၊ မဟာ၀ါတာ၊ လေပြင်းမုန်တိုင်းတို့သည်၊ဥပ၀ါယန္တိ၊ တိုက်မှုတ်တွန်းကုန်၏၊ဣမံ၊ဆတ္တံ၊ဤထီး၊သည်၊သိတံ၊ အာချမ်းကို လည်းကောင်း၊ဥဏှံ၊ အပူကိုလည်းကောင်း။ ဝိ၀မတိ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်၏၊ဣမံ၊ဆတ္တံ၊ဤထီး၊သည်၊ ၀ါတာတပနိ၀ရဏံ။လေနေပူကို ဖြစ်တား၊တတ်၏၊ဣမံ၊ဆတ္တံ၊ဤထီး၊ကို၊ပဋိဂ္ဂဏှာ၊ခံတော်မူပါလော၊နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းချမ်းရာမှန်းပြည့်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿိ၊သောမိ၊ ဖြင်ရလို၏။ ။အနုကမ္ပကော၊ဝေနေယျကြာသတ္တ၀ါတို့ကိုလွန်စွာသနားတော်မူသော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာညာဏ်နှင့်ယှဉ်တော်မူသော၊ မဟာယသော၊ မျိုးသောဂျေရိုဇနတ်ပရိသတ်ရှိတော်မူသော၊ပဒုမုတ္တရောပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မမ၊ငါ၏၊ သက်ပွံ့၊အကြီသည်ရာစေတနာကို၊ အညာယ၊သိတော်မူ၍၊ သေတဆတ္တံ၊ထီး၊ဖြူကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ခံတော်မူ၏။ ။အဟံ။ ငါသည်၊တိ ံသကပ္ပါနိ၊ ဂ ဟ္ဘာသုံ:ဆယ်တို့ပတ်လုံ:ဒေ၀ိန္ဒော၊ သိကြား၊နတ်မင်:သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ဒေ၀ရဇ္ဇံ၊နတ်ပြည်ကို၊အာကာ၊ရယိ ံ။ ဝိုး:အုပ်ရ၊ ဿတာနံ၊ပဋ္ဌကွတ္တုံ၊ အကြွပ်ငါ:ရာတို့လည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်:သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝိ၀ုလံ၊ပြန့်ပြောစွာသော၊ ပဒေသရဇ္ဇံ။ပဒေသရာဇ်မင်:ကို၊ဂဏာနုတော၊အရေအတွက်အား၊ဖြင့်၊အသ၌ယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊အတ္တနော၊ပိမိအား၊ ပူဇေ၊ရှေ:ခ့ဲ၊ သုကတံ၊ ကောင်:စွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ သက်ကမ္ပံ၊ပိမိကောင်:မှုကုသိုလ်၏အကျိ:ကို၊ အနုဘောသိ ံ၊ ခံစား:ရ၏။ အယံ၊ဤဘ၀သည်၊မေ၊ငါ၏၊ပစ္ဆိမာ၊အဆုံ:ဖြစ်သော၊ဇာတိ၊ဘ၀တည်း စရိမော၊အဆုံ:ဖြစ်သော၊ ဘ၀ေ၊ဘ၀သည်၊ ၀တ္တတေ၊ဖြစ်၏၊ အဓ္ဓုဝိ၊ ယသုထက်တိုင်အောင်လည်း။ မေ၊ငါအား၊နိစ္စကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း သေ

တန်ဆူတော်။ထီးဖြူကို၊ရေရိယျတိ၊သောင်အပ်ချီ၊ဆုတောင်း၊ဤဘဒ္ဒကပ်က မြေသတ္တဝါသပာသေကပ္ပေ၊က မြေတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ထိုပရမရတ္တရဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ယင်းဆတ်တော်အကြင်ထီးဖြူတော်ကို၊အာဒီနီ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူးပြီ။ တသကမ္ဘာသား၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟာသာ။ အစွမ်းကြောင့်၊ဒုဋ္ဌတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိစာနာပိ၊မသိရ။ ဆုံ၊ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဆတ္တဒါနသာ။ ထီးဖြူအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း။ ၊မယ်၊ငါအား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ ဇရတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံး အမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏။ ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တောပန၊ရောက်ပြီး၍ကား။ ၊အလက်တာသုဝသနာ(၀) ကတံဗုဒ္ဓသာသနန္တိ၊ အလက်တာသုဝသနာ(၀) ကတံဗုဒ္ဓသာသနံဟူ၍၊စတုဟိဂါထာပါ၊လေးဂါထာတို့ဖြင့်။ ပဒိုပတ္တိ ကိတ္တနမုခေန၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဒိုပတ်ကိုကြား၊ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၊တော်မူ၏။ ၊အလက်တာ၊ လက်ကောက်လက်ကျပ် အစရှိသည်ဖြင့် ပြုပြင်ဆင်ယင်အပ်သော၊တန်ဆာရှိသော၊သုဝသနာ၊တင့်တယ်သော၊တန်ဆာရှိသော၊မာလိနီ၊ဆင်ယင်အပ်သောပန်းပွင့်ရှိသော၊စန္ဒနူသာဒါ၊ စန္ဒကူးနံ့သာတည်းဟူသောလိမ်း ကျံခြင်းဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊နန္ဒကိ၊ကခြေသည်မိန်းမဖြစ်သော၊နာရီ၊မိန်းမတယောက်သည်၊မဟာပထေမဟာပထသား၊ဖြို့မခရီး၏၊ မဏ္ဍော၊အလယ်၌၊ ဝူရိယေ၊ အဂ်ါငါးပါးရှိသော ဝူရိယာတို့ကို ကီးမှတ် သည်ရှိသော်၊နစ္စတိ၊ကခြင်းကိုပြု၏၊ ဝိလ္ဘိကာယ၊ဆွမ်းခံခြင်းအကျိုးဌ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်သော၊အဝတံ၊ငါသည်၊အလက်တံ၊ လက်ကောက်လက်ကျပ် စသည်ဖြင့်တင့်တယ်စွာဆင်အပ်သောတန်ဆာရှိသော၊သုဝသနံ၊ကောင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သော၊နံ၊ ထိုကခြေသည်မကို၊ ဂဆ္ဆန္တော၊ ဖြို့ခရီး၊သို့ သွား၊စဉ်၊ဥဒိက္ခသိ၊မြော်ကြည့်မိ၏၊ကိမိဝ။အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ဟူမူကား၊ မစ္ဆ၊သေမင်း၏၊ပါသံပါ၊သော၊ ကျော့ကွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒုဝိခြင်း နာခြင်း၊အစရှိသောသတ္တဝါ၊ကို၊သြဠိတံ၊သြဠိတော၊ယောင်မိ၏။ ၊ တတော၊ထိုသေမင်း၏ကျော့ကွင်း၌ဝင်သော သတ္တဝါရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊မေ၊ငါအား၊ ယောနိသော၊အသင့်အား၊ဖြင့်၊ မနသိကာရော၊နှလုံး သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်လတ်၏၊အာဒီနဝေါ၊အဖြစ်သည်။ ပါတုရဟု၊ထင်ရှား၊ဖြစ်၏။ နိုပ္ပိဒါ၊အာဒီနဝါနုပဿနာဉာဏ်၏ အာနုဘော်ဖြင့်ပြီး

သောဥာဏ်သည်၊သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ငါ၏နှလုံးဌိတ်သောအားဖြင့်ကောင်းစွာ
တည်၏၊ ၊တတော၊ ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ဖြစ်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ မေ၊
ငါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊ဝိမုတ္တိ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ ဝမ္မသုမ္မတံ၊လော
ကုတ္တရာဝမ္မ၏ကောင်းသောသတ္တဝါသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ရှုလော၊
တိသော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊လျှောက်ပါစွာသိ
ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊အမတောဝ်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာရပေပြီ၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အလက်တာတိ၊ အလက်တာဟူသည်ကား၊
ဟတ္ထုဘာဂါဒိအာဘာရေ၊ကေဟိ၊ လက်ကောက်လက်ကျပ်အစရှိသောတန်
ဆာတို့ဖြင့်၊အလက်တာ၊ဝတ္ထာ၊တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
သုဝဏ္ဏာတိ၊ သုဝဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရာသနာ၊ တင့်တယ်သော
အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဏဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ တင့်တယ်သော
အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊မာလိနီတိ၊မာလိနီဟူသည်ကား၊မာလာဝါရိနှ
ဆင်ယင်အပ်သောပန်းပွင့်ရှိသည်၊ဝိဇ္ဇနေ့ပုဗ္ဗမာလာ၊ဆင်ယင်အပ်သောပန်း
ပွင့်ရှိသည်၊စန္ဒနဿဒါတိ၊စန္ဒနဿဒါဟူသည်ကား၊ စန္ဒနာနုလေပလိတ္တ
သရီရား၊ စန္ဒကူးနံ့သာတည်းဟူသော လိပ်းကျံခြင်းဖြင့် လိပ်းကျံသော
ကိုယ်ရှိသည်၊မဏ္ဍေမဟာပထေနာဂ၊တူရိယေနစ္စတိနဋ္ဌကိတိ၊ မဏ္ဍေမဟာ
ပထေနာဂ၊တူရိယေနစ္စတိနဋ္ဌကိဟူသည်ကား၊ယထာဝုတ္တဗ္ဗာနေ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအရပ်၌၊ကေ၊တယောက်သော၊နာဂ၊ဖိန်းမဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊နဋ္ဌကိ၊ကခြေသည်ရှိသည်၊နာဠုကိတ္ထိ၊ကခြေသည်ဖိန်းမသည်၊
နဂရေ၊ဝိထိယာ၊ဖြူခရိုးလမ်းမ၏၊မဏ္ဍေ၊အလယ်၌ ၊ပဠုဂိကော၊ အဂ်ါ ၊ငါ၊ပါ၊ရှိ
သော၊တူရိယေ၊တူရိယာကို၊ ဝဇ္ဇေ၊တီး၍ကုန်သည်ရှိသော်၊ နစ္စတိ၊
ကခြင်းကိုပြု၏၊ယထာပဋ္ဌပိတံ၊ အကြင်အကြင်ဖြစ်စေအပ်သော၊နစ္စံ၊က
ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ ၊ဝိဏ္ဏိကာယာတိ၊ ဝိဏ္ဏိကာယဟူသည်ကား၊
ဘိက္ခာယ၊ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ပရိဠောဟန္တိ၊ပရိဠောဟံဟူသည်ကား၊ပရိဠော
ဝင်သော၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂန္ဓကြောနံ့ဒုဒိကၖသန္တိ၊ဂန္ဓကြောနံ့ဒုဒိကၖသံဟူ
သည်ကား၊နဂရေ၊ဝိထိယံ၊ဖြူခရိုးလမ်းမသို့၊ဂန္ဓကြော၊သွားစဉ်၊ ပရိဿယ
ပရိဟရေ၊ကတ္ထံ၊ ဘေးရန်ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌၊ဝိထိ ၊ လမ်းခရီးကို၊ ဩ
လောကေကြော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံနဋ္ဌကိ ၊ ထိုကခြေသည်ကို၊ ဩ
လောကေသိ၊ကြည့်မိ၏၊ကိ ဝိယ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဩဠိတံ၊
ကောင်မိသော၊မဠုပါသံဝ၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကဲ့သို့တည်း၊မဠုဿ၊

သေမင်း၏၊ မစ္စုရာဇသား၊သေမင်း၏ပါသာကူတော၊ ကျေ့ဝှက်ခင်းသဖွယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဇရာဒုက္ခကော၊ဇရာအစရှိသောကျေ့ဝှက်ခင်းသည်၊ဩဠိုတော ထောင်မိ၏၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ အနုစိုရိတ္တာ။ အဖန်ဖန်ထည့် လည်၍၊ဝိုင်းတော၊တည်၏၊ ကော်သေနှစ်စစ်အား၊ဖြင့်၊ သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါ တို့၏၊ အနုဋ္ဌာဝဟောယထာ၊ အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ထို့အတူ၊ တေပိ၊ထိုကခြေသည်တို့သည်လည်း၊ အပဋိသင်္ခါနေ၊ ပညာ အဆင်အခြင်မရှိသောအရာ၌၊ ဝိတာနုံ၊ဟုသည်ကုန်သော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနာနုံ၊ ပညာစက္ခုမထင် ဉာဏ်အခြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်တို့အား၊ ကော်သတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အနုဋ္ဌာဝဟာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ထို့ ကြောင့်၊ မစ္စုပါသသဒိသံ၊ သေမင်း၏ကျေ့ဝှက်ခင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝဋ္ဋာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဟုတောတိ၊ဟုတောဟူသည်ကား။ ဟသ္ဒာမစ္စုပါသသဒိ သဋ္ဌာ၊ထိုသေမင်း၏ကျေ့ဝှက်ခင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေတိ၊မေ ဟူသည်ကား။ မယ္ဟံ၊ငါအား။ မနုသိကာရောယောနိသော ဥဒပဒ္ဒထာတိ၊ မနုသိကာရော ယောနိသောဥဒပဒ္ဒယ ဟူသည်ကား။ အယံအာဠိသဟ်ာ တော၊ဤအရိုးရုသည်၊နှာရုသမ္ဘန်နှင့်၊အကြောဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏၊ ဝံသေန၊ကိုး ရာသောအသားဖြင့်၊ အာနုလိတ္တော၊လိမ်းကျံအပ်၏၊ဆဝိယာ၊ အရေဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နော၊ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ အာသုစိ၊မစင်ကြယ်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသော အနံ့ရှိ၏၊ ဓေဝုန္ဓို၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏၊ ပဋိကူလော၊ ရုံရှာဘွယ်ရှိ၏၊ အနိစ္စုန္ဒဝေန ပရိမဒ္ဒနဝေဒန ဝိဓ္ဓံသနဓမ္မော၊မပြိုလေ့သော အဝတ် အစားတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောသဘော ဇာတိဇရာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်နှိပ် စက်အပ်သောသဘော ဖေါက်ပြန်တတ်သောသဘောဟုက်ဆီးအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ဤဒိသေ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဝိကာရေ၊ဖေါက် ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ဒသေသတိ၊ပြ၏၊ဣတိ ဝေ၊ဤသို့၊ယောနိသောမနုသိကာရော၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ဥပဒ္ဒဝ၊ဖြစ်၏၊အာဒီနဝေါ ပါဝုရဟူတိ၊ အာဒီနဝေါပါဝုရဟုဟူသည်ကား။ဣတိ ဝေ၊ဤသို့၊ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ ၏၊သဘာဝုပဓာရဏာမုခေန၊သဘာဝမြဲကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ တသ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၏ လည်းကောင်း၊ သန္ဓိသိတာနုဗ္ဗိတ္ထာ၊ စေတသိ ကာနုံ၊ကိုယ်ချင်မှိုရှိသောစိတ်စေတသိကတို့၏လည်းကောင်း၊ဥဒယဗ္ဗ ယံ၊အဖြစ်အပျက် ကိုလည်းကောင်း၊ သဝုသပဘာဝံတဿ၊ ဒိမိတို့၏ကိန္ဓ လက္ခဏာအားဖြင့် ပျက်စီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊မနုသိ ကရောတော၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသော ပဂ္ဂိုလ်အား။ တောသုစ၊ထို

ကိုယ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောစိတ်စေတသိက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယက္ခရက္ခသာ
ဒေယောဝိယ၊ဘီလူးရေစောင့်ဘီလူး အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ဘယတောသ၊တော
အားဖြင့်။ဥပဒ္ဒဟာနေ့သု၊ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊တဏှာ၊ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌၊မေ
ဝါအား၊ အနေကာကာရ အာဒီနဝေါဒေါသော၊ ရှားသော အခြင်းအရာရှိ
သောအပြစ်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏ ၊တပ္ပဋိပက္ခတောစ၊ထို
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊အာ
နိသံသော၊အကျိုးသည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါဿမှတိ၌
ထာတိ၊နိဗ္ဗိဒါသမှတိ၌ထဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗိန္ဒန်၊အာဒီနဝါနုပဿနာဉာဏ်
၏အာနုဘော်ဖြင့်ပြီးသောဉာဏ်သည်၊အာဒီနဝါနုပဿနာဘာဝသိန်း၊အာ
ဒီနဝါနုပဿနာဉာဏ်၏အာနုဘော်ဖြင့်ပြီးသော။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်
သည်းမမ၊ငါ၏၊ဟဒယော၊နှလုံး၌။သတ္တွာတိ၊ကောင်းစွာတည်၏ မဟုတ္တိ
တ၊ကမ္ဘလည်း၊ တေသံရူပါရူပမ္ပိသုနံ၊ထိုရုပ်နံ့တရားတို့ကို၊ဂဟာဏော။စွဲ
လမ်းခြင်း၌၊စိတ်နှံ့စိတ်သည်၊နာဟောသိ ၊မဖြစ်ပြီ၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်
ကား၊မရှိတုကာမံ၊ လွတ်ခြင်းဌါအလိုရှိ၏၊ တတ္ထစ၊ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၌
လည်း၊ဥဒါသိနမေဝ၊လစ်လျူရှုခြင်းသည်သာလျှင်၊ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ဣတိအ
ယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊တတောတိ၊တတော၊ဟူသည်
ကား၊ဝိပဿနာဉာဏာတော။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရိုး၊နောက်၌၊
စိတ္တံဝိမုစ္စိမေတိ၊ စိတ္တံဝိမုစ္စိမေဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရာဘာဝနာယ၊
လောကုတ္တရာဘာဝနာကြောင့်၊ ဝတ္တမာနာယ၊ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပဒိုပါဒိယာ၊
မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ။ အလုံးရုံသောကိလေသာတို့၌၊မမ၊ငါ
၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ဝိမုဇ္ဇော၊လွတ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထို
မမစိတ္တံဝိမုစ္စိမေဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဗလုပ္ပတ္တိ၊ဗိုလ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊
ပြ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊မဂ္ဂကွဏော၊မဂ်ခဏ၌၊ ကိလေသား၊ကိလေသာတို့ကို၊
မုစ္စန်နာမ၊လွတ်ဆဲမည်ကုန်၏၊ ဗလကွဏော၊ဗိုလ်ခဏ၌၊ဝိမုဇ္ဇော၊လွတ်
ပြီးသည်မည်၏၊ ဒုတိ၊ဤသည်လျှင် ဂါထာစကား၊ရပ်အပြီးသတ်တည်း။
သောသံ၊ကြွင်း၊သောစကား၊ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊နာဂသမလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊နာဂသမလ
မထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၇-ဘဂုဏ္ဍေရဂါထာ၊

အဟံမိဒ္ဓေနာတိအာဒိနာ၊ အဟံမိဒ္ဓေနဣတ္ထိအစရိသောဂါထာတို့သည် **အာယသ္မတော**၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဂုဏ္ဍေရသား၊ ဘဂုမ ထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိုရေကြားရသည်ကား။ **အယံ**၊ ဤဘဂု မတော်ရှိသည်၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရသား၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလော၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ အထူးမြင်သိပညာ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဇ္ဇော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထရိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ် စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊ တော်မူသည်ရှိသော်၊ တသေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဝုပ္ပေတိ။ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူ ဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသတို့သား သည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုပန်းလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိမ္မာနရတိသု၊ နိမ္မာရတိနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလား၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဉ္စော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သကုရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂ္ဂတိလဒ္ဓနာမော၊ ဘဂုဟုခေါ် အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆဲဝါးနှစ်မြောက်အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓကိမိလေဟိ။ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားကိမိလမင်း သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိက္ခမိတွား၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဗာလ ကလောဏဂါမေ၊ ဗာလကလောဏဂ္ဂါမ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိ ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူတံ၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့်နှိပ်စက်သည်ကို၊ ဝိနောဒေ တုံ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ စင်္ကံ၊ စင်္ကြံထက်သို့၊ အဘိရုဟန္တော။ တက်သည်ရှိသော်၊ ပဝတိတွား၊ လည်း ၍၊ တဒေဝ၊ ထိုလည်းရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အဂ္ဂိသံကတွား။ ချုန်းပြု၍၊ ထိန ဓိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ဝိနောဒေတွား၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေ တွား၊ ပွားစေ၍၊ အဂ္ဂဖလံ။ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေ နေ့ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ။ ဓာတိပုဋ္ဌိယာမထေရ်၏အပဒါန်၌။ ။

မဟာယသော၊ ဗျားသောအခြံအရံရှိသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရုနာမည် တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပုပ္ဖဝဋ္ဌံ သကော၊ ပန်းတန်တို့ကို၊ ကတွား။ ပြု၍၊ သရိရံ၊

ကိုယ်တော်ကို၊ အဘိရောပယိ ။တင်လျှူပူဇော်ပြု၊တံတွေ့၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေတွေ့၊ကြည်ညြိုစေ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊နိမ္မာနုံ။နိမ္မာန ရတိတုံသို့။ အဂမာသိ ။သွားပြီ။ ဒေဝလောကဂတော၊ နတ်ပြည်သို့သွား သည်၊သင်္ကော။ဖြစ်လျက်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝုညာဟမ္မံ၊ကောင်းမွက်ကို၊သ ရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ ၊မေ၊ငါအား။ အမ္မရာ၊ ထက်ကောင်းကင်မှ၊ဝုဋ္ဌ ဝေသော၊ပန်းရိပေါ်းသည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝေသတိ၊ရွာ၏၊ မနုဿေ၊လူ.ပြည်၌။သရာမိ၊စေ၊ အကယ်၍ကျွင်လည်သည်ဖြစ်အုံ၊ မဟာ ယသော၊မျှားသော အခြိုအရုံရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်ရမည်၊ တဟိ ။ထိုမင်းအဖြစ်၌၊သဗ္ဗဒဿိနော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ တာယေ ဝုဋ္ဌ ပူဇေယ၊ထိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏သာလျှင်။ ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊သဗ္ဗဒါ။ အခါခပ်သိမ်း၊မေ၊ငါအား။ ကုသုမ ဝေသော၊ပန်းရိပေါ်းသည် ၊အာဘိ ဝ သ တိ၊ရွာ၏၊ ၊မယ်၊ငါအား၊အာသီ၊ဤဘဝသည်၊ပန္ဓိမကော၊အဆုံးမြောက် ထနောက်ဘဝတည်း၊ပန္ဓိမော၊အဆုံးဖြစ်သော၊ဘဝေါ၊ဘဝသည်။ ဝဏ္ဏ တော၊ငါအားဖြစ်လေပြီ။ အဋ္ဌပိ၊ ယဆုတက်တိုင်လည်း၊ ဝုဋ္ဌ ဝေသော၊ပန်း ရိပေါ်းသည်၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊မေ၊ငါအား။ အာဘိ ဝ သ တိ၊ရွာ၏၊ ။ ဇုတောဟု ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ သတသဟဿေ ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက် ၌၊ယံ ဝုဋ္ဌံ၊ အကြင်ဦးဆောက်ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ ။ တင်လှူပြု၊တ သ ကမ္ဘသေ၊ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ။အပါယ် လေးပါးကို၊နာဘိဝေနာမိ၊ ဂ၊ဏ်ဟူ၍မျှမသိရကုန်။ ဇုဒ်၊ဤသို့မသိရခြင်းဟူ သောအကျိုးသည်၊ ဒေဟဘေဒေ၊ အလောင်းတော်ကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ၊မယ်၊ငါအား၊ကိ၊လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာ၊ဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီး၊ပ။ ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏံ၊ဟော အပ်၏၊ ၊ပန်၊ဆက်၍အလှူးတက်ဆိုဦးအုံ၊အရေဟတ္တံ၊ရဟန္တာ၏အဖြစ် သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍၊ဖလသုခေန၊အရေဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသုခေ နာ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိတိနာမေ၊ကြွေ.လွန်စေသည်ရှိသော်၊ ကေ၊ဝိဟာ၏၊ တာ၊ဝတည်းသောကမ္ဘာန်းဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုမောဒိတုံ၊ဝမ်းမြောက်စေ ခြင်းငှါ။ ဥပဂတေန၊ ကပ်တော်မူလာသော၊ သတ္ထာ၊ရာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘိက္ခု၊ရေဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊ ကစ္စိ၊အာသိနည်း၊အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မ လျော့သည်ဖြစ်၍။ဝိဟာ၊ရာသိ၊နေပါ၏လော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌော၊မေးတော်မူ သည်ရှိသော်၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ အပ္ပမာဒ၊ဝိဟာ၏၊ မမေ့မလျော့နေခြင်း

ကို၊နိုဝေဒေန္တော၊သိစေတော်မူလိုရကား၊ ၊အာဟံဝိဒ္ဓေနပကတောပေ၊ ကတံဗုဒ္ဓသဿသာသနန္တိ၊ အာဟံဝိဒ္ဓေနပကတောပေ ကတံဗုဒ္ဓသဿသာသနံ ဟူ၍၊ အမှုမေစတသောဂါထာ၊ ဤလေးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဒ္ဓေန၊ဝိန္ဒဖြင့်၊ ပကတော၊နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ထွက်၏၊စက်မံ၊ စကြိုထက်သို့၊အာဘိရုဟန္တော၊တက်သည်ရှိသော်၊တဏ္ဍေဝ၊ထိုစကြိုစောင်းတန်းလှေခါးဌာသာ လျှင်၊ဆမာ၊ဖြေသို့။ ပတတေပတတိ၊ငိုက်မြည်း၍ကျ၏၊ ၊ဂဠာနိ၊မြေမှုံလူးသောကိုယ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဈတ္တာ၊သုံးသပ်၍၊ ပုနပိ၊တဘာန်လည်း၊စက်မံ၊စကြိုထက်သို့၊ အာရုယှ၊တက်၍၊သောတံ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အာရုတ္တံ၊အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သောအရှုတ္တသန္တာန်ဌ၊သုသမာဟိတောပေ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊စက်မေ၊စကြိုဌ၊စက်မိ၊စကြိုသွား၏၊တတောပေ၊ထိုစကြိုသို့တက်ပြီးသည်နောက်မှ၊မေ၊ငါ၊အာ၊ယောနိသော၊ အသင့်အာ၊ဖြင့်၊မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်း၊သည်၊ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်လာ၏၊ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ပါတုဟု၊ဖြစ်လတ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊သံသရာဝဋ်မှငြီး ငွေ့ခြင်းသည်၊သမ္ဘတိ၌ထ၊နှလုံး၌ ထား၊သောအာ၊ဖြင့် ကောင်းစွာတည်၏၊ ၊တတောပေ၊ထို့နောင်မှ၊ မေ၊ငါ၏၊စိတ်၊စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊အာလုံးစုံ သောကိလေသာ တို့မှလွတ်၏၊ ဝမ္မသုမ္ဘတ်၊ လောကုတ္တရာ တရား၏ ကောင်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုကြကုန်၊တိ၊သော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပဋ္ဌာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန် ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုကျင့် ရပေပြီ၊ ၊

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိဒ္ဓေနပကတောတိ၊ဝိဒ္ဓေနပကတော ဟူသည် ကား။ ကာယလသိသခီါတေန၊ စေတသိက်တို့၏ ပျင်းရိခြင်းဟူဆိုအပ် သော။ အာသတ္တိဝိယာတ သဘာဝေန၊ သတ္တိကင်းသဖြင့် ဗျက်ခံ၊တတ် သောသဘောရှိသော၊ဝိဒ္ဓေန၊ ငိုက်မြည်ခြင်းဖြင့်၊ အာဘိဘူတော၊နှိပ်စက် သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရာတိ၊ဝိဟာရာဟူသည်ကား။သေနာသနတော၊ကျောင်း မှ၊ဥပနိက္ခမိန္တိ၊ ဥပနိက္ခမိ'ဟူသည်ကား။ စက်မိတုံ၊ စကြိုသွား၊ခြင်း၌၊ နိက္ခမိ၊ထွက်၏၊ တဏ္ဍေဝပတတေ၊ဆမာတိ၊ တဏ္ဍေဝပတတော၊ဆမာဟူ သည်ကား၊တဏ္ဍေ၊တို့စကြိုစောင်းတန်း၊လှေခါး၌သာလျှင်၊ စက်မသော ပါ၊ကော၊စကြိုစောင်းတန်း၊လှေခါး၌သာလျှင်၊နိဒ္ဓါတိဘူတတာယ၊အိပ်ငိုက် မည်း၊ခြင်းဖြင့် လွန်စွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ နိပတတိ၊ငိုက်

မည်း၍ကျ၏။ဂ တ္တာနိပရိမဇ္ဈတ္တာတိ၊ ဂ တ္တာနိပရိမဇ္ဈတ္တာဟူသည်ကား၊ဘူ ဝိယံ၊ဖြေ၌၊ပတနေ၊လဲကျသည်ရှိသော်၊ပံသုကိတာနိ၊ဖြေမှုံလူးကုန်သော အတ္တနော၊ပိဝိ၏၊သရိရာဝယဝါနိ၊ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်တို့ကို၊အနုမဇ္ဈတ္တာ၊ သုတ်သင်၍၊ပုနပါရုယ္ဟစက်မန္တိ၊ပုနပါရုယ္ဟစက်မ်ဟူသည်ကား။ ဒါနိ၊ယ ခုအာခါ၌၊အယံ၊ငါသည်၊ ပကိတောဝ၊ကျ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့သော ဥပါယ်တ မည်ဖြင့်၊သကော်စံ၊တွန့်တိုခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဈတ္တာ၊မရောက်မူ၍၊ပုနပိ၊တ ဘန်လည်း၊စက်မနဋ္ဌာနံ၊စကြာ့ရှိရာအရပ်သို့၊အာရုယိတ္တာ၊တက်၍၊အဋ္ဌတ္ကံ သုသမာဟိတောတိ၊ အဋ္ဌတ္ကံ သုသမာဟိတော ဟူသည်ကား။ဂေါစ ရဋ္ဌာတ္တာ၊ ပိဝိ၏အာရုံ၌ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိဗ္ဗာနဂါမိက္ခ ဏေနနေ၊နိဗ္ဗာန်ကိုသွားသဖြင့်၊သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊သမာဟိတော၊တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကေဝလိတ္တော၊တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်မိ၊စကြာ့သွားပြီ၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း သောသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စ၊ဆက်ဦးဆုံ၊ဣဒမေဝ၊ ဣဂါထာသည်ပင် လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဘဂုမထေရ၏၏၊ အာသံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရုတာ ဂါထာ၊ပြောကြားသောဂါထာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဘဂုဇ္ဇေရုဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘဂုမထေရ၏၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၁၀၈-သတိယဇ္ဇေရပါထာ၊

☰ ပရေစာတိအာဒိကာ၊ ပရေစ၌သို့ အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာ ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ သတိယဇ္ဇေရသ၊သတိ ယမထေရ၏၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။အယဋ္ဌိ၊ ဣသတိယမထေရ်သည် လည်း၊ ဝုဂိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အတံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဖူးသောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍဝတ္ထာဘာဝေ၊ ဇိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ သည်းပူး သည်ရှိသော်၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော၊ ကကုသန္ဓသ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌။ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ တွေ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတေ၊ အာထူးမြင်းသိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊

ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ဒိဝါဝိဟာရောယာ၊နေ့သန့်ခြင်းဌါ
ဂန္ဓာန်း၊ကြွတော်မူသော၊သတ္တိရုံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ပသန္ဒ
မာနသော၊ ကြည်သို့ရှင်ပြု်းသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပါဟန်၊ဘိနှစ်
ကို၊အာဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တောနှဝုညကမ္ဘေနု
ထိုသို့ဘိနှစ်လှူဒါနိ်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
ပြည်ဘို့၌၊သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ဘဝဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသောသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏစေတိယော
ရွှေစေတီကို၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်းပြီးသည်ရှိသော်၊ ဆဟိကုလဝုဏ္ဏေဟိ
ရြောက်ယောက်သော အမျိုးသားတို့နှင့်၊သ၌ဟိ၊ တကွ၊အတ္တသတ္တမော
ဝိမိလျင်ခုနှစ်ယောက်ပြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌
ပဒ္ဓဇိတ္တာ၊ရုဟန်းပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊အရညော
တောင်၌၊ဝိဟာရဏ္ဍေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရား
ထူးကို၊နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ အသက္ကောဏ္ဍေ၊ မတတ်နိုင်သည်
ဖြစ်၍၊ဆုတောင်း၊ ဝိမိမ္ဗတပါ၊ကုန်သော ရြောက်ယောက်သော သူတို့ကို၊
အာဟ၊ဆို၏၊ကိ ံအာဟ၊ အာယသ္မိဆိုသနည်း။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ဝိဏ္ဏာ
ပါတာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဌာ၊ ဂန္ဓာ၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတေ
အသက်၌၊သာပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွယ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဇိဝိ
တေ၊အသက်၌၊သာ၊ပကွေ့နစ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
လောကုတ္တရဝေမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို၊ အာဓိဂန္ဒုံ၊ ရခြင်းဌာ၊နသတ္တာ
မတတ်နိုင်၊ ပုထုဇ္ဇနကာလကိရိယာယစ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် သေရခြင်း
သည်လည်း၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်၏၊ဟန္ဒ၊ယဇုမယံ၊ ငါတို့သည်၊နိုသေနိ်ံ
ထန်းခြင်ထော်ခါးကို၊ ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဒ္ဓကံ၊ တောင်ထိပ်သို့၊ အာဝိရုယ္ဟ
တက်၍၊ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌လည်း
ကောင်း၊အနပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမဏာဓမ္မံ၊ရဟန်း
ကျင့်ဝတ်တရား၊ဖြတ်ကို၊ ကဇရာမ၊ ပြုကြကုန်ကို့ ၊ဆုတဲ့၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
သော်၊တေ၊ထိုရြောက်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊တယာ၊ထိုမယေရ
ဆိုတိုင်း၊အာကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ အယပန္ဓာ၊ထိုနောင်မှ၊ နော၊ငါတို့၏၊
မဟာဝေဏော၊မဟာဝေဏရသည်၊ ဥပနိသယသမ္ပန္နတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒဟေဝ၊ထိုနေ့၌
ပင်လျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ရြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်
၍၊ဥတ္တရကုရုတောဝိ၊ ရြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှလည်း၊ဝိဏ္ဏာပါတံ၊ဆွမ်း

ကို၊ဥပနေသိ။ ဆောင်၏၊ဣတိဝေ၊ ဤမှတပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဘဏ္ဍာ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ တုမ္ဗေ၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့သည်၊ ကတာကိစ္စာ၊ပြီးအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိကုန်၏၊တုမ္ဗေဟိ၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ သလ္လဿပမတ္တဝိ၊စကား:ပြောဟောခြင်းမျှသည်လည်း၊ပပဉ္စော၊ကြာမြင့်ပါ၏၊ သမဏာဝမ္မမေဝ၊ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ကရိဿာမ၊ ကြိုကြကုန်အံ၊တုမ္ဗေ၊ အာရုဏ်ဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌမ္မသုခ ဝိဟာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဒ္ဓချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇထ၊အား ထုတ်တောင်မှုကြကုန်လော၊ဣတိ။ ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုး၍၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ ဝိ သု၊ပယ်ထိုက်ကြကုန်၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊နေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ပဋိဂ္ဂဟေ၊ပယ်ထိုက်ခြင်းဌာ၊အသက္ကောဇ္ဇော၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊အဂမာသိ၊သွား၊လေ၏၊တာတောပဋ္ဌာ၊ထိုနောင်မှ၊နေသံ၊ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ဧကော၊တယောက်သောရဟန်းသည်၊ဒ္ဝိဟာတိဟစ္ဆယေန၊နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊အာဘိညာ၊ပရိဝါရံ၊ အာဘိညာဉ်သျှင်အခြံအရံရှိသော၊ အနာဂါမိဖလံ၊အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။တထေ ဝ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ဝတ္တာ၊ဆိုး၍၊တေဟိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ပဋိက္ခိတ္တော ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊အဂမာသိ၊သွား၊လေ၏၊တောသု၊ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ဒိဏာသဝဏ္ဏော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ အနာဂါမိထေရော၊ အနာဂါမ်မထေရ်သည်၊သုဒ္ဓါ ဝါသောသု၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံတို့၌၊ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတဝေ၊ ဤမှတပါးသော ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပုထုဇ္ဇနကာ လက်ရှိယမေဝ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် သေခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဆသုကာမသဏ္ဌေသု၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့၌၊ အနုလောမ ပဋိလောမတော၊ အနုလုံ ပဋိလုံအား၊ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌသမ္ဘတ္တိ။ နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘ ဝိတ္တာ၊ခံစား၊ပြီး၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္တာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ဧကော၊ တယောက်သော မထေရ်သည်၊ မလ္လရာဇကုလေ၊ မလ္လာမင်း၏ အမျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိ။ ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏။ဧကော၊ တယောက်သော မထေရ်သည်၊ ဂန္ဓာရရာဇကုလေ၊ ဂန္ဓာလရာဇ်မင်း မျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိ။ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ။ ယူလေ၏။ ဧကော၊ တယောက် သောမထေရ်သည်၊ ဗာဟိရုရဇ္ဇေ၊ ဗာဟိရတိုင်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ။ ပဋိသန္ဓေ ကို၊ဂဏ္ဍိ၊ယူလေ၏၊ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊

ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌၊ကေသီသာ၊ တယောက်သော၊ ကုလဒါရိကာယ၊ အမျိုးသွေး၏၊ကုန်ဆို၍၊ ဝမ်း၌ပန္ဒိသင်္ဘီ၊ ပန္ဒိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဌိယူ၏၊ ဇာတရော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်၊အညတရိသာ၊တယောက်သော၊ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ပရိဗိဇိမ၏၊ကုန်ဆို၍၊ဝမ်း၌ ပန္ဒိသင်္ဘီ၊ပန္ဒိသန္ဓေကို၊အဝဇော်သိ၊ယူ၏။ သာ၊ထိုပရိဗိဇိမသည်၊ အညတရသာ၊ တယောက်သော၊ ခတ္တိယသာ။မင်း၏၊ဓိတာ၊သွေးတည်း၊တံ၊ထိုသွေးကို။မာတာပိတရော၊အပိအာတို့သည်၊ အမှောက်။ငါတို့၏၊ဓိတာ။သွေးသည်၊သမယန္တရံ၊ အယူတပါးကို၊ စာနာတု၊သိစေသတည်း'၊ဇာတိ၊ဤသို့မယွင်းနှလုံးသွင်း၍၊ ကေသပရိဗ္ဗာ ကေသာ၊တယောက်သောပရိဗိဇိတ၏။နိယျာဒယိ'သုကိရ၊ အပ်နှင်းကုန်သတတ်၊တဘွား၊ထိုအပ်နှင်းရာ၌၊ကေသာ၊တယောက်သော၊ပရိဗ္ဗာ၊ကေသာ ပရိဗိဇိတ်သည်၊တာယ၊ထိုမိန်းမနှင့်၊သင်္ဘီ'၊တာကွ၊ဝိပူဠိပဋ္ဌိ၊ပေါက်ပြန်သော အား၊ဖြင့်ကျင့်၏၊တံ၊ထိုမိန်းမကို၊ဂ ဏ္ဍီ'၊ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို၊ဒိသွား၊ဖြင်၍ ပရိဗ္ဗာ၊ကာ၊ ပရိဗိဇိတ်ကို၊သည်။ နိဂ္ဂဗိ'သုံ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်၏။ သာ၊ထို

အမျိုးသွေ်းသည်၊ အညတ္ထ၊ တပါး၊သောအရပ်သို့၊ ဂဏ္ဍီ'သွား၊သည်ရှိ သော်၊အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊သဘာယ်၊သဘင်၌၊ ဝိဇာယိ၊ဖွား၊ဖြင်၏။တေန၊ထို.ကြောင့်၊အာသ။ထိုသတ္တိသား၊အား။သဘိယော၊ဟွေ၀နာမံ၊ သဘိယဟူ၊သော၊အမည်ကို၊သာ၊လျှင်၊အကာသိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုသဘိယ သတ္တိသား၊သည်၊ဝ၊ဇုတ်တွား၊ကြီးပွါး၍။ ပရိဗ္ဗာ၊ကပဇ္ဇုန်၊ပရိဗိဇိ၏ဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ပဇ္ဇဖိတ်တွား၊ရှာန်းပြု၍၊နာနာသတ္တဝါ၊အထူးထူး၊သော၊ကျမ်းတို့ ကို၊ဥဂ္ဂဟေတွား၊သင်ကြား၍၊မဟာ၀ါဒီ၊ မျှား၊သော၊အယူရှိသည်၊ဟုတွား၊ ဖြစ်၍။ဝါဒပသုတော၊ဝါဒ၌လေ့ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရ၊ကျောင်း၊နေသည်ရှိ သော်၊အတ္တနာ၊မိမိနှင့်၊သဒိသံ၊တူသော၊သူကို၊အဒိသွား၊မမြင်ခြင်း၊ကြောင့် နဂရဒ္ဒါရေ၊ ဖြို့တံခါး၌၊ အာသမံ၊တား၊ရန်မအောင်း၊သင်ခမ်း၊ကျောင်း၊ကို၊ ဂ၊ရေတွား၊ဆောက်လုပ်၍၊ခတ္တိယကုမာရာ၊ဒယော၊မင်း၊သား၊အစရှိသည် တို့ကို၊သိပ်ပ၊အတတ်ကို၊သိက္ခာ၊ပေ၊ကြောင့်၊သင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရ၊ကြောင့်၊နေ သည်ရှိ၊သော်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊မာတုယာ၊အမိ၏၊ ဇုတ္တိ၊ဘာ၀ံ၊ ဝိနိုးမ၏ အဖြစ်ကို၊ ဇိဂုစ္ဆိ၊တွား၊စက်ဆုပ်၍၊ဗျာနုံ၊ဗျာနုကို၊ ဥပ္ပါ၊ဒေတွား။ဖြစ်စေ၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ၊ပြည်၌၊ ဥ၊ပ၊နွာယ။ ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်၊ အာ၊သိ၊သ၏ ရှိ၊တွား၊ ပြုပြင်၍။ ဒိန္နေ၊ ပေး၊အပ်ကုန်သော၊ ဝိ၊သ၊ကိ၊ပ၊ဥ။ နှစ်ဆယ်သော အမေး၊ပုဏ္ဏာ၊တို့ကို။ ဂ၊ဟေ၊တွား၊ယူ၍၊တေ၊တေ၊သ၊မ၊ဏ၊ပြာ၊ဟ္မ၊ဏော၊ ထိုထို ရဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊တို့ကို၊ပုန်ဆို၊မေး၊လျှောက်၏၊တစ်ထိုရ၊ဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊တို့သည်

လည်း၊တသား၊ထိုသတိယ၏၊ တေသံပဋ္ဌာန်း၊ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့၏၊အတ္ထိ၊အနက်ကို၊ဗျာကာတုံ၊ ဖြေကြား၊ခြင်းငှါ၊နှာသက္ခိ သု၊မတတ်နိုင်ကုန်၊သတိယသုတ္တ ဝတ္ထုကိုနှယ်ပန်၊ သတိယသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ သုဒ္ဓါ ဝါသဗြဟ္မာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည်၊ တေပဋ္ဌေ၊ ထိုအမေးပြဿနာတို့ကို၊ အာဘိသမ်ိုရိဘွား၊ပြုပြင်၍၊အာဒါသိ၊ ပေး၏၊ဟူတိ၊၏သို့၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ယဒါပန်၊အကြင်အခါ၌ကား၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဝတ္တ ဝရေမွစကြော၊ လည်စေအပ်ပြီးသောတရား၊တည်းဟူသောစကြာရတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊အာဂတ္တိ၊ကြွတော်မူသော၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာသိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သတိယော၊ သတိယပရိဗိုဇ်သည်၊တဏ္ဍ၊ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ဂတ္တိ၊သွား၍၊ သဏ္ဌာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊တေပဋ္ဌေ၊ ထိုအမေးပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တ၊သား၊ထိုသတိယပရိဗိုဇ်၏၊ တေပဋ္ဌေ၊ထိုပြဿနာတို့ကို၊ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၊တော်မူ၏၊ဟူတိ၊ သင့်၊ဤအလုံးရုံသောစကား၊ပေါ်ကို၊သတိယသုတ္တေ၊ သတိယသုတ်၌၊အာဂတနှယေန၊လာသောနည်း၊ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊သတိယောပန်၊သတိ ယမထေရ်သည်ကား၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသုပဋ္ဌေသု၊ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊ဗျာကတေသု၊ဖြေကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိလဒ္ဓ သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လ် သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အကျွန်မနှဒါယက မထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ၊ဗြာဟ္မဏာသု၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော၊ ရသိမတောဝ၊သုံးပြီးသောအကျင့်သိလရှိသော၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်စင်ရာ ကျောင်းသို့၊ဝဇတောဝ၊ကြွသွားတော်မူသော၊ ကကုသန္ဓသ၊ ကကုသန် အာမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓံ၊နှာ၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ငါသည်၊အကျွန် မ၊ကိုယ်တိုင်ပင်၊ ၊ဗြာဟ္မဏ ဗြာဟ္မဏီ ဣတိ ကပ်ကပ်ကျွန်ုပ်သာ ရှိသော်ကား၊ယံဒါနံ၊အကြင်ဘိုယ်ဟူသောအလှူကို၊အဒဒိ၊ကပ်လှူပြု၊တဒါ၊ ထိုဘိုယ်လှူဒါန်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိ ဝီနာမိ၊ မသိရတုံး၊ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူ သောအကျိုးသည်၊ အကျွန်မနှင့်၊ ဘိုယ်လှူဒါန်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်ပေတည်း၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊

ချေပိတဉ့်၊ဖုတ်ကြည်း အစ်ကုန်ပြီ။(၆)၊ဗုဒ္ဓသ။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမထောက်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟော အပ်၏။ ၊

ပန္နဲ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ အရေဟာ၊ရေဟန္တာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝ ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သံဃဘေဒါယ၊ သံဃာကိုကွဲပြားစိမ့်သောဌာ၊ ပရက္ကမေန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝဒတ္တပက္ခိပကာနံ။ ဒေဝဒတ်၏ အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော၊တိကျွန်း၊ရဟန်းတို့အား။ သြဝါဒ၊ အာဆုံးအမ ကို၊ဒေန္တော၊ပေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ပရေစနိဇာနန္တိ(၆)နဘံပထ ဝိယာယထာတိ၊ ပရေစနိဇာနန္တိ(၆)နဘံပထဝိယာယထာဟူ၍၊စတုဟိ ဂါထာဟိ၊ဧလေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ပရေစ၊ ပညာရှိမှတပါး ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်လည်း၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဣဒေ။ဤသံဃာကွဲပြားခြင်းကိုပြု ခြင်း၌၊ယမာမသေ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကိုပြုသဖြင့်သေမင်း၏အာထံသို့ သွားရကုန်အုံ့ဟူ၍၊ နဝိဇာနန္တိ၊မသိကြကုန်၊ယေစ၊ အကြင်ပညာရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်ကား။တဒဏ္ဍ၊ထိုသံဃာကွဲပြားခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ မယံ၊ငါတို့ သည်၊ယမာမသေ၊ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုသဖြင့်သေမင်း၏အနီးသို့သွား ရကုန်အုံ့ဟူ၍၊ဝိဇာနန္တိ။သိတတ်ကုန်၏၊တာတော၊ထိုသို့ကျင့်ခြင်းကြောင့် မေဝဂါ၊ ခိုက်ရန်တို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ။ယဒါစ၊ အကြင် အာဝါဒ်ကား၊ အဝိဇာနန္တာ၊ဓမ္မဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုမဖေါက်မပြန် သောအားဖြင့်မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာမရာဝိယ၊အိုခြင်းသေခြင်းကိုလွန် ကုန်သကဲ့သို့၊ဣဒိယန္တိ၊ တုန်လှုပ်တတ်သောဥဒ္ဓစ္စတက်ကြွသောမာနလျှပ် ပေါ်လော်မာတတ်သောစပယနွတ်ကြမ်းခြင်းမုခ ရဖရိုဖရဲကြီးသောစကား ဟုဆိုအပ်သောဝိကိဏ္ဏဝါစာဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ယေစ၊အကြင်ပညာရှိဝုဋ္ဌိလ် တို့သည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို၊ ဝိဇာနန္တိ၊ မဖေါက် မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းသိကုန်၏။ တေ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊အာတုရေသု၊ ကိ လေသာတည်းဟူသော ရောဂါဖြင့်ကြင်နာခြင်း ရှိကုန်သော ဝုဋ္ဌိလ်တို့ သည်၊အနာတုရာ၊ ကိလေသာရှင်း ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒိ ယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။သိထိလံ၊လျှော့ပေါ့နေသဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ကမ္ဘံ၊ကုသိုလ်ကံသည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌံ။ ပြည့် တန်ဆာမအစရှိသော ဆွမ်းမခံအပ်သောအရပ်၌ ဆွမ်းခံခြင်း အုံ့ညြော ဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသော ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်ညစ်

ညှားသည်လည်းဖြစ်သော။ယံဝတံ။အကြင်အကျင့်ကိုသောက်တည်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သက်ရှိ။ ဝိစိကိစ္ဆာသင်္သယတို့ဖြင့်အောက် မေ့အပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ။ ဖြတ်သောအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်း တရားကိုအားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဗ္ဗို။ ဗ္ဂ၏။ တ သော။ ထို ဝုဋ္ဌိလ်၏။တံ။ထိုလျှပ်ပေါ်သဖြင့်ပြုအပ်သောအလုံးရုံသောကုသိုလ်သည်၊ မဟပ္ဖလံ၊ထိုဆိုပြုအပ်သောဝုဋ္ဌိလ်အား လည်းကောင်း ပစ္စယဒါယကာတို့ အား လည်းကောင်းအကျိုးကြီးသည်၊ နဟောတိ။မဖြစ်။ ။သဗ္ဗြဟ္မစာရီ သု။ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အလုံးရုံသော သိတင်းသုံးတော်သံဃာ တော်တို့၌ယဉ်ယ။ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်အား။ ဂါရဝေါ။အလေးအမြတ်ပြုခြင်း သည်၊နုပလဗ္ဘတိ။မရှိ။သော၊ထိုဆိုသဘောရှိသောဝုဋ္ဌိလ်သည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ် ပဒိုဝေဟုဆိုအပ်သော သူတော်းကောင်းတရား၌ လည်း၊အာရုကာ၊ဝေးသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယထာ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။နတံ။ကောင်းကင်သည်၊ပထဝိယာ။မြေမှ၊အာရုကာယထာ ဝေးသကဲ့သို့တည်း။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ပရေတိ။ပရေဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ပညာ ရှိတို့ကို၊ဌပေတွာ၊ထား၍။တာတော၊ထိုပညာရှိမှ။အညော၊တပါးကုန်သော။ ဓမ္မံအာဓမ္မောတိအာဓမ္မဉ္စဓမ္မောတိအာဒိဟောဒကရေဝတ္ထုဒီပနဝသေန၊ ဓမ္မကို အာဓမ္မ အာဓမ္မကို ဓမ္မအာစရှိသည်ဖြင့် တဆဲ ရှစ်ပါးသော ကွဲပြားသော အကြောင်းကိုပြုတတ်သောဝတ္ထုကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝိဝါဒပသုတာ ပြင်းခံခိုက်ရန်ပြုခြင်းခို လေ့ကျက်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊ ပရေနာမ။ ပရေမည်ကုန်၏။တေ။ ထိုပရေမည်ကုန်သောဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ထို တဆဲရှစ်ပါးသောသင်ကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သောဝတ္ထုခို၊ဝိဝါဒ၊ပြင်း ခံခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ယမာမ သေ။ ခိုက်ရန်ပြင်းခံခြင်းတို့ကိုပြု၍သေမင်း၏အထံသို့သွားရကုန်အုံ့ဟူ၍၊ သတာတံ၊အာခါခပ်သိမ်း။သမိတံ၊မကြွတ်။ မစ္စုသန္တိကံ၊သေမင်း၏အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ၊သွားရကုန်အုံ့ဟူ၍၊နုစာနန္တိ၊မသိကုန်၊ ယေစတတ္ထဝိစာနန္တိ တိ။ယေစတတ္ထဝိစာနန္တိဟူသည်ကား။ ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိ သောသူဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ထိပြင်းခံခိုက်ရန်ပြုရာ၌၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ မစ္စုသမီပံ။သေမင်း၏အနီးသို့။ဂစ္ဆာမာတိ၊သွားရကုန်အုံ့ဟူ၍၊ ဝိစာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊တတောသမန္တိ မေဓဂါတိ။တတောသမန္တိ မေဓဂါဟူသည် ကား။ဧဝံဟိ၊ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ထိုပညာရှိသောဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊ စာနန္တာ၊

သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေဓဝါနိ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ကလဟာနိ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပဒိုပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အဃ၊ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နောသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ တာယ ပဒိုပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်ဝတ်မြတ်ပဒိုပတ်ကြောင့်၊ တေ မေဓဝါ၊ ထိုခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အဃ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရေဝ တိ၊ ပရေဝဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒါနုသာသနီယာ တကြွမ်းဆုံးမခြင်း အာဘန်တလဲလဲဆုံးမခြင်းကို၊ အဂမနေန၊ မနာယူသဖြင့်၊ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရတာယ၊ အပယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပရေမည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌာဂါဟံ၊ ဘောက်ပြန်သောအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေ၊ လာကြကုန်လော၊ ဣဒေ လောကေ၊ ဤလောကဌ၊ သာသနသ၊ သာသနာတော်၏၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒိုပဒါနိ၊ အကျင့်တို့ကို၊ ဂါဟေန၊ ယူသဖြင့်၊ ယမာမ သော၊ လုံ့လပြုကုန်အံ့၊ ဝါ ယမာမာတိ၊ လုံ့လပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ နုပိဓေနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိဝါဒါ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ နဂူပသမန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်၊ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တသ ဂါဟာ ဟု၊ ထိုအယူကို၊ ဝိသဇ္ဇနဝေ သေန၊ ဖွဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တဏ္ဍတောသုဝိဝါဒပသုတောသု၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို လေ့ကျက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဓမ္မာ ဓမ္မ ဓမ္မာ ဒိတောဝ၊ ဓမ္မကိုအဓမ္မအဓမ္မကို ဓမ္မအာစရိသောအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဝိဓာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တ တော၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သန္တိ ကာ၊ အတံမှ၊ တေ ပဏ္ဍိတ ဝုရိ သော၊ ထိုပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိဝါဒ သမ် ါ တာ၊ ငြင်းခုံခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ မေဓဝါ၊ ခိုက်ရန်တို့သည်၊ သမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဒုတိ ဝေ၊ ဤသို့ကြား၊ ဤ ဝါ ထာ ၌၊ အ ဣ ဣ ၊ အနက်ကို၊ ဒေ ဒိ တ ဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယ ဒါ တိ၊ ယ ဒါ ဟူ သည်ကား။ ယ ထိုံ ကာ လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အ ဝိ ဓာ နန္တာ တိ၊ အ ဝိ ဓ နန္တာ ဟူ သည်ကား။ ဝိ ဝါ ဒ သ ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏၊ ဂူ ပ သ မာ ယ ၊ ငြိမ်ခြင်းအကြောင်းကို၊ ဓ မ္မာ ဓ မ္မ ဝါ ၊ ဓမ္မဟုတ်သည် ဓမ္မမဟုတ်သည်တို့ကိုလည်း၊ ယာ ယာ ဝ တော ၊ မ တော ကိ် မ ပြုနိ် မှ နိ် သော အား ဖြင့် ၊ အ ဓ ာ နန္တာ ၊ မ သိ ကုန် သည် ဖြစ်၍၊ ဣ ရိ ယ န္တာ မ ယာ ဝ ိ ယ ာ တိ ၊ ဣ ရ ိ ယ န ္တ ာ မ ယ ာ ဝ ိ ယ ဟူ သည်ကား။

အာမရာဝိယ၊ အိုခြင်းသေခြင်းကို လွန်ကျူးတိသကဲ့သို့။ ဇရာမရဏာ၊ ဇရာ
မရဏာကို။ အတိက္ကန္တာဝိယ၊ လွန်ကျူးသကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ကုန်လွှပ်တတ်
သောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဥန္နဠာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ စပ
လာ၊ လျှပ်ပေါ်လေပ်မာကုန်သည်၊ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်သည်။
ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ဖရိုဖရဲကြီးသော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍
ဝတ္ထုန်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ။ ဗဟုလျှံကုန်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဝါ
ဒေါ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်သည်။ နဂ္ဂပသမတော၊ မငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း၊
ဝိဇာနန္တိစယေမဟာအာတုရေသုအနာတုရာတိ၊ဝိဇာနန္တိစယေမဟာအာတု
ရေသုအနာတုရာဟူသည်ကား၊ယေပန၊အာကြင်သူတို့သည်ကား၊သဏ္ဌေ၊
ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနခမ်း၊ ဆုံးမသောတရားတော်ကို၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊သော၊ထိုပညာရှိသောသူသည်
ကိုယ်လေးရေဝေန၊ ကိုယ်လေးတည်းဟူ၊သောအနာဖြင့်၊ အာတုရေသု၊
ကြင်နာကုန်သော၊သတ္တဝေါသို့၌၊အနာတုရာ၊ကြင်နာခြင်းမရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နိုက္ကိုးလေးသား၊ကိုယ်လေးသာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိစ္စာ၊ဆင်း
ရဲဒုက္ခကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘဝန္တိ၊နေကုန်၏၊တောသံ၊ ထိုငြင်းခုံခိုက်
ရန်မရှိသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝါဒေါ၊ငြင်း
ခုံခိုက်ရန်သည်၊အစွန်အမော၊ပင်စင်သာလျှင်၊ ဂုဏသမတိ၊ငြိမ် ၏၊ဟုတိ၊
ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊ယံကိဉ္စိသိလိလံကမ္ဘန်
ယံကိဉ္စိသိထိလံကမ္ပံဟူသည်ကား၊ဩလိယိတ္ပွာ၊တွန့်တို၍၊ ကရုဏောနု၊ပြု
သဖြင့်၊သိထိလဂါဟံ၊ပေါ့ဝေ့သောစွဲလမ်း၊ခြင်းကို၊ ကတ္ပွာ၊ပြု၍၊သိထိ
လိကာဘာဝေန၊လျှော့ညံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ယံကိဉ္စိ၊
အဖတ်မရှိသော၊ကုသလကမ္ပံ၊ကုသိုလ်ကံသည်၊ သံကိလိဋ္ဌန္တိ၊သံကိလိ
ဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဝေသိအာဒိကေ၊ပြည့်တန်ဆာမ အစရှိသော၊အဝေါစ
ရေ၊ဆွမ်းမခံအပ်သော အရုပ်၌၊စရဏေန၊ ယွားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ကု
ဟနာဒိဝိဇ္ဇာဓိဝေနဝါ၊အုံ့ကြော်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသောယုတ်မာ
သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊သံဂီလိဋ္ဌံ၊ညစ်နွမ်းသော၊ဝတ်
အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ သမာဒါနံ၊အကျင့်ကို ဆောက်တည်
ခြင်းကို၊သက်သာရန္တိ၊ သက်သာရုံဟူသည်ကား၊ သက်သာ၏၊ယုံမှား၊ဝိစိ
ကိစ္ဆာသက်သာသံသယ တို့ဖြင့်၊သရိတဗ္ဗံ၊ အောက်မေ့အပ်သော၊ဝိဟာ
ရေ၊ကျောင်း၌၊ကိုယ်၊တရုံတရုသော၊အာသာရုပ္ပံ၊ မလျှောက်ပတ်သောအမှု
အရာကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊အာသုကေန၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ကတ်

နနှုတ်ခြေအပ်သည်မဟုတ်လေသောကြောင့်၊ ဤသို့၊ ပရဝေသီ၊သူတပါးတို့သည်၊အာသက်တော်ဖို့ကို့ရှာအပ်သော၊ ဥပေါသထကိစ္စာဒီသု၊ ဥဝုသ်ပြုခြင်းအစရှိသောကိစ္စတို့တွင်၊ အညတြကိုယူဝေသော၊ တပါးပါးသောကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သန္ဓိပတိတဖွဲ့သံလား၊ သံလာစည်းဝေးသည်ကိုလည်း၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၊အာဒ္ဓါ၊မရှိတဲ့၊ ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊မမ၊ငါ၏၊ စရိယံ၊အကျင့်စရိုက်ကို၊ဥတ္တမ၊သိသောကြောင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဥက္ခိပိတုကာမာ၊ နှင်ထုတ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊သန္ဓိပတိဘာ၊ စည်းဝေးကြလေကုန်သလော၊ဟုတိ၊ဝေံ၊ဤသို့၊ အတ္တနောဝါ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ အာသက်ဘက်ကို၊ရှုံ့ရှားခြင်းတို့ဖြင့်၊သရိတံ၊အောက်မေ့အပ်သော၊ ဥဿကိတံ၊ ရှုံ့ရှားအပ်သော၊ ပရိသက်တံ၊ အာဘန်တလဲလဲ ရှုံ့ရှာအပ်သော၊ နတ်ဟောတိ၊နတ်ဟောတိဟူသည်ကား၊ဝေရှုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ပြုဟူစရိယံ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ဟူဆိုအပ်သောတံသမဏာမမ္ဘကရုဏံ၊ထိုရဟန်းတရားကိုအားထုတ်ခြင်းသည်တသဘုဂ္ဂလဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊မဟပ္ဖလံ၊အကျိုးကြီးဖြတ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊နမဟပ္ဖလဘာဝေနေ၊အကျိုးမကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊အသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ပစ္စယဒါယကာဘို့အား၊လည်း၊မဟပ္ဖလံ၊အကျိုးကြီးဖြတ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်တတ္ထ၊ထို့ကြောင့်၊ သေလ္လာ၊ဝုတ္တိနာ၊ ပစ္စည်းကိလေသာကင်ခေါင်းပါးသဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊သလ္လေခ၊ဝုတ္တိနောစ၊ပစ္စည်းကိလေသာကို ခေါင်းပါး၍ဖြစ်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း၊ ဝိဝါဒ၊သ၊ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၏၊အာဝ၊သ၊ရောဝေ၊ အခွင့်သည်သာလျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟုတိ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဂါရုဝေါနုပလဗ္ဘတိတိ၊ဂါရုဝေါနုပလဗ္ဘတိဟူသည်ကား၊ အနုသာသနီယံ၊ဆုံးမအပ်သော အရှင်ဗုဒ္ဓာနုကို၊အပန္ဒကွဲ့ဏ ဂါတိဘာဝေန၊ အဆုံးအမကိုမခံယူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ဂရုကာတဗ္ဗော၊အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊သဒ္ဓြဟ္မစာရီသု၊သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ယသဘုဂ္ဂလဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဂါရုဝေါ၊အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ဂရုကရုဏံ၊အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ဝေရှုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊သောပုဂ္ဂိုလ်၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မတောဝိ၊ပဋိဝေဓဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားမှလည်း၊ ချေးဝေးသောအရုပ်၌၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟု၊အကျယ်ကိုဆိုဦးနှံ့၊တဲ့၊ထိုပဋိဝေသဒ္ဓမ္မကို၊ဂရု၊ဆရာဖြစ်သောသူတို့သည်၊ နသိက္ခာပေန္တိ၊ မိမိလည်းမကျင့်သူ့ကိုလည်းမကျင့်စေကုန်၊အာသိက္ခိယမာနော၊ မကျင့်စေသည်ဖြစ်၍၊အနာဒိ

ယင်္ကြော်၊နှားမ၊ထောင်သည်ဖြစ်၍၊ နှပဒိုပဒ္ဓတိ၊မကျင့်၊ အပဒိုပဒ္ဓကြော်၊မ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကုတော၊အဘယ်မှာ။သစ္စာနိ၊သစ္စာလေးပါး၊တရား တို့ကို၊ပဒိုဝိ၍ သတိ၊ထိုးထွင်း၍သိနိုင်လတ္တံ့.နည်း၊ဟူတိ၊ဤကား၊မှတ်ဖွယ် အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တေနု၊ထို.ကြောင့်၊ အာရကာဟောတိသဒ္ဓမ္မာတိ၊ အာရ ကာဟောတိသဒ္ဓမ္မာဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏။ယထာကိं၊ဥပမာအဘယ် ကဲ့သို့နည်း၊ဟူမူကား။နဘံ၊ကောင်းကင်သည်၊ပထဝိယာယထာ၊မြေမှ ဝေး ဝေး၊သကဲ့သို့တည်း၊ အာကာသံ။ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝိယာ၊ပထဝိ ဓာတ်မှ၊ပထဝိဓာတုယာ၊ပထဝိဓာတ်မှ၊အာကာသတော၊မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ခုရေ၊ဝေး၏၊ကဒါစိ၊တရံတဆစ်မျှ၊နေသံ။ ထိုကောင်းကင်မြေတို့ ၏၊သဒ္ဓိသတာဝေါ။ ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်း၊နှ၊ မရှိ၊တေနေ၊ထို. ကြောင့်သာလျှင်၊ ၊နဘဉ္စခုရေ ပထဝိစခုရေ ပါရိသမုဒ္ဒသတဒါဟုခု ရေ၊တတောဟာဝေခုရတရံဝဒန္တိ၊သတဉ္စဝမ္မောအသတဉ္စရာဇာတိ၊နဘဉ္ဉ ခုရေ ပထဝိစခုရေ ပါရိသမုဒ္ဒသတဒါဟုခုရေ တ၊တောဟာဝေခုရတရံဝ ဒန္တိ၊သတဉ္စ ဝမ္မောအသတဉ္စရာဇဟူ၍။ အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏။ နဘဉ္စ၊ ကောင်းကင်သည်လည်း။ခုရေ။ဝေး၏၊ပထဝိစ၊မြေကြီးသည်လည်း၊ ခုရေ၊ ဝေး၏၊ သမုဒ္ဒသ၊သမုဒ္ဒရာ၏၊ ပါရံ၊ထိုမှာဘက်ကမ်း ဤမှာဘက်ကမ်း သည်၊ခုရေ၊ဝေး၏ဟူ၍၊အာပဟ၊ဆိုကြကုန်၏။ ရာဇ၊ပြည်ရှင်မင်းမြတ်၊တ တော၊ ထိုမြေကောင်းကင်သမုဒ္ဒရာထက်၊ ဟ၊ဝေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ သတ္တ ဝမ္မော၊သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၊သည်လည်း၊ကောင်း။ အသတ္တ၊သူ တော်မဟုတ် ယုတ်မာသောသူတို့၏တရား၊သည်လည်း၊ကောင်း။ခုရတရံ၊ သာလွန်၍ဝေး၏ဟူ၍၊ဝဒန္တိ။ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ၊သဘိယဟော်ရဂါ ထာဝတ္ထုနှာ၊ သဘိယမထေရ်၏ ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၉-နန္ဒကဟော်ရဂါထာ၊

☰ ဓိရတ္ထု၊တိအာဒိကာ၊ ဓိရတ္ထု၊အစရှိသော၊ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မ တော၊ရှည်သော၊အသက်တော်ရှိသော၊ နန္ဒကဟော်ရသား၊နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဂါထား၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဝို၊ဤနန္ဒက မထေရ်သည်ထည်း၊ ပဒုမုတ္တ ရသား၊ ပဒုမုတ္တရ အာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိ နဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊

မဟာဝိဟာရ၀ယ်။ မျှားသော စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိသော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာရားတို့၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ တော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုဏာန္တော်၊နာစဉ်၊ကော်သိကျွန်း၊တယောက် သောရဟန်းကို၊သိက္ခာ၊နှာ၀ါဒကာနုံ၊ သိက္ခာ။နိမဂ္ဂိုဆုံးမတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊အဂ္ဂဗျာနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌၊ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရုံ၊ ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊တံဌာနန္တရံ၊ ထိုတော ဒဂ်ကြွားအရာထူးကို၊ ပတ္ထေတွာ၊တောင့်တ၍။ သတသဟဿသ္မိံ နိကေန၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ၀တ္ထေန။ အ၀တ်ဖြင့်၊ဘဂ၀န္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပဏီဓေနုံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိရုက္ခေ၊ အင်ကြင်းမည်ရှိပင် ဗောဓိ၌၊ပဒီ၀ပူဇဉ္စ၊ ဆီးမီးပူဇော်ခြင်းကိုလည်း၊ ပ၀တ္တေသိ။ဖြစ်စေခဲ့ဘူး၏၊သော၊ထိုသူငယ်သည်၊တဘောပဌာယ၊ထိုဘ၀မှစ၍၊ဒေ၀မနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဍော၊ထိုမှဤမှကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍။ က ကုသန္ဓသ၊ ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကရေ၀ိကသကုဏော၊ ကရေ၀ိက၌ဌက် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ မရုရေကူဗိတ်၊သာယာစွာသော ကြွေးကြော်တွန်မြူး ခြင်းကို၊ကရောန္တော်၊ကြွေးကြော်တွန်မြူးသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရုံ၊ကကုသန် ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပဒက္ခိဏံ၊ လှည့်ပျာရစ်လည်သည်ကို၊ အကာသိ။ပြု၏။ အ၀ရ၀ာ၀ေ၊နောက်အတို့၌၊မယူရော၊ဥဒေါင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အည တရုဿ၊တဆူသော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝဿ နဂုဟာယ၊ သိတင်းသုံးတော်မူသောလိုဏ်၏၊ ဒ္ဝါရေ၊တံခါး၌၊ပဿန္တမာန သော၊ ကြည်ညိုရှင်ကြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိ၀ဒိ၀သေ၊နေ့ တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊ မရုရေ၀သိတံ၊သာယာစွာသော၊တွန် မြည်ခြင်းကို၊ ၀ဿိ၊တွန်မြည်၏၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဘ၀၌၊ ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ဘဂ၀တော၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နန္ဒကောတိလဒ္ဓနာမော၊နန္ဒ ကဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် ပြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိကေ၊ အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရ အပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿ

နာကိုးဝဲ့ဆုတ္တ၊ပွါးစေ၍၊ အရေဟတ္တံ့၊အာရုဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ရောက်ရှိ၊တေနု၊ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊ဟုတိဝုစ္စတိယမထေရ်၏အပဒါနိုဒ္ဒေ၊ ။

ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓရဟုတ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒပုတ္တမော၊သစ်ပင်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗောဓိသာ၊အင်ကြင်းမည်ရှိပင်ဗောဓိ၌၊ ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သုမနော၊နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်ကြည်လင် ရှင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တယောဥဇ္ဇေ၊သုံးပွင့်သောဆီးဓိုးတိုင်တို့ကို၊ အာဝေယိ်၊တင်လှူဆောင်ထပူဇော်ရပြီ၊ ဣဒေါ၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ သတ သဟဿေသုကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံယာယစေတနယ၊ အကြင်ကောင်းမှု လျှာစေတနာဖြင့်၊ ဥဇ္ဇုံ၊သုံးပွင့်သော ဆီဓိုးတိုင်ကို။ အာဝေယိ်၊ တင်လှူဆောင်ထပူဇော်ရပြီ၊တာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျှာ စေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဝေနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိရတော့။ ဣဒံ၊ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဥဇ္ဇာဒါနသာ၊ဆီးဓိုးလှူဒါနေစတနာသန့်ကောင်းမှုကံ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ မယ္ဟံ၊ငါအား၊ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းဒေပ်ကုန်ပြီ၊ပ။ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတောဝ်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ဟုတ္တာပန၊ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ဝိမုတ္တိသုခေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနိုန်း၊ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊ ဩဝါဒေ၊ ဆုံးမခြင်းဌာ၊အာဏာတွေ့၊စေခိုင်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ကေဝိ ဥပါသကေ ဝိ ဥပါသိကာ ဝိ ဟုတ္ဝာ ဝ ဟုတ္ဝာ ဝ ဟုတ္ဝာ ဝ

ကြားလေ့ကျက်ကြ၍။ ဟာသိုးမုယမ်၏လေရော။ နန္ဒကမထေရ်သည်း တာသာ။ ထိုဂြိုးလူသက်ထက်က ပေါင်းတော်ဘုံသော မယားဟောင်း ဖြစ်သောမိန်းမ၏။ တံကိုရိယံ။ထိုရယ်ရှင်သော အမှုအရာကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့် ၍၊သရိရသ။ခန္ဓာကိုယ်၏၊ပဋိကူလဝိဘာဝနမရေခန်း၊စက်ဆုပ်ရွံ့ရာဘွယ် ကိုထင်စွာပြခြင်းကို အကြောင်းရင်း ပြုသဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ကရောန္တော။ဟောလိုရကား။ ။ဒိရတ္တပုံ။ရဒုဋ္ဌန္တေ(ပ)ဆိန္နသုတ္တာအဗဒ္ဓ နာတိ၊ဒိရတ္တပုံ။ရဒုဋ္ဌန္တေ(ပ)ဆိန္နသုတ္တာအဗဒ္ဓနာဟူ၍၊ ဂါထာ။ ဂါထာတို့ ကို။အာဘာသိ။ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။မာဝေဝကွေ့ကိလေသမာရ်ဒေဝဝတ္ထု မာန်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော။ အဝသုတေ။ အခါခပ်သိမ်းကိလေသာ တို့ကိုယိုစီးစေတတ်သောထိုထိုအရပ်မှမစင်ကြယ်ရှိရာဘွယ်သောဝတ္ထု တို့ဖြင့်ယိုစီးတတ်သော၊ဒုဋ္ဌန္တေ၊မကောင်းသောအနုံသတောရှိသော၊ဟူရေ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော အထူးထူးအပြားပြား မျိုးစွာသောအဝတ် မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သောသင်္ချိုကိုယ်၌။ ဒိ။စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်။အဆွေ၊ဖြစ်၏။ တော။သင်၏၊ကာယော၊ကိုယ်၌။ နဝဟိ။ကိုးပါးကုန် သောနွါရတို့မှ၊ ယဝနိ၊အကြင်မစင်ကြယ်ရှိရာဘွယ်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဧတောနိ၊ ထိုမစင်ကြယ်ရှိရာဘွယ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ သမ္ဘဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊သဝန္တိ၊ယိုစီ၊ကုန်၏။ဝုရာ။ကား၊မသိသောရှေးကာလ ၌ဖြစ်သောပြုံးခြင်းရယ်ခြင်းစကား၊ဆိုခြင်းပြုံးတူးခြင်းကို။ မာမညိတ္တော။ ယခုအခါ၌လည်း၌ကဲ့သို့ပင်ကျင့်လတ္တံ့ဟု၍မကြံစည်မနောက်မေ့လင့် တာသာဂတော။ရှေးသောဝကပမာကောင်းစွာလာသောအရိယာသံဃာဖြစ်၍ ဖြစ်သောငါ၌၊အာသာဒေသိ၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်အနိုးသို့ကပ်၍ မသာယာလင့်။သင်္ဂေပိ၊နတ်ပြည်အာရုံ၌လည်း။တော၊ထိုဘုရား၊သား၊တော် တို့သည်။ နရဇ္ဇန်၊ မတပ်မမက်မောကုန်။ မာနူသေ၊ လူ၌ဖြစ်သောဝတ္ထု ကာမဂုဏ်အာရုံ၌၊ကိမဂ်'၊အာဘယ်ဆို ဘွယ်ရှိအံ့နည်း။နု၊မတပ်မမက်မော သည်သာလျှင်တည်း။ဒုမ္မေဓာ။လောကုတ္တရာတရား၊ကိုသိကြောင်းဖြစ်သော ဝမ္မောဓပညာဖြင့်ပညာမရှိကုန်သော၊ဒုမ္မန်၊အသုဘာကိုသုဘဟုယူသောဖြင့် မကောင်းသောအကြံကိုကြံလေ့ရှိကုန်သော၊မောဟပါရုတာ။ မောဟဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်းဖုံးလွှမ်းသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ယေစခေါဗာလာ၊အကြင် သူမိုက်တို့သည်ကား၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တာဒိသာ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ မာရဒိတ္တာ။ မာရ်မင်းသည် လောင်းဆပ်သော၊ တဏှဇဋ်နှင့်၊ ထိုမာရ်မင်း၏ ကျေနှုတ်ကွင်း၌၊ ရဇ္ဇန်၊တပ်ကုန်၏၊ ယေသံ၊

အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ရာဂေါ၊ဆိုဖြင့်ဆွတ်အပ်သောအဝတ်ကဲ့သို့ဖြေဖျောက်နိုင်ခဲသော သဘောရှိသောရာဂကိုလည်းကောင်း။ ဒေါသော၊ ရုအပ်သော အခွင့်သဘောရှိသော ဒေါသကို လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိခြင်းဓိကိခြင်းသဘောရှိသောအဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း။ ဝိရာဇိတာ၊အဝိရာဇိတတည်းဟူသောရာဂဖြင့်။တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဆိန္နသုတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ခေါ်းလက်နက်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အဗဒ္ဓနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော သံယောဇဉ်ကြိုးမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တဏ္ဍ၊ထိုဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါး၌၊ နရေ့ဇနိ၊မတပ်ကုန်၊ ။

တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ဓိတိ၊ဓိဟူသည်ကား။ဓိဂုဏ္ဍ နဖြေ့၊စက်ဆုပ်ခြင်းအနက်၌။ နိပါတော၊နိပါတ်တည်း။ ဓိ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အဏ္ဍ၊ ဖြစ်၏၊ရကာရော၊ရေအကွာရာသည်၊ပဒသန္ဓိကရော၊ ဝုပ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ဓိ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အဏ္ဍ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊သင့်ကို၊ ဓိဂုဏ္ဍာ၊ဓိ၊ငါစက်ဆုပ်၏၊တော၊ ထိုသင်၏အမူအရာတို့သည်လည်း၊ ဓိကာရော၊စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဇာတိ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနက်တည်း၊ဝုထုတိအာဒိနိ၊ ဝုထုအစရှိကုန်သောသဒ္ဒါတို့သည်၊ တာသဟ၊ထိုဝိနိုးမ၏။ ကာတဗ္ဗဝတ္ထုဒီပနာနိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊အာမဇ္ဈနဝစနာနိ၊ ခေါ်ဝေါ်သောသဒ္ဒါတို့တည်း။ ဟူရေတိ၊ဟူရေဟူသည်ကား။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဧရဏ္ဍေ ဟိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ နာနာကုဏ်ပေဟိ၊ အထူးထူးသောအဝပ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နာနာဝိဓအာသုစိဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပုဏ္ဏေ၊ပြည့်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေ ဟိ။ ဒုဂ္ဂန္ဓေဟူသည်ကား။ကုဏ်ပဟူရိတတ္တာ၎ဝ၊ အဝပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊သဘာဝဒုဂ္ဂန္ဓေ။ သဘောအားဖြင့်မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မာရုပရေ့ဟေတိ။ မာရုပရေ့ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိသဘာဂဝတ္ထု၊မာတုဂါမအစရှိသောဝိသဘာဂဝတ္ထုသည်၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနာနံ၊ပုထုဇဉ်ကန်း ပုထုဇဉ်ရိုက် မကျွတ်ထိုက်သော ပုထုဇဉ် ဝုဋ္ဌိလ်တို့အား။ အဒဿနာနိသော၊မသင့်သောအားဖြင့်၊မနသိကာရနိမိတ္တတာယ၊နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိလေသမာရံ၊ ကိလေသမာရ်ကို၊ ဝဏ္ဏေတိ၊ပွါးစေ၏။ ဒေဝဝုတ္တမာရသစ်ဒေဝဝုတ္တမာရ်ကိုလည်း၊ သြကာရံ၊အာဒွင့်ကို၊ ဝိဝံသေတိ၊ဖျက်ဆီး၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ မာရသ၊မာရ်

မင်းရှေ့ပရိသတ်ကြီးအပေါ်အားသင်းသည်ဟောတိုးဖြစ်၏။ တေနုထို့ကြောင့်။ မာရဝပရိသတ်ကြီးတို့။ မာရဝပရိသတ်ကြီးဟူ၍ဂုဏ်ဟောတော်မူအပ်၏။ အဝ သုတေတိ။ အဝ သုတေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကာလံ။ အခါခပ်သိမ်း။ ကိလေသဝသေန။ ကိလေသာတည်းဟူသော ယိုစီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တတိ တတိ။ ထိုထိုသို့သောအရေပ်၌။ အာသုစိနိသန္ဓေနစ။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အစရှိသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ယိုစီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း အဝ သုတေ။ ယိုစီးသော။ ဇာဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ အသ။ ထိုမိန်းမ၏။ နဝဟော တာနိတေကာယေယာနိသန္ဓိ သဗ္ဗဒါတိ။ နဝဟော တာနိတေကာယေယာနိသန္ဓိ သဗ္ဗဒါဟူ၍။ အက္ခိမှာအက္ခိဂူတကောတိ အာဒိနာ။ အက္ခိမှာအက္ခိဂူတကောအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုံ။ ဆိုအပ်သော။ အသုဗိနော။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အစရှိသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထု၏။ အဝ သဝ ဌာနံ။ ယိုစီးရာအရပ်ကို။ ဒသေတိ။ ပြ၏။ ဝေ၀ပန။ ဤသို့လျှင်။ နဝ ဆိဒ္ဒံ။ ကိုးပါးသောအပေါက်လည်းရှိ၏သော။ ရ ဝ သ ဝံ။ အမြဲမပြတ်ယိုစီးတတ်သော။ အသုစိ ဘရိတံ။ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ကာယံ။ ကိုယ်ကို။ ယထာ ဘူတံ။ မဟောက်မပြန်ဟုတ်ဖန်သည်အတိုင်း။ ဇာနန္တော။ သိသည်ဖြစ်၍။ မာဝုရာဏံ အမည်ကြောတိ။ မာဝုရာဏံ အမည်ကြောဟူသည်ကား။ ဝုရာဏံ။ မသိမှိုင်ရေးကာလဖြစ်သောပြုံးခြင်းရယ်ခြင်းစကားဆိုခြင်း မြူးတူးခြင်းကို။ အဇာနနကာလေ။ မသိသောရေးကာလ၌။ ပ ဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ဟသိတာလပိ တကိဠိတံ။ ပြုံးခြင်းရယ်ခြင်း စကားပြောခြင်းမြူးတူးခြင်းကို။ မာမည်။ မဟောက်မှေ့လင့်။ ဝေ၀။ ဤသို့။ ပဋိပဇ္ဇိသတိတိ။ ကျင့်လတ္တံ့ဟူ၍။ မါစိန္တော ဟိ မကြံလင့်။ မာ သာဒေသိတ ထာဂတောတိ။ မာ သာဒေသိတ ထာဂတောဟူ သည်ကား။ ဥပနိသယ သမ္ပတ္တိယာ။ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ပုရိမကာ။ ရှေးရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓသာ ဝကာ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်တို့သည်။ အာဂတာ ယထာ။ လာကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ တော။ ထိုဘုရားသားတော်တို့သည်။ သမ္ဘာ။ ကောင်းစွာ။ ပဋိ ပတ္တိယာ။ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို။ ဂတာ ပဋိပန္နာ ယထာ။ ကျင့်ကုန် သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စ။ တနည်းကား။ ရူပါ ရူပ ဗျောနံ။ ရူပ်နာမ်တရားတို့၏။ တထ ဂတ္ဂေ။ မဟောက်မပြန်သောသဘောရှိကုန်သော။ အရိယ သစ္စာနိ။ အရိယာ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာ ဂ တာ ဆဝိ ဂ တာ အာ ဝ ဗုဒ္ဓါ ယထာ

သိကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တဏှာ၊ထို့အတူ၊ဣမေပိ၊ဤဘုရား၏သား တော်တို့ တပည့်ကျောင်းတို့သည်လည်း၊ အာဂတာ၊ သာတော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တဘဘာ၊ဆိုကုန်။ မဟောက်မပြုနိုင်သောတတ်ကျွံတတ်သိထက် သောအနက်ကြောင့်၊တယာဂတော၊ ကောင်းသောလာခြင်းကောင်းသော ကျွံခြင်းကောင်းသောသိခြင်းရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝ ကဋ္ဌ၊ပကတိသဒ္ဒေါ၊ ပြကတော သောသတ္တဝါ၌ကဲ့သို့၊ အဝမညာယ၊ မထိမဲ့ဖြင့် ပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥပသက်မမာနာ။ကပ်လာသည်ဖြစ်၍၊မာသာ ဒေသိ၊မသာယာသင့်တော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အနုသာဒေတဗ္ဗတာကာရံ၊မသာ ယာသောအဖြစ်ဟူဆိုအပ်သော အခြင်းအရာကို။ အာပာ၊ဆိုး၏၊ သင်္ဂေါ ဝေနခဏ္ဍန်တို့ ကိမင်္ဂ ပနမာနုသေတိ။ သင်္ဂေါဝေနခဏ္ဍန်တို့ ကိမင်္ဂ ပနမာနု သေဟူသည်ကား၊သဗ္ဗညုဗုद္ဓနှင့်၊သဗ္ဗညုဘုရားစည်လျက်လည်း၊အာဟ္ဝာ နေနှ၊ဟောကြားသဖြင့်၊ပရိယောသာပေတုံ။ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ။ အသက္ကာ ဟောသုသခေ၊မတတ်စွမ်းနိုင်သောချမ်းသာရှိသော၊ သင်္ဂေါ၊နတ်ပြည်၌ လည်း၊တေသာဝကဗုဒ္ဓါ၊ ထိုဘုရားတပည့်ဖြစ်သောသားတော်တို့သည်၊ နခဏ္ဍန်တို့၊မတပ်စွမ်းကုန်၊သင်္ခါရေသု။ တေဘူမကာသင်္ခါရတရားတို့၌၊အာဒီ နဝသား၊အဖြစ်ဒေါသကို။ သုပရိဒိဋ္ဌတ္တာ၊ကောင်းစွာမြင်ပြီးသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ရာဂံ၊ရာဂကို။နဓနေန္တိ၊မဖြစ်စေကုန်။ မိဒ္ဓရူသိသဒိသော၊ မစင်ပုံ မစင်ရုန်ခွင်ကဲ့သော၊ မာနုသော၊လူ၌ဖြစ်သော။ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ကိမင်္ဂ ပန၊ အဘယ်ဆိုကဲ့သယ်ရှိအံ့နည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ရွာကာမဂုဏ်၌၊ နခဏ္ဍန်တို့၊မတပ်ကုန်။ဣတိ။ထို့ကြောင့်၊ဝတ္ထုမေဝ၊ လူ့ရွာကာမဂုဏ်၌တပ် ၏ဟူသိကဲ့သယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ယေစခေါတိ၊ ယေစခေါဟူ သည်ကား၊ဗာလျဗဟယောဂတော၊ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗာလာ၊ ဗာလမည်ကုန်သော၊ယေပန၊အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဝမ္မောဗပညာယ၊ လောကုတ္တရာတရားကို သိတတ်သော ဝမ္မောပညာ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒုမ္မောဝ၊ဒုမ္မေဓမည်ကုန်သော၊ အသုတော၊ မစင်ကြယ်ရှိ ကဲ့သယ်ရှိသောခန္ဓာကိုယ်၌၊သုဘာနုပဿနေန၊ တင့်တယ်၏ဟုယူလေ့ရှိ သောကြောင့်၊ ဒုစိန္တိတစိန္တိတာယ၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုဒ္ဒန်ဟော၊အသုဘကိုသုဘဟုယူလေ့ရှိသော၊မော ဟေန၊မသိခြင်းမိုက်ခြင်းတွေ့ဝေခြင်းဖြင့်၊အညာဏေန၊မသိခြင်းမိုက်ခြင်း တွေ့ဝေခြင်းဖြင့်၊သဗ္ဗော၊အာချင်းခပ်သိမ်း။ ပဒိန္ဓာဒိတစိတ္တာယ၊ဖုံး

လွမ်းဆန်းသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဟပါရှတာ၊ မသိခြင်း ရိုက်ခြင်းတွေ့ဝေခြင်း ဇုံးလွမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိသာ၊ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တထာရူပါ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အနုဝုဏ္ဏာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်သော ဝုဏ္ဏဝဏ္ဏကန်း ဝုဏ္ဏဝဏ္ဏရိုက်တို့သည်၊ ဣတ္ထိ သည်တော၊မိန်းမဟူ၍သမုတ်ဆန်းသော၊မာရေခိတ္တတို့၊ မာရ်နတ်မင်းသည် ထောင်ဆန်းသော၊ဗန္ဓနေ၊ကျော့ကွင်းခွ၊မာရေခု၊မာရ်မင်းသည်၊ဩဇီဝေ၊ တောင်ဆန်းသော၊ တဏ္ဍတတို့မာရပါသေ၊ ထိုမာရ်မင်းကျော့ကွင်းခွ၊ ရဇ္ဇုနဲ့၊တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သက်ဝင်ကုန်၏၊ ရတ္တာ၊တပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဓိတာ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုဆိုတာ၊ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈောသန္နာ၊သက်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဠဲနဲ့၊တည်ကုန်၏၊ ဝိရာဇိတာ ဟု၊ဝိရာဇိတာဟူသည်ကား၊တောသံပုနဒီကာသဝါနုံ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ် တို့အားကား၊ တောလဗ္ဘနရာ၊ဂါဝိယ၊သိဖြင့်ဆွတ်ဆပ်ဆိုအပ်တပ်အပ်သ ကဲ့သို့၊ဒုဗ္ဘိစနိယသဘာဝေါ၊ဖြည်နှင်ဖြတ်နှင်ခဲသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ရာဂေါ၊ရာဂကိုလည်းကောင်း၊သပတ္တောဝိယ၊ရန်သူကဲ့သို့၊လဒ္ဓေါကာသ သဘာဝေါ၊ရေအပ်သောသဘောရှိသော၊ဒေါသော၊ဒေါသကို လည်းကောင်း အညာဏသဘာဝေါ၊ မသိခြင်းရိုက်ဓဲခြင်း တွေဝေခြင်း သဘောရှိသော၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂဝိရာဂေန၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသောဝိရာဂဖြင့်၊သဇ္ဇသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ပယ် အပ်ဖြတ်အပ်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊သမုဒ္ဓိန္နာ၊ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရာဂဒေါသမောဟတို့ကို၊ အဂ္ဂသင်္ဂေန၊အရဟတ္တ မဂ်တည်းဟူသောဥာဏ်သန့်လျှာကိုဖြင့်ဆိန်ခဲဝဝနေတို့သင်္ဂေါ၊ဖြတ်အပ်ပြီး သောတဏှာတည်းဟူသောကြိုးရှိကုန်၏၊ တတောဝေ၊ထို့ကြောင့်သာ လျှင်၊ကတ္ထစိဝိ၊တစုံတခုသောအားရှိခဲ့သည်း၊ ဗန္ဓနာဘာဝတော၊ နှောင်ဖွဲ့ ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဗန္ဓနာ၊အဗန္ဓနမည်ကုန်၏၊ယထာဝုဏ္ဏေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တဏ္ဍာတို့မာရပါသေ၊ ထိုမာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်းခွ၊နဲ့ဇ္ဇနဲ့၊မတပ်ကုန်၊ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ထေရော၊ နန္ဒကမထေရ် သည်၊တာသာဣတ္ထိယာ၊ထိုမိန်းမအား၊ဝမ်း၊တရား၊ကို၊ ကထေတွာ၊ဟော ပြီး၍၊ဂတောသွား၊လေ၏၊ ။နန္ဒကဗြဟ္မဏတ္ထေရ၊ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊နန္ဒကမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွတ်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၁-ဓမ္မကထေရဂါထာ၊

ပဋ္ဌပညာသာတိအာဒိကာ၊ ပဋ္ဌပညာသဏ္ဌိသိန္ဓအစဝ်ရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောရ်ည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ဓမ္မကထေရသ ဓမ္မကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ဤယင်္ဂို၊ ဤဓမ္မကမထေရ် သည်လည်း၊ပုရိမဇုန္ဒေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိ သည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ ပညာနှိုးကောင်းမွှတ်ကို၊ဥပ စိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ တိသဿသ၊ တိသဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သမ္မာ သမ္ဗောဓိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓတ ဥာဏ်တော်ကို၊ သန္ဒဟန္တော၊ ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ဗောဓိရုက္ခံ၊ဗောဓိပင်ကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဗိဇေနေန၊ ယင်ပလောင် သဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ တေန ပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နှတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရှိသည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူ တံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော် သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အညတရေန၊တ ယောက်သော၊ဥပါသကေန၊ဒါယကာသည်၊ကာရိတော၊ဆောက်လုပ်အပ် သော၊အာရာမေ၊အရံ၌၊အာဝါသိကော၊ကျောင်းနေရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဿသာမဏ္ဍေ ရေပက်တော၊ ပြုစုခြင်းပန်တိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌသစ္စော ထေရံ၊ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ အာ ဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ဘိက္ခု၊ဒီရဟန်း၊ပါစေန၊ယုတ်မာစွာသော၊ ဣမိနာ၊ဤဒါယကာသည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနဿ၊ အလုပ်အကျွေးကိုခံရသော ထက်၊ပေး၍အဝတ်ဣမ၊ ဤကျောင်း၌၊ဝသနတော၊နေရသောထက်၊ အဂ္ဂိ ဆိပါ၊လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ကေသေ၊ဆံတို့ကို၊လုပ်ကွတွာ၊နှုတ်၍၊အစေဋ္ဌော၊ ပုဆိုးအဝတ်မရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဂုထမုတ္တာဟာရေ၊သေးမစင်ကျင်ကြီး ကျင်ပေါ်လျှင်အစာရှိသော၊တေ၊သင်၏၊ဇီဝန်နဲ့၊အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊

ဝရုံ၊မြတ်သောမြတ်ရှိ၊ဝေဠုပန်း ဤသို့သောစကားကိုပင်လျှင်၊ ဝတ္ထား၊ဆိုပြီး၍ တာဝတိံဗေဒေ၊ထိုခဏာဠပင်လျှင်၊ ဝဋ္ဋကုဋီ၊ကျင်ကြီးအိမ်သို့၊ပရိသတ်တွေ၊ဝင်၍ပါယာသံ၊ နိုဂဏာကို၊ ဘဏ္ဍာဝိယ၊ ခုံးတိသက္ခဲသို့၊ ဂုထံ၊မစင်ကို၊ ဝဇ်ုတွေ၊ဝဇ်ုတွေ၊ခွေ၍ခွေ၍၊ယာဝဒတ္ထံ။အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊စား၏၊ရတ္တဇ္ဇ၊ ကျင်ယမ်ကိုလည်း။ဝိဝတိ၊သောက်၏၊ဇုမဒိနာနိယာမေန၊ဤနည်းဖြင့်၊ယာ ဝတာယုကံ၊အသံက်ရှည်သည်ကာလပတ်လုံး၊ ဌတ္ထား၊တည်၍၊ကာလကိ တွား၊သေခဲ့၍၊ နိရိယံ၊ဝေရဲ၌၊ ပစ္စိတ္ထား၊ကျက်၍၊ ပုန်၊တာဘန်၊ဂူတမ၏ဗျာဟာ ရော၊ကျင်ကြီးကျင်ယမ်သာလျှင်အစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊တသေ၀ ကမ္ဘသ၊ထိုရဟန္တာကိုဖြစ်မှားမိသော ဝစိုက်၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာ၀သေ သေန၊အကျိုးကြောင်းကြောင့်၊မနုဿသူ၊လူ့ဖြည်တို့၌၊ဥပ္ပန္နော၀ိ၊ဖြစ်သော် လည်း၊ပဠုဇာတိသတာနိ။ ဘ၀ငါး၊ရာတို့ပတ်လုံး။ နိ၀ဏ္ဏော၊အ၀တ်မ၀တ် သည်၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ ဂူထဘက္ခော၊ကျင်ကြီး ကျင်ယမ်သာလျှင်အစာရှိ သည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏ ပုန်၊တာဘန်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤ၀ါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနော၀ိ၊ဖြစ်လာပါသော်လည်း။ အရိယူပ၀ါဒဗဟုလေန၊အရိယာကို စွပ်စွဲခြင်း၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌတကုလေ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ထည့်ဝ၀ါ၊ နို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိရံ၀ါ၊နို့ရည်ကိုလည်းကောင်း၊ပါ ယမာနော၊တိုက်သည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုနို့ရည်ထောပတ်ကို၊ဆန္ဒေတွာ၊စွန့် ၍၊မုတ္တမေ၀၊ကျင်ယမ်ကိုသာလျှင်၊ ဗိ၀တိ၊သောက်ရ၏၊ဘောဇနံ၊ထမင်း ကို၊ဘောဇယမာနော၊ စားစေသည်ရှိ၊သော်၊တံ၊ထိုထမင်းကို၊ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ဂူထမေ၀၊မစင်ခြောက်ကိုသာလျှင်။ခါဒတိ၊စား၏၊ဧ၀ံ။ဤသို့၊ဂူထ မုတ္တပရိဘောဇနေ၊ကျင်ကြီးကျင်ယမ်ကိုစားသောက်သဖြင့်၊ဝဏ္ဏော၊ ကြီးပွါးသည်ရှိသော်၊ဝယပ္ပတ္တော။အရွယ်လိုက်ရောက်သော်သည်း၊တနေ၀။ ထိုကျင်ကြီးကျင်ယမ်ကိုသာလျှင်၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ။စားသောက်၏၊မနုဿသာ၊ လူတို့သည်၊ တတော။ ထိုကျင်ကြီး ကျင်ယမ်ကို စားသောက်ခြင်းမှ၊ ဝါ၊ရေတုံ၊တား၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အသာတ္ထာ၊ဇော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ပ ရိစ္ဆဒံ သု။စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊သော၊ထိုဗျေ့ကသည်၊ ဥဒကေ၊ဆွေမျိုး ပါဘတ်ရှိသည်။ပရိစ္ဆတ္တော၊စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊နဂ္ဂပဗ္ဗဇ္ဇံ၊အ၀တ်မဲ့ကိုသော ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ နန္ဒာယတိ၊ရေမချိုး၊ရစောလွှ ဝရော၊ဖြူအညစ်အကြေးကိုဆောင်စေ၏၊ကေသမဿုံ၊ဆံမုတ်ဆိတ်ကို လည်း၊လုပ်ကိုတွာ။ဖွတ်၍၊အညော၊တပါ၊ကုန်သော၊ ဗ္ဗရိယာ၀ဏ္ဏော ဗ္ဗရိယာ

ဝုထိတ္ဌိကို၊ပနိုက္ခိပိတ္တွာ၊ပယ်၍၊ကေပါဒေနု၊တချောင်းတည်းသောခြေဖြင့် တိဋ္ဌတိ၊ရှေ့၏၊နိမန္ဒုနံ၊ ပင့်ဘိတ်သောဆွမ်းကို၊ နသာဒိယတိ၊မသာယာ၊ မာသောပဝါသံ၊ အစားအစာနှင့်တလားဘင်း၍ နေခြင်းဟူဆိုအပ်သောမာ သောပဝါသအဓိဋ္ဌာန်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍၊ ဝုညတ္ထိကေဟိ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော၊ဘော ဇနံ၊အစားအစာအာဟာရကို။ မာသေမာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း၊ကေဝါ ရုံ၊တကြိမ်၊ကုသဂ္ဂေနု၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဒိဝါ၊နေ့ အခါ၌၊ဖိဝ္ဘဂ္ဂေနု၊ယျာဖျားဖြင့်၊ လေဟသိ၊လျက်၏၊ ရတ္တိယံပနု၊ညဉ့်၌ကား၊ အလွတ်ထံ၊မစင်စိုကို၊သပါဏကန္တိ၊ ပိုးလောက်ရှိ၏ဟုနှုတ်သွင်း၍၊အခါ ဒိတွာ၊မစားမူ၍၊သုဘ္ဘဂ္ဂထမေဝ၊ မစင်ခြောက်ကိုသာလျှင်၊ခါ၍တိ၊စား၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ကရောန္တိသေ၊ ပြုသောဇမ္ဗုကဏ္ဍ၊ပဋ္ဌပညာသဝ၊သောနို၊ ငါးဆဲ ငါးနှစ်တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း သည်၊မဟာတပေါ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ပေသောဝုဋ္ဌိ၊လ်တည်း၊ပ ရမပ္ပိဿော၊လွန်စွာအလိုနည်းသောသူပေတည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊နော၊ ထိဇမ္ဗုကသို့ ညွှတ်သော စိတ်ရှိသည်၊ တပ္ပေါ၊ကော၊ထိဇမ္ဗုကကိုရှိုင်းဝမ့်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟဒယဋ္ဌာနေ၊ နှလုံး၏အတွင်း၌၊ဃ၊ဥ၊အိုး၌၊ပဒီပံပိယ၊ထွန်းအပ်သောဆီးမီးကဲ့သို့၊ပဋ္ဌလန်း၊ အလျှံတပြောင်ပြောင်တောက်ပသော၊ အရဟတ္တ၊ ပနိဿယံ၊အရဟာတ္တ ဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ သယမေဝ၊ကိုယ်တော် တိုင်သာလျှင်၊တတ္ထ၊ထိဇမ္ဗုကဂိုဟာအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ကြွတော်မူ၍၊ဝမ္ပံ၊တ ရား၊တော်ကို၊ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူပြီး၍၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊သော တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊တည်စေ၍၊ ဗေဘိတိကဿ၊ဥပသမ္ပဒါယ၊ဗေဘိ တိကသူ၊ပဋ္ဌင်း အဖြစ်ဖြင့်၊လဒ္ဓ၊ပသမ္ပဒံ၊ရအပ်သော ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ရှိသောဇမ္ဗု ကကို၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊အာရ ဟတ္တေ၊အာရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏၊ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်ကား၊ဇေ၊ဤထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ၌၊သင်္ခေပေါ၊အကျဉ်းတည်း။

ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝမ္ဗပဒေ၊ဝမ္ဗပဒပါဠိတော်၌၊ မာသေမာ သေကုသဂ္ဂေနာတိဂါထတ္ထဝဏ္ဏနာယ။ မာသေမာသေကုသဂ္ဂေနဟူသော ဂါထာ၏ အနုက်အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ဝေဒိ တဇ္ဇာ၊သိအပ်၏၊အာရဟတ္တေ၊အာရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတောပန၊တည်ပြီး

သော်ကား။ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ အာနိတော။အစ
မှ၊ဝိန္ဓာ၊ ဖောက်ပြန်သော အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္တာဝိ၊ ကျင့်ပြီးသည်ဖြစ်
လျက်သည်း၊သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊ သာဝကေန၊
သာဝကအပေါင်းသည်၊အဓိဂန္တုံ၊ ရအစ်သောမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရား
ထူးကို၊မယာ၊ဓမ္မုကတွင်ထေရ်ရှင်အင့်ကျော်ငါသူတော်သည်၊ အဓိဂတံ၊
ရအစ်ပြီ၊ဣတိ။ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလိုရကား၊ ၊
ပဌမညာသဝသာနိ။ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံ၊ ပဌမညာသဝသာ့နိ
ပ၊ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊ ဣမာဂါထာသော၎င်းတည်း။ ဤလေးဂါထာတို့
ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်၏။ ၊ပဌမညာသဝသာနိ၊ ငါးဆဲငါးနှစ်တို့
ပတ်လုံး၊မာသိကံဘတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌မစင်ကိုစားသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမှုကို
အလိုရှိ၊သောသူဘို့သည် လွန်အစ်သောဘောဇဉ်ဟု ဆိုအစ်သောတလသုံး
ကြိမ်လွန်အစ်သောမာသိကဘတ် ကို၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊တလသုံးကြိမ်သာလျှင်သ
မန်းဗျားဌာယားသဖြင့် စားသောကံသည်ဖြစ်၍၊ ရေစောစလွန်၊ကိုယ်ခန္ဓာပြိုကပ်
သောအာဂန္တုကပြုတို့၏အညစ်အကြေးဟုဆို အစ်သောပြုကို၊အဓောရ
ယိ၊ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ပြီ၊ ကောသမသုံး ဆံမုတ်ဆိပ်ကို၊ အလောစယိ၊
ကြွတ်သိုသောသဘောအားဖြင့်ပြာဖြင့်လူးလည်း၍ လက်ဖြင့်နှုတ်၏၊ကော
ပါနေနှစ်ဘက်သော လက်တို့ကိုမြှောက်၍ တဘက်သောခြေဖြင့်သာ
လျှင်၊အဠ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊အာသနံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ပရိဝဇ္ဇယိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏၊
သုက္ခဂူထာနိစ၊မစင်ခြောက်ဘို့ကိုလည်း၊ခါဒိ၊စား၏၊ ဥဒ္ဒေသဉ္စ၊ပင့်ဘိတ်
၍၊လွှဲသောဆွမ်းကိုကား၊နသာဒိယိ၊မသာယာ၊ ၊ဒုဋ္ဌတိဂါမိနံ၊အာပါယ
လေးပါးလားခြင်း၏အကျေးဇူးရှိသော၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊တောဒိသံ၊
ထိုသို့သဘောရှိသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောမကောင်းမှုအကုသိုလ်
ကံကို၊ကရိတ္ဝာန၊အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌ဖြစ်စေ၍၊ မဟော
ဃေန၊ကာမမာလ အာစရိသောလေးပါးသော ရေအနယဉ်ဖြင့်၊ဝယ္ယမာနော၊
ဖြောသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဒ္ဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့၊အဂမိ၊ရောက်ပြီ၊ ၊မေ၊ငါ၏၊သရဏာဂမနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား
ကိုကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ရှုကြကုန်လော၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊
လောကုတ္တရာဝေဒနာ၏၊ကောင်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ရှု
ကြကုန်လော၊ တိသောသုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပတ္တာ၊
လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသ
နံ၊အာဇုံ၊အမတော်ကို၊ ကတံ၊ဖြည့်ကျင့်ရပေပြီ၊ ၊

တဏ္ဍိ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ပဌမပညာသဝသောနှိ၊ရေစောဇလွှံမခေါ်ရယိ နှင့် ပဌမပညာသဝသောနှိ၊ ရေစောဇလွှံမခေါ်ရယိ ဟူသည်ကား၊ နဂ္ဂပဗ္ဗတ္တောဂမ နေနှု၊အာဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဓ်ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်လည်း ကောင်း၊ နှာနုပနိုက္ခေပတော၊ ရေချိုးခြင်းကိုပယ်သော အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ပဌာဓိကာနိ၊ငါးနှစ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပညာသဝသောနှိ၊အနှစ် ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊သရိရေ၊ကိုယ်၌၊ လင်္ဂ၊ကပ်ငြိသော၊ အာဂန္တုကရေ ဟုသမ်ါတံ၊အာဂန္တုကဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ရေ၊စောစ၊ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သရိရမလသမ်ါတံ၊ ကိုယ်၏အညစ်အကြေးဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇလွန်၊ အညစ်အကြေးကိုလည်းကောင်း၊ ခေရေသိ၊ဆောင်၏။ ဘုဇ္ဇန္တောမာသိ ကံဘတ္တိနှိ၊ ဘုဇ္ဇန္တောမာသိကံဘတ္တိဟူသည်ကား၊ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်အာခါ၌၊ ဂုထံ၊မစင်ကို၊ခါဒန္တော၊ စားလျက်၊လောကဝန္ဓနတ္ထံ၊ လူများအားပေါင်းကို ဖြားယောင်းလှည့်ပတ်ခြင်းငှါ၊မာသောပဝါသိကောနှခမ၊ တလတကြွပ် သာစား၍နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မာသောပဝါသိကအမည်ရှိသည်၊ဟု တွေ့၊ဖြစ်၍၊ပုညတ္ထိကေဟိ၊ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ဘောဇနံ၊ဘောစာကို၊ မာသေမာသော၊လတိုင်းလတိုင်း၊ဧ ကဝါရံ၊တကြိမ်၊ဖိုဝ္ဂေ၊လျှောဖျားခို၊ဌပနဝသေန၊ထားသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဘုဇ္ဇန္တောစားသည်ဖြစ်၍၊အာလောစယိန္တိ၊အာလောစယိ ဟူသည် ကား၊တာဒိသဿာရိကပဋိပေန၊ထိုသို့သဘောရှိသောပြာကိုထည့်သဖြင့်၊ သိထိလမလံ၊ လျှော့သောအဖြစ်ရှိသော၊ ကေသမဿု၊ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊ အဂိုလိဟိ၊လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊လုဗ္ဘာပေယိ၊နှုတ်၏၊ ၊ကေပါဒေနအဗ္ဘာ သိအာသနံပရိဝဇ္ဇယိန္တိ၊ ၊ကေပါဒေနအဗ္ဘာသိအာသနံပရိဝဇ္ဇယိ ဟူသည် ကား၊သင်္ဘောနသမ္ပီ၊အချင်းခပ်သိမ်း၊အာသနံ၊ထိုင်ခြင်းကို၊နိသဇ္ဇံ၊ထိုင်ခြင်း ကို၊ပရိဝဇ္ဇေသိ၊ကြဉ်၏၊တိဠ္ဍန္တော၊ဝေပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ဥဘောဟတ္ထေ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီမြှောက်၍၊ ၊ကေနေဝပါဒေန၊ ခြေတ ဘက်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဗ္ဘာသိ၊တည်၏၊ဥဒ္ဒေသန္တိ၊ ဥဒ္ဒေသံဟူသည်ကား၊ နိမန္တနံ၊ပင့်ဖိတ်သောဆွမ်းကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဟုတိ၊ဤ သို့။ ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊နသာဒိယန္တိ၊နသာ ဒိယံဟူသည်ကား၊နသမ္ပဋိစ္ဆိ၊ဝန်မခံ၊ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်၏၊ဟုတိအယံ၊ဤသည် ကား။အဓိပ္ပာ၊ အနက်တည်း။ ၊တောဒိသံကရိတ္တာန ဗဟုံ ဒုဂ္ဂတဂါမိနန္တိ၊ ၊တောဒိသံကရိတ္တာန၊ ဗဟုံဒုဂ္ဂတဂါမိနံဟူသည်ကား၊ ၊ဝေရုပ်၊ဤသို့သ ဘောရှိသော၊ဝိပါကနိဗ္ဗတ္တနကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ဒုဂ္ဂတိဂါမိ

နှံ၊အပါယ်လေးပါးကိုသွားရောက် စေတတ်သော၊ဗဟုံ၊မျှားစွဲသော၊ပါပ
ကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ပုရိမဇာတိသုစ၊ရှေးဘဝတို့ဦးလည်းကောင်း၊ဣဒေ
ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝဦးလည်းကောင်း၊ကတ္တာ၊ပြုစေ၍ဥပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဝယ္ဘ
မာနောမဟောလောနာတိ၊ဝယ္ဘမာနောမဟောလေနဟူသည်ကား၊ကာမော
လာဒီနဝ၊ကာမေါလာဘဝေါလာဒီဒ္ဒေါလာအာဒိဒ္ဓေါလာတည်းဟူသော၊ မဟ
တာ၊ကြီးကျယ်သော၊သြဠာနေ၊သြဠာလေးနက်ခြင်းအယဉ်ဖြင့်၊ ဝိသေသ
တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒိဒ္ဓေါလောနေ၊ ချောက်ဆဲနှစ်ဖြာ သုံးဖြာမျှားချိန်ဒို့
အစဉ်ခြေအယဉ်ဖြင့်၊အပါယသမုဒ္ဒံ၊ အပါယ်လေးပါး တည်းဟူသောသ
မုဒ္ဒရာသို့၊ပဋိအောကဆိုယမာနော၊ အဘန်တလဲလဲ ဆွဲငင်အစ်သည်ဖြစ်၍
ဗုဒ္ဓံသရဏမဂမန္တိ၊ဗုဒ္ဓံသရဏမဂမံဟူသည်ကား၊တာဒိသေနေ၊ထိုသို့သ
ဘောရှိသော်၊ဝုညကမ္မဆို့ဆ ဒ္ဒေနေ၊ရတ်ဖြတ်ဖြား သွယ်မစင်ကြယ်သော်ကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ကိ ဆ္ဆေနေ၊ပြုခြင်းသဖြင့်၊မနုဿတ္တဘာဝံ၊လူ၏အဖြစ်ကို၊လဘိ
တွာ၊ရ၍၊ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝုညဗလေနေ၊ ကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းကြောင့်၊
ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊သရဏန္တိ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊အဂမာသိ၊ရောက်ပြီ
ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးကိုမဖောက်မ
ပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ၊သောဘုရားတည်း၊ အဝေစ္ဆပသာဒေနေ၊မ
တုန်မလှုပ်သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ သဏ္ဌာရိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသာ
ဒိ ၊ကြည်ညိုပြီး၊သရဏာဂမနံ၊ပသာဒမ္မသုဒ္ဓတာ၊သရဏာဂမနံပသာဒမ္ဓ
သုဒ္ဓတံဟူသည်ကား၊ မမ၊ငါ၏၊ သရဏဂမနံ၊ ရတနာသုံးပါး၏ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ပသာ၊ ရှစ်မိုးကြပါကုန်၊ သာသနဒ္ဓဝါသ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဆုံးမတော်မူ အပ်သောတရားတော်၏လည်း၊ သုဒ္ဓ
တံ၊ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ယောဟံယောအဟံ၊အကြင်
ငါသည်၊တထာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့် ဝိန္ဓာအယူကိုဆုံးမ
သော်လည်း၊ဒေ၊ကါဝါ၊ဒေနေ၊တကြိမ်ဆုံးမခြင်းဖြင့်သါလျှင်၊သဏ္ဌာရာ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသည်ဒေ၊ဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိ၊သော၊ သမ္ဗတ္တိ ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာ
သို့၊သမ္ပာပိတော၊ ကောင်းစွာရောက်စေသည်ရှိသော်၊ တိ၊သောဝိဇ္ဇာတိ
အာဒီနာ၊တိ၊သောဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ဖြင့်၊ တံသမ္ပတ္တိ ၊ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာ
ကို၊ဒ၊သေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တော၊ ထို ကြောင့်၊ ၊အဟံ၊ ငါသည်၊
တိ၊သသေ။ တိ၊သအမည်တော်ရှိ၊သော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊
ဗောဓိဂုဏ်း၊ပတောက်မည်ရှိ ပင်ဗောဓိကို၊ အာဒိ ၊ရှိခိုးပြု၊ ၊ဣတော၊ဤ
ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ ဒ္ဒေနဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ပာထက်၌၊ သိဟာသနံ၊

ဖြတ်သောနေရာပလွင်သောကို၊ အဓိဓယိ။ယပ်ခပ်သောအားဖြင့်ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊တေနု၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ။အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဝေနာမိ၊ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိရတူး။ ဣဒံ။ဤထို့အပါယ် လေးပါးကိုမသိရခြင်းသည်၊ဓိဓနာယ၊ယပ်ခပ်၍ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊မယ္ဟေ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပါတံ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊သဒ္ဓေ အလုံးစုံကုန်သော၊ဘဝေ။ ဘဝတို့ကို၊သမူဟတာ။ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊နာဂေါဝနာဂေါဇူဝ၊ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ဗန္ဓနံ၊တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ဆေတ္မာ၊ဖြတ်၍။အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ပိဟာရာမိ၊နေရ၏၊ မေမမ၊ငါ၏၊အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ဝတ ဂေကေ့ဇော်နှု။ စင်စစ်သဖြင့်၊ သွာဂတံသုအာဂတံ။ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ တိသော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတောင်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ။စတာသော၊လေးပါးကုန်သော၊ ဒုမေပဒို သန္ဓိ၊ခါစ။ ဤပဒိုသန္ဓိဒါတို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒုမေဝိပေါဇ္ဇာ၊ခါစ။ဤဝိပေါဇ္ဇတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆ။ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဒုမေ၊ အာဘိညာ၊စ။ ဤအာဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သန္ဓိကတာ ရှက်ရှောက်ပြုအင်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊အာဇုံးအမတောင်ကို၊ကတံ။လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဒုတိ။ဤသို့၊အာဟ၊ အပဒါနိဋ္ဌဟောတော်မူ၏၊ ။ဇမ္ဗုကဏ္ဍေ၊ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇမ္ဗုကမထေရ်၏ ဂါထာအဘွဲ့သည်၊နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၂-သေနကဏ္ဍေ၊ဂါထာ၊

သွာဂတံဝတာတိအာဒိကာ၊ သွာဂတံဝတ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သေနကဏ္ဍေ ရုဿ၊သေနကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊ဤသေနကမထေရ်သည်လည်း၊ဗုဒ္ဓမဇ္ဈေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာဝေ။ ထိုထိုသို့သောလူ့ဘုံနှင့်ဘုံ၌၊ ဝုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓိ သ၊သိဒ္ဓိအမည်

တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ယက်တော်၌၊ကုလဒေပေါ။ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာဏ်၊သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော။ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒါဝသံ၊တနှဲ့သ၌၊သတ္တုရံ၊ သိမ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဗုဒ္ဓမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုနှင့်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။မောရဟတ္ထေနု၊ ဥဒေါင်းမြီး လက်စွဲသဖြင့်၊ဘဂဝန်၊ သိမ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပညာကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဏော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊အမှတ်ဘဝ၌ ဗုဒ္ဓပွါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ပြာဟ္မဏာကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဥရုဝေလ ကဿပသား၊ဥရုဝေလကဿပမထေရ်၏၊ဘဂိနိယာ၊နှစ်မယား၏၊ကုန်ဆုံ၊ဝမ်း၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏၊တဿ၊ထိုသတို့သားအား၊သေနကောဂါနှာမံ၊သေနကဟူသောအမည်သည်၊အားဟာသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏာနှုတ်ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊အတတ်ပညာတို့၌၊ နိပ္ဖတ္တိ်ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်းလုတို့ဘောင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ သံဝဏ္ဏရံသံဝဏ္ဏရံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း။ဗဟုဏာမသော၊ ထပေါင်းလ၌၊ ဥတ္တရေပရဂုန္ဒိနုက္ခတ္တေ။ ဥတ္တရေပရဂုန်နုက္ခတ်၌၊ ဥဿဝံ၊ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊အနုဘဝန္တော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ဂယာယံ၊ဂယာဖြစ်၌၊ တိတ္ထာဘိသေကံ၊ ဆိပ်၌အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို၊ ကရောတိ။ပြု၏၊ တေန၊ထို

ကြောင့်၊ တံ၊ထိုပွဲလမ်း သဘင်ပြုသောမြစ်ကို၊ ဂယာဝဋ္ဋတိ၊ ဂယာဝဋ္ဋမြစ်ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဒိသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥဿဝဒိဝသေ၊ပွဲလမ်းသဘင် ခံသောနေ့၌၊ ဝေနေယျာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တဝါတို့ကိုကြင်နာခြင်းငှါ၊ ဂယာတိတ္ထသဒိသေ၊ ဂယာမြစ်၏အနီး၌၊ ဝိဟာရတိ။နေတော်မူ၏၊ မဟာဇနောပိ၊ လူများအပေါင်း သည်လည်း၊ တိတ္ထာဘိသေကာဒိပွါ ယေန၊ဂယာမြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းလိုသဖြင့်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သို့၊ဥပဂန္တွာ။ကပ်ရောက်၏၊တဘိုဝေ၊ထိုခဏ၌၊ သေနကောပိ၊ သေနကအမျိုးသားသည်လည်း၊ တိတ္ထာဘိသေကတ္ထံ၊ဆိပ်၌အဘိသိက်သွန်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့ဥပဂ

တော်၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝမ္မ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တု၊ဟော တော်မူသော၊သတ္တဝါရံ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဥပသက် ဓိတွာ၊ကပ်၍၊ဝမ္မ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ဒေါဝ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဖွဲ့၊ကမ္ဘီ၊ စိုးဂြန်းခြင်း၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ သော်၊နုစိရသေယ၊ မကြာမြင့်ဒိသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မောရဟတ္ထိယမ ထေရ်၏အပဒါန်ကို၊ ။

မောရဟတ္ထိ၊ဥဒေါင်းမြီးယပ်ကို၊ ဂယာတွာန၊စွဲကိုင်၍၊ လောကနာထ ကံ၊သိမ်ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပေသိ၊ကပ်၏၊ပဿန္နစိတ္တော၊ကြည်ညို၍ဖြင့်၊ သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊မောရဟတ္ထိ၊ဥဒေါင်းမြီးယပ်ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ ဘူး၏၊ ။မေ၊ငါ၏၊ တေနမောရဟတ္ထေနစ၊ ထိုဥဒေါင်းမြီးယပ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ တယောအာဒိ၊ ရာဂဒေါသမောဟလောင်ညီးသုံးပါးဓိုးတို့ သည်၊နိဗ္ဗာယိ သု၊ငြိမ်းကုန်၏၊ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊သုခံ၊ချမ်း သာကို၊လဘာမိ၊ရပေ၏၊ ။ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် သည်၊အဟော၊ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဓမ္မော၊တရားတရား၏ ဂုဏ်ကျေး ဇူးတော်သည်၊အဟော၊ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊နော၊ငါတို့၏၊သတ္တု၊သမ္ဃာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟော၊ ကြောင့်အံ့ဘွယ် ရှိပေစွ၊ အဟံ၊ငါသည်၊မောရဟတ္ထိ၊ဥဒေါင်းမြီးယပ်ကို၊ဒတ္တွာန၊လှူရသောကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊လဘာမိ၊ရပေ၏၊ ။ မယှံ၊ငါအား၊ တိဝဂ္ဂိ၊သုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗုတာ၊ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ် နှင်းအပ်ကုန်ပြီ၊သဗ္ဗာသဝါ၊အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့ကို၊ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘာန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရ ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ။ဣတောဘဝ၌ဤ၄ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ကေတိ သောကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့တဂဏ္ဍာထက်၌ယံဒါနံ၊ အကြင်ဥဒေါင်းမြီးယပ်အလှူကို၊ အဒဒိ၊ လှူရဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူခဲ့ခါနီ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အာ ပါယ်လေးပါးကို၊နာတိဝတ၊နာမိ၊ မသွားရဘူး၊ဣဒံ၊ဤသို့မသွားရခြင်းတည်းဟု သောအကျိုးသည်၊မောရဟတ္ထိ၊ဥဒေါင်းမြီးယပ်ကပ်လှူရခြင်း၏၊ဖလံ၊

အကျိုးပင်တည်း။ မယ်၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ဈာန်ဝိ
တာ၊ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အာဇုံ
အာမတောင်ကို၊ ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်
၏။ ။

အရှေဟတ္ထံပန်၊အရှေဟတ္ထုဖိလ်သို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်ပြီး၍၊ အတ္ထနော၊
ပိဒိဟုဆိုအပ်သော၊သနဂမတောရ၏၏၊ ပဒိုပတ္တိ၊အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဒိုပတ်
ကို၊ပယ္ဟဝေ၊ကျွတ်တွား၊ ဆင်ခြင်၍၊ သဠာယတသော၊မနသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်
သော၊ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရှင်လမ်း
ဥဒါန်း၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သွာဂတံ၊တမေအာသိတိဂါထာ၊သွာဂတံ၊တ
မေအာသိအစရှိသောဂါထာကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သွာဂတံ၊တမေအာသိတိ၊ သွာဂတံ၊တမေ
အာသိဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါသည်၊သဒ္ဓါ၊ကောင်းစွာ၊ဝတ၊စင်စစ်၊အာ
ဂတံ၊လာခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ရပေ၏။ဝါ၊တနည်းကား၊မမ၊ငါ၏၊ အာဂ
မနံ၊လာခြင်းသည်၊ဝတ၊စင်စစ်သဖြင့်၊အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်း သုန္ဒရီ၊
ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂယာယန္တိ၊ ဂယာယံဟူ
သည်ကား၊ဂယာသိတ္ထသဒိပေ။ ဂယာဖြစ်ဆိပ်၏အနီး၌၊ ဂယာဝဂ္ဂုယာ
တိ၊ဂယာဝဂ္ဂုယာဟူသည်ကား၊ ဂယာဝဂ္ဂု၊တိ၊ ဂယာဝဂ္ဂု၊ဟူ၍၊ လဋ္ဌဝေါ
ဟာရေ၊ရေအပ်သောခေါ်ဝေါ် ခြင်းရှိသော။ဗဟုနမာသသ၊တပေါင်းလ၏၊
ဥတ္တရဗဟုနိုနက္ခတ္တေ၊ ဥတ္တရဗဟုနိုနက္ခတ်၌၊ယန္တိ အာဒိ၊ ယံအစရှိသောစ
ကားသည်၊သွာဂတာဘာဝ သ၊ကောင် စွာလာခြင် ရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ကာ
ရဏဒသနံ၊အကြောင်းကိုဖြေသောစကားတည်း။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ယန္တိ၊ယံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊
အဒ္ဓသာသိန္တိ၊အဒ္ဓသာသိ ဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓကို၊ဗျူးဖြင်ရပြီ၊သမ္ဘုဒ္ဓနိ၊
သမ္ဘုဒ္ဓဟူသည်ကား။သမ္ဘာ၊မဟေါက်မပြုန်၊ သာမံ၊ကိုယ်တော်ဝိုင်ချင်း၊
သဗ္ဗညုတာ၊အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ဗုဒ္ဓတ္တာ။ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ သမ္ဘုဒ္ဓမည်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဒေသေန္တံ
ဓမ္မရတ္ဏမန္တိ၊ဒေသေန္တံဓမ္မရတ္ဏမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊အလုံးစုံသောတ
ရား၊တို့ထက်ဖြတ်သော၊အဂ္ဂံ၊ဖြတ်သော၊သဗ္ဗသေဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသောတရား
တို့ထက်ဖြတ်သော၊ကေန္ဒ္ရနိယျာနိကံ၊စင်စစ်သံသရာဝဋ်ဒုက္ခထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို။ဝေနေယျဗ္ဗာသယာနုရူပါနုံ၊ဝေနေ
ယျတို့၏ အလိုဆန္ဒအား၊လျှော်စွာ၊ ဘာသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော

မဟာပဥ္စာနန္တိ၊မဟာပဥ္စတံဟူသည်ကား၊မဟာတိယာ၊ကြီးကျယ်စွာသော၊သရီ ရပ္ပဘာဝယစ၊ကိုယ်တော်မှတွက်သော အားရာင်တော်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥာဏပ္ပဘာဝယစ၊ဥာဏ်တော်အရောင်နှင့်လည်းကောင်း၊သမန္ဓါဂတံ၊ပြည့် စုံသော၊ ဂဏာစရိယန္တိ၊ ဂဏာစရိယံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုပရိသာဒိနံ၊ ရဟန်းပရိသတ်အစရှိကုန်သော၊ ဂဏာနံ၊ ဂိုဏ်းတို့ကို၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ် သော၊အာစာရသိက္ခာပဒေန၊အာကျင့်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ဒမထေန၊ ဆုံးမတတ် သောကြောင့်၊ဂဏာစရိယံ၊ရဟန်းမိန်းမရဟန်းယောကျ်ားပရိသတ်အစရှိ သောဂိုဏ်အားပေါင်းကို မြတ်သော သိက္ခာပုဒ် အာကျင့်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူ တတ်သောကြောင့်ဂိုဏ်တို့၏ဆရာတော်ဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂဟူတာ နံ၊မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလာဒိနံ၊သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဥာ ဏဒဿနဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊အဓိဂမေန၊ ရခြင်းကြောင့်၊အဂ္ဂပတ္တံ၊ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိဟူဆိုအပ်သော ကျေး ဇူးဂုဏ်တို့ကိုရတော်မူပြီးသော၊ ဒေဝမနုဿာဒိနံ၊ နတ်လူအစရှိသည်တို့ ကို၊ပရဟေန၊လွန်မြတ်သော၊ဝိနယေန၊ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဝိနယတောစ၊ ဆုံးမ တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သက်၊မိမိဟူဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘု ရားသည်၊နာယကဝိရဟိတတ္တာစ၊ တစုံထရာဖြဟွာနုတ်လူလွန်သူ၊ ထူး ကြီး၊မျှော်ပုဂ်ဝလမ်းပြ၊ရှေ့ညွှန်အမွန်လွတ်ရှင်းကင်းတော်မူသည်၏ အဖြင့် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိနာယကံ၊သတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အနတ္တိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊လောကံ၊လောကကို၊အာတိ ဘာဝိတ္တာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဒ္ဌိတတ္တာစ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ပဗ္ဗနုဒ္ဒိမဘာရာနံ၊ငါးပါးသောဘာရတို့ကို၊ဖရိတတ္တာစ၊ အောင်တော် မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သဒေဝကဿ၊ဗြဟ္မာမလေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊လောကဿ၊လူအပေါင်း၌ဖိနှိပ်၊မြတ်သော၊အာဝင်ခြင်း ရှိတော်မူသော၊သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာမလေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောကဌ၊အဂ္ဂဖိနှိပ်၊မြတ်သော၊အောင်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဗာဟိတ္တိ ံသမဟာ ပုရိသလက္ခဏအာသိတိအနုဗျဉ္ဇနာဒိပဋိမဏ္ဍိတရူပကာယတာယ၊ သုံးဆဲ နှစ်ပါးသော ယောကျ်ား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော အဆင်း ရူပကာယရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒသဗလစတုဝေ သာရေ္ဌာဒိဂုဏာပဋိမဏ္ဍိတဓမ္မကာယတာယ၊ဆယ်ပါးသောကာယဗလ

ဆယ်ပါးသောဥာဏဗလလေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇအစရှိသော ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဓမ္မကာယရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒေဝကေနုနှတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေနု၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ အပရိမေယျဒဿနတာယ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော အားဖြင့် ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ဒဿနတာယစ။ အတုမရှိသောအားဖြင့်ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အတုလဒဿနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော အားဖြင့်ဖူးမြင်အပ်ရှုအပ်သော၊ဂတိဗလပရက္ကမာဒိသမ္ပတ္တိယာစ၊ လျှင်ခြင်းသွားခြင်းဖြစ်ခြင်းခွန်းအားဗလလုံးလအစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်ရင်း၊မဟာနာဂေသဒိသတ္တာစ၊ဆင်ကြီးနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာဂေသုဝိ ဒိဏာသေသုမဟာနုဘာဝတာယစ၊ကာမသဝစသည်ပယ်ခွါ ရဟန္တာတို့ထက်လည်းကြီးကျယ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊မဟာနာဂံ၊ဆင်ကြီးနှင့်တူတော်မူသော။ မာရေသေနုဝိမေတောစ။ မာရ်မင်း၏စစ်သည်တို့ကိုနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာဝိဇိတ္တာတာယစ။ ကြီးသောလုံ့လ ဗျာပါရမ္ဘနှင့်လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မဟာဝိဇိ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ မဟာဇုတိန္တိ၊မဟာဇုတိ ဟု သည်ကား၊မဟာတာပံ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူသော၊ဇုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အာယွူ၊အနက်တည်း။ ဇောသု၊ထိုသေနမထေရ်အား၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေါတို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဇုတိ၊ထို့ကြောင့်၊ တံ၊ထိုဝဂ္ဂုလိသည်၊ အနာသဝံ၊အနာသဝမည်၏၊ဟောသု၊ ထိုသေနကမထေရ်အား။ ဝါသနာပရိက္ခီဏာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီးသော၊သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံကုန်သောအာသဝေါတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဇုတိ၊ထို့ကြောင့်၊တံ၊ထိုသေနကမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခီဏော၊ သဗ္ဗာဝပရိက္ခီဏမည်၏။ သာဝကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသခင်၏ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သောဗုဒ္ဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ ကာမုံ၊အကယ်၍ကား၊ဒိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်၏ရှင်၊ပနု၊ထိုသို့ပင်ရှိကုန်သော်လည်း။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါ၊ဝေ၊သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်သာလျှင်၊သဝါသနေ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊အာသဝေါတို့ကို၊ ခေပေန္တိ၊ကုန်စေတတ်ကုန်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့

သောအနက်ကို၊ဒဿနတွင်း၊ပြခြင်းအကျိုးငါ။အနာသဝန္တိ၊အနာသဝံဟူ
သောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ဆိုတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ရိကဋ္ဌ
ဏန္တိ။သဗ္ဗာသဝေ၊ရိကဋ္ဌဏံဟူ၊သောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊တေန၊ထိ
ကြောင့်၊သဗ္ဗာအာသဝါ၀ါသနာ၊ရိကဋ္ဌဏာ၊တေ၊သာတိ သဗ္ဗာသဝေ၊ရိကဋ္ဌ
ဏန္တိ၊သဗ္ဗာအာသဝါ၀ါသနာ၊ရိကဋ္ဌဏေ၊တေ၊သာတိသဗ္ဗာသဝေ၊ရိကဋ္ဌဏံ.
ဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုတော်မူအပ်၏၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထတို့၊ပစ္စုပ္ပန်
ဒ္ဒြစ်သောအကျိုးစီးပွါး တမလွန်ဒ္ဒြစ်သောမြတ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့
ဖြင့်၊ယထာရဟံ၊ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝေနေယျာနံ၊ဝေနေယျသတ္တ
ဝါတို့အား၊အနုသာသနတော၊ အဘာန်တလဲလဲဆုံး၊တော်မူတတ်သော
ကြောင့်၊သဒ္ဓေါရုံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဒ္ဒြစ်သောမြတ်သောအကျိုးစီးပွါး၊တမလွန်ဒ္ဒြစ်
သောမြတ်သောအကျိုးစီးပွါးတို့ဖြင့် ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၀ေနေယျ
ကြောသတ္တ၀ါတို့အား မမှားလျော်ကဲ့ ဘန်ဘန် ဆုံး၊တော်မူတတ်သော၊
စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝိသာရဒတာယ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဖြင့်
ကြောက်ရွံ့ မဲ့ကင်းရဲရင်းခြင်းရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုတောဓိ
ပိ၊တရုံတခုသောအာရုံ၌လည်း၊ဘယာဘာ၀တော၊ ကြောက်ခြင်းရွံ့ခြင်း
ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုတောဘယံ၊ တရုံတခု
သောအားကြောင်းကြောင့် သေးမရှိသော၊ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ အဒ္ဓသာသိ။ဖူး
မြင်ရ၏၊တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊မေ၊ငါအား၊ဝတ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ သွာဂတံ
ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊သည်သျှင်၊ယောဇနာ
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သတ္တ၊ဒဿနေန၊မြတ်စွာဘုရား
ကိုဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဇနာ၊ဓိပိသည်၊ လဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်
ကျေးဇူးကို၊ဒဿနေ၊ပြတော်မူလိုကောင်း၊စတုတ္ထံ၊လေးခုမြောက်သော။
ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊အာ၊ဣတိ၊အနက်သည်၊ ကဠိက
ဝုဏ္ဏလာဇဝိယစ၊ပခုန်းရည်ဖြင့်ပြည့်သောဗူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊တဏ္ဍ
ဘရိတာ၊ရက်တက်ရည်ဖြင့်ပြည့်သော၊ စာဠိဝိယစ၊ ဒိုးစရည်းဒိုးတုပ်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝဿာ၀ိဘ၀ိ၊လောတိကာ၀ိယစ၊ အဆိုဖြင့်သောက်
အပ်စွန်းအပ်သောပုဆိုးနွမ်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သံကိ၊လေသ၀ဏ္ဏ။ဟု၊
ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သော သံကိလေသ၀ဏ္ဏတို့ဖြင့်၊ အနုမ
တ္ထေ၊မသိအပ်သောအစရှိသော၊သံသာ၊ရေ၊သံသရာ၌၊ စိရကာလံ၊ရှည်
ဖြင့်စွာသော၊ကာလပတ်လုံး၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ညစ်ညူးခြင်းပူပန်ခြင်းရှိ၏၊သာ၊

မယေ၊ အာနုစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ထင်မြဲ့တိုင်၌၊ ဂဒ္ဒုလဗန္ဓနံ ဝိယ၊ တောက်ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော ခွေးကဲ့သို့၊ သက္ကာယထင်မြဲ့၊ သက္ကာယတည်းဟူသောတိုင်၌၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓာနေနှ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓိတံ၊ ဖွဲ့အင်၏ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့အပ်၏ တည်တော။ ထိုနှစ်ဆယ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှ၊ ဝိမောစေန္တော၊ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာဘိဏှာဒီဟိ၊ အာဘိဏှာအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဝန္ဓေဟိ အလုံးစုံသော ဝန်ဆီတရားလေးပါးတို့မှ၊ သေနကံ၊ သေနကအမည်ရှိသော၊ ထံ၊ ဝါ့ကို၊ အာရိယမဂ္ဂဟာဇွေန၊ အာရိယမဂ်တည်းဟူသော လက်ဖြင့်၊ ဝိမောစယိတ္တာ၊ လွတ်စေတိ၏တကား၊ သော၊ ထိုသို့သတ္တဝါရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ၏၊ သက္ကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတိ။ ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ အာဘိပသာဒံ။ အလွန်ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပဝေဒေတိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ၊ သေနကတ္တေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ သေနက မထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း၊ သို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၃-သမ္ဘူတတ္တေရဂါထာ။

ယောဒန္ဓကာလေတိ အာဒိကာ၊ ယောဒန္ဓကာလေ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘူတတ္တေရသော၊ သမ္ဘူတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ၊ ဤ သမ္ဘူတမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတိယား ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ သဗ္ဗညုဘုရားမှ ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ စန္ဒဘာဂါယ၊ စန္ဒဘာဂါအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနားတွင်၊ ကိန္နရေယောနိယံ၊ ကိန္နရာ၏ အမျိုးတွင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကေနိဝသံ၊ တနေ့သတ္တ၊ အညတရံ၊ အမှတ်ပဲ ကြားမထင်ရှားသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကတဉ္ဇလိ၊ ချီသော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဠာဟနံ ဝုပ္ပေတိ၊ ဖောက်ကျွန်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ ပြု၏၊ သော၊ ထိုကိန္နရာသည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိ

သော်၊ဣမမတ္တိ ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ကုလဂေဟော၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊သမ္ဘူတောတိလဒ္ဓနာ မော၊သမ္ဘူတဟု ရှေအာပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာနသား၊ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မာဘိဓာ၀ါရိကသား၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရှေအာပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ ရဟန်းပြု၍၊သမဏာဓမ္မံ၊ရဟန်းတရား၊ကို၊ကာရေန္တော၊ပြုလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ၊ကို၊ ဝဍ္ဍေတ္တာ၊ပွါးခြင်းကြောင့်၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊အာဒျုနဝုဋ္ဌိယမထေရ်၏ အပဒါန်၌၊ ။

စန္ဒဘာဂနဒီတီရေ၊ စန္ဒဘာဂအမည်ရှိသောမြစ်၏ကမ်းနား၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ကိန္နရေ၊ကိန္နရာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊သယမ္ဘူ၊သစ္စာ လေးပါး၊ကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီး၊သော၊ အပရာဇိတံ၊ မာရ်ငါးပါး၊တို့သည် မဟောင်အပ်သော၊ ဝိ၀ေ၀ံ၊ကိလေသာဝေးကင်း၊ဝေးတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓ၊ပရွေ့ ကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အဒ္ဒသ၊ဖူး၊မြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်လည်ကြည်ညိုခင် ပြုံ၊သောစိတ်နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမနော၊နှလုံးမနောက်ဝမ်း၊ဖြောက်သည် ဖြစ်၍၊ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္ဇလိ၊ ချီ အပ်သော၊လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌာနုပဋ္ဌံ၊ ဖေါက်ကျွန်ပန်း၊ကို၊ဂဟေ တွား၊ဆွတ်ယူခဲ့၍၊သယ ဗ္ဗူ၊ပရွေ့ကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အာဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ။သုကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ထိုသို့ လျှဒါနိုး၊ရှိသော၊ကောင်းမှုကံကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊စေတနာ၀ပဏိဓိယိစ၊စေ တနာဆုတောင်း၊ခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ဒေဟံ ကိုယ်ခန္ဓာအတွေ့ဘော၊ကို၊ဖေါ်တွား၊စွန့်သည်ရှိသော်၊တာ၀တိံသံ၊ တာ၀ တိံသာဘုံ၌၊ အဟော၊ဝါသည်၊အဂန္ဓိ၊ လား၊ရေ့ ။ ဆယ်သုံ့သက္ခတ္တုံ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ကြိမ်၊ဒေ၀ိန္ဒော၊သိကြား၊ဘည်၊ဟု၀ေ၊ဖြစ်၍၊ ဒေ၀ဇ္ဇေ၊နတ် ပြည်ကို၊ အာကာ၊ရယိ၊စိုး၊အုပ်ရှိ၊ပေ့ ။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ရှစ်ကြိမ်၊ စက္ကဝတ္တိ မဟာရဇ္ဇ၊စကြာမင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာကာ၊ရယိ၊စိုး၊အုပ်ရှိ၊ ပဒေသရဇ္ဇ၊ ပဒေသရာဇာမင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝိ၀ုလံ၊ မျိုး၊စွာ၏၊ ဂဏနတော၊ အ၀ေ အတွက်အား၊ဖြင့်၊အသင်္ခယံ၊မရေတွက်နိုင်၊ သုခဲ့ကြော်၊ကောင်းသော၊မျိုး ရှေ့တို့၏စိုက်ပျိုး၊ရာလယ်မြေ၊ကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊သယမ္ဘူ၊ကို

ပရိုဂေဏ္ဍာမြတ်စွာဘုရားခို၊ မမ၊ငါ၏၊ဝပ္ပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဖြစ်၊ ကုသိုလ်ဘည်းဟူ၊သောမျိုးစေ့သည်၊အားဟာ၊ကြောင့်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ။ မယ်၊ငါ၏၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ ဝိဇ္ဇာတေဝိဇ္ဇာတိ၊ပြည့်စုံစွာရှိ၏၊အနုဂါရိယံ၊ အိမ်ရှင်မယားသောင်လျှ၏ ဘောင်ခို၊ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီ၊အစ္စုယရုသကျုပုတ္တာသာ၊ သာကိုဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူ သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနော၊သာသနာတော်၌၊အဟံ၊သမ္ဘူ၊ တမည်ငါမထေရ်သည်၊ပူဇာရေဟေ၊ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်၏၊မယ်၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ်၊အဆုံး၊အမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ ပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။

အာရုဟတ္ထံပန၊အာရုဟတ္ထဖိုလ်သို့ကား၊ ပတ္တာ၊ရောက်ပြီး၍၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊အာရုဟတ္ထဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိဟာရေ၊နေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတိ ဖြာ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ဝသဝတ္တီ ဆန္ဒစ်တရာရှိ၊သောဒေ၊ခါ၌၊ဝေသာလိကေသု၊ဝေသာလီပြည်၌နေကုန်သော ဝဇ္ဇိပုတ္တကေသု၊ဝဇ္ဇိတိုင်းသား၊ရဟန်းများတို့သည်၊ ဒသဝတ္ထု၊နိ၊ဆယ်ပါး သောဝတ္ထု၊တို့ကို၊ပဋ္ဌယ်ပြီး၊ဖြောက်၍၊ ဌိတေသု၊တည်ကုန်သည်ရှိသော် ကလန္ဒပုတ္တေ၊ကလန္ဒကသူဌေး၏သား၊ဖြစ်သော၊ယသတ္ထေ၊ရေ၊ ယသ မထေရ်သည်၊ဥဿာဟိတော၊ဟု၊အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တသတော ဟု၊ ဆုနစ်ရာအတိုင်း၊အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌာသတေ၊ရ၊ဟန္တာ၊အရှင် မြတ်တို့ဖြင့်၊တံ၊ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ သဠမ္ပံ၊သူတော် ကောင်းတရား၊တည်း၊ဟူသောအယူကို၊ပဋ္ဌယ်ဟန္တော၊ဟု၊ ခြိုးဖြောက်ခြင်းတို့ ဖြင့်၊ဓမ္မဝိနယသင်္ဂဟ၊သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ဝဇ္ဇိပုတ္တကာနံ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းသား၊ရဟန်း များတို့၏၊ဥဒ္ဓမ္ဗဥဒ္ဓိနယဒိပနေ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ပြုရာ ၌၊ဓမ္မသံဃေ၊ဝေ၊ တရား၊တည်း၊ဟူသော၊ဓမ္မသံ၊ဝေ၊ဥ၊ဿာ၏ဖြင့်၊ ယေ၊ရော၊ သမ္ဘူ၊တမထေရ်သည်၊ယောဒန္ဓကာ၊လေ၊တ၊ရတိ(၀)မိတ္တေ၊ဟိ၊နိ၊ဝိ၊ရ၊ဣ၊ဟိ၊ ယောဒန္ဓကာ၊လေ တ၊ရတိ(၀)မိတ္တေ၊ဟိ နိ၊ဝိ၊ရ၊ဣ၊ဟု၊ကုန်သော၊ ဣမာ၊ဂါ ထာ၊ဤ၊ဂါထာတို့ကို၊ဘဏန္တော၊ဝေ၊ရှာ၊ဆို၍သာလျှင်၊ အည်း၊အာရုဟတ္ထ ဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်၊ဒန္ဓကာ၊လေ၊ ဗျောက်အပ်သောကုက္ကုစ္စကို၊ဗျောက်၍ဖြေနှိုး၍ပြုအပ်သော၊အ၊ဝါ၊ကာ၊လ၊ဒ္ဓ ၊တ၊ရတိ၊လွမ်းမိုး၊ခြင်းမ်ပ်ကို၊ လွန်ကျူ၊ခြင်း၊အမှုကို၊ပြု၏။ ကရော်ယော၊လျှင်

စွာပြုအပ်သောအခါ၌လည်း၊ ဒန္ဓယော၊ ထိုကိစ္စကိုအားမထုတ်မူ၍ ရှေ့လ ရှေးပကွေ့ပြုအံ့ဟူ၍ နွန်းနှေးစွာပြုရာ၏၊အာယောနိသော၊ မသင့်သောအား ဖြင့်၊သံဝိဝေနေနှ၊အစိအရင်ကြောင့်၊ ဗာလော၊လူရိုက်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ သို့။နိဂ္ဂဟတိ၊ရောက်တတ်၏၊တသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊အတ္ထာ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသ ရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့သည်၊ကာလပကွေ့၊လက္ခယ်ပကွဲ၌၊စန္ဒိမာဝ၊လ ကဲ့သို့၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ရွှေ့လျှောဆုတ်ယုတ် တိန်ဖြုတ်ကုန်၏၊ အာယသ ကျဉ်း၊ပညာဂုဏ်တို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်း၊ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဓိတ္ကေဟိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်း၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ဆန့်ကျင်၏၊ ၊ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒန္ဓကာလေ၊ နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါကာလ၌၊ ဒန္ဓေ တိ၊နွန်နှေးစွာအမှုကိုပြု၏၊ကရဏီယေစ၊အားထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ ကာရဏေ၊ ပြုရာ၏၊ အယောနိသော၊ မသင့် သောအားဖြင့်၊သံဝိဝေနေန၊ အစိအရင်ကြောင့်၊ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်၊သုခံ၊ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ အသ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အတ္ထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့သည်၊ သုက္ကပ ကွေ့၊လဆန်းပကွဲ၌၊စန္ဒိမာဇာဝ၊လကဲ့သို့၊ ပရိဝုဍ္ဎေန္တိ၊ တနေ့တခြားကြီး ပွားတိုးတက်ကုန်၏၊ယသံစ၊အခြံအခံအကျော်အစောသို့လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ဓိတ္ကေဟိ၊ချစ်ကြွေးဝင်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊နဝိရုဇ္ဈ တိ၊မဆန့်ကျင်၊ ၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ ယောဒန္ဓကာလေတရတိတိ၊ ဟောဒန္ဓကာလေတရတိဟူသည်ကား၊ကိတ္တိဉ္စ၊အလုံးစုံသောအမှု၌။ကပ္ပ တိနှုခေါ်၊အပ်လေသလော၊ နကပ္ပတိ၊မအပ်လေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိနု ယကုက္ကုဋ္ဌေ၊ဝိနုယကုက္ကုဋ်စွဲသည်ဥပဒေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ယာဝ၊အကြင် မျှလောက်၊ဝိသဒ္ဒံ၊လွတ်လွတ်။ဝိနုယဝရံ၊ဝိနည်းရိုရိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပုဏ္ဏိတ္ထာ၊ မေးမြန်း၍၊တံကုက္ကုစ္စံ၊ထိုကုက္ကုစ္စကို၊နဝိနောဒေတိ၊မပျောက်ရသေး၊ တာ ဝ၊ထိုမျှလောက်၊ဒန္ဓကာလေ၊နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါ၌၊ အသ၊ကိစ္စသ၊ ထိုကိစ္စ၏၊ဒန္ဓာယိတဗ္ဗသမယေ၊နှေးနှေးပြုအပ်သောအခါ၌၊ တရတိ၊ ခြိပ် နင်းမြန်လွန်ကျူး၏၊ကရောတိ၊ပြု၏၊တရတိယေစဒန္ဓယေတိ၊တရတိယေစ ဒန္ဓယေဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌသ၊ လူဖြစ်သောသူအား၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့ လောက်၊သရဏာဂမနသိလသမာဒါနာဒိကေ၊သရဏာဂုံသောက်တည်ခြင်း သိလခံယူခြင်းအစရှိသော၊ပဗ္ဗဇိတသ၊ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊ဝတ္တပဋိ ဝတ္တကရဏာဒိကေစ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုခြင်းအစရှိသည်၌ လည်း

ကောင်း၊သမထဝိပဿနာနှုယောဇဝေ၊ သမထဝိပဿနာတရားကိုအား ထုတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊တရိတဇော်လျှင်စွာလွန်မြောက်အပ်သောအရာ ရှာနည်းရှိ၊သမ္ဘော်ရောက်သည်ရှိသော်၊သိစံ၊လျှင်စွာ။ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စ ကို၊အနုယုဇ္ဇိတွာ။ အားမထုတ်မူ၍၊ အာဂမနမာသော၀ါ။ ရှေးလည်း၌ လည်း ကောင်း၊ပဋိပ္ပ၀ါ၊ရှေးပဋိပတ္တိ၌လည်းကောင်း၊ကရိသာမိတိ၊ပြုအံ့ဟူ၍၊ဒန္ဓာ ယေယျ။ နှီ.နှေးစွာပြုပြီးအံ့၊တရေ့ကုန်။ သောလျှင်စွာပြုသောဇောခါ၌၊ တရိ တဇော်စ၊လျှင်စွာလွန်အပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒန္ဓာယန္တော၊နှီ.နှေး စွာပြုသည်၊အနုပါယံ၊အကြောင်းမရှိတဲ့၊သံဝိဓာနေန။ အစိအရင်ဖြင့်၊ ဥပါ ယသံဝိဓာနဘာ၀ေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အစိအရင်၏ မရှိခြင်း ကြောင့်၊ဗာလော၊ပညာနှီ.သော၊ မန္ဒဗုဒ္ဓိကော၊ နှီ သောပညာရှိသော၊ပုဂ္ဂ လော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သမ္ပတိ၀ါ့။ ယာ၀ုအာခါ၌လည်းကောင်း၊ အာ၀ယတိ ၀ါ၊ နောင်အခါ၌လည်းကောင်း၊အနုဏ္ဍံ၊အကျိုးမရှိသော၊ ခုဏ္ဍံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါ၀ုဏာတိ။ ရောက်၏။ တာသဏ္ဌာ၀ရိဟာယန္တိတိ၊ တာသဏ္ဌာ၀ရိဟာ ယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တာသတဏှာရူ၀သော၊ ထိုသို့သောတဏှာရှိသော၊ ပုဂ္ဂ လသော၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိဘေဒါ၊ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးအစရှိသည်အပြား ရှိကုန်သော၊အာဇ္ဇာ၊အကျိုးတို့ကို၊ကာလ၀ပဋ္ဌေ။ လဆုတ်ပကျွန်း၊ စန္ဒိမာ၀ိ ယ။လကဲ့သို့၊ပရိဟာယန္တိ၊ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ဒိ၀သေဒိ၀သော၊နေ့တိုင်းနေ့ တိုင်း၊ပရိက္ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့၊ပရိဟာဒါနံ၊ကုန်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊လောက်ကုန် ၏၊အာသုကော၊ဤအမည်ရှိသော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ တရားမရှိ၊အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ကြည်ညိုခြင်းမရှိ၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ၏၊ဟီနဝိရိ ယော၊ယုတ်သောဝိရိယရှိ၏၊ ဒုတိအာ၀ဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာယ သ.ကျံ၊ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိတဇ္ဇတံ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပပ္ပေါတိ၊ရောက်၏၊ ပါ၀ုဏာ တိ၊ရောက်၏။ ဣဿေဟိစ၀ိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဣဿေဟိစ၀ိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ဇော်၊ဤသို့၊ပဒ္ဒိပဒ္ဓမာနော၊မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သော်သူကို၊ဇော်။ဤသို့၊ ပဒ္ဒိ ပဒ္ဓ၊ကျင့်လော၊ဇော်။ဤသို့၊ သြ၀ါဒဒါယကေဟိ၊ဆုံးမအပေးပေးတတ်ကုန် သော၊ကလျာဏမိတ္တေဟိ၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အာဇ္ဇော၊ အကျိုးစီးပွါးတို့ကို၊ဇနယန္တိ၊ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ သြ၀ါဒသ၊အဆုံးအမ ကို၊အဒါနေနေ၀၊မပေးမူ၍သာလျှင်၊ဝိရုဇ္ဈနာမ၊သန့်ကျင်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သေသဂါထာဒွယံ၊ကြွင်းသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ ဥဇ္ဇပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်။ အာဇ္ဇော၊အနက်

ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောဃိအပ်၏။ ကေစိပန၊ အဿိသောဃရာတို့သည်ကား၊ ဣတ္ထေ ဤဂါထာ၌၊ တရတိ ဒန္ဒာယေတိပဒါနံ၊ တရတိဒန္ဓာယေဟု သောဝုန်တို့၏၊ အဓိပ္ပာယာဝေန၊ အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဘာဝနာစိတ္တသ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ပဋိပဒိဋ္ဌဟေ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်း၌၊ ဥဒ္ဓရေန်၊ ထုတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအနက်သည်၊ ပန္ဆိမဂါထာသု၊ နောက်ဂါထာတို့၌၊ ယဒုတိ၊ သင့်၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏၊ ဝုရိမဂါ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ပဋ္ဌဒိတကာ လ၊ တော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တရိတဗ္ဗံ၊ လျင်သဖြင့်ပြုဆဝ်သော၊ သမဏာ ဝေ၌ံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ ကုက္ကုစ္စပကတတာ ဃ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသင်္သယကုက္ကုစ္စဖြင့် နှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသ ဝတ္ထူနိ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒိပေတ္တာ၊ ပြ၍၊ သံဃေန၊ သံဃာသည်၊ နိကမ္ဘိယာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိဝုတ္ထ ကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းမျိုးတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ထေရေန၊ သမ္ဘူ၊ တမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန္ဆိမာ ပန၊ နောက်ဖြစ်သော ဂါထာတို့ကား၊ အတ္ထသဒိသေ၊ မိမိနှင့်တူကုန်သော၊ သမ္ဘာ ပဒို ပန္နေ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးဟူဆိုအပ်သောဒေ၊ ရ ဟ ဣတ္ထိ ထိ ကို၊ နိ ပ္ပါ ဒေတ္ဝာ၊ ပြီးစေ၍ဦးကေ။ တည်ကုန်သောဝုဋ္ဌိ လ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသည်သျှင်သမ္ဘူ၊ တမထေရ်၏ဂါထာစကား ရပ်အပြီးသတ်ဘည်း၊ ၊သမ္ဘူ၊ တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ဘူ၊ တမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၄-ရာဟုလတ္ထေရဂါထာ၊

ဥဘယေနတိအာဒိကာ၊ ဥတယေနဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ရာဟုလတ္ထေရဿ၊ ရာဟုလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဒ္ဓိ၊ ဤရာဟုလမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုတ္ထမဂ္ဂေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုအထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုဋ္ဌာနိ၊ ကောင်းမွတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊

ပဠေား၊ရောက်သည်ရှိသော်။သတ္တဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧကံသိကၖုံ၊တ
ယောက်သောရဟန်းကို၊ သိက္ခာကာမနှံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်အို့ထက်၊အာဂဠာနေ၊မြတ်သောအာရာဒ၊ ဌပေန္တံ၊ထားတော်
ရှုသည်ကို၊ ဒိသွာ ဖြင့်၍၊ သယဓိ၊မိမိဟုဆိုအင်သောအမျိုးကောင်းသား
သည်လည်း၊တံဌာနန္တရံ။ထိုအရာထူးကို၊ပဠေတ္ဝာ၊တောင့်တ၍၊ သေနာ
သနုဝိသောဝနုဝိဇ္ဇောတနှာဒိကံ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရှင်းလင်းသုတ်
သင်ပြုပြင်ခြင်း ဆီမီးထွန်းခြင်း အစရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝုညံ၊
ကောင်းမွှေကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏
သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဟတော၊ ထိုဂိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ စဝိ
တ္ဝာ၊ရုတေ၍၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရဇ္ဇော၊ကျင်
လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဇုမဿိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌၊အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊
ပဋိစ္စ၊ခွဲ၍၊ယဿောဓရာယ၊ ယသောဓရာအမည်ရှိသော၊ဒေဝီယာ၊ဗိဒုယား
၏၊ကုက္ခိယို့မှ၊ဝမ်း၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ရာဟုလောတိလဒ္ဓနာမော၊ရာဟုလဟု
ရေအမ်ိုးသောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊မဟာတာ၊ မျှားစွာသော၊ ခတ္တိယပရိဝါ
ရေနှ၊မင်းသားအခြံအရံဖြင့်၊ဝဠိတသော၊ပွါးသောရာဟုလာ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဓာ
နံ၊ရှင်ပြုသောအစီအရင်ကို၊ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကတ္တိ၊အာဂတာမေဝ၊ လာ
သည်သာလျှင်တည်း၊သော၊ထိုရာဟုလာသတ္တိသား၊သည်၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရှင်
ပြု၍၊သတ္ထု၊သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ အနေကေဟိ၊မျှား
စွာကုန်သော၊သုတ္တပဒေဟိ၊သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သုလဒ္ဓေါ၊ဝါ၊ခေါ၊ကောင်းစွာ
ရအပ်သော အာဇုံ၊အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပဏ္ဍာ၊ကောဝ၊ ရင့်သောပညာရှိ
သည်ဖြစ်၍။ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေတ္ဝာ။ အားထုတ်စေ၍
အာရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လို့သို့၊ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊
အာပဒါနေ၊ရာဟုလာမထေရ်၏အာပဒါန်၌၊ ၊

လောကဇေဋ္ဌသော်။လောကသုံးပါးထက်ကြီးတော်မူသော၊ တာဒိ၊နှင့်။
တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ပဒုမုတ္တရသော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သတ္တဘူမဒ္ဒါပါသာဒေ၊ဘုံခုနစ်ဆင့်
ရှိသောပြာသာဒ်၌၊အဝတံ၊ငါသည်၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမှန်နှင်းစံနှုံ့လျှံလက်
လက်ထွက်သောကြေးဒုတ်ကို၊သင်္ဃဏိ ခင်းလှူပူဇော်ပြီး၊ ဒီဃာသဝ
သတာသဟဿေ၊ထသိန်းသောရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ပရိကိဏ္ဏော။ ခြေမ်ားရံ
သော၊ဗုद्ध ပဒိန္နော၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်

မူသော၊နာရာသတော၊အာသဘာစစ်လှုပ်နှိုးဖြစ်သော၊ မဟာမုနိ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဂန္ဓကုဋီ၊ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်သို့ဥပါဂမိ၊ကပ်ရောက်တော်မူ၏။ ၊ဂန္ဓကုဋီ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်ကို၊ ဝိရောစေ၍၊ ထွန်းလင်းစေ လျက်။ ဒေဝဒေဝေါ၊နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊နာရာသတော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော။ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃ၊ တသိန်းထက်ကြွယ် သံဃာအလယ်၌၊ ဝိုင်းတော၊ တည်တော်မူလျက်၊ဣမာဂါထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သောဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သထ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ယေနု၊ အကြင်အမျိုးသားသည်၊အာယံသေ ယျော၊ဤကျောင်းကို၊ ဟောတိတာ၊ ထွန်းလင်းစေအပ်ပြီ၊ အာဒါသေစ၊ ကြေးမှုန့်နှင်းစံအလျှံလက်လက်ထွက်သောကြေးအုတ်တို့ကဲ့သို့လည်း၊သုဝဏ္ဏ တော၊ ကောင်းစွာစိုခင်အပ်ပြီ၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ဆဟံ၊ ငါသည်၊ကိတ္တယိဿာမိ၊ဟောကြားတော်မူဘုံ၊ဘာသတော၊ဟောတော် မူလတ္တံ့.သော၊မမ၊ငါဘုရား၏ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သုဏာထ၊နာကြကုန် လော၊ ၊သောဏ္ဍာမယာ၊ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ရူပိမယာ၊ငွေဖြင့်ပြီးသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေဠုရိယာမယာ၊ ကျောက် မြက်ခွဲဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မနုသောဝိယာ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်ကုန်သောရတနာတို့သည်၊အာကာသေ၊ကောင်း ကင်၌၊နိဗ္ဗတ္တိသန်း၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့. ၊စတုသမ္ဘဝတ္တုံ၊ ခြောက်ဆဲ့လေး ကြိမ်၊ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့သခင်နတ်သိကြားမင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေဝ ရဇ်၊နတ်ပြည်ကို၊ကရိသတိ၊စိုးအုပ်ရလတ္တံ့.၊သဟသက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်တ ရာတိုင်အောင်၊အနန္တရာ၊အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းသခင်နင်း စကြာမင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဘရိသသိ၊လူ့ပြည်ကျော်ကြားထင်ရား လတ္တံ့. ၊ကေဝိသကပ္ပမ်ိ၊နှစ်ဆဲ့တဂ ဟ္ဟာထက်၌၊ ဝိမလောနာမ၊ဝိမလ အမည်ရှိသော၊ စာတုရန္တော၊ ရပ်ရှစ်မျက်နှာ၊ လေပြားကုန်ကျုံ့သမျှန် ဆုံ့သော၊ ဝိဇိတာဝိ၊တွင်းပန္နစ်တန် ရန်မန်ခြည်း နှိုးအောင်အပ်ပြီးသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေဗိုး လစ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့. ၊ဣဒ္ဓကာဟိ၊ ရတနာ အုတ်တို့ဖြင့်၊ သုမာပိတံ၊ ကောင်းစွာဘန်ဆင်းအပ်သော၊ နဂရံ၊ မင်းနန် ပြည်သည်၊ ရေကျွဝတိနာမ၊ ရေလှဝတီ အမည်ရှိ၏၊ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊တိဂါဝိသတံ၊ယူဇနာသုံးရာရှိ၏၊ စတုရဿသမာယုတံ၊ လေးတောင် အတာယူဇနာလည်း သုံးရာပြင်ပြင်ကောင်းစွာယှဉ်၏၊ဝိသု

ကမ္ဘေနုဝိသကြိုနတ်သားသည်၊မာဝိတောဘုန်ဆင်းအပ်သော၊ သုဒဿ
နောနှာမပါသာဒေါ်၊သုဒဿနုအာမည်ရှိသောပြာသာဒ်သည်၊ကူဒုဘဂါရုဝ
ရှုပေတော၊ဖြတ်သောစူးလစ်မှန်းချန်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊သတ္တရတနာဘူသိတော၊
ရုတနာရုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ဘုန်းဘာသင်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုရေကျောဝတီအာမည်ရှိ
သောမြို့သည်၊ ဒေဝသဒ္ဒါဝိဝိတ္တံ၊ အာသံဆယ်ရပ်တို့ဖြင့် မပြတ်မတိတ်
မဆိတ်သည်သာတည်း၊ဝိဇ္ဇာဝရေမာကူလံ၊ဝိဇ္ဇာရိုရ်အာတတ်တို့ဖြင့်ပြမ်း၏၊
ဒေဝတာနုံ၊နတ်တို့၏၊ သုဒဿနုံဝနဂရံ၊ ဘာဝတိ'သာ နတ်ပြည်ကဲ့သို့၊
ဘဝိဿတိ၊ထင်ရှားလတ္တံ့၊ဥဂ္ဂဆ္ဆော၊တက်လတ်သော၊ သူရိယောဝေ
လုလင်သည်၊သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဝိရောစတိဝဝိရောစတိဓူဝ၊တင့်
တယ်သကဲ့သို့။ ဒိဋ္ဌဆ္ဆတော၊ထွက်လတ်သော၊ တာသ၊ ထိုဝိသကြိုနတ်
ဘုန်ဆင်းအပ်သော သုဒဿနု ပြာသာဒ်ကြီး၏၊ ပဘာ၊ အရောင်သည်၊
သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အမ္ဘယောဇနံ၊ရှစ်ယူဇနာတိုင်အောင်၊ တံ၊ထို
ရေကျောဝတီအာမည်ရှိသောမင်းနေပြည်ကြီးကို၊ နိစ္စံ။အမြဲ၊ဝိရောစေသတိ၊
တင့်တယ်စေလတ္တံ့။ ။ကပ္ပသတသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌
ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ။ ဩက္ကာကရာဇာ မင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမနု
အာမည်အားဖြင့်၊ ဝေါတာမေနာမ၊ဝေါတာမအာမည်တော်ရှိသော၊သဏ္ဌာ
မြတ်စွာဘုရာ'သည်၊ လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော်မူ
လတ္တံ့။ ။သော၊ထိုသူသည်၊ တုသိတာတု၊တုသိတာနတ်ပြည်မှကား၊
စဝိတ္ဝာန၊စုတေခဲ့ပြီး၍၊သုက္ကမူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်းရှေးကံဟောင်း
သည်၊စောဒိတော။ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
ရှောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝေါတာမသား၊ဝေါတာမမြတ်သိဒ္ဓတ်
နတ်၏၊ အတြဟော၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ။အဂါရံ၊အိမ်အလယ်နှောင်လူတို့ဘောင်၌၊သစ္စေဝသေယျ
အာဂယ်၍နေပြီးနှုံ့၊သော၊ထိုသူသည်၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာဝတေးမင်းသည်
ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်၊အဂါရေ
အိမ်အလယ်နှောင် လူ၏ဘောင်၌၊ ရတိ'၊ မြေလျှောခြင်းကို။ ယံအဇ္ဈာဂါ
အကြင့်ကြောင့်ရောက်၏၊ တေဝ်ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အဇ္ဈာနံ၊ အရာ
မဟုတ်။ ။အဂါရမ္ဘာ၊ အိမ်အလယ်နှောင်လူတို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ
ထွက်၍၊ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ရဟန်းပြုလတ္တံ့။ သုဗ္ဗတောဝ၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊သော၊ထိုသားတော်သည်၊ ရာဟုလောနာမနာမေန၊ရာဟုလ
ဟူသောအမည်ဖြင့်၊အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ကိကိ၊ယစ်မသည်၊အလို့၊ အဥ္ဇကို၊ရေကျွေယျာဇာ၀၊ စောင့်ရှောက်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စာမရှိ၊စာမရှိအမည်ရှိသောသားသည်၊ ဝါဒီ၊ပိဝိတိ၏အမြီးကို၊ရေကျွေယျာ၀ိယား၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာမုနိ၊ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊အဟင်္ဂ။အကျွန်ုပ်သည်၊နိ၀ကော၊ရင့်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိလသမ္ပန္နော၊ အကျင့်သိလ အာစာရနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဇေ၀ဏ္ဏိ အာတ္မာ၊ ရက္ခိ။ စောင့်ရှောက်ပြီ၊ ၊အဟံ။ငါသည်၊တာသ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ခမ္ပံ၊တရား၊တော်ကို၊အညာယ၊ သိ၍၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ရုတောမှ၊လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ။နေပြီ၊ ၊သဗ္ဗာသ၀ေ၊ အလုံးစုံသောအာသ၀ေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊သုံးပါးသောပရိညာဥတို့ဖြင့်သိ၍၊ အနာသ၀ေါ၊ အာသ၀ေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရामိ။ နေရ၏။ ၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာ၀ိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ (၀)၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ၊အာရဟာ၀ပန်၊ရဟန္တာသည်ကား၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်ပြီး၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဋိ၀တ္တိ။ အာကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စ၀েက္ခိတ္မာ၊ဆင်ခြင်၍၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောန္တော၊ပြောကြား၊လိုရကား။ ၊ဥဘယေနေ၀သမ္ပန္နော(၀)သိတိဘူတောတ္ထိနိဗ္ဗုတောတိ၊ဥဘယေနေ၀သမ္ပန္နော(၀) သိတိဘူတောတ္ထိနိဗ္ဗုတော ဟူကုန်သော၊ စတသော၀ါထာ၊လေး၀ါထာတို့ကို။ အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဥဘယေနေ၀၊ ၀ါတ်၏ပြည့်စုံခြင်းအကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်သာလျှင်၊သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ရာဟုလာ၊ရှေ့တိ၊ရာဟုလသတို့သား၊ဟူ၍၊မံ၊ငါ့ကို၊ဝိ၊သတင်းသုံးတော်သ၊ဃာတော်ရုံသိကြကုန်၏။ ၊ ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝုတ္တောစ၊သားသည်လည်း အာမှ၊ဖြစ်၏၊ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝေဒေသု၊လောကဟုတ္တရာတရား၊ကိုးပါး၊တို့၌ စက္ခု၊မျက်စိ၊ဥာဏ်အမြင်ရှိသည်လည်း။ အာမှ၊ဖြစ်၏၊ယဉ္စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊မေ၊ငါ၊အား၊အာသ၀ါ။ အာသ၀ေါတရား၊လေးပါး၊တို့သည်၊ဝိ၊ဝါ၊ကုန်ကုန်ပြီ။ ယဉ္စ၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပုနဗ္ဘ၀ေါ။ တဘာန်ဘ၀သစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ဒဏ္ဍကောယျော၊မြတ်သောအလှကို ခံထိုက်သော၊ ဘေ၀ိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာမတဒ္ဒသော၊ အမြင်ကိုနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ အရဟာ၊ရဟန္တာ၀ုဏ္ဏိလ်သည်၊ အာမှ၊ ဖြစ်ရ၏ပေပြီ။ ၊သတ္တာ၊သတ္တ၀ါတို့သည်၊ ကာမဓာ၊ရူ၀သဒ္ဒစသည်အာရုံကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ကန်းကုန်၏၊ဇာလသဏ္ဌာ၊ထဏ္ဍာကွန်ယက်ဖြင့်မပျက်

မလစ်ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ တဟျောဆဒနဆာဒိတာ၊ တဏှာတည်းဟူ သောအာမိုးဖြင့်လွှမ်းမိုးဝိတ်ထားအပ်ကုန်၏။ ကုမိနုမုခေ၊မြှုံးဝဋ္ဌ၊မဏ္ဍာဝ၊ ငါးတို့ကဲ့သို့။ပမတ္တဗန္ဓုနာ၊ အမှတ်မရှိကင်းလေသောတည်းဟူသောအနှောင် အနွဲ့ဖြင့်၊ဗန္ဓာ၊ နှောင်နွဲ့အပ်ကုန်၏။ ။တံကာမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအနှောင်အနွဲ့ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဥဒ္ဓိတ္မာ၊စွန့် ၍၊မာရဿ၊ကိုလေသာမာရ်၏၊ဗန္ဓနံ၊ကိုလေသာတည်းဟူသောအနှောင် အနွဲ့ကို၊ဆေတ္မာ၊အရေဟတ္တာမဂ်သန်လျှက်ဖြင့်မဆင်းမနိုးဖြတ်ခဲ့ပြီး၍၊သမူ လံ၊အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှာ၊တဏှာကို၊အ ဗ္ဘု ယ္ယ၊နှုတ်၍၊သိဟိတ္ဝ တော၊ကိုလေသာမီးငြိမ်းသေသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ကမ္ဘဇ ရုပ်အကြွင်းရှိသော သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဥဘယေနေဝသမ္ဘဝန္တောတိ၊ဥဘယေနေဝသမ္ဘဝန္တော ဟူသည်ကား၊ ဓာတိဘမ္ဘဒါ၊ ဓာတိဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ပဋိ ပတ္တိသမ္ဘဒါ၊ အာကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဘယသမ္ဘတ္တိယာ၊နှစ်ပါးသောပြည့်စုံခြင်းနှင့်လည်း၊ သမန္နာ ဂတော၊ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိနုတိ၊ ရာဟုလ ဘဒ္ဒေါတိမံဝိနုဟူသည်ကား၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိ၊ရာဟုလသတ္တိသားဟူ၍ မံ၊ငါ့ကို၊သဗ္ဗြဟ္မစာရိနော၊သိတင်းသုံးဘော်သံဃာတော်တို့သည်၊သဠာ နန္တိ၊သိက္ခာကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တာသု၊ထိုရာဟုလသတ္တိသား၏၊ဓာတ သာသနံ၊ဘွားသောသတင်းစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ရာဟုဓာတော၊ ငါ့အားရာဟုဘန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အနွဲ့သည်။ ဓာတံ၊ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တဝဝစနံ၊ဆိုဒေပ သောစကားကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သည်၊ရာဟုလောတိနာမံ၊ရာဟုလဟူသောအမည်ကို၊ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏၊တတ္ထ ထိုအမည်ကိုယူရာ၌၊အာဒိတော၊အစမှ၊ပိတရာ၊အဘာသည်၊ဝုတ္တပရိယာ ယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောပရိယာယ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ရာဟု လဘဒ္ဒေါတိမံဝိနုတိ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိမံဝိနုဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒေါတိစ၊တော်၊ဘဒ္ဒေါဟူသော၌ဤပုဒ်သည်လည်း၊ ပသံသာဝစနံ၊ပြီးမွမ်း ခြင်းကိုဆိုသောစကားတည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တံဥဘယသမ္ဘတ္တိ'၊ထို နှစ်ပါးစုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ယဒ္ဓဂ္ဂိတိအာဒိ'၊ ယဒ္ဓဂ္ဂိ၌ သို့အစရှိသောစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုတော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ယဒ္ဓဂ္ဂိ၊

ပဝံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊စသေ၊ဒုဿီ၊စသဒ္ဓါသည်၊ သမုဒ္ဒ ယဏ္ဍော၊ဆည်းခြင်းပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ အမ္ပိဇဒ္ဓေါ ပုဗ္ဗသဟာ တိ၊ အမ္ပိ ဇဒ္ဓေါ ပုဗ္ဗသဟူသည်ကား၊သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာရာရာ၏၊ ဩဠရသ ပုဏ္ဏော၊ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊အမ္ပိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေမ္မေသူတိ၊ဝေမ္မ သုဟူသည်ကား၊ လောကိယေသုစ၊ လောကိလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လော ကုတ္တရေသုစ၊ လောကုတ္တရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စတုသစ္စဝေမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်းအနက်တည်း၊စကား၊မာတိ၊စကား၊မာဟူသည်ကား၊မဂ္ဂပညာစကား၊ နာ၊မဂ်ပညာစကားဖြင့်၊စကား၊မာစ၊ဥာဏ်အဖြင့်ရှိသည်လည်း၊အမ္ပိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ယောဇေတဗ္ဗံ၊လျှဉ်အပ်၏၊ အပရေဟိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ပရိယာယေဟိ၊အားကြောင်းတို့ဖြင့်၊အတ္ထနိ၊မိမိ၌၊ ဥဘယသမ္ဘတ္တိ ။ နှစ်ပါးသောတရားတို့ဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ယဉ္စမေဒါ သဝါဒိဏာတိဂါထံ၊ ယဉ္စမေဒါသဝါဒိဏာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာ ဟာ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဒက္ခိဏေယျောတိ၊ ဒက္ခိဏေယျော ဟူသည်ကား၊ဒက္ခိဏာရေဟောဖြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ အမတဒ္ဒသောတိ၊ အမတဒ္ဒသောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿာ ဝိ၊ရှုလေ့ရှိသော၊သောသံ၊ကြွင်းသောစကား၊ရပ်သည်၊ သုဝိညေယျ မေဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယာယ ဝိဇ္ဇာယ၊အကြင် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်၊သမ္ပတ္တိယာစ၊ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ဝိမုတ္တိသမ္ပတ္တိ ယာစ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊အာသဝေန မရှိခြင်းကြောင့်။ သတ္တကာယော၊သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ကုမိုနေ့ဖြုံးခ၌၊ မဇ္ဈေဗုဒ္ဓ၊ငါးတို့ကဲ့သို့၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ပရိပတ္တတိ၊ အဘာန်တလဲလဲ ဖြစ်ရ၏၊အတ္ထနိ၊ မိမိ၌၊ တံဥဘယသမ္ဘတ္တိ ၊ ထိုနှစ်ပါးရှိ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ကာမဠာတိအာဒိဂါထာဒွယံ၊ ကာမဠာ၌သို့အစရှိ သောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့ ၌၊ကာမေဟိ၊ဆန္ဒောရာဂေါအစရှိသည်ဖြင့် ဝေဘန်အပ်ကုန်သောကိလေ သာကာမတို့ဖြင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဠ္ဌ ဝတ္ထု၊ ကန်းခြင်းသို့ရောက်သည်တည်း။ ကာမဠာ၊ ဆန္ဒောရာဂေါ အစရှိသောကိ လေသာကာမတို့၌ ကန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဆန္ဒောရာဂေါတိအာဒိ ဘာဝေဟိ၊ ဆန္ဒောရာဂေါအစရှိသည်တို့ဖြင့်ခွဲဝေအပ်ကုန်သော၊ ကိလေ သကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမတို့ဖြင့်၊ ရူပါဒိသု၊ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊

ဝတ္ထုကြောမေသု။ ဝတ္ထုကြောမရုဏ်တရား ငါးပါးတို့၌၊ အနာဒီနဝဒဿာဝီ တာယ၊ အပြစ်ကိုရှုလေ့မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌိဝတာ၊ကန်းခြင်း သို့ရောက်ကုန်၏။ ဓာလသဏ္ဌာနာတိ၊ဓာလသဏ္ဌာနာဟူသည်ကား၊သဂ္ဂလံ၊ အလုံးရုံသော၊ တဝတ္ထုယံ၊ ဘုံသုံးပါး အပေါင်းကို၊ အဏ္ဍောဘူ ရိတ္တာ၊ လွမ်းဆီးဘိစီး၍၊ ဒ္ဝိတေန၊ တည်သဖြင့်၊ ဝိသတ္တိယာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ် သော၊ဓာလေန၊ ကွန်ယက်သည်၊ ပကာမုတောဝ၊ အထူးအားဖြင့်၊ဆန္ဒာ၊ ဖုံးလွမ်းအပ်ကုန်၏၊ပလိဂုဏ္ဌိတာ၊ ဖုံးလွမ်းအပ်ကုန်၏၊ တဏှာဆ္ဆဒနဆာ ဒိတာတိ၊တဏှာဆ္ဆဒနဆာဒိတာဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊တဏှာသင်္ခါတေန၊တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ဆဒနေန၊အဖုံးဖြင့်၊ ဆာဒိတာ၊ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ နိဝုတာ၊ ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗသော၊ ကြွင်းကျန်မလိမ်းအာချင်းခပ်သိမ်း၊ပဋိကုဋ္ဌိတာ၊ ဖုံးလွမ်းပိတ်ပင်အပ်ကုန် ၏။ပမတ္တဗန္ဓနုနာဗန္ဓာမဏ္ဍာ၊ ကုမိနာမုခေတိ၊ပမတ္တဗန္ဓနုနာဗန္ဓာမဏ္ဍာ၊ ကုမိနာမုခေဟူသည်ကား၊ကုမိနာမုခေ၊မြှုံးဝ၌၊မဏ္ဍာဗန္ဓာနံ၊တံငါတို့၏၊မဏ္ဍ ပသိဗ္ဗကမုခေ၊ တံငါတို့၏မြှုံးဝကွန်ဝ၌၊ ဗန္ဓာ၊ဖွဲ့မိကုန်သော၊ မဏ္ဍာဝိယ၊ ငါတို့ကဲ့သို့၊ပမတ္တဗန္ဓနုနာ၊အကြင်အကြင်ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောနှောင် ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ယေနယေနကာမဗန္ဓနေန၊အကြင်အကြင်ကာမဂုဏ်တည်းဟူ သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တတောဝေ၊ထို ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ နနိဂ္ဂဆ္ဆန္တိ၊ မထွက်နိုင်ကုန်၊ အနေ့ာဗန္ဓနတောဝ၊ထိုအနှောင်အဖွဲ့အတွင်း၌တည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တထာဂ္ဂပ်၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာမသု၊ ကာမ ဂုဏ်၏၊တံဗန္ဓနဘူတံ၊ထိုအနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော သဘောတရားကို၊ ဥဒ္ဓါတ္မာ၊ထွေးအံ့စွန့်ပစ်၍၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဓိုပတ္တိယာ၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်သောအ ကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဓိုပတ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကိလေသမဟာရဏသ၊ကိ လေသာတည်းဟူသောမာရ၏၊ ဗန္ဓနံ၊အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ဆေတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ ပုနဗ္ဘဝါယ၊အရှိယမဂ္ဂသင်္ခေါနေ၊အာရိယမဂ်တည်းဟူသောသန့်လျက်ဖြင့်၊ အနဝသေသတောဝ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ကောင်းစွာ ဖြတ်ပြီး၍၊ တတောဝေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊အာဝိဇ္ဇာသင်္ခါတေန၊ အာဝိဇ္ဇာ ဟုဆိုအပ်သော၊မူလေန၊အမြစ်ဖြင့်၊ သမူလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွသော၊ကာမ တဏှာဒိကံ၊ကာမတဏှာအစရှိသော၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊အဗ္ဘုဟ၊နှုတ် ၍၊ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊နှုတ်၍၊ သဗ္ဗကိလေသဒရထပရိဠာဟာဘာဝတောဝ၊အလုံးရုံ သောကိလေသာတို့၏ မူပန်ခြင်းအိုက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သိ

တိဘုတာ၊ ပြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ သဉ္ဇပါဒိသေသာယ၊ ကမ္မဇရုပ်အ ကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ အတ်ငါသည်၊ နိဗ္ဗု တော၊ ပြိမ်းအေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အ ဘွယော၊ အနုက်တည်း။ ၊ရာဟုလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ရာဟုလမထေရ ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၆၄-စန္ဒနတ္ထေရဂါထာ၊

ဇာတရူပေနာတိအာဒိကာ၊ ဇာတရူပေန ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအာသက်တော်ရှိသော၊ စန္ဒနတ္ထေရသား၊ စန္ဒနမထေရ၏။ ဂါထား၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤစန္ဒန မထေရ်သည် လည်း၊ ပုရိမဇုဋ္ဌေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ ဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အသုံးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ် ၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိထိသို့သောဘဝ၌၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမွတ်ကို၊ ဥပ စိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဇကေတိ သေ ကပ္ပေ။ တရုစွန်းကယ် ကပ်သုံးဆယ်၌။ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှသိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။သုဒဿနံနာမ၊သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူ သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှ လုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဒ္ဒဇဝုပ္ပေဟိ၊ လက်ထုပ်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့လှ ဒါနိုးရှိသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု။ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ မှေမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဘ ဝသမ္ပန္နေ၊ စည်းစိပ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ တ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒနောဘိလဒ္ဓနာမော၊ စန္ဒနဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဃရာ ဝါသံ။ အိမ်ရေတည်ထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေစဉ်၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ ရ၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုစန္ဒ

နသတ္ထိသားသည်၊ကော်ဝုတ္တံ။ တယောက်သောသားကို၊ လသိတ္ထား၊ရ၍၊ ဃရာဝါသ်၊အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပဗ္ဗ ဇိတ္ထား၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဝဟေတ္ထား၊ ယူ၍၊အာရညေ၊မင်းမဲ့ရာမြိုင်တောသာ၌၊ ဝိဟရေ၊နေစဉ်၊ သဗ္ဗသောရီ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတုံ၊ရှိခိုးခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အာဂ တောဝ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊သုသာနေ၊သုသာန်၌၊ဝသတိ၊နေ၏၊တဿ၊ထို စန္ဒနမထေရ်၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို၊သုတ္ထား ကြား၍၊ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ရှေးလူလက်သက်ကပေါင်းတော်သောမယား ဟောင်းသည်၊အလက်တပဋိယတ္ထာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ် ၍၊ဒါရကံ၊သားသူငယ်ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊မဟာတာ၊မျှားစွာသော၊ပရိဝါ ရေနှ၊အာဂြိအာရံဖြင့်၊ထေရသ။စန္ဒနမထေရ်၏၊သန္ဓိကံ၊အာထံသို့။ဂန္ဓတိ၊ သွား၏၊ ဣတ္ထိကုဠာဒိတိ၊ဝိန်းမတို့၏အမှု အာရာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊နံ၊ထို စန္ဒနမထေရ်ကို၊ ပလောဘေတ္ထာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဥပဋ္ဌဟေ၊သောဝိတိ၊လူ ထွက်စေအံ့ဟူ၍၊ ဂန္ဓတိ၊ သွား၏၊ ထေရော။ စန္ဒနမထေရ်သည်၊ အာ ဂန္ဆန်ံ၊လာသော၊တံ၊တို့ဒါယိကာမကို၊ဒိဋ္ဌဝတော၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာသာ၊ထိုမိန်းမ၏၊ အဝိသယော၊အာဂ မဟုတ်သည်၊ဘဝိသာဝိတိ၊ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ယထာရဟံ၊အကြင်အကြင် အား၊ထုတ်တိုင်း၊သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေတ္ထာ၊အား ထုတ်စေ၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သောအဘိညာ၌ရှိသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်။အပဒါနေ၊အာပဒါန်၌။

☰ ဟိမဝန္တာ၊ သီးနှင်းဝေမြောင်ဟောဝန်တောင်၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေး သောအရပ်၌။ ဝသလောနာမ။ ဝသလအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊တောင် သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ပဗ္ဗတန္တရေ၊တောင်ကြား၌၊ သုဒဿနောနာမ၊သုဒဿန အမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓေါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဝသတော ဝ သတိ၊နေတော်မူ၏။ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌ဖြစ်သော၊ ပုပ္ပ၊ပန်း၊ကို၊ ဂယှ၊ယူဆောင်၍၊ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်သက်သို့၊အဟံ၊ငါသည်၊အဂမေ သိ။သွား၊ပြီ၊တတ္ထ၊ထိုကောင်းကင်၌၊ဩဃတိဏ္ဏံ၊လေးပါး၊သောဩဃ ဝဲမှ ကူး၊မြောက်ရောက်တော်မူ၊ပြီး၊သော်၊အနာသဝံ၊အာသဝေါကင်း၊ပြီး၊သော၊ သမ္ဘဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အဒ္ဒသာသိ။မျက်မြင်ရ၏၊တဒါ၊ထို အခါ၌။အဟံ၊ငါသည်၊ကုဒုဇပုပ္ပ၊လတ်ထုပ်ပန်း၊ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍ကိုင်၍၊ သိရေ့၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတ္ဝာန၊တင်သည်ကိုပြု၍၊သယမ္ဘု၊ဩ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ

မြတ်စွာဘုရားအား။ အာဘိဝူဟယိ၊ ဟူဟေဝ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ဣတောဒါ ဣဟ ဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ ၊ကေတိ၊ သေကပ္ပေ၊ တရစ္ဆန်းကယ်ကပ်သုံးဆယ်၌ ၊ယံပုဗ္ဗေ၊ အကြင် လက်သုတ်ပန်းကို၊ အာဘိဝူဟယိ၊ ။ ဟူဟေဝ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှု ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ။ မသိရဘူး ပေ။ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓဟူဇာယ။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရား အား ပန်းဟူဇော်ခြင်း၏ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ် ကုန်ပြီ ပ၊ ဗုဒ္ဓ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၊ အဆုံး အမ တော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌာဘိ၊ ညာ၊ ခြောက်ပါး သော အာဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ပန်၊ ဖြစ်ပြီး၍ ကား။ အာကာသေ၊ အစဉ်ပျောက်ထက် ကောင်းကင်၌၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်တည်၍ ၊ တ သ သာ၊ ထိုမိန်းမ အား။ ဓမ္မံ၊ တရား ကို၊ ဒေသေတ္တာ။ ဟော၍ ၊ သရဏေ သုစ။ သရဏာ ကုံသုံးပါးတို့ ၌ ၌လည်း ကောင်း။ သိ လေ သုစ၊ သိလတို့ ၌ ၌လည်း ကောင်း။ ပတိ ဋ္ဌာ ပေတ္တွာ၊ တည်စေ၍ ၊ သယံ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော စန္ဒနမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ ဝ သိ တ ဋ္ဌာ နမေ ဝ ၊ နေရာ အရပ်သို့ သာ ၊ သျှင်၊ ဂတော၊ သွား လေ၏။ သဟာ ယ ဘိက္ခူ။ ဟိ၊ အပေါင်းအဘော် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တော၊ သင်၏ ၊ ဣဒ္ဓိ ယာ နိ၊ ဣဒ္ဓေ တို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာ နိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏ ၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တ ယာ၊ သင် သည်၊ သစ္စာ နိ၊ သစ္စာ လေးပါးတို့ ကို၊ ပဋိ ဝိဒ္ဓါ နိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ အောင်ကုန်ပြီ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ၊ ဝုဇ္ဇော၊ မေး အပ်သည်ဖြစ်၍ ၊ စာတ ရူ ပေ နသ ဗ္ဗေ နာ ၊ ပ ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓ သ သာ သ နံ ၊ စာတ ရူ ပေ နသ ဗ္ဗေ နာ ၊ ပ ၊ ကတံ ဗုဒ္ဓ သ သာ သ နံ ဟု ၍ ၊ ဣမာ ဟိ ဂါ ထာ ဟိ ၊ ဤ ဂါ ထာ တို့ ဖြင့် ၊ အတ္တနော ၊ မိမိ၏ ၊ ပန္နိ ပတ္တိ ၊ အကျင့် ဝတ်ဖြတ်ပန္နိ ပတ်ကို ၊ ကတေ ဇ္ဇော ၊ ပြောဆိုလျက် ၊ အညံ ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ၊ ဗျာကာ သိ ၊ ကြားတော်မူ၏ ၊ စာတ ရူ ပေ နာ ၊ ဣ ဗ္ဗေ ဖြင့်ပြီးသောဦးခေါင်းတန် ဆာ လက်ကောက်လက်ကျပ်အစရှိသော ဘုရက်တန်ဆာ ဖြင့် ၊ သ ဗ္ဗေ နာ ၊ ဖုံးလွှမ်းဆင်ရင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဒါ သိ ဂ ဏ ဝုရ ဂ္ဂ တာ ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော မိမိ၏ ကျွန်အပေါင်းဖြင့် ဝန်းရံ အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ အ ဂေါ် နု ၊ ရင်ခွင်ဖြင့် ၊ ဝုတ္တော် ၊ သား ကို ၊ အာ ဒါ ယ ၊ ချီ၍ ၊ ဘ ရိ ယာ ၊ လူ လက်ထက် ကပေါင်းဘော်သော မယား ဟောင်းသည်၊ မံ ၊ တ ပ ဍ္ဍ တော်သို့ ၊ ဥ ပ သ င် မိ အနီးမျက်မှောက်ကပ်ရောက်လာ၏ ၊ သ ဂ ဝ တ္တ သ ၊ မိမိ၏သားဖြစ်သော သူငယ်၏ ၊ မာ တ ရံ ၊ အမိဖြစ်သော ၊ အ လက်တံ ၊ ဆင်ယင်အပ်သော တန်ဆာ

ရှိသော၊သုဝဏ္ဏနံ၊ကောင်းသောအဝတ်ရုံကိုဝတ်ရုံသော။ မစ္စုပါသံ၊သေ
မင်း၏ကျော့ကွင်းဖြင့်၊လြှဲနှိုတံဆွဲ၀၊ထောင်လာတိသကဲ့သို့၊အာယန္တိ၊ငါ၏
ထံမှောက်ကပ်ရောက်လာသော၊တည်း၊ ထိုမယားဟောင်းကိုလည်း၊ဒီသွေ
နှ၊ဖြင်၍၊ကတော၊ထိုဘို့ဖြင်ခြင်းကြောင့်၊မေ၊ငါ၏အား၊ယောနိသော၊အသင့်
အား၊ဖြင့်၊မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်လေ၏၊အာဒီ
နဝေ၊ကာမဂုဏ်ခွဲအပြစ်သည်၊ပါတုရဟု၊ထင်ရှား၊ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊သံသရာ
ဝဋ်ခွဲပြီးခဲ့ခြင်းသည်။ သမ္ဘတိဗ္ဗထ၊ကောင်းစွာတည်လတ်၏။ တတော၊
ထို့နောင်မှ၊မေ၊ငါ၏၊စိတ်ကို၊စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊စမ္ဘ
သုခမ္ဘတံ၊ လောကုတ္တရာစမ္ဘ၏ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ပဿာ၊ရှုကြကုန်လော၊ တိုသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊
အနုပဋ္ဌာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသား ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတောဝ်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဇောတရူပေနသဗ္ဗန္ဓနာတိ၊ဇောတရူပေနသ ဗ္ဗန္ဓနာဟု
သည်ကား၊ဇောတရူပမယော၊ဣရေ,ဌေဖြင့်ပြီးသော။သိသုပဂါဒိအလက်ဘာရေနှ
ဦးခေါင်းတန်ဆာအစရှိသောတန်ဆာဖြင့်၊အလက်ရတာ၀သော၊တန်ဆာ
ဆင်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပဒုမ္ဓာဒိတသရိရာ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကိုယ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘာဘရဏာဝိဘူသိတာ၊အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်
ဆာဆင်ယင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနက်
တည်း၊ဒါသိဂဏဝုဂ္ဂတာတိ၊ဒါသိဂဏဝုဂ္ဂတာဟူသည်ကား၊ယထာ
ရုတံ၊ထိုက်သည်အား၊လျော်စွာ၊အလက်တပဒိုယတ္ထေန၊တန်ဆာဆင်ခြင်း
နှင့်စပ်သော၊အတ္ထနော၊ပိမိ၏၊ ဒါသိဂဏေန၊ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ဝုဂ္ဂတာ
ဝန်းရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ကတာပရိ၀ါရိတာ၊ကောင်းစွာခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ အာကော်နဝုတ္ထာမာဒါယာ
တိ၊အာကော်နဝုတ္ထာမာဒါယဟူသည်ကား၊ဝုတ္ထိ၊သားကိုလည်း၊ ဒီသွေ၊ဖြင်
သောကြောင့်၊ ဂေဟာသိတာသာတော၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သားမယား၊နှင့်စပ်
သောသားယာ၊ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အပိနာမဘာ၀ေယျုံ၊ဖြစ်ကြား၏ခဲ့လည်း၊မသိ
ဣတိ၊ဤသို့နှလုံး၀ိုက်၍၊ဝုတ္ထံ၊သား၀ယ်ကို၊အတ္ထနော၊ပိမိ၏၊ အာကော်နာ၊ရှင်
ခွင်ဖြင့်၊ဂဟောတွာ၊ ယူ၍။ အာယန္တိ၊ အာယန္တိ ဟူသည်ကား၊ အာ
ဂ၊ဆိုအံ့။လာသော၊ သကဝုတ္ထသာမာတရေ၊ သကဝုတ္ထသမာတရံ၊ဟူ
သည်ကား၊မမ၊ငါ၏၊သြရသဝုတ္ထသား၊ရှင်ခွဲဖြစ်သောသား၏၊ ဧနံ၊အမ
ကို၊မယ်ငါ၏၊ ဝုရာဟဒုတိယိကံ၊ ရှေးလူလက်ထက်ကပေါင်းဘော်ဘူး

သောမယားဟောင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အားထွေ၊ အနက်တည်း ဣဒံသဒ္ဒံ၊ ဤအလုံးရုံကို၊ ထေရော၊ စန္ဒနမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာမဂုဏာသမုဋ္ဌေဒံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ မညေ၊ ဥတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့၊ ယောနိသောဥဒပဒ္ဒထာတိ၊ ယောနိသော ဥဒပဒ္ဒထ ဟူသည်ကား၊ ဝေရုပိ'နာမ သမ္ဗတ္တိ'၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာဆင်းရုပ်ကာယနှင့်ပြည့်စုံသော သူကိုလည်း၊ ဇရာဗျာဓိမရဏတေဘိ'၊ အို ခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့သည်၊ အာသိဘုယျတိ'၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ သဒ်ါရာ၊ တောဘူမက သဒ်ါ၊ တောရားတို့သည်၊ အဟော၊ ကြောင်ခွံဘွယ် ရှိကုန်စွ၊ အနိစ္စား၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အဓုဝါ၊ အမြဲအရှည်မတည်ကုန်၊ အနသ္သာသိကာ၊ မသာယာအပ်ကုန်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့် အား၊ ဖြင့်၊ မနသိ ကာရော။ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ် သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ၊ စန္ဒနထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ စန္ဒနမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွယ် သည်၊ နဒ္ဓိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၅-ဓမ္မိကထေရဂါထာ၊

ဓမ္မောဟဝေတိ အာဒိကာ၊ ဓမ္မောဟဝေ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မိကထေရဿ၊ ဓမ္မိကမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဓမ္မိကမထေရ်သည် လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ ဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ။ ထိုထိုသံသရာဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ဥပစိ နန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဝိသ၊ သိဝီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ တော၊ ဖြိုဘဝ်ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဓိဂလုဒ္ဓကော၊ သား သတ်အမျိုး၊ တောမူဆိုးသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေဒါသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာရု ညာယ တနေ့၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ သဏ္ဌ၊ ဖြိုဘ်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တသ၊ ဟောစဉ်၊ သော၊ ဤအာသံကို၊ ဓမ္မော၊ တရားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသနာယ၊ တရား ဒေသနာ၊ တော်၌၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည် တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံတရားသံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်

ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရာနွေးကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဤမတို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတိုဋေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဇွေး၊ကောသလတိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တေ၊ဖြစ်၍၊ ဓမ္မိကော တိ လဒ္ဓနာမော၊ ဓမ္မိကဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊တဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ဧတေ ဝနုပရိဂ္ဂဟော၊ဧတေ ဝနိကျောင်းတော်ကိုအလှူခံသောနေ့၌၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ခေါ်အပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊အာဒ္ဒ တဝတ္ထိ၊ တရုသော၊ ဂါမကာဝါသေ၊ရွာနီးကျောင်း၌၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရဇ္ဈာ၊နေသည်ရှိသော်၊အာဂန္တုကာနံ၊ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ဝတ္တာဝတ္တေ သု၊ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့၌၊ ဥဋ္ဌာနမဟုလော၊ ကဲ့ရဲရှုပ်ချခြင်းမျိုးသည်၊ အာဟ္ဝမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊စွန့်၍၊ပဏ္ဏပိ သု၊ ဖဲကြကုန်၏၊ သော၊ထိုဓမ္မိကရဟန်းသည်၊ ဧကောဝ၊ တယောက်အ ထည်းတည်းသာလျှင်၊ ဝိဟာရဲ့သာမိကော၊ ကျောင်းရှင် ရဟန်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥပါသကော၊တယောက်သောဒါယကာသည်၊တံကာရဏံ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ တံ ပဝတ္တိ'၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ကြားလျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ တံဘိက္ခုံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ပဏ္ဏာသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ပုစ္ဆိတ္တာ၊မေးတော်မူ၍၊တေန၊ထိုဓမ္မိကရဟန်း သည်၊ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ဝေ၊ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏ဘုရား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤဓမ္မိကရဟန်းသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ နအာဟ္ဝမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်မဟုတ်၊ ပဇ္ဇပိ၊ရှေးဦးလည်း၊ အာဟ္ဝမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခူ၊ဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝဒေ၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂုဏ္ဍဝမ္ဘကထံ၊ ဂုဏ္ဍမမ္ဘ တရားတော်ကို၊ ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ဥပရိ၊လွန်စွာ၊ တာသ'၊ထိုဓမ္မိကရဟန်းအား၊ ဩဝါဒံ၊အာဇုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ပေးတော်မူလိုရကား၊ ။ဓမ္မောဟ ဝေ ရက္ခတိဓမ္မစာရိ၊ပ၊စ္ဆောယထာပုဏ္ဏမာသိတိ၊ ဓမ္မောဟ ဝေ ရက္ခတိဓမ္မဝါ ရိ၊ပ၊စ္ဆောယာထာ ပုဏ္ဏမာသိဟု ကုန်သော၊ စတသ္သောဂါထာ၊ လေးဂါ ထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဓမ္မော၊သုစရိုက်တရား၊သည်

ဓမ္မစာရီ၊သုစရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူကို၊ဟာဝေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ရက္ခတိ အပါယ်သို့မကျအောင် စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သုစိဏ္ဏော၊ ဆည်းပူးလေ့ကျက်အပ်သော၊ဓမ္မော၊သုစရိုက်တရားသည်၊ သုခံ၊လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သောချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ရှုက်ဆောင်ပြီးစေနိုင်၏။ ဓမ္မစာရီ၊တရားကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မလားမရောက်ရ။သေသော၊ဤအကျိုးသည်၊ သုစိဏ္ဏောသုစိဏ္ဏသော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မသော၊ သုစရိုက်တရား၏၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရားသည်လည်းကောင်း။ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားသည်လည်းကောင်း။ ဥဘောဒုစ်ပါးကုန်သော ကုသိုလ်မဟုတ်သော အကုသိုလ်မဟုတ်ကို သည်၊ သမဝိပါကိနော၊ တူမျှသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟိ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊နဟောန္တိ။မဖြစ်ကုန်၊အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားသည်။နိရယံ၊ချမ်းသာကင်းပရုက္ခဖွဲရှုံးရဲရှိသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ကျေးဇူးရှိသော ကုသိုလ်သုစရိုက်တရားသည်၊သုဂတိ၊သုဂတိဘဝသို့၊ ပါပေတိ၊ရောက်စေတတ်၏။ ။တသ္မာ ဟိတသ္မာဝေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊ ပြုခြင်းဌာနေလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောဆန္ဒ အာသာပတ္ထနာကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းအားဖြင့်၊ သုဂတေန၊ ကောင်းသောအကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ဖြောက်ရောက်တော်မူသော၊တာဒိနာ၊ ဘာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ မောဒမာနော၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆိုသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊တပ်ခြင်းအာသာဆန္ဒကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ သုဂတံဝရဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသောဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကာ၊တပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်သော ဓိဂုဏ်ပညာရှိတို့သည်၊ ဓမ္မော ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊သရဏဂေ၀ရဂဂါမိနော၊ အဖြတ်ဟူ၍ကိုးကွယ်အပ်သောသူတို့ထက်အဖြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဖြတ်စွာဘုရားကိုကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊နိယျန္တိ၊ ထွက်မြောက်လွတ်သားကြသွားတော်မူကြကုန်၏၊တသ္မာဟိ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊တပ်ခြင်းဆန္ဒကို၊ ကရေယျ၊ပြုရာ၏။ ။ဂဏ္ဍာမုလော၊ ခန္ဓာငါးပါး၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကို၊ဝိပ္ပေါ၊ဖွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍

ဒွိတောဟုတည်ကြ၏။ တဏ္ဍာဇာလော၊ တဏ္ဍာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို သမ္ဘဝတောမင်းလေးတန်ဖြင့် ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ပြီ၊ သောဇဟီ၊ ထိုင်ပါသည်၊ ဒေါသိနုဝုဏ္ဏမာသိယံ၊ အကြွစ်ကင်းစင်သော လပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒောယထား၊ လက်ဝဲတို့၊ ဒီဃာသံသာရော၊ သံသရာဟုနှင့် ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ကိုယ်နှုန်း၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြွေခြင်းသည်၊ နံစအတွေ့မရှိသလျှင်ကတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုင်ပါသောတို့၌၊ ဝမ္မောတိ၊ ဝမ္မောဟူသည်ကား၊ လောကီယလောကုတ္တရော၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ သုစရိတဝမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်တရား၊ ကို၊ မုဏ္ဍတိ၊ ဝေ္ဌတိ၊ ဟူသည်ကား၊ အပါယဒုက္ခတောစ၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှလည်း၊ ကောင်း၊ သံသာရဒုက္ခတောစ၊ သံသရာတည်းဟူသောဆင်းရဲမှလည်း၊ ကောင်း၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်စေ၏၊ ဝန္ဒူပနိသယတူတော အရဟတ္တမဂ်လိုနှင့်ဌာန်၏ အားကြီးခြင်း အကြောင်းဖြစ်၍၊ ရက္ခတိ ယေဝ၊ စောင့်ရှောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝမ္မစားရိန္ဒ်၊ ဝမ္မစာရိ ဟူသည်ကား၊ တံဝမ္မံ၊ ထိုတရား၊ ကို၊ စရန္တိ ၊ ကျင့်သော၊ သုစိဏ္ဏောတိ၊ သုစိဏ္ဏောဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ စိဏ္ဏော၊ ဆည်းပူးအပ်၏၊ ကမ္မကမ္မဝလာနိ၊ ကံကံ၏ အကျိုးတို့ကို၊ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေပြု၍၊ စိတ္တီကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဥဝစိတော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သုခန္တိ ၊ သုခံ ဟူသည်ကား၊ လောကိယလောကုတ္တရသုခံ၊ လောကီချမ်းသာ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို၊ တတ္ထ၊ ထို၌စပါး တို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာမာဝစရာနိ ဘောဒေါ၊ ကာမာဝစရဘုံသည်အပြား ရှိသော၊ ဝမ္မော၊ တရား သည်၊ ယထာ သကံ၊ အကြင်အကြင် မိမိမိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ လောကိယံ၊ လောကီ ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဝမ္မေ၊ ဝစ္ဆုပ္ပန်အတွေ့ဘောဋ္ဌသာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇံ ဝါ၊ နှစ်ရုပြောက်သောနုတိယဘဝ၌လည်း၊ ကောင်း၊ အပရေ ပရိယာ ယေ၊ တတိယဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည် ဘဝတိုင်အောင်သော ကာလ၌ လည်း၊ ကောင်း၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်စေတတ်၏၊ နိဗ္ဗာနေတိ၊ ပြီးစေတတ် ၏၊ ဣတိ ဟိ ဟုတ်ပေပန်၊ ဤမှတပါး သောလောကုတ္တရာသုခကိုကား၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိသ ယော၊ အရဟတ္တမဂ်လိုနှင့်ဌာန်၏ အားကြီးသော အကြောင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စိဏ္ဏော၊ လေ့ကျက်အပ်သော ကုသိုလ်တရား သည်။ ပရံ ပရာယ၊ အဆက် ဆက်အားဖြင့်၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ ဣတိ သို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနု ပနိသယာယ၊ အရဟတ္တမဂ်လိုနှင့်ဌာန်၏ အားကြီးသော အကြောင်းမဟုတ် သောကုသိုလ်အား၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုလောကုတ္တရာ ချမ်းသာ၏

မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဩသာနိ သံသော ဓမ္မသုစိဏ္ဏေ နုဋ္ဌတိ ဂန္ဓတိဓမ္မစာရီတိ၊ ဩသာနိသံသောဓမ္မသုစိဏ္ဏေနုဋ္ဌတိ ဂန္ဓတိ ဓမ္မစာရီဟူသည်ကား၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုစိဏ္ဏေ၊ကောင်းစွာလေ့ကျင့်သော၊ ဓမ္မေ၊တရားကြောင့်၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုတရားကိုကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နုဋ္ဌ တိ၊အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မလားမရောက်ရ။ ဩသော၊ ဤအကျိုး သည်၊ သုစိဏ္ဏေ သုစိဏ္ဏသား ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မသာ၊ တရားတော်၏၊အာနိသံသော၊အကျိုးတည်း။ ဥဒ္ဒြိယော၊အကျိုးစီးပွါးကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊မြွေနေဝ၊ကုသိုလ်ဓမ္မကြောင့်သာလျှင်၊ သုဂတိဂမနံစ၊ လူ့ဘုံနှတ်ဘုံဗြဟ္မာဘုံသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မေနေဝစ၊ အကုသိုလ်တရားကြောင့်သာလျှင်၊နုဋ္ဌတိဂမနံစ၊ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာအသုရကာယ် တည်းဟူသော အပါယ်လေးဘုံသို့ ရောက်ခြင်းသည် လည်း ကောင်း။အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တာသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသော ကုသိုလ် တရားသည်ရင်း၊ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသော အကုသိုလ် တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊အာသံကိဏ္ဏဖလာ၊ မကောရှက်သောအကျိုးအာနိသင်ရှိ ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ နဟိဓမ္မောတိအာ နိ၊နဟိဓမ္မောအစရှိသော၊ ဒုတိယဂါထံ၊ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုး၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အဓမ္မောတိ၊အဓမ္မောဟူသည်ကား၊ဓမ္မပဋိပက္ခဒုစ္စရိတ် ကုသိုလ်ဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မ တည်းဟူသော ဒုစရိုက်သည်၊သမ္ပရိပါကိနောတိ၊သမ္ပရိပါကိနောဟူသည်ကား၊ သဒိသ ပိပါကာ၊တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊သမာနဖလာ၊တူမျှသောအကျိုးရှိ ကုန်သည်၊ တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မောဓမ္မာနံ၊ ဓမ္မအဓမ္မတို့၏၊ ယထာဝုတ္တော၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အယံပိပါကဘေဒေါ၊ဤ အကျိုးအထူးအပြားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒန္တိ၊ဆန္ဒံဟူသည်ကား၊ ကတ္တုကမ္မတာဆန္ဒံ၊ပြု ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဆန္ဒကို၊ဣတိမောဒမာနောသု ဂတေနတာဒိနာတိ၊ ဣတိမောဒမာနောသုဂတေနတာဒိနာဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြွေးကွေးတောင်မူတတ်သော၊ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိ သည်တို့၌၊တာဒိဘာဝပတ္တိယာ၊သည်းခံခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်သောတာဒိ

ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ဟောတုဘူတေနု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မယား၊ငါသည်၊မောဒမာနော၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇမာနော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊တပ်ခြင်းကို၊ ကရေယ္ယ၊ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဤတွင်ဝတ္ထု၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝန်း၊ဝန်ဦး ဖြစ်သောစကားကို၊ ဒသောတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယဒုဒေဝါ၌၊ ဝိဝဋ်း၊ ဝန်း၏ ကင်းရာဖြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ဝမ္မေဋ္ဌိတာတိအာဒိ၊ ဝမ္မေဋ္ဌိတာ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ။ ဆိုတော်မူ၏၊တာသာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဂတဝဝေသ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆို တတ်သော သူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူ၊သော၊သုဂတောသုစ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတတ်သော သူတို့ထက်လည်း၊ ဝဝေသ၊ ဖြတ်တော်မူ သော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သား၊ဖြစ် ကုန်သော၊ဝမ္မေ၊ တရား၌၊ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ အဂ္ဂဘူတသရဏာဂါ ဝိနော၊ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘာနေ ပသရဏာဂမနေန၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝမ္မေ၊ တရား၌၊ဋ္ဌိတာဘာဝေန၊ တည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သကလဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိယျန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊တသ္မာဟိ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊တပ်ခြင်းကို၊ကရေယ္ယ၊ပြုရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သတ္တဝေါ၊ဖြတ်စွာဘု ရား၊သည်၊တိဟိ ဂါထာဟိ၊သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ဝမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကိုအစဉ် လျှောက်သဖြင့်၊ယထာနုသိဋ္ဌော၊ ထိုင်လျက်ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿ နာကို၊ဝဝေါတ္ထာ၊ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက် လေ၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊လောသကမထေရ၏ဆိုအာပဒါန်၌၊ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ပုရေ၊ရှေးအတိတ်လွန်ဘဝ၌၊မိဂ၊လုဒ္ဒေါ၊သား၊သတ်အ ဖျိုး၊တောမူဆိုး၊သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊အရေညေ၊တောတို့၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိစရိ၊ သွား၊လာကျက်စား လှည့်လည်၏၊ ဒေဝသံ၊ယဝုဂ္ဂတ်၊ နတ်အ ပေါင်းတို့ဖြင့်ကောင်းမွန်စွာဝန်းရံအပ်သော၊ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြူကင်းဝေး တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ၊မှု ဖြင်ရ၏၊လောကဗန္ဓုနော၊ လူသုံးပါတို့ဆိုအမျှားမလစ်အဆွေဖြစ်သော၊သိဝိ၊နော၊ သိဝိဖြတ်စွာဘုရား

ဏ်၊ စတုသစ္စာ၊ သစ္စာလေးပါး၊တရားကို။ ပကာသေန္တံ၊ထင်စွာပြလျက်၊ အမတံ၊သေခြင်းကင်းသော၊ပဒံနိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူ သော၊မရဏံ၊သာယာကောင်းမွန်သော၊ ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊အသောသိ၊ ကြားနာရ၏၊အသမပ္ပဒိုပုဂ္ဂလော၊ အတုမရှိမြတ်သူကင်းတို စိတ်မရှိသော၊ ဃောသေ၊တရားသံ၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေမိ၊ကြည်ညိုစေ၏၊တဏ္ဍု၊ထို တရားသံ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ဒုတ္ခရံ၊ကူး မြောက်နိုင်ခဲသော၊ဘဝ်၊ဘဝကို။ အတရိ၊ကူးမြောက်ပြီ၊ ၊ဣတော၊ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ကေတိ သေကပ္ပေ၊တခုစွန်းကယ်ကပ်သုံးဆယ်၌၊တဒါ၊ ထိုသိမ်မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ယံသည်၊အကြင်တရားသံ ၌ဖြစ်သောအမှတ်သညာကို၊အလတိ ရပြီ၊တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု လျှာစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊ မသိခဲ့ကူး ပေး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဃောသသညာယ၊တရားသံ၌ရသောအမှတ်သညာ၏၊ ဟလံ၊ အကျိုးပင် တည်း၊ ၊မယှံ၊ငါ၏အား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ် ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော် ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ၊တ ထာ၊ထိုမှတပါး၊အာ၌ဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်၏၊အာ၌ ဟတ္တံပန်၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ အာဓိဘတံ၊ ရအပ်သော၊ ဝိ၊သေသံ၊မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးကို၊သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ နိဝေဒေန္တော၊ သိ၊တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ စရိမဂါ ထာယ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ ကြား၊တော်မူ၏၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝိပ္ပါသိတောတိ၊ဝိ၊ပ္ပါသိတောဟူ သည်ကား၊ဝိ၊ဟူ၊တော၊မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ၊ဝမ္ဘဥာဏောနု၊ဝမ္ဘဥာဏ် ဖြင့်၊နိသဒ္ဒော၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း၊ဂဏ္ဍမူလောတိ၊ဂဏ္ဍမူလောဟူသည်ကား၊ဒေ၊ဝိဒ္ဓာ၊အဝိဒ္ဓာတည်း၊ တိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊သော၊ထိုအဝိဒ္ဓာသည်၊ဂဏ္ဍတိ၊ယိုစီးတတ်၏၊သဝတိ၊ယိုစီး တတ်၏၊ဘိက္ခု၊ချစ်သား၊ရဟန်း၊ဂဏ္ဍောတိ၊တော်၊ ဂဏ္ဍဟူသော၊ဤ၊အမည် သည်၊ပဠုန်ရိုး၊ငါးပါး၊ကုန်သော။ဥပါဒါနာ၊ကျွန်နာ၊နှင့်၊ဥပါဒါနာ၊ကျွန်နာ၏၊ အဝိ ဝစနံ၊အမည်တည်း၊ ဣဘိ၊ဝေ၊ ဤသို့၊ သတ္ထာ၊ဘုရား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တသေ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဒုက္ခမူလယော၊ဂတောစ၊ ဒုက္ခမူလနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ကိလေသာသုဝိပ္ပယုတ္တတောစ၊ ကိလေ

သာတည်းဟူသောမစင်ကြယ်သော၀ဏ္ဏ၊ကိုယ်ပိုစီးစေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဥပါဒေါဒိရောဂေါ၊ဥပါဒိန်ဒြာဘင်တို့ဖြင့်ဥဒ္ဓုမာတပဏ္ဍပဘိဒ္ဓ နတောစ၊ ဗူးဗူးရောင် တတ်မှည့်ရင့် တတ်သော ဖေါက်ပြန်တတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂဏ္ဍာဘိဓာနသာ။ အိုင်းအမာဟူ၍ ရုအပ်သောအ မည်ရှိသော၊ဥပါဒါနာက္ခန္ဓပဋ္ဌာကသာ၊ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်း ၏မူလိုအကြောင်းရင်းတည်း၊ကာရဏံ။ အကြောင်းတည်း၊ တဏှာဇာ လောသမူဟာ၊တောတိ။ တဏှာဇာလောသမူဟာတောဟူသည်ကား၊ တ ဏှာသခ်ါတော၊တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ဇာလော၊ကွန်ယက်ကို၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊သမုဿာ၊ဖြိုတော၊လှစ်ခွါအပ်ပြီး။ သောဒိဏာသံသာရောနစ္ဆိကိ၊ ခ နန္တိ၊သောဒိဏာသံသာရောနစ္ဆိကိ၊ခ နံဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ထိုငါ သည်၊ဇေ၊ဤသို့၊ပဟိနတဏှာ၊ဝိ၊ခ တောယ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊သောတဏှာပယ် အပ်ပြီး၊သောအပြီးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိကျွဲဏာသံသာရော၊ ကုန် ပြီး၊သောသံသရာ၏၏၊ ပဟိနဘ၀မူလတ္တာ၊ဝေ။ ပယ်အပ်ပြီး၊သောဘ၀အ ဖြစ်မူလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ရုဂါဒိကိ၊ခ နံ၊ရောဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းကို၊နစ္ဆိ၊ မရအပ်၊စန္ဓောယထာဒေါသိနုဝုဏ္ဏမာသိယ၊ခ နို၊ စန္ဓောယထာဒေါသိနုဝုဏ္ဏမာသိယံ၊ဟူသည်ကား၊ယထာနာမ၊ ဥပမာမည် သည်ကား၊စန္ဓော၊လသည်၊အဋ္ဌမဟိကာဒိဒေါသရှိတော၊ ဟိန်တိုက်ခြင်း မှုနှင့်အစရှိသောအညစ်အကြေးမှ ကင်းသော၊ ဝုဏ္ဏမာသိယံ၊ လပြည့်နေ့ သည်၊ပရိဝုဏ္ဏကာလေ၊ပြည့်သောကာလ၌၊ဟောတိ၊ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ ဇေ၊ဤအာတ္မာ၊အဟာဒို ငါသည်လည်း။ အာရုဟတ္တာ၊မဂ၊မေန၊အရုဟတ္တာ၊ဗိုလ် ကိုရသဖြင့်၊ အပဂတရာဂါဒိကိ၊ခ နေ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်။ ပရိဝုဏ္ဏ၊ခ မ္မကောဒ္ဓာသော၊ ပြည့်သော တရား တည်းဟူသောအာတ္မိအရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ မှတ်၊ဤသည်လျှင် ခ ဍ္ဍိကမထေရ၏ ဂါထာစကား၊ရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ခ ဍ္ဍိကဇေ္ဇရဂါ ထာ၀ဏ္ဏနာ၊ခ ဍ္ဍိက မထေရ၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-စတုက္ကနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၇-သဇ္ဇကဇေ္ဇရဂါထာ။

ယဒါဗလကာတိအာဒိကာ၊ ယဒါဗလကာ၏သို့အစရှိသော ဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတော။ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သဇ္ဇကဇေ္ဇ

ရသ၊သမ္ဘကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ်ပြုဿဒ္ဓကမ ထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၎င်းရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော် တို့၌၊ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေး ဇူးဂုဏ်သည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပညာနှင့်ကောင်းမွတို့ကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ရှာဖွေးဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ဣဒေဝ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ဂေါဏ္ဍာဝ၊ ဧကတိ သောကပ္ပေ၊တာရုစ္ဆန်းလတ်သုံးဆယ်ကပ်၌၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊အာမ္ဘာကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ ပဒုမံ၊ပဒုမာကြာပန်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဥပရိမုဒ္ဓနိ၊ ဦးခေါင်းတော်၏အာ ထက်၌၊ခေါ်ရေနှော၊ဆောင်းရိုးလျက်၊ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏၊ သော။ထိုအမျိုးသားသည်၊တောနဝုဝ္ဘကမ္ဘေနု၊ထိုကောင်းမွန်ကြောင့်၊ဒေ ဝမနုဿာသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရနှော။ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ် ၍၊အုမယ္ပိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား၏ကုလ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သမ္ဘကောတိလဒ္ဓနာမော၊သမ္ဘကဟုရှေးဆုံးသောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိညူ တံ၊သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရားတော် ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရှေးဆုံးသော သဒ္ဓါတရားရှိသည် ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ပြီး ၍၊ အဗ္ဘကရုက္ခေယာနာမ၊ အဗ္ဘကရုက္ခေ အမည်ရှိသော။ နဒိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ကိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ လောဏဂိရိဟာရေ၊ လောဏဂိရိ အမည်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၌၊ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်၊အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။တေန၊ထို ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊ပဒုမဒါယကအမည်ရှိသောအာပဒါန်၌။

ဟိမဝန္တသာ၊ဟိမဝန္တာ၏၊အာဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ရောမ သောနာမ။ရောမသအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတောတောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ။ထိုရောမသတွင်တောင်အစဉ်၌၊တဒါ။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောအ ခါ၌၊သမ္ဘဝေါနာမ။ သမ္ဘဝအမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါဝိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘု ရားသည်လည်း၊အာဇ္ဇာကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝသိ၊နေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ တန်ခိုးရှိနှစ်ဝေါအာနုဘော်မျှားပါနင်း၊သည်၊ ဘဝနာ။မိမိနေရာသို့ ခရီး၊သာမှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်ခွဲ၍၊ပဒုမံ၊ရွက်ချပ်တရာပဒုမာကြာကို၊ ဝါရ

ယိ"ဆောင်းခဲ့ဘူးပြီ၊ကောဟံ၊တရက်ပတ်လုံး။ ဝါရယိတ္တာနု၊ သောင်းဒိုး ပြီး၍၊ပုနု၊တာဘန်၊ ဘဝနံ၊ ဗိမိနေဘာနုဂါးရှာသို့၊အဂမိ"၊ ပြန်လွှားပြီ၊ ။ ရှေးတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ"သောကပြော၊ သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊အကြင်ပရွေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒေဝိပူဇယိ"၊ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊ တေနု၊ထို့ကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ"၊အပါယ်လေးပါးကို၊နောဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မှ မသိရဘူး။ဤနံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းကသည်းဟူသော အကျိုး သည့်၊ဗုဒ္ဓပူဇာသာ။ ပရွေကဗုဒ္ဓါအားကြာပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုး ပင်တည်း။ ။မယ္ဟံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖုတ် ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး၊အမတော် ကို။ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဟောအပ်၏။ ။

သော။ထိုသဗ္ဗကမထေရ်သည်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၍၊သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ၊ဂိုဏိုးခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အာဂတော။လာသည်ရှိသော်၊ဥာတိဟိ၊ဆွေမျိုးပေါက် ဟော်တို့သည်။ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုသာ ဝတ္ထိပြည်၌၊ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတ္တာ၊ဟောပြော၍။ ဥာတကေ၊အဆွေအမျိုးတို့ကို၊သရဏေသု၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသု၊ ငါးပါး၊သောသီလတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊တည်စေ၍၊ယထာဝုတ္တဋ္ဌာနမေဝ၊အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီး၊သော အရပ်ဌာနသို့သာလျှင်။ ဂန္တုကာမော၊ သွားလို သည်၊အာဟာသိ၊ဖြစ်၏။တံ"ထိုသဗ္ဗကမထေရ်ကို၊ ဥာတကား၊အဆွေအ မျိုးတို့သည်၊ဘန္တေ။အာရဂ်ဘုရား။ ဣဒေဝ၊ဤအာကျွန်ုပ်တို့၏သာဝတ္ထိပြည် ၌သာလျှင်။ ဝသထ၊ သီတင်းသုံးတော်မူပါကုန်လော။ မယံ၊အာကျွန်ုတို့ သည်၊ပဋိပဇ္ဇိဿာမ၊လုပ်ကျွေးပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟာစိ"သုံးတောင်း ပန်ကုန်၏။သော၊ ထိုသဗ္ဗကမထေရ်သည်၊ ဂမနာကာရံ၊သွားအုံ့သောအ ခြင်းအရာကို၊ဒဿေတ္တာ၊ပြ၍၊ဌိတော၊တည်သည်ရှိသော်၊အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ဝသိတဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ကို၊ ကိတ္တေနုပဒေသေန၊ ကြားခြင်းကိုညွှန်ပြ ခြင်း၊ဝိဇဝကာတိရတိ"၊ ဆိတ်ပြိမ်ရာ၌ မြေလျှောသည်၏ အဖြစ်ကို၊ပကာ သေနော်ပြလိုရကား။ ။ယဒါဗလာကာသုစိပဏ္ဍရဏ္ဍဒါ၊ပ၊ခေမာအ ဇကရဏီသိဝါသုရမ္ဘာတိ၊ယဒါ၃လာကာသုစိပဏ္ဍရဏ္ဍဒါ၊ပ၊ခေမာအ ဇကရ ဏီသိဝါသုရမ္ဘာဟူကုန်သော။ စတာသောဂါထာ။ လေးဂါထာတို့ကို၊အ ဘာသိ၊ရွတ်ဆို၊တော်မူ၏၊သုစိပဏ္ဍရဏ္ဍဒါ။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သဖြင့်ပွေး

ဖေးဖြေသောအားတောင်ရှိကုန်သော၊ ဗလာကာ၊ ဖြိုင်းဖြူဂက်တို့သည်၊ကာဠသာ၊ ရေတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်ဖြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မြည်းနက်သော၊မေဃသာ၊ဓိဃီးကာလ၌ရှိသောဓိဃီး၏၊ဘယေန၊ သွန်ချပြင်းစွာရှာခြင်းတည်းဟူသောဘေးသည်၊ တဒ္ဓိတာ၊ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာလယံ၊ဖိတို့၏အသိုက်ကို၊ အာလယေသိနိ၊ ပုန်းအောင်းခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ပလေဟိတိ၊ကျက်စားရာဌာနမျှသွားကုန်လတ္တံ့။တဒါ၊ထိုပျံသွားသောအခါ၌၊နဒီအစဖကရေကို၊အစဖကရေကိုဖြစ်သည်၊မံ၊ငါ၏စိတ်ကို၊ရေမေကိ၊မ္ဂေလျှော်နှစ်ခြိုက်ပျော်ဝိုက်စေတိ၏၊ သုစိ သုဒ္ဓ ပဏ္ဍရာ၊ကောင်းစွာလွန်ကျူး အထူးမယွင်းသန့်ရှင်းမဟူဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ဗလာကာ၊ဖြိုင်းဖြူဂက်တို့သည်၊ကာဠသာ၊ရေတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်ဖြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မြည်းနက်ပြောင်တက်သော၊ မေဃသာ၊ ဓိဃီးကာလ၌ရှိသောဓိဃီး၏၊ ဘယေန၊ သွန်ချပြင်းစွာရှာခြင်းတည်းဟူသောဘေးသည်၊ တဒ္ဓိတာ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာလေဟဒယိနိ၊ ပုန်းအောင်းခိုဝှီးရာအရပ်ကိုမဖြင်သည်ဖြစ်၍၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းစရာနေရာကို၊ ပရိယေသတိ၊ရှာဖွိုးရာ၏၊တဒါ၊ထိုဓိဃီးကာလတွင်းရှာသွန်ခြင်းကြောင့် နဒီအစဖကရေကို၊အစဖကရေကိုဖြစ်သည်၊ မံ၊ငါ၏စိတ်ကို၊ရေမေကိ၊မ္ဂေလျှော်နှစ်ခြိုက်ပျော်ဝိုက်စေတိ၏၊ ၊မဟာလေဏသာ၊ ငါ၏နေရာဖြစ်သောလိုဏ်ကြီး၏ပဋ္ဌတောနောက်အတွင်း၊ အာသဘကုလေအာသဘကုလာယ၊ အာသဘအာစာနည်းမျိုးတို့၏ ဖခင်ကျက်စားရာကမ်းဥပစာရှိသောအစဖကရေကိုဖြစ်၏၊ဥဘတောဝ၊ကမ်းနှစ်ဘက်မှ၊တတိ။ ထိုထိုအရပ်၌၊စမ္ပုယော၊သပြေပင်တို့သည်၊သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုအစဖကရေကိုမည်သောဖြစ်၌၊ ကိံ ၊အဘယ်မည်သောသတ္တဝါကို။နရေမေန္တိ၊မမ္ဂေလျှောဝေတဲ့ရှိကုန်အံ့နည်း၊အမတမတသံဃသုပ္ပတိတာ၊ အမတမည်သောစပါးကြီးဖြူတို့၏ အပေါင်းမှ ကောင်းမွန်လွန်စွာပယ်ခွါစွန့်ရှင်းလွတ်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝါ၊ ဖါးသတ္တဝါတို့သည်၊ မန္ဒဝတိ၊ညှင်းညှဉ်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ထိုအရပ်ကို၊ပနာဒယန္တိ၊ဝဲ့ တင်တင်မျှတွန်မြည်ကြကုန်၏၊ အစ္ဆ၊ ယသု၊ ဂိရိနဒိဟိ၊တောင်မှသက်ဆင်းသောမြစ်ခပင်းတို့မှ၊ဝိပ္ပဝါသော၊ကင်းကွာ၍ နေရသော အခါသည်၊နှ၊ရှိသည်မဖြစ်၊အစဖကရေကို၊ အစဖကရေကိုဖြစ်သည်၊ ခေမာ၊ဘေးမှကင်း၏၊သိဝါ၊ချမ်းအေး၏၊သုရမ္မာ၊အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ယဒါတိ၊ယဒါဟု သည်ကား၊ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ

ဌ်၊ဗလာကာတိ။ ဗလာကာဟူသည်ကား။ ဗလာကသကုဏိကာ၊ ဖြိုင်းဖြူ
ဌက်တို့သည်၊ သုစိပဏ္ဍာရန္ဆဒါတိ၊ သုစိပဏ္ဍာရန္ဆဒါဟူသည်ကား၊ သုစိ
သုဒ္ဓဝဏ္ဏပက္ခာ။သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ဖြူစင်သော အတောင်ရှိကုန်သော၊ကာ
ဠသမေဿာသဘယေန တဒ္ဓိတာတိ။ ကာဠသမေဿာသဘယေနတဒ္ဓိ
တာဟူသည်ကား၊ဇလဘာရောဘရိတတာယား ရေတည်းဟူသော ဝန်ဖြင့်
ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာဠသ၊ ဖြည်းသော၊ အညနသိရိသန္ဓိကာ
သာသ၊ မျက်စင်းတောင်၏ အသရေနှင့်တူသော၊ ဂဠုတောဿ ပြိမ်းချုန်း
သော၊ပါဝုသကာမေဃာသ။ ရိုစပ်းကာလ၌ရှိသောဖိုစပ်း၏၊ ဝုဋ္ဌိဘယေန၊
သွမ်ချုပြင်းစွာရှာခြင်းတည်းဟူသော ရိုစပ်းသည်၊ ဝိုင်ဒွတ္ကား၊ နှိပ်စက်၍
ဘိတာဝိတာ၊ ကြောက်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌေဟိတိ၊ ပဌေဟိဟူ
သည်ကား၊ဘောဇနဘူမိတော၊ကျက်စားရာမြေအပြင်မှ၊ ဥဒ္ဓတိတွားပျံ၍
ဂမိဿတိ၊သွားလတ္တံ့၊ အာသယန္တိ၊ အာသယံဟူသည်ကား၊နိဋ္ဌံမိမိ၏
အသိုက်သို့၊အာဘုဇနော၊မိမိ၏ကုလာဝကံ၊ အသိုက်သို့၊အာဌယေသိနိတိ၊
အာဌယေသိနိဟူသည်ကား၊တတ္ထအာဌယနော၊ထိုအသိုက်၌၊နိဋ္ဌိယနမေဝ၊
ပုန်းအောင်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ဇုနန္တိ၊ အာလိုရှိကုန်၏၊တဒါနုဒိအစကရဏာ
ရမေတိမန္တိ၊တဒါနုဒိ အစကရဏာရမေတိမံဟူသည်ကား၊တတ္ထ ပါဝုသက
ကာလေ၊ ထိုရိုစပ်းကာလ၌၊ နဝေါဒကာသ၊ အသစ်အသစ်ရေဖြင့်၊ ပူရံ၊
ပြည့်သော၊ဟာရံ၊ဆောင်အပ်သောရေကို၊ ဟာရိနိ၊ ဆောင်လေ့ရှိသော၊
ကူလဂါသာ၊ကမ်းပါးသို့အစဉ်လျှောက်၍ အာသာရှိသော၊ အစကရဏာ
နာမိကာ၊အစကရဏာအမည်ရှိသော၊နဒီ ဖြစ်သည်၊ဝံ၊အကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို၊
ရမေတိ။ နှစ်သက်မွေ့လျော်ပျော်ဝင်စေတိ၏။ မမ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊
အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်ပျော်စေတိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတုပဒေသ
ဝိသေသကိတ္တနာပဒေသေန၊ဥတုအထူးအရေပ်အထူးကိုကြားခြင်းကိုညွှန်
သဖြင့်၊ဝိဝေကာသိရေတိ။ ဆိတ်ငြိမ်ရာဌာနမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပကာသေတိ။
ထင်စွာပြု၏။ သုဝိသုဒ္ဓပဏ္ဍာရာတိ၊ သုဝိသုဒ္ဓပဏ္ဍာရာဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု
ကောင်းစွာ၊ဝိသုဒ္ဓပဏ္ဍာရဝဏ္ဏာ၊အထူးသဖြင့်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကုန်သော
ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊အသဒ္ဓိသဝဏ္ဏာ၊အနီးအနက်ရောရှက်မတူ
ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊သဇ္ဇသေတာ၊ အလုံးစုံဖြူသောအဆင်းရှိကုန်
သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ပရိယေသတိတိ၊
ပရိယေသတိဟူသည်ကား၊မဂ္ဂတိ၊ရှာဖွေး၏။ လေဏန္တိ၊ လေဏံဟူသည်
ကား၊ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်ကို။အလေဏဒဿိနိတိ၊ အလေဏဒဿိနိဟူ

သည်ကား၊ဝဿနဋ္ဌာန်း၊နေရာအရပ်ကို၊အပသာ၏။ဖြင်လေ့မရှိသည်ဖြစ်၍ ဝုဇ္ဈ၊ရှေးဦး၊နိဗန္ဓသ၊မပြတ်သော။ဝဿနဋ္ဌာနသ၊နေရာအရပ်၏၊ အဘာဝေနမရှိခြင်းကြောင့်၊အလေဏဒသိနိ၊အလေဏဒသိနိမည်၏၊ဇာတိနိ၊ယ ခုအခါ၌၊ ပါဝုသကကာလေ၊ရိပယ်းကာလ၌၊ မေဃဝဏ္ဏတေန၊ ရိပယ်းသံ၏ ဖြိမ်းချုန်းခြင်းကြောင့်၊အာတိတ္ထေ၊ တိန်ညွှန့်တိန်တောင်ဆောင်သည်ရှိ သော်၊လေထံ၊ပုန်းအောင်ရာကို၊ပရိယေသတိ၊ရှာဖွေး၏၊နိဗန္ဓန်၊မပြတ်၊ဝဿ နဋ္ဌာန်၊နေရာဖြစ်သော၊ကုလားဝကံ၊အသိုက်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ဇာတိအယံ ၍သည်ကား၊အကြောင်း၊အနုက်တည်း၊ကိ'နုတဏ္ဍုနရုမေဇ္ဈ၊ဇမ္ဗုယောဝုတာ တောတတိ'၊သောဘေဇ္ဈ အာသဘာကုလံ၊မဟာလေဏသပဏ္ဍတောဟူသည်ကား။ မမ၊ငါ၏၊ဝဿနက မဟာလေဏသ၊နေရာဖြစ်သောလိုဏ်ကြီး၏၊ပဏ္ဍတော၊နှောက်အတွင်း၊ ပဏ္ဍဘာဝေ၊နှောံအတွင်း၊အာသဘာကုလံ၊အာသဘာအာစာနည်ဘို့၏ကျက် စားရာကမ်းဥပစာရှိသော၊ အဇကရုဏိယာ၊ အဇကရုဏိအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊မြစ်၏၊ ဥဘတောတီရာ၊ ကမ်းနှစ်ဘက်မှ၊ တတိ'တတိ'၊ထိုထို အခရပ်၌၊ဇာတောစိတောစ၊ထိုမှ၍မှလည်း၊သောဘေဇ္ဈ၊တင့်တယ်စေကုန် ၏၊နိစ္စကာလံ၊ အာခါခပ်သိပ်း၊ ပလဘာဝနမိတသာခါ။ အသီးတည်းဟူ သောဝန်ကြောင့်ညွှတ်ကိုင်းသောအခက်ရှိကုန်သော။ သိန္ဓိဝပဏ္ဏာ၊ယာ၊ သိန္ဓေပြေပြစ်သော သစ်ရွက်ဖုံးအပ်ကုန်သော၊ ယေဇမ္ဗုယော။အကြောင် သပြေပင်တို့သည်၊သ၏၊ရှိကုန်၏၊တဏ္ဍတဏ္ဍိ'ဌာနေ၊ထိုသပြေပင်ရှိသော တောအရပ်၌၊ကို'နာမသတ္တံ။ အာဘယ်မည်သော သတ္တဝါကို၊ နရုမေ၏၊ မမ္ပေ့ လျော်စေဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊ရေမေ၏၊ယောဝ၊ပ္ပေ့လျော်စေကုန်သည်သာ ☰ လျှင်တည်း။ အမတမတသံဃသုပ္ပတိတောတိ။ အမတမတသံဃသုပ္ပတိ တာဟူသည်ကား၊အဇဂရံ၊စပါးကြီးကို၊အမတံ၊ အမတဟု၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆို အပ်၏၊တေ၊တေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နမရန္တိ၊မသေကုန်။ ဇာတိ၊ထို ကြောင့်၊အမတမတာ၊ အမတမတမည်ကုန်၏၊ သပ္ပါ၊ရေမြွေတို့ကိုရကုန် ပြီ၊တေသံ၊ထိုမြွေတို့၏၊ သံဃော၊အပေါင်းတည်း။ အမတမတသံဃော၊ မြွေတို့၏အပေါင်း၊တတော၊ ထိုမြွေတို့၏အပေါင်းမှ၊သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ပ ဟိနာ၊ပယ်ခွါစွန့်ရှင်းကွာကင်းသည်တည်း။ တေကာ၊ဖား၊တို့သည်၊မဏ္ဍူ ကိ၊ယောဖား၊တို့သည်၊မန္ဒဝတိ။ ညွှင်းညွှင်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ပနာဒယန္တိ၊သာယာသောတွန့်မြည်ခြင်းဖြင့်ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်၏၊မရုရေ

နှုတ်သားယာဖြည်းညှင်းသော၊ ဝသိတောနှုတ်တွန်ဖြည်ခြင်းဖြင့်၊ နိန္နာဒယန္တြားပဲ့
တင်ထပ်စေကုန်၏။ နာဇ္ဇဂိရိနှင့်ဟိရိပ္ပဝါသောတိ၊ နာဇ္ဇဂိရိနှင့်ဟိရိပ္ပဝါသော
ဟူသည်ကား၊ အာဇ္ဇဝေ ဆုံအာခါ၌ ကောရုတိ။ ယာသုအာခါ၌ အညာဟိတိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗတောယျာဟိ၊ တောင်မှသက်ဆင်းကုန်သော၊ နဒီ
ဟိ၊ မြစ်တို့မှ၊ ဝိပ္ပဝါသသမယော၊ ကင်းကွာ၍နေရသောအခါသည်၊ နဟောတိ
၊ ရှိသည်မဖြစ်။ ဝိသေသတောပန်၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဝါဠမဏ္ဍူသုသု
မာရာဒိရဟိတတောဝ၊ ကြမ်းတမ်းရုံ့ရှင်းသောငါးလ ပိုင် မိကျောင်းအစရှိ
သည်တို့မှကင်းခြင်းကြောင့်၊ အာဇကရဏီနဒီ၊ အာဇကရဏီမြစ်သည်။ ခေ
မာ၊ ဘေးကင်း၏။ သုန္ဒရတလတိတ္ထဝုဋ္ဌိနသမတ္ထိယာ၊ တင့်ဘယ်သောမြေ
အပြင်တင့် ဘယ်သောဆိပ်တင့်ဘယ်သော သဲအပြင်တို့နှင့်ပြည့်ရုံခြင်း
ကြောင့်၊ သိဝါ၊ ချမ်းအေးသောသဘောရှိ၏။ သုဠု၊ လွန်စွာ၊ ရေမှား၊ မြေလျှော်
ဘွယ်ရှိ၏၊ ရေမဟိယာ၊ မြေလျှော်ဘွယ်ရှိ၏။ ကသ္ဒာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဏ္ဍေဝ
ထိလိုဏ်ရှိရာအရပ်ဌာသာလျှင်၊ မေးငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ရေမတိ၊ နှစ်ချိုက်
မြေ့လျော်၏၊ ဇာတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ သဗ္ဗကတ္တင်ထေရ
ရှင်အာဆိုစကားလိုတည်း။ ဧဝံပန၊ ဤသို့သောစကားကိုကား၊ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး
၍ ဥာတကေ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်တော်စပ်သောသူတို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတ္ဝာ၊
စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနट्ठानမေव၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂ
တောသွားလေ၏။ သုညာဂါရာတိရတိဒီပနေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မြေ့လျော်
ခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဇာမမေव၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ သဗ္ဗကမ
ထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရုဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ သဗ္ဗကဏ္ဍေ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗကမထေရ်၏ဂါ
ထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-စတုက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၉၈-မုဒိတဏ္ဍေ ဂါထာ၊

ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ အာဒိကာ၊ ပဗ္ဗဇ်ံ ဤသို့အာစရိယော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မ
တောရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မုဒိတဏ္ဍေ ရသား။ မုဒိတမထေရ်
၏ ဂါထာ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ ဤမုဒိတမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမ
ဗုဒ္ဓေသု ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော
ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍ တဏ္ဍ
တဏ္ဍဘဝေ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုဋ္ဌာနိ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော

ဆဲညီးပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿီသမ၊ ဝိပဿီ အာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ။ တနေ့သ၌၊ သတ္တိုရ်၊ ဝိပဿီဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူ ဖြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကော်၊ တရုသော၊ မဇ္ဈေ၊ ဥောင်စောင်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ ဥောင်စောင်းလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿ သု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ၎င်တို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မုဒိတောတိလဒ္ဓနာမော၊ မုဒိတဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ အသိုးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တံဂုလံ၊ ထိုအမျိုးကို၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသောအမှုကြောင့်၊ ပလိဗုဒ္ဓံ၊ နှောင့်ရှက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မုဒိတော၊ မုဒိတသည်၊ ရာဇ ဘယာဘိတော၊ မင်းဘေးကိုကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယိတ္တာ၊ ပြေး၍၊ ရဇာညံ၊ တောသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အညတရသ၊ တပါးသော၊ ဒိဏာသ ဝဏ္ဏေ ရသ၊ ရေဟန္ဒာမထေရ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဥပ ဂန္တွာ၊ ကပ်လေ၏၊ ထေရော၊ ရေဟန္ဒာမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမုဒိတမည် သောအမျိုးသား၏၊ ဘိတဘာဝံ၊ ကြောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ မာဘာ၊ ယိဘိ၊ မကြောက်လင့်ဟု၍၊ သမဿသာ၊ သေသိ၊ သက်သာရာကိုရ၊ စေ ၏၊ သော၊ ထိုမုဒိတသတို့သားသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိတ္တကေန ခေါ်ကာလေန၊ အာဘယ်မျှလောက်သောကာလ၌၊ မော၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဇာဒ်ဘယံ ဤဘေး၊ သည်၊ ဂုပ္ပသမိ ဿသိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏိတ္တာ၊ မေး ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာ ဗ္ဗမာသော၊ ခုနစ်လရှစ်လတို့ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန် သည်ရှိသော်၊ ဂုပ္ပသမိ ဿတိ၊ ငြိမ်းပေလတ္တံ့။ ဇာတိ။ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မထေရ် ဆိုလတ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်း၌။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိ ဿामि၊ ရဟန်းပြုပါတော့အုံ၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတ

ရက္ခနဏ္ဍံ၊အသက်ကိုစောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုမုဒိတာမည်သော အမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊သာသနေ၊သာသနာ၊တော်၌၊ ပဒီပလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊အောပ် သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘယေ၊ဘေးသည်၊ဂူပသင်္ကေတ၊ငြိမ်းသော် ၊လည်း၊ သမဏာမဲ့ယော၊ ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊ ဟောစေ၏။ နှစ် သက်သည်ဖြစ်၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဝိပဿနာယာ၊ ဝိပဿနာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းငှါ၊ ကမ်း၊ စိုးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ဂ၊ရောဟေ၊ ပြုသည်ရှိ သော်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အပ္ပတ္တော၊မရောက်မူ၍၊ ဣမသ္မာ၊သ ဒ္ဓနတ္ထာ၊ဤနေရာတို့ကိုခမ်းမှ၊ဗဟိ၊အပသို့၊ဒုဒ္ဓမိ၊သမိ၊မထွက်အံ့၊ ဣတိ အာဒီနော၊ဤဘဝ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာ၊ပေတွာ၊အားထုတ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထို၊ကြောင့်၊အပဒါနေ၊မဗ္ဗဒါယကမထေရ်၏ အပဒါန်၌၊ ၊

လောကဇေ္ဇဿ။ လောကသုံးပါး၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိနော၊ဝိပဿီအမည် တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၊အား၊မယာ၊ငါသည်၊ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ သပါဏိနာ၊မိမိလက်ဖြင့်၊ ဧကမဋ္ဌံ၊ညောင်စောင်းတခု ကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏၊ ၊တေနမဗ္ဗဒါနေန၊ ထိုညောင်စောင်း အလှူကြောင့်၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အာသယာနံ၊ မြင်းယာဉ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ဒိဗ္ဗယာနံ၊နတ်ဦးဖြစ်သောယာဉ်ကိုလည်း၊သမဏ္ဍဂံ၊ ရှေ့၏၊အာသဝက္ခယံ၊အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရ ဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ပြုသော အား၊ဖြင့် ရောက်သည်၊ အာဒို၊ဖြစ်၏၊ ။ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတေကပ္ပေ၊ကိုး ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဗြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ယံမဋ္ဌံ၊အကြင်ညောင်စောင်းကို၊အာဒါ၊လှူခဲ့ဘူး၏၊ တာသကမ္ဘသာ၊ ထိုညောင်စောင်းလှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံ၏၊ဝါဟသာ၊အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဝေနာမိ၊ မသိရဘူး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ် လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၊သည်၊ မဗ္ဗဒါနသ၊ညောင် စောင်းအလှူ၏၊ဟလံ၊အကျိုးတည်း။ ၊မယံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေ သာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဇ္ဇ္ဇသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏

သာသနံ၊ အာဆုံးအာမတောဝ်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။

အရဟာဝပန၊ရဟန္တာသည်ကား၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ပြီး၍၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အာရုဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိဝေဒေန္တော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ သဟာယ ဘိက္ခူဟိ၊အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ အဓိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ် ကျေးဇူးတရားထူးကိုရကြောင်းမရကြောင်းကို၊ဝုန္ဓိတောမေ၊အပ်သည် ရှိသော်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပန္နာကာရံ၊ ကျင့်သော အခြင်းအရာကို၊ ကထေန္တာ၊ပြောဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌမိန္တိ အာဒိနာ၊ပဋ္ဌမိံ အစရှိသည် ဖြင့်၊စတသော်ဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ၊တတ္ထ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဓိရိကဏ္ဍောတိ၊ ဓိရိကဏ္ဍောဟူသည်ကား။ ဓိရိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်းဌာ၊အထိုးကာ၊အလိုရှိ၏၊ ဓိရိကပ္ပယောဇနော၊အသက် မွေးခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ပဋ္ဌဓိတ္တာ၊ရဟန်း ပြု၍၊နိဗ္ဗာယေ၊ ဝေးမရှိဘည်ဖြစ်၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အဂါဠ မဇ္ဈော၊မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဓိရိသာမိ၊အသက်မွေးခဲ့၊ ဣတိ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဓိရိကဏ္ဍောယ၊ အသက်မွေးခြင်းအကျိုးဌာ၊ ပဋ္ဌဓိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ဣတိ၊ဤ သည်ကား။အဏ္ဍော၊အနာဘဲသည်း၊လဒ္ဓါနဥပသမ္ပဒန္တိ၊လဒ္ဓါနဥပသမ္ပဒံဟူ သည်ကား၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊သာမဏေရပဋ္ဌမ္ဘာယ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်၌၊ ဒ္ဝိတော၊တည်သည်ဖြစ်၍၊ဥတ္တိစတုဏ္ဍေန၊ ဥာတ်လျှင်လေးကြိမ်ဖြောက်ရှိ သော၊ကမ္မေန၊ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ တတောသဒ္ဓံပဒိုလဘိန္တိ၊တတောသဒ္ဓံပဒိုလဘိ ဟူသည်ကား။ တတော ဥပသမ္ပန္နံကာလတော၊ထိုရဟန်းဖြစ်သောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ကလျာဏ ပိယော၊အာသွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊သေဝန္တော၊မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ ဒွေမာတိ ကာ၊မာတိကာနှစ်စောင်တို့ကိုဌဝင်း၊တိသောအနုမောဒနာ၊သုမင်္ဂလဒုမင်္ဂလ တို့ဌ၌ပြောဟောရာတရား၊အနုမောဒနာကိုလည်းကောင်း၊ကေစ္စံ၊အချို့သော သုတ္တံ၊သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိပဿနာဝိမိဿ၊ ဝိပဿနာ ဒေစိအရင်ကို လည်းကောင်း၊ဥဂ္ဂ ဟန္တော၊သင်ကြားလေ့ကျက်ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊ဇုန္ဓါဒိနှုံ၊ဘုရား၊အစ ရှိသည်တို့၏၊မဟာနုဘာဝတံ၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါး၊သခင်ဘုရား၊ရှင်သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ်တအသစ်တအား၊ဖြင့်ပြီး၊သောခပ်သိမ်း၊သောတရား၊တို့ကိုမတောက် မပြန်သယမ္ဘူ၊ဥာဏ်ဖြင့်မိမိ၊အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာ၌ သိတော်မူ

တာတ်ရှိ၊ခမ္ပေါ။တရားတော်ကို၊ သွားကျွာတော်။ ကောင်းစွာဟောတော်မူ
တာတ်ရှိ၊သံဃာ၊သံဃာတော်သည်၊ သုဗဒ္ဓိပဋ္ဌေါ၊ကောင်းသောအကျင့်
ရှိ၏။ဤတို့။ဤသို့၊ ရတနာကျေးဇူး၊ရတနာတို့ရှိသုံးပါးတို့ကို၊အားပါင်းခဲ့၊ သင်္ခ
ယုံကြည်ခြင်းသင်္ခါတရားကို၊ပဋိလဘိ၊ရပြီ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောပရက္ကမိန္တိ
အာရဒ္ဓဝိရိယောပရက္ကမိ ဟူသည်ကား။ဝေါ၊ဤသို့၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရေအစ
သောသင်္ခါခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိပဿနာယာ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းခဲ့
ကမ္ပံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရော၊ကြ,ပြီ၊သည်ဖြစ်၍၊နစိရသော၊မကြာဖြင့်
ဝိပင်ဿီ၊သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ခမာယ။သစ္စါလေးပါး၊တရားကိုထိုး၊ထွင်း၍သိခြင်း၊ဌါ
ဒဋ္ဌဝိရိယော၊ခြေခြေသောလုံ့လရှိသည်၊ ထိရဝိရိယော၊ ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိ
သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရက္ကမိ၊ အာကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကုသိုလ်ကိုပြည့်စုံ
စေခြင်းဌါအား၊ထုတ်ပြု၊အကုသလာနံ။ အာကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းဌါ၊ကုသလာနံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော
ဓမ္မာနံ၊တရားတို့ကို၊ဥပသမ္ပဒါယ၊ပြည့်စုံစေခြင်းဌါ၊သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်းစွာ
သာသျှင်၊ပဒဟိ၊အား၊ထုတ်ပြု၊ယထာပန၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ ပရက္ကမိ
မိ၊အား၊ထုတ်ရှိ၊တံ၊ ထိုအား၊ထုတ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ၊ပြ
ခြင်းဌါ၊ကာမဋ္ဌိ အာဒီ၊ကာမံအစရှိသောစကား၊ရပ်ကို၊ဝတ္ထုံ၊ထိုအစ်ရှိ၊ ဧ
တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာခဲ့၊ ကာမဋ္ဌိ၊ကာမံဟူသည်ကား။ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိ
တိုင်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဘိဇ္ဈတု၊ ပျက်စီးကွဲပြိုစေသတည်း။ ယံကာယော
တိ၊ယံကာ၊ယောဟူသည်ကား၊မမ၊ငါ၏၊အယံပူတိကာယော၊ဤကိုယ်ခန္ဓာ
အား၊ကာဝ၊ဝဝ်သည်၊ ဣမိနာဝိရိယပဓာ၊ပေန၊ ဤဝိရိယတရားကိုလွန်စွာ
အား၊ထုတ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ဘိဇ္ဈတိ၊စေ၊အာဟယ်ပျက်စီးကွဲပြိုခဲ့၊ဘိဇ္ဈတု၊ပျက်
စီးကွဲပြိုစေသတည်း။ ဘိန္နံဘိန္နံ၊ ပေါက်ခြင်းပျက်ကွဲခြင်းသည်၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း၊ မံသေ၊ပသိဝိသိယန္တု၊တိဇ္ဈမိနာ၊ မံသပေသိဝိသိယန္တု
ဟူသော၊ဤပါဌ်ဖြင့်၊ဒဋ္ဌဝိရိယေန၊ခြေခြေသောဝိရိယလုံ့လဖြင့်၊ ဣမဿ္မာကာ
ယာ၊ဤငါ၏ကိုယ်မှ၊မံသပေသိယာ၊သားတစ်ကုန်းသည်၊ ဝေဝိသိယန္တု
အာဟယ်၍ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ဝိသိယန္တု၊ ထိုမှ၍မှပျက်စီးလိုကုန်
သည်ဖြစ်ခဲ့၊ဣတောဝိတောဝ၊ထိုမှ၍မှ၊ဝိဒ္ဓံသန္တု၊ပျက်စီးစေကုန်သတည်း
ဥဘောဇဏ္ဏု၊သဒ္ဓိဟိ ဇယ်ယောပပတန္တု၊မေဝိ၊ ဥဘောဇဏ္ဏု သဒ္ဓိဟိ
ဇယ်ယောပပတန္တု၊မေ ဟူသည်ကား၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊
ဇဏ္ဏု၊သဒ္ဓိဟိ၊ပဆစ်ခ်ခြင်းကြောင့်အဆက်အစပ်တို့နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ မမ
ငါ၏၊ဥဘောဇယ်ယော၊ ခြင်းခေါင်းနှစ်ဘက်တို့သည် လည်းကောင်း၊

ဦးရုစားပေါင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓတောဒ၊ ဖွဲ့ရာခြည်စပ်ဆက်ရာအာရုပ်ရှာ၊ သိုဒ္ဓိတွေ၊ ပျက်စီး၍၊ ဘုရားယံ၊ ခြေ၌၊ ပပတာ ဟု၊ ကျစေကုန်သတည်း၊ မန္ဒိဝါ၊ မံဟူ၍လည်းကောင်း။ ပါ၌ဟော၊ ပါ၌အ-ချိုင့်၏၊ သောဝေ-ဟော၊ ထိုအနယ်ပင်လျှင်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်း-သောစကား-ရပ်သည်၊ ဟေ-ဟာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး-သောနည်း-ရှိသည်သား-လျှင်တည်း၊ ။ မေ-ဒိတ-ဟော-ရ-ဂါထာ-ဝယ်-ကား-နှာ၊ မုဒိတ-မ-ထေ-ရ၏-ဂါထာ-အာ-ဘွင့်-သည်၊ နိ-ဗ္ဗိ-တာ-ပြီး-ခြင်း-သို့-ရောက်ပြီ၊ ။ စတုက္ကနိပါတ-ဝယ်-ကား-နှာ၊ လေး-ဂါထာ-လေး-ဂါထား-စိတ်-ဖြင့်-တန်ဆာ-ဆင်-အပ်-သော-စတုက္ကနိပါတ်၏-အာ-ဘွင့်-အ-ဋ္ဌ-ကထာ-သည်၊ နိ-ဗ္ဗိ-တာ၊ ပြီး-ခြင်း-သို့-ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပ-ဉ္စကနိပါတ်-၁-ပ-ဌမ-ဝဂ်-၁ ၆ ၆-ရာ-ဇ-ဒတ္တ-ဟော-ရ-ဂါထာ။

ပ-ဉ္စကနိပါ-တော၊ ငါး-ဂါထာ-တို့-ဖြင့် တန်ဆာ-ဆင်-အပ်-သော-ပ-ဉ္စကနိပါတ်၌၊ သိက္ခာ-သိ-ဝ-ထိ-ကံ-ဂ-ဏ္ဍာ-တိ-အာ-ဒိ-ကာ၊ သိက္ခာ-သိ-ဝ-ထိ-ကံ-ဂ-ဏ္ဍာ-ဤ-သို့-အ-စ-ရှိ-သော-ဂါ-ထာ-တို့-သည်။ အာ-ယ-သ္မ-တော၊ ရှည်-သော-အ-သက်-တော်-ရှိ-သော၊ ရာ-ဇ-ဒတ္တ-ဟော-ရ-သား၊ ရာ-ဇ-ဒတ္တ-မ-ထေ-ရ၏၊ ဂါ-ထာ၊ ဂါ-ထာ-တို့-တည်း၊ အာ-ယ-ဒ္ဒိ၊ ဤ-ရာ-ဇ-ဒတ္တ-မ-ထေ-ရ-သည်လည်း၊ ဝုဂ္ဂိ-မ-ဗ-ဒ္ဓေ-သု၊ ရှေး-ရှေး-သော-ဘုရား-ရှင်-တို့၏-အ-ထံ-တော်-တို့-၌၊ ကတာ-ဓိ-ကာ-ရော၊ ပြုခဲ့-ဘူး-သော-ကဲလွန်-သော-ကုသိုလ်-အ-ထူး ကျေး-ဇူး-ရှိ-သည်-ဖြစ်-၍၊ တ-ဏ္ဍ-တ-ဏ္ဍ-ဘာ-ဝေ၊ ထိ-ထိ-သို့-သော-ဘာ-ဝ-၌။ ဝိ-ဝ-ဋ-ဋ-ပ-နိ-သ-ယံ၊ ဝဋ်-ကင်း-ခြင်း၏ အား-ကြီး-သော အ-ကြောင်း-ဖြစ်-သော၊ ဝုသုံ၊ ကောင်း-မှု-ကို၊ ဥ-ပ-စိ-နော်-ဟော၊ ဆည်း-ပူး-သည်-ဖြစ်-၍၊ ဇာ-တော၊ ဤ-ဘ-ဒ္ဒ-ကပ်-က-မ္ဘာ-မှ၊ စ-တု-ဒ္ဒ-သေ-က-ပ-ရေ၊ တ-ဆဲ့-လေး-က-မ္ဘာ-ထ-က်-၌၊ ဗုဒ္ဓ-သု-ညော။ ဘု-ရား-မ-ပေ-တ်-သော၊ လော-ကေ၊ လော-က-၌၊ ကု-လ-ဂေ-ဟော၊ အ-မျိုး-အိ-ပ်-၌၊ နိ-ဗ္ဗ-တ္တိ-တွေ-ဖြစ်-၍၊ ဝိ-ညူ-တံ၊ သိ-ကြား-လိ-မ္မာ-ပ-ညာ-ရှိ-သည်-၏-အ-ဖြစ်-သို့၊ ပ-ဠော-ရော-ကော်-သည်-ဖြစ်-၍၊ ဇေ-ဒိ-ဝ-သံ၊ တ-နေ့-သ-၌၊ ကေ-နု-စိ-ဒေ-ဝ-ဂ-ဏေ-ကိ-ယေ-နု၊ တ-ရုံ-တ-ခု-သော-ပြိ-ဘ-ဝ-ယ-ကို-စ-ဖြင့်၊ ဝ-နန္တ-ဟု-တော-အ-တွင်း-သို့၊ ဥ-ပ-ဂ-တော၊ ဂ-ပ်-ရောက်-၏၊ တ-ဏ္ဍ၊ ထိ-တော-အ-တွင်း-၌၊ အ-ညတ-ရံ၊ တ-ဆု-သော၊ ပ-ဠေ-ဂ-သ-မ္ဗ-ဒ္ဓေ၊ ပ-ဠေ-ဂ-ဗ-ဒ္ဓါ-ဖြတ်-စ-ဘု-ဘု-ရား-ကို၊ ရှု-ကွ-မ-လေ၊ သ-စ်-ပ-င်-ရှင်း-၌၊ နိ-သိ-နှ-ဒ်၊ နေ-တော-ပ-မ-သည်-ကို။ ဒိ-သ-ဘ-ဂ-ဖြင်-၍၊ ပ-သ-န္န-မာ-နော-သော၊ ကြည်-ညို-ရှင်-ပြုံး-သော-စိတ်-နှလုံး-ရှိ-သည်-ဖြစ်-၍၊ သု-ပ-ရိ-သ-ဒ္ဓံ၊ အ-လွန်-သန့်-ရှင်း-စင်-ကြယ်-သော၊ အ-မ-ယ-ဒ-ဂ-ပ-လ်၊ ဌေ-သိ-ကို၊ အ-ဒါ-သိ၊ ကပ်-လှူ-၏၊ သော၊ ထို-အ-မျိုး-ကောင်း-သား-သည်၊ တေ-နေ

ပညာကမ္ဘေန၊ ထိုသို့ဗေးသိုးလှူရမြဲတော်ပုညကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသား၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့ဌ်ားသံသရာနှင့်၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သဇ္ဇဝါဟကုလေ၊ လှည့်.ကုန်သည် အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တာ သ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ မဟာရုဇဝေသဝဏ်၊ ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကို၊ အာရာဓေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ပန္နိလဒ္ဓဘာဝတော၊ ရအာပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတာ ပိတာ ရော၊ အပိအာဘတ္ကိသည်၊ ရာဇဒတ္တောတိနာမံ၊ ရာဇဒတ္တဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပဌဝိယကဒုသတော၊ ငါးရာသော လှည်းတို့ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝါဏိဇဝေသေန၊ ကုန်သွယ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဝေဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ အတိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုဘွယ်ဘုန်းရှိ၏၊ ပရမသော ဘဋ္ဌယောဂတောဝ၊ လွန်စွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သဟဿံ၊ တထောင်တသောင်သော ဥစ္စာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ အသဟဿ ဘဏ္ဍာ၊ ထို.နောင်မှ၊ သောသဇ္ဇဝါဟပုတ္တော၊ ထိုတရည်းမှ၊ ယောကျ်ားသတ္တိသားသည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ တဿ ဂဏိကာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ သဟဿံ၊ တထောင်တထောင်သော ဥစ္စာကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းတော်လှည့်တွဲမှီဝဲသည်ကို၊ ကပ္ပေန္တော ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမီပင်လျင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ခေပေတ္တွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဒုဂ္ဂတောဝ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဃာသစ္ဆာဒနမတ္တမ္ပိ၊ စားရုံဝတ်ရုံကိုမျှလည်း၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ဇူတောစိတောဝ၊ ထိုမှ၍မှ၊ ပရိဿမန္တော၊ ကွဲ့လည်သည်ရှိသော်၊ သံဝေဂပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေဠုဝန်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏လေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သဇ္ဇာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတိယာ၊ မျှားစွာသော၊ ပရိသာယ ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုလှည့်

မှုးသည်၊ ပရိသပရိယာနည်း။ ပရိသတ်၏အစွန်းအနားဌာ၊ နိသိဒိတွာ၊နေ၍၊ သဗ္ဗညုသန္တိကေ၊ဘုရားမျက်မှောက်ထံတော်အောက်ဌာ၊မြေ၊တရားကို၊ သုတွာ၊ကြားနာ ရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရဟန်းသောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြင့်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ရဟတ် ၂နှိ၊ ရဟတ်တို့ကို၊ သမာဓိယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန်ဌာ၊ဝသတိ၊နေ၏၊ တဒါ၊ထိုသုသာန်အပြင်နေခဲ့တွင်ဌာ၊အညတရောဝိ။တယောက်လည်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗဝါ ပာဝုဇ္ဇော၊ဟုည်းကုန်သည်သားသည်၊ သဟာသံ၊ တထောင့်သောဥစ္စာကို၊ဒဟွာ၊ပေး၍၊တာယဂဏိကာယ၊ ထိုဖြည်တန်ဆာမနှင့်၊သဟ၊တကွ။ ဝသတိ၊နေ၏၊သာစဂဏိကာ၊ ထိုဖြည်တန်ဆာမသည်လည်း၊တသ၊ထိုလှည်းကုန်သည်၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်ဌာ၊မဟဿရတနံ၊ အဖိုးများထိုက်သောရတနာကို။ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ လောဘံ၊တစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော ၊ရတ္တပုရိသေ၊ သေသောက် ကြွေးသောယောကျ်ားတို့ကို၊ တံ၊ထိုလှည်းကုန်သည်ကို၊ မာရာပေတွာ၊သတ်စေ၍၊ သြဝရကောပုရိ၊သ၊ခိုးသူယောကျ်ားတို့ကို၊ပေသေသုံ၊စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏၊တေ၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားလူအများတို့သည်၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်ဌာ၊တသာ ဂဏိကာယ၊ ထိုဖြည်တန်ဆာမ၏၊ ဃရံ၊အိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍။ဆဝိ အာဒီနိ၊အရေအစရှိသည်တို့ကို၊ အနုပဟာစ္ဆ၊မထိစေမူ၍သာလျှင်၊တံ၊ထိုဖြည်တန်ဆာမကို၊ မာရေတွာ။ သတ်၍၊ သိဝဝိကာယ၊ သုသာန်တစသချိုင်းဝ၌၊ ဆဏ္ဍေသုံ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ ရာဇဒတ္တဿ ရာဇဒတ္တမ ဟေရ်သည်၊အသုဘနိမိတ္တံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ ဂဟေတ္ဝါ၊ယူ၍ သောဌာ၊သုသာနေ၊သုသာန်ဌာ၊ဝိစရတေ့ဟု၊လှည့်လည်ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ တာသာ ဂဏိကာယ၊ထိုဖြည်တန်ဆာမ၏၊ ကဠေဝရံ၊အကောင်ပုပ်ကို၊ပဋိကူလတော၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ရှိသောအား၊ဖြင့်၊ မနသိကာတုံ၊နှလုံးသွင်းဆင်သော်ဌာ၊ ဥပဂတော၊ကပ်သည်ရှိသော်၊ ကတိပယောဝါ၊ရေနှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ယောနိသောမနသိကတွာ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်း၍၊ အစိမ္ဗေ တာဘာဝတော၊ သေ၍ မကြာဖြင့်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဏသိဂါလာဒိဟိ၊ခွေးမြေးခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊အနုပဟာတဆဝိတာယစ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သေးသောအရေရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသဘာဂဝတ္ထု၊တာယစ၊ ဝိသဘာဂအာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယောနိသောမနသိကရောနည်း၊မသင့်မတင့်သောအား၊ဖြင့်နှစ်လုံးသွင်း ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုသူ၌၊ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊

ဖြစ်စေ၍သံဝိဂ္ဂမမနုသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိဘာသိတ္တာ၊ နှိပ်စက်သောအားဖြင့်ဆိုး၍၊ ရဟတ္တံ၊ အတာနိ၊ ယော်၊ ကောမနှင့်၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အပသက္ကိတ္တာ၊ ဆုတ်ခွာ၍။ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဥပဓိတံ၊ ထင်လာသော၊ အာသုဘနိမိတ္တမေဝ၊ အာသုဘကမ္မဋ္ဌာနိ၊ တည်းဟူသော အာရုံကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍၊ ယောနိသောမနသိကရောန္တော၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗျာနံ၊ ဗျာနကို၊ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ ဗျာနံ၊ ထိုဗျာနကို၊ ပါဒကံ ကတ္တာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခွဲပင်လျှင်၊ အာရုဟတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အမ္မာဒုကဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

ပဝနေ၊ လူသူမနီး၊ ကြိုင်တောကြီး၌၊ သယမ္ဘူ ။ 'သစ္စာလေးခုင်ကိုယ်တိုင် အသင့်ပွင့်တောမူသော။ အပရာဇိတံ၊ ဒေဝဒတ္တစသည်ငါးရပ် မအောင်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာန၊ ဖူးမြင်ရ၍။ အမ္မာဒုကံ၊ ဥေးသီးကို၊ ဂဟေတ္တွာန၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယမ္ဘု၊ သော၊ သစ္စာလေးခုင်ကိုယ်တိုင် အသင့်ပွင့်သိတောမူသော မြတ်စွာဘုရား၊ အာ၊ အာဒါ သိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ပာမှ၊ စတုဒ္ဒသေကပ္ပေ၊ တဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပရွေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောခဏ၌။ ယံ ဖလံ၊ အကြောင်ဥေးသီးကို၊ အဒဒိ ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တ သ ကမ္မ သ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါ ဟာ သာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ ။ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာ ဘိ ဝေ နာ ဝမိ ။ မ သိ ရ ဘူး ။ ဣဒံ ။ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနသာ ၊ ဥေးသီးလှူခါကောင်းမှုလျှာ၏၊ ဖလံ ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယ္ဟံ ။ ငါ၏ ၊ ကိ လေ သာ ၊ ကိ လေ သာ တို့ကို ၊ ဗျာ ဝိ တာ ၊ ဖျက်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီး ၊ ဗုဒ္ဓ သ ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ။ သာ သ နံ ၊ အဆုံးအမတော်ကို ၊ ကတံ ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့ပြီ ။ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ဝုတ္တံ ၊ ဟော၏ ။ အပ်၏ ။ ။ ပေန ၊ ထက်၍ ။ အထူးတက်ဆုံး ။ ဥိ ၊ ခုံ ၊ အ ရ ဟ တ္တံ ၊ အ ရ ဟ တ္တ ဖိုလ်သို့ ၊ ပတ္တာ ၊ ရောက်၍ ။ အတ္တနော ၊ မိမိ၏ ။ ပဋိ ပတ္တိ ။ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို ၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ၊ ဆင်ခြင်၍ ။ ဝိတ်သောမနုဿ ဇာ ၊ တာ ။ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ။ ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘိက္ခု ။ သိ ဝ ထိ ကံ ဂ တ္တိ ။ ပ ။ ကတံ ဗုဒ္ဓ ဿ သာ သ နံ ။ ဘိက္ခု ။ သိ ဝ ထိ ကံ ဂ တ္တိ ။ ပ ။ ကတံ ဗုဒ္ဓ ဿ သာ သ နံ ။ ဟု ။ ၍ ။ ဗုဒ္ဓ မ ၊ ပ ဋ္ဌ ဂါ ထာ ။ ။ ဤ ငါ ၊ ဂ ါ ထာ တို့ကို ၊ အ ဘာ ဝ ယိ ။ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏ ။ ။ ဘိက္ခု ။ ရဟန်းသည် ။ သိ ဂ ထိ ကံ ။ သင်းချင်းသို့ ။ ဂ တ္တိ ။ သွား၍ ။ သုဿ ၊ နတ္ထိ ။ ။ ။

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ငဲ့လွှက်ခြင်းကင်းသဖြင့် ပစ်အပ်သော၊ ကိဒိဟိ၊ ပိုး
တို့ဖြင့်ပျက်၊ ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ခဏနှိ့်စားသောက် ကိုက်ခဲသော၊ အုတ်ထိ၊
ပိန်းမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အကောင်ဝပ်ကို၊ အခန္ဓသံ၊ ဖြင့်ပြီ၊ ၊ဟိ၊ ဖြင့်၍လွန်
ကျူးအာကျိုးထူးကား၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ယံ၊
အကြင်ပိန်းမ၏ကိုယ်ခန္ဓာ အကောင်ဝတ်ကို၊ ဧကေ၊ ပက်ဆုပ်တတ်သော
အချို့သောသူတို့သည်၊ ဖိဂုဆ္ဆနှိ့်၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ မယ်ကေအား၊ ကာမ
ရာဂေါ၊ ထိုပိန်းမအကောင်၌ တပ်တတ်သောကာမရာဂ သည်၊ ပါတုရဟု၊
ထင်စွာဖြစ်၏၊ တဏှာ၊ ထိုခန္ဓာအကောင်ဝပ်၌၊ သဝတိ၊ ကိုးပါး်သောနွါရုတို့
မှမစင်မကြယ်ရှိဘွယ်ရာယိုစီး၏၊ တေ၊ သင်ရဟန်းအား၊ အနော၀အနော
ဝိယ၊ သူကန်းကဲ့သို့၊ အဟု အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ဩဒနကာလမှာ၊ ထမင်း
ချက်သောကာလမှ၊ ဩဒရိ၊ အယုတ်ဖြစ်ဟု ကာလပတ်လုံး၊ တမှာဌာနာ။
ထိုသင်းချိုင်းအရပ်မှ၊ အပက္ကမိ၊ ဖဲပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတိမာ၊ သတိပဋ္ဌာန်
တရားကိုနှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့် သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊
ဓမ္မသဘာ၀ကိုကောင်းစွာသိဖြင့် ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ကေမန္ဒီ၊ သင့်တင့်ရာ
အရပ်သို့ ဥပါ၀ါသိ၊ ခြင်းကပ်နေပြီ။ ၊တတောပဏ္ဍာ၊ ထို့နောင်မှ.မေ
ငါအား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အတင့်အား ဖြင့်၊ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်းသည်၊ ဥဒပဒ္ဒထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒီနဝေါ၊ ကာမဂုဏ်၌ အဖြစ်သည်။
ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ သံသရာ၀ဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်။ သမ္ပတိ
ဋ္ဌထ၊ ကောင်းစွာတည်၏၊ ၊တတောဝ၊ ထိုအာဒီနဝဥာဏ် နိဗ္ဗိဒဉာဏ်ဖြစ်
သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ ကိလေသာ၀ဋ်
ကျေးကွင်းညွှတ်မှ၊ ကင်းလွတ်၏၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းကို၊ ဝေဒယိ၊ ခံ
သောသဘော၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုဆင်ခြင်ကြပါကုန်သော၊ ကိ သော၊ သုံး
ပါးကုန်သော၊ ဝိဒ္ဓာ၊ ဝိဒ္ဓာတို့ကို။ အနုပဿာ၊ လျှောက်ပတ်စွာ သိကုန်ပြီ
ဗုဒ္ဓသား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဏုံ၊ အမတော၏ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ၊

☰ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ဘိက္ခု၊ သိ၀ထိကံ ဂတ္ဝါတိ၊ ဘိက္ခုသိ၀ထိကံ
ဂတ္ဝါဟု သည်ကား။ သံသာရေ၊ ခန္ဓာအာယတနစသည်ဖြစ်ရာသံသရာ၌
ဘယသား၊ ဘေးကို၊ ဒွကွနတော၊ ရှုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
ဘိက္ခုမည်၏၊ အာသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ ဟေ့။ အာသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအလို့ငှါ၊ အာမက
သုသာန်၊ သူကောင်ဖုတ်သောသင်းချိုင်းသို့ ဥပဂတ္ဝါ၊ ကပ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ဘိစေ
ဒံ ဘိက္ခုဟူသော ဤစကား၊ ကိုလည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊

ရည်၍ပြောကြား ရာဇဒဏ္ဍနာမတွင်မည် ပါမောက္ခရှိသည်း ဝဒတိ၊ ဆိုရာ၊ ဒုက္ခိနိ။ ဒုက္ခိတံ ဟူသည်ကား၊ ထွေး၊ ချေ၊ ချိုအစရှိသော ခန္ဓာနှစ်သုက္ကသောကိုယ်၊ သုက်သွေးညစ်တို့သည်၊ သတ္တဝါသန္တာန၊ ဟာဝေန။ သတ္တဝါသန္တာန်အဖြစ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခဏဒ္ဌယတိ၊ တည်၏။ ဒုက္ခိတံ၊ ထိုသို့တည်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ တိ။ ထိုမည်၏၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမကိုရှေးအပ်၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်၊ သ ဘာဝနိရုတ္တိ ဝေသေန၊ သဘောအားဖြင့်ထုတ်၍ ဆိုအပ်သော ဝိဂြိုဟ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခိတိ ဒိ။ ဒုက္ခိတံ ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်ကိုဆိုအင်၏၊ ဝဋ္ဋ၊ ဒါသုပ နှုတ်ကြုံသောပိန်မ အစရှိသည်တို့ဖြစ်ကား၊ တံသဒိသာတာယ၊ ထိုမကြုံသော ပိန်းမနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကံသဘာဝါတိ ဝတ္ထုနှ တောစ၊ ထိုမကြုံသောပိန်းမ၏သဘောကိုမလွန်မူ၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ တမ္ပေါဟာရော။ ထိုပိန်းမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ပြုအပ်၏။ ဒုက္ခိတိ၊ ဒုက္ခိတိ ဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ ဒုက္ခိတဒ္ဒေဝရုံ၊ ပိန်းမ၏အကောင် ပုဝ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရာ၊ ဥဒ္ဓါတနိ၊ ဥဒ္ဓါတံ ဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆဒ်။ စွန်အပ်ပြီ၊ ဥဒ္ဓါနိဝတ္ထာဝေ။ စွန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌ၊ ငုံကွက် ခြင်းမရှိသဖြင့် ပစ်အပ်၏၊ အာနုပေဟ္ဟာဘာဝေန။ ငုံကွက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိတ္ထံ၊ ပစ်အပ်၏၊ ခဏ္ဍနိ ကိဒိဟိပူရဏိ၊ ခဏ္ဍနိ ကိဒိဟိပူရံ ဟူ သည်ကား၊ ကိဒိဟိ။ ဝိုးတွဲဖြင့်၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဏ္ဍ မာနံ၊ စားသောကိုက်ခဲဆွဲငင်ကြသော၊ ယံဟိ ဇေတေ ဇိဂုဆ္ဆနိ မတံ ဒိသ္သာနုပါပကဿ၊ ယံဟိ ဇေတေ ဇိဂုဆ္ဆနိ မတံ ဒိသ္သာနုပါပကံ ဟူသည်ကား၊ အပဂတာယ၊ ကင်းသော၊ ဥဿာဝိညာဏာ တာယ။ အာဋ္ဌ ဝိညာဉ်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ နိဟိနံ လာမလံ၊ ယုတ်သော။ ယံကဋ္ဌေဝရံ၊ အကြင်ကိုယ်ခန္ဓာအကောင်ပုဝ် ကို၊ ဇေကော၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝေဘာ္ဘာဝေတိ ကား၊ စက်ဆုပ်အပ် သောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဇိဂုဆ္ဆနိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ ကြွေလောကေ ကုဋ္ဌိ၊ ကြည့်ခြင်းငါလည်း၊ နဏ္ဏ ဆ္ဆနိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ကာမရာဂေါ ပါတုရေဟု တိ၊ ကာမရာဂေါ ပါတုရဟု ဟူသည်ကား၊ ကတ္ထိ ကုဝေ ပေ၊ ထိုအကောင် ပုဒ်၌။ အယောနိသောမနသိ ကာရေ ယ၊ မနသိကာရ ရှိသော၊ ဗ္ဗလံ သွင်းခြင်း၏ ဗလ ဝတာယ။ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမရာဂေါ ဝတ္ထု၊ အာရုံကာမဂုဏ်ခြောက်ပါးတပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊ ပါတုရ ဟောသိ။ ထင်စွာဖြစ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အန္ဓော ဝ သဝတိ အဟူတိ၊ အန္ဓော ဝ သ ဝတိ အဟု ဟူသည်ကား၊ ကတ္ထိ ကဋ္ဌေ ဝ ရေ၊ ထိုအကောင်

ပုဝ်ဒ္ဓ၊ နဝဟိန္ဒါရေဟိ၊ ကိုးပါးသောနွါရတို့ဖြင့်၊ အာသုစိ၊ မစင်ကြယ်ရှိရာဘွယ်သော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကိုယ်ခန္ဓာ၏ အရုသည်၊ သဝတိသန္ဓတိ၊ ယိုဗိုး၏၊ အာသုစိဘာဝသ၊ မစင်ကြယ်ရှိရာဘွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဒဿနေန၊မမြင်ခြင်းဖြင့်၊အန္ဓောဝိယ၊သူကန်းကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ၊ရုဏ္ဏောအတ္ထိနုဇာနာတိ၊ရုဏ္ဏောဝမ္မံနပဿတိ၊အန္ဓ ဝတမံတဒါဟောသိ၊ယံဥေရေါသဟတေနရန္တိစ၊ ရုဏ္ဏောအတ္ထိနုဇာနာတိ ရုဏ္ဏောဝမ္မံနပဿတိ၊အန္ဓတမံတဒါဟောသိ၊ယံရာဂေါသဟတေနရံ၊အစ ရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမဆ္ဆန္ဒေ၊ခေါ်ပြောဟူကာအန္ဓကရဏောအစက္ခုကရဏောတဲ့စကားကို၊ကာမဆ္ဆန္ဒောခေါ်ပြောဟူကာအန္ဓကရဏောအစ ကျွေးကရဏောဣသို့အစရှိသောစကားကိုလည်းကောင်း၊အာဟ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ရုဏ္ဏောဝ၊ရောဂဖြင့်တစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုး စီးပွားကို၊နုဇာနာတိ၊ မသိနိုင်၊ရာဂေါ၊ ရာဂဖြင့်တစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝမ္မံ၊တရားကို၊နပဿတိ၊မမြင်နိုင် ဟု၊ဒါ၊ထိုရာဂစိတ်ဖြင့်လာသောအခါ၌ အန္ဓတမံ၊အလွန်ရိုက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ယံနရံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရာဂေါ၊ရာဂသည်၊ သဟတေ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ တဒါ၊ ထိုနှိပ်စက် သောအခါ၌၊အန္ဓတမံ၊ အလွန်ရိုက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣဟဟူ၏ ဘဂဝတ်ရှင်၊ခေါ်၊စင်စစ်သဖြင့်၊ကာမဆ္ဆန္ဒော၊ကာမဆ္ဆန္ဒနိဝရဏသည်၊ အန္ဓကရဏောအရိုက်ကိုပြုတတ်၏၊အစက္ခုကရဏော၊မျက်စိမမြင်ခြင်း ကိုပြုတတ်၏၊ကေစိပန၊အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဩဃေ၊ဤအနွှောဝ ဟူသောပါဠိ၌၊ တကာရဂမ်၊ ဒန္ဓနပ္ပမဂ္ဂရာ တဝမ်းပူအကွ ရှာ၏သဘောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ကိလေသပရိယုဋ္ဌာနေန၊ ကိလေသာမျိုး ထိုးကျင်လှုပ်ရှားသဖြင့်၊ဝသဝတ္တိ၊အလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်သည်။ ဝါ၊တနည်း ကား၊ကိလေသသ၊ကိလေသာ၏၊ဝသဝတ္တိ။ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဣတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုတော်မူကြကုန်သေး၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊အန္ဓောဝအသတ်အဟူတိ၊အန္ဓောဝအသ ကိအဟုဟူ၍ပါဠိ၊ပါဠိကို၊ဝတ္ထု၊ရှုတ်ဆိုကြကုန်၍၊ ကာရောဂေန၊ ကာမ ရာဂဖြင့်၊အန္ဓောဝေ၊ကန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သတိရတိတော၊ ကင်းသော သတိရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအတ္ထံ၊ဤသို့သော အနက်ကို၊ဝဒန္တိ၊ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ တဒုဘယံပန။ ထိုနှစ်ပါးလုံးသော စကားသည်ကား၊ပါဠိယံ၊ပ ဠိုးတော်၌၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ဩရံ၊ဩဒနပါကမ္မာတိ၊ ဩရံ၊ဩ ဒနပါကမ္မာဟူသည်ကား၊ဩဒနပါကတော၊တဂ္ဂမ်းစား၊ရှိသော

ထမင်းအိုး တလုံးချက်မှ၊ သြဇာ၊အာလယ်ဖြစ်သော ကာလပတ်လုံး၊ယာဝ တာကာလေန၊ အကြင်မျှသောက်သော ကာလဖြင့်၊ သုပရိုးမောတတိန္တ တဏ္ဍုလနှင့်ဖြယာ၊ ကောင်းစွာဆေး၍စိန်ထား၊သောတာတွမ်းစာသောဆန် ဖြင့်၊ သြဒနံ၊ထမင်းကို၊ ပစ္စတိ၊ချက်၏၊ တစေတာသြဇရမောကာလံ၊ ထို အောက်ယုတ်သော ကာလပတ်သုံးသောလျှင်၊ တစေတာဝိလဟုကာလေန၊ ထိုထက်လျှင်သောကာလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရာဂံ၊တပ်တတ်သောရာဂ ကို၊ဝိနာသေယ္ယာ၊ ဖျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တမ္ပာဒ္ဓာနာ၊ ထိုအရပ်မှ၊အာ ပတ္တာမိ၊ကြဉ့်ရှောင်သွေလွဲပါ၏၊ယထိဒ္ဓာနေ။အကြင်အရပ်၌၊ဌိတာသေ၊ တည် သော၊မေ၊ငါအား၊ရာဂေ၊ရာဂသည်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တမ္ပာဒ္ဓာနာ၊ ထိုအရပ်မှ၊အာပတ္တာမိ အာပသတ္တိပါကဲ့၏၊အာပတ္တာ၊ကြဉ့်ရှောင်သွေလွဲ ပါသော်လည်း၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင် အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊သမဏသည်ဘုံ၊ဟောနိုးဟူသော အမှတ် သညာကို၊ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊သတိပဋ္ဌာနမနသိကာရဝသေန၊ သတိ ပဋ္ဌာန်တရား၊လေးပါးကိုပွား၊သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ

☰ လျှင်၊ဝမ္ဘသဘာဝဟောနေနှင့်၊ တရား၊သဘောကို သိသဖြင့်၊ သမ္ဘဇာနောဝ၊ ကောင်းစွာသိ၍သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် သောအရပ်သို့၊ဥပဂတိသိ၊ကပ်နေပြီ။ပလ္လင်၊ထက်ဝယ်ကို၊အာသုဒိတ္ဌာ၊ ခွေ၍၊ နိသိန္နသမ၊ နေသော ငါအားလည်း။ တားတာမေနသိကာရော ယောနိသော ဥဒပဒ္ဒထာတိအာဒိသဒ္ဒံ၊ တစေတာမေမနသိကာရောယောနိ သောဥဒပဒ္ဒထ၏သို့အစဉ်ရှိသောအလုံးရုံသောစကားကို၊ဟောဒ္ဓာ။အောက် ၌၊ဝတ္တနုယမော၊ ထိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ရာဇ. ဒတ္တဇာတ်ရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ရာဇဒတ္တမဟော်ရ၏၏ ဂါထာအာဘွဲ့သည်၊ နိဗ္ဗိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဋ္ဌာန်းပါတ်-၁-ပဋ္ဌာန်-၂၀၀-သုဘူတာဇော်ရဂါထာ၊

အယောဂေတိအာဒိကာ၊အယောဂေ ဤသို့အစဉ်ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ **အာယသ္မာ**တော်၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊သုဘူတာဇော်ရဟန်း၊သုဘူ တမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဒ္ဓိ၊ ဤသုဘူတာမထေရ်သည် လည်း၊ဝရိမဂုဇ္ဇာသုခေတ်ရှေး၊ရှေ့ကသောတရား၊ရှင်တို့၏အထံတော်ကို၊ကတာ ဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူး၊သောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး၊ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်

၍၊ တတ္ထတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝသော ဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနေန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ကသိပသေ၊ ကသိပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာ သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒိဝသံ၊ တနေ့သည်၊ သတ္တဝေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ ရှေ့မျက်မှောက်တွင်း၊ ထံတော်ရောင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊ တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၊ သောကြောင့်၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်လျှိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံသုံး ပါးတို့၌လည်း၊ ကောင်း၊ သိလေသုစ၊ ငါးပါးသောသီလတို့၌လည်း၊ ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ မာသေမာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း၊ အဌဂ္ဂဟဏ္ဍ ရှစ်ကြိမ်၊ စတုဒ္ဒသီ ပဉ္စဒသီ ဥပုသ်နေ့၊ လေးပါးသောနံ့သာမျိုးဖြင့်၊ သတ္တု၊ ကသိ ပဖြတ်လောကနတ်၏၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကို၊ ဩဝုဏ္ဏာ ပေသိ၊ လိမ်းသုတ်စေ၏၊ သော။ သူကြွယ်သည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ သောအရပ်၌၊ ဂန္ဓသ ရိရော၊ အမွှေးအကြိုင်ဖြင့် ထုံအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ကာလ၌၊ မဂဓဝေ္ဗ၊ မဂဓရောဇ်တိုင်း၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဘူ၊ တောတိလဒ္ဓနာမော၊ သုဘူတဟုခေါ်အပ်သောအ မည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက် အရွယ်ရောက် သည်ရှိသော်၊ နိသိရတ္ထာသယတာယ၊ သံသရာဝန်ကျေးကွင်းညွှတ် ပွတ်ခြောက်ခြင်း၌လွန်သော အလိုဆန္ဒအာသယ ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဃရာ ဝါသံ။ အိမ်ရေးထောင်သောလူ၏တောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ် စွန့်၍၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏ တောင်း၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အလဘန္တော။ မရသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ သန္တိကေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ဥပတိဿကောလိတသောလာဒိ ကော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာန်သောလအစရှိကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များ စွာကုန်သော၊ သမဏာ ပြာဟွဏော၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု ၍၊ သာမညတ္ထံ၊ ရဟန်း၏ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစား သည် တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဒီပလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ဇေအ ပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေ၊

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို၊ အာစရိယတို့၊နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ကမ္ဘာနုံးကမ္ဘာနုံးကို၊ ဂဟေတွေ၊ ယူ၍၊ ဝိဝေကာဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာမြင့်ကို၊ ဝသန္တော၊နေလျက်၊ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဿတွေ၊ ပွားစေ၍၊ အာရဟတ္တံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ရှုဋ္ဌသုဂန္ဓမထေရ၏အပဒါန်၌၊ ဒုမသို့ဘဒ္ဒကေကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဘဏ္ဍာ၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော၊ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံအကျော်အစောရှိသော၊ ဝေတံ၊ငါသည်ဖြတ်ဟု ဆိုဟတ်သောသူတို့ထက်၊ ဝရော၊ဂုဏ်နေသကတ်ဖြတ်တော်မူ၏၊ နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ၊အနုဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နော၊ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ ဗာဂ္ဂိ သဝဏ္ဏလက္ခဏော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောယောက်ျား ဖြက်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ဗျာမပ္ပဘာဝေါပရိဝုတော၊ တလံမှ လောက်သောအဆောင်တော်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်၏။ ရံသိဓာလသမောယ္ယဒေါ၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ယက်ဖြင့်လွှမ်းရိုး၏။ စန္ဒောယထာ၊လ ပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ အသသေ၊သတာ။ ချမ်းသာရာကို ရတော်မူစေတတ်၏။ သူရိယောဝ၊ နေကဲ့သို့၊ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို ပြုတော်မူတတ်၏။ မေဃောယထာ၊သည်းထန်စွာရွာသောရေစက်ကြီးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာပေတာ၊ငြိမ်းစေတော်မူတတ်၏။ သာဂရောဝ၊ သမုဒ္ဒရာမဟာလှိုင်းမ ပဲကြီးကဲ့သို့။ ဂုဏာဂရော၊ဂုဏ်တော်၏တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၊သိလေန၊စတုပါရိသုဒ္ဓိစရိယာများစွာသီလလျာဖြင့်၊ ဝရေဏ၊ဝိရိယ။ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော၌မဟာ ပထဝီမြေကြီးနှင့်တူတော်မူ၏။ သမာဓိနာ၊ လောကိလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောသမာဓိဖြင့်၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်နှင့်တူ၏။ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊အာကာသော၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့ကျယ်ဝန်း၏၊အနန္တလောယထာ၊လေကဲ့သို့၊ အသင်္ခေါ၊ကပ်ငြိခြင်းကင်းတော်မူ၏။ တာဒါ၊ထိုအခါ၌။အတ်၊ ငါသည်၊ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဇေတဝနေ ဥယ္ယာ၌ ၊များစွာသောဥဿာစပါးရှိသော။ နာနာရတနသဗ္ဗဃနေ၊ အထူးထူးသောရတနာမျိုးတို့၏ရုဝေးရာဖြစ်သော၊ မဟာကုလေ၊ဖြတ်သောအမျိုးဌာ၌၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်၏။ ၊မဟာတာ၊များစွာသော၊ ပရိဝါနေ၊အခြံအရံဖြင့်၊ နိသိန်း၊ နေတော်မူသော၊ လောကနာထကံ။ ဝိပဿီဖြတ် လောကနတ်သို့။ ဥပေစ္စ၊အနီးသို့ကပ်၍၊အမတံ ဝ၊အမြိုက်ကဲ့သို့သော၊ မနောဟာရံ၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော၊ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊အသောသိ ၊ကြားနာရ၏။ ၊

သုနက္ခတ္တေားနက္ခတ်တာရာကြယ်ဘကာနှင့်တကွသော၊ စန္ဒိမာဝ၊လမင်း ကဲ့သို့သော၊နွတ်သို့ သလက္ခဏာဝရော၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သောယောဇဉ်ကြီး၊မြတ်တို့ ၏လက္ခဏာတော်နှင်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ရေနံ့ လိုင်တင့်ပင်လုံးပွင့် သော၊သာလရောဇံ၊အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့၊အနုဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နော၊ရှစ်ဆယ် သော လက္ခဏာတော်ယော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ကနကာစလော၊ ရွှေ တောင်သည်၊ဒိုင်ကြော၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ဝင်းထွန်းတောက်လင်းသကဲ့သို့၊ ရံသိဓာလပရိ,ကို့ကြော၊နိုလဝိတစသည်ခြောက်ဖြာခြံရံလာ၏၊ သတရံသီ မျှားသောအရောင်ရှိသော၊ ဒိဝါကရော၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဗျာမပ္ပဘာဝပရိဝု တော၊တလံမျှလောက်သော၊ရောင်ခြည်တော်ဖြင့်ခြံရံဖုံးလွှမ်း၊အပ်၏၊ ဒီနဝရော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောဏ္ဏနှာနနော၊ ဓမ္ဘုရေစ်ကြွေအဆင်းနှင့် ယှင်းတူစွာမျက်နှာရှိတော်မူ၏၊ သမေကိ၊ဖြူရှိသော၊သိလုစ္ဆယော၊ ဝေ ဘူလတောင်ကဲ့သို့၊ဂ,ရုဏာဝုဏ္ဏာဟဒယော၊ ကရုဏာဖြင့်ပြည့်သောနှလုံး ရှိတော်မူ၏၊ ဝိဝဋ္ဌော၊သွားလာ လှည့်ပတ်ဝန်းရံအပ်သော၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာမဟာလိုင်းမဝဲသြဃနှင့်တူတော်မူ၏၊ ,လောကဝိသုတကိတ္တိ စ၊လောကသုံးရပ်ဘုံသုံးထပ်တွင်ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းသို့လည်းရောက် တော်မူ၏၊နဂုတ္တမော၊ တောင်တကာတို့ထက်ဖြတ်သော၊ သိနေရု၊ဖြင်း ရိုရိုတောင်မင်းကဲ့သို့၊ ဒီဃော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသသာ,ခြံရံဇနတ် ပရိသတ်အား၊ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇတော၊ကျယ်ဝန်း၏၊ မုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာ ကာသသဒိသော၊ရေးချစ်မထင်ကောင်းကင်နှင့်တူတော်မူ၏၊နာယကော လူနတ်ပြိဟ္ဗာသတ္တဝါတို့၏ သရဏဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနိုလောဝိယ၊ လေကဲ့သို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ အသင်္ဂ ဝိတ္တော၊ ကပ်ငြိခြင်း ကင်းသော စိတ်ရှိတော်မူ၏။ မဟိ၊ နှစ်သိမ်းလေး သောင်းအထုရှိသောသိလာပံသုဖြေရှုနှစ်ခုသည်၊ သဗ္ဗဘူတာနုံ၊ခပ်သိမ်း သောသတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာဒ္ဓေ၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ မုနိသတ္တမော၊ ဘုရား၊ဖြတ်စွာသည်၊သဗ္ဗဘူတာနုံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ,ပဒုမံ၊ပဒုမာကြာသည်၊ တောယေနု၊ ရေဖြင့်၊ အနုပလိတ္တောယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊လောကေန၊ ခန္ဓာစသောလော ကဖြင့်၊အနုပလိ,တ္တော၊လိမ်း,ကျံ,တော်မမူ၊ အကြင်ကြွေ့ကွေ့၊ဖီးပုံသည်၊ဂန္ဓ ဗာနောဝိယ၊တောခြုံကိုလောင်သကဲ့သို့၊ဝသီ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ကုဝါ ဒဂန္ဓဗာနော၊ ဖိန္ဓာအယူတည်းဟူသောတောခြုံကို လောင်စေတော် ၏၊ ,ဝိသနာသနော၊ အဆိပ်အားတောက်ကို ဖျက်ဆီးဖျောက်ပယ်ရှား

တတ်သော၊ အဂဒေါဒိယ၊ ဆေးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံ၌၊ ကိလေသပိနာသနော၊ ညစ်ညူးစေတတ်ဟူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ တို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဂန္ဓမာဒနသေလော၀၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ကဲ့သို့၊ ဂုဏာဂန္ဓဝိဘူသိတော၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တင့်တယ်၏၊ သာဂရော၊သမုဒ္ဒရာသည်၊ ရတနာနှုန်းရတနာတို့၏၊ အာကရော၀အာကရောဇာ၀၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့ဓိရော၊ ပညာဂိုလတ် ဘုရားမြတ်သည်၊ ဂုဏာနုံ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်တို့၏၊အာကရော၊ တည်ရာအစစ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ဝနရာဇညော၊ဖြစ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊သိန္ဓု၊သမုဒ္ဒရာသည် မလယာရုကောဇာ၀၊အညစ်အကြေးကိုပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့၊ရာဇညော၊ တရားမင်းသည်၊ ကိလေသမလယာရုကော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကိုဖျောက်တတ်၏။ ၊ဝိဇယိ၊ ရန်ကိုအောင်နိုင်သော၊ မဟာယောဓော၊စစ်သူကြီးသည်၊ သေနာပမဒ္ဒနောဇာ၀၊ စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းသကဲ့သို့၊မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ မာရ်စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည် ရတနာသိသရောဇာ၀၊ရတနာခုနစ်ပါးကိုအစိုးရသကဲ့သို့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ဓမ္မစက်ကိုလည်စေတတ်သော၊သောရာဇာ၊ ထိုတရားမင်းသည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂရတနာသိသရော၊ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားရတနာကိုအစိုးရတော်မူ၏။ဒေါသ ဗျာပါ ဒိကိ ဆ ကော၊အပြစ်တည်းဟူသောအနာကိုကုစားတတ်သော၊မဟာတိ သက္ကသက်သော၊ဆေးသမားကြီးနှင့်တူတော်မူ၏။ သလ္လကတ္တော၊မြှားပြောင့်ကိုထုတ်တတ်သော၊ဝေဒ္ဓေါ၊ဆေးသမား၊ ဝဏ္ဏာ၀ိဟာလကော၊ ယထာ၊ အိုင်းအမာကိုဖောက်သကဲ့သို့၊ သလ္လကတ္တော၊ ကိလေသာမြှား ပြောင့်ကိုနှုတ်တတ်သော၊ဝေဒ္ဓေါ၊ဘုရားတည်းဟူသောဆေးသမား၊ သည် ဒိဋ္ဌိဝဏ္ဏာ၀ိဟာလကော၊ ဒိဋ္ဌိသာအယူတည်းဟူသော အိုင်းအမာကိုဖောက်

(၅)တတ်၏။ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ လောကပဒ္ဒေါတော၊ လူတို့၏တန်ဆောင်ဖြစ်တော်မူသော၊သနုရာမရသက္ကတော၊လူနှင့်တကွနတ်သည်အာဂိုအသေ ပြုအပ်သော၊နုရာဒိဠော၊ လူတို့၏နေမင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊သောဒိ နော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ဓမ္မံ၊တရားတော် ကို၊ဒေသယတော၊ဟောတော်မူတတ်၏။ ၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒ၀ဿ၊ သူ့သော ကြောင့်၊မဟာဘောဂေါ၊များသောဥစ္စာရှိ၏၊ သီလေန၊သီလကြောင့်၊သုဂ တူပဂေါ၊သုဂတိသို့ထားရ၏။ ဘာ၀နာယ၊ဘာ၀နာကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ကိ လေသာမှငြိမ်း၏၊ ဒုက္ခေ၀၊ဤသို့သျှင်၊ အနုဘာသတ၊ ဆုံးမတော်မူလတ်

သိတည်း။ ။အမတံ၀၊အမြိုက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊မဟာရေသံ၊မြတ်သော အရေသာရှိသော၊ အာဒိမဇ္ဈေ့နှုတ်သောဘဝတံ၊ အစ အလယ် အဆုံးဌိုးကာင်း ခြင်းရှိသော၊ မ ဟာသာဒံ၊မျှားစွာသာယာအပ်သော၊ တံဒေသနံ၊ထိုဒေသ နာကို၊သဗ္ဗာ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ပရိသာ၊ပရိသတ်တို့သည်၊သုဏာန္တိ၊နာရ ကုန်၏၊ ။သုမရုရံ၊ အလွန်ချိုမြိန်စွာသော၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နာ၍၊ဖိုနသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပသန္နော၊ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍၊သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ဂတော၊ ရောက်၍၊ယာ၀ဇီ၀ံ၊အာသကၠတ်ထက်ဆုံး၊အဟံ၊ငါသည်၊နမဿိ၊ရှိခိုးပြီ၊ ။ သရိရ၀ိသဝဏ္ဏနာ၊ဗိပ်သောအနုံ့ရှိသောကိုယ်ကို၊သုဂန္ဓတ္တံ၊ကောင်းသော ရနုံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ပဏီဓေယျ၊ဆုတောင်း၍၊မာသေ၊လတိုင်းလတိုင်း၊ အဠ္ဌဒိနေသု၊ရှစ်ရက်တို့၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၏၊ ဂန္ဓ ကုဋိယာ၊ဂန္ဓကုဋိ၌၊မဟိ၊မြေကို၊စတုဇ္ဇာတေနဂန္ဓေန၊နံ့သာမျိုးလေးပါး ဖြင့်၊ညြှပုဏ္ဏေ၊ လိပ်းကျံပြီး၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဖိုနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဂန္ဓတနုလာဘိတံ၊ကောင်းသောရနုံ့ရှိသောကိုယ်ကိုရခဲ့သည်၏အဖြစ် ကို၊ဝိယာကာသိ၊ကြားတော်မူ၏၊ ။ယောယံ၊အကြင်သူသည်၊ဂန္ဓကုဋိ ဘူမိံ၊ဂန္ဓကုဋိမြေကို၊အာသကိ၊အကြိပ်များစွာ၊ဂန္ဓေန၊နံ့သာဖြင့်၊ညြှပုဏ္ဏ တော၊လိပ်းကျံ၏၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ တတိ ံ တတိ ံ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဥပပန္နော၊ဖြစ်ရသည်ရှိသော်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိပ်သော ဘဝ၌၊အယံ၊ဤသူသည်၊သုဂန္ဓဒေဟော။ ကောင်းသောကိုယ်ရနုံ့ရှိ သည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂုဏဂန္ဓယုတ္တော၊ ဂုဏ်ရနုံ့နှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ အနာသ၀ေ၊အာသ၀ေမရှိတဲ့၊နိဗ္ဗာယိသတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူ သိပ်ငြိမ်းလတ္တံ့၊ ။သုကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊တေနကမ္မေန၀ ထိုကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိ၊စေတနာဆု တောင်း၊ခြင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊မာနုသံဒေဟံ၊လူ့ခန္ဓာဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဧကိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ တာ၀တိ ံသံ၊ တာ၀တိ ံသာတုံသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာ၀ဇ္ဇိ ံ၊သွား၏ပြီ၊ ။ပဋ္ဌိမေစ၊ဘာ၀ေ၊အာဆုံးစွန်းသောဘ၀၌ကား၊ဇုဒါနိ ယ၊ခုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝိ၀ဂုလေ၊ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ဝမ္ဘ ံ၊ အမိ၀မ်ိုးတို့၏၊ဝ သတော၊နေ၏၊မေ၊ငါ၏၊ မာတာ၊မယ်တော်သည်၊ဒေ ဟေ၊ကိုယ်ဖြင့်၊သုဂန္ဓိကာ၊ကောင်းသောရနုံ့ရှိသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ။ ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ မာတုကုစ္ဆိမှာ၊အမိ၀မ်ိုးမှာ၊နိက္ခမာမိ၊ပွားပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သာ၀တ္ထိ၊သာ၀တ္ထိအမည်ရှိသော၊ဝုရံ၊ပြည်သည်၊ သဗ္ဗ

ဂန္ဓေဟိ၊ခပ်သိမ်းသောရုံ့ တို့ဖြင့်၊ ဝါသိတာဝိယ၊ထုံးအပ်သကဲ့သို့၊ဝါယ ထ၊လို့ငင်လတ်သတည်း၊ ၊သုခ,ဘို၊ကောင်းသောရုံ့ ရှိသော၊ဝုပ္ပ,ဘသဒ္ဒ၊ ပန်းရိုးသည်လည်း၊ ပဝ,သတိ၊ရှာ၏၊ မနောရမ်းနှလုံးမြေလျှော်ဘွယ် သော၊ဒိဗ္ဗဂန္ဓ,စုံ၊နတ်ရုံ့ ကိုလည်းကောင်း၊မဟာ,ဗ္ဗ,ဒေါ်၊အဝိုးမျှားစွာထိုက် ကုန်သော၊ရေမာနိစ၊အခိုးအထုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တာ,ဝေ၊ထိုခဏာ၌၊ ဥပ,ဝါယိ,သု၊လို့ငင်စေကုန်၏၊ ၊အဟံ၊ ဝါသည်း ယသ္မိ,စာရေ၊ အကြင် အိမ်၌၊စာ,တော,ဗွား၏၊ကံစရံ၊ထိုအိမ်ကို၊ဒေ,ဝါ၊နတ်တို့သည်၊သဗ္ဗဂန္ဓေ ဟိစ။အာလုံးရုံသော်ရုံ့ သာ,ဘို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရေမဝုပ္ပေဟိစ၊အခိုးအထုံ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓေန။ကောင်းသောရုံ့ဖြင့်၊ ဝါသယိ,သု၊ လို့ငင်စေကုန်၏၊ ၊ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ကား၊တရုတော,ဟို့သည်၊တဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဌမယောဇ္ဇနေ၊ပဌမ အရှယ်၌၊ဝိုတော,တည် ၏၊သေလံ၊သေလဝုဏ္ဏားကို၊သ,ပရိသံ၊ပရိသတ်သုံးရာနှင့်တကွ၊ နုရသာရ ယိ၊ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ဝိနေတ္တာ၊ဆုံး,မတော်မူ၍၊ ၊သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးရုံ ကုန်သော၊တေဟိ၊ထိုရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ခြံရံလျက်၊သာ ဝတ္ထိဝုရံ၊သာ,ဝတ္ထိ,ပ,ညည်သို့၊အာဂတော၊ကြွ,တော်မူလာသည်ရှိသော်၊တဒါ ထိုအခါ၌၊တံဇုဒ္ဓါနှဘာ,ဝံ၊ထိုဘုရား၏အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ ၊သိလံ၊သိလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိပညာစ၊သမာဓိပညာကိုလည်းကောင်း၊အနုတ္တရံ၊အဝုမရှိသော၊ ဝိမုတ္တိဉ္စ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုရောဓမ္မေ၊ လေးပါးသော တရားတို့ကို၊ ဘာ,ဝေတ္တာ၊ပွါး၍၊အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရား,လေး ပါး၏ကုန်ခြင်းသို့၊ပါပုဏိ,၊ရောက်ပြီ၊ ၊ယဒါဝိ၊အကြင်အခါ၌လည်း၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ အာရု ဟံ၊ရေဟန္တာသည်။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ကား၊ အဟံ၊ဝါ သည်၊ နိဗ္ဗာယိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံအံ့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဂန္ဓဝေ,သော၊နှ,သာ ရိစ်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။ ၊မေ၊ဝါ၏၊ သရီရဂန္ဓော၊ ကိုယ်ရုံ့ သည် လည်း၊သဒါ၊အခါ၁ပ်သိမ်း၊ဝါ,သေတိ၊လို့ငင်၏၊မဟာရဟ်၊ ဖြတ်သော,သူတို့ အား၊ထိုက်သော၊စန္ဒနစမ္ဗကုပ္ပလံ၊စန္ဒကူ,စကာ,ကြာညိုကိုလည်းကောင်း၊ တထေ,၊ ထိုအတူအဝိုးမျှားစွာထိုက်ကုန်သော၊ ဒုတရေ,၊ ဤမှတပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂန္ဓေ,၊ နုံ့ သာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ပသယ္ဟ,လွှမ်းမိုး၍၊ တတော,ထိုနုံ့ သာမျိုးထက်၊ တဟိ် တဟိ်၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝါယာမိ၊ လို့ငင်၏၊ ၊မယ္ဟံ၊ ဝါ,အား၊ ကိလေသာ၊

ကိုလေသာတို့ကို၊ဗျာပါဒတာ၊ဖုတ်ကြွေညှိုးအပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ ကတံ။လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုး၊ဟောအပ်၏၊ ။ပန်၊သက်၍အထူးမိန့်ဆိုဦးအုံ၊ အရဟတ္တ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ တိဏ္ဍိယေသု၊တိတ္ထိတို့၌၊ ပဋ္ဌဒိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တနာ၊ ဝိဝိသည်၊ပတ္တံ၊ ၎အပ်ရောက်အပ်သော၊ အတ္တ ကိလမထေနုယောဂနုကို၊ပဋ္ဌာတပအစရှိသည်ဖြင့်ဝိဝိကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေခြင်း၌အာဘန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ သာသနေ၊ဂေါတမမြတ်လောကနတ်၏သာသနာတော်၌၊ ပဋ္ဌဒိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ပတ္တ၊ဗျာနာဒီသုခဠု၊ ရောက်အပ်ရအပ်သိမြင်အပ်သော ဗျာနိအစရှိသောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ အတ္တနော၊ ဝိဝိဟာဆိုအပ်သောသုဘူတမထေရ၏၊ပဋိပတ္တိ။ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခနမုခေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုအရင်းအမှုးအဦး ပုဂ်ဝပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောန္တော၊ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။အယောဂေယျုဇ္ဇမတ္တာနံ၊(လ)အဗလာဟောတိကုပ္ပတောတိ၊အယောဂေယျုဇ္ဇမတ္တာနံ၊လ:အဗလာဟောတိကုပ္ပတောဟူ၍၊ဣမာပဋ္ဌဝါထေ၊ဤဂါထာတို့ကို အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။အတ္တာနံ၊ဝိဝိကိုယ်ကို၊အယောဂေ၊အားမထုတ်အပ်မမှီဝဲအပ်သော အတ္တကိလမထေနုယောဂဟုဆိုအပ်သောအယုတ်တရားခု၌၊ ယုဇ္ဈယုဇ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သော၊ ကိစ္စံ၊လောကိလောကုတ္တရာနှစ်ပြာသော စီးပွါးကိုရှာဖွေဆောင်တတ်သော ကိစ္စကို၊ ဇာနာတိ ဇာနာတော။အလိုရှိသောယောဂျာ်းသည်။ အယောဂေ။အားမထုတ်အပ်မမှီဝဲအပ်သောအတ္တကိလမထေနုယောဂဟုဆိုအပ်သောအယုတ်တရားခု စဉ်စဉ်ရကြောင့်၊ကျင့်သည်၊စေ၊အကယ်၍ဖြစ်ပြီးအုံ၊ နာဝိဂန္ဓေယျ၊လိုအပ်သောစီးပွါးချမ်းသာ တို့သို့မရောက်ရာ၊တံ၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဒုဿ ဂလကွဏံ၊မကောင်းသောလက္ခဏာတည်း။ အလဂတံ၊ရောဂအစရှိသောအကုသိုလ်ကိုလေသာကို၊ အဗ္ဘုဇ္ဇံ၊နှုတ်ပြီ၊ ဝိဓိတံ၊ဆောင်အပ်ပြီ၊ ဧကံ၊တရုသောအပ္ပမာဒတရားကို၊စေတြဿသဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖွန့်လွှတ်၍ထားပြီးအုံ၊ကလိဝ၊ သူယုတ်ကဲ့သို့။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗာနိပိ၊အရဟတ္တဖိုလ် ရင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါအစရှိသော အလုံးရုံ့သော တရားတို့ကိုလည်း၊ စေတြဿသဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖွန့်လွှတ်ပြီးအုံ၊ သမရိသမဿ၊ ညှိညှွတ်သည် မညှိညှွတ်သည်ကို၊ အဒဿနတော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်၊အန္ဓော၀၊သူကန်းကဲ့သို့၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ။ဟိယုတ္တံ

ထိုစကားသင့်၏၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရိယာ၊ပြုရာ၏၊ တံဟိတံ၊ သေ၊ ထိုအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝေ၊ ပြောပရာ၏၊ ယံ၊အကြင်အမှုကို၊ နကိရိယာ၊ မပြုရာ၊တံ၊ထိုမပြုမကျင့်သောအမှုကို၊နဝေ၊မပြောကြား၊ရာ၊အကာ၊ရောနှင့် မပြုမကျင့်သောအမှုကို၊ဘာသမာနံ၊ပြောဆိုသောသူကို၊ပဏ္ဍိတာ၊ဘုရား စရှောင်းသူတော်၊ကောင်းတို့သည်၊ပရိဇာနန္တိ၊သိကြပါကုန်၏၊ ၊ရုစိရံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏဝန်း၊အဆင်းရှိသော၊ အဂန္ဓကံ၊အနံ့မရှိသော၊ဝုတ္ထံ ယထာ၊ပါ၊ပန်းကဲ့သို့လျှင်၊ဧဝံ၊ ဤအတူ၊သုဘာသိတာ၊ပါ၊ကောင်းစွာဆို အပ်သောစကားကို၊ အကုပ္ပနတော၊မပြုသောသူအား၊ အဟလာ၊အကျိုးမ ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ရုစိရံ၊အရောင်ရှိသော၊ဝဏ္ဏဝန်း၊ အဆင်းရှိ သော၊သုဂန္ဓကံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ ဝုတ္ထံ၊ယထာ၊ပါ၊ပန်းကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊သုဘာသိတာ၊ပါ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ကုပ္ပ နတော၊ပြုသောသူအား၊သဟလာ၊အကျိုးရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊အယောဂေ၊အယောဂေဟူသည့်ကား၊အယုဇ္ဈတဗ္ဗေ အားမထုတ်အပ်သော၊အသေရိတဗ္ဗေ၊မမှီဝဲမဆည်းကပ်အပ်သော၊အနှင် ဖွယော၊ အတ္တကိလမထာ နုယောဂ ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂသသတ ဒိဋ္ဌိဗ္ဗေဒဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်နှစ်ပါး၊သော အယုတ်တရားတို့တွင်အတ္တကိလမ ထာနုယောဂဟု ဆိုအပ်သော အယုတ်တရား၌၊အတ္တာနုံ၊ ပိမိကိုယ်ကို၊ ယုဇ္ဈန္တော၊ယောဇေန္တော၊ယှဉ်စေသော၊ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်သော၊ ကိစ္ဆမိဿယန္တိ၊ ကိစ္ဆမိဿယ်ဟူသည် ကား၊ဥဘယဟိတာ၊ဝဟ်၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးကိုဆောင် ရွက်တတ်သော၊ကိစ္ဆံ၊ကိစ္စကို၊ဖြစ်ရန်ရှည်လျှားသော၊တပ္ပဋိပတ္တိတော ထိုသို့ပြုကျင့်ဘက်အားဖြင့်၊ အဟေယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ် သောအတ္တကိလမထာနုယောဂဟူသော အယုတ်တရား၌၊ စရံ၊စရန်နှင့်၊ ကျင့်သည်၊စောဘဝေယျ၊သကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့၊နာဂိဝန်ရှည်ယူ၊အလိုရှိအပ် သောစိုးပွါး၊ချမ်းသာသို့မရောက်ရာ၊ယထာဓိပ္ပေတံ၊အကြင်အကြင်အလို ရှိအပ်သော၊ဟိတသုခံ၊စိုးပွါး၊ချမ်းသာသို့၊နပါပုဏေယျ၊ မရောက်ရာ၊တ ထာ၊ထို့အတူတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥာတော၊ သိအပ်၏၊ ၊တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊အတ်၊ငါသည်၊ တိတ္ထိယတပဝဋ္ဌိတော၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ဖြင့် လည့်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အယောဂေ၊အား၊ထုတ်အပ်သော အတ္တကိ လမထာနုယောဂပဋ္ဌာတပအကျင့်၌၊ယံယဿ၊ အကြင်အား၊ထုတ်ခြင်းသည် အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုသို့အား၊ထုတ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ငါ၏အား၊ဒု ဒုက္ခလက္ခဏံ၊မ

ကောင်းမှုဖြစ်ခြင်းသကောတည်း၊ အပုညသဘာဝေါ။ မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်း သဘောတည်း၊ ပုဒိမကမ္မဗျာပေါဟိတောဟု ရှေးကံဟောင်းသည်မကောင်း သဖြင့်ရိုက်ခဲ့ ကွေ့ဝေ့စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အယောဂေ၊ အားမထုတ်အပ် သောပဋ္ဌာတပအကျင့်၌၊ ယုဇ္ဈိ'၊ အားထုတ်ပြု၊ ဟုတိ။ ဤသို့သော အနုက်ကို၊ ဒုဿေတိ၊ ပြုတော်၏၊ အဗျတ္တအလာဂတံ ဝိဓိတန္တိ၊ အဗျတ္တအလာဂတံ ဝိဓိ တံဟု သည်ကား၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်ရှမကောင်း မှုတို့ကို၊ ဗိဘာဝနသဘာဝတာယ။ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အလာနိနာမ။ အလာတို့မည်ကုန်၏။ အလာနိဝေ၊ အလာတို့သည် ပင်လျှင်၊ အလာဂတံ၊ အလာဂတတို့မည်၏၊ အလာဂတာနံ။ ထင်ရှားသော သဘောရှိသောရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့၏၊ သံသာရပေတ္တိ၊ သံ သရာဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဓိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုအဃအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဝိဓေယ္ယာ ကုသလမ္ပိ ဘာဝေါ၊ ကုသလမ္မပြင့် နိပ်နင်းရပေပြီ။ အလာဂတံ ဝိဓိတန္တိ၊ အလာဂတံ ဝိဓိတံဟု၏၊ အနုနာသိက လောပ်။ နိဂ္ဂဟိတ်၏ကျေခြင်းကို၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေန၊ အကြောင်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုရာဂအစရှိသောမကောင်းမှုကို၊ အဗျတ္တံ အနုဒ္ဒ ဝုံ၊ မနှုတ်ရသေး၊ တံ အဗျတ္တာလာဂတံ၊ ထိုရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်ကို။ ဝိဓိတံ ကတ္တာ၊ အောင်သည်ကိုပြု၍၊ ဝေဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိန္ဓန်၊ ဖြတ်လော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တာ၊ ဆိုအ၍၊ ဟုတိ အဂ္ဂေါ၊ ဤကား အနုက်၊ ကေ၊ စေ ဩ ဿ ဇ္ဇယျာတိ၊ ကေ၊ စေ ဩ ဿ ဇ္ဇယျဟု သည်ကား၊ အဒုတိယတာယစ၊ အဘော်မရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝေနတာယစ၊ ကမ္မဌာန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေ အပ္ပမာဒံ၊ တရုသော အပ္ပမာဒ တရားကိုလည်း ကောင်း၊ သမ္ဘာပယောဂမေ ဝေါ၊ ကောင်းသောတရုသော ဝိရိယာရမ္ဘတ ရားကိုလည်းကောင်း၊ ဩ ဿ ဇ္ဇယျပရိစ္ဆေယျေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအုံ။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလိ ဝ ကာလကဏ္ဏိ ဝိယ၊ သူယုတ်ကဲ့သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗာနိ ပိ စေ ဩ ဿ ဇ္ဇယျာနိ ဟိ၊ သဗ္ဗာနိ ပိ စေ ဩ ဿ ဇ္ဇ ယျာနိ ဟု သည်ကား၊ သဗ္ဗာနိ ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပိမုတ္တိယာ၊ အ ရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပရိပါ ဝ ကာနိ၊ ရှင်စေတတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါ ဝိရိယ သတိ သ မာ ဓိ ပညာ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ ဝိရိယိန္ဒြေ သတိန္ဒြေ သမာဓိန္ဒြေ ပညာ ဣန္ဒြေ တို့ကို၊ ဩ ဿ ဇ္ဇယျေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအုံ၊ အဘာ ဝ နာယ၊ သဒ္ဓါ အစရှိသော ဣန္ဒြေ ငါးပါးကိုမပွါးစေသဖြင့်၊ ဆဝေ ဩ ယျေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအုံ၊ အနော ဝ ၊ သူ

ကန်းကဲ့သို့။သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ကသ္ဓာ၊အာဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊သ
မရိသမသား ညှိုကြွတ်သည် မညှိုကြွတ်သည်ကို၊ အဒဿနတောမြင်
ခြင်းကြောင့်တည်း။ ။ယထာတိ၊ယထာ ဟူသော၌သဒ္ဒါသည်၊ဩပမ
သမ္ဘဒိုပါဒနတွေ့ဥပမာကိုပြုံးစီးကုန်လုံ့ဖြည့်ရုံခြင်း၌၊ နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်
တည်း။ရုစိရန္တိ၊ ရုစိရုံဟူသည်ကား၊ သောဘဏံ၊တင့်တယ်သော၊ဝဏ္ဏ
ဝန္တိ၊ဝဏ္ဏဝန်ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနသမ္ပန်း၊ အသင်းသဏ္ဌာန်
နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဂန္ဓကန္တိ၊အဂန္ဓကဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓရတိတံ၊အနံ့မ
ကင်းသော၊ ပါလိဘဒ္ဒကဂိရိကဏ္ဏိက ဇယသုမနာဒိတောဒံ၊ ပေါက်ပန်းက
သစ်ပန်းအောင်ဓဲညှိပန်းလယ်ခေါင်းရှိန်းစသည်အပြားရှိသောပန်းတည်း။
ဇေဝံသုဘာသိတာဝါစာတိ၊ ဇေဝံသုဘာသိတာဝါစာဟူသည်ကား၊ သုဘာ
တာ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာနာမ၊စကားမည်သည်ကား၊ တေဝိဇ္ဇ
ကံ၊ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ဘုရားစကား တော်သည်၊
ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဂန္ဓသမ္ပန္နပုပ္ဖသဒိသံ၊အဆင်းသဏ္ဌာန်အနံ့နှင့်ပြည့်စုံသောပန်း
နှင့်တူ၏။ဟိ။ဥပမာဖြင့်တင်စွာအထူးပြုဆိုဦးအံ၊အဂန္ဓကံ၊အနံ့မရှိသော၊
ပုပ္ပံ၊ပန်းကို။ဓာရေန္တိ သ၊ဆောင်သောသူ၏၊သရိုရံ၊ကိုယ်ကို၊ဂန္ဓော၊အနံ့
သည်၊နဗရတိယထာ၊ မနှုံ့သကဲ့သို့၊ဇေဝံ၊ဤအတူ၊ တေဘို၊ဤစကားသည်
(၅)လည်း၊ယော၊အကြင်သူသည်၊သက္ကစ္စသဝနာဒိဟိ၊ရိုးသစ္စာကြားနာခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ နစရတိ၊မကျင့်၊သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊
အသမ္ဘာစရန္တိ သ၊ကောင်းစွာမကျင့်သော၊တသ၊ထိုသူအား၊ တတ္ထ၊ထို
ကြားနာရာ၌၊ကတ္တဗ္ဗံ။ပြုအပ်သော။ ယံ၊အကြင်အမှုသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊
ထိုအမှုကို၊ အကုပ္ပတောမပြုသောသူအား၊ သုတဂန္ဓ ၊အကြားအမြင်
တည်းဟူသောအနံ့ကိုလည်းကောင်း၊ပဒုိပတ္တိဂန္ဓဉ္စ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပ
ဒုိပတ်ဟုဆိုအပ်သောအနံ့ကိုလည်းကောင်း၊ နဝဟတိ၊မရွက်ဆောင်နိုင်၊
အဖလာ၊အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်ဇေဝံသုဘာ
သိတာဝါစာအဖလာဟောတိ အကုပ္ပတောတိ၊ဇေဝံသုဘာသိတာဝါစာအဖ
လာဟောတိ အကုပ္ပတောဟူ၍။ ဝတ္ထုံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။သုဂန္ဓ
ကန္တိ။ သုဂန္ဓကံဟူသည်ကား၊ ဘုမနုစမ္ပကနိလုပ္ပလပုပ္ပါဒိဘေဒံ၊ မုလေး
ပန်းစကားပန်းကြာညှိပန်းစသည်အပြားရှိသော၊ဝေန္တိ၊ဇေဝံဟူသည်ကား၊
တံပုပ္ပံ၊ထိုပန်းကို၊ ဓာရေန္တိ သ၊ ဆင်ယင်သောသူ၏၊ သရိုရံ၊ကိုယ်ကို၊
ဂန္ဓော၊အနံ့သည်၊ဖရုတိယထာ၊နှုံ့သကဲ့သို့၊ဇေဝံတထာ၊ထိုအတူ၊တေဝိဇ္ဇ
ကဗုဒ္ဓဝစနသင်္ခါတာ၊ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောဘုရား စကားတော်

ဟုဆိုအပ်သော၊ သုဘာသိတဝါစာပိ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကား သည်လည်း၊ သက္ကစ္စသဝနာဒိဟိ၊ရိုသေစွာကြားနာရခြင်း အစရှိသည်တို့ ဖြင့်၊တတ္ထ၊ထိုကြားနာရာ၌၊ကတ္တာ့ဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကာယဂတ်ဝစီကံအမှုကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ အာသဝုဠ္ဌလသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သပလာ၊ အကျိုးရှိ သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သုတဂန္ဓပန္နိုပတ္ထိဂန္ဓာနံ၊ အကြားအမြင်တည်းဟူ သောရနံ့အကျင့်ဝတ်မြတ်ပန်းပတ်တည်းဟူသောရနံ့တို့ကို၊ အာဝဟန တောဝ၊ရွက်ဆောင် တတ်သောကြောင့်၊ မဟပ္ဖလာ၊ များသောအကျိုးရှိ သည်၊မဟာနိသံသာ၊များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ ထို့ကြောင့်၊ယထောဝါဒံ၊ ဆုံးမသည်အတိုင်း၊ပန္နိပဇ္ဇေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊ယ ထာကာရီ၊အကြင်ကဲ့သို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒိစ၊ ထိုသို့မိမိပြုတိုင်းပြော ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသည်ကား အဓိပ္ပါယ် တည်း၊သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရှေ့သည်။ ဥတ္တာနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည့်သာလျှင်တည်း။ ၊သုဘူတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊သုဘူ တမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပဌမကနိပါတ် ၁-ပဌမဝဂ်- ၂၀၁-ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊

ဝဿတိဒေဝေါတိအာဒိကာ၊ ဝဿတိဒေဝေါ အစရှိသောဂါထာတို့ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေ ရသား၊ဂိရိမာနန္ဒမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။အယဉ္စိ၊ဤဂိရိမာနန္ဒမ တေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတိယား၊ခြေခြေးသောဘုရား၌ဗြဟ္မဏတော် တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူး၊သောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေး ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုညာနိ၊ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍။ သုမေဓသ၊သုမေဓာ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက် တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊စသရာဝါသံ။ အိမ်ရာတည် ထောင်လူ၏တောင်၌၊ ဝသန္တော၊နေသည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဘရိ ယာစ၊မယား၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ ပုတ္တောစ၊ သား၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ ကာလကတော၊ဘဝတပါး၊ပြောင်းသွား၊သည်ရှိသော်၊သောကသလ္လသမ္ပ

တော၊ စိုးရိမ်သောက ဗျာပါဒတည်းဟူသောခြောင့်တသင်းသည် ရှုးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရည့်ခံ၊ မင်းမဂ္ဂိရာဖြို့ခြင်တောသားသို့၊ ပရိဠာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရာ၊ ဖြောက်ဖွဲ့ဘုရားသည်၊ တည်း။ ထိုတောအရပ်သို့၊ ဇင်ကွဲ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ခမ်း၊ တရား၊ တော်ကို၊ ကထေတွား၊ ဟောတော်မူ၍၊ သောက သလ္လအမှုဟု၊ ဤ၊ စိုးရိမ်သောကဗျာပါဒ တည်းဟူသောခြောင့်တသင်းကို နှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြိုးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဂန္ဓဝုဠေဟိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်တွား၊ ပူဇော်၍။ ပဌမဝတိမ္ဗိတောနှ၊ ငါးပါးသောလိတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတွား၊ ရှိခိုး၍၊ သိရသိ၊ ဦးခေါင်းခွဲ၊ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ အာဘိဏ္ဍိ၊ ခြိုးမွမ်း၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသား သည်၊ တောနုဝဏ္ဏကမ္ပေနှ၊ ထိုကျောင်းမှကံ ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသုနှတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္ဘတ္ထိ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ ဤ ငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော် မူသောအခါ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏၊ ပုရောဟိတသာ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အာသ၊ ထိုသတို့သား အား၊ ဂိရိမာနုန္နောတိ နာမံ၊ ဂိရိမာနန္ဒဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုဂိရိမာနန္ဒသ တို့သား သည်၊ ဗိညူတံ၊ အဝုးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ရာဇဂဟေ မနေ၊ ရာ ဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏အာ နုဘော်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရဟန်းသောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏာ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ကျင့်ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတိပယကာလံ။ နှစ်ရက်သုံးရက်ကာလပတ်လုံး။ ဂါမကာ ဝါ သေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ ရှိခိုးခဲ့သောဌ။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဥဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဗိမ္ဗိ သာရမဟာရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး သည်၊ တာသ၊ ထိုဂိရိမာနန္ဒမထေရ် ၏၊ အာဂမနံ။ လာရောက်ကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဥပသက်မိတွား၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ ဘာရေ၊ အနှစ်ဘုရား၊ ဆုတောင်း။ ဤအရှင်ဘုရား၊ ဝသထ၊ သတင်းသိုးနေတော်မူပါကုန်သော၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ စတု ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအုံ၊ ဆုတ်။ ဤသို့၊ သမ္ပဝါရေတွား၊ ကောင်းစွာပင့်တိတ်၍၊ ဂတောသွား သည်ရှိသော်၊ ဗဟုကိစ္စတာယ၊ များသောကိစ္စရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နသရိ၊ မ ဆောက်

မေ့မိ၊ထေရော၊ဂိုဝိမာနန္ဒမထေရ်သည်၊ အကြောကာသော်၊လွင်တီး၊ခေါင်ဌ၊ ဝသဘိ၊နေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေဝတာ၊နတ်သား၊တို့သည်၊ထေရသား၊ဂိုရိမါနန္ဒ မထေရ်ကို၊တောမနာဘယေနု၊ရိုင်း၊စွတ်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဝသံ၊ရိုယင်းကို၊ဝါရေသုံ၊ တား၊မြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၊သည်၊ အာဝသနကာရုဏ်။ရိုယင်း၊မရှာခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သလ္လကျွေဘွာ၊မှတ်၍၊ထေရသား၊ဂိုရိမာနန္ဒမထေရ်၏၊ကုဋိကံ၊ကုဋိကို၊ကာရာပေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေ၏၊ထေ၊ရော၊ဂိုရိမာနန္ဒမထေရ်သည်၊ကုဋိကာယံ။ကုဋိ၌၊ဝသကြောနေသည်ရှိသော်၊ အာသန သပ္ပာယ လာဘေန။ ကျောင်းတည်း၊ဟူသော ကျောက်ပတ်သောသပ္ပာယ ကိုရခြင်း၊ကြောင့်၊ သမ္ဘာ။ကောင်း၊စွာ၊ပဓာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကို၊ လသိတွာ၊ရ၍၊ ဝိရိယသမတ်၊ဝိရိယ မျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပေါ၊ဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ဝိပဿနာ်၊ ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကား၊ပေတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ။ရောက်လေ၏၊တေန၊ထိ့ကြောင့် အပဒါ၊နေ၊ဂိုရိမာနန္ဒမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ကိုဝတ္ထုံ၊အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ မေ၊ဝါ၏၊ဘာရိယာ၊မယား၊သည်၊ ကာလက်တာ၊သေခဲ့၏၊ပုဗ္ဗော၊သား၊သည်၊သိဝိကံ၊သင်း၊ချင်း၊သို့၊ဂတော၊ရောက်ပြီ၊မာတာ ပိထာစ၊အမိ၊အဘတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဘာတာစ၊ညီ၊အစ်ကို၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊မတာ၊သေကုန်ပြီ၊ကေစိတ ဒ္ဓါ၊ထင်း၊တပုံ၊တည်း၌၊ ဒုယ္ဟရေ၊ လောင်ကုန်၏။ ၊အဟံ။ ဝါသည်၊ ထေနသောကေန၊ ထိုသောကဖြင့်၊ သန္ဓေတော်ကြီ၊ခြင်း၊စွာ၊ပူ၊လောင်သည်ဖြစ်၍၊ကိ၊သော၊ကျုံ့သည်၊ ပဏ္ဍု။ဖျော့ တော့သည်၊အာဟောသိ။ဖြစ်ပြီ၊ တေန၊သောကေန။ ထိုသောကဖြင့်၊အပ္ပိ တော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊စိတ္တကျွေပပ္ပ၊ဖိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း၊သည်လည်း၊ မေ၊ဝါအား၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊ဝါသည်၊သောကသလ္လပရေတော၊သော ကတည်း၊ဟူသော ကြောင့်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနန္တံ၊တောတို့ အတွင်း၊သို့၊ဥပသင်္ကမိ။ကပ်ပြီ၊ပဝတ္တဟလံ၊အလိုလိုဖြစ်၊သောသစ်သီး၊ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊စား၍၊အဟံ၊ဝါသည်၊ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊ဝသามိ၊နေ၏။ ၊ ရုက္ခသန္တာ်ကရော၊ဆင်း၊ရဲ့၏အာဆုံ၊ကို ပြုတော်မူသော၊ဖိနောမာ၏ဝါ၊ပါ၊ ကိုအောင်တော်မူသော၊ သုမေဓောနာမ၊သုမေဓာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ။ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မမ်။ဝါ၏ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ထိုသုမေဓာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မမသန္တိကံ၊ဝါ၏အထံ၌၊ အာဂန္တွာ၊ကြွ၍သား၊တော်မူပြီ၊ သုမေ၊ဓော်၊သု မေ၊ဓာ၊အမည်တော်ရှိသော၊ မဟာသိနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒသန္ဓံ၊ခြေ

တော်သံကို။သုကိတ္တာနှုတ်ကြား၍။အဟံ၊ငါသည်။သိရုံ၊ဦးခေါင်းကို၊ပဋ္ဌဟိ
တ္တာနှုတ်။တော်၍။ မဟာမုနိ။ မြတ်စွာသုရားကို၊ ဥဿော့ကေသိ။ မောရ
ကြည့်ပြု၊ ၊မဟာဝီရေ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပဂတော၊ ကပ်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ မေ၊ငါအား။ ဒိဘိ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ဖြစ်သ
တည်း။တဒါ၊ထိုအခါ၌။လောကနာထကံ၊လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော။တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ မေ၊ငါအား။ကေဝ
နော၊တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ ၊သတိ၊သတိကို၊
ပဋိလဘိတ္တာနှုတ်ရ၍၊အာဘံ၊ငါသည်၊ပဏ္ဏာမဗျိ၊သစ်ရွက်ဆုပ်ကို။အဒါသိ၊
လှူပြု၊စက္ခုမာ။ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊
အနုကမ္ပာယ။ အစဉ် သနားသည်ဖြစ်၍။ တဏ္ဍု၊ ထိုသစ်ရွက် အာခင်း၌
နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ။လောကနာထကော၊ လောကကို နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုद्धော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူ
သော။ သုမေဓော၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊တဏ္ဍု၊ထိုသစ်ရွက်အာခင်း၌၊နိသဇ္ဇ၊ထိုင်တော်မူ၍၊လောကသလ္လဝိ
နောဒနံ၊သောကတည်းဟူသော၊ငြောင့်ကိုပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော၊
ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ မေ၊ငါအား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊အနုမ္ပိ
တာ၊မခေါ်ကုန်ဘဲ၊ တတောပိ၊ထိုနေ့ဘဝမှ၊ အာဂုံ၊လာကုန်၏။ နာနုညာ
တာ၊ခွင့်မပြုကုန်ဘဲ။ဣဒေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ဂတာ၊သွားကုန်၏။ယထာ
အာကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။အာဂတာ၊ရှေးဘဝမှလာ၏။တထာ၊ထိုအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဂတာ၊ဤဘဝမှသွား၏။ တဏ္ဍု၊ထိုသို့လာရာသွားရာ၌
ပရိဒေဝနာ၊ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကာ။ အာဟပ်အာကျိုးရှိအံ့နည်း။ ၊ပထ
ကာ၊ခရီးသွားကုန်သော။သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌယာ၊ဖိစီး်သည်
ဝသမာနာယ။ရှာသည်ရှိသော်၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ဝသဿ၊ ဖိစီး်၏
အာဝသနာယ၊ဖိစီး်မစွတ်ဖိမ့်သောငှါ။ သဘဏ္ဍာ၊ဥစ္စာဘဏ္ဍာနှင့်တကွ
ဥပဂဏ္ဍန်း၊ဖိစီး်လွတ်ရာသို့ကပ်ကုန်၏။ ၊ဝသမ္ပိ၊ဖိစီး်သည်၊ သြဒ္ဓေ
တေ၊စဲသည်ရှိ၊သော်၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ယဒိ ဏ္ဍကံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့
သံပယန္တိ ယထာပိ၊သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း။ ဧवံ၊ဤအဆိုတူ၊ဝုယ်ဟ်သင်၏
မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ သမ္ပယန္တိ။သွားကုန်၏။ တဏ္ဍု၊ထိုသို့
သွားရာ၌၊ပရိဒေဝနာ၊ငိုကြွေးခြင်းသည်။ကာ၊အာဟပ်အာကျိုးရှိအံ့နည်း။ ၊
ပါဟုနကာ၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်ရွယ်ထားသော ဝတ္ထုကို ခံထိုက်ကုန်
သော၊အာဂန္တုကာ၊ဧည့်သည်တို့သည်၊စလိတေ၊ရိတကဒ္ဒိတာ၊လှုပ်လှုပ်

ရှရှ၊သမ္ပယဿနိယတာ၊သွားကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအာတ္မာ၊ တုဿံ၊သင်၏၊မာ
တာပိတာ၊အမိအဘတို့သည်၊ သမ္ပယဿနိ၊သွားကုန်၏၊ တဏ္ဍုလံ၊ထိုသို့သွား
ရာ၌၊ပရိဒေဝနာ၊ ဝိ၊ကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊အာတယ်အာကျိုး၌အံ့နည်း၊ ။
ဥရုဝေါ၊ဖြေသည်၊ဇိဏ္ဏံ၊ဟောင်းမြင်းပြီးသော၊သန္ဓနံ၊မိမိကိုယ်အရေကို၊
ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ ဂဏ္ဍတိယထာပိ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ဤအာတ္မာ၊
တုယံ၊ သင်၏၊ မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ သန္ဓနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊
ဣဓ၊ဤပစ္စုပ္ပန္နဘဝ၌၊ဟိယျာမ၊ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ ။ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊ဂိရံ၊စကားတော်ကို၊အညာယ၊သိ၍၊သောကသလ္လံ၊သောကတည်းဟူ
သောဧကြောင့်သည်၊ဝိဝဋ္ဋယိ၊ကင်း၏၊ပါမောဇ္ဇံ၊နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဧနယိတ္ဝာ
နု၊ဖြစ်စေ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဝန္ဒယိံ၊ ဂိုရိုး
ပြု၊ ။မဟာနာဂံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတ္ဝာန၊ဂိုရိုး၍၊ဒီဠဝန္ဓံ၊နတ်ရုန်းဖြင့်၊
သမ္ပဝဏ္ဏံ၊လှိုင်သော၊ဂိရိမဇ္ဈဂိံ၊တောင်သဇင်ကို၊အဟုဇယိံ၊ပူဇော်ပြီး၊လော
ကနာထကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သုဂေါ
သုမေဓာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတ္ဝာ၊ပူ
ဇော်၍၊ဒေဠိယံ၊လက်ဆုပ်ကို၊ကတ္ဝာန၊ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဂုဏ္ဍဂါနံ၊မြတ်
သောဂုဏ်ဘို့ကို၊အနုဿရံ၊အောက်မေ့လျက်၊လောကနာထကံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊သန္ဓာရိ၊ပြီးမွမ်းပြီ၊ ။မဟာဝိဟာ၊ကြီးသောလုံလဝှိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ နိတိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်၊
အသိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညု၊ခပ်သိမ်းသော တရား၊ကိုသိတော်မူသော၊
လောကနာထကံ၊လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မဟာမု
နေ၊မြတ်စွာဘုရား၊တို့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဝိမတိ၊ဝိ
ယုံမှား၊ခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ နေဋ္ဌကံ၊ပါ၊နှုတ်ခမ်းနှစ်ခွကို လည်း၊ကောင်း၊
သဒ္ဓိန္ဒသိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်တော်မူ၏၊စက္ခုမ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊အရှင်
ဘုရား၏၊ဥာဏေန၊ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊
ပဒိပါနေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ ။အရေဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်တော် မူကုန်သော၊
ဝသိပ္ပတ္တာ၊ဝသီတော်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဆဠဘိညာ၊ ခြောက်ပါး၊သော
အဘိညာ၌ ရှိတော်မူကုန်သော၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိတော်မူ
ကုန်သော၊အန္တလိက္ခစရာ၊ကောင်းကင်၌ကျက်စားကုန်သော၊ဓိရာ၊ပညာ
ရှိသောရဟန္တာတို့သည်၊တာဝဒေ၊ထိုဆောင်၌၊ပရိဝါရေန်း၊ခြံရံကုန်၏၊ပဋို

ပန္နဲ့ဝစ၊ကျင့်ဆဲလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေခါစ၊ သေခဏလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗလဝ္ဗာ၊ဖိုလ်ရှိတည်ကုန်သော၊သာဝကာ၊သာဝကတို့သည်၊သန္တိ၊ဂိုကုန်၏၊သူရောဒယေ၊နေထွက်သောအခါ၌၊ပဒုမာ၊ပဒုမာတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌန်ဖွာ၀၊ ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တာ၀၊အာရုဏ်ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ သာ၀ကာ၊တပည့်တို့သည်၊ ဝုဋ္ဌန်၊ပွင့်ကုန်၏၊ ၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊အာဘုဇ္ဈာ၀၊မချောက်ချားနိုင်သကဲ့သို့၊အာဘုဇ္ဈာ၊ မချောက်ချားနိုင်၊အ၀ဇ္ဇလော၊ အာဘုမရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ဒုရုဇ္ဈရော၊အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲ၏။ဧ၀ံ၊ဤအ၀ဇ္ဇ၊ဥာဏော၊ဥာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံ၏၊ ၊ စက္ခုမာ၊စက္ခု၊ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရားသည်၊ အပ္ပမေယျော၊မနှိုင်းယှဉ်အာပ်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ လောကဓိနံ၊ လောကဠိမာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော၊ စက္ခုမန္တံ၊ စက္ခု၊ငါးပါး၊ရှိတော်မူသော၊မဟာယသံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ပုဝုဒိသာ၊ အရေပ်ရှစ်မျက်နှာတို့ကို၊ နမဿာမိ၊ရှိခိုး၊လျက်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပဋိကုဋ္ဌိတောဝ၊နေ၊ဝက်ဆုတ်၊ အာဂန္တွံ၊ သွားပြီ၊ ၊ဒေ၀လောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စုတိတွာနု၊စုတေ၍၊ သမ္ပတ္တောနော၊ ပညာ**အာ**ဆင်**အ**ခြင်ရှိ၏၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ထင်သောသတိရှိ၏၊ ဘ၀ါဘ၀ေ၊ ဘ၀ကြီးယေ်အာသွယ်သွယ်၌၊ သန္ဓာ၀ဇ္ဇော၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊မာ၀ုယာ၊အမိ၏၊ကုစ္ဆိ၊၀မ်းသို့၊ သြက္ကမိ၊ သက်၏၊ ၊အဂါရာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လျှက်တောင်မှ၊ အာဝိနိက္ခမ္မ၊ တွက်၍၊အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်၏၊ နိ၀ကော၊ရှင်ကျက်သောပါဠိဟာရိယပညာရှိ၏၊ ပဋိသလ္လာနဂေါ၀ေ၊ ကယောက် အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်းသာကျင်လည်ရာရှိ၏၊ပဓာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ပဒဟိတ္တာန်၊ အားထုတ်၍၊မဟာမုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊အဗ္ဘုဿနာ၊တခဲနက်သောတိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊စန္ဒော၀၊ လကဲ့သို့၊အဟံ၊ငါသည်၊သဒါ၊အခါ၀ယ်သိမ်း၊ဝိစရামি၊ကျင်လည်ရ၏၊ ၊ ဝိ၀ေကံ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊အား၊ထုတ်သည်၊ အဒ္ဓါ၊ဖြစ်၏၊ဥပသန္တော၊ ကိလေသာမီ၊ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိ၀ုတော၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောဥပဓိမရှိသည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗာသ၀ေ၊ အာလုံးရုံသော အာသ၀ေါတရား တို့ကို၊ပရိညာယ၊ပိုင်းခြား၍၊ အနာသ၀ေ၊အာသ၀ေါမရှိဘဲ၊ ဝိဟာရामি၊ နေ၏၊ ၊တိ သကပ္ပသဟဿမှိ၊ ကမ္ပာသုံးသောင်းထက်၌၊ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊အ ကြင်ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အသိပူဇယိ ၊ပူဇော်ပြု၊တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ

စ၍၊ရဂ္ဂတိ'၊ အပါယ်လေးပါးကို၊နှာတိစသောနာဓိ၊ မသိစသူး၊ဇာဒ်ပလံ၊ဤသို့ အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓဟူစာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊အကျိုးပင်တည်း။ ၊မယ္ဆံ၊ငါအား၊ကိုလေ သာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ။ မြတ် စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ရတို့၊ဟောအပ်၏၊ ။အထပန္ဓာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ထေရသ၊ ဂိရိမာနန္ဒမထေရ၏၊အရဟတ္တ၊ဖုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၌၊ ဟဒ္ဒတုဒ္ဓောဝိယ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း သကဲ့သို့၊ ဒေဝေ၊ ဗိုလ်သည်၊ ဝသန္တေ ရှာသည်ရှိသော်၊ဥပရိ၊အထက်၌၊တံဝသနေ၊ထိုမိုးရွာခြင်း ၌၊ယောဇနမဂ္ဂေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ။ဣဒံ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်တို့၊ဗျာကရောန္တော၊ကြားလိုကုကား၊ ။ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိ တံ၊လ၊အထစေပဋ္ဌယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိတံ ၊လ၊အထစေပဋ္ဌယသိပဝဿဒေဝါဟူ၍၊ဇာမေပဋ္ဌဂါထာ၊ဤငါးဂါထာတို့ ကို၊အာဘာသိ။ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။ယထာသုဂိတံ၊ ဓိတိ၏ဗိုလ်သိချင်း အားလျှော်စွာ၊ဒေဝေါ၊ဗိုလ်သည်၊ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊မေဃမ၊ငါ၏၊ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊ မျက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊နေ ခြင်းဌာဝမ်းသာ၏၊နိဝါတာ၊ တံခါ.မလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင် ဝိတ်ပင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊ တာသံ'ထိုကုဋိ၌၊ ဂူပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ ဒေဝ၊ သတ္တဝါများ စိုးပွားဆောင်တတ် အိုရိုဗိုလ်နှတ်၊ စေပဋ္ဌယသိ၊အ ကယ်၍ရှာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှာစေလိုသည်ရှိသော်။ ပဝဿ၊ ဖြင်းစွာရွာတိုင်းလော။ ။ယထာသုဂိတံ။ဓိတိ၏ဗိုလ်သိချင်းအားလျှော် စွာ၊ဒေဝေါ၊ဗိုလ်သည်၊ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မမ၊ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊မျက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခါ၊နေခြင်းဌာ'ချမ်းသာ၏၊ နိဝါတာ၊တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင် ဝိတ်ပင်အပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊ တာသံ'ထိုကုဋိ၌၊ သန္တစိတ္တော၊ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရာမိ၊ငါသုံးနေ၏၊ ။ ဒေဝ၊ဗိုလ်နှတ်မင်း၊စေပဋ္ဌယသိ၊ အကယ်၍ရှာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှာလိုသည်ရှိသော်၊ပဝဿ၊ထစ်ကျိုးဖြင်စွာရွာတိုင်လော၊ ။ယထာ သုဂိတံ၊ဓိတိ၏ဗိုလ်သိချင်းအားလျှော်စွာ၊ဒေဝေါ၊ ဗိုလ်သည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊မေဃမ၊ငါ၏၊ကုဋိကာ၊ကုဋိသည်၊ ဆန္နာ၊ မျက်သစ်ရွက်စသည်တို့

ဖြင့်ရိုးအာဝ၏၊သုခါ၊နေခြင်းဌာဝမ်းသာ၏၊နိဝါတာ၊ တံခါးမလေသာတံခါး တို့ဖြင့် အကြားမထ ဝိတ်ပင်အာဝသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လေတည်းဟူ သောဘေးရန်မှကင်း၏၊တာသံ၊ထိုကုဋိ၌၊ ဝိတာဂေါ၊ ကင်းသောဂေါ၊ ကင်းသောဂဝိ သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရမိ၊နေရ၏၊ဒေဝ၊လူတို့သေဌနင်းရိယ်းနှတ်မင်း၊စေပတ္ထ ယသိ၊အကယ်၍ ရှာလိုသည်ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ ထိုသို့ ရှာလိုသည်ဂိုသော်၊ ပဝ သ၊သည်းထန်ခြင်းစွာရှာဘိလော၊ ၊ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏ရိယ်းသိ ချင်းအား လျှော်စွာ၊ဒေ ဝေါ၊ရိယ်းသည်၊ဝ သတိ၊ရှာ၏၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ကုဋိ ကာ၊ကုဋိသည်၊ဆေ နှာ၊မျက်သက်ရှက်စသည်တို့ဖြင့်ရိုးအာဝ၏၊ သုခါ၊နေ ခြင်းဌာဝမ်းသာ၏၊နိဝါတာ၊ တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမထင် ဝိတ်ပင်အာဝသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊ တာသံ၊ထိုကုဋိ၌၊ဝိတဒေါသော၊ကင်းသောဒေါသဂိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ ဝိ၊နေရ၏၊ ဒေ ဝ၊လူတို့သေဌနင်းရိယ်းနှတ်မင်း၊ စေပတ္ထယသိ၊အကယ်၍ ရှာလိုသည်ဖြစ်အုံ၊အထ၊ ထိုသို့ရှာလိုသည်ဂိုသော်၊ ပဝ သ၊သွန်ချခြင်း စွာရှာဘိလော၊ ၊ယထာသုဂိတံ၊ မိမိ၏ရိယ်သိချင်းအား လျှော်စွာ၊ ဒေ ဝေါ၊ရိယ်သည်၊ဝ သတိ၊ရှာ၏၊မေမမ၊ငါ၏၊ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ဆေ နှာ၊ မျက်သစ်ရှက်စသည်တို့ဖြင့်ရိုးအာဝ၏၊ သုခါ၊နေခြင်းဌာဝမ်းသာ၏၊ နိဝါ တာ၊ တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အကြားမတင်ဝိတ်ပင်အာဝသည်၏အာ ဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊တာသံ၊ ထိုကုဋိ၌၊ဝိတ ဟောဟော၊ကင်းသောမောဟဂိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရမိ၊နေရ၏၊ဒေ ဝ၊လူတို့ သေဌနင်းရိယ်းနှတ်မင်း၊ စေပတ္ထယသိ၊ အကယ်၍ ရှာလိုသည် ဖြစ်အုံ၊ အထ၊ထိုသို့ရှာလိုသည်ဂိုသော်၊ ပဝ သ၊ သွန်ချခြင်းစွာရှာဘိလော၊ ၊

☰တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ယထာသုဂိတန္တိ၊ယာထာသုဂိတံဟူသည်ကား၊ သဂိတာနုရူပံ၊မိမိရိယ်းသိချင်းအား လျှော်စွာ၊ သုန္ဒရသ၊ ကောင်းသော၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊မေ ယ ဂိတ သ၊ရိယ်းသိချင်းအား၊အနုရူပမေ ဝ၊လျှောက် ပတ်သည်သာလျှင်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဝ လာ ဟ ကော၊ရိယ်းနှတ်သား သည်၊ ဂဠ ဇ္ဇော၊မချိန်းမချုံး ဘဲ၊ကေ ဝ လံ၊သက်သက်၊ဝ သ ဇ္ဇော၊ရှာသည်ဂိုသော်၊ နသောဘ တိ ယ ထာ၊မတင့်တယ်သကဲ့သို့ ဧ ဝံ၊ဤအာ ဝ ဟု၊ သ ဘ ပ ဒု လ သ ဟ ာ သ ပ ဒု လ ဝ နု၊ အ ရာ အ ထောင်သော တိမ်တောင်တိမ်လွှာဖြင့်၊ ဥ ဒ္ဓ ဟိ ဝ ဟာ၊ ထ ၊ ထ ဝ ယ ဇ္ဇော၊ထစ်ကျိုးလျက်၊ဂ ဇ္ဇ ဇ္ဇော၊ချိန်းချုံလျက်၊ဝိ ဇ္ဇ ၊လ တာ နိ ဇ္ဇ ရေ ဇ္ဇော ဝိ၊လျှပ်စစ်နွယ်ပျက်၍လည်း၊အ ဝ သ ဇ္ဇော၊မရှာသည်ဂိုသော်၊နသောဘ

တိ၊မတင့်တယ်၊တထား၊လျှပ်စစ်ပျက်၍ရှာသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဘူ တော၊မဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝဿန္တောပန၊ ရှာသည်ရှိသော်ကား၊ သောဘတိ၊တင့်တယ်၏၊ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိ တန္တိ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂိတံဟု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေန၊ထို့ ကြောင့်၊အဘိဏှနယပစ္စုန္နဝဋ္ဋိတာ စေပဝဿိတာစာတိစ၊ အဘိဏှနယ ပစ္စုန္နဝဋ္ဋိတာစေပဝဿိတာဟု၍သည်း၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ပစ္စုန္န၊ သတ္တဝါများစီးပွါးဆောင်တတ်အိုရိယိုးနတ်၊ဝဋ္ဋိတာစေဝ၊ ချိန်းချုံးကုန် သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝဿိတာစ၊ ယိုစီးကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်း ကောင်း၊အဘိဏှနယ၊ ထင်ကျိုးပြင်းစွာရှာဘိလော၊ တာသံဝိဟာရာဒိတိ၊ တာသံဝိဟာရာဒိ ဟူသည်ကား၊ တာသံကုဋိကာယံ၊ထိုကုဋိ၌၊ အရိယာဝိ ဟာရဝန္ဒေန၊ အရိယာဝိဟာရတည်းဟူသော တိုက်ခမ်းဖြင့်၊ဣရိယာပ ထဝိဟာရေန၊ဣရိယာပုတ်တည်းဟူသော နေခြင်းဖြင့်၊ဝိဟာရာဒိ၊ နေ၏၊ ဥပသန္တိစိတ္တောတိ၊ ဥပသန္တိစိတ္တောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဟလသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ဥပသန္တိမာ နသော၊ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ဤသို့၊ထေရသ၊ဂိရိမာနန္ဒ မည်တွင်မထေရ်ရှင်၏၊ အနေကာ၊ရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ဥယျောဇနံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းကို၊ သိရသာ၊ဦးဖြင့်၊ သမ္ဘိန္ဓိတ္တောဒေ၊ ဝန်ခံ လျက်၊ဝလာဟကဒေဝဥတ္တော၊ရိုစားနတ်သားသည်၊ နိန္ဒိတ္ဝာ၊ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ထလဋ္ဌ၊ ကုံးကျေးအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပူရေတ္တောပြည့်စလျက်၊ မဟာဝသံ၊ သည်းထန်စွာသောရိုစားကြီးကို၊ ဝဿာပေသိ၊ရှာစေ၏၊ ။ဂိရိမာနန္ဒတ္တေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ။ ဂိရိမာနန္ဒမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၂-သုမနတ္တေရဂါထာ၊

ယံပတ္ထယာနောတိအာဒိကာ၊ယံပတ္ထယာနော၌သို့အစရှိသောဂါထာ တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုမနတ္တေ ရသ၊သုမနမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊၌သုမနမထေရ် သည်လည်း၊ဝုရိမဇုဠေသု၊ရှေးရှေးသော သုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌ ကတာဓိကာရော။ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိ သည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌။ ပုညာနိ၊ဒါနသီလစ

သောကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိုနန္တော၊ သည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဒေ၊ဤဘဝ၌ ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ပဌမနုတောကပ္ပေ။ ကိုးဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်၌၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊သုညကုန်မှသိတ်သော၊လောကေ၊လောကခ္ဓာ၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဗျာဒိတံ၊ အနာဂါပ်စက်သော၊ဧကံ၊တဆူသော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒီသွား၊ဖြင့်၍၊ဟာရိဒုက်၊ဖန်းခါးသီးကို၊အဒါသိ၊ကပ်လှူပြု၊ သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ဖန်းခါးသီး လှူခါနီးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌သံသရာ၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ဝဟာပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊သုမနောတိ၊ သုမနဟူ၍၊လဒ္ဓနာမော၊ရုဏ်အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ဝဍ္ဎိ၊ကြီးပွါး၏၊တဿ၊ထိုသုမနသတ္တိသား၏၊ မာတုဂေါပနာ၊ ဦးရီးသည်ကား၊ပဇ္ဇဓိတွာ၊ရေဟန်းပြု၍၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊အာရညေ၊လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟာရေ၊နေ၏။ နေစဉ်၊သုမနော၊ သုမနသတ္တိသားသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုသုမနသတ္တိသားကို၊ပဇ္ဇာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊စရိယာနုကူလံ၊ စရိုက်အားလျော်စွာ၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊ အာဒါသိ၊ပေး၏။ သော၊ထိုသုမနသာမဏေသည်၊တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌၊ ယောဂကမ္မံ၊ အားထုတ်ခြင်းအမှုကို၊ကရေ၊ကုန်လေ၏၊ ပတ္တာ၊ရိဗျာနာနိ၊လေးပါး၊သော ဈာန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာဝိညာ၊ ငါးပါး၊သော အာဝဇ္ဇနာဒိတို့ကို လည်းကောင်း၊နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထပန္နော၊ ထို့နောင်မှ၊ အာသ၊ ထိုသုမနမဏေရ်အား၊ ထေရော၊ဦးရီးဖြစ်သော မထေရ်သည်၊ ဝိပဿနာ ဝိဓိ'၊ဝိပဿနာအစဉ်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ကြားလေး၏၊ သော၊ထိုသုမနမထေရ်သည်၊ဝိပ ဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝဏ္ဏေတွာ၊ပွါးစေ၍၊နုစိရေနေဝ၊မကြာမြင့်မီ သာလျှင်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ'၊တည်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊ဟာရိဒုကဒါယကမထေရ်၏အာပဒါန်၌၊ ။

ဟာရိဒုကံ၊သဖန်းခါးသီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမလကံ၊ရှစ်ရှားသီးကို လည်းကောင်း၊ အမ္ဗဇမ္ဗုံ၊ဝိဘီတကံ၊ သရက်သီး သကြေသီးကို လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊အိမ်ဆီးသီးကို လည်းကောင်း၊ ဘလ္လာဒုကံ၊စောင်းရှာသီးကိုလည်းကောင်း၊ဖလံ၊ဥသျှစ်သီးကိုလည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊

သယမေဝ၊မိမိ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ဝါရေမိ၊ ဆောင်ယူခဲ့၏၊ ၊ပဏ္ဍာဂုဏ်ထံ၊တောင်ဂုမ်းတို့ဖြင့်ရောက်သော၊ ဗျာယိ ၊မကောဝ်းမှ ကိုဗုတ်ကြည်းလေ့ရှိသော၊ဗျာနရတိ ။ လောကီဗျာန် လောကုတ္တရာဗျာန်ဖြင့် မြေလျှော်တောင်မူသော။ မုနိ ၊ မောနေယျအာကျင့် ရှိတောင်မူသော၊ အဒုတိယံ၊ အတောင်မလျှောက်တယောက်တည်းသော၊အာဗာဓေန၊အနာဖြင့်၊အာပိဇ္ဇေန်၊ပြင်းစွာနှိပ်စက်သော၊ မဟာမုနိ ၊ပဠေကဖြတ်လောကနုတ်ကို။ ဒီသွာနဗူးဖြင့်ရ၍၊ ဟာရိဒူကံ၊ သဖန်းခါးသီးကို၊ ဂဟေဘွာနယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယ ဟ္ဟိ သော။ ပဠေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရား အား၊အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြု၊ကတမဟ္ဘုဒ္ဓိဘေသဇ္ဇေ၊ဆေးကုကာမျှဖြစ်သော၊တာဝဒေ၊ထိုခဏခဏ၊ပျာဓိ၊အနာသည်၊ပသဿဒ္ဓိ၊ငြိမ်း၏၊ ၊ပဟီနဒရထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဝမ်းခန်ခြင်းရှိသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ပဠေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဒုတိယာဘေသဇ္ဇဒါနေနစ၊ ဤဆေးတည်းဟူသော အလှူဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျာဓိဝူပသမေနစ၊ အနာရောဂါငြိမ်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒေဝတူတောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿောဝါ၊လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊အညတရတိယာ၊လူနတ်အဖြစ်မှတပါး၊သောအဖြစ်၌၊ဝေတောဝါ၊ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောဘဝ၌၊သုခီ၊တော၊ ချမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်သုမနအား၊ ဗျာဓိ၊ အနာရောဂါသည်၊ မာဂမာ၊မရောက်စေသတည်း။ ၊သမ္ဘဒ္ဓေါ၊ ပဠေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣဒံ၊ဤစကားကို၊ ဝတ္ဝါန ပြန်တော်မူပြီး၍၊ဓိရောဓိပြီခိုင်ခံ့ကျန်သောပညာရှိသော၊အပရာဓိတော၊မာရ၏ပါးတို့သည်မ၊ အောင်အပ်သော၊သယ ဟ္ဟု။ ပဠေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အမ္ဗရောကောင်းကင်၌၊ဟံသရာဇာဝ၊ဟင်းသာမင်းကဲ့သို့၊ နတ်၊ကောင်းကင်သို့၊အ ဟ္ဟုဂ္ဂမိ၊ကြွတက်တော်မူ၏။ ၊ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟာရိဒူကံ၊သဖန်းခါးသီးကို၊သယ ဟ္ဟု သော၊ သမ္ဘာလေ:ပါးကိုကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော၊မဟေသိနော၊ ပဠေကဗုဒ္ဓါဖြတ်စွာဘုရား အား၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်ပြီ။ ဣမံ ဇာတိ ၊ဤအဖြစ်ကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊ မေ၊ငါအား၊ ဗျာဓိ၊အနာရောဂါသည်၊ နုပ္ပဇ္ဇထ၊မဖြစ်လတ်သာ၏။ အယံ၊ဤဘဝသည်၊ မယ္ဟံ၊ငါအား၊ ပစ္ဆိမကော၊အဆုံးဖြစ်သောဘဝတည်း၊မေ၊ငါအား၊ စရိမော၊နောက်ဖြစ်သော၊ဘဝေါ၊ဘဝသည်၊ဝတ္ထတော၊ဖြစ်၏။ မေ၊ငါအား။တိသော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊သန္ဓိကတာ၊ပျက်ပြောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို ၊ဘံ၊လိုတ်နာပြုကျင့်ရပြီ။

ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီး၊ ကိုးဆဲ့ငါးကျမ်းထက်၌၊ ဘေသဇ္ဇာ၊ ဖန်းခါးသေးကို၊ အာဒီ၊ လျှောခဲ့ကုန်း၏၊ ဆုံ၊ ဤသို့လျှင်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နှစ်ဘဝနာမိ၊ မသိစေတော်။ ဆုံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဘေသဇ္ဇာသာ၊ ဖန်းခါးသေးလျှင်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။မယ္ယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အစ်ကုန်ပြီယ၊ ဗုဒ္ဓသာ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံ၊ အမတော်ကို၊ ကတံ၊ သိုက်နာပြုကျင့်ခြင်း ဆုတို၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟာအပ်၏၊ အရဟာတ္တေ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်ရှိသော်ကား။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သာ၌၊ မာတုလဘ္ဘေ၊ သား ဦးဂိုးမထေရ်၏၊ ဥပဇ္ဈာနံ၊ အလုပ်အကျွေး သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တံ၊ ထိုသုမနသာမဏေကို၊ ထေရော၊ ဦးဂိုးမ ထေရ်သည်၊ အဓိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းမရကြောင်းကို၊ ဝုဏ္ဏိ၊ မေး၏။ တံ၊ ထိုဦးဂိုးမထေရ်ကို၊ ဗျာကရောဘေ၊ လျှောက်ကြားလိုရကား။ ယံပဋ္ဌယာ နောဝမ္မေသု၊ ပ၊ အနေ္ဓဝါသိမ္ဒိသိကျိတောတိ၊ ယံပဋ္ဌယာနောဝမ္မေသု၊ ပ၊ အနေ္ဓဝါသိမ္ဒိသိကျိ တောဟူ၍၊ ဓုမာဟိပဋ္ဌဂါထာဟိ၊ ဤငါးဂါထာတို့ ဖြင့်၊ သိဘနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သောရဲတင်းသော အသံကို၊ နဒန္တော၊ ကျူးရင့် သည်ဖြစ်၍။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ဝမ္မေသု၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသောတရားတို့တွင်း၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ ပဋ္ဌယာနော၊ တောင့်တမျှော်မြဲအလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဦးဂိုးဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိဂစ္ဆိ၊ အလိုရှိသောငါ့ကို၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ပြုကျေးဇူးတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမဏ္ဍံ၊ ရခြင်းအကျိုးဌာ၊ ကတ္တုမ်ံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ။ အနုပုဗ္ဗော၊ ရောက်အပ် ရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်တရား၏၏၊ သန္ဓိကတော၊ လေးပါးအပြား၏သောမဂ်ဖိုလ်မျှကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ။ သယံ၊ မိမိသည် သာလျှင်၊ ဝေဒေါ၊ ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်ဝတရားကို၊ အနိတိတော၊ ဤသို့ဆိုး၏ ဤသို့ကြားဘူး၏ဟုဖြစ်သောသံသယကို ဖြတ်သဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော အရဟတ္တမဂ်ရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှစင်သော ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်ရှိ၏၊ နိက္ကင်္ခေါ၊ ယုံမှားကင်း၏၊ တာဝန္တိကော၊ အရှင်ဘုရား၏ အတံတော်၌၊ ဗျာကရောမိ၊ လျှောက်ကြားပါ၏။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသအတိညာဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အတိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ ရှင်လင်းသုတ်သင်အပ်ပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊

သဒ္ဓေါ၊မိမိအကျိုးဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အနုပုဗ္ဗော၊ ရောက်ပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတိ၊လိုက်နာရပြီ၊ ၊မေမယာ၊အာကျွန်သည်၊အပ္ပမတ္တသာ၊ မဒ္ဓေမ၊လျှပ်သောအမိသိသစ်သောသုံးပါး၊သောသိက္ခာကို၊သိက္ခာ၊ကျင့်အပ်ပြီ၊သုသုတာ၊မျှားသောအကြား၊အမြင်ရှိပါကုန်၏၊တဝ၊ဦးရိုးဖြစ်သောအရှင်ဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံးအမဋ္ဌ၊ငါတသာ၊တည်သော၊မေ၊အာကျွန်ပ်အား၊သင်ဗြဟ္မာ အလုံးရုံကုန်သော၊အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား၊တို့သည်၊ ခီဏာ၊ကုန်ပါကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တာဘန်အသစ်ဖြစ်ရခြင်း၊သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊မံ၊ငါ့ကို၊အရိယဝတာ၊လွန်စွာစင်ကြယ်သောသိလ အစရှိသော အကျင့်ကိုသောက်တည်ရသဖြင့်၊ အနုသာသိ၊ဆုံးမတော်မူ၏၊အနုကမ္ပိ၊ အစဉ်သနား၊တော်မူ၏၊အနုဂ္ဂဟိ၊ခြိုးမြောက်တော်မူ၏၊တုယ်၊အရှင်ထုရား တို့၏၊ဩဝါဒေါ။ အဆုံးအမတော်သည်၊ အမောဃော၊အချည်းနှီမဟုတ်ပေ၊တုယ်၊အရှင်ထုရား၏၊အနုသာသနီ၊အနှိုးနှေတပည့်သည်၊သိ(ဌိ)တော ကျင့်အပ်ပြီးသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ယံပတ္ထယာ နောဝမ္ဘေသု၊ဥပစ္ဆာယောအနုဂ္ဂဟိအမတံအဘိသမ်တန္တိ၊ယံပတ္ထယာနော ဝမ္ဘေသု ဥပစ္ဆာယောအနုဂ္ဂဟိအမတံအဘိသမ်တံဟူသည်ကား၊ သမထ ဝိပဿနာဒိသု၊သမထဝိပဿနာအစရှိသည်တို့၌၊ အနဝဇ္ဇဝမ္ဘေသု၊ အပြစ် မရှိသောတရားတို့တွင်၊ ယံ၊မမ်၊ အကြင်တရားကို၊ မယ်၊ငါအား၊ ပတ္ထ ယန္တောအာဂတ်နှော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပစ္ဆာ၊ယာ၊ ဥပစ္ဆာယ်ဆရာ သည်၊အမတံနိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဘိဂတ်နှံ့၊ အလိုရှိသော၊မံ၊ငါကို၊ဩဝါ ဒဒါနုဝ၊သော၊ဩဝါဒ ပေးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟေ၊ခြိုးမြောက် တော်မူ၏၊ကတ်ကတ္တာဗ္ဗတံမယာတိ၊ကတ်ကတ္တာဗ္ဗတံမယာဟူသည်ကား၊ တာသ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂမတ္ထံ၊ရခြင်း၊အကျိုး၌၊ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သော၊ပ ရိညာဒိဘေဒံ၊ ပရိညာစသည် အပြား၊ရှိသော၊ သောဠသဝိဓံ၊ တဆဲ ခြောက်ပါး၊အပြား၊ရှိသော၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စကို၊မယာ၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြီးစေ၊အပ် ပြီ၊တ၊တောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အနုပုဗ္ဗော၊အဓိဂတော၊ရှေ့အပ်ပြီ၊ စတုဒ္ဒိဝေါ၊ဝိစမဂ္ဂ(ဝမ္ဘော)၊ လေပါ၊အပြား၊ရှိသောမဂ်တရား၊ကိုလည်း၊သန္ဓိ ကတော၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊သယံ(ဝမ္ဘော)ဟိ၊အနိတိတော၊တိ၊သယံ(ဝမ္ဘော) ဟိ၊အနိတိတော ဟူသည်ကား။ သယံ၊အတ္တနော၊ယော၊။ မိမိ၊အလိုလိုသာ လျှင်၊နိဗ္ဗာန်(ဝမ္ဘော)၊ နိဗ္ဗာန်တရား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဖလ(ဝမ္ဘော)၊ဖိုလ်တ ရား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ အနိတိတော၊တိ၊အနိတိတော၊ဟူသည်ကား။ အတ္ထ

ပစ္စက္ခောကတောဝ၊ ကိုယ်တိုင်မျက်မြောက်ပြီးအပ်၏၊ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ၊ ဈာတိဟာ၊ ဤသို့ဆိုကြ၏၊ ဈာတိကိုရ၊ ဤသို့ဆိုကြဘုန်း၏၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ပဝတ္တိ ယာ၊ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဈာတိဟာသခ်ါတိ၊ဈာတိဟာဟုဆိုအပ်သော၊သံသယ၊ယုံ ရာ၊သံသယသက်သာသံသယနှင့်ကကို၊ သမုဒ္ဓိန္နန္တောယော၊ ဖြတ်ခြင်း ကိုသာလျှင်၊အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထို့ ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိညာဏောနိက္ခေ၀ါတိအာဒိ။ ဝိသုဒ္ဓိညာဏောနိက္ခေ၀ါ၊ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝိသုဒ္ဓိညာ ဏောတိ၊ဝိသုဒ္ဓိညာဏောဟု သည်ကား၊သဗ္ဗသံကိလေသဝိသုဒ္ဓိယာ၊အလုံး ရုံးသောကိလေသာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိညာဏော၊ဝိသုဒ္ဓိညာဏ် မည်၏၊တ၀ဏ္ဏိကေတိ။ တ၀ဏ္ဏိကေဟု သည်ကား၊တ၀၊သင်္ဂြိုဟ်၊ သဒိပေ၊ အာနိုးဌ၊သဒ္ဒေါတိ၊သဒ္ဒေါဟု သည်ကား၊အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊သိက္ခာတိ၊သိက္ခာဟု သည်ကား၊ အဓိသီလသိက္ခာဒယော၊ အဓိသီလ သိက္ခာအစရှိကုန်သော၊သုသုသာတိ၊ သုသုသာဟု သည်ကား၊ပရိယတ္တိ ဗာဟုသစ္စသော၊ ပရိယတ်၌ များသောအကြားအမြင် ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ပဋိ၀ေ၀ ဗာဟုသစ္စသော၊ မဂ်ဖိုလ်၌ များသောအကြား အမြင်ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါရိဟာရိ၀သေန၊ ဖြည့်စေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊သုဠု၊ကောင်းစွာ၊သုတာ၊ကြားဖြင်ရကုန်၏၊ တ၀သာသ နေတိ၊တ၀သာသနေဟု သည်ကား၊တ၀၊အရှင်ဘုရား၏၊ဩ၀ါဒေ။အဆုံး အမၯ်၊အနုသိဋ္ဌိယံ။ အဆုံးအမၯ်ဌိတသား၊တည်သော၊ အရိယသာ၀ကာ တိ၊အရိယသာ၀ကာ ဟု သည်ကား၊ သုဝိသုဒ္ဓသီလာဒိသမာဓိနေနု၊လွန် စွာစင်ကြယ်သောသီလအစရှိသည်ကို ကောင်းစွာသောက်တည်သဖြင့်၊ အနေ္ဓ၀ါသိဖိသိက္ခိတောတိ၊ အနေ္ဓ၀ါသိဖိသိက္ခိတောဟု သည်ကား၊တု ယှံ။အရှင်ဘုရား၏။သဒိပေ၊အနိုးဌ၊ စိတ္တုဇြဟ္မစရိယ၀ါသာယ၊လေ့ကျက် အပ်ပြီးသောဖြတ်သော အကျင့်သိတင်းကို သုံးနေခြင်းရှိ သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊အနေ္ဓ၀ါသိ။ အနိုးနေတတ်ပြည့်သည်၊ သိက္ခိတ၀ါ၊ ကျင့်အပ်ပြီး သောအဓိသီလအစရှိသော သိက္ခာရှိသည်၊ သိက္ခိတအဓိသီလသိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်ပြီးသောအဓိသီလအစရှိသောသိက္ခာရှိသည်၊ အမှု၊ဖြစ်၏၊ဈာတိ ဤသည်လျှင်သုမနမထေရ်၏ ဂါထာစကားမှတ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊သု မနဘွေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ သုမနမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်လည်း၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-ပဋ္ဌကနိပါတ်-၀-ပဌမဝဂ်-၂၀၃-ဝဏ္ဏရေဂါထာ၊

သာရဟိတိအာဒိကာ၊သာရဟိဏ္ဍိသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယာသဟုတောဟုရည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ဝဏ္ဏရသား ၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယင်း၊ဤဝဏ္ဏမထေရ်သည်လည်း၊ဝုရိမဇုဋ္ဌေ သုဒ္ဓေ၊ရှေး၊ရှေးသောဘုရား၊ရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကဘာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ ဘူး၊သောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး၊ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာ ဝေ၊ထိုထိုသို့၊သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋဥပနိဿယာနိ၊အရဟတ္တမဂ်လ်၏ အား၊ကြီး သောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းမွန်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး၊ခြာဖေသည်ရှိသော၊ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာ ဘုရား၊ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘာရုကဿနဂရေ၊ ဘာရုကဿပြည်၌၊ဂ ဟာပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝေဒေါ၊ဝဗုဟ္ဟ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ရေအပ်သောအမည်ရှိသော**အ**မျိုးသား၊သည်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ် သဖြင့်၊ဝဗုတိ၊ကြီးပွါး၏၊အဃပဿာ၊ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ထိုအမျိုးသား ၏၊မာတာ၊ အဓိသည်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ သဗ္ဗာတာသံဝေဝေါ၊ဖြစ် သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဗုတ္တံ၊သား၊ကို၊ ဥာတိနံ၊အမျိုးတော်သူ လူအပေါင်းတို့အား၊နိယျာဒေတွာ၊ **အ**ပ်နှင်း၍၊ဘိက္ခုနိုနံ၊ရဟန်းဝိနိုးမတို့ ၏၊သန္တိကေ၊**အ**ထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ စီးပြန်းခြင်း**အ**မှုကို၊ ကရောန္တော်၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ **အ**ရဟတ္တံ၊ **အ**ရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ရောက်၍၊ အပရေန၊ တပါ၊သော၊ သမယေ နေ၊ **အ**ခါ၌၊ပုတ္တံဝိ၊ သား၊ကိုလည်း၊ ဝိညုတံ၊ အသိုးမြင်သိ ပညာရှိသည် ၏**အ**ဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဒန္တသေရ၊သား၊ ဝေဠုဒန္တ မထေရ်၏၊သန္တိကေ၊**အ**ထံ၌၊ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ သော၊ ထိုဝဗုသာ မဏေသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်အံလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ပြီး သည် ဖြစ်၍၊ ဗဟုသုတော၊များသောအကြား **အ**မြင်ရှိသော၊ ဝမ္မကထိကော၊ တရား၊ဟော၊အရာ၌ လိမ္မာသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုတရား၊ဟော **အ**ရာ၌၊ဇရံ၊ ဝန်ကို၊ဝဟန္တော၊ ရှက်ဆောင်လျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တဏ္ဍေ သည်၌၊ဧကကော၊တယောက်**အ**ထည်း၊တည်း၊ သန္တိရတ္တရော၊ကိုယ်ဝတ် သင်းဝိုင်ခြည်း၊သာလျှင်၊ မာတရံ၊**အ**မိကို၊ပဿိသောမိ၊ရှာ**အ**ံ၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့၊ **အ**ဂ၊မာသိ၊ သွား၊လေ၏၊

တံ၊ထိုဝဏ္ဏမည်တွင်သားမောင်ရင်ကို၊ မာတာ၊အာဒိသည်၊ ဒိသွာ။ ဖြင့်၍၊ ဂဟသ္ထာ၊အာဘယ် ကြောင့်၊တွံ့။သင်သည်၊ကေကော၊တယောက်အထည်း တည်း၊သန္ဓာရတ္တရော။ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ခြည်းသာသျှင်၊ ဧကဝ၊ဤဒေဝ ဣတိ။အာဂဝတော၊လာသနည်း၊ဧကတိ၊ဤသို့၊စောဒေသိ၊အပြစ်တင်၏။ သော၊ ထိုသားမောင်ရင်ကို၊မာတရာ၊အာဒိသည်၊စောဒိယမာနော၊အပြစ်တင်အပ် သည်ရှိသော်၊မယာ၊ငါသည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သည်ကား၊အယုတ္တံ၊မလျောက် ပတ်၊ချေ။ဧကတိ၊ဤသို့၊ဥပဒ္ဒုဿံ၊ဝဝေါ။ ဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ် ၍၊ဗိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌၊နို သိန္ဓော၊နေလျက်၊ဝိပဿိတွာ၊ဝိပဿနာရှု၍ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပတ္တော၊ရောက်၍။မာတု၊အမိ၏။ သြဝါဒသမ္ပတ္တိပကာသနမုခေန၊ အာဒုံ အမ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုထင်စွာပြုခြင်းကို အကြောင်းပြု၍၊ အညံ.အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊သားရဟိကိရမေမာ တာ(ပ) နတ္ထိဒါနိဝုနန္ဒာ၀ေါတိ။ သာရဟိကိရမေမာတာ (ပ)နတ္ထိဒါနိဝုန္ဒ ၀ေါဟု၍။ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အာသိ.ရှတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ကိရ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မေမာတာ။ ငါ၏အမိသည်၊ သာရဟိ သာရဒေ၀ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ပတောဒံ.လုံ့ကန့်ပမာစောဒနာထွက်၊ဖြစ်တင်ချက် ကို၊ဥပဒိသတိ။ ဖြ၏။ယသ္သာ၊အကြင်အမိ၏၊ ဝစနံ.စကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ဧနေတ္ထိယာ၊ အမိသည်၊အနုသိဋ္ဌော၊ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ ရဒ္ဓဝိရိယော၊ အား၊ထုတ်အပ်သော လုံ့.လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ သမ္ဗောဓိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အယံ.ငါသည်၊ပတ္တော၊ ရောက်ရပေပြီ၊ ၊ဒက္ခိဏော ယျော၊ဖြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော၊ အရဟာ၊ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှီ၊ဖြစ်ရပေပြီ။တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၌ပြည့်စုံစေ၏။ အမတံဒသော၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရပေပြီ၊နမုစိနော၊မာရ်နတ်၏ သေနံ၊ရာဂဒေါသစသောစစ်သည်ကို၊ ဖိနိတ္တွာ၊အောင်၍၊ အနာသ၀ေါ၊ အာသ၀ေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရामိ၊ နေရ၏။ ၊ဒေ့ဏ္ဍတ္ထု၊ အာ ရဏ္ဍတ္ထ သန္ဓာန်ဌလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ဗဟိဒ္ဓသန္ဓာန်ဌလည်းကောင်း၊ မေ၊ငါ အား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ယေ သ၀ာ၀ေါ၊အကြင်သဘောတရားတို့သည်၊ဝိဇ္ဇီ.သု၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အားလုံးရုံသော အာသ၀ေါတို့ကို၊ အ၊သေသာ၊ အကြွင်းမရှိသောအား၊ဖြင့်၊ ဥန္မူဠိန္နော၊ မဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ ပုန၊ ဘ၀နိ၊နစဉ္စပုဋ္ဌေ၊ရေ၊မဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ခေါ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိသာ၊ခုဒါ၊ရှုံ့ရှာ

ခြင်းကင်းသော၊ဘဂိုနိ၊ အိုနှမ၊ ဝေတမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဘိဝါသိ၊ ဆိုရ၏ မယိုဝိ၊ ငါ၌လည်း၊ အပိဘာနုနှုန်း ဆွေမျိုးမရှိရောင်တကား၊ ဝနထော၊ တဏှာ သည်၊ တော၊ သင်၏သန္တာန်၌၊ နုဝိဇ္ဇာ၊ နုရိဇ္ဇာ၊ မရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပရိယန္တကတံ၊ အဆုံးပြုအပ်ပြီ၊ ဗာတိမရေကာသံသာရော၊ ဗာတိမရေကာ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ အယံသမုဿယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ အန္တိမော၊ အဆုံး ဖြောက်ထနောက်ဘဝတည်း၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘဝနှင့်ဘဝသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သာဓုဟိ ကိရမေ မာတာပတောဒံ ဥပဒံသယိတိ၊ သာဓုဟိ ကိရ၊ မမ မာတာပတောဒံ ဥပဒံ သယိ ဟု သည်ကား၊ မယ္ယံ၊ ငါ၏ မာတာ၊ အမိသည်၊ သာဓု ဝတ၊ ကောင်းစွ တကား၊ ဩဝါဒသမ္ပိ ဝတံ၊ အာဆုံးအမဟု ဆိုအပ်သော၊ ပတောဒံ၊ ထွံကန် ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ တေန၊ ထိုအာဆုံးအမ ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ အား၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လ ကို ဥတ္တေဇေတိ၊ ထက်စေ၏၊ ဥတ္တမဂေါ၊ မြတ်သော အဂါ ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပညာ သိ သော၊ ပညာတည်း ဟူသော ဦးခေါင်း၌၊ ဝိဋ္ဌိ၊ ထိုးကျင်၏၊ ယသသာ တိ၊ ယသသာ ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယသသာ မာတုယာ၊ အကြင်အမိ၏၊ သမ္ဗောဓိန္တိ၊ သမ္ဗောဓိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဟိ၊ ဆက်၍ အထူးမိန့်ဆိုဦးအုံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇနေတ္တိယာ၊ အမိသည်၊ အနု သိဒ္ဓေ၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယသသာ၊ အကြင်အမိ၏၊ အနုသာသနီဘူ တံ၊ အာဆုံးအမ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အ ဟံ၊ ငါ သည်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ် အပ်သောလုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ တတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေ၊ နေ သည်ရှိ သော်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အဂ္ဂဖလသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗောဓိသို့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တတော ဝေ၊ ထိုရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်သောကြောင့်သာ သျှင်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်၏၊ ဥညာဏ္ဓေတ္တတာယ၊ ကောင်းမှုတို့၏ ဖိုက်ပျိုးရာလယ်မြေသဘော ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယ္ယာ ဒက္ခိဏာရဟာ၊ ဖြတ်သော အလ္လကိုခံထိုက်သည်၊ အဖျိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇ္ဇေနိ ဝါ သဉ္ဇာဏာ ဒိဋ္ဌတ္တယယသ၊ ဥဇ္ဇေနိ ဝါ သဉ္ဇာဏ် အစရှိသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အားပါင်းကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ သောဝိဇ္ဇမည်၏၊ နိဗ္ဗာနသာ၊ နိဗ္ဗာန် ကို၊ သန္ဓိဂတတ္တာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမတံ

ဒသော၊အမတံဒဿမည့်တော်မူ၏၊နေမုစိနော၊မာရ်မင်း၏။မာဂုဿ၊မာရ်
မင်း၏၊သေနံ။ရာဂစရ္ဂောင်းစစ်သည့်ပေါင်းကို၊သံကိလေသဝါဟိနီဗောဓိ
ပက္ခိယသေနာယ၊ ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာကို
ပယ်ဖျောက်ခြင်းဌါစွမ်းနိုင်သောသုံးဆဲ့ဂုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတည်း
ဟူသောစစ်သည်ဖြင့်၊ဓိနိတ္ထာ၊အောင်ပြီး၍။တာဿ၊ထိုမာရ်မင်းမာရ်မင်း
၏စစ်သည်ကို။ဓိတဂ္ဂါယေဝ၊အောင်အပ်သော်သာလျှင်။အနုသဝေါ၊
အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊နေရ၏။ ဣတိ၊
ဤကား၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အနုသဝေါတိ၊ အနု
သဝေါဟူ၍။ ဝဋ္ဋမဂ္ဂံ၊ဆိုကာမျှဖြင့်၊ ပါဂတ္ခုတရံ၊ အလွန်ထင်ရှား၊သည်
ကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ အဏ္ဏဘူတာတိဂါထံ၊ အဏ္ဏတ္ထုဟူသောဂါထာကို၊
အာဟာ၊ဆို၏။ တာသာ။ဗုဒ္ဓဂါထာဝုဒ်၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ဤသို့
ဝေဒိတာဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အဏ္ဏတ်အဏ္ဏတ္ထဝတ္ထုကာ၊ အဏ္ဏတ္ထသန္ဓာန်ခ္ခ်ိ
ကုန်သော၊ဗဟိဒ္ဓါဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုကာ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္ဓာန်ခ္ခ်ိကုန်သော၊ ယေအာ
သဝါ၊အကြင်အာသဝေါတရားတို့ကို၊မယ်။ငါ၏။ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမတော၊
အရိယမဂ်ကိုရသည်မှ၊ ပဇ္ဇေ၊ရှေးခ်ီ၊ဝိဇ္ဇံ သုပဒ္ဒိလသိ ံသု၊ ရကုန်၏၊သဘော
အလုံးစုံကုန်သော၊တေ၊ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ အသေသာ၊အကြွင်း
မရှိသောအားဖြင့်၊ ဥစ္ဆိန္နာ၊ဖြတ်ကုန်ပြီ၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်
သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ပြီ၊ ဝုန်၊တဘန်၊ဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ကဒါစိဝိ၊တရံတဆစ်မျှလည်း။ နစဥ္ဇတ္ထေယျုံ၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်
ကုန်ရာ၊နဥ္ဇတ္ထိသန္တိယော။ မဖြစ်လတ္တံ့တေ၊သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ဤ
ကား၊အနက်။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊မာတု၊အမိ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ အကိုသံ
ကတ္တွာ၊မှန်းကဲ့သို့ပြု၍၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊အာရုဟတ္ထာသား၊အာရုဟတ္ထဖိလ်ကို၊
အာမိဂတတ္ထာ၊ ရုအာပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတာရံ၊ အမိကို၊ ထေဝ
မေန္ဒော၊ပြိုးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝိသာခေါတိဂါထံ၊ ဝိသာခေါဟူသောဂါ
ထာကို၊အာဟ။ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိသာခေါ၊ခေါတိ၊
ဝိသာခေါ၊ခေါဟူသည်ကား၊ ကော်သေနု၊စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝိဂတသောဒေါ
ကင်းသောခွံ့ရာခြင်းရှိသော၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ မာတုစ၊ အမိ၏လည်းကောင်း၊
အတ္ထနောစ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊အာရုဟတ္ထာဖိဂမေန၊ အာရုဟတ္ထဖိလ်ကိုရ
သဖြင့်၊သဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သြဝေသဝတ္ထာဘာဝံ၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ်သား
တော်စစ်အဖြစ်ကို၊ဥလ္လပေန္တီ၊ပြောကြားလိုရကား၊ မာတာရံ၊အမိကို၊ဘဂိ
နိတိ၊ဘဂိနိဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊တောမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ အာဘာသိ။ရှုတ်ဆို

ရှိ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝေါ၊ဤစကားသည်၊မမ၊ငါ၏၊သြဝါဒဘုတ်၊ အဆုံး၊အမ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အ,ဘွယ်၊အနက်ကို၊အဘာဂီ၊ဆိုအပ်၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊ပရေမ်းလွန် စွာ၊သြဝဒန်ကို၊ဆုံး၊မသည်ဖြစ်၍၊ကေဝလ်၊သက်သက်၊ ဝိသာရဒါ၊ဝေ၊ရှိ. ရှား၊ခြင်း၊ကင်းသည်သာလျှင်၊နှ၊မဟုတ်သေး၊အထခေါ်၊စင်စစ်၊အဝိဟာနုန ဆွေမျိုး၊ဥာတိမရှိရောင်တကား၊ မယိုဝ၊ငါ၌ရင်း၊ တဝပုဗ္ဗကေဝိ၊ သင်၏ သား၌လည်း၊ကောင်း၊ အဝိဟာအဓိ၌ဝါမည်။ ဆွေမျိုး၊ဥာတိမရှိရောင်တ ကား၊ဇေတနပရိကပ္ပနေနဝါ၊ဤသို့ကြံစည်သဖြင့်လည်း၊ ကိ၊အာဘယ်အ ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဝနထောတေနဝိဇ္ဇတိ၊ ဝနထောတေနဝိဇ္ဇတိဟူသည် ကား၊အာဘိဇ္ဈာဒိကော၊အာဘိဇ္ဈာအစရှိသော၊ ဝနထော၊တရား၊သည်၊တဝ သန္တာနေ၊သင်၏သန္တာန်၌၊ နတ္ထေဝ၊မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ယာ၊အကြင် အမိသည်၊ မိ၊ငါ့ကို၊ ဘဝကျွယေ၊ ဘဝ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌၊ နိ,ယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ဟူတိအယ်၊ဤသည်ကား အဓိပ္ပါယော၊အလိုတည်း။ဟူဒါနိ၊ ယဒုအဓါ၌၊ယော,ဇိတာကာရေနု။ တိုက်တွန်းသော အခြင်းအရာဖြင့်သာ လျှင်၊ပဋိပန္နံ။ကျင့်အပ်ပြီ၊ဟူတိ၊ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေန္တော၊ပြလို၍ ကား၊ပရိယန္တကတန်ခြေ၊သာနဂါထံ၊ပရိယန္တကတံဟူသော အဆုံး၊ဂါ ထာကို၊အာဟ၊ဖြက်ဆို၏။ တာသ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အဋ္ဌော၊အနက် သည်၊သုဝိညေယျော၊သိလွယ်သည်သာတည်း။ ။ဝဗုဇ္ဈေရဂါထာဝဏ္ဏ နာ၊ဝဗုမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပဌမကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၄-နဒီကဿပဗြဟ္မဏဂါထာ၊

(၁) အဇ္ဈာယ၀တမေတိအာဒိကာ၊အဇ္ဈာယ၀တမေဤသို့အစရှိသောဂါ ထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နဒီကဿ ပဗြဟ္မဏသား၊နဒီကဿပမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊ဤနဒီ ကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူး၊ကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာ၀ေ၊ ထိုထိုသို့သော၀ဘဝ၌။ ဝိ၀ဋ္ဋူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ဒါနသိလ အစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနုန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိ သော်၊ ပဒုမုတ္တရသ၊မဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ၀တော၊ဖြတ် ဆွဲဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊

နိဗ္ဗာန်တိုတွေ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာဏ်။ အတူးမြင်သိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဋ္ဌေ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနာ၊ ဝိဝိသည်၊ ရောပိတာ သား၊ စိုက်မျိုးအစပ်သော၊ အမှုရက္ခသ၊ သာရေကပင်၏။ ၁နောသိသာ ဝဏ္ဏံ၊ ဆေးဒေါ်းမြင်းသိလာအ ဆင်းနှင့်တူ၊ သော၊ ပဋ္ဌမပုန္နံ၊ ရှေးဦးစွာသီး၊ သော၊ ၎င်းအမှုပလံ၊ တလုံး၊ သော သရက်သီး၊ ကို၊ အာဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသာသည်၊ တောနဝဏ္ဏကမ္မေန၊ ထိုသို့သရက်သီး၊ လှူဒါန်း၊ ရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေနှစ်ရာ၊ ကျင်လည်ရသည် ဖြစ်၍၊ ဣမမ္ပိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏား၊ မျိုး၌၊ ဥစ္စဝေ ဒ္ဓကဿပ သား၊ ဥစ္စဝေဒ္ဓကဿပ၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇေ၊ ဖြစ်ခဲလ၏။ ဝယပ္ပတ္တေ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ပြောက်အရွယ်ရောက် သည်ရှိသော်၊ နိဿရဏာ ရှာသယတာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်ခြောက် ခြင်း၌ ကဲလွန်သော အလိုဆန္ဒ အာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာ ထောင်သောလူ၏ ဘောင်ခွဲနေခြင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလို မ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု ၍၊ တိဟိ တာပသသတေဟိ၊ သုံးရာသောရဟေ့တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ နေရွှေ ရာယနဒီယာ၊ နေရွှေရာဖြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အာသမံ၊ ကျောင်းသင်ခမ်း ကို။ မာပေတွာ၊ ဘုန်းဆင်း၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ ဟိ၊ အကြောင်းအတူ၊ ပြဆိုဦး အုံ၊ အာသာ၊ ထိုနဒီကဿပအား၊ နဒီတိရေ၊ ဖြစ်ကမ်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဂ.သသပဝေါ ဟုတာယစ၊ ကဿပ၏အနွယ်ဖြစ် သော၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ နဒီကဿပေါ တိသမညာ၊ နဒီကဿပဟူ သော အမည်သည်။ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သပ ရိသ သ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ သော၊ တာ သ၊ ထိုနဒီကဿပ အား၊ ဟေတိ ကွ၊ ဘာ ဝေန၊ ဟေတိ ကွ၊ အ ဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း အ ဖြစ်ကို။ ဆ ဒါသိ၊ ပေး ဟော်မူ၏။ တံ သ ဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါ ခန္ဓကတွင်၊ အာဂတ ဝေ၊ လာ သည် သာ လျှင်တည်း၊ သော၊ ထိုနဒီကဿ ပ သည်၊ ဘဂဝ တော၊ မြတ် စွာဘုရား၏၊ အာဒိတ္တ ပရိယာယ ဒေ သ နာ ယ၊ အာဒိတ္တသုတ်ကို ဟော တော် မူ သော အ ဆုံး၌။ အ ရဟ တ္တေ၊ အ ရ ဟ တ္တ မိုလ်၌။ ပ တိ ဋ္ဌာ သိ၊ တည်လေ၏။ တေန၊ ထို့ ကြောင့်၊ အ ပ ဒါ နေ၊ အ မှ ဖ လ ယ မ ဝေ ဝ ရ ၏ အ ပ ဒါ နှင့်၌၊ ။

ဥတ္တမံ ယ သံ၊ မြတ် သော အ ကျော် အ စော ကို၊ ဝ ရ တော၊ ဆောင် သော လောကဇေ ဋ္ဌ သား၊ လောကထက်ကြီး မြတ် တော်မူ သော၊ တာ ဒိ နော၊ တာ ဒိ

ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ဝိစရဏ်သော၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓသည်၊ ပဒုမုတ္တရ၏ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အဂ္ဂပလံ၊သရက်သီးပြီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူဆောင်၏။ ဝိပ္ပသနေနှင့်၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျသည်၊ ဖြတ်သောအလျှကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝိရုသ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သတ္တုနော၊ ပဒုမုတ္တရ ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အဟံ၊ငါသည်၊အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီ၊ ။ဖွဲ့ပနိန္ဒ်၊ အခြေနှစ်ခြောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် ဖြတ်တော်မူသော၊လောကဇေဋ္ဌ၊ လောလသုံးခွင် ဘုံသုံးဖြင်ခွဲကြီး ဖြတ်တော်မူသော၊ နရာသဘ၊လူတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသရက်သီးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဇယပရာဇယံ၊အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို၊ ဇယိတွာ၊ စွန့်၍၊အစလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဌာနံ၊နိဗ္ဗာန် အရပ်သို့၊ပဏ္ဍောဝ၊ရောက်သည်၊အမှု၊ဖြစ်ပြီ။ ။ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊သတသဟဿသောကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ထိုပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ယံပလံ၊ အကြင်သရက်သီးကို၊အဒဒိံ၊ ကပ်လှူတူးပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသရက်သီးလှူဒါန် ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဝေနာမိ၊မသိတုတူး၊ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောဒုက္ခကို၊သည်၊ အဂ္ဂဒါနသာ၊သရက်ဦးလှူဒါကောင်းမှုလျာ၏၊ပလံ၊ဒုက္ခကိုပင်တည်း။ ။မယ္ဟံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ချေပိတာ၊ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ ထိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိတောပနေ၊တည်သည်ရှိသော်ကား၊ အာပရဘာဂေ၊နောက်အတို့၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာဒုကိတ္တနမရဟန်ပယ်ခွါအပ်ပြီးသော ရှားသောအယူကိုကြားခြင်းကို အရှင်းပြုသဖြင့်၊ ဒေညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။အတ္ထာယဝတာမေဗုဒ္ဓေ၊လ၊နတ္ထိဒါနိဝုနတ္ထာ၊ဝေါတိ၊အတ္ထာယဝတာမေဗုဒ္ဓေ၊လ၊ နတ္ထိဒါနိ ဝုနတ္ထာ၊ဝေါဟု၍၊ဤမှာပဋ္ဌဝါထာ၊ဤ၊ငါးဝါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။မေမမ၊ငါ၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ဝတ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေဝုဒ္ဓရံ၊ နေဝုဒ္ဓရာအမည်ရှိသော၊ နဒီ၊ဖြစ်သို့၊အဂါ၊ကြွတော်မူလာ၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ ယသာ၊ အကြင် ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မံ၊

အရောင်းတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရသောကြောင့်၊ ဝိန္ဓာဒိန္ဒီ၊ ဟောက်ပြန်သောဒေသကို၊ ဝိဝန္ဓယိ၊ပယ်ရှုပြီ၊ ၊ဥစ္စာဝဝေ၊ ပသုတ်ယုတ်ဖြတ်ဖြတ်ကုန်သော၊ယညော၊ယစ်တို့ကို၊ယဇိ၊ပူဇော်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ ဓိ၊ပူဇော်ခြင်း၊ကို၊ ဟော်၊စွန့်ပြီ၊သော၊ဤယစ်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ သဒ္ဓါ၊သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်၏ဟု၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ မည်ကျော်၊အောက်မေ့၏၊ပုထုဇဉ်နှင့်၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အနိဗ္ဗာဟုတော၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ချိတ်ဆွဲ၏၊ ၊ဒိဋ္ဌိဂဟနပဏ္ဍန်နော၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောတောရိုသို့ပြေးဝင်၏၊ပရာမာသေန၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊မောဟိတော၊ရိုက်မဲ့တွေဝေသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ အသုဒ္ဓိ၊သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊သံသုဒ္ဓိ သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍၊ မည်၊ဖြတ်ထင်၏၊အာဝိဒ္ဓ သု၊ပညာမယ္ဟဉ်ပုထုဇဉ်သည်၊ အနိဗ္ဗာဟုတော၊ အဂ္ဂိဗ္ဗာမောဟာဖြင့်ကန်း၏၊ မေ၊ငါအား၊ဝိန္ဓာဒိန္ဒီ၊ ဟောက်ပြန်သော ဒေယျကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ။ဘဝတို့ကို၊ပဒါလိတာ၊ ဖျက်ဆီး၊ဟောက်ခွဲအပ်ကုန်ပြီ၊ဒုက္ခီ၊ထေယျ၊ဂ္ဂိ၊ဖြတ်စွာဘုရားတည်း၊ဟူသောဖြတ်သောအလွှာ ခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဓုဟာဝိ၊ပူးဇော်၏၊ ကထာဂတံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊နမဿာမိ၊ ဦးခိုးပါ၏၊ ၊မေမယာ၊ငါသည်၊သဗ္ဗေ၊အားလုံးစုံကုန်သော၊ မောဟာ၊မောဟတို့ကို၊ပဟိန္နာ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဘဝတဏှာ၊ ဘဝဌ္ဌာတပ်တော်သောတဏှာတို့ကို၊ပဒါလိတာ၊ ဖျက်ဆီး၊အပ်ကုန်ပြီ၊ဇာတိသံသာရော၊ အဘာန်တ လဲလဲဖြစ်ကတ်သော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အစရှိသော သံသရာသည်၊ဝိဂ္ဂိ ဟော၊ကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ပုနဗ္ဘဝေါ၊ ဘဝသစ်၊ ဘန်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အတ္ထာယဝတ၊မတိ၊အတ္ထာယဝဘာရ၊မေဟူသည် ကား၊မယ်၊ငါ၏၊ဝတ၊စင်စစ်၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ဝတ၊ စင်စစ်၊တိတာ ယ၊စိပ္ပါ၊ခြင်း၌၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရား၊တည်း၊နဒီ၊နေရွှေ့ရံအာဂါတိ၊ နဒီ၊နေရွှေ့ရံအာဂါဟူသည်ကား။နေရွှေ့ ရာသင်္ဂါတံ၊နေရွှေ့ရာဟုဆိုအပ်သော၊နဒီ၊ဖြစ်သို့၊ အာဂန္တွာ၊ကြွတော်မူလာ၏၊ တာသာနဒိယာ၊ထိုဖြစ်၏၊တိ၊ရေ၊ ကမ်းနား၌၊မော၊ငါ၏၊ ဘာဝေ၊ အစ်ကို့ဖြစ်သော၊ ဥရုဝေဠကဿပသား၊ ဥရုဝေဠကဿပ၏၊ အာသမ်း ကျောင်းသင်ခန်းသို့၊ဥပဂတောတော၊ကပ်လေ၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါ ယော၊ဂါထာလာချက် ဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ ဒုဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ယထာဝုတ္တ မတ္တံ၊အကြင်ဆိုကာမျှသောစကား၊ကို၊ ဝိဝရိတုံ၊ဖွင့်အံ့သောငှါ၊ ယာသာ

ဟန္တိအာဒိ၊ ယသ္သာဟံ ဣတိသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္သာတိ၊ယသ္သဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတောဟုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ယသ္သဗုဒ္ဓသာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ မေတ္တာသုတ္တာ နာတိ၊မေတ္တာသုတ္တာနဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စပဋိသံယုတ္တံ၊သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊မေတ္တာ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏိတ္တာ၊နာရ၍၊သောတဒ္ဓါရာနှင့် သာရေန၊သောတဒ္ဓါရိသို့၊အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ဥပလဘိတ္တာ၊ရ၍၊ မိန္တ္ရာ ဒိဋ္ဌိ ဝိဝဋ္ဋယိန္တိ၊မိန္တ္ရာဒိဋ္ဌိ ဝိဝဋ္ဋယိ ဟူသည်ကား၊ယညာဒိဟိ၊ ယဇ်ပူဇော် ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဣသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ဝိပရိ တဒဿနံ၊ ဟောကိုပြန်သော အားဖြင့်မြင်ခြင်းကို၊ ပဓာနံ၊ ပယ်ခွါပြီး မိန္တ္ရာဒိဋ္ဌိ ဝိ ဝဋ္ဋယိန္တိ၊ မိန္တ္ရာဒိဋ္ဌိ ဝိဝဋ္ဋယိ ဟု၍၊ ဝတ္ထုမေဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ် ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယ္ယာဂေတ္တာ၊ချ၍၊ ဒသေတုံ၊ ပြအံ့သော ဌ၊ ယဇိန္တိ အာဒိ၊ ယဇိ ဣသိုအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယဇိ ဥစ္စာဝစေ ယညေတိ၊ ယဇိ ဥစ္စာဝစေယ ညေဟူသည်ကား၊ ပါကဋယညေ၊ အထူးထူးသော ထင်ရှားသောယဇ်တို့ကို၊ ထောမေယျဗဟုပ္ပေယျာဒိကော၊ ထောမေယျယဇ် ဗဟုပ္ပေယျယဇ်အစ ရှိကုန်သော၊ နာနာဝိဓေ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော၊ ယညေ၊ ယဇ်တို့ကို၊ယဇိ၊ပူဇော်ပြု၊ ၊အဂ္ဂိဟုတ္တံ့ဟေတိ အာဟန္တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ့ဟေတိ အဟံ ဟူသည်ကား၊ တောသံယညာနံ၊ ထိုယဇ်တို့ကို၊ ယဇနဝေသေန၊ ပူဇော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဟုတိ ။ပူဇော်ဘွယ်ကို၊ ပဋ္ဌဝဏ္ဏော၊ ခြိုးမြောက်ထောက်ပံ့သည်ဖြစ်၍၊အဂ္ဂိ ၊မီးကို၊ ပရိဝရိ ၊လုပ်ကျွေးပြု၊ သော သုဒ္ဓိတိမညေ္ဇာတိ။ သောသုဒ္ဓိတိမညေ္ဇာဟူသည်ကား၊ သောယညေ ကိရိယာ၊ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုသည်၊ အဂ္ဂိပါရိစရိယာ၊မီးကိုလုပ်ကျွေး ခြင်းသည်၊သုဒ္ဓိဟောတုဘာဝတော၊စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်။ သုဒ္ဓိ ၊သံသရာမှစင်ကြယ်၏၊ ဝေ၊ ဣသိုပြုသည်ရှိသော်၊ မေ၊ငါ အား၊သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣသို့၊မညေ္ဇမာနော၊အောက်မေ့လျက်၊ အဒ္ဓိဘူတောဝုဏ္ဏနောတိ၊အဒ္ဓိဘူ တောဝုဏ္ဏနောဟူသည်ကား၊ ပညာစက္ခုဝေကလ္လေန၊ ပညာစက္ခုကန်း သဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနတာယ၊ အဝိဇ္ဇာမရှိပြီးဖြင့် ကန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏနော၊ပုထုဇဉ်သည်၊အဒ္ဓိဘူတော၊အမှောင်အတိဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝနဂ္ဂဟနပဇ္ဇတ္ထဂ္ဂဟနာဒိနံ ဝိယ၊ တောင်ပေါက်သော ချုံတောင်၌

ပေါက်သောချုံ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ရုရာတိုက်ကုမနဉ္ဇေန၊ လွန်ကြောက်နိုင်ခဲကူးခပ်နိုင်ခဲသော သဘောအနက်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိယေဝ။ ဒိဋ္ဌိသည်ပင်ဖျင်း၊ ဂဟန်။ တောချုံတည်း။ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တောချုံသို့ ပဝတ္တနေသောအနုပရိဠာ၊ ပြေးဝင်သည်တည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂဟနုပဝတ္တနော၊ ဒိဋ္ဌိဂဟနုပဝတ္တနမည်၏။ ပရာမာသေနာတိ၊ ပရောမာသေနဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသဘာဝ၊ တရားသဘောကို၊ အတိုက်ကုမ်တွေ့၊ လွန်၍၊ ဇုဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာ ဖျင်း၊ သစ္စာ။ မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရာမသနတော၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရာမာသသခါ၊ တေန၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသေန၊ ဟောက်ပြန်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မောဟိတောတိ၊ မောဟိတောဟူသည် ကား၊ ရဟန္တာဝတ်၊ ရိုက်မဲ့တွေ့ဝေသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝိတော။ ရောက်စေအပ်၏။ အာသဒ္ဒိ မည်ံသံသုဒ္ဒိန္တိ၊ အာသဒ္ဒိ မည်ံသံသုဒ္ဒိ ဟူသည်ကား၊ အာသဒ္ဒိမဂ္ဂံ၊ သံသရာဝဋ်မှမစင်ကြယ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ယင်ဟူ၏ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ သုဒ္ဒိမဂ္ဂံ၊ သံသရာဝဋ်မှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏ဟူ၍၊ မည်၊ မှတ်ထင်၏၊ အမည်၊ မှတ်ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့မှတ်ထင်ရာ၌၊ အဒ္ဓိဘူတော အဝိဒ္ဒသုဘိ၊ အဒ္ဓိဘူတော အဝိဒ္ဒသုဟူ၍၊ ကာရဏံ။ အကြောင်းကို၊ အာပဟ၊ ဆိုတို့၊ အဝိဇ္ဇာယ။ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အဒ္ဓိဘူတော၊ အဖိုက်အတိုဖြစ်၏၊ တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မံစ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သမထဝိပဿနာ အစရှိသောတရား၊ ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ယုတ္တပယုတ္တဟု၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊ ကိုလည်း၊ ကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝိဒ္ဒိ ၊ ရှေ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မည်ံ ၊ မှတ်ထင်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟေ၊ အနက်တည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပဟီနာ မေတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပဟီနာ မေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗ၊ သမ္ဗု ခါ၊ ဘုရား၊ မျက်မှောက်တော်ဘော်ဆောက်၌၊ စတု သစ္စဂဗ္ဘံ ၊ သစ္စာလေးပါး အတွင်းဝင်သော၊ ဓမ္မကထံ ၊ တရားစကားတော်ကို၊ သုတ္တာ ၊ ကြားနာ ရှေ့ ၊ ယောနိသော ၊ အာသင်္ဂအား ဖြင့်၊ ပဒုံ ပဒုန္တိ ၊ သ ၊ ကျင့်သော ၊ ဧဝံ ဘူတ ၊ သ ပ ၊ ဤသို့ ဖြစ် ၊ သော ၊ ဝါ ၊ အား ၊ ကား ၊ အ ရိယ ၊ မ ဂ ၊ သ ဒ္ဓါ ၊ ဒိ ဋ္ဌိ ယ ၊ အ ရိ ယ ၊ မ ဂ် ၊ တည်း ၊ ဟု ၊ ဆိုအပ် ၊ သော ၊ သ ဒ္ဓါ ၊ ဒိ ဋ္ဌိ ၊ ဖြင့် ၊ သ ဗ္ဗ ၊ ပါ ၊ အ လုံ ၊ ရုံ ၊ လည်း ၊ ဖြစ် ၊ သော ၊ ဒိ ဋ္ဌိ ၊ ဒိ ဋ္ဌိ ကို ၊ သ မ ဏ ဗ္ရာ ဟ ၊ ဝ ၊ သော ၊ သ မ ဏ ဗ္ရာ ဟ် ၊ ၏ ၊ အ စ ဝ် ၊ အား ၊ ဖြင့် ၊ မ ယ် ၊ ဝါ ၊ အား ၊ ပ ဟီ နာ ၊ ပ ယ် အ ပ် ၊ ၏ ၊ ဘ ဝါ ၊ ဘ ဝါ ဟူ သည် ကား ၊ ကာ မ ဘ ဝါ ဒ ယော ၊ ကာ မ ဘ ဝ အ စ ရှိ ရှိ ကုန် သော ၊ သ ဗ္ဗ ဝိ ၊ အ လုံ ၊ ရုံ ၊ လည်း ၊ ဖြစ် ကုန် သော ၊ ဘ ဝါ ၊ ကို ၊ ပါ ၊ သော ဘ ဝ တို့

ကို၊အရိယမဂ္ဂသင်္ဂြိုဟ်၊ အရိယမဂ်ခေါ်သော်လျက်ဖြင့်၊ဝိဒါလိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ဝိဒ္ဓသိတာ၊ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ ရုပ်ပါဒိဒကို့ကောယျဂို့နှင့်၊ ရုပ်ပါဒိဒကို့ကောယျဂိုဟု သည်ကား၊ အာဟုနေယျာဒိကော၊ ပူဇော်ဘွယ် အစရှိသည်ဖြင့်၊ဆောတွာ၊စွန့်၍၊ သဒေဝကသ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ၊လောကသုံးပါးထက်၊ အဂ္ဂဒကို့ကောယျတာယစ၊ ဖြတ်သောအလ္လ ကိုခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသ၊အလုံးစုံသော၊ ပါပသ၊မကောင်းမှုကို၊ ဝိဟနတောစ၊ လောင်တတ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဒကို့ကောယျဂို့၊ဖြတ်သောအလ္လကိုခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ခုစ္ဆိုက် ရုမကောင်းမှု မှောင်လောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒကို့ကောယျဂို့ အာမည်တော်ရှိသော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဇုဟာမိ၊ပူဇော်ရပြီ၊ ပရိစရामိ၊ပူဇော်ရပြီ၊ မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ တယိဒံတံ့ဇုဒ်ဒကို့ကောယျဂို့ပရိစရဏံ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဒမိနဝနိတမထိတ သင်္ဂီအာဒီနိုရ ပေကွံ့နှိမ်ပမ်းဆီဦးရက်တက်ထားပတ်အစရှိသည်တို့ဦးခဲ့ကွက်ခြင်းကင်း သည်ဖြစ်၍၊သဏ္ဌေ၊ဖြတ်စွာဘုရား**အား**၊နမဿသနမေ၀၊ရှိခိုးခြင်းသည်သာ လျှင်တည်း၊ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊နမဿာမိတထာဂတန္တိ၊နမဿာမိတထာ ဂတံ့ဟု၍၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊သေ၊သောပုဗ္ဗနယော၊ဤသို့ရုံးစီးရှေးဆို နည်းသည်၊ယုတ္တော၊ လျှောက်ပတ်လှလေပြီ၊ဝါ**အ**ပရောနယော၊နည်းတ ပါး၊ကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦး**အုံ**၊ဇုဟာမိဒကို့ကောယျဂို့နှင့်၊ ဇုဟာ မိဒကို့ကောယျဂို့ဟု သည်ကား၊ဒါယကာနံ၊**အ**လ္လပေးသောဒါယကာတို့၏၊ ဒကို့ကာယ၊**အ**လ္လ၏၊ မဟာပ္ဖလဘာ၀ကရဏော၊**အ**ကျိုးကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါ့ပသ၊**အ**ကုသိုလ်ကို၊ဒဟနေနစ လောင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒကို့ကောယျဂို့ဘုတံ့ဖြတ်သောအလ္လခံ ဝုဂ္ဂုလ်တို့၏မိုးသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ **အ**ဂ္ဂေါနံ့ပမိုယ်ကို၊ ဇုဟာမိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ပရိစရာမိ၊လုပ်ကျွေး၏၊တ**ထာ**၊ထို**အ**ခြင်းဖြင့်။ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ပရိစရာမိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး**အ**ဂ္ဂဒေ၀ံ၊မိုးနတ်ကို၊နမဿာမိ၊ရှိခိုး၏၊ ဣဒါနိပန၊ယခုအခါဦးမူကား၊**တ**ထာဂ**တာ**နံ၊ဖြတ်စွာဘုရား**တို့**ကို၊နမဿာ မိ၊ရှိခိုးပါ၏၊ဣတိ**ဧ**ဝံ၊ဤသို့ပရိစရာမိ၊လုပ်ကျွေး၏၊ မောဟာသဗ္ဗေပဟီနာ မေတိ၊**မ**ောဟာသ**ဗ**ေ့ပဟီနာ**မ**ေဟု သည်ကား။ ဒုက္ခေ၊ဒုက္ခသစ္စာ၌၊**အ**ညာ ဏာဒိ**ဘေ**ဒါ၊ မသိခြင်းစသည်**အ**ပြားရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ **အ**လုံးစုံကုန် သော၊ မောဟာ၊**မ**ောဟာ**တို့**ကို၊ မယ္ဟံ၊ ငါ**အာ**း၊ ပဟီနာ၊ ပယ်**အ**ပ်ကုန်ပြီ၊ သမုဒ္ဓိန္နာ၊ဖြတ်**အ**ပ်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ယခု**အ**ခါ၌၊ ပုနဗ္ဘ**ဝေ**၀၊ တ**ာ**ဝန်**အ**သပ်

မဖြစ်ရခြင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိပြီ။ တိသုဝိပဒေသုသုံးပါးသောဝုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ မေသဒ္ဒေါ၊မေသဒ္ဒါကိုအာနေတွာ၊ဆောင်၍။ ယောဇေတဗ္ဗော။ ယှဉ်အပ်၏။ ၊နဒီကဿပဘေရုဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ နဒီကဿပမထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ပဋ္ဌာန်ပါတိ-၁-ပဋ္ဌာန်-၂၀၄-ဂယာကဿပဘေရုဂါထာ၊

ပါတောမဏ္ဍနိကန္တိ အာဒိကာ၊ ပါတောမဏ္ဍနိကံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂယာကဿပဘေရုဿ၊ ဂယာကပမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ပိ ဤဂယာကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္ကေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဇ္ဇူပနိဿယံ၊အခုဟတ္တုဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ဥပစိနုန္တော၊ဆည်းပူးရာဘွေသည်ရှိသော်၊ ဣဒေါ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ကေတိ သေကပ္ပေ၊သုံးဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညုတံ။ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊နိသာရ ဏဒ္ဓာသယတာယ၊ သံသရာဝန္ဒိမှ ထွက်မြောက်ခြင်းဌာနလွန်သောအလို ဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊လောဂဝါသံ၊အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင် ကိုပယာယ၊ပယ်စွန့်၍၊တာပသပဗ္ဗဇ်၊ ရဟေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊အရညာယတနေ၊လူသူဝေးကွာမြိုင်တောသာ၌၊အာသမံ၊သင်ပမ်း ကျောင်းကို၊ကာရေတွာ၊ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ဝနမူလဖလာဟာရော၊တော ၌ဖြစ်သောအဖြစ်အာဘီးသာအစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတော အာရုတိယော၊အတော်မဟုတ်ကောင်းသောကိုယ်အထည်းတည်း။ တဿ၊ထို ကဿပ၏၊ အာသမသမီပေန၊ သင်ခမ်းကျောင်းအနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ကြွ တော်မူလာ၏၊သော၊ထိုဂယာကဿပသည်၊ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို ဒိသွာ၊မှုးဖြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ သင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ဂိုဏ်း၍၊ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော

အရေပ်ခ္ဍားငွေတော၊တည်လျက်၊ဝေလီ၊အခါကို၊ ဩဠေလောကေတ္တာ၊ကြည့်၍၊ မနောဟာရာနှိ၊စိတ်နှလုံးကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ကောလဟလာနှိ၊ဇီးသီး တို့ကို၊သဏ္ဌ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနေသိ၊ကပ်သ္ဌာ၏၊ သော၊ထိုဂယာ ကဿပသည်၊ တနှ ပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသုခနှင့်ပြည်လူ,ပြည်တို့၌၊သံသရာနွေ့ကျင်လည် ရသည်ဖြစ်၍၊ဤသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား၊ဖျိုး၌၊နန္ဒတ္တိတ္ထား၊ဖြစ်၍၊ဝယပွားတွေ့ရှာ၊ တဆဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊နိသရေဏာရှာသယ တာယ၊ သံသရာဝဋ်ဖွက်ခြောက်ခြင်းခွဲကဲလွန်သော အလိုဆန္ဒအာသ ယရှိသည်ဖြစ်၍၊လေးရာဝါသီ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာ ယ၊ပယ်စွန့်၍၊တာပသပဗ္ဗဇ်ခံ၊ရှေ့ရှုဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ္ကာ၊ရှုဟန်း ပြု၍၊ဒွိဟိတာပသာသတေဟိ၊နှစ်ရာသောရှေ့ဘို့နှင့်၊သင်္ခီ၊တက္ခ၊ဂယာ ယံ၊ဂယာဖြစ်နှား၌၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ ဟိ၊စကား၊အထူးပြုဆိုဦးအုံ၊ အာသ၊ ထိုဂယာကဿပအား၊ ဂယာယံ၊ဂယာဖြစ်နှား၌၊ ဝသနတောစ၊နေခြင်း ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ကဿပ၊ဂေါတ္တတာယစ၊ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဂယာကဿပေါတိသမညာ၊ ဂယာကဿပဟူ သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဂယာကဿပသည်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်နှင့်၊ သင်္ခီ၊တက္ခ၊ ဇေတိသိက္ခဥပသမ္ပဒံ၊ဇေတိဘိက္ခုရှုဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒတ္တာ၊ပေးတော်မူ၍၊ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊အာဒိတ္တသုတ်ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ဩဝါဒိယ မာနော၊ဆုံးမသည်ရှိသော်၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည် လေ၏၊တနှ၊ထို,ကြောင့်၊အပါနေ၊ကောဃဒါယကမထေရ၏အပေါ်ဒါန်၌၊ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ တဒါ၊ထိုသိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အဓိနုစမ္ဘနိဝဏ္ဏော၊သစ်နုက်ရောင်ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါကစီရဝေရော၊လျှော် တောကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ခါရိကံ၊ ပရိက္ခာရာပန်ပြည့်သော်ထမ်းပိုးကို၊ခဲ ရယိတ္ကာနှ၊ဆောင်၍၊ကောလံ၊အိမ်ဓိုးသီးကို၊အာသမံ၊သင်ပန်း၊ကျောင်းသို့ အာဟာသိ။ ဆောင်ပြီ၊ ။ဓိနော၊ မာရ၏ငါးပါး၊ကိုအောင်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဒ္ဓိသမယော၊ထိုအခါ၌၊ဧကော၊တယောက် အထည်း၊တည်း၊ အဒုတိယော၊အား၊ဖော်မပါဘဲ၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ် သိမ်း၊ ဓောတေ၊ရှော၊ ဘောက်ပလျက်၊ မမ၊ငါ၏၊ အာသမံ၊ သင်ပန်း ကျောင်းသို့၊ဥပဂန္တွာ၊ကြွတော်မူလာ၏၊ ။သက်စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို၊ ပသာ

ဒေတ္တာ၊ကြည်းစေ၍သပ္ပတ်။အားရောင်ရှိတော်မူသောဘုရား၊မြတ်ကို၊အာသိ
ဝါဒိယ၊ရှိခိုးဦး၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဥတောဟိဟဘွေယိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို
ဖြင့်၊ပဝ္တယ္ဟ၊ချိုချောက်၍၊ ကောလံ၊ဓီးသီးကို၊ ဗုဒ္ဓသ။မြတ်စွာဘုရားအား၊
အဒါသိ'၊လှူပြီ၊ ။ဣတောဒ္ဒိတိယဘဝေ ဟ္ဟ ၁ မ္ဟိ၊ ကေတိ'သောကပ္ပေ၊သုံး
ဆဲ့တစ ဟ္ဟ ၁ သက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ယံ၊ဖလံ။အကြင်အိပ်ဓီးသီးကို၊ အဒ
ဒိ'၊လှူခဲ့ဘူး၏။တ ဿ၊ကမ္မဿ၊ ထိုဓီးသီးလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
ဒုဂ္ဂတိ'၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊နာဘိစာနာမိ၊မသိရဘူး၊ ဣဒံ။ဤသို့မသိရခြင်း
တည်း၊ဟူသော အကျိုးသည်၊ ကောလဒါနသ။ အိပ်ဓီးသီးလှူခြင်း၏၊
ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။မယ္ဟံ၊ငါအား။ ကိလေသာ၊ကိကေသာတို့ကို၊
ဗျာပိတာ၊ရတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသ။မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊
အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ'လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ'ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟော
အပ်၏၊ ။

အရဟာတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတောပန၊ တည်သည်ရှိသော်
ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ'၊ အကျင့်ဝတ် မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ပစ္စ
ဝေက္ခိတ္တာ။ ဆင်ခြင်၍၊ ပါပပဝါဟုကိတ္တုနမရဟေန၊ မကောင်းမှုကို ဆေး
လျော်ခြင်းကို ကြားခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ အာညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကရောန္တော၊ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါတောမဏ္ဍိကံသာယံ၊ ပ၊ ကတံ
ဗုဒ္ဓသာသနန္တိ၊ ပါတောမဏ္ဍိကံသာယံ၊ပ။ ကတံဗုဒ္ဓသ သာသနံ
ဟူ၍၊ ဣမာပဋ္ဌကထာ၊ ဤငါးကထာတို့ကို၊ အာဘာသိ။ ရွတ်ဆိုတော်မူ
၏၊ ။ပါတော၊ နံနက်အာခါ၌လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိကံ၊ ပွန်းတည့်အာခါ၌
လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ညဉ့်အာခါ၌ လည်းကောင်း၊ဒိဝသသတ်ကူတွဲ၊
တနေသုံးကြိမ်၊ ဂယာဖဋ္ဌ၊ယာ၊တပေါင်းလဉ္ဇတ္တရပရဖိုက် နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်
၍နှစ်တိုင်း ရေချိုးသဖြင့် မကောင်းမှုကို ဆေးလျော်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်
ဂယာဖဋ္ဌ၊အာမည်ရှိသော၊ ဂယာယ၊ ဂယာဆိပ်၌၊ ဥဒကသောတံ၊ ရေအ
ယဉ်သို့၊အဟံ။ငါသည်၊သြတရိ'၊သက်ဆင်းပြီ၊ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဦး၊အာညာသုဝ
တိသု၊တပါး၊သောအဖြစ်တို့၌၊မယာ၊ငါသည်၊ယံ'ပါပံ၊အကြင်မကောင်းမှု
ကို၊ပကတံ'ပြုအပ်ပြီ၊ဒါနိ ဒုက္ခဒါနိ၊ ယသုအာခါ၌၊ တံ'ထိုမကောင်းမှုကို၊ဆုရ
ဣတိ'ဖြစ်၌၊ပဝါဟေတိ'မျှောလေပြီဟု၍၊ဝုဇ္ဈေ'ရှေးဦး၊ဒေဝဒိတ်၌၊ဣတိ'ဤသို့သောအယူ
ရှိသည်။ အဟု'ဖြစ်လေ၏၊ ဝမ္ဘဏ္ဍသပါတပဒံ။ သဒ္ဒါအနက်နှင့်တကွဖြစ်
သောပုဒ်ရှိသော၊သုတသိတံ'စင်စစ်သံသရာဝဋ်ဖွယ်ထွက်မြောက်ကြောင်း
ကို၊ကောင်းစွာပြောတော်မူအပ်သော၊ ပါဠိ'၊ မြတ်စွာသခုရားစကား၊ကျော်

ကိုယ်သုတ္တာ၊ကြားနာရေ၊တရားမတ္တသဟောအားဖြင့်ပြန်သေး။ ယာယာ ဝကား၊ထိုကာသည်အားလျှော်စွာဖြစ်စေအပ်သော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုတတ်သော၊အတ္ထိ၊ဒုက္ခသမုဒယအစရှိသောအနုက်ကို၊ ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခိသိ၊ပရိညေယျအစရှိသောအားဖြင့်ဆင်ခြင်ပြီး၊ နိန္နာတသဗ္ဗပါပေါ။ ဆေးလျှော်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၊ အမှိုက်ဖြစ်ပြီး၊နိမ္မလော၊ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးတို့မှကင်း၏၊ ပဟာ တော၊စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိ၏၊သုစိ၊စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့် ရှိ၏၊သုဒ္ဓေါ။ စင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ သုဒ္ဓသ၊ဝါသနာနှင့်တကွ အလုံးရုံသော ကိုးလသာ အညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်တော်မူသော ဘုရား၏၊ဒါယာဒေါ။ လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အမွေကိုခံယူ တတ်သော၊ဩရသော၊ ဩရဝင်တော်နှစ်သားတော်စင်သည်။အမှိုက် ဖြစ်၏၊အဋ္ဌကိုကံ၊အာဂါဂုစပါး၌ရှိသော၊ဝါသောတံ။ ရေအာယဉ်သို့၊ဩဂယှ၊ သက်ဝင်၍၊သင့်ပါပ်၊အလုံးရုံသောမကောင်းမှုကို၊ပဝါဟယိ။ဆေးလျှော် ရေပြီ၊တိသော၊သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အဗ္ဘာဝမိ။ရေပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတောက်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာရုံပေပြီ၊ ။

တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ သဝေါ်ပဗ္ဗော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနုက်တည်း၊ပါတော၊ နံနုက်နေထွက်သောအခါ၌၊သူရိယုဂ္ဂမနေ၀ေလာယံ၊ နံနုက်နေထွက်သော အခါ၌၊မဏ္ဍူနိုကေ၊မွန်းတည့်အခါ၌၊ မဏ္ဍေ၀ေလာယံ။ မွန်းတည့်အခါ၌။သာ ယနှ၀ေလာယံ၊ညချမ်းသောအခါ၌၊ဟေတု၊ ဤသို့၊ ဒိ၀သသတိကဗ္ဗတ္ထုံ၊တ ရေသုံးကြိမ်၊တယောဝါရေ၊တနေ့သုံးကြိမ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ရေသို့၊ ဩတရိ။သက်ဆင်းပြီ၊ ဩဂါဟိ။သက်ဆင်းပြီ၊ ဩတရ၊ရွှံ့ဆွေး၊သက် ဆင်းသော်လည်း၊သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ယတ္ထကဗ္ဗစိ၊အမှတ် မရှိတစုံတခုသောဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ယဒါ၀ါတာဒါ၀ါ၊ဟုတ်ဟုတ်ခြား ခြားသောဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊နဩထခေါ်၊စင်စစ် သော်ကား၊ဂယာ၊ဂယာဖြစ်သည်၊မဟာဇနသ၊ လူများအပေါင်း၏၊ပါပ ပ၀ါဟနံ၊မကောင်းမှုကိုဆေးလျှော်ရာဖြစ်ပေတည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဘိသမ္ဘ တေ၊လူတို့သည်သမုတ်အပ်သော၊ ဂယာတိဣဒေ၊ ဂယာဖြစ်ဆိပ်၌၊ဂယာ ဝဏ္ဏ၊ယာ၊ဂယာဖြစ်အမည်ရှိသော။ ဂယာဖဗ္ဗ၊နာမကေ၊ ဂယာဖဗ္ဗ၊အမည် ရှိသော၊ဖဗ္ဗ၊နုမာသသ၊ တပေါင်းလ၏၊ ဥတ္တရဖဗ္ဗ၊နက္ခတ္တေ၊ဥတ္တရပရဂုံ နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော တပေါင်းလပြည့်နေ့၌၊ အနုသံ၀ဏ္ဏ၊ရံ၊နှစ်တိုင်း၊ ဥဒ

ကောရော ဟန်းရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ ကြိုဝမ်ဖန်ယွင်းအား ထုတ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဤတို့ကား အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဤဒါနိ၊ ယဝ အခါ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယေနာဓိပ္ပာယေန၊ အကြင် အလိုဖြင့်၊ ဥဒကောရောဟနံ၊ ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တံ၊ အာဘန် တလဲလဲ အားထုတ်၍၊ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ယံမယာတိဂါထံ၊ ယံမယာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တသာ၊ ထိုဂါ ထာ၏၊ အဗ္ဘော၊ အနက်ကား။ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဤတော၊ ဤအ ဖြစ်မှ၊ အညာသုဇာတိသု၊ တပါးသောအဖြစ်တို့၌၊ ယံပါပကမ္မံ၊ အကြင်မ ကောင် မှုကံကို၊ ဥပစိတံ၊ သည်းပွန့်ခဲ့ဘူး၏၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ဤဒါနိ၊ ယဝ အခါ၌၊ ဤဂယာတိယ္ထေ၊ ဤဂယာဖြစ်ဆယ်ပါ၌၊ ဤမိ သာစဂယာဗဟုယာ ဤဂယာဗဟု၊ အာမည်ရှိသော ဥတ္တရေဝရဂုံနဂ္ဂတ်နှင့် ဗုဒ္ဓသော တပေါင်းလ ပြည့်နေ့၌၊ ဤမိနာ ဥဒကောရောဟနေန၊ ဤရေသို့သက်ဆင်းသဖြင့်။ ပဝါဟ ဝိ၊ မျှောလို့၊ အပနေဝိ၊ ပယ်ရှင်းနို့၏၊ ဝိဂ္ဂဟာလေဝိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ ပုဏ္ဏေ၊ ဘုရားသာ သနာတော်သို့ဆည်းကပ်သည်မှ ရှေးကာလ၌၊ သတ္တုသာသနပဝမနတော၊ ဘုရားသာသနာတော်သို့ဆည်းကပ်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး အတိတ်လွန်ကာလ ၌၊ ဝေဝိဒ္ဓိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဖေါက်ပြန်သောအပြင်သည်၊ ဝေ ရှုပရိပရ ဒတသနော၊ ဤသို့သဘောရှိသောဖေါက်ပြန်သောအပြင်သည်။ အဟုအ ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ၊ဓမ္မဏ္ဍသဟိတံ ပဒန္တိ၊ ဓမ္မဏ္ဍသဟိပဒံဟူသော ဤညွှန်း ခြင်းသည်၊ ဝိဘတ္တိအလေပေန၊ ဝိဘတ်မကျေသောအားဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းတည်း။ ဓမ္မေနစ၊ ပါဠိအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထေနစ၊ အဋ္ဌက ထာအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟိတကောဠာသံ၊ တကွဖြစ်သော အစုကို၊ အာဒိတောပ၊ အစမှ၊ မဇ္ဈတောပ၊ အလယ်မှ၊ ပရိယောသာနတောပ၊ အဆုံးမှ၊ ဓမ္မပသံဟိတံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ကေ ဠေန၊ စင် စစ်အားဖြင့်၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာဝဋ် ကျော့ကွင်းညွှတ်မှလွတ်မြောက် ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝစ နံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ သုတ္တာ နု၊ ကြားနာရ၍၊ တေနု၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသိတံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သောတရားတော်သည်၊ ပရမတ္ထသဘावेန၊ ပရမတ္ထသဘောအား ဖြင့်၊ တဿ ဘာဝတော၊ မဟောက်မပြန်မှန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထံ၊ တထမည်၏၊ ယထာရုဟံ၊ ထိုက်သည့်အားလျှော်စွာ၊ ပဝတ္တိတဥ္စပါ ယေန ဘာဝေန၊ ဖြစ်စေအပ်သောအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတာတော၊ ထင်

စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ယထာဝကံ၊ယာထာဝကမည်၏၊ဒုက္ခာဒိ
အာဏတို့၊ဒုက္ခအစရှိသောအနက်ကို၊ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်၊ဥပါယေန၊
အသင့်အားဖြင့်၊ပရိညေယျာဒိဘာဝေန၊ပရိညေယျအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊
ပစ္စဝေက္ခိတ်၊ဆင်ခြင်အပ်ပြီး၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာကို၊ပရိညေယျံ၊ပိုင်းခြားမှတ်သိ
အပ်၏၊သမုဒယော၊သမုဒယသစ္စာကို၊ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏၊ နိရော
ဓော၊နိရောဓသစ္စာကို၊သစ္ဆိကာတဗ္ဗော၊မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂ
သစ္စာကို၊ဘာဝေတဗ္ဗော၊ပွားစေအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ပဋိပတ္တိ၊ပဋိပတ်ကို၊
အားဝက်မှီ၊ဆင်ခြင်ပြီ၊ဥာဏစက္ခုနှာ၊ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ပသဒိ၊ထိုးတွင်းမှတ်သိ
ပြီ၊ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးတွင်းမှတ်သိပြီ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
တည်း၊ နိန္နာတသဒ္ဒပါပေါဒိတိ၊ နိန္နာတသဒ္ဒပါ၊ပေါဒိဟူသည်ကား၊ ဝေဝံ
ဤသို့၊ပဋိဝိဒ္ဓသစ္စတ္တာဝေ၊ ထိုးတွင်းမှ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အရိယာမဂ္ဂစေလေန၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသောရေ
ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍာလိတ သဒ္ဒပါပေါ၊ ဆေးလျှော် အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုရှိသည်၊အဒ္ဒါ၊ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုသို့ဆေးလျှော်ပြီးသောမ
ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ရာဂမလာဒိနံ၊ ရာဂမလအစရှိ
သော အညစ်အကြေးတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မဖြစ်သဖြင့်၊နိမ္မလတ္တာ။ ကင်း
သော အညစ်အကြေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမ္မလော၊ နိမ္မလမည်၏၊
တတောဝေ၊ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာယ၊ ထိုသို့စင်ကြယ်သောကိုယ်
အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ပရုတောပရုတမည်၏၊ ပရိသုဒ္ဓ
ဝစီသမာစာရတာယ၊စင်ကြယ်သောကောင်းသောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊သုစိ၊သုစိမည်၏၊ သုပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရတာ
ယ၊ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော နှလုံးအကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊သုဒ္ဓေါ၊သုဒ္ဓမည်၏၊ သဝါသနသဒ္ဒကိလေသမလရိသုဒ္ဓိယာ၊ ဝါသ
နာနှင့်တကွအလုံးစုံသော ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်း
ကြောင့်၊သုဒ္ဓသ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊
လောကုတ္တရဝေမုတ္တိယာသ၊လောကုတ္တရာတည်းဟူသောတရား၊အပ္ပေကို၊
အာဒိယနတော၊ ခံယူတတ်သောကြောင့်၊ ဒါယာဒေါ၊ ဒါယာဒမည်၏။
တဲ့သဝ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ဒေသနာဉာဏသမုဋ္ဌာနဥရသဝါ
ယမဇနိတာဘိဓာတိတာယ၊ ဒေသနာဉာဏ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော
ရင်တော်၌လုံ့လသည် ဖြစ်စေအပ်သောဖြတ်သောဓာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဩရသောပုတ္တော၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ အဒ္ဓါ၊

ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ ဝုနဝိ၊ ထကနဲ့လည်း။ အတ္ထနော။ မိမိ၏။ ပရမတ္ထတော။ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ နှာတကတာဝမေ၀၊ ခေါ်ကျော်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို သာလျှင်၊ ဝိဘာဝေ ထုံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငါ၊ ဩဂယ္ဟာတိ ဩဂဿနုဂါထံ၊ ဩဂါယ္ဟတူ သောအဆုံးဂါ ထာကို၊ အာဟ။ ခုနှိုးတော်မူ၏၊ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ဩဂယ္ဟာတိ။ ဩဂယ္ဟတူ သည်ကား ဩဂါဟေတွာ။ သက်ဝင်၍၊ အနုပဝိသိတွာ။ သက်ဝင်၍၊ အဋ္ဌိ ကံသောတန်ဖို့။ အဋ္ဌိကံသောတံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိအာဒိဟု။ သမ္ဘာဒိ ဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌက်သမောဒါနဲ့ဟူတံ၊ အက်ရှစ်ပါးဖြင့် ပေါင်းအပ် သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂသောတံ၊ မဂ်တည်းဟူသောရေအယဉ်ကို၊ သမ္ဘ ပါပံပဝါဟိန္တိ၊ သမ္ဘပါပံပဝါဟိ'ဟူသည်ကား။ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ သော၊ ပါပမလံ၊ မကောင်းမှုတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ပဏ္ဍာလေ သိ'၊ မျှောပြီ။ အရိယမဂ္ဂဓလပဝါဟေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောရေ၌ ဆေးလျှော်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထနှာတကော၊ ပရမတ္ထသောတောအားဖြင့် ဆေး လျှော်သည်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၀၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင် တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ရှိ၏။ အဇ္ဈာဂမိ'၊ ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်ခဲ့ပေ ပြီ။ ။ဂယာကဿပဗြာဟ္မဏဇာတိတော်ကုန်၏။ ဂယာကဿပ မထေရ်၏ဂါ အာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၅-ဝက္ကလိဗြဟ္မဏဇာတိတော၊

ဝါတရောဂါဘိနိတောတိအာဒိကာ၊ ဝါတရောဂါဘိနိတော ဤသို့အစ ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှင်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဝက္ကလိဗြဟ္မဏသ၊ ဝက္ကလိမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ဂထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤ ဝက္ကလိမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေ့ရှေးသောဘုရားရှင်တို့ ၏အထံ တော်တို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာ ဖွေသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ သက်ထက်တော်၌၊ ဟံသာ၀တိနဂရေ၊ ဟံသာ၀တီပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊

သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုသန့်ကား၊ ဘုရားမျက်မှောက် ထံတော်အောက်သို့၊ ဂန္ဓာနှင့်ဟိ၊ သွားကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓါ'၊တက္ပ၊ ဝိဟာရ၊ ကျောင်းသို့၊ဂန်ကွာ၊သွား၍။ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်၌၊ ငြိတော၊ တည်လျက်၊ ဓမ္မ၊တရားတော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာစဉ်၊ ဧကံသိကဿု၊တ ယောက်သောရဟန်းကို၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ပြတ်သောအရာ၌၊ဌပေန္တံ၊ထားတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊မြတ် စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သယဓို၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာ ထူးကို၊ပေးတန္တေ၊တောင့်တလျက်၊သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊မဟာ ဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍။ပဏိဓာနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ပြု၏၊သတ္တာ၊ပရုမုတ္တရေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တ သ၊ထိုဝဏ္ဏလိ ၏၊အနန္တရာယ၊ အနန္တရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ တံ၊ထိုအလှူကို၊ ဒိသွာ၊ ☰ မြင်၍၊ဗျာကရိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သောဝိ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည် လည်း၊ယာဒိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ,ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ကျင်လည်ရသည် ဖြစ်၍။အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ အသေ၊ထိုသတို့သားအား၊ ဝဏ္ဏလိနာမံ၊ ဝဏ္ဏလိဟူ သောအမည်ကို၊အကံသု၊မှည့်ကုန်၏၊ သော၊ထိုဝဏ္ဏလိသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊တယောဇေနေ၊ဇေဒင်သုံးပုံတို့ကို ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊သင်၍၊ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိမ္မတ္တိ'၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ဂတော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊မှူးမြင်ရ၍၊ ရူပကာယသ၊ အဆင်းရူပကာယတော်၏၊ သမ္ပတ္တိ ဒသဃနေန၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုမြင်သဖြင့်၊ အတိုးတ္ကော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရော၊မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ'ယေဝ၊တကွသာလျှင်၊ ဝိစရတိ၊လှည့် လည်၏။အာဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊နေ လျက်၊နိစ္စကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌုံ၊မှူးမြင် အံ့သောဌာ၊နလဘိသာမိ၊မရလတ္တံ့,ဟူတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သတ္တု၊မြတ် စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊ အထံ၌၊ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဘောဇနဝေလံ၊ ဆွမ်းစားသောအခါကို လည်းကောင်း၊ သရိရကိစ္စကာလဉ္စ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ယောအခါကိုလည်းကောင်း၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊သေသကာလေ၊

ကြွင်းသောအခါ၌ယင်းသို့အကြင်အရေပ်၌ငြိတေနှင့်တည်သည်ဖြင့်၊ဒသဗလ၏ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿတိတုံ၊ ဗုဒ္ဓမြင်အံ့သောဌာန၊သဏ္ဌာ၊ ကတ်ကောင်း၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုအရေပ်၌ငြိတော၊တည်လျက်၊အညံ့သူဘပါးကို၊ ပဟာယ၊ပယ်ထား၍၊သာဂ၀န်း၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဩဠေသောကေန္ဒြာ၀၊ ကြည့်လျက်သာလျှင်၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊သဏ္ဌာ၊ဟေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ တ၊ သ၊ ထိုဝဏ္ဏလိမဏေဍ၏၏။ ဥာဏပရိပါကံ၊ဥာဏ်၏ရင့်ရြင်းကို၊အာဂမေန္တော၊ ဝံလင့်တော်မူလျက်၊ဗဟုကာလံ၊အကြိမ်များစွာ၊တတ္ထ'၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ရှုပဒဿနနှစ်၊အဆင်းထော်ကိုရှုလျက်ပင်လျှင်၊ဝိစရန္တော၊ကျက်လည်သည်ရှိသော်။ကိန္တု၊ တရုံတခုသောစကားကိုမျှ၊အ၀တ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ပုန၊ တဘန်၊ကေဒိ၀သံ၊တနှေ့သည်၊ဝဏ္ဏလိ၊ချစ်သား၀ဏ္ဏလိ။ တေ၊သင်အား၊ ဣဒါနာပိ၊ကာယေနဣဒံ၊ဗုတ္ကာယ်၊ဤမကောင်ပုပ်ကို၊ဒိဋ္ဌေန၊မြင်သည်ဖြင့် ကိ'၊အာဘယ်အကျိုးအံ့နည်း။ ဝဏ္ဏလိ၊ချစ်သား၀ဏ္ဏလိ၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ခေါ၊စင်စစ်။ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး၏ဟူ၏ကို၊ ပဿတိ၊ရှု၏။ သော၊ထို သူသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်သည်မည်၏။ ဝဏ္ဏလိ၊ ချစ်သား၀ဏ္ဏလိ၊ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါး၏ဟူ၏ကို၊ ပဿန္တော၊ဟိ၊ပဿန္တောဇေ၀ ၊ မြင်သောသူ သည်သာလျှင်၊မံ၊ငါ့ဘုရားကို၊ပဿတိ၊မြင်သည်မည်၏။ မံ၊ငါ့ဘုရားကို၊ ပဿန္တော၊မြင်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ပဿတိ။ မြင်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။သဏ္ဌရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၀ဒန္တော ပိ၊ဆိုသော်လည်း၊ထေရော၀ဏ္ဏလိမဏေဍ၏သည်၊ သဏ္ဌဒဿနံ၊ဘုရားကို ဗုဒ္ဓမြင်ခြင်းကို၊ပဟာယ။ပယ်စွန့်၍။ အညတ္ထ၊တပါးသောအ၀ရုတ်သို့၊ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်။ တတော၊ပန္ဆာ၊ထို့နောင်၌။သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ'ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သံ၀ေဂ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊အလဘိတ္ထာ၊မရသည်ရှိသော်၊ နဗုဒ္ဓါသတိ၊ သစ္စာလေးအင်မသိ မြင်လတ္တံ့၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ဝ သုပနာယိ၊ကဒိ၀သေ၀ါ၊ဆိုသောနှင့်၊ ဝဏ္ဏလိ၊ ချစ်သား၀ဏ္ဏလိ၊အပေဟိ၊ဖဲလေလော၊ဗုတ်၊ဤသို့၊ထေရံ၊ ဝဏ္ဏလိမဏေဍ ကို၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ သော၊ ထိုဝဏ္ဏလိမဏေဍသည်၊ သဏ္ဌာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဏာမိတော၊နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊မျက်မှောက်၌၊ဌာတုံ၊တည်အံ့သောဌာန၊အသက္ကောန္တော၊မတတ် နိုင်သည်ဖြစ်၍၊မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ဇီ၀ိတေန၊အသက်ရှင်သည်ဖြင့်၊ ကိ'၊အာဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ယောဟံ'ယော၊အဟံ၊အကြင်ငါသည်၊ သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ဒဿုံ၊ဗုဒ္ဓမြင်အံ့သောဌာန၊နလဘာမိ၊မရ၊ ဗုတ်၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊

ဂိုဏ္ဍကုဋဒုပဇ္ဇဟေ။ဂိုဏ္ဍကုဋိတောင်ခွံ၊ပပါတဌာနံ။ကမ်းပါး၊ပြတ်သို့၊ အာသိရ္ဘဟိ၊တက်လေ၏၊သတ္တဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ၊ထိုဝဏ္ဏလိမ္ဗေထရ်၏၊တံပတ်ကို၊ထိုအကြောင်းကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍။အယံ၊ဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊ မမ၊ငါ၏ဘုရား၏၊ သန္တိကာ။အထံမှ။ အသဒ္ဓံ၊သက်သာရာကို၊ အလဘန္တော။မရခြင်းကြောင့်၊မဂ္ဂဖလာနံ၊မဂ်ဖိုလ်တို့၏၊ဥပနိဿယ၊အမှီတကဲ့သဟဲနိဿယကြောင့်မူလသည်၊ နာသေယျ။ပျက်စီးရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ သြဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ဝိဿဇ္ဇန္တော။ လွှတ်တော်မူလျက်၊ ။ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဘိက္ခု။ပဿန္တောဗုဒ္ဓသာသနေ၊ အဓိဂန္ဆေ၊ပဒံသန္တံ၊ သစ္စာရုပသမံ သုခန္တိ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဘိက္ခု၊ပဿန္တောဗုဒ္ဓသာသနေ၊ အဓိဂန္ဆေ၊ပဒံ သန္တံ၊သစ္စာရုပသမံသုခံဟု၍၊ဂါထံ၊ဂါထာကို။ ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူ၍၊ ဝဏ္ဏလိ၊ချစ်သား၊ဝဏ္ဏလိ၊ဧပေါ်၊လာလော၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြီ၍၊ဟတ္ထံ၊လက်ကို ပသာရေသိ။ဆန့်တော်မူ၏၊ ။ဗုဒ္ဓသာသနေ။ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ဌာ၊ပဿန္တော၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်း၊မြောက်ခြင်းများသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သန္တံ၊ငြိမ်သက်သော။ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂန္ဆေ၊ရောက်၏၊ သစ္စာရုပသမံ၊ သစ္စာရေတရား၏ငြိမ်း ချမ်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၏၊ ။ထေရော၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်သည်၊မေ၊ငါအား။ဒသဗလော။မြတ်စွာဘုရားသည်။ဒိဗ္ဗော၊ဗြင်၏၊ပေါ်တိ အာဝါနိဝိ၊လာတတ်သည်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုလည်း၊လဒ္ဓံ၊ရအာပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤ သို့။ဗလဝပီတိသောမနဿံ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်းဝမ်း၊မြောက်ခြင်း ကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍။ ကုတော၊အာဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂန္တွာမိ၊ လာ သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အာဂမနဘာဝံ၊လာသည်၏အဖြစ် ကို၊အာဇာနိတ္တာဝ၊မသိမူ၍သာလျှင်၊သတ္တုသမ္ဘုဟေ၊ဘုရားမျက်မှောက်ထံ တော်အောက်၌၊ အာကာသေန။ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပကွန္တော။ ပြေးဝင် သည်ဖြစ်၍၊ပဌမပါဒေန၊ရှေ့ဦးစွာသောလက်ျာခြေဖြင့်။ ပဇ္ဇတော၊တောင် ခွံ၊ဦးတော်ယော၊ တည်လျက်ပင်လျှင်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏဂါထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဂါထာကို၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင် လျက်၊ အာကာသေယေဝ၊ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ဝိတိ၊နှစ်သက်ခြင်း ဝိတိကို၊ဝိကွန္တေ တွား၊ခွါ၍၊ သဟာပဒိုသင်္ဂီဒါဟိ၊ ပဒိုသင်္ဂီဒါလေးပါး၌ ထက်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဂ်ိတ္တဒ္ဓကထာယံ၊အဂ်ိတ္တရအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ ဝမ္မပဒဝဏ္ဏနာ

ယဉ္စေ၊ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ အာဂတံ၊လာ၏။ ဒုဝပန္နပရမတ္ထ ဒီပနီမည်သော ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ကိုယ်နှင့် ဝဏ္ဏလိတိအာဒိနာ၊ ကိုယ်နှင့်ဝဏ္ဏလိ အစရှိသည်ဖြင့်။ သဏ္ဌာနာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သြဝဒိတောဝ၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌၊ ဝိဟာရဇ္ဈောဝ၊နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ဖြစ်စေ၏။တာသ၊ ထိုဝဏ္ဏလိမထေရ်အား၊ သန္ဓါယ၊ သန္ဓါ၏၊ ဗလဘာဝ တောဇေ၊အားကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ဝိပဿနာဝိထိ၊ဝိပဿ နာအစဉ်သို့။ နသြတာ၏၊ မသက်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ထို အခြင်းအရာကို၊ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိသောဓေ တ္တာ၊သုတ်သင်၍၊ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ပုန၊တဘာနံ၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿ နာကို၊မဗ္ဗကံ၊အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေအံ့သောငှါ။ နာသက္ခိ ယေဝ၊မတတ်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ အထပန္ဓာ၊ထို့နောင်မှ၊ အာသေ၊ထို ဝဏ္ဏလိမထေရ်အား၊အာဟာရေ၀ေကလ္လေန၊ဆွမ်းတောခဲ့ အစာအာဟာ ရ၏ချို့ချြင်းကြောင့်၊ ဝါတာဗာဓော၊ လေနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။တေနဝါ တာဗာဓေန၊ထိုလေနာဖြင့်၊ပီဋ္ဌယမာနံ၊နှိပ်စက်သည်ကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ထိုမထေရ်ရှိရာဂိဇ္ဈကူဋ်တောင် သို့၊ဂန္တွာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ပုန္ဆ ဣတိ၊မေးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ ဝါတရောဂါဘိနိုတောတွံ၊ဝိဟာရံကာနေ၀နေ၊ပရိဠဟေ၊ရေလူခေ၊ကထံ ဘိက္ခု၊ကရိဿသိဘိ၊ဝါတရောဂါဘိနိုတောကွ၊ဝိဟာရံကာနေ၀နေ၊ပရိဠ ဟေ၊ရေလူခေ၊ ကထံဘိက္ခု ကရိဿသိဟု၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ချစ်သားရဟန်း၊ ကာနေ၊ သံတာကြည်ကြည် ဖြည်းဖြည်းသော၊ ဝနေ၊သားဌာန်မပြတ် ဆည်းကပ်ရုံ၌ တောဝနိုင်၌၊ ဝိဟာရံဝိဟာရဇ္ဈော၊ နေသော၊ ဝါတရောဂါဘိနိုတော၊ လေနာသည်ဆောင်အပ် နှိပ်စက်အပ် သော၊တွံ၊သင်ချစ်သား၊သည်၊ ပရိဠဟေ၊ရေ၊ရခဲသော ပစ္စည်းလေးပါး၌ သော၊လူခေ၊ရောဂါအား သျှောက်ပတ်သော ဆေးတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့် ခေါင်းပါးသောအရပ်၌၊ကထံကရိဿသိ၊အသို့ပြုအံ့နည်း။ ၊တံ၊ထိုဖြတ် စွာဘုရား၊စကား၊တော်ကို၊ ထေရော၊ဝဏ္ဏလိမထေရ်သည်၊ သုတ္တာ၊ကြား၍ ။ ၊ဝိတိသုခေနဝိပုလေန၊ ပ၊ဝိဟာရိဿာမိ၊ကာနေကိ၊ ဝိတိသုခေနဝိပု လေန၊ပ၊ဝိဟာရိဿာမိ၊ကာနေဟု၍၊ စတသော၊ဂါထာ၊ လေး၊ဂါထာတို့ ကို၊အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဝိပုလေန၊ကြီး၊ကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ဝိတိသုခဖြင့်၊ သရဏသယံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဟရမာနော၊ နှုန်းစေ

လျက်၊လူခံ၊ခေါင်းပါးခြင်းသို့၊ အာဘိသမ္ဘောဇနောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ကာနနေ။ သံတကြည်ကြည်မည်ရာတစ္ဆင် ရုံတောပြင်၌၊ ဝိဟာရိသောပိ၊ နေပါတော့အုံ၊ ၊သတိပဋ္ဌာနေ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် တို့ကို၊ဘာဝေဇနော၊ပွါးစေလျက်၊ဈာန်ဗြိယာနိစ၊ဈာန်ဗြိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ ဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗောဇ္ဈင် ၇နိစ၊ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေဇနော၊ ပွါးစေလျက်၊ကာနနေ၊ သံတကြည်ကြည်မည်ရာဖြစ်သောတော၌၊ ဝိဟာရိသောပိ၊ နေပါတော့အုံ၊အာဒေါ့ဝိရိယေစ၊အာဝုထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော သိတင်းသုံးတော်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ပဟိတတ္တေစ၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော သိတင်းသုံးတော်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊အမြဲ-ဒဠ္ဌပရက္ကမေစ၊ မြဲမြံသောလုံ့လ ရှိသောသိတင်းသုံးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သမဂ္ဂေစ၊ ညီညွတ်သောသိတင်းသုံးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဟိတေ၊အယူသိမ်လတူသဖြင့် ပေါင်းအပ်သောသိတင်းသုံးတော်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကာနနေ၊ သံတကြည်ကြည်မည်တတ်သောတော၌၊ ဝိဟာရိသောပိ၊နေပါတော့အုံ၊ ၊အဂ္ဂံ၊အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မြတ်တော်မူသော၊ ဒန္တံ၊ယဉ်ကျေးတော်မူသော၊ သမာဟိတံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသမာဓိမယွင်းရှိသော၊ သမ္ဘုဇ်ံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ရတ္တိ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အတန္ဒိတောမပျင်းမရိတဲ့ အနုသရေဇော၊အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ကာနနေ၊ သံတကြည်ကြည် မည်တတ်သော တော၌၊ဝိဟာရိသောပိ၊နေပါတော့အုံ၊ ၊တဏ္ဍုလဝိုတ်ရှိ၌၊ ဝါတရောဂါတိနိတောတိ၊ဝါတရောဂါ တိနိတောဟူသည်ကား၊ ဝါတာဗာဓေန၊ လေနာသည်၊ အားသေရိဘာဝံ၊မိမိအလိုသို့မလိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပနိတောဆောင်တတ်သော၊ဝါတဗျာဓိတော၊လေနာသည်၊အတိဘူတော၊ဖိစီပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊တွန့်၊တွံ့ဟူသည်ကား၊ထေရံ၊မထေရံကို၊အာလပတိ၊ခေါ်ဆို၊ဝိဟာရန္တိ ဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ ယေနဇ္ဈာရိယာပထဝိဟာရေန၊ အကြင်ဈာရိယာဝုတ်တည်းဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ဝိဟာရေဇော၊နေသော၊ ကာနနေဝနေတိ၊ကာနနေဝနေဟူသည်ကား၊ ကာနနဟူတော၊ သံတကြည်ကြည် မည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ဝနေ၊တောကြီး၌၊ မဟာရညေ၊တောကြီး၌၊ဈာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း။ ပရိဠဝေါစရေတိ၊ ပရိဠဝေါစရေဟူသည်ကား၊ဝိသဠဝေါစရေ၊ ခုခဲသောပစ္စည်းရှိသော၊ဒုလ္လဘပစ္စယေ၊ခုခဲသောပစ္စည်းရှိသော၊ ဝါတရောဂသာ၊ လေနာအား၊သပ္ပာယသာနံ၊ လျှောက်ပတ်

ကုန်သော်၊သပ္ပိအာဒီဟောသင့်ကုန်၊ထောပတ်အစရှိသောဆေးတို့၏၊အာဟာ
ဝေနစ်မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗရုသဘုမိဘာဂတာယစ်၊ ကြမ်း
ထန်းသောမြေအတွင်းရှိသော အရေပ်ခွံလည်းကောင်း၊ လူခေါ်ခေါင်းပါးရာ၌
လူခန္ဓာနေ၊ ခေါင်းပါးရာ၌၊ ကထံဘိက္ခု ကရိသာသိတိ၊ ကထံဘိက္ခုက
ရိသာသိဟူသည်ကား၊ဘိက္ခု၊ရုဟန်း၊တွံ၊သင်သည်၊ ကထံဝိဟရိသာသိ၊
အသို့နေနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဏ္ဏ၊
ပေးတော်မူ၏။ ဟံ၊ ထိုပေးတော်မူသည်ကို၊ ထေရော၊ ဝဏ္ဏလိမထေရ်
သည်၊သုတ္တာ။ကြား၍၊နိရာဓိသပိတိသောမနဿာဒိနာ၊ ကင်းသောအာဓိ
သရှိသောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္ထနော။မိမိ
၏၊သုခဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ဣတိ။ ပိတိသုခေနာတိအာဒိ၊ပိတိသုခေနအစရှိသောဂါ
သာကို။အာဟားဆိုအံ့၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပိတိသုခေနာတိ၊ပိတိသုခေနဟူ
သည်ကား၊ဥဗ္ဗေဂလက္ခဏာတာယ၊အာသက်သို့လွှင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်
သည်းဖြစ်သော၊ ဗရုဏာလက္ခဏာယ၊ တဂိုယ်လုံးနှံ့သော လက္ခဏာရှိ
သော၊ပိတိယာ၊ပိတိနှင့်လည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တသုခေန၊ ထိုပိတိ
နှင့်ယှဉ်သောသုခဖြင့်လည်းကောင်း၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ဝိပုလေနာတိ၊ဝိပု
လေနဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ဥဒ္ဓာရေန၊ဖြတ်သော၊ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဗရေမာနောသမုဿယန္တိ၊ဗရေမာနော
သမုဿယံဟူသည်ကား၊ယထာဝုတ္တပိတိသုခသမုဒ္ဒေတေဟိ၊အကြင်အ
ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပိ ဘိ သုခသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ပဏီတေဟိ၊
ဖြတ်ကုန်သော၊ရှုပေဟိ၊ရုပ်တို့ဖြင့် သကလံ၊အလုံးစုံသော၊ကာယံ၊ကိုယ်
ကို၊ဖရာပေန္တော၊နှံ့စေလျက်၊နိရန္တရံ၊အခြားမရှိအောင်၊ဖုဋ္ဌံ၊ နှံ့ခြင်းကို၊
ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ သုခဒ္ဓိအာဘိသမ္ဘ ၊ဟောန္တောတိ၊ သုခဒ္ဓိ အာဘိသမ္ဘ ၊
ဟောန္တောဟူသည်ကား၊အညေဝါသဇနိတံ၊တောကျောင်း နေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော။သလ္လေခဝတ္ထိဟောဝုကံ၊ခေါင်းပါးသဖြင့်အသက်မွေးခြင်းလျှင်
အကြောင်းရှိသော၊ဒုဿဟဒ္ဓိပစ္စယလူခံ၊သည်းခံနိုင် ခက်သောပစ္စည်းမျိုး
ခေါင်းပါးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဘိဘဝေန္တော၊သည်းခံလျက်၊အဓိဝါ
သေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ ဝိဟရိသာမိကာနုနေတိ၊ ဝိဟရိသာမိကာနု
နေဟူသည်ကား၊ဗျာနသုခေနစ်၊ဗျာနချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿ
နာသုခေနစ်၊ဝိပဿနာ ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရညာယတနေ၊လူ
သူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရိသာမိ၊နေပါအုံ့၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

အကြောဟု၊အနက်တည်း။တေနုဝိုကြောင့်၊သုခဗျကာယေနပဒိုသံ့ဝေဒေတိ တိ၊သုခဗျကာယေနပဒိုသံ့ဝေဒေတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ယတောယတော သမ္ဘသတိခန္ဓာနံဥဒယမ္ဗယံ၊လဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊အမတံတံဝိဇာနတိ။ ယတောယတောသမ္ဘသတိ၊ခန္ဓာနံဥဒမ္ဗယံ၊ လဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊အမတံ တံဝိဇာနတံဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ သုခဗျ၊သုခကို လည်းကောင်း၊ကာယေန။ကိုယ်ဖြင့်။ပဒိုသံ့ဝေဒေတိ၊ခံစား၏၊ ယတောယ တော၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊သမ္ဘသတိ၊သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊နှစ်သက် ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊လဘတိ၊ရ၏၊ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့၏၊တံ၊ထိုနှစ် သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။အမတံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဝေါတိ၊ရောက်၏။ ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေတိ၊ ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပရိယာပန္နေ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ကာယာနုပဿနာဒိကေ၊ကာ ယာနုပဿနာအစရှိကုန်သော၊စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနေ၊ လေးပါးသော သ တိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ဥပ္ပာဒေန္တောစ၊ဖြစ်စေသည်လည်းဖြစ်သော၊ဝယေန္တောစ၊ ပွါးစေသည်လည်းဖြစ်သော၊ဘာဝေတိ၊ဘာဝနာပွါးများ၏။ ဘာဝနာပါ ဟူသည်ကား။မဂ္ဂပရိ ယာပန္နာနိ၀ေ။မဂ်၌အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊သဒ္ဓါဒိနိ၊သဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော၊ပဉ္စိန္ဒြေယာနိ၊ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလာနိတိ၊ဗလာနိ ဟူသည်ကား၊တထာ၊ထို့အတူ၊သဒ္ဓါဒိနိ၊သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ပဉ္စဗလာ နိ၊ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိတိ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိဟူသည်ကား၊တ ထာ၊ထို့အတူ၊သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနိ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်အစရှိကုန်သော၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ခုနှစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကို။တထာ၊ထို့အတူ၊စသဒ္ဒေ နာ၊စသဒ္ဒါဖြင့်၊ သမ္ဘပ္ပဓာနိဒ္ဓိပါဒမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ သမ္ဘပ္ပဓာန်လေးပါး ဣဒ္ဓိပါဒ်လေး ပါးမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့ကို၊သံဝဏ္ဏာတိ၊ပေါင်းတော်မူ၏။တံ၊ထိုစကားကို၊တဒ ဗိနာဘာ၀တော၊ ထိုသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့နှင့် မကွေမကွာဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊တဂ္ဂဟဏေနေ၀၊ထိုသတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကိုယူသဖြင့်သာ လျှင်၊တေသံ၊ ထိုသမ္ဘပ္ပဓာန် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိဟာရိသောဝိတိ၊ ဝိဟာရိသောဝိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ ဝုတ္တေ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိ ယတရားတို့ကို၊ ဘာ၀ေန္တော၊ပွါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂသုခေန၊မဂ်ချမ်း သာဖြင့်၊တဒဓိဂမသိဒ္ဓေန၊ ထိုမဂ်ကိုရခြင်းကြောင့်ပြီးသော။ ဗလသုခေန၊ ဗိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊နိဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ဝိဟာရိသောဝိ၊ နေအံ၊

အာရုဒ္ဓိုရိုးယေတိ၊အာရုဒ္ဓိုရိုးယေဟု သည်ကား၊စဝေ့ဖြိုခဲသမျှပြခေါနှဝသေ
နု၊လေးပါးအပြားရှိသော သမျှပြခေါန်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဂ္ဂိုဟိတဝိုရိ
ယော၊အားထုတ်အပ်သောဝိုရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတတ္တေတိ၊ပဟိတတ္တေ
ဟု သည်ကား၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပေသိတစိတ္တေ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိ
ကုန်သော၊နိစ္စံဒဠ္ဌပရက္ကမေတိ၊နိစ္စံဒဠ္ဌပရက္ကမေဟု သည်ကား၊သမ္ဘကာလံ၊
အခါခပ်သိမ်း၊အသိုလိုလဝိုရိယော၊မယုတ်မလျော့သောလုံ့လရှိကုန်သော၊
အဝိဝါဒဝသေနစ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်မရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း၊ ကာယ
သာမဂ္ဂိဒါနဝသေနစ၊ ကိုယ်၏ညီညွတ်ခြင်းကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂေ၊ညီညွတ်ကုန်သော၊ ဒိမ္ဘသိလသာမညေန၊ အ
ယူသိလတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သပိတော၊ဝတ်ကွဲဖြစ်ကုန်သော၊သဗ္ဗြဟ္မစာ
ရိယော၊သိတင်းသုံးတော်တို့ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်ရှု၊ ဧတေနု၊ထိုသမဂ္ဂေသတိ
တေဟု သောပါဌဖြင့်၊ဂဟလျာဏမိတ္တသမ္ဘတ္တိ၊ဘုရားအစရှိသောသူတော်
ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အနုသရန္တော
သမ္ဘုဒ္ဓန္တိ၊အနုသရန္တောသမ္ဘုဒ္ဓံဟု သည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ မဘောက်မပြုန်၊
သာမံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊သမ္ဘဝမ္ဘာန်၊ အလုံးစုံသောဥယျာဇဝတ်ရားငါးပါးတို့
ကို၊ဗုဒ္ဓတ္တာ၊သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ သမ္ဘာ
သမ္ဘုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊သမ္ဘသတ္တုတ္တမတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့
ထက်ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဂ္ဂံ၊အဂ္ဂမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမေန၊ဖြတ်
သော၊ဒမထေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ဒမိတတ္တာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒန္တံ၊ဒန္တမည်တော်မူ၏၊အနုတ္တရသမာဓိနှာ၊ အတုမရှိသောမဂ်
သမာဓိဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ အတန္ဒိတောဝ၊
မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်၊အနာလသသော၊ မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊ခတ္တိ'ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေပတ်လုံး၊ ဇာတိဝိသောဘဂဝါအရေဟန္တိ အာဒိနှာ၊
ဇာတိဝိသောဘဂဝါအရေဟံအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုသရန္တော၊အာဘန်တလ
 လေအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရိ သောမိ၊နေပါ၊တော့ဆုံ၊ ဗုဒ္ဓါနုသတိဘာ
ဝနာယ၊ဗုဒ္ဓါနုသတိကမ္မဋ္ဌာန်းခို၊ ဧတေနအနုယုတ္တောကာရုဒသသေန၊ ထို
သို့အားထုတ်သောအခြင်းအရာကိုပြသဖြင့်၊ သမ္ဘတ္ထကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂံ၊
သမ္ဘဿကမ္မဋ္ဌာန်းခို့အာဘန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ
၏၊ပုရိမေန၊ဘာဝေန္တောသတိပဋ္ဌာနေအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ပါဠိဟာရိ
ယကမ္မဋ္ဌာနနုယောဂံ၊ ပါဠိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းခို့ အာဘန်တလဲလဲအားထုတ်
ခြင်းကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဝေါပန၊ဤသို့လျှင်၊ ဝတ္တာ၊ဆိုခဲ့၏။ ထေရော။

ဝက္ကလိမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿသနာကို၊ဥသျက္ကာပေတွာ၊လုံ့လ ပြု၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ရောက်၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အာပဒါနေ။ ဝက္ကလိမထေရ်၏အာပဒါန်၌။ ၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ဂမ္ဘာမှ၊ သတသ ဘသမ္ဘိဂေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊နာယကော၊သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ အနောမနာမော၊မယုတ်မာသော အမည်ရှိတော်မူသော၊ အမိတော၊မန္ဒိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ နာမေန။အမည် အားဖြင့်၊ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြုတော်မူ၏။ ပဒုမာကာရဝဒေနာ၊ပဒုမာကြာနှင့် တူတော်မူသော မျက်နှာရှိတော်မူ၏။ ပဒုမာမလသုဒ္ဓိ၊ပဒုမာကဲ့သို့အညစ်အကြေးကင်းသော အရေရှိတော်မူ၏။ပဒုမာ၊ပဒုမာသည်၊ တောထယေန၊ရေနှင့်၊အနုပလိတ္တံ၊ထယော၊မလိမ်းကျံ သကဲ့သို့၊ လောကေန၊ လောကနှင့်၊ အနုပလိတ္တော၊မလိမ်းကျံသည်သာ တည်း။ ၊ဝိရောပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဒုမပတ္တေ၊ကဲ့သာ၊ပဒုမာ ပွင့်ချပ်နှင့်တူသော မျက်စိရှိတော်မူ၏။ ပဒုမံ၊ပဒုမာကြာသည်၊ ကန္တံ၊ယ ထာ၊နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသကဲ့သို့၊ ကန္တောဝ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်သာလျှင် တည်း။ပဒုမုတ္တရကန္တောဝ၊ပဒုမာနံ့နှင့်တူသောမြတ်သောရနံ့ရှိတော်မူ၏။ တဿ၊ထို့ကြောင့်၊သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တ ရမည်တော်မူ၏။ ၊လောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်လည်းကြီး တော်မူ၏။နိဗ္ဗာနော၊မာနလည်းကင်းတော်မူ၏။အနွဲ့နုံ၊အဝိဇ္ဇာမောဟဖြင့် ကန်းကုန်သောသူဟူ၏၊ နယနူပမော၊ မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သန္တ ဝေသော၊ငြိမ်သက်သောအသွင်ရှိတော်မူ၏။ဂုဏနိဓိ.ဂုဏ်တော်၏တည် ရာ.ဖြစ်၏။ ကရုဏာမဟိအာကရော၊ ကရုဏာပညာ၏ တည်ရာဖြစ်တော် မူ၏။ ၊မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လ ရှိတော်မူသော၊ ဗြဟ္မာသုရ သုရေဠိတော၊ ဗြဟ္မာအာသုရာနတ်တို့သည်ပူဇော်အပ်သော၊ သဒေဝမနုဿာ ကိဏ္ဏော၊နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော၊ အနုတ္တရော၊ အဝုမရှိ သော၊သောဗုဒ္ဓေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါစိ၊တာရံတခါ။ ဇနမဇ္ဈေ၊ လူတို့၏အလယ်၌၊ ၊သုဂန္ဓေန၊ကောင်းသောရနံ့ရှိသော၊ဝဒေနေန၊ခံတွင်း တော်ဖြင့်၊မရေရေန၊သာယာသော၊ရုတေနစ၊အသံတော်ဖြင့်လည်း။သဗ္ဗပ ရိသံ၊အလုံးစုံသောပရိသတ်ကို။ ဣဒ္ဓယံ၊နှစ်သက်စေလျက်၊ သက်သာဝ ကံ၊ကိုယ်တော်တပည့်ကို၊ သန္ဓပိ၊ဖြိုးမွမ်းပြီ။ ဝက္ကလိ၊ဝက္ကလိအမည်ရှိ သော၊အယံဘိက္ခု၊ဤဘုန်းသည်၊သဒ္ဓါဓိမုတ္တော်ယထာ၊ယုံကြည်သဖြင့် နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့၊မမ၊ဝါဘုရား၏။ ဒဿနလာယသော၊ ရှုခြင်းဌာ၏

လိုရှိသော။အညော။တပါးသော။ တောဒိသော၊ ဤသိုသဘောရှိသောရုဟန်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ။တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ဟံသဝတိယာ။ ဟံသာဝတီအမည်ရှိသော။နဂရေ၊ ရှေ့၌ပြောဟူထားကြောင်း၊ဝုဏ္ဏာ၊၏သား သည်၊ဟု၊တွာ။ဖြစ်၍။ တံဝါကျ၊ထိမြတ်စွာဘုရား၊စကား၊တော်ကို၊ သုသွာ စဝန်၊ကြား၍လည်း၊တံဌာနံ၊ထိုအရာကို၊အာသိရောစယိ'၊နှစ်သက်ပြီ။ ။ သသာဝကံ၊တပည့်နှင့်တကွ။ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်း သော။ တံတ ထာဂတံ၊ထိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍။ သတ္တာဟံ၊ရုနစ် ရက်ပတ်သုံး။ ဘောဇယိတွာန၊ ကျွေးမွေး၍၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဒုဿဟိ၊ ဝုဆိုးတို့ဖြင့်။အဇ္ဇာဒယိ'၊ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ။အနန္တဂုဏသာဂရေ၊ အာဆုံးမရှိ သောဂုဏ်တော်သမုဒ္ဒရာ၌။နိမုဂ္ဂေါ၊နှစ်သည်ဖြစ်၍၊ပိတိသမ္ဗုဏ္ဏော၊ ပီတိ ဖြင့်ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊တသ၊ထိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သိရသာ၊ဦးဖြင့်ပေး ညွှတ်၍၊ဣဒံဝစနံ၊ဤစကား၊ကို၊ အပြိုင်'၊ လျှောက်ပြီ။ ။ရေနံ၊ မြတ်စွာဘု ရား၊တယာ၊အာရုဏ်ဘုရား၏ သည်။ ဣတော၊ဤနေ့မှ၊သတ္တမကေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော၊ ဒိနေ၊ နေ့၌။ ယောသော၊ဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်း၊ကို၊သဒ္ဓါဝ တံ၊သဒ္ဓါတရား၊ရှိတုန်သော၊သူတို့တွင်၊အဂ္ဂေါ၊မြတ်၏ဟု၍၊သန္ဓိဝိတောဒ ပြီးမှမ်းတော်မူအပ်၏။ ရေနေ၊မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ တာ ဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောမိ။ ဖြစ်လို၏။ ။ဝေဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူ သော၊အနာဝဏဒဿနော၊အပြစ်အပင်မရှိသော ဥာဏ်အမြင်ရှိတော် မူသော၊မဟာမုနိ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ပရိသာယ၊ပရိသတ်၌၊ဣမံဝါကျံ၊ ဤစကား၊ကို၊ဥဒီရေယိ၊ဖြောက်တော်မူ၏။ ပိတာမဟန္တနိဝါသနံ၊ပြေပြစ်သောဣ သောဝုဆိုး၊ကိုဝတ်သော။ ဟေမယညော၊ပစိတဂဏ်'၊ ရွှေစလွယ်တင်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဇနနေတ္တာမနော၊ဟာရီ၊ လူတို့၏နှလုံး၊ကို ဆောင်တတ် သော၊ဇောတိမာဏဝကံ၊ဤလုလင်ကို၊ပဿထ၊ရှုကြကုန်လော၊ ။ဇော၊ ဤလုလင်သည်၊အနာဂတဒ္ဓါနေ၊ လာလတ္တံ့သော အခွန်၌၊ ဂေါတမဿ မ ဟောသိနော၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓါဒိဗုဇ္ဇာနံ၊ ယုံကြည်သဖြင့်ဈ လုံးသွင်းကုန်သော သူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊မြတ်သော၊ အာယံသာဝကော၊ဤ တပည့်သည်၊ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဒေဝဘူတော၊နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော် လည်း၊ကောင်း၊မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော် လည်း၊ကောင်း၊ သဗ္ဗ သန္ဓာပဝဋ္ဋေ၊ခပ်သိမ်း သောဟူပန်ခြင်း၊ကင်း သည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗဘောဂ ပရိဘုဇ္ဇော၊ခပ်သိမ်း သော စည်း၊စိမ်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတော၊ချမ်း

သာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သံသရိသတိ၊ကျင်လည်ရလတ္တံ့၊ ။ ဤတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊သတ္တသာသနာသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊သြဂ္ဂါဟကကုလသမ္ဘဝေ၊ သြဂ္ဂါဟကအမျိုးဌာနဖြစ်သော၊နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော၊သတ္ထာ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကဌ၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ဟာသ၊ ထိုဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မောသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ သြဝုသော၊ ရင်ခွဲဖြစ်သော တရားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ ဝမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားသည် ဘန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ဝဏ္ဏလိနာမ၊ ဝဏ္ဏလိအမည်ရှိသော၊ သတ္ထုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။တေနကမ္ဘုဝိသေသေန၊ ထိုကံအထူးကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံဒေဟံ။ လူ၏ကိုယ်ကို၊ ဓာတိတ္တာ၊စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ ဂန္ဓိ။သွားပြီ၊ ။တာဝါဘဝေ၊ဘဝကြီးငယ်၌၊ သံသရေနှောက်ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ သုခိတော၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊သာဝတ္ထိယံဝုဏော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ကုလေ၊အမျိုး၌၊အဟံ၊ဝါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ။နောနိတသုခုမာလံ။ဆီဥဆိုင်နှင့်တူသောသိမ်မွေ့ညံ့သော၊ဇာတပလ္လင်ကောမလံ၊ဖြစ်စသစ်ရွက်နှင့်အတူသိမ်မွေ့နူးညံ့သော၊မန္ဒံ၊ခုံ့သော၊ ဥတ္တာနုသယနံ၊ပက်လက်အိပ်တတ်ခါမျှဖြစ်သော၊မံ၊ငါ့ကို၊ဝိသာစတယတဒ္ဓိတာ၊ဘိလုံးဘေးမှကြောက်ကုန်သောမိဘတို့သည်၊ ။မဟောသိသု၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒမူလေ ခြေတော်ရင်း၌၊ဒိနုမာနသာ၊ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိကုန်လျက်၊သ၊ယသုံ၊အိပ်စေကုန်၏၊နာဏ၊ဗြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊အာရင်ဘုရားအား။ဣမံ၊ဤသူငယ်ကို၊ဒဒါမ၊လှူကုန်၏၊ နာယက၊ ဗြတ်စွာဘုရား၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ ။တဒါ၊ ထိုသို့လှူသောအခါ၌၊ဘိတာနံ၊ ကြောက်ကုန်သောသူဘို့၏၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊သောမုနိ၊ထိုဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇလိနာသမ်ဟသကေနနှ၊ရွှေကွန်ရက်နှင့်တူသော၊ မုဒုနာကောမလပါဏိနာ၊ နူးညံ့သော လက်တော်ဖြင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပဒိုဂ္ဂဟိ၊ခံတော်မူ၏၊ တဒါပဘုတိ၊ ထိုမှစ၍၊ တေနအရကွေ့ယေန၊ ထိုအစောင့် အကြောက်ကင်းသော ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရုက္ခိတော၊စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဝေရိနိမုတ္တော၊ခပ်သိမ်း

သောဘေးအားပေါင်းမှလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခေနချမ်းသာသဖြင့်၊ ပရိဝမ်းတော၊ကြီးပွါး၏။ သုဂတေနမြတ်စွာဘုရားနှင့်။ ရဟန္တာ၊တာဝဏှာ၊ဝိနာဘူတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဌာဝမိ၊ငြိုးငွေ့၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ဘာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေး၏။ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ။ ၊သဗ္ဗပါရေဓိ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊တံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပါရမီးတော်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ နိလက္ခဏနယနံ၊ ညိုးသောမျက်စိရှိသော၊ဝရံ၊မြတ်သော၊သဗ္ဗသုဘာကိဏ္ဏံ၊ ခပ်သိမ်းသော တင့်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ရူပံ၊အဆင်းတော်ကို၊ အတိတ္တော၊ ရှစ်မဂဏာင့်ရဲနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဘာရာမိ၊နေရ၏။ ၊တဒါ၊ထို အခါ၌၊ဇိနော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဗုဒ္ဓစက္ခုပရိတိ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆင်းတော်၌မျှော်လျှောက်ခြင်းကို၊ဥတ္တာ၊သိထော်မူ၍၊ ဩဝဒိ၊ဆုံးမတော် မူ၏။ ကိ၊ ဩဝဒိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမသနည်း။ ဝက္ကလိ၊ဝက္ကလိ၊အလံ၊မသင့်၊ ဗာလနဒ္ဒိတော၊သူရိုက်တို့သည်နှစ်သက်အပ်သော၊ရူပေ၊အဆင်း၌၊ကိ၊ ရုမသော၊အဘယ်ကြောင့်မွေ့လျော်ဘိသနည်း။ ၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပဿတိ၊ပဿတိ၊ဝေ၊မြင်သည်သာ လျှင်ဘည်း၊သောပဏ္ဍိတော၊ထိုသူတော်ထရားကိုမြင်သောပညာရှိသည် မံ၊ငါ့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်သည်မည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အပဿသာမာနော၊မမြင်သောသူသည်၊ မံ၊ငါဘုရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်သော် လည်း၊နပဿတိ၊မြင်သည်မမည်။ ၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ အနန္တာဒီ နဝေါ၊အဆုံးမရှိသောအပြစ်ရှိ၏။ ဝိသရုက္ခသမုပမော၊အဆိတ်ပင်သဖွယ် ဖြစ်၏။သဗ္ဗဂေါ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောရောဂါတို့၏။အာဝါသော၊ နေရာ တည်း၊ဒုက္ခသယ၊ဆင်းရဲ၏။ ကေဝလော၊သက်သက်၊ပုဗ္ဗော၊ အာရုတည်း။ တတော၊ထိုကြောင့်၊ရှေ၊ရှမ်၌၊နိဗ္ဗိန္ဒိယ၊ငြီးငွေ့၍၊ခန္ဓာနုံ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊အဖြစ်အပျက်ကို၊ ပဿံ၊ရှုလျက်၊ ဥပ္ပတ္တိလေသာနုံ၊ ညစ်ညူး ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့၏။အနုံ။အဆုံးကို၊သုခေန၊လွယ်သဖြင့်၊ ဂဓိသာတိ၊သွားရလတ္တံ့။ ၊ဝေဒ၊ဗျိသို့၊ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပွါးကိုရှာ သော၊တေနနာယကေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုသိဋ္ဌော။ ဆုံးမအပ် သော၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂိဒ္ဓကူဋံ၊ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်သို့၊ သမာရုယှ၊တက်၍၊ ဂိရိကန္တရေ၊ တောင်ချောက်ကြား၌၊ ဗျာယာမိ၊ ကြိုးမှိုင်း၏၊ ပဗ္ဗတပါဒမှိ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ဝိဝေါ၊ရေပ်သည်ရှိသော်။မဟာမုနိ၊မြတ်စွာဘုရားသည် အာသာသယိ၊သက်သာရာရစေ၏။ ဇိနော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝက္ကလိ

တိ။ဝဏ္ဏလိဟူ၍ဝါစံ၊စကားတော်ကို၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ဝါ သည်၊မုနိနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝါစံ၊စကားတော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ။ အ၊နေကသတ၊ပေါရိသေ၊အသူတရာမကသော၊ သေလပဏ္ဍာ၊ရေ၊တောင် ၅မ်း၌၊ပဏ္ဍလိ၊ချော်၏၊တဒါ။ထိုအခါ၌၊ဗုဒ္ဓါနုတာ၊ဝေန၊ဘုရား၏အာနုတော် ကြောင့်၊သုခ၊နေ၀၊ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်။ မဟိ။ဖြေကြီးသို့။ ဂ၊တော၊ ရောက်၏၊ ။မုနိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ဓမ္မ၊တရားကို၊ဒေ၊သေ၊သိ။ ဟော၊တော်မူ၏၊ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယ္ဗယံ၊အဖြစ်အပျက်ကို။ ဒေ၊သေ၊သိ။ ဟော၊တော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊ဓမ္မံ၊ထိုတရား၊တော်ကို၊အ၊ညာ၊ယ၊ထိ၍ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တံ၊အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဖိုလ်သို့၊အ၊ပါ၊ပုဏိ။ရောက်ပြီ၊သုမ၊ဟာ၊ပ၊ရိ၊သ၊မ၊ဏ္ဍေ အ၊လ္ဂ၊နိ၊မျှား၊သော၊ပ၊ရိ၊သတ်အ၊လ၊ယ်၌၊တ၊ဒါ။ ထိုအ၊ခါ၌၊ဓံ ငါ့ကို၊ စ၊ရ၊ဏာ၊ဂ္ဂ ဂေါ၊ပ၊ရ၊ဏ၊အ၊ဆုံး၊သို့ရောက်တော်မူ၊သော၊မ၊ဟာ၊မ၊တိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည် သ၊ဒ္ဓါ၊ဓိ၊မ၊ဂ္ဂ၊ဘုံ၊ယုံကြည်သ၊ဖြင့်နှုတ်ခုံ၊သွင်း၊ကုန်သော၊သူတို့ထက်၊အ၊ဂ္ဂ၊ဖြတ် ၏ဟူ၍၊ပ၊ဗ္ဗ၊ပေသိ၊ပ၊ဗ္ဗ၊တ်တော်မူ၏။ ။ဣ၊တော၊ဤ၊ဘ၊ဒ္ဒ၊ကပ်ကမ္ပ၊ဝ၌၊ သ၊တ၊သ၊ဟ၊သေ၊ကပ္ပေ၊ကမ္ပ၊တ၊သိန်း၊ထက်၌၊တ၊ဒါ။ထိုပ၊ဒု၊မ၊ဂ္ဂ၊ရ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ပွင့်တော်မူ၊သော၊အ၊ခါ၌၊ယံ၊ကမ္မံ၊အ၊ကြောင်း၊ကောင်း၊မှု၊ကံ၊ကို၊ အ၊ဂ၊ရိ။ ပြု၊ခဲ့ဘူး၏၊တ၊တော၊ ထိုအ၊ခါ၌၊ပ၊ဘု၊တိ၊စ၌၊ဒ၊ဠ္ဌ၊တိ။ ဒ၊ဠ္ဌ၊တိ၊ဘ၊ဝ၊ကို၊နာ၊တိ ၊ဝ၊နာ၊မိ၊မ၊သိ၊စ၊ဘူး၊ဇ္ဈ၊ဒ်ဖလံ၊ ဣ၊အ၊ကျိုး၊သည်၊ဗုဒ္ဓ၊ပူ၊ဇော်ယ၊ ဘုရား၊ကို၊ပူ၊ဇော် ခြင်း၏၊ဖ၊လံ။အ၊ကျိုး၊တ၊ည်း၊ ။မ၊ယံ့၊ငါ၊အား၊ကိ၊လေ၊သ၊၊ကိ၊လေ၊သ၊တို့ကို ဗျာ၊ဝိ၊တ၊၊ဖုတ်ကြည်း၊အ၊ပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)။ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သ၊ာ၊သ၊နံ၊ အ၊ဆုံး၊အ၊မ၊တော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ၊ပြုကျင့်ရ၊ပေပြီ၊ ဇ္ဈ၊တိ၊ ဣ၊သ္ဝ၊ ဂ၊ဠ်ံ၊ ဟော၊အ၊ပ်၏၊ ။

အ၊ရ၊ဟ၊ဠ်ံ၊အ၊ရ၊ဟ၊ဠ်ံ၊ဖိ၊လ်သို့၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ပ၊နေ၊ရောက်ပြီး၍၊ကား၊ ထေ၊ရော၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ မ၊ထေ၊ရ်သည်၊ အ၊ညံ့၊ အ၊ရ၊ဟ၊ဠ်ံ၊ဖိ၊လ်ကို၊ ဗျာ၊ဂ ရော၊ဇ္ဇော၊ဝိ၊ ပြော၊ကြား၊ လို၊သည် ဖြစ်၍၊သည်း၊ ဇုမာ၊ဝေ၊ဂါ၊ထာ၊ ဣ၊ဂါ၊ထာ တို့ကို၊သာ လျှင်၊အ၊ဘာ၊သိ၊ ရ၊တ်ဆို၊တော်မူ၏၊အ၊ထ၊ပ၊ဒ္ဓ၊ာ၊ ထို့၊နော်ဝ၊ဗ္ဗ၊နံ၊ထို၊ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ မ၊ထေ၊ရ်ကို၊ သ၊ဠာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သ၊ံ၊ဃ၊မ၊ဇ္ဈေ၊ သ၊ံ၊ယ၊အ၊လ၊ယ်၌၊ နိ၊သိ၊ဒ္ဓေ၊နေ၊တော်မူ၊လျက်၊ သ၊ဒ္ဓါ၊ဓိ၊မ၊ဂ္ဂ၊ရ၊နံ၊ ယုံ၊ကြည်ခြင်း၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဖြင့်နှုတ်ခုံ၊ သွင်း၊ခြင်း၊ရှိ၊ကုန်၊သော၊သူ၊တို့၊ထက်၊ အ၊ဂ္ဂ၊ဗ္ဗ၊ာ၊နေ၊ဖြတ်သော၊အ၊ရာ၌၊ ဌ၊ပေ၊သိ၊ ထား၊တော်မူ၏၊ဇ္ဈ၊တိ၊ ဣ၊သည်လျှင်ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ မ၊ထေ၊ရ်၏၊ဂါ၊ထာ၊အ၊ဘ၊ဝင်စ၊ကား ရ၊ပ်အ၊ပြီ၊သ၊တ်တ၊ည်း၊ ။ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ၊ဣ၊ရ၊ဂါ၊ထာ၊ဏ္ဏ၊နာ၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊လိ မ၊ထေ၊ရ် ၏၊ဂါ၊ထာ၊အ၊ဘ၊ဝင်သည်၊နိ၊ဗ္ဗ၊တာ၊ပြီ၊ခြင်း၊သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပဋ္ဌာန်းပါတိ-၁-ပဋ္ဌာန်-၂၀ ၆-ဓိတ္တသေနဇ္ဇေရဂါထာ၊

ကြွေလင်ကွေးသားမိတိအားဒိကာ၊ကြွေလင်ကွေးသားမိဘကိုသို့အစဉ်ရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓိတ္တသေနဇ္ဇေရသား၊ဓိတ္တသေနမင်းထံရှိ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယုတ်၊ဤဓိတ္တသေနမင်းထံရှိသည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍာတဏ္ဍာဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနောမိ၊ ဆည်းပူးရာမှီသည်ရှိသော်။ အတ္ထဒဿိသော၊ အတ္ထဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဃရာဝါသံ၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို။ ပဟာယ၊ငယ်စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ရဟန်းပြု၍၊အရညေ၊လူသူမနီးတော၊အုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်၊အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ။ ကြွတော်မူလာသော၊ ဘဂဝန္တံ၊အတ္ထဒဿိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊မူးဖြင်ရ၍၊ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို၊ ဒသ္သေန္တော၊ပြသည်ဖြစ်၍၊ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ချီမြှောက်၍၊အဋ္ဌာသိ၊တည်လေ၏၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တာသ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊အဠာသယံ၊အလိုသန္တအာသယကို၊ဥတ္တာ၊သိ၊တော်မူ၍၊အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ကြွတရိ၊သက်ဆင်းတော်မူ၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏အားမနောဟာရနှုလုံးကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနိဟလာနိ၊ချုပ်ငြိမ်းသောသစ်သီးတို့ကို၊ဥပနေသိ၊ကပ်လှူ၏၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုကမ္ပံ၊အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဒိုဋ္ဌဟောသိ၊ခံတော်မူ၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ တေန ပညာကမ္မေန၊ထိုသို့သစ်သီးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရာကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဟတ္ထာစရိယကုလေ၊ ဆင်ထိန်းအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ ဓိတ္တသေနော တိ လဒ္ဓနာမော၊ ဓိတ္တသေနဟုရှုအပ်

သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အမှု ဖြစ်ထို၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တဿ၊ထိုဓိဝိတသေနသတ္တိသား၏၊မာတုလာ ဥိးရိုးဖြစ်ကုန်သော၊သေနောစ၊သေနလည်းကောင်း၊ဥပသေနောစ၊ဥပသေ နသည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧကိဟတ္ထာစရိယာ၊နှစ်ယောက်ကုန်သောဆင် ထိန်းဆရာတို့သည်၊သတ္တုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ဝမ္မံ၊ တရားထောက်ကို၊သုတ္တား၊ကြား၊နာရ၍။ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ရုဒ္ဓအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝါသဂုရိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဂုရုဖြင့်နေ ခြင်းတည်းဟူသော၊ဝန်ကို၊ ပူရေတ္တွာ၊ဖြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ"သု၊ရောက်ကြကုန်၏၊ ဓိဝိတသေနောပိ၊ဓိဝိတ သေနသတ္တိသားသည်လည်း၊ ဟတ္ထိသိပ္ပေ၊ဆင်၏အတတ်၏၊ နိပ္ပတ္တိ"၊ပြီး ဆုံး၊ခြင်းသို့၊ဂတောပ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊နိသိဝနဇ္ဈာသယတာယ၊သံသရာ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌အားကြီး၊သောအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ စသာဝါသေ၊အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘေး၌၊ အလဂ္ဂမာနသော၊ကပ်ငြိ ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယမကပါဋိ ဟာရိယံ၊ရေမိအစရှိသောအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဋิဟာကို၊ဒိသွာ၊ဖူးမြင် ရ၍၊ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ရုဒ္ဓအပ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ မာတုလဏ္ဍေ၊ဘု ရား၊ဥိးရိုးမထေရ်တို့၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍။ တေသံ။ ထိုဥိးရိုးမထေရ်တို့၏၊ သြဝါဒါနုသာသနိယာ၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်း၊ကြောင့်။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်း၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည် ရှိသော်၊ဝိပဿနာဝိထိ"။ဝိပဿနာအစဉ်ကို၊လသိတ္တွာ၊ရ၍။ ဗဟိဒ္ဓါ။အပ ဖြစ်သော၊နာနာရမ္မဏေ၊အာထူးထူးသောအာရုံ၌၊ ဝိခေ၁ဏ်း၊ထိုမှ၍မှပြေး ဝင်သော၊အာဘောဂေ၊ဖိဝိ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊သြဝဒန္တော၊ဆုံးမလိုရကား။ ။ သြလဂ္ဂေဿာမိတေစိတ္တ၊ လ၊နယိတောဒ္ဓရံ ဂမိဿသေစိတ္တာတိ၊ သြ လဂ္ဂေဿာမိတေစိတ္တ၊လ၊ နယိတောဒ္ဓရံဂမိဿသေစိတ္တ ဟူကုန်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။စိတ္တ၊ ယုတ်မာလှ သောဒုဇိုစိတ်၊ အာဟိဒ္ဓါ၊ရေ၊မလွယ်တံခါး၌၊ဟတ္ထိနံ၀ဟတ္ထိနံ၀ဟု၀၊ ဆင်တို့ ကဲ့သို့၊တေ၊သင်၏၊ဂမနံ၊သွား၊ခြင်းကို၊သြလဂ္ဂေဿာမိ၊ ဝိတ်ပင်တား၊ဖြစ် အုံ့၊ ကာမစ္ဆာလံ၊ ကာမဂုဏ်၏ကွန်ရက်သမ္ပယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တံ၊သင့်ကို၊ပါ၊ပေ၊မကောင်းမှု၌၊ နနိယောဇိဿံ၊မယှဉ် စေအုံ့၊ ။တွံ၊သင်သည်၊ သြလဂ္ဂေ။ဝိတ်ပင်တား၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊နဂန္ဆ ဿိ၊မသွား၊ရလတ္တံ့။ ဒ္ဓါရုဝိ၀ရံ၊တံခါး၊ပေါက်ကို၊အာလာဘေ၊ မရသော၊

ဂဇေ၁ဝဂဇောဇ္ဈဝ၊ဆင်ကဲ့သို့၊ပသဂ်၊ဝဏ္ဏ၊အာရုံကာမဂုဏ်တရားငါးပါး တို့ဖြင့်ကပ်ငြိတတ်သော၊ စိတ္တကာလိ၊ ယုတ်မာလှစွာသောအိုစိတ်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ ပါပရတော၊ မကောင်းမှုစရိုက်ဖြင့်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ နစရိသသိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့။ ၊နဝဂ္ဂဟီ၊ ဖန်းရှိရသစ်စဖြစ်သော၊ အာဒန္တံ၊မဆုံးမရသေးသော၊ ကုဋ္ဌရုံ၊ဆင်ကို၊ဗလဝါ၊အားရှိသော၊ အကို သဂ္ဂဟော၊ဆင်ထိန်းသည်၊ အကာမံ၊အလိုမရှိဘဲ၊ အာဝဇ္ဇေတိယထာ၊ လည်စေသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊တံ၊သင်စိတ်ယုတ်မာကို၊အာဝဇ္ဇယိသံ၊ ငါလည်စေခဲ့၊ ၊ဝရဟယဒမဂုသလော၊ ဖြတ်သောအာဇာနည်ဖြင်း ကိုဆုံးမခြင်းအရာ၌လိမ္မာသော၊ သာရထိပဝရော၊ ဖြတ်သောရထားထိန်း သည်၊အာဇည်း၊ အာဇာနည်ဖြင်းကို၊ဒမေတိယထာ၊ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမသကဲ့ သို့၊ဧवံ၊ဤအတူ၊ပဋ္ဌသုဗလသု။ငါးပါး၊သောဗိုလ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည် ✉သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊သင်စိတ်ယုတ်မာကို။ ဒမယိသံ၊ငါဆုံးမခဲ့၊ ၊စိတ္တ၊ ယုတ်မာလှစွာသောအိုစိတ်၊ တံ၊သင်စိတ်ကို။ သတိယာ၊သတိတည်းဟူ သောကြိုးဖြင့်၊ နိဗန္ဓိသံ။ဖြစ်ရာ,ဖွဲ့ချည်ခဲ့၊ တော၊ သင်စိတ်ယုတ်မာနှား ပယုဇ္ဇော၊လွှန်စွာအားတုတ်သည်ဖြစ်၍၊ဒမေဿာမိ၊ဆုံးမခဲ့၊စိတ္တ၊ယုတ် မာလှစွာသောအိုစိတ်၊ ဝိရိယဓရုရေနိဂ္ဂဟိတော၊ဝိရိယတည်းဟူသောခုထား ဦးဖြင့်နှိပ်စက်ဘိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဣဒေါ၊ဤငါ၏ဒဏ္ဍတည်သတ်နှိမ်မှု၊ဒုရိ၊ ဝေးသောအခုပ်သို့၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ နဂမိဿသေ၊သင်မသွား၊ရ လတ္တံ့။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ညြိလလွှေသားမိတိ၊ညြိလလွှေသားမိဟူသည် ကား၊သံဝရိသားမိ၊ဝိတ်ပင်အုံ၊နိ ၀ါရိသားမိ၊တားဖြင့်အုံ၊ တေတိ၊တေဟူ သည်ကား၊တံ၊သင့်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣဒဲ၊ ဤတေဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပ ယောဂဇ္ဇေ၊ဒုတိယာအနက်ခံ၊ သာမိ၀စနံ၊ဆဋ္ဌိဝိဘတ်တည်း၊ တေဂမ နန္တိ ၀ါ၊တေဂမနံဟူ၍လည်း၊ ၀စနသေသော၊ သဒ္ဒါကြောင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှတ်အပ်၏၊ဟတ္ထိနန္တိ စ၊ ဟတ္ထိနံဟူသော၌ပုဒ်ခံလည်း၊ဟတ္ထိနန္တိ အဟော၊ ဟတ္ထိ ဟူသောအနက်ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ရှတ်အပ်၏၊ စိတ္တာတိ၊စိတ္တဟူသော၌ ပါဋိဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊တံ၊ထိုစိတ်ကို၊ ဝါ၊ရေတုကာမော၊ ဖြစ်လို၏၊ တံ၊ ထို အခြင်းအရာကို၊ ဒဋ္ဌဿ်ဣဿ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊အာလိန္ဒါ၊ရေ၀ဟတ္ထိနန္တိ၊ အာလိန္ဒါ၊ရေ၀ဟတ္ထိနံဟူ၍၊အာဟ။ဆိုတော်မူ၏၊အာလိန္ဒါ၏နာမ၊အာလိန္ဒါ ရေမည်သည့်ကား၊ပါကာရသဟိတ်ရှိသော၊တံတိုင်းကို,ဖွဲ့သော၊နဂရသော၊ရွှေ၏၊

ရုဒ္ဓကဒ္ဒါရီ၊မလွယ်တံခါးတည်း၊ယံ၊အကြင်တံခါးကို၊ဃဋိကဆိန္နေ၊ ကျေ
မအာပေါက်ဌ၊ အာဏာမြှ၊အကျေမယ်နက်၊ ပဏ္ဍိတ္ကြော်ထည့်သည်ရှိသော၊
ယန္တြနှ၊ယန္တြရားနှင့်၊ဝိနာ၊ကင်း၍၊အဗ္ဗုတ္တရေ၊အတွင်း၌၊ဌိတေဟိ၊တည်
ကုန်သောသူတို့သည်၊ဝိဝဏိတုံ၊ဖွင့်ဆုံသောဌာ၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊
ယေနု၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ မနုဿဂဝသမဟိ သာဒယော၊ နွားမြင်းကဲ့
အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊နိဂ္ဂန္ထုံ၊ထွက်ခြင်းဌာ၊နသက္ကာ၊တတ်
ကောင်း၊ဟုဆိုနှ၊ ဆင်သည်၊နဂရတော၊ ဖြို့မှ၊ဗဟိ၊အပသို့၊ နိဂ္ဂန္ထုကာ
မမြို့၊ထွက်ခြင်းဌာအလိုရှိသော်လည်း၊ဟုဆို'ဆင်သည်၊ ယတော၊အကြင်
ကြောင့်၊ ပလောဘေတွာ၊ဖြားယောင်း၍၊ဟတ္ထာစရိယဂမနံ၊ ဆင်ထိန်း၏
သွားခြင်းကို၊နိဝါရေသိ၊တား၊မြစ်၏၊အထဝါ၊တနည်ကား၊ အာဏာနွါရှု
မ၊အာဏာနွါရှု မည်သည်ကား၊ ပလိဃနွါရံ၊ တံခါးချင်တတ်သောတံခါး
တည်း၊တထာတံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဟိယုဇ္ဇံ၊သင့်၏၊ ပလိဃံ၊တံခါး
ချင်ကို၊တိရိယံ၊ဖိလာ၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ရုက္ခသုဝိသခိါတံ၊သစ်သားကျေ
သေးဟုဆိုအပ်သော၊အာဏာ'၊အကျေမယ်နက်ကို၊ပလိဃသိသေ၊ကျေမစွန်း
၌၊အာဝုဏာတ္ထံ၊သွင်းခြင်းကို၊ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ရူပါဒိသု၊ရူပါဒုံ့အစရှိ
သည်တို့၌၊ဥပဒ္ဒုနကအာတိဗ္ဗာဒိပါပဓမ္မေ၊ဖြစ်စေတတ်သော အတိဗ္ဗာဒအ
ရှိသောအကုသိုလ်တရား၌၊ နနိယောဇိသံ၊ မယှဉ်စေအံ့၊ဆုတိ၊ ဤကား
အနက်၊ကာမဇာလန္တိ၊ကာမဇလံဟူသည်ကား၊ကာမဃ၊ ကားမဂုဏ်၏၊
ဇာလတူတံ၊ ကွန်ယက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဟု၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြုပြီး
အံ့၊မဇ္ဈဗဒ္ဓမိဂလုဒ္ဓါနံ၊ တံဝါသားသတ်မူဆိုးတို့၏၊ဇာလံနှာမ၊ ကွန်ယက်
မည်သည်ကား၊မဇ္ဈာဒီနံ၊ငါးအစရှိကုန်သော၊တောသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊
ကာမဃာဝနံယထာ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုံးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အယောနိ
သောမနသိကာရေနူပါတိကံ၊မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်အဝနဝ
ဝဝကျရောက်တတ်၏၊ စိတ္တမာရဿ၊ စိတ်တည်းဟူသောမာရ်မင်း၏၊
ကာမကာရဿ၊အလိုရှိတိုင်းပြုခြင်းကို၊ သာဓနံ၊ပြီးစေတတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
ဓုနှ၏၊တေနု၊ထိုစိတ်ဖြင့်၊သော၊ထိုမာရ်နတ်မင်းသည်၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့
ကို၊အနုတ္ထေသု၊အကျိုးမရှိသောအမှုကိစ္စတို့၌၊ပါ၊တေတိ၊ချတတ်၏၊သရီ
ရဏိ၊ သရီရံဟူသည်ကား၊ သရီရေ၊ကိုယ်တို့၌၊ ဥပဒ္ဒုနက်၊ ဖြစ်တတ်
သော၊ဟု၊ထိုစကားသင့်စွ၊ ပဋ္ဌဝေါကာရတာ၊ပဋ္ဌဝေါကာရတုံ့၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ရူပပဒိုဗန္ဓ ဝတ္ထိတာယ၊ ရုပ်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊သရီရေ၊နှင့်၊ သရီရေ၊ဟူ၍ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တံသြုလဂ္ဂေါနဂ္ဆ

သိတိ၊ တွံ့ဘြဲ့လင်ကွေါနဂ္ဂသိ ဟူသည်ကား။ စိတ္တ၊အိုစိတ်၊ ကလိမသာ ယုဘ်မာသောသဘောရှိသော၊အာသတိပညာဝတော၊ ကင်းသောသတိ ပညာရှိသော၊တွံ့တာဝ၊သင်အား၊အကိုသေဟိ။ ချန်းတို့ဖြင့်၊ဝါရိတော၊ငါ တားမြစ်သင့်ပြီ၊ ဒါနိ၊ယဒုအာခါဠ္ဍ၊ ယထာရုစိ၊အလိုရှိတိုင်း၊နဂမိဿသိ၊ မသွား၊ရလတ္တံ့၊အယောနိသောမနသိကာရေ၀သေန၊မသင့်မတင့်သည်ကို နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ပ၀တ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ နလဘိဿသိ၊ သင်မရလတ္တံ့၊ယထာကိံ၊ ဥပမာမည်သည် ကား။ဒွါရေပိ၀ရံ၊တံခါး၊ပေါက်ကို၊အလဘာန္တော၊မရသော၊ဂဟော၀၊ဆင်ကဲ့ သို့၊ နဂရုတော၊ဖြို့မှ၊ ဓနုရောဓေတောဝါ၊ လူတို့ဖြတ်ယှဉ်ဆန့်ကျင်သော ကြောင့်လည်း၊ နိဋ္ဌမနာယ။ ထွက်ခြင်း၌၊ ဒွါရေပိ၀ရဏံ၊တံခါး၊ပေါက်ကို၊ အလဘာမာနော၊မရသော၊ဟတ္ထိ၀ိယ၊ဆင်ကဲ့သို့၊ စိတ္တကလိတိ၊စိတ္တကလိ ဟူသည်ကား၊စိတ္တကာလကဏ္ဏော၊ ယုတ်မာလှစွာသော၊ဒဋ္ဌိစိတ်၊ ဝုဋ္ဌပုနန္တိ၊ ဝုဋ္ဌပုနံဟူသည်ကား။ အ၊ပရာ၊ပရံ၊ ထိုမ၌ဤမှ၊ပသာဒ် ၂တိ၊ပသာဒ် ၂ဟူသည် ကား၊သရဏာသမ္ဘဿာသ၀သေန၊ကိလေသာနှင့်တကွ၀ဋ္ဋ၊အာရုံကာမ ဂုဏ်ကိုအာဘန်တလဲလဲကြည့်ရှု၍ ပစ်လွှင့်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပါ၊ပရ တောတိ။ပါ၊ပရ၊တောဟူသည်ကား၊ပါ၊ပ၊ကမ္မနိ၊ရ၊တော၊မ၊ကောင်းမှုကံ၌မွေ လျော်၏၊ပုဗ္ဗေ၀ိယ၊ရှေးဦးကဲ့သို့၊ဣဒါနိ၊ယဒုအာခါဠ္ဍ နစရိဿသိ၊သင်မသွား ရလတ္တံ့။တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊စရိတုံ၊သွား၊ရေးအံ့သောဌာ၊နဒဿသာမိ၊မ၊ပေး။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အ၊ဏ္ဍော၊အနုက်တည်း။ ။အ၊ဒ၊ဏ္ဍန္တိ၊အာ၊ဒ၊ဏ္ဍံဟူ သည်ကား၊အ၊ဒ၊ဓိတံ၊ဆင်အ၊တာတ်ကိုမ၊တတ်သော်သော၊ ဟတ္ထိယိက္ခံ၊ဆင် အ၊တာတ်ကို၊အ၊သိက္ခိတံ၊မသင်ရသော်သော၊နဝ၀ဟန္တိ၊ နဝ၀ဟံဟူသည် ကား။ အ၊စိ၊ရ၊ဟိတံ၊ဖန်း၍ မကြာခြင့်သော်သော၊ အာကိုသအ၀ဟောတိ၊ အာကိုသအ၀ဟောဟူသည်ကား။ ဟ၊ဠ္ဍ၊ာ၊စ၊ရိ၊ယော၊ ဆင်ထိန်းသည်၊ဗလ ၀ါတိ။ဗလ၀ါဟူသည်ကား၊ကာ၊ယ၊ဗ၊လေ၊နစ၊ကာ၊ယ၊ဗ၊လ၊ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း ဉာ၊ဏ၊ဗ၊လေ၊နစ၊ဉာ၊ဏ၊ဗ၊လ၊ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း။ဗ၊လ၀ါ၊အား၊ရှိ၍၊အာ၀ဇ္ဇော တိအ၊ကာ၊မ၊ဏ္ဍိ။အာ၀ဇ္ဇောတိအ၊ကာ၊မံဟူသည်ကား။အ၊နိ၊ဆ၊ဏ္ဍံ၊မေ၀၊အ၊လို မ၊ရှိ၊ဘဲ၊လျက်လျှင်။ နိ၊သေ၊နေ၊တော၊ တား၊မြစ်သော၊အား၊ဖြင့်၊ နိ၀ဇ္ဇေ၊တိ၊ လည်စေ၍၊ဝေ၊အာ၀ဇ္ဇ၊ယိ၊သ၊ဏ္ဍိ။ ဝေ၊အာ၀ဇ္ဇ၊ယိ၊သ၊ံဟူသည်ကား၊ယ ၊တာ၊ရ၊ဇ္ဇ၊ဟ၊ဠ္ဍ၊ာ၊စ၊ရိ၊ယော၊ယ၊ထာ၊အ၊ကြင်အ၊ကြင်ဆိုအ၀်ပြီ၊သော၊ဆင်ထိန်း ကဲ့သို့၊ဝေ့၊ဤ၊အ၀ဟ၊တံ၊စ်ဇ္ဇံ၊ထိုစိတ်ကို၊စိတ္တကလိ၊ဒ္ဌ၊ရ၊တ၊နိ၊သေ၊နေ၊တော ယုတ်မာ၊သော၊ဒ္ဌ၊စ၊ရိ၊ကိ၊ကို ဖြစ်သော၊အား၊ဖြင့်၊ နိ၀ဇ္ဇ၊ယိ၊သ၊ာ၊မိ၊ သုတ်နှစ်

စေခဲ့။ဝဲ့ဟယဒမကုသလောတိ။ဝဲ့ဟယဒမကုသလောဟူသည်ကား။ ဥတ္တမာနံ။မြတ်ကုန်သော။ အသဒမာနံ။မြင်းကိုဆုံးမကုန်သော သူတို့၏။ ဒမနေ။ဆုံးမခြင်း၌။ကုသလော။လိမ္မာ၏။တ။တာ။ဝေ။ထို့ကြောင့်သာလျှင် သာ။ထိပဝ။ရော။ရထား။ထိန်း။တ။ကာတို့ကဲ့သို့မြတ်၏။ အသဒမသာ။ရထိ သု။မြင်းကိုဆုံးမကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိသိဋ္ဌော။ထူးလွန်းသည်ဖြစ်၍။ဒ မေတိ။ဆုံးမ၏။အာ။ဇည်း၊အာ။ဇာနည်မြင်းကို။အာ။ဇာနိယံ၊အာ။ဇာနည်မြင်း ကို၊အသဒမ။ဒသကာလာနုရူပံ။မြင်းကိုဆုံးမခြင်း၌ဒသကာအား။လျော် စွာ။သဏ္ဌပေ။ရသေတိ။အနုအကြမ်းနှစ်ပါး၌ဖြင့်။ဒ မေတိ။ဆုံး၏။ ဝိနေတိ။ ဆုံး၏။နိဗ္ဗိသေ။ဝန်။ဖြိုဝဲ့ရာမရှိသည်ကို၊ကရောတိ။ပြု၏။ ပတိဋ္ဌိ။တာ။ပဋ္ဌသု ဗ။လေသူကဲ့။ပကိဋ္ဌိ။တာ။ပဋ္ဌသုဗ။လေသုဟူသည်ကား။သဒ္ဓါဒိသု။သဒ္ဓါ။အ စ ရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌသုဗ။လေသု။ငါး။ပါး။သော ဗိုလ်ကို၌။ ပတိဋ္ဌိ။တာ။တည် သည်။ဟု။ဝ။ဟု။ဖြစ်၍။အသဒ္ဓါယာ။ဒိ။သ။ဝန်။တော။ရတနာ။သုံး။ပါး။ကိုမကြည် ညိုခြင်း။အ။စ ရှိသည်ကိုဖြစ်သော။အား။ဖြင့်။တံ။သင်ကို၊ ဒမယိသံ။ဆုံး။မခံ။ ဖွဲ့တိ။အယံ။ဤသည်ကား။ အ။ဝ္ဘော။အ။နက်တည်း။ ။စိတ္တ။ကလိ။အိုစိတ် ယုတ်၊ ဂါ။စ။ရ။ဗ္ဗ။ဝ္ဘ။တ။ သင်ဏ်ကျက်စား။ရာ အ။ဗ္ဗ။ဝ္ဘ။သ။ဗ္ဗ။ခ်ာ။ဗ္ဗ၊ဗ။ ။ အ။ပ။ဗ္ဗ။ဂ။ဗ္ဗ။ သွား။ခြင်း၌။ အ။ဒ။ဗ္ဗ။ ။ ။

နှင်စက်အာဝသည်ဖြစ်၍၊သက္ကစ္စကာရိတာယ၊အရိအားသေ ပြုအာဝသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ပဝတ္တိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းဌာ၊အလဘန္တော၊မရခြင်းကြောင့်၊ဇာတောဂေါစရေ ရှိတတော။ ဤအရှိတတ သန္တာန်ဟုဆိုအပ်သောအာရုံမှ၊ဈာန်၊ဝေးသော၊ဗဟိ၊အပရေဝ်သို့၊နဂဓိသ သိ၊သင်မသွား၊ရှေလတ္တံ့၊ဟိသစ်ပ်ဖန်၏၊ ဘာ၀နာနုယုတ္တသ၊ ဘာ၀နာကမ္ဘ ဋ္ဌာန်းအမှန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မဋ္ဌာန တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အာသန္နံ၀ိ၊ နီးသောအရေ၀်သည် လည်း၊လက္ခဏတော၊လက္ခဏာခေသုံးပါးမှ၊ဈာရမေ၀၊ဝေးသည်သားလျှင် တည်း၊ဖွဲ့တိ‌ဝေ်၊ဤသို့၊ထေရော၊ဓိ၀ိတသေနမထေရ်သည်၊ဖွားမာဟိ၀ါထာ ဟိ.ဤ၀ါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထနော။မိမိ၏၊စိတ်တို့၊ နှိုးကျွန်ကြောင်း၊နှိပ်၍ သာလျှင်၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာဘို၊ ဝဏ္ဏတ္ထာ၊ ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တောနုထို့ကြောင့်၊အ၀ဒါနေ၊တာလ္လာ ၀ကမထေရ်၏ အ၀ဒါနိ၌၊ ၊သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏံ၊ ရွှေအသင်းနှင့် တူသော အသင်းရှိတော်မူသော၊ဗာတ္တိ'သ၀လက္ခဏံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး၊သောလက္ခဏာ ရှိတော်မူထသော၊ပ၀နုဠေနု၊တောစွန်တောဗျား၊တောအနား၌၊ဝုဋ္ဌိတံ၊ပင် လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရုက္ခံ၀၊ အင်ကြင်ပင်မင်းကဲ့သို့၊ ဇလ္လိတံ၊မဂ် ဖိုလ်နှစ်ဆင့်ပွင့်တော်မူသော၊သာလရုက္ခံ၊လောကုတ္တရာ၀မ္မအနှစ်ကို၊ပ၀ နုဠေနု၊ တောစွန်တောင်ဖြား တောအနား၊ဖြင့်၊ဂန္ဓတ်ံ၊ ကြွတော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖူး၊မြင်ရ၍၊ တိဏာသန္ထရံ၊ဖျာ အခင်းကို၊ပညပေတွာ ၊ခင်းပြီး၍၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊ ဘုရား၊မြတ်အား၊အပ်၊ ဝါသည်၊အ၀ါသိ'၊ ကပ်လျှပ်ပြီ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မံ၊ ဒုကျွန်ပ်ကို၊အနုကမ္ပတု၊ထောက်ပံ့ တော်မူစေခြင်း၏၊ဘိက္ခံ၊ဆွမ်း၊ကို၊ဒါ ☰ တဝေ၊လှူခြင်းဌာ၊ ဇုဏ္ဏာမိ၊ ဒေလိုရှိပါ၏၊ ၊အနုကမ္ပကော၊ ဝေနေယျ ကြာသတ္တ၀ါတို့အား သနားတော်မူတတ်သော၊ မဟာကာရု ကိုကော၊ ကြီးသောကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ မဟာယသော၊ မျှားသောအခြိုအရံ အကျော်အား၀ောရှိတော်မူသော၊အတ္ထဒဿီ၊အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် မမ၊ငါရှေ့တော်၏၊ သက်ပ်ံ့၊အကြိုကို၊ ဒေဝ်ကာယ၊ သိတော်မူ၍၊ မမ၊ငါ၏၊ အာသ၊မ၊ကျောင်းသင်ခမ်း၌၊ အာကာသတော၊ကောင်းကင်မှ၊သြရော ဟိ၊သက်ဆင်းတော်မူ၏၊သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သြ ရောဟိတ္ဝာန၊သက်ဆင်းတော်မူ၍၊ပဇ္ဇလိတ သန္ထရေ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌၊နိသီ ဒိ၊ထိုင်တော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘလ္လာ၊တက်ံ၊ခြေးသီးကို၊ ဂဟေတ္ဝာန၊

ယူ၍ဗုဒ္ဓသေဒ္ဓသာ။ ဘုရားမြတ်အား၊ အဒါသိုဟ်လျှောပြီ၊ ၊မမ၊ငါ၏နိဗ္ဗာ
ယမာနသာ၊ ရှုကြည့်စဉ်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌ဖိနောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိ
ဘုဇ်၊ဘုဉ်းပေတော်မူ၏၊တဏှာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊စိတ္တာ၊စိတ်ကို၊ ပသာဒေ
တွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌ဖိနံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝန္ဒိ၊ဂိုဏိုး
ပြီ၊ ၊အဠာရသေကပ္ပသတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာ၊ထက်၌၊ တဒါ၊ထို
အခါ၌ယံဒါနံ၊အကြင်အလှူကို၊အဒဒိ၊သို့ပြီ၊တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ
စ၍၊ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိစတား၊ ဣဒံ၊ဖလံ၊ဤအကျိုး
သည်၊ဖလဒါနသာ၊သစ်သီးအလှူ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊မယ်ငါ၏အားကို
လေသာ၊ကိုးသသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ
မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရ
ပေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့ဝတ္ထုဟောအပ်၏၊ ၊

အာရဟတ္တံ၊အာရုဟတ္တာဖိုလ်သို့၊ပတ္တာပန၊ရောက်ပြီး၍ကား၊ **အညံ**၊အရ
ဟာဟုဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောနေ့ကာပိ၊ ပြောကြားသော်လည်း၊ ဣမာဂါထာ၊၌
ဂါထာတို့ကို၊ **အာဘာသိ**၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဖိုဝိတသေနဣတိ ဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ဖိုဝိတသေနမထေရ၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒါထာ၊ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-ပဠဂေဏနိပါတ်-၁-ပဋမဝဂ်-၂၀၇-ယသဒတ္တဇေဋ္ဌရဂါထာ၊

ဥပရ ဟုစိတ္တောတိ **အာ**ဒိကာ၊ဥပ၌ဟုစိတ္တောဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာတို့
သည်၊**အာ**ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ယသဒတ္တဇေ
ဋ္ဌသာ၊ယသဒတ္တမထေရ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊**အ**ယမ္ပိ၊ ဤယသဒတ္တ
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အဃ
တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊အရဟတ္တ
ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိ
သောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ဥပစိနိ၊ဆည်းပူး၏၊ တထာတံဝစနံ၊ထိုစကား
သည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သေသော၊ ဤယသဒတ္တမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ
ရသာ၊ပဒုမုတ္တရုအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာ
လေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊ဗြာဟ္မဏာနံ၊ပုဏ္ဏားတို့၏၊ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊အတတ်ပညာတို့၌၊နိပ္ပတ္တိ၊

အပြီးသို့ဂတောဟု ရောက်သည်ဖြစ်၍။ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဆုသိပဋ္ဌံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အပြစ်ကို၊ ပဋ္ဌဝိတ္တော၊ ရသေ့ရဟန် ပြု၍၊အရညေ့တောဠ္ဍ၊ဝိဟာရေ့ဇော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဂေဒိဝသံ၊ တနေ့သဠ်၊သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဠုလိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယာ၊မြှောက်ချီ၍၊အဘိတ္ထဝိ၊ပြီးမွမ်း၏၊ သော၊ထိုယသဒတ္တမထေရ်သည်။ တေနပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌သံသရေ့ဇော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဆုမတို့ ဗုဒ္ဓပြာဒေ၊ ဤဝါ တို့ဂေါဘမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊မလ္လရဇ္ဇေ၊မလ္လတိုင်း၌၊ မလ္လရာဇကုလေ၊မလ္လမင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ယသဒတ္တောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ယသဒတ္တဟုခေါ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်။တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ဂတ္တွာ။သွား၍၊ သဗ္ဗသိပ္ပါနိ၊ အလုံးရုံသော အတတ်တို့ကို၊ သိက္ခိတ္တာ၊သင်၍၊ သဘိယေနပရိဗ္ဗာဇကေန၊ သဘိယပရိဗိုဇ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယေဝ။တက္ကသာလျှင်။ စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗြဟ္မာစွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊သဘိယေန၊ သဘိယပရိဗိုဇ် သည် ပုဗ္ဗပဋ္ဌေသု၊မေးအပ်သောပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိယမာနေသု၊ ဖြေ တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊မိမိအယူသို့၊ ဩဘာရာပေတွာ၊ ချလိုသွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊သမဏာသဟေါတာ၊သား၊ ရဟန်းဝေါတမ၏။ဝါဒေ၊ အယူ၌။ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊ ဒဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သုဏာတု၊နားထောင်လော့၊နိသိဒိ၊နေ၏၊အဝ၊ထိုအခါ၌၊ အာသ၊ ထိုသဘိ ယပရိဗိုဇ်၏။ဝိတ္ထာရာ၊စာရံ၊စိတ်အကျင့်အကြံကို။ ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ ဘဂ ဝါ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဘိယသုတ္တေ၊ဒေသနာဝသာနေ၊ သဘိယသုတ် ဒေသနာ၏အာဆုံး၌၊သြဝါဒ၊အာဆုံးအမကို။ ဒေ၊ကြားပေးတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ဥပမ္မေဟိ၊ကြောဒုမ္မေဒေါ၊ပ၊ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါတိ၊ ဥပရ,ဟ္ဟ ဟိ၊ကြော ဒုမ္မေဒေါ။ပ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါဟု၍၊ ဣမာ ပဋ္ဌဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ ကို၊အာဘာသိ၊ရှာတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိ၊သော သူသည် ဥပါရ,ဟ္ဟ ဟိ၊ကြော။ ချုတ်ချယ်လို အပြစ်တင်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖိနသာသနံ၊ဘုရားဖြတ်စွာ၏အာဆုံးအမတော်ကို။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ သုဏာတိ၊ကြား၊နာရ၏၊နာဘလော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝိယာ၊မြေနှင့်

ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရုကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဥပါဒေါ့ဆိုတွေ့၊ ချုတ်ချယ်လိုအပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖိနသာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ကြားနာရ၏။ ကာလပက္ခေ၊ လကွယ်ပက္ခ၌၊စန္ဒိမာ ဝ စန္ဒိမာဇွတ်ဝ၊လကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ။ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသော သူသည်၊ ဥပါဒေါ့ဆိုတွေ့၊ချုတ်ချယ်လိုအပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏။ ဓေယ္ယေ၊ ရေမရှိသော မြစ်အင်းအိုင်၌၊ မဇ္ဈေ့ဝယထာ။ ငါးကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ပရိသုဿတိ၊သွေ့ခြောက်၏။ ။ဒုမ္မေဓော၊ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဥပါဒေါ့ဆိုတွေ့၊ ချုတ်ချယ်လိုအပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဖိနသာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို၊သုဏာတိ၊ကြားနာရ၏။ ခေတ္တေ၊လယ်ယာ၌၊ ပုတိကံ၊ပုဝ်ရင့်ဆွေးမြေ့သော၊ဖိဇံဝ၊မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မေသဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအကျင့် ဝတ်မြတ်ပရိပတ်သည်၊ နုရဟတိ၊ စိပင်ပြန့်ပွားမကြီးမား။ ။ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊တဏ္ဍေန၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ဖိနသာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ကြားနာခံယူ၏၊သဇ္ဇေ၊ ကြွင်းပဲ့ဥသျှ'အလုံးရုံကုန်သော၊ အာသဝေ၊အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေတွာ။ ကုန်စေ၍၊အာကုပ္ပတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပရမံ၊မွန်မြတ်သော၊သန္တိ၊ ငြိမ်အေးချမ်းမြေ့ခြင်းရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ပပ္ပုဿ၊ရောက်၍။ အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ခန္ဓာဓာတ်သိမ်းငြိမ်း၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ဥပါဒေါ့ဆိုတွေ့တိ။ဥပါဒေါ့ဆိုတွေ့ဟူသည်ကား၊သာဓု နှစ်သက်ခြင်း၊ချုတ်ချယ်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသာရောပနာဓိပ္ပါယော၊အပြစ်တင်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ဒုမ္မေဓောတိ၊ ဒုမ္မေဓောဟူသည်ကား၊နိပ္ပညော၊ပညာမရှိသော သူသည်၊ အာရုကာဟောတိ သဒ္ဓမ္မာတိ။ အာရုကာဟောတိသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား။ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊နဘသော၊ကောင်းကင်သည်၊ပထဝီဝိယ၊မြေမှ ဝေးသကဲ့သို့၊ပရိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊တာဝိ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပရိပတ်ဟု ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားမှလည်း၊ဒူရေ၊ဝေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဒိုဝေ

သဒ္ဓမ္မတောပေါ၊ ပဒိုဝေ၎သဒ္ဓမ္မမှ။ ပဂေဝ၊အာဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တို့၊ သင်သည်၊ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ဤသုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊နှအာဇာနာသိ၊မသိ လတ္တံ့၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂါဟိကထံ၊ဖေါက်ပြန်ယွင်းချက်သော စကားကို။ အနုယုဇ္ဇသေ၊ အာဘန်တလဲလဲ အားတုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သန္ဓိနိဝုတောပြည်သက်သိမ်မွေသော၊ပဒုံပတ္တိသဒ္ဒေါ၊ပဒုံ ပတ္တိသဒ္ဒမ္ဘိ၊ကုတောအာဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း၊ပရိဟာယတိသဒ္ဓမ္မာတိ၊ ပရိဟာယတိသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား။ နဝ ဝိဓလောကုတ္တရဓမ္မတောပိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားမှလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာဂါဂိယသဒ္ဓါ ဒိသဒ္ဓမ္မတောပိ၊မဂ်ဖိုလ်၏ရှေ့ အာတိုဖြစ်သောသဒ္ဓါအစရှိသော သူတော်ကောင်းဥစ္စာတရားမှ လည်းကောင်း။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ပရိသုသတိတိ၊ပရိသုသတိဟူသည်ကား၊ဝိသုသတိ၊ သွေ့ခြောက်၏၊ကာယဝိတ္တာနဖို့၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းတို့ကိုလည်း၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့၊ကသ္မာ၊အာဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပါမောဇ္ဇာဒိကုသလဓမ္မာ ဘာဝတောပေါ၊ပါမောဇ္ဇအစရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ ဣဒံတည်း၊နဝိရူဟတိတိ၊နဝိရူဟတိဟူသည်ကား။ ဝိရုဠှိ၊စိပင်ခြင်းသို့၊ ဝုဏ္ဏိ၊ပွားခြင်းသို့၊နပါပုဏာတိ၊မရောက်နိုင်၊ ပုတိကန္တိ။ ပုတိကံဟူသည်ကား၊ ဂေါ၊ယဝလေပဒါနာဒိအာဘာဝေန။ နွားချေ.ဖြင့်လိပ်ကျုံခြင်း အစရှိသည်တို့၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ပုတိဘာဝံ၊ ပုပ်ရိုးဆွေးမြေ့သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တုံ၊ရောက်၏၊ တုဠ္ဍေနဝိဇ္ဇေနဟိ၊ တုဠ္ဍေနဝိဇ္ဇေနဟူသော ဤဝိဘာတ်သည်၊ဣတ္ထမ္ဘူတတလက္ခဏေ၊ဣတ္ထမ္ဘူတတလက္ခဏာ အနုက်ဒ္ဓ၊ ကရဏဝစနံ၊ကရိဏီ၊ဝိဘာတ်တည်း၊အတ္ထမနော၊ဝမ်ကြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရနိတောပေါ၊နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းကြောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အာဇ္ဇောအနုက်တည်း၊ ခေပေတ္တာတိ။ ခေပေတ္တာဟူသည်ကား၊သမုဒ္ဓိဒ္ဓိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ အကုပ္ပတန္တိ၊အကုပ္ပတံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပပ္ပုယျာတိ၊ ပပ္ပုယျဟူသည်ကား၊ ပါပုဏိယ၊ရောက်၍၊ပရေမံသန္တိန္တိ၊ ပရမံသန္တိံဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိ

ဩသေသံ၊ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာသ၊ထိုမထေရ်အား၊ တဓိဂမမေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရကတည်းကပင်လျှင်၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ကာလဂမနမေဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အခါကာလ သမယကိုသာ လျှင်၊ဣဒ္ဓိ၊တိ၊အာလိုရှိ၏၊ ကောစိ၊ ထရုံတခုသောအာရုံကို၊ နမကပ်မပြု၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့သောအနုက်ကို၊ဒဿေတုံ

ပြုခဲ့သောဌာ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါတိ၊ပရိနိဗ္ဗာတိနာသဝေါဟု၎င်း၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအာဝ၏။ ဝေါ၊ဤသို့။ သတ္ထာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သြဝါဒေ၊ ဆုံးမအာပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အာရုဟတ္တမိလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန။ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ။ ဥာဏဝတိကမထေရ၏အာပဒါန်၌။

ကဏိကာရံ၊ မဟာလေခါးပန်းသည်၊ ဇလိတံ၀။ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇလိကံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဒီပရုက္ခံ၊ ဆီမီးတိုင်သည်၊ ဇောတိတံ၀ ဇောဘိတံဇုဝ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇောတိတံ၊ ဘုန်းတောက်ပသော၊ ကဋ္ဌနံ၀၊ ဓမ္ဗူရေစ်ရွှေကဲ့သို့၊ ဝိရောစန္တံ၊ တင့်တယ်စွာသော၊ ဒီပဒုတ္တမံ၊ အားခြေနှစ်ခြောင်.ရှိ၊ သော သတ္တ၀ါတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒ္ဒ သံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ ၊ကမ္ဘာလုံ၀၊ ကရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝါကစီဝ၊ ရွှေ၁ါတသက်နုံးကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍိကံ၊ အိုးခင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတ္မာ၊ နေ၊ထား၍၊ အဓိနံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ကေသံ ကေသိ ဗ်ံ အံသေ။ လက်ဝဲတာဘက်ပခုံးထက်၌။ ကတ္မာ၊ တင်ထားသည်ကိုပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ သေ ဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ထပိ ံ၊ ခြိုးကွမ်းထောပနာပြု။ ၊မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တို့၊ အာရုဏ်ဘုရားသည်၊ မောဟစာလသမာကုလံ။ မောဟတည်းဟူသောကွန်ယက်ဖြင့် ကျက်သော၊ တမန္ဓကာရံ၊ မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို၊ ဝိ၊ ဖ်ဝိခမ္ဘေ၊ ဖျက်ဆီး၍ကား၊ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အားရောင်အလင်းကို၊ ဒဿယိတ္မာ၊ ပြတော်မူ၍၊ နိ ဗ္ဗာ ဏ ဓာ ၊ သံသရာ ဝဋ်ကျွေးကွင်းညွှတ်မှကူး၊ မြောက်တော်မူသည်။ အသိ ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ၊တို့၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ဇာမ်လောက်၊ ဤသတ္တ လောကကို၊ သမုဒ္ဓရသိ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်ဆယ်တော်မူ၏။ တို့၊ အာရုဏ် ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောသတ္တ၀ါတို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ ကဲလွန်သာကျူးထူးတော်မူ၏။ တေ၊ အာရုဏ်ဘုရား၏။ ဥာဏော၊ ဥာဏ်တော် ၌၊ ဥပမာ၊ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတွေ့ဥပမာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားကိုသိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ယေနဥာဏေန၊ အကြင် သဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗညူတိ၊ သဗ္ဗညူဘုရားဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗ ညူတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ အနုသဝံ၊ အာသဝေကင်း

တော်မူသော၊ တံ၊ရှင်တော်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒာမိ၊ဦးခိုးပါ၏။ ၊ဤတော၊ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကမ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊အဟံ၊ ယသဒတ္တနာမမည်တွင် ငါမထေရ်ရှင်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ထပိ"။ပြီးမွမ်းပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ"၊ အပါယ် လေးပါးကို၊နာဘိ၀ါနာမိ၊မသိရုဘူး။ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရ ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ထ၀နာယ၊ ပြီးမွမ်းခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊မယှံ.ငါအား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာ၀ိ တာ၊ဖျက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိ၊ ပေါ အပ်၏။ ၊

ပန၊ ဆက်၍အထူးမိန့်ဆိုဦးအံ့၊အရေဟာ၊ရေဟန္တာသည်၊ပုဏ္ဏား၊ဖြစ်၍ အည်း၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၀ိ၊ ပြောကြား၊လိုသည် ဖြစ်၍ လည်း၊ထေရော၊ယသဒတ္တမထေရ်သည်၊ဣမာဂါထာ၀ေ၊ ဤဂါထာတို့ကို သာသျှင်၊အာဘာ၀သိ၊ ရွတ်ဆို၊တော်မူ၏။ ၊ယသဒတ္တဣတ္ထေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ ယသဒတ္တမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပဋ္ဌာန်ပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၈-သောဏကုဋိကဏ္ဏထေရဂါထာ၊

ဥပသမ္ပဒါစ မေလဒ္ဓါတိအာဒိကာ၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောဏသကုဋိကဏ္ဏထေရ၊ သောဏကုဋိကဏ္ဏမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကား၊ အာယတ္တိ၊ဤ သောဏကုဋိကဏ္ဏမထေရ်သည်လည်း၊ပဒုမုတ္တရဟု၊ ပဒုမုတ္တရအမည် တော်ရှိသော၊ဘဝ၀ေတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော် ၌၊ဟံသ၀တီနဂရေ၊ ဟံသာ၀တီပြည်၌၊ဝိဘာသမ္ဘဏ္ဍာ၊ စည်း၊စိပ်ဥစ္စာရုတ နာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်၊ဟု၀ွာ၊ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာရာယ၊ ဖြတ် သော၊ဈာသရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ အာဝိ၊ရသောပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဒ္ဝိတော၊တည် သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟဒ၀သံ၊တနေ့သ၌၊ သတသဟဿဓိဏာသ၀ပရိ၀ုတ၀ံ၊ ၊ တသိနိုးသောရေဟန္တာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ မဟတိယာ၊မျှားစွာသော၊ဗုဒ္ဓ ဃိဋ္ဌာယ၊ဘုရား၏ တင့်တယ်စမ္ဘယ်ခြင်းဖြင့်၊ မဟန္တေန၊ ကြီးကျယ်မျှား မြတ်ပူဇော်အပ်သော၊ဗုဒ္ဓါနုဘာ၀ေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဂရံ၊ဟံ

သာဝတီပြည်တွင်းသို့၊ ပရိသန်း၊ဝင်တော်မူသော၊သင်္ဃာရုံ၊ ပဒုမဇာရ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွား ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြိုး သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊အဋ္ဌလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ကာတွာ တင်ထား၊သည်ကိုပြု၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည့်၏၊သော၊ ထိုသူဌေး၊သည်၊ပဋ္ဌာ ဘတ္တံ၊ညချမ်း၊အခါ၌၊ဥပါသကေဟိ၊ဒါယကာ၊ယောကျ်ား၊လူအများ၊တို့နှင့်၊ သန္ဓိ၊တက္ခ၊ပိဟာရုံ၊ကျောင်း၊တော်သို့၊ဂတ်တော်၊သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ် စွာဘုရား၏၊သန့်ရှင်း၊အထံ၊တော်၌၊ဖျံ့၊တရား၊တော်ကို၊ သုဏာတု၊ခေါ၊ခ ဝည်၊ ကော်ဘိကမ္ဘုံ၊ တယောက်သော၊ရဟန်းကို၊ ကလျာဏ ဝတ္ထုရကာခံ၊ ကောင်းသော၊စကား၊ကို၊ပြောကြား၊တတ်ကုန်သော၊သူတို့ထက်၊အ ဂ္ဂ၌၊ကဲလွန်သာ၊ကျူး၊ထူး၊ဖြတ်သော၊အရာ၌၊ဌာ၊ပန်။ထား၊တော်မူသော၊သင်္ဃာ ရုံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒိသွား၊မြင်၍၊သယဓိ၊ဝိမိသည်လည်း၊ တံ၌ခုံ၊ထိုက ဲလွန်သာ၊ကျူး၊ထူး၊သော၊အရာ၊ကို၊ပဏ္ဍိတ၊တွာ၊တောင့်တ၍၊ မဟာ၊ဒါနုံ၊ကြီး စွာ၊သော အလှူ၊ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၊လှူ၍၊ပဏိ၊ခုံ။ဆုတောင်း၊ခြင်း၊ကို၊အ၊ကာသိ ပြု၏၊သင်္ဃာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တ၊သား၊ထိုသူဌေး၏။အနုန္တ၊ရာယ၊အ၊နန္တ ရာယ်မ၊ရှိသ၊ဖြင့်၊ တံ၊ထိုဆုတောင်း၊ပတ္ထနာ၊ကို၊ဒိသွား၊မြင်၍၊ အနာ၊ဂတေ၊ နောင်အ၊ခါ၌၊ဂေါတမ၊သ၊နာမ၊ဂေါတမ၊အ၊မည်ရှိ၊သော၊သမ္ဘာ၊သမ္ဘဒ္ဓ၊သာ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ၊နေ၊သာ၊သနာ၊တော်၌။ ကလျာ၊ဏ ဝတ္ထုရ၊ကာခံ၊ ကောင်းသော စ,ကား၊ကို၊ပြောကြား၊ကုန်သော၊သူတို့ထက်၊ အ၊ဂ္ဂ၊ကဲလွန် ထူး၊ဖြတ်သည်၊ ဘ၊ဒိ၊သ၊တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာ၊ကာ၊သိ၊ ဗျာ၊ဒိတ် စ၊ကား၊ကြား၊တော်မူ၏၊သော၊ထိုသူဌေး၊သည်၊တ,ဏ္ဍ၊ထိုတံ၊သ၊ဝ၊တိ၊ပြည်၌ ယာ၊ဝ,ဇီ,ဝံ၊အ၊သက်ထက်ဆုံး၊ပုညာ၊နိ၊ကောင်း၊မှု၊ဘုံ၊ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ဒေ၊ ဝ၊နှင့်၊သော်လ။ နှတ်ပြည်လူ,ပြည်တို့၌၊ သံ၊သ၊ရ၊ခြော၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ပ၊သိ၊သ၊ ဝိ၊ပ၊သိ၊အ၊မည်၊တော်ရှိ၊သော၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ၊လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာ၊သ၊နေ။ သာ၊သ၊နာ၊တော်၌၊ ပဋ္ဌ,ဇိ,တွာ၊ ရ,ဟာန်း,ပြု၍၊ ဝ,ဠာ,ဝ,ဠာ,နှ၊ ဝ,တ်ကြီး ဝ,တ်ငယ် အ,သွယ်သွယ် တို့ကို၊ ပူ,ရ,ခြော၊ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ကေ,သ,ဝ,ဝိ,ကျ,ခြော၊ တ,ယော,ကော်သော,ရ,ဟာန်း ၏၊စိ,ဝ,ရုံ၊ သက်နှိုး,ကို၊ သိ,ဒ္ဓိ,တွာ၊ချ,ပ်၍၊ အ,ဒါ,သိ,ပေး,၏၊ပုန်,တ,ဘာ,နှ။ ဗုဒ္ဓ သုညော,ဘုရား,ဆိ,တ်သော၊ လော,ကေ,လော,ဂ၌၊ဗ,ာ,ရာ,ဏ,သ,ိ,ယ်၊ ဗ,ာ,ရာ,ဏ သ,ိ,ပြည်၌၊တုန္ဒ,ဝ,ါ,ယော၊အ,ပ်လျှိ,သ,မား,သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ကေ,သ,ပ,ဋ္ဌေ ကဗုဒ္ဓ,သ,ာ,တ,ဆု,သော,ပ,ဋ္ဌ,ကဗုဒ္ဓါ,ဖြတ်စွာ,ဘုရား,၏၊စိ,ဝ,ရုံ,ကော,ဋ်၊သက်နှိုး အ,ဋ္ဌ,နှ,အ,နာ,း၌၊ဆိ,နှ်,အ,ပေါ,ကို,ဃ,ဋ္ဌ,တွာ၊စ,ပ်၍၊ အ,ဒါ,သိ,လှ,၏၊ဝေ,ဤ,သို့

တဏ္ဍာဟာ ထို။ ထိုသို့သောဘဝ၌ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှု တို့ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ ဈာနမဂ္ဂ်ဖိုလ်ဒေး ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပင် တော်မူသောအခါ၌၊အာဝန္တိရဋ္ဌာ၊အာဝန္တိတိုင်း၌၊ကုလစေတီ၊အမျိုးအိမ်၌ မဟာဝိဘဝသာ၊များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊သေဋ္ဌိနော၊သူဌေး၏၊ဝုဏ္ဏော၊သား၊သည်၊ဟုတ်တား၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ တ သား၊ထိုသူဌေး သား၊အား၊သောဏောတိနာမံ၊သောဏဟူသောအမည်ကို၊အာကံသု၊ဒှည့် ခေါ်ကုန်၏။ကောဋိအဿနကသား၊ အဖိုး၊တကုဋေထိုက်သော၊ ကဏ္ဏာဝိဇ္ဇနဿ၊နှား၊တန်ဆာကို၊ဝေရဏောနု၊သောင်ခြင်း၊ကြောင့်၊ ကောဋိကဏ္ဏောတိ၊ ကောဋိကဏ္ဏဟူ၍၊ဝတ္ထုဗေဒ၊ဆိုလိုလျက်၊ကုဋိကဏ္ဏောတိ။ကုဋိကဏ္ဏဟူ၍ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏။ သော၊ ထိုသောဏကုဋိကဏ္ဏသတို့ သား၊သည်၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဝမ်းတွား၊ကြီးပွါး၍၊ကုဋုမ္ဗ၊ဥစ္စာကို သဏ္ဌာပေနော်၊ ကောင်းစွာ တည်စေလျက်၊ အာယသ္မန္တော်၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနေ၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်းမထေရ် သည်၊ကုလစေတီ၊အမျိုးအိမ်ကို၊နိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ ဝ၁သော်နေ၊နေသည်ရှိ သော်၊တ သား၊ ထိုရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို၊သုတ္တာ၊နာရ၊သောကြောင့်၊သ၊ဇောသုစ၊ သုံးပါး၊သော သ၊ဇောဂုံ တို့၌လည်း၊ကောင်း၊သိ၊လ သုစ၊ငါးပါး၊သော သိ၊လ ရှစ်ပါး၊သော သိ၊လ ဆယ်ပါး၊သော သိ၊လတို့၌လည်း၊ကောင်း၊ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊တံ၊ထိုရှင်ကစ္စည်း မထေရ်ကို၊စတ္ဘတိပစ္ဆယေဟိ၊လေးပါး၊သောပစ္စည်း၊တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာဟိ၊လုပ် ကျွေး၏။သော၊ ထိုသောဏကုဋိကဏ္ဏ သတို့သား၊သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊သံဝေ၊တ သံ၀ေ၀ေ၊ဖြစ်သော်ထိတ် လန့်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရ၊သား၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရှင်ပြု၍၊ကိဉ္စာ၊ဖြင့်ခြင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကသိရေနု၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ဒသ၀ဿ၊တာကျိပ်အရရှိသော၊ သံ၊ဃံ၊သံ၊ဃာကို၊သန္ဓိ ပါ၊တေတွာ၊စည်း၀ေး၍၊ဥပသမ္ပဒိတ္တာ၊ရ၊ဟန်းပြု၍၊ ကတိပါဟံ၊နှစ်ရက်သုံး ရက်ပတ်လုံး၊ ထေရ၊သား၊ အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝ၁သိတ္တာ၊နေ၍၊ ထေရံ၊အရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်ကြား လျှောက်ထား၍၊သဇ္ဇာရံ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒိတုံ၊ရှိခိုးဖူးသော ဌါ၊သာ၀ဏ္ဍိ၊သာ၀ဏ္ဍိပြည်သို့၊ဥပဂတော၊ကပ်လေ၏။ သဇ္ဇာရာ၊ဂေါတ မမြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဧကဝန္ဓကုဋိယံ၊ တူသောတရုတည်း၊သော ဝန္ဓကုဋိ ကို၊ကပ်၍၊ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊လာဘိတ္တာ၊ရ၍၊ ပဗ္ဗ။သ သမယေ၊ရိုး၊သောကာလ

အခါ၌၊ အစ္ဆိုဖြော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောင်္ခသအဘွဲ့ဂေ၀ဋ္ဌယာနုံ၊ အဘွဲ့ကေ၀ဋ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကာမသုတ်အစရှိသော တဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့ကို၊ ဥဿာရဏောနှ၊ ပြောဟောစေသဖြင့်၊ သာရုကာရုံ၊ ကောင်းမြိုးကို၊ ဒတ္တာပေး၍၊ ဘာသိတာယ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဒိသ္ဝါအာဒီနဝံလောကေ၊ အဒိသ္ဝါအာဒီနဝံလောကေဟူ၍၊ ဥဒါနဂါထာယ၊ ဥဒါန်းဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဝိပဿနုံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဲ့ဆော့တွား၊ ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေနဲ့ထို့ကြောင့်၊ အပ
ဒါနေ၊ ပါဠိဟိရသည်ကမထေရ်၏အပဒနနှင့်၊ အာဟုတိနုံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းအလျှကို၊ ပဋိဂ္ဂဟောဟု၊ ခံတော်မူတတ်သော၊ လောကနာထကော၊ သတ္တလောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရဒေါမည်တော်ရှိသော၊ ဓိနော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသိသတာသဟသေဟိ၊ တသိန်းသောရဟန္တာအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ နိယျာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဥပသန္တသေ၊ ကိလေသာမငြိမ်းတော်မူပြီးသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နဂရံ၊ ဟံသာ၀တီပြည်သို့၊ ပဝိသန္တသေ၊ ဝင်တော်မူစဉ်၊ ရတနာနိ၊ ရွှေငွေအစရှိသောရတနာတို့သည်၊ ပဇ္ဇောတိ ဿု၊ တောက်ပကုန်၏၊ အာသာ၊ ရေး၊ လက်ကောက်လက်ကျပ်အစရှိသောဘဏ္ဍာဒရာတို့သည်၊ နိရွောသာ၊ ကြီးစွာသောကြွေးကြေးခြင်းတို့သည်။ အဟု အဟောသုံ။ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာ ၀ ဒေ၊ ထိုပြည်သို့ ဝင်တော်မူသော အာ ခါ၌၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာ ဝေန၊ တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဘေရိယော၊ စည်ကြီးတို့သည်။ ဝဇ္ဇိ ဿု၊ မြည်ကြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓသေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရံ၊ ဟံသာ ၀တီပြည်သို့၊ ပဝိသတော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏာ၊ စောင်းတို့သည်၊ အဃဋ္ဋိတာ၊ မတီးမမှုတ်ကုန်ဘဲ။ ဝဇ္ဇိ ဿု၊ မြည်ကုန်၏၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရဒေါမည်တော်ရှိသော။ မဟာမုနိ ၊ ရဟန်းဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေ ဌဿ ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အာ ဗ္ဘုတံ၊ ဘရိတ်ဆစ်မဖြစ်စဘူးအံ့ဘွယ်ထူးသော၊ ပါဋိဟာရ ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း၊ ပဿသာ ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ဘယ္ယ၊ ထိုဘုရားသခင်တန်ခိုးပြာဋိဟာ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာ ဒယော ၊ ကြည်စေပြီ၊ ၊ ဗုဒ္ဓ ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော ၊ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မာ ၊ တရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော ၊ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွာ၊ နော ၊ ငါတို့၏၊ သဏ္ဌ ၊ သမ္ဃ ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ရခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟော ၊ ကြောင်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ သဟာသိ ၊

တထောင်အတိုင်းအရည်ရှိသော၊အာယံပထဝီ၊ဤမျှကြီးသည်၊အစေတ
နော၊စေတနာမရှိတဲ့လျက်၊သမ္ဘကမ္ဘထ၊တုန်လှုပ်သတည်း၊ ။ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ယံသည်၊အကြင်အမှတ်သညာကို၊အလတိ၊ ရပြီ၊တေနကမ္ဘေ
နမ်းထိုကောင်းမှက်ကြောင့်၊ဒုဋ္ဌတိ၊အပါယ်လေးပါးကို နာဘိဇာနာမိ၊မသိ
ရဘူး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်
ဗုဒ္ဓသညာယ၊ ဘုရားကျေးဇူး၌ ဖြစ်သောအမှတ်သညာ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး
ပင်တည်း၊ ။မယံ၊ငါအား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊
ဖုတ်ကြည်း အာဝ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အ
ဆုံးအာမတောဝ်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟော
အပ်၏၊ ။

ပန်၊ဆက်၍အာထူးတက်ဆိုဦးအုံ့။အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌိ
တာ၊တည်သည်ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥပဏ္ဍာယေန၊ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာသည်
အာစိက္ခိတနိယာမေန။ပြောကြားသောအမှတ်ဖြင့်၊ပစ္စုန္တိမေသုဇနပဒေသေ၊
ပစ္စုန္တ ရာဇိဇနပုန်တို့၌၊ ဝိနယဓရပဉ္စမေန၊ ဝိနည်းဒိုရ်လျှင် ငါးယောက်
မြောက်ရှိသော၊ဂဏေန၊ ဂိုဏ်ဖြင့်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းခံခြင်းဂုင်း၊ရဝန္ဒာနံ၊
အမြဲမပြတ်ရှေချီးခြင်းလေဂုင်း၊စမ္ဘတ္တရုဏံ၊သားရေနယ်အခင်းဂုင်း၊ဂဏာဂီ
ဏာပါဟာနံ။ အထင်ထင်သော ဘိနပ်ကိုစီးခြင်း လည်းကောင်း၊ တိစီဝရ
ဝိပ္ပဝါသော၊ တိစီဝရိုက်သက်နှင့် ကွေ့ကွင်း၍နေခြင်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌဝရော၊ငါးပါးသောဆုတို့ကို၊ယာစိတွာ။တောင်းပန်၍၊ တော
ထိုငါးပါးသောဆုတို့ကို၊သတ္တု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိကာ၊အထံတော်မှ
လာဘိတွား၊ရ၍၊ပုနဒေဝ၊ တဘာနိသာလျှင်။အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ဝယိတဗ္ဗာနံ၊
နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ပြန်၍၊ ဥပဏ္ဍာယသ၊ဆရာဥပဏ္ဍာယ်အား၊ တံပ
ဝတ္တိုံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အာရောစေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊အယံ၊ဤဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဣတ္ထေ၊ဤထေရအဋ္ဌကထာ၌၊သင်္ခေပေါ။ အကျဉ်းတည်း၊
ဝိတ္ထာရေပန၊ အကျယ်ကိုကား။ ဥဒါနာဋ္ဌကထာယ၊ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌၊
အာဂတနယေန၊လာသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အာဂ်တ္တုဋ္ဌကထာ
ယံပန၊အာဂ်တ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ဥပသမ္ပဒေါ၊ပဋ္ဌင်းသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဏ္ဍာယသ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာ၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝဍ္ဎေတွာ၊
ပွါးစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊သော၊ထိုသောဏာကုဋိကဏ္ဏမထေရ်သည်၊အပရဘာဂေး နှောက်အာဘိဒ္ဓ၊ဝိမုတ္တိသုခေနု၊အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟာရေနေ့ သည်ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ ၊အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စ ဝေက္ခိတ္တွာ၊ဆင်ခြင်၍၊သောမနဿစေတော၊ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါ(ပ)ပရိနိဗ္ဗိဿတဿနိသဝေါတိ၊ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါ(ပ) ပရိနိဗ္ဗိဿတဿနာသဝေါဟု၍၊ဣမာပဋ္ဌဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာ သိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ မေ၊ငါသည်၊ ဥပသမ္ပဒါစ။ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊လဒ္ဓါ၊ရအပ်ပြီ၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝိပုမုတ္တာ စ၊ကိလေသာမှလွတ်သည်လည်း၊အဖို၊ဖြစ်၏၊မေမယာ၊ငါသည်၊သောစ ဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ဒိဋ္ဌော၊ဖူးဖြင်ရပြီ၊ဝိဟာရေစ၊ကျောင်း တော်၌လည်း၊ သဟာ၊ဘုရားသခင်နှင့်တကွ၊ အာဝသိ ၊ နေပြီ၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုနေဝဏ္ဏိ ၊ နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိဟာရကုသ လော၊ဝိဟာရအာဂုဏ်လိမ္မာတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဇ္ဇာကာသေ၊ လွင်တီခေါင်၌၊ဝိတိနာမယိ၊ လွန်စေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော်သို့၊ပါဝိသိ၊ဝင်နေ၏၊ ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေလဂုဟာယံ၊ ကျောက် ဂူ၌၊ သိဟောဝသိဟောဇာ၀။ ဟေမဝန်ဆောင် သုံးတောင်ဝိုင်နင်းခြေသို့ မင်းကဲ့သို့၊ပဟိန္ဒဘယဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေးကြီးဘေးငယ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊သံဃာနှင့်၊ နှုးကုန်ကို၊သန္ဓိရိတ္တာနု၊ခင်း၍၊ သေယျံ၊လျှောင်း စက်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ။တတောပဋ္ဌာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ကလျာဏ ဝါက္ကာ၊ဝေ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုထော်မူတတ်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသာ၀ကော၊ဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သောဏော။ သောဏမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘုခါ၊ ရှေ့ မျက်မှောက်၌၊သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားတော်ကို၊ အဘာသိ၊ဟော ၏၊ ။ပဋ္ဌကဒ္ဒေ၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ပရိညာယ၊ ဝိုင်းခြားသောအား ဖြင့်သိ၍၊ အဇ္ဇသံ၊ခရီးပမာမဂ်ရှစ်ဖြာကို၊ ဘာ၀ယိတွာန၊ပွါးစေ၍၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊သန္တိ ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပဘုယျ၊ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊အာသ ဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့ ။ ထတ္ထ၊ထို ဂါထာတို့၌၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါတိ၊ ဥပသမ္ပဒါစမေလဒ္ဓါဟု သည်ကား၊ ကိန္ဓေနု၊ငြိုငြင်သဖြင့်၊ဒသ၀ဿ၊တကျိပ်အရှိသော၊ဘိက္ခုသံ၊ဃံ၊ရဟန်း

သံဃာအပေါင်းကို၊သန္ဓိပါတေတ္တာ၊စည်းဝေးစေ၍၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ယာသာလဒ္ဓဥပသမ္ပဒါ၊အကြင်ရအာဇ်သောပဋ္ဌင်း အဖြင့်သည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ ယာစနဝရဒါနဝသေန၊ တောင်းအပ်သောဆုကို ပေးသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊သင့်ပစ္စည်းမေသုဇနပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပစ္စည်းရာဇ်ဇနေဝုန်ကျိန်ခြင်းဝိန ယဝရေပစ္ဆမေန၊ဝိနည်းရိုရိုလျှင်ငါးရောက်မြောက်သော၊ဂဏေန၊ကိုယ်းဖြင့်၊ သင်္ဃာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာနုဘာဝတာ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ယာ သာဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင်ပဋ္ဌင်းအဖြင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ တဒုဘယံ၊ထိုနှစ် ပါး၊ရုံကို၊သန္ဓာယာ၊ရည်၍၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏၊စသဒ္ဒေါ၊စသဒ္ဒါသည်၊သ မုစ္စယတ္ထော၊သမုစ္စည်းအနက်ဂိုဏ်၊တေန၊ထိုစသဒ္ဒါ၊ဖြင့်၊ ဣတရေဝိ၊ဤမှ တပါး၊လည်းဖြစ်ကုန်သော၊သင်္ဃ၊သန့်ကာ၊မြတ်စွာဘုရား၊အထံတော်မှ၊ လဒ္ဓဝရေ၊ရအပ်သောဆုတို့ကို၊သင်ကျွာတို၊ပေါင်း၍၊ ဝိမုတ္တော၊စမ္ပိအနာ သဝေါတိ၊ဝိမုတ္တော၊စမ္ပိအနာသဝေါဟူသည်ကား။ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အာရဟာတ္တ မဂ်ဖြင့်၊သကလကိလေသဝဋ္ဋ၊ဝိမုတ္တိယာ၊တည်ရာဝဋ္ဋ၊နှင့်တကွအာသုံး ရုံသောကိလေသာတို့မှလွတ်သဖြင့်၊ဝိမုတ္တော၊လွတ်သည်လည်း၊အမှိ၊ ဖြစ်၏၊တ၊တော၊ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ကာမာသဝါဒိဘိ၊ကာမာသဝအ စရှိသည်တို့ဖြင့်၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါမရှိသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤ သည်ကား၊ယောဇနာ။ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သောစမောဘဝါနိဗ္ဗောဝိ၊ သောစမောဘဝါနိဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ယဒတ္ထံ။ အကြင်အကျိုးအလို့ငှါ၊ အဟံ၊ငါသည်၊အဝန္ဓိ၊ရှေ့တော၊အဝန္ဓိ တိုင်း၌၊သာဝတ္ထိ ၊သာဝတ္ထိပြည် သို့၊ဂတော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ တရုံတဆစ်မျှမမြင်ရဘူး သော၊သောစဘဝဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊မယာ၊ငါသည်၊နိဗ္ဗော၊ ဗုဒ္ဓေ၊မြင်ရ၍၊ဝိဟာရေစသဟာဝသိန္တိ၊ဝိဟာရေစသဟာဝသိ ဟူသည်ကား ကောဝလံ၊သက်သက်၊တ၊သသဘဝဝတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဒဿနမေ ဝ၊မှီးမြင်ရခြင်းကိုသာလျှင်၊မယာ၊ငါသည်၊လဒ္ဓံ၊ရသည်း၊နှုမဟုတ်သေး အာတားခါ၊စင်စစ်သော်ကား။ ဝိဟာရေ၊မြတ်စွာဘုရား၏ကျောင်းတော်၌၊ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရား၏ဂန္ဓကုဋီယံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်၌၊ သင်္ဃာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာရဏံ။အကြောင်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ။ ဖွဲ့တော်၍၊ဝါ သေန္တေန၊နေစေသဖြင့်။သဟ။တကွ၊အာဝသိ ၊နေပြီ၊ဝိဟာရေတိ၊ ဝိဟာ ရေဟူသည်ကား။ဝိဟာရသမိပေ၊ကျောင်း၏အနီး၌၊ဣတိ။ဤသို့။ကေစိ၊အ ချို့သောဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ ။ဆိုကြကုန်၏၊ဗဟုဒေဝရတ္ထိန္တိ၊ ဗဟုဒေဝ ရတ္ထိ ဟူသည်ကား။ပဌမယာမံ၊ပဌမယာမ်ပတ်လုံး၊ဘိက္ခူ၊နုံ၊ရဟန်းတို့အား

ဝမ္မဒေသနာဝသေန၊ တရားဟောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနသောဓနဝသေန၊ကမ္မဋ္ဌာန်ကိုသုတ်သင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊မဏ္ဍိမယာမံ၊မဏ္ဍိမယာမ်ပတ်လုံး၊ဒေဝါနဋ္ဌ၊ နတ်တို့၏လည်း ကောင်း၊ဗြဟ္မာနဋ္ဌ၊ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ကမ်ဘွေဒနဝသေန၊ ယုံမှားသံသယကိုပယ်ဖျောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ မျှားတွစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်ဟာကိုးတိုးကောင်ကင်ကြီးဌ၊အတိနာမယိ၊လွန်စေ၏၊ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ဝိဟာရေကုသလေါတိ၊ဝိဟာရကုသလေါ ဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗဗြဟ္မ အာနေဉ္ဇအရိယဝိဟာရေသု၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရ အာနေဉ္ဇဝိဟာရေအရိ ယဝိဟာရတို့ဌ၊ကုသလော၊လိမ္မာတော်မူသောဗြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝိဟာ ရံပါဝိသိတိ၊ ဝိဟာရံပါဝိသိ ဟူသည်ကား၊ ဝေလံ၊အခါလေးဖြင့်၊နိသဇ္ဇ စက်းမတိ၊ထိုင်ခြင်း စင်္ကြံတွေ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပရိဿမေ၊နောဒနုဏ္ဍံ၊ဖြစ် သောပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းဌ၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊သန္ဓရိတ္ထာနသံ၊ဃာဋိ သေယျံကပ္ပေသိတိ၊သန္ဓရိတ္ထာနသံ ဃာဋိ သေယျံကပ္ပေသိဟူသည်ကား၊စတုရဿံ၊လေးထပ်၊သံဃာဋိ ဒုကူဋ် ကို၊ပညာပေတ္တွာ၊ခင်း၍၊သိဟသေယျံ၊ ခြေသွေ့မပ်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ဂေါတမောသိဟောသေလဂုဟာယံ ဝ၊ပဗိန္နဘယဘေရဝေါတိ၊ဂေါတမောသိဟောသေလဂုဟာယံ ဝ ပဗိန္နဘယဘေရဝေါဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂေါတမောတိ၊ဂေါတမောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါတ္တေန၊အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ကိတ္တေတိ၊ကြားတော်မူ၏၊သိဟောသေ လဂုဟာယံ ဝါတိ၊ သိဟောသေလဂုဟာယံ ဝဟူသည်ကား၊ သေလသား တောင်၏၊ပဗ္ဗတသား၊တောင်၏၊ဂုဟာယံ ဝ၊လိုဏ်ကဲ့သို့တည်း၊ သိဟော ဓိဂရာဇာ၊သားပေါင်းဗိုးလစ် ဓိဂရာဇာသည်၊ တေဇုဿဒတာယ၊တန်ခိုး ဂိုဏ်စေတ်အာနုဘော်အားမျှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဗိန္နဘယဘေရဝေါ ပယ်အစ်ဖျောက် အပ်ပြီးသော ဘေးကြီးဘေးငယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒကျိုက ပသေနေ၊လက်ချာနံပါး၊ဖြင့်၊ပါဒေပါဒံ၊ခြေချင်းချင်း၊အစွာဝါယ၊တင်ထား၍ သေယျံ၊အိပ်ခြင်းကို၊ကပ္ပေတိယထာ၊ပြုသကဲ့သို့၊ဧကံ ဣတိ အတူ၊စိတ္တုတ္တြာ သလောမဟံ သဆန္ဒိ တတ္ထဟေတုနံ၊စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကြောက်သီးမှေး ညှင်းထခြင်းကိုယ်ခက်တရောဂါခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေ သာနံ၊ကိလေသာတို့ကို၊သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

ပဟိန္နာဘယဘေရဝေါ၊ ပယ်ဖျောက် အစ်ပြိုးသောဘေကြီး ဘေးငယ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဘဝ၀ါ။ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဂေါတ မော၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျံ၊လျှောင်းစက်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေ သိ၊ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊တ တောတိ၊တတော ဟူသည်ကား၊ ပန္ဆာ၊နောက်မှ၊ သိဟသေယျံ၊ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတွေ၊ပြုတော်မူ၍၊ တတော၊ထိုကိန်း စက်ရာမှ၊ဝုဋ္ဌဟိတွေ၊ထတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဓမ္မော၊ တရား၊ကို၊ဘာ သိတုံ၊ဟောခြင်း၌။တံတဝ၊သင်အား၊ဘာသတု၊ထင်စေသတည်း၊ဣတိ ဣသို့။သတ္ထာ၊ရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဋ္ဌေသိတော၊တို့ကိုတွန်းတော်မူ အပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ကလျာဏဝါက္ကရဏောတိ၊ ကလျာဏဝါက္ကရဏော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရဝစီကရဏော၊ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော စကား၊အစဉ်ရှိ၏၊ လက္ခဏာသမ္ပန္နဝစနက္ကမော၊ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောစကား အစဉ်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သောဏောအာဘာသိသဒ္ဒမ္ဘဏ္ဍိ၊ သောဏောအာဘာ သိသဒ္ဒမ္ဘံဟူသည်ကား၊ သောဋ္ဌသောအဓ္ဓကဝဂ္ဂိယသုတ္တာနိ၊ အဓ္ဓကဝဂ်ဖြစ် ကုန်သောကာမသုတ်အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုခြောက်ပါး၊သောသုတ်တို့ကို၊ သောဏ ကုဋိကဏ္ဏော၊ သောဏ ကုဋိကဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊သစ္စာလေးပါး၊တရား၏ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိ တော်မူတတ်သော၊ဗုद्ध သောမြတ်စွာဘုရား၏၊သမ္ဗုဓ၊မျက်မှောက်ခွဲ အာဘာသိ၊ပြောကြား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရော၊သောဏကုဋိကဏ္ဏမထေရ် သည်၊အတ္ထာနုမေဝ၊မိမိကိုယ်ကိုသာ ယူ၊ပရံဝိယ၊သူတပါး၊ကဲသို့၊အဝေါ စ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ပဋ္ဌကွန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဋ္ဌကွန္ဓာပရိညာတာ ဟူသည် ကား၊ပဋ္ဌပါဒါနာကွန္ဓာ၊ငါးပါး၊သောဥပါဒါနာကွန္ဓာတို့ကို၊ တိတိဝိပရိညာ ပါ၊သုံးပါး၊သောပရိညာတို့ဖြင့်လည်း၊ပရိဇာနိတွေ၊ပိုင်းခြား၊သော အား၊ဖြင့် သိ၍၊တော်ထိုဥပါဒါနာကွန္ဓာတရား၊ငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဇာနန္တော်ယော၊သို သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊အပ္ပသဒ်၊အာဂ် ၂ရစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယမဂ်ကို၊ အရိယံ၊မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊အဂ် ၂ရစ်ပါး၌သော၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ ဘာဝယိ တွေ၊ပွါး၍ စေ၍၊ပရိမံသန်ဏိ၊ပရိမံသန်ံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပ္ပုယ္ယ၊ရောက်၍၊ ပါဝုဏိတွေ၊ရောက်၏၊ အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်း သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊တည်၏၊ထတောဝေ။ ထိုသို့တည်သောကြောင့်သာ လျှင်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြုလတ္တံ့၊ အနုပါဒိ

သေသနိဗ္ဗာနဝေသေန၊ခန္ဓာငါးပါးအကြွင်းမရှိသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊နိဗ္ဗာ
ယိသယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရလတ္တံ့၊ ဤတို၊ဤသည်လျှင်သောဏ ကုဋိကဏ္ဏ
မထေရ်၏ဂါထာ အဖွင့်စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။သောဏကုဋိ
ကဏ္ဏဣတိ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောဏကုဋိကဏ္ဏမထေရ်၏ ဂါထာအောင့်
သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ပဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၉-ကောသိယဣတိရဂါထာ၊

ယောစေဂရုနဲ့အာဒိကာ၊ယောစေဂရုနဲ့ဤသို့ အစရှိသောဂါထာတို့
သည်၊အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကောသိယဣတ
ရသ၊ကောသိယမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊ဤကောသိ
ယမထေရ်သည်လည်း၊ဝုဏ်မဇ္ဈေသု၊ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ
တော်တို့၌၊ ကဘာဒိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဘာဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋူပ
နိဿယံ၊သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသ
လံ၊ဒါနသီလစသောကောင်းမှုကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိ
သော်၊ ဝိပဿသိ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ
တွေ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ကေဒါဝသံ၊တာနေ့သင်္ဃ၊သတ္တာရံ၊ဝိပဿီဖြတ် လောကနတ်ကို၊
ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥဿ
ဟလ္ဟိကံ၊ ကြီတုန်းကြီပိုင်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊သော၊ ထိုအမျိုးသား
သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသုနတ်
ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရဝဋ်နှင့်၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ
ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓ
ရာဇ်တိုင်း၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊အာသေ၊ထိုသ
တို့သားအား၊ဂေါတ္တံ၊သေန၊အနွယ်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ကောသိယောတိ
နာမံ၊ကောသိယဟူသောအမည်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ ထိုကောသိယ
သတို့သားသည်၊ဝိညုတံ၊အလူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝမ္ဗ
သေနာပတိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အာဘိဏှံ၊မဖြတ်၊ဥပသင်္ကမိ၊

ချဉ်းကပ်၍နေ၏။တဿ၊ထိုရဟန်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သန္ဓိကေ၊အာထိ
ဗ္ဗ၊ဝမ္ပံ၊ဟာရားကို၊ သုဏာတိ၊ကြားနာရ၏၊သော၊ထိုကောသိယသတ္ဌိသား
သည်၊ပဒုံလဋ္ဌသဏ္ဌေ။ရ,အာပ်သောသဒ္ဒါ၌ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သာသနော၊သာ
သနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အနုယုဉ္ဇန္တော
အာဘန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မိပင်လျှင်၊
အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊ တေန၊ထို.ကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ဥဿ္ဆုခဏ္ဍိကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗန္ဓုမတိ
ယာ၊ဗန္ဓုမတီအမည်တော်ရှိသော၊နဂရေ၊ပြည်တော်ကြီး၌၊ ဗန္ဓိရပါလော၊
တံခါး၊စောင့်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗဝမ္ဘာနံ၊ အလုံးရုံသောတရားတို့
ကို၊ပါရဂူ၊အဆုံးတိုင်တိုင်သိမြင်နိုင်သော၊ဝိရဇံ၊ကိလေသာမှုကင်းတော်
မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်အသုံးလူနတ်ကို၊ အဒ္ဒသံ၊ မှုးမြင်ခဲ့၏၊အဟံ၊ငါ
သည်၊မဟောသိနော၊ သိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး
ရာမှီးကောင်းမူသော၊ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသေ
ဋ္ဌ သား၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊သုမနော၊ နှလုံးမနောကိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဿ္ဆုခဏ္ဍိကံ၊ကြီပိုင်း
ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ ၊ဣတောဒ္ဝေါဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ
ကေနဝုတောကပ္ပေ။ ကိုးဆဲ့တောကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံဥဿ္ဆုံ၊
အကြောင်ကြီပိုင်းကို၊ ဒဒိံ။ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန။ ထိုကြီလှူခါနိုး
ရသောကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊အပါယ်လေးပါး၊ကို၊ နာဘိဇာနာမိ။
မသိရဘူးပေ၊ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဥဿ္ဆုဒါ
နသာ၊ကြီပိုင်းအလှူ၏၊ ဖလံ။ အကျိုးပင်တည်း။ ၊မယှံ၊ငါအား၊ကိလေ
သာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဈာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီး၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်
စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ဂဟံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ၊ပန်၊ဆက်၍အသူးပိန်ဆိုဦးအုံ။ အာရ
ဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ အတ္တနော။မိမိ၏၊ ပဒိုပတ္တိ
အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဒိုပတ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ဂရုဝါသံ၊ဆရာ
ထံ၌နေခြင်းကို လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသုပနိဿယဟု၊ သူတော်ကောင်း
တည်းဟူသောအမှီကိုလည်းကောင်း၊ပသံသန္တော၊ပြီးမြမ်းထိုသည်ဖြစ်၍
ယောစေဂရုနံဝစနညူဒိရော၊ပ၊ဥတ္တာဝမ္မောသုဝိသေသိအာသောဝိ၊ ယော
စေ၊ဂရုနံဝစနညူဒိရော၊လ၊ဥတ္တာစမ္မောသုဝိသေသိအာသဟု၍၊ ဣမာပဌ
ဝါသာ၊ဤငါးဝါထာတို့ကို၊အာဘာသိ။ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ဂရုနံ၊သိလအစရှိ

သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောဆရာတို့၏၊ဝစနညှာ၊အာဆုံးအမသြဝါဒကို အာစဉ်လျှောက်၍သိသော၊ ဓိဇော၊တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊တမ်၊ထိုဆရာတို့၏အာဆုံးအမသြဝါဒ၌၊ဝသော၊တည်နေ ရာ၏၊တမ်၊ထိုဝဋ္ဋုလ်၌၊ပေမံ၊ချစ်ခြင်းကို၊ဇနယေထ၊ဖြစ်စေရာ၏။ သော၊ ထိုဆရာတို့၏ အာဆုံးအမသြဝါဒ၌တည်သောသူသည်၊ ဟတ္ထိမာနာမစ၊ ဖြိမ်ဖွယ်ဆည်းကပ်လေ့ရှိသောသူမည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာရှိမည်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဓမ္မေသု၊လောကိလော ကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောတရားတို့၌၊ဥတ္တာစ၊သိ၍လည်း၊ဝိသေသီ၊ထူးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၊အာသ၊ဖြစ်ရာ၏။ ၊ဥပဓိတ္ထိယော၊ဖြစ်လာကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေါရ၊အလွန်အားရှိကုန်သား၊အာပဒါ၊ဘေးရန်တို့သည်၊နက္ခတ္တ ယဇ္ဇေ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်၊သော၊ထိုဝဋ္ဋုလ်သည်။ ထာမဝါနာမ။ အား၊ရှိသော ဝဋ္ဋုလ်မည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်သည်ရင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကိ လောကုတ္တရာ တရားတို့၌၊ ဥတ္တာစ၊ သိမြင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ဝိသေသီ၊ ထူးသောဂုဏ်ရှိသည်၊အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၊အနေဓော၊ဇောတဏှာကင်းလွတ်ကွာသော၊ဂန္ဓိရပညာ၊ နက်နဲသောပညာရှိသော၊ နိပုဏတ္ထဒဿီ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒ်အာစရှိသော အနက်ကို သိလေ့ရှိသော၊ ယော၊အကြင်ဝဋ္ဋုလ်သည်၊ သမုဒ္ဒေါဝ၊သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ ဌိတော၊တည်၏၊သော၊ထိုဝဋ္ဋုလ်သည်၊အာသံ ဟာရိယောနာမ၊မာရ်ငါးပါးတို့သည်မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောကြောင့်အသံ ဟာရိယမည်သည်လည်းကောင်း၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်လည်းကောင်း ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဒိုသဝိယန္တံ၊ ဆင်ခြင်တတ်သောပညာ၏ အစွမ်းအား ဖြင့်တည်သော၊ယံ၊အကြင်ဝဋ္ဋုလ်သည်၊ ဗဟုဿုတာစ၊ပရိယတ္တိအား ဖြင့်ဗဟုသုတရှိသည်လည်းကောင်း၊ဓမ္မဓရောစ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင် နိုင်သည်လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဓမ္မသ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တ ရာတရား၊ကို၊ဓမ္မစါရီ၊တရား၊ကို၊ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထို ဝဋ္ဋုလ်သည်၊တာဒိသောနာမစ၊ ထိုဆရာနှင့်တူသော သဘောမည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ပညာရှိသောလူမည်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယော၊အကြင်ဝဋ္ဋုလ်သည်၊ သုဘာသိတ သ။ခြိတ်ခွာသူ ရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မ၏၊အဏ္ဍ၊အနက် ကိုလည်း၊ဝေနာတိ၊သိ၏၊ အဏ္ဍ။ အနက်ကိုလည်း၊ ဥတ္တာန၊ သိပြီး၍ တထာ၊ထိုသို့သိတိုင်း၊ကဆောတိ၊ပြု၏၊ အဏ္ဍနဲ့ရောနာမ။သိလအစရှိသော

အနက်ကိုဆောင်းသောသူမည်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောဟု ပညာရှိ မည်သည်လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေသု၊လောကီလောကုတ္တရာ တရားတို့၌၊ဥတ္တာစ၊သိပြီး၍လည်း၊ ဝိသေသီ၊ ထူးသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိ သည်၊အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ယောတိ။ ယောဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာဒိသု၊ မင်းအစရှိသောသူတို့တွင်၊ ဝါ၊တနည်းကာ၊စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာသု။ ပရိသတ်တို့တွင်၊ ယောကောစိ၊ အဓိတ်မရှိတရုံတယောက် သော။စေတိ၊စေဟူသော၊ဤသဒ္ဒါသည်၊ဗျတ္တိ၊ထင်ရှားခြင်းအနက်ကိုဟော သောနိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ဂစ္ဆနန္တိ၊ဂစ္ဆန်ဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဂုဏ်ဃယုတ္တာ နံ၊သီလအစရှိသောကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ဟုရှေးအ စရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝစနညှတိ၊ဝစနညှဟူသည်ကား၊ တောသံ၊ထိုဟုရှေးအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အနုသာသနိ၀စနံ၊ အာဇုံ၊အာမဖြစ်သောစကားကို၊အနုဇာနန္တော၊အစဉ်သဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ကျင့်သောသူသည်လည်း ကောင်း၊သမ္မဒိပဋိတ္ထာ၊ကျင့်၍၊ တာသု၊ထိုကျင်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊အကျိုးကို၊ ဇာနန္တော၊သိသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဣသိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇာ၊အနုက်တည်း၊ဒိုးရောတိ၊ဒိရောဟူသည်ကား၊ဒိတိသမ္ပန္နော၊ ပညာ နှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်၊ ၎သောတမ္ပိဇနယေထပေမန္တိ၊ ၀ယောတမ္ပိဇန ယေထပေမံဟူသည်ကား၊ဂစ္ဆနံ၊ဆရာတို့၏၊ တမ္ပိတတ္ထိ ၀စနေ၊ထိုအဆုံး အမ၌၊ပြုပါဒေ၊အဆုံးအမ၌၀သေ၊နေရာ၏၊ ၀ယေယ၊ နေရာ၏ယထာနု သိဋ္ဌံ၊ဆရာတို့ဆုံးမတိုင်း၊ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ကျင့်၍၊အဟံ ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ပြုဝါ ဒေန၊ဤအဆုံးအမဖြင့်၊ဣမံ၊ဘာတိအာဒိဒုက္ခံ၊ဤ၊ဘာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို ဝိတိ၀ဏ္ဏေ၀တာ၊လွန်ရသည်တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့ တတ္ထ၊ ထိုအလေးပြု အပ်သောဆရာတို့၏ အဆုံးအမ၌၊ပေမံ၊ချစ်ခြင်းကို၊ဇနေ၊ယထာ၊ဖြစ်စေရာ ၏၊ဂါရဝံ၊ရိုသေခြင်းကို၊ဥပဋ္ဌာ၊ဒေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓ၏၊ ဓမ္မံ၊ ဣတ္ထိ ဤတမ္ပိပေမံဟူသော ဝုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ ဂစ္ဆနံ၀စနညှ၊ဆိုရောတိ၀ဒန္တ ယေန၊ ဂစ္ဆနံ၀စနညှ၊ဆိုရာ ဟူသောဝုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တသော၀ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊အတ္ထသ၊အနက်ကို၊ ပါကဋကရော၊ ထင်စွာပြုခြင်းတည်း၊သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ဂစ္ဆနံ၊ဆရာတို့၏၊၀စ နညှ၊အဆုံးအမကိုသိလေ့ရှိသော၊သောဒိတော၊ထိုပညာရှိသည်၊ သော၊ထို ပညာရှိသည်၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊

တတ္ထ၊ထိုအကျင့်၌၊ဘတ္တိမာစနာမ၊မြဲမြဲစွာဆည်းကပ်လေ့ရှိသောသူမည်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်မွေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊တ၊ သ၊ထိုအဆုံးအမကို၊အနတိက္ကမနတော၊မလွန်ခြင်းကြောင့်၊ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥတ္တာစဝေဠေသု ဝိသေသိအာသောတိ၊ ဥတ္တာစဝေဠေသုဝိသေသိအာသဟူသည်ကား၊တ၊ထာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တ၊ယာ၊ဝေ၊ပဋိပဇ္ဇတိယာ၊ ထိုအကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ စတုန္နံအရိယသစ္စာနံ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဇာနနဟေတု၊ သိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ လောကိယလောကုတ္တရဝေဒေသု၊လောကိလောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဝိဇ္ဇတ္တယဝသေန၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၌ပြည့်စုံ၏၊ ဆဠဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်၌ပြည့်စုံ၏၊ပဋိသမ္ဘိဒါပဘေဒေ၊ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်အထူးရှိသို့ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသေသိ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး တရားထူးရှိသည်၊ ဝိ၊သေသ၊ဝါ၊မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးရှိသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယံဝုဋ္ဌလံ၊အကြင်ဝုဋ္ဌုလ်ကို၊ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်၏၊ အန္တရာယကရေ၊ တော၊အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်၊ အာပဒါတိ၊ အာပဒါဟူသည်ကား၊လဒ္ဓဝေါဟာရာ။ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊သိတုဏ္ဍာရုပ္ပါသာဒိပါကဒုပရိသယာ၊ ဝ၊ အာ၊ မ်ားအပူတေ်မွတ်ခြင်းသိပ်ခြင်းအစရှိသောထင်ရှားသောဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ရာဂါဒိပရိဿယာ ဝ၊ရာဂ အစရှိတည်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော ဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဋ္ဌာရာ၊အားရှိကုန်သောလည်း၊ ဗလ ဝ ဣဿာ ဝိ၊ အားရှိကုန်သောလည်း။ နက္ခမ္ဘယဣဿ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်၊ကိုယ်ကို၊တစုံတခုကိုမျှ၊ နစာလေန္တိ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကုန်။ ပဋိသမ္ဘိ ယန္တိ ဣ၊ ပဋိသမ္ဘိယန္တံဟူသည်ကား။ ပဋိသမ္ဘိယမာနံ၊ ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်ပညာ၏အစွမ်းရှိတည်သော၊ပဋိသမ္ဘိ၊ နဗလော၊ ဆင်ခြင်သောပညာ၏အစွမ်းရှိ၊ပြီတံ။တည်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။သော၊တိ၊သော၊ဟူသည်ကား၊ယော၊အကြင်သူသည်။ဒဠ္ဌတရာတိ၊ မြဲမြဲကုန်သော၊အာပဒါတိ၊ဘေးရန်တို့သည်၊ အက္ခမ္ဘ ဣယော၊ မတုန်လှုပ်စေအပ်၊သော၊ထိုသူသည်၊ထ၊မ ဝါ၊အား၊ရှိသော၊ ဝိတိ၊မာ၊ပညာရှိသော၊

ဒဋ္ဌပရိဗ္ဗာမေနာမ၊ မြိုမြိုစွာလုံးလဝိသော သူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဝသေသ သား၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သံကိလေသပက္ခသား၊ ညစ်ညူးစေတတ်သောဂုဏ်နှင့်စေတတ်သော ကိလေသာအတွက်၊ အတိဘာဝနကပညာ ဗလသမဂိတာ၊ ယား၊ လွန်စွာနှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ပညာအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတောစ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမောစ၊ သိပြီး၍လည်းကောင်း။ ဝမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားတို့၌ ဝိသေသိ၊ ထူးသောဥာဏ်ရှိသည်၊ အသား၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ။ ထိုစကားသည်။ ဝုတ္တုဏ္ဍေ မဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သမုဒ္ဒေါ ဝဋ္ဌိ၊ တာတိ၊ သမုဒ္ဒေါ ဝဋ္ဌိ၊ တာဟု သည်ကား၊ သမုဒ္ဒေါ ဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ ဋ္ဌိတာ ဝေါ၊ တည်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ။ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿဝန္တိရေ၊ ယူဇနာ၅ရစ်သောင်း လေးထောင်နက်သော၊ သိနေရုပါဒပေ၊ ခြင်းရိုရ်တောင်ခြေ၏အနီး၌၊ မဟာသမုဒ္ဒေ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အဋ္ဌတိဒိသာဟိ၊ ရှေးနောက်ဝဲယာ၅စ်မျက်နှာတို့မှ၊ ဥဒ္ဓိတောဟိ၊ တက်ကုန်သော၊ ပကတိ ဝါ၊ တဟိ၊ ပြကတေ သောလေတို့သည်။ အနိဗ္ဗုနတောစ၊ မတုန်လှုပ်သောအားဖြင့်၊ ဝိတောယထာစ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနိဗ္ဗောယထာစ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝန္တိရော ယထာစ၊ နက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇော်း ဤအတူ၊ ကိ၊ လေသ ဝါတော ဟိစ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော လေတို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍိယ ဝါ ဒဝါတောဟိစ၊ ကိဏ္ဍိတို့၏ အယူ ဝါဒတည်းဟူသောလေတို့သည် လည်း ကောင်း။ အကမ္ပနိယတောစ၊ မတုန်လှုပ်သောအားဖြင့်၊ ဝိတောစ၊ တည်သော၊ အနေဇောစ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောလေကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝန္တိရော သား၊ နက်နဲသော၊ အနုပစိတဥာဏသမ္ပယောရေဟိ၊ မဆည်းပူအပ်သော ဥာဏ်သမ္ပယောရှိသော သူတို့သည်၊ အလဒ္ဓဘာဝ သား၊ ခြင်းငါမထိုက်သော၊ နိဝုဏသား၊ သိပ်မွေ့သော၊ သုခုမသား၊ နူးညံ့သော၊ ပဒ္ဓိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိအဏ္ဍသ ပဒ္ဓိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသော အနက်ကို၊ ပဒ္ဓိ ဝိ ဏ္ဍနေန၊ ထိုးတွင်း၍သိသဖြင့်၊ ဝန္တိရေ ပညာ၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော၊ နိဝုဏဏ္ဍ ဒသိ၊ နူးညံ့သိပ်မွေ့သော အနက်ကို သိလေ့ရှိသော။ အသံဟာရိယောနာမ ယောဟိ ပဏ္ဍိတောတိ၊ အသံဟာရိယောနာမ ယောဟိ ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ သောတာဒိတော၊ ထိုသို့သောဘာရှိသော၊ ဝုဏ္ဏ၊ လော၊ ဝုဏ္ဏ ုလ်သည်၊ ကိလေသေဟိ၊ တယောင့် ဝါ၊ ရာ ကိလေသာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒေ ဝုတ္တ မာရာဒိသု၊ ဒေ ဝ

ဝုတ္တမာဂ၏အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကေနှစိ၊ တစုံတခုသော မာဂ၏သည်လည်း ကောင်း၊ အသံဟာရိယတာယ၊ မလွှတ်ချောက်ချား နှင်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊အသံဟာရိုးယောနာမ၊အသံဟာရိယမည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယထာဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊အတ္ထေန၊အနက်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်း သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ သျှင်တည်း၊ဗဟုဿုတောတိ။ ဗဟုဿုတောဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိဗာ ဟုသစ္စဝေသေန၊ပရိယတ္တိဋ္ဌိများသောအကြားအမြင် ရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗဟုဿုဝေါ၊ ဗဟုဿုတမည်၏၊ ဗောဓိ၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်အား၊သုတ္တဂေ ယျာဒိ၊သုတ္တဂေယျအစရှိသော၊ဗဟုသုတံ၊များသောအကြားအမြင်သည် အတ္ထိ ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဗဟုဿုတောဗဟုဿုဘမည်၏၊တ ဗေဝမ္မံ၊ထိုတရားကိုပင်လျှင်၊သုဝဏ္ဏာဘာဇနေ၊ရွှေခွက်၌၊ဝိကၠိတ္တ သိဟာ ဝသံဝိယ၊ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့ ဆီကဲ့သို့၊ အာဝိနသ္သန္တမေဝ၊ မပျောက်မ ပျက်မူ၍သာလျှင်၊ဝေရေတိ၊ဆောင်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊မ္ဗ ဝေရောစ၊မ္ဗဝရေမည်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မ္ဗသိတောဟောတိအနု မ္ဗစာရိတိ၊ မ္ဗသိ၊တာဟောတိ အနုမ္ဗစာရိဟူသည်ကား၊ ယထာသု တသ၊ အကြင်အကြင် ကြားမြင်တိုင်းသော ဗဟုဿုတ၏၊ယထာပရိ ယတ္တသ၊ အကြင်အကြင်သင်အပ်သော၊ပရိယတ်၏၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊မ္ဗံ၊ပါဠိကို၊အညာယ၊သိ၍၊ နဝလောကုတ္တရမ္ဗသ၊ကိုး ပါး၊သောလောကုတ္တရာတရား၊အား၊အနုဗုပ်၊လျှောက်ပတ်သော၊ဝုဋ္ဌာဝ ပဒိုပဒါသင်္ခါတံ၊မဂ်၏ရှေ့အာတိုဒ်ဖြစ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊စတု ပါရိသုဒ္ဓိသီလရတာဂ် အာသုဘကမ္ဗ ဗ္ဘာနာဒိဘေဒံ၊ လေးပါး၊သောစတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလတဆဲ့သုံးပါး၊သော ရတင်အာသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်အပြား၊ရှိ သော၊မ္ဗံ၊တရား၊ကို၊စရတိ၊ကျင့်၏၊ပဒိုပဇ္ဇတိ၊ကျင့်၏၊ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ အနုဝမ္ဗစာရိ၊အနုဝမ္ဗစာရိမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အဇ္ဇအဇ္ဇေ၀ါတိ၊ရေနှေ့ ပင်ရေနှေ့ပင်ရေလတ္တံ့ဟူ၍၊ပဒိုဝေဓံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးဝင်း၍သိခြင်း၊ကို၊အာ ကင်္ခေါ၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိစရတိ၊လှည့်လည်၏၊ သောတာဒိသောနာ မစဟောတိပဏ္ဍိတောတိ၊သောတာဒိသောနာမစဟောတိ ပဏ္ဍိတောဟူ သည်ကား၊ယောဝုဋ္ဌလော။ အကြင်ဝုဋ္ဌိုသည်၊ ယံဂုဏံ၊ အကြင်သဘောကို၊ နိဿယ၊ဖြစ်၍၊ဗဟုဿုတာဒိမ္ဗဝရော၊ဗဟုဿုတ အစရှိသောမ္ဗကို ဆောင်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဝမ္ဗသ၊ လောကုတ္တရာတရား၊အား၊အနုဝမ္ဗ

စာရိစ၊လောကဂုတ္တရာ တရားအားလျော်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလအစရှိ သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောဝတာဒိ သော၊ထိုတပည့်နှင့် တူသောတပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တေနဂဂုနာ၊ ထိုဆရာနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသောဆရာသည်လည်း၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြေတ်ပဋိ ပတ်နှင့်၊သဒိသဝါဝတော၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဘူတော ပန၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုတပည့်သည်း ဇမ္ဗော်သု၊တရားတို့ကို၊ ဥဘယာ၊သိပြီး၍သာလျှင်၊ ဝိသေသိ၊မဂ်ဖိုလ်ကျေး ဇူးတရားထူးရှိသည်၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ကံ၊ထိုစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တုတ္ထ မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနုက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ယောဇနာတိသု ဘာသိတသာတိ၊ ယောဇနာတိသုဘာသိတသာ ဟူသည်ကား၊ ယော ဝုဋ္ဌလော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သမ္မာသမ္ဘုဇ္ဇေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဘာသိတသာ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ပရိယတ္တိဝမ္မသာ၊ ပရိယတ္တိဝမ္မ၏၊အတ္ထံ၊အနုက်ကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊ ဇာနန္တော်ပန၊သိသည်ရှိ သော်ကား၊ဣမ၊ဤအရာ၌၊သိလံ၊သီလကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ဣမ၊ဤအရာ ၌၊သမာဓိ၊သမာဓိကို၊ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာတို့၌၊ ယဿာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထဗ္ဗ၊အနုက်ကို လည်း၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ယထာ၊အကြင် အခြင်းဖြင့်၊သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ပဋိပဇ္ဇတိ၊ကျင့်၏၊အဿ၊ခဲ့ရောနာမသဟောတိပဏ္ဍိ တောဘိ၊ အဿ၊ခဲ့ရောနာမသဟောတိပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အဿ၊ခဲ့ရော၊ အနုက်ကိုဆောင်၏၊အတ္ထကာရဏာ၊အနုက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သီလာဒိအဿ၊ခဲ့ရာနှုမော၊ သီလအစရှိသော အနုက်ကို သိခြင်းမျက်သော လျှင်၊ဥပနိဿယံကတ္တာ၊ အမှီကိုပြု၍၊ပဏ္ဍိတောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤဂါထာ အာပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ပဌမဂါထာယ၊ပဌမဂါထာ၌၊ယောစဂ္ဂနန္တိ အာဒိနာ၊ ယောစဂ္ဂန်ဤသို့ အစရှိသောစကားဖြင့်၊သဒ္ဓူပနိဿယော၊သဒ္ဓါအားကြီးသောအကြောင်း ရှိသော၊ဝိသေသသဘာဝေါ၊ထူးသောသဘောကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုတော်မူအပ်

ဏ္ဍိ။ ဒုတိယဂါထာယား ဒုတိယဂါထာ၌၊ ယံအာပဒါတိ၊ ယံအာပဒါအစရှိသော စကားဖြင့်၊ ဝိရိယဟုပနိဿယော၊ ဝိရိယ၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော တတိယဂါထာယား တတိယဂါထာ၌၊ ယောစေသမုဒ္ဒေါပတိ၌တောတိအာဒိနာ၊ ယောစေသမုဒ္ဒေါပတိ၌တော ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်။ သမာဓိဟုပနိဿယော၊ သမာဓိ၏အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော။ စတုတ္ထဂါထာယား စတုတ္ထဂါထာ၌၊ ဗဟုဿုတောတိအာဒိနာ၊ ဗဟုဿုတော ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ပကတူပနိဿယော၊ ပကတူပနိဿယ၏အားကြီးသော အကြောင်းရှိသော၊ ပဉ္စမဂါထာယား ပဉ္စမဂါထာ၌၊ အတ္ထဒ္ဓဇာနာတိတိအာဒိနာ အတ္ထဒ္ဓဇာနာတိအစရှိသောစကားဖြင့်၊ ပညူပနိဿယော၊ ပညာ၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိသေသသဘာဝေါ၊ ထူးသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝဏ္ဏော၊ ဟောအပ်၏အကျယ်၊ ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ပဠကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ပဠကနိပါတ်၏အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ကောသေယျဇ္ဈေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကောသေယျမင်းထရ၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀၀-ဥရုဝေဠကဿပဇ္ဇေရဂါထာ၊

☰ ဆက္ကနိပါတော၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဒိသွာနုပါနိုဟိ ဈာနိတိအာဒိကာ၊ ဒိသွာနုပါနိုဟိ ဈာနိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဥရုဝေဠ ကဿပဇ္ဇေရသ၊ ဥရုဝေဠကဿပမထေရ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤဥရုဝေဠကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိမဗျဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိုဏ္ဍော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏာဏော၊ နာစဉ်။ ဇဂ်ဝိဂ္ဂုံ၊ တယောက်သော

ရဟန်းကို။ မဟာပရိသန်း၊ မျှားစွာသော ပရိသတ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဠာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌ ဌာနေ၏။ ထားတော်မူသော၊ သဏ္ဌာန်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွား၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ သယမ္ဘိ မိမိသည်လည်း၊ တံခွန်နန္တရီ၊ ထိုအရောထူးကို။ ပဏ္ဍိတ္တား၊ တောင့်တ၍ မဟာဒါနံ။ မျှားစွာသော အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ အသာ၊ ထိုသတို့သား အား။ အနန္တရာယ၊ အခြားမဲ့၌ တံ၊ ထို ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ ဒိသွား ပြင်၍ အနာဂတေ၊ နောင်သော အခါ၌ ဂေါ တမဇ္ဇ ဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌ မဟာ ပရိသာနံ၊ မျှားစွာသော ပရိသတ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေ။ ကဲလွန်သာကျူးထူး သည် အရာ၌ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗျာကာသိ။ ဗျာဒိတ်စကား ကြား၊ တော်မူ၏ သော. ထိုအမျိုးသားသည်၊ တဏ္ဍုလ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး ဥညာနိ၊ ဒါနသိလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍ တဏှာ၊ ထိုလူ.ပြည်မှ၊ စရိတ္တာ၊ ရုတ်၍ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ၊ ဒွါနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ။ ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌ ဝေမာတိကကနိဋ္ဌာဘာတာ။ အဘာတုအမိခွ ဖြစ်သော ညီနောင်တို့သည်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အာသု ထိုအမျိုးသား အား။ အညေ၊ တပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကနိဋ္ဌာဘာတ ရော၊ နှစ်ယောက်သော ညီနောင်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေတာ ယောပိ၊ ထိုညီနောင်ဖြစ်သောသုံးယောက်တို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အရှေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းကို၊ ပူဇေတ္တွာ၊ ပူဇော်၍၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူ သည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦး မဆွပကတူကပင်လျှင်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာ ရာဏသီပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏာ၊ ဒမျိုး၌၊ တောဘာတရော။ ညီ နောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဂေါ်ကွေ့ဝယ်ဆုံ၊ ဖြစ်သော ဒုနွယ်၏ အစွမ်း အား ဖြင့်၊ တာယောပိ၊ သုံး ယောက်သော ညီနောင်တို့သည်လည်း။ ကဿပေါ ဗောဓိသတ္တော၊ ကဿပ ဟူသော အမည်တို့သည်ဘုရားလျှင်၊ ဗောဓိသတ္တ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံးယောက်

သောညြိနှောင်တို့သည်၊ ဝယပွတ္တာ၊ အရှယ်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ တယောဝေဒေ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိသုံ၊သင်ကြားကုန်၏။ ၎င်းတသံ၊ထို ညြိနှောင်သုံးယောက်တို့တွင်။ဗေဠုဘာတိကသည်၊အစ်ကိုကြီး၊အား၊ ပဠုမာ ဏာဝသတာနုပရိဝါရော၊ ငါးရာသောလူ့လင် အခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဏ္ဍိမသည်ညြိလတ်အား၊တိကိ သတာနိ၊သုံးရာအခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကနိဋ္ဌသည်ညြိငယ်အား၊ဒွေ၊နှစ်ရာအခြံအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ထိုညြို နှောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂန္ဓေ၊ကျမ်းဂန်၌၊ သာရ၊ အနှစ်သာရကို၊ ဩလောကေန္တာ၊ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမေ ဝ၊ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောအကျိုးကိုသာလျှင်၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ် ကို၊ရောစေသုံ၊နှစ်သက်ကုန်၏၊ တေသု၊ထိုသုံးယောက်သောညြိနှောင်တို့ တွင်၊ဗေဠုဘာတာ၊အစ်ကိုကြီးသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပရိဝါရေန၊အခြံ အရံနှင့်၊သဒ္ဓိं၊တကွ၊ဥရုဝေဠံ၊ဥရုဝေဠတောသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥရုဝေဠကဿပေါနာမ၊ ဥရုဝေဠကဿပ ဟူသောအမည်သည်၊ ဓာတောပြစ်၏၊ မဟာဂဂီနုဒိ ဝကော်ဂင် ပြစ်ကြီး၏အကွေ့၌၊ပဗ္ဗဇိတောရဟန်းပြုသောကဿပသည်၊ နုဒိကဿပေါနာမ၊ နုဒိကဿပဟူသောအမည်သည်၊ ဓာတောပြစ်၏၊ ဂယာသီသေ၊ဂယာသီသမြစ်၌၊ပဗ္ဗဇိတောရဟန်းပြုသောကဿပသည်၊ ဂယာကဿပေါနာမ၊ဂယာကဿပဟူသောအမည်သည်၊ဓာတောပြစ် ၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ တေသု၊ထိုညြိနှောင်သုံးယောက်တို့သည်၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊တဏ္ဍုတဏ္ဍု၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝသန္တော၊နေကုန်သည်ရှိသော်၊ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော၊ ဒိဝသာနံ၊နေ့ တို့၏၊အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်၊မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ဖြာဘ်သောတေးထွက်ခြင်းကို၊နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ ပဒုိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာဏော၊ သိအာပ်ပြီးသောသဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊အာနုဘာဝေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဝမ္မစက္ကံ၊ဝမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ လည်စေ၍၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယေ ထေရေ၊ ငါးယောက်သော ပဗ္ဗဝဂ္ဂိ မထေရ်တို့ကို၊ အရေဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ယသပမုခေ၊ယသသတို့သား အမှူးရှိကုန်သော၊ပဗ္ဗပညာသသဟာယကေ၊ ငါးကျိပ်ငါးယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိနေတွာ၊ဆုံးမတော်မူ၍၊ သဒ္ဓိအရဟတ္တေ၊ခြောက်ကျိပ်သောရဟန္တာတို့ကို၊ သိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့၊ စာရိုက်၊ဒေသစာရိုကို၊ စရထ၊သွားကြကုန်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝိဿာဇ္ဇေတွာ၊

စေလွတ်၍၊ တိ ံသဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယေ၊ သုးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ ဖိ
နေတွေ့၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ဥရုဝေဠုကဿပသား၊ဥရုဝေဠုကဿပ၏၊ ဝသ
နဋ္ဌာန်။နေရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တိုး၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဝသနဌာယ၊ နေခြင်း
အာကျိုးငှါ၊ အဂ္ဂါဂါရံ၊မီးတင်းကုပ်သို့။ပရိသိတ္တွား၊ဝင်တော်မူ၍။ တဏ္ဍု
ထိုမီးတင်းကုပ်၌၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ နာဂဒမန်း နဂါးကိုဆုံးမခြင်းကို၊
အာဒိ ံကတ္တွာ၊အာစပ်ပြု၍၊အာစုဗုသဟသော်ဟိပါဋိဟာရိယော်ဟိ၊သုံးထောင့်
ငါးရာတဆဲ့ခြောက်ပါး၊ကုန်သောတန်ခိုးပြာဋิဟာတို့ကို၊ဥရုဝေဠုကဿပ်။
ဥရုဝေဠုကဿပကို၊သင်ရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ပါနေတွေ့၊ဆုံးမတော်မူ
၍၊ပဋ္ဌမဗောဓိ၊ရောဟန်းပြုစေ၏၊ဟု သိ၊ထို့ဥရုဝေဠုကဿပ၏၊ ပဋ္ဌဗိတာဘာ
ဝံ၊ခုဟန်းအဖြစ်ကို၊ဥတွေ့၊သိ၍၊ ဣတဝေ၊ဤမှတပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဒေဝေါတရော၊ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊သပရိယာ၊ပရိသတ်နှင့်တကွ
အာဂတ္တွာ။လာကုန်၍၊သဏ္ဌေ။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ပဋ္ဌ
ဓိ ံသု၊ရောဟန်းပြုကြကုန်၏ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်း
တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမယပဏ္ဍိစိဝရ၊ခရာ၊တန်ခိုးဖြင့်ဖြစ်သော သပိတ်သင်္ကန်းကို
ဆောင်ကုန်သော၊ ဧဟိဘိက္ခု။ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ဖြစ်
ကုန်၏။ သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တံသမဏာသဟာသံ၊ ထိုရဟန်းတ
ထောင်ကို၊အာဒါယ၊ယူဆောင်၍၊ဂယာသီသံ၊ဂယာသီသမြစ်သို့၊ဂတ္တွာ၊
ကြွတော်မူ၍၊ပိဠိပါသာဏေ၊ကျောက်ဖျာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊
အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ဒေသနာဖြင့်၊သဗ္ဗံ
အလုံးစုံသောရဟန်းကို၊အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာပေတိ၊တည်
စေတော်မူ၏၊ တေနု၊ထို့ကြောင့်၊အာပဒါနေ၊ ဥရုဝေဠုကဿပမထေရ်၏
အာပဒါန်၌၊ ။

သဗ္ဗလောကဝိဒူ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကိုသိတော်မူသော၊ မုနိ၊ခပ်
သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊စက္ခုငါးပါး၌တော်မူ
သော၊ပဒုမုတ္တရော၊နာမ၊ ပဒုမုတ္တရဟုအမည်တော်ရှိသော၊ ဖိနော၊ဖြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်၊ဣတော၊ ဣဟာဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ
တသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဩပါဒကော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်
သော၊ဝိညာပကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ တာရကော၊ ကယ်တင်
တော်မူတတ်သော၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာဥာဏ်လိမ္မာတော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဗဟုံ၊များစွာသော၊ဇနတံ၊လူအပေါင်းကို၊တာ
ရေသိ၊ကယ်ဆယ်တော်မူ၏၊ ။အနုကမ္ပကော၊အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်

မှုသော၊ကာရုဏိကော၊သနားခြင်းရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ။အလုံးရုံ ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ဟိတေသိ။အစိုးအပွါးကိုရှာဖွေတတ်သောဗြတ် စွာဘုရားသည်၊သမ္ဘဝတွေ့ရောက်လာကုန်သော၊သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ တိတ္ထိယေ။တိတ္ထိတို့ကို။ပဋ္ဌသိလေ၊ငါးပါးသီလခဲ့၊ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်စေတော် မူ၏။ဝေ၊ဤသို့၊နိရာကုလံ။နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းသည့်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။တိတ္ထိ ယေဟိ၊တိတ္ထိတို့မှ၊သုညတံ။ဆိတ်၏၊ဝသိတာ့ကေဟိ၊ဝသိတော်ရှိကုန်သော တာဒိဟိ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးရှိကုန်သော၊ အာရဟန္တေဟိ၊ရေဟန္တာတို့ ဖြင့်၊ဝိစိတ္တံ၊ဆန်းကြယ်၏။ ၊ကဠုနဿ ယသက်သော၊ ရွှေတူရိုင်တိုင်နှင့် တူတော်မူသော၊ ဗာတ္တိ သဝဏ်လက္ခဏာ၊သုံးဆဲနှစ်ပါးသောယောက်ျား မြတ်တို့၏လက္ခဏာရှိတော်မူသော၊ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ရုတနာနုံ၊အတောင်တို့၏၊အဋ္ဌပညာသံ၊ငါးဆဲရှစ်တောင်တိုင်တိုင်၊ ဥဋ္ဌတော၊မြင့်၏။ ၊တာဝဒေ၊တိုဝတာ့၊ဝသသတသဟဿာနိ၊ အနှစ် တသိန်းတို့တိုင်တိုင်၊အာယု၊အသက်တော်သည်၊ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊တိဋ္ဌမာနော၊တည်တော်မူသော၊ သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဗဟုံ၊များစွာသော၊ ဇနတံ၊လူများအပေါင်းကို၊ တာရေသိ။ကယ် ဆယ်တော်မူ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ဟံသဝတိယံ၊ဟံသာ ဝတီမြို့၌။သာရသမ္ဗတော၊ကောင်းသောသူဟုသမုတ်အပ်သော၊ပြာဟ္မ ဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊လောကပဇ္ဇောတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပေစ္စ၊ကပ်၍၊ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊အဇ္ဈသယိ၊နာပြု။ ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊မဟာပရိသတိ၊များစွာသောပရိသတ်၌၊မဟာပရိသသာ ဝကံ၊များစွာသောပရိသတ်ရှိသောတပည့်သားတော်ကို၊ ဇေတဋ္ဌမှ၊ ဇေတ ဝဂ်အာရာဌ်၊ ဌပေန္တံ၊ထားတော်မူသည်ကို။ သုတ္တာနု၊ကြားနာ၍၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ပမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်၊မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့် တိတ်၍၊ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ သဟာသေန၊ အသောင်နှင့်၊ သဟာ။ တကွ၊ဒါနံ၊အလှူကို၊အဟံ၊ငါသည်၊အဒါသိ'၊လှူပြီး၊မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး ကို၊ဒဒိတွာန၊လှူ၍၊ နာယကံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒိယ၊ရှိခိုး၍၊ ဇေက မန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ဋ္ဌိတော၊ရပ်လျက်၊ ဟဋ္ဌော၊ရွှင် ☰သည်ဖြစ်၍၊ဟ္ဒုဒ်ဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဗြိုဝိ'၊ဆိုပြီ။ ၊ဝိရ၊မြတ်စွာဘုရား။ တယိ၊အာရှင်ဘုရား၌၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊အဓိကာရဂုဏေန၊ ဆုတောင်းခြင်းကျေးဇူးဖြင့်ရင်း၊ တယိ'တ

ဟိ။ ထိုသို့ဘဝ၌နိဗ္ဗိဒ္ဓာသည်။ ဖြစ်ရသောအကျွန်ုပ်အား၊ ပရိသား၊ပရိသတ်သည်၊မဟာတိ၊မျှားသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်ရသတည်း။ ၊တာဒါ၊ထိုအခါ၌။ ဂဗ္ဘဝ၌ တသုသဟော၊ ဆင်မင်း၏ ဟိသံနှင့်တူသော အသံရှိတော်မူသော၊ကရေဏိကရုဒေါ၊ကရေဏိက်ဌက်မင်း၏တွန်သံနှင့်တူသောအသံရှိတော်မူသော၊သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဟေမဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအသင်းရှိသော၊ မဟာဗျာဟုံ၊ကြီးစွာသောလက်ရုံးရှိတော်မူသော။ ကမလာနုနုလောစနံ၊ကြာနှင့်တူသောမျက်စိရှိတော်မူသော၊ဥဒဂ္ဂတာနုဇ်၊တက်ကြွသောစိတ်ရှိသော၊ဟဠံ။ ရွှင်သော၊မမ၊ငါ၏၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်၌၊ သဒ္ဓါဝန်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော။ ဇေတံ ပြောဟဠံ၊ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ ပဿတ၊ ရှုကြကုန်လော။ ၊သေ၊သော၊ဤဝုဏ္ဏားသည်၊သီဟ၊ဟောသဿ၊သီဟ၊ဟောသ အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏၊ဌာနံ၊အရာကို။ ပတ္ထယသေ၊ တောင့်တ၏၊အာဂတာမှ၊လာလတ္တံ့သော၊အဋ္ဌါနေ၊အဖွယ်၌။ ဇေတံမနောရထံ၊ ထိုနှလုံးအလိုကို၊ လဿသေ၊ရလတ္တံ့။ ၊ဣဟတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿောကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ဩက္ကာကကုလသ မ္ဘဝေါ၊ တတိယဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ဂေါတမော နာမ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊တဿ၊ ထိုဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဖွေးသု၊ဆယ်ပါး၊သောကရားတို့၌၊ဒါယာဒေါ၊အမွေခံသည်၊ဩရသော ရင်၌ဖြစ်သော်၊သားသည်၊ဖွေနိုင်ခြင်းတော၊ တရားသည်ဘုန်းဆင်း၊အစ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ကဿပေါနာမ၊ကဿပအမည်ရှိသော၊သတ္တုဿာ၊ကော၊ဘုရား၊တမည့်သား၊သည်၊ဟောဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဟတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ဒွေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးသောင်းနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊အ နုတ္တရော၊အတုမရှိသော၊အနုပမော၊ဥပမာမရှိ၊သော၊အသဒိသော၊အတုမ ရှိသော၊လောကဂ္ဂနာထကော၊ လောကကိုဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ဝိုဏ်ဆောင် တော်မူတတ်သော၊ဗုဒ္ဓေသော၊ဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အဟု၊ပွင့်တော်မူ၏။ ၊သော၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊သဗ္ဗ တမံ၊အလုံးစုံသောအရိကိုဟာ၊ကို၊ဟာ၊ကို၊ဖျောက်တော်မူ၍၊ မဟာစဋ္ဌံ၊ကြီး စွာသောအရှုပ်အထွေးကို၊ဝိဓေဋေတွား၊ဖြေတော်မူ၍၊သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တာ ကွသောလူကို၊တပ္ပယတ္တော၊ရောင့်ရဲစေလျက်၊အမတဝဠိ်။ အမြတ်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောမိုးကို၊ ဝဿတော၊ ရွာတော်မူ၏။ ၊တာဒါ၊ထိုအခါ၌၊

မယံ၊ငါတို့သည်၊ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရောဏသိတြည်၌၊ရာဇပစ္စာ၊မင်းဖြစ်သော်
...တော်တို့သည်၊ အဟုမ္ဟသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်္ဘော၊ အလုံးရုံကုန်သော၊
တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော၊ဘာတရော၊ညီနှောင်တို့သည်၊ရာဇိနော၊
မင်းကြီး အား၊သံဝိသာဒ္ဓာ၊အကြွမ်းဝင်ကုန်သည်၊အမှ၊ဖြစ်ကုန်၊ဝိရုဏ်ရှုပါ၊
ဝိရိယဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဗလိနော၊
ကြီးစွာသောခွန်အား၊ရှိကုန်သော၊သင်္ဂါ၊မော၊စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတော၊
ရှုံးသူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ပစ္စန္တော၊ တိုင်းစွန်
သည်၊ကုပ္ပတိ၊မြို့၏၊မဟိပတိ၊ မင်းကြီးသည်။ အမှော၊ငါတို့ကို၊ အာဟ။
မိန့်တော်မူ၏။ကိ ံ ဟ၊ အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ထေ၊သွားကြကုန်၊
ပစ္စန်း၊တိုင်းစွန်ကို၊ဂတ္တွာန၊သွား၍၊ အဋ္ဌ ဝိဟလံ၊ တောင့်မြဲသောခိုင်းသူအား
ကို၊ သောဝေတ္တာ၊ သုတ်သင်၍၊မော၊ငါ၏၊ဝိဇိတံ၊နိုင်ငံကို၊ ခေမံ၊တေးမရှိ
သည်ကို၊ဝုန၊တဘန်၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေထ၊ပေးကြကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
အာဘာသထ၊ဆို၏။ ၊တတောတဒါကာလေ၊ထိုအခါ၌၊မယံ၊ငါတို့သည်၊
နာယကံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဇ္ဈာနာယ၊လုပ်ကျွေးခြင်း၌၊ အမှာကံ၊ငါတို့
အား၊ယဒိဒေယျာသိ၊ အကယ်၍ပေးမူကား၊ တတော၊ ထိုသို့ပေးသည်ရှိ
သော်၊ဝေါ၊သင်မင်းကြီး၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊သာဝယိဿာမ။ ပြီးစေကုန်
အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊ရုမှ၊ဆိုကြကုန်၏။ ၊တတောတဒါကာလေ၊ ထို
အခါ၌၊မယံ၊ငါတို့သည်၊လဒ္ဓဝရာ၊ရသောအခွင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိပါ
လေန၊ခမည်းတော်ဖြတ်သည်၊ ပေသိတာ၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စန္တံ၊
တိုင်းစွန်ကို၊နိုဂ္ဂဟာဝတ္ထုံ၊ချအပ်သောလက်နက်ရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊
ဝုန၊တဘန်၊ တံ၊ထိုမင်းကြီးသို့၊ဥပေစ္စ၊ကပ်၍၊ ၊ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊
သဏ္ဌပ္ပဇ္ဇာနံ၊ဘုရားအား၊လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ယာစိတ္တာ၊တောင်း၍၊လောက
နာထကံ၊လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဝို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မုနိဝရံ၊ဖြတ်
စွာဘုရားကို၊လဘိတ္တာန၊ရ၍၊တံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်
ထက်ဆုံး၊ ယဓိမ္မ၊ ပူဇေသိကုန်၏။ ၊မဟာ ရာဇာနိ၊ ဒေဝိ၊မျိုးထိုက်ကုန်
သော၊ဝဏ္ဏာနိစ၊ အဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်
သော၊ရသာနိစ၊အရသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ရေမ္မာနိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်
ကောင်းကုန်သော၊ သေနာသနာနိစ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း၊
ဟိတာနိ၊အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ တေသဇ္ဇာနိစ၊ဆေးတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ၊သသံဃမုနိနော၊သံဃာနှင့်တကွသောဖြတ်စွာဘု
ရားအား၊နော၊ငါတို့၏၊ဓမ္မေန၊တရားနှင့်၊ဥပဓိတာနိ၊ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၀-ဥရုဝေဠကဿပတ္တေရဂါထာ၊၁၅

ဝတ္ထုတို့ကို၊ဒတ္တာ၊လျှ၍၊ သိလဝန္တော။ သီလရှိတော်မူကုန်၏၊ ကာရုဏိ ကာ၊သနားခြင်းရှိတော်မူကုန်၏၊ဘာဝနာယုတ္တမာနသာ၊ ဘာဝနာနှင့်ယှဉ် သောစိတ်ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ နာယကံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊မေတ္တာစိတ္တေန၊မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ပရိစရိတ္တာ၊လုပ်ကျေး၍၊တဖန်၊ထိုမြတ် စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ လောကဂ္ဂံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအား၊ထျောက်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊တဏှာ၊ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊စုတောသည်ရှိသော်၊ သန္ဓေသိ တံ၊တုသိတာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုတုသိတာနတ် ပြည်၌၊မဟာသုခံ၊ ကြီးစွာသောချမ်းသာကို၊ သဇ္ဇေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ အနုဘုတာ၊ အစဉ်ခံစား၊ရကုန်၏။ ဣဒံဝလံ၊ ဤအကျိုး သည်၊ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ဝလံ၊အကျိုးတည်း၊ ၊မာယာ ကာရော၊မျက်လှည့်သည်သည်၊ ရဠော၊တိုင်းနှိုင်ငံ၌၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ဝိက တိံ၊ဘေကျော်ပြန်ခြင်းကို၊ဒေသေတိယထာ၊ပြသကဲ့သို့။ တထာ၊ထို့အတူ၊ အာဟံ၊ငါသည်၊ဘဝေ၊ဘဝ၌၊ဝမေ၊ကျွန်တော်၊သွား၊လျက်၊ဝိဒေဟာဓိပတိ၊ဝိဒေ ဟာတိုင်းကိုအစိုးရသော်အင်္ဂါမင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။ ၊ဂုဏာစေဠသ၊ ဂုဏတက္ကတွန်း၏၊ ဝိန္ဓာဒေဝီဟုတာသယော၊ ဝိန္ဓာဒေဝီမြို့ဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်း ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊နခုကာမဝဏ္ဏေ၊ရေခဲရီးသို့၊အာရုဠ္ဒော၊တက်သည်ဖြစ်၍၊ ရုစာယ၊ရုစာအမည်ရှိသော၊မမေဓိတုယာ၊ငါ့သို့၏။ ၊ဩဝါဒံ၊အာဇုံးအာ မကို၊နာဒီယိတ္တာန၊ မနာယူမူ၍၊ အဟံ၊ငါ့ကို၊နာရုဒေန၊ နာရုဒအမည်ရှိ သော၊ဗြဟ္မဏ၊နာ၊ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ဗဟုဝေ၊များသောအပြား၊အား၊ဖြင့်၊သံသိ တော၊ဆုံးမအပ်သည်၊သန္တော၊ဖြစ်လျက်၊ ပါဒိကံ၊ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ ၊ဝိ၊သေသေန၊အထူး၊အား၊ဖြင့်၊ဒသကမ္မပထာနိ၊ ဆယ်ပါး၊သောကမ္မပထတို့ကို၊ ပူရယိတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒေဝေ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္တာန၊စွန့်၍၊သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်သို့၊သဘဝနာယ၊ထာ၊ ဝိမိနေအိမ်ဗိမာန်ကဲ့ သို့၊ အဂမိ၊သွား၏။ ၊ပန္ဓိမောဘဝသမ္ဘော၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ပုဏ္ဏား၏ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဗိတာယ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဝိပုလမဟာကုလေ၊မြတ်သောအမျိုး၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ ၊မစ္ဆရိယာဒိဇရာဘိ တော၊သေခြင်းနာခြင်းအိုမကြောက်သည်ဖြစ်၍၊မဟာဝန်၊မဟာဝုန်တော သို့၊ဩဝါဟိတ္တာ၊သက်ဝင်၍၊နိဗ္ဗာနံ။ ဝါနခပ်သိမ်းတို့၏ ကုန်ပြတ်ရာဖြစ် သော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သေနော၊ရှာဖွေ်းသည်ဖြစ်၍၊ဇေ့ဠေသု၊ရေသွေ့တို့၌၊ပဗ္ဗ

ဖြိ'ရေသော့ပြုပြီ။ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊မယ့်။ငါ၏၊ဒွေဘာတရော၊ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည် မယား၊ငါနှင့်၊သခွါ'တကွ၊ပဋ္ဌဖြိ'သာ၊ရေသော့ပြုကုန်၏၊ ဥရုဝေဠာယံ၊ဥရုဝေဠတောင်၌၊အာသမံ၊ သင်ခမ်းကျောင်းကို၊မာပေတွာ၊တန်ဆင်း၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နိဝသိ'၊နေပြီ။ ၊ဂေါဠေနေ၊ အနွယ်အား၊ဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ကဿပအမည်ရှိ၏၊ ဥရုဝေဠနိဝါသိတောဘုရားတောင်၌နေလေ့ရှိ၏၊တတောဘုရားထို့ကြောင့်၊ မေ၊ငါအား၊ ဥရုဝေဠကဿပေါဠာတိ၊ ဥရုဝေဠကဿပဟူ၍။ ပညတ္တိ၊ပညတ်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ၊နဒီ သကာသေ၊မြစ်နား၌၊မော၊ငါ၏၊ ဘာတာ၊နောင်တော်သည်၊ နဒီကဿပ ဥယော၊နဒီကဿပမည်၏၊ဂယာယံ၊ဂယာ၌၊ဂယာ၊ကဿပေါ။ဂယာကဿပဟူ၍၊သကာသနာမေနု၊မိမိနေရာအမည်ဖြင့်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ ၊ကနိ'ဌသညိုဝယ်အား၊ဒွေသတာနိ၊တပည့်နှစ်ရာတို့တည်း၊မဇ္ဈိမာယတာဝတုနော၊ညီလတ်အား၊တိဏိ၊တပည့်သုံးရာတို့တည်း၊မမ၊ငါအား၊အာနုနာ၊မယုတ်ကုန်သော၊ပဌမသတာ၊ငါးရာတို့တည်း၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ သိဿာ၊တပည့်တို့သည်၊မဟာနုဂါ၊ငါ၏ဩဝါဒကိုလိုက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မံ၊ငါ့သို့၊ ဥပေစ္စ။ကပ်၍၊နာနာဝိဝါဒနိ။ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ပါဠိတိရစ္ဆာန်၊တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို၊ လောကဝေါ။ ဖြတ်စွါဘုရားသည်၊ကတ္တာနု၊ပြုတော်မူ၍၊နုရေသာရုထိ၊လူကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိနေတိ၊ဆုံးမတော်မူ၏။ ၊သဟာသပရိဝါရေနတထောင်သော အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဗေါဘိက္ခုကော၊ ဗေါဘိက္ခုရေဟာန်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗေတိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဟေဝ၊ ထိုတထောင်သောတပည့်တို့နှင့်သာလျှင်၊သဟ၊တကွ၊ အရုဟာတ္တံ၊ အရုဟာတ္တ ဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ'၊ရောက်ပြီ။ ၊ဗဟဝေါ၊များစွာကုန်သော၊ တေဟေဝ၊ဗြာတိ၊ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပရိဝါရယုံ၊ ဖြိုရံကြကုန်၏။ အဟံ။ ငါသည်၊ သာသိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းဌါလည်း၊သမတ္ထော၊စွမ်.နိုင်၏၊တတောဘုရား၊ထို့ကြောင့်၊ဣတိသတ္တမော၊ဘုရားဖြတ်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊မဟာပရိသဘာဝတို'၊များသောပရိသတ်ရှိသောအဖြစ်၌၊တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်ကျေးအရာထူး၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ ဘုရား၌၊ကတံ။ ပြုအပ်သော၊ ကာရံ၊ကောင်းမှုသည်၊ အဟော၊ ကြောင်အုံဘွယ်ရှိစွ၊မော၊ငါ့အား၊ သဗ္ဗသံ၊အကျိုးရှိသည်၊အဓာပယထ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ ၊မယ့်ငါအား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဓိဘာ။ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်

ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရုံပေပြီ၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏။ ၊ ပန်းဆက်၍တာဘန်မိန့်ဆိုပြန်အံ့၊ အရှေဟတ္ထိ၊အရှေဟတ္ထဗိုလ်သို့၊ပတ္ထာ၊ ရောက်၍၊ အဋ္ဌနော။ မိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ၊ အာကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္ဆေ ဝေဠ္ဌိတ္ထာ၊ဆင်ခြင်၍။ သိဟနာဒ်၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောအသံကို၊ နုဒေန္တော၊ ကျူးရင့်လိုသည်ဖြစ်၍။ ၊ဒိသ္မာ နု ပါဒိဟိရာနိ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံ ယောဇနုက္ခေ့ယောတိ၊ဒိသ္မာနုပဋိဟိရာနိ၊ ပ၊သဗ္ဗသံယောဇနုက္ခေ့ယောဟူ၍။ ဣမာဆဂါထာ၊ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ရှာဘိုတော်မူ၏၊ ယ သသိနော၊မျှားသော အခြိုအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ ဂေါတ မသာ၊ ဂေါတမ ဖြတ်သောကိုနတ်၏၊ ပါဒိဟိရာနိ။ တန်ခိုး ဖြာဒိုဟာတို့ ကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်ရှေ့ပြီးသည်ဖု၊ ပဏီ၊နောက်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပဋိပဒါယ၊ အာကျင့်ပဋိပတ် မဂ္ဂိခြင်း၏ အကြောင်းဖြင့်၊နတောဇ္ဇေသိ၊မချိန်းမောင်းသော၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊အပတံ ဝါသည်၊ဇာသသာမာနေန၊ဇာသသာတရား၊မာန်တရား၊ဖြင့်၊ဝဋ္ဌတော၊လှည့်စား ရစ်ပတ် ထောက်ပံ့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏိပါတံ၊ မာန်ဟန် ချခြင်းကို၊နု အကာသိ၊မပြု၊ ၊မမ၊ငါ၏၊မိန္ဓာသက်ပ်၊ ပိန္ဓာအကြီးကို၊အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊နရသာဓုတိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊စောဒေသိ၊စောဒနာတော်မူ ၏၊တ၊တော၊ထို့ကြောင့်၊မေ၊ငါ့အာ၊အဇ္ဇုတော၊ မဖြစ်ဘူးသော၊လောမ ဟံသနော၊ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသော၊ သံဝေဂေါ၊ထိတ်လန့်ခြင်း သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဦး၊ဇဋိလာဘူတာ သ၊ ရဟေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မေ၊ငါ့အား၊ပဂိတ္ကိ၊ကား၊အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ယာသိဒ္ဓိ၊အကြင်လော ဘသဏ္ဌာရ၏ပြီးပြည့်စုံခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ၊ကံ၊ထိုလောဘသဏ္ဌာရ ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အပတံ၊ဝါသည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊နိဗ္ဗုတ၊ ငဲ့ဝဲ၊ဖိန ဿာသနေ။ဖြတ်စွာဘုရား၊သာသနာတော်၌၊ ပဇ္ဇဓိ"၊ရဟန်းပြုပြီ၊ အတံ၊ဝါ သည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၊ကာလ၌၊ ယညေန၊ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓု၊ဖြေ၊ရောင့် ရဲ၏၊ကာမ၊ခေတ္တ၊ဝုဏ္ဏ၊တော၊ကာမ၊ဘုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သောတဏှာကို ဂေ့သွား၊ပြု၍တည်၏၊ပန္ဓာ၊ရုသေ့ဖြစ်သည်မှနောက်ကာလ၌၊ ရာဂဠာပိ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊မောဟဠာပိ၊မောဟကိုလည်းကောင်း။ သမူဟနိ"၊ နှုတ်ပယ်အပ်ပြီ၊ ဝုဇ္ဇေနိ၀ါသံ၊ရှေးဦးနေ့ကူးသောခန္ဓာ၀သည်ကို၊ဝေနာ၊ ဝိ။ သိဖြင်ရ၏၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊မဗ္ဗစက္ခု၊အာဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ ရှင်းလင်းသုတ် သင်အပ်၏၊ဣဒ္ဓိမာ၊တန်ခိုးရှိလည်း၏၊အာဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ပရစိတ္တ ဉာဏ်၊ သူတပါ၊စိတ်ကိုသိတတ်သောစေတောပရိယ၊အာဘိညာဉ်ထို့လည်းကောင်း

ဒိဋ္ဌသောတဋ္ဌ၊ဒိဋ္ဌတောတအတိညာဉ်သို့လည်းကောင်း၊ပါဝုကိ၊ရောက်ပြီ
ယသသစ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏လည်း၊အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊
အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီ၊
မေ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့၏
ကုန်ရာဖြစ်သော၊သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
အကျိုးသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊ရောက်ရပေပြီ၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ဒိဿ
နုပါဒိုဟိရာနိတိ၊ ဒိဿာန ပါဒိုဟိရာနိ ဟူသည်ကား၊ နာဂရာဇဒေမနာဒိနိ၊
နဂါးမင်းကိုဆုံးမခြင်းအစရှိကုန်သော၊အာဒုဒုသဟဿာနိ ပါဒိုဟာရိယာ
နိ၊သုံးထောင့်ငါးရာ တဆဲ့ခြောက်ပါး ကုန်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို၊
ဒိဿာ၊ဖြင့်၍၊ပါဒိုဟိရံ ပါဒိုဟာရိယန္တိ၊ပါဒိုဟိရံပါဒိုဟာရိယံ ဟူသော၎င်
သန္ဓါတို့သည်၊အတ္ထတောဝ၊အနက်အားဖြင့်၊ကော်ဟိကော်ဝေ၊တူသည်သာ
လျှင်တည်း၊ဗျဉ္ဇနမေဝ၊သန္ဓါအားဖြင့်သာလျှင်။နာနံ၊ထူး၏၊ ယသသိနော
တိ၊ယသသိနောဟူသည်ကား၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါတိ အာဒိနာ၊ ဣတိဝိ
သောဘဂဝါ၎င်သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာမလတ်နတ်နှင့်တ
ကွသော၊လောကေ၊လောကခ္ဓာ၊ယထာဘူတံ၊မဟောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း၊
ပဇ္ဇဒုကိတ္တိသဒ္ဒသား၊ပြန့်နှံ့.သောကျော်စောသံရှိသော၊ နတာဝဟံပဏိ
ပါတန္တိ၊နတာဝဟံပဏိပါတံ ဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊
ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ကသ၊ပကသ၊ပ၊ တို့၊သင်သည်၊နေဝအရ
ဟာ၊ရဟန္တာမဟုတ်သေး၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ နာဝိသမာ
ပန္နော၊ ဝင်လည်းမဝင် စားနိုင်သေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သာပနိုပဒါ၊ထို
အကျင့်သည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ယာယ၊အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊တို့၊သင်သည်၊
အရဟာဝါ၊ရဟန္တာသည်လည်း၊အရဟတ္တမဂ်၊အရဟတ္တမဂ်ကို၊ သမာ
ပန္နောဝါ၊ဝင်စားသည်မူလည်း၊ အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မံ၊ငါ့ကို၊
နတဇ္ဇေသိ၊ချေနှိုးမောင်းသေး၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပဏိ
ပါတာနံ၊မာန်ကျခြင်းကို၊နအာကာသိ၊မပြုသေး၊ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား၊
ကိ၊အဘိုနည်း၊ဣဿသာယစ၊သူတပါး၏ဝည်းစည်းစိမ်ကို ငြူစူခြင်းသည်ရင်း၊မာ
နေနစ၊တက်ကြွခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာန်သည်လည်းကောင်း၊ဝဏ္ဏတော
ဣတ္ထည်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဣမသ၊၎င်ဂေါတမ၏၊သာ
ဝကတို့၊တပည့်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ငါ
အား၊လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သ သကာသည်၊ ပရိဟာယိသတိ၊

ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့၊ ဤမသ၊ ဤရှင်ဂေါတမအား၊ ဝဓိသတိ၊ ပွါးလတ္တံ့၊ ဤဘုတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပရဝဿတ္တိ၊ သူတပါး၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အသဟနလက္ခဏာ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏သာ၊ ဤသာယစေ၊ ဤ၊ စူးစောင်း ပြောင်းခြင်းသည်လည်း၊ ကောင်း၊ အပ်၊ ငါ၏သည်၊ ဂဏပါ၊ မောဂ္ဂေါ၊ ဂိုဏ်း တို့၏အကြီး၊ အမှူး၊ တည်း၊ ဗဟုဇနသမ္မတ၊ တော၊ မျိုး၊ သော သူတို့သည် သရတ်အပ်၏၊ ဤဘုတိဝေ၊ ဤသို့၊ အဘ္ဘုန္နတိ၊ လက္ခဏေန၊ တက်ကြွခြင်း လက္ခဏာ၌ သော၊ မာနေ၊ နစ၊ မာန၊ သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဝ၌ တော၊ ထုတ်ပယ်အပ်သည်၊ ဥပထဒ္ဓိ၊ တော၊ ထောက်ပံ့ ခိုင်စေ အပ်သည်၊ ဟုတ္တား၊ ဖြစ်၍၊ ဤ ဘုတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ မမသက်ပွ မညာယာတိ၊ မမသက်ပွ မညာယ ဟူသည်ကား၊ မယ့်၊ ငါ၏၊ မနှာသက်ပ်၊ ယုံမှား ခြင်းကို၊ ဟာနိ တွား၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဥတ္တရိ မနုဿ မျိုး၊ လူတို့၏ ကုဋိလ်ကမ္မပထတရား သယ်ပါး ထက်လွန်သော၊ ယံယံ ဓာတ္တိ ပါ ဒိုဟာ ရိယံ၊ အကြင်အကြင် ရေမီး အစုံ အစုံ သော တန်ခိုး ဂြိုဟာ ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တံတံ၊ ထိုထို တန်ခိုး ဂြိုဟာ ကို၊ ဒီသွား ခြင်း၍၊ မဟိဒ္ဓိ ကာ ခေါ်၊ ကြီး သော တန်ခိုး ရှိ သလျှင် ကတည်း၊ မဟာ သမဏော၊ ရဟန်း ကြီး ငါ တမသည်၊ မဟာ နုဘာ ဝေါ၊ ကြီး သော အာနုဘော ရှိ သလျှင် ကတည်း၊ ဤ ဘုတိ ဤသို့ စိန္တေတွာ ပိ၊ ကြံမိ သော် လည်း၊ အပ်ယထာ ငါ ကဲ့သို့၊ နတ္ထေ ဝ ခေါ အာ ရုဟာ၊ ရဟန္တာ မဟုတ် သေး၊ ဤ ဘုတိ ဝေ၊ ဤ သို့၊ ပ ဝတ္တံ၊ ဖြစ် သော၊ မိန္တာ ပိ တက္ကံ မိန္တာ ပိ ဟက်ကို၊ စာ နန္တော ပိ၊ သိ သည် ဖြစ်၍ လည်း၊ ဥာဏ ပရိ ပါကံ၊ ဥာဏ်၏ ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမေ ဣ ဝ ဝ ဝ

ခြင်းကို၊ဥတ္တရာ၊သိတော်မူ၍၊နေ၀ခေါ်တွင်အရဟာတိအာဒိနှာ၊ နေ၀ခေါ်တွင် အရဟာ ဤသို့ အစဝှိသည်ဖြင့်၊ ဝုရိသဒမသာရထိ၊ လူယောက်ျားနတ် ယောက်ျားတရိစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ သတ္တွား၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ခံ။ငါ့ကို၊စောဒေသိ၊နှိပ်နင်း၍၊နိုင်ရှိ၏၊နှိပ်၍၊တတော မေအာသိသံ၀ေဂေါ အာဒ္ဒ၊တောလောမဟံသနှာတိ၊ တတောမေအာသိ သံ၀ေဂေါအာဒ္ဒ၊တောလောမဟံသနှော ဟူသည်ကား၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ယထာဝုတ္တစောဒနှာဟောတု၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကြောက်ကာလ်၊ဤမျှ လောက်သောကာလပတ်လုံး၊အမ္ဘ၊တာပုဇ္ဇတာယ။ရှေးဦးမဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အဒ္ဒ၊တောရှေးဦးမဖြစ်ဘူးသော၊ လောမဟံသနှ၀သေနှ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပ၀တ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊လောမဟံသနှော၊ လောမဟံသနှမည်၏၊ အနုရဟာ၀သမာနှော၊ ရဟန္တာမဟုတ်သေးဘဲလျက်၊ အရဟာတိ၊ရဟန္တာဟူ၍၊ မည်၊မှတ်ထင် ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သံ၀ေဂေါ၊ထိတ်လန့်သော၊ သဟောတ္တပ္ပေါ၊မင်ဖိုလ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏဝုပ္ပါဒေါ၊ ဥာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဒိုလဘူတာ သာတိ၊ ဧဒိုလဘူတာ သဟူသည်ကား၊ တာပသဘူတာ သ၊ရှေ့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သိဒ္ဓိတိ၊သိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊လော ဘသဏ္ဌာ၀ေသမိဒ္ဓိ၊လောဘ်ပူဇော်သကာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ပရိတ္တကာတိ၊ ပရိတ္တကာဟူသည်ကား၊အပ္ပကာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ တာဟန္တိ၊တာဟံဟူသည်ကား။အဟံ။ငါသည်၊ တံ၊ထိုပြ။ရူခြင်းမှကင်း ပြောက်ခြင်းကို။တဒါတိ၊တဒါဟူသည်ကား။ဘဂ၀တော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊စောဒနှာယ၊အပြစ်တင်ခြင်းကြောင့်၊ သံ၀ေ၀ုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ထိတ်လန့် ခြင်းဖြစ်သောအခါ၌၊နိရံကတ္တွာတိ၊နိရံကတ္တွာဟူသည်ကား၊ အပနေတ္တွာ၊ ပယ်၍၊ဆဏ္ဍေတ္တွာ၊စွန့်၍၊အနေပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်။ဟုတ္တွာ၊ဖြစ် ၍၊ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ဒုဒ္ဓိတိ၊ဒုဒ္ဓိဟူသည် ကား။ဘာ၀နာမယာဒုဒ္ဓိ၊ဘာ၀နာဖြင့်ပြီးသောဒုဒ္ဓိတည်း၊ဒုတိ၊ဤသို့၊၀ဒန္တိ ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ တံ။ ထိုဘာ၀နာ မယိဒ္ဓိ ဟူသော စကားသည်၊ အယုတ္တံ၊မသင့်၊ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊တဒါ၊ထိုအခါ ၌၊တသ၊ထိုဥရ၀ေဠ ကဿပမတော်ရှင်အား၊ အ။ဗျာနုလာတိ၊ဘာ၀ေတာ၊ ဗျာနုမဟုတ်သားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊တထာတံ၀စနံ၊ထိုစကား သည်၊တိသစ္စံ။မှန်၏၊ကာမဓာတုပုရေ့ဘ္ဘတောတိ။ ကာမဓာတုပုရေ့ဘ္ဘတော

ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယညေနသန္တုဋ္ဌောတိ၊ ယညေနသန္တုဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇိတ္တွာ၊ ပူဇော်၍၊ သဂ္ဂံသုခံ၊ နတ်ရွာချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိသာမိ၊ အစဉ်ခံစားအံ၊ ဣတ္ထောဝတာ၊ ဤသို့ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ အလံ၊ လျှောက်ပတ်လုလေပြီ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ယညယဇနေန၊ ယဇ်ပူနှစ်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ပြီးပြီးသော ကိုယ်ရှိ၏ဟု အဓိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိတာကိစ္စသည်၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိ၏ဟု အဓိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကာဓာတုဝုရက္ခတောတိ၊ ကာဓာတုဝုရက္ခတောဟူသည်ကား၊ ကာမသုဂတိံ၊ ကာမသုဂတိတဲ့သို့၊ အာရဇ္ဇ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နတဏှာယ၊ ဖြစ်သောတဏှာရှိသောသူ၊ ယညယဇနေန၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ကာမလောကံ၊ ကာမဘဝသို့၊ ဝုဂ္ဂိတ္တွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍ဦးတော၊ ဘည်၏၊ သောယညော၊ ထိုယဇ်သည်၊ ပါဏာတိ ပါတပဒ္ဓိသံယုတ္တော၊ ပါဏာတိပါတနှင့် ယှဉ်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ တေန၊ ထိုပါဏာတိ ပါတနှင့်စပ်သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိတဲ့ကို၊ လဒ္ဓုံ၊ ရအံ့သောဌာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အကုသလသ၊ အကုသိုလ်အား၊ ဣဒ္ဓေ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္ဒော၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရှင်၊ ယာပနဒါနာဒိကုသလ စေတနာ၊ အကြင်ဒါနအစရှိသောကုသိုလ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာ ယာ၊ ထို၊ စေတနာဖြင့်၊ ပစ္စယသမဝါယေ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိတဲ့သို့၊ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏၊ ပဌော၊ ပဌောဟူသည်ကား၊ တာပသပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟေ့ရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ ပဌော၊ နောက်၌၊ သဏ္ဌ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သြဝါဒေန၊ အဆုံးအမကြောင့်၊ တာပသ လဒ္ဓိံ၊ ရေသေတို့၏အယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂကာလေ၊ လေးပါးသောသစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်စပ်သောတရားကိုအားထုတ်သောကာလမှ၊ သမ္ဘဟနိန္တိ၊ သမ္ဘဟနိံ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ ပတ္တွာ၊ လုံ့လပြုစေ၍၊ မဂ္ဂပဒ္ဓိပါဒိယာ၊ မဂ်ဒီးစဉ်ဖြင့်၊ ရာဂဠ္ဆ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဠ္ဆ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဠ္ဆ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမုဿိတောသိ၊ ဖြတ်ပြီ၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အယံ ထေရော၊ ဤဥရုဝေဠုကဿပမထေရ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ရာဂ ဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ဘဟနေ ကြောယေ၊ ကောင်းစွာနှုတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဆဠဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တည်၏၊ ထို. ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဆဋ္ဌာဘိညာဘာ
ဝံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသေန္တော၊
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာမိတိ အာဒိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာ
မိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဆိုး၊ တော်မူ၏၊ တည်း၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသံ
ဇာနာမိ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာမိတိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ဇာနာမိဟု
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏
လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ အတိတာဘဝ ဖြစ်သော၊ အတိတာသုဇာတိ
သု၊ အတိတ်ဘဝတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တဂ္ဂန္ဓေ၊ ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခန္ဓ
ပဋိဗဒ္ဓေ၊ ခန္ဓာနှင့်စပ်သော နိဗ္ဗာန်အမည် အမျိုးစသည်တို့ ကို လည်း
ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏောနု၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့်၊ ဟ ဣတိ ဝေ၊ လက်
ဝါး အပြင်၌၊ အာမလကံ ဝိယ။ တင်ထား သော ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခတော
မျက်မှောက်ပြု သော အားဖြင့်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗုဇ္ဈာမိ၊ သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိ သော
မိတာ နှင့်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိ သော မိတံ ဟူသည်ကား။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
ဉာဏ်ကို၊ ဝိ သော မိတံ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင် အပ်ပြီ၊ ပကတိစက္ခု နှာ၊ ပြက
တေ သော မျက်စိ ဖြင့်၊ အာပါ တာ ဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက် သော၊ ပကတိ ရူပ
ဝိယ၊ ပြကတ္တေ သော အဆင်းကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗမာနုသံ၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်၌ ဖြစ်
သော၊ အတိဒူရံ၊ အလွန်ဝေး သော၊ တိရောဒ္ဓိတံ၊ တောင်ကမ်း၏တာဝက်၌
တည် သော၊ အတိသုခုမဉ္စ၊ အလွန်နုးညံ့သိမ်မွေ့ သည် လည်း ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊
အဆင်းကို၊ ဝိဘာဝေတုံ၊ ထင်စွာ ပြအံ့သောငါ၊ သမတ္ထဉာဏ်၊ စွမ်းနိုင်
သော ဉာဏ်တည်း၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာ ဖြင့် ပြီး သော။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ အထူးသ
ဖြင့် စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပဒိုလဒ္ဓံ၊ ခေါ်ဝေါ်၏ ဖွဲ့ကိုအယဉ်။ ဤသည်
ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနက်တည်း၊ ဖွဲ့ဖွဲ့မာတိ၊ ဖွဲ့ဖွဲ့မာ ဟူသည်ကား။ အဓိဋ္ဌာနဿ
ဝိကုပ္ပနဿ ဒ္ဒေ အာဒိဟိ၊ အရာ အထောင်အစရှိသည်တို့ ဖြင့် ဘုန်းဆင်းခြင်း ဟူ ဆို
အပ်သော အဓိဋ္ဌာနဿ ဝိမိ ကို ယိ ကို နဝါ ဝဋ္ဋ၊ အာသွင် အစရှိသည်တို့ ဖြင့် ဘုန်
ဆင်းခြင်း ဟူ ဆို အပ်သော ဝိကုပ္ပနဿ အစရှိ ကုန် သော၊ ဖွဲ့ဖွဲ့ဟိ၊ တန်ခိုးတို့ ဖြင့်၊
ဖွဲ့ဖွဲ့မာ၊ တန်ခိုး ရှိ၏၊ ဖွဲ့ဖွဲ့ ဝိ ဉာဏသာ ဟိ၊ ဖွဲ့ဖွဲ့ ဝိ ဒေ အဘိညာဉ် ကို ရ၏၊ ဖွဲ့ဖွဲ့
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဂ္ဂေါ၊ အနက်တည်း။ သရာ ဂါ ဒိ ဘေ ဒ သ၊ သရာ
ဂ သ ဒေါ သ စသည် အပြားရှိ သော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ စိတ္တာ သ၊
စိတ်ကို၊ ဇာနနတော၊ သိတတ်သော ကြောင့်၊ ပရစိတ္တ ညာ၊ ပရစိတ္တ ညာ
မည်၏၊ စေ တောပရိယ ဉာဏသာ ဟိ၊ စေး တောပရိယ အဘိညာဉ် ကို ရ
သည်တည်း။ ဖွဲ့ဖွဲ့ ဟိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗ သော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၀-ဥရုဝေဠကဿပတ္တေရဂါထာ၊၁၀၃

တဥ္ဘာဏ္ဍ၊ ဒိဋ္ဌသောဘာအာဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ပဋိလဘိ၊ ရှေ့သောမေ အာဠာ အနုပုဗ္ဗော သဗ္ဗသံ ယောဇနကွယောတိ။ သောမေအာဠာအ နုပုဗ္ဗောသဗ္ဗသံ ယောဇနကွယော ဟူသည်ကား။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်း သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သံယေါဇနာနံ။ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခယတူတော၊ကုန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ခယေနဝါ၊ ကုန်သဖြင့်လည်း၊ လဒ္ဓ ဗ္ဗော၊ရအပ်သော၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်လိတည်းဟူသော အာကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပရေမဗ္ဗော၊ ဖြတ်သော အကျိုးဟူဆိုအပ် သောနိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ မယာ၊ငါသည်၊ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေန၊အရိ ယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အဓိဂတောသိအပ်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ တာဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့သည်။ ထေရသ၊ ဥရုဝေဠကဿပမတေရ၏၊ အညံ၊အဲ့ရ ဟတ္တမဂ်ကို၊ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။ဥရုဝေဠကဿပတ္တေရ၊ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ဥရုဝေ ဠကဿပမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁-တေကိဆ္ဆကာရိထေရဂါထာ၊

အာတိဟိတာရိဟိကိအာဒိကာ၊ အာဟိဟိတာရိဟိဤသို့ အစရှိသောဂါ ထာတို့သည်။အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊တေကိ ဆ္ဆကာရိထေရဿ၊တေကိဆ္ဆကာရိမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အ ယဒ္ဓိ၊ဤတေကိဆ္ဆကာရိမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇုဋ္ဌေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန် သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာဝေ၊ ထိုထိုသို့ သော လူ့တုံ့ နတ်ဘုံ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိ နဏ္ဏော၊သည်းပူးသည်ရှိသော၊ ဆုတောဝ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝုတိ ကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿသိဂုဏ်သ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတောဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဝေဟ ၊ အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ့ဝ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ အထူးဖြင်သိပညာရှိသည်၏အ ဖြစ်သို့၊ပတ္တောဝ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍။ဝေဒ္ဓကမ္မေ၊သေးအမှု၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့၊ဂတောဝ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိသ ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိ သော။ဘဂဝတောဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာကံ၊အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဗျာဓိတံ၊အနာနှိပ်စက်သော၊ အသောကံနာမထေရံ၊ အသောကအမည်ရှိ

သောမထေရ်ကို၊အရေးဂုံ၊အနာမဂ္ဂိသည်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ အညေသဗ္ဗ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရောဂါဘိဘူတာနံ၊ ရောဂါသည်နှင်စက်အပ် ကုန်သော၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ဆေးကို၊သံဝိဒဟိ၊စီရင်၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တောနဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ. ပြည်တို့၌၊ သံသရေနှောက်ကျင်သည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤပါ တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သုဇာတ္ဌသနာမ၊ သုဇာတ္ဌ အမည်ရှိသော၊ပြာဟ္မဏသား၊ဝုဏ္ဏားဏ်၊ ဝုတ္တော၊သားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ် ၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ တ သား၊ထိုသတ္ဌိသား၏၊ ဂ ဗ္ဘ ကာလေ၊ ကိုယ်ဝန် ပဋိသန္ဓေနေသောကာလ၌၊တိကိစ္ဆ ကေဟိ၊ဆေးသမားတို့ဖြင့်၊ပရိသယံ၊ ဘေးရန်ကို၊အပဟာရိတ္တာ၊ ပယ်ရှာ၊၍၊ ပရိပါလိတာ ဘာယ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေကိစ္ဆကာရိတိနာမံ၊ တေကိစ္ဆကာရိဟူ သောအမည်ကို၊အဟံသု၊ဖွည့်ခေါ်ကုန်၏၊သော၊ထိုတေကိစ္ဆကာရိသတ္ဌိ သားသည်၊ အတ္ထနောအတ္ထနော၊ ဝိဝိဝိ၏၊ ကုလာနုရူပါနိ၊ အမျိုးအား လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနာနိ၊ သိပ္ပြင်းဌ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ သိပ္ပါနိစ၊အတတ်တို့ကိုလည်း၊သိက္ခေန္တော၊သင်လျက်၊ဝဏ္ဏတိ၊ကြီးပွား၏။ ရာဇာဗာရာဏသျော၊ဗာရာဏသီမင်းသည်။ သုဇာတ္ဌသ၊ သုဇာတ္ဌဝုဏ္ဏား၏၊ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ထိုးတွင်းသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိရိယာသု၊ အမှုကိစ္စတို့၌၊ ဥပါယကောသလ္လတ္ထံ၊ အကြောင်းဥပါယ်အ သွယ်သွယ်ရှာလိမ္မာကျင်ကျွမ်းပြမ်းတီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဿွာ၊ဖြင့်၏၊အာယံ၊ဤသုဇာတ္ဌဝုဏ္ဏားသည်၊ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းအိမ် ၌၊ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို၊လဘန္တော၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မံ၊ငါ့ကို၊အာဘိဘာဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣသိသမုဒ္ဒ၊သမုဒ္ဒရာ၊အလိုရှိမက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ရှေးဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်၊ စန္ဒဂုတ္တေန၊လရောင်တည်း ဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်၊ တံ၊ထိုသုဇာတ္ဌဝုဏ္ဏားကို၊ ဗဟုနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌၊ဌပေသိ၊ ထားစေ၏၊တေကိစ္ဆကာရိ၊ တေကိစ္ဆကာရိသ တို့သားသည်၊ ဝိတု၊ အာဘာ၏၊ ဗဟုနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်သို့သွင်း ကြောင်းကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဘိတောဒ၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယိတ္တာ၊ ပြေး၍၊သာလာဝါသိတ္ထေ၊သာလာဝါသိမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ သို့၊ဂန္တွာ၊သွား၍၊အတ္ထနော၊ဝိဝိ၏၊သံဝေဂကာရဏံ၊ ထိတ်လန့်ကြောင်း ကို၊ထေရေ၊သာလာဝါသိမထေရ်အား၊ ကထေတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍၊

ပဋ္ဌဖိတ္တွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍၊ အာဇ္ဈာ
ကာသိကောစ၊ အာဇ္ဈာကာသိက ရတောင်ကိုဆောက်တည်သည် လည်း
ကောင်း၊နေသဇ္ဇိကောစ၊နိသိရတောင်ကိုဆောက်တည်သည်လည်းကောင်း၊
ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ပီဟာရုတိ၊နေ၏၊သိတုဏှ ၊အချမ်းအပူကို၊ အဂဏေ ဇ္ဈော၊
မရေတွက်ဘဲ၊သမဏာမဇ္ဈမေ ဝ၊ရဟန်းတရားကိုသာလျှင်၊ကရောတိ၊ပြု၏၊
ဝိသေသတော၊အထူးအားဖြင့်၊ဗြဟ္မဝိဟာရော ဘာဝနံ၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မ
ဝိဟာရတရားကိုပွားခြင်းကို၊အနုယုဇ္ဇတိ၊အဖန်တလဲလဲအားထုတ်၏၊ တံ၊
ထိုတောကိန္ဓကာရိရဟန်းကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပါဒိမာ၊ယုတ်မာသောသတော
ဂိုဏော၊မာရော၊မာရ၏နတ်သား၊သည်၊ဣဒမဝေါ၊ဤရဟန်း၏၊မမ၊ငါမာရ၏နတ်
သား၏၊ဝိသယံ၊အာရုတ္ထိ၊အာဘိဏ္ဍမ်တုံ၊လွန်အံ့သောဌာ၊ နဒ္ဒသာမိ၊ ငါမ
ပေး၊ဤတိ၊ဤသို့၊ဝိဏ္ဍေပံ၊ပြန်လွှင့်ခြင်းကို၊ ကာတုကာမော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်
၍၊သဿာနံ၊ကောက်တို့၏၊နိဗ္ဗတ္တိကာလေ၊ဖြစ်သောအခါ၌၊ခေတ္တေ၊လယ်
၌၊ဂေါပကာ ဝဏ္ဏေန၊လယ်စောင့်သောယောကျ်ား၊အသွင်တန်ဆင်းသဖြင့်၊
ထေရသား၊တောကိန္ဓကာရိမထေရ်၏၊သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ ဂတ္တိုး၊ သွား၍
တံ၊ထိုတောကိန္ဓကာရိမထေရ်ကို၊ နိပ္ပဒေ ဣတိ ၊ပြောကိုယ်ပြုလိုရကား၊
အတိဟိတာ ဝိဟိခလံ ဂတာ သာလိ၊နစလတော ပိဏ္ဍံ ကထမဟံ ကသ္သန္တိ၊
အတိဟိတာ ဝိဟိခလံ ဂတာ သာလိ၊ နစလတော ပိဏ္ဍံ ကထမဟံ ဂ သ္သံ ဟု
၍၊အာဟ၊ဆိုရ၏၊တောသမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဝိဟိ၊ကောက်တို့ကို၊ အတိဟိ
တာ၊ကျိုးဆောင်၍ ထား၊ကြကုန်ပြီ၊ သာလိ၊ သလေးစပါး၊သည်၊ ခလံ၊
တလင်းသို့၊ဂတာ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊ပိဏ္ဍံ ၊ဆွမ်းမျှကိုကား၊ နစလတော၊မရ
ကုန်၊ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကသ္သံ ကသ္သာမိ၊ ပြုရအံ့
နည်း၊ ၊တံ၊ ထိုမာရ၏နတ်၏ စကား၊ကို၊ ထေရော၊ တောကိန္ဓကာရိမ
ထေရ်သည်၊ သုတ္တာ ကြား၍၊ ၊ဗုဒ္ဓပူမေယျံ နုသရပသန္နော (ပ)ဟော
ဟိသိသတမုဒဂ္ဂေါတိ၊ ဗုဒ္ဓပူမေယျံ နုသရပသန္နော(ပ)ဟောဟိသိသတ
တမုဒဂ္ဂေါဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ၊အပူမေယျံ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ
သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသန္နော၊
ကြည်သို့သည်ဖြစ်၍၊ အနုသရ၊သင်အောက်မေ့လော၊ ပီတိယာ၊ဘုရား
လျှင်အာရုံရှိသောပီတိဖြင့်၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ ပီတိကြောင့်
ဖြစ်သောဖြတ်သော ရုပ်တို့ဖြင့် လွမ်းမိုးပြန့်နှံ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့ လွှင့်စေခြင်းဌာ စွမ်း
နိုင်သောဥဒေါ၏ ပီတိရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လော

လော၊ ၊အပ္ပမေယျံ၊မန္ဒိုင်းယ္ယဉ်အာဝ်သော၊ဝမ္ပံ၊တရား၊တော်ကို၊ပသန္နော ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုသရ၊သင်အောက်မေ့လော၊ ပိတိယာ၊တရား လျှင်အာရုံရှိသောပိတိဖြင့်၊သတတံ၊မပြတ်၊ဗုဒ္ဓ သရိရော၊ပိတိကြောင့်ဖြစ် သောမြတ်သောရုပ်တို့ဖြင့်လွှမ်း၊ဖိ၊ပြန့်နှံ့.သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ကောင်း ဥဒဂ္ဂေါ၊ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့လွင့်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သောဥဒေ ပိတိရှိ သည်လည်း၊ကောင်း။ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ ၊အပ္ပမေယျံ၊ မန္ဒိုင်းယ္ယဉ်အာဝ်သော၊ သံလံ၊ရှစ်ယောက်သောအရိယာသံဃာတော်ကို၊ ပသန္နော၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊အနုသရ၊သင်အောက်မေ့လော၊ပိတိယာ ပိတိဖြင့်၊သတတံ၊မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓ သရိရော၊ပိတိကြောင့်ဖြစ်သောမြတ်သော ရုပ်တို့ဖြင့်လွှမ်း၊ဖိ၊ပြန့်နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ် ကိုကောင်းကင်သို့လွင့်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သောဥဒေ၀ပိတိရှိသည်လည်း ကောင်း၊ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော်း ၊တံ၊ ထိုတောကိန္တမထေရ်၏ စကား၊ကို၊မာ၊ရော၊မာ၊ရိနှတ်သည်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ အဇ္ဈောကာသေ၀ိဟ ရသိ(ပ)ဝိဟာရံ၀ုသိတဂ္ဂလန္တိ၊ အဇ္ဈောကာသေ၀ိဟရသိ၊ (ပ)ဝိဟာရံ ၀ုသိတဂ္ဂလံဟူ၍၊အာဟ၊ဆိ၏။ ၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊အဇ္ဈော ကာသေ၊လွင်တီး၊ခေါင်၌၊ ဝိဟရသိ၊နေတို့၏၊ ဟေမန္တိကာ၊ ဆီးနှင်း၊ကျ သောအခါ၀ယ်အိပ်ရာနေရာ၌ အာကျုံး၀င်ကုန်သော၊ သိတာ၊ ချမ်း၊အေး ကုန်သော၊ ဇာမာ၊ရေ၊တျော၊ဤညဉ့်တို့သည်၊ဝတ္ထုန်း၊ဖြစ်ကုန်ရာ့။ သိ၊တနု၊ အချမ်းဖြင့်၊ပရေတော၊နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊မာ၀ိဟညိတ္ထော၊ ပင်ပန်း၊ခြင်း သို့မရောက်ပါ၊စေလင့်၊တို့၊ သင်သည်၊ ဗုသိတဂ္ဂဠံ၊ ဝိတ်အာပ်သောတံခါး ရှက်ရှိသော၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်း၊တော်သို့၊ပ၀ိသ၊ဝင်တော်မူပါ၊ ၊အထ၊ ထိုမာရိနှတ်မိန့်ကြားဆိုအပ်သောအခါ၌၊ထေရော၊ တောကိန္တကာ၏မထေရ် သည်၊ ဗုသိသံ၀ရတသော၊အပ္ပမညာယော(ပ)အနိဋ္ဌိ၊တာ၀ိဟရန္တော၊ ဗုသိသံ၀ရတသော အပ္ပမညာယော(ပ) အနိဋ္ဌိတော၀ိဟရန္တော ဟူ၍ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ၊စတသော၊လေးပါး၊ကုန်သော၊အပ္ပမညာယော၊ ဗြဟ္မ၀ိဟာရတရား၊တို့ကို၊ ဗုသိသံ၊ဝင်စား၍နေခဲ့၊တာပါ၏၊ ထိုဗြဟ္မ၀ိ ဟာရတရား၊လေးပါး၊တို့ဖြင့်လည်း။ သုခိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ချမ်း သာခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရိသံ၊လေးပါး၊သောဈာန်ရိယာပုထ်တို့ကိုပြု၍နေ ခဲ့၊ ဟိမ၊ပါတ၊သမယော၊ တပို့.ဟွဲ့ဆွ,တ်ပက္ခလေး၊ရက် တပေါင်း၊လဆန်း လေး၊ရက်အား၊ဖြင့်ရှစ်ခု၊သော အန္တရဋ္ဌကရက်ဟုဆိုအပ်သော၊ဆီးနှင်း၊ကျ သောအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊သိတေန၊အချမ်း၊ဖြင့်၊ယဿ၊အကြောင့်ကြောင့်

နဝိဟညိုသည်။ မပင်ပန်းနိုင်၊တသွား၊ထို့ကြောင့်၊ အနိုဠ္ဠိတော၊စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဗျာပါဒအစရှိသော တရားတို့ကိုကောင်းစွာပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရနေ့နှောင်ငါသုံးနေ၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊အတိဟိတာ၊ဝိဟိတိ၊အတိဟိတာ၊ဝိဟိဟူသည်ကား။ ဝိဟာယော၊ကောက်တို့ကို၊ကောဠာဂါရံ။ ကျိသို့၊ အတိနေတွား၊ဆောင်၍၊ဌပိတာ၊ထား၊အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိစပါး၊ကျိဠ်၊ပဠိသာမိတာ၊ သိမှိ.အပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား။ ခလတော၊တထင်းမှ၊ ဃရံ၊အိမ်သို့၊ဥပနိတာ၊ဆောင်အပ်၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့ ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ ဠ်၊ပဓာနဥပဒေတာ၊ဝဒသနဟုတ်ကုံ၊ ဗြတ်သောစပါး၏အဖြစ်ကဲ့ပြုခြင်းငှါ၊ သာလိ၊သလေးကို၊ဂဟဏံ၊ယူအပ်၏၊ဥဿာယေနဝိ၊နှစ်ပါး၊ရုံဖြင့်လည်း၊ဂါမေ ရှာ၌လည်းကောင်း။ ဂါမတော၊ရှာမှ၊ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ၊ စပါးသည်း၊ပရိပုဏ္ဏံ၊ဖြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ဌိတံ၊တည်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဒသော တိ၊ပြ၏။နစလဘေဝိဟ္ဟန္တိ၊နစလဘေဝိဟ္ဟံဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ဤသို့၊သုလ ဘဝ်ညော၊ရေလွယ်သောစပါး၌သော၊သုဘိက္ခကာလေ၊ဝတ္ထြောသောကာလ ၌၊အာဟံ၊ငါသည်။ ဝိဟ္ဟမတ္တာ၌၊ဆွမ်းမျှ ကိုလည်း။ နလဘာမိ၊မရ၊ ဇုဒ္ဓါနိ၊ ယာဂုအခါ၌၊ကထမဟံကသန္တိ၊ ကထမဟံကသံဟူ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ကထံကရိဿာမိ၊အသို့ပြုရာအံ့နည်း။ကထံဓိရိဿာမိ၊အသို့အသက်မွေး ရအံ့နည်း။ဇုတိ၊ဤသို့။ ပရိဟာသကေဠိ၊ပြက်ရယ်မှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏ တံ၊ထိုစကားကို၊ထေ၊ရား၊မထေရ်သည်၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊အာယံ၊ဝုကော ဤသူယုတ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဝတ္တိ၊အကြောင်းကို၊ မယ့်၊ငါအား၊ ပကာသေတိ၊သင်စွာပြ၏၊မယ့်ပန်၊ငါသည်ကား၊အတ္တနာ၀၊မိမိသည်သာ သျှင်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သြ၀ဒိတဗ္ဗော၊ဆုံး၊မအပ်၏။ မယာ၊ငါသည်၊

ကိန္ဓိ၊ တရုံတခုသောစကားကိုမျှ၊ နကထေတဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏ၊ ဣယာနုသတိယံ၊ သရေဆုံသုံးပါးကိုအာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ အဣဿာနံ။ မိမိကိုယ်ကို၊ နိယောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျန္တိ အာဒိနာ၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမေယျံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိ သော ဂါထာ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျန္တိ သရံပသန္နောတိ။ ဗုဒ္ဓမပ္ပမေယျန္တိ သရံပသန္နောဟူသည်ကား၊ သ ဝါ သနာယ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အာရိဇ္ဇာနိဒ္ဓါယ၊ အာရိဇ္ဇာတည်းဟူသောအိပ်ကြောင့်မည်းခြင်းမှ၊ အစ္စန္တ ဝိဂတမေနစ၊ စင်စစ်ကင်းသဖြင့်ရင်း၊ ဗုဒ္ဓိယာစ၊ နှီးကြားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိကသိတ ဘာ၀ေနစ၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂ၀န္တံ၊ ဘုန်းရှောက်ပါးရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပမာဏ ကရာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒိကိလေသာနှံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏၊ အဘာ၀ါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပရိမာဏဂုဏသမဓိတာယ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ပုညကေ့ဠာယတနစ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဩကပ္ပနသဏ္ဌာ၊ အထူးကြည်သောလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဘိပ္ပသာဒေန၊ အလွန်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နောပသန္နံ မာနုသော၊ အလွန်ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇုတိ ဝိသောဘဂ ဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ တိ အာဒိနာ၊ ဇုတိ ဝိသောဘဂ ဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုသရံ၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ဝတ်သည်၊ အနုအနု၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာ ပီတိ ယာစ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသောပီတိဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသရိရော ပြည့်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟောကိသိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သတတမုဒဂ္ဂေါ တိ၊ သတတမုဒဂ္ဂေါ ဟူသည်ကား၊ အနုသရေန္တော စ၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော်လည်း၊ ဗဟုဏာ လက္ခဏာယ ပီတိ ယာ၊ နှုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောပီတိဖြင့် သတတံ၊ အာ ခါ ခ ပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ အ ခါ ခ ပ်သိမ်း၊ ဗုဒ္ဓ သရိရော၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပီတိ သမုဋ္ဌာနပဏီတ ရူပေဟိ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောမြတ်သောရူပ်တို့ဖြင့်၊ အ ဠော ဃ ဒ ဗ သရိရော စ၊ နှံ့သောကိုလ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေ ဂ ပီတိ ယာ၊ အထက်သို့လွင့်စေတတ်သောပီတိဖြင့်၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကိုကောင်းကင်သို့ လွင့်စေခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။

ဥဒဂ္ဂီ၊အထက်သို့လွင့်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊အာကာသံ ဌက်တို့ပျံသန်းကောင်းကင်လမ်းသို့၊ လေယိုတုံ၊လွင့်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေဿ၊ စွမ်းနိုင်သည်လည်း၊ ဘဝေယျာသိ၊သင်ဖြစ်လေလော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဘုရားဂုဏ်ကိုအာဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ဘုရားသျှင် အာရုံရှိသော ပီတိသောမနဿ၊နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋိသံ ဝေဒေယျာသိ၊သင်ခံစားလေလော၊ ယတော၊အကြင်အခါ၌၊ သိတုဏ္ဍော ဟိ၊အချမ်းအပူတို့ဖြင့်၊အနတိဝုတောဝိယ၊မနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဓိဿ ဿ ဝိပါသာဟိ၊တော်မွတ်ခြင်းဆာလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊အနတိဝုတော၊ မနှိပ်စက်နိုင်သည်၊ ဟောဟိသိ၊ သင်ဖြစ်လေလော၊ ဧမ္ဗန္တိ၊ ဧမ္ပံဟု သည်ကား၊အရိယံ၊ဖြတ်သော၊လောကုတ္တရဧမ္ပံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ သံဃန္တိ၊သံဃံဟု သည်ကား၊အရိယံ၊ဖြတ်သော၊ ပရေမတ္ထသံဃံ၊ပရမတ္ထ သံဃာကို၊သော သံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဣတ္ထေ၊ဤဂါထာ၌၊ အနုဿရာတိ၊အနုဿရဟူသောဝုဒ်ကို၊ဘဝဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည် ဧမ္ပေါ၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧမ္ပံ၊တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝဝ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာသည်၊ သုပဋိပန္နော၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊သံဃံ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရ၊ အောက်မေ့လေ လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဧေတမ္ပိ၊ယဉ္စိ အစ်၏၊ဧေ၊ဤသို့၊ထေရေန၊သာလာ ဝါသိမထေရ်သည်၊ရတနဋ္ဌယဂုဏာနုဿရဏော၊ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ် ကျေးဇူးကိုအာဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းငှါ၊ နိယောဇနဝသေန၊ တိုက် တွန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဒတိ၊ဆုံးမ၏၊ ဝုန၊တာဘန်၊မာရော၊မာရ်နတ်သားသည်၊ ဝိဝေကာဝါသတော၊ဆိတ်ငြိမ် ရာအရပ်ကိုဆည်းကပ်၍နေခြင်းမှ၊နုံ၊ထိုတေကိန္တကာရိမထေရ်ကို၊ ဝိဝေ

☰ စေတုကာမော၊ကင်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဟိတေသိဘာဝံဝိယ၊အကျိုးစီးပွါး ကိုလိုလိုသောတောင်တသကဲ့သို့၊ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊အာဇ္ဇာကာ သေဝိဟရ၊ဝိတိ၊အာဇ္ဇာကာသေဝိဟရ၊ဝိဟူ၍၊ပဠုမ်ဝါ၊ဝုဒ္ဓြောက်သော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ တဿာ၊ထိုဂါထာဝုဒ်၏၊အဇ္ဇော၊အနက် ကား၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊ အဇ္ဇာကာသေ၊ တိမ်တိုက်လွှမ်းရာ လွင်တီးဟာ၌၊ကေနစိ၊တစုံတခုဖြင့်၊အပ္ပဋိဗ္ဗေ၊မဖုံးလွှမ်းသော၊ ဝိဝဋ္ဋ

ကောဟင်းလင်းအပြင်၌ဝိဟာရုသိ၊ ဣရိယာဝုတိကိုဖြက်စေ၏။ ဣရိယာပ
ထေ။ ဣရိယာဝုတ်တို့ကို၊ ဘဝေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဟေမန္တိကာ၊ သီးနှင်းကျ
သောအခါ၀ယ်အိပ်ရာနေရာ၌အကျုံး၀င်ကုန်သော၊ ဟိမပါတသမယော၊
သီးနှင်းကျသောအခါ၌၊သေနာသနပရိယာပန္နာ၊အိပ်ရာနေရာ၌အကျုံး၀င်
ကုန်သော၊သိတာ၊ချမ်းအေးကုန်သော၊ဣမာရတ္တိယော၊ဤညဉ့်တို့သည်၊
၀ဏ္ဏဓာတု၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊သိတေန၊အအေးဖြင့်၊ ပရေတာ၊
နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဘိဘူတာ၊နှိပ်စက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မာဝိ
ဟာညိုကြောပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်ပါစေလင့်၊ ဝိဃာတံ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့
မာအာပဇ္ဇိ၊မရောက်ပါစေလင့်၊ မာကိလမိ၊မပင်ပန်းစေလင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထုတ်ကို
ဝိတ်အာပ်သော တံခါ.ရွက်ရှိသော၊ ဝိဟိတကဝါဋံ၊ ဝိတ်အပ်သောတံခါး
ရွက်ရှိသော၊ သေနာသနံ၊ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသ၊ ၀င်တော်မူပါ၊ ဧဝံ
ဤသို့၀င်သည်ရှိသော်၊ တေ၊အာရဒ်ဘုရား၊သုခဝိဟာရော၊ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်းသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မာရ်နတ်သား
ဆိုလာ၏၊တံ၊ထိုမာရ်နတ်၏စကားကို၊ ထေရော၊တော်ကိန္တကာရိမထေရ်
သည်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊မယ္ယံ၊ငါအား၊သေနာသနပရိယေသနေ၊ကျောင်းကို
ရှာဖွေခြင်း၌၊နသညောဇနံ၊တွယ်တာခြင်းမရှိ၊ ဇော်ထွေ၀၊ဤအရေပ်၌ပင်လျှင်၊
အဟံ၊ငါသည်၊သုခဝိဟာရီ၊ချမ်းသာစွာနေလို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေ၊ကြောင်း
ညွှန်ပြလိုရကား၊ဗုဒ္ဓသီဟန့်အာဒီနာ၊ဗုဒ္ဓသီဟ၏ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဆဋ္ဌံ၊
ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓသီဟ၏အပူမညာယောတိ၊ ဗုဒ္ဓသီဟ၏သော
အပူမညာယောဟု သည်ကား၊ အပူမာဏေဂါစရတာယ၊ အတိုင်းမသိ
သောသတ္တ၀ါပညတ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပူမညာတိ၊
အပူမညာဟု၍၊ လဒ္ဓ၀ေါဟာရော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာ
ရော၊လေးပါးကုန်သော၊တေဗြဟ္မဝိဟာရော၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရား၏ကို၊
ဗုဒ္ဓသီဟ၀င်စားအံ့၊ ဗုဒ္ဓသီဟာမိ၊ ၀င်စားအံ့။ ကာလေနကာလံ၊ အခါ၀ယ်
သိမ်း၊သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊၀င်စားအံ့၊ တာဟိစသုခိတောဝိဟာရိဿန္တိ၊ တာ
ဟိစသုခိတောဝိဟာရိသံဟု သည်ကား၊တာဟိတာဟိအပူမညာဟိ၊ထိုထို
အပူမညာတရား၊လေးပါး၏ဖြင့်၊ သုခိတော၊ကောင်းစွာဖြစ်သောချမ်းသာ
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာတသုခေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာဝုတိတို့ဖြင့်နေ
တော်အံ့၊ စတ္တာရောပိဣရိယာပထေ၊လေးပါးကုန်သောဣရိယာဝုတ်တို့ကို

လည်း၊ကပ္ပေသောဓိ၊ပြုပြင်၍နေအံ့၊တေနု၊ထိုတာဟိစသုခိတောဝိဟာရိသံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊မယ်၊ငါအား၊ သဗ္ဗကာလေ၊ အလုံးစုံသောကာလ၌၊သုခ မေဝ၊ ချမ်းသာသာသည်သာလျှင်တည်း၊ နဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲ၊ ယတော၊အကြင့် ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ သိတေနု၊အချမ်းဖြင့်၊နဝိဟာသိသံ၊ ပင်ပန်းခြင်း မရှိ၊ဟိမပါတသမယေ၊သီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ အန္တရဋ္ဌကေ၊တဝိ,တဲ့ ထွေ,တ်ပက္ခလေးရက် တပေါင်,ထွန်းလေးရက်ဟုဆိုအပ်သော ဂှစ်ခုသော အန္တရဋ္ဌကရက်၌လည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊သိတေနု၊ အချမ်းဖြင့်၊ နဝိလ ဓိသောဓိ၊မပင်ပန်းအံ့၊ တသ္မာ၊ ထို,ကြောင့်၊ အနိဋ္ဌိတော၊ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ ဝိဟာရေ,ဟု၊ ငါးသုံးနေ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်,ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ စိတ္တသေ၊စိတ်၏၊မူ,ဖြင့်တကရော့၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗျာပါ ဒါဒိနုံ၊ဗျာပါဒအစရှိသည်တို့ကို၊ သုပ္ပဟိနဘာဝ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်ပြီး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ပစ္စယုပ္ပါဒနိ,ဆ,ယာ၊ပစ္စည်းကင်ဖြစ်စေ ထိုသော အလိုဆန္ဒ အာသယာ၏၊ အဘာဝ တောစ၊ မရှိခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း၊သမာပတ္တိသုခေနေဝ၊သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်၊သုခိ တောဝ၊ကောင်းစွာဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသာဝိ၊ ငါ သုံးနေအံ့,ဟုကိုဧပံ၊ဤသို့၊ထေရော၊တောကိန္ဓကာရိမထေရ်သည်၊ ဒုမ်ဂါ ထံ၊ဤဂါထာကို၊ဝဒန္တော,ယော၊ရှေ့ဆိုလျက်သာလျှင်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿ နာကို၊ဝဲ,ဆုတ္တမ,ပွား,ပွား,စေ၍၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏၊တေနု,ထို,ကြောင့်၊ အပဒါနေ,တိကိန္ဓမထေရ် ၏အပဒါန်၌၊ ၊

ဗဒ္ဓမတိယာ၊ ဗဒ္ဓမတိအာမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ ဖြို၌၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သောအာတတ်ရှိသော၊ ဝေဒေ,ဟု၊ ဆေးသမား,သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊အာဝုရာနံ၊ကြွင်းနာကုန်သော၊ သုခဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲချမ်း သာရှိကုန်သောသူတို့၏၊သုခါ,ဟော၊ မျှားစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ၊သိလဝန္တံ,သိလရှိတော်မူသော၊ မဟာဇုတိ,၊ ကြီး သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဗျာဓိတံ၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ သမ ဏံ,ရဟန်းကို၊ဒိသွာ,ဖြင့်၍၊ပသန္နစိတ္တော,ကြည်ညြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊သုမနော,နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ,ထို,အခါ၌၊ သော သင်္ခံ,ဆေးကို၊အာဒဒိ,၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ ၊သံဝုတိန္ဒြိယော၊ ကောင်းသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်သော၊ ဝိပဿိနော,ဝိပဿီဗြဟ်လောကနတ်၏၊ ဥပ ဋ္ဌာကော,အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊နာမေန,အမည်အား,ဖြင့်၊အသောကော

နာမ၊အသောကအမည်ရှိသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊တေနေ၀၊ထို ဆေးဖြင့်သာလျှင်၊အရောဂေါ၊အနာကင်းသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ငါသည်။ယံ ဩဿ သမံ၊အကြင်ဆေးကို၊အဒါသိ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊တေ နဝုညကမ္ပေနု၊ထိုဆေးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေး ပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊မသိမခံဘူး။ ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဘေသဇ္ဇာယ၊ ဆေးကုခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုး တည်း။ ။ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ အဋ္ဌမကေကပ္ပေ၊ ခုနစ်ခုမြောက် သောကပ်၌၊သဗ္ဗောသဝသနာမကော၊ သဗ္ဗောသဝဟု ဆိုအပ်သောအမည် ရှိသော၊ သက္ကရတနသမ္ပန္နော။ ရတနာရှုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဒ္ဓ လော၊များသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါအားအင်ရှိသော၊စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝဠာ မင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ။မယ္ဟံ၊ငါအား။ ကိလေသာ။ကိလေသာ တို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပါဗုဒ္ဓသည်။မြတ်စွာဘုရား၏၊သာ သနံ၊အသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ဣဒေ၊ ဤ၀ယ္ယ၂ဠ်လည်း၊ ဗိန္ဒုသာရ၊ရေညော၊ ဗိန္ဒုသာရ မင်း၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်၌၊ ဇမ္ဗုမသဿ ထေရသ၊ ဤတောကိန္ဓကာရိမ ထေရ်၏၊ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တတိယသင်္ဂီတိယံ၊တတိယ သင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဇမ္ဗုမာဂါ၊ဣဂါတို့ကို၊သင်္ဂီတာ၊သင်္ဂါ ယနာတင်ကုန်၏၊ ဇုတိ၊ဇုသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။တောကိန္ဓ ကာရိထေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊တောကိန္ဓကာရိမထေရ်၏ဂါထာအာဘွယ်သည် နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမ၀ဂ်-၂၀၁-မဟာနာ၀ဂ္ဂေ၀ဂါထာ၊

ယ သ္သ သ ပြိဟ္ဗ စာ ရိ သ္ဘ တိ အာ ဒိ ကာ၊ ယ သ္သ သ ပြိဟ္ဗ စာ ရိ သ္ဘ ဤသို့အစ ရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာနာ၀ဂ္ဂေ၀သ၊ မဟာနာ၀မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။အ ယမ္ပိ၊ဤမဟာနာ၀မ၊ထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရား ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူး၏သော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘ၀ေ၊ ထိုထိုဘ၀ သံသရာ၀ယ်၌၊ဝိ၀ဋ္ဋူပနိဿယံ။ သံသရာ၀ဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်း

ဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ဥပစိနုန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ကကုသန္ဓသ၊ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟော၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သင်္ဘ၊အရည်ဦး၊ကောသို့၊အဠောဝါဟောတွား။ သက်ဝင်၍၊အညတရတို့ကို၊အမှတ်မရှိသော၊ရုက္ခမူလေ၊သင်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန်း၊ထိုင်နေတော်မူသော၊ဘဂဝန်တော်၊ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ကကုသန္ဓံ၊ကကုသန် ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တာသာ၊ထိုကကုသန်ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါလိမဟလံ၊ဂိုးစွေသီးကို၊အာဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ ကေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာကေတေ၊ သာကေတမြို့၌၊မဇ္ဈိမဒေသသနာမ၊ မဇ္ဈိမဒေသအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏသ၊ဝုဏ္ဏားဝင်၊ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတ္တွား၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊ အာသ၊ ထိုသတို့သားအား။ မဟာနာဂေါတိနာမံ။ မဟာနာဂဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုမဟာနာဂသတို့သားသည်၊ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာကေတေ။ သာကေတပြည်၌၊ အဠကဝနေ၊ မျက်စည်းတော၌ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူစဉ်၊ အာယသ္မတော။ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ဂဝံပတိတ္ထေရသ၊ဂဝံပတိမထေရ်၏၊ပါဒိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာဂကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ထေရသ၊ဂဝံပတိမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတွား။ရဟန်းပြု၍၊တာသ၊ထိုဂဝံပတိမထေရ်၏၊ဩဝါဒေ၊အဆုံးအမ၌၊ဌတွား၊တည်၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တာဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊တေန၊ထို၊ကြောင့် အာပဒါနေ၊ပိဘေဒကဟလမထေရ်၏အာပဒါန်၌၊ ၊သဗ္ဗဒ္ဓမ္မာနုပါရဂူ၊အလုံးစုံသောတရားတို့၏ ကမ်းတဘက်မြောက် ရောက်တော်မူသော၊ ကကုသန္ဓောနာမ၊ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဂဏမှာ၊ရိုလ်း၊အပေါင်းမှ၊ ဂုပကဗ္ဗော၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ထိုဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ဝနန္တရံ။တော၏အတွင်းသို့၊ အဂမသိ၊ဝင်တော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဖိဇပုရံ၊ရှောက်သီးကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊လတာ

ယ၊နွယ်ဖြင့်၊အာဝုဏိ၊ သိပ္ပြိ၊ကမ္ဘိသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ပဒုတ္တရာနှုရေ၊တောင်၏အတွင်း၌၊ ချာယတိ၊ချာယတော၊ချာနှင့် ဝင်စား၊တော်မူ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဒေဝဒေတ်၊နှတ်ထက်နှတ်ဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဒိသွာနု၊ဗုဒ္ဓေ၊ဖြင့်ရ၍၊ ဝိပ္ပသန္နေန၊ ကြည်လင်စွာ သော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဒက္ခိဏေယျသ၊ဖြတ်သောဒေ၊လျှက်ကို ခံတော်မူ ထိုက်သော၊ဝိရုသ၊ ကြီးသောလုံ့လ၊ရှိတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ဗိဇပူရံ၊ ရှောက်သိုး၊ကို၊အာဒါသိ၊ ကပ်လှူပြု၊ ။ဣမမတ္ထိ ယေဝကပ္ပမှ၊၍ဟဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံဗလံ၊အကြင် သစ်သီး၊တည်း၊ဟူသော၊အလှူ၊ကို၊အဒဒိ၊ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊တ၊တောဘုတိ၊ထို မှစ၍၊ဒုဂ္ဂတိ၊အာပါယ်လား၊ရေခြင်း၊ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ပေ၊ဣဒံ၊၍ သို့အာပါယ်လေး၊ပါး၊ကို မသိရခြင်း၊တည်း၊ဟူသော အကျိုး၊သည်၊ ဗလဒါ နသ၊သစ်သီး၊အလှူ၏၊ဗလံ၊အကျိုး၊ပေတည်း၊ မယ္ယံ၊ငါ၊အား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့၊ကို၊ ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနာ့၊အာဇုံ၊အမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ဣတိ၊ ၍သို့၊ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ပန၊ ဆက်၍အာဇု၊တက်ဆိုဦး၊အုံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တာ။ရောက်၍၊ဝိမုတ္တိသုခ၊နှင့်၊အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်း သာ ဖြင့်၊ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မဟာနာဂမထေရ်သည်။ ဆဇ္ဇဂ္ဂိယာဘိက္ခု။ ဆဇ္ဇဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သပြေဟွစာရိသု၊ ဖြတ်သော အကျင့်သီတင်း၊တို့၌၊ဂါရဝ၊ရိုသေခြင်း၊ကို၊အကတ္တား၊မပြုမူ၍၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေသည်တို့၊ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ တောသံ၊ထိုဆဇ္ဇဂ္ဂိရဟန်း၊တို့အား၊ ဩဝါဒဒါ နှဝသေန၊အာဇုံ၊အမကို ပေးသည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ယသ၊သပြေဟွစာရိ သု၊ပ၊ဗဟုရာဇ၊သ၊သာသနေ၊တိ၊ယ၊သ၊သပြေဟွစာရိသု၊ပ၊ ဗဟုရာဇ၊သ၊သာ သနေ၊ဟူ၍၊ဣမာ၊ဆဂါထာ၊၍ရြောက်ဂါ၊ထာတို့၊ကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ ယသ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သပြေဟွစာရိသု၊ဖြတ်သောသီတင်း၊သုံး၊ဘော် တို့၌၊ဂါရဝေ၊ရိုသေခြင်းသည်။နှုပလဗ္ဘတိ။မရှိ၊သော၊ထိုသူသည်၊ခေတ္တေ လယိ၌၊ပုတိကံ၊ ဆွေးပုပ်သော၊ ဓိဇံဝဓိဇံ၊ကုဝ၊ မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူ တော်ကောင်း၊တရား၌။ နရဟာတိ၊မကြိုးပွါး။ ။ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် အား၊သပြေဟွစာရိသု၊ ဖြတ်သောသီတင်း၊သုံး၊ဘော်တို့၌၊ ဂါရဝေ၊ရိုသေ ခြင်းသည်၊နှုပလဗ္ဘတိ၊မရှိ၊သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဗဟုရာဇ၊သ။ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊နိဗ္ဗာနာ၊နိဗ္ဗာန်၌။ အာရကာ၊ဝေး သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။ယသ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သပြေဟွစာရိသု၊

ဖြတ်သောသိတင်းသုံးတော်တို့၌ဂါရုဝေါ၊ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပလဿတိ၊ဂို
ဏ်း၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဗဒ္ဓေါဒကော၊ မျှားသောရေရှိရာအရပ်၌၊ မဏ္ဍော
ယထား၊ငါးကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်ကောင်းတရား၌၊ နိုရိဟာယတိ၊မဆုတ်
ယုတ်၊ယသ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ သပြိဟွစာရိသု၊ ဖြတ်သောသိတင်း
သုံးတော်တို့၌ဂါရုဝေါ၊ရှိသေခြင်းသည်၊ဥပလဿတိ၊ဂို၏၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်
သည်၊ခေတ္တော၊လယ်၌၊ဘဒ္ဒကံ၊ကောင်းဖြတ်သော၊ဖိုဇဝိုဇ်ဇွဝ၊မျိုးစေ့ကဲ့
သို့၊သဒ္ဓမ္မေ၊သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဝိရူဟတိ၊ကြီးပွါး၏၊ ယသ၊အ
ကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊သပြိဟွစာရိသု၊ ဖြတ်သောသိတင်း၊သုံးတော်တို့၌၊ဂါရု
ဝေါ၊ရှိသေခြင်းသည်၊ဥပလဿတိ၊ဂို၏၊သော၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဓမ္မာစ၊သ
ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊နိဗ္ဗာနာနိဗ္ဗာနသ၊နိဗ္ဗာန်၏၊
သန္တိကေ၊အနီး၌၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊သပြိဟွစာရိ
သူတိ၊သပြိဟွစာရိသုဟူသည်ကား၊သမာနံ၊ တူသော၊ပြိဟွံ၊ဖြတ်သော၊
သိလာဒိဓမ္မံ၊သိလအစရှိသောတရား၊ကို၊စရန္တိ၊ကျင့်တတ်ကုန်၏၊ဆိုတိ၊ထို
ကြောင့်၊သပြိဟွစာရိနော၊သပြိဟွစာရိမည်ကုန်၏၊သိလဒိဋ္ဌိသာမညာ၊သီ
လအယူတူကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကာ၊သိတင်းသုံးတော်တို့ကို၊ လဘန္တိ၊ရ
အပ်ကုန်၏၊တေသု၊ထိုသိတင်းသုံးတော်တို့၌၊ဂါရုဝေါတိ၊ဂါရုဝေါဟူသည်
ကား၊ သိလာဒိဂုဏာနိမိတ္တံ၊ သိလအစရှိ၊သော ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောအ
ကြောင်း၊ကြောင့်၊ဂရုကရုဏ်၊အလေးအမြတ်ပြုခြင်းတည်း၊နုပလဿတိတိ
နုပလဿကိဟူသည်ကား၊နုရိဇ္ဇတိ၊မဂ္ဂ၊နုပဝတ္ထတိ၊မဖြစ်၊နဥပဒ္ဒဝေတိ၊မဖြစ်
စေ၊ဆုတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ နိဗ္ဗာနာတိ၊နိဗ္ဗာနာ
ဟူသည်ကား၊ကိလေသာနှံ၊ကိလေသာတို့ကို၊နိဗ္ဗာပနကော၊ငြိမ်းစေခြင်း
ကြောင့်၊ကိလေသကွယ်ပယ်၊ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဆုတ်အယံ၊ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဓမ္မရာဇသောတိ၊ဓမ္မရာဇသဟူသည်
ကား၊သတ္တုနော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊သဒေဝကံ၊ ဗြဟ္မာမလတ်နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကံ၊လူကို၊ယ
ထာရုတံ၊ထိုက်သည်အား၊လျှော်စွာ၊လောကီယလောကဟူတွေ့ရှေ့၊ လောကီ
လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ဓမ္မေ၊တရား၊ဖြင့်၊ရေ၊ဆွတိ၊တပ်နှစ်သက်စေတတ်
၏၊တောသေတိ၊တပ်နှစ်သက်စေတတ်၏၊ဆုတ်၊ထိုကြောင့်၊ဓမ္မရာဇ၊ဓမ္မ
ရာဇမည်၏၊ဤကဲ့သို့ပါ၊ဓမ္မရာဇ၊ သာသနေတိ ဆုမိနာ၊ဓမ္မ
ရာဇ၊ သာသနေဟူသော၊ဤပါဌ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ နာမ၊နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊
ဓမ္မရာဇ၊ တောကိ၊လောကုတ္တရာ နှစ်ပြားသော ဓမ္မဖြင့်ဝေနေယျကြော

သတ္တဝါတို့ကိုလွန်စွာနှစ်သက်ခြင်းတော်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အညတ္ထ၊ တပါးသောရေသေ့ပရိဗိုဇ်တို့၏သာသနာ၌၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗိဟ္ဓစာရိသု၊မြတ်သောသိတင်းသုံးတော်တို့၌၊ဂါရဝရှိတော်ရှိသေလေးမြတ်ခြင်းကင်း၏၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊နိဗ္ဗာန်မှ၊အာရကာ၊ဝေးသည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ ထို့အတူ၊ဝမ္မဒုဿ၊သာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနတော၊သာသနာတော်မှ၊ အာရကာ၊ဝေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဒသေတိ၊ပြ၏၊ ဗဟုဒကေတိ၊ဗဟုဝေါဒကေဟုသည်ကား၊ ဗဟုဒကေ၊များသောရေရှိသော၊ သန္ဓိကေဟောတိ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ သန္ဓိကေဟောတိ နိဗ္ဗာနံဟုသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ သန္ဓိကေ၊အနိုး၌၊သဒိသေ၊ အနိုး၌သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားမှစ်သည်၊ဥတ္တာနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣမာ၊ဝေ၊ဤဂါထာတို့သည်ပင်လျှင်၊ ထေရသား၊မဟာနာဂမထေရ်၏၊ အာသုံ၊အရေဟတ္တာဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရုဏာဂါထာ၊ ကြားသော ဂါထာတို့သည်၊ အဟေသုံ ။ဖြစ်ကုန်၏။ ။မဟာနာဂတ္ထေရ ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ မဟာနာဂမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅-ဆဋ္ဌနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၃-ကုလ္လတ္ထေရဂါထာ၊

ကုလ္လောသိဝေထိကန္တိ အာဒိကာ၊ကုလ္လောသိဝေထိက် ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော် ရှိသော ကုလ္လတ္ထေရသား၊ ကုလ္လမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အဘယဠိ၊ဤ ကုလ္လမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇုဠ္ဆေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ။ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ဣမဿိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သါဝတ္ထိပြည်၌၊ကုဋုမ्बိယကုလေ၊သူကြွယ်အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ဖြစ်၍၊ကုလ္လောတိလဒ္ဓနာမော။ ကုလ္လဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိညူတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ၊

မြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကေးအထံတော်၌မေ့ပြီးတရားကို။ သုတ္တာကြားနာ၍ပဋိလဒ္ဓသည်ဟု။ ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း။ ရဟန်းတို့ကိုယ်ကိုယ်ကိုကိုယ်ကိုယ်ကိုယ်

သော၊ဒုဋ္ဌန္တ ။မကောင်းသောအနုံ့ရှိသော၊ဖိဂုန်ဆံ့၊စက်ဆုပ်ဘွယ်သော၊ပဒို
ကူလံ၊ရှံ့ရှာဘွယ်ကို၊ဒသေသိ၊ပြောပြီ၏။သော၊ထိုကုလ္လမထေရ်သည်
တံ၊ထိုမိန်းမငယ်ရှင်ကို၊ ဝိရဇ္ဇာစိတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်
ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍၊ အဠာသိ၊တည်၏၊အသ၊ ထိုတပ်ခြင်းကင်းကွာဖြစ်သော
အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အသ၊ထိုကုလ္လမ်းထေရ်အား၊ဤဘာ
သံ၊အာရောင်အလင်းကို၊ဖရေတွေ့၊ ပြန့်နှံ့.စေ၍၊ဧနေ့ကွဲ့၊ ဖြစ်စေတော်မူ
လိုရကား။ ၊အာဝုရံအာသုစိ ပူတိ ၊ပဿကုလ္လသမုဿယံ၊ ဥဿရန္တံ
ပဿရန္တံ၊ဗာလာနံအာဘိနန္ဒိတန္တိ၊အာဝုရံအာသုစိ ပူတိ ၊ပဿကုလ္လသမု
ဿယံ၊ဥဿရန္တံပဿရန္တံ၊ဗာလာနံအာဘိနန္ဒိတံဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ
၏။ကုလ္လ၊ချစ်သားကုလ္လ၊အာဝုရံ၊ကျင်နာခံခက်ခဲစက်ထသော၊ အာသု
စိ ၊မစင်မကြယ်ထွေဘွယ်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ပူတိ ၊ပုပ်နံ့ညှီဟောင်မ
ကောင်းသော အနံ့ရှိထသော၊ ဥဿရန္တံ၊ အာထက်မှလည်း ယိုဝွက်ထ
သော၊ ပဿရန္တံ၊ အောက်မှလည်းယိုထွက်တသော၊ ဗာလာနံ၊ မလိမ္မာ
သူလူရိုက်တို့သည်၊ အာဘိနန္ဒိတံ၊ လွန်စွာရုံမက် နှစ်သယ်ထသော၊ သ
မုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ် တည်းဟူသော အတ္တဘောကို။ ပဿ။ ရှုပါလေ
လော၊ ၊တံ၊ထိုဘုရားစကားတော်ကို။ ထေရော၊ ကုလ္လမထေရ်သည်၊
သုတွေ့ကြား၍၊ သမ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သရိရဘာဝံ၊ ကိုယ်
ခန္ဓာ၏အဖြစ်သဘောကို၊ ဥပဓာရေတွေ့၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်၊ အာသု
ဘာသည်၊ အာသုဘကမ္မဇာန်း တည်းဟူသော သညာကို၊ ပဋိလဘိတွေ့
ရ၍၊တတ္ထ၊ ထိုအာသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗျာနံ၊ ဗျာနကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတွေ့၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ထိုပဌမဗျာနကို၊ ပါဒကံကတွေ့၊ အခြေပြု၍၊
ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝဍ္ဎေတွေ့၊ပွါးစေ၍၊အဂုဟာတ္တံ၊အရုဟာတ္တဖိုလ်သို့
ပါပုဏိတွေ့၊ရောက်၍၊အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိ
ပတ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတွေ့၊ဆင်ခြင်း၍၊ ၊ကုလ္လောသိဝိယိကံဝတ္ထုံ၊ပ၊သမ္ဘဝမ္ဘံ
ဝိပဿတောတိ၊ ကုလ္လောသိဝိယိကံဝတ္ထုံ၊ လ၊သမ္ဘဝမ္ဘံဝိပဿတော ဟူ
၍၊ဥဒါနဝသေန၊ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုမ္ဗာဂါထာ
ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ကုလ္လော၊ ကုလ္လမထေရ်
သည်၊သိဝိယိကံ၊ သင်းခြိုင်းသို့၊ ဝတ္ထုံ၊သွား၍၊သုသာနတို့၊သုသာန်တစ
သင်းခြိုင်းဝ၌ဥဒ္ဓုတံ၊စွန့်အပ်သော၊အပရိဠံ၊စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ငဲ့လွှက်ခြင်းကင်းသဖြင့်ပစ်အပ်သော၊ကိမိဟိ၊ဝိုးတို့ဖြင့်၊ ပူရံ၊ပြည့်သည်
ဖြစ်၍၊ ခဇ္ဇန်း၊ စားသောက်ကိုက်ခဲသော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ ပိန်းမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအ

ကောင်ပုပ်ကို၊အခန္ဓသံ၊ဖြင်ပြီ၊ ၊ကုလ္လ၊ချစ်သား၊ကုလ္လ၊ အာဝုရီ၊ ကျင်နာ ခံခက်ခိုပ်စက်ထသော၊ အာသုဓိ၊မစင်မကြယ်ထွေ်ဘယ်ရာလည်းဖြစ်ထ သော၊ဝုတိ၊ဝုဝ်နှုတ်ညှိဟောင်မကောင်းသောအနံ့ရှိထသော၊ ဥဿရန္တိ၊ အ ထက်မှလည်း ယိုစီးတသော၊ပဿရန္တိ၊ အောက်မှလည်းယိုစီးတသော၊ ဗာလာနံ၊မလိမ္မာသူလူရိုက်ဘို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊လွန်စွာရုံမက်နှစ်သက် ထသော၊သမ္ဘဝဿယံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ပဿ၊ရှုစမ်းပါလော၊ ၊ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားတည်းဟူသောကြေးမှုံကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဥာဏဒဿနုပတ္ထိယာ၊ မဂ်ဥာဏ်ဟူဆိုအပ်သောတရားတည်းဟူသောမျက်စိကိုရခြင်းငှါ၊တုန်ဖို့။ အချည်းနှီးသော၊ သန္ဓရေဟာတိရဲ့၊ ဝိဝိသန္ဓာန် သူတပါးသန္ဓာန်၌ ဖြစ် သော၊ဣမံကာယံ၊ဤကရဇကာယကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဥာဏ်စက္ခုဖြင့်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်လေလော၊ ၊အနုပဂမနံ၊အသက်အင်္ဂေါ်ဝိညာဉ်တို့မှကင်းသော၊ ဣဒံ၊ဤကိုယ်ဟူဆိုအပ်သောအသုဘသည်၊ကြိယံ၊အထူးထူးအပြားပြား မျက်လှည့်သည်နှင်တူသောအမူအရာကို၊ ဒဿေတိယထာ၊ ပြသကဲ့သို့ တထာ၊ထို့အတူ၊ဝေါ၊ထို့သူသောကောင်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ အနုပဂမနံ၊ အသက်အင်္ဂေါ်ဝိညာဉ်တို့မှကင်းခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အနုပဂ မနံ၊အသက်အင်္ဂေါ်ဝိညာဉ်မှကင်းသော၊ဝေါ၊ဤယခုငါ၏သူသောကောင် သည်၊ကြိယံ၊မျက်လှည့်သည်တို့၏အမူအရာကို၊ ဒဿေတိယထာ၊ပြသ ကဲ့သို့၊တတာ၊ထို့အတူ၊ဣဒံ၊ ဤငါ၏ ကိုယ်သည်လည်း၊ အပဂတမာနံ၊ အသက်အင်္ဂေါ်ဝိညာဉ်တို့မှကင်းခြင်းကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏၊ အဝေါ၊ ချက်မှ အောက်ဖြစ်သော၊ဤကိုယ်သည်၊အသုဘအာဒီသဘာဝဂတံယထာ၊ မစင် ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသော သဘောသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်ဖြစ်သော၊ဤကိုယ်သည်၊ အသုဘအာဒီသ ဘာဝဂတံ၊မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောသဘောသို့ရောက်သကဲ့ သို့ရောက်၏၊အယံ၊ဤကိုယ်သည်၊ ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌၊ အသုဘ၊မျက်ခြေးအစ ရှိသောမစင်ကြယ်ရှိုရှာတွယ်သည်၊ ပဿရတိယထာ၊ ယိုစီးသကဲ့သို့၊ တ ထာ၊ထို့အတူ၊ရတ္တိ၊ညည်းအခါ၌လည်း၊ပဿရတိ၊မစင်မကြယ်ရှိုရှာတွယ် တို့ဖြင့်ယိုစီး၏၊အယံ၊ဤကိုယ်သည်၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်အခါ၌၊ ပဿရတိယထာ၊ မစင်ကြယ်ရှိုရှာတွယ်တို့ဖြင့် ယိုစီးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ဒိဝါ၊နေ့ အခါ၌၊ ပဿရတိ၊ မစင်ကြယ်ရှိုရှာတွယ်တို့ဖြင့်ယိုစီး၏၊ အယံ၊ ဤကိုယ် သည်၊ပုရေ၊ယော်ရှယ်ကာလသမယ၌၊ အသုဘအာဒီသဘာဝဂတံယထာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောသဘောသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊

ထို့အတူ၊ပဏ္ဍာ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ အသုစိအာဒိသ ဘာဝဂတံ၊မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစဂိုသော သဘောသို့ရောက်၏။ ပဏ္ဍာ၊အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊အသုစိအာဒိသဘာဝဂတံ ယထာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစဂိုသော သဘောသို့ရောက်သကဲ့ သို့၊တထာ၊ထို့အတူ၊ဝုဒ္ဓေ၊ဗျာပြစ်နှုန်းယ်ငယ်ရွယ်သော ကာလ၌။ အသုစိ အာဒိသဘာဝဂတံ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်အစဂိုသော သဘောသို့ ရောက်၏။ ၊ကေဋ္ဌစိတ္တသ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ဂိုသော၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝမ်း၊တရားကို၊ပိပဿသတော၊ ရှုသောဝုဋ္ဌိလိ်အား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောဂိုသော၊ပဏ္ဍိကေနတ္ထိ၊ယေန၊အင်္ဂါငါးပါးဂိုသောတ္ထိ၊ယာ ဖြင့်၊ရေတိ၊မ္ပေလျော်ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ကုလ္လောတိ၊ကုလ္လောဟူသည်ကား။ထေရော၊မထေရ်သည်၊အတ္ထာနုမေဝ။ ဒိဒိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ပရံဝိယ။သူတပါးကဲ့သို့၊ကတွား၊ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။ အာတုရန္တိ၊ အာတုရံဟူသည်ကား။ နှာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြား ပြား၊ဂိုကုန်သော၊ဒုက္ခေဟိ၊ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ အာဘိဏှံ၊မပြတ်၊ပဋိပီဠိတံ၊ နှိပ် စက်အပ်၏။အာသုစိန္တိ၊အာသုစိ'ဟူသည်ကား။ သုစိရဟိတံ၊စင်ကြယ်ခြင်း မှကင်းသော။ ဓိဂုန္ဆံ၊ ဂွံ၌ဘွယ်ဂိုသော၊ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော၊ ပုတိန္တိ၊ပုတိ'ဟူသည်ကား။ဒုဂ္ဂန္ဓံ'မကောင်းသောအနံ့ဂိုသော၊ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား။သဘာဝတော။ သဘောအား၊ဖြင့်။ ဩဠေလောကေဟိ၊ ရှုလော၊ကုလ္လောဟိ၊ ကုလ္လောဟူ၍၊ ဩဠဝါဒကာလေ။ ဆုံးမအာဇေ၊ဩဠဝါဒ ပေး၊သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ သေရံ၊ ကုလ္လမထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ ဥဒါနကာလေပန။ ဥဒါန်းကျူး၊ရင့်သောအခါ၌ ကား၊ထေရော၊ကုလ္လမထေရ်သည်၊သယမေဝ၊ဒိဒိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထာ နုံ၊ဒိဒိကိုယ်ကို၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။ သမုဿယန္တိ။ သမုဿယံ'ဟူသည်ကား၊ သရီရံ၊ကိုယ်ကို၊ ဥဿရိတ္တာ'ဥဿရိတ်'ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓံဝဏ္ဏမုခေဟိ၊ အထက်အမာတို့မှ၊အသုစိသဝန်း၊ မစင်ကြယ်ထွက်ဝှယ်ရာတို့ဖြင့် ယိုစီး သော၊ပဿရိတ္တာ'ပဿရိတ်'ဟူသည်ကား။အဓောဝဏ္ဏမုခေဟိ၊အောက် အမာဝတို့မှလည်းကောင်း၊သမန္တာ'တော၊ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း အသုစိသဝန်း၊မစင်ကြယ်ထွက်ဝှယ်တို့ဖြင့်ယိုစီးသော၊ ဗာလာနံ'အာဘိနိဒ္ဒါ ဟန္တိ'ဗာလာနံ'အာဘိနိဒ္ဒါ'ဟူသည်ကား။ဗာလေဟိ၊အလွန်ရိုက်ကုန်သော အာနဝုဏ္ဏနေဟိ၊အလွန်ရိုက်သောဝုဏ္ဏ'ဝုဏ္ဏ'ဝုဏ္ဏ'ဝုဏ္ဏ'ဟူ'

သက်ခြင်းတို့ဖြင့်အဟံ၊ငါတည်း၊မမ၊ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ဆိုတို့ဤသို့၊အာဘိနိ
ဝိသနလုံးသွင်း၍နန္ဒိတံ၊နှစ်သက်အပ်သော၊ ၊မျှါဒါသန်တို့၊မျှါဒါသံဟု
သည်ကား၊မမ္မမယံ၊တရားဖြင့်ပြီး၊သော၊အာဒါသံ၊မှန်ကြေးမုံကို၊ဟိ၊ဥပမာ
ဖြင့်ထင်စွာ၊အထူးပြုဆိုဦးအုံ၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဒါသေန၊မှန်
ကြေးမုံ ဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊မုခေ၊ဝါ၊မျက်နှာ၌လည်း၊ကောင်း၊ကာယေ၊ဝါ
ကိုယ်၌လည်း၊ကောင်း၊ဂုဏေ၊ဒေါသေ၊ကျေးဇူး၊အပြစ်တို့ကို၊ပဿန္တိ၊ယထာ
ဖြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧवံ၊ဤအတူ၊ ယောဂါ၊ဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊စီး၊ဖြန်း၊သော
ဝုဋ္ဌိ၊လ်သည်၊အတ္တတာ၊ပေ၊ အတ္တဘော၌၊ သံကိလေသ၊ဝေါဒါန၊ဖြေ၊ညှစ်
ညှား၊ဖြူစင်ခြင်း၊ရှိ၊သော၊တရား၊တို့ကို၊ ပေါန၊အကြင်ဝိပဿနာ၊ဖြင့်၊ယထာ
ဝ၊တော၊မ၊ဘာဝက်မ၊ပြုနိုမှန်သော၊အား၊ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ဖြင်၏၊ တံဝိပဿနာ
ဥာဏံ၊ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ဆို၊ဤအရာ၌၊ ဝမ္မာဒါသန်တို့၊ဝမ္မာဒါသံဟု
၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တံ၊ထိုတရား၊တည်း၊ဟူသော၊မှန်ကြေးမုံ ကို၊ဥာဏဒဿ
နာသ၊ဥာဏ်အဖြင်ဟူ၊ဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂဥာဏသင်္ခါတာသ၊ မဂ်ဥာဏ်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ဝမ္မစက္ခု၊သ၊တရား၊တည်း၊ဟူသော၊မျက်စိကို၊ အဓိဂမာယ၊
ရ၊ခြင်း၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တာန၊သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ပစ္စဝေက္ခိတ္တမံကာယန္တိ၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တမံကာယံဟူသည်ကား၊ဆုံမံကရ၊ကာ
ယံ၊ဤကရ၊ကာယကို၊ နိစ္စသာရာဒိဝိ၊ဟိ၊တော၊ ဖြ၊သော၊သဘော၊အနှစ်
သာ၊ရှိ၊သော သ၊ဘော၊အစ၊ရှိ၊သည်တို့ဖမ်းခြင်း၊ကြောင့်၊ တုဆံ ၊တုဆံ
မည်၍၊အတ္တပ၊ဒေ၊သန္တာန၊နာနုံ၊ပိမိသန္တာန်သူတပါ၊သန္တာန်တို့ကို၊ ဝိဘာဂ
တော၊ ခွဲ၊ဝေ၊သော၊အား၊ဖြင့်၊ သ၊သန္တာန၊ဗာဟိ၊ရံ၊ ပိမိသန္တာန် သူတပါ၊
သန္တာန်၌ဖြစ်သည်ကို၊ ဥာဏစက္ခု၊နှာ၊ ဥာဏ်တည်း၊ဟူသော၊မျက်စိဖြင့်၊
အ၊ဝေ၊ဋ္ဌိ၊ဖြင်ပြီ၊ ပဿိ၊ဖြင်ပြီ၊ယထာ၊ပနု၊ အကြင်အခြင်း၊ဖြင့်ကား၊ ပစ္ဆ
ဝေက္ခိ၊ဖြင်၏၊တံ၊ထိ၊ဖြင်သော၊အခြင်း၊အာ၊ဂ၊ကို၊ ဒ၊သော၊တို့၊
ယ၊ထာ၊ဆုဒ္ဓန္တိ အာဒီ၊ယ၊ထာ၊ဆုဒ်ဤသို့အစ၌ရှိ၊သော၊စက၊ားကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုတော်မူ
အပ်၏၊တ၊ဗ္ဗ၊ထိ၊ဂါ၊ထာ၌၊ ယ၊ထာ၊ဆုဒ်တ၊ထာ၊တော်တို့၊ ယ၊ထာ၊ဆုဒ်တ၊ထာ
၊တော်ဟူသည်ကား၊ဥယ္ယာ၊ဝိ၊ညာ၊ဏ၊အနုပဂမနုံ၊အသက်အ၊ရွယ်ဝိ၊ညာ၌ကို
ကင်း၊သော၊မယ်ခေါ်၏၊သ၊ရီ၊ရ၊သင်္ခါတံ၊ကိုယ်ဟု၊ဆိုအပ်သော၊ဆုဒ်အာ၊သုတံ
ဤ၊အာ၊သု၊ဘ၊သည်။ နာ၊နာ၊ဝိ၊ဓံ၊အ၊ထူ၊ထူ အ၊ပြား၊ပြား၊ရှိ၊သော၊ မာ၊ယော၊ပမံ
မျက်လှည့်သည်နှင့်တူ၊သော၊ ကြိယံ၊အ၊ပြုအ၊ပြင်အမှုအ၊ရာ၊ကို၊ ဒ၊သော်တ
ယ၊ထာ၊ပြ၊သ၊ကဲ့သို့။ တ၊ထာ၊ထိ ၊အ၊တူ၊ ၊ဝေ၊မ၊တ၊သ၊ရီ၊ရုံ၊ ဤသူ၊သော်ကော်
သည်၊ဝ၊ဗ္ဗ။ ၊ရှေ့၊အ၊တိ၊တာ၊ယူ၊နှ၊သော်အ၊ခ၊ါ၌၊ တော်သ၊ဝ၊ဗ္ဗာ၊နုံ၊ ထိ၊အ၊သ၊ဂ်

အင္ဒေ့ဝိညာဉ်အစဂ္ဂါသည်တို့၏၊ အနုပဂမနံ၊မကင်းခြင်းသည်၊ အားဟာသိ၊ဖြစ်၏၊စ၊တနည်းကား။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊တေရတိ။ယသုအခါ၌၊တေမတာသရိရံ၊ ထိုသူသေကောင်သည်၊ တေသံမ္ဘာနံ၊ ထိုအသက်အားဌ့ဝိညာဉ်အစဂ္ဂါသည်တို့၏၊ အပဂတမာနတံ၊ကင်းသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ကြိယံ၊ပြုဖြင်ခြင်းအမှုအရာကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏၊ တထာ၊ထို အခြင်းဖြင့်၊မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရဣ၊ဤသူသေကောင်သည်လည်း၊ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်အင္ဒေ့ဝိညာဉ်အစဂ္ဂါသည်တို့၏၊ အပဂတမာနံ၊ ကင်း ခြင်းကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏၊တေရတိ၊ယသုအခါ၌၊သုသာနေ၊သုသာန်၌၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊သယိတံ၊ အိပ်သော၊မမ၊ငါ၏၊ဣဒံသရိရံ၊ဤခန္ဓာကိုယ် သည်၊ဥဒ္ဓုမာတာဒိဘာဝံ၊ဖူးဖူးရောင်ခြင်းအစဂ္ဂါသည်၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂတံ ယထာ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို့အတူ၊တေရတိ၊ ယသုအခါ၌၊ တေ မတာသရိရဣ၊ဤသူသေကောင်သည်လည်း၊ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးအတိတ်လွန်ခဲ့ခါ၌၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား၊ တေရတိ၊ ယသု အခါ၌၊သုသာနေ၊သုသာန်၌၊သယိတံ၊အိပ်သော၊ တေမတာသရိရံ၊ ထိုသူ သေကောင်သည်၊ ဥဒ္ဓုမာတာဒိ ဘာဝံ၊ ဖူးဖူးရောင်ခြင်း အစဂ္ဂါသည်၏ အဖြစ်သို့၊ဥပဂတံယထာ၊ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို့အတူ၊ မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရဣ၊ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊မမ၊ငါ၏၊ဣဒံသရိရဣ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း၊ အာသုစိ၊ ဝင် ကြယ်ခြင်းကင်း၏၊ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊မကောင်းသောအနံ့ဂို၏၊ဇေဂုဆ္ဆံ၊စက်ဆုပ်ဖွယ် ဂို၏၊ပဋိကူလံ၊ရံဖန်ဖွယ်ဂို၏၊ အနိစ္စံ၊အမြဲမဂို၊ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ တေမတာသရိရဣ၊ ထိုသူသေကောင်သည်လည်း၊ တထာ၊ ထို့အတူတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေမတာ သရိရံ၊ ဤသူသေကောင်သည်၊ အာသုစိအာဒိသဘာဝဿ၊ မစင်မကြယ် ခြင်းအစဂ္ဂါသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိသဘာဝဿ၊ မမြဲ ခြင်းအစဂ္ဂါသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ မမ၊ငါ၏၊ ဣဒံသရိရဣ၊ဤကိုယ်သည်လည်း၊တထာ၊ထို့အတူတည်း၊ယထာအဝေ တထာဥဒ္ဓုတ်ဟု၊ ယထာအဝေတထာ ဥဒ္ဓုဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊နာဘိတောဝ၊ချက်မှ၊ အဝေ။ဝ၊အောက်၌၊ ဟေ့ဌာ၊ အောက်၌၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်၊အသုစိ၊မစင်ကြယ်၊ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်း သောအနံ့ဂို၏၊ဇေဂုဆ္ဆော၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ဂို၏၊ပဋိကူလော၊ရံဖန်ဖွယ်ဂို၏၊ အနိစ္စော၊အမြဲမဂို၊ဒုက္ခော၊ဆင်းရဲ၏၊အနတ္တာ၊စ၊ကိုယ်မဟုတ်သည်လည်း၊

ဟောတိ။ဖြစ်၏။တထာ၊ထို အခြင်းဖြင့်၊နာဘိတော၊ချက်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊အံ့ထက်၌၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ အာသုစိအာဒီသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ သဘောသည်လည်း၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ယထာဥဒ္ဓံတထာအဓောတိ၊ ယထာဥဒ္ဓံ တထာအားဓာ ဟူသည်ကား၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် လည်း၊နာဘိတော၊ ချက်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊အာသုစိအာဒီသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏သဘောသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်၊ နာဘိတော၊ ချက်မှ၊ အဓော၊ အောက်၌လည်း၊ ဟေဋ္ဌာဝိ၊ အောက်၌လည်း၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ယထာဒိဝါတထာရတ္တိန္တိ၊ ယထာဒိဝါ တထာရတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အယံကာ၊ယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌၊ အသုစိ၊မစင်ကြယ်ရှိ၏ဖြစ်သည်၊ပဋိကူလော၊ရှိ၏ဖြစ်သည်၊ ပဋ္ဌရတိ၊ယိုစီး၏၊ရတ္တိန္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ တထာ၊ထို အတူတည်း၊ ယထာရတ္တိတထာဒိဝါတိ၊ ယထာရတ္တိတထာဒိဝါဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အယံ ကာ၊ယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်ရှိ၏ဖြစ်သည်၊ပဋိကူလော၊ရှိ၏ဖြစ်သည်၊ပဋ္ဌရတိ၊ယိုစီး၏၊ဒိဝါဝိ၊နေ့အခါ၌လည်း၊ တထာ၊ထို အတူ တည်း၊ဣမသ္မာ၊ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ကာလဝိတာ၊ဂေနှ၊ ကာလကိုခွဲဝေသဖြင့်၊ နှ၊အကျိုးမရှိ၊ အညာ၊ထာ၊တပါ၊သောအခြင်းအရာအပြားအားဖြင့်၊ ဘာ ဝေါ၊ဖြစ်တတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊ယထာ ဝုဒေတထာပဿာတိ၊ ယထာဝုဒေတထာ ပဿာဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဝုဒေ၊ရှိ၏၊ ဝုဒ္ဓေ၊ရှိ ၏၊တရုဏကာလေ ပျိုဖြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သောအခါ၌၊ အသုစိ၊မစင်ကြယ် ရှိ၏ဟုယဉ်၊ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းသောအနံ့ဂန္ဓာ၏၊ ဇေဂုဏ္ဏော၊စက်ဆုပ်ဖွယ် ဂန္ဓာ၏၊ပဋိကူလော၊ရှိ၏ဟုယဉ်၊ပဿာ၊ဒေါမင်းထိုင်း မှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ဇိဏ္ဏကာလေ၊ ဒေါမင်းထိုင်းမှိုင်းသောကာလ၌၊ တထာစ၊ ထို အာဘူယည်းကောင်းလျှင်တည်း၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်သည်း၊ပဿာ၊ဒေါမင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ဇိဏ္ဏကာလေ ဒေါ မင်းထိုင်းမှိုင်းသောနောက်ကာလ၌၊ အာသုစိအာဒီသဘာဝေါ၊မစင်ကြယ် ခြင်းအစရှိသည်တို့၏သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝုဒေ၊ပျိုဖြစ်နု နယ်

ငယ်ရွယ်သောကာလ၌၊တရုဏကာလေ၊ပျိုဖြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သောကာ
လ၌၊တထာ၊ ထို အတူတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝုဒေ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော
အတိတ်ကာလ၌၊ အတိတကာလေ၊ ရှေးဖြစ်သော အတိတ်ကာလ၌၊သ

ဝိညာဏကာလေ၊ ဝိညာဉ်ရှိသောကာလ၌၊အသုစိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊အနိစ္စာဒိသဘာဝေါ အနိစ္စအစရှိသောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ဟောတိယထား၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထား၊ထို့အတူပဋ္ဌာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊အနာဂတကာလေ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊ အဝိညာဏကာလေ၊ ဝိညာဉ်မရှိသောနောက်အခါ၌၊ သဘာဝေါ။ မစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသော သဘောအနိစ္စအစရှိသောသဘောသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဈာတိ၊ငေါ်ဤသို့၊ ဣတိ၊ဤဂါထာ၌၊အဣ၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ပဋ္ဌဝိကေနတူရိယေနာတိ၊ ပဋ္ဌဝိကေနတူရိယေနဟူသည်ကား၊အာတတံ၊ တာဘက်ဝိတ်သောစည်လည်းကောင်း၊ ဝိတတံ၊ နှစ်ဘက်ဝိတ်သော စည်လည်းကောင်း၊အာတတဝိတတံ၊ အသုံးရုံဝိတ်သောစည်လည်းကောင်း၊ ဃနံ၊ တခဲနက်သောစည်လည်းကောင်း။ သုသိရံ၊ အခေါင်းရှိသောစည်လည်းကောင်း၊ဈာတိ၊ငေါ်ဤသို့၊ပဋ္ဌဝိကေန၊အာဂ်ါ၊ပါးရှိသော၊ ပဋ္ဌဟိအာဂ်ေါ်ဟိ၊ ငါးပါးသောအာဂ်ါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောနု၊ပြည့်စုံသော၊ တူရိယေန၊စည်ကျိုးဖြင့်၊ပရိစာရိယမါနသံ၊တင့်တယ်စမ္ပယ်ခြင်းရှိသော၊ကာမသုခသမဝိ နော၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဈာသရိယာဇနသံ၊အစိုးရသော သူအား၊တာဒိသိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊တထာရူပိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော ရတိ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသာယာခြင်းသည် သုခသာဒေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသာယာ ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ယထာကေဝ္ဋစိတ္တသဿမ္ဘမ္ဘိပသဿတောတိ ယထာကေဝ္ဋစိတ္တသဿမ္ဘမ္ဘိပသဿတောဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿ နံ၊သမထဝိပဿနာကို၊ယုဇနဒ္ဓံ၊အ၊ရုံ့ဖဲ့သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဈာန်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သောဈာန်တို့၏၊ကေဝသဘာဝေန၊ တူသောကိစ္စရှိသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဖြင့်၊ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျောက်ကို၊ပဿန္တော၊သား၊ဖြင်သော၊ ယောဂါဝစရော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး ဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဗျေရတိ၊ တရား၌ငြင်းလျော်ခြင်းသည်၊တာသာကာမရတိယာ၊ထိုကာမဂုဏ်၌ငြင်း လျော်ခြင်း၏၊ကလံ၊တဆဲ့ခြောက်စိတ် စိတ်၌တစိတ်ကိုမျှ၊ နဥပေတိ၊မမှီ နိုင်၊ဈာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဣ၊အနက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဘဂ ဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ယ၊တောယ၊တောသမ္ဘသတိ၊ခန္ဓာနံဥဒယဗ္ဗယံ၊ လဘတိပီတိပါမောဇ္ဇံ၊အမတန္တံ၊ဝိစာနတန္တိ၊ယ၊တောယ၊တောသမ္ဘသတိ၊

ခန္ဓာနုံဥဒယဗ္ဗယံ၊လဘတိဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တံဝိဇာနတံဟူသော၎င်းစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ခန္ဓာနုံ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊အဖြစ်အပျက်ကို၊သမ္ပသတိ၊သုံးသပ်၏။အမတံ၊အဖြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ဝိဇာနတံ၊သိကုန်သောသူတို့အား၊ တံဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရအပ်၏။ဣမာဂေါ၊ ဤဂါထာတို့သည်သာလျှင်၊ထေရသ၊ကုလ္လမထေရ်အား၊အညတ္ထာကရုဏာ၊ဂါထာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသောဂါထာတို့သည်လည်း၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ကုလ္လဇာတ်ရဂါထာဝတ္ထုနှင့်၊ ကုလ္လမထေရ်၏ဂါထာအာဘွတ်သည်းနိဗ္ဗာန၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၄-မာလုက္ကပုတ္တဇာတ်ရဂါထာ၊

မနုဿသာတိအာဒီကာ၊ မနုဿသာ၎င်းသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မာလုက္ကပုတ္တဇေ့ရသ၊ မာလုက္ကပုတ္တမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ၎င်းမာလုက္ကပုတ္တ မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝတို့ဝယ်၊ ပညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူးခဲ့ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ဣမဿိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ အညာပနိကသား၊ရာပြတ်၏။ ပုတ္တော၊သားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ တသ္မာ၊ထိုရာပြတ်သား၏။ မာတာ၊ ဒေဝီသည်၊ မာလုက္ကာနာမ၊မာလုက္ကမည်၏၊တသ္သာ၊ထိုမာလုက္ကအမည်ရှိသောမိန်းမ၏၊ဝေသေန၊အစွမ်းကြောင့်၊မာလုက္ကပုတ္တောတ္တေ၀၊မာလုက္ကပုတ္တဟူ၍သာလျှင်၊ပညာယိ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏။သော၊ ထိုမာလုက္ကပုတ္တသတို့သားသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိသေဏေ ဏာ္ဍာသယတာယ၊ သံသရာဝဋ်ဖွယ်ကင်းခြင်းဌာနအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ဃရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ပရိဗ္ဗါဇကပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ဝိစရေ၊ကျင့်လည်လည်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ဂေါတမမြတ်စွာ

ဘုရား၏။သန္ဓိကေ၊အထံတော်၌၊ဝမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုတ္တာ။ကြား၊နာရ
၍၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရဟန်းသောသဒ္ဓါခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊စီးပြန်း
ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊မကြာမြင့်မီပင်
လျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိညာ။ ရြောက်ပါး၊သောအာဘိညာဥာဏ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်
၏။သော။ ထိုမာလုက္ကျပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဥာတိသု၊ အဆွေအမျိုးတို့၌၊
အနုကမ္ပာယ၊ခြိုးမြောက်ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ။ဥာတိကုလံ၊အဆွေအမျိုးတို့
၏အိမ်သို့။အာဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ တံ၊ထိုမထေရ်ကို၊ ဥာတကာ၊
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ခါဒနိယေန၊ခဲဖွယ်ဖြင့်၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်
ဖြင့်၊ပရိဝိသိတ္တာ၊လုပ်ကျွေး၍၊နေနှု၊ ဥစ္စာဖြင့်ပလောဘေတုကာမာ၊ ပြား
ယောင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ဓနရာသိ။ဥစ္စာရုကို၊ဝုဠ
တောဂ္ဂေ၌၊ဥပဓ္ဓာပေတ္တာ၊တည်ထား၍၊ ဣဒံဓနံ၊ဤဥစ္စာသည်၊တစ်၊သင်
၏၊ သန္တကံ၊ဥစ္စာတည်း၊ဝိ ဣ ဝိတ္တာ၊ လူထွက်၍၊ ဣဝိနာဓနေန၊ ဤဥစ္စာ
ဖြင့်၊ဝုတ္တဒေ၏၊သား၊မယား၊ကို၊ပဋိဇဂ္ဂန္တော၊လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်၍၊ဝုညာနိ၊
ကောင်းမှုကို၊ကရောထ၊ပြုကုန်လော၊ဣတိ။ဤသို့၊ယာစိ သု၊တောင်းပန်
ကုန်၏။ ထေရော။ မာလုက္ကျပုတ္တမထေရ်သည်၊တောသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့၏။
အဇ္ဈာသယံ၊အလိုဆန္ဒအာသယကို။ ဝိပဿိဝတ္ထုန္တော၊တဖန်လည်စေလို၍
ကား၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌ဌတ္တာ။တည်၍၊ ၊မနုဿသပမတ္တစာရိ
နော(ပ)အဇ္ဇုဟောသလ္လမတ္တနောကိ၊ မနုဿသပမတ္တစာရိနော(ပ)အဇ္ဇုဟော
သလ္လမတ္တနောဟု၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊ တရားကို၊
ဒေသေသိ။ဟောတော်မူ၏၊ ၊ပမတ္တစာရိနော၊မေ့လျော့သောအကျင့်ရှိ
သော။မနုဿ၊သတ္တဝါအား၊မာလုဝါ၊မာလောနွယ်သည်၊ရုက္ခံ။သစ်ပင်
ကို။ဝဏ္ဏဘိဝိယ၊ဖျက်စီးခြင်းငှါပွါ်းသကဲ့သို့၊ တဏ္ဍာ၊တဏ္ဍာသည်။ဝဏ္ဏတိ။
သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါပွါး၏၊ သော၊ ထိုတဏှာ၏အလိုသို့လိုက်
သောသတ္တဝါသည်၊ ဝနသို့၊တောခွေ၊ဖလံ၊ သစ်သီးကြီး၊ငယ်ကို၊ ဣဒ္ဓံ၊
ဣဒ္ဓဏ္ဍော၊အလိုရှိသော၊ဝါနရောဝဝါနရောဣဝ၊မျောက်ကဲ့သို့၊တထာ၊ထို
အတူ၊အာရေမ္ဘတံ၊အာရုံကို၊အလတိတ္တာ၊မရခြင်းကြောင့်၊ဟာရဟာရံ။ထိုမှ
ဤမှ၊ပလ္လဝတိ၊ပြေးသွား၏၊ဇမ္ဗိ၊ယုတ်မာလှစွာသော၊ လောကော။ လော
ကခ္ခ၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိတ်နှင့်ရောသော အာဟာရုတည်ဟူသော ရူပါရုံ
အစရှိသည်ခွဲလွန်စွာတပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဝိသတ္တိကအမည်ရသော၊
ဇသောထဏ္ဍာ။ ဤတဏှာသည်၊ယံ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ သဟတိ၊နှိပ်စက်

ညှဉ်းဆဲ၏။ ။ဝ သောနှေ့၊ ဖိုလ်းရှာသည်ရှိ၊သော်၊ ဖိုရကံ၊ပြိုန်းမြက်သည်။ အတိုဝဖိုဝအာဘိဝဖိုဟု၀။ လွန်စွာပွါးသကဲ့သို့၊ တ သား၊ထိုဝန့်တကျာနှင့် ပြည့်ရုံသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊သောကာ၊ဝန့်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သော စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ပ ဝဖုန်း၊ပွါးကုန်၏။ ။ယော၊အကြင်သူသည်၊လောကေ လောကဌ၊ဒုရစ္စယံ၊လွန်နိုင်ခဲ့သော၊တဏှံ၊တပ်တတ်သော၊တံဇမ္ဘိ၊ထိုတ ဏှာကို၊စေသဟတိ၊အကယ်၍သည်းခံနိုင်သည်ဖြစ်အုံ၊ပေါက္ခရာ၊ကြာဖက် မှ၊ဥဒဗိန္ဒု၀ဥဒဗိန္ဒုဟု၀၊ရေပေါက်လျှောကျသကဲ့သို့။တမှာ၊ထိုသတ္တ၀ါမှ၊ သောကာ၊တဏှာသျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သော စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ပ ပ တန်တို့၊လျှောကျကုန်၏။ ။တံတေနကာရဏေန၊ထိုသို့သော အကြောင်း ကြောင့်၊အဟံ၊ဝါအည်း၊ဝေ၊သင်တို့ကို၊ဝဒါမိ၊ဟောအုံ၊ဝေ၊သင်တို့အား ဘန္ဒံ၊ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ဟူ၊ ၍အရှေ့သို့၊ ယာ၀ဟု၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊စည်း ဝေးရောက်လာကုန်၏။ တာ၀ဟု၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော သတ္တ၀ါတို့ သည်၊ဥသိရဏ္ဍေ၊ ပန်းရင့်ကိုအလိုရှိသော သတ္တ၀ါသည်၊ ဗိရကံ၊ပန်း ရင့်၏ အထောက်အပံ့ဖြင်သောပြိုန်မြက်တော်ကို၊ ခဏတိ၀ခဏတိဟု၀၊ ကျူးဖြို့သကဲ့သို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊အမြစ်ကို၊ ခဏလ၊ ကျူးဖြို့ ကြကုန်လော၊ ။သောတော၊ကြိုးစွာသောရေဒေ၊လဉ္စသည်၊နဒ္ဒီ၊မြစ်ကမ်း ဌိပေါက်သောကျေ့ပင်ကို၊ ဘဇ္ဇတိ၀ဘဇ္ဇတိဟု၀၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ဝေ၊ သင်တို့ကို၊မာရော၊ မာန်သည်၊ ဝုနပျ၊နုံ၊အဘာန်တလဲလဲ၊ မာဘဏ္ဍိ၊မဖျက် ဆီးစေလင့်၊ ဗုဒ္ဓ၀စနံ၊ ဘုရားစကား၊တော်ကို၊ ကရောထ၊ လိုက်နာကုန် လော၊ဝေ၊စင်စစ်၊ခဏော၊ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒအစရှိသော၊ခဏသည်၊ မာဥ၀ဇ္ဈဂါ၊မ လွန်ကြစေကုန်လင့်၊ဟိ၊သစ္စံ။မှန်၏၊ခဏာတိတာ၊ခဏကိုလွန်ကုန်သော သူ တို့သည်၊နိရယမှိ၊ဝေ့ဌ်၊သမ္ပတ္တိ၊ကောင်းစွာဖြစ်ကုန် ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။သောစတို့၊စိုးရိမ်ရကုန်၏။ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ရဇောရာဂအစ ရှိသောကိလေသာ တည်းဟူသောမြို့သည်၊ ပမာဒေါ။ မေ့လျော့ခြင်းကိုပြု တတ်၏။ရဇောရာဂအစရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့သည်၊ပမာ ဒါနုပတိတော၊မေ့းလျော့ခြင်းသို့အစဉ်လျှောခ် ကျတတ်၏။ အပ္ပမာဒေန၊မ မေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်၊ဝိဇ္ဇာယ၊အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သလ္လံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ငြှောင့်ထံသင်းကို၊ အဗ္ဗုဟေ၊ ပယ် နှုတ်ရာ၏။ ။

တဏှာ။ထိုဂါထာတို့၌၊မနုဿသာတိ၊မနုဿသဟူသည်ကား၊သတ္တဝါ သတ္တဝါအား၊ပမတ္တစာရိနောတိ၊ပမတ္တစာရိနောဟူသည်ကား၊ ဝေါသဂ္ဂ လက္ခဏောနု၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပမာဒေနု၊ ပမာဒတရားဖြင့်၊ ပမတ္တစာရိသား၊မေ့လျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဗျာနုံ၊ဗျာနုံကို၊ နေဝဝေဒေန္တိ၊မပွါးစေအပ်ကုန်၊ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာကို၊နဝေဒေန္တိ၊မပွါးစေ ကုန်။မဂ္ဂဖလာနိ၊မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ နဝေဒေန္တိ၊မပွါးစေကုန်၊ ယထာပန၊ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဂုက္ခဲ၊ သစ်ပင်ကို၊သံသိဇ္ဇန္တိ၊ ချုပ်စပ်ကုန်၏၊ပရိယောနဒ္ဓန္တိ။မြေးရှက်ကုန်၏၊တသား၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ဝိနာသာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ဌာ၊မလုဝါလတာ၊မာလောနွယ်တို့သည်၊ဝေဒေန္တိ၊ကြီးပွါးကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့ အာသု၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်၏။ဆန္ဒါရာဂေ၊ခြောက်ပါးသောနှစ်ခြိုက်ကို၊နိ သောယ၊ဖြိုခဲ့ ရှုပါဒိသု။ရှုပ'ရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဝုဒ္ဓိ၊နှုန်း၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဥပဒ္ဒမာနာ၊ဖြစ် သည်ရှိသော်၊တဏှာ။တဏှာသည်း၊ဝေဒနာ၊ပွါး၏၊ဝေဒမာနာယစ၊ပွါးသည် ရှိသော်လည်း။ မာလုဝါလတာ၊ မာလောနွယ်သည်၊ အတ္ထေနော၊ မိမိ၏၊ အပသယဘူတံ၊ဖြိုခြဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဂုက္ခဲ၊သစ်ပင်ကို၊ အဏ္ဏောဇေရိတ္ဝာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ပါတေတိယထာ၊ လည်းစေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊တဏှာဝသိ ကံ၊တဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်သော၊ ဝုဋ္ဌလံ၊ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ အပါယေ၊အပါယ် လေးဘုံ၌၊ပါတေတိ၊ချတတ်၏၊သောဠံပတာတိတံ၊သောပွံပတာတိဟူသည် ကား၊တဏှာဝသိကော၊တဏှာ၏အလိုသို့လိုက်သော၊သောဝုဋ္ဌလော၊ထို ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အပရောပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ ဥလ္လဝတိ၊ပြေးသွားရ၏၊ဝါဝတိ၊ပြေးသွားရ၏၊ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည် ကား၊ဖလံ၊သစ်သီးကို၊ဟုန္ဆ ဟ္ကော၊အလိုရှိသော၊ ဝနုတ္ထိ'၊တောရှိအလယ် ၌၊ဝါနရောဝ ဝါနရောဟ္ကဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့တည်း။ ဂုက္ခဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဟုန္ဆ ဟ္ကော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ဂုက္ခသော၊သစ်ပင်၏၊ကေါ်သာခံ၊တခုသော သစ်ခက်ကို၊ဂန္ဆ ဟ္ကော၊သွားပြီးသော၊ကံ၊ထိုသစ်ခက်ကို၊ မရွှံ့တွား၊လွှတ် ၍၊အညံ၊တပါး၊သောသစ်ခက်ကို၊ဂဏှာတိ၊စွဲကိုင်၏၊တံ၊ထိုသစ်ခက်ကို၊ မရွှံ့တွား၊လွှတ်၍၊အညံ၊တပါး၊သောသစ်ခက်ကို၊ဂဏှာတိ၊စွဲကိုင်၏၊ဟုတိ ဤသို့၊သာခံ။သစ်ခက်ကို၊အလာဘိတ္ဝာ၊မရှုမှု၍၊နိသိဒေ္ဓာ၊နေ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့ ဝတ္ထုဗဟုတံ၊ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊နှာပဇ္ဇတိ၊မရောက်၊ ဧဝမေဝ။ဤအတူ ပင်လျှင်၊တဏှာဝသိကော၊တဏှာအလိုသို့လိုက်သော၊ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌိုလ် သည်၊ဟုရာဟုရံ၊ထိုမှဤမှ၊ဝေဝဇ္ဇော၊ပြေးသွားလျက်၊အာရမ္မဏံ၊ အာရုံ ကို၊အလာဘိတ္ဝာ၊မရှုမှု၍၊ တဏှာယ။တဏှာ၏၊အပဝတ္ထိုံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊

ပဠေး၊ရောက်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုဖွဲ့တံ။ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇ
တိ၊မရောက်၊ယန္တိ၊ယံဟူသည်ကား၊ ယံဝုဋ္ဌလံ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိ(လ)ကို၊လာ
ကာဘာဝေန၊ယုတ်မာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇဒ္ဓိ၊ယူတ်စွာသော၊ သော၊ဤ
တဏှာသည်၊ဝိသာဟာရတာယ၊အဆိပ်နှင့်ရောသောအာဟာရနှင့်တူသ
ဖြင့်၊ဝိသမူလတာယာ၊ အဆိပ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိသဝုပ္ပဟလ
တာယ၊အဆိပ်နှင့်ရောသော အပွင့်အသီးနှင့်တူသဖြင့်၊ ဝိသပရိဘောဂ
တာယ၊အဆိပ်နှင့်ရေ၍သုံးဆောင်သဖြင့်။ရူပါဒိသု၊ ရူပါဒိုအစရှိသည်တို
၌၊ဝိသတ္တတာယပန၊ အထူးအားဖြင့် တပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊အာသတ္တတာယစ၊ လွန်စွာကပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ဝိသတ္တိကာတိသင်္ခ၊ဝိသတ္တိကဟူသောအရေအတွက်သို့၊ဂတာ
ရောက်သော၊ဆန္ဒါဒိကတဏှာ၊ ခြောက်ပါးသော နှါရုံ့ဖြစ်သောတဏှာ
သည်။သဟတိ၊ ရှိပ်စက်ဟတ်၏၊အာဘိဘဝတိ၊လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်၏၊
တာသဝုဋ္ဌလသေ။ထိုဝုဋ္ဌိ(လ)အား၊ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ဝနေ၊
တောခို၊ဝုနပ္ပါနံ၊အာပန်တလဲလဲ၊ဒေဝေ၊ဗိယ်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ရွာသည်ဟု
သော်၊ဗိရုဏံ၊ပြိုန်းမျက်သည်၊ ဗိရုဏံတိဏံ၊ပြိုန်းခြောက်သည်၊ အာဘိဝုံ
အာဘိဝုဒိဏ္ဍဝ၊အလွန်ကြီးပွါးသကဲ့သို့၊ ဝဿတိ၊ကြီးပွါး၏၊ ဒေ၊ဤအာတ္မ
ဝန္ဓမူလကာ၊ဝန်လျှင်အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သော၊သောကာ၊ ဗိုးရိမ်ခြင်း
တို့သည်၊အာဘိဝုန္ဒိ၊ကြီးပွါးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ဝုဒိ၊ကြီးပွါးခြင်းသို့
အာပဇ္ဇန္တိ။ ရောက်ကုန်၏၊ ဇာတိဒေယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေ၊ အနက်
တည်း၊ယောစေတံ၊ပ၊ နုရေ့ဗ္ဗယာ့ဒ္ဓိ၊ယောစေတံ၊ပ၊ နုရေ့ဗ္ဗယံဟူသည်ကား၊
ယောပနဝုဋ္ဌလော၊အကြင်ဝုဋ္ဌိ(လ)သည်ကား၊ ဒေ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ဆို
အပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကို၊အတိက္ကမိတုံ၊လွန်ဆန့်သောဌာ၊ပ၊ဟိတုံ၊ပယ်
ဆန့်သောဌာ၊ဒုက္ခရတာယ၊ပြုနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရ့ဗ္ဗယံ၊ဒုရ့ဗ္ဗယ
မည်၏။ဘဏ္ဍံ၊တယ္ဟာကို၊သဟတိ၊နှိပ်စက်နိုင်၏။ အာဘိဘဝတိ၊နှိပ်စက်
နိုင်၏၊တမ္ပာဝုဋ္ဌလာ၊ထိုဝုဋ္ဌိ(လ)မှ၊ဝန္ဓမူလကာ၊ဝန်၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်
ကုန်သော၊သောကာ၊ဗိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပဝတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏၊ယ
ထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပေါက္ခရေ၊ ကြာပက်၌။ ပဒုမပဏ္ဍေ၊ကြာ
ပက်၌၊ပတိတံ၊ကျသော၊ဥဒကဗိန္ဒု၊ရေပေါက်သည်၊ နုပတိဋ္ဌာတိ၊မဝတ်မ
တည်သကဲ့သို့'ဝေ၊ဤအတ္တ၊နုပတိဋ္ဌာတိ၊မတည်၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား
အဇ္ဇေ၊အနက်တည်း။တံ၊ဝေါ၊ဒါ၊ဒိတိ၊တံ၊ဝေါ၊ဒါ၊ဒိဟူသည်ကား၊တော
နကာရုဏောနု၊ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ကုဒ္ဓေ၊သင်တို့ကို၊ဝဒါ

မိုးဟောဏ်၊ဘဒ္ဒန္တော်ကြီး၊ဘဒ္ဒန္တော်ဟူသည်ကား၊တရားတော်၊သင်တို့အား၊ဘဒ္ဒကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတော်၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တဏှာ၊တဏှာကို၊အနုဝဇ္ဇပုဂ္ဂလာဝိယ၊အတုလိုက်၍ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊တိဘဝေ၊တုံ့သုံးပါးခို့အနုတ္တိ၊အာကျိုးမဲ့ကို၊မသပါပုဏ္ဏာသ၊ မရောက်ကြစေကုန်လင့်၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ယာဝန္တော်ဣသမာဂတာ၊ ယာဝန္တော်ဣ သမာဂတာ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ယဇ္ဇကာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်၏၊ တဇ္ဇကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ကိ ံဝဒသိ၊ အာဘယိတ္ထိဟောအံ့နည်း၊ဣတိစေ၊ ဤသို့မေး၊သည်ရှိသော်၊တဏှာယ၊တဏှာ၏၊မူလ၊အမြစ်ကို၊ခဏတ၊တူးဖြိုကြကုန်လော၊ ဣဓိသာသနေ့ရိကတဏှာယ၊ဤခြောက်ပါးသောနေ့ခို့ဖြစ်သောတဏှာ၏ မူလကာရုဏ်၊အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အာဝိဇ္ဇာအစရှိသောကိလေသာ အပေါင်းကို၊ အာဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဂဏ်၊ အာဝိဇ္ဇာ အစရှိသောကိလေသာ အပေါင်းကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏကုဒါလေနု၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်း ဟူသောပေါက်တူးဖြင့်၊ခဏတ၊ တူးကြကုန်လော၊သမုဒ္ဓိန္နယ၊ ဖြတ်ကြကုန်လော၊ကိ ံဝိယ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဣတိ၊ဤသို့မေး သည်ရှိသော်၊ဥသိရဇ္ဇောဝဇိရဏ်၊ဥသိရဇ္ဇောဝဇိရဏ် ဟူသောဥပမာကဲ့သို့တည်း။ ဥသိရေနု၊ပန်းရင့်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ကုဒါလေနု၊ပေါက်တူးဖြင့်၊ဥ သိရေ၊ထမ္ဘ၊ပန်းရင့်၏ အထက်အာပင် ဖြစ်သော၊ ဇိရဏဝဏ်နှာမ၊ ပြိုနဖြက် တောမည်သည်ကို၊ခဏတိယ၊ထား၊တူးဖြိုသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဣအတူ၊အာသ၊ ထိုတဏှာ၏၊မူလ၊အမြစ်အရင်းကို၊ခဏထ၊တူးဖြိုကုန်လော၊ဣတိအယံ၊ ဣသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ မာဝေါနဒ္ဒ၊သောတောဝ၊မာရော ဘဒ္ဒိ၊ပုနပ္ပုနန္တိ၊မာ့ဝေါနဒ္ဒ သောတောဝ၊ မာရောဘဒ္ဒိ ပုနပ္ပုနံ၊ဟူသည် ကား၊တုဗျေ။ သင်တို့သည်၊ နဒီတီရေ၊ ဖြစ်ကမ်းနား၌၊ စာတနဋ္ဌ၊ပေါက် ရောက်သောကျွန်ုပ်ကို၊မဟာဝေဂေန၊ကြင်းစွာသောရေအဟုန်ဖြင့်၊အာဂ တေန၊လာသော၊ နဒီသောတောဝိယ၊ဖြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ ကိလေသမာ ရောစ၊ကိလေသာမာရ်သည်လည်း၊ကောင်း၊မစ္စုမာရောစ၊မစ္စုမာရ်သည် လည်း၊ကောင်း။ ဒေဝပုတ္တမာရောစ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊မာဘဒ္ဒိ၊မဖျက်ဆီး၊စေလင့်၊ မာဘဒ္ဒတုဇေ၊မဖျက် ဆီး၊စေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဣသည်ကား၊ အတ္ထော၊

တသ္ဓာ၊ထို့ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ဖြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ကရောထ၊ လိုက်နာကြကုန်လော၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဿာယထ၊ ကိလေသာကိုဖုတ်ကြည်းကြကုန်လော။မာပမာဒထ။ မမေ့မလျော့ကြကုန်လင့်၊ဆိုတိုအာဒီနာ၊ ဤသို့အာဟ၊ရှိသည်ဖြင့်၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊ကရောထ၊လိုက်နာကြကုန်လော၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ဆုံးမတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်နှင့်၊သမ္ဘာဒေထ၊ဖြည့်ဆုံကြကုန်လော၊ ခဏောဝေမာဥပစ္စဂါတိ၊ ခဏောဝေမာဥပစ္စဂါဟူသည်ကား၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ နကရောတိ၊မလိုက်နာ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံဗုဒ္ဓပ္ပဋိဒခဏောစ၊ ဤဘုရားဖြစ်သော နဝမခဏလည်းကောင်း၊ ပတိဂ္ဂဏှေ၊လျှောက်ပတ်သော၊ ဒေသေ၊ အရှင်ဘုရားဥပုတ္တိခဏောစ၊ဖြစ်သောခဏာရင်း၊သမ္ဘာဒိဗ္ဗိယာ၊ကောင်းသောအယူကို၊ပဋိလဒ္ဓခဏောစ၊ရသောခဏာရင်း။ဆန္ဒံ အာယတနုဒဏ်၊ခြောက်ပါး၊ကုန်သော အာယတနတို့၏၊အဝေကလ္လခဏောစ၊မပြိုတဲ့သောခဏာရင်း။ဆိုတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗောပိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊အယံခဏော၊ဤခဏာသည်၊အတိက္ကမတိ၊လွန်၏၊သောခဏော၊ထိုခဏာကို၊တုဗ္ဗော၊သင်တို့သည်၊မာတိက္ကမတု၊ မလွန်စေသတည်း၊ခဏာတိတာဟိတိ၊ခဏာတိတာဟိဟူသည်ကား၊တံခဏံ၊ ထိုဆိုအပ် ပြီးသော ခဏလေးပါးကို၊ အတိတောယေဝ ဝုဋ္ဌလေ၊ လွန်သော ဝုဋ္ဌိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊သောခဏော၊ ထိုခဏသည်၊အတိတော၊ လွန်၏၊ တော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊နိရယဒ္ဒါ၊ငရဲ၌၊သမ္ဘဝိတာ၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်း။ထိုငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊စိရကာလံ၊ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊သေးစန်း၊ ဝိုးဝိုမ်ရကုန်၏၊ပမာဒေါရေဟောတိ၊ ပမာဒေါရေဟောဟူသည်ကား၊ရူပါဒိသု၊ရူပါဒုံအစရှိကုန်သော၊အာရမ္မဏောသု၊ အာရုံတို့၌၊သတိဝေါဿဋ္ဌလက္ခဏော၊ သတိကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပမာဒေါ။ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ သံကိလေသသဘာဝတ္တာစ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ဟူပန်စေတတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ရာဂရဂေါဒိမိသတာယ၊ရာဂတည်းဟူသောမြို့အစရှိသည်တို့နှင့် ရောပြွမ်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရဂေ၊ ရဂမည်၏၊ ပမာဒါနုပတိတောရဂေါ၊ ပမာဒါနုပတိတောရဂေါဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိကော၊ ရာဂအစရှိသော၊ သဗ္ဗော၊အလုံးရုံသော၊ယောဟိကောစိ၊အမှတ်မရှိသော၊ရဂေ၊ကိလေသာမြို့သည်၊ပမာဒါနုပတိတော၊မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဖြစ်၏၊ပမာ

ဒဝေသေနဲ့ဝေ့ဝေလျှံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဥပုဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊အပ္ပမာဒေနာ တိ၊အပ္ပမာဒေနဟု သည်ကား။အပ္ပမဇ္ဇနေန၊မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပ မာဒပဒိုပတ္တိယာ၊ မမေ့မလျော့သော အကျင့်၌၊ ဝိဇ္ဇာယတိ၊ ဝိဇ္ဇာယဟု သည်ကား၊အဂ္ဂမဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဗ္ဘုဟောသလ္လမတ္တ နောတိ၊အဗ္ဘုဟောသလ္လမတ္တနော ဟုသည်ကား၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ နှလုံးဌာန် သော၊ရာဂါဒိသလ္လံ၊ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းကို၊ ဥဒ္ဓရေယျ၊နှုတ်ရာ ၏၊သမူဟနေယျ၊နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မာလုကျပုတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာအဖွင့်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။မာလုကျပုတ္တထေရ်ဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊မာလုကျပုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၅-အပ္ပဒါသထေရဂါထာ၊

ပဏ္ဏာရိသကိတိအာဒိကာ၊ ပဏ္ဏာရိသတိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အပ္ပဒါသထေ ရသား၊အပ္ပဒါသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။အယမ္ပိ။ ဤအပ္ပဒါ သမထေရ် သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္ကသု၊ ရှေးရှေ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ် အထူး ကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို့သို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋ။ ပနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် သော၊ကုသလံ၊ဒါနသိလအစရှိသော ကောင်းမှုကို၊ဥပစိနိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ဣမမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအ ခါ၌၊ကပိလဝတ္ထုတို့၊ကပိလဝက်ပြည်၌၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇသား၊ သုဒ္ဓေါ ဒနမင်းကြီး၏၊ပုရောဟိတပုတ္တော၊ပုရောဟိတ်သားသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏၊တဿ၊ထိုပုရောဟိတ်သား၏။အပ္ပဒါသောနာမ၊အပ္ပ ဒါသဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုအပ္ပဒါသသတို့ သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော။ ဆဲခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိ သော်၊သတ္တုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ ၏အစည်းအဝေး၌၊ ပဒုမလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရုဏာမ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုဓိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ကိလေသာပရိဠာနေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှိပ် စက်ခြင်းကြောင့်၊ စေတောသမာဓိ။ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ အလ

ဘဏ္ဍာ၊မရသည်ဖြစ်၍၊ပြိဟွဲစရိယံ၊ပြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတ္တာ၊ကျင့်
၍၊သံဝေဂစောတော၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပန္ထာ၊နောက်
ကာလ၌၊သတ္တိ၊သက်နက်ကို၊အာဟရုန္တော၊ သောင်လျက်၊ယောနိသော
မနသိကာရံ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဝဿတ္တာ၊ပွါးစေ၍၊ အရ
ဟာတ္တံ၊အရဟတ္တမိုလ်သို့၊ပါပုဏိတ္တာ၊ရောက်၍၊ အညံ၊အရဟတ္တမိုလ်ကို၊
ဗျာကရောန္တော၊ကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ပဏ္ဍိတသတိဝသာနိ၊ ပ၊ကတံ
ဗုဒ္ဓသာသနန္တိ၊ပဏ္ဍိတသတိဝသာနိ၊ ပ၊ ကတံဗုဒ္ဓသာသနံဟု၍၊
ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရှတ်ဆို၏။ ၊အဟံ၊ ဝါသည်။
ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍၊ ပဏ္ဍိတသတိဝသာနိ၊ နှစ်ဆဲ၊ငါးနှစ်တို့ပတ်
လုံး၊ အနုရာသံ၊ဝဋ္ဌမဏ္ဍိ၊ လက်ဖြစ်တတွက်မျှသည်း၊ စေတောသန္တိ၊
စိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို.အနုဗ္ဗဂါ၊မရ၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ကေဝဋ္ဋံ၊တည်ကြည်
ခြင်းကို၊အာလဒ္ဓါ၊မရ၊ခြင်းကြောင့်၊ကာမရာဂေန၊ကာမရာဂဖြင့်၊အနိုတော၊
နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဗာဟာ၊မောင်းတို့ကို၊ပဂ္ဂယ္ဟ၊ချိမ္ဘောက်၍၊ ကန္ဒန္တော၊
ငိုကွေ့လျက်၊ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ဥပနိက္ခမိ၊ထွက်၏၊မေ၊ငါအား၊ ဇိဝိ
တေန၊အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အာယတ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
သတ္ထံဝါ၊လက်နက်ကိုမူလည်း၊ အာဟရိဿာမိ၊ သောင်တော့အံ့၊ မာနိ
သော၊ငါ့ကဲ့သို့ သတ္တဝါရှိသောသူသည်။ ကထံဟိကထံနာမ၊ အာဘယ်
ကြောင့်၊ သိက္ခံ၊သိက္ခာဝုဒ်တော်ကို၊ ပစ္စက္ခံပစ္စက္ခန္တော၊ ဝုန်းသည်ဖြစ်၍၊
ကာသံ၊သေခြင်းကို။ ကပ္ပေထ၊ပြုရာအံ့နည်း။ ၊ဇာ၊ဒါ။ ထိုကိလေသာနှိပ်
စက်၍အသက်ကိုငြိုးငွေ့သောအခါ၌။အဟံ၊ဝါသည်၊ခုရံ၊ လွေးပြီးသော
သင်ဝုန်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊မဇ္ဈိမဂါမံ ညောင်စောင်း၊ယော်၌၊ ဥပဝိသိ၊ ဝင်၍
နေပြီ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝမနိ၊လည်ကြောကို၊ဆေးရှုံ၊ ဖြတ်အံ့သောဌာ
ခုရော။ သင်ဝုန်းကို၊ပရိဘုဉ်တော၊ လည်ပင်းထက်၌ တင်ထား၊အပ်သည်၊
အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊တတော၊ထို့နောင်မှ၊မေ၊ငါအား၊ယောနိသော၊အသင့်
အား၊ဖြင့်၊မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်လတ်၏၊ အာ
ဒိနဝေါ၊သံသရာ၌ဖြစ်သောအကြစ်သည်၊ပါတုဝေဟု၊ထင်ရှား၊ဖြစ်၏။နိဗ္ဗိဒါ
သံသရာဝန်ကို၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊သမ္ပတိ၌ထ၊ထင်ရှား၊ဖြစ်လာ၏။တတော၊
ထိုသံသရာဝန်ကို၌ငြီးငွေ့သည်မှ၊မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ ကိလေ
သာတို့မှလွတ်၏၊ဝေမ္ဘသဝေမ္ဘတံ၊လောကုတ္တရာဝေမ္ဘ၏ကောင်းသော သဘော
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ပဿ၊ ရှုကြကုန်လော၊ တိ၊သော၊ သုံးပါး၊ကုန်သော၊
ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပတ္တာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဂေါတမ

မြတ်သုံးလုနှတ်၏၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကဟံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်း ၊ တဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာပါဒ်တို့တွင်၊ ပဏ္ဍိုရိသတိဝ သာနိ ယတောပဋ္ဌာ ဖြစ်တောအဟန်၊ ပဏ္ဍိုရိသတိဝ သာနိယတောပဋ္ဌာ ဖြစ်တောအဟုံ ဟူသည်ကား။ ဆိုတော၊ ဤအခါ၌၊ တာနိပဏ္ဍိုရိသတိဝ သာနိ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနည်ရာသီ၊ သာမှုမည်ကုန်ကုန်ခေတောသည်နည်း၊ အနုဏ္ဏရဏည်း၊ အနည်ရာသီ၊ သာမှုပတ်ကုန်ခေတောသည်နည်း၊ အနုဏ္ဏရဏံ ဟူသည်ကား။ သောဟံ သောအဟံ။ ထိုငါသည်၊ ကြွေကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ပြိဟွစရိယံ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရေန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အနည်ရာသီ၊ သာမှုကုန်ကုန်၊ လက်ဖြစ်တတ်ကုန်မျှသည်း။ အဂ်ုလိ၊ ပါဠိနုမတ်ကုန်ခဏ်၊ လက်ခြောက်တခါ ကိုခဏမျှလည်း၊ စေတောသည်နည်း ။ စိတ်၏တည်ခြင်းကို၊ စေတသော၊ စိတ်၏ သမာဓိနံ၊ တည်ခြင်းကို၊ နုလဘိ၊ မရနိုင်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တသ၊ စိတ်၏ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍ၊ ထိုမရကုန်၍ ကာမရာဂေနအနိုတောတိ၊ ကာမရာဂေနအနိုတောဟု၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်၏၊ အာတိဘူတော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အယ္ယော၊ အနက်တည်း။ ဗာဟာပဋ္ဌ ယှကန္ဓော တိ။ ဗာဟာပဋ္ဌယှကန္ဓော ဟူသည်ကား။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိယျာနိကော။ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သာသနေ၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာ၊ တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကိလေသပက်တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညွန်ပြောင်းမှ၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ နှုတ်ဆန့်သောငှါ၊ နသက္ကောတိ။ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဒံ ဓရေ ခေါ်။ အာသက်ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးကို၊ ပဋ္ဌယှ၊ ချီးမြှောက်၍၊ ကန္ဒမာနော၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ဝိဟာရာနုပနိက္ခမိတိ၊ ဝိဟာရာနုပနိက္ခမိ ဟူသည်ကား။ ဝသနကဝိဟာရတော၊ နေ့သောကျောင်းယာ်မှ၊ ဗဟိ၊ အပယ်သို့၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်စဉ်၊ ယေနာဝိပ္ပာယေန၊ အကြင်အသိဖြင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ သတ္တံ ဝါ အာဟာရိသာမိတိ အာဒိ၊ သတ္တံ ဝါ အာဟာရိသာမိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုတော်မူအာပ်၏၊ တဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သတ္တံ ဝါ အာဟာရိသာမိတိ၊ သတ္တံ ဝါ အာဟာရိသာမိ ဟူသောပါဌ်၌။ ဝါသဒ္ဒေါ၊ ဝါသဒ္ဒါသည်၊ ဝိကပ္ပနတ္ထေ၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဝါသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဂုဏ္ဍာ ဝါ၊ သစ်ပင်မှမူလည်း၊ ပပတိသာမိ၊ ခုံချတော့အံ့၊ ဥဇ္ဇုနိ

တွေ့ဝိ၊ကြိုးဆွဲ၍မူလည်း၊မရိသေသမိ၊သောတေဇအံ့။ ဣတိအာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊မရဏပုဂ္ဂိုလ်ရေ၊ သေခြင်းအထူးအပြားတို့ကို၊ သံဂဏ္ဍာတိ၊ပေါင်းတော်မူ၏၊သိက္ခာနှင့်၊သိက္ခံဟူသည်ကား။အဓိသီလသိက္ခံ၊အဓိသီလသိက္ခာကို၊ပစ္စက္ခနှင့်၊ပစ္စက္ခံဟူသည်ကား၊ ပစ္စာဝိက္ခဏော၊ ဝုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရိစ္ဆေဒေနော၊ဝုန်သည်ဖြစ်၍၊ပစ္စက္ခာတိဝိ၊ ပစ္စက္ခာဟု၍လည်း။ ပါဠိ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၊သေး၏၊ပစ္စက္ခာယ၊ ဝုန်သဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ကာလနှင့်၊ ကာလံဟူသည်ကား။ မရဏံ၊သေခြင်းတည်း၊ကထံဟိနာမ၊အဘာယတ္ထံ ကြောင့်လျှင်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည်၊သိက္ခာပစ္စက္ခာနေနေ၊သိက္ခာကိုဝုန်သဖြင့်၊ကာလံ။သေခြင်းကို၊ကရေယျ၊ပြုရအံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ဟိ၊အထူးကိုဆိုဦး အံ့၊သိက္ခာပစ္စက္ခာနုံ၊သိက္ခာဝုန်တော်ကိုစွဲခြင်းသည်၊ အရိယသာ၊ဗြဟ်စွာဘုရား၏၊ဝိနယေ။အာဇုံ၊အာမဋ္ဌ၊မရဏံနာမ၊သေသည်မည်သည်

☰ ၏၊ယထာဟ၊ဘုရား အာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊မရဏံ ဟောတံ ဘိက္ခဝေ ယောသိက္ခာပစ္စက္ခာယ ဟိနာယာဝဋ္ဋတိတိ၊မရဏံဟောတံ ဘိက္ခဝေ ယောသိက္ခာပစ္စက္ခာယ ဟိနာယာဝဋ္ဋတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ဗြဟ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊သိက္ခံ၊သိက္ခာဝုန်တော်ကို၊ပစ္စက္ခာယ၊စွန့်၍၊ဟိနာယ၊ယုတ်သောလူ၏ဘောင်သို့၊အာဝဋ္ဋတိ၊ပြန်လည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား။ ဟိနာယာဝဋ္ဋတိ၊ လူ့ပြည်တဘန်ပြန်သွား၏၊ ဝေတံ၊ဤသို့လူ့ပြည်တဘန်ပြန်လည်ခြင်းသည်၊ မရဏံဟိမရဏံဝေ၊သေသည်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊သင်္ခံပစ္စက္ခာတိ ပနပါဠေ၊သိက္ခံပစ္စက္ခာဟူသော ဤပါဠိ၌ကား၊ကထံဟိနာမ၊အဘယ်ကြောင့် မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသောသူသည်၊သိက္ခံ၊သိက္ခာဝုန်တော်ကို၊ပစ္စက္ခာယ၊စွန့်၍၊ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ကရေယျ၊ပြုရအံ့နည်း၊သိက္ခာသမဂ္ဂီဝေ၊သိက္ခာဝုန်နှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ကရေယျ၊ပြုအံ့၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊မေ၊ငါ၏အား၊ဇီဝိတေန၊အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေဖြင့်၊ကော အဇ္ဇော၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။သတ္တံ၊ငါ၊လက်နက်ကိုမူလည်း၊အါဟာရိ သာမိ၊သောင်တော်အံ့၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊ယောဇနာ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၊တဒါဟ နှိ။တဒါတံ့ဟူသည်ကား၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ကိ၊လသာဘိဘဝေန၊ကိလေသာနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊သမဏာမေ့ ရဟန်းတရားကို၊ကာတုံ၊ပြုအံ့သောဌာ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဇီဝိတေ၊အသက်၌၊နိဗ္ဗိန္ဒနော၊ငြီးငွေ့၏၊တဒါ၊ထိုအခါ

ဌ်ားရုရန်နှိ,ရုရံဟူသည်ကား,နိသိတရုရံ, သွေးအာပ်သောသင်ရုန်းကို, ဝါ, တနည်းကား,ရုရသဒိသံ,သင်ရုန်းနှင့်တူသော, သဏ္ဌကံ,ဝေးပယ်ကို,မဠ္ဆ ကမ္ဘီဥပရိသိန်နှိ,မဠ္ဆကမ္ဘီဥပရိသိ'ဟူသည်ကား, ပရေသံ, သူတပါးတို့၏, နိဝါရုဏာဘယေန, တားမြစ်ခံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်, သြဝရကံ, တိုက်ခန်းသို့,ပရိသိတ္တာ, ဝင်၍,မဠ္ဆကေ,ဥောင်စောင်းယမ်ဌ,နိသီဒိ,နေပြီ, ပရိဠ္ဌ,တာတိ,ပရိဠ္ဌတောဟူသည်ကား,ဥပနိတော, လည်ခ်ိတင်ထားအပ်၏,ဂလေ,လည်ခ်ိ,ဌပိတော,တင်ထားအပ်၏, ဣတိ,ဤသည်ကား,အဓိပ္ပါယော,အဓိပ္ပါယ်တည်း,ဓမ္မနိန်နှိ, ဓမ္မနိ'ဟူသည်ကား, ကဏ္ဏေ,ဓမ္မနိ',လည်ကြောကို, ဂလာယန်နှိ,ဝိ, လည်ချောင်းဟူ၍လည်း, ဝဒန်နှိ,ဆိုတော်မူကြ ကုန်သေး၏,ဆေတ္တုန်,ဆေတ္တုံ'ဟူသည်ကား, ဆိန္ဒိတုံ,ဖြတ်ခြင်းငှါ, တ ဟောဒေမနသိကာရော ယောနိသောဥဒပဒ္ဓထာတိ, တဟောဒေမနသိကာ ရောယောနိသောဥဒပဒ္ဓထဟူသည်ကား, အဟံ,ငါသည်, မရိသာဒိတိ, သေအံ့'ဟူ၍, ကဏ္ဏေ,ဓမ္မနံ, လည်ကြောကို, ဆိန္ဒိတုံ, ဖြတ်အံ့သောငှါ, ယဟော,အကြင်အခါမှ,ရုရံ,သင်ရုန်းကို, ဥပနေသိ',ဆောင်ပြီ, တဟော, ထိုမှ,ပရံ,နောင်ဌ,မေ,ငါ၏,သိလံ,သီလသည်,ခုခေါ,စင်စစ်, အ,ရောဂံ,အ ဖြစ်ကင်းပါ၏လော, ဣတိ,ဤသို့, ပဠေဝေဌ္ဌော,ဆင်ခြင်စဉ်, ဒေဝ္ဌလ်, မကျိုးသော,အနှိန်,မပေါက်သော,ပရိသုဒ္ဓံ,စင်ကြယ်သော,သီလံ,သီလ ကို,ဒိသွာ,မြင်၍,ပီတိ,ပီတိသည်,ဥပဇ္ဇိ,ဖြစ်၏,ပီတိမနသော, နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောဝုဋ္ဌိ,လ်၏,ကာယော,ကိုယ်သည်, ပဿဒ္ဓိ, ငြိမ်း၏,ပဿဒ္ဓိကာ ယသော,ငြိမ်းပြီးသော ကိုယ်ရှိသော, နိရာမိသံ, ကင်းသော အာမိသရှိ သော,သုခံ,ချမ်းသာကို, အနုဘဝန္တော,ခံစားသောငါအား, စိတ္တသော, စိတ်၏,သမာဟိတတာယား,တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်,ဝိပဿနာ ဝသေန, ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်, ယောနိသော, အသင့်အတင့်အား,ဖြင့်, မနသိကာရော,နှလုံ,သွင်းခြင်းသည်, ဥပဇ္ဇိ,ဖြစ်၏,အဆဝါ,တနည်းကား, တဟောတိ,တဟောဟူသည်ကား,ကဏ္ဏေ,လည်ခ်ိ, ရုရသ,သင်ရုန်းကို, ဥပနယေ,ဆောင်ခြင်းခ်ိ, ဝဟော, အမာသည်, ဟာ,ဖြစ်သည်ရှိသော်, ဥပဇ္ဇန်,ဖြစ်သော,ဝေဒနံ,ဝေဒနာကို,ဝိဘ္ဘမ္ဘော,ခွါသည်ဖြစ်၍,ဝိပဿနာ ဝသေန,ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအား,ဖြင့်,ယောနိသောမနသိကာရော, အသင့် အတင့်နှလုံ,သွင်းခြင်းသည် ဥပဇ္ဇနော,ဖြစ်၏,တဒါ,ထိုသင့်တင့်နေရာထိုင် နေခါခ်ိ,ဣတိ,ဤသည်ကား, အတ္ထော,အနက်တည်း, တဟော,ပရံ, ထိုမှ နောက်ခ်ိ,မဂ္ဂဖလပဠေဝေဌ္ဌနဉာဏာနိ,မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ပဠေဝေဌ္ဌနဉာဏ်တို့

ဤ။ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ဖြစ်သည်၏အာဒိစ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ပြခဲ့သောဌာ၊ အာဒိနဝေါ ပါတုရဟူတိ အာဒိ၊အာဒိနဝေါပါတုရပဿ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ။ထိုစကားသည်၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊ ဝတ္ထုဣတိ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊သဗ္ဗဒါသဇွေရဂါ ထာဝဏ္ဏနာ၊သဗ္ဗဒါသမဇ္ဈေ၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆကျွန်ပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၆-ကာတိယာနဇွေရဂါထာ၊

ဥဒ္ဒေါဟိတိအာဒိကာ၊ ဥဒ္ဒေါဟိဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာ ယသ္မတောဟူသည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ကာတိယာနဇွေရသား၊ ကာတိယာနမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤကာတိယာန မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇုဋ္ဌေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာကဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှု တို့ကို၊ဥပစိနိတ္ဌာ။ဆည်းပူးရှာပွေ၍။ ဇာမယိတ္ဝေ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်သွားဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊အာဗ္ဗ တရသား၊အမှတ်မဲရှိသော၊ကောသိယဂေါတ္တသား၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ် ၀ သော၊ဗြာဟ္မဏသား၊ပုဏ္ဏား၏၊ဝုဏ္ဏော၊သားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗိဇ္ဇော ဖြစ်လေ၏၊မောဝေ၊ အာဝိ၏၊ ဂေါတ္တဝဝသေနပန်း အနွယ်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ကား၊ကာတိယာနောတိသဒ္ဒနာမော၊ကာတိယာနဟုခေါ်အပ်သော အမည်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိ သော်၊ သာမညကာနိဇ္ဇေရသား။ သာမညကာနိမထေရ်၏၊ ဂိဟိသဟာ ယော၊ လူလက်ထက် ကချစ်ခင်ဘူးသော အာဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ထေရံ၊ သာမည ကာနိမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိ သော်၊သမဏာ၊ဖွယ်၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားဖြတ်ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုစဉ်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ နိဒ္ဒါဘိဘူတံ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ကဲ့၊ ဝိနော ဒိသာဝိတိ၊ ဖျောက်ဖျက်ဟူ၍၊ စက်မံ၊ စက္ကြဲသို့၊ အာရုယိတ္ဝာ၊ တက်၍ သော၊ ထိုကာတိယာနမထေရ်သည်၊ စက်မန္တော၊ စက္ကြဲသွားစဉ်၊ နိဒ္ဒါ ယ၊အိပ်ခြင်းဖြင့်၊အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပစလာယမာနော၊ ငိုက်မြည်း သည်ဖြက်၍၊ ပရိပတိတ္ဝာ၊ လည်း၍၊ တဇ္ဇေဝ၊ ထိုလည်းရှာ

အရှင်ဌသာလျှင်။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော၊ ဘုဝါယာ၊ မြေ၌၊ နိုပ္ပဒ္ဓိ၊အိပ်ရ၏၊ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တသေ၊ ထိုကာတိယာနမထေရ်၏၊တံပဝတ္ထိ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊ သပယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊တဿ၊ ထိုကာတိယာနမထေရ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ကြွသွား တော်မူ၍၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ဌတ္တွာ၊ရပ်တော်မူ၍၊ ကာတိယာန၊ ချစ်သားကာတိယာန၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ သည်း၊အမှတ်သညာကို၊အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊သော၊ထိုကာတိယာနမထေရ်သည်၊ သဏ္ဌာရုံ၊ဖြတ်စွာဘုရား ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ထ၍၊ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ အထပန္ဆာ၊ ထို.နောင်မှ၊အာသ၊ထိုကာတိယာနမထေရ်အား၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာဟိနိသိ ဒကာတိယာန(ပ)ကာလံကတ်ဈာဏေ၀သိတိဘုတောတိ၊ဥဋ္ဌာဟိနိသိဒကာတိ ယာန(ပ)ကာလံကတ်ဈာဏေ၀သိတိဘုတောဟု၍၊ ဈာဝါထာ၊ဤဂါထာတို့ ကို၊အာဘာသိ၊ရှာဘိဆိုတော်မူ၏၊ ၊ကာတိယာန၊ ချစ်သား၊ကာတိယာန၊ ဥဋ္ဌာဟိ၊အိပ်ခြင်းမှထ၍လုံ့လပြုလော၊ နိသိဒ၊ထိုင်လော၊ နိဒ္ဒါ၀ဟုလော၊ ဝိဂတ်ဖြည်းခြင်းမျှားသည်၊ မာအာဟု၊မဖြစ်လေထင်၊ဓာဂရသာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကိုအား၊ထုတ်သောအား၊ဖြင့်နှိုးကြားလော၊ အလသံ၊ ပျင်းရိသော၊ တံ၊သင့်ကို၊ပမတ္တ၀ဇ္ဇံ၊မေ့လျော့ခြင်း၏အဆွေဖြစ်သော၊ မစ္ဆုရုဓာ၊သေ မင်းသည်၊နေသာဒေါ၊ မူဆိုးသည်၊ဝိဂါဒယောသား၊အစရှိသည်တို့ကို၊ ကူဒေန၊ရှောင်အိပ်ဖြင့်၊ဇိနာတုဗုဒ္ဓ၊ရှိစ်စက်သကဲ့သို့၊ဧရေ၊ဒိဟိ၊ဒေါ့ခြင်းအ စရှိသည်တို့ဖြင့်၊မာဇိနာတု၊ မရှိပ်စက်စေလင့်၊ သေယျထာပိ၊ဥပမာမည် သည်ကား၊မဟာသမုဒ္ဒေ၀ေ၀ါယထာ၊မဟာသမုဒ္ဒရာလှိုင်းထပ်ဝိုးကဲ့သို့ ၀ေ၊ဤအာတ္မာ၊ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ဒုက္ခခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ပျင်းရိသော သင်ချစ်သား၊ကို၊ အတိ၀ဇ္ဇတော၊ အာဆင်သင့်လွပ်ရိုး၍ဖြစ်၏၊သောတွံ၊ထိုသင်သည်၊ ဝုရိသုံ၊ အရဟာဇ္ဇ ဗိုလ်ကို၊ အာဇ္ဇနော၊ပါမိ၏သန္ဓာန်၌၊ကရောတိ၊ဖြစ်စေလော၊ အညံ၊အာရ ဟာဇ္ဇဗိုလ်ကို၊အဇ္ဇနော၊ပါမိသန္ဓာန်၌၊ကရောတိ၊ဖြစ်စေလော၊ သင်္ခါ၊ငါး ပါး၊သောကပ်ငြိခြင်းဟေးမှလည်းကောင်း၊ဇာတိဘယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အစရှိသောဘေးမှလည်းကောင်း၊အတိတံ၊လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဇေတံမဂ္ဂံ၊ထိုမဂ်ကို၊သဏ္ဌာ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရား၊သည်၊ တိ၊စင်စစ်၊ဝိ၀ေ ဆိ၊ပြီးစေတော်မူ၏၊ပုဗ္ဗာပရဇ္ဇာ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်ဖ	းသောကာယာမ်ပတ်လုံး

အပ္ပမတ္တော၊ မမ္ပေ့မလျော့သော ပညာသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္ဇသော၊ အားထုတ်လေ့ကျင့်ယောဂီ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကိုဒဋ္ဌံ၊မြဲစွာ၊ ကရောတိ၊ပြု လေ့ကာတိယာန၊ ချစ်သားကာတိယာန၊ဝုရိမာနိ၊ ခြေးလူလက်ထက်က ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ။ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမုစ္စ၊လွှတ်လော့၊သံယောဇဉ်ခုရမုဏ္ဍာဘိဏ္ဍဘောဇီ၊ ခုကုဋ်သက်နိုးကိုရုံခြင်း သင်ရန်ဖြင့်ဦးပြည်းခြင်း ခံအာဝ်သောဆွမ်းလျှင် အစာအာဟာရ ရှိသည် ဖြစ်၍ဖြီဝယိ။ အသက်မွေးဘိလော။ခိန္ဒာစ၊မြွေ၊တွေ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိစ္စ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာအာနုယုဉ္ဇိတ္ထ၊ လုံ့လမပြုလင့်၊ နိုဒ္ဒါ၊အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းကိုလည်း၊ မာအာနုယုဉ္ဇိတ္ထ။ အားမထုတ်လင့်၊ ဗျာယ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံသို့ကပ်၍အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာနဗျာနခြင်း ရှုလော၊ကာတိယာန၊ ချစ်သား၊ကတိယာန။ ဗျာယာဟိ၊အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကိုကပ်၍ရှုလော၊ ဖိနာဟိ၊မြွေ၊တွေ့မွေ့လျော်အိပ်ပျော် မရှိအောင်ခြင်ဘိလော၊ယောဂကျွေမပထေသု၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌။ ကောဝိဒေါ၊လိမ္မာ သည်၊အသိုးဖြစ်လော၊ဟောတိ၊မီးပုံကြီးသည်။ သိတဝါရိနာ၊ သည်းထန် လွန်ဖြင်းမိုးသီးကျခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာယတိဝနိဗ္ဗာယတိ ဣဝ၊ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ အနုဇ္ဇရုံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူမရှိသော၊ဝိသုဒ္ဓံ။ အရဟတ္တမဂ်လိသို့၊ ပပ္ပုယျ၊ရောက်၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေလော၊ပရိတ္တရုံသော၊ နည်း သောအရောင်အသျှိုရှိသော၊ ပဇ္ဇောတကရော၊ ဆီမီးကိုလည်းကောင်း၊ လတာ၊နွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဝါတေန၊လေသည်၊ဝိနုပ္ပတေ၊ဝိနုပ္ပတေ ဣဝ၊လွင့်ဘိသကဲ့သို့၊ဝေဒိ၊ဤအတူလျှင်၊ဣဒ္ဓိသဝေါတ္တံ၊ကောသိယအနွယ် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားမင်းအနွယ်ဖြစ်သော ချစ်သား၊ကာတိယာန မာရုံ၊ငါးပါးသောမာရ်ကို၊တုဝဒ္ဓိ၊သင်သည်လည်း၊ အနာဒီယာနော၊မာရ် မင်း၏အလိုသို့မလိုက်သောအား၊ဖြင့်မစဲ့လမ်းမှု၍၊နိဗ္ဗုနာဟိ၊ဟုက်ဆီးလော ဝေ၊ဤသို့ဟုက်ဆီ၊သည်ရှိသော်၊သောတ္ထံ၊ထိုသင်သည်၊ ဝေဒယိတာသု၊ ခံစား အပ်သောအလုံးစုံသောဝေဒနာတို့၌၊ဝိတရာဂေါ၊ကင်းပြီးသောရာဂ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဟေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတွင်းတော၌သာလျှင်၊ သိတိဘူတော၊ ချမ်းအေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ကာလံ၊မိမိ၏ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့သောအခါကာလ ကို၊ကပ်၊တောင့်တ၍နေဘိလော၊ ။

ဘဒ္ဒ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ဥဒ္ဓာဟိတိ၊ဥဒ္ဓာဟိဟူသည်ကား၊နိဒ္ဒုပဂမနေ တော၊အိပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်မှ၊ဥဒ္ဓဟ၊နှိုး၊ထသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓာနဝိရိ

ယံ၊ထခြင်းထည်းဟူသောလုံ့လဝိရိယကို၊ ကရောဟိ၊ပြုလော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇာနာမ၊အိပ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကောသဇ္ဇပကို ယာ၊ဖျင်းရိသောအာတို့ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ မာသယိ၊မအိပ်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊သိန္ဓ၊ပြီး၏၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊အာ ဘုဇိတ္တာ၊ခွေ၍၊ဥဇုံ၊ဖြောင့်စွာ၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ပဏိဓာယ၊ ထား၍၊ပရိမုခံ၊ကမ္ဘဏ္ဍာန်းသို့ရှေး၌၊ သတိ၊သတိကို၊ဥปฏฐเปตွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိဒိ၊နေ လော၊ကာတိယာနုဘာ၊ကာတိယာနဟူသော၊ပါဠိဖြင့်၊ တံ၊ထိုကာတိယာနု မထေရ်ကို၊နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ခေါ်၏၊ မာနိဿ၊ဟဟု လော အဟူတိ၊မာနိဿ၊ဟဟုလော အဟုဟူသည်ကား၊ နိဿာဘိဝူတော၊ အိပ်ခြင်း ဖြင့်နိုပ်စက်အပ်သည်၊မာ အဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ဓာဂရသူတိ။ ဓာဂရသု ဟူသည်ကား၊ဓာဂရ၊နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ဓာဂရိယံ၊နိုးကြား ခြင်းနှင့်။ အနုယုဇ္ဇော၊အာဘန်တလဲလဲယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်လေလော၊ မာတံ အလသန္တိ၊မာတံ အလသံဟူသည်ကား၊ ဓာဂရိယံ၊နိုးကြားခြင်းခု၊ အနနုယုဇ္ဇန်တံ၊ အာ၊မထုတ်သော၊တံ အလသံကုသိတံ၊ ထိုပျင်းရိသောသူ ကို၊ပမတ္တဗန္ဓု၊သေမင်းသည်၊ မစ္စုရာဇာ၊သေမင်းသည်၊ ကုဋေနု၊နှောင် အိပ်ဖြင့်၊အဘိဘဝတိ ဣဒေ၊နိုပ်စက်ဘိ၏သို့၊ အဒ္ဒုဟာလေန၊နှောင်အိပ်ဖြင့်၊ နေသာဒေါ၊မူဆိုး၊သည်၊ မိဂံ ဝါ၊သား၊ကိုလည်း၊ကောင်း။ ပက္ခိံ ဝါ၊ငှက်ကို လည်း၊ကောင်း၊ အဘိဘဝတိ ဝိယ၊နိုပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဓရာရောဂေါ၊ အို ခြင်းနာခြင်းတည်းဟူသောဒုက္ခတို့ဖြင့်၊မာ ဓိနာတု၊မနိုပ်စက်စေသတည်း မာ အဇ္ဈောတ္ထရတု၊ မနိုင်စက် စေသတည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေယျတာ ပိတိ၊ သေယျထာ ပိ ဟူသော ပုဒ်၌၊ သေယျတာ အ ပိတိ၊ သေယျထာ အ ဝိ ဟု၍၊ ဆေ ဒေါ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ မဟာ သမုဒ္ဒဝေဂေါ ဣတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒဝေဂေါ ဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒ သ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဦ မိ ဝေဂေါ။လှိုင်းထမ်းပိုး အ ဟု နိ သည်၊ ဝေ ဣ ဣ ဝေ ဟု သည်ကား၊ ယထာ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒဦ မိ ဝေဂေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာလှိုင်းထမ်းပိုးသည်၊ ဥပ ရှုပရိ၊အာ ဆင့်ဆင့်၊ ဥဒ္ဓ ဟ ဣ ဣ ၊ တက်သည်ရှိသော၊ တံ၊ထိုလှိုင်းထမ်းပိုးကို၊ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်၊သော၊ ပုရိသံ၊ယောကျ်ားကို၊အာ ဘိ ဘ ဝ တိ၊ နိုပ် စက်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဓာ တိ စ၊ပနိုသနွေ့နေခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဓရာ စ၊ အို ခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ကောသဇ္ဇာ ဘိ ဘူ တံ၊ ပျင်းရိခြင်းဖြင့်နိုပ်စက် သောသူကို၊အ ဘိ ဝ ဣ ဣ တေ၊ အ ဆင့်ဆင့်နိုပ်စက်၏၊ ဥပ ရှုပရိ၊အာ ဆင့်ဆင့်၊

အားရှာတ္ထရုတို့၊နှိပ်စက်ရှိ၊ သောကရောဟိတိ၊ သောကရောဟိဟူသည်
ကား၊ကာတိယာန၊ချစ်သားကာတိယာန၊သောတွံ၊ထိုသင်သည်၊စတ္ထဟိ
ဩဝေဟိ၊ လေးပါးသောဩဝေါဒတို့ဖြင့်၊ အနောရှာတ္ထရေကိယံ၊ မနှိပ်စက်
အပ်သော၊ အရဟတ္တဖလသမ္ပါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူဆိုအပ်သော၊ ဝုရိ
သံ၊ယောဂျားကို၊ အတ္တနော၊ဝိမိ၏သန္တာန်၌၊ ကရောဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊
အတ္တနော၊ဝိမိ၏၊ သန္တာနေ၊သန္တာန်၌ဥပ္ပါဒေဟိ၊ဖြစ်စေလော၊ နဟိတာ
ဏံတဝဝိဇ္ဇတေဝ အညန္တိ၊နဟိတာနံတဝဝိဇ္ဇတေဝ အညံဟူသောပါဌ်၌၊
ဟိတိ၊ဟိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဟေတုအနေ၊ဟိတိအနက်၌၊ နိပါတော၊
နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တဝေါအဋ္ဌဖလတော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ တဝ၊သင်
အား၊အညံ၊တပါး၊သော၊ တာဏံနာမ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသောသူမည်
သည်ကို၊ဇာ၀ေါ။ဤလူ့ဖြည်၌လည်း၊ကောင်း။ဟုရံ၀ါ၊လူ့တံမြတ်ပါ၊သော
တခြား၊သောတံ၌လည်း၊ကောင်း။ ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ နဥပလ ဿတိ
မရအပ်၊တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊အရဟတ္တသမ္ပါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူဆို
အပ်သော၊တံဝုရိသံ၊ ထိုယောဂျားကို၊ ကရောဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဇာတိ
ဤကား အနက်။ သတ္ထာဘိ ဝိဒေသိမဂ္ဂမေတန္တိ၊ သတ္ထာဘိဝိဒေသိမဂ္ဂ
မေတံ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ သာဓေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ဒေဝိသ
ဟဿော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ဝုတ္တ၊ မျှား
စွာကုန်သော၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါး တခြားသော
အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ပရာဇိတာ၊ ရှုံးကုန်၏၊ တသ္မာ၊ဝုရိသသ၊
ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ကာရကဘာ၊တံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပဋ္ဌ
ဝိဒေသဂ်တောစ၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကပ်ငြိခြင်းမှ လည်း၊ကောင်း၊ဇောတိ
အာဒိဘယတောစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသော ဘေးမှလည်း၊ကောင်း၊
အာတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ တဒေတံ အာရိယမဂ်ံ၊ ထိုအာရိယမဂ်ကို၊
ဒေ၀ဝုတ္တမာရာဒိကေ၊ ဒေ၀ဝုတ္တမာရ်အစရှိကုန်သော ငါးပါးသောမာရ်
တို့ကို၊အာသိဘဝိတ္ထာ၊ နှိပ်နင်း၍၊တုယ်ဘံ၊သင်၏၊သတ္ထာ၊ဆရာဖြစ်သောဂါ
ဘုရား၊သည်၊ ဝိဒေသိ၊အောင်စေတော်မူ၏၊ သာဓေတိ၊ပြီးစေတော်မူ၏၊
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တကံနာမ၊ ဥစ္စာမည်
သည်ကို၊သာ၀ကေန၊ တပည့်သားသံဃာသည်၊ အဓိဂန္တုံ၊ရအပ်၏၊နှ
ဝိသေဓေတုံ၊မစွန့်လွှတ်အပ်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊တ သ။ ထိုအရဟတ္ထ
ဖိုလ်ကို၊အဓိဂမာယ၊ရခြင်းငှါ၊ဝုဇ္ဈာရေတ္ထာ၊ပရရတ္ထာ၊ဝုရိမယာဝ်ပန္ဆိမယာ
ပတ်လုံး၊ဝုရိမယာမံ၊ ညဉ့်ဦးယာ၀်ပတ်လုံး လည်း၊ကောင်း၊ ပန္ဆိမယာမံ၊

ပန္ဆိုမယာမ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သာတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အာဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္ဇ၊အားထုတ်လော၊ယောဂံ၊အားထုတ်အပ်သော၊ဘာဝနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကို၊ဒဠှံဝ၊ မြဲစွာသာသျှင်၊ ကရောဟိ၊ပြုလော၊ ၊ဝုရိမာနိပမဇ္ဇ ဗန္ဓာနာဟိ၊ ဝုရိမာနိပမဇ္ဇဗန္ဓနာဟိဟူသည်ကား၊ ဝုရိမကာနိ၊ရှေးဦးဖြစ် ကုန်သော၊ဂိဟိကာလေ၊လူလက်ထက်၌၊ အာဗန္ဓနာနိ၊အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ဂိဟိဗန္ဓနာနိ၊လူ၌ဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ကာမဂုဏဗန္ဓနာနိ၊ကာမ ဂုဏ်၌ဖြစ်သောအနှောင် အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမဇ္ဇ။လွတ်လော၊ ဝိသဿဇ္ဇေဟိ၊စွန့် လွှတ်လော၊တဏ္ဍ။ထိုကာမဂုဏ်၌။အနုပေက္ခော။ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်လော၊ သံဃာဒိုရုရမဏ္ဍာ ဘိက္ခာဟာရေ ဘောဇိတိ။ သံဃာဒိုရု ရမဏ္ဍာ ဘိက္ခာဟာရေ ဘောဇိဟူသည်ကား၊သံဃာဒိုဝေရိ၊ ဒုက္ခဒိုကိုဆောင် လေ့ရှိ၏။ရုရေ။ သင်ရုန်းဖြင့်၊ကတာ သိရေ။ ရိပ်အပ်သောဦးခေါင်းရှိခြင်း ကြောင့်၊မဏ္ဍာန်း ချအပ်သောဆံရှိ၏။ ဘိက္ခာဟာရေ ဘောဇိ၊ ခံအပ်သော ဆွမ်းကိုစားလေ့ရှိ၏။ဣတိ ဤသို့၊ တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိသော၊ဘော်၊ ဤဝုဒ် သည်၊ဝုရိမဗန္ဓနုပမောက္ခသစ၊ရှေးဦးဖြစ်သောအနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်း ၏လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိရုတိနိဒ္ဒါနုယောဂသစ၊ ဖြူးတူးခြင်းမွေ့လျော်ခြင်း အိပ်ခြင်းဦးအဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ကာရေဏဝစနံ၊ အားကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း။တွံ။သင်သည်၊ သံဃာဒိုပါရုတော။ ဒုက္ခဒိုသက်နှုံးကိုဝတ်ရုံသည်ဖြစ်၍။မုဏ္ဍော။ ရိပ်အပ်သောဆံရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ဘိက္ခာဟာရာ၊ ခံအပ်သော ဆွမ်းသာလျှင် အာဟာရ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာဝဇီဝံ၊အကြင်ကြောင့်ဇီဝတေ၊အသက်မွေးဖို့၊တည်ဟု၊ထို့ကြောင့်၊တော၊ သင်ချစ်သားသည်၊ကာမသုခါနုယောဂေါစ၊ ကာမချမ်းသာကိုအားထုတ် ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ခိန္ဒာရတိနိဒ္ဒါနုယောဂေါစ၊ဖြူးတူးခြင်းမွေ့လျော် ခြင်းအိပ်ခြင်းဦးယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊နယုတ္တော။ မသင့်၊ဣတိ၊ဤ သို့၊ကရောဟိ၊ပြုလော၊ တတောပဏ္ဍာ။ ထို့နောင်မှ။ ဝုရိမာနိ။ ရှေးဦးဖြစ် ကုန်သော၊ဗန္ဓနာနိ၊အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ပမဇ္ဇ။လွတ်လော၊ ခိန္ဒါရတိဠ္ဌ။ဖြူး တူးခြင်းမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊နိဒ္ဒဠ္ဌ၊အိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း မာနုယုဇ္ဇိတ္ထ၊အားမထုတ်ကုန်လင့်၊ဣတိ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇ နာခြင်းတည်း။ ဗျာယာတိ၊ ဗျာယဟူသည်ကား။ ဗျာယာယ၊အာရုဗ္ဓဝီရိယ ဝိဏ္ဏာနကိုအားထုတ်လော၊အာရုဗ္ဓဝီရိယဝိဏ္ဏာနံ၊အာရမ္ဘဝီရိယဝိဏ္ဏာနဗျာနကို၊ အနုယုဇ္ဇထ၊အားထုတ်လော၊ တံပန၊ထိုအာရုဗ္ဓဝီရိယဝိဏ္ဏာန ဗျာနကိုကား၊

အနုယုဇ္ဇော၊အဖနိတလဲလဲအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောနဗျာနေ
နေ၊အကြင်လက္ခဏာပုနိဗ္ဗာနစျာန်ဖြင့်၊စျာယတောဝေတိုက်ကြည်းသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့သည်၊သဗ္ဗညုတသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ဖိတာ
အောင်အပ်ကုန်သည်၊ဟောနို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊တံလက္ခဏာပုနိဗ္ဗာန်၊ ထုလက္ခ
ဏာပုနိဗ္ဗာန စျာန်ကို၊ အနုယုဇ္ဇိဘံ၊ အဖနိတလဲလဲ အားထုတ် ခြင်းကဲ့၊
ဒသေသော့ကြောင့်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊စျာယတိဖိနာတိတိ၊ စျာယတိဖိ
နာတိဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ယောဂဿမပထေသုကောဝိဒေါသိတိ၊
ယောဂဿမပထေသု ကောဝိဒေါသိဟူသည်ကား၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊
လေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ ခေမသား၊ငြိမ်းခြင်း၏၊ နိဗ္ဗာနသား၊ငြိုးခြင်း၏၊
ပထဝီကုတသု၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာသု၊သုံး
ဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌။ ကုသကောလိမ္မာသည်၊ဆေ
ကော၊လိမ္မာသည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊တာသု၊ထို့ကြောင့်၊ ဘာဝနုံ၊ဘာဝနာ
ကို၊ဥဿုက္ကာပေ့ဟော၊အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်အလွန်
ဖြတ်သောတရားမှဂဝင်းသော၊ဥတ္တရိရဟိတံ၊ မိမိထက်လွန်ဖြတ်သောတ
ရားမှကင်းသော၊ဝိသုဒ္ဓိ၊ညစ်ကြေးမတင်သန့်ရှင်းစင်သော၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်
ကိုရင်း၊အရေဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ပတ္တုယျ၊ရောက်လေ
လော၊ပါဝုဏေယျာသိ၊ ရောက်လေလော၊ပါ၀ုဏာတ္ကောပန၊ ရောက်သည်
ဖြစ်၍ကား၊တွံ၊သင်သည်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေလော၊သိတဝါရိနာ
ဝဟောတိတိ၊သိတဝါရိနာဝဟောတိဟူသည်ကား၊မဟတာ၊ကြီးစွာသော၊
သလိယဝုဋ္ဌိနိပါတောန၊ အရည်ထန်စွာသောရိုးပေါက်ကျခြင်းကြောင့်၊
အာဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ဓိုးပုံကြီးသည်၊နိဗ္ဗာယတိဝိယ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ အာရိယမဂ္ဂဝုဋ္ဌိ
နိပါတောန၊အာရိယာမဂ်တည်းဟူသောရိုးပေါက်ကြီး သည်းစွာရွာသဖြင့်၊ပရိ
နိဗ္ဗာယိ ဩသိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ပဒ္ဓောတံကရောတိတိ၊ပဒ္ဓောတံကရော
တိဟူသည်ကား၊ပဒ္ဓောတကရော။ အရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ ပဒီပေါ၊ဆီ
မီးကို၊ပရိတ္တရံသောတိ၊ ပရိတ္တရံသောဟူသည်ကား၊ ဃုန္ဒအစ္စိကော၊ယပ
သောမီးလျှံရှိသော၊ဝိနုပ္ပတောတိ၊ဝိနုပ္ပတောဟူသည်ကား၊ ဝိနိုပ်ယျတိ၊ပယ်
အပ်၏၊အပနိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊လတာဝါတိ၊ လတာဝါဟူသည်ကား၊
ဝလ္လိဝိယ၊နွယ်ကဲ့သို့၊ဣဒံ၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ဝလ္လိအာဒိပဋ္ဌယဝေကလ္လေန၊ နွယ်အစရှိသော အကျယ်အကာ
တည်းဟူသောအကြောင်း၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ပရိတ္တရံသော၊နည်းသော
အရောင်ရှိသော၊မန္ဒပဘော၊ နည်းသောအရောင်ရှိသော၊ ပဒီပေါ၀၊ဆီမီး

ကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊အနည်းငယ်သော၊ လတာဝါ၊နွယ်ကိုလည်း ကောင်း။ဝါတေနေ။လေသည်။ဝိဝေဝိယျတိယထား၊လွှင့်သကဲ့သို့။ဝိန္ဓသိယတိ ယထား၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ဧဝံ၊ဤအဟု၊တုဝမ္ပိ၊သင်ချစ်သား၊ကာတိယာန ရဟန်းသည်လည်း၊ ကောသိယဂေါတ္တတာယ၊ ကောသိယ အနွယ်၌ဖြစ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒသဂေါတ္တ၊ သိကြားမင်း အနွယ်နှင့် တူသော အနွယ်ရှိသော၊ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တ။သိကြားနှင့်တူသောအနွယ်ရှိသောချစ် သား၊ကာတိယာန၊တသ၊ထိုမာရ်နတ်၏၊ဝသေ။အလိုရှိ၊အဝတ္တနေတာစ၊ မဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း အနုပ္ပါဒနတောစ။ မဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊မာရံ၊မာရ်ကို။အနာဒီယာနော၊စွဲလမ်းခြင်းမရှိမူ၍၊ နိဗ္ဗုနာ ယိ၊ဖျက်ဆီးလော၊ဝိခေမေတိ၊လွှင့်လော၊ဝိန္ဓသေတိ.ဖျက်ဆီ:လော၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ဝိန္ဓံသမာနော၊ဖျက်ဆီး:သော၊ သောတွံ၊ထိုသင်သည်၊ဝေဒသိ တာသု၊ခံစား:အပ်ကုန်သော၊သဗ္ဗာသု။ အလုံ:စုံကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ဝေဒ နာတို့၌၊ဝိဂတဆန္ဒရာဂေါ။ ကင်:သောဆန္ဒရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒေါ၊ဤ အတ္တာတော၌ သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ ယေဝအတ္တဘावေ။ ဤအတ္တာတော၌ သာ လျှင်၊ သဗ္ဗကိ:လသဒရထပရိဠာဟာဘावေန၊ အလုံ:စုံသော အတွင်:၌ ပူပန်စေတတ်အပ်၌ ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာ၏ မရှိခြင်:ကြောင့်၊ သိတိဘူတော၊ချမ်:အေး:ခြင်:သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ချမ်:အေး ခြင်:သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု

အုံ:သောအခါကို၊ကခ်:ငံ့ဦ:လော၊အာဂမေတိ၊ငံ့ဦ:လော၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ သဏ္ဌာနာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား:သည်၊ အနုပါဒိသေသံ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်:မရှိ သော၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပါ၊ပေတွား၊ရောက်စေ၍။ ဒေသနာယ၊တရား:ဒေသ နာတော်ကို၊ကတာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ထေ:ရော၊ ကာတိယာနမထေရ် သည်၊ ဒေသနာဝသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံ:၌၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ ကို၊ဝဿောဘွာ၊ပွား:စေ၍။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်လေ ၏။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွား၊ရောက်၍၊သဏ္ဌာရာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဒေသိတာနိယာမေနေဝ။ ဟောတော်မူအပ်သော နည်:ဖြင့်သာလျှင်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အာဘာသိ.ရွတ်ဆို၏။ တေနေဝ၊ထို.ကြောင့် သာလျှင်၊ ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့သည်။ ၊ထေရော၊ကာတိယာနမထေရ် သည်၊အညာဗျာကရဏာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြား:ခြင်:သည်လည်း၊ စာ တာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ကာတိယာနတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကာတိယာနမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီ:ခြင်:သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၇-မိဂစောလဋ္ဌေရဂါထာ။

သုဒေသိတောတိအာဒိကာ။ သုဒေသိတောဣတိသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မိဂစောလဋ္ဌေရသား၊မိဂစောလမည်ထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါတာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ဣတိမိဂစောလ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇုဋ္ဌေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်ဘို့၌၊ ကာတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဘဝေ။သိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနုန္တော။ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုद္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိသာခါယ။ ဝိသာခါအမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏၊ ပုဏ္ဏာ၊သား၊သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊တဿ၊ထိုသတို့သား အား၊မိဂစောလောတိနာမံ၊ မိဂစောလဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သော၊ထိုမိဂစောလသတို့သား၊သည်၊အာသိဏ္ဍသော၊မပြတ်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ဓမ္မသဝဏေန၊တရားနာသဖြင့်၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရနာပ်သော သဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတ္တာ၊ပွါးစေ၍၊အာရဟတ္တံ။ အရဟတ္တမဂ်လ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊အရဟတ္တမဂ်လ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊သုဒေသိတောစက္ခုမတာ၊ ပ၊ပရိယောသာနဘဒ္ဒကာတိ၊ သုဒေသိတောစက္ခုမတာ၊ပ၊ပရိယောသာနဘဒ္ဒကောဟု၍၊ ဣဂါ ထာတို့ကို၊အာဘာသိ။ဟုတ်ဆိုတို့။ ၊စက္ခုမတာ၊ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော၊အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတောာ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတော၊အလုံးရုံသောသံယောဇဉ်တို့ကိုလွန်၍ဖြစ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗဝဋ္ဋဝိနာသနော၊အလုံးရုံသောဝဋ်တို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ၊နိယ္ယာနိကော၊သံသရာဝဋ်ဖြစ်ခြင်းမှကင်းရေပေပြီ၊ဥတ္တရေ၊ကော၊ ဩဝါဒလေးဖြာသံသရာမှလွန်မြောက်ရပြီ၊ တဏ္ဍာမူလဝိသောသနော၊ တဏှာတည်းဟူသောအမြစ်ကိုသွေ့ခြောက်စေအပ်ပြီ။ ဝိသမူလံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊အာဃာတနံ၊ဖျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကိလေသဝဋ်ကို၊ဆေတွာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗုတိ ။နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပေတိ။ ရောက်စေ၏၊ အညာ ဣမူလဘောဒါယ၊သစ္စာလေးပါးတရားကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာအစု

ရှိသောအကြောင်းတည်းဟူသောစကားမှသင့်မတင့်သေးအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဗျက်ဆိုးခြင်းငှါ။ သုဒေသိတောဝ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူတတ်၏၊ကမ္မယန္တြာဝိဿဇဇနာတနော၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်သည် စပ်အပ်သောအကြားတော တည်းဟူသောယန္တြားကို ဗျက်ဆိုးတော်မူတတ်၏၊ ဝိညာဏာနှင့်ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းယူဆောင်ခြင်းသည်၊ ဥပဓိတော၊ထင်လတ်သော်၊ ဥာဏာဝဇ္ဇီရနိပါတနော၊ အရေဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောမိုးကြိုးလက်နက်ကိုကျစေတတ်၏၊ ၊ဝေဒနာနှင့်ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝိညာပနော၊မသောက်မပြန်သိစေတတ်၏၊ ဥပါဒါနုပမောစနော်၊ ဥပါဒါန်တို့မှစိတ်အစဉ်ကို လွတ်စေတတ်၏၊ ဘဝံ၊ ကိုးပါးသော ဘဝကိုလည်း၊ အင် ါရုကာသုံ၀။ လက်တသူဗျန် သာလွန်ကျယ်နက် ဆဲ့တချက်ကိန်းမပြိုင်းခြင်းရာပမာတန်ဆုံ.ကျိ ရုကို၊ဥာဏေန၊အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊အနုပဿနော၊ အဖန်တလဲလဲ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် ဖြင်စေတတ်၏၊ မဟာရုသော၊ ပြိမ်သက်သောသဘောဖြတ်သောသဘောရှိသဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းကိုပြုတတ်သောကြောင့်မျှားသောအကြိုက်အရသာရှိ၏။သုဂန္ဓိ ရောအလွန်နက်နဲ၏၊ ဇရာမစ္စုနိ၀ါရဏော၊ အိုခြင်းသေခြင်းကို မြစ်တတ်၏။ ဒေ.ရိယော၊ဖြူ၀င်း၏၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်။အဋ္ဌင်္ဂိကော၊သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသောအင် ါ ၈စပါး၊နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဒုက္ခူပသမဂေါ၊အလုံးစုံသောဝဋ်ဒုက္ခတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်၏။သိ ဝေါ၊ ဘေးအပေါင်းတို့မှရှင်းပြီး၏၊ ပဒိုစ္ဆုပ္ဖန္ဓမမ္ဘာနုံ၊ပဒိုစ္ဆသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၏၊ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို။ ကမ္မန္တိ၊ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ဝိပါကဠ၊အကျိုးဝိပါကကိုလည်း၊ဝိပါကတော၊အကျိုးဝိပါက်အားဖြင့်ဥတ္တာ၊သိ၍၊ယာထ၀ံတော၊မတောက်မပြန်သောအားဖြင့် အာလောကဒဿနော၊လောကုတ္တရာတည်းဟူသောအရောင်အလင်းကိုပေးတတ်၏၊ သန္ဓေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော ဝုဋ္ဌိ(လ်တို့ကို၊ မဟာခေမံဂမော၊ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်ဥာသို့ရောက်စေတတ်၏၊ ပရိယောသာနတာ၊ကောအဆုံးမ်ကောင်းခြင်းရှိ၏၊ ၊

ကဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သုဒေသိတောတိ၊ သုဒေသိတော ဟူသည်ကား၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဝေနေယျဿသ ယာနုရူပံ၊ဝေနေယျတို့၏အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထာနံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွါးတမလွန်ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးတို့ကို၊ယာထာ၀တော၊မတောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝိဘာ၀နု၀သနနှင်ထင်စွာပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ ဒေသိတောဟောတော်မူအပ်၏။ ပဝတ္တနိဝတ္တာနံစ၊ သံသရာဝဋ္ဋဒုက္ခဖြစ်ခြင်း သံသရာဝဋ်မှ ဆုတ်နှစ်ခြင်းတို့ကို လည်း်ကောင်း၊ တဒုဘယဟောတ္ကနဠ။ ထိုဖြစ်ခြင်း ဆုတ်ခြင်းနှစ်ပါး၏ အကြောင်းတို့ကို လည်း်ကောင်း၊ အာပိပရိဘာတောဟု၊ မဘောက်မပြုနိုး ပကာသနဝယေန၊ ပြ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဘာသိုးတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ဇုတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း၊ အ နက်တည်း။ စက္ခုမတာတိ၊ စက္ခုမတာဟူသည်ကား၊ မံသစက္ခု၊မံသ စက္ခုလည်းကောင်း၊ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုလည်းကောင်း၊ပညာစက္ခု၊ ပညာ စက္ခုလည်းကောင်း၊ဗုद्धစက္ခု၊ ဗုद्धစက္ခုလည်းကောင်း၊ သမန္တစက္ခု၊ သ မန္တစက္ခုလည်းကောင်း၊ဇုတိဇုမေယိပဋ္ဌပိစက္ခုတိ၊ ဤငါပါးသောစက္ခု တို့ဖြင့်၊စက္ခုမတာ၊စက္ခုရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုद्धနောတိ၊ ဗုद्धနဟူသည်ကား၊သမ္ဗုဇ္ဈတ္ထုရားသည်၊အာဒိစ္စဝေါတ္တေန၊ နေမင်း၏ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဟိသးစ္ပံမုနိ၏၊လောကေ၊ လောကတွင်၊ ခတ္တိယဝံသော၊ ခတ္တိယဝံသလည်းကောင်း၊ အာဒိစ္စဝံသော၊ အာဒိစ္စဝံသ လည်းကောင်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝိဝေါနှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါး သောအနွယ်တို့တွင်၊အာဒိစ္စဝံသော၊အာဒိစ္စဝံသသည်၊ ဩက္ကာကရာဇဝံ သစာတာယ၊ဩက္ကာကရာဇ်မင်း၏အနွယ်ဖြစ်သဖြင့်၊ သာကိယာ၊ သာ ကိုဝင် မင်းမျိုး တို့သည်၊ အာဒိစ္စဝေါတ္တာ၊ အာဒိစ္စဝေါတ္တ မည်ကုန်၏၊ ဇုတိ၊ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အာဒိစ္စဗန္ဓု၊တိ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အာထဝါ၊တနည်းကား။ အာဒိစ္စသဒ်၊နေမင်း၏ဗန္ဓု၊ အားဆွတည်း။ ဇုတိပိ၊ထို့ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အားဆွဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သွာယံ သောအပယံအားထွေ၊ထိုနေမင်း၏အားဆွဖြစ်ကြောင်းကို၊ဟေဠာ၊အောက် ဌိ၊ဝေဿာယော၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ကာမရာဂသံယောဇနာ ဒိနံ၊ကာမရာဂသံယောဇဉ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ။သံယောဇဉ်တို့ကို၊သမတိက္ကမနာယ၊တော၊ လွန်မြောက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတော၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိ တမည်၏။တတော။ ထိုသို့လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေ သကမ္မဝိပါကဝန္ဓနာနိ၊ ကိလေသဝန်ကမ္မဝန် ဝိပါကဝန်တို့ကို၊ ဝိနာသန တော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဒ္ဓံသနတော၊ ဖျက်ဆီး တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝန္ဓဝိနာသနော၊ သဗ္ဗဝန္ဓဝိနာသနမည်

၏၊ ၊သံသာရစၾသရကာတော၊သံသရာဒုက္ခကျွင်လည်ခြင်းမှ၊ နိယျာနိကော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏၊ သံသာရမဟောဃသမုဒ္ဒရကာမြေနှင့်၊ သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေအယဉ်မှထုတ်သောင်တော်မူတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ဥဒ္ဒရေကောဟုဥဒ္ဒရေဟုမည်၏၊ ကာမတဏှာဒိနှုတ်၊ကာမတဏှာအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗတဏှာနှုတ်။အလုံးစုံသောတဏှာတို့၏၊မူလံ အာဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝိဇ္ဇာ၊ အာဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အယောနိသောမနသိကာရမူ၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိသောသေတိ၊ သွေ့ခြောက်စေတတ်၏၊သုက္ခာပေတိ၊သွေ့ခြောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏာမူလ ဝိသောသနော၊ တဏှာမူလ ဝိသောသနမည်၏၊ တိဏ္ဏာမ္ပိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဝေဒနာနှုတ်၊ဝေဒနာတို့ကို၊ အသမ္ဘဒ္ဓိဝေ ဝေသ၊ထိုးထွင်း၍မသိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝိဒ္ဓံသနတော၊ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်၊ဝိသနုဏ္ဍသ၊အာဝိတ်သဖွယ်ဖြစ်သောဒုက္ခ၏၊ကာရဏာတ္တာ အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသမူလံ၊ဝိသမူလမည်၏၊စိတ္တာနှုတ်၊ စိတ်တို့၏၊ဗျသနုပ္ပတ္တိဌာနတာယာ၊ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ အာဃာတနံ၊ သင်းခြိုင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကိုသောဝဋ်ကို၊ကမ္မကိလေသံ၊ သင်းခြိုင်းသဖွယ်ဖြစ်သောကမ္မဝဋ်ကိလေသဝဋ်ကို၊ဆေတ္တာ၊ဖြတ်၍၊ သမုဒ္ဓိန္ဒိတ္တာ။ အရေဟ ဟုမဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ပါ။ တိ၊ ရောက်စေ၏။ ။ အညာကာသ။ မသိခြင်းမိုက်မဲခြင်း၏၊မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောမသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အယောနိသော မနသိကာရော၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သောမသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဟိ သစ္ဆံ၊မှန်၏၊ အာသဝသမုဒယာ၊ အာသဝေါတရား လေးပါး ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊အာဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊အာဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ၊ထိုမသိခြင်းမိုက်မဲခြင်းအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ဘေဒါယ၊ ဝဂ္ဂဒိန်မိကြီးစက်နှင့်တူသောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဝဓိရူပမဉ္ဇာလောနု၊ဝဂ္ဂဒိန်မိ၊ကြီးစက်နှင့် တူသောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘိန္နနတ္ထာယ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဃဝါ၊တနည်းကား၊အာဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိ၊အာဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ၏ဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ဝစနတော၊ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ အညာဏံ၊အာဝိဇ္ဇာ

မောဟဟုဆိုအပ်သော၊မူလံ၊အမြစ်သည်၊တေသ၊ထိုဘဝစက်အား၊အတ္ထိ ရှိ၏၊ဆုတိ၊ထို့ကြောင့်၊အညာဏမူလံ၊အညာဏအမူလမည်၏၊ ဘဝစက္ကံ၊ဘဝ စက် ကို၊ လာဘတိ၊ရ၏၊တသ၊ ထိ အဝိဇ္ဇာ၊မောဟလျှင်အကြောင်းရှိသော ဘဝစက်ကို၊ မဂ္ဂညာဏဝင်ဖြင့်ရေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောဝရ ဖြိန့်ဖြင့်၊ပဒါလနတ္ထံ၊ ပေါက်ခွဲဖျက်ဆီး၍ခြင်းငှါ၊ဒေသိတောဝ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသည်ကား၊သမ္ဘဒ္ဓေါ၊ရှေ့ဝုန်နောက်ဝုန်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း ကမ္မယန္တ္ရဝိဿာဘနောတိ၊ကမ္မယန္တ္ရဝိဿာတ၊နောဟု သည်ကား၊ကမ္မဃဋ္ဋိ တသ၊ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်စပ်အပ်သော၊အတ္တဘာဝယန္တ္ရသ အတ္တဘောတည်းဟူသော ယန္တ္ရများကို၊ ဝိဒ္ဓံသနကော၊ ဖျက်ဆီး၊တတ် သော၊ဝိညာဏံပရိဋ္ဌဟေတိ၊ဝိညာဏ်ပရိဋ္ဌဟေဟု သည်ကား၊ ကာမဘဝါ ဒိသု၊ကာမဘဝ၃းစရှိသည်တို့၌၊ယထာသကမ္မုနာ၊အကြင်အကြင်မိမိတို့ ၏ကံအားလျော်သဖြင့်၊အာဒါနဝိညာဏဟုကား၊ယူအပ်သောပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်ကိုယူခြင်းသည်၊ ဥပဓိတေတိ ဝစနာဝသေသော၊ ဥပဓိတေဟု သောပါဌ်ကြောင်းကို၊ပကျိုဝိတဗ္ဗေ၊ထည့်အပ်၏၊ဟိယုတ္တံ၊ထိုစကားသင့်၏၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘို့သောဘဝ၌၊ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ဂတိ တာယ၊ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ တာနိတာနိဘဝနိသိတဝိညာဏာနိဝိ၊ထို ထိုဘဝ၌မှီသောပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်တို့၊ကိုလည်း၊ဂတိတာ၊နေ၀၊ယူအပ်ကုန် သည်သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဃဝဓိရေနိပါတနောတိ၊ဥဃဝဓိ ရေနိပါတနောဟု သည်ကား၊ဥဃဝဓိရဿ၊ ဥဃတ်တည်းဟူသောဝဓိန် ကို၊နိပါတော၊ချသည်ဖြစ်၍၊ဥဃဝဓိရံ၊ဥဃတ်တည်းဟူသောဝဓိန်ကို၊ နိပါတေတွာ၊ချ၍၊တောသံ၊ထုပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်တို့ကို၊ ပဒါလေတွာ၊ဖျက် ဆီး၍၊ဟိ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊လောကုတ္တရေ၊ဖြစ်ရာ၊ လောကုတ္တရာတရား သည်၊ဥပဓိမဟုနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တမဘဝါဒိသု၊ ခုနစ်ခုမြောက် သောဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ဥပဓိမဟုနရဟာနိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ ဝိညာဏာနိ၊ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ဘိန္ဒမေ၀၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥပဓိတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤကား၊အနက်၊ ၊ဝေဒနာနံဝိညာပနောတိ၊ဝေဒနာ နံဝိညာပနောဟု သည်ကား၊သုခါဒိနံ၊သုခဝေဒနာအစရှိကုန်သော၊တိသန္ဓိ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဒုက္ခသလ္လာနိစ္စ၀ေသေန၊ ဆင်းရဲသောသဘောငြောင့်တဲသင်းနှင့်တူသော သဘောမမြဲသောသဘောတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယာထာ၀ေတော၊ မဘောက် မပြောနိမှန်သောအားဖြင့်၊ပဝေဒကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဥပါဒါနုပ

မောစနောတိ၊ ဥပါဒါနုပမောစနောဟူသည်ကား။ ကာမုပါဒါဒိဟိ၊ကာမုပါ ဒါနိုအစရှိကုန်သော၊စတ္တာဟိ၊ထေ.ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဥပါဒါနေဟိ၊ ဥပါဒါနိုတို့ဖြင့်၊စိတ္တသန္တာနသာ၊ဖြစ်သောစိတ်အစဉ်ကို၊ ဝိမောစကော၊ လွတ်စေတတ်၏။ ဘဝံအာဂါရကာသုံ ဥာဏောနအနုပသဿနောတိ၊ ဘဝံ အာဂါရကာသုံဥာဏောန အနုပသဿနောဟူသည်ကား။ ကာမဘဝါဒိနုဝဝိ ဝေါဘဝံ၊ကာမဘဝအစရှိသောကိုးပါးအပြားရှိသောဘဝကိုလည်း၊ကော ဒသဟိအင်္ဂါဟိ၊ တဆဲ့တပါး၊သောမိ၊တို့ဖြင့်၊ အာဒီဏ္ဍာဘာဝ,ဘာ၊ ရဲရဲ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဓိကပေါရိသံ၊ တသူထက်ချွန်ကဲသာလွန်သော၊ အာဂ် ါရကာသုံဝိယ။မီ:ကျီးရက်ဆို့မဝ ဥာဏောန၊အာရုဟတ္တာမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်။ အနုအနု၊အဖန်တလဲလဲ၊ ပစ္စဝေ္ခတော ချက်ချောက်ထင်ထင်ဖြင်သောအား,ဖြင့်၊ဒဿတာ၊ပြအင်၏၊သန္ဓပဏိ တဘာဝတော၊ ပြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတိတ္တိ ကရဏေန၊မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊မဟာ ရ,သော၊ဖြတ်သောအမြှောက်အရသာ၏၊ဝါ၊တနည်းကား။ပရိညာဒိဝသေ နု၊ပရိညာဥ်အစရှိသည်ဘို့၏အစွမ်းအား,ဖြင့်၊မဟာကိစ္စတာယ၊ချားသော ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သာမညဝေသန၊သာမညဖိုလ် ၏အစွမ်းအား,ဖြင့်၊ မဟာသမ္ဘတ္တိယာစ၊ ချားသောပြည့်စုံခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာရ,သော၊ မဟာရ,သမည်၏၊ အနုပဒိ တာသ ဟ္ဘာရေဟိ၊ မဆည်းပူးအပ်သေးသော ပုဗ္ဗသ ဟ္ဘာရဥာဏသ ဟ္ဘာ၊ ရှိသောသူတို့သည်၊ဒုရုဝဂါ,တာယ၊သင်:ဝင်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊အာသ ဟ္ဘ,နေယျပတိဋ္ဌတာယစ၊ရပ်တည်ရာကိုမရနိုင်သေး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဠ္ဠ၊လွန်စွာ၊ဂ,ဟိ,ရေ။ နက်နဲ၏၊ ဇရာမစ္စုနိ,ဝါ,ရေကောဘိ။ ဇရာမစ္စုနိ,ဝါ,ရေကောဟူသည်ကား။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဘဝနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေ သဖြင့်၊ဇရေယ၊အိုခြင်းမှလည်းကောင်း၊မစ္စု၊နာ၊သေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ပဋိသေဓကော၊တား,မြစ်တတ်၏။ဣဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ ယထာဂုဏာဝိသေသ ယုတ္တဝမ္မံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ် သောတရားကို၊သရူပတော၊သရုပ်အား,ဖြင့်၊ ဒဿနေ,ဟာ၊ပြတော်မူလိုရ ကား၊အာရိယောဒ္ဓဝိကောတိ၊ အာရိယောဒ္ဓဝိကောဟူ၍၊ ပုနပိ၊တာဒိန် လည်း၊တာသ၊ထိုမိဂဇာလမထေရ်၏၊ကတိပယေဂုဏော၊ နှစ်ခုသုံးခုသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို၊ဝိဘာဝေတုံ၊ထင်စွာပြခြင်း၌။ ခုဏ္ဍ။ပသမကောသိတိ

အာနိုး၊ ဒုက္ခူပသာမဟောသိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟား ဆိုရ၏။ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ပရိသုद्धဗြဟ္မာ၊ စင်ကြယ်သော အနက်ကြောင့်။ အရိယော၊အရိယမည်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိအင်္ဂါမျိုးသော မာဂနည်း၊သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသောရှစ်ပါးသောတရား၏ပေါင်းမြှင်းကြောင့်၊ အင်္ဂုဂိုဏော၊အင်္ဂုဂိုဏမည်၏၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရောက်သည်ဗြဟ္မာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေးတတ် သောအနက်သဘောကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂမည်၏၊ သကလဝဋ္ဋဒုက္ခဂူပသာမ ဗြဟ္မာ၊အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကိုငြိမ်းစေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ဒုက္ခူ ပသာမဟောဒုက္ခူပသာမဟာမည်၏၊ခေမဗြဟ္မာ၊ဘေးမရှိသောအနက်ကြောင့် သိုးဝါ၊သိုဝမည်၏၊ ယထာဝတောမဟောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်ဗဟု ဟိရကသမယော၊ သာသနာတော်၌ တပါးတခြားအာမှမိုဠ်ယူ၌၊ အသမ္ဘာ သမ္ဘူပဝေဒိတတ္တာ၊ ဖြတ်စွာကုရားမှတပါးတခြားသော သူတို့သည်သိ စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကမ္မဝိပါကောကံ၏အကျိုးသည်၊ဝိပလ္လာ သောဘောက်ပြန်ခြင်းသည်သိယာ၊ဖြစ်ချေ၏။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့အဝိပလ္လာ သေတ္တာ၊မဘောက်ပြန်မူ၍၊ပဋိစ္စုပ္ပန္နဓမ္မာနုံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၏၊ပဋိစ္စ သမုပ္ပန္နသု၊အားကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မာသု၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား တို့၌၊ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံ၊အကုသိုလ်ကံကို၊ကမ္မဿ၊ကုသိုလ်ကံ၊အကုသိုလ်ကံ ဟူ၍၊ဝိပါ၊ကမ္ဘ၊အကျိုးကိုလည်း၊ဝိပါကတောအကျိုးအားဖြင့်ဥတ္တာ၊သိ၍ ဝုဋ္ဌာဘာဝဥာဏ်ဟန်၊အရဟတ္တမဂ်လိုလ်၏ရှေးအတို၌ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ဇာနန ဟေတု၊သိခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သသဝတုဿ ဒေဝါ၊ခါနိ သသတဒိဋ္ဌိဥဿ ဒေဝဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို၊ ပိဓမေနနု၊ ခွဲပ်နင်းဆုံးမ ဖျက်ဆီးရ သဖြင့်၊ယာထာဝတော၊ မဘောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ အာလောက ဒဿနော၊အလင်းကိုဖြင်ရသည်ဖြစ်၍၊တက္ကရသော၊ ထိုသိခြင်းကိုပြုတတ် သော၊ လောကုတ္တရော်ဥာဏ်သောလောကသော၊ လောကုတ္တရာဥာဏ်တည်းဟူ သောအလင်းကို၊ဒေသေတာ၊ပြတော်မူတတ်၏၊ကေနစိပိ၊တစုံတခုသော ဘေးရန်ဖြင့်လည်း၊ကဒါစိ၊တရံတခါမျှ၊ အနုပဒ္ဒုတတ္တာ၊ နှိပ်စက်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မဟာခေမံ၊ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ဂန္ဓတိ၊ရောက် တတ်၏၊သင်္ခေါ၊သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဂမေတိ၊ ရောက်လည်းရောက် စေတတ်၏။ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ မဟာ ခေမံဂမော၊ မဟာခေမံဂမမည်၏၊ သဗ္ဗကိလေသဒုက္ခပရိဋ္ဌာဟဂူပသာမတော၊အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှုပန် စေတတ်သော အပဋိမှုပန်စေတတ်သောကိုယ်လသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အကုပ္ပါယ၊မပျက်သော၊ ဝိရဇ္ဇိယာ၊ အရ

ဟတ္ထဖြိသ်သို့လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာယ။ ကမ္မစရင်အကြောင်းမရှိ သော၊နိဗ္ဗာနခေါတုယာ၊နိဗ္ဗာနခေတ်သို့လည်းကောင်း၊ပါပနေန၊ရောက်စေ တတ်သောကြောင့်။ ပရိယောသာနဘဒ္ဒကော၊အဆုံးဌိကောင်းခြင်းရှိသော တရားတော်ကို၊စက္ခုမတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတော၊ကောင်း စွာဟောတော်မူအပ်၏။ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ဧဝံ။ဤသို့၊ထေရောမဂဓာလမတေရ်သည်၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ အရိယဓမ္မံ၊ အရိယာတို့၏ တရားကို၊ပဿံ သန္တော။ပြီးမှမ်းလျက်၊တဿဓမ္မဿ၊ထိုတရားကို။အတ္တနာ၊မိဂတာဘာဝံ၊ မိမိ၌သည်၏အဖြစ်ကို၊အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ။မိဂဓာလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မိဂဓာလ မထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၂၁၈-ဇေန္တတ္ထေရဂါထာ၊

ဇာတိမဒေနမတ္တော၊ဟန္တိ အာဒိကာ ဇာတိမဒေနမတ္တော်ဟုံ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဇေန္တတ္ထေရဿ၊ ဇေန္တမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ဤ ဇေန္တမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇုဠှေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတ္တာ၊ သည်းမူးရှာဖွေ၍၊ ဇာတိ ဇုဠှပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ ပုဏ္ဏတ ဿ၊ပုဏ္ဏတမည်တော်၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ ၏၊တဿ၊ထိုသတို့သားအား၊ ဇေန္တောတိနာမံ၊ ဇေန္တဟူသောအမည် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ ထိုဇေန္တသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တာဝဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိမဒေန၊ ဇာတိ ဟူသောမာရ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂဇုဿရိယရူပမဒေန၊ စည်းစိမ် ဟူသောမာန်အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတ္တော၊ ရှစ်သည်ဖြစ်၍၊အညေ၊ တပါးမျှားစွာသတ္တဝါတို့ကို၊ ပိဠေန္တော၊နှိပ်စက် လျက်၊ဂရုဠာနိယာနတ္ထိ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူတို့အားလည်း၊အပ

စိတ်၊ရှိသောတုန်ဝပ်ခြင်းကို၊အကာရောဇ္ဇော၊မပြတ်၊မာနဃဋ္ဌေ။ ခက်ထန်ခိုင်မာသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိစရိတ်၊လှည့်လည်၍၊သော၊ထိုဗေဒင်္ဂသတ္တိသား၊သည်၊ ဟောဒိဝသံ၊တနေ့သင်္ဘ၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ မဟာတိယာ၊မျှား၊စွာသော၊ပရိသာယ၊ပရိသတ်ဖြင့်၊ပရိဝုတ်၊ခြံရံလျက်၊ဝေဠုဝန၊တော်ကို၊ဒေသေန္တံ၊ဟော၊တော်မူ၊သည်ကို၊ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ဥပသက်မင်္ဂြာ၊ကပ်သည်ရှိသော်၊ဓမ္မ၊ ငါ့ကို၊သမဏော၊ဂါတမော၊ ရဟန်း၊ဂေါတမသည်၊ ပဌမ၊ရှေး၊ဦး၊စွာ၊သစ္စာ၊သိ၊ပိ၊သ၊တိ။ အကယ်၍စကား၊ပြော၊သည်ဖြစ်အုံ၊ အဟံ၊ပိ၊ ငါ၊သည်လည်း။အာ၊သ၊ပိ၊သ၊ပိ၊စကား၊ပြော၊အုံ၊နော၊စေ၊အကယ်၍ အ၎င်း၊ဂေါတမမ၊ပြော၊သည်ဖြစ်အုံ၊နအာ၊လ၊ပိ၊သ၊ပိ၊ငါ၊လည်း၊မ၊ပြော၊ဆိုအုံ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊စိတ်၊စိတ်ကို၊ဥပါ၊ဒေတွား၊ဖြင့်စေ၍။ ဥပသက်မိတ္တား၊ ကပ်၍၊ ဒ္ဒိတော၊ရင်လျက်၊ဘဂဝတိ။ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပဌမ၊ရှေး၊ဦး၊စွာ၊ အ၊နု၊ လ၊ပ၊ဇ္ဇော၊ စကား၊မ၊ဆိုသည်ရှိ၊သော်။ သယမ္ဘု၊ မိမိဟု၊ဆိုအပ်သော၊ဗေဒင် သတ္တိ၊သား၊သည်လည်း။မာ၊နေ၊ထောင်လွား၊သော၊မာန်ဖြင့်၊အ၊နု၊လ၊ပ၊တွား၊ စကား၊မ၊ပြော၊ဆိုမူ၍။ ဂ၊မ၊နာ၊ကာ၊ရံ၊ သွား၊အုံ့သော၊အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊ကို၊ ဒ၊သော သိ၊ပြ၍။တံ၊ထိုဗေဒင်္ဂသတ္တိ၊သား၊ကို။ ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ နမာ၊နု ဗြဟ္မဏ၊သာ၊ရ အ၊ဣ၊တိ၊ယာ၊ယ၊ဗြာ၊ဟ္မ၊ဏ၊၊ယေ၊နု၊အ၊ဣ၊နု၊အ၊ဂ၊ဆ္ဆိ၊တ၊မေ၊ဝ၊မ၊နု ဗြဟ္မ၊ဟ၊ယာ၊ဂ၊။ နမာ၊နု၊ဗြ၊ဟ၊ဏ၊သာ၊ရ၊အ၊ဣ၊တိ၊ယ၊ယ၊ဗြ၊ဟ္မ၊ဏ၊၊ယေ၊နု၊အ၊ဣ၊နု အ၊ဂ၊ဆ္ဆိ၊ တ၊မေ၊ဝ၊မ၊နု၊ဗြ၊ဟ၊ယ၊ဟ္မ၊၍။ ဂ၊ဝ၊ထ၊ယ၊ ဂ၊သ၊ဖြင့်၊ အ၊ဣ၊ဘ၊ဘ၊သ၊ ပ၊နု၊တော်မူ၏။ ၊ဗြာ၊ဟ္မ၊ဏ၊တ၊ကာ၊ဗေ၊ဒ၊ဂု၊ဏ္ဍာ၊ အ၊နု၊ဗြ၊ဟ၊ဏ်၊မာ၊နု၊တံ၊ခ္ဍ၊နှ် တက်ချ၊နှ်ထောင်လွား ပွါ၊စေ၊ခြင်း၊သည်၊ နသာ၊ရ၊မ၊ကော၊င်း။ ဗြာ၊ဟ္မ၊ဏ၊ တ၊ကာ၊ဗေ၊ဒ၊ဂု၊ဏ္ဍာ၊အ၊ဘ္ဘ၊ဆိုလတ္တံ့ သော၊အ၊ကြောင်း၊စကား၊ကို၊ကရိယာ ထ၊ပြု၊ရာ၏။ ယေ၊နု၊အ၊ဣ၊နု၊ အ၊ကြင်အ၊ကြောင်း၊ဖြင့်။ အ၊ဂ၊ဆ္ဆိ၊ငါ့ထံ၊မျှော် ခြော်သင်ယော၊ရောက်၏။တ၊မေ၊ဝ၊ထိုအ၊ကြောင်း၊ကို၊သာ၊လျှင်၊ အ၊နု၊ဗြ၊ဟ ယ၊ပွါ၊စေ၊ခြင်း၊လော။ ၊သော၊ထိုဗေ၊ဒ၊ဂု၊ဏ္ဍာ၊သည်၊ သ၊မ၊ဏော၊ဂေ၊တ မော၊ရ၊ဟန်း၊ဂေါတမသည်၊ မေ၊ငါ့၏၊စိတ်၊စိတ်ကို၊ ဇာ၊နာ၊တိ၊ သိ၊နှင့်တိ၏၊ ဣတိ။ဤသို့၊ အ၊ဘိ၊ပ္ပ၊သ၊နော်။ အ၊လွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝ၊တော်၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပါ၊ဒေ၊သု၊ခြေ၊တော်တို့၌၊နဝ၊တိ၊တွား၊ဝပ်၍၊ပ၊ရ၊မ၊နိ၊ပ၊ဋ္ဌာ၊ကာ ရံ၊လွန်စွာ၊ရှိ၊သော၊တုန်ဝပ်သော၊အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍။ ၊ကော၊သ၊နု မာ၊နံ၊ကယိ၊ရာ၊ထ၊ ကော၊သု၊အ၊ဿ၊သ၊ဂါ၊ရ၊ဝေါ၊ ၊ကော၊သု၊အ၊ပ၊ဓိ၊တော၊အ၊ဿ ကော သု၊ဿ၊သာ၊ရ၊ပ္ပ၊ဓိ၊တော၊တိ၊ ကော၊သ၊နု၊မာ၊နံ၊ကယိ၊ရာ၊ထ၊ကော၊သု အ၊ဿ၊သ၊ဂါ၊ရ ဝေါ၊ ကော၊သု၊အ၊ပ၊ဓိ၊တော၊အ၊ဿ၊ ကော၊သု၊ဿ၊သာ၊ရ၊ပ္ပ၊ဓိ၊တော၊ဟ္မ၊၍၊ ပ၊ဋ္ဌိ

တသားမေးလျှောက်အပ်သောဧကုဏ္ဏားအား၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ၊မာတာရိုဝိတရိစာဝိ၊ အဃောဧဒ္ဓမ္မိဘာဝတရိ၊ အာစရိယော စတုဏ္ဍမ္မိ၊သမဏာပြာဟ္မဏောသုစ၊ပ၊တောနမသေသဒုနဲ့တ္ထရေတိ၊မာတာရိုဝိ တရိစာဝိ၊အဃောဧဒ္ဓမ္မိဘာဝတရိ၊ အာစရိယောစတုဏ္ဍမ္မိ၊သမဏာပြာဟ္မ ဏောသုစ၊ ပ၊တောနမသေသအနုတ္ထရေဟူ၍ပည်း၊ အားမေးဝုန္ဆာပြုသနာကို၊ ဝိသဇ္ဇေန္တောပြေတော်မူလျက်၊ ဓမ္မံတရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ၊ကောသုအာဘယ်ဝုဋ္ဌိလ်တို့ဌ်ဌ်၊ မာနုံ၊ထောင်လွှားသော မာနု ကို၊နုကယိရာထ၊မပြုရာသနည်း၊ကောသုအာဘယ်ဝုဋ္ဌိလ်တို့ဌ်ဌ်သဂါ၎ဝေါ၊ ရှိသေလေးမြတ်ခြင်းရှိသည်ကို။အသ၊ဖြစ်စေရာသနည်း၊ကောသုအာဘယ် ဝုဋ္ဌိလ်တို့ဌ်ဌ်အပစိတိ်၊ရှိသေတုပ်ဝပ်ခြင်းကို၊ အသ၊ဖြစ်စေရာသနည်း၊ ကောသုအာဘပ်ဝုဋ္ဌိလ်တို့ဌ်ဌ်၊ သာရဝူဇိတောဝ၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းကို၊ အသ၊ဖြစ်စေရာသနည်း။ ၊မာတာရိုဝိ၊အမိဌ်ဌ်လည်းကောင်း၊ ဝိတာရိစာဝိ၊ အာဘဌ်ဌ်လည်းကောင်း၊အဃော၊ထိုဓာတပါ။ဧဒ္ဓမ္မိ၊အကြီးဖြစ်သော၊ ဘာ တရိစ၊အစ်ကိုကြီး အစ်မကြီးဌ်ဌ်လည်းကောင်း၊ စတုဏ္ဍမ္မိ၊ လေးယောက် မြောက်ဖြစ်သော၊အာစရိယော၊ဆရာဌ်ဌ်လည်းကောင်း။သမဏာပြာဟ္မဏော သုစ၊ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ဌ်ဌ်လည်းကောင်း၊ တောသု၊ထိုအမိအာဘအစရှိသော သူတို့ဌ်ဌ်၊မါနုံ၊ထောင်လွှားခြင်းမာနကို၊နုကယိရာထ၊မပြုကုန်ရာ၊တောတယာ သင်ဧကုဏ္ဏားသည်၊တောသု၊ ထိုအမိအတာအစရှိသောသူတို့ဌ်ဌ်၊ သဂါ ၎ဝေါ၊လေးမြတ်ခြင်းရှိသည်ကို၊အသ၊ဖြစ်စေရာ၏၊တောသု၊ထိုအမိအာ အစရှိသောသူတို့ဌ်ဌ်၊အပစိတောစ၊ ရှိသေတုပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း၊ အသ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ၊တောသု၊ထိုအမိအာဘအစရှိသောသူတို့ဌ်ဌ်၊သာရဝူဇိတောဝ၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းကို၊ အသ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ သိတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေး သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကတကိစ္စော။ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသော၊ အနာ သဝေ၊အာသဝေါကင်းသော၊အာရဟန္တော၊ရဟန္တာဌ်ဌ်၊နိပစ္စ၊ရှိသေတုပ်ဝပ် ၍၊မာနုံ၊မာနကို၊ အဇ္ဈဂြော၊ ထောင်လွှားခက်သန်မာနမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ နုတ္ထရေ၊ ကဲမိုးထူးကျွန်လွန်ပေကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမိဘစရှောင်းသူတော် ကောင်းတို့ကို၊နုမသေ၊ရှိခိုးရာ၏၊ ၊သော၊ထိုဧကုဏ္ဏားသည်၊တာယ ဒေသနာယ၊ထိုသို့ဟောရာဒေသနာကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ ပန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဋ္ဌိဇိတ္တာ။ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာကမ္ဘ ဋ္ဌာန်း၌၊ကမ္ဘံ၊စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ဖိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိကိုတ္ထနေနှ၊

အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို ပြောကြားခြင်းကို ကြောင်းရင်းမူလပဌာနပြု သဖြင့်၊ အညံ့အရဟာတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာဂရောနေ့ကြားလိုရကား။ ။စာတိ မဒေနမတ္တောဟံ၊ ပေါသေဗ္ဗမာနာ၊ စိစာဟာယာတိ၊ စာတိမဒေနမတ္တောဟံ၊ ပေ၊ သေဗ္ဗမာနာ၊ စိစာဟာတာ ဟူ၍ ဗုဒ္ဓမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်။ ။အဟံ၊ ဝါ သည်၊ စာတိမဒေနစ၊ အမျိုးစာတော်ဖြစ်သော မာန်ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ မတ္တော၊ မာန်ဖြင့်ခက်ထန်သည်ဖြစ်၍။ အစရှိ၊ ကျင်လည် လှည့်ပတ်တော်မူ၏။ ဘောဂဗုဿသရိယေနစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အပိုးခြင်း ကြောင့်သည်းကောင်း။ သဗ္ဗာနဝဇ္ဇာ ရှုပေနစ၊ သဗ္ဗာန်အခပင်းရှစ်အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဒမတ္တော၊ မာန်ဖြင့်ယစ်သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ အစရှိ၊ ကျင်လည်လှည့်လည်ရတော်။ ။အတ္တနာ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့် သမကံ၊ စာတ်အစရှိ သည်တို့ဖြင့်တူမျှ သော သူကိုလည်းကောင်း၊ အတိရေကဗျူ၊ လွန်ဖြတ်သော သူကိုလည်းကောင်း။ ကိဋ္ဌိ၊ တရုံတယောက်သောသူကိုမျှ၊ နမညိသံ၊ ငါနှင့် တူ၏ဟုမထင်မှတ်။ အတိမာနံ အတိမာနေန၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကြောင့်၊ ဟ၊ တာ။ ကူးပြိုဗျက်ဆီးအပ်သော ကုသိုလ်အရကောင်းမှ ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ဗာလောဝါ ဒါ ရိုက်၏။ ပဏ္ဍိတော်၊ ထိုမာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဆရာသမား တို့အားသော်လည်းရှိ သေခြင်းမရှိသောအားဖြင့်လွန်စွာခက်ထန်၏။ ဥဿိ တဒ္ဓဇော၊ တက်ကြွခြင်းဖြင့်ဗိုက်ကားထောင်အပ်သော တံခွန်မာနရှိ၏။ ။မာ ဟရုံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရဏ္ဍာ ဝိ၊ အာဘာကိုလည်းကောင်း၊ အညော ဝိ၊ တပါးသောရှိသေထိုက်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂရုသမ္ဘတော၊ ဧခ ပေါ်အားပြုအပ်သောသူဟူ၍သမုတ်အပ်သောသူ၌လည်းကောင်း။ မာ နဏ္ဍော၊ မာန်ဖြင့်ခက်ထန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရော၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ကိဋ္ဌိ၊ တရုံတယောက်သော သူကိုမျှ၊ နအာဘိဝါ ဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ။အဂ္ဂီ၊ လှ ဆိုးပါးတို့ထက်ဖြောက်တော်မူသော၊ သာရထိနံ၊ မယဉ်ကျေးသေးသောလူ ယောက်ျားနှတ်ယောက်ျား တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမတတ်သော သူဘို့ထက်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလွန်ဖြတ်တော်မူသော၊ တပန္တံ၊ သောက်ပသော၊ အာဒိစ္စံ ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ တပန္တံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဘိက္ခုသံဃသဟ ရက္ခတံ၊ ရဟန်းသင်္ဃာတို့ဖြင့်ဝန့်ရံအပ်သော၊ ဝိနာယကံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို ဒိသွာ၊ ဖူးဖြင်ရ၍။ ။မာနံစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာနကိုလည်းကောင်း၊ မဒဉ္စ၊ မါနိုယစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆဠေတ္ဝါ၊ စွန့်ပြီး၍ ဝိပ္ပသန္နေန၊ ကြည် ဖွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်တော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားကို၊ သိရသော၊ ဦးဖြင့်၊ အာဝိ

ဝါခြေသိ၊ ဂိုဏိုးပြု၊ ၊အာတိမာနောစ၊ငါသာလျှင်ဖြတ်၏ဟု မှန်ကင်းကဲ့သို့ ထောင်လွှားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အာတိမာနကိုလည်းကောင်း၊ ဩဗမာနောစ၊ယုတ်သောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုသမူဟတာ၊ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ အတ္ထိမာနောဃ၊ငါဟူသော မာနကို၊သမုစ္ဆိန္နော၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ။သင်္ဂေ၊အသုံး၊ရုံကုန်သော၊ မာနဝိဓာ၊သေယျမာန်အစရှိသောကိုးပါး၊သော မာနတို့ကို။ ဟတာ၊ပယ်ဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊တတိယဒေနမတ္တောဟာ နို့။အာတိမဒေနမတ္တော ဟံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဥဒိစ္စေ၊ ဖြင့်ဖြတ်ထင်ရှား သော၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုရေဟိတ်ပုဏ္ဏား၏ဌာနေ၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ မာဒိသော၊ ငါနှင့်တူသော၊ ဥဘတော၊ မိဘနှစ်ပါး၌မူ။ သုဇာတော၊ ဆွေမျိုးခုနစ်ရစ် ကောင်းစွာဖြစ်သော၊အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ကုသမာနေန၊အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်ဖြင့်၊မတ္တော၊ခက်ထန်သော မာနရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာနဋ္ဌဒ္ဓေ၊ ခက်ထန်သောမာနရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ ကျင်လည်လတ္တံ့ပတ်ရ၏၊ဇာတိ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘောဂဇာသရိ ယေနစာတိ၊ ဘောဂဇာသရိ ယေနစဟူ သည်ကား၊ဟောတုဘူ၊တနှ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝိဘဝေနစ၊ စည်း စိမ်ဥစ္စာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိပစ္စေနစ၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂသမ္ပဒဿ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာသရိယ သမ္ပဒဿ၊အစိုးခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုရင်း၊ပဋိစ္စ၊စွဲမှီကပ်ရောက်၍၊သမုပ္ပန္နေ နှ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော၊မာနေနှ၊မှန်ကင်းတမျှထောင်မာနဖြင့်၊မတ္တော၊ယစ် မေသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊အစရိ'၊ကျင်လည်ရပြီ၊ဇာတိ၊ဤသည်ကား ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဏ္ဌာနဝဏ္ဏော ရူပေနာတိ၊ သဏ္ဌာနဝဏ္ဏော ရူပေနဟူသည်ကား၊ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပတ္တိ၊ အလုံးအရုပ်ရှိပြည့် စုံခြင်းသည်၊ သဏ္ဌာနံ၊ သဏ္ဌာနမည်၏၊ ဩဒါ တာသာမဇာတာဒိဆဝိ သမ္ပတ္တိ၊ဖြူသည်၏အဖြစ်ရှေသည်၏အဖြစ်အစရှိသောအရေ၏ပြည့်စုံခြင်း သည်။ဝဏ္ဏော၊ ဝဏ္ဏမည်၏၊ အဂ်ပစ္စင်္ဂ်သောဘာ၊ ရွှေလက်အင်္ဂါ ၂၏ တင့် တယ်ခြင်းသည်၊ရူပံ၊ရူပမည်၏၊ဇာတိဝိ၊ဤသို့ဖြင့်ဆိုရာ၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေ နှ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ မဒမတ္တောတိ၊ မဒမတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ တောဘ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားမှ၊အညေနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊မဒေန၊

ယစ်ခြင်းဖြင့်၊မကြွေး၊ယစ်သစ်ဖြစ်၍၊အဟံ။ငါသည်၊ အစရိ၊ကျင်လည်လိုသည့်ပတ်ကျက်စား အစ်ပြု၊နတ္တနောသမကံကိုဖြတ်၊ နတ္တနောသမကံကိုဖြတ်ဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊ငါ၏။သမကံ၊ တူမျှသော၊သဒိသံ၊ တူမျှသော၊ စဝ်တိအာဒိဟု၊စောတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သမာနံဝါ၊တူမျှသောသူကိုလည်း ကောင်း။အတိရေကံဝါ၊မိမိထက်လွန်သော သူကိုလည်းကောင်း။ ကိုယ်၊ တစုံတယောဟိသောသူကိုမျှ၊နမည်ဿံနမည်၊မထင်မှတ်၊အမိုက်၊စောတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်မိမိထက်ကဲလွန်သောသူသည်၊ကုတော။ အာဘယ်မှာ ရှိတော့အုံနည်း။ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယော၊အလိုတော်တည်း။အတိ မာနဟာတောဗာလောတိ၊အတိမာနဟာတောဗာလောဟူသည်ကား၊အဟံ၊ ငါသည်၊ဗာလော၊ရိုက်၏။တတောဗာလတာဝတော၊ ထိုသို့ရိုက်သည်၏ အဖြစ်အကြောင့်။အတိမာနေန၊အလွန်သောမါနဖြင့်၊ခတုပဟာတကုသလာ တူးဖြိုဖျက်ဆီး၊အပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသနော၊နေ၏၊တ တောဝေ၊ထိုသို့နေသောကြောင့်သာလျှင်။ပတ္ထဒ္ဓေ။ အလွန်ခက်ထန်သော မာန်ရှိ၏။ဥသိတတ္ထဒေ၊ တံဆွန်းအာဟန်သန္ဓာန်မပြတ်စိုက်ဆောက်အပ် သောမာန်ရှိ၏၊တဇ္ဇသေန၊ထိုမာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ဂရုနဋ္ဌိ၊သရာဖြစ်သော သူတို့အားလည်း၊နိပစ္စကာရသီ၊ရိုသေဘုရိုဝပ်ခြင်းကို၊အကရုဏာတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ဘုသံ၊လွန်စွာ၊ထဒ္ဓေ။ခက်ထန်ကြမ်းတန်း၏။ အနောနမိ တာဒုန္ဓလဇာတော၊ မကိုင်းညွှတ်သောတက်ကြွသော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥသိတမာနထဒ္ဓေ၊ထောင်လွှားသောမာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဏ္ဏမေဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်ပြီ သောအနက်ကို၊ပါဟာဒုတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း ဌါ၊မာတရဏ္ဍာ့အာဒိ။ မာတာရံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ။ဆိုတော် မူအပ်၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အညေတိ၊ အညေဟူသည်ကား။ ဗေဠဝါ ဟု၊အခစ်ကိုကြိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမဏာပြာဟ္မဏေစ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဂရုသမ္ဘဝေါတိ၊ဂရုသမ္ဘဝေါဟူသည်ကား၊ဂရုတိ။ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောသူဟူ၍၊ သမ္ဘဝေ၊ သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဂရုဗ္ဘာနိယေ၊ရိုသေလေးမြတ်သောအရာ၌ အားထားအပ်သောသူတို့ကို၊ အနာဒရောတိ။အနာဒရောဟူသည်ကား၊ အာဒါရဂေါဝိတော၊ ရိုသေလေး မြတ်ခြင်းကင်း၏။ ဒိသ္သာဝိနာယကံအဂ္ဂန္တိ၊ ဒိသ္သာဝိနာယကံအဂ္ဂံဟူသည် ကား၊ဧကံ၊ဤသို့၊မာနထဒ္ဓေ၊ခက်ထန်သောမာနရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဝ ရဏ္ဏော၊လွှဲလည်စည်။ ဒိပ္ပဓမ္ဓိကသမ္ပရာယိကပရမေဏ္ဍေဟိ၊ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ် သောအကျိုးစီးပွါး၀ေမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွါးတို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊

ကျွဲကိုကိုမျှားစွါဝေနေယျှာတို့ကို၊ ဝိနယနေတော၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သော ကြောင့်၊ သယမ္ဘူ၊ တာယ၊ ကိုယ်တော်၏အလိုလိုဖြစ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ နာယကဘာဝတော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနာယကဲ၊ ဝိနာယကမည်တော်မူ၏။ သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာမလတ်နတ်နှင့်တကွ သော၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ သိလသမာဓိဟု၊ သိလအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝတော၊ ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂ၊ အဂ္ဂမည်တော်မူ၏။ ဝုဏ္ဏသဒ္ဒါနုံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမဟုတ်သောသူ တို့ထက်၊ အစ္ဆရိယ၊ တာယ၊ ကဲလွန်သောကျေး။ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒမနတော။ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သာရထိနုံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတတ် သောသူတို့ထက်၊ ဝရုတ္တမံ၊ အလွန်ဖြတ်တော်မူသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန် သျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်တော်မူသော၊ ဗျာမပ္ပဘာဝဒိဿြဘာသေန၊ တလံမျှလောက် သောရောင်ခြည်တော်အစရှိသောအားရောင်တော်ဖြင့်၊ အာဒိစ္စပိ ဝ၊ နေမင်း ကဲ့သို့၊ တပန်နှံ၊ တောက်ပတော်မူသော၊ ဩဘာသနှံ၊ တောက်ပတော်မူ လျက်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ၊ ရဟန်းသံဃာ နောက်ပါဝန်းရံခြံရံတော်မူ လျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေနှံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနုံ၊ အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်တော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ် စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မူးဖြင်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်တော် ကြောင့်၊ သန္ဓန္ဓိတော၊ ချိန်းမောင်းထိုးတား ချောက်ချားသည်ဖြစ်၍၊ အာ ဟေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော၊ ဖြတ်၏။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော မာရ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဘောဂမဒါဒိမဒဠ္ဠ၊ စည်စိမ်ကြောင့်ယစ်သောဘောဂမဒအစရှိ သောမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒေဘွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိပ္ပ သန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သိမုသာ၊ ဦးဖြင့်။ အာသိ ဝါ ဒေသိ၊ ဟိုခိုးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်း တည်း။ ကထံ ပန၊ အသို့လျှင်၊ အယံ၊ ဤဇေတုတ္တရားသည်၊ တထာ၊ ထိုသို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာနထဒ္ဓေ၊ ခက်ထန်သောမာရ်ရှိသည်၊ သမာ နော၊ ဖြစ်လျက်၊ သတ္ထုဒဿနမတ္တေန၊ ဖြတ်စွာဘုရားကိုမူ မြင်ရကာမျှဖြင့်၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ဖြစ်အံ၊ ဇေဋ္ဌ၊ ဤစကားကို၊ ဇေဋ္ဌ၊ ဤသို့။ နခေါ ပနဒဠ္ဠီ၊ မမှတ်အပ်သည် သာလျှင် တည်း၊ သတ္ထုဒဿနမတ္တေန၊ ဘုရားကိုမူးမြင်ရကာမျှဖြင့်၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ နပ ဟာသိ၊ မပယ်၊ နမာနဗ္ဗြဟာနာ၊ မာန်ကိုမပွါးစေတဲ့၊ သာဂုတိ အာဒိကာယ၊

သာဇုအာစရိသော၊ဒေသနာယပန္၊ ဒေသနာဖြင့်ကား၊ မာန်၊မာန်ကို၊ပဟာသိ၊ပယ်စွန့်၍။တံ၊ထိုဒေသ နာ၊တော်ကိုမှီ၍ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊မာနမဒဠ္ဆဏေ့ကွာ၊ဝိပ္ပသနေ့နေ့စေတသာ၊သိရသာအာဘိဝါဒေသိန္တိ မာနမဒဠ္ဆဏေ့ကွာ၊ ဝိပ္ပသနေ့နေ့စေတသာ၊သိရသာအာဘိဝါဒေသိ ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ဝိပ္ပသနေ့နေ့စေတသာတိစ၊ ဝိပ္ပသနေ့နေ့စေတသာဟူ သောပါဠိ၌လည်း။ ´ ဈာ ဣ ဣ ။ တ ။ လ ။ ဘ ။ ´ ဈာ ဣ ဣ ။ တ ။ လ ။ ဘ ။ ´ ။ ကရဏာဝစနံ။ ကရိ၏း၊ဝိဘတ်ကို၊ဒုဠ္ဠဘိ၊ဌတ်အာဝ်၏။ အဟာမေ၀၊ငါသည် သာလျှင်၊ သေ့ဌာ၊မြတ်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့။ ပ၀ဏ္ဏော၊ဖြစ်သော၊မာနော၊အာ လွန်မာန်မူခြင်း၊ဂိုသည်ဖြစ်၍၊အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်း၊ဂိုသည်ဖြစ်၍ ဈာမေပန၊ဤသူတို့သည်ကား၊နိဟီနာ၊ယုတ်ကုန်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့။အညေ၊တ ပါ၊သောသူတို့ကို။ ဟီနတောဒဟန္တိ သ။ အယုတ်အား၊ဖြင့်ထား၊သောသူ ၏၊မာနော၊မာနကို၊ဩမာနော တိ၊ဩမာနဟူ၍၊ ဝဒန္တိ ၊ဆိုတော်မူကြကုန် ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊သေ့ယျာ၊မြတ်သည် အတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ဈာတိပန၊ဤသို့လျှင်၊ အညံ၊သူတပါ၊ကို၊အတိက္ကမိတ္မာ၊လွန်၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သေ့ယျ တော၊အမြတ်အား၊ဖြင့်၊ဒဟန္တိ သ၊ထား၊သောသူ၏။ ပ၀ဏ္ဏော၊ဖြစ်သော မာနသည်၊သေ့ယျမာနော၊အလွန်သောမာန်မည်၏၊ အတိမာနော၊အလွန် သောမာန်မည်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဟီနော၊ယုတ်သည်။ အတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ဈာတိ၊ ဤသို့၊ပ၀ဏ္ဏော၊ဖြစ်သောမာန်သည်၊ ဟီနမာနော၊ယုတ်သောမာန်မည်၏၊ ပဟီနာသုသမူဟတာတိ၊ ပဟီနာသုသမူဟတာဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌိမ မဂ္ဂေဟိ၊အောက်မဂ်သုံးတန်တို့ဖြင့်၊ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊အဂ္ဂမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ သမုစ္ဆိတ တာ၊ကောင်းစွာပယ်ဖြတ်သတ်အာဝ်ကုန်ပြီ၊ အတ္ထိမာနောတိ၊ အတ္ထိမာနော ဟူသည်ကား၊သေ့ဌာဟမတ္ထိတိ၊သေ့ဌာဟမတ္ထိဟူ၍ လည်း၊ကောင်း၊ခန္ဓေ အာဟန္တိ၊ခန္ဓေအဟံဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ဂဟဏ၀ေသေန။ ငါဟူ၍ယူခြင်း ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပ၀ဏ္ဏမာနော၊ဖြစ်သောမာနတည်း၊သတ္တိတိ၊ သတ္တိဟူ သည်ကား၊ကေ၀လံ၊သက်သက်၊ အာတိမာနောအတ္ထိမာနော၀ေ၊ အလွန် သောမာန်ခန္ဓာငါးပါး၊ကို၌ဖြစ်သောမာန်သည်သာလျှင်၊ နုမဟုတ်သေး၊ အ၀ယ၊ခေါ်စင်စစ်သောကား။ သေ့ယျမာနုဒယော၊ သေ့ယျမာန်အာစရိကုန် သော၊နု၀ပိဓာ၊ကိုးပါး အပြား၊ရှိသောမာန်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊အနုဿ ဝေ ဒေန၊အာသုံ၊မရှိသော အပြား၊အား၊ဖြင့်။ အနေကဝိဓာစ။ များသောအပြား၊ရှိ သောမာနတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊သတ္တေ၊အလုံ၊စုံကုန်သော၊ မာနဝိဓာ၊မာန်

အရတို့ကို၊ မာနကောဋ္ဌာသေ၊ မာန်အရတို့ကို၊ ဟတာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ကြ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေနှ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုဿာတိတာ ၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ဟူတိ၊ ဤသည်လျှင်ဇော်နှမထေရ်၏အမှုနှင့်စကားရပ် အကြီးသာတည်း။ ဇော်နှတ္တေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ဇော်နှမ၊ထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၁၉-သုမနတ္ထေရဂါထာ၊

ယဒါနုဝေါပဗ္ဗဇိတောဘိအာဒိကာ၊ယဒါနုဝေါပဗ္ဗဇိတော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုမနတ္ထေရသား၊သုမနမထေ ရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယင်္ဂါ ဤသုမနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္တေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ကူးသောကံလွန်းသော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ ဝုညာနိ၊ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊သိဒိ သေ၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊မာလာကာရကုလေ၊ ပန်းကုန်သည်၏အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ။ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည် ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တောရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟဒါသံ၊တနေ့သ၌၊ဘဂဝန္တံ၊ သုနိုးတော်ရှောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊သိဒ္ဓိ ၊သိဒ္ဓိဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပဿိတွာ ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော။ကြည်ညိုခြင်ပြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနပုပ္ဖေဟိ၊မုလေးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊အာကာသိ၊ပြု၏၊သော။ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုပန်းလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု။နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ဣမဿိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့ဝေါတမဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။အညတရသော၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်မထင်ရှားသော၊ဥပါသကာသား၊ဒါယကာ၏၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ပဋိသန္ဓိ ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏။ သော်စဉ်ပါသကော၊ထိုဒါယကာသည်လည်း။ အာယသ္မတော၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊အနုရုဒ္ဓထေရသား၊အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အားကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ထိုဥပါသကာအား၊တတော၊ထိုသူယောပဋိသန္ဓေနေသည်မှ၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ဇာတဇာတာ၊မွေးတိုင်း

ဖွါးတိုင်ကုန်သော၊ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊မရိ သု၊သေကုန်၏။ အလံ၊ ငါသည်၊ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကေံဝုတ္တံ၊တယောက်သောသား၊ကို။ သစေလ ဘိသာမိ။အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊သော၊ထိုသား၊သူငယ်ကို၊ အယျသာ အနုရုဒ္ဓထွေရ၊သား၊အရှင်အရုဏုဒ္ဓါမထေရ်၏။သန္ဓိကော၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇေသာ မိ၊ရှင်ပြုစေအံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊တောန်း ထိုဥပါသကာသည်၊စိတ်တံ့၊စိတ်ကို၊ဥပ္ပါ ဒေသိ၊ဖြစ်၊စေ၏။သော၊ထိုသူငယ်သည်လည်း၊ ဒသမာသစ္စယေန၊ဆယ် လလွန်သဖြင့်၊ဇာတော။ ဖွား၊သည်ရှိ၊သော်၊ အရောဂါယော၊အနာရောဂါ ကင်း၊ကွာ၊သည်ဖြစ်၍သာ၊သျှင်၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဝေဒ္ဓေါ၊ကြီး ပွါး၊သည်ဖြစ်၍။သတ္တဝဿိ၊ကာ၊ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ် ၏။ဝိဇာ၊အာဘသည်၊ထေရ၊သား အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ သန္ဓိကော။အထံ၌၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရှင်ပြုစေ၏။သော၊ထိုအမျိုး၊သား၊သည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရှင်ပြု၍၊တ ကော၊ထိုရှင်ပြုပြီး၊သည်ဖ ပရိပက္ကဉ္စာဏာတာယ၊ရင့်ကြီး၊သော၊ပါရမီဉာဏ် သမ္ပာရရှိသည်၏အဖြစ်၊ကြောင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ ဘဝ်ပ်ိုး၊ဖြန်း ခြင်း၊အမှုကို၊ကရောန္တော။ ပြုသည်ရှိ၊သော်၊နစိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်ဒိပင် လျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိ၊ညာ။ ခြောက်ပါး၊သော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ထေရ်၊အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ပါနီ ယံ၊သောက်ရေကို၊ အာဟာရိသာမိ၊သောင်အံ့၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဃဋံ၊အိုး၊ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၊သောင်၍၊ဆုဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုး၊ဖြင့်၊အနောတတ္တဒဟံ၊အနုဝတ္တတ် အိုင်ကို၊ အဂမာသိ၊သွား၊လေ၏။အထ၊ထိုသို့သွား၊သော်အခါ၌၊ ကော၊တ ကောင်သော၊မိဏ္ဍာ၊ဗိဠဒ္ဓကော၊ ဖွား၊သော်အယူရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊နဂါ၊ မင်း၊သည်၊ အနောတတ္တဒဟံ၊ အနဝတ္တတ်အိုင်ကို၊ ပဒုမ်ဆွာ၊ခေတ္တော၊ဖုံး

 လွှမ်း၊လျက်၊သတ္တက္ခတ္တုံ၊ခုနစ်ပတ်၊တောင်၊ရန်၊အခွေဖြင့်၊ပရိက္ခိပိတ္တွာ၊ဝန်း ရံ၍၊ဥပရိ၊အထက်၌၊မဟန္တံ၊ကြီး၊စွာသော၊ဖဏံ၊ပါး၊ဖြင်ကို၊ ဂဝတ္တွာ၊ပြု၍၊ သုမနသာ၊ သုမနသာမ၊ဏာအား၊ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၊ဂဟေတုံ၊ယူ၏ သောဌာ၊ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နဒေတိ၊မပေး၊သုမ၊နာ၊ သုမနသာမ၊ဏော သည်၊ဂရုဠရုပ်၊ ဂဠုံ၊ရုပ်ကို၊ဂဟေတ္တွာ၊ယူ၍၊ တံနာဂရာဇံ၊ထိုနဂါး၊မင်း ကို၊အာသိဘရိတ္တွာ၊နှိပ်နင်း၍၊ပါနီယံ၊သောက်ရေကို၊ဂဟေတ္တွာ၊ယူ၍၊ထေ ရသား၊အနုရုဒ္ဓါမ၊ထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာ၊အရပ်သို့၊ ဥဒ္ဒိသ၊ခဲ့ည်၍၊အာ ကာသေန၊ကောင်း၊ကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ပျံ၊ကြွ၊တော်မူ၏။ တံ၊ထိုသုမနသာမ ဏောကို၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဧတဝ၊နု၊ဧတဝ၊နဲ့ကျောင်း၊တော် ၌၊နိသိန္နော၊နေ၊တော်မူ၊ကျက်၊တထာဂတ်ဆုံ့၊ထိုသို့သော၊အခြင်း၊အရာ၊အား

ဖြင့်လာသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်တော်မူ၏၊ မမြင်သေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သောရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဣမံ၊ ဤသုမနသာမဏေကို၊ ပသဿ၊ ရှုလော၊ မှတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတုဟိဂါထာဟု၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ တာသ၊ ထိုသုမနသာမဏေ၏ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အထပန္ဓာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုမနဘိက္ခုရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊ ယဒါပဇ္ဇဖိတောနဝေါ၊ ပ၊ မာမံ ဥညှတိ မှန္ဓတိတိ၊ ယဒါပဇ္ဇဖိတောနဝေါ၊ ပ၊ မာမံ ဥညှတိ မှန္ဓတိဟု၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဝသေန၊ ကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆဂါထာ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ဂါထာတို့တွင်၊ အာဒိတော၊ အစဦး၊ ဒွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို။ သုမနဘိက္ခုရေ၊ သုမနမထေရ်သည်ပင်လျှင်၊ ဘာသိတာ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟုတရာ၊ ဤမှတပါး၊ ကုန်သော။ စတာသော၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ တံ၊ ထိုသုမနမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တေန၊ မြှင်းမွမ်းလိုသဖြင့်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ ဧကေ ဏ္ဍံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ သုမနဘိက္ခုရော၊ သုမနမထေရ်သည်၊ ပန္ဓာ၊ နောက်မှ၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဝသေန၊ ပြောကြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဧဝတိယာ၊ မြေးမှားသည်မှ၊ သတ္တဝသိ ကော၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိသေးလျက်၊ နဝေါပဇ္ဇဖိတော၊ ရှင်ပြုသစ်စဖြစ်သော ငါသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သန္ဓိ ဘိန္ဒံ၊ နဂါးမင်းကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုဖြင့်၊ အာဘိဘရိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အနော တတ္တာ၊ အနာဝတတ်အမည်ရှိသော။ မဟာသရား၊ အိုင်ကြီးမှ၊ ဥပဏ္ဏာ ယသား၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူ၏။ တ တောဝ၊ ထိုသို့ဆောင်သောအခါမှ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧတေ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဝိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊သာရိ ပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ အဏ္ဏတ်ံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောသမာဓိရှိသော၊ ဥဒကကုမ္ဘံ၊ ရေအိုးကို။ အာ ဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ အာဂန္တွာ၊ လာသော၊ ဣမံ ကုမာရကံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ ပသ၊ ရှုလော၊ ၊ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညှိတွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အကျင့် ဝတ်ဖြင့်၊ ကလ္လာဏဇ္ဈာသယာ ပထော၊ ကောင်းသောဇ္ဈာသယာဝုတ်ရှိသော။ ဣဒ္ဓိယာ စ၊ တန်ခိုးအာဂုဏ်လည်း၊ ဝိသာရဒေါ၊ အလွန်လိမ္မာသော၊ အနုဗ္ဗဏ္ဏသ၊

အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၏၊ သာမဏေရော၊ တပည့်ဖြစ်သော သာမဏေတည်း၊ အာဇာနိယေန၊ အာဇာနည်ဖြစ်သောအရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ အာဇ ညော၊ လွန်စွာမဂ်ဖိုလ်တရားကိုသိစေအပ်ပြီးသော၊ သာဓုနာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ပြား စီးပွါးအကျိုးအားကို အလိုဠ်နည်းပြီးစေတတ်သော အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊သာဓုကာရီတော၊လောကီလောကုတ္တရာနှစ် ပြားသောအကျိုးစီးပွါးကိုကောင်းစွာပြီးစေတော်မူအပ်သော၊အနုရုဒ္ဓေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ဝိနိုတော၊ ဖြတ်သော ပညာဖြင့် ဆုံးမတော်မူအပ် သော၊ကတာကိစ္စော၊ပြီးအပ်ပြီးသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသောအနုရုဒ္ဓါမတော်ရှင် သည်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်စေအပ်သော၊ ။သော၊ ထိုသုမနသာမဏေ သည်၊ပရေမ်၊လွန်မြတ်သော၊သန္တိ ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍၊အကုပ္ပတံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္ဓိ၊ကတ္တော၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ သုမနောသုမနအမည် ရှိသော၊သာမဏေးရာစ၊ သာမဏေသည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာ၊ညှဉ်းရှ ဟန်ကျော်၏အဖြစ်ကိုမသိစေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဒ္ဓတိ၊အလိုရှိ၏၊ ။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊သန္ဓိတိန္ဒ္ဓိ၊ သန္ဓိတိန္ဒ်ဟူသည်ကား၊နာဂရုဇ်၊နု ဂါးမင်းကို၊တတော၊ကိ၊တတောဟူသည်ကား၊တတ္ထ၊ထိုရေကိုဆောင်ယူ သောအခါ၌၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နဝေါ၊ပဇ္ဇဒိတော၊ရှင်ပြုသစ်စဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘွားသည်မှ၊ သတ္တ၀ဿိကော၊ ခုနစ်နှစ်သားရှိ၊သားသောငါ သည်၊ဣဒ္ဓိဗလေန၊တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်။ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နာဂရာဇံ၊နဂါးမင်းကို၊အာဘိဘ၊ဝိတ္တာ၊နှိပ်နှင်.၍၊အနောတတ္တဒဟာတော၊ အနု၀တတ်အိုင်မှ။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏၊ ပါနိယံ၊သောက် ရေကို၊အာဟရာမိ၊ဆောင်ယူ၏၊တဿိ ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ဤ

☰ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။မံ၊ငါ့ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊မယှံ၊ငါအား၊ သဇ္ဇာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေံ၊ဤစကားကို။ အဗြိုဝိ၊ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ဒဿနေန၊ဖြလိုသောကြောင့်၊သာရိပုတ္တရာမံ၊သာတိ အာဒီ၊ သာရိပုတ္တရာမံ၊သဒ္ဒါသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ဟော တော်မူ၏၊ အစ္ဆရိယံ၊သုသမာဟိတန္တိ၊ အစ္ဆရိယံ၊သုသမာဟိတံ ဟူသည် ကား၊ဝိသယစ္ဆရိယဘာ၀ေန၊မိမိ၏အစ္ဆရိယသန္တာန်၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂဝ လသမာဓိနှာ၊အရေဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်၏၊ ။ပါသာဒိကေန၀ဏ္ဏေနာတိ၊ ပါသာဒိကေန၀ဏ္ဏေနဟူ သည်ကား၊ပသန္နာနံ၊ကြည်ရှုကုန်သောသူတို့၏၊ပသာဒါ၀ဟေန၊ကြည် ညှိဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သော။ အာစာရ၀ဏ္ဏေန၊ အကျင့်၀တ်ဖြင့်၊ဣဒံ၊

ဤပိဘတ်သည်၊ ကရဏာတွေ့ကရိကိုးအနက်၌၊ ကရုဏာ၀စနံ၊ကရိကိုပိ ဘတ်တည်း၊ ကလျာဏာဇာရိယာပထောတိ၊ ကလျာဏာဇာရိယာပထောဟု သည်ကား၊သမ္ပန္နဇာရိယာပထော၊ပြည့်စုံသော ဇာရိယာဝုတ်ရှိသော၊ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ ပါသာဒိကေနဝတ္ထေနာတိ၊ ပါသာဒိကေနဝတ္ထေနဟု သော ဤပိဘတ်သည်၊ဇာတ္ထ ဇ္ဇ။တလက္ခဏေ၊ဇာတ္ထ ဇ္ဇ။တလက္ခဏာအနက်၌၊ ကရုဏာ၀စနံ၊ကရိကိုးပိဘတ်တည်း၊ သမဏာသ၊ရဟန်း၏၊တာ၀ေါ၊ အဖြစ် တည်း၊သာမညံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊တဒတ္ထံ။ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ကရောတိပ၀တ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ် ၏၊ဇာတိ၊ထို့ကြောင့်၊သာမဏေရော၊သာမဏေမည်၏၊သာမဏေဟု ဆိုသော၊ သာမဏေကို၊လာတိ၊ရအာဝ်၏၊ဇာဒ္ဓိယာစရိသာရုဒေါတိ၊ဇာဒ္ဓိယာစရိသာရု ဒေါဟု သည်ကား၊ဇာဒ္ဓိယမ္ပိ၊တနိုင်းအာရာ၌လည်း။ ဗျတ္တော၊လိမ္မာ၏၊ သုကုသလော၊အလွန်လိမ္မာ၏၊ ၊အာစာနိယေနာတိ။ အာစာနိယေနဟု သည် ကား၊ဝုရိသာစာနိယေန၊ယောကျ်ားမှန်ရှည်အာစာနည်ဖြစ်သော၊ အတ္ထ ဟိတပရဟိတာနံ၊မိမိအကျိုးစီးပွါးသူတပါးအကျိုးစီးပွါးတို့ကို၊ သာဓေ နော၊ ပြီးစေတတ်သော်ကြောင့်၊ သာ၀ုနာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ကတာကိစ္စေန၊ပြုအပ်ပြီးသောမင်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊အနုရုဒ္ဓေန၊ အနု ရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊သာ၀ု၊ကောင်းစွာ၊ ဥဘယဟိတသာ၀ကော၊ လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ပြားသော အပွါးအစီးကိုပြီးစေတတ်သော၊ ၀ါ၊တနည်း ကား၊သဒ္ဒ၊ ကောင်းစွာ၊အာ၀ဇ္ဇော၊ လွန်စွာသိတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာရိ တော၊ဆုံးမအပ်၏၊ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ အ၀ိဇ္ဇာယ၊ အ၀ိဇ္ဇာယ ပညာဖြင့်၊ဝိနိတော၊ဆုံးမအပ်၏၊အသေက္ခဘာ၀ါပါဒနေန၊ရဟန္တာအဖြစ် သို့ရောက်စေသဖြင့်၊သိက္ခိတော၊ကျင့်စေအပ်၏၊သိက္ခာပိတော၊ ကျင့်စေ အပ်၏၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊သုမနော၊ သုမနအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရော၊သာမဏေသည်၊ ပရမ်။ လွန်ဖြတ် သော၊သန္တိ ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ရောက်၍၊အ၀ဂ္ဂါ၀ိ၀ေ နေ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ အ၀ိ၀ဋ္ဋော၊ ရောက်၍၊ သန္ဓိကတ္တော၊မျက် မှောက်ပြု၍၊အတ္ထပစ္စက္ခံကတ္တော၊ ပိမိကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြု၍၊ အကုပ္ပ တံ၊ပျက်ခြင်းမရှိသော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အ၀ိ၀ဏ္ဏာ ၀ သ၊အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်၏၊ ပရ၊ရဂ္ဂံသ၊တတ္တော၊ လွန်ဖြတ်သည် ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မံ၊ငါ့ကို။ မာ၊ညှော၊ မသိစေသ တည်း၊အယံ၊ဤသူသည်၊ ဒိဏာသ၊ ၀ါ၊ရဟန္တာ၀င်တည်း။ ဇာတိ၀ါ၊ဤ

သို့လည်းကောင်း၊ သင်္ခတိသော၊ ခြောက်ပါးသော အတိတ္တာဒိရှိသော သူတည်း၊ ဟုတိ၀၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကောဓိ၀၊ တရုတ်ယောက်သော သူမျှလည်း၊ မာဇာနေယျ၊ မသိစေသတည်း၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဟုဆိုတိ၊ အလွန်အလိုရှိ၏၊ အတိသဒ်တိ၊ အလွန်အလိုရှိ၏ ဟုတိ၊ ဤသည်လျှင် သုမနမထေရ၏ ဂါထာအမှင့်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ၊သုမနတ္ထေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ သုမနမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆-ဆဋ္ဌနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၀-နှာတကတ္ထေရဂါထာ၊

ဝါတရောဂါဘိနိတောတိ အာဒိကာ၊ ဝါတ၊ ရောဂါဘိနိ၊ တော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ နှာတကမရနိသ၊ နှာကကရဟန်း၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤနှာတကခုဟန်းသည်လည်း၊ ပုရိမဇာတေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်မြတ်တို့၏ အထံတော်တို့၌။ ကဘာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ကူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ တတ္ထ ဘ ဝေ၊ ထိထိသို့သော ဘ ဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတ္ဝာ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊ ဝိဇ္ဇာနာဒီသု၊ အတတ်ပညာအစရှိသည်တို့၌၊ နိမ္မတ္တိ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ဂတော၊ ရောဟိုလေ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ နှာတာလက္ခဏာ ယောဂေန၊ ရှေ့ချိုခြင်းလက္ခဏာကိုပတ်ခြင်းဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကြောင့်၊ နှာတကောတိ နှာတကဟု၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုနှာတကသတ္တိ သား သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ တ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ရာဇ ဂဟာ သ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ တိယောဇနသတမဟာ ဝေ၊ သုံးယူဇနာပမာဏရှိ သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ အရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ နိ၀ါ ရေဟိ၊ ကျိတ်လမန်းတို့ဖြင့်၊ ယာ ပေ ဇ္ဇော၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠ္ဍိ၊ ခိုးကို၊ ပရိစယမာ နော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊ ဝ သတိ၊ နေ၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဃ ရေ၊ အိုးဌ၊ ဒိ ပ သ ဒိသံ၊ ဆိမ်းနှင့်အတူ၊ တ သ၊ ထို နှာတကရဟန်း၏၊ ဟ ဒယ ဘ ဇ ဏ် ရေ၊ နှလုံး၏အတွင်း၌၊ ပ ဇ္ဇ လ ဏ် ၊ တောက်ပ သော၊ အ ရ ဟ တ္တ ၊ ပ နိ သ ယံ၊

အရဟတ္တမဂ္ဂလိုလ်၏ အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ အာသဝေါ၊ သင်္ခါ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ ကြွတော်မူလေ၏။ သော၊ ထိုနာတကရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မူး၍ ဖြင့်ရ၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ ဝိဝိဓ၏၊ ဥပကပ္ပနနိယာမေနေဝ၊ သုံးဆောင်စားသောက်မွေးမြူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာရံ၊ ကျိတ်လမန်းတည်းဟူသော အစာအာဟာရကို၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇိ။ ထည့်ပေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤအာဟာ၊ တယောနိဝသေ။ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒတ္တွာ၊ ကပ်လှူ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ စတုတ္ထဒိဝသေ၊ လေးရက် မြောက်သော နေ့၌၊ ကုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ ပရမသုခမာလာ၊ အလွန်နှုးညံ့ကုန်၏။ ဂ၊ ထံ၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣမိနာ အာဟာရေန၊ ဤအာဟာရဖြင့်၊ ယာပေထ၊ မျှတကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တသ၊ ထိုနာတကရဟန်းအား၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယသင်္ခါသဂုဏ်၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောတဆဲ့နှစ်ပါးသောသင်္ခါသတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တာပ သော၊ နာတကရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တံ၊ ထိုနာတကရဟန်းကို။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တမဂ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တည်စေ၍၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ သော စပန၊ ထိုနာတကရဟန်းသည်ကား၊ တဏှာ၊ အာဘူသာသျှင်၊ ဝိဟာရဋ္ဌော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊ ဝါတာဗာဓေန၊ လေနာဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒုတော၊ ရှိပ်စက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ။ ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပဋိသန္ဓာရဏမုခေန၊ အားစုံစပ်စကားကိုပြောကြားခြင်းကို အရင်းမူလပြုသဖြင့်၊ တသ၊ ထိုနာတကရဟန်း၏၊ ဝိဟာရံ၊ သုံးနေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတ္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတရောဂါဘိနိတောတွံ၊ ဝိဟာရံ ကာနနေဝနေ၊ ပရိဠဟေ စေလူခေ၊ ကထံ ဘိက္ခု ကရိဿသိ ဟု၊ ဝါတရောဂါဘိနိတောတွံ၊ ဝိဟာရံ ကာနနေဝနေ၊ ပရိဠဟေ စေလူခေ ကထံ ဘိက္ခု ကရိဿသိ ဟူ၍၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကာနနေ၊ သံတာကြည်ကြည်မြည်ရာဖြစ်သော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝိဟာရံ ဝိဟာရေ ဟော နေသည်ရှိသော်၊ ဝါတရောဂါဘိနိ ထော၊ လေနာသည်

ဆောင်အပ်နိုင်စက်အပ်သော၊ တွံ့သင်ချစ်သားသည်၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစရေ၊ ရဲ့သောပစ္စည်းရှိသော၊ လူခေါ်လေရောဂါအားလျောက်ပတ်သောထော ပတ်အစရှိသောဆေးဘို့၏မရှိခြင်းကြောင့်ခေါင်းပါးသောအရပ်၌၊ ကထံ ကားရှိသည်။ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ။အာထပန္ဓာ၊ ထို့နောင်မှ၊ထေရော၊ နာ တကတွင်မထေရ၏ရှင်သည်၊ ဗိတိသုခဲနုဝိပုလေန(ပ)နတ္ထိဒါနိုဝုနတ္ထိ ဝေါ ကိ၊ဗိဘိသုခေနုဝိပုလေန(ပ)နတ္ထိဒါနိုဝုနတ္ထိ ဝေါဟူ၍ဣမာဟိသောသဂါထာ ဟု၊ဤကြွင်းသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထိနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သောနာတက ရဟန်း၏၊ဗိဟာရ၌သုံးနေခြင်းကို၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ။ဝိပုလေန၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ ဗိဘိသုခေန၊ ဗိဘိသုခဖြင့်၊သမုဿယံ။ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ဖရိတ္တွာ၊ပြန့်စေလျက်၊လူခံ၊ခေါင်း ပါးခြင်းသည်။အာဘိသမ္ဘော ဣဿာ ဝိ၊ရောက်သော်လည်း၊ ကာနုနော၊ သံတ ကြည်ကြည်ဖြည်ရာဖြစ်သောတော၌၊ ဝိဟာရိသာမိ၊နေပါတော့အုံ့၊သတ္တ ဗောဇ္ဈင်၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေတ္ဝာ၊ပွါးစေလျက်၊ ဒုဒ္ဒြ ယာနိစ၊ငါးပါးသောဒုဏ္ဍိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗလာနိစ၊ငါးပါ.သောဗိုလ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗျာနသုခုမသာမဝန္ဓာ၊နွားညှဉ့်သိမ်မွေ့သောအရှုပ်သမာ ပတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာ ရိသံ၊ဝိဟာရိသာမိ၊နေပါတော့အုံ့၊ကိုလေသောပါ၊ လုံးစုံမျှားစွာကိုးလသာ တို့မှ၊ဝိပုဝမဂ္ဂံ၊ပဋိပုဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့်လွတ်သော၊သုဒ္ဓစိတ္တံ၊ ညစ်ကြေးမတင် စင်ကြယ်ဆုံးသောစိတ်ရှိသော၊အနာဝိလံ၊နောက်ကျိုခြင်းမရှိသောအရေပေါ်တွင် ဖိုလ်ကို၊ဆာဝိတ္ဝါ၊မပြတ်၊ပစ္စဝေက္ခတ္တာ၊ဆာင်ခြင်းသည်ဖြစ်၍၊အနာသဝေါ အာသဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်ချိန်၊ ဝိဟာရိသံ ဝိ၊ဟာရိသာမိ၊ နေပါတော့အုံ့၊ အာ၏ဘုန်း၊ အာ၏ဘုန်းသနှာနှင့် လည်းကောင်း၊ဗတိဒ္ဓါစ၊ ဗတိဒ္ဓသနှာနှင့် လည်းကောင်း၊ မေ၊ငါ၏အား၊ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့ သည်၊ဝိဏ္ဏာ'သု၊ထိုးကျွင်ကုန်၏၊အသေသာ၊အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သင်္ခေ၊ အာလုံးစုံကုန်သောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဥဒ္ဓ'ဆိန္နာ၊ဖြတ်အင်ကုန်ပြီ၊ ဝုန၊ တာဘန်၊နစဥ္ဇပ္ပဒုတု၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့၊ပစ္ဆိဇ္ဇန္တာ၊ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ ကို၊ပရိညာတာ၊ဝိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသော အာဝိဇ္ဇာမူလရှိသည်ဖြစ်၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ဒုက္ခ၏ကုန်ရာ အရေဟတ္တာဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊အနုပ္ပတ္တော၊မျက်မှောက်ပြုရပေပြီ၊ဒါနိ၊ယသုအာခါ ၌၊ဝုနတ္ထ ဝေါ၊တာဘန်ဘဝသစ်ခဲ့ဖြစ်ရခြင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ၊ ။

တဆူ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗျာနသုခုမသမ္ဘေနော်တိ၊ဗျာနသုခုမသမ္ဘေနောဟု သည်ကား၊ဗျာနသုခုမသမ္ဘန္ဓာဘာဝေန၊ ဗျာနိ်တည်းဟူသောနှုးညံ့သိမ်မွေ့သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်ခုံသည်အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဗျာနသုခုမံနာမ၊ ဗျာနသုခုမဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏။ အရှုပဗျာနံ၊အရှုပဗျာနံ ကိုရှု၏၊တဿ၊ထို့ကြောင့်၊အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုရသည်၊ အမှီ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုဝတ္ထောဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တေန၊ထိုဗျာနသုခုမသမ္ဘေနောဟူသောစကားကိုဆိုရသ့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိဟုဆိုအပ်သော နာတကမထေရ်၏၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိယာ၊ နှစ်ဘက်သောအာဘို့အစွန်းညစ်နွမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ဗျာနသုခုမန္တိ၊ပဒေန၊ဗျာနသုခုမံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဖလေသု၊အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌၊အဓိပညာသိက္ခာ၊အဓိပညာသိက္ခာကို။အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တေန၊ဗျာနဂဟဏေန၊ထိုဗျာနကိုယူသဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိတံ၊ နှစ်ပါးသောအာတို့အစွန်းညစ်နွမ်းသောကိလေသာတို့မှ လွတ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဘာဝေတိ၊ထင်စွာပြတော်မူ၏၊ ဝိပဿနာကိလေသေတိ၊ ဝိပဿနာကိလေသေဟိဟူသည်ကား၊ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယာ။ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့်သင့်သော ကိလေသေဟိ၊အလုံးရုံသောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊လွတ်၏၊တတောဝေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊သုဒ္ဓစိတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ၏၊ အနာဝိလသက်ပဿတာယ၊ မနောက်ကျိသောနေကျွမ်းဝင်တက်အဗျာပါဒဝိတက်အဝိဟိ သာဝိတက်တည်းဟူသောသုံးပါးသောဝိဘက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အနာဝိလံ၊အနာဝိလမည်၏၊တိဟိပဒေဟိ၊ သုံးပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊အရဟတ္တဖလစိတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊သေသံ၊ ကြွင်းသောအဖွင့်သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ဝုတ္တနယမေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမမေဝ၊ဤဂါထာသည်သာလျှင်၊ ထေရေသု၊နာတကမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသည်လျှင် နာတကမထေရ်၏ဂါထာအဘွဲ့စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊နာတကဗ္ဗေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ နာတကမထေရ်၏ ဂါထာအဘွဲ့သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၆-ဆက္ကန္ဒပါတိ-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၁-ပြာဟ္မဒတ္တဇာတ်ကြီးရဝါထား။ ၂၄၆

၆-ဆက္ကန္ဒပါတိ-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၁-ပြာဟ္မဒတ္တဇာတ်ကြီးရဝါထား

အာကြော်ဝေသာတိအာဒိကာ။ အာကြော်ဝေသဿိသို့အစရှိသော ဂါထာ တို့သည်၊အာယသ္မတောဂ္ဂသည်သောအသာကိတော်ရှိသော၊ပြာဟ္မဒတ္တဇာတ်ကြီး ရသား၊ပြာဟ္မဒတ္တမထေရ်၏ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယင်းမှ ဤပြာဟ္မဒတ္တ မထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဇာတ်ဌေသုဂေါ်ဂေါ်သောဘုရားရှင်တို့၏အတိတ်တော် တို့၌၊ကတာဟိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍာဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ဒါနဝတိထ စသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူးရာဖြစ်၍၊ ဣမဘဝေ ဇုန္ဒုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာ ဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ကောသလမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သား၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။ အသ၊ထိုသတို့သား၊အား၊ပြာဟ္မဒတ္တော တိနာမံ၊ ပြာဟ္မဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ပြာဟ္မဒတ္တသတို့သား၊သည်၊ဝယပတ္တော၊တာဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧတာဝနမဟော၊ ဧတာဝန်ကျောင်းတော်ကိုပူဇော် သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ဘုရား၏အာနုဘော်တော်ကို။ ဒိသွာ၊ ဖူး၍ရှိ၍ ပဒုမ်လဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရုဏ်အပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒ္ဒဇိတ္တာ၊ရေဟန်း၍၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ကမ္မံ၊စီးဖြန်းခြင်း၊ဇေယျာ ကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပဒုမသန္တိဒါဟိ။ ပဒုမသန္တိဒါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဆဋ္ဌ ဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကေဒိဝ သိ၊တနေ့သည်၊နှဝရေ၊ဖြည်၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စဝန်ကို၊လွှားသော၊ တံ၊ထိုပြာဟ္မဒတ္တမထေရ်ကို၊အာဟ၊တရော၊တယောက်သော၊ပြာဟ္မဏော ဝုဏ္ဏာ၊သည်၊အဂ္ဂေါသတိ။ဆဲရေးမိ၏၊ထေရော၊ပြာဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ တံ၊ထိုဆဲရေး၊သည်ကို၊သုတ္တာ၊ဝိ၊ကြား၊သော်လည်း၊ တုဏ္ဍိဘူတော၊ဆိတ် ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရိတိ၊ယောဝ၊လွှားသည်သော လျှင်ဟုတည်း၊ပြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏား၊သည်၊ဝုနဝိ၊တဘန်လည်း၊အဂ္ဂေါဿတိ ယောဝ။ ဆဲရေး၌ကြန်သလျှင်ကတည်း၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေါ၊ ဤသို့ အဂ္ဂေါသန္တိ၊ဝိ၊ ဆဲရေး၊သော်လည်း၊ နံ၊ထိုဝုဏ္ဏား၊ကို၊ အယံ၊ထေရော၊ဤ ပြာဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ ကိဠိ၊တစုံတခုနန်း၊သောစကား၊ကို၊မျှ၊ နတဘာယိ၊ မဆို၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား ၍၊ထေရော၊ပြာဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊တောသံမနုဿာနံ၊ထိုလူတို့အား၊ခမ်း

တရားကို၊ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊အဂ္ဂေါ၀ သ ကုတောကောဝေ(ပ)ကိ ဣာဓိ'ဝိယ၊ဒုပ္ပသုန္ဒိ၊အဂ္ဂေါ၀ သကုတောကော ဝေ(ပ)ကိ ဣာဓိ'ဝိယ၊ဒုပ္ပသုံဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ။ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ ရှိတ်ဆိုးတော်မူ၏၊ ၊ဒန္တသ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးပြီး သော၊သမဓိရိနှော၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊သမ္မာ၊ ကောင်း စွာ၊အညာ၊သိ၍၊ ဝိမုတ္တသ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ ဥပသန္တသ၊ ဆဲတမီးဟူမီးမှုခပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အဂ္ဂေါ၀သ။ အမျက်မရှိသော ရဟန္တာဝဂ္ဂိုလ် အား၊ကောဝေ၊အမျက်သည်၊ ကုတော၊အဘယ်မှာရှိတော့အုံနည်း။ ၊ ယော၊ အကြင်ဝဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ထွက်သော ဝဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိ ကုဇ္ဈတိ၊ နှောင့်ဆင့်ကားတန်ပြန်လှန်၍ အမျက်ထွက်၏၊ တေန၊ ထိုပြန်၍အ မျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ တသေယ၊ ထိုရှေးဦးအမျက် ထွက်သောသူ ထက်သာလျှင်၊ပါပိယော၊ အလွန်ယုတ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ကုဒ္ဓံ၊ အမျက်ရှေးဦးတွက်သောသူကို၊ အပဋိကုဇ္ဈန္တော၊ အမျက်မထွက်ခြင်း ကြောင့်၊ဒုဇ္ဇယံ၊ အောင်နိုင်ခဲသော၊သင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်မြေပြင်ကို၊ဇေတိ၊အောင်သည်မည်၏၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ သံကုပိ တံ၊မိမိအမျက်ထွက်သော၊ပရံ၊သူတပါးကို၊ဥတ္တရိ၊သိ၍၊ သတော၊သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပသမ္မတိ၊ငြိမ်း၏၊ သော၊ထိုဝဂ္ဂိုလ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿ၊သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန် သောသူတို့၏၊အတ္ထံ၊ လောကိလောကုတ္တရာနှစ်ပြားသောအကျိုးစီးပွါးကို၊ စရတိ၊ကျင့်သည်မည်၏။ ၊အတ္တနော၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ပရဿ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ တိကိစ္ဆန္တော၊ကုစားသော သဘောရှိသောဝဂ္ဂိုလ်တို့ ကို၊ဝမ္မတိ၊ အရိယာဝဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်သိလအာစာရ၌၊ အကောဝိဒေ၊ မလိမ္မာကုန်သော၊ယေဓနော၊အကြင်သူတို့သည်၊ဗာလောတိ၊သည်းခံသော ဝဂ္ဂိုလ်ကိုသူရိုက်ဟူ၍၊မညန္တိ၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းဖြင့်ထင်မှတ် ကြကုန်၏၊သစေ၊အကယ်၍၊ ကောဝေ၊အမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်လာအုံ၊ ကကစူပမံ၊ မိမိကိုလွှဖြင့်တိုက်လာသောသူ**အား**သော်လည်း မနှောပဒေါသမဖြစ်မူ၍ ဘုရား**အာ**ဆုံ**းအ**မတော်ကို လိုက်နာရ၏၊ ဟုဆုံးမ တော်မူသောကကစူပမသုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ အာ၀ဇ္ဇ၊ ဆင်ခြင်လော၊ ရသေ၊ရသာရုံ၌၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊စေ,ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ဝုတ္တ

မုံသူပမိ၊ဝုတ္တာမုံသူပမသုတ်ဒေနာတော်ကို၊သရေ၊အောက်မေ့လေလော၊ ။ တော၊သင်၏၊စိတ်ကို၊စိတ်သည်၊ကာမေသုစ၊ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံငါးပါး၌ ခွဲလည်းကောင်း၊ ဘဝေသုစ၊ ဘဝတို့၌ ခွဲ လည်းကောင်း၊ သစေဝေတိ၊ အကယ်၍ပြေးသွားသက်ဝင်ငြားအုံ၊ ကိဗျာဒီ၊ကောက်ပင်စပါးကိုက်စား တတ်သော၊ ဒုပ္ပသုံဝိယ၊နွားမိုက်ကဲ့သို့၊သတိယာ။ သတိတည်းဟူသော ကြိုးဖြင့်၊ခိပ်၊ သျှင်စွာ၊နိုဂ္ဂယ္ဟ၊ သမာဓိတည်းဟူသောတိုင်ခွဲ့ဖဲ့ခြည်သဖြင့် နှိပ်စက်လော၊ ။တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အကြောဝေသောတိ၊ အကြော ဝေသောဟူသည်ကား၊ ကောဝရေဟိတသ၊ အမျက်ဒေါ သကင်းသော သူ အား၊ မဂ္ဂေန၊မဂ်ဖြင့်။ သမုစ္ဆိန္နဲကောဝေသ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမျက် ဒေါသမာန် မာနရှိသောသူအား၊ ကုတောကောဝေတိ၊ ကုတောကော ဝေဟူသည်ကား၊ ကုတော နာမဟေတုကော၊ အာဟပ် မည်သောအာ ကြောင်းကြောင့်၊ ကောဝေ၊ အမျက်ဒေါသမာန်မာနသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာအုံ့နည်း၊တသ၊ထိုဒေါသ၏၊ဥပ္ပတ္တိကာရဏံ၊ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြော၊ အနက်တည်း၊ ဒန္ဓသသောတိ၊ ဒန္ဓ သ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ ဖြတ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဟာ တေန၊အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ဒန္ဓသ၊ ယဉ်ကျေးပြီး သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမဓိဝိနောတိ၊ သမဓိဝိနောဟူသည်ကား၊ ကာယဝိ သမာဓိတိ၊ ကာယဝိသမအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချစ်ခပ်သိမ်း၊ ပဟာယ၊ပတ်စွန့်၍၊ကာယသမာဓိနှုတ်၊ကာယသမဝစိသမမနောသမအစရှိ သည်တို့၏၊ဝသေန၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သမ်း၊ အညိုအညွှတ်၊ ဇိဝန္ဓသ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးသောသူအား၊ သဗ္ဗာဇီဝိယေန၊ ခုနစ်ပါးသောအာ ဇီဝနှင့်ရှိသော၊သမ္ပဇညေန၊ သမ္ပဇညတရားဖြင့်၊ သမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်၊ဇိဝန္ဓသ။အသက်မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သမ္ဘဒညာဝိမုတ္တာသ တိ၊ သမ္ဘဒညာဝိမုတ္တာသဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ အာဘိညေယျအစရှိသော တရားတို့ကိုသိ၍၊ အာဘိညေယျာနိကော၊ အာဘိ ညေယျအစရှိကုန်သော၊ဓမ္မာတရားတို့ကို၊ ဇာနိတ္တာ၊သိ၍၊သဗ္ဗာသဝေ တိ၊လုံးစုံမျှားလွှာအသဝတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာသ၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တ ထောဝေ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗကိသောသဒုဝထပရိဠာဟာဒုပသမေန၊ အလုံးစုံသော အရှုတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်ဒွိဟုပန်စေတတ်သောကိလေ ၏ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တသ၊ ဟုပန်စေတတ်သောကိလေသာငြိမ်းပြီ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဣဒ္ဓါဒိသု၊ဣဒ္ဓါရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊တာဒိလက္ခ

ဏာပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဒီဃာသဝသ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကောဓော၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အညာပဒေသေန၊သူတပါးကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမ ထေရ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကောဓဘာဝံ၊ အမျက်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊တာသဟ၊ထိုအမျက်မရှိခြင်း၏လည်း၊ ကာရဏာနိ၊အကြောင်းတို့ကို၊ ဝတ္တွာ၊ဆိုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယသ္မာခါ၌၊ ကောဓော၊ အမျက်တွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း။အဂ္ဂေါဓော၊အမျက်မထွက်ခြင်း၌လည်းကောင်း။အာဒိနဝါနိသံသဒဿနေန၊ အပြစ်အကျိုးကို ကောင်းစွာပြတော်မူလိုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသော ဝါတိအာဒိ၊တသေ၊ဣဿိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောကုဒ္ဓံပဒိုကုဇ္ဈတိတိ၊ ယောကုဒ္ဓံပဒိုကုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား၊ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥပရိ၊ အထက်၌၊ကုဒ္ဓံ၊အမျက်ထွက်သော၊ကုပိတံ၊အမျက်ထွက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပဒိုကုဇ္ဈတိ၊ နောက်ဆင့်တဘန်ထပ်မန်၍ အမျက်ထွက်တို့၏၊ တေန၊ ထိုတဘန်အမျက်ထွက်ခြင်းအစရှိသည်ကိုပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒိုကုဇ္ဈနပစ္စယာသနပဒိုပဟာရဏာဒိနာ၊တဘန်ပြန်၍အမျက်ထွက်ခြင်း တဘန်ပြန်၍ဆဲရေးခြင်း၊တဘန်ပြန်၍ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊တသော၊ထိုရှေးအမျက်ထွက်သောသူနောက်သာလျှင်၊ ပါပိယော၊ယုတ်မာ၏၊ဣဓလောကော၊ဤလောကဌ၊ ဝိညူဟိ၊ရဟာဒိဝသေန၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကဌ၊ နိရယဒုက္ခာဒိဝသေန၊ နိရယဒုက္ခအစရှိသည်တို့၏စွမ်းအားဖြင့်၊အာဘဒ္ဒကတရံ၊အလွန်မကောင်းသည်။အဲကလျာဏတရံ၊အလွန်မကောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကုဒ္ဓနေန၊ရှေးဦးစွာအမျက်ထွက်သောသူသည်။အကုဒ္ဓသပန၊နောက်ဆင့်တဘန်ထပ်မန်၍အမျက်မထွက်သောသူ အားကား၊ပါပိ၊အကုသိုလ်ရမကောင်းမှုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ကွဇ္ဇမေဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊အကုဒ္ဓံ၊အမျက်မထွက်သောသူကို၊ ပဒိုကုဒ္ဓေန၊အမျက်တဘန်ပြန်၍ထွက်သဖြင့်၊အာရဗ္ဘ၊ထိုသူကိုအာရုံပြု၍ ကုဇ္ဈတိ၊အမျက်ထွက်၏၊ ဣတိအဇ္ဈာ၊ ဣသိသော အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ကုဒ္ဓံအပဒိုကုဇ္ဈန္တောတိ၊ ကုဒ္ဓံအပဒိုကုဇ္ဈန္တောဟူသည်

ကား။ယောပန၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ကုန်ခဲ့၊အမျက်ထွက်တတ်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ယံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ကုန်ခဲ့၊။အမျက်ထွက်တတ်သော သူသည်။ ကောဓပရေတော။ အမျက်ဒေါသဖြင့် နှိပ်စက်တတ်သော သူတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တား၊သိ၍၊နှပဋိကုဇ္ဈတိ။ တာဒိနံ အမျက်မထွက်၊ခမတိ၊သည်း၊ခံ၏၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုဇ္ဈာယ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း ကြောင့်၊ကိလေသာသင်္ဂါမံ၊ကိလေသာတည်း၊ဟူသော စစ်ဖြေခြင်းကို၊ ဇေတိနာမ၊အောင်သည်မည်၏၊ကေဝလဠ။သက်သက်သော်ကား၊အသ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကိလေသသင်္ဂါမံ၊ကိလေသာတည်း၊ဟူသောစစ်ဖြေခြင်းကို၊ ဇယောဝေ၊အောင်သည်သာလျှင်၊နု၊မဟုတ်သေး။အဏခေါ၊စင်စစ်သော် ကား။ဥဘယတ္ထာပိ၊ဥဘယတို့ကို၊ကိုယ်တို့ရော နှစ်ပြုံသော်အကျိုးရှိ သောအကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကိုလည်း။ ဇေတိနာမ၊အောင်သည်မည်၏၊ ဇာတိနှင့်ပြည့်ပြီးသော အနက်ကို၊ဒသေဿာ၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘိန္နံ မတ္ထံ၊ပ၊ဥပသမ္ဘတိ။ဥဘိန္နံ မတ္ထံ၊ပ၊ဥပသမ္ဘတိဟု၍၊အာပ၊ဆိုတော်မူ၏။ ယောပန၊အကြင်သူသည်ကား၊ကုဝိတံ။အမျက်တွက်သော၊ကုန်ခဲ့၊အမျက် ထွက်သော၊ပုဂ္ဂလံ။ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ကောဓပရေတောတိ၊အမျက် နှိပ်စက်ခြင်းဟု၍၊ဥတ္တား၊သိ၍၊တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊မေတ္တာယတ္ကောဝါ။ မေတ္တာတရား၊ကိုပွါး စေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ကောင်း၊အာရ္ဓ၊ပေကွတ္ကောဝါ။ လျစ်လူ၊ရှုသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ကောင်း၊သတော၊သတိရှိသည်၊သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥပသမ္ဘတိ၊သည်း၊ခံ၏၊ခမတိ၊သည်း၊ခံ၏၊နုပဋိပ္ပဟရတိ မဒုနိစေ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနောစပရဿစတိ။ အတ္တနောစ ရဿစဟု သည်ကား၊ဥဘိန္နံ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့၏၊ဥဘယလောကသု ခါ၀ဟံ၊နှစ်ပါး၊သောပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကဟူ၍ချမ်း သာကိုဆောင် တတ်သော။ အတ္တံ၊အစိုး၊အပွါးကို၊ ဟိတံ။အ၊စိုး၊အပွါးကို၊ စရတိ။ ကျင့်ဝတ်၏။ ။ဥဘိန္နံတိကိ ဆ္ဆကာနန္တိ၊ ဥဘိန္နံတိကိ ဆ္ဆကာနံဟု သည်ကား၊ အတ္တနောစ၊မိမိ၏လည်း၊ကောင်း။ ပရဿစ၊ သူတပါး၏ လည်း၊ကောင်း။ ဆ္ဆတိ၊ဤသို့၊ ဥဘိန္နံ။ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒ္ဝိန္နံ။ နှစ်ယောက်ကုန် သောသူတို့၏၊ ကောဓျာမိတိကိ ဆ္ဆာယ။ အမျက်ဒေါသတည်း၊ဟူသော အနာရောဂါ၊ကိုဆေး၊ကုခြင်း၌၊ တိတိက္ခန္တံ။သည်း၊ခံသော၊ ခမန္တံ၊သည်း ခံသော၊တံ၊ပုဂ္ဂလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဗျဿ ဖြတ်သောအကျင့်တရား၏။အရိယာစာရ၊ဗျဿ ဖြတ်သောအကျင့်တရား၌ အကုလလာ။မလိမ္ဘာကုန်သော။ တေဗာလာ။ ထိုလူရိုက်တို့သည်၊ အယံ၊

ဤဝဂ္ဂုလ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာသု၊ သိမြင်တတ်သောပညာမရှိ။ ယောဟု အကြင်ဝဂ္ဂုလ်သည်၊အတ္တဟုနံ၊ ဖိဝိကိုယ်ကို၊ အားကျွေးသည်နည်းသော၊ ဆဲရေးသောသူ အား၊ပဟရေနည်းသော၊ဝုတ်ခတ်သောသူအား။ ကိုယ်၊တရုံတရက်မျှ၊ နဂရောတိကို၊မပြုဟူ၍၊ မည်နည်း၊ ဌတ်ထင်တတ်ကြကုန်၏။ တံ၊ထိုသို့အောက်မေ့ခြင်းသည်၊တေသံ၊ထိုလူရိုက်တို့၏၊မည်နုံ၊အောက်မေ့ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊အဝိပ္ပါယော၊အဝိပ္ပါယ်တည်း။ တိကိ ဣဿနဿနိ ပိ၊တိကိ ဣဿနံဟူ၍လည်း၊ပဌမနည်း၊ရှုတ်ဆိုတော်မူကြကုန်သေး၏။ တိကိ ဣဿနသဘာဝံ၊သည်ခံခြင်းသဘောရှိသော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြွေး၊အနုက်တည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရေန၊ပြိဟဒတ္တမတေရ်သည်၊ဝုစ္စမာနံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊အကျွေးသပြိုဟဒတ္တ၊ဆဲရေးတတ်သောဝုဏ္ဏား၊သည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုရွင်ပြိုးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ထေရံ၊ပြိဟဒတ္တမထေရ်ကို၊ခမာပေတွာ၊သည်းခံစေ၍၊တသေဝ၊ထိုမထေရ်၏သာလျှင်၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ရဟန်းပြုလေ၏၊ထေရော၊ပြိဟဒတ္တမထေရ်သည်၊ တဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဒေန္တော၊ပေးသည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ မေတ္တာဘာဝနာယတ္တာ၊မေတ္တာဘာဝနာနှင့် လျှောက်ပတ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ၊မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ကောဓပရိယုဋ္ဌာနာဒိသု၊ အမျက်ဒေါသထိုးကျင်သောအခါအစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စဝေက္ခနာဒိဝိဓိံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း အစရှိသော အစီအရင်ကို၊ ဒသေတွာ၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာတေတိအာဒိ၊ဥပဇ္ဈာတေဣသိ အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဥပဇ္ဈာတေ သစေတိ၊ဥပဇ္ဈာတေသစေဟု သည်ကား၊သစေ၊အကယ်၍၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အနုယုဇ္ဇန္တသ၊အား၊ထုတ်သော၊တေ၊သင်အား၊ကိုယ်ဝဂ္ဂုလ်၊တရုံတယောက်သောဝုဏ္ဏား၊လ်ကို၊ နိသာယ၊မှီ၍၊ စိရပရိစယော၊ရှည်ကြာင့်စွာ ဖြစ်ပွါး၊သော၊ကောဓော၊အမျက်ဒေါသမာန်မာနသည်၊ ဥပဇ္ဈေယျ၊ဖြစ်ကြားအုံ့၊တဿ၊ ထိုအမျက်ဒေါသမာန်မာနကို၊ ဂူပသမယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ နှစ်ဘက်အရိုးတတ်သော၊ကကစေန၊လွှဖြင့်၊ဩစရေကာ၊ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ စောရ၊ခိုးသူတို့သည်၊အက်မဂ် ါနိ၊အက် ါကြိုးယက်တို့ကို၊စေဝိဥဏ္ဏေယျုံ၊ အကယ်၍မူလည်း တိုက်ဖြတ်ကုန်ကြား၊အုံ့၊ တကြာပါ၊ ထိုသို့တိုက်ဖြတ်သောသူ၌

လည်း။ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မနုံမနေနှုန်းစိတ်ဖြင့်။ပဒေါ်သေယျ၊ဖြစ်
ရှားရာ၏၊တေနုံ၊ထိုသို့အမျက်တဘန်ပြန်၍ထွက်ခြင်းကြောင့်၊သော၊ထိုသူ
သည်၊မေမမ၊ငါဘုရား၏၊နသာသနကရော၊အာဆုံးအာမကိုနှားထောင်သည်
မမည်။ဆုတိ၊ဤသို့၊ သဏ္ဌာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ
အာပ်သော်ကကစူပမံ။ လွှဲလျှင်ဥပမာရှိသော။ ဘြဝါဒ်၊အာဆုံးအာမကို၊အာ
ဝဇ္ဇေဟိ။ဆင်ခြင်လော၊ဥပဇ္ဈေစေရသောတဏှာတိ၊ဥပဇ္ဈေစေရသောတဏှာ
ဟူသည်ကား။သစေ၊အကယ်၍၊တော၊သင်အား၊မရုဏာဒိတေဒေ၊သစ်ဖြည်
ရူစသည်အပြား၊ရှိသော၊ရေသော၊ အရုသဒ္ဒါ၊တဏှာအာဘိလာပေါ်၊ တဏှာ
ဖြင့်တပ်ခြင်း၊သည်။ ဥပဇ္ဈေယျ၊ဖြစ်ကြောင်းခဲ့။ တဿ၊ထိုတပ်မက်သောတ
ဏှာကို။ဂူပသမ္မာယ။ ငြိမ်းစိမ့်သောဌာ၊ဝုတ္တမံသံ၊ သား၏အသားကို၊ဖော
ယမ္ဗတိကာ၊လင်မယား၌စ်ယောက်တို့သည်၊ကန္တာရနီဋ္ဌရောဇ္ဇမေဝ၊ခရီး
ခဲမှလွတ်ကြောက်ခြင်းအကျိုးငါသာလျှင်။ ခါဒိ'သု၊ စားကြကုန်၏။ရေသတ
ဏှာယစ၊ တပ်မက်မောသောတဏှာဖြင့်လည်း။ နခါဒိ'သုယထာ၊စောင်
ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ဤအတူ၊ ကုလပုတ္တော ဝိပဋ္ဌိတော၊ အမျိုးကောင်း
သားဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဝိဏ္ဏာပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ဖြဲဝ
သုံးဆောင်၏၊ဟါသုဝိဟာရာယစ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငါလည်း၊ဘ
ဝိသာတိ။ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ့ဝံသူပမောဝါဒ်၊ သား၏အသား
ကိုစားရခြင်းနှင့်တူ၊သောအာဆုံးအာမတော်ကို၊သရ။ နောက်ဝေ့လေ့လော
အနုသရ၊နောက်ဝေ့လေ့လော။ သစေဝေတိတေဝိတ္တန္တိ၊ သစေဝေ
တိတေဝိတ္တံဟူသည်ကား။အယောနိသော၊မသင့်မတင့်သောနာ၊ဖြင့်၊မ
နုသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းသော။ဘဝ၊သင်၏၊စိတ်နှုံ့စိတ်သည်၊ကာမေသု
ကာမဂုဏ်တို့၌ဥပ္ပဇ္ဇကာမဂုဏ်တရား၊ပါ၊ပါ၊တို့၌ဆန္ဒရာဂ
ဝ၊သော၊အာ၊ကြီ၊သောဆန္ဒရာဂ၏အစွမ်း၊အာ၊ဖြင့်၊ကာမဘဝါဒိသု၊ကာမ
ဘဝ၊အစရှိကုန်သော၊ဘဝေသု၊တုံ့သိ၊ပါ၊တို့၌၊ဘဝပတ္ထနာ၊ဝ၊သော၊ဘဝကို
တောင့်တသည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊သစေဝေတိ၊အကယ်၍ပြေးလွှား၊သည်
ဖြစ်ခဲ့၊ သစေသရတိ၊အကယ်၍နောက်ဝေ့သည်ဖြစ်ခဲ့၊သစေဝေတိ၊အ
ကယ်၍ပြန်သွား၊သည်ဖြစ်ခဲ့၊ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊သတိယာ၊သတိဖြင့်၊နိဂ္ဂဏှာ၊နှိပ်
ကွပ်ကိန္ဒာဒိ'ဝိယ ဒုပ္ပသုန္တိ၊ကိန္ဒာဒိ'ဝိယ ဒုပ္ပသုံဟူသည်ကား၊ တထာ။ထို
အခြင်းဖြင့်၊ဝါ၊ဝိတုံ၊ပြေးလွှားခြင်းငါ၊အ၊ခေ့ကြော်၊မ၊ပေးဘဲ၊ယထာနာမ၊ဥပ
မာ၊ဝယ်အာဘယ်လိုနည်းဟူမူကား၊ဝုရိသော၊ ယောဂျ၊သည်၊ကိန္ဒာဒိ'
ကောက်ပင်စပါ်ပင်ကဲ့စား၊တတ်သော၊ သဿခါ၌ကား၊ ကောက်ပင်စပါ်

ပင်ကိုစားတတ်သော၊ ဒုပ္ပသုံ၊ မကောင်းသောနွားကို၊ ဒုဗ္ဗဂေါ၊ ဆံ၊ မကောင်းသောနွားကို၊ ယောဇွေန၊ ကြိုးလွန်ဖြင့်၊ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ အဇ္ဇနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္တေတိ၊ ထား၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သတိယောဇွေန၊ သတိဘည်းဟူသော ကြိုးလွန်ဖြင့်၊ သမာဓိ ထမ္ဘေ၊ သမာဓိဘည်းဟူသော တိုင်၌၊ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ချည်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌိ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သိဿမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှာ၊ နှိပ်ဆော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသပရိဝမေန၊ ကိလေသာ ကင်းလွတ်မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်အတောက်ကင်းလွတ်ကျေပျောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂုမေဟိ၊ မြေလျှောလော၊ ဆူတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ထေရော၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်သည်၊ ပုထုဇ္ဇနောဝ၊ ပုထုဇဉ်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂေါသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကို၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ တေသံ၊ နဲသောနှံ၊ ထိုလူတို့အား၊ အရိယဂုဏော၊ အရိယာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊ တော်ကို၊ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောမြဲ၊ ပန္တာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဒိဋ္ဌိဂါထာ၊ ဒိဋ္ဌိဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဇာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သြဝဒေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝိပသ္သနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဏ္ဏေတ္ဝာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာယ ဝဂ္ဂါ၊ ဤဂါထာတို့ကို ဝင်လျှင်၊ အာဘာသိ၊ ရှာဘိုး တော်မူ၏၊ ဆူတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဟောရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၂-သိရိမဏ္ဍာဟောရဂါထာ၊

ဆန္ဒမတိ ဝ ဣတိ ဘိက္ခာ။ ဆန္ဒမတိ ဝ ဣတိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သိရိမဏ္ဍာဟောရေ ဣတိ။ သိရိမဏ္ဍာမထေရ်၏ ဂါထာ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ၊ ဤသိရိမဏ္ဍာမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဘဝေ ဣတိ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာမှီ၍၊ ဣမမတ္ထိံ ဗုဒ္ဓုပါ

ဒေ၊ဤပါတိုရေါ်ကမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သံသုမာရဂိရေ၊ သံသုမာရဂိရိ၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား ဖြစ်၍၊ သိရိမဏ္ဍောတိလဒ္ဓနာမော၊ သိရိမဏ္ဍာဟူရအာဝ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆဲးခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘေသကာလဝနေ၊ဘေသကာလတိုလူးသည့်စောင့်အပ်သောတောခို၊ဘဂဝတိ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရန္တေ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာရုံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့ဥပသက်ဝင်တွား၊ကပ်၍၊ ဝမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုတွား၊ကြားနာရသောကြောင့်၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအာဝ်သောသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွား၊ရှင်ပြု၍၊ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ရအာဝ်သောပဋိပတ်အဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမဏဝမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧကော သို့ဥပေါသထဒိဝသေ၊တရုသောဥဝုသ်နေ့၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဉ္စာ နေ၊ပါတိမောက်ပြုရာအရပ်၌၊နိသိန္နော၊နေလျက်၊ နိဒါနုဒ္ဒေသသာ၊ နိဒါန်း ဥဒ္ဒေသ၏၊ပရိယောသာနေ၊အာဆုံး၌၊ အာဂိတာ၊ဟိသဟာသုဟောတိ၊ ပါဠိယာ၊အာဂိတာ၊ဟိသဟာသုဟောတိဟူသောပါဠိ၏၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ အာပန္နံ၊သင့်သော၊ အာပတ္တိ၊အာပတ်ကို၊ အနာဝိကတဟာ၊ထင်စွာမပြုမူ၍၊ ပဋိဆ္ဆာဒေန္တော၊ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပရူပရိ၊အဆင့်ဆင့်၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အသု၊ထိုသိရိမဏ္ဍာမ၊ထေရ်အား၊ ဟာသု၊ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊အာဂိတတွား၊ ထင်စွာပြု၍၊ယထာ ဝမ္မံ၊တရား၊အလျောက်၊ပဋိကရောန္တော၊သပန္ဓု၊ကုစား၊သောရဟန်း၊အား၊ကား၊ ဟာသု၊ချမ်းသာ၊သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ဤ၊အနက်ကို၊မနသိ ကတွား၊နှလုံးသွင်း၍၊ သတ္ထု၊သာသနံ၊ ဗြဟ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်၊အဟော၊ကြောက်ခမ်းတွယ်ရှိစွ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊အလွန်သန့်ရှင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ ရအာဝ်သော သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဝိတိ၊ဝိတိကို၊ဝိကွမ္ဘေတွား၊ခွါ၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ ကို၊ဝဝေတွား၊ပွါး၀ေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွား၊ ရောက်၍ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွား၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်လျှိုသော စိတ်နှစ်လုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊နုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ သြ၀ါဒ၊အာဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ဆန္နမတိ၀ဿတိ၊ ပ၊နတောကာလောပမဒ္ဓိ၀ုဋ္ဌိ၊ ဆန္နမတ် ၀ဿတိ၊ပ၊ နတောကာလောပမဒ္ဓိ၀ုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊

အာဘာသိုးရွက်ဆိုးတော်မူ၏၊ ။ဆန်း၊သုစရိုက်အစရှိသည်ကို မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းမဖွင့်မလင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသောသူကို၊ အတိုဝသတိ၊ အာပတ်တည်းဟူသောဒိဋ္ဌိလိုလားတည်းဟူသောဒိဋ္ဌိပြင့်စွတ်၏။ ဝိဝဒုံ၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်ကိုမတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းဖွင့်လှစ်မကြင်းဖုံးလွှမ်းခြင်း မရှိသောသူကို၊ နာတိဝသတိ၊ အာပတ်တည်းဟူသောဒိဋ္ဌိလိုလားတည်းဟူသောဒိဋ္ဌိပြင့်မစွတ်၊တသ္ဒေ၊ထို့ကြောင့် ဆန်း၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်ကိုမတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း မဖွင့်မကြင်း ဖုံးလွှမ်းခြင်း ရှိသောသူကို၊ ဝိဝဒေယျ၊ ဝုဏ္ဏဗဟုဖြစ်သောကြောင့်ဖုံးလွှမ်းလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပြီးသော်လည်း ထိုဆန္ဒသို့မလိုက်မူ၍ ဖွင့်လှစ်ပယ်ခွာဆင်စွာပြု၍ကုစားရာ၏ဧကဒေသ၊ ဤသို့ကုစားခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ နာတိဝသတိ၊ အာပတ်ကိုလိုသောနှစ်ဖြာ ကင်းလွတ်ဒိဋ္ဌိမ

စွတ်၊ ။လောကော၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါလောကကို၊မစ္စုနာ၊သေခြင်းသဘောတရားသည်၊ အဇ္ဈာဟတော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်၏။ လောကော၊ သတ္တဝါလောကအားပေါင်းကို၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ဇရာယ၊အိုခြင်းသည်၊ပရိဝါရိတော၊ခြိုရံအပ်၏၊တဏှာသလ္လေန၊တဏှာတည်းဟူသောဇြောင်းတသင်းဖြင့်၊ညြောတိဏ္ဍော၊နှလုံးအတွင်းဌိသက်ဝင်ခြင်းရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ဇာတိဆာဇာတိယာ၊ အလိုဆန္ဒအစ္ဆာသယဖြင့်၊ ရူပါယိတော၊ ပူပန်စေအပ်၏၊လောကော၊ သတ္တဝါလောကသည်၊ မစ္စုနာ၊သေခြင်းသဘောတရားဖြင့်၊အဇ္ဈာဟတော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်၏၊ ဇရာယစ၊အိုခြင်းတည်းဟူသောတရားဖြင့်လည်း၊ပရိကိဏ္ဏော၊ ဖွဲ့နှောင်ရစ်ပတ်အပ်၏၊ ကတ္ထရော၊ သာတ်အပ်သောအပြစ်ရှိသောသူကို၊ သတ္ထုဒဏ္ဍော၊ တုတ်လှန်ကန်စွဲသည်ဖြစ်၍၊ဟညတိ ဝဟညတိ ဣဒေ၊ မင်းအာဏာဖြင့်သတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအာတ္မ၊အတ္တာရေကော၊ ထိန်းသိန်းစောင့်ရှောက်သော သူမရှိသည်ဖြစ်၍၊နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ဟညတိ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့်လွန်စွာနှိပ်စက်၏။ အဂ္ဂိဝဏ္ဏာ၊ ဒီးပုံးကြီးတို့သည်၊အာဂန္တုကာဇာ၊လာကုန်သကဲ့သို့၊ မစ္စု၊သေခြင်းသဘောတရားသည်လည်းကောင်း၊ဗျာဓိ၊နာခြင်းသဘောတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊အိုခြင်းသဘောတရားသည်လည်းကောင်း၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သောဒီးပုံကြီးတို့သည်၊အာဘိဘဝန္တော၊ သတ္တဝါအားပေါင်းကုန်ဝိပ်စက်ဖျက်ဆီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာဂန္တုကာ၊လာကုန်၏။ အစ္ဆရိယော၊ ထိုမီးကြီးတို့ကိုနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းဌာ၊ဗလံ၊အားအစွမ်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပလာယိတုံ၊ပြေးခြင်းဌာ၊ဇဝေါ၊လျင်မြန်သောအဟုန်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ။အပ္ပေ

နဝါ၊ အနည်းငယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အများဖြင့်လည်း ကောင်း၊အားမာယံ၊အာချည်နှီးမဟုတ်သော၊ ဒိဝသံ၊နေ့ကို၊ကယိရာ၊ ပြုရာ ၏၊ယံယံရတ္တိ၊အာကြင်အာကြင်ညဉ့်ကို၊ဝိဇဟတော၊ဖျက်ဆီး၏၊ တံတေနု ထိုညဉ့်ဖြင့်၊ဥိနန္တိသေ၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓိရိတံ၊နောက်သို့ဆုတ် နစ်ခြင်းမရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ ဝိဇဟတေဝိဇဟ တိ၊စွန့်၏၊စရတေဝ၊လွှားတတ်သောသူ၏သည်းကောင်း၊တိဋ္ဌတေဝ၊ ရပ်သောသူ၏လည်းကောင်း၊ အာသနသယနဿ၊ ထိုင်သောသူအိပ် သောသူ၏လည်းကောင်း၊စရိမာ၊အဆုံးသောစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ဣတ္ထိ ညည့်သည်ဥပေတိ၊အသက်ကိုကုန်စေခြင်းသို့ရောက်စေ၏၊ တေတုယ္ဟံ၊ သင်အား၊ ပမဒ္ဒိတုံ၊မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းဌာ၊ နုကာလော၊အခါ မဟုတ်၊ ။

တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ဆန္ဒနှင့်၊ဆန္ဒံဟု သည်ကား၊ဆာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်း အပ်သော မထင်ရှားသောဒုစရိုက်ကို၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဝိဝဋံ၊ထင်ရှားမပြအပ်သော၊အပ္ပကာသိတံ၊ထင်စွာမပြအပ်သော၊ ဒုစ ရိတံ၊ဒုစရိုက်ကို၊အတိဝဿတိ၊အတိဝဿတိဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိ ဝဿဟွေ၊အာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသောရိုးသည် လည်းကောင်း၊ ကိလေသဝဿဟု၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရိုးသည်လည်းကောင်း၊ အတိ၊ဝဿတိ၊အလွန်ယိုစီး၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့ ကို၊ဆာဒနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်၊ အဃဋ္ဋိတာ၊ဝါဒိနာ၊ အာလဋ္ဌိအဖြစ်အစရှိ သည်ဖြင့်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အာလဋ္ဌိအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဆာဒနေနု၊ဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ဟတော၊ထိုသို့ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်၊ အညထာ စ၊တပါး၊သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဝုနဝါ၊တာဘန်လည်း၊ တထာ ရူပံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ တတော၊ ရှေ့သင့် သောအာပတ်အောက်၊ပါဝိဋ္ဌတရံ၊ အလွန်ယုတ်မာသော၊ အာပတ္တိ ဝါ၊ အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊အာပဇ္ဇေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဆာဒနံ၊ အဖုံးသည်၊ဝဿနဿ၊ ယိုစီးခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ ဝတ္တုံ၊ထို အပ်၏၊ဝိဝဋ္ဋနို့၊ဝိဝဋံဟူသည်ကား၊ ပကာသိတံ၊ ပေါ်းလင်းအပ်ထင် စွာပြုအပ်သော၊အပ္ပဋိစ္ဆန္နံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဒုစရိုက်ကို၊နာတိဝဿတိ ဟိတ္ထေ၊နာတိဝဿတိဟူသော၏ပါဠိ၌၊နာတိတိ၊နာတိဟူသော ၏သန္ဓိ သည်၊ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ဥပသာဂရှိသာတည်း၊ ဝဿတိဟ္ထေ၊အတ္ထော၊ ဝဿ တိသန္ဓိ၏အနက်ကိုသာဖွင့်အပ်၏ ဟူ၏၊ဤဂါထာ၌၊အဝဿနဿ၊မယိုစီး

ခြင်းကိုလည်း၊ ဝတ္ထုပရိယာယေန၊ ဆိုအာပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဇ္ဇံ၊သိအာပ်၏၊ကသ္မာ၊အာဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။စိတ္တသန္ဓာနသား၊စိတ်အစဉ်ကို၊ဝိသောဓိတတ္တာ။ ဆေးကြောသုတ်သင်ပြုပြင်ဆပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊တသ္မာကိ၊တသ္မာဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုမေ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအာပ်ပြီးသော်အနက်ကိုသာလျှင်၊ကာရကဘာဝေန။ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပစ္စာမသတိ၊ တဘာနိသုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဆန္ဒသား၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဒုစ္စရိတသား ဒုစရိုက်ကို၊ အာပတ္တိဝသာဒိနံ။ အာပတ်တည်းဟူသောဒိုဃားကိလေသာ တည်းဟူသော ရိယမ်းကိလေသာ ကိုတို့၏၊ အတိဝသနတော၊ လွန်စွာရှာခြင်းကြောင့်။ ဝိဝဒုဿဝ၊ ထင်ရှားစွာပြုသော သူအား၊လည်း၊ အဝသာနတော၊အာပတ်ကိလေသာတို့၏မယိုစီ ခြင်းကြောင့်။ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဆန္ဒံဝိဝရေထာတိ၊ဆန္ဒံဝိဝရေထဟူ သည်ကား၊ဝုတ္တနိဿာဘာဝေန။ ဝုတ္တဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဆာဒနာဒိပ္ပာယေ၊ဖုံးလွှမ်းလိုသောအလိုဆန္ဒအာသယသည်၊ ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုအာပတ်ကိလေသာကို၊ အနနုဝဇ္ဇေတ္တာ၊မဖြစ်စေမူ၍။ ဝိဝရေထ၊ထင်စွာပြုရာ၏၊အာဝိကရေထ၊ထင်စွာပြုရာ၏၊ ယထာဓမ္မံ၊တရား အလျောက်၊ ကရေထ၊ထင်စွာပြုရာ၏၊ဝေန္ဒိ၊ ဝေဝံဟူသည်ကား။ဝိဝရဏေန။ထင်စွာပြုသဖြင့်၊ယထာဓမ္မံ၊ပါဠိတော်လာတိုင်း၊ပဋိပတ္တိယာ၊ကျင့်သဖြင့်။တန္ဒိ၊တံဟူသည်ကား။ဆန္ဒံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ဒုစရိတံ၊ဒုစရိုက်သည်၊နာတိဝသတိ၊အာပတ်ကိလေသာနှစ်ဖြာသောရိယမ်းတို့ဖြင့်မယိုစီး၊အာပတ္တိဝသံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်း တည်းဟူသော ရိယမ်းသည်လည်း၊ကောင်း။ ကိလေသာဝသဉ္စ၊ကိလေသာတည်းဟူသောရိယမ်းသည်လည်း၊ကောင်း။ နဝသတိ၊ မယိုစီး၊သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဝုဋ္ဌလံ။ ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ပတိဋ္ဌပေ

ကတိ၊တည်စေ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဣဒါနိ။ ယသုအာခါ၌၊ကော်သေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သိစံယေဝစ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အတ္ထာ၊ပိမိကိုယ်ကို၊သောဝေတဗ္ဗာ၊သုတ်သင်အပ်၏၊အပ္ပမာဒေါ၊အပ္ပမာဒတရားကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤကား အနက်၊တသ၊ထိုအပ္ပမာဒတရား၏၊ကာရကံ၊အကြောင်းဖြစ်သော၊သံဝေဂဝတ္ထုံ။ သံဝေဂဝတ္ထုကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောကြောင့်၊ မဗ္ဗုနှ ဣာဟတော လောကောတိ အာဒိ၊မဗ္ဗုနှ ဣာဟတောလောကော ဤသို့အစရှိသော၊ဝကား၊ကို။အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။

တည်း၊ ထိုဂါထာ၌၊ မစ္စုနန္တာဟတောလောကောတိ၊ မစ္စုနန္တာဟ တောလောကောဟူသည်ကား၊သင်္ခါရပေါ်အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံ သတ္တလောကော၊ ဤသတ္တလောကကို၊ စောရဟာတကေန၊ ခိုးသူသတ် ယောက်ျားသည်၊စောရောခိုးသူကို၊အဘိဟတောပိယ၊နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး သကဲ့သို့၊သမ္ဘဝတ္တုနိပါတိနာ၊အလုံးစုံသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို ချသဖြင့်၊ မစ္စုနာ၊သေမင်းသည်၊ အဘိဟတော။ နှိပ်စက်အပ်၏၊တဿ၊ ထိုသော ခြင်း၏၊ဟေတုတော၊ လက်မှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်လေသေး၊ ဇရာသပရိဝါရိ တောတိ၊ဇရာသပရိဝါရိတောဟူသည်ကား၊ အယံလောကော၊ ဤလော ကကို၊ဥပ္ပါဒတော၊ဥပါဒ်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊နောက်ကာလ၌၊ မရဏာ၊ သေသည်တိုင် အောင်၊ဇရာယ၊အိုခြင်းသည်၊ပရိဝါရိတော၊ခြံရံအပ်၏၊ အဇ္ဇောဇ္ဇရော၊ လွမ်းဆိုးအပ်၏၊ဇရာသယ်တပဒိုမရဏော၊ အိုခြင်းတရားအပေါင်းဖြင့်စွဲပ် ပိ၍၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟောသဒိသော၊ဝေဒနာသည်လေနှင့်ဩ ဘိကျော်တိ၊တဏှာသည်လေနှင့်ဩဘိကျော်ဟူသည်ကား၊ သရိရသာ၊ကိုယ် ၏၊အနေ့၊ အတွင်း၌၊နိမုဠေန၊နစ်သော၊ ဝိသပိတခုရပ္ပေနဝိယ၊ အသိပ် လုံးသောမြှားကဲ့သို့၊ ဥပါဒါနလက္ခဏေန၊ စွဲလမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ တဏှာသင်္ခါတေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ သလ္လေန၊ မြှားဖြင့်၊ဩ ဘိကျော်စုံဝင်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဟဒယမ္ဘန္တရေ၊နှလုံး၏ အတွင်း၌၊ ဩဂါ ဠှော၊သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တဏှာ၊တဏှာကို၊ပိဋ္ဌေနနတော စ၊နှိပ်စက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇောဝုဒ နတောစ၊အတွင်း၌ထိုးကျင်တတ်သော၊ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒုဂ္ဂန္ဓါရုဏ တောစ၊နှုတ်နှိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သလ္လောဝိ၊သလ္ဂ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣဒ္ဓါဝယဒုပါသိတောတိ၊ ဣဒ္ဓါဝယဒုပါသိတော ဟူသည်ကား၊အာရုမ္မဏာဘိပတ္ထနလက္ခဏာယ၊ အာရုံကိုတောင့်တခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ဣဒ္ဓါဝယ၊ အလိုရှိမက်ဖြင့်၊ သန္ဓာဝိတော၊ ပူပန်ခြင်း ထို့ရောက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ထိစကားသည်မှန်၏၊ တံဝိသယံ၊ ထိုအာရုံကို၊ဣဒ္ဓါ၊အလိုရှိသော၊ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌ၊လ်သည်၊ ယဒိဆ္ဆတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ဝိသယံ၊အာရုံကို၊လဘန္တောဝါ၊ရသော်၎င်း၊တာယ ဝေ၊ ထိုအလိုဖြင့်သာလျှင်၊အနုဒဟာလက္ခဏာယ၊အပန်တလဲလဲပူပန်ခြင်းလက္ခ ဏာရှိသော၊ဣဒ္ဓါဝယ၊အလိုဖြင့်၊သန္ဓာဝေါ၊ ပူပန်သည်ဖြစ်၍၊ဝေရိဠာဟပ ဠော၊ပူပန်ခြင်းထို့ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဒါတိ၊ သဒါဟူသည် ကား၊သမ္ဘကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဣဒ္ဓဠပဒံ၊ ဤသဒါဟူသောပုဒ်ကိုကား၊

သမ္ဘိပဒေသု၊အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ယောဇနာတမ်း၊ယှဉ်အပ်၏၊ပရိကျွတ်တော်
ဧရာယစာတိ၊ပရိကျွတ်တော်ဧရာယစဟူသည်ကား၊ကေဝလံ၊သက်သက်
မစ္စုနှာ၊သေမင်းသည်။အ ဗ္ဘာဟာတောယေဝ၊နှိပ်စက်သည်သာလျှင်။နှ၊မ
ဟုတ်သေး၊အယခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ဧရာယ၊။အိုခြင်းဖြင့်လည်း။ပရိကျွ
တ်တော်၊ခြိုရုံအပ်၏၊ဧရာယ၊အိုခြင်းဖြင့်၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ရှေ့၊ဝိတ်ငင်
အပ်၏၊ဧရောပါကာရေပရိကျွတ်တော်၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောတံတိုင်းဖြင့်ခြိုရုံ
အပ်၏၊တံ၊ထိုအိုခြင်းသဘောတရား၊ကို၊နှသမတိက္ကမတိ၊မလွန်ပြောက်နိုင်
ဟုတိ၊အ ဃံ၊ဤသည်ကား၊ အ ဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊ ဟာညတိနိစ္စမတာ၊ဟော
တိ၊ဟာညတိနိစ္စမတာ၊ဟောဟူသည်ကား၊ အ တာ၊ဟော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ
သည်၊အ သ ရ၊ဟော၊ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊နိစ္စကာလံ၊အခါ
ခပ်သိမ်း၊ဧရာမရှု၊ဟောဟု၊အိုခြင်းသေခြင်.သဘောတရား၏ဖြင့်၊ဟာညတိ၊
နှိပ်စက်အပ်၏၊ဝိဗာဓိယတိ၊နှိပ်စက်အပ်၏၊ယထာကိံ ၊ဥပမာအာဘယ်လို
နည်းဟူမူကား၊တက္ကရော၊ပြုအပ်ပြီးသော အဖြစ်အနာစာရှိသော၊ သတ္တ
ဒဏ္ဍော၊ ခေါ်သော်နက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို
ရောက်သောသူကို၊ ဟညတိ ၊ မင်းအာဏာဖြင့် သတ်သတ်ခဲ့သို့တည်း။
တက္ကရော၊ ပြုအပ်သော အဖြစ်အနာစာရှိသော၊ ကတပရာ ခေါ.ပြုအပ်
သော အဖြစ်အနာစာရှိသော၊ ဝဏ္ဏပုဏ္ဏော၊ သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို
ရောက်သောသူကို၊အတာ ဟော၊ ကို.ကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာ ဟာ
ယ၊မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ဟညတိယထာ၊သတ်သတ်ခဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအာတ္မ၊အယံ
လောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဧရာမရှု၊ဟောတိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်၊
ပရိကျွတ်တော်၊ ခြိုရုံအပ်၏၊ ဇ္ဇာတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေ်သတိ၊ ပြ၏။
အာဂ ဆ္ဆ ဂ္ဂ ဂ္ဂ ဒ ဝါတိ၊အာဂ ဆ္ဆ ဂ္ဂ ဂ္ဂ ဒ ဝဟူသည်ကား၊မဟာဝ ဒေ
တောကြီးကို၊ ဥယ္ယာ ဒေ ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောကြီးကို၊
အာဘိဘဝ ဒ္ဓေ ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ဘိစိုးကုန်သော၊အဂ္ဂိ ဒ္ဓ ဝ ၊ မီးပုံကြီး
တို့ကဲ့သို့၊မစ္စု၊သေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊အနာလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊
အိုခြင်းလည်းကောင်း၊အနုဒဟ ဒ ဒ ဒ ဒ ၊အစဉ်လျှောက်၍လောင်တတ်သော
အနက်ကြောင့်၊တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ဇ္ဇာ ဒ ဒ ဒ ဒ ၊ဤမီးပုံကြီးတို့
သည်၊ဇ္ဇာ ဒ ဒ ဒ ဒ ဟူသတ္တလောက်၊ ဤသတ္တလောကကို၊ အာဘိဘဝ ဒ ဒ ဒ ၊ နှိပ်စက်
ကုန်လျက်၊ အာဂ ဆ္ဆ ဒ ဒ ၊လာကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုသုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ပဋိ
ဗလော၊စွမ်းနိုင်သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ပစ္စုဂ္ဂ ဒ ဒ ၊နှိပ်စက်ခြင်းဌာ၊ အာဘိဘာ ဝ
တုံ၊နှိပ်စက်ခြင်းဌာ၊ဗလံ၊အစွမ်းသည်၊ဥသဟော၊အစွမ်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊

ဇာမသီသလောကသား၊ ဤလောကအား။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ ဇဝေါ၊ လျှင်မြန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇဝေန္တော သူ၊ လျှင်ခြင်းတို့ကို၊ အဠောထွေရန္တော သူ၊ ဘိစီးကုန်သည်ရှိသော်၊ ယဉ္စကေန၊ အကြင်မျှလောက်သောအဝိုင်း အခြားဖြင့်၊ အဘိဘဝေန္တော၊ နှိပ်စက်ရာအရပ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိတသော တွေ့။ နောက်ဖို့ အဃုအကိုင်ပြု၍၊ တဲ့တော၊ ထိုနှိပ်စက်ရာအရပ်မှ၊ ပလာယိတုဠိ၊ ပြေးခြင်းငှါလည်း၊ နတ္ထိ။ မရှိ၊ ဇာမသီသလောကသား၊ ဤလူအပေါင်းအား၊ ဇယာ ဇဝေါ။ မြင်းခေါင်း၏လျှင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊ အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မာယာဒိဟိ၊ မျက်လှည့်သမားအစရှိ ကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အပဠိုကာရော။ မကုစားနိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဘိဝိမေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဗဟသဝတိ၊ အားကြီးသော၊ ပစ္စာဝိတ္တေ၊ ရန်သူသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ အမြဲဖြင်ဖြင်ထင်လာသည်ရှိသော်၊ ကိ ကာတမ္ဘံ၊ အဘိပ္ပေတရှိခဲ့နည်း။ ဇာတိ၊ စား၍ ဤသို့မေးပြားအံ့။ အမောဃံ၊ ချည်းနှီးဖြင့်သုံးမ ဖြုံ၊ သော၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဒဝေ ပေ၊ နွားနို့ညှစ်သန်းတခါ ပန်းမျှသောကာလဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ ဗဟုကေန ဝါ။ အလုံးစုံသောနေ့ညဉ့် ပတ်လုံးဖြင့်ဝိပဿနာကို ဝိုင်းခြားသောအားဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ အပေန၊ အယုတ်ကြဉ့်ပစ် နွားနို့ညှစ်သန်း တခါပန်းမျှသော အဝိုင်းအခြားဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါနမတ္တံ ပိ ကာလံ၊ နွားနို့ညှစ်သန်း တခါပန်းမျှသောကာလပတ်လုံး။ ဝ ဝတ္ထိ ဘေန၊ ဝိုင်းခြား ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ ဗဟုကေန ဝါ။ အလုံးစုံသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပ ဝတ္ထိ ဘေန၊ ဖြစ် ဧ ဧ ဘော်သော။ ဝိပဿနာမနသိကာရေန၊ ဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် လည်း၊ ကောင်း။ အမောဃံ၊ ချည်းနှီးဖြင်းသုံးမမြုံ၊ သော၊ အ ဝ ဗ္ဗ ' ။ မမြုံ၊ သော၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံယံ ရတ္တိ ' ၊ အ ကြင်အကြင်ညဉ့်ကို၊ ဗဟေ ဝ ဝိ ဗဟေ ဝ ဟိ ' ၊ ကုန်စေ၏၊ တံ ' ဘေန၊ ထိုညဉ့်ဖြင့်၊ ဥ ' ၊ ယုတ်သော၊ ဘေန၊ ထိုညဉ့်ဖြင့်၊ ဥ ' ၊ ယုတ်သော၊ သတ္တသ၊ သတ္တ ဝ ၏ ' ၊ ဇ ' ဝ ' ၊ ခေ ' ပ ' ' '

သာတည်း၊ကသ္ဓာ၊အာဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တသ၊ထိုဇိုဝိတိုင်ခြင်း ၏၊အနိဝတ္ထုနတော၊ ဆုတ်နစ်တဖန် ပြန်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ၊ယမေ ကရတ္တိ ပဌမ၊ဂန္ဓော၊သတိမာဏဝေါ၊ အဿ၊ဣတ္ထိတောဝေသောယာတိ၊သ ဂန္ဓံနာတိဝတ္တတိ၊ယမေကရတ္တိ ပဌမ၊ဂန္ဓော၊သတိမာဏဝေါ၊အဿ၊ ဣတ္ထိတောဝေသောယာတိ၊သဂန္ဓံနာတိဝတ္တတိဟူ၍၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ၊ မာဏဝေါ၊သတ္တဝါသည်၊ဂန္ဓော၊အမိဝမ်းတိုက်၌၊ပဌမ၊ရှေးဦး၊ဖွား၊ယမေ ကရတ္တိ။ အကြင်တရုဏသောညဉ့်၌၊ဝသတိ၊ပဋိသန္ဓေနေ၏။ သသော၊ထို သူသည်၊အဿ၊ဣတ္ထိတောဝ၊ရှေသို့တက်၍သာလျှင်၊ယာတိ၊သွား ၏။ဂန္ဓဿ ဣဿ သွား၊သော၊သသော၊ထိုသူသည်၊နနိဝတ္ထတိ၊နောက်သို့တဘန်မဆုတ်ပြန်။ ကေဝလံ၊သက်သက်။ ရတ္တိဝသေနေ၊ညဉ့်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ နု၊ကုန်သည်မဟုတ်သေး။အဘဝေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဣရိယာပထဝေ သနာပိ၊ ဣရိယာပုထ်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ ဇိုဝိဘာဝေယော၊အသက်ဇိုဝိ တိုင်ခြင်း၏ကုန်ခြင်းကို။ဥပဓာရေတဗ္ဗော၊မှတ်အပ်ဆောင်အပ်လေ့ကျက်အပ် ၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဒသေတွာ၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရေ၊တာတိအာဒိ၊ ပရ(တောဤသို့အစရှိသော၃၀ါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏။ ၊တတ္ထ၊ ထိ၀ါထာတို့၌၊ ပရ(တောတိ၊ ပရ(တောဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဿ ဣဿ။ သွား သော၊သူအား၊ တိဋ္ဌတောတိ၊တိဋ္ဌတောဟူသည်ကား၊ တိဋ္ဌံ(ရှိ)သည်ကို၊ ကရောန္တဿ၊ပြုသော၊သူအား၊ အာသနဿယနဿ၊ဝါတိ၊ အာသနဿယ နဿ၊ဝါဟူသည်ကား၊အာသနဿ၊ဝါ၊နေထိုင်သော၊သူအား၊လည်း၊ကောင်း၊ နိသိန္နဿ၊ဝါ၊ထိုင်း၊သော၊သူအား၊လည်း၊ကောင်း၊သယနဿ၊ဝါ၊အိပ်သော၊သူ အား၊ရင်း၊ နိပ္ပန္နဿ၊ဝါ။ အိပ်သော၊သူအား လည်း၊ကောင်း၊ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနုက်တည်း။အာသနဿ ဣရိ၊ အာသနံ(ခုံ)ဟူ၍လည်း၊ ပဌမ ဣ၊ရှေ့တိုကုန်၏၊ဟတ္ထ၊ထိုသို့ရှာဘီဆိုရာ၌၊သာမိအတ္ထေ၊သာမိအနုက်၌၊ ဥပယောဂ၀စနံ၊ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဥပေတိ၀ရိမာ(ကြွ)ဣ တိ၊ဥပေတိ၀ရိမာ(ကြွ)ဟူသည်ကား၊ ၀ရိမကစိတ္တသတ်တာ၊အာ(ဆုံး)စိတ် နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်သည်၊ ဥပဂန္ဆတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣတ္ထေ၊ဤ(ဂါထာ)၌ကား၊ရတ္တိဂဟဏံ၊(ကြွ)သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်၊ ဒေသနာ သီသမတ္တံ၊ဒေသနာတော်ကိုအရင်းပြုကာမျှသာတည်း။ ဂမနာဒိသုဿ၊ ခြင်း၊အစရှိသော၊ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ၊အမှတ်မရှိတရုံတရ သော၊ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်နှင့်၊ သမဂီဘူတဿ၊ ပြည့်စုံသော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၂-သိရိမဏ္ဍာဇွေရဂါထာ။ ၂၆၅

ဝုဋ္ဌိုလ်၏၊ စရိမကာလော၊အဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊ မရဏကာလော ယော၀။သောသည်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊အာသ၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သတ္တ၀ါ၏၊ တေစဆုရိယပထဗ္ဗကာ၊ ထိုဆုရိယာဝုတ်ခဏတို့သည်၊ဓိ၀ိတံ၊ အသက် ဓိ၀ိတိန္ဒြေကို၊ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊ဝေ၊ဤသို့၊ဂန္ဓနဿ၊သွားကုန်၏၊တသ္မာ ထို့ကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ နကာလော၊အခါမဟုတ်၊အယံ၊ဤအခါသည်ကား၊တုယှံ၊သင်အား၊ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ။ နကာလော၊ အခါမဟုတ်၊ ကာ၀ဟ၊အာဘပတ်ကြောင့်နည်း၊ဟူမူကား။ဆုမတ္တိ နာမကာလေ၊ဤမည်သော ကာလဒ္ဓါ၊မရဏ၊သေခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အ၀ိဒိတတ္တာ၊ ယေသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊တိသစ္စံ၊မှန်၏။ ။အနိမိတ္တမနညာ တံ၊မစ္စာနံ့ဆုဓ၀ိ၀ိတံ၊ကသိရ၊ဗ္ဗပရိတ္တာ၊ တ၊ဗ္ဗဒုက္ခေနသံယုတာ နို့၊ အနိမိတ္တ မနညာတံ၊မစ္စာနံ့ဆုဓ၀ိ၀ိတံ၊ကသိရ၊ဗ္ဗပရိတ္တာ၊ တ၊ဗ္ဗဒုက္ခေနသံယုတံ်ဟူ၍ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဆုဓ၊ ဤလောကဒ္ဓ၊ မစ္စာနံ၊ သတ္တ၀ါတို့၏ ဓ၀ိတံ၊ အသက်တို့ရှည်နေရမည်ကို၊ အနိမိတ္တံ၊ သညာမမှတ်မရအပ်၊ အနညာတံ၊ပိုင်းခြားဆုံးရပ်မသိအပ်၊ တံ၊ထိုဓ၀ိတိန္ဒြေသည်၊ ကသိရ၊ ပြုလည်းပြု၊ပြင်ပွား၏၊ ပရိတ္တာ၊နည်းလည်းနည်း၊လတ္တာ၏။ နုက္ခေန၊ဆင်းရဲ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်၊ သံယုတ၊ယှဉ်လည်းယှဉ်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဝေ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ့၊မိမိကိုယ်ကိုကို၊ ဩ၀ဒါတ္တာ၊ဆုံးမ၍၊ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့ မလျော့သဖြင့်၊ တိသုသိက္ခာသု၊သုံးပါးသောသိက္ခာတို့၌၊ အနုယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။သိရိမဏ္ဍာဇွေရဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ သိရိမဏ္ဍာမထေရ်၏ ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၃-သဗ္ဗကာမဇွေရဂါထာ။

ဤ ဒွိပါဒကောတိဒါဒိကာ၊ဒွိပါဒကောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗကာမဇွေရသော၊ သဗ္ဗကာလ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ ဤသဗ္ဗကာမ မထေရ်သည်လည်း၊ပဒုမုတ္တရသော၊ပဒုမုတ္တရဘုရား၏အမည်တော်ရှိ၊သော၊ဘဂ၀ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊အဗ္ဘု တံ၊တေးရေးကို၊သေ၊ဝေတွေ့၊သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍၊ပန္ဒိပါကတိကံ၊ပြကတ္တေ

အတိုင်း၊ဌပေနဲ့၊ထားတော်မူသော၊ကော်ထေရီ၊မထေရ်တပါးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊အဟမ်ိုး၊ငါသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ကေသ ဗုဒ္ဓသာ၊တဆူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊ သာသနာတော်၌၊အဗျု ဒ်၊ဘေးရှိနိုက်၊သောခေတ္တာ၊သုတ်သင်၍၊ပဒိုပါကတိုက်၊ပြုကုန်တော့အတိုင်း ဌပေတို့၊ထားခြင်းငှါ။သမတ္တော၊စွမ်းနိုင်သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရလို၏၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ပတ္ထနာ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ တဒနုရူပါနိ၊ ထိုဆု တောင်းအား၊လျော်ကန်သော၊ဗုဒ္ဓာနိ၊ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရာ၊နွေ့လှည့်၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မမူ ခင်ပင်လျှင်၊ဝေသာလိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌၊ခတ္တိယကုလေ၊မင်း၏အမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ လဒ္ဓနာမော၊ သဗ္ဗကာမဟုရုအမ်ိုးသော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက် သည်ရှိသော်၊ဥာတကေဟိ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ဒါရပရိဂ္ဂဟံ၊မယားကို သိမ်းပိုက်ခြင်းကို၊ ကာရိတောဝ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိသမ္ဘ ကာရီသယတာ၊ သံသရာဝဋ်မှလွတ်ခြောက်ခြင်းဌာကိုလွန်သားကြီးထုံ သောအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃရာဝါသံ၊ အိမ်အလယ်နှောင်း လူ၏ဘောင်ကို၊ဇိဏ္ဏဿ ဣဝ၊စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝမ္မာဝ ဣဝ ဂါရိကသ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သမဏ ဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊သုံ.လမယုတ် အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သမ္ဗဟိ၊တကွ၊ ဝေသာ လိ၊ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဥပဂတောဝ၊ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိဃရံ၊ဆွေမျိုး အိမ်သို့၊အာဂမာသိ၊ရောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဆွေမျိုးရှိရာမိဘရှာ၌၊ နံ၊ထို သဗ္ဗကာမမဟုရုကို၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းသည်၊ ပတိဝိ ယောဂဒုက္ခိတာ၊လင်နှင့်ကွေကွင်းခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ကံသား၊ကျုံသည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊အသင်းမလှသည်ဖြစ်၍၊အနုလက်တာ၊ မဆင်သောတန်ဆောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထဝသနာ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ရောဒမာနာ၊ငိုကြွေးမြည်တမ်း လျက်။ကေမန္တေ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမှတ်၌၊အမ္ဘာသိ၊ တည်နေ ရာ၏၊တံ၊ထိုမိန်းမဟောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ကရုဏာပူရံ၊ ကရုဏာဖြင့်ပြည့် သော၊မေတ္တံ၊မေတ္တာကို၊ဥပဋ္ဌာယတောဝ၊ဖြစ်စေသော၊ထေရ်သံ၊သဗ္ဗကာမ

မထေရ်အား၊ အနုဘူထာရေမှုနှ၊ အစဉ်ရှေးဦးကခံစားဘူးသော အာရုံ၌၊ အားယာနိသောမနသိကာရဝေသေန၊ မသင့်မတင့်သည်ကိုနှလုံးသွင်းသည့် ဏျိအစွမ်းအားဖြင့်၊သဘာသာ၊အသောတဿ၊ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့သည်၊ဥပဒ္ဒန္ဓာ၊ဖြစ်ကုန်ဏျိ၊သော၊ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်သည်၊ တေန၊ထိုကိလေသာဖြစ်သောအခါ၌၊ကာသာဘိတာဒီတေ၊ ကြွပ်လုံးဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ အာဇာနိ၊ယာဝိယ၊ အာဇာနည်ဖြင်းကဲ့သို့၊ သံဖေတသ်ဝေဝေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏပင်လျှင်၊သုသာနံ၊သင်းချိုင်းသို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ အသုဘနိမိတ္တံ၊အသုဘအာရုံကို၊ဥဒ္ဓုမောတွာ။ယူ၍၊တဏ္ဍ၊ထိုသင်းချိုင်း၌၊ပဒိုလဒ္ဓဗျာနံ၊ရောဂါသောဗျာနှင့်ကို၊ပါဒကံကတွာ၊အားခြေပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ၊ပွါး၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏၊ အထပန္နော၊ ထို့နောင်မှ၊အာသေ၊ ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်၏၊သဿုရော၊ ယောက်ခမသည်၊ အလက်တပဒိုယတ္တံ၊တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ရက်သော၊ဓိတရံ၊သမီးကို၊ အာဒါယ၊ခေါ်၍၊မဟာတာ၊မျှားစွာသော၊ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊နှ၊ ထိုသဗ္ဗကာမမထေရ်ကို၊ဥပဋ္ဌာဓေတုကာမော၊ လုထွက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ထေရော၊သဗ္ဗကာမမထေရ်သည်၊တဿ၊ထိုယောကျ္ကမ၏၊အဓိပ္ပါယ်၊အလိုကို၊ဥတ္တာ။သိ၍၊အတ္တနော၊ ဒိမိ၏၊ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဒီရတ္တာဘာဝံစ၊တပ်ခြင်းကင်းကွာမဂ္ဂိရှာသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊သဗ္ဗဆွစ၊အလုံးစုံသော၀ဋ္ဋကာမဂုဏ်အာရုံတရားတို့၌လည်းကောင်း၊အနုပလိတ္တတံ၊မကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ထင်ရှားဖြိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ဒွိပါဒကောအယံအာသုဘိ(ပ) ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ဒွိပါဒကောအယံအာသုဘိ (ပ) ပတ္တောမေ အာသဝက္ခယောဟု၍၊ဇုမာဂါထာ၌၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဒွိပါဒကော၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊အယံ၊ဤကိုယ်သည်၊ အာသုဘိ၊မစင်ကြယ်ရှုရာဘွယ်ရှိ၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊မကောင်းတောအနံ့ကို၊ပရိဟရတိ၊ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုပြင်ထားပ၍ပိုးရှက်ဆောင်၏၊နာနာကုဏပပရိပူရော၊အဝထူးထူးသော အကောင်ဝပ်တို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ကတောတောဝ၊ထိုထိုအရပ်မှ၊ဝိသဝန္တော၊ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်စက်ဆုပ်ရှုရာဘွယ်ကိုပယ်ဖျောက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းဌာသုံ့လပြုပါကုန်သော်လည်းကိုးပါ၊သောဒွါရတို့မှတံတွေးနှပ်ကျင်ယိမ်အစရှိသောအစုမွေ့တွင်းတို့မှချွေးအစုတို့ဖြင့်ယိုစီးသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတို့၊ သည်ပိုး ရှက်ဆောင်၏၊ ။နိုလိန်ဖုံး

အောင်းရှိ်ုနသော၊ဖြင်။ သမင်ကို၊ကုမ္ဗေ နှ၊ စဉ်းလဲသောဗိုက်ကွန်အစရှိ သည်ဖြင့်၊နေသာဒေါ၊မှဆိုးသည်၊ဗာဒေတိဝဗာဒတိဟု၊နှိပ်စက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ဗလိသေနှ၊ငါးမျှား၊ချိပ်ဖြင့်။အမျှော်၊ငါးကို။ ဗာလိသိကော၊ ငါးမျှားသောသူသည်၊ ဗာဒတိဝဗာဒတိဟု၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ ဇော်၊ဤအတူ၊ပုထုဇဉ်။ပုထုဇဉ်ကို၊ဗာဝယာ၌၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်၏။ ၊ဗေနောရေမြှား၊နှလုံးကိုမွှေ့ လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါ။ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊သဒ္ဒါ။ သဒ္ဒါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည့် လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇတောပဋ္ဌကာမဂုဏာ၊ ထို ကာမဂုဏ်တရားငါးပါးတို့သည်၊ ဒုက္ခဝိရူပတို့၊မိန်းမ၏ကိုယ်၌၊ ဒိသဟေ၊ ထင်ကုန်၏။ယောပုထုဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်ဝဋ္ဋိုလ်တို့သည်၊ ရတ္တာစိတ္တာ၊ တပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇောတာ၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ဥပသေဝန္တိ၊ ဖြိုခဲကုန်၏။ ဃောရံ၊ ဝေဒနာစရိ သည်တို့ဖြင့် ကြောက်မက် ဖွယ်ရှိသော၊ ကဋုသိ၊ သင်းချိုင်းကို၊ ဝဇေန္တိ၊ တိုးပွားစေကုန်၏။ ပုနဗ္ဘဝံ၊ တဘန် ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေဖြစ်ရခြင်းကို၊ အာစိနန္တိ၊ ဆည်းပူးကုန်၏။ယောစ၊ အကြင်ပဋ္ဌိ၊လ်သည်ကား၊သပ္ပသ၊ဖြေ၏။သိရော၊ဦးခေါင်းကို၊ပါဒါပါဒေ နှ၊ခြေဖြင့်၊ပရိဝဇ္ဇေတိဝပရိဝဇ္ဇေတိဟု၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ ဇောတာ၊ထို မိန်းမတို့ကို၊ပရိဝဇ္ဇေ၊ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ သော၊ထိုပဋ္ဌိ၊လ်သည်၊လောကေ၊ လောကဒ္ဒ၊ဟုမံဝိသတ္တိကံ၊ဤတဏှာကို၊ သတောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊သ မတိဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာလွန်၍ဖြစ်၏။ ၊ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားငါး ပါးတို့၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ နိက္ခမံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက် ဖြောက်ခြင်းကို၊ခေမတော၊ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌုံ၊ဖြင်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ နိသဒေါ၊ တွက်ဖြောက် သည်ဖြစ်၍၊မေ၊ငါအား၊အာသဝက္ခယော။နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဇ္ဇော၊ရောက်ပေဖြို့ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်။ဒွိပါဒကောတိ၊ဒွိပါဒကောဟု သည်ကား။ အပါဒ ကောဝိ၊အခြေမရှိသောသတ္တဝါအစရှိသည့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်၊အသုစိယေဝ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ယဒိဝိ၊အ ကယ်၍ကားဖြစ်ကုန်၏ရှင့်၊ပန္နာ၊ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊အဓိကာရေ ဝေနဝါ၊အလွန်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေနဝါ၊ အမြတ်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝေ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ဝါ၊ တနည်းကားယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အညော၊တပါ၊ကုန်သော၊ ဒေ၊သုဒိဘူ

တာဝိ၊မစင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကာယေ၊ကိုယ်တို့ကို၊ လော
ကဓိလာဒီဟိ၊ဆား၊အချဉ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာဘိသခ်ရိတွာ၊ပြုပြင်စိုရွှင်
၍၊မနုဿာနံ။ လူတို့၏၊ တောဇနေဝိ၊ အစားအစာ၌လည်း၊ ဥပနိယန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏၊ မနုဿကာယော၊လူ၏ကိုယ်ကို၊ နုပနု၊မဆောင်အပ်သည်
သာတည်း၊တသ္မာ၊ကို့ကြောင့်၊ အသုစိတရတာဝံ၊လွန်စွာစက်ဆုပ်ဖွယ်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ တဿ၊ထိုအာဘဒါယကာကြီးအား၊ ဒသေန္တော၊ပြ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒွိပါဒကောတိအာဒိ၊ဒွိပါဒကောအစရှိသောဂါထာ
ကို၊အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊အာယန္တိ၊အယံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဥပဋ္ဌိတံ၊ရှေ့ရှုထင်လာသော၊ဈာ၏ဖြစ်ပုံ၊ဝိနိုးမအာသင်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ အသုစိတိ အသုစိဟူသည်ကား။ အသုစိဇေ၀ ၊ မစင်
ကြယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤ၌ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကိုယ်ရိုး၊တစုံတခုမျှ၊သုစိ
စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နု၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဈာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဇ္ဇေါ၊အနက်တည်း၊ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိဟာရတိတိ၊ဒုဂ္ဂန္ဓောပရိဟာရတိဟူသည်
ကား၊ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊သမာနော၊ဖြစ်သျှက်၊ ပုဗ္ဗဂန္ဓာ
ဒိဟိ၊ပန်းအနံ့ အခိုးအထုံအမှုံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သခ်ရိတွာ၊ပြုပြင်၍၊ ပရိ
ဟာရိယတိ၊ရှက်ဆောင်အပ်၏၊နာနာကုဏပပရိပူရောတိ၊ နာနာကုဏပပရိ
ပူရောဟူသည်ကား၊ ကေသာဒိအနေကပုကာရကုဏပတာရိတော၊ ဆံအစ
ရှိသောအထူးထူးအပြားပြားသောပိုးတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသဝန္ဓော
တတောတတောတိ၊ဝိသဝန္ဓောတတောတေ၏တောဟူသည်ကား၊ပုဗ္ဗဂန္ဓာ
ဒိဟိ၊ပန်းနံ့သာအစရှိသည်ဖြင့်၊ယံဇေဂုန္ဓာဘာဝံ၊ အကြင်စက်ဆုပ်ဖွယ်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ပဋိန္ဓာဒေတုံ၊ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ။ဝါယမန္တော၊ခွင်လုံး
လပြည်သောသူတို့၏လည်း၊တံ၀ါယာမံ၊ထိုလုံးလက်ကို၊နိပ္ပလံကတ္တာ၊အာကျိုး၊မ
ရှိသည်ကိုပြု၍၊နဝဟိန္ဓါရေတိ၊ကိုးပါသောခွါ၌ကို့ရှေ့ခေ္ဓသိယ်ားဏိကာဒိနှ
တံတွေးနှာ်အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊လောမကူပေတိ၊မွေးတွင်း
တခုတခုတို့မှ၊သေဒလျှိကဒ္ဒ၊ မျှားအာညစ်အကြေးသည် လည်းကောင်း၊
ဝိသဝန္ဓောယေ ၀၊ယိုစီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိဟရတိ၊သွားလေရာရာ
ရှက်ဆောင်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊ သမ္ဘန္ဓော၊ခ္ဓ ဝုဒ်နောက်ဝုဒ်တို့၏စပ်
ခြင်းတည်း၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဧ၀ုန္ဓောဝိစ၊စက်ဆုပ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော
အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ဝိဂါ၊ဒိကေ၊ သမင်အစရှိသော သတ္တ၀ါတို့
ကို၊ကုဒ္ဓာ၊ဒိဘိ၊ဝိယ၊ ဧဠ်လဲသောကျော့ကွင်းပိုက်ကွန်တို့ဖြင့် ဝှာသ္ယ၀တ်သ
ကဲ့သို့၊အတ္ထာ၊ဝိ၏၏၊ရှေ့ပါ၊ဒိ ဟိ၊ရှေ့ပါ၌ဒ၊စရှိသည်တို့ဖြင့်၊အန္ဓ ပုထုဇ္ဇနေ၊

အလွန်ရိုက်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝဠုတိယေဝ၊ လှည့်ပယ်ဖြား ယောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မိဂန္တိ အာဒိ၊ မိဂံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိဂံ နိသိန်ကုဋေနာတိ၊ မိဂံ နိသိန်ကုဋေနဟု သည်ကား။ ကုဋေန၊ စဉ်းလဲသော၊ ပါသဝါ ကုရောဒိနာ။ ကျော့ကွင်းပိုက် အစရှိသည်ဖြင့်၊ နိထိန်၊ ဖုံးကွယ်သည်ကို၊ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးကွယ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ နေသာ ဒေါ၊ မူဆိုးသည်၊ မိဂံ ဝိယ။ သားသမင်ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝက္ခမာနော၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ ဣဝ သဒ္ဒေါ၊ ဣဝသဒ္ဒါကို၊ ဣဓာပိ၊ ဤပုဒ်၌လည်း၊ အာနေတ္တွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဗာလိသေနေဝ အမ္ဗုဇန္တိ၊ ဗာလိသေနေဝ အမ္ဗုဇံဟု သည်ကား၊ အာမိသဗန္ဓနေ၊ စားဘွယ်ဖြစ်သော အာမိသကို ဖွဲ့ချည်သဖြင့်၊ ဗာလိသိကော၊ ငါးမျှားသောသူသည်၊ အမ္ဗုဇံ၊ ငါးကို၊ မဉ္ဆံ၊ ငါးကို၊ ဗလိသေနဝိယ၊ ငါးမျှားချိတ်ဖြင့် နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဝါနရံ ဝိယ လေပေနာတိ၊ ဝါနရံ ဝိယ လေပေနာဟု သည်ကား၊ ရုက္ခသိလေ သာဒိပက္ခိတ္တေန၊ သစ်စေးအစရှိသည်တို့ဖြင့် ထည့်အပ်သော၊ မဏ္ဍဠာ ဝ လေပေန၊ မျှောက်စည်းနှဲ့ဖြင့်၊ ဝိဝ လုဒ္ဓေါ၊ သားမူဆိုသည်၊ မဏ္ဍဠံ ဝိယ၊ မျှောက်ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ အန္ဓပုတုဇ္ဇနံ၊ အလွန်ရိုက်လွယ်ပွားသော ပုဿုဇဉ်အပေါင်းကို၊ ဝဠုဇေန္တော၊ လှည့်ပတ်လျက်၊ ဗာဝေန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ကေဟိပန၊ အာဘယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဗာဝေန္တိ နှိပ်စက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ရူပသဒ္ဒါဒိအာဒိ၊ ရူပ သဒ္ဒါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုဆ၏၊ ဟိ၊ ချဉ်ဒီးအံ့၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ သာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရား အရတို့သည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝိသဘာဂဝတ္ထု သန္ဓိသိတာ၊ ဝိသဘာဂဝတ္ထု၏ဖြစ်ရာဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိပလ္လာသူပနိဿယေန၊ စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ အယောနိသောမနသိကာရေန၊ မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိကပ္ပိတ္တာ၊ ဖြစ်ရအပ်ကုန်သော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနာနံ၊ အလွန်ရိုက်သော ပုထုဇဉ်တို့၏၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ ရေမေန္တော၊ ရွှေ့လျော်စေလျက်၊ ကိလေသ ဝတ္ထုတာယ၊ ကိလေသာပွားခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုဇ္ဇာဝဟာ ဘာဝတော၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့ကို၊ ဗာဝေန္တိ နာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ရူပ သဒ္ဒါ၊ ပ၊ ဣဋ္ဌိ ရူပတ္ထိ ဒိသဝေါ၊ ရူပသဒ္ဒါ၊ ပ၊ ဣဋ္ဌိ ရူပတ္ထိ ဒိသဝေါ ဟူ၍၊

ဝတ္ထုံ၊ဆိုးတော်မူအာပ်၏၊စ၊သက်၍ဆိုဦး၊အုံ၊ ထွေ၊ဤအရာ၌၊ဈာန်ထိုဝဟာဏ်၊ ဈာန်ထိုသဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်၊အာဒိကာရဝဝေသန၊ အလွန်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ကတံ၊ပြုံတော်မူအာပ်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအာပ်၏၊ တောနေဝ၊ထို့ ကြောင့်သာလျှင်၊ယေတောဥပသေဝန္တိတိအာဒိ၊ယေဇောဥပသေဝန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဆိုတော်မူ၏၊ တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အဋ္ဌော၊အနက်ကား။ ယေပုတ္တနှာ၊ အကြင်ပုဿဝေါပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇောဈာန်ထိုယော၊ထိုမိန်းမတို့ကို၊ရတ္တိစိတ္တာ၊ ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ရာဂါတိဘူတစိတ္တာ၊ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဥပဟတာဝဝတ္ထုသည်ယား၊သုံးဆောင်အာပ်၏ဟူသောဝတ္ထုအာဇာတသည်ရှာ ဖြင့်၊ဥပသေဝန္တိ၊ ဖိုဝဲသုံးဆောင်ကြကုန်၏။ ဝဟေန္တိကဋ္ဌသိုင်းဟောရန္တိ၊ ဝဟေန္တိကဋ္ဌသိုင်းဟောရုံဟူသည်ကား၊တောဒါဒိအာဒိဟိစ၊ဝိုးအစရှိသည် တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊နိရုယာဒိဟိစ၊ငရဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟောရုံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဘယာနက်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ သော၊ အန္ဓဗာလေဟိ၊အလွန်ရိုက်သောသူတို့သည်၊အာဘိရုမိတမ္ပတော၊ အလွန်ပြေလျော်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဋ္ဌသိသင်္ခါတံ၊ ကဋ္ဌသိဟူ ဆိုအပ်သော၊သံသာရံ၊သံသရာကို၊ပုနပ္ပုနံ၊အဟန်တလဲလဲ၊ဇရာမရဏာဒိ နှာ၊အိုခြင်းသေခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝဟေန္တိ၊ပွါးစေတတ်ကုန်၏၊ တောနု ထို့ကြောင့်၊ အာစိနန္တိပုနဘဝန္တိ၊ အာစိနန္တိပုနဘဝံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို တော်မူ၏။ ၊ယောစေတာတိ၊ ယောစေတာဟူသည်ကား၊ယောပနဝုဋ္ဌ လော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ဇောဈာန်ထိုယော၊ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ထဏ္ဍ၊ ထိုမိန်းမတို့၌၊ဆန္ဒရာဂသ၊ဆန္ဒရာဂကို၊ ဝိဂ္ဂမ္ဘနေနဝါ၊ ခွါသဖြင့်လည်း ကောင်း၊သမုဒ္ဓိန္ဒနေနဝါ၊ဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ပါ ဒေန၊ခြေဖြင့်၊သပ္ပသ၊ဖြေ၏၊ သိရုံဝိယ၊ဦးခေါင်းကဲ့သို့၊ ပရိဝဋ္ဋေတိ၊ကြဉ် ရှောင်၏၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊လောကံ၊လောကကို၊ ဝိသန္ဒိတ္ဝာ၊ပယိုစီး၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေ၊ လောကဌ၊ဝိသတ္တိကာသင်္ခါတံ၊ဝိသတ္တိကဟူဆိုအပ်သော၊ဘဝကို၊ဘဝဗျာ ကို၊သတ္တာ၊သတိသမ္ပဇဉ်ရှိသည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊သမတိဝတ္တတိ၊ကောင်း စွာလွန်၍ဖြစ်၏၊ ကာမေသွာဒီနဝံဒိသ္ဝါတိ၊ ကာမေသွာဒီနဝံဒိသ္ဝါဟူသည် ကား၊ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တရားငါးပါးတို့သည်၊ အပ္ပိကကိလေသမာ၊ အရိုး လျှင်ဥပမာရှိကုန်၏၊ဗဟုဒုက္ခာ၊များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ဗဟုပါယာ သာ၊များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဇူတိအာဒီနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊

ဝတ္ထုကာမမေသုစ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးတို့ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်လေသကာမမေသုစ၊ လောဘအစရှိသော ကိုယ်လေသာကာမတို့ဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ မျိုးသောကိုယ်လေသာတို့ဖြင့်ပြမ်းသော အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်၍၊ နိက္ခမံဒဋ္ဌကာမတောတိ၊ နိက္ခမံဒဋ္ဌကာမတောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံစ၊ ရဟန်း၏အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိစ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့မှလည်းကောင်း၊ တေဘူမကဓမ္မေဟိစ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကဌာနတို့ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့မှ လည်းကောင်း၊ နိဿဋော၊ ထွက်မြောက်၏၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်း၏၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူမကာ၊ ဘုံသုံးပါးဌာနဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ တရားတို့သည်၊ ကာမနိယတ္ထေန၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဘုံသုံးပါးဌာနဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့နှင့်လည်း။ အယံထေရော၊ ဤသဗ္ဗကာမမထေရ်သည်၊ ဝိသိယုတ္တော၊ မယှဉ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ထေရော၊ သဗ္ဗကာမမထေရ်သည်၊ ပဠုဟိ ဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောပြီး၍၊ ဆဂါထာယ၊ ခြောက်ရှုမြောက်သောဂါထာဖြင့်၊ အာသုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဂါထာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သသဒ္ဓေ၊ ယောက္ခမသည်၊ ဒေယ်၊ ဤရုဟန်းသည်၊ သဗ္ဗဏ္ဍ၊ အလုံးစုံသောအာရုံကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကြံ၊ ဣမံ၊ ဤသဗ္ဗကာမမထေရ်ကို၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပဂါ ရေတုံ။ နောက်သို့တဘန်းဆုတ်ပြန်သက်ဆင်းထွက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ယထာဂတမဂ္ဂေနေ၀၊ လာမြဲတိုင်းသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတော၊ ပြန်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဧထရောပိ၊ သဗ္ဗကာမ မထေရ်သည်လည်း၊ ဘဂ၀တိ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝ သသတပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ အနှစ်တရာရှိလတ်သော်၊ ဥပသမ္ပဒတော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်မှ၊ ဝိသ ဝ သသတိကော၊ အာ ဝါတရာနှစ်ဆယ်ရှိပြီးသော၊ ပထဝျာ ထေရော၊ ပထဝျာမထေရ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေသာလိကေဟိ၊ ဝေသာလီပြည်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တေဟိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းများတို့သည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သာသနသ၊ သာသနာတော်၏၊ အမ္ဘုဝံ၊ ဘေးရန်ကို၊ သောဝေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ဒုတိယံ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၄-သဗ္ဗကာမဇ္ဇေရဂါထာ၊ ၂၇၃

နစ်ခုမြောက်သော၊မွေ့သကိုတိ၊သုတ်အာသိမ္ဘာဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊သင်္ဂါယိတ္တာ၊သင်္ဂါယနာတင်၍၊အနာဂတေ၊နောင်သောအခါ၌၊ မျှော်သောကကာလော၊ မျှော်သောကမင်းလက်ထက်၌၊ ဥပုဇ္ဈနုကံ၊ဖြစ်ပွါးလတ္တံ့သော၊အာဇ္ဇုခံ၊သောနေ့ကို၊ သောဝေဟာ၊ သုတ်သင်ပြုပြင်စေ်လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊တိသမဟာဗြဟ္မာနံ၊ တိသမဟာဗြဟ္မာကြီးကို၊ အာဏာပေတ္တာ၊စေခဲ့၍၊အနုပါဒိသေသာယ၊ကမ္ဘာ့ရေပ်အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော်မူ၏။ ၊သဗ္ဗကာမဇ္ဇေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗကာမမထေရ၏ဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ဆက္ကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဆက္ကနိပါတ်အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဒရသမုဒ္ဒဇေရဂါထာ၊

☰ သတ္တကနိပါတော၊သတ္တကနိပါတ်၌၊အလက်တာတိအာဒိကာ၊အလက်တာဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်။အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒဇေရသ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ဟုသည်း၊အယဉ္စိ၊ ဤသုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဇုဠ္ဠေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝတို့၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမွန်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဣမသ္မိံ ဇုဠ္ဠပြုခေ။ဤငါတို့ကေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရသ။ အမျိုးအမည်အားဖြင့်မထင်ရှားသော၊ မဟာဝိဘဝသ၊ မျိုးသေးဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိနော၊ သူဋ္ဌေး၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတ္တေ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊အာသ၊ထိုသတို့သား အား။သမုဒ္ဒေါကိနာမံ၊သမုဒ္ဒဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ပခုဠ္ဠကော်၍အထူးတက်ဆိုဦးခုံ၊ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊အဆင်းရုပကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊သုန္ဒရသမုဒ္ဒေါတိ၊သုန္ဒရသမုဒ္ဒဟူ၍၊ပညာယတ္ထ၊ထင်ရှား၏၊သော၊ထိုသုန္ဒရသမုဒ္ဒသည်၊ပဌမဝေယော၊ပဌမအရွယ်၌၊ ဒ္ဝိတော၊ တည်လျက်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ရာဇဂဟပေသနေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဆိုဝင်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ပဒုံလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရေခမ်းသောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊နိသ

ရဏာဏ္ဏာသယဟာသ၊သံသရာဝဋ္ဋမှထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအလိုဆန္ဒအာသယဂရိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေ၊ ရဟန်းပြု၍၊ လဒ္ဓါ၊ပ သိမ္ဗဒေါ၊ ရအာပ်သော ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိဏ္ဌာဝုတာ ဓမ္မာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော ရုတင်ကျေးဇူးတရားထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ရာဇဂဟာ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊သာဝတ္ထိ ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ ကလျာဏမိတ္တသား၊ကလျာဏမိတ္တဝဂ္ဂိလ်၏၊သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၊ဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ဥဋ္ဌဟော့တွာ၊သင်၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အ ခိုယူ၍ကြွ၊အဟန်တလဲလဲအား၊ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ တ သား ထိုသုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊မာတာ၊အဓိသည်၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ဥဿဝဓိဝေ၊ပွဲလမ်းသဘင်ခံ၊သောနေ့၌၊ အညေ၊ တပါ၊ကုန်သော၊ ဇသမ္ဘိဝုဏ္ဏေ၊သူဌေးသား၏ကို၊သပစာပတိကော၊သားမယား၏ဖခင်ကုန်သော၊ အလက်တ ပန္နိယဏ္ဍေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၏ဖခင်ကုန်သော၊ ဥဿဝကိဠံ၊ပွဲလမ်းသဘင်ကစားခြင်းကို၊ကိဠန္တေ၊ကစားကုန်သည်တို့ ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဝုတ္တံ၊သားကို၊အနုဿရိတွာ။ ဒေဝန်တလဲလဲအောက်ဖော် ၍၊ရောဒတိ၊ငိုကြွေး၏၊တံ၊ ထိုငိုကြွေးသောအမိဖြစ်သော၊ဒါယိကာမကြီး ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊အာညတရေ၊တယောက်သော၊ဂဏိကာ၊ပြည်တန်ဆာမ သည်၊ရောဒနကာရဏံ၊ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝုစ္ဆိ ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုအမိဒါယိကာမကြီးသည်၊တဿာ၊ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ကထေသိ၊ပြောကြား၏၊တံ၊ ထိုပြောကြားသောစကားကို၊ ဂဏိကာ၊ပြည်တန်ဆာမသည်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊ထိုအ ဓိသား၏ကို၊အာနေသာမိ၊ဆောင်ခဲ့၊တာဝ၊နေလင့်ဦး၊လော၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဇုတ္တိဘာဝံ၊ဓိန်းမ၏သဘောစွမ်းကို၊ပဿာ၊ရှုစမ်း၊လော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီ၍၊ဝေဠံ၊ဤသို့သင့်ညီမစွမ်းနိုင်သည်၊ယဒိသိယာ၊ အဂတယ်၍ဖြစ်ပြီးခဲ့၊ တံ၊ယေဝ၊သင့်ညီမကိုပင်လျှင်၊တသ၊ထိုသား၏ရဟန်း၏၊ပစာပတိ၊မယား ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ဇုမ၊သားကုလ သား၊ဤအိမ်၏၊သာမိနီ ၊အရှင်ကို၊ကရိသာ ဓိ၊ပြုအံ့၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ကာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ဗဟု ၊ များစွာ၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ဝိ သ ဇ္ဇိတာ၊လွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊မဟာတာ၊ များ စွာသော၊ပရိဝါရေန၊အခြံအရံနှင့်၊သာဝတ္ထိ ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍ ထေရသ၊သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်၏၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ဝိစရတေ၊ခြေ လှည့်လည်သွား၊လာရာအာရုဝ်၌၊ ကေသိ ၊ဂေဟေ၊ တခုသောအိမ်၌၊ ဝ သ မာနာ၊နေလျက်၊ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ အညေ၊တပါ၊သောသူ

တို့ကို၊ထေရသား သုန္ဒရမထေရ်အား၊သက္ကစ်ုံ၊ရှိသော စွာ၊ ဝိဿာပါတံ၊ဆွမ်း ကို၊ဒါပေတိ၊ကပ်လှူစေ၍၊ အလက်ဘာပဒိုယတ္တာစ၊ တနှံသာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ရွှေခြေနင်းထက်သို့၊ အာ ရုယ္ဟ၊တက်၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ပြ၏၊ အထပန္တာ၊ ထို့ နောင်မှ၊ကောဒိဝသံ၊တနေ့သစ်၊ဂေဟာ၌ရှိရေး၊အိမ်တံခါး၊ဖြင့်၊ဂန္ဓာနံ၊ကြွေသွေး သော၊ထေရံ၊သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်ကို၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ရွှေခြေနင်းတို့ကို၊ သြမုဒ္ဓိတ္ထာ၊ချတ်၍၊အဠလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဋ္ဌယာ၊မြှောက်ချီ၍၊ ဝုရတောဝ၊ ရှေ့မှ၊ဂန္ဓာနံ၊သွားလျက်၊ နာနုပ္ပကာရံ၊နာနုပ္ပကာရေန၊ အာသုံးထူးအပြား အား၊ဖြင့်။ ထေရံ၊ သုန္ဒရသမုဒ္ဒမထေရ်ကို။ ကာမနိမန္တိနာယ၊ ကာမဂုဏ် တည်း၊ဟူသော၊ဘိတ်ခြင်း၊ဖြင့်၊ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏၊ တံ၊ ထိုဘိတ်သော စကား၊ကို၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဝုတ္ထုနုစိတ္တံနာမ၊ဝုတ္ထ ဧဉ်တို့၏စိတ်မည်သည်ကား၊စဉ်သံ၊ကုန်ရှာ၏တတ်၏၊ပယံနုယဒိ၊အကယ် ၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဣဒါနေဝ၊ယခုပင်လျှင်၊ဥဿာဟော၊အား၊ထုတ်ခြင်း၊ကို ကရုဏိ၊ယော၊ပြုရမူ၊ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံး၊သွင်း၍၊ ဟာရ္ဇေဝ၊ထို အခုပ်ဖွင့်ပင်လျှင်၊ဌိတောဝ၊ရပ်လျက်၊ဘာဝနံ၊ဘာဝနာကို၊ဥဿုက္ကာ၊ပေကွား၊ အား၊ထုတ်၍၊ဘဒ္ဒဘိညော၊ခြောက်ပါး၊သောအာဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုပြည့်တန်ဆာမကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အလက်ကာသုဝ ဿနာ(ပ)ကတံဗဒ္ဓသာသာသနန္တိ၊အလက်ကာသုဝဿနာ(ပ)ကဝံဗဒ္ဓသာ သာသနံဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အလက်ကာ၊ဝတ်စား၊ဘဏ္ဍာ တို့ဖြင့်ဆင်ယင်အပ်သော၊သုဝဿနာ၊ကောင်း၊သောအရံ်ကို လည်း၊ဝတ်ရုံ ကုန်ထ၊သော၊မာလာဓာရီ၊ ပန်း၊တည်း၊ဟူ၊သော တနှံဆာလည်း၊ရှိထ၊သော၊ ဝိဘူသိတာ၊ ပန်းနှံ့သာ၊ပြောင်း၌ဖြင့် ဆင်ရင်အပ်သော ကိုယ်လည်း၊ရှိထ သော၊အလဋ္ဌကကတာပါဒါ။ ချိပ်ရေ၊ဖြင့်တပ်အပ်သော၊ခြေ၊ဆုံ၊လည်း၊ရှိ ထ၊သော၊ဝေသိယာ၊ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ပါဒုကာ၊ခြေနင်းထက်သို့၊ အာရု ယ္ဟ၊တက်၍၊ ပါဒုကာ၊ခြေနင်း၊ဘိနပ်မှ၊ဩရုဟိတ္ထာ။ သက်ဆင်း၍၊ ဝုရ တောဝ၊ရှေ့မှ၊ပဋ္ဌလိ'ကတံ၊ လက်အုပ်ချီ၊ခြင်း၊ကို၊ပြုလျက်၊သား၊ထိုပြည့်တန် ဆာမသည်၊သ၊ဝေ့ဝှေ့၊သိမ်ရွေ့သ၊ဖြင့်၊ ရဒုနာ၊နှုးညံ့သ၊ဖြင့်၊ဓံ၊ဝါ့ကို၊ ဓိဟာ ဝုဇ္ဈံ၊ပြုံ၊ခြင်း၊ရှေ့ရှိသော၊စကား၊ကို၊အာဘာသ၊ထ၊ဆိုလတ်၏။ ၊ပဇ္ဇဓိတ၊ ဘိုရှင်ရေ၊ဟာန်း၊ ထွီ၊သင်ရေ၊ဟာန်း၊သည်၊ ယဝ၊ဝါ၊ ပျိုဖြစ်နှုန်းယ်လေ်ရှယ်သော အခါက၊ ပဇ္ဇဓိ၊တော၊ရေ၊ဟာန်း၊ပြု၊သည်၊အ၊သို၊ဖြစ်၏၊ မမ၊ဘာ၊သ၊နေ၊ ဘုရား တ၊ပည့်တော်၏စကား၌၊ တိ၌ဟာ၊တည်တော်မူ၊ပါ၊မ၊နု၊သ၊ကော၊ လူ၌ဖြစ်

ကသာ၊ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဘုဇ္ဇ၊ သုံးဆောင်ခံစားတော်မူပါ ဧလာ၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်မသည်၊ တေ၊အာရဉ်တရားအား၊ဝိတ္ထံ၊ စည်းစိမ်ချည်းသာကို၊ ဒဒါမိ၊ပေးပါအံ့၊ ။အဟံ။ဘုရားတပည့်တော်မ သည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ သစ္စံ၊မှန်သည်ကိုသာ၊ ပဋိဿုဏာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်မသည်၊အဂ္ဂိ ဝါ၊မီးကိုဆောင်၍မူလည်း။ တေ၊အာရဉ် ဘုရား၌၊ဟာရာမိ၊ မီးဟူသောအကြောင်းဖြင့်ကျွန်ဆဲခြင်းကိုပြုပါအံ့၊ ဒဏ္ဍ ပရာယနာ၊တောင်ဝှေးသာလျှင်လည်းလျောင်းရာဂိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥတောဝ ါတို့လင်မယား၌စ်ယောက်တို့သည်၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဇိဏ္ဏာ၊အိုင်း ထိုင် ဖိုင်းကုန်သည်၊ ဘရိသာမ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဥဘာ ယဏ္ဍ၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌စ်ဖြာသောအကျိုးတို့၌၊ ကဒ္ဒဂ္ဂါ၊ဟာ၊အောင်ခြင်း ကိုယူသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောဝိ၊ ၌စ်ယောက်ကုန်သော ဝါတို့လင်မယားတို့ သည်လည်း၊ပဗ္ဗဇိ၊သာမ၊ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့၊ ပဗ္ဗလိကတံ။ လက်အုပ်ချီ လျက်၊အလက်တံ၊ဆင်ယင်အပ်သောတန်ဆာရှိသော၊သုဝဏ္ဏ၊ကောင်း သောအဝတ်အရုံလည်း၌ထသော၊ မစ္စုပါသံ၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒ္ဒိတံ ဝ၊တောင်လာဘိသကဲ့သို့၊ ယာစန္တိ ၊တောင်းပန်လာသော၊ တဋ္ဌ ဝေ သိကံ၊ထိုပြည်တန်ဆာမကိုလည်း၊ဒိသွာန၊ဖြင်၍၊ ။တတော၊ထိုဖြင် ငြိုးသည်မှနောက်ကာလ၌၊ မေ။ ဝါအား။ ယောနိသော၊ အသင့်အား၊ဖြင့်၊ မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဒ္ဒထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒီနဝေါ။ ဘဝြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊နိဗ္ဗိဒါ။ သံသရာဝဋ်ဆင်ခြင်ခြင်း ဌေ့ခြင်း သည်၊သမ္ပတိ ဗ္ဗထ၊ အလွန်ကောင်းစွာရုပ်တည်လာ၏၊ ။တတော။ ထို ငြိုးငွေ့သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊မေ၊ဝါ၏၊စိတ်ကို၊စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ကိုလေသာ ဒုလွတ်၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရား၊တော်၏ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏ အာဖြစ်ကို၊ပဋသ၊ ရှုစမ်းပါလော၊ တိ သော၊သုံးပါး၊ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာ တို့ကို၊အာနုဘဇ္ဇာ၊သိရကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဇုံ အာမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊မာလာဝေရိတိ၊မာလာဝေရိဟူသည်ကား၊မာ လာဝေရိကိ၊ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်းပန်းကုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိလန္ဓဝုဠ္ဍဒါမာ။ ဆွဲအပ်သောပန်းဆိုင်းပန်းကုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဘူသိတာတိ၊ဝိဘူသိတာဟူ သည်ကား၊ဥိနုဠာနသာ၊ဖြိုင်းဝပ်သောအရေပ်ကို၊ ပုရေ၊ဟာ၊ဝသေန၊ပြည့်စေ သည်၏အာဖွယ်ဖြင့်၊ပုပ္ပေဟိ၊စေ၊ဝ၊ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဝိလေပနာ ဟိ၊အာ၊ခုံ၊အထုံ၊အမှုံ၊အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘူသိတာ၊ဟု၊

တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အလက်တာတိဇာမိနာ၊ အာသက်တာဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ဟတ္ထပ္ပဂဂိဠုပဂါဒိဟိ၊ လက်ကောက်ပတိုးအစရှိကုန်သော၊ အာဘရဏောဟိ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်။ အလက်ရတံ၊ ဆင်ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အလတ္တကကတာပါဒါ တိ၊ အလတ္တကကတာပါဒါဟူ၏သည်ကား၊ ပရိဏာတဇယာသုမနုပုပ္ဖဝဏ္ဏေနု၊ ရောင်လေပြိုးသောလယ်ခေါင်ရုန်းပန်းအဆင်းရှိသော၊ လာခါရုသေနု၊ ချိပ်ရေဖြင့်၊ ဖွေ့တစရေဆယုဂလာ၊ တပ်အပ်သကဲ့သို့သော နှစ်ခုသောခြေအစုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္ဆံ၊ မှန်၏၊ တော်၊ ဤအလတ္တကကတာပါဒါဟူသောပုဒ်သည်၊ သမာသပဒံ။ သမာသ်ပုဒ်တည်း။ အလတ္တကကတပါဒါတိ၊ အလတ္တကကတပါဒါ ဟူ၍၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုလိုလျက်။ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာကိုရှုတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒီဃံကတွာ၊ ဒီဃပြု၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အသမာသတာ ဝေပုနု၊ သမာသ်မဟုတ်ဝါကျပုံဖြင့်ကား၊ တာသာတိ ဝေနသောသော၊ တသဟူသောသဒ္ဒါကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဒုကာရုယ္ဟဝေသိကာတိ၊ ပါဒုကာရုယ္ဟ ဝေသိကာ ဟူသည်ကား၊ ရုဝုပဇ္ဈိရိကာ၊ အဆင်းကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော၊ ယထာဝုဏ္ဏဝေသာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အဆင်းအသွင်အပြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောဇ္ဇတ္ထိ၊ မိန်းမတယောက်သည်၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ ရွှေခြေနင်းကို၊ ပဒ္ဓိမဒ္ဓိတွာ၊ ချုတ်၍ပြီတာ၊ တည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနယောသော၊ သဒ္ဒါကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဒုကာဩ ရုဟိတွာနာတိ၊ ပါဒုကာဩ ရုဟိတွာနဟူသည်ကား၊ ပါဒုကာဟိ၊ ရွှေခြေနင်းတို့မှ၊ ဩတိတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ သုဝဏ္ဏပါဒုကာယော၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို၊ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချုတ်၍ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ထည်း၊ ပဋ္ဌလိကတာတိ၊ ပဋ္ဌလိကတာဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌဟိတအဋ္ဌလိကာ၊ ချိအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဝေသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝစနပဒံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စကားကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အဘာသထ၊ ဆိုလတ်၏၊ သဏ္ဌေနာတိ၊ သဏ္ဌေနဟူသည်ကား၊ မဇ္ဇေန၊ ပြေပြစ်သော၊ မုဒုနာတိ၊ မဒုနာဟူသည်ကား၊ မဓုရေန၊ သာယာစွာသော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အဝုတ္ထေ ပိ၊ မဆိုသော်လည်း၊ ဝုတ္ထမေဝ၊ ဆိုသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတ္ထာ။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဘာသထာတိ၊ အဘာသထဟူ၍၊ ဝုတ္ထတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ယုဝါသိတ္ထံ ပဇ္ဇဓိ ၊ တာတိ၊ ယုဝါသိတ္ထံ ပဇ္ဇဓိ ၊ တာ ဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇဓ ၊ ဇ္ဇနော၊

ရဟန်းပြုသောသူသည်၊ယုဝါဒဟုရောယောဝ၊ပြုဖြစ်နှုန်ယ်၊ပယ်ရှယ်သည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတောဿ ရဟန်းပြုရသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ပဗ္ဗဇေန်းရဟန်းပြုသောသူသည်၊သတ္တမေဒသကေ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောဒသကသို့၊သမ္ပတ္တေဝ၊ရောက်သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗံနှုန်းရဟန်းအာဝ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ဆုတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏၊တိဋ္ဌာဟိမမဘာသနေတိ၊ တိဋ္ဌာဟိမမဘာသနေဟူသည်ကား၊ မမဝစနေ၊ငါ့စကား၌၊တိဋ္ဌ၊တည်ပါလော၊တံ၊ထိုတည်အပ်သောစကားဟူသည်၊ကိ'ပန အာဘယ်နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ဘုဇ္ဇမာနုသကေကာမေတိ၊ဘုဇ္ဇမာနုသကေကာမေဟူ၍၊အာဟ၊ ဆို၏၊ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ပရိဘုဇ္ဇိတုကာမယား၊ သုံးဆောင်ခံစား၊ခြင်းကို အလိုရှိသောသူအား၊ရူပသမ္ပတ္တိ'စ၊အာဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ ဝယသမ္ပတ္တိ'စ၊ အရွယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ'စ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ဘောဂသမ္ပတ္တိဠ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ဆုဆို့တမ္ဘာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တဏှာ၊ထိုလေးပါး၊သောသမ္ပတ္တိတို့ကိုတွင်မေ၊ငါ၏အား၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကုတော၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝဒေယျ၊ဆိုငြားအံ့၊အဟံ'ဝိတ္တံဒဒါမိတေတိ၊ အဟံ'ဝိတ္တံဒဒါမိတေဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊တယိဒံတံ ဆုဒံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ကထံ၊အာသို့လျှင်၊သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ယုံကြည်အပ်သနည်း၊ဆုတိ ဤသို့။ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သဒ္ဓေဟာ၊ပေ၊ဆိ။ ယုံကြည်ဝေလိုရကား၊ သစ္စံဝေ ပဋိဝေနာ'ပိအာဂ္ဂိ'ဝါ'တေ ဟရာ'မဟန္တိ၊ သစ္စံဝေ'ပဋိဝေနာ'ပိအာဂ္ဂိ'ဝါ'တေ'ဟရာ'မဟံ ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ဘုဇ္ဇမာနုသကေကာမေ'အဟံ'ဝိတ္တံဒဒါမိတေတိ၊ ဘုဇ္ဇမာနုသကေကာမေ၊အဟံ'ဝိတ္တံဒဒါမိ'တေ'ဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါသည်၊ပဋိညာတံ၊ဝန်ခံအပ်သော၊ယဒိဒံ'ဟံ'ဆုဒံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ ထိုဆိုအပ်သောစကား‌သည်၊ကေဝံ'သေန၊ စင်စစ်အား‌ဖြင့်၊ သစ္စမေ'ဝ၊ဖြစ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိ'ဝေနာ'ပိ၊ဝန်ခံ၏၊မေ၊ဘုရား‌တပည့်တော်မအား‌၊သစေနုပဏ္ဍိယာ'ယ'သိ၊ အကယ်၍မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ'၊ ဘုရား‌တပည့်တော်မသည်၊အာဂ္ဂိ'၊မီး‌ကို၊ဝါ'တေ၊ လေ‌၌၊ ဟရာ'မိ၊ ဆောင်၍ကျိန်ဆဲခြင်း‌ကိုပြုပါအုံ့၊အာဂ္ဂိ'၊ မီး‌ကို၊ဟာ‌ရိတ္တာ၊ဆောင်၍၊ အဋ္ဌပစ္ဆယိ၊ မီး‌ဟူသော‌အား‌ကြောင်း‌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆဲခြင်း‌ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါအုံ့။ဆုတိ‌အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေဝ၊ အနုက်တည်း၊ ဥဒကယဇ္ဇကဆုဂ္ဂ‌ဟော

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၅-သုန္ဒရသမုဒ္ဒဇွေရဂါထာ၂၇၆

တိုးဥာဃတ္တကဒုဋ္ဌဟောဟူသည်ကား၊ ဥတိန်းနှစ်ယောက်ကုန်သော၊အာ
ရာကံ၊ငါတို့အား၊ဖြိုဏ္ဍကာလေ၊ အိုမင်း၊ထိုင်း၌ခိုင်းသောအခါ၌၊ ပဇ္ဇုန်း၊ရု
ဟန်း၊ပြုခြင်းတည်း၊ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဘယတ္တတောဿ နှစ်ပါး
သော၁ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုးမှ၊ ဗယတ္ထါဟောဿ။ အောင်ခြင်း၊ကိုယူ
သည်မည်၏။မယ်၊ငါတို့ထွီးခင်ဖွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ယာဝဒဏ္ဍပရာ
ယနကာလော၊တောင်ဝှေး၊တောက်ရသော ကာလတိုင်အောင်၊ယံ၊ယေနု၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊သောဂေ၊စည်း၊စိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ဘုဇ္ဇာမ၊ခံစား
ကြကုန်စို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဇာ၊ဝေ၊ကေ၊ ဤ၊လောကဒ္ဒ
လည်း၊ သောဂေ၊ စည်း၊စိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ နဓိယာမ၊ မရှုံ၊ကုန်၊မယ်၊
ငါတို့ထွီးခင်ဖွန်'နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပဇ္ဇာ၊ အိုမင်း ထိုင်း၌ခြင်းသို့
ရောက်သောနှောက်ကာလမှ၊ ပဇ္ဇဓိ၊သောမ၊ ရဟန်း၊ပြုကြကုန်စို့၊ ဧဝံ၊ဤ
သို့ရဟန်'ပြုသည်ရှိသော်၊ ပရ၊လော၊ကေ၊ တမလွန်လောကဒ္ဒ၊ သောဂေ
ဟိ၊ စည်း၊စိမ်ချမ်းသာ ဖြတ်ဥစ္ဆာတို့မှ၊ နဓိယာမ၊ မရှုံ၊ကုန်ဘုံ၊ ဇာတိ၊ဤ
သည်ကား၊အဖိပ္ပါ၊ယာ၊ အလိုတည်း၊ တတောဟိ၊ တ၊တော ဟူသည်
ကား၊ တ၊တောနိမိတ္တံ။ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့် ဘိတ်ခြင်း၊ အာစရိ၊သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ယုဝါသိတ္ထနိ အာဒီနာ၀၊ ယုဝါသိတ္ထံ ဤသို့အ၊စရိသည်
ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ယဒါ၊ဓိ၊ဏ္ဍာ ဘရိ၊သော၊မာ၊ဘိ အာဒီနာ၀၊ ယဒါ၊ဓိ၊ဏ္ဍာ
ဘရိ၊သောမ ဤသို့အ၊စရိ၊သော စကား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ကာ၊မေ၊ဘိ၊ကာ
မဂုဏ်တို့ဖြင့်၊နိ၊မ၊ကြောင့်ယော၊ ဘိတ်သော၊တ၊သ၊ဝေ၊ဘိယော၊ ထိုဖြည့်တန်
သောမ၏၊ ဝတ္ထု၀စနေ၊ဟေ၀၊ ဆိုအပ်သော၊စကား၏ အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်၊
ဟိ၊သ၌၊ ဗုဒ္ဓ၏၊ တံ၀စနံ၊ထိ၊စကား၊ကို၊ အ၊ကိုသံ၊ကတ္တာ၊ ချီးနှင့်တူ၊ဖွဲ့ဘ၊ပ
မာ၊တ၊ကြောင့်သတိပြု၍၊ ယေ၊ရော၊ သုန္ဒ၊ရ၊သ၊မုဒ္ဒ၊မ၊ထေ၊ရ်သည်၊ သ၊မ၊ဏ၊ဗြဟ္မဏ်
ရ၊ဟန်း တ၊ရား၊ကို၊ ကရော၊ကြောင့်၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သ၊ဒ၊ဏ္ဍံ၊ အ၊ဟေ၊တ္တ
ဖိ၊သ်အ၊ကျိုး၊ကို၊ ပ၊ရိ၊ပူ၊ရ၊ယိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊စကား၊ရေ၀်
သည်၊ဟေ၊ဠာ၊အောက်၌၊ ၀ဏ္ဏ၊နဲ့ယ၊မေ၀၊ဆိုအ၀်ပြီ၊သော၊နည်း၊ရှိသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ။သုန္ဒ၊ရ၊သ၊မုဒ္ဒ၊ဇွေ၊ရ၊ဂါ၊ထာ၀ဏ္ဏ၊နာ၊ သုန္ဒ၊ရ၊သ၊မုဒ္ဒ၊မ၊ထေ၊ရ်၏
ဂါ၊ထာ၊အ၊ဘွင့်သည်၊နိ၌ဖြတ်၊ပြီး၊ခြင်း၊သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဇွေရဂါထာ၊

ပ၊ရေ၊အ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ကာ၊ရာ၊မေ၊တိ၊အာ၊ဒီ၊ကာ၊ပ၊ရေ၊အ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ကာ၊ရာ၊မေ၊ဤ၊သို့အ၊စ၊ရှိ

သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတောဂျည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယဘွယ်ရှုရသ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ကိုရ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား။ အယင်္ဂါ၊ဤလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရသ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ရှေးလက်ထက်တော်၌၊ဟံသဝတီနဂရေ၊ဟံသာဝတီပြည်၌၊မဟာဘောဂေ၊ ချမ်းသာဥစ္စာရှိသော၊ ကုလေ၊အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆဲရြောက်နှစ်ရြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္တု၊ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုဏာန္တော၊နာလျက်၊နိသိန္နော၊နေသည်ရှိသော်၊တဿ ဓမ္မော၊ထိုဓမ္မာ၌၊ ကေဝိ၊ကျွန်၊ တယော၊သော်သော၊ဟုတ်ကုံး၊ မဇ္ဈ၊သဓာနုံ၊ သာယာသော အသံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တက်၊ အဋ္ဌာနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ထားတော်မူသော။ သဗ္ဗာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္သာ၊ဗူးဖြင်၍၊ သယမ္ဘိ၊မိမိဟုဆိုအပ်သောအမျိုးသားသည်လည်း။ တံဌာနံ၊ထိုအရာကို၊ပတ္ထေန္တော၊တောင့်တလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပုရေ၊သ၊ ဘုရားအမျိုးရှိသော၊ဘိက္ခု၊သံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊မဟာဒါနံ။ ကြီးဖြတ်သောအလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူပြီး၍၊ အဟာမ္ပိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်လည်း အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊အယံဘိက္ခုပိယာ၊ဤရဟန်းကဲ့သို့။ ကေသ၊တဆူသော၊ဗုဒ္ဓသ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ။ သာသနာတော်၌၊မဇ္ဈ၊သဓာနုံ၊သာယာသောအသံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊အဋ္ဌာ၊ ကဲလွန်သာကျူးထူးဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရမူကား။ အဟောဝတ၊ကြောက်ကောင်းလတ္တံ့၊ဤသို့ပေတိ၊ခေါ်ခဲ့ကုံ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာကို။ အကာသိ၊ပြု၏၊ဘဂဝါစ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တာသ၊ထိုဆုတောင်းပတ္ထနာ၏၊ အနန္တရယတံ၊ အနန္တရယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္သာ၊မြင်တော်မူ၍။ဗျာကရိတ္မာ၊ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍာဝိ၊ ကြွတော်မူ၏၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊ ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္မာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိသ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော။ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊စိတ္တပတ္တကောကိလော၊ဆန်းကျယ်သော အတောင်ရှိသော ဥသြဂကိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍။ ရာဇုယျာနေ၊မင်း၏ဥယျာဉ်တော်မှ၊ မရုရံ၊ချိုမြိန်စွာသော၊အမ္ဗဖလံ၊သရက်သီးကို၊တုဏ္ဍေန၊နှုတ်သီးဖြင့်၊အာ

ဒါယာ၊ယူသောင်၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှောပျံ့သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရုံ၊ ဝိပဿီမြတ်လောကနှတ်ကို၊ ဒီသွား၊မြင်၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနာမိ၊လွှဲခုံ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊စိတ်ကို၊ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ တဿ။ ထိုဥသြဒဂက်ဆုံ၊ စိတ်ကို၊ ကြိုသော စိတ်ကို၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍ ပတ္တံ၊သစိတ်ကို။ ဂ ဟောတ္တာ၊ယူသောင်တော်မူ၍၊ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ ကောကိလော၊ ဥသြဒဂက်သည်၊ ဒဿဝလသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ပတ္တော်သစိတ်၌၊ အာမဠပဏ္ဍံ၊သရက်သီး မှည့်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊လောင်း၏။ သတ္တာ၊ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား သည်၊ တံ၊ ထိုသရက်သီး မှည့်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၏။ ကောကိလော၊ ဥသြဒဂက်သည်၊ ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုရွင်ပြော်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊တောနေဝ ဒိတိသုခေန၊ထိုဝမ်းမြောက်သော စိတ်ပီတိသုခဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာတံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊တောနဗုညကမ္မေန၊ ထိုသရက်သီး လှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊မဠ္ဠ၊သရော၊သာယာသောနာသံရှိသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကာသပသမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓကာလေပန၊ ကာသပမြတ်စွာ ဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌ကား။ စေတိယေ၊ စေတီတည်အုံ့သည်ကို၊ အာရေဒ္ဓေ။ အားထုတ်သည်ရှိသော၊ ကိ ံပမာဏံ၊ အာဘယ်မျှလောက်ကြီး ကျယ်သောပမာဏကို။ ကရောမ။ပြုကြကုန်အုံ့နည်း။ သတ္တာယောဇနပ္ပမာ ဏံ၊ခုနစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော စေတီတော်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်ဦး ဇေတံ၊ဤစေတီတော်သည်၊ အတိမဟန္တံ။ အလွန်ကြီးလွန်း၏တကား။ ဆ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောစေတီတော်ကို၊ ကရောမ၊ပြုကြကုန်ဦ။ ဇေတမ်ပိ၊ဤစေတီတော်သည်လည်း၊ အတိမဟန္တံ၊ အလွန်ကြီးလွန်း၏၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စေ တီ၊တော်ကို။ကရောမ။ပြုကြကုန်ဦ။ စတုယောဇနံ၊ လေးယူဇနာအတိုင်း အရှည်ရှိသောစေတီတော်ကို၊ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော စေတီတော်ကို၊ ဒွိယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စေတီတော်ကို၊ကရောမ။ပြုကြကုန်အုံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ။ဆိုသည်ရှိသော် အယံ၊ဤလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမသေရ်သည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဇေဠ္ဗဝဏ်း ပန်းရံသမားဆရာသည်၊ဟုတ္တာယေဝ၊ဖြစ်၍သာလျှင်၊ဘော၊ဒရိုးချင်းတို့၊ အနာဂတေ။နောင်သောအခါ၌၊ သုခပဋိဇဂ္ဂိယံ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းလွယ် အောင်၊ကာတုံ။ပြုခြင်းငှါ၊ဝန္ဒတိ၊အာပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊ဇေ့ယာ ကြီးဖြင့်၊ပရိက္ခိပေနော်။ရစ်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝုတမတ္တကေ။တဂါဝုတ်အ

ထက်၌၊ ဌတ္တာ၊ရပ်၍၊ ကေကံမုခံ:တမျက်နှာတမျက်နှာ၌၊ ဂါဝုတ်၊တဂါ
ဝုတ်စိတဂါဝုတ်စိ၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ကောယောဇနဝဋ်၊တယူဇနာ
လုံးပတ်ရှိသော၊ယောဇနုဗ္ဗေဓံ။တယူဇနာအစောက်ရှိသော၊စေတိယံ၊စေ
တီတော်သည်၊ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊တော၊ထို
သူတို့သည်၊တာသ၊ထိုပန်းရံသမား၊ကြီး၏၊ဝစနေ၊စကား၌၊အခ်ီသု၊တည်
ကြကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အပ္ပမာဏာ သ၊ မနှင်းယှဉ်အပ်သောကျေးဇူး၊ဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံရုံတော်မူသော၊ဗြတ်စွာဘုရား၊အား၊ပမာဏံ၊ အတိုင်း၊ဧရာသ်ပမာ
ဏကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ ဣတိ၊ဤသည်သျှင်စေတိတည်ထား စ်ကား၊ရပ်အ
ပြီးသတ်တည်း၊တေနကမ္မေန၊ထိုမကောင်းမှုကံ၊ကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တ၌၊နေ
ဖြစ်တိုင်း၊ဖြစ်တိုင်းသောအရာ၌၊နှ၌၊အညောတိ၊တပါး၊သောသူတို့အောက်၊
နိစတရပမာဏောယုတ်နိမ့်သောပမာဏရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော
ထိုသူသည်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊သဏ္ဌာ။ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ဘောဂကုလေ၊မျိုး၊သောဥစ္စာ
ရှိသောအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏။အသ၊ထိုသတို့သား၊အား၊ဘဒ္ဒိယောတိ
နာမံ၊ဘဒ္ဒိယဟူသောအမည်သည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏၊အတိရေ၊သတာယပ
ဒ၊အလွန်နိမ့်သည်၏ဖြစ်ကြောင့်၊ကား၊လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယောတိ၊ လကုဏ္ဍ
ကဘဒ္ဒိယဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ကျော်စောထင်ရှား၏။သော၊ ထိုလကုဏ္ဍက
ဘဒ္ဒိယသတို့သား၊သည်၊သတ္ထု၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊ထံတော်မှတ်
ဗျောက်ရှေတော်အောက်၌၊ဝမ်း၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တား၊ကြား၊နာရ၊သော
ကြောင့်၊ ပဋိလဒ္ဓါသဒ္ဓေါ။ ရုဏ်သောသဒ္ဓါ၌ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တား
ရဟန်း၊ပြု၍။ ဗဟုသုတောဟာ၊ များ၊သော အကြား၊အမြင်ရှိသော၊ ဝမ္မကထိ
ကော၊တရား၊ဟောတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြတ်သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊မရ၊ရေ၊နှ၊သာယာ
စွာ၊သော၊ သရေ၊အသံ၊ဖြင့်၊ပရေသံ၊ သူတပါး၏အား၊ဝမ်း၊တရား၊ကို၊ကာ
ထေသိ၊ဟောတတ်။ ကေသ္ဓိ ဥသ္သာ ဝ ဒိ ဝ ဝေ။ တ ခုသော ဝ ဝ ဝ

နံးဝိပဿနာဘိုးပဋ္ဌပေတွားဖြစ်စေ၍အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာပေါသိုးဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုလကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ အာသိ ဏှံ၊မပြတ်၊ကာယဂတာသတိယာ၊ကာယိဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ဝိပဿ နေ့ရှေ့၊နေစဉ်။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ အာယသ္မတာ၊ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊ ဓမ္မသေနာတိနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ဩဝ ဒိယမာနော၊ဆုံးမသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။တေန၊ ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်၏အပ

ဒါနိ၌၊သင့်မမြွေသူ၊အလုံးရုံသောတရားတို့၌၊စက္ခု၊မာ၊ငါးပါး၊စက္ခု၊တင်ဖြင့် တော်မူသော၊နာယကော၊ဝေနေယျကြာသတ္တာ၀ါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ညာသောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတောဒ္ဒသကပ်ကမ္ပာမှ၊သတသဟဿဒ္ဒိကပ္ပေ ဂ ဆွာတသိန်းထက်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ပွင့်တော်မူ၏၊တဒါ၊ထိုပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘု ရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ဟံသ၀တီယံ၊ဟံသ၀တီပြည်၌၊ မဟာဒ္ဓနော၊ ချားသောဥစ္စာရှိသော၊သေဋ္ဌိပုတ္တော၊သူဌေးသားသည်၊ဟာ၀ေ၀ား၊ဖြစ်၍၊အဟံ ဝါသည်၊ဧယ်ဝိဟာရံ၊မြင်းခေါင်းဖြင့်လှည့်သည်သည်ခြင်းကို၊ဝိစရံဝိစရေ၊ရှေ့ သို့လည်သည်ရှိသော်၊သံဃာရာမံ။သံဃာ၏အရံသို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အ၀ဇ္ဇံ၊ရောက်ပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ လောကပဒ္ဒေ၊တော၊ လောကသုံး ယောက်တုံ့တလျှောက်တွင်းထွန်းတောက်လင်းသော၊ သောနာယကော၊ ဘုရားတော်စွာဘုရားသည်။ ဖွဲ့၊တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ ပေး၊တော်မူ၏။ ပဋ္ဌ၊သရာနုံ၊သာယာသောအသံရှိသော၊ဝုဋ္ဌိလ်တို့တွင်၊ပပရံ၊ဖြတ်သော သာ၀ကံ၊ တပည့်သားတော်ကို၊အာဘိကိတ္တယိ၊ ပြီးမွမ်းစကား၊မိန့်ခြောက် ကြား၏၊တံ၊ ထိုတရား၊စကား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၊ မုဒိတော၊နှ လုံး၊မနောက် စိတ်ဝမ်း မြောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ကာရံ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကို၊ကာတ္တာ၊ပြု၍၊မဟာသိနော၊ဖြတ်သောသီလကွန်အစရှိသော ကျေးဇူးကိုရှာမှီးတော်မူတတ်သော၊သတ္တ၊နော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ တံဌာနံ၊ထိုတေဇင်ကျူး အရာထူးကို၊ အာဘိပတ္ထယိ၊ တောင်းယူပြီ၊ ၊တဒါ၊ထိုဆုထူးပတ္ထနာတောင်းယူခါ၌၊ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနေ၊နောက်နောင်အခါ၌၊တံတာ၀၊သင်တကာ၏၊မနောရထံ နှလုံး၏အလိုကို၊လဒ္ဓ၊သေလဒ္ဓ၊သိ၊ ရလိမ့်သတည်းဟု၍၊ ဝိနာယကော၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တ၀ါကိုနိဗ္ဗာန်ညာသောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ၏အလယ်၌၊ဝိယာကာသိ၊

ကြားတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊သတသဟဿသောကပ္ပေ၊ က မ္ဘာတ
သိန်းထက်၌၊ဗြဟ္မာကကုလသမ္ဘဝေါ။ ဗြဟ္မာကရာဇ်မင်းမျိုးဖြစ်သော၊
နာမေနု၊အာမည်အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအာမည်ရှိသော၊ သတ္တာ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကဋ္ဌ၊ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတိ
တဿ၊ထိုဂေါတမဖြတ်သိုးလုနတ်၏။ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုး
ပါးတို့၌၊ဒါယာဒေါ၊အမွေခံယူထိုက်သော၊ဗြဟ္မာသော၊ရှေရင်တော်နှစ်သား
တော်စစ်ဖြစ်သော၊ဓမ္မနိမ္မိတော၊တရားဖြင့်ပြီးသော၊နာမေနု၊အာမည်အား
ဖြင့်၊ဘာဒ္ဒိယောနာမ၊ဘာဒ္ဒိယအာမည်ရှိသော၊သတ္တု၊ဂေါတမဖြတ်သိုးလုနတ်
၏၊သာဝကောတပည့်သားတော်သည်၊ဟောဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊သုက
တေနု၊ကောင်းစွါပြုကျင့်အပ်သော၊တေနုကမ္မေနု၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်
ဝင်း၊စေတနာပဏိဓိဟိစ၊စေတနာဆုတောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း
မါနုံသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ဇဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊တာ
ဝတိံသံ၊တာဝတိံသာဘုံသို့၊အာဂန္တွာ၊လာ၊ရပြီ။ ၊ဣတော၊ဤတဒ္ဓကပ
က မ္ဘာမှ၊ဇကနုဝတောကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ဒုရာသဒေါ၊မကောင်း
သောမိန်းမာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ချဉ်းဝင်နိုင်ခဲသော၊ဒုပ္ပသဟာ
မကောင်းသော မိန်းမာအယုကို နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊
သမ္ဘဝေါကုတ္တမော၊ အလုံးရုံသောလောကတို့ထက် ဖြတ်တော်မူသော၊
ဇိနော၊မာရ၏ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ဗုဒ္ဓသအမည်တော်
ရှိသော၊နာယကော၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပဋ္ဌိ၊ပွင့်တော်မူ၏။ ၊စရဏော
နု၊စရဏနှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတော်မူသော်၊ဗြဟ္မဥဒုပတာပဝါ
ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်သောကိုယ်ရှိတော်မူသော၊သမ္ဘသတ္တာနံ
အာလုံးရုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွါးကိုရှာတော်မူသော
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုံ။ များစွာသော သတ္တဝါအားပါင်းကို၊ ဗဟုနာ
အနှောင်အနှဲ့မှ၊မောစေတိ၊ လွတ်စေတော်မူ၏၊တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓ ဖြတ်စွာ
ဘုရား၏၊နန္ဒာရာမဝနေ၊နန္ဒာရုံတောဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓကောကိလော၊ဗုဒ္ဓအာမည်ရှိ
သောဥဩသည်၊အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ၊ဝန္ဓကုဋိသမာသန္နေ၊ဝန္ဓကုဋိ၏အနီး
ဋ္ဌ၊အမ္ဘရုက္ခေ၊သရက်ပင်ဋ္ဌ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝသာမိ၊နေ၏။ ၊တဒါ၊ထို
အခါဋ္ဌ၊ဝိဇ္ဇာယ၊ဆွမ်းအလိုဌ၊ ဂန္ဓနံ၊ကြိုသွားတော်မူသော၊ ဒက္ခိဏော
ယျံ၊ဖြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူသော၊ ဇိနပုတ္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ
ဖြင့်၍၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒိတ္တာ၊ကြည်လင်ပြီးစေ၍၊မဗ္ဗုနာဒေနု၊သာယာသော
အသံဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ကုဇိ၊ဖြည့်၏။ ၊တဒါ၊ထိုအခါဋ္ဌ၊ရာဇယျာနံ၊

မင်းရှိဥယျာဉ်သို့ဂတိုက်ခဲ့၏။ သုပဏ္ဏီကောင်းစွာမှဉ်သော၊ ကနကတ္တ
စံ၊ရွှေအာသင်းနှင့်တူသော အာသင်းရှိသော၊ အမ္ဘပိဏ္ဍီ၊ သရက်သီးခိုင်ကို၊
ဂသောတွာန်ယူ၍သမ္ဘုဒ္ဓသား၊ဗြတ်စွာဘုရားအား၊ဥပနာမယိ။ ကပ်ဖြီ၊ ။
တဒါ၊ထိုအခါ၌၊မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ အညာယ၊သိ၍၊မဟာကာရုဏိ
ကော၊ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်
ဥပဋ္ဌာကသား၊ အလုပ်အကျွေးတော်၏၊ဟာဋ္ဌကော၊ လက်ရုံးပဏ္ဍီ၊သပိတ်
ကို၊နာယကော၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ယူတော်မူ၏၊ ။အဟံ၊
ငါသည်၊ ဟဋ္ဌစိတ္တော၊ ရှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမုနိ။ ဗြတ်စွာ
ဘုရားကို၊အမ္ဘပိဏ္ဍီ၊သရက်သီးခိုင်ကို၊ အဒါသိ။ လှူဒြိ၊ပတ္တော။ သပိတ်၌
ပကျိပ္ပ၊သည်၍၊ ပတ္တေဟိ၊အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဋ္ဌလိ။ ကတွာန်၊လက်အုပ်ချီ
ခြင်းကိုပြု၍၊မဇ္ဈုနှာ၊သာယာသော၊ရုဇနိ၊ယနေ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်သော၊
သဝနိယေန၊နာဗြော်ဖွယ်သော၊ မဇ္ဈုနှာသရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓပူဇနတ္ထံ၊ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ဝဿသန္ဓော၊တွန်လျက်၊အဟံ၊ငါသည်
နိဋ္ဌံ၊အာသိုက်သို့၊ ဂတ်ခဲ့၏၊သွား၍၊နိပဇ္ဇိ၊ဝပ်ပြီ၊ ။တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ရုဒိတ
စိတ္တံ၊နှမ်းညှင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမေဝဂတာသယံ၊ ဘုရားဥဒ္ဒြစ်သောချစ်
ခြင်းအလိုရှိသော၊မိ၊ငါ့ကို၊သကုဏာ၊ဋ္ဌိ၊သိန်းစွန်သည်၊ဥပဂတ်ခဲ့၏၊လာလတ်
၍၊ဒုဋ္ဌမာနသော၊အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဃာတယိ၊သတ်
၏၊ ။တဿဂမ္ဘီရဿ၊ထိုကောင်းမွက်၏၊ ဝါဟသား၊အစွမ်းကြောင့်၊တ
တော၊ထိုဥသြဘဝမှ၊ စုတော၊စုတေသည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်၊တုသိ
တေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ မဟာသုခံ၊ ကြီးစွာသော ချမ်းသာကို၊အနု
ဘောတွာ၊ခံစား၍၊မနုဿယောနိ၊လူ့ပြည်သို့၊အာဂန္တွာ၊လာပြီ။ ။ဇာမ
ဒိဘာဒ္ဒကေ၊ကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်၌၊မဟာယသော၊များသောအခြိုအရံအကျေ
အစေခံရှိသော၊နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ကဿပအမည်
ရှိသော၊ဝဒတံ၊ ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်၊ ဝရော၊ဗြတ်သော၊ဗြဟ္မစရိယ၊
ဝုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ပွင့်တော်မူ၏၊ သော၊ထို
ကဿပဗြတ်စွာဘုရားသည်၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ဟောတယိတွာ
ထွန်းထင်းစေ၍၊တိဏ္ဍိယော၊တိဏ္ဍိတို့ကို၊ အာသိဘုယျတိ၊လွတ်မိုး၏၊ ဝေနေ
ယျ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနယိတွာန်၊ ဆုံးမ၍၊ သော၊ထို
ကဿပ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ သသာဝကော၊ တပည့်သံဃာနှင့်တကွ၊
နိဗ္ဗုတော၊နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းငြိမ်းတော်မူ၏၊ ။တဒါလောကေ၊ ထိုကဿ
ပဗြတ်စွာဘုရားသည်၊နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗဟု၊

မျှားစွာကုန်သော၊ ပသန္နဇနတာ၊ ကြည်ညိုသော လူအပေါင်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပူဇနတ္ထာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗညုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊ စေတိတော်ကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ၊သတ္တရတနာဘူသိတံ၊ ရတနာသုနစ်ပါး ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယောဇနိကံ၊ သုနစ်ယူဇနာရှိသော၊ မဟာသိသ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊ စေတိတော်ကို၊ ကရိသ၊ မ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ ဆိုလျှင်၊ တေ၊ ထိသူတို့သည်၊ မနုဿ ဣန္ဒိ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိကိနော၊ ကိကိ အမည်တော်ရှိသော၊ ကာသိကရာဇသ၊ ကာသိကရာဇာမင်း၏၊ သေနာယ ကော၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဏသ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ စေတိ၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝဒိ၊ ဆိုပြီး၊ ၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊ ထိသူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝါကျေန၊ စကားကြောင့်၊ ယောဇနဋ္ဌပံ၊ တယူဇနာ ဖြင့်သော၊ နနာရတနာဘူသိတံ၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ နဝုဒိရသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတိယံ၊ စေတိကို၊ အကံသု ပြုကုန်၏။ ၊သုဘတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေ နကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း။ စေတနာပဏိဓိဟိတ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံ ဒေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကို၊ ဟေတ္တွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ အဂစ္ဆိံ၊ သွားရပြီ။ ၊ဒါနိ၊ ယဒါ အခါ၌၊ ပဆ္ဆိမေ ဘဝေ၊ နောက်ဆုံးစွန်သော ဘဝ၌လည်း၊ ဇာတေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဖီတေ၊ ဝပြော်သော၊ မဟာဓနေ၊ မျှားသောဥစ္စာရှိသော၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသော၊ ပုရဝရေ၊ ပြည်ဖြတ်၌၊ သမ္ဘိကုလေ။ သူဌေးမျိုး၌၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊

ပုရေ ပုဗ္ဗေ ဝေ သော၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ဝင်သော အခါ၌၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိမ္ဟိတမာနသော။ ရှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇဠိတွာ၊ ရေဟန်းပြု၍၊ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ စေတိယသ။ စေတီ၏၊ ယံ ပမာဏံ၊ အကြင်အတိုင်း အရှည်ကို၊ အကာရိ၊ ပြုပြီ၊ တေ နကမ္မုနာ၊ ထိုကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ဂါသည်၊ သဂုဏ္ဌကသရိ ရော၊ ကွယ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ ပရိဘဝါ ရဟော၊ သူတပါးတို့နှိပ်စက်ထိုက်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ။အဟံ၊ ဂါသည်၊ မရုရေ၊ သာယာသော၊ သရေ၊ အာသံ ဖြင့်၊ ဇာသိသတ္တမံ၊ ဗုဒ္ဓသမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူဇော်သောကြောင့်၊ မဠုသရာနံ၊ သာယာသော အသံရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အနုပါပုဏိ၊ အစဉ်

ရောက်ပြီး ၊ဗုဒ္ဓသား၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား။ ဖလဒါနေနှစ်သစ်သီးအလှ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂုဏာနုသယနေကစ်ဂုဏ်တော်ကိုအောက်မေ့ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ သာမညဖလသမ္ပတ္တိနှော၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံ လျက်၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါမရှိတဲ့ဝိဟာရာမိ။နေရ၏။ ၊မယ်ငါ့အား ကိုလေသား၊ကိုလေသာဘက်ကို၊ချာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃာနုံ၊အာသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ရ ပြီးဆုံး၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ၊

အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောနေ့ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ပရေအမ္ပိတကာရာမေ၊ပ၊ နိစ္စံကာယဂတံ သတိနှင့်။ ပရေအမ္ပိတကာရာမေ၊ပ၊ နိစ္စံကာယဂတံ သတိ ဟူ၍၊ ဆုမာ တိသောဂါထာ။ ဤသုံးဂါထာတို့ကို။ အာသာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ဘဒ္ဒိ ယော၊ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ပရေ၊ထူးလွန်ကဲလတ်ပြီးမွမ်းအပ်သော၊အမ္ပ ရကာရာမေ၊အမ္ပိတကဥယျာဉ်ဟုခေါ်အပ်သောအရပ်ရှိသော၊ဝနသဏ္ဍ ဖြစ်၊ကောအခုပ်၌၊သမူလံ၊အမြစ်နှင့်တကွသော၊တဏှံ၊တဏှာကို၊အဗ္ဘုယ္ယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခွာလွှတ်၍။ တတ္ထ၊ဝေ၊ထိုအမ္ပိတက အမည်ရှိသောတော အရပ်၌သာလျှင်၊ဘဒ္ဒေ၊ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ချာယတိ၊ချာနိုဝင်စား၏။ ၊ ဧကေ၊အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ မုဒိဝိကေဟိ၊ မရိုးစည်တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဝိဏာဟိ၊စောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဏဝေဟိ၊ထက်စည် တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမန္တိ၊ မြူလျော်ကြကုန်၏။ အဟဗ္ဗအာဟံပနုဝါ ဘည်ကား၊ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ရုက္ခမူ လတို့။သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရတောဝေ့ လျော်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊မေ၊ငါ့အား။ဝရံ၊ဆုကို။စေဒဇ္ဈာ၊အာဂယ်၍ပေးတော်မူသည် ဖြစ်ခဲ့။မေမယ်၊ငါ့အား။ သော စဝရော၊ ထိုဆုသည်လည်း။မေ၊ငါ၏အလို ကိုဖြည့်သောအားဖြင့်၊လက္ခေထ၊ရသည်ဖြစ်ခဲ့၊အဟံ၊ငါသည်၊သဗ္ဗလော ကဿ၊အလုံးစုံသောလူအားပါင်းအား။နိစ္စံ၊မပြတ်၊ ကာယဂတာသတိ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပွါးအပ်သည်ကိုပြု၍၊ ဝဏ္ဏော ဝဏ္ဏယု၊ဆုကိုယူကုန်၏။ ၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပရေတိ၊ပရေဟု သည်ကား၊သော်ဌ၊ ဖြတ်သော။အဓိကေ၊ လွန်သော၊ဝိသိဋ္ဌေ၊ထူးသော ဟူတိ ဆိုလိုသည်ကား။အာဏ္ဍာ၊ အနုက်တည်း၊ဟိသစ်၊မှန်၏၊အယံ၊ပရ သဒ္ဒေါ၊ဤ၊ပရသဒ္ဒါသည်၊ မတ္တာယ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပရိယ၊အလွန် ကဲလို့၊ဟူတိအာဒိသုဝိယ၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိရစ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အဓိကဝါစီ၊

အလွန်ဟူသောအနက်ကိုဟောရ၏။ အမ္ပိတကာရုမေတိ။ အမ္ပိတကာရုမေဟူသည်ကား၊ ဇေဝံနာမကေား၊ ဤသို့ရှိ**အပ်**သော**အ**မည်ရှိသော၊ အာရုမေ**အ**ရှိ၍၊ ကိုရ၊**အ**ဆင့်စကားကြားရသည်ကာ၊ သော၊ထိုအရပ်သည်၊ ဆာယုဒကသမုဒ္ဒေါ။ အရှိပ်ရေနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝနသဏ္ဍမဏ္ဍိတောား၊ တောအုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်**အ**ပ်သည်၊ရေမဏီယော၊ ဗွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်။ ပဂေတိ။ပရေဟူ၍၊ ဝိသေသတွာ။**အ**ထူးပြု၍။ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ အမ္ပာဒူကဝနေ။ ဗေးပင်တို့ဖြင့်မှတ်အပ်သောတောအရပ်၌၊အမ္ပဒူကေတိ။ဗေးပင်တို့ဖြင့်၊အာဘိသင်္ခိတဝနေ။ မှတ်အပ်သောတော၌၊ဣတိစ။ဤသို့လျှင်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ ဝနသဏ္ဍမ္ပိတိ၊ဝနသဏ္ဍမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဝနဂဟနေ။ တောအုပ်၌၊ ဃနနိစိတာရုယ္ဟ ဂဏ္ဍလတာသမူဟေ၊တခဲနက်ရုပေါင်း၍ တက်သောသစ်ပင်ချုံနွယ်တို့ဖြင့်ပေါင်းအပ်သော၊ ဝနေ။တော၌။ ဣတိ**အ**ယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ဘဒ္ဒိယောတိ၊ဘဒ္ဒိယောဟူသော၊ဤမါဒ္ဒဖြင့်၊ဇေဝံနာမကော၊ ဤသို့ဘဒ္ဒိယဟုရှေအပ်သောအမည်ရှိသော၊ထေရော၊ ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အတ္ထာနုမော၊ဖိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်၊ **အ**ညံ့ဝိယ၊သူတပါးကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊သမူလံတဏ္ဍမဇ္ဇုယ္ဟာတိ၊သမူလံတဏ္ဍမဇ္ဇုယ္ဟဟူသည်ကား၊တဏ္ဍာ

တဿ၊ထိုကြောင့်၊သာဝိဇ္ဇာ၊ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်တကွသော၊တဏှံ၊တဏှာကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊သမုဿာ၊ဖျောက်ဖျက်ပယ်ရှင်း၍၊ဣတိ**အ**ယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ **အ**နုက်တည်း။ ဘဏ္ဍဘဒ္ဒေါ၊ဝဗျာယတိတိ၊ဘဏ္ဍဘဒ္ဒေါ၊ဝဗျာယတိဟူသည်ကား၊လောကုတ္တရေဟိ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊သိလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်း၏၊သုန္ဒရော၊ ကောင်း၏၊ ဘဝိတ္ထ ဝေ ဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအုပ်၌လျှင်၊ကတတိစ္ဆ ဘာယ၊ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည်၏**အ**ဖြာ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရ ဝ**သ**ေန၊ပစ္စုပ္ပန်**အ**တ္တဘောခ၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏**အ**စွမ်းဖြင့်။ **အ**ဂ္ဂဟလ ဗျာနေန။ **အ**ရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ဖြင့်၊ ဗျာယတိ၊ဖျက်ကြည်း၏၊ ပလသုခေနစ၊ **အ**ရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျာနသမာပတ္တိဟိစ၊ ဗျာန်သမာပတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊**အ**တ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဝိဝေကရတိ၊ဝိဝေကသုံးပါး၌ ဗွေ့လျော်ခြင်းကို၊ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ရမ္ဘေကေတိဂါထာယပိ၊ ရမ္ဘေကေဟူသောဂါထာ၌လည်း၊ဗျတိရေကမုခေန၊ဗျတိရိက်ကို**အ**ကြောင်းပြုသဖြင့်၊တမေဝ**အ**တ္ထံ၊ထိုရမ္ဘေ

ကောမုဒေါဟိအစရှိသောဂါထာ၏ အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။
ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မုဒေါဟိဘိ၊ မုဒေါဟိဟူသည်ကား၊ အဂိုကာဒိဟိ၊ မျှားစွာသော အပေါင်းအဂ်ါတို့ဖြင့်ပြုအပ်တိုးမှတ်အပ်ကုန်သော၊ မရှုဇေ ဟိ၊ မရိုးစည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဏာဟိဘိ၊ ဝိဏာဟိဟူသည်ကား။ နန္ဒနိအာဒိဟိ၊ နှစ်သက်မြေလျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သောကြောင့် နန္ဒနိအစရှိကုန် သော၊ ဝိဏာဟိ၊ စောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဏဝေဟိဘိ၊ ပဏဝေဟိဟူသည်ကား၊ တုရင်ဟိ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့်၊ ရမန္တိဘိ၊ ရမန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ အာ၌ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရုမန္တိ၊ မြေလျော်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ရတိ၊ မြေလျော်ခြင်းသည်၊ အနရိယော၊ မြတ်သော သဘောမရှိ။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွါးမဲ့နှင့်စပ်၏၊ အဟုဗ္ဗာဘိ၊ အဟုဗ္ဗဟူသည်ကား။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ဧကော၊ အတော်မ လျှောက်တယောက်အပ်တည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော် ၌၊ ရေတော၊ မြေ့လျော်၏။ တတောဝေ၊ ထိုသို့မြေ့လျော်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ ဂုဏ္ဍမူလတ္ထိ ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရုတော၊ မြေလျော်သည်ဖြစ် ၍၊ အဘိရုတော၊ အလွန်မြေလျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရပိ၊ သုံးနေ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဝေကာတိရုတိ ။ ဝိဝေကသုံးပါး၌ မြေလျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိုယ်တွေ့တွာ ကြား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံကာယဝေဒနာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အကြင်ကာယ ဝေဒနာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ အရုဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုကာယဝေဒနာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပယတံ သ နဿံ၊ ပြီးမြမ်းခြင်း၌၊ ဗုဒ္ဓေါ စေ မေတိ ဂါထံ၊ ဗုဒ္ဓေါ စေ မေဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ "အဟံ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမည်သော အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေဝံ ၀ရံ၊ တရုသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်း ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည် ရှိသော်၊ သိက္ခ၊ ချစ်သား လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ တထာ ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အသိဏ္ဌာနံ ဝန္ဒိတာ၊ အလွန်နှစ်သက်မြတ် နိုးတော်မူအပ်သောဆုတို့ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပဒိုက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်မမူ

ဘဲ၊မယ်၊အာကျွန်ုပ်သည်၊,ယထာယထာစိတ်၊အကြင်အကြင်တောင်းပန်အပ်သော၊ဝရ၊။ဆုကို၊သစေဒဒေယျ၊အကယ်၍သနား၊တော်မူသည်ဖြစ်အုံ၊မမ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ အဓိပ္ပါယဟူရကော၊အလိုကိုပြည့်စေတတ်သော၊ သောစဝ ရော၊ထိုဆုသည်လည်း၊မယ်၊ငါ၏၊မနောရထ၊နှလုံး၏အလိုသို့၊လည်ကြ,ထ၊ ရောက်ရာ၏၊ မတ္ထကံ၊အပြီးအဆုံးသို့ပါပေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရော၊ လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ဝိကပ္ပနာဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဘန္တေ၊အာရှင်ဘုရား။သဗ္ဗော၊အလုံးစုံသော၊ လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ကာယဂတာ သတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတု၊ ပွါး၊စေသ တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗလောကသ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်း၊အား၊နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါး၊အပ်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝရ၊ဆုကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂဏ္ဍေ၊ယူရာ၏ ဣတိ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသေသေ၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဂဏ္ဍေ ဟံသဗ္ဗလောကသ၊နိစ္စံကာယဂတာသတိန္တိ၊ဂဏ္ဍေဟံသဗ္ဗလောကသ၊ နိစ္စံကာယဂတာသတိ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အာပရိက္ခိဏာဂရဟာမုခေန၊ကိလေသာမကုန်အလုံးစုံသောသူတို့အား၊ကဲ့ရဲ ခြင်း၊ကိုအခုင်းပြုသဖြင့်၊ ပရိက္ခိဏံ၊ကုန်ပြီးသောကိလေသာအာသဝေါရှိ သောသူကို၊ ပသံသန္တော၊ချီးမွမ်းလိုရကား။ ၊ယေမံ ရူပေနပါပိ သု(ပ) နသောစောသေနဝုယ္ဘတိတိ၊ယေမံ ရူပေနပါပိ သု(ပ)နသောစောသေန ဝုယ္ဘတိဟူ၍၊ ဣမာစတသော ဂါထာ၊ ဤလေးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ။ ရှာဘက်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ပေါ၊ အကြင်ပညာမရှိသော သူတို့သည်၊ ရူပေန၊ ကြည်လှိုက်ဖွယ်မရှိသော ယုတ်မာစွာသောငါ၏အဆင်းဖြင့်၊ မံ၊ အခြင်း အရာဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ရှိသောငါ့ကို၊ပါပိ သု၊ရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏ ယေစ၊အကြင်သူတို့သည်ကား၊စောသေန။ သာယာစွာသောအသံကိုခြီး မွမ်းသဖြင့်၊အနွဂူ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပါပိ သု၊ အမြတ် ဟူ၍သမုတ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သန္ဓရာဂဝသူပေတာ၊ သန္ဓ ရာဂ၏အလိုသို့ လိုက်ကုန်သော၊တေ၊နှာ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြား၊ရှိသောသူတို့ သည်၊မံ၊လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယနာမတွင်မည်ငါမထေရ်ကို၊နစာနန္တိ၊မသိကြ ကုန်၊အာရှာတွေ့ပြီ၏အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောတရား၊အပေါင်းကိုလည်း နစာနာတိ၊ မသိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါးတို့၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော တရား၊ကို လည်း၊နပသဿတိ၊မမြင်၊သမ္ဘာဝ၊ရေကာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဝိတ်ပင်တတ်

သောဥာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းရှိ၏သာ။ သ၊သောဗာလော၊ထိုရဟန်သောသူသည်၊ ဃောသေနှ၊တရားတည်းဟူသောသူတပါး၏ကြွေးကြော်သံဖြင့်၊ရယ္ယတိ ဖြောပါး၏ကွဲ၊ ၊အစ္ဆရိယ္ယ၊ ဓိပိ၏အတွင်းသန္တာန်ဖြစ်သောတရား အပေါင်းကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊မသိ၊ဗဟိဒ္ဓါစ၊သူတပါးသန္တာန်ဖြစ်သော တရားကိုလည်း၊ ဝိပဿတိ၊အာထုံးအားဖြင့်ဖြင်လေ့ရှိ၏၊ယောဝိ၊ အကြင် သူသည်လည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတနအစရှိ သောတရားအပေါင်း၌။ ဟလဒဿသာဝိ၊နည်းကိုယူသောအားဖြင့်အကျိုးမျှ ကိုဖြင်လေ့ရှိ၏၊ သောဝိ၊ထိုသူသည်လည်း၊ဃောသေနှ၊ တရားတည်းဟူ သောသူတပါး၏ကြွေးကြော်သံဖြင့်၊ရယ္ယတိ၊ဖြော၏၊ယောပန၊အကြင်သူ

ဒ သည်ကား၊အာစရိယ်ကိုစ၊ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏အတွင်း၌ဖြစ်သော်အသေက္ခဝုဂ္ဂိုလ် တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောသိလက္ခန္ဓာအစရှိသောကျေးဇူးဂုဏ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာ တိ၊သိ၏၊ဗဟိဒ္ဓါစ၊အပသန္တာန်အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကိုကောင်းစွါမှတ် သဖြင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ဝိပဿတိ၊ထင်ဖြင်၏၊အနာဝ ရဏဒဿာဝိ၊ တရုံတရမျှဖြင့်သိုးတားဝိတ်ပင်မထင်သည်ဖြစ်၍အရိယာ တို့၏ကျေးဇူးကိုဖြင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ သော၊ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဃော သေနှ၊သူတပါးတို့ဘရားတည်းဟူသောကြွေးကြော်ကာမျှဖြင့်၊နဝုယ္ယတိ၊ မဖြောသေး။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ယေမံ ဗ္ဗပေနပါဒိ သူတိ၊ ယေမံ ဗ္ဗပေနပါဒိ သု ဟူသည်ကား၊အာဝိဗ္ဗသူ၊ ပညာပေတုံးကုန်သော၊ ယေဇနာ၊အကြင်သူတို့ သည်၊အပါသာဒိကေန၊ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော၊နိတိနေန၊ယုတ်သော၊မမ ဂါ၏၊ဗ္ဗပေနစ၊အဆင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာကာရသဒိသပညာဟု၊အ ခြင်းအရာသန္တာန်နှင့်တူသောပညာရှိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဓမ္မသရီရေနစ လောကုတ္တရာဓမ္မဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မံ ဂါ၊ကို၊ နိဟိန်၊ ရှုတ်ချခြင်းသို့၊ပါဒိ သု၊ရောက်ကုန်၏၊ သမန္ဓိ သု၊သမုတ်ကြကုန်၏၊အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဩဂြရကော၊ယုတ်မာသောသူတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟိ ဒ္ဓေ၊ ရှုတ်ချကုန်လျက်၊ပရိဘိန္ဒန္တိ၊ဝေဒနာ၊ဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊မည်သူ၊မှတ်ထင်ကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ယေ စ၊အကြင်သူတို့သည်ကား၊ဃောသေနှ၊သာယာသောအသံဖြင့်၊ မဒ္ဒုနှ၊ သာယာသောစာသံဖြင့်၊ မံ ဂါ၊ကို၊ သ ဒ္ဓ ၊ဝနာဝသေနှ၊ ခြိုးမွမ်းခဲ့သ်ြော ထောမနာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ဗဟု၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်၊မည်သူ၊အာကာရေကြ

ကုန်၏။တံ၊ ထိုသို့အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ တောသံ၊ထိုသူတို့အား။ ဝိန္ဓာ၊ တောက်ပြန်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ ဖြန်၏၊ အာတံ၊ ငါ့ကို၊ရူပမတ္တေန၊အာသင်းရူပကာယမျှဖြင့်၊ နအာဝမန္ဒေ ဗ္ဗော၊ထင်ရှိ ခြင်မပြု အာဝ်၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဃောသမတ္တေန၊ အသံသာယာကာမျှဖြင့်၊ ဗဟု မန္ဒေ ဗ္ဗော၊များစွာအောက်မေ့အပ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဆန္ဒရာဂဝသာ နု ဂါ၊ဆန္ဒရာဂ၏အလိုလို့လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ နစာနုန္တိ၊ မသိကြကုန်၊တေဇနာတိ၊တေဇနာဟု သည်ကား၊ဒုဝိဓေဝိ၊နှစ်ပါး အပြား.ရှိ သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇနာ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဆန္ဒရာဂသာ၊ ဆန္ဒ ရာဂ၏၊ဝသံ၊အလိုသို့ဥပေတာ၊လိုက်ကုန်သောသူတို့သည်၊အပ္ပဟီနဘာန္ဒ ရာဂါ၊မပယ်အပ်သေးသောဆန္ဒရာဂရှိကုန်သောသူတို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အာ၀ုင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟီနဆန္ဒရာဂါနုံ၊ပယ်အပ်ပြီးသောဆန္ဒရာဂရှိကုန်သော သူတို့၏၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊နစာနုန္တိ၊မသိနိုင်ကုန်၊မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့သော ရှိသောသူသည်၊တောသံ၊ထိုသူတို့၏၊ အဝိသယော၊အရာမဟုတ်။ကသ္မာ၊ အဘာယံ့ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊အစ္ဆရိယံ့စ။အစ္ဆရိယသန္ဓာန်ဖွယ်လည်းကောင်း ဗဟိဒ္ဓါစ၊ဗဟိဒ္ဓသန္ဓာန်ဖွယ်လည်းကောင်း။ အပရိညာတဝတ္ထုတာယ။မိုင်း ခြားအပ်သေးသောဝတ္ထုအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ ဒေသောတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ အစ္ဆရိယန္တိ အာဒိ။ အစ္ဆရိယံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာ ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုတော်မူအပ်၏၊အစ္ဆရိယန္တိ၊အစ္ဆရိယံဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊ ဝိမိ၏၊သန္ဓာနေ၊သန္ဓာန်ဖွယ်၊ခန္ဓာအာယတနာဒိဝမ္ဘံ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိ သောတရား သည်၊ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား။ပရသန္ဓာနေ၊သူတပါး တို့၏သန္ဓာန်ဖွယ်၊အထ၀၊တနည်းကား၊အစ္ဆရိယန္တိ။ အစ္ဆရိယံဟူသည်ကား၊ မမ၊ငါ၏၊အစ္ဆရိယန္တိ၊ရေ၊အစ္ဆရိယသန္ဓာန်၏အတွင်းဖွဲ့၊အသေက္ခသိလက္ခန္ဓာ ဒိ၊ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောသီလက္ခန္ဓအစရှိသောတရားသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ တိ၊ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊မမေ၀၊ငါလက္ခဏာဒဿီယမဝေရ၏သာသနာ အာကပ္ပသမ္ပတ္တိယာဒိယုတ္တံ၊ အသွင်အပြင်ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်သော၊ ရူပမမ္ပ၀ဏ္ဏိစ၊ရုပ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိပ၀ဏ္ဏိစ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ၎င်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓမည်၏၊ သမန္နာ၀ရဏောတိ၊ သမန္နာ ဝရဏောဟူ သည်ကား၊ဧ၀ံ၊ ဤသို့၊အစ္ဆရိယဗဟိဒ္ဓါ၊အစ္ဆရိယသန္ဓာန်ဗဟိဒ္ဓ သန္ဓာန်တို့ ကို၊အဇာနနေန၊မသိခြင်းကြောင့်၊သမန္နတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ၊အာ၀ရ ဏယုတ္တော၊ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသူသည်၊အာ၀ဋ္ဋာ၊ဏ၀ဟိတော၊

ဝိတ်ပင်သောဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သဝေဃောသေနဝုယ္ယတိ တိ၊ သဝေဃောသေနဝုယ္ယတိဟူသည်ကား၊ သာပနေယျဗုဒ္ဓကော၊ ပယိ အာပ်သောအသိဥာဏ်ရှိသော၊ဗာလော၊သူရိုက်သည်၊ စောသေန၊သူတ ပါးတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်၊ ပရေသံဝစနေန၊ သူတပါးတို့ကြွေး ကြော်သောအသံဖြင့်၊ဝုယ္ယတိ၊ငင်၏၊ နိယျတိ၊ဆွဲငင်၏၊ အကဿိယတိ၊ဆွဲ ငင်၏၊ဗဟိဒ္ဓါစိုပိပသိတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစုပိပသိဟူသည်ကား၊ယောစ၊အကြင် ဝုဋ္ဌိုလ်သည်ကား၊ဝုဏ္ဏနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊အစ္ဆတ္ထံ၊ မိမိကိုယ် ကို၊နဇာနာတိ၊ မသိ၊ဗဟိဒ္ဓါပန၊ အပဋ္ဌကား၊သုတာနုသာရေနဝါ၊ကြားဘူး သည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊အာကပ္ပဝါမဂ္ဂိယာဒိဥပစာရ ကောနဝါ၊ အသွင်အပြင်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်းသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ဖြင်၏၊ ဂုဏဝိသေသယုတ္တော၊ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်သည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊မညတိ၊အောက်မေ့ဆင်ခြင်၏၊ယောပိ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်လည်း ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဋ္ဌ၊ဗလဒဿာဝိ၊ အကျိုးကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နယဝုါဟေန၊ နည်းကိုယူသောအားဖြင့်၊ ဗလမတ္တံ၊အကျိုးမျှကို၊ ဂဏှန္တော၊ ယူသည် ဖြစ်၍၊ဝုဏ္ဏနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊စောသေန၊ သူတပါးတို့၏ စကားအသံဖြင့်၊ ဝုယ္ယတိ၊ ဆွဲငင်၏၊ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ မာနိ သေန၊ ငါကဲ့သို့သောဘောရှိသဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊သိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊ ယောပန၊အကြင်သူသည်ကား၊အစ္ဆရိယ ဗိမိသန္တာနဒ္ဓလည်းကောင်း၊ ဝိဏာသဝဿ၊ရဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်၏၊အာဒီနဝ ရေ၊ အဝတ္ထင်းဥ လည်းကောင်း၊ အသေက္ခသိလက္ခန္ဓာဒီဂုဏ်း ရဟန္တာ တို့၏သိလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊အသ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ် အား၊ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာနဒ္ဓလည်း၊ ပဒ္ဒိပတ္တိသံလက္ခဏော၊ အကျင့် ဝတ်ဖြတ် ပဒ္ဒိပတ်ကို ကောင်းစွာ ဖတ်သဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူး အားဖြင့်၊ ဂုဏဝိသေသယောဂံ၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ ဖြင်၏၊ အနာဝရဏ ဒဿာဝိ၊ သိတားပိတ်ပင်မရှိ ဖြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောနစိဝါ၊ တစုံတခုသောပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အနာဝဇ္ဇော၊သီးတား ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ အရိယာနံ၊ အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့၏၊ ဝုဏော၊ ကျေးဇူးဂုဏ်၌၊ ဒဠ္ဌုံ၊ သိဖြင်ခြင်းငှါ၊ ဥာတုံ၊ သိဖြင်ခြင်းငှါ၊ သ မဏ္ဍော၊စွမ်းနိုင်၏၊ သော၊ ထိုဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ စောသမဏ္ဍေန၊ သူတပါး တို့၏စကားပြီးဆုံးကာမျှဖြင့်၊နဝုယ္ယတိ၊မဆွဲငင်၊ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်

နည်းဟူမူကား။ ယာထာဝတောဝ၊ မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ဒဿနတောဝ၊ ဖြင့်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဤ၊ ဤသည်လျှင်လကုဏ္ဍကာဘွဲ့ ယမထေရ၏ဂါထာအဘွင့်စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊လကုဏ္ဍက ဘွဲ့ယဉ်ကြွေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ လကုဏ္ဍကဘွဲ့ယမထေရ၏ ဂါထာအဘွင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၇-ဘဒ္ဒဇြေရဂါထာ၊

ကေဝုတ္တောတိအာဒိကာ၊ ကေဝုတ္တော ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒဇြေရသော၊ ဘဒ္ဒမထေရ၏။ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤဘဒ္ဒမထေရ်သည် လည်း၊ဘဝဝန်ကို၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တ ရဟူ၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။သတသဟဿသပရိမာဏံ၊ တသိန်းအတိုင်းအရည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း ကောင်း၊စိဝရာဒိဟိ၊သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ပူဇေတိ။ပူဇော်၏၊သော်၊ထိုဘဒ္ဒသတို့သားသည် တေနုပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ ပြည်တို့၌၊သံသရဉ်နှင့်၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဇာတိမတ္တေ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤ ဂါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ ဝတ္ထိပြည်၌။သေဋ္ဌိကုလေ၊သူဌေးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ရပေ၏။နိဗ္ဗတ္တမာနော စ၊ဖြစ်သော်လည်း၊အဝုတ္တကေသု၊သားထွီးမရှိကုန်သော၊ မာတာပိတူသု၊ အမိအဘာတို့သည်၊ ဒေဝတာယာစနာဒိနိ၊ နတ်တို့အား တောင်းပန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာပိ၊ပြု၍လည်း။ အလဘန္တေသု၊ မရကုန်သည်ရှိ သော်၊သတ္တောရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊အာရှင် ဘုရား၊မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကေဝုတ္တံ၊ တယောက်သော သားကို၊ သစေလဘာမ၊အကယ်၍ရပါကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့၊တံ၊ထိုသားကို၊တုမှာကံ၊ အာရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒါသတ္တာယ၊ကျွန်အလို့ငှါ၊ ဒဿာမ၊ လှူပါကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုမြဲ၊ယာစိတ္တာ၊တောင်းမြဲ၊ဂတေသု၊သွားကုန်သည်ရှိ သော်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အမိပွါယံ၊အလိုတော်ကို၊ ဉတ္တာ၊ သိ၍၊ ဒိဋ္ဌာယုကော၊ကုန်ပြီးသောအသက်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဒ္ဝိတောတည် သော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝဒုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊

သင်္ကေနဒေဝရည်ရာ၊သိကြားနတ်မင်းသည်၊အာရုဏသို့ ဤအမည်ရှိသော၊ ကုလေ၊အမျိုးခို၊ နိဗ္ဗတ္တာဟု၊ဖြစ်လေလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဏတ္တော၊ ဝေ ခိုင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဏ္ဍ၊ထိုသူ့ကိုမျိုးခို၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အသ၊ ထိုသတ္တိသား၊အား၊ဘဒ္ဒေါတိနာမံ၊ဘဒ္ဒဟူသော၊အမည်ကို၊အကံသုဒ္ဒည် ခေါ်ကုန်၏၊တံ၊ထိုဘဒ္ဒသတ္တိသား၊သည်၊သတ္တဝဿုဒ္ဒေသိက်ဿတံ၊ဟူ၍ ရုနစ်ဖန်ရှိပြီးသော်၊မာတာပိတရော၊အပါအာဘတ္တိသည်၊ အလက်ရိတ္တာ၊ ဝန်ဆာဆင်၍၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ နေတ္တာ၊ဆောင်၍၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊အယံဒါရကော၊ဤသူငယ်သည်၊ ဘုရှေ့သား၊ရှင်တော်ဘုရား၏ဦး၊အာယာစိတ္တာ၊တောင်းပန်၍၊လဒ္ဓဒါရကော ရသော်သား၊သူငယ်တည်း၊ ဣမံ၊ဤဘဒ္ဒမည်သော်သား၊သူငယ်ကို၊ကုမာ ကံ၊အရှင်ဘုရား၏အား၊နိယျာတေမ၊လျှူပါကုန်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်ကို၊အာဏာပေသိ၊စေခိုင်းတော်မူ၏၊ဆုဒံ၊ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇ္ဇေတိ၊ ရှင်ပြုလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဏာပေတ္တာဝ၊စေခိုင်းတော်မူ၍သာလျှင်၊ဂန္ဓ ကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပါဝိသိ၊ဝင်တော်မူ၏၊ ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တံ၊ထိုဘဒ္ဒသားသူငယ်ကို၊ပဗ္ဗဇေတ္တာ၊ရှင်ပြု၍၊ သင်ပေါ်ပေနုံ၊အကျဉ်းအား ဖြင့်၊ဝိပဿနာမုခံ၊ဝိပဿနာသို့ရှေးရှု၊အာစိက္ခိတ္တာ။ ကြားတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဥပနိဿယ သမ္ပန္နတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်လ်၏ အားကြီးသောဒါ ကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊စီးဖြန်း ခြင်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ သူရိယေ၊နေသည်၊ အနုဂ္ဂတေ ယေဝ၊ မတွက်မီပင်လျှင်၊ ဘာဝနံ၊ဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတ္တာ၊ အား ထုတ်စေ၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဥ်ရှိသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ဘဒ္ဒိယကာဒ္ဒိဂေါတဝုတ္တာမထေရ်၏ အာပဒါန်၌၊ ၊

မေတ္တာစိတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ဟောန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊လောကဂ္ဂနာထကား၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ် ဝိမ်းသော၊ဇနတာ၊လူအပေါင်းသည်၊ဥပေဘိ၊ဆည်းကပ်၏၊အာနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ဝုညော့ကွေ့ကြောဝုညော့ကွေ့တတ်သော၊ ကောင်းမွန်ခေတ်ဖြစ်သော၊ သံဃောသံဃသမ၊ သံဃာအား လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဇုနောစ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏အား၊လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုံ၊ သက်နှုံးအစရှိသောအဝတ်ကို လည်း

ကောင်းသောသနဿေဝ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊အာဟ်
သံ၀ေ၊ဆွမ်းအစရှိသောအာဟိသကိုလည်းကောင်း။ ပါနဘောဇနံ၀။အပျော်
ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ။ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၀။ ဖြတ်စွာ
ဘုရားကိုလည်းကောင်း၊အနုဇ္ဇာရုံ၊ ကဲလွန်သော၊ သံဃာ၌ပါ၊ သံဃာကို
လည်းကောင်း၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်တိတ်၍။တာဒိနော၊သည်းခံခြင်းတာဒိဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဒေ၀ဒေ၀သား၊ နတ်ထက်နတ်ဖြတ် ဖြစ်တော်မူ
သောဖြတ်စွာဘုရားအား၊အာဟ္ဂါ၊ငါသည်လည်း၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒသသာမိ၊
လှူပါအုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ။မယာ၊ငါသည်။ ဥယျောဓိတာ၊
စေခိုင်းအပ်ကုန်သော၊ဇေတ။ထိုသူတို့သည်။တထာဂတံ၀၊ဖြတ်စွာဘုရား
ကိုလည်းကောင်း၊အနုဇ္ဇာရုံ၊ကဲလွန်သော၊ ခေတ္တံ၊ကောင်းမှုတို့၏စိုက်ပျိုး
ရာလယ်ဖြစ်တာသဖွယ်ဖြစ်သော၊ကေ၀လံ၊အလုံးရုံသော၊ဘိက္ခုသံ၀ေ
ရဟန်းသံ၀ေကိုလည်းကောင်း၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်တိတ်၍၊ ။ဂေါဏကဏ္ဍ
တံ၊ကောဇောကြိုးဖြင့်နှီးအပ်သော၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတ
သဟဿပလ္လင်ံ၊ ပလ္လင်တသိန်းကိုလည်းကောင်း။ တုလကပဒိုကာစ
လဲအခင်းဆန်းကျယ်သော သားမွေးအခင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခေါမ
ကပ္ပါသိကေစ၊ ခေါမဝုဆိုး၀ါချည်ဝုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာရတ်၊
ဖြတ်သောသူတို့အား၊ထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓဟုတ္တကံ၊ ဘုရားအားလျောက်ပတ်
သော၊အာသနံ၊နေရာကို၊ပညာပေသိ၊ခင်းပြီ၊ ။ဒေ၀ဒေ၀ေါ၊နတ်တကာ
တို့ထက်နတ်ဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊နဂုသဘော၊လူတွင်အစစ်အမြတ်ဖြစ်
တော်မူသော၊လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကိုဝိုင်းခြားကုန်စင်သိဖြင်တော်
မူသော၊ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရဖြတ်စွာဘုရားသည် ။ဘိက္ခုသံ၀ပရိ
ဗျုဋ္ဌော၊ ရဟန်းသင်္ဃာနောက်ပါအပေါင်းတို့ဖြင့် ဝန်းရံလျက်၊ မမ၊ငါ၏၊
ဒ္ဝါရံ၊အိမ်တံခါးသို့၊ဥ၀ဂမိ၊ကပ်လာ၏၊လောကနာထံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တ
ဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ယာသသိနံ၊ မျှားသောအခြေအရံရှိ
တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စုဂ္ဂတ္တိ၊ခန်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမ်ား ။
ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်
စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဃရံ၊ ဝိဝိအိမ်သို့၊ အာဟိ၊နာမယိ၊ ပင့်
ဆောင်ပြီ၊ ဘိက္ခူ၊နှံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကိုလည်း
ကောင်း။ လောကနာထကံ၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
သော၊ဗုဒ္ဓဠ၊ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သုမနော၊နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ပရ

မနွေနှမ်းမွန်ဖြတ်လှစ္စာသောသြဇာဖြင့်၊ တပ္ပယိ။ ရောင့်ရဲစေပြီ။ ။အာဟု တိုန်။ ဤသည်တို့အား ရည်ရွယ်ထားသော အသ္ဘုဝတ္ထုကို၊ ပန္နိဝ္ဘဟာ။ ခံတော်မူထိုက်သော၊လောကဝိနု၊ လောကသုံးပါးကိုသိဖြင့်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ပဒုမုတ္တရဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏အလယ်၌၊နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဣဒမဝေါစ၊ ဤဝါထာတို့ကို၊ အာသာသဝ၊ ရှာဘီဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ အတ္ထသဝ၊ အဘယ်သို့ ရှာတ်ဆိုတော်မူသနည်း။ ။ယေန။အကြင်သူသည်။ ဝေါဟာကတ္ထတံ၊ ကောဓော ကြီးဖြင့်နှီးအပ်သော၊သောဝယ်ကို၊ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော၊ဆုဒဏ်အာသနံ၊ဤနေရာကို ဒီနှီ၊လှုအပ်ပြီ၊တံ၊ထိုသူကို၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိ ဃောဒိ၊ ကြား တော်မူ၏။ ဘာသတော။ဟောကော်မူသော။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနံ၊စကား တော်ကို၊ သုဏာဟိ၊နာကြားကုန်လော။ သော၊ ထိုသူသည်၊ စတုဝီသတ္ထ တိကဿတ္ထုံ၊ခုနစ်ဆဲ့လေးကြိမ်။ ဒေဝရဇ်ဟု၊နတ်မင်း၏အမြစ်ဖြင့်၊ကရိသတိ၊ မင်းပြုရလတ္တံ့။အာဇ္ဇရာဟု၊နတ်သွင်းတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတော၊ ဝန်းရံအပ်သည် ဖြစ်၍၊သမ္ဘတ္တိ'၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊အနုဘောသတိ၊ခံစားရလတ္တံ့။ ။ သဟာသ၊ အကြိမ်တဝေါင်။ ပဒေသေ၌။ပဒေသရေစ်သည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ဝသုမံ၊ဖြေအလုံးကို၊ အာဝသိသတိ၊စိုး၊အုပ်ရလတ္တံ့။ ဧကပညာ သက္ခတ္တုဿ။ ငါးဆဲ့တကြိမ်လည်း၊စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းတမ္ဘတ်စက္ကဝတ် သည်၊ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။သဗ္ဗာသု၊အလုံးရုံကုန်သော၊ဘဝယောနိသု၊ ဘဝယောနိတို့၌၊ဥစ္စကုလေ၊ဖြတ်သောဓာတျိုး၌၊ဘရိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ သော၊ထိုသူသည်ကား။ ပန္ဓာ၊နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိမဂ္ဂေ၊နေကုသိုလ် အား၊ကြောင်းရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ် သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဘဒ္ဒိယောတိနာမနာမေန၊ ဘဒ္ဒိယဟု သောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကော၊ တပည့် တော်ဥက္ကဋ္ဌသားတော်ဖြတ်သည်၊ ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဆုကို၊ ဤသို့၊ အာဘာသထ။ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသောဝိုးဝေးကို၊ အာနုဘုဘော၊အဖန်တလဲလဲအား၊ထုတ်သည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ပန္ဓ သေနာသနဒါသိ၊အစွန်အနား၊ကျောင်း၌နေလေ့ရှိ၏၊သမ္ပဏ်၊အလုံးရုံသော၊ ဖလဋ္ဌ၊ဖိုလ်ကိုလည်း၊အဓိဂတံ၊ရအပ်ပြီ၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဗ္ဘဟတ်ယနေ့၊တိန္ဒ ကွေသော။ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊သမ္ပဏ်၊အလုံးရုံသော၊ကျေးဇူးကို၊အာဘိညာယ၊သိ၍၊ သမ္ပညာ၊ခပ်သိမ်း သောဥပေါဓိတရားကိုသိဖြင့်ပြီးသော၊လောကနာထ၊ကော၊ဖြတ်စွာဘုရား

သည်၊ဘိက္ခုသံဃာ၊ရဟန်းသံဃာအလယ်၌၊ နိသိဒိတ္ထာ၊နေ တော်မူ၍၊မ၊ ဘဒ္ဒတွင်မည်သော၊မထေရ်ကို၊ ဗောဒဂ္ဂေါ၊ဗောဒဂ်ကျူးအရာထူး၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၊တော်မူ၏။ ၊စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဒိုသန္တိဒါစ၊ ဤပဒိုသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊အ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာ ဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ အာဘိညာစ၊ဤအာဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။သန္ဓိကတာ.မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနာ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတဲ ပြုကျင့်ရပေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ။ဟောအပ်၏။ ။

ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသ၊ထိုဘဒ္ဒမထေရ်အား၊ ဆဋ္ဌာဘိ ညုဖကြီ၊ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ ဘဒ္ဒ၊ချစ်သား.ဘဒ္ဒ၊ ဟေ၊လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ၊ဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သော၊ထိုဘဒ္ဒမထေရ်သည်၊တာ၀ဒေ၀၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊သတ္တာရုံ၊မြတ် စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ပဋ္ဌမိကတာ၊လက်အုပ်ချီသည်ဖြစ် ၍၊သတ္တူ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သမီးပေ၊အာနိုး၌၊ အမ္မာသိ၊တည်၏၊အာသ၊ထို ဘဒ္ဒမထေရ်အား၊ သာ၀ေစ၊ ထိုဟေ၊ဘိက္ခု ခေါ်တော်မူသော၊အခါ၌ပင် လျှင်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိုယ် ကြားဘူးသည်ကား၊သော၊ဤပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ဗုဒ္ဓ၊ပသမ္ပဒါနာမ၊ဘုရား ပဋ္ဌင်းခံသည်မည်၏။ ထေရော၊ ဘဒ္ဒမထေရ်သည်၊ ဓာတိတော၊ပွေးပွါး သည်ဖ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပ၀တ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ကထေနုမ ဧခေန၊ပြောကြားခြင်းကို အမင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက ရောန္တော၊ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေ၀ုတ္တော၊အာသိ၊ပ၊ အ၊ဟောဓမ္မသု ဓမ္မတာတိ၊ကေ၀ုတ္တော၊အာသိ၊ပ၊ အ၊ဟောဓမ္မသုဓမ္မတာဟူ၍၊ ဣမာ၊ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာ၊သိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗဟူ ဟိ၊များစွာကုန်သော၊ပထစရိယာဟိ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်သား၊ရလတ္တံ့. ဟုဆိုထား၊သော ရဟန်း၀ုဏ္ဏာ၊တို့၏ စကား၊ကိုကြား၍ နို့.ရည်တိုက်ခြင်း ထမင်း၊အဖျော်အစရှိသောစရိက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။အာယာ၊စနာဟိ၊ ဆုများ၊ထံပါး နတ်တို့ထံ၊ရင်း တောင်းပန်ခြင်း၊တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓေါ၊ရအ၊ပ်သော၊ ဝိယောမ၊တဲ့၊အ၊ပါ၊ချစ်အ၊ပ်သော၊ ဝိယောဝိ၊တဲ့၊အာ ချစ်အ၊ပ်သော၊ကေ၀ုတ္တော၊တယောက်သောသား၊သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ ။ အ၊ဣကာမာ၊အ၊ကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိတေ သိနော၊အ၊စီး၊အပွါးကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ထိုမယ်တော်ခမည်း

တော်တို့သည်လည်း၊ မိုးငါကို၊အနုကမ္ပာယ၊ ပြိုမြောက်တောက်ပံ့ခြင်း ၌၊ဥဿာဝိတာစမာတာစ၊မယ်တော် ခမည်းတော်နှစ်ယောက်တို့သည် လည်း၊ဗုဒ္ဓသား၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမယုံ၊ကပ်လှူကြကုန်၏၊သုခုမာ လော၊နွားညှံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုခေဒိတော သုခဒေါတော၊ ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးသော၊ အာယံပုတ္တော၊ဤသားကို၊ ကိုယ်ချောက်ချွေယား၊ပြုပြင်ပင်ပန်း သဖြင့်၊လင်ခွါ၊ရုအမ်သောသားပေတည်း၊ နာထ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဖိုနသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးအလိုငှါ၊ကျွမ်း၊ဤသူငယ်ကို၊ ဘော၊အရှင်ဘုရားအား၊ ဒဒါမ၊ လှူပါကုန်၏ဟူ၍၊ဥပနာမယုံ၊ ကပ်ကြကုန် ၏၊သဘ္ဘာ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ မိုးငါ့ကို၊ပဋိဂ္ဂယ္ဟ၊ ခံတော်မူ၍၊ အာနန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊အာယံ၊ဤသူငယ်သည်၊ အာဇာနိယော၊ ယောဂျားမွန်ရည် အာဇာနည်သည်၊ ဟေ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကျွမ်း၊ဤသူ ငယ်ကို၊ခိုပ်၊လျှင်စွာ၊ ပဋ္ဌဧေဟိ၊ ရဟန်းပြုလောဟူ၍၊ ဝေါ်၊ဤစကားကို၊ အပြုခိုး၊ဆိုးတော်မူ၏၊ ၊မုံ့ငါ့ကို၊ပဋ္ဌဧေတွာနု၊ ရှင်ပြု၍။ သတ္တာ၊လူနတ် တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ဖိုနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရ၊ဂန္ဓ ကုဋိတိုက်သို့၊ပါဝိသိ၊ဝင်တော်မူ၏၊သူရိယသို့၊နေသည်၊အနောဂ္ဂဂသို့ မဝင်မီ၊တတော၊ ထိုဝိပဿနာကိုအား၊ကုတ်သည်မှ၊ပန်း၊ နောက်ကာလ ၌၊မေ၊ ငါ၏၊စိတ်၊ စိတ်သည်၊ဝိမုတ္တိ၊ အာသဝေါတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၏၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိုရံကတ္တာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဝင်စား အပ်သောသမာဓိတ်ကိုပယ်၍၊ပဋိသလ္လာနဝုဋ္ဌိတော၊တယောက်ဆထည်း တည်းကိန်းစက်တော်မူရာမှထ၍၊ဘဒ္ဒ၊ချစ်သားဘဒ္ဒ၊ ဟေ၊လာလော၊ဣ ဟိ၊ဤသို့၊မိုးငါ့ကို၊ အာဟ၊ဆိုးတော်မူ၏၊သာ၀၊ထိုမြတ်စွာဘုရားစကား တော်သည်သာလျှင်၊ မေ၊ငါအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ဇာတိယာ၊ ဖွါးသည်မှ၊သတ္တ၀ဿေ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိသဖြင့်၊မေ၊ ငါအား၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို၊ သင်္ဃါ၊ရုအမ်ပြု၊တိ၊သော၊ သုံးပါးကုန် သော၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပတ္တာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝမ္မသု ဝမ္မတာ၊လောကုတ္တရာမဂ္ဂ၏ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ကြောင့်ဆုံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ပထ၀ရှိ ယာ၊ဟိ၊ဟု၊ပထ၀ရှိယာဟိဟူသည်ကား၊ဧ၀ံကတ္တာ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တံ၊သါ၊ကို၊လာ၊ဟိ၊သ၊ထာ၊ဟိ၊ရ၊ကုန်လတ္တံ့ဟု၊ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်သော၊သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ရဟန်း၊ပုဏ္ဏား၊တို့၏၊ ၀စနံ၊စကား၊ကို၊သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ခိုရံ၊နို့ ရှေ့ ကို၊ပါယိတ္ဝာ၊တိုက်၍၊ အနုန္ဓာဒိ၀တ၀ရ၊ကောဟိ၊ ထမင်းမစား၊ခြင်းအစရှိ

သောအကျင့်စရိုက်တို့ဖြင့်၊ အာယာစနာဟိတိ၊ အာယာစနာဟိဟူသည်ကား၊ ဒေဝတာယာစနာဟိ၊ နတ်အားတောင်းခြင်းတို့ဖြင့်ရင်း၊ သတ္တု၊ အာယာစနာယ။ မြတ်စွာဘုရားအား တောင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စ၊ ဘက်ချိုးဆိုပြီးအုံ့ကွေ့ဤအာရာဒ္ဓ၊ ဣမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတရံ၊ ဤမှာပါ၊ သောဂါထာကို၊ ထေရောဘဒ္ဒ မထေရ်သည်၊ မာတာပိတုနှင့်၊ အဓိအာဘတို့၏၊ ပဋိပတ္တိဒဿနဏ္ဍဟောင်း၊ အကျင့်ကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကိန္တာလဒ္ဓဘာဝဠု၊ ငြိုငြင်သဖြင့်ရှိ အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏၊ တေတိ၊ တေ ဟူသည်ကား၊ မာတာပိတရော၊ အဓိအာဘတို့တည်း။ ဥပနာမယုန္တိ၊ ဥပနာ မယုံဟူသည်ကား၊ ဥပနာမေသုံ့ကပ်ကြကုန်၏၊ သုခေဓိတောတိ၊ သုခေဓိ တောဟူသည်ကား၊ သုခသံဝဍ္ဎိတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးပွါး၏၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တုယှံ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား၊ ပရိစာရိကန္တိ၊ ပရိစာရိ ကံဟူသည်ကား၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အာဘယ်အမှုကို ပြုခဲ့ကုန်သည်းဟုကြည့်ရှု၍နေ သောသူတည်း၊ ဟေ သတ္ကာစာနိယောအယန္တိ၊ ဟေ သတ္ကာစာနိယော ဆယ်ဟူသည်ကား၊ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏ဘုရား၏၊ သာ သနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အာစာနိယော၊ ယောကျားမွန်ရည်ဆာစာနည် သည်း၊ ဟရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရှင်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ ဤစကားကို၊ အာဇ္ဇ ပိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ပဗ္ဗဇေတ္တွာနာတိ၊ ပဗ္ဗဇေတ္တွာနဟူ သည်ကား၊ အာနုန္ဓဏ္ဍေရေန၊ အာနုန္ဓာမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇေတ္တွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဝိဟာရေ၊ ဝိဟာရံ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်သို့၊ အာနေတ္ဝါ ထိုင်ကုန်သည်။ အနေတ္ဝါ ထိုင်ကုန် ဟူသည်ကား၊ အနုဏ္ဏာဂ်တောယေ ဝ၊ မ ဝင်မီကပင်လျှင်၊ ဘဂေါ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိမေတိ၊ ဘဂေါ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိ၊ မဟူ သည်ကား၊ ဘဂေါ ဝိပဿနာ ဣဿ ဘော၊ ထိ ဝိပဿနာ ဘရားကို အားထုတ် သည်မှ၊ ပရံ၊ နောကာ၌၊ နစိရေ ဣဝ ဝ ခဏေန၊ မကြာမြင့်မီသောခဏခြင်းဖြင့် လျှင်၊ သာသ ဝေ ဟိ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့မှ၊ မေ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ် သည်၊ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်၏၊ ဒိဏာသ ဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂေါ တိ၊ ဘဂေါ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ အား၊ အာသ ဝ ကွယ ဘော၊ အာသဝေါ ဘရား ကုန်သည်မှ၊ သတ္ထာ နိ ရံ ကတ္တာ တိ၊ သတ္ထာ နိ ရံ ကတ္တာ ဟူ သည်ကား၊ အတ္ထ နှာ ၊ မိ မိ သည်၊ သ မာ ပ ဒ္ဓံ၊ ဝ ဝ ဝ ် ် ်

၍၊ တဘော၊ ထိုဗလသမာပတ်ချမ်းသာမှ၊ ရဟန်းယား ထ၍၊ တေနုဝိ ကြောင့် ပဒိုသလ္လာနုဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဒိုသလ္လာနုဝုဋ္ဌိတောဟု၍၊ အာဟ ဆိုတော်မူ၏၊ သာဘိသယံ၊ ကဲလွန်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဒိ သား၊ ရည်၍၊ ဟေတိဘဒ္ဒါတိ၊ ဟေတိ ဘဒ္ဒါဟု၍၊ သတ္တ၀ါစာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားစကား၊ တော်သည်၊ ပ၀ဏ္ဏာ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယ္ယံ၊ ငါ၏၊ သား၀ေ၊ ထိုဟေတိဘဒ္ဒါ ခေါ်တော်မူခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပ သမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၀ေသေန။ ချစ် နှစ်မျှဖြင့်၊ လဒ္ဓါမေဥ္စပသမ္ပဒါတိ၊ လဒ္ဓါမေဥ္စပသမ္ပဒါဟု သည်ကား၊ သာတိ သယံ၊ ကဲလွန်သာကြား ထူးမြတ်သော။ သတ္ထာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏အား။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ငြိုးမြဲကင်းထက်ပ် ခြင်းကို၊ သာသနသမ၊ သာသနာတော်၏လည်း၊ နိယျာနိကံ၊ သံသရာ၀ဋ် မှထွက်မြောက်ကြောင်း အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တေနုဝိ ကြောင့်၊ အဟောဝေ့ဘာတိ၊ အားဟာ၀ေ့ဘာဟု၍၊ အာဟ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣဿေ၊ ဤ ဂါထာ၌လည်း၊ ဝိတ္ထံ ဝိမုတ္တံ ဝိမုစ္စိမေတိ၊ ဝိတ္ထံ ဝိမုတ္တံ ဝိမုစ္စိမေဟု သော ဤ ပါဌ်ဖြင့်၊ ဒီဃသ ၀ဘာ ၀ံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို၊ ပကာသယိတ္တာ ပိ၊ ပြပြီး၍ လည်း။ ပုန၊ တဖန်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာတိ၊ တိသောဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာ ဟု သောပါဌ်ဖြင့်၊ လောကိယာ ဘိညာ ဥ ကဒေသ ဒဿနတ္ထံ၊ လောကီဖြစ် သော အဘိညာဥ်တစိတ်ကို ပြခြင်းငါ့လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌာ ဘိညာ ဘာ ၀ ဝိ ဘာ ၀ နတ္ထံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဥ်မဂ္ဂိသည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြ ခြင်း အကျိုးငါသည် လည်းကောင်း။ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တေနုဝိ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ဆဋ္ဌာ ဘိညာ သ ဆိ ကတာ ဟု၍၊ အာဟ ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဘဒ္ဒဇ္ဇေ ရဂါထာ ၀ ဏ္ဏနာ၊ ဘဒ္ဒ မဏေ ရ ၏ ဂါထာ အာ ဘွင့် သည်၊ နိ ဋ္ဌိ တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ।

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၂၈-သောပါကဇ္ဇေရဂါထာ၊

ဒိသ္မာ ပါ သာ ဒ ဆ္ဆ ၊ ယာ ယ ဆ ဒ္ဓိ အာ ဒိ ကာ။ ဒိသ္မာ ပါ သာ ဒ ဆ္ဆ ၊ ယာ ယ ၀ံ ဤ သို့ အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာ ယ ဘ္ဘ တော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ သောပါကဇ္ဇေ ရ သား၊ သောပါကမ ထေ ရ ၏ ငါ ထာ၊ ဂါ ထာ တို့ တည်း။ အယ ဒ္ဓိ၊ ဤ သောပါကမ ထေ ရ သည် လည်း၊ ဝုရိ မ ဗုဒ္ဓေ သု၊ ရှေး ရှေး သော ဘုရား ရှင်တို့၏ အထံ တော်တို့၌၊ ကတာ ဓိ ကာ ရော၊ ပြုခဲ့ဘူး သော ကဲ လွန်သော ကုသိုလ် အထူး ကျေးဇူး ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တ ဏ္ဍ တ ဏ္ဍ ဘာ ဝေ။ ထိုထို

သို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသိလအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနဇ္ဈာ ဆည်းပူးရာဖြေသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထသား၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၊ မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတ်၊ ဒေဝေ၊ ဖြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ် လုံ၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်မျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာ မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍ စာရာ ဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာ ပသ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဲသော့ ရဟန်း အပြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဲသော့ရဟန်းပြု၍၊ ကေသို ပဗ္ဗတေ၊ တခုသော တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သတ္တား၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသန္နမရဏတံ၊ သေခါနီး သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွား၊ သိတော်မူ၍၊ တ ဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၏၊ သန္တိ ကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာဂ ဝန်နှင့်၊ သိဒ္ဓတ္ထဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညို ဂုဏ်ပြီးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ဖြတ်သော၊ ပိတိသောမနသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုပ္ပမယံ ပန်း ဖြင့်ပြီးသော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညပေတွား၊ ခင်း၍၊ ဒေဒါသိ၊ လှူ၏၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပန်းအခင်း၌၊ နိသိဒိတွား၊ နေတော် မူ၍ အာနိဗ္ဗပဒိုသံယုတ္တံ၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်နှင့်စပ်လျဉ်သော၊ ဓမ္မကထံ။ တရား စကား၊ ကို၊ ကထေတွား၊ ဟောတော်မူ၍၊ တ ဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပဿန္တော ပသန္နသော၊ ရှုကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ အာဂ မာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ် သော၊ နိဗ္ဗဂါဟံ၊ အမြဲတည်၏ဟူသောအယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနိစ္စ သညံ၊ အမြဲမရှိသော အမှတ်ကို၊ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌၊ ဌပေတွား။ ထား၍၊ ကာလကိတွား၊ ရုတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွား ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူး လာ လူး လာ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့ ၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတ မမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သောပါကယောနိယံ၊ သောပါကအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး သား သည်၊ ဇာတိအာဂတေန၊ ဇာတ်အားဖြင့်လာသောကြောင့်၊ သောပါ ကောတိနာမေန၊ သောပါကဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏၊ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝါဏိဇကုလေ၊ ကုန်သည်မျိုး၌၊

နိဗ္ဗတ္တောဖြစ်လာ၏။ သောပါကောတိဟုခံပန်၊သောပါကဟူသောအမည် သည်ကား။ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသာလျှင်တည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်သော်၏တံ၊ထိုစကားသည်၊ အပဒါနပါဠိယာ၊အပဒါနပါဠိ တော်နှင့်ပိဋကတ်၊ဆန့်ကျင်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပန္ဆိမောဝသမ္ဗတ္တေ သောပါကယောနိမာဂမိန်း၊ ပန္ဆိမောဝသမ္ဗတ္တေ သောပါကယောနိမာဂမိ ဟူ၍၊ ဝစနတောပေါတော် မူသောကြောင့် တည်း၊စတုမာသစာတသ၊ဗွါးမြင်၍လေးလခိုပြီးသော်၊တသ၊ထိုသော ပါကသတ္တိသား၏၊ပိတာ၊အဘသည်၊ကာလမကာသိ၊သေခဲ့၏၊ရှင်ပိတာ ဘဝေ့ားသည်။ ပေါသောသိ၊မွေးကျေး၏။ အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊သတ္တ ဝဿိကော၊ခုနှစ်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သည်၊ စာတောဖြစ်၏၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ရှင်ဥပတာ၊ဘဝေ့ားသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝုတ္တေန၊သားနှင့်၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ဒေါသပြင်းခံကြသည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ ဟုတိ၊ဤသို့ ကုန်ကျိတ္တာ၊အမျက်ထွက်၍၊တံ၊ထိုသောပါကသူငယ်ကို၊သုသာန်၊သုသာန် သို့၊နေတ္တာ၊ဆောင်၍၊ဒွေဟတ္ထေ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်၊ ကေဒေသေ၊တရုသောအရေပ်၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ၊ချည်၍၊ တာယဝေရဇ္ဇုယာ၊ထို ကြိုးဖြင့်လျှင်၊ သောပါကသ၊ သောပါကသူငယ်၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဂါဠံ၊ မြဲစွာ၊ ဗန္ဓိတ္တာ၊ချည်၍၊သိဂ်ါလာဒယော၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ခါဒန္တု၊စားစေကုန်သတည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဂတောအိမ်သို့တဘန်ပြန်သွား၏၊ပန္ဆိမဘာရိကတာယ၊ ဆုံးပြီးသောဘဝ ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒါရကသ၊ သောပါကသူငယ်၏၊ ဝုညဗလေန၊ ကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊သယံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ မာရေတုံ၊ သတ်အံ့သော ဌာ၊နုဝိသတိ၊ မဝန့်၊သိဂ်ါလာဒယောဝိ၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသောသတ္တဝါ တို့သည်လည်း၊အာဂမိ သု။လာကြကုန်၏၊ ဒါရကောသောပါကသူငယ် သည်၊ အဓုရတ္တာသမယေ၊ ညဉ့်သံခေါင်အခါ၌၊ ကာဂတိမေ ဘာရိယတိ ကောဝါ ဗန္ဓုအာဗန္ဓုနော၊သုသာနမဇ္ဈေ ဗန္ဓယ။ ကောမေအာဝသဒါယ ကောတိ၊ ကာဂတိမောဘာရိယတိ၊ကောဝါဗန္ဓုအာဗန္ဓုနော၊ သုသာနမဇ္ဈေ ဗန္ဓယ။ ကောမေအာဝသ ဒါယကောဟူ၍၊ ဇော်ဤသို့၊ ဝိပ္ပလပတိ၊ပြည် တမ်း၏။ မေ၊ငါအား၊ကာ၊ အာဘယ်မည်သော၊ ဂတိ၊ လား၊ရှာသည်၊ဘာ ဝိယတိ၊ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အာဗန္ဓုနော၊အသွေးခင်ပွန်း မရှိသောငါ့အား၊ ကောဝါ၊ အာဘယ်သူသည်လျှင်၊ဗန္ဓု၊သွေးမျိုးပေါက်ဘော်တော်လာပါအံ့ နည်း၊သုသာနမဇ္ဈေ၊သင်းချိုင်းအလယ်၌၊ဗန္ဓယ၊ဖွဲ့ချည်ထားသော၊မေ၊

ငါအား။ကော။အာဘယိသူသည်။ အဝ သဒ္ဒါယကော။ အမ္ပိတခဲ့ သဟဲ့ဝိ ရာပေးလာပါအုံ့နည်း။ သင်္ဃာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ တာယဝေလာယ၊ ထိုအခါ၌။ဝေနေယျဗန္ဓုဝေ၊ အသွေးဖြစ်သောဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို။ဤ လောကဓာတ်၏။ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ဒါရုကသား။သောပါကသတို့ သား၏။ဟာဒယဘုန်ရှေ့နှလုံး၏အတွင်း၌၊ ပဒ္ဓလဆန်း၊အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်သော၊ အရုဟတ္တုပ နိဿယံ၊ အရုဟတ္တဖိုလ်၏ အား။ကြီးသော အကြောင်းကို၊နိဿဟ၊ဖြင်တော်မူ၍၊ ဤဘာသံ၊အရောင်အလင်းကို၊ ဖရိ တွား။နှံ့၍၊ သတိ်၊သတိကို၊ဝေနေတွား။ဖြစ်စေ၍။ ။ဟေ့သောပါကမဟာ ယိ၊ဤလောကသုံးဘဝဝတ်၊အဟန့်တားရယိသဟိ၊ရာဟုမုခေဝစန္ဒိ မန္ဒို၊ဟေ့သောပါဂ၊မဟာဘာဘိ၊ဤလောကသုတဝတ်၊ အဟန့်တာ ရယိသဟိ၊ရာဟုမုခ၊ခေဝစန္ဒိမံဟု၍၊ဝေ၊ဤ သို့၊အာဟ။ဟောတော်မူ၏။ ။ သောပါက၊ချစ်သား၊သောပါက။ဟေ့၊လာလတ္တံ့၊မဟာဘယိ၊မကြောက်လင့် တဝတ်၊ ငါ့ဘုရား၊ကို၊ ဤလောကသု၊ကြည့်ရှုလော။ ရာဟုမုခ၊ရာ ဟုခံတွင်း၌စန္ဒိမံ၊လကို၊တာ၊ရေတိဝ့်တာ၊ရေတိဇ္ဇ၀ ကယ်တင်သကဲ့သို့၊ အဟံ။ငါ့ဘုရား၊သည်၊တံ၊သင်ချစ်သား၊သောပါကကို၊ တရိသဟိ၊ကယ် တင်အုံ့။ ။ဒါရုကော၊သောပါကသတို့သား၊သည်၊ဗုဒ္ဓါနုဘာ၊ဝေ၊ဘုရား ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ဘိန္နဗန္ဓနော၊ဖြတ်အစ်ပြီးသော အရှောင်အနွဲ့ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ဂါထာပရိယောသာနေ၊ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ ပန်သည်၊ ဟုတ္ထား၊ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓကုဋိသမ္ပုခေ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏အဦး၌။ အမ္ဘာသိ၊ တည်လေ၏၊တာသား၊ထို၊သောပါကသတို့သား၏၊မာတာ၊အမိသည်၊ဝုတ္ထံ၊ သား၊ကို၊အပသဿန်၊ မဖြင်သည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓဝိတရိ ဘဝ်ထွေး၊ကို၊ ဝုဏ်ဆိတ္တာ။ မေး၍၊ တောနု၊ ထိုဘ၊ထွေး၊သည်။ အသ၊ ထိုသောပါက သတို့သား၏။ ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်း အကြောင်း၊ကို၊ အဂတိတာယ၊ မပြောဆိုသည်ရှိ ။ သော်၊တတ္ထ၀ တ္ထ၊ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဂတ္ဝါ၊သွား၍၊ပိ၊ရှေ့နှိုး၊လှည့် လည်သည်ရှိ၊သော်၊ဗုဒ္ဓါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊တို့သည်၊အာတိတာနာ၊ဂတ၊ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာ၊ဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကို၊စာ၊နန္ဒိ ကိ၊ရ၊ သိဖြင်နိုင်ကုန်သတတ်၊အဟံ၊ ငါသည်။ဘ၊ဂ၀နှင့်၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သို့၊ဥ၊ပသင်္ကမိတွာ။ကပ်၍၊မမ ပုတ္တ၊သ ငါသား၏၊ပဝတ္တိ ၊ဖြစ်ကြောင်း၊ကို၊ ယံ၊နုနယဒိ၊အ၊ဂ၊ယ်၍၊ စာ၊နေယျ၊သိ၊ ရာ၏။ဆုတိ၊ ဤသို့၊သတ္တ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန်ကိ၊အ၊ထံ၊သို့၊ အ၊ဂ၊မာ သိ၊သွား၊လေ၏၊ သတ္တ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ ဆုဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုး၊ဖြင့်၊တံ၊ထို သောပါကသတို့သား၊ကို၊ပဒ္ဓိ ဆ္ဆာ၊ဒေ၀တွာ၊ဖုံ၊လွှမ်း၍၊ ဘ၊ဇ္ဇေ၊အ၊ရှင်ဘုရား

မမဝုတ္တိ၊ဘဝည့်တော်မ၏သားကို၊နှစ်သာမိ၊မတ္တေမခြင်ပါ၊အဝိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တ ဿ။ထိုသောပါကသတ္ပိသား၏၊ပဝတ္တိ'၊အကြောင်းကို၊ဟောနှာတိ၊သိပါ သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တာယ၊ထို ဒါယိကာမကြီး၊သည်၊ဝုဋ္ဌာ၊မေ၊အာပ်သည်ရှိသော်၊နသန္တိ ဝုတ္တာ တာဏာ ယနှိ တာနာ ဝိ ဗဒ္ဓ ဝါ၊အာနေ့ကေနာ ဓိ ပန္နသ ၊နတ္ထိ ဥာ တိ သုတာ ဏ တာ ယ၊နှိ တာ နာ ဝိ ဗဒ္ဓ ဝါ၊အာနေ့ကေ နာ ဓိ ပန္နသ ၊နတ္ထိ ဥာ တိ သုတာ ဏ တာ ဟူ၍၊မြေ့၊တရား တော်ကို၊ကထေသိ၊ဟော တော်မူ၏။ ။ ဟောနှတ္ထိ၊ ဒိုဒ'ယိကာမ။ အနေ့ကေ နေ့ သေ မင်း သည်၊ အ ဓိ ပန္နသ ၊ နှိ ပ် စက်အပ်သော သူ အား၊ တာ ဏာ ယ ၊ စော ဝ် ရှော က် ကို း ကွယ် ခြင်း ၌ ၊ ဝုတ္တာ သား ကို သည်၊ နသန္တိ ၊ မ ရှိ ကုန်၊ ဝိ တာ ၊ အာ ဿ သည် ၊ နှ ၊ မ ရှိ ၊ ဗ ဒ္ဓ ဝါ။ အ ဆွေ အ မျိုး တို သည် ၊ နသန္တိ ၊ မ ရှိ ကုန် ၊ ဥာ တိ သု ၊ အ ဆွေ အ မျိုး တို ၌ ၊ တာ ဏ တာ ။ ကို း ကွယ် စော ဝ် ရှော က် အ ပ် သည် ၏ အ ဖြစ် သည် ၊ နတ္ထိ ၊ မ ရှိ ၊ ။ တံ ၊ ထို စ ကား ကို ၊ သု ဝ ဿ ၊ ကြား ၍ ၊ သာ ဓု တ္ထိ ၊ ထို မိ နှိ း မ သည် ။ သော တာ ပ ဒ္ဓ ၊ သော တာ ပ ဒ် သည် ။ အ ဟော သိ ၊ ဖြစ် ၏ ။ ဒါ ရ ကော ။ သော ပါ ကသူ ယော် သည် ၊ အ ရ ဟ တ္တံ ၊ အ ရ ဟ တ္တ ဖိ လ သို့ ပါ ဝ ဏိ ၊ ရော က် ၏ ၊ တေ နှ ၊ ထို့ ကြောင့် ၊ အ ပ ဒါ နေ့ ၊ သော ပါ ကမ ထေ ရ ၏ အ ပ ဒါ နှင့် ။ ။

ပ ဝ နေ့ ။ ဖြင်သာ တ ခွင် စုံ တော ဖြင် ၌ ၊ ပ ဗ္ဗ တ ဗ္ဗ ရေ ။ မြတ် သော တော င် ၌ ။ ပ ဗ္ဗ ဘ ရုံ ၊ တော င် ၅ မ်း လို ဏ် ဂ ကို ၊ သော ဝ ယ ဗ္ဗ သ ၊ ကိန်း အော င်း ဖြ ဝ် သော ။ မ မ ၊ ငါ ရ သော့ ၏ ။ သ ဗ္ဗ ကာ ၊ အ ထံ သို့ ၊ သိ ဒ္ဓ ဗ္ဗ ။ ။ ။

နိဗ္ဗာန်သည်၊သုခေါ၊ချမ်းသာတို၏၊ ၊အို့ဒ်၊ဤသို့သောစကားကို၊ဝတ္ထာန၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညူ၊ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ လောက ဇေဋ္ဌော၊လောကထက်ကြီး ဖြတ်သော၊ နရ သဘော၊ နရာသာဖြစ်တော် မူသော၊ဖိရောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တံသရာဇာ၊ဟင်းသာမင်းသည်၊အမှု ရေ၊ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌင်္ဂုဏ်မိုဝ၊ပျံ့သွားသကဲ့သို့၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌင်္ဂုဏ်မိ၊ပျံ့ကြွတော်မူ၏ ၊သက်ဒိဋ္ဌိ၊မိမိနိစ္စသညာကို၊ဖယ်တွာန၊စွန့် ပယ်၍၊ အနိစ္စသညတံ၊ အနိစ္စသညာကို၊ ဘာဝယိ၊ ပွါးစေပြီ၊ ကောင်း။ တရက်မျှ၊ဘာဝယိတွာန၊ပွါးစေပြီး၍၊ တဏ္ဍာထိုအရပ်၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ ကာသံကတော၊သောခဲ့၏၊ ၊ဒွေသမ္ပတ္တိ၊ လူနတ်နှစ်ဖြာမြတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောတွာ၊ သုံးဆောင်ခံစား၊ပြီး၍၊သုဂ္ဂတိမှလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးက်ဟောင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပန္ဆိမေ၊အာဆုံးစွန်သော၊ ဘဝေ၊ဘဝသို့၊သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သောပါကယောနိ၊ သောပါကအာမျိုးသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ။ အဂါရာ၊အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အာဘိနိက္ခမ္မ၊ထွက်ခဲ့၍၊ အနု ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ၊ရှင်ပြုပြီ။ အဟံ၊ငါ သည်၊ဇောတိယာ၊ မြေးဘွားသည်မှ၊ သဗ္ဗာဝ၊သော၊ ခုနှစ်နှစ်သာရှိသေး လျက်၊အာရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်လိသို့၊ အာပါပုဏိ၊ရောက်ပြီ။ အာရဒ္ဓဝိရိ ယော၊ အား၊ထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိ၏၊ ပဟိတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ် သောစိတ်ရှိ၏၊ သိလေသု၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ဆောက်တည်၏၊ မဟာနာဂံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသေတွာ၊နှစ်သိမ့်စေ၍၊ဥပသမ္ပဒံ၊ပဋ္ဌင်းအာဖြစ်ကို၊အလတ္ထံ၊ရပြီ။ ။ ☰ ဣတောတ၊ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္ဘာဝမှ၊စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ကိုးသောင်းလေးက မ္ဘာထက် ၌၊ယံကမ္ပံ၊အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အာဂရိ၊ပြုပြီ၊တေ၊တောပဘုတိ၊ ထိုမှစ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာတိစာနာ၊ဝိ၊မသိ၊ဘူး၊ ဣတ္ထိ၊ဤသို့မသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝုတ္ထဒါနသ၊ ပန်းလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊အာကျိုး ပင်တည်း၊ ၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္ဘာမှ၊ စတုနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးသော် လေးက မ္ဘာထက်၌၊ ယံသည်၊အကြင်အနိစ္စသညာကို၊တဒါ၊ ထိုဒေ၊ခါ၌၊ ဘာဝယိ၊ပွါးစေပြီ၊ တံသည်၊ထိုအနိစ္စသညာကို၊ ဘာဝယန္တသ၊ ပွါး သော၊မေ၊ငါ၏အား။ အာသဝက္ခယော၊အာရဟတ္တမဂ်လိသို့၊ ပတ္တော၊ရောက် ပြီ၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါ၏အား၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်း

အပ်.ကုန်ပြီ(၀)။ ဗုဒ္ဓသား ဖြတ်စွာဘုရားရဲ့ သာသနာ်အဆုံးအမတော်ကို ကတံလိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့ ဝတ္ထုဟောအပ်၏။ ။

အထပန္ဆာ၊ ထို့နောင် ၅၊ ၁၀ ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣန္ဒိ၊ တန်ခိုးကို၊ ပဒိုသံဟရိ၊ ယုတ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအဓိဒါယိကာမသည်၊ ဝတ္ထုသားကို ဒီသွား ဖြင့်၊ ဟန္ဒတုဌော၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တသ ထိုသားဖြစ်သော သာမဏေ၏ ဒိဋ္ဌာသဝဘာဝံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပဇ္ဇာ ဧတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဂ ဟော၊ သွား လေ၏။ သော၊ ထို သောပါကမထေရ်သည်၊ ဂန္ဓကုဋိပန္ဆာယာသံ၊ ဂန္ဓာကုဋိအရိပ်တော်၌၊ စက်မန်း၊ စကြိုကြွတော်မူ၊ သော၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက် ပိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ အနုစက်မိ၊ နောက်သို့မခြား၊ စကြိ သွား၏ အနုစက်မန်း၊ နောက်ဆင့်မခြား၊ စကြိ သွား၊ စဉ်၊ တဲ့၊ ထိုသောပါကမထေရ် ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း အဖြစ်ကို၊ ဟေနိတုကာမာ သိလိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကော်နာမကိန္နိ အာဒိနာ၊ ကော်နာမကိ အစရှိသည် ဖြင့်။ ဒသပဒ္ဓေ ဆယ်ပါး သောအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော် မူ၏။ သော၊ ဝိ၊ ထိုသောပါကမထေရ်သည်လည်း၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဏ္ဍာ ဣန္ဒာ၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်နှင့်၊ သံသန္ဒေ ဣန္ဒာ၊ ဖြိုးနှောသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရေ ဌိတိကာတိ အာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရေ ဌိတိကာ အစရှိသည် ဖြင့်၊ တေ ပဒ္ဓေ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို၊ ပိ သဗ္ဗေ ဌိတိ၊ ဖြေ၏၊ တေ နေ ဝ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ တေ။ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့သည်၊ ကုမာရပဉ္ဍာ နာမ၊ ကုမာရပြဿနာမည်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တ သ၊ ထိုသောပါကမထေရ်၏၊ ပဌာဗျာကရဏေန၊ အမေး ပုစ္ဆာပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်၊ အာရာဓိတစိတ္တော၊ နှစ်သက်တော်မူသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ ၏၊ တေ နေ ပဌာဗျာကရဏေန၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါ နာမ၊ ပဋ္ဌင်း အဖြစ်မည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တ သ၊ ထိုသောပါကမထေရ် ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣမံ ပဝတ္တိ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပကာသေ ဣ၊ ပြလို သည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ သော ပါကမထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဣ၊ ပြောကြား လိုရကား၊ ဒီသွာ ပါ သာ ဒဏ္ဍာ ယာ ယံ(ပ) အဟော ဝ ဗ္ဗသုဝ ဗ္ဗ တာ ဘိ၊ ဒီသွာ ပါ သာ ဒဏ္ဍာ ယာ ယံ(ပ) အဟော ဗ္ဗသုဝ ဗ္ဗ တာ ဟု ၍၊ ဣမာ ဂါ ထာ၊ ဤ ဂါ ထာ တို့ကို၊ အာ ဘာ သိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ပါ သာ

ဒန္တာယာယီ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်အရိပ်၌၊ စက်မန့်၊ စကြိုကြွတော်မူ သော၊နရတွေ့ခံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒီသွား၊ဖူးမြင်ရ၍၊တတ္တ၊ထိုဂန္ဓကုဋိတိုက် တော်ရိပ်၌၊နံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသက်မှ၊အနိုးသမာသ်ကစ်တုံလတ် ၍၊ ဝုရိသုတွေ့ခံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိသည်ရှိခိုးပြီး၊ ၊ကော်သံကောင်္ဘ် အံ့သော၊လက်ဝဲတာဘက်ပခုံးထက်၌၊စိုဝရံ၊သက်နိုးကို၊ကတွား၊ခေါက်တင် သည်ကိုပြု၍၊ပါဏယော၊လက်တို့ကို၊သပ်ရိတ္တာန၊ဇကွ၊၍၊သဗ္ဗသတ္တာနံ အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ဥတ္တမ၊မြတ်တော်မူသော၊ ဖိုနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊အခု၊ အဂုလိုက်၍၊ စက်ပိသံစက်ပိ၊စကြိသွား၏၊ တတော ပန္ဓာ၊ထိုနောင်မှ၊ပဠေသု၊ပြိုဿနာတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဝိ၍၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မိမမ၊ငါအား၊ ပဠေ၊အမေးပုဏ္ဏာပြိုဿနာတို့ကို၊ အဝုဏ္ဏို၊ မေးလတ်သတည်း၊အဆန္ဒိ၊ ခက်တရော်ကြုံမလွှင်တုန်သည် လည်းကောင်း၊ အဘိတောစ၊ ကြောက်ရွံ့ဓဲ့ကင်းရဲတင်းခြင်းသည်ရင်း၊ သဏ္ဌ၊နော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗျာကာသိ၊ အဖြေစကား ပန်လျှောက် ကြား၏၊ ၊ပဠေသု၊ အမေးပုဏ္ဏာပြိုဿနာတို့ကို၊ဝိဿဇ္ဇိ၊တာသု၊ အဖြေ စကားပန်လျှောက်ကြားကုန်သည်ရှိသော်၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊အနုမောဒိ၊ဝမ်းမြှောက်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃ၊ရဟန်းသံဃာကို၊ ဝိ၊လေကေတွား၊ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ အာဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊အာယံ၊ဤသောပါဂမထေရ်သည်၊ယေသံအဂ်ါနံမဂဝေနံ အကြင်အင်္ဂါတိုင်းမဂဝတိုင်းတို့၏၊ လာဘာ၊လာဘ်တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊သုံး ဆောင်ခံစား၊ခြင်းဌာထိုက်၏၊ စိဝရံ၊ သက်နိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဏ္ဍာပါ တဋ္ဌ၊ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယံ၊ ဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊သယ နာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးဆောင် ခြင်းဌာထိုက်၏၊တောသံ၊ထိုအင်္ဂါတိုင်းမဂဝတိုင်းသားတို့၏၊ ပစ္ဆိ၊ပဠာနဋ္ဌ၊ ခရိုးဦးကြိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဝိစိ၊အရှိအသေကို၊ လာဘာ၊ရခြင်း ဌာထိုက်ပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊အဖြာ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊သောပါက၊ ချစ်သား၊သောပါက၊အဋ္ဌ၊ယနေ့ကို၊အဂ္ဂေ၊အစပြု၍၊မံ၊ငါ့ကုန်း၊ဒ သ နာယ၊ဖူးမြင်ခြင်းဌာ၊ ဥပသက်မ၊ကစ်လှည့်လော၊ သောပါက၊ ချစ်သား သောပါက၊ တေတဝ၊သင်အား၊ သောစေ၊ ထိုငါ၏ထံမှောက်ရောက် ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအမြစ်သည်၊ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း အဟံ၊ငါသည်၊ဇာတိယာ၊မွေးဖွား၊သည်ဖု၊သတ္တဝ၊သော၊ခုနစ်နှစ်အရွယ် ကပင်လျှင်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအမြစ်ကို၊ လဒ္ဓါန၊ရ၍၊အဋ္ဌိယ်၊ အာဆုံးဖြစ်

သော။ဒေဟံ။ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ဝေဒေါ၊ဆောင်ရွက်၊ဝမ္ဘသုဝမ္ဘတာ၊လောကုတ္တရာဝမ္ဘ၏ကောင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ ကြောက်ခမ်းဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ။

ဟတ္ထ။ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပါသာဒန္တောယာယန္တိ၊ ပါသာဒန္တောယာယံ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓကုဋိပဏ္ဍာယံ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၏ နောက်ဖြက်သော အရိပ်၌၊ဝန္ဒိသ္သန္တိ၊ဝန္ဒိသ္သံဟူသည်ကား။အာဘိဝန္ဒိ။ရှိခိုးပြု။ သယ်ရိတွေနပါဏယောတိ၊ သယ်ရိတွေနပါဏဝယာ ဟူသည်ကား။ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ကမလမကုဋ္ဌာကာရေန၊ ကြာဝတ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ သံဃတေ၊ပေါင်းသည်တို့ကို၊ကတ္တာ။ပြု၍၊ အဉ္ဇလိ။လက်အုပ်ကို၊ပဋိဂေတ္တာ၊ ဖျိ၍။ဣတိအာသံ။ဤသည်ကား။အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ အနုစက်မိသည်တို့၊ အနုစက်မိသံဟူသည်ကား၊စက်မန္တသ:စကြိုကြွတော်မူသော၊ သတ္ထု၊ နော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အနုပဏ္ဍတော၊နောက်တော်မှ၊ အနုဂမနဝသေန။ အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက်မိ၊စကြိုသွား၏၊ ဝိဂေဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဂေဇ်ံဟူသည်ကား၊ဝိဂတရာဂါနိုဗေဓံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှကင်းသောမြို့ ရှိသော၊ ပဋ္ဌေတိ၊ ပဋ္ဌေဟူသည်ကား။ ကုမာရေပဋ္ဌေ၊ ကုမာရသောမတော်၏ ပြဿနာ၌၊ဝိနုတိ၊ဝိနုဟူသည်ကား။ ဝေနိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝိနိတဝေါ။ သိခြင်းရှိ၏၊သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံသောတရားကိုသိတော်မူ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း၊သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓံ၊ဝါ့ကို၊ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပဓ္ဓနကဿ၊ ဖြစ်သော၊ဆန္ဒိတတ္ထဿစ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဘယဿစ၊ ကြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊သေတုဿာတေန၊ မဂ်ဘည်းဟူသောဖြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဏ္ဏတ္ထိစ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊အဘိတောစ၊ကြောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ဗျာကာသိ။ ဖြေကြားနိုင်၏၊ ယေသာဟန္တိ၊ ယေသာဟံ ဟူသည်ကား။ ယေသံအာဂ်မဂဝေါနံ၊ အကြင်အဂ်တိုင်း မဂဝေါ်တိုင်း တို့ဝယ်၊ အယံသော ပါကော၊ ဤသောပါကမထေရ်သည်၊ပစ္စယန္တိ၊ပစ္စယံဟူသည်၊ဂိလာနပစ္စယံ၊သူနာ ဆေးပစ္စည်း၊အလို့ငှါ။ သာဓိစ္ဆိ၊သာဓိစိ။ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဒါနဝဓ္ဓနာဒိ သာဓိစိကြိယံ၊ ခရီးပေးခြင်း၊ခရီးရှောင်ကွင်းခြင်း အစရှိသော ကြိယာကို။ အဓ္ဓဒဂ္ဂေတိဇ္ဇေ။အဓ္ဓဒဂ္ဂေဟူသောဝုဒ္ဓိ၊ ဒကာရော၊ဒအာဂ္ဂရာသည်၊ ပဒ သဒ္ဒိကာရော၊ဝုဒ္ဓိစပ်ခြင်းကိုပြု၊အပ်၏၊အဓ္ဓ၊ယနေ့ကို၊ အဂ္ဂေအာဒိ။ကတ္တာ၊ အစပြု၍၊အဓ္ဓပဌာယ၊ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ အဓ္ဓတာဂ္ဂေတိပိ၊အဓ္ဓတာဂ္ဂေဟူ၍

လည်း၊ပါဠိ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ အဓိတ်၊ယနေ့အဖြစ်ကို၊အာဒီ၊ကတွာ၊ အစပြု၍၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဒဿနာယောပသက်မာတိ၊ ဒဿနာယောပသက်မ ဟူသည်ကား၊ ဟိနဓမ္မော၊ ယုတ်သောအမျိုး၏၊ဝယသာ၊အရှယ်အားဖြင့်၊တရုဏတရော၊အလွန်ပျိုဖြစ်နှုန်းယ်ယေသေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊အစိုးနှင့်တွာ၊မကြီးရှု၍၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဥပသက်မ၊ကပ်၍၊ သောစေဝါတိ၊ သောစေဝဟူသည်ကား၊တသ၊ထိုသောပါဂမထေရ်၏၊မမ၊ငါသုရား၏၊သဗ္ဗညုတညာဏေနု၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်နှင့်၊သဒ္ဓါ၊တက္ပ၊သံသနွေတွာ၊နှိုးဆော်၍၊ဂ.တား။ ပြုအပ်သော၊ပဌာ၊ပြဿနာကို၊ယံဝိဿဇ္ဇနံ၊အကြင်ဖြေခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ ဂိုဏ်၊တော၊သင်အား၊ သောယော၊ ဤပြဿနာကိုဖြေခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်၊ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း အဖြာပိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်သျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊လဒ္ဓါမေဥပသမ္ပဒါတိ၊လဒ္ဓါမေဥပသမ္ပဒါဟူ၍၊ပါဠိ၊ပါဠိ၏၊ယောပနုအကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊လဒ္ဓါဥပသမ္ပဒန္တိ၊လဒ္ဓါဥပသမ္ပဒံဟူ၍၊ပဋ္ဌန္တိ ရှာဘီကြကုန်၏၊တေသံ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်တို့၏၊ဝါဒေ၊အယူ၌၊ သတ္တဝေသောတိ၊သတ္တဝေသောဟူသည်ကား၊သတ္တမေနုဆုနစ်ခုမြောက်သော၊ဝေသေနုနှစ်ဖြင့်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဝါ၊တနည်းကား သတ္တဝေသော၊ဆုနစ်ဝါ၏သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနသေသော သဒ္ဒါ၊ကြွင်းကို၊ပက္ခိတ္တော၊ထည့်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤကား၊အနက်၊ဣတ္တေ၊ ဤဂါထာတို့၌၊ယံပန၊အကြင်စကားကိုကား၊ ဆဝတ္ထုံ၊မရှက်ဆိုခဲ့၊တံ၊ ထိုစကား သည်၊သုဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊သောပါဂတ္ထေ ရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောပါဂမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁ ပဌမဝဂ်-၂၂၉-သရဘင်္ဂေရဂါထာ၊

☰ သရေဟဘ္ဂေဟိတိ အာဒိကာ၊ သရေဟဘ္ဂေဟိ ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော်အသက်တော်ရှိသော၊သရဘင်္ဂေရသ၊သရဘင်္ဂမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယဝို၊ဤသရဘင်္ဂမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုဏိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကာတာဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး

ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ဘုံဘဝတို့၌၊ ဝိဝဋ္ဋဗျပနိသယပယံ၊သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ဆည်းပူး၍၊ ဣမတ္တိ ဗုဒ္ဓပြုခြေ၊ဤ ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ရေဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊အညတရသဒ္ဓါ၊တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏာသ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တာသ၊ ထိုသတ္တိသားအား၊ ကုလဝံသာဂတံ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လာသော၊ အနုဘိလက္ခိတောဝတိနာမံ၊ အနုဘိသက္ခိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုအနုဘိလက္ခိတသတ္တိသားသည်၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမေ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟေ့ရဟန်းပြု၍၊ သရတိဏာနိ၊ခြားခြောက်တို့ကို၊ သယမေव၊ပိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်သာသျှင်၊ဘဋ္ဌိတွား၊ချီး၍၊ပဏ္ဍိသာလံ၊သစ်ရွက်စရစ်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍ ဝသတိ၊နေ၏၊တဘောပဌာယ၊ထိုမှစ၍၊တာသ၊ထိုသတ္တိသား၊အား၊သာရဘဒ္ဒါတိသမညာ၊ သရဘာဂ်ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသပဏ္ဍာ၊ထို့နောင်မှ၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏စက္ခုဖြင့်၊လောကံ၊လောကကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊တာသ၊ထိုသရဘာဂ်မထေရ်၏၊အာရဟတ္တဖလုပ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့၊ဂတ္တွာ၊ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ထိုသရဘာဂ်မထေရ်သည်၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရေအာဝ်သောသဒ္ဓါတရား၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟေ့ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊မကြာမြင့်ဝိပင်လျှင်၊အာရဟတ္တံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသတိ၊နေ၏၊ အထပဏ္ဍာ၊ထို့နောင်မှ၊အာသ၊ ထိုသရဘာဂ်မထေရ်၏၊တာပသကာလေ၊ရေသေ့လက်ထက်၌၊ကတာ၊ပြုအပ်သော ပဏ္ဍာသာလာ၊ သစ်ရွက်ဒိုး၊သောကုဋိသည်၊ဇိဏ္ဏာ၊ပလုဋ္ဌာ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသစ်ရွက်ကုဋိကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍။မနုဿာ လူတို့သည်၊ဘန္တေ၊အာရှင်ဘုရား၊ ကိသ၊အဘယ့်ကြောင့်၊ ဣမံ၊ကုဋိကံ၊ ဤပျက်သောကုဋိကို၊ နပဋိသင်္ခရောထ၊ ပြုပြင်တော် မမူကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု။ဆိုကြကုန်၏၊ထေရော၊သရဘာဂ်မထေရ်သည်၊ကုဋိ

ကာ:ကုဋိကိုဟထား၊ အကြောင်အခြင်းဖြင့်၊ တာပသကာလေ၊ ရေသွေ့လက်ထက်၌ပဗာတာ၊ပြုအပ်၏။ဆုခါနှိ၊ယသုအခါ၌တထား။ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောဘု၏။ နှသက္ကာတိ၊မတတ်နိုင်ပြီဟူ၍၊တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ပကာသေနော်၊ ပြည့်နှန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။သရေဟာတ္ထေဟိဘဒ္ဒိကွာ(၀) ဂေါတမေနု ယသသိနောတိ၊ သရေဟာတ္ထေဟိဘဒ္ဒိတွာ(၀) ဂေါတမေနု ယသသိနောဟူ၍၊ ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဒေဝတာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ဗုဒ္ဓေ၊ရေသွေ့ဖြစ်သောခေါ်းကာလ၌၊သရေ၊မြှား၊မြက်တို့ကို၊ဟတ္ထေဟိ လက်တို့ဖြင့်၊ဘဒ္ဒိတွာ၊ချိုးဖဲ့၍၊ကုဋိ'မြက်ကုဋိကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အနှစ်သံ၊ နေပြီ၊ဝသိ'။နေပြီ၊နိသိဒဠှေ၀၊ထိုင်လည်းထိုင်၏၊နိပဇ္ဇဠှ၊အိပ်လည်းအိပ်၏၊ တေနှတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ကုဋိကရောတ္ထံ၊ ကုဋိသောက်လုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊သရာနံ မြှား၊မြက်တို့ကို၊ဘဒ္ဒနေန၊ချိုးဖျက်သဖြင့်၊ သမ္ဗုတိယာ တိ၊သမ္ဗုတိယာဟူသည်ကား၊ အနဇ္ဇသမ္ဗုတိယာ၊အနက်သို့လိုက်သော သရုတ်ခြင်းဖြင့်၊သရဘင်္ဂါတိနာမံ၊သရဘင်ဟူသောအမည်သည်၊အဟု အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အစ္ဆ၊ယသု၊မယှံ၊ဂါအား၊သရေ၊မြှား၊မြက်တို့ကို၊ဟတ္ထေ ဟိ၊ဝိဝိလက်တို့ဖြင့်၊ဘဒ္ဒိတုံ၊ချိုးဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတေ၊မအပ်၊ နော၊ ဂါတို့၏၊ဂေါတမေနု၊ဂေါတမအာမည်တော်ရှိသော၊ယသသိနော၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒါ၊သိက္ခာဝုန်တို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ် ကုန်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သရေဟာတ္ထေဟိဘဒ္ဒိတွာတိ၊ သရေ ဟာတ္ထေဟိဘဒ္ဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေတာပသကာလေ၊ ရှေးရေသွေ့ဖြစ် သောအခါ၌၊သရတိဏာနိ၊ မြှား၊မြက်တို့ကို၊မမဟတ္ထေဟိ၊ ငါ၏လက်တို့ ဖြင့်၊ဘဒ္ဒိတွာ၊ချိုးဖဲ့၍၊ ကိဏာကုဋိ'၊မြက်ကုဋိကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အနှစ်သံ၊ နေပြီ၊ဝသိ'။နေပြီ၊နိသိဒဠှေ၀၊ထိုင်လည်းထိုင်၏၊နိပဇ္ဇဠှ၊အိပ်လည်းအိပ်၏၊ တေနှတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ကုဋိကရောတ္ထံ၊ ကုဋိသောက်လုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊သရာနံ မြှား၊မြက်တို့ကို၊ဘဒ္ဒနေန၊ချိုးဖျက်သဖြင့်၊ သမ္ဗုတိယာ တိ၊သမ္ဗုတိယာဟူသည်ကား၊ အနဇ္ဇသမ္ဗုတိယာ၊အနက်သို့လိုက်သော သရုတ်ခြင်းဖြင့်၊သရဘင်္ဂါတိနာမံ၊သရဘင်ဟူသောအမည်သည်၊အဟု အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ နမယှံကပ္ပတေအစ္ဆာတိ၊ နမယှံကပ္ပတေအစ္ဆဟူသည် ကား၊အစ္ဆ၊ယသုအခါ၌၊ဆုခါနှိ၊ယသုအခါ၌၊ ဥပသမ္ပန္နသ၊ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော၊ မယှံ၊ဂါအား၊သရေသရတိဏေ၊မြှား၊မြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊လက်တို့ဖြင့်၊ ဘဒ္ဒိတုံ၊ ချိုးဖျက်ခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတေ၊မအပ်၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ကား၊နော၊ဂါတို့၏၊ယသသိနာ၊များသောအခြိ အရံရှိသော၊ဂေါတမော၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊သိက္ခာပဒါ၊သိက္ခာ ဝုန်တို့ကို၊ပညတ္တာ၊ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တံ၊ထိုသိက္ခာဝုန်ကို၊ မယံ၊

ပါတို့သည်၊ဓိရိဟားဟာတျှပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
နာတိက္ကမာမ။ မလွန်ကျူးကုန်၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
ဧတေနုပကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ အပြားအားဖြင့်၊ တိဏကုဋိ
သဒိုရတာကာရဝတော်၊မြက်ကုဋိကိုပြုပြင်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဒဿတွာ၊
ပြပြီး၍။ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အပရေန၊တပါးသော၊ပရိယာယေန၊အကြောင်း
ဖြင့်၊နံ။ထိုကုဋိကို၊ ဒဿန္တော၊ ထင်ရှားမသွေ ပြည့်နှန်းပေလိုသည်ဖြစ်၍၊
သာကလံသမတ္တံရောဂံ(ပ)နကရေနာတိဒဿတိတိ၊ သကလံသမတ္တံရော
ဂံ(ပ)နကရေနာတိဒဿတိဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ။ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို
တော်မူ၏။ ။သကလံ၊အလုံးစုံသော၊သမတ္တံ။ထက်ဝန်းကြင်သောအတို့
တို့မှအကြင်းမရှိသောအားဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ ရောဂံ၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာဒေစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ကြင်နာတတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်အနာသက္ခယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားအပေါင်းကို၊သရ
ဘင်္ဂါ။သရဘာဂ်မထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ဘုရားသြဝါဒကိုရသည်မှရှေးအတို
ဖြစ်သောကာလ၌၊နာဒ္ဒသံ။မမြင်ရပဘူး၊ အာဘိဒေဝသေ၊ဥပပတ္တိနှင့်သမ္ပ
တ္တိနှင့်တို့ထက် သိလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ထူးမြတ်တော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ကရေန၊အဆုံးအမသြဝါဒကိုရခြင်းကြောင့်၊သော
ယံသောအယံရောဂေါ။ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော
ရောဂါကို။ ဒိဋ္ဌောဝ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွ ဖြစ်သောမဂ်ပညာဖြင့်သိ
အပ်သည်သာလျှင်တည်း။နု၊မမြင်သည်မဟုတ်။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊
သကလန္တိ။ သကလံဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သမတ္တန္တိ၊
သမတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အတို့မှအလုံးစုံ
ပြည့်သော၊သဗ္ဗဘာဝတော၊ထက်ဝန်းကျင်သောအတို့မှ၊ အနဝသေသံ၊
အကြင်းမရှိသောအားဖြင့်ပြည့်သော၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဗ္ဗော
အနက်တည်း။ ရောဂန္တိ၊ ရောဂံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာဒေဝသေန၊
ဒုက္ခဒုက္ခတာ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရုဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ကြင်နာတတ်
သောအနက်သဘောကြောင့်၊ရောဂဘူတံ၊အနာသက္ခယ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
ဥပါဒါနာက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒ
တိ၊ဆိုတော်မူ၏။နာဒ္ဒသံ၊ဗုဒ္ဓေကိ၊နာဒ္ဒသံ၊ဗုဒ္ဓေဟု သည်ကား၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊သြဝါဒပဋိသာဘာဘော၊ အဆုံးအမကိုရသည်မှ၊ဗုဒ္ဓေ၊ရှေးဦး၊နာဒက္ခံ၊မ
မြင်ရ၊သောယံရောဂေါဒိဋ္ဌောဝ၊စနကရေနာတိ၊ဒဝသာတိ၊ သောယံရော
ဂေါဒိဋ္ဌောဝ၊စနကရေနာတိ၊ဒေဝသဟူသည်ကား၊ သမ္ဗတိ၊ဒေဝေါ၊မင်း၊အ

စရိုက်သောသမ္ဘုတိနတ်လည်းကောင်း၊ဥပပတ္တိဒေဝေါ၊စာတုမဟာရာဇ်တာ ဝတိံသာအစရိုးသောဥပပတ္တိနတ်လည်းကောင်း၊ဝိသုद्धိဒေဝေါ၊ဘုရားပရိ ကဗုद्धါရဟန္တာဟုဆိုအပ်သောဝိသုद्धိနတ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤကဲ့သို့သင့် ဒေဝေါလုံးရုံမျှားစွာ နတ်တကာတို့ကိုးအတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ဘိ လာဒိဂုဏေဟိ၊ သီလအစရိုသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အတိက္ကမိတ္မာ၊ လွန်၍ဖြတ်တတ်သော၊တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အတိဒေဝသမ၊ အလွန်သော နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध သမ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သြဝါဒပ ဋိကရေနှ၊အဆုံးအမကိုလိုက်နာတတ်သော၊သရဏဂုဏ်နှ၊သရဏဂုဏ်မထေရ် သည်၊ခန္ဓပဋ္ဌကသင်္ဂါထော၊ခန္ဓာငါးပါး အာပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊အပေါ် ရောဂေါ၊ဤအနာကို၊ဝိပဿနာပညာသတိတာယ။ ဝိပဿနာပညာနှင့်တ ကွဖြစ်သော။ မဂ္ဂပညာယ။မဂ်ပညာဖြင့်။ ပစ္စက္ခတောဝ၊ ချက်မှောက်ပြုအပ် သောအားဖြင့်၊ဒိဋ္ဌေဝ၊မြင်အပ်ပြီ၊ပရိညာတောဝ၊ ဝိုင်းခြားယင်ထင်သိဖြင့် အပ်ပြီ၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတေန၊ထို စကားဖြင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အတ္ထဘာဝကုဋိကာယဋ္ဌိ၊အတ္ထတောတည်းဟူသော ကုဋိကိုလည်း၊အနုပကြော၊ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဗာဟိရတိဏကဋ္ဌိ ၊ဗာဟိရဖြစ်သော မျက်ကုဋိကို၊ကိ၊ အဘယ်သို့မူ၍၊ပဋိသင်္ခရိသတိ၊ ပြုပြင်စိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။ ၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ယံမဂ္ဂံ၊အကြင်မဂ်ကို၊ပဋိပဇ္ဇန္တေန၊ကျင့်သော၊မယာ၊ငါသည်၊ အယံအတ္ထဘာဝရောဂေါ၊ ဤခန္ဓာအတ္ထတောတည်းဟူသောကြင်နာခြင်း ကို၊ယထာဝတော၊ မဘာဂက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ၊ဖြင်အပ်၏၊ ဣဒါ ဘွာယံ သောအယံမဂ္ဂေါ၊ ဆိုဂေါ်သည်၊ သမ္ဗုद्धသာ ဓာဒေတောဝ၊အလုံးရုံ သောဘုရားမြတ်စွာတို့နှင့်ဆက်ဆံ၏၊ ယေန၊အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ တောသံ၊ထို မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊သြဝါဒမေဗျောပိ၊ဆုံးမသောတရားတော်သည်လည်း၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ဆိန္နသုဝဏ္ဏော သဒိသော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဣန္ဒနှင့်တူ၏၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတိလုံး။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဒုက္ခက္ခယပဝတ္တော၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထနော၊ ပိမိ၏၊ အာရ ဟတ္တပုတ္တိ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ယေနေဝမဂ္ဂေနဂတောဝိပဿိ၊ပ၊ သုဝိမုတ္တောဝိသဒ္ဒမိတိ၊ ယေနေဝမဂ္ဂေနဂတောဝိပဿိ၊ ပ၊သုဝိမုတ္တောဝိသဒ္ဒမိဟု၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ယေနေဝမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီး ဖြင့်သာလျှင်၊ဝိပဿိ၊ဝိပဿိဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂတောဝ၊ ကြွတော်မူ၏၊

ယေနေဝမင္ဂေနာ၊အကြင်ခရီ ဖြင့်သာလျှင်၊ သိဒ္ဓိစ၊သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားသည်
လည်းကောင်း၊ဝေဿဘူစ၊ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ကကုသန္ဓကောဏာဂမနောစ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏာဂုဏ်
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါစ၊ကဿပ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊အာဂတောကြွတော်မူ၏၊တေနဇ္ဇသနေဝ၊ ထိုခရီး
ဖြင့်သာလျှင်၊ဂေါတမော၊ငါတို့ရှိသခင်အရှင်၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာဂမာသိ၊ကြွတော်မူ၏၊သတ္တဇုဠ္ဠာ၊ဝိပဿီအစရှိကုန်သော ခုနစ်ဆူသော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝိဂတတဏှာ၊ကင်းသောတဏှာ ရှိတော်မူကြကုန်
၏၊အနာဒါနာ၊ဥပါဒိမရှိကုန်၊ခယောဂဓာ၊ နိဗ္ဗာန်ဓိဂုဏ်တည်တော်မူကြကုန်၏၊
ဓမ္မဘူတာ၊တဟိ၊တရာ,ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊တာဒိဟိ၊တာဒိဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ယေသံ၊ယဟိ၊ အကြင်ဝိပဿီအစရှိသောခုနစ်
ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည်၊ အယံ၊ဧဝေါ၊ ဤဆယ်ပါးသောတရား၊ကို၊ဒေ
သိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပါဏိနံ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္ပာယ၊ပြီး
ချောက်ခြင်းငှ၊စတ္တာ၊ရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊မေဗါဟ်မပြုနိ
မြတ်သောသစ္စာတို့ကို၊ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခ
သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒ
ယသစ္စာကို လည်း၊ကောင်း၊မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဒုက္ခသင်
ယော၊ဒုက္ခ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊နိရောဓော၊နိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ကောင်း၊
ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ယတ္ထိ၊အကြင်ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့်
သမုတ်သော၊သံဝါသရတ္ထိ၊ သံသရာ၌၊အာနုဘာဝ်၊ ပိုင်းခြားဆုံးဆပမာဏ
မရှိသော၊ဒုက္ခံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊အစရှိသော၊ဆင်းရဲသည်၊နိဗ္ဗတ္တေ၊တေနိဗ္ဗတ္တ
တိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာဝိတ၊သတ၊ ဇာဝိတိန္ဒြေ၏လည်း၊ သဒ်ယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
ဓမ္မသသကာယ၊သတ၊ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာ တရား၊အား၊ပါ၊ဝင်း၊ဟု ဆိုအပ်သော ဤ
ကိုယ်၏လည်း၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ ဥဒ္ဓံ၊နောက်ကာလ၌၊အညော၊ ဤ၊ခုက္ခ
မှတပါး၊သော၊ပုန္နဗ္ဘဝေါ၊တာဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၊သည်၊ယသ္မာ၊အကြင့်
ကြောင့်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊သဗ္ဗဓိ၊ခပ်သိမ်း၊မျိုး၊စု၊ ကိ၊လေသာ
တို့မှ၊သုဝိမုတ္တော၊ကောင်း၊စွာ လွတ်သည်၊အမှီ၊ဖြစ်ရပေပြီ၊ ၊တတ္ထ၊ထို
ဂါထာတို့ကား၊ ယေနေဝမင္ဂေနာတိ၊ ယေနေဝမင္ဂေန ဟူသည်ကား၊ပုဗ္ဗ
ဘာဂ၊ဧန၊ရှေးအတို့ဖြစ်သော၊ အရိယေန၊မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကေန၊အာဂ်
ရှစ်ပါး၌ရှိသော၊ယေနေဝမင္ဂေန၊အကြင်မဂ်ခရီး၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတောတိ၊ဂ
တောဟူသည်ကား၊ပဋိပန္နော၊နိဗ္ဗာန်ကိုရ၏၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဓိဂတော၊

ရဏ်၊ဝိပဿိတိ၊ဝိပဿိဟူသည်ကား၊ဝိပဿိသမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ ဝိပဿိဗြဟ္မာ
စွာဘုရားသည်၊ကကုသန္ဓောတိ၊ ကကုသန္ဓေးဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ အဝိ
ဘတ္တိကောဝိဘတ်မကြေဖြင်းကို၊ နိဒ္ဒေသေ၊ညွှန်ခြင်းတည်း။ ကကုသန္ဓ
ကောဏာဂမနောတိဝိ၊ ကကုသန္ဓကောဏာဂမနဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိ
ရဏ်၊တောနဠုသေနောတိ၊တောနဠုသေနဟူသည်ကား၊ တောနေဝအဠုသေန၊ယို
အရိယာမဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊အရိယမဂ္ဂေနေဝ၊အရိယမဂ်ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊
အနာဒါနောတိ၊အနာဒါနောဟူသည်ကား၊အနုပါဒါနံ၊ဥပါဒါန်မရှိမူ၍၊ဝါ၊တ
နည်းကား၊အပဋိသန္ဓိကာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခယောဂ
ဓောတိ၊ခယောဂဓောဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာနောဂဓော၊နိဗ္ဗာန်၌တည်ကုန်၏၊ယော
သာယံဒေသိတောဓမ္မောတိ၊ ယေသာယံဒေသိတောဓမ္မော ဟူသည်ကား၊
သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ယေဟိသမ္မာသမ္ဗုद္ဓေဟိ၊ အကြင်ဗြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊အယံသာသနဓမ္မော၊ဤဆုံးမရာတရားကြောင့် ဖြစ်သော
တရားကို၊ဒေသိတောတဲ့ ဟောတော်မူအပ်၏၊ပဝေဒိတောတဲ့ သိစေတော်မူ
အပ်၏၊ ဓမ္မဘူတေဟိတိ၊ ဓမ္မဘူတေဟိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကာယဓမ္မတ္ထ
ဘာဝေဟိ၊တရားဖြင့်ပြီးသောကိုယ် တရားဖြင့်ပြီးသောအတ္တဘောရှိကုန်
သော၊ဝါ၊တနည်းကား၊ နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မတာ၊ ကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာ တရားကြောင့်၊ ဘူတေဟိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓာတေဟိ၊ဖြစ်ကုန်
သော၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးသို့၊ ပတ္တေဟိ၊
ရောက်ကုန်သော၊တာဒိဘိတိ၊တာဒိဘိဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ဣဋ္ဌာဒံ
အစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိဘာဝပတ္တေဟိ၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ စတ္တာရိအရိယ သစ္စာနိတိအာဒိနာ၊ စတ္တာရိ
အရိသစ္စာနိ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တေဟိ၊ထိုဗြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ဒေ
သိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏။တဿ၊ထို
ဂါထာ၌၊ စတ္တာရိဘိ၊ စတ္တာရိဟူသော၌ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေ၊
အရေအတွက် အဝိုင်းအခြားကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ အရိယ
သစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ ပရိဿိန္နမဗ္ဗဒသဿ၊ ပိုင်းခြား
ကြောင်းဖြစ်သောဓမ္မကိုပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဝစနတ္ထတောပန။ ဝစနတ္ထ
အားဖြင့်ကား၊ အရိယာနိစ၊ ဖြတ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန်ကြီ၊ဖြစ်ကုန်၏
တာနိ၊ထိုဖြတ်ကုန်သည်တို့ဟူသည်ကား၊အဝိတထဝေါဟာ၊မဟောက်မပြန်
ဖုန်သောသဘောအနက်ကြောင့်၊သစ္စာနိစ၊သစ္စာတို့သည်လည်း၊ဟောန်
ဖြစ်ကုန်၏၊ဆိုတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်၏၊

ဝါ၊တနည်းကား၊ အရိယသဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သစ္စာနှိ၊ သစ္စာတို့သည်၊ ကလ္ဓာ၊သာဝယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ
ကား၊တနှ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား။အရိယဘာဝကရာနှိ၊အရိ
ယာအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့တည်း။ဤတို၊ထိုကြောင့်။
အရိယသစ္စာနှိ၊ အရိယသစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ ကုန်ဆုံးတတ်သော၊စက်
ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တုန်ယင်သော၊အနှစ်
သာရမဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်ကြော င့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခမည်၏ဥပါ
ဒါနာဇနဿပစ္စကံ၊ဥပါဒါနာကွန်နာတရား၊ငါ၊ပါ၊အပေါင်းကို၊ လက္ခတိ၊ရေအပ်
၏၊တောဟု၊ ထိုတဏှာ၊ကြောင့်၊သမုဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဤတို၊ထို
ကြောင့်၊သမုဒယော၊သမုဒယမည်၏၊တဏှာ၊တဏှာကို၊ လက္ခတိ၊ရေအပ်
၏၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊မာရေ၊ကြောင့်။သတ်လျက်၊ ဝဏ္ဏတိ၊သွား
တတ်၏။ဝါ၊တနည်းကား။နိဗ္ဗာနတ္ထိကေတိ၊နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောအမျိုး
သား၊တို့သည်၊မဂ္ဂိယတိ၊ ရှာဖွေးအပ်၏၊ဤတို၊ထို့ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂမည်
၏၊သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒယော၊သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊အမှုမျှော၊ ရှစ်ပါးသော
တရား၊တို့ကို၊လက္ခန်း၊ရေအပ်ကုန်၏၊ဤသို့ဤနှိဗ္ဗာန်၌၊သံသာရေစရကသင်္ခါ
တော၊သံသရာ၌သွားလာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ရောဂေါ၊ တဏှာသည်၊
နတ္ထိမရှိ။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဗောဓိံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော၊ရသည်ရှိ
သော်၊ရောဂေါဘာဝေါ။ တဏှာ၏မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဝါ၊တ
နည်းကား။ဤနှိဗ္ဗာန်၌၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊နိဂုဏ်တို၊ချုပ်တတ်၏၊ဤတို
ဤသို့ချုပ်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ နိရောဓော၊နိရောဓမည်၏၊ နိဗ္ဗာန်း
နိဗ္ဗာန်ကို၊လက္ခတိ၊ ရေအပ်၏၊တနှ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခသစ်ယောတိ၊ ဒုက္ခ
ဘစ်ယဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဤသို့ဤထေရဂါထာ အဠကထာ၌၊
သင်ပေါ်၊အာကျဉ်းတည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ ၊ယထိဋ္ဌန်၊ယထိုဟူ
သည်ကား၊ယထိုနိရောဓေ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတော
နှ၊ရသဖြင့်၊နိဗ္ဗတ္တတောတိ။ နိဗ္ဗတ္တတောဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာ
ယ၊အရိယာမဂ်ကိုပွါးခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊အနန္တရော၊ အဝိုင်းအခြား
မရှိသော၊အပရိယန္တော၊အဝိုင်းအခြားမရှိသော။ဆုမထိုံ သံသာရေ၊ ဤသံသ
ရာ၌၊ဖောတိအာဒိဒုက္ခံ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲသည်၊ နပဝတ္တ
တိ၊မဖြစ်၊ဥပဓိဇ္ဈတိ၊ပြတ်၏၊သောနိရောဓောတိ၊သောနိရောဓောဟူသည်

ကား၊ဝမ္မတ္ထုတေဟိ၊ တရားဖြင့်ပြီးသောကိုယ် တရားဖြင့်ပြီးသော အတ္တ
ဘောဂ်ရှိကုန်သော သမ္ပာသမ္ဘုဇ္ဇေဟိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပင်ပေမျှ၊
ဤတရားကို၊ဒေသိတောဘ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိယောဇနာ၊ဤသည်
လျှင်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဘေဒါတိအာဒိနာ၊ဘေဒါအစရှိသည်ဖြင့်၊ရော
ဂေါ၊အနာကို၊ဒိဋ္ဌေါ၊ဖြင်အပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒုက္ခပရိညာယ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို
ပိုင်းခြား၍သိခြင်းခု၊ သုစိတံ၊ ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏
အရဟတ္တဖလတို့ကို၊ အရဟတ္တမဂ္ဂလိသို့ ရောက်ခြင်းကို၊ သဗ္ဗပဘောဝ၊သရုပ်
အားဖြင့်၊ဒေသေတိ၊ပြတော်မူ၏၊သကလဂါထာယံ၊ အလုံးစုံသော ဂါထာ
တို့တွင်၊တဏ္ဍယသို့ နိဗ္ဗတ္တတေ၊ဒုက္ခန္ဓိပနပါ၊ဟု၊ တဏ္ဍာယသို့ နိဗ္ဗတ္တတေ
ဒုက္ခံဟူသောပါဠိခု၊ကား၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယော
ဇနာခြင်းတည်း၊ခန္ဓာဒိပဒိုပါဒိုသည်တေ၊ခန္ဓာအာ စရှိသည်တို့၏အစဉ်ဟု
သဓုတ်အာပ်သော၊ယသို့ သံသာရေ၊ ဒုကြောင်သံသရာခု၊ အာနန္ဒကံ၊အာသုံး
မရှိ၊သော၊ဣဒံဇာတိဒုက္ခံ၊ ဤပဒိုသည်ခွေ နေခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲသည်
နိဗ္ဗတ်ခြင်း၊ဖြစ်၏၊ဣတောဒုက္ခဝဝတ္ထိတော၊ ဤဒုက္ခဖြစ်သည်မှ၊ အညော၊တပါ
သော၊သော၊ ထိုသရဟာဂ် မထေရ်သည်၊ ဝုနပုန်၊ အဟနိတ ဝဲလဲ၊ ဘာ
နဘာ၀တော၊ဖြစ်စေထတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပုနဇ္ဇော၀၊တဘာနိ အသစ်
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဣမသ္မိ ဇိ ပိတိ ဣ ယ သ၊ဤဇိ ပိတိ ခြေ၏၊ သခ်ယာ၊ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ကာယသခ် ါတ သ၊ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကသ၊ခန္ဓာ
ငါးပါး၊အပေါင်း၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ဝိနာသ၊ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊နောက်
ကာလခု၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ ယသ္မာ၊အကြောင့်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝိ၊ အာလုံးစုံသောကိလေ
သာတို့မှ၊သဗ္ဗေဟိ၊ အာသုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ကိလေသာတို့မှ၊
သဗ္ဗေဟိ၊အာသုံးစုံကုန်သော၊ဘ၀ေဟိ၊ကိုးလီသုံးပါး၊ဘ၀များတို့မှ၊ သုဒ္ဓ၊
ကောင်းစွာ၊ဝိမုတ္တောဘ၊ လွတ်သည်၊ ဝိသံယုတ္တောဘ၊ ယှဉ်ခြင်းကင်းသည်၊
အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် သရဟာဂ်မထေရ်၏ ဂါထာသည်အဖွင့်စ
ကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ၊သရဟာဂ်ထွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သရဟာဂ်
မထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်လည်း၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊သဗ္ဗ
ကနိပါတ၀ဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗကနိပါတ်၏ အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနဇွေရဂါထာ၃၁ ၉

၁-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၀-မဟာကစ္စာယနဇွေရဂါထာ

အဋ္ဌကနိပါတ်၊အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ကမ္မံဗဟုကန္တိ အာဒိကာ၊ကမ္မံဗဟုကံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မဟာကစ္စာယနဇွေရသား၊မဟာကစ္စာယနမထေရ်၏ ဂါထာ ဂါထာတို့တည်း။အယဉ္စိ၊ ဤမဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမ ဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တ ရသား၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာ လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာ သာလအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိပ္ပတ္တော၊ကြီးပွါးခြင်းသို့ရောက်သည် ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊သတ္တု၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့် ကော၊အာထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓေါရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊ တာသိ တာသ၊ ဟောအပ်သောပါဠိ၏၊အတွင်း၊အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ် အား၊ဖြင့်၊ ဝိဘဇန္တော၊နှံ၊ ဝေဘန်ကုန်သော ရေဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊နော၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ထားတော်မူသော၊ ဇေတံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခုံ၊ရေဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ သယဉ္စိ၊ မိမိသည်လည်း။ တံဌာနံ၊ထို ဌာနဂုဏ်ကျေး အာရာထူးကို၊ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာ နံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊ဒါနာဒီနိ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော၊ ပုညာ နိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည် တို့၌၊သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ သုဂေသု၊ သုဂေါဘာ မည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက် တော်၌၊ပိစ္ဆာဝရော၊ပိစ္ဆာဝရိရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ကောင်း ကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တေ၊ပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်၌၊ကေတွိ၊ တရုသော၊ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ နိသိန္နံ၊နေတော် မူသော၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖူး၍ဝင်ရှိ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြိုးသောစိတ်နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလိကာရုပဋ္ဌေဟိ၊မဟာ လေးခါးပန်းတို့ဖြင့်၊ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ သော၊ထိုပိစ္ဆာ ရိရှိ သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အာပရာပရံ၊ လူ၊လော လူ၊လော၊သုဂတိသုယော၊သုဂတိဘုံ တို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊လှည့်

လည်လျက်၊ ကာသပဒသမလသ၊ ကာသပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကုလစာရေ၊ အမျိုး အမြတ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏတောပရိ နိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏစေတိယကခုဏ္ဍာနေ၊ ဣမေ စေတိဘည်ရာအရုဝ်၌၊ သတသဟဿသ္ဍနိ်ကာယ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သော သုဝဏ္ဏာမ်ိုးကာယ၊ ရွှေအုတ်ဖြင့်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ မယ်တော်အကျွန်ုပ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ အရပ်၌၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏာဝဏ္ဏော်၊ ရွှေအသင်းနှင့်တူသော အသင်း ရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဍိတ်၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အာကာ သိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ ကော်ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရား၏ တို့ ၏တရုသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသ ရိတွား၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားပွင့် တော်မူသောအခါ၌၊ ဥဒ္ဓေနိယံ၊ ဥဒ္ဓေနီပြည်၌၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတသ၊ စဏ္ဍ ပဇ္ဇောတမည်သော၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ပုရောဟိတဂေဟေ၊ ပုရောဟိတ်အိမ် ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တသ၊ ထိုသတို့သား၏၊ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ နာ မည်ခေါ်ရသောနေ့၌၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မယ်ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သုဝဏ္ဏာဝဏ္ဏော၊ ရွှေအသင်းနှင့်တူသော အသင်းရှိ၏၊ အတ္ထိ နော၊ မိမိ၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွား၊ ယူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍၊ ကဠုနမာဏဝေါ တေဝနာမံ၊ ကဠုနလုလင်ဟူသောအမည်ကို သာလျှင်၊ အ ကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုလုလင်သည်၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးခြင်းကို၊ အနုယာ၊ စွဲ၍၊ တ ယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွား၊ သင်၍၊ ဝိဘု၊ အာဘ၏၊ အဋ္ဌ ယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ပုရောဟိတဋ္ဌာနံ။ ပုရောဟိတ်အရာကို။ လဘိ၊ ရ၏၊ ဂေါတ္တဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကစ္စာယနောတိ၊ ကစ္စာယနဟု၍၊ ပညာယိတ္တ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ ထံ၊ ထိုကစ္စာယနကို၊ ရာဇာ စဏ္ဍပဇ္ဇော တော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို၊ သုတ္တာ ကြား၍၊ အာစရိယ။ ဆရာ၊ တို့၊ သင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့ ဂတ္တိ၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမ၊ ဤဥဒ္ဓေနိပြည်သို့၊ နေဟိ။ ပဝိ ဆောင်ခဲ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ။ စေ၏၊ သော၊ ထိုကစ္စာယနသည်၊ အတ္ထိ ဗျမော။ မိမိလျှင်ရှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ တသ၊ ထိုကစ္စာယနအား၊

သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဒေသနာပရိယောသာနေ၊တရားဟောပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ သော၊ထို ကစ္စာယနသည်၊ သက္ကဟိဇနေဟိ၊ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့နှင့်၊ သမ္ဗဟိ၊ တကွ၊သဟာပဒ္ဒိသန္တိဒါဟိ၊ ပဒ္ဒိသန္တိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ၊ အာရုဟေ၊ အာရုဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တည်၏၊တေန၊ထို ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ကစ္စာ ယနမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ၊

ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားမည်တော်ရှိသော၊ဖိုနော၊ မာရ်ငါးပါး ကိုအောင်တော်မူပြီးထသော၊အနေဓော၊ တဏှာကင်းတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓ တံဇယော၊အောင်နိုင်ခဲသောရန်ကိုအောင်တော်မူသော၊ နာယကော၊မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဒ္ဓုတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတ သဟသေ၊ တသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ၊ဝိရော၊ လုံ့လရှိ တော်မူ၏၊ကမလပတ္တဂေ္ဂ၊ ကြာညိုပွင့်ချပ်နှင့်တူသောမျက်စိရှိတော်မူ ၏၊သသက်ဝိမလာနနော၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောစင်ကြယ်သောမျက်နှာ ရှိတော်မူ၏၊ ကနကာစလသက်ဘသော၊ ရွှေတောင်နှင့်တူတော်မူ၏။ ရုဝိ ဒိတ္တိသမပ္ပဘော၊နေ၏အားရောင်နှင့်တူတော်မူ၏၊ ၊သတ္တနေ္တ္ယမနောဟာရံ၊ သတ္တဝါ၏ မျက်စိနှလုံးကို ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဝဏ္ဏကဘူသိ ဘော၊ဖြတ်သောလက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်၏၊သမ္ဗဝါကျပထာတိ ဘော၊အလုံးရုံသော စကားအကြောင်းကိုလွန်တော်မူ၏၊ မနုဇာမရဏတ္ထ ဘော၊လူနတ်တို့သည်ပူဇော်အပ်၏၊ သတ္တော။ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓယံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေတတ်သော၊ သမ္ဗုဇ္ဈိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါ ဂိသရော၊စကား ကိုအစိုးရတော်မူ၏၊မရသရော၊ သာယာသောအသံရှိ တော်မူ၏၊ ကရုဏာနိဗန္ဓသန္တာနော၊ ဂ၊ရုဏာဖြင့်ဖွဲ့အပ်သောစိတ်တော် အစဉ်ရှိတော်မူ၏၊ပရိသာသု၊ ပရိသာတော်တို့၌၊ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်တော်မူ ၏၊ ၊စတုသစ္စုပသံဟိတံ၊သစ္စာထေးပါးနှင့်စပ်သော၊မရုရံဓမ္မံ၊သာယာ သောတရားစကားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ မောဟပဂ်ဒ္ဓိ၊ မောဟတည်းဟူသောညွှန်၌၊နိမုဂ္ဂေ၊နှတ်မြုတ်ကုန်သော၊ ပါဏိနေ၊သတ္တ ဝါတို့ကို၊သရဏေတိ၊ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၊တဒါ၊ထိုအခါ ၌၊ကေစရော၊ တယောက်ထည်းကျင့်သော၊ ဟိမဝါသယော၊ဟိမဝန္တာတို့ နေသော၊တာပသော၊ ရသေဋ္ဌသည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊နဘသာ၊ ကောင်းကင် ဖြင့်၊မာနုသံလောကံ၊ လူတို့နေရာသို့၊ဂန္တွာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဒ္ဓိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿသံ၊ မျက်မြင်ရပြီ။ ၊တာသဟ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊

သန္ဓိကံ၊အထံတော်သို့ဥပေစ္ဆာကပ်၍ မမြဲဒေသနာ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊အသေသာသိ၊ ကြားနာရပြီးမယား၊ငါသည်၊သံဝိဂ္ဂေါနု၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ဝဏ္ဏ၊ဟောအပ်သောတရားကို၊ဝိဇ္ဇာရေနု၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ပကာသယံ၊ပြလျက်၊ ပရိသံစ၊ ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဗ္ဗ၊ ဂါ၊ကိုလည်းကောင်း၊အသံကစ္စာယနော။ ဤကစ္စာယနသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အားအားဖြင့်၊တောသေတိ၊နှစ်သက်၏၊တထာ၊ထိုအခြင် အရာအားဖြင့် အဟံ၊ငါသည်၊ ဧဝံဝိဓံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာသိ၊ ကစ္စာယနရဟန်းမှ တပါး၊သော၊ကိုယ်၊တစုံတယောက်သော၊သာဝကံ၊တပည့်သား၊တော်ကို နုပသသာမိ၊မပြင်၊ ဝဿ၊ ထို့ကြောင့်၊တေဒဂ္ဂေ။ ၎တေဒဂ်အရာ၌၊ ၎သေ ၎သောကစ္စာယနော၊ ဤကစ္စာယနသည်၊အဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ တိဏ္ဍ၊ဝေ၊ရုဝန်း တို့၊တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝိရုယာ၊သုံ့လေ့ရှိတော်မူသော၊သာဝကသာ၊ တပည့်သား၊တော်၌၊ မဟာဂုဏံ၊ ကြီးသောကျေးဇူးကို၊ဝဏ္ဏယန္တိ၊သာ၊ ပြီးမြမ်းတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဒေသနံ၊တရား၊တော်ကို။အသေသာသိ၊ကြားပြီ၊ ၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ မနောရမံ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝါကျံ၊ စကား၊တော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဝိမှိတော၊ရှင်သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဟိမ ဝန္တံ၊ဟိမဝန္တာသို့၊ဂမိတ္တာနု၊သွား၍၊ဝုဋ္ဌသဠ္ဠယံ၊ပန်းအရက်၊ အာဟိတ္တာ၊ ဆောင်၍၊လောကသရဏံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေတ္တာ၊ပူဇော်၍၊တံဌာနံ၊ ထိုကစ္စာယနရဟန်း၏အာရုံကို၊ အာဘိပတ္ထယိ၊ ဆုတောင်းပြီ။ တဒါ၊ထို တောင်းသောအခါ၌၊မမ၊ငါ၏၊ အာသယံ၊ဆန္ဒ၊ထိုကို၊ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ သရဏာဒ္ဌဟော၊ ရာဂနှင့်တကွသော ကိလေသာကို စွန့်တော်မူပြီးသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ၊နိဒ္ဒန္တိကနုကဏ္ဍံ၊ ဦးသစ်သောရွေးနှင့်တူသော အရေရှိတော်မူ၏၊ ဥဒ္ဒဋ္ဌလောမံ၊ ရှင်သော အားမွေးရှိ၏၊ဝိတံသံ၊ပြည့်ပြီးသောပခုံးရှိ၏၊အာစလံ၊မတုန်မလှုပ်။ ပဠုလိ၊ လက်ခုပ်ချိုလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ဟာသံ၊ ရှင်သော၊ သုဝဏ္ဏနယနံ၊ အလွန်ပြည့်သော မျက်စိရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏာ၊တာသယံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ဌာရောက်သော အလိုတော်ရှိသော။ ခမ္ဘံ၊တရား၊ကြောင့်ဖြစ် သော၊ဥဋ္ဌဟာဒယံ၊တက်သောစိတ်ရှိသော၊အမတာသိတ္ထသန္ဓိတံ၊ အမြိုက် ရေသွန်းသည်နှင့်တူတော်မူသော၊ဧတံ ဣသိဝရံ၊ဤရဟန္တာဖြတ်ကို၊ပဿထ ရှုကုန်လော၊ ၊ကစ္စာယနသ၊ကစ္စာယန၏၊ ဂုဏ်၊ကျေးဇူးကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊တံဌာနံ၊ထိုအာရုံကို၊ ပတ္ထယံ၊တောင့်တလျက်၊ဌိတော၊ တည်၏၊

အနာဂတ်ရှိ၊လာလတ္တံ့သော။ အဋ္ဌါနေ၊အခွန့်ရှိ၊ဂေါတမသဿမဟာမုနိနော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ။တဿ၊ ထိ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝမ္မေသု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့၌၊ဒါယာဒေါ။ အမွေခံ သည်။သြဂဲရသော၊ရှင်ရှိဖြစ်သောတရားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ဝမ္မနိဗ္ဗိတောတရား သည်ဘုန်းဆင့်အပ်သည်၊ ဟုတွေး၊ဖြစ်၍။ နှာမေန၊ အမည်အား၊ဖြင့်၊ကစ္စာ နောနှာမ။ ကစ္စာနအမည်ရှိသော၊ သတ္တုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သား သည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ဗဟုဿုတေ၊များသောအကြား၊အမြင် ရှိ၏၊မဟာဉာဏ်၊ မြတ်သောဉာဏ်ရှိ၏ မုနိနော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အဓိပ္ပါ ယတိ၊ အလိုကိုသိလေ့ရှိ၏၊မယာ၊ငါသည်။ အယံ၊ဤရှေ့လောကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဗျာကတော၊ကြား၊အပ်၏၊ဝဏ္ဏာနံ၊ထိုအရပ် သို့၊ပါပုဏိ၊သတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ ။ဣဒေ၊တော၊ဤဘဒ္ဒကပ်ဂမ္ဘာဝ၊သတ ဿတ၊သကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်း၊ထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ယံ၊ကမ္ပံ၊အကြင် ကောင်းမှုကို။အာဂရိ၊ပြုပြီ၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အာပါယ်လား၊ရခြင်းကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ၊ဝေဒေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိ၊ခြင်း တည်း၊ဟူသောအကျိုးသည်၊ဗုဒ္ဓဟူ၏ဩဝါဒ၊ဘုရား၊ကိုပန်း၊ပူဇော်ခြင်း၏၊ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ဒေဝတ္တေ၊နတ်ပြည်၌လည်း၊ကောင်း။ အထ၊ထိုမြို့၊မာနု သေ။လူ့ပြည်၌လည်း၊ကောင်း။ ဒုဝေဘဂေ၊နှစ်ပါး၊သောဘဝ၌၊သံသရာမိ၊ ကျင်လည်ရ၏။အညံ၊တပါး၊သော၊ဂတိ၊ဂတိသို့၊ နဂစ္ဆာမိ၊မသွား၊ရ၊ဣဒံ၊ ဤအကျိုး၊သည်၊ ဗုဒ္ဓဟူ၏ဩဝါဒ၊ဘုရား၊ကိုပန်း၊ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပင် တည်း။ ။ခတ္တိယေ၊မင်းမျိုး၌လည်း၊ကောင်း၊အထ။ထိုမြို့၊ဗြာဟ္မဏေ၊ ဝုဏ္ဏေ၊မျိုး၌လည်း၊ကောင်း။ ဒုဝေ၊ကုလေ၊ နှစ်ပါး၊သောအမျိုး၌၊ ဇာယာမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊နိ၊စေ၊ကုလေ၊ယုတ်သောအမျိုး၌၊ နဇာယာမိ၊မဖြစ်ရ၊ဣဒံ၊ဖလံ၊ဤ အကျိုး၊သည်၊ဗုဒ္ဓဟူ၏ဩဝါဒ၊ဘုရား၊ကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ဖလံ၊အကျိုး၊တည်း။ ။ ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ပန်း၊မစ,ဘဝ၊အဆုံး၌ဝန်သော၊ဘဝ၌လည်း၊ဥဒ္ဓေနိ၊ယေ ဝုဒ်ရ၊ဥဒ္ဓေနိ၊ပြည်၌၊ သစ္စာသာ၊ ကြမ်းထန်း၊ခြင်းရှိ၏။ ပဒ္ဓောတာ၊ သာ၊ ပဒ္ဓောတမင်း၏၊ဝုရောဟိ၊တ၊ဒိဘာဒိ၊တာ၊ ဝုရောဟိတ်ဝုဏ္ဏား၊နှင့်ဝပ်သည် ဖြစ်၍၊ဘာ၊တော၊ဖြစ်၏၊တိ၊ရိ၊ဒိ၊ဝ ဆ,သား၊တိ၊ရိ၊ဒိ၊ဝ ဆ,ဝုဏ္ဏား၏၊ဝုတ္တော၊သား သည်၊နိ၊ဝုတ္ထော၊ သိမ်မွေ့သောပညာရှိ၏၊ ဝေဒ၊ပါ၊ရဂူ၊ ဗေဒင်သုံး၊ကျမ်း ဆုံး၊ကမ်း၊ရောက်၏၊မာ၊တာ၊ပ,အပိ၊သည်လည်း၊ စန္ဒိ၊မာ၊နာ၊မ,စန္ဒိ၊မာ၊မည်၏၊ အဟု၊ငါ၊သည်၊ ဝေ,ဣတ္ထေ,ဖြာ်သော ရှေ့အ၊ဆင်း၊နှင့်တူသော၊အ၊ဆင်း၊ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ကစ္စာယ,နော၊ကစ္စာယ,နမည်၏၊ ။ဗုဒ္ဓ၊သ,ဖြာ်စွာဘုရား၊ကို

ဝိမံသနဖြင့်၊ ရုံစပ်းခြင်းငှါ၊ဘူမိပါလေနှ၊ပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊မောဂ္ဂပုရဒ္ဒါရံ၊နိဗ္ဗာန်တံခါးသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ ဂုဏသဗ္ဗညုတ်၊ ဂုဏ်အာရုဖြစ်၊တော်မူသော၊ နာယကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဖူး၊ခြင်ရှေ့၌၊ကတိပက်ဝိသောသနံ၊ဂတိတည်း၊ဟူသောဝန်ကိုခြောက်သွေ့စေတတ်သော၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဝါကျံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တာစ၊ကြားနာရ၍လည်း၊သေသေယာ၊ ငါ့ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တိယာ၊ခုနစ်ယောက်ကုန်သောအတော်တို့နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊သန်ဆုံ၊ငြိမ်သက်သော၊အမတံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်ပြီ၊ ၊သုဂတာသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊မဟာမဂေ၊ဖြတ်သောအယူ၌၊အဓိပ္ပါယဝိရှု၊အလိုဂုဏ်သိသည့်ဇာတော၊ဖြစ်၍၊တောဒဏ္ဍေ၊တောဒဂ်အာရုဒ္ဓိလည်း၊ဌပိတော၊ထား၊အပ်၏၊ သုသမိဒ္ဓမနောရေ၊ထော၊ အလွန်ပြည့်စုံသောနှလုံး၊အလိုရှိ၏၊ ၊မယုံ၊ ငါ အာ၊ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်း၊အင်ကုန်ပြီ(ပ)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံး၊အမတော်ကို၊ ဂတံ၊လိုက်နှ၊ပြုကျင့်ရေ၊ပေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ကုံ၊ဟော၊အပ်၏၊ ၊သဒ္ဓေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘိက္ခဝေါ၊ရဟန်းတို့၊ဗေ၊ထေ၊လာကြကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဟတ္ထံ၊လက်ကို ပသာ၊ရေသိ၊ဆန့်တော်မူ၏၊ တာ၊ဝဒေ၊ ထိုခဏ၌ပင်သျှင်၊ နှဂ်ုလမတ္တ ကေသမဿုကာ၊လက်နှစ်သက်မျှ၊သာဆံမုတိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစီဝရဓရာ၊တန်ခိုး၊ဖြင့်ပြီး၊သောသပိတ်သင်္ဃာ၊ကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝဿသတိကဘိက္ခုရာဝိယ၊အဝါတရား၊ပြီး၊သောမထေရ်ကြီး၊တို့ကဲ့သို့၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရော၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်၊ သဒ္ဓေ၊ဝိမိ၊ဆကျိ၊ကို၊ဒိဗ္ဗာဒေတ္တာ၊ပြီး၊စေ၍၊ဘဂ္ဂေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ရာဇာ ☰ ပဇ္ဇောတော၊ပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ ဂုဗ္ဗာကံ၊အာ၏ဘုရား၏ကို၊ ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒိတုံ၊ဂိုဒိုး၊ခြင်းငှါ၊ဓမ္ဗဠ္ဠ၊တရား၊တော်ကိုလည်း၊ သောတုံ၊နာခြင်းငှါ၊ဓမ္ဓဿ၊ကို၊အလိုဂိုဏ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သဠေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား။ အာ ရောစေသိ၊ကြား၊လျှောက်၏၊သဠာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘိက္ခေ၊ရဟန်း၊ တို့ယေ၀၊ သင်သည်သာလျှင်၊ တဠေ၊ထိုဥဒ္ဓေနိုပြည်သို့၊ ဂန္တွာ၊သွား၍ဟေ လော၊တယိ၊သင်သည်၊ဂတောဝိ၊သွား၊သော်လည်း၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပသိ ဒ္ဓိ၊သတိ၊ကြည်ညိုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်၊ သဠေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာယ၊ စေ ခိုင်းတော်မူ၍ခြင်း၊ဖြင့်၊အတ္ထဗ္ဗမေ၊ ဓိမိလျှင်ရှစ်ယောက်ဖြောက်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ တဠေ၊ထိုဥဒ္ဓေနိုပြည်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ရာဇာနံ၊ပဇ္ဇောတမင်းကို၊ပသာ

ဒေတ္တာ။ ကြည်ညိုရှိစေ၍၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာ တော်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ပုနာ၊ တဘန်၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ သန္တိကမေ၊ အထံတော်ဆိုသာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သော။ ထိုမဟာကစ္စာယနမထေရ်သည်၊ ကေနိဝသံ၊ တနေ့သဒ္ဓိ၊ သမဏာ ဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို၊ ပဟာယ။ ပယ်စွန့်၍၊ ကမ္မာရာမေ၊ အမှုဌာနမေ၊ လျှော်ကုန် သော၊ သင်္ဂီတိကာရာမေ၊ အပေါင်းအဘော်ဌာ မြေလျှော်ကုန်သော၊ ဧသ တဏ္ဍာနုဂတော၊ ဧသတဏှာဆိုအစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ပမာဒဝိဟာရိနော ပြေပြေလျှောလျှောနေကုန်သော၊ သမ္ဘာဝေ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သြဝါဒဒါနဝေသေန၊ အာဆုံးအမကိုပေးသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗဟုကံ၊ မျှားစွာသော၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ နကာရယေ၊ မပြစ်စေရာ၊ ဇနံ၊ အပေါင်းအဘော် ဌာနေ၊ မ္ပ လျှော်သောသူကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ။ ကြဉ်ရှောင်၏၊ နဥယျမေနဥယျမေ ယျ။ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စိမ့်သောဌာ ဒါယကာတို့ကို သင်ကိုယ် တော်ပံ့သည်၏ အစွမ်းမှာ ဖြင့်လုံ့လမပြုရာ။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်အရသာ၌တပ်သော တဏှာ၏နိုင်ငံဆိုလိုက်သောရဟန်းသည်၊ ပစ္စယပ္ပဋိဒုပဿုတောပစ္စည်း ကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လေ့လာ၏၊ ရသေ၊ နိဂဒ္ဓေ၊ ရသတဏှာ၌တပ်တတ်၏၊ သော ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ ဥဿုကော၊ ဒါယကာတို့ကိုသင်ကိုယ်တော်ထောက်ပံ့ ခြင်းငှါလုံ့လပြု၏၊ ယောသုခါဒိဝါဟော၊ အကြင်သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သောဘိသစသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ အတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအကျိုးကို၊ ဂိဠတိ။ ပိမိကိုယ်ကိုထိုအကျိုးမှကင်း စေ၏၊ ကုလေသု၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါကပ်ကုန်သောအမျိုးအိမ်တို့၌၊ ယာယံဝန္ဒ နပူဇ နာ၊ အကြင်သိလစသောဂုဏ်ကိုပြိုးမြှောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်း၊ ဂေါ်ရဝ၊ ရှိကုန်၏နှင့်၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော် ခြင်းကို၊ ပကော်တိ။ အာညစ်အကြေးကို ပြုတတ်သော ညှဉ်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝေဒေယျုံ၊ ကြား ကုန်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓါဟံ၊ နွံတ်နိုင်ခဲသော၊ သုခုမံ၊ ဝတ္ထုစဉ်ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပြုနိုင်ခဲ သောကြောင့် သိမ်မွေ့သော။ ယံသလ္လံ၊ အကြင်တဏှာ တည်းဟူသော ကြောင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ သဏ္ဌာ ယေန၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လမ်းတတ်သော၊ ကာဝုရိသေန၊ ယောကျ်း ယုတ်သည်။ ဒုဇ္ဇဟော၊ ထိုသဏ္ဌာယကိုပယ်ကြောင်း ဖြစ်သောဒုက္ခင့်ကို မကျင့်သောကြောင့်စွန့်နိုင်ခဲ၏၊ တာသွာ။ ထို့ကြောင့်၊ အာသာ၊ ထိုတဏှာဟူ

သောကြောင့်သက္ကာယကို၊ပယာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာယောဂေါ၊ဖြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေဂါထာ၊နှင့်ဆ သောဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟုတ်ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်။ကမ္မံဗဟုလံနကာရုယေတိ၊ကမ္မံဗဟုလံနကာ ရုယောဟူသည်ကား၊နဒဝါယကာရာ ပနာဒိသမဏာမဟာဗြဟ္မဏာသာ၊ နဒဝါ ယကာရာပနအာစရိယော ရဟန်းတရားကို ပြုကျင့်ခြင်း၏၊ ပရိဗန္ဓဝဘူတံ၊ ဘေးရန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မဟန်တို့၊ကြီးစွာသော။ နဝကမ္မံ အမှုသစ်ကို၊နုပဋ္ဌ ပေယျ၊မဖြစ်စေရာ၊ခုဒ္ဒကအပ္ပသမာ၊ ရှင်ယောနည်းသော အားထုတ် ခြင်းရှိသော၊ခဏ္ဍာဝုလ္လပဋိသခ်ရာ ဒိသတ္ထ၊ဝစနုပဋိဟုစနတ္ထံ၊ ကျိုးပျက် ပွင့်လန်းသည်ကိုတာဘနိပြုပြင်ခြင်းအစရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော် ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်း၊ ပရိဝေဠေယျ၊ စ နန္တိ။ပရိဝေဠေယျ၊စနံ ဟူသည်ကား။ ဂဏသက်ကိုကဝါသေန၊ အပေါင်း အဘော်ဌာနေခြင်းဖြင့်၊စနံ၊လူကို၊ပရိဝေဠေယျ။ကြည့်ရှုရာ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ စနန္တိ၊စနံဟူသည်ကား။ ယာဒိသံ၊အကြင်သို့သဘောရှိသောသူကို၊သော ဝတော၊ဖိုဝဲ၊သား၊ ပယိရှုပသတော၊ ဆည်းကပ်သောသူအား။ ကုသလာ ဗျှေ၊ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏။အကုသလာဗျှေ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊တိုးပွါးကုန်၏။ တာဒိသံ၊ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ အကာလျာဏမိတ္တဘူတံ၊သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စနံ၊လူကို၊ပရိဝေဠေယျ၊ ကြည့်ရှောင်ရာ၏။ နဥယျမေတိ၊နဥယျမေဟူသည်ကား၊ပစ္စယုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း ငှါ၊ကုလံ၊ဒါယကာကို၊ သင်ကဲ့နဝ်သေန၊ဖြိုးမြောက်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊နဝါယမေယျ၊လုံ့လမပြုရာ၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ သော၊ထိုရဟန်း သည်၊ ဥဿုက္ကောရသာနုဂိဒ္ဓါအတ္ထံရိုဠတိယောသုခ ဒိဝါဟောတိ၊ဥဿု ကျောရသာနုဂိဒ္ဓါအတ္ထံရိုဠတိယောသုခါ ဒိဝါဟောဟူသည်ကား၊ရေသတ ဏှာသသိ၊တော၊ရေသတဏှာ၌ခွဲမှီသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ပစ္စယုပ္ပါ ဒနုပသုတော၊ပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၌လေ့လာ၏၊ကုလသင်္ဂဟနတ္ထံ။ဒါယကာတို့ ကိုခြိုးမြောက်ခြင်းငှါ၊ဥဿုက္ကော၊လုံ့လပြုသော။ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ တောသု၊ထိုဒါယကာတို့သည်၊ သုခိတောသု၊ ချမ်းသာကုန်သည်ရှိသော်၊ သုခိတော၊ချမ်းသာ၏၊ ဒုက္ခိတောသု၊ ဆင်းရဲကုန်သည်ရှိသော်၊ဒုက္ခိတော ဆင်းရဲ၏၊ကိစ္စကရဏီယောသု၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန် သည်ရှိသော်၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ယောဂံ။ အားထုတ်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊

ရောက်၍၊ယောသုခါဒိဝါဟော၊ အကြင်ချမ်းသာ အစရှိသည်ကိုဆောင်တတ်သော၊ သမထဝိပဿနာမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသုခါဝဟော၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ သိလာဒိအတ္ထော၊ သီလအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ရိဒ္ဓတိပဓဟတိ၊စွန့်၍၊ ကော်သေန၊စင်စစ်အားဖြင့်၊အတ္ထာနံ၊ဝိမိဂ္ဂိယ်ကို၊တယောဝိဝေကေတိ၊သုံးပါးယောဝိဝေကတို့မှ၊ ပဓဟတိ၊စွန့်၍၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ဝေါ၊ဤသို့၊ပဌမကါထာယာ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုဌာနမှလျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊သင်္ကိလိကာရာမတံ၊အပေါင်းအဘော်ဌာနမှ,လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယဝေဒနာ၊ပစ္စည်းဌာတပ်မက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏထ၊ကြည့်ရှောင်ကြဉ်နှင်လော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဩဝဒိတ္ဝာ၊ဆုံး,မျှ၊ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊သဗ္ဗာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံလာဘံ၊ထိုလာဘ်ကို၊ဂဝုဟန္ဒြာ၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ဒုတိယံဂါထံ။ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ပြန်တော်မူ၏၊တာ သာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ဘိက္ခာ ယာ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဥပါဂတာနံ၊ ကပ်ကုန်သော၊ ပဠဒ္ဓိတာနံ၊ရောဂါနှိပ်စက်အား၊ဂေဟဝါသိတိ၊အိမ်ရှိနေသောလူတို့သည်၊ဂုဏသမ္ပ္ပာဝနာယ၊ဂုဏ်ကိုပြီးမြောက်သဖြင့်၊ ကရိယမာနာ၊ ပြုအပ်သော၊ ယာအယံ ဝန္ဒနာ၊ပူဇနာ၊အကြင်ဂိုဏ်းခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်။ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသ္မာ ထိုကြောင်း၊အာဘာဝိတတ္ထာနံ၊မပွါ၊အပ်သေးသောကိုပပ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊တံ၊ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ သြသိဒါ ပနဋ္ဌေနစ၊နှစ်စေတတ်သောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မလိနဘာဝကရဏဋ္ဌေနစ၊ညစ်နွမ်းသည်ကိုပြုတတ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ပကော်ကဒ္ဒမောတိ၊ ဥနှင့်ညွှန်ဟူ၍ဗုဒ္ဓါဒယော၊ တုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊အာရိယာတို့သည်၊ဝဒေယျုံ၊ဆိုကုန်ရာ၏၊အဇ္ဇတဂ္ဂေ သု၊ပြောကြားကုန်၏၊ပဝေဒေယျုံ၊ ဝ ပြောကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ယသ္မာစ၊အကြင့်ကြောင့်လည်း၊အပရိညာတာ ဘဝန္တာနံ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သောခန္ဓာရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊သက္ကာယာဘိလာသံ၊ပူဇော်သသက္ကာယတည်းဟူသောလာဘ်ကို၊ နုပိညေယျသဘာဝတာယ၊ သိနိုင်ခဲသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဏ္ဍာဓနနတောစ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္ဓောတုဒနတောစ၊ အတွင်း၌ ထိုးကြင်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓရဏတောစ၊ နှုတ်နိုင်ခဲသောကြောင့် လည်းကောင်း၊သုခုမံ၊သိမ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ငြောင့်ကို၊ဒုဂ္ဂဟံ၊ပယ်နိုင်ခဲ

သည်၏အဖြစ်ကို၊ပဝေဒယုံ၊ပြောကြားကုန်၏၊တဘောဝေ၊ ထို့ကြောင့် သာလျှင်၊ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကာကို။ ကာဝုဏိသေန၊ ယုတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ဒုဇ္ဇဟာ၊စွန့်နိုင်ခဲ၏၊ဒုဇ္ဇဟာယျော၊စွန့်နိုင်ခဲ၏။ တသာ၊ ထိုပူဇော်သကာကို၊ ပဟာနပဋိပက္ခိယာ၊ပယ်သော အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိ ပတ်ကို။ အာပဋိပဇ္ဇနတော၊မကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ သက္ကာရာဘိလာဘော၊ပူ ဇော်သကာကိုရခြင်းကို။ သမ္ဘဟာနေန၊ကောင်းစွာပယ်သဖြင့်၊သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကာကို၊ပဟိနော၊ ပယ်အပ်သည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်။ တသာ၊ ထိုသက္ကာရကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ကရဏီယော၊ပြုအပ်၏။ အုတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏။ ။ ပရသာ၊သူတပါး၏၊ ပစ္စယမတ္တသာ၊ ပစ္စည်းမျှကို၊ပဏိဓာယ၊အကြောင်း ကိုပြု၍၊ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော သဏ်ခြင်းနှောင့်ယှဉ်ခြင်း အစရှိသော၊ ကမ္မံ၊အမှုကို။ အာစိယ၊ လွန်ကျူး၍၊ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ၊ အတ္ထနာပိ၊ ငါမိသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော မကောင်းမှုကံကို၊ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ဣုမေမာတိယာ၊ ဤအတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာလျှင် အားဆုံ ကံသာလျှင် အမျိုး ရှိကုန်၏။ ။ဝစနာဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှ ဖြင့်၊ထေးယျော၊ ခိုးသူမည်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အတ္ထနာ၊ ငါမိသည်၊ မုနိ၊ စင်ကြယ်သောကာယကံဝစီကံ မနောကံဖြင့် ကောင်းသောအကျင့် ရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အဟုတ္တာ၊ မဖြစ်တဲ့လျက်၊ ပရေ၊ပရသ္သ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနာဝစနမတ္တေန၊စကားမျှဖြင့်၊ မုနိ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ် အကျင့် နှုတ်အကျင့် နှလုံးအကျင့်ရှိသော မုနိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ သတ္တံ၊ထိုသတ္တဝါကို၊တသာ၊ထိုသတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာစ၊ကိုယ်စိတ်သည် လည်းကောင်း။အာယံ၊ဤသတ္တဝါကား၊ပရိသုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်၏၊နပရိသုဒ္ဓေါ မစင်ကြယ်၊ ဣုတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ယနေ ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊အဝေဒိ၊မသောကမ်မဖြန်သိ၏။ တတော၊ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ နံ ဝုဋ္ဌလံ၊ထိုဝုဋ္ဌုလ်ကို၊ဝိနု၊သူတပါးစိတ်ကို ပိုင်းခြား၍သိတတ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ဝိသုဒ္ဓိနှတ်ဥပဇ္ဈာနှတ်တို့သည်လည်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သယံဝါ၊မိမိသည်လည်းကောင်း၊ တာဒိသာ၊ဒေဝါ၊ထိုသို့သော ဘောဂိသောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊သမာနာပိ၊ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊သုဒ္ဓါ သုဒ္ဓဘာဝဇာနနေန၊စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုသိသဖြင့်

ယေကေစ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိဗလ၊အာလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ပ
ရေ၊ပညာရှိတို့ကိုထား၍ တပါးသော သူတို့သည်းငြား ဤအသက်ရှည်
သောလူရှာ၌၊ မယိမ်းပါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊သေမင်း၏ အထံ၌ရှိသွား၊ရ
ကုန်အုံ၊ဣတိတေံကာရဏံ၊ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ နစာနန္တိ၊မသိကုန်၊
ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ တဏ္ဍ၊ထိုအသက်ရှည်
သောလူ.ကြည့်၌၊ ဝိစာနန္တိ၊ပါတို့ကား၊သေမင်း၏ အနီးသို့သွား၊ရကုန်၏ဟု
သိကုန်၏၊တဏှာ၊ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မေဓဝါမေဓဝါနုံ၊သူတပါး၌
ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမန္တိပဠိပဇ္ဇန္တိ၊ကျင့်
ကုန်၏၊သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုသိသောပညာရှိသည်လည်း၊
သန္တိ၊ရှိသော၊ ဓရဓသမ္ပန္နာ၊ရေ.ငှဲ့ရဲ လွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓီ၊ကော၊အပြစ်မရှိ
သောအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိတ္ထာ၊ပရိကွယော၊ ဥစ္စာကုန်
ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊အလာ
ဘေနာ၊ဥစ္စာကိုမရသဖြင့်၊ဝိတ္ထာ၊ပါ။ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးကို ချုတ်ယွင်းစေ
လျက်ဥစ္စာ၊ပြားသော်လည်း၊ ဂမ္ဘီရာဒိပဝတ္ထိယာ၊ ကဲ့ရဲခြင်းစသည်ဖြစ်
သော၊ကြောင့်၊နဓိ၊ဝတိ၊ တရား၌ နှင့်မလျော်သောဥစ္စာရခြင်းဖြင့် အသက်မ
မွေး၊ဆုတ်ယို၊ဤလောကဌ်၊သဗ္ဗံ၊အာလုံးရုံသောသဒ္ဒါရုံကို၊သောတေ နာ၊နား၊ဖြင့်၊
သုဏာတိ၊ကြား၏၊ သဗ္ဗံ။အာလုံးရုံသော ရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊
ပဿတိ၊ဖြင့်၏ ဓိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဒိဋ္ဌံ။ ဖြင်သမျှသော ရူပါရုံကိုလည်း
ကောင်း၊သုတံ၊ကြားသမျှသောသဒ္ဒါရုံကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗံ၊အာလုံးရုံကို၊
ဥဒ္ဓိတုံ၊ဟောတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊မထိုက်၊ စက္ခု၊မာဝိ၊ မျက်စိနှင့်
ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ အန္ဓောယထာ၊ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ အသ
ဖြစ်ရာ၏၊သောတ၊ဝါဒိ၊ သောတနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ ဝဒိရော
ယထာ၊နား၊ပင်းသကဲ့သို့၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ပညာ၊ဝါဒိ၊ အာသင်အခြင်စကား
ဒ္ဒလိမ္ဘာသောပညာရှိသည်လည်း၊ရူ၊ဝေါ၊ယထာ၊သူအကဲ့သို့၊အသ၊ဖြစ်ရာ
၏၊ အာထ၊ထိုဗုဒ္ဓတပါး၊ အာဠွေ၊မိမိပြုအပ်သော အကျိုးရှိသောကိစ္စသည်
သမ္ပဇဉ်း၊ကောင်းစွာဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ မတာသာယိကံ၊ သူသေနှင့်
အတူအိပ်ခြင်းကို၊ ပသေယ၊ ရှုရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မဟာကစ္စာယနော
ထေရော၊ မဟာကစ္စည်း မ၊ထရ၏သည်၊ ဣမာ၊ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
ပဒ္ဓေါ၊တာသ၊ပဒ္ဓေါ၊တ အမည်ရှိသော၊ရှည်ကြာ၊မင်း၊အား၊ ဩ၊ဝါဒ၊ဝ၊သေန
ဩ၊ဝါဒ ၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ အာ၊ဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတ်၏၊ကိ၊ရှေ့ချဉ်း၊ကပ်၊ သော်ထို
ပဒ္ဓေါ၊တမင်းသည်၊ သဒ္ဓေတိ၊လွှား၊ယုံကြည်၍၊သမ္ဗ၊ဿာ၊ဘယည်း၊သမ္ဗ၊ဿာ

တယဟိကို၊ကာရေတိ၊ပြုစေ၏၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊အသောဝေတွာဝ၊မစစ်ဆေး
မသုတ်သင်နှုတ်သာလျှင်၊အစောရေ၊ခိုးသူမဟုတ်သည်တို့ကို၊စောရသည်ဟု
ယား၊ခိုးသူဟူသောအမှုတ်ဖြင့်၊ ခဏ္ဍာတိ၊အပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏၊ အဓိကရ
ဏော၊တရားပြုရာ၌၊ အသာမိကော၊ အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ သာမိကော၊
အရှင်တို့ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊သာမိကေစ၊အရှင်တို့ကိုလည်း၊အသာမိကော
အရှင်မဟုတ်သည်ဘို့ကို၊ကရောဟိ၊ပြု၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊နုံ၊ထိုပဋ္ဌော
တမင်းကို၊ဝိဝေစေတုံ၊စီစင်အံ့သောငှါ၊နုပရဿတိအာဒိနာ၊နုပရဿဣတိသို့
အစဝှိသည်ဖြင့်၊ဆဂါထာ၊ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ
[1] ၏၊တဗ္ဗ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊နုပရဿပဏာဝယ၊ကမ္မံအစ္စယပါပကန္တိ၊နုပ
ရဿပဏာဝယ၊ ကမ္မံအစ္စယပါပကံဟူသည်ကား။ ပရဿ၊သူတပါး၏
ပစ္စယမတ္တသ၊ပစ္စည်းမျှကို၊ ဥပဓာယ၊ရည်၍၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ဝဝဗန္ဓာဒိကံ၊ သတ်
ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစဝှိသည်ကို၊နသေဝေယျ၊မမှီဝဲရာ၊ပရေ၊သူတပါး၏
ကို၊နကာရာပေယျ၊မပြုစေရာ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ၊အနုက်
တည်း၊အတ္တနာပိတံ၊ကမ္မံနသေဝေယျာတိ။ အတ္တနာပိတံ၊ကမ္မံနသေဝေယျ
ဟူသည်ကား၊အတ္တနာပိ၊မိမိသည်လည်း၊ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊တံ၊ကမ္မံ
ထိုအမှုကို၊နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ကမ္မဗန္ဓု၊ဟိမာတိယာတိ၊ကမ္မဗန္ဓု၊ဟိမာတိယာဟူသည်ကား။ ဣမေမာတိ
ယာမစ္စာ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ကမ္မဒါယာဒါ၊ကံသာလျှင်အမွေခံတို့ကုန်၏။
တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကိဋ္ဌိ၊တစုံတခုသော၊ ပါပကံ၊မ
ကောင်းမှုကံကို၊ နကရေယျ၊မပြုရာ၊ပရေ၊ သူတပါး၏ကိုလည်း၊နကာ
ရာယေယျ၊မပြုစေရာ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ၊အနုက်တည်း၊နု
ရေ၀စနာ၊ထေယျောတိ၊နုပရေ၀စနာ၊ထေယျောဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊မိမိ
သည်၊ထေယျံ၊ခိုးခြင်းကို၊အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ပရေ၀စနာ၊ သူတပါး၏ကား၊မျှ
ဖြင့်၊ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနမတ္တေန၊ စကား၊မျှဖြင့်၊ ထေယျာနာမ၊ခိုး
သောသူမည်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တထာ၊ထိုအတူ၊ ပရေ၀စနာ၊သူတ
ပါး၏စကား၊မျှဖြင့်၊မုနိ၊မုနိမည်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ပရဿ၊သူတပါး
၏၊ဝစနမတ္တေန၊စကား၊မျှဖြင့်၊မုနိ၊ဟောန်းသည်၊ သုဝိသုဒ္ဓကာယဝစီမနော
သမာစာ၊ရော၊ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်၊ နှုတ်အကျင့်၊စိတ်
အကျင့်ရှိသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဟု၊အထူးကား၊တည်း။ ဣတိပရေ၀စနာဟူ
ဌသောပုဒ်၌၊ပရေတိ၊ပရေဟူသည်ကား၊ ဝိဘတ္တိအလေါပ်၊ ဝိဘတ်မကြေ

ခြင်းကို။ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသကို၊ ကတော၊ပြုအပ်၏၊ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ပရေသန္တိ၊ပရေသံဟူ၍၊ဝတ္ထုဗေ ဆိုလိုလျက်၊သံကာရုလောပ်၊သံအက္ခရာ၏ကြေခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊နိ ဗ္ဗန္ဓိ ဝဒန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ အတ္ထာစနံယထာဝေဒိတိ။ အတ္ထ စနံယထာဝေဒိ ဟူသည်ကား၊ နံသတ္တံ၊ ထုသတ္တဝါကို။တဿ။ ထိုသူ၏၊ အတ္ထာစိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ယ်ထာ။ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊အယံ။ ဤသူသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ စ၊ စင်လည်းစင်ကြယ်၏၊ အပရိသုဒ္ဓေါစ၊ စင်လည်းမစင်ကြယ်၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ယာထာဝတော။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အားဖြင့်။ အဝေဒိတာနာတိ၊ သိ၏၊ဒေဝါတိ၊ဒေဝါဟူသည်ကား၊ ပဒုစိတ္တဝိဒူ၊ သူဘေးပါး၏စိတ်အကြံကို သိကုန်သော၊ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါစ၊ ဝိသုဒ္ဓိနှင့်တို့လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝါစ၊ ဥပပတ္တိနှင့်တို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒူ၊သိ တတ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ဝဒန္တိ ဘာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ထာသ္မာ၊ထိုကြောင့် သယံ ဝိမိသည် လည်းကောင်း၊ တာဒိသာဒေဝါ။ ထိုသို့သောဘုံရှိသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊သမာနာဝိ၊ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်သည် မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓတာဝ ဘာနနေန၊စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို သိသဖြင့်၊ယေကေ စိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ဣဒ္ဓိသမ္ပဒေတာ၊ဒေါသသည်ကိုပ်စက်အပ်ကုန် သော၊သတ္တဝါ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပရေတိ၊ပရေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊တ၊တော၊ ထိုပညာရှိမှ၊အညေ၊တပါးကုန်သော၊ ကုသ လာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်မရှိ သည်ကို၊ကမ္မံ၊ကံကို၊ကမ္မဝလံ၊ကံ၏အကျိုးကို၊ကာယသမာ၊ကိုယ်၏၊အသု ဘတံ၊မတင့်တယ်သည်၏အပြစ်ကို၊သခ် ါရုနံ၊သခ် ါရတို့၏၊ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အပြစ်ကို၊အဓောနန္တာ။မသိကုန်သောသူတို့သည်၊ဣဓ၊ဤအရာ ၌၊ပရေနာမ၊ပရေမည်ကုန်၏၊ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ယွေဣဓ ဝ ဝ ဝ

တားတာသမန္တိမေဂဂါတိ၊တတောသမန္တိမေဂ၊ ဟူသည်ကား၊ဧကံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊တောနန္တရာ၊ထိုသိကုန်သောသူတို့သည်၊မေဂဂါနံပရေ၊ဟူ၍ နာနံ၊သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ပန္နိ ပဒ္ဓန္တိ၊ကျင့်ကုန်၏၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ပရေအညေ၊တပါးသောသူတို့ကို၊ နမေဝေတိ၊မညှဉ်းဆဲ၊ဟုတိအာယံ၊ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေ၊ဒေနက်တည်း၊ တံပနဓိ၊ဝိထနိမိတ္တံ၊ထိုအသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းသည်ကား၊ အစောရေ၊ခိုးသူမဟုတ်သူတို့ကို၊ စောရေ၊ခိုးသူတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြု၍ကား လည်း၊အသု၊ထိုသူ၏၊ခဏ္ဍာ၊နေနှုန်း အဝိုင်းအဝိုင်းဖြတ်သဖြင့်၊သာ၊ဒိုးက၊ အရှင်တို့ကို၊အသာ၊ထိုကေ၊ အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြု၍ကား လည်း၊ဝနဓာနိယာ၊ ဥစ္စာရှိ၏ခြင်းတို့ကို၊ ဗာဓေ၊နှိပ်စက်တတ်၏၊ ပညာ၊ဝေကလ္လ၊တာ၊ ပညာချို့တဲ့သော၊ကြောင့်၊တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်၊အ၊ကရောန္တော၊ပြုသောသူသည်လည်း၊ဓိ၊ဝေ၊ဝ၊အသက် ရှည်သောသူသည်သာလျှင်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊သပ္ပညော၊ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဝိတ္ထ၊ပရိကွေ့ယေ၊အပိ၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ပရိကို ဟဒေနော၊ပိ၊ကုန်သော၊ဥစ္စာ၊ရှိသော်လည်း၊သပ္ပညော၊တိ၊ကော၊ ပညာရှိသော သ၊ဘာ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဣတရိတရသန္တောသေနုံ၊ ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲခြင်း ဖြင့်၊သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊အနုဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ဓိ၊ဝိ ကာယ၊အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ဓိ၊ဝတိယေ၊ဝ၊အသက်ရှင်ဘည်သောတည်း။ တာ၊ထာ၊ဟိ၊ထိုသို့သော၊အခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဓိ၊ဝိ၊ကုန်နာ၊မ၊အသက် ရှင်သည်မည်၏၊တောနု၊ထိုကြောင့်၊ဘ၊ဂ၊ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်း ပညာ၊ဓိ ဝိ၊ဓိ၊ဝိ၊တ၊မာ၊ဟု၊သ၊ဒ္ဒန္တိ၊ ပညာ၊ဓိ၊ဝိ၊ဓိ၊ဝိ၊တ၊မာ၊ဟု၊သ၊ဒ္ဒံ၊ဟု၏။ အာ၊ဟု၊ဟော

ဘော၊ဝါ၊ဟု၏၊ဒုမ္မ၊ဝ၊ဂ္ဂ၊လာ၊ပနု၊ ပညာ၊မ၊ရှိသော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ပညာ၊ယ စ၊ပညာ၊ကို၊လည်း၊အ၊ထာ၊ဘေ၊နု၊မ၊ခြင်း၊ကြောင့်၊ဒိ၊ဋ္ဌ၊ဓ၊မ္မိ၊ကံ၊စ၊ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးလည်း၊ဖြစ်သော၊ သမ္ပ၊ရာ၊ယိ၊ကံ၊စ၊ တမလွန်ဘဝလည်း၊ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊အ ကျိုး၊ကို၊ ဝိ၊ရာ၊ဒေ၊နော၊ မျှတ်ယွင်း၊စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ၊တ္ထ၊ဝါ၊ဝိ၊ ဥစ္စာ၊ရှိ၊သော်လည်း၊နဓိ၊ဘ၊တိ၊အာ၊သက်ရှင်သည်မ၊မည်၊ ဂ၊ရ၊ဟာ၊ဒိ၊ပ၊ဝ၊တ္တိ၊ယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း အ၊စ၊ရှိ၊သည်ကိုဖြစ်စေ၊သော၊ကြောင့်၊ဓိ၊ဝ၊နော်နု၊မ၊ အသက်ရှင်သည်မည် သည်၊နု၊ဟော၊တိ၊မ၊ဖြစ်၊အ၊နု၊ပါ၊ယ ဘ၊ဝ၊ယ၊ဒုး၊ကြောင်း၊မဟုတ်သည်၏အ၊ဖြစ် ကြောင့်၊ယ၊ထာ၊ဓိ၊ဂ၊တံ၊ ရ၊တို့ခြင်း၊သော်၊ခ၊ဏ်၊ဥစ္စာ၊ကို၊ နု၊သေ၊နော်၊ဟု၊ကာ်ဆိ၊ လျက်၊ဓိ၊ဝ၊ဘ၊ဖို့ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သန္ဓာ၊ရေ၊တုံ့၊ ဘ၊ည်စ၊ခြင်း၊ဌ၊ နု၊သ၊ကြောတိ၊ယော၊ မ၊ဘ၊တ်ရှိ၊ခ်ည်သ၊ာ၊ဘ၊ည်။ ကိ၊ဂ္ဂ၊ ကြာ၊ဘ္ဂ၊သည်

ကား၊ စတာသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သုပိနဘုန်းနှင့်၊ အိပ်မက်ဖြင့်၊ ရှည်လျားမင်းအား၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရာဇာ၊မင်းကြီး၊သည်၊ သုပိနုံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နုပသဿန္တောယေဝ၊ မဖြင်ဘဲသာလျှင်၊ ပဗုဒ္ဓါတွား၊ နိုး၍၊ ရဇ္ဇိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ပဘာတာယ၊ မိုးသောက်သည် ရှိသော်၊ထေရံ၊မ်ထေရ်သို့၊ဥပသက်မိတွား၊ကပ်၍၊ဝန္ဒိတွား၊ရှိခိုး၍၊အတ္ထနှား၊ ဝိမိသည်။ ဒိဋ္ဌနိယာမေနု၊ ဖြင်မက်သောနည်းဖြင့်၊ သုပိနုံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ကထေသိ၊ဆိုတော်မူ၏၊တံ၊ထိုအိပ်မက်ကို၊သုတွား၊ကြား၍၊ ထေရော၊မဟာကဿ ပနမထေရ်သည်၊တာဝဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ပဠာနုတာသိတွား၊တာဝန် ဟောတော်မူပြီး၍၊သဗ္ဗသုဏာတိတိ၊သဗ္ဗသုဏာတိဤသို့အစ ရှိသည်ဖြင့်၊ ဒွိဘိဂါထာတိ၊နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ရာဇာနုံ၊ပဇ္ဇောတမင်းကြီးကို၊ဩဝါဒ၊ဆုံး မတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊သဗ္ဗံသုဏာတိသော၊တနှာတိ၊သဗ္ဗံ သုဏာတိသောတေနဟူသည်ကား၊ဣဓ၊ဤလောကဓာတ်၊သော၊ထိုသူသည်၊ အာပါတဝတံ၊သင်ခြင်းသို့ရောက်သော။ သန္ဒံ၊သန္ဒါရုံကို၊ သုဘာသိတဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဒုဗ္ဘာသိတဗ္ဗ၊မကောင်းသာဖြင့်ဆို အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အာလုံးစုံသော၊သန္ဒံ၊ သန္ဒါရုံကို။ အဗဓိ ရှောနှားမပင်းသောသူသည်၊ သုဏာတိ၊ကြား၏၊တထာ၊ထို့အတူ၊ သုန္ဒရံ ဝိ၊ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ အသုန္ဒရွေ့၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ် သော၊ရူပံ၊ရူပါရုံကို၊စက္ခုမာ၊မျက်စိအမြင်ရှိသော။ အနုန္ဓော၊မကန်းသော သူသည်၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနုံ၊ ဣန္ဒြိယ်တို့၏၊ သဘာဝ၊သဘောတည်း၊တဉ္စ၊ပန်၊ထိုဣဒေါရုံကို၊ဒွိဝိဓံ၊ဖြင်လည်း ဖြင်း၊နစသုတံ၊ကြားလည်းမကြား၊ဓိရော၊ပညာရှိသည်၊သဗ္ဗံ၊အာလုံးစုံကို၊ ဥဒ္ဓိတုံ၊ယူခြင်းငှါ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ဥဒ္ဓိတုန္တိစ၊ ဥဒ္ဓိတုံဟူသောဝုဒ် သည်လည်း၊နိဒဿနမတ္တံ၊နိဒဿနမျှတည်း၊ဟိသဒ္ဒံ ဖွဲ့၏၊ယံတံ၊ဣကြင် အာရုံကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ဝါ၊ဖြင်လည်းဖြင်၏၊ သုတံ၊ဝါ၊ကြားလည်းကြား၏၊ တံ သဗ္ဗံ၊ထိုအာလုံးစုံကို၊ ဓိရော သပ္ပညော၊ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓိတုံ ပရိဗ္ဗဒ္ဓိတုံ၊စွန့်ခြင်းငှါ၊ဂဟေတုံ၊ယူခြင်းငှါလည်း၊ နအရဟတိ၊မထိုက်၊ ဂုဏေ၊ဂုဏ်ပန်း၊ကျေးဇူး၊ရှိသည်မရှိသည်ကိုကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဥပ ပရိက္ခိတွား၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍၊ ဥဒ္ဓိတဗ္ဗမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိတုံ၊စွန့်ခြင်းငှါ၊ဂဟေတဗ္ဗဉ္စ၊ယူအပ်သည်ကိုလည်း၊ဂဟေတုံ၊ယူခြင်း ငှါ၊အရဟတိ၊ထိုက်၏၊ ဂဟဏ္ဌာ၊ အာဝယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ စက္ခု

မသား၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူအား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ အနွေး၊ ကန်းသောသူသည်၊ စက္ခုမာဝိသမာနော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသည် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဥဒ္ဓိတာဗျေ၊ စွန့်အပ်သောအရာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌၊ အနွေးယထာ၊ကန်းသောသူကဲ့သို့၊အာသ၊ထိုသူအား၊အပသဿနော်ဝိယ မမြင်သကဲ့သို့၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိတာဗျေသု၊စွန့်အပ်သည်တို့၌၊ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊ သောတာ၊ဝါ၊ နှား၊ရှိသော်လည်း၊ ဗဟိရောယထာ၊နှားပင်းသောသူကဲသို့၊ အာသ၊ ထိုသူ အား၊သုဏာ၊နော်ဝိယ၊ကြားဘိသကဲ့သို့၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ပညာ၊ပညာ ရှိသောသူသည်၊အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ မူဂေါ၊အားသောသူသည်၊ဝိစရေ၊ကာပညာယ၊စိစစ်ရွေးချယ်တတ်သောပညာ ဖြင့်၊ပညာ၊ပညာရှိ၏၊ ဝစနကုသလော၊စကားခွဲလိမ္မာ၏၊ အဝတ္ထုဗျေသု၊ မဆိုအပ်သောအရာတို့၌၊ မူဂေါ၊ဝိယ၊ အသကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗဟုဝါယာမသမ္ပန္နော်ဝိ၊ အားလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ အကတ္ထုဗျေ၊ မပြုအပ်သောအရာ၌ဗျာပါရော်ဝိယ၊အားနည်းသကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ ၏၊ရုကာရော၊ရုအာကွာရာသည်၊ပဒဿဒ္ဓိကရော၊ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း အသမတ္ထော်ဝိယ၊ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ အတ္ထအတ္ထေ သမုပ္ပန္နေတိ၊ အတ္ထအတ္ထေသမုပ္ပန္နေဟုသည်ကား၊ အတ္ထနာ၊ ဝ်ဝိသည်၊ ကာတဗ္ဗကိစ္စေ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်၊ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပဒ္ဒိ တော၊တည်လတ်သည်ရှိသော်၊မတာသာယိကံ၊သူသေကောင်နှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို၊ပသေယ၊ရှုကြကုန်လော၊မတသာယိကံ၊သူသေနှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို၊ပသိတ္တာ၊ဝါ၊ ရှုပြီး၍လည်း၊တံကိစ္စံ၊ထိုကိစ္စကို၊တိ၊ရေတဗ္ဗမေ ဝ၊လွန်မြောက်အပ်သည်သာတည်း၊ နုဝိဇာ၊ဝေတဗ္ဗံ၊မချုတ်ယွင်းစေအပ်၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊အတ္ထအတ္ထေသမုပ္ပန္နေတိ၊အတ္ထအတ္ထေသမုပ္ပန္နေဟု သည်ကား၊အတ္ထနာ၊ဝိဝိသည်၊ကရုဏီယေ၊ပြုအပ်သော၊ အတ္ထကိစ္စေ၊ ဝ၊ အကျိုးကိစ္စသည်သာလျှင်၊ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥပဒ္ဒိတော၊တည်သည် ရှိသော်၊မတကသာယိကံ၊ သူသေနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ ပသိတ္ဝါ၊ ရှု၍လည်း၊ တံ၊ထိုကိစ္စကို၊နကာတဗ္ဗမေ၊ ဝ၊ မပြုအပ်သည်သာတည်း၊ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ အယုတ္တံ၊မသင့်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ ထေရေန၊ မထေရ၏သည်၊ ဩဝဒိတော၊ဆုံးမအပ်သော၊ရာဇာ၊ပဋ္ဌောတမင်းသည်၊ အကတ္ထဗ္ဗံ၊မပြု အပ်သည်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ကာတဗ္ဗေယေ၊ပြုအပ်သည်တို့ကိုသာ

လျှင်၊ယုတ္တိပယုတ္တေသာ၊လွန်စွာအားထုတ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဆိုတိ၊ ဤသည်သျှင် မဟာကစ္စာယနမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွင့် စကား၊ရပ်အပြီး သတ်တည်း၊ ၊မဟာကစ္စာယနဇွေရဂါထာဝတ္ထုနှာ၊မဟာကစ္စာယနမ ထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၁-သိရိမိတ္တဇွေရဂါထာ၊

☰ အကြောဝနောတိအာဒိကာ၊အကြောဝနောဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတောရည်သောအသက်တော်ရှိသော၊သိရိမိတ္တဇွေရသ သိရိမိတ္တမ၊ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယံ၊ဤသိရိမိတ္တမထေရ် သည်၊ဝုရိမဇနပဒေသု၊ခြေးခြေးသောဘုရားရှင်တို့၏အဝံတော်တို့၌၊ကတာ ဓိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူး၊သော၊ကုသိုလ်အထူး၊ကျေးဇူး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍတဏ္ဍ ဘဝေ၊ထိုထို သို့၊သောဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋ၊ပန်းသယံ၊ဝန်မှတွက်ခြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ဥပစိနိတွာ၊ဆည်းပူး၍၊ ဆုမတ္တိ ဗုဒ္ဓပြုခြေ၊ ဤဝါတို့ ဝေါဘမ မြက်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဟာဗန္ဓနသား၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသော၊ ကုဋုမ္ဗိကသား၊သူ ကြွယ်၏၊ပုတ္တော၊သားသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ သိရိမိတ္တောတိ လဗ္ဘနှာမော၊သိရိမိတ္တဟုခေါ်အပ်သောအမည်ရှိ၏၊ကိုရ်ကြားဘူးသည်ကား၊ တဿ၊ထိုသိရိမိတ္တမထေရ်၏၊မာတာ၊ အမိသည်၊ဂုတ္တသ။ သိရိဂုတ္တမ ထေရ်၏၊ဘဂိနီ၊နှစ်မတည်း၊တဿ၊ထိုသိရိဂုတ္တ၏၊ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုသည်၊ဗေဒ ပဒဝတ္ထုနှာယံ၊ခမ္ဘပဒအဋ္ဌကထာ၌၊အာဂတာမေဝ၊ လာသည်သာတည်း၊ သိရိဂုတ္တသ၊သိရိဂုတ္တ၏၊ဘာဂိနေယျာ၊တူဖြစ်သော၊သောသိရိမိတ္တော၊ ထိုသိရိမိတ္တမထေရ်သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အနုယဉ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ခန္ဓပါလဒမနေ၊ ခန္ဓပါလဆင်ကိုဆုံးမရာ၌၊လဗ္ဘပ သာဒေါရ၊အစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပ သနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ကမ်း၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ၊သော်၊နစိရ သော၊မကြာမြင့်မိုင်လျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ပါတိမောက္ခံ၊ပါတိမောက်ကို၊ဥဒ္ဒိသိတုံ ပြုခြင်းငှါ၊အါသန်၊နေရာသို့၊အာသိရုဟိတွါ၊တက်၍၊စိတ္တဖိဇနီ၊ဆန်းကြယ် သောယပ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊နိသိန္နော၊ နေလျက်၊သိက္ခာ၊နှုန်း၊ရဟန်းတို့ အား၊ဖျော်တရားကို၊ကထေသိ၊ဟောခဲ့၏၊ကထေန္တော၊ဟော၊သော်လည်း၊

ဥဒ္ဒေသရတရော အလွန်ဖြောက်ကုန်သော၊ ဂုဏ်းဂုဏ်တို့ကို၊ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဒသေသဉ္ဇာ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။အားကျွောခနော၊ သူတပါး အားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာတိ၊ သူဘပါးတို့သည်ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုံးဖွဲ့လေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏ ရိတ္တပေသုဏော။ သူတပါးတို့အားဂုံးတိုက်ချေပစ်သောစကားမှကင်း၏ တာဒိသကော။ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သစေဟောတိ။အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ပေစ္စ၊တမလွန်လောကဌ၊နသောစတိ။ မစိုးရိမ်ရ။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။အားကျွောခနော၊ သူတပါးတို့အားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊အနုပနာတိ၊သူတပါးတို့သည်ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုံးဖွဲ့လေ့မရှိ၊အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏ ရိတ္တပေသုဏော၊သူဘပါးတို့အားဂုံးတိုက်ချေပစ်သော စကားမှကင်း၏၊သဒါ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ ဂုတ္တာနွါရောစကျွန်ုပ်ခုကာယနွါရုဒ္ဓ စရှိသည်ဘို့ကိုလုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိ၏၊သောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းသည် ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အကျွောခနော၊ သူတပါးအားအမျက်ထွက်လေ့မရှိ၊ အနုပနာတိ၊ သူတပါးတို့ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုံးဖွဲ့လေ့မရှိ၊အမာယော၊ထင်ရှား ရှိသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏ ရိတ္တပေသုဏော။ သူတပါးတို့အားဂုံးတိုက်ချေပစ်သောစကားမှကင်း၏ ကလျာဏမိတ္တော ဝိယောဂရဘာဝနိယော စသော်အာဂ် ဓုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိ၏၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ၌၊နသောစတိ၊မစိုးရိမ်ရ။ ।

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်း အနုပနာယီ၊ သူတပါးတို့အားပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ပြုး၌လေ့မရှိ၊ အမာယောဝထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်းဖျောင်းရိုးဖြောင့်ပေသုတောသူတပါးတို့အားကိုးတိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်းဖျောင်း၊ ကလျာဏပညာ၊ ဝန့်မှလွတ်ကင်းမြောက်စေတတ်သောကောင်းသောပညာနှင့်ပြည့်စုံဖျော်ဖြေသောဘိက္ခု ထိုရဟန်းသည်းဧကံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်း ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နှစ်သောစတိ၊ မဖိုးရိမ်ရ။ ။ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတော၊ ဗိပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်း တော်မူသော ဘုရားရှင်၌၊ အစယား၊ ဘုန်လှုပ်ခြင်းမရှိလေးသည်၊ ဒုတိယသော၊ ဘိက္ခုတော်ကား၊ ဧကသိဒ္ဓိ၊ ဧကမဂ်ကို ပြုတတ်သော နည်းတည်းဖြင့်မဂ်၌ ပြုတတ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုမြင့်မြတ်ခြင်းကို ကိုယ်ကိုမြင့်မြတ်ခြင်းသည်ဟု ကိုယ်ကို

ဓမ္မဒဿနဗျူဟ၊မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ဖြင့်ဆုံ.ဖြတ်သိမြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊မေဓာဝီ၊ ရှိဃ်းကြိုးစက်နှင့်တူသော ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်၊ဝရုံ၊ ဖြတ်သော၊ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊သာသနေ၊ သဗ္ဗပါပသ အာကရတံ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောအဆုံး အမတောဝ်ကို၊အနုယုဇ္ဇေထ၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သဖြင့် ဆုံးမရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုပြီး ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အကြောင်းနှောတိ၊ အကြောင်းနှော ဟူသည်ကား၊အကုန်ရှုနှုသိလော၊ အမျက်မထွက်သော အလေ့ရှိ၏။ ကောရုပ္ပတ္တိနိ ဝိတ္ကေ၊ အမျက်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဥပဒ္ဒေ၊ ဝိ၊ တည်သော်လည်း၊အဝိဝါသနခန္တိယံ၊အဝိဝါသနခန္တီ၌ဌိတွာ၊ ကည်၍၊ကောပသ၊ အမျက်၏၊အနုပ္ပါဒကော၊မဖြစ်ခြင်းတည်း၊အနုပနာဟိတိ အနုပနာဟိဟူသည်ကား၊နဥပနာဟာကော၊ရန်ပြုံးမဲ့လေမရှိ၊ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊မံ၊ ငါ့ကို၊အကောဇ္ဇံ၊ဆဲရေးပြီ၊မံ၊ငါ့တို့၊အဝဓိ၊သွားဆဲပြီ၊မံ၊ငါ့ကို၊အဓိနိ၊အောင်ပြီ၊ မေ၊ငါ၏၊ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ အာဟာသိ၊သောင်ပြီ၊ ဣတိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ကောဓသ၊အမျက်ကို၊အနုပနယ္ဟနသိလော၊ ရန်းပြုံ့မဲ့သော အလေ့ရှိ၏၊သန္တာနေါသပဋိဗ္ဗာဒနုလက္ခဏာယ၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မာယာယ၊မာယာ၏၊ အာသာ၊ဝတော၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အမာယော၊အမာယာမည်၏၊ ဝိသုဒ္ဓ၊ဝါစာ၊ဝိရုတိ တတော၊ ကုံးတိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်းသည်၏ ဇ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူငယ်ပါးတို့အားကုံးတိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ သဝေ၊တာဒိသကောသိက္ခ။တိ၊သ၊ဝေ၊တာဒိသကောတိက္ခ။ဟု သည်ကား၊ တာသာ၊ရှုပေါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တထာ၊ဇာတိကော၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ယထာ၊ဝုတ္တ၊ဂုဏသမန္နာ၊ဝတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော်၊သောတိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဇ၊ဝံ၊ယထာ၊ဝုတ္တ၊ပဋိပတ္တိ ယာ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ပေစ္စ၊တမလွန်ဘဝ ဌာ၊ပရေ၊သော်ကော၊တမလွန်လောကဌ၊သောကနိမိတ္တ၊သား၊သောကတည်းဟူ သော အကြောင်း၏၊ အဘာ၊ဝတော၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ နသောစတိ၊မဖိုးရိပ် ရ၊ဇောသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂုတ္တာ၊ဝိဟိတာ၊စောင့်ထိန်းလုံခြုံစေအပ်ကုန် သော၊စက္ခုန္ဒြိယာဒယော၊ စက္ခုန္ဒြိယစအစရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကာယဒ္ဒါရာဒယော၊ ကာယဒ္ဒါရ အစရှိသည်တို့သည်ရင်း၊ သန္တိ၊ဂါ

ကုန်၏။ ဈာတိတာသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဂုဏ်ဟု၊ ရောဂါဟု၊ ရေမည်၏။ ကလျာဏသီလောတိ၊ ကလျာဏသီးလောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရသီလော၊ ကောင်းသောသီလရှိ၏။ သုဝိသုद्धသီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏။ ကလျာဏဓိဇောတိ၊ ကလျာဏဓိဇောဟူသည်ကား။ ဇောသ၊ ထိုသူအား၊ ဝိယောဂရဘာဝနိယော၊ ဝဏ္ဏာစဝစနက္ခမော၊ ကန္တိရဠကထံကတ္တာ၊ နောစဠာနေနိယောဇယေတိ၊ ဝိယောဂရဘာဝနိယော၊ ဝဏ္ဏာစဝနစက္ခမော၊ ဂန္ဓိရဠကထံကတ္တာ၊ နောစဠာနေနိယောဇယေဟု၍၊ ဝေါဗျိသို့၊ ဘာဝိတလက္ခဏောပွါးအပ်ပြီးသောလက္ခဏာရှိသော၊ ကလျာဏဓိဇောတိ။ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အကျိုး ရှိ၏၊ ဈာတိတာသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ကလျာဏ ဓိဇောဟု၊ ကလျာဏပဇောတိ၊ ကလျာဏပဇောဟူသည်ကား။ သုန္ဒရပဇော၊ ကောင်းသောပညာရှိ၏၊ ပညာနာမ၊ ပညာမည်သည်၊ အသုန္ဒရာ၊ မကောင်းသောပညာသည်၊ ယဒိဝိနုတ္တိ၊ အဂယ်၍ကား၊ မရှိ၏ရှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ နိယျာနိကာယ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေါဗျိသို့၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေါဗျိသို့၊ ဣဒေ၊ ဗျိအာရာဒ္ဓ၊ ကောဓိနံ၊ ကောဓအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိကွဲ့ကွဲနှဝသေနစ၊ ခွါသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဓေဒနှဝသေနစ၊ ဖြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဝနာဒိမုခေန၊ အမျက်မထွက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပုဂ္ဂသာဓိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂလအဓิဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဒသေသတ္ထာ၊ ပြပြီး၍ဆုံးမနိုး၊ ယ ရ အခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရ သဒ္ဓါဒိကော၊ ပြီးစေအပ်သောလောကုတ္တရာသဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တွာ၊ ထုတ်၍၊ ပုဂ္ဂလာဓิဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂလာဓิဋ္ဌာန်ရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍ဆုံးမနိုး၊ ယ ရ အခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရ သဒ္ဓါဒိကော၊ ပြီးစေအပ်သောလောကုတ္တရာသဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္တွာ၊ ထုတ်၍၊ ပုဂ္ဂလာဓิဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂလာဓิဋ္ဌာန်ရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ သမ္မာပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယ သ သ ဒ္ဓါတိအာဒိ၊ ယ သ သ ဒ္ဓါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတ၏။ တ သ သ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဇ္ဈောဟာရ၊ အနက်ကား၊ ယ သ ပုဂ္ဂလ သ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တထာဂတော၊ ခေါ်ဝေါ်ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ဈာတိပိ သောဘဂဝါတိအာဒိနယပုဝတ္ထော၊ ဈာတိပိ သောဘဂဝါ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အာဂတသဒ္ဓါ၊ လာသောယုံကြည်ခြင်းသည်၊ တတော၊ ဝေ၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်၊ အစလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ အာဝိကမ္ပနာ၊ မတုန်လှုပ်သော၊ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ထည်

သော၊အတ္ထိတိ၀ဒ၊ အတ္ထိဟူသော၀ုဒ်ကို၊ အာနေတ္ဝာ၊သောင့်၍၊ သမ္ဘဒ္ဓိ ဣတ္တိ၊စပ်အပ်၏၊အရိယကဏ္ဍနည်း၊ အရိယကဏ္ဍဟူသည်ကား၊ ဘ၀ဏ္ဍရေ ပါ၊ဘာ၀တပါး၌လည်း၊ အပိဟောနတောမရွှန်သောကြောင့်။ အရိယေဟိ၊ အရိယာ၀ုဋ္ဌိ၊လိတ္ထိသည်။ကဏ္ဍ။နှစ်သက်အပ်သော၊ ပိယာယိတံ၊ချစ်အပ် သော၊ပသံသိတဏ္ဍ၊ပသံသိတံဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသည် တို့သည်၊ပဏ္ဍိတ်ကို၊ဩိုးမွမ်းအပ်သော၊ဝဏ္ဏိတံ၊ဩိုးမွမ်းအပ်သော၊ထောမတံ၊ ဩိုးမွမ်းအပ်သောသိလသည်။ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏။ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ယော ဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။တံပနေတံသိလံ၊ထိုသိလသည်၊ဂဟဋ္ဌသိလံ၊ လူတို့စောင့်ထိန်းအပ်သောသိလလည်းကောင်း၊ပဗ္ဗဇိတသိလံ၊ရဟန်းတို့ စောင့်ထိန်းအပ်သောသိလလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သိလံ၊သိလသည်၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားဂိုဏ်၊တဏ္ဍာ၊ထိုနှစ်ပါးတို့ကွင်း ဂဟဋ္ဌသိလံနာမ၊ဂဟဋ္ဌ သိလမည်သည်ကား။ ပဉ္စသိက္ခာပဒသိလံ၊ငါးပါးသောသိက္ခာ၀ုန်ရှိသော သိလတည်း။ ယံ၊ အကြင်သိလကို၊ ဂဟဋ္ဌော၊လူသည်၊ ရက္ခိတုံ၊စောင့် ရှောက်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏၊ ပဗ္ဗဇိတသိလံနာမ။ ရဟန်းတို့ စောင့်ထိန်းအပ်သော သိလမည်သည်ကား။ ဒသသိက္ခာပဒသိလံ၊ ဆယ် ပါးသောသိက္ခာ၀ုန် ရှိသောသိလကို၊ ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံ သော၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလံ၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလတည်း။သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးရုံလည်း ဖြစ်သော၊တယိဒံတံ ဇုဒံသိလံ၊ထိုသိလသည်၊အာ၀ဏ္ဏာဒိဘာ၀ေန၊ မကျိုး မပေါက်ခြင်းအစရှိသော အပြစ်ဖြင့်၊အပရာ၀မဋ္ဌတာ၊ယုံးသောအား ဖြင့် မသုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကလျာဏံ၊ကောင်း၏၊ဇုတိ၊ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ သံ၊ဃေ၊ပသာဒေါ ဟ၊သဒ္ဓါတိ။ သံ၊ဃေ၊ပသာ၊ခေါ ယာ၊သဒ္ဓါဟူသည်ကား၊သုပ္ပဋိပန္နော၊ဘာ၀ ၀တော၊ သာ၀ကသံ၊ဃောတိ၊အာ ဒိနာ၊သုပ္ပဋိပန္နော၊ဘာ၀ ၀တော၊ သာ၀ကသံ၊ဃော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊သံ ဃော၊သံ၊ဃာ၌၊အာ၊သံ၊ပသာ၊ဒေါ။ ဤကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အာ၊သံ၊ဃ၌၊ဤယုံ ကြည်ခြင်းသည်၊ ယာ၊သ၊ဝုဋ္ဌလ၊သ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိ၊လ်အား။အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၏၊အစ ဃော၊မတုန်လှုပ်သော၊သုပ္ပတိဋ္ဌိတော၊ကောင်းစွာတည်သော၊ဇုတိ၊ဤသို့ အာနေတ္ဝာ၊သောင့်၍၊ ယော၊ဇော၊ဇုံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ ဥဇုဘူတ၊ဗ္ဗဒ၊သနဏ္ဍိ။ ဥဇုဘူတ၊ဗ္ဗဒ၊သနံဟူသည်ကား၊ဒိဋ္ဌိ၊ပဂ်ာ၊ဘာ၀တော၊ စ၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဥဇုမ်ညွှန်မဂ္ဂိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကိ၊လေ၊သ၊ပဂ်ာ၊ဘာ၀ တော၊ စ၊ကိ၊လေ၊သာ၊တည်းဟူသော ဥဇုမ်ညွှန်မဂ္ဂိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဥဇုဘူတံ၊ကြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အ၊ဝုဋ္ဌိ၊လံ၊မကောက်သော၊အ၊ဒိ

ခံ့မြဲကောက်သော၊ကမ္မသကတာဒဿနဟု ခေါ်၏။ ကမ္မသကတာဥာဏ်အမြင်သည်သည်းကောင်း။သပ္ပုရိသနာမရှုပဒဿနဟု။အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်ရူပ်တို့ကို မြင်ခြင်းသည်ရင်း။ ယသ၊ အကြင်ဝဋ္ဋုလ်အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။အစလံ၊မတုန်လှုပ်သော၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊ဇာတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။အဒလိဒ္ဓေါ၊တိတံ၊အာ ဟု၊အဒလိဒ္ဓေါ၊လိတံ၊အာဟု ဟု သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊နုံ၊ သဒ္ဓါတည်းဟု သောဥစ္စာ လည်းကောင်း။ သိလ၊နုံ၊ သိလတည်းဟု သော ဥစ္စာလည်း ကောင်း။သုတ၊နုံ၊ အကြား အမြင်တည်းဟု သော ဥစ္စာလည်းကောင်း။ ပညာ၊နုံ၊ပညာတည်းဟု သောဥစ္စာလည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ဤသို့၊သုဝိသုဒ္ဓါ နုံ၊ကောင်းစွာစင်ကြယ်ကုန်သော၊ဝနာနုံ၊ဥစ္စာတို့၏။ အတ္ထိတာ၊ယာ၊ရှိသည် ၏အမြစ်ကြောင့်၊အဒလိဒ္ဓေါ၊တိ၊မဆင်းရဲသောသူဟု၏။တံ၊တာဒိသံ၊ထိုသို့ သတော၊ရှိ၏သော၊ ဝဋ္ဋလံ၊ဝဋ္ဋုလ်ကို၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရား၊အစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု။ဆိုကုန်၏။ အ၊မောဃံ၊တာသ ဒိဋ္ဌိ၊တန္တိ၊အ၊မောဃံ၊တ၊သ၊ဒိဋ္ဌိ၊တံ၊ဟု သည်ကား။ တ၊ထာ၊ရူပ၊သ၊ထိုသို့သ တော၊ရှိ၏သော၊တ၊သ၊ထိုဝဋ္ဋုလ်၏၊ဒိဋ္ဌိ၊တံ၊အ၊သက်ရှည်ခြင်းသည်းနိဗ္ဗဓေ ကာ၊ဒိ၊အတ္ထာ၊ဖိဂမေန။ ပစ္စုပ္ပန်အာကျိုး သံသရာအာကျိုး နှစ်ပါးကိုရသော ကြောင့်၊အ၊မောဃံ၊အ၊ချည်းနှီး၊မဟုတ်သော၊အ၊ဝဇ္ဇံ။ မမြဲ၊ သဟလမေ၊ အာကျိုး၊ရှိသည်သ၊လျှင်တည်း၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အ၊ဟု၊ဆိုကုန်၏။ ဇာတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အ၊ဠော၊အ၊နုက်တည်း၊ တ၊ဠ၊တိ၊တ၊ဠ၊ဟု သည်ကား။ တ၊ထာ၊ဝ၊ဠ၊သ ဗုဒ္ဓါဒိ၊ဂုဏ်သမန္နာ၊ဂတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါ၊အစရှိ သော၊ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဝဋ္ဋုလ်ကို၊အ၊ဒလိဒ္ဓေါ်တိ၊စ၊မဆင်းရဲသောသူဟု ၍ရှင်း၊အ၊မောဃ၊ဒိ၊ဝေါ်ကိ၊စ။ အ၊ချည်းနှီး၊မဟုတ်သော၊အ၊သက်ရှည်ခြင်း ဟု၍လည်းကောင်း၊ ဝ၊ဠ၊တိ၊ဆိုအပ်၏၊တ၊သ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အ၊ဟ၊ဠ်ကို၊ငါသည် လည်း၊တ၊ထာ၊ရှု၊ပေါ်၊ထိုသို့သ၊တော၊ရှိသည်၊တ၊ဝေယျံ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဇာတိ၊ဤ ကဲ့အ၊နုက်၊သ၊ဒ္ဓ၊ပ၊သာ၊သ၊နဿ၊ သ၊ဒ္ဓ၊ပ၊သာ၊သ၊နုံ၊ဟု သည်ကား၊သ၊ဒ္ဓ ပါ၊ပ၊သ၊အ၊ကရ၊ဏာ၊ဿ၊အာ၊ဒီ၊နာ၊ သ၊ဒ္ဓ၊ပါ၊ပ၊သ၊အ၊ကရ၊ဏံ ဤသို့အ၊စရှိသည် ဖြင့်၊ဝ၊ဋ္ဋုံ၊ဟော၊တော်မူ၊အပ်သော၊ဗုဒ္ဓါနုံ၊ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊တို့၏။ သာ၊သ၊နုံ၊ အ၊ဆုံး၊အ၊မ၊တော်ကို၊အ၊နု၊သ၊ရ၊ကြောင့်၊အ၊ဟော်ကုန်မူ့သော၊ကုလ၊ပုတ္တော၊အ၊မျိုး ကောင်း၊သား၊သည်၊ဝ၊ဋ္ဋ၊ပ္ပ၊ဘော၊ဒီ၊ ဆိုအ၊ပ်ပြီး၊သော၊အ၊ပြား၊ရှိ၏။ သ၊ဒ္ဓ၊ဒ္ဓေ ဝ၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဂုဏ်လည်းကောင်း။သိ၊လ၊ဒ္ဓ၊သိ၊လ၊ဂုဏ်လည်းကောင်း၊ဝ၊ဒ္ဓ၊ဒ၊သ၊နဟော ဘုက်၊တ၊ရား၊ကို ရှုမြင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ဝ၊ဒ္ဓ၊သ၊ တ၊ရား၊တို့၌၊

နိဗ္ဗာယတိမောက္ခာဘုတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏အကြီးအမှုးဖြစ်သော၊ ပသာဒဟု ကြည်ညိုခြင်းကိုသည်း။ အနုယုဇ္ဇေယျ၊အားထုတ်ရာ၏၊ ဝဗေယျ၊ပွါးရာ၏၊ ဈာတိပေါ်။ ဤသို့၊ထေရော၊ သိရိမိတ္တမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာမုခေန၊တရားဟောခြင်းကိုအခင်းပြုသဖြင့်၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ ဂုဏေ၊ဂုဏ်တို့ကို၊ ပကာသန္တော၊ ပြလျက်၊ အာသုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ကြား၏၊ ။သိရိမိတ္တထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သိရိမိတ္တမထေရ်၏ ဂါထာ အာဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၈-အဋ္ဌကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၂-မဟာပန္ထကထေရဂါထာ။

☰ ယဒါပဌမမဗ္ဗဇ္ဇိန္တိ အာဒိကာ။ ယဒါပဌမမဗ္ဗဇ်ိ ဤသို့အစရှိသောဂါ ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊မဟာပန္ထ ကထေရသ၊မဟာပန္ထကမထေရ်၏။ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ချဲ့ပြီး ဆုံ၊အယ်။ ဤမဟာပန္ထကမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရသ။ပဒုမုတ္တရအမည် တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော် ၌၊ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဝိဘာဝသမ္ဘဝေ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ကုဋုမ्बိယော၊ သူကြွယ်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တ နေ့သ၌၊သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရား တော်ကို၊ သုဏန္တော၊နာစဉ်၊ သတ္ထာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ကော်၊တ ယောက်သော၊ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို၊ပညာဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ၊ ပညာဖြင့်ဝဋ်မှ တွက်ပြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာသောရဟန်း တို့ထက်၊အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ဖြတ်သော အရာ၌၊ဌပေန္တံ၊ထား၊သည်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊သယံ၊မိမိသည်၊ တံဌာနံ၊ထိုဌ ဘဒဂ်ကျွန်းအရာထူးကို၊ပတ္ထေန္တော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခသ၊ ဘုရားအမှုးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃသ၊ရဟန်းအပေါင်းအား၊ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊မဟာဒါန်၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ပဝတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဘန္တေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ယံဘိက္ခုံ၊ အကြင်ရဟန်းကို၊တုမှော၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ ဈာတော၊ဤနေ့မှ၊သတ္တမဒိဝသမတ္တကော၊ ခုနစ်ရက်၏အထက်၌၊ ပညာဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ၊ ပညာဖြင့်ဝဋ်မှ ထွက်ပြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာကုန် သောရဟန်းတို့ထက်၊အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊အဂ္ဂေါ၊ အဖြတ်ဆုံးတည်း၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဇောဒဂ္ဂေ၊ဇော

ဒဂ်အရာ၌၊ ဌပယိတ္တ၊ ထားတော်မူခဲ့ပြီ၊ အဟ၌၊အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အို
မသေအမိကာရုကမ္မသေ။ ဤလွန်ကဲသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလေနု၊အစွမ်း
ကြောင့်၊ သောဘိကျွေးဝိယ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့၊ အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ဗ
ကာသ၊တဆူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်
၌၊အဂ္ဂေါ။ ဖြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊- ဖြစ်ရပါလိုမည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ဆု
တောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ အာသ၊ထိုမဟာပန္ထကမှ၊ ကနိဋ္ဌာ
တာပန၊ညီငယ်သည်ကား၊ တဏှေ၊ထိုအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်
စွာဘုရား၌၊အဓိကာရုကမ္မံ၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊မနောမ
ယသ၊စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ကာယသ၊ကိုယ်ကို၊အာဘိနိမ္မာန်၊ ဘန်ဆင်းခြင်း
လည်းကောင်း၊စေတောဝိဝဋ္ဋ၊ကာသလို့၊စေတောဝိဝဋ္ဋ၌လိမ္မာခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒ္ဝိန္နံ အာဂ်ါနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အာဂ် ါတို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္ထနယေနေ ဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပ
ဏိဓာနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒ္ဝိန္နဓိ၊နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏လည်း၊ ပတ္ထနာ။ဆုတောင်းခြင်းသည်၊
အာနုန္ဘာဝယေန၊အာန္တိဘာယမရှိသဖြင့်၊သမိဒ္ဓနာဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်
၏အဖြစ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်တော်မူ၍ အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊ ကပ္ပသတသ
ဟဿမတ္ထကေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဂေါတမသဿနာမ၊ဂေါတမအမည်
ရှိသော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊
တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ပတ္ထနာ၊ဆုတောင်းခြင်းသည်၊သမိဒ္ဓိဿတိ၊ ပြည့်စုံ
လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကာသိ၊ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏။ တေဥ္စသော
ဒိဓနုသ၊ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊တတ္ထ၊ထိုဘဝ၌၊ယာဝဇီဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊တတော၊ထိုဘဝ
မှ၊စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊
ဖြစ်ကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ယောက်သော ညီနောင်တို့တွင်၊ မဟာပန္ထ
ကသ၊မဟာပန္ထကအား၊အာန္တရာ၊အကြား၌၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ကလ္ယာ
ဏမ္မံ၊ကုသိုလ်တရားကို၊နကထေယျ၊မေဟာ၊ဗုဒ္ဓပန်းကောပန၊ဗုဒ္ဓပန်း
ကသည်ကား၊ ကသပသ၊ကသပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသ
တိဝဿသဟဿာနိ၊ အာနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဩဒါတကသိဏေ၊
ဩဒါတကသိုက်း၌၊ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒေဝပုရေ၊နတ်
ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ အပဒါနေပန၊အပဒါန်၌ကား၊ ဗုဒ္ဓပန်းကော၊ဗုဒ္ဓပန်

ကသည်းပဒုမ္မတ္တိရသားပဒုမ္မတ္တိဗြဟ္မာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတောဗြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ တာပသောရေသွေ့သည်းဟူတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသန္တောနေသည်ရှိသော်၊ တဏ္ဍုလိ ဟိမဝန္တာ၌။ ဘဂဝန်၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွား၊ ဗုဒ္ဓမြင်၍၊ ပုဒ္ဓဆွတ်ကြွေနန်း ပန်းထိုး၊ ဖြင့်၊ ဟုဇ်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အောဂတံ၊ သာ၏၊ တောသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌။ သံသာ ရန္တာနုယောဝ။ ကျင်လည်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းသည်၊ အတိက္တံ၊ လွန်၏၊ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တာ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါး၊ တရားကို ဘိခြင်းသို့၊ ပတ္တား၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တ၊ ရေမြစ်ကြောင်း၊ သည်စေအပ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ရာဇဂေဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်အမည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ ကျောင်းကြီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ ဘော်မူ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ၌၊ နေသေဋ္ဌိ၊ နေသေဋ္ဌိသူဌေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဓီတာ၊ သို့မိုးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒါသေန၊ ကျွန်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္ထဝံ၊ ပေါင်း ဘော်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဥာတကေဟိ၊ အာဆွေအမျိုးတို့မှ၊ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ တေန၊ ထိုကျွန်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေး၍၊ အဉ္ဇတ်ပါး သောအခုပ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုကျွန်ကို၊ ပဠိစ္ဆဝေ၍၊ ဂဠုံ၊ ကိုယ် ဝန်ကို၊ ပဠိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍၊ ပရိပုဏ္ဏဂဠာ၊ ပြည့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ဥဘတိ၊ ဟာရံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတ္ဝာ၊ သွား၍၊ ဝိဇာယိ၊ သား၊ ဒိသာ၊ ဒိသာ ပြားနှုံ့ဟူ ၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အနန္ဒရာမဗ္ဗေယေဝ၊ ခရီးအကြားဦးလျင်၊ ဝုတ္ထား၊ သား၊ ကို၊ ဝိဇာယိတ္ဝာ၊ ဖွား၍၊ သာဓိနာ၊ လင်သည်၊ နိဝတ္ထိတာ၊ ပြန်နှစ် စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေး၌။ ဝသိတဗ္ဗာ၊ နေ၊ နေသောအခုပ်၌။ ဟေ သန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တ၊ သား၊ သား၊ အား၊ ပန္တေ၊ ခရီး၌၊ ဟောတတ္တာ၊ ဖွား၊ သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပန္ထကောတိနာမံ၊ ပန္ထကဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ'၊ ထိုပန္ထကသည်၊ အာဝေ၊ ဝိတ္ဝာ၊ ပြေး၍၊ ဝိဝေ၊ ဝိတ္ဝာ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြေး၍၊ ဝိစရတေ၊ ကာလေ။ ဗာလ္ဘလည် သောအခါ၌။ တမေဝ၊ ထိုကျွန် ယောကျ်ား၊ ကို သာလျှင်။ ပဠိစ္ဆ၊ စွဲ၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ရကြောက်သော၊ ဂဠုံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပဠိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍၊ ပရိပဏ္ဏဂဠာ၊ ဝဲ့သော ကိုယ်ဝန်ရှိ သည်ဖြက်၍၊ ဝုတ္ထနယေနေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနန္ဒ

ရာမဏေး ခရီးအကြာမှ၊ ဝတ္ထုံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိတ္တာ ဖွားမြင်၊ သာဓိနာ၊ လင်သည်၊ နိဝတ္တိဘာ၊ နှစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗေဒေဟဝတ္ထုသား၊ သားကြီး အား၊ မဟာပဏ္ဍိကောတိ၊ မဟာပဏ္ဍိကဟူ၍၊ ကနိဋ္ဌသား ညီငယ်အား၊ စူဠပဏ္ဍိကောတိ၊ စူဠပဏ္ဍိကဟူ၍၊ နာမ်၊အမည်ကို၊ ကဲတွေ့ပြု၍၊ယထာ ဝသိတဗ္ဗာနေယော။ နေမြဲတိုင်းသောအရပ်ဖွဲ့သာလျှင်၊ ဝသန်၊ နေစည်၊ အခွဲကွေမနေ၊အစည်သဖြင့်။ ဒါရကေသု၊ သူငယ်တို့သည်၊ဝဿုန်သား ကြီး ပွါးကုန်သည်ရှိသော်၊ တောတိ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ အယျကကုလံ၊ အတိုးအိမ်ကို၊နော၊ငါ၏အား။ ဒသေတိ၊ပြလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊နိုင်ငြိုင်ယမာ နာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့၏၊သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ပေသေသိ၊စေ၏။ တာတော၊ထိုမှ၊ပဌာ ယ၊စ၍၊ဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ဝနသေဋ္ဌိနော၊ဝနသူဌေး၏၊ဂေဟေ၊အိမ် ၌၊ဝဿုန်၊ကြီးပွါးကုန်၏၊တာသု၊ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်၊ စူဠပဏ္ဍိ ကော၊စူဠပဏ္ဍိကသည်၊အတိဒဟရော၊အလွန်ငယ်၏၊မဟာပဏ္ဍိကောပန၊ မဟာပဏ္ဍိကသည်ကား၊အယျကေန၊အဘိုးနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ဂတော၊သွား၊သည်ရှိသော်၊သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ သဟဒဿနေန၊ဖူးမြင်ရသည်နှင့်တ ပြိုင်နက်၊ပဒုမ်သဒ္ဒါ၊ ရုအာပ်သောသဒ္ဒါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဖွယ်တရား တော်ကို၊သုတွား၊ကြားနာရ၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဇ္ဇဓိတုကာမော၊ရဟန်းပြုလိုသည်၊ဟုတွေ့ ဖြစ်၍၊ပိတာမဟာ၊အဘိုးကို၊အာပုစ္ဆိ၊ပန်ကြား၏။ သော၊ထိုအဘိုး သည်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊တံ၊ ထိုမဟာပဏ္ဍိကကို၊ပဇ္ဇာဇေသိ၊ရှင်ပြု၏။ သော၊ထိုမဟာပဏ္ဍ ကသည်၊ ပဇ္ဇဓိတွာ၊ရှင်ပြု၍။ဗဟုံ၊များစွာသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား စကား၊တော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊သင်၍၊ ပရိဝုဏ္ဏာ၊ဝိသကိ၊သော၊ အနှစ်နှစ် ဆယ်ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ဥပသမ္ပဒ္ဓိတွာ၊ပဋိစ္စင်းပြု၍၊ ယောနိသောမနသိကာ ရေန။အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ကမ္မံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအား၊ဖြင့်၊ စဝုန်း လေးပါးကုန်သော၊အရှုပဏ္ဍာနာနှင့်၊အရှုပဗျာနိတ်ကို၊လောဘီ၊ရသည်၊ဟုတွေ့ ဖြစ်၍၊တ၊တော၊ထိုရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ၊ပေတွာ၊အား၊ထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သော၊ ထိုမဟာပဏ္ဍိကမထေရ်သည်၊ ပညာဝိဇ္ဇ

ကုသလာနုံ၊ပညာဝိဝဋ္ဋအရာဒ္ဓလိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊အောက်ပြုတ်သည်၊စာတော၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုမဟာပဉ္ဇကသည်၊ဗျာနသုခေနုဗျာနဿမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗလသုခေနု၊ဗိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိတိနာမေဇ္ဈောလွန်စေသည်ရှိ၊သော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊အတ္တနော၊ငါ၏၊ပဋိပဒိပတ္တိ၊အကျင့်ဝတ်ဖြတ်ပဋိပတ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တွာ၊ဆင်ခြင်၍၊အဓိဂတသမ္ပတ္တိ၊ ရအာပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍၊ သံဇာတသောမနသော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိဟနာဒ်၊ ခြင်္သေ့မင်းအသံနှင့်တူသောရဲတင်းသောအသံကို၊နုဒဇ္ဇောကျူးရင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒါယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အကုသောဘာယံ၊ တရုံတရသော ဘေးမကင်းသော၊သဏ္ဌာရံ၊ လူနတ်တို့အားဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကအကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဘုရားရှင်တို့။ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ အဒက္ခိ၊ မျက်မြင်ရပြီ၊ တဇ္ဇော၊ တိုဘုရားသခင်ကို မျက်မြင်ပြီးသော နောက်မှ၊ ဘုရားရှင်။ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်ဖြတ်တော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားကို၊ပဿိတ္တွာ မျက်မြင်ရသောကြောင့်၊သံဝေဂေါ၊ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံးဘုရားသခင်ကိုမျက်မြင်ခြင်းတရားတော်ကိုနာရခြင်းကိုငါ့အား မရှိအပ်စွာတကား ဟုသိက်လန့်သောဥာဏ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ ။သိရိသယနေ။ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဂတံ၊ကပ်လတ်၍၊ဟတ္ထေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါဒေဟိစ၊ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ယောအဟံ၊အကြင်ငါသည် ပဏာမေယျနိဟာရေယျ၊နှင့်ထုတ်ရာ၏၊သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊အာဂတံ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ဗောဓိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊သဏ္ဌာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဓေတ္တာ၊နှစ်သက်စေ၍၊ ဝိရာဓယေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အာဇီဝ၊အမကိုပြုသဖြင့်မချွတ်မယွင်ခြင်းကိုငါပြုအံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့စိတ်နှင့်သိ၊ ကြံပြီ။ ။တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝုတ္ထဒါ၊ဤ၌၊ သားမယားကို လည်းကောင်း၊ ဓနဓညဉ္စ၊ ဥစ္စာစပါးကိုသည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌယိ၊ စွန့်ပြီ၊ ကောသမသျှနိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို၊ဆိန္ဒိတ္တွာ၊ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ။ ။သိက္ခာသာဓိ ဝေသမ္ပန္နော၊အဓိသီလသိက္ခာမြတ်စွာဘုရားသည်ပညတ်တော်မူအပ်သော သာဓိဘုန်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒုန္ဒြိယေသု၊ မနုဿင်ပြောက်ခဲ့ပြောက်ဖြစ်ကုန်သောဒုဇ္ဇနတို့၌၊သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာရှုပါရုံစသည်တို့၌ဖြစ်ကုန်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော တရားတို့၏အဖြစ်ကို မြင်တတ်သော သတိဟူ

သောတံခါးရွက်ဖြင့်ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော်စကျွန်ုပ်သော ဤနေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၏ဖြတ်စွာဘုရားကို။နုမသဿမာနော၊ရှိခိုးလျက်၊အပရောဇိတောဟု၊ကိုယ်လေးသမာဓိအစရှိသည်တို့မှမကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာသီ၊နေပြီ၊ ။

(၁)တဏှာတဿ္မာကာရုဏာ၊ထို့ကြောင့်၊မေမမ၊ငါ၏၊ စေတသော၊စိတ်၏၊ အာဘိပတ္ထိ၊တာ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပဏိဓိ၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ရဟတ္တာဒိ၊တာ၊ဏမ္ဟလည်း၊တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာတည်း၊ဟူသောငြောင့်ကို၊အနုဟတေ၊အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဟည်း၊ဟူသောမြှားသွားပြင့်နှလုံ မှမနှုတ်ဘဲ၊နနိသိဒေ၊ နေခြင်းကိုမပြု၏။ ။ဝေဒ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောနည်းဖြင့်၊ဝိဟာရတောဝိဟာရဏ္ဍာသ၊ နေသော၊တာသမေ၊ထို၊ငါ၏ ဝိဒိယပရက္ကမ်း၊ လွန်စွာလုံ့လပြုခြင်းကို၊ပသဿ၊ရှုလော၊ မေမယာ၊ငါသည်၊တိ၊သောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါး၊သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပတ္တာ၊လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုद्धသ၊ဖြာဘ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အာဏုံ၊အမတောဝ်ကို၊ ကတံ။ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ။ ။ဟုဗြဟ္မဒေဝါသံ၊ ရှေးဦးနေဘုံ၊သောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ဝေနာမိ၊သိပြီ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ကို၊ ဝိ၊သောဓိတံ၊သုတ်သင်အပ်ပြီ၊အရဟာ၊ကိုယ်လေးသာတို့မှ၊ဝေးပြီး၊သော၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ဖြတ်သော်အာသ္ရဝကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အမှီ ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗုဓိ၊ ကင်းသောဥပဓိရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိပဿနာ၊ကိုယ်လေးသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ။တေ၊တောထို့နောင်မှ၊ ရဟတ္တာဝိ၊သောနေ့၊ ညဉ့်အာတို့၏ ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၍ရှိ၊သောက်သောအခါ၌၊သူရိယုဂ္ဂမနံ၊နေ၏ထွက်ခြင်းကို၊ပတိလဘိတ္ဝါ၊ကဘွာ အမှတ်ပြု၍၊သဗ္ဗတဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအား၊ဖြင့်ပြား၊သောအလုံးရုံ သောတဏှာသောဘကို၊ဝိ၊သော၊သတ္တဝါ။အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခြောက်ဝတ်စေ၍၊ပလ္လင်ခံနှင်ပလ္လင်ခံ၊ထက်ဝယ်ကို၊အာဘုဇိတ္ဝာ၊ခွေ၍၊ ဥပါဝိသိ၊နိသီဒိ၊ထိုင်နေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုပြီး။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့ထဲတွင်၊ယဒါတိ၊ယဒါဟူသည်ကား။ယ ဣတိ ကာ၊လအကြင်အခါ၌၊ပဌမန္တိ၊ပဌမံဟူသည်ကား၊အာဒိတော၊အစ၌၊အဒ္ဓကျိန္တိ၊ အဒ္ဓကျိံဟူသည်ကား၊ပဿိ၊မြင်ပြီ၊သတ္တာ၊ရှိ၏၊သတ္တာ၏ဟူသည်ကား၊ ဘဝဝန်း၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ အကုတောဘယန္တိ၊ အကုတောဘယံဟူသည်ကား။နိ ဗ္ဗယံ၊ဘေးမရှိ၊သော၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဇ္ဇေ၊ဤအာရာ၌၊အ၊ဟော၊အနက်ဘည်း၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ဘယ၊ဟေတုန်း၊ဘေး၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော တရား၊တို့ကို၊ ဗောဓိမူလေ၊ယော ဝ၊

ဗောဓိပင်ရင်းခွဲသာလျှင်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုတောစိပိ ဘယာဘာဝတော၊ တစုံတခုသော ဘေးမရှိသောကြောင့်။ အာကုတောဘယံ၊ တစုံတခုသောဘေးမှကင်းသော၊ နိဗ္ဗယံ။ ဘေးမှကင်းသော၊စတုဝေသာရဲ့ဝိသာရဲ့။လေးပါးသောဝေသေးရဲ့ဥာဏ်တည်းဟူသောရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထတို၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကတည်းဟူသော မြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ ဝေနေယျာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။သာသနတော၊ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊သတ္တာရံ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကတည်းဟူသောမြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ধံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊မယ်၊ငါသည်၊ ဝိဘာဝမဟေနေ၊အားကိုးနှင့်၊သန္ဓိ'၊တက္ပ၊ဂတ်ရှာ၊သွား၍။ယာဝဇီဝေလောယ၊အကြင်အခါ၌၊သင့်ပဋ္ဌမ်အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ပဝတ်၊ ဗုဒ္ဓမြင်အပ်ပြီ၊ ပုရိသုတ္တမံ၊ ယောကျ်းမြတ်ဖြစ်သော၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောကဓ္ဓိ၊အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပဝတ္တယိ၊ဗုဒ္ဓမြင်ရ၍၊တဘော ဒဿနဟေတု၊ ထိုသို့မှုးမြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ တဘောဒဿနတော၊ ထိုသို့မှုးမြင်သည်မှ။ ပဏ္ဍာ၊နောက်ကာလ၌၊ ကြွေကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒဠ္ဠံ၊မှုးမြင်ခြင်းဌာ၊ဝမ္မဗ္ဗ၊တရားတော်ကိုလည်း၊သောတုံ၊နာခြင်းဌာ။ အလတ္ထံ၊ရပြီ၊ဖွတိ။ ဤသို့၊မယ်၊ ငါအား။ သံဝေဂေါ။ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဟာတ္ထပဋ္ဌာဏံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောဥာဏ်သည်၊ဥပဒ္ဓိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ဥပဒ္ဓိ။ သံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသော၊ အဟံ၊ငါသည်။ ဇေဝ်၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ'၊ကြံပြီ၊ဖွတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏။သိရိဟာတ္ထေဟိတိ။ သိရိဟာတ္ထေဟိဟူသည်ကား၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ တာသ၊ထိုဂါထာ၏။အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊အတ္ထိကော၊အလိုရှိသော။ယောပိပုရိသော။ အကြင်ယောကျ်းသည်လည်း။ ဥပဒ္ဓာယကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တာဝ၊အာရှင်ဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဝသိသာမိ၊ နေပါတော့အုံး၊ဖွတိ၊ဤသို့၊သဝိဂ္ဂဟံ၊ငြင်းခုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သိရိသယနေ ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ဥပဂတံ၊ကပ်သောသူကို။ ဟတ္ထေဟိ၊လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါ ဒဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌေန၊ ကောင်းထုသည်ဖြစ်၍။ ပဏာမေယျနိဟာရေယျ၊နှင်ထုတ်ရာ၏၊ တယာ၌ ပေါ်၊ထိုသို့သတောရှိသော၊ သောအလက္ခိကပုရိသော၊ ထိုကြက်သရေ မရှိသောယောကျ်းသည်၊ ဇေတောဒိသံ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ သတ္ထာရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကိုးသမ္မာသမ္ဗုद्ध်မြတ်စွာဘုရားကိုးအာရာဇေတ္တရာနှစ်သက်
ခေါ်ကြောမတ္တိ်နဝမခေတော။ ဤနဝမခဏာကိုးပဒိုလတိတ္တာ။ ခုမ္ပါ၊ ဝိရာဇယေး
ချုတ်ယွင်းရာ၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒါကရဏောနု၊ အာဆုံး
အမကိုမပြုသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဗုद्ध်ပြုခြင်းနဝမဏာကို။ ဝိရုဇ္ဈယျ၊ ချုတ်ယွင်းရာ
၏၊ အဟံပနုဝါမဟာပန္ထကသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နကရေဝါမပြု၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ တေန။ ထို့ကြောင့်၊
တဒါဟံ(ပ)အနုဂါရိယန္တိ၊ တဒါဟံ(ပ)အနုဂါရိယံဟု၍၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။
ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌ ဆန္ဒယိန္တိ၊ ဆန္ဒယိ ဟူသည်ကား။ ပဇဟိ ၊ စွန့်ပြီ၊ ဆန္ဒိ
ယိန္တိ ဝါ၊ ဆန္ဒိယိ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဋ္ဌိ ရှိ၏၊ အဟံ ထေရော၊ ငါမဟာပန္ထ
ကမထေရ်သည်၊ ဒါရပရိဂ္ဂဟံ၊ မယ ၊ယူခြင်းကို၊ အကတ္တာ ၊ မပြုမူ၍သာ
လျှင်၊ ဘဇ္ဇဓိ တောနု၊ ရေဟန်းပြုသည်မဟုတ်လော၊ လောကသ္မာ၊ လောကမှ၊
ဝုတ္တဒါ ရဏ္ဍ၊ သားမယားကိုသည်း။ ဆန္ဒယိ ၊ စွန့်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ ဝေါ ၊
ဆိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ အနုက်၊ ယဇလာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဝုရိသော ။
ယောကျ်ားသည်၊ အံနိဗ္ဗဇ္ဇ ဗဟလမေဝ ၊ မဖြစ်သေးသော အသီး ရှိသည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော ၊ ရုက္ခံ ။ သစ်ပင်ကို ၊ ဆိန္ဒေ ၊ ဖြတ်ငြားအုံ ၊ တတော ၊ ထိုသို့ဖြတ်
ခြင်းကြောင့်၊ လဒ္ဓဗဟုလတိ ၊ ရလတ္တံ့ သော အသီး ကို ဖွေးပရိဟီနော နှါမ ၊ ယုတ်
သည်မည်သည်း ၊ ဟောတိ ၊ ဖြစ်၏ ၊ ဧवံ ၊ ဤသို့ ၊ ဣဒံ သမ္ဘဝံ ၊ ဤဥပမေယျ ၏ ပြည့်
စုံခြင်းကို ၊ ဒဿေတိ ၊ ဖော်အပ်၏ ၊ သိက္ခာ သာဓိ ဝ သမာပန္နော တိ ၊ သိက္ခာ သာဓိ ဝ
သမာပန္နော ဟူသည်ကား ၊ အဓိသီလသိက္ခာ သမ္ပါတာ ၊ အဓိသီလသိက္ခာ
ဟူဆိုအပ်သော ၊ ယာ သိက္ခာ ၊ အကြင်သိက္ခာသည်း ၊ အတ္ထိ ၊ ရှိ၏ ၊ ယတ္ထ ၊
အကြင်အဓိသီလသိက္ခာ၌ ၊ ဘိက္ခု ၊ ရဟန်းတို့သည်း ၊ သဟ ၊ တကွ ၊ ဓိ ဝ ၊ ကုန်
အသက်မွေးကုန်၏ ၊ ဂေ ဓိ ဝိ ကာ ။ ဝှ သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည် ၊
သဟ ဝုတ္တိနော ။ တကွ ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သည်း ၊ ဟောန္တိ ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ၊ ဘဂဝ
တာ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်း ၊ ပညတ္တာ သိက္ခာပဒသမ္ပါ တော ၊ ပညတ်တော်မူ
အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဟူဆိုအပ်သော ၊ တေန သာ ဓိ ဝေန ၊ ထိုသာဓိ ဝနှင့် ၊
သမန္နာဂတော ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊ ဘိက္ခု ၊ ကာ ဝေန ၊ ရဟန်း၏ အာ ဖြစ်နှင့် ၊
သမဂိတော ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ၊ သိက္ခံ ၊ သိက္ခာကို ၊ ပရိပူရေ ၊ ကြွေ ၊ ပြည့်
လျက် ၊ သာဓိ ဝံ ၊ သာဓိ ဝကို ၊ အဝိတိက္ကမ ၊ ကြွေ ၊ မလွန်ကျူ ၊ သည်း ၊ ဟုတ္တာ ၊
ဖြစ်၍ ၊ တဒုဘယံ ၊ ထိုနှစ်ပါး စုံကို ၊ သံ ပါ ဒေ ၊ ကြွေ ၊ ပြီး စေ လျက် ၊ ဣတိ အယံ ၊
ဤသည်ကား ၊ အတ္ထော ၊ အနုက်ဘည်း ၊ တေန ၊ ထိုပါ ၌ ဖြင့် ၊ သုဝိသုဒ္ဓေ ၊ အ လွန်
အထူးသ ဖြင့် စင်ကြယ်သော ။ ပါ ဝိ မောက္ခေ သီ လေ ၊ ပါ ဝိ မောက္ခ သီ လ ၌ ၊

ဌိတကာဝံ၊တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ပြု၏၊ ။ဣန္ဒြိယေသုသံဝုတော၊ဣန္ဒြိယေသုသံဝုတောဟူသည်ကား၊မနုဿဌေသု၊မနုလျှင်ပြောက်ရာမြောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ဣန္ဒြေတို့၌၊သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော၊ရူပါဒိဝိသယေသု၊ရူပါဒိကုံအစရှိသော အာရုံတို့၌၊ဥပဒ္ဒုနကာနံ၊ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊အဘိဇ္ဈာဒိနံ၊အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့၏၊ ပဝတ္တိနိပါရဏာဝသေန၊ဖြစ်ခြင်းကိုတား၊ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊သတိကဝါ ဟူ၊ သတိတည်း ဟူ၊သောတံခါး၌ကပ်ဖြင့်၊ဝိဟိတစက္ခာဒိနွေ၊ရော၊ ပိတ်အပ်သောစက္ခုအစရှိသောနွေ၊ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း၊ဧကံ၊ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ၊ဣန္ဒြိယသံဝရ၊သီလသမ္ပတ္တိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ဣန္ဒြိယသံဝရ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒသေသနေန၊ ပြသဖြင့်၊ ဣတရသီလဒွေ၊ ဤ၄တပါးသောသီလကိုလည်း။ အဏ္ဍတော၊ အနုက်အား ဖြင့်၊ ဒဿိတမေဝ၊ ပြအပ်သည်သားလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလသမ္ပဒံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ နမသ္သမာနောသမ္ဘုဇ္ဇိတ္ကိ ဣဘိနာ၊ နမဿ မာနောသမ္ဘုဇ္ဇံ ဟူ၊သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာကိုအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ဆိုး၏၊ ဝိဟာသိ အာပရောဓိတောတိ၊ ဝိဟာသိ အပရောဓိတော ဟူ၊သည်ကား၊ကိလေသမာရေ၊ဒီဟိ၊ ကိလေသမာရ၏အစရှိသည်တို့သည်၊ အာပရောဓိတောဝေ၊ မအောင်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာရိ၊ နေပြီ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဘာဝ၊ ထိမျှလောက်၊ ထေဟိ၊ ထိုကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့သည်၊ အနုဘိဘူတောဝ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊တော၊ထိုကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဘိဘဝန္တောဝေ၊လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ဝိဟာသိ၊နေပြီ၊ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း။ တတောယိ၊ တတောဟူ သည်ကား၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သုဝိသုဒ္ဓသီလော၊ အလွန်အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောသီလရှိသော။ သဏ္ဌိ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊အာဘိပူသနေစ၊ ကြည်ညိုရာ၌ရင်း၊ ကိလေသာတိဘဝနပဋိပတ္တိယ၊ ကိလေသာကို နှိပ်နင်းသောအကျင့်၌ လည်းကောင်း။ဌိတော၊ တည်း၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ပဏိဓိတိ၊ပဏိဓိဟူသည်ကား၊ ပဏိဓာနံ၊ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊တတောဝါ၊ထိုကြောင့်လည်း၊စိတ္တာဘိနိဟာရော၊စိတ်ကို

သောက်တည်ခြင်းသည်၊အာသိတိ၊အာသိဟူသည်ကား၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။စေတသောအာဘိပတ္ထိတောတိ၊စေတသော အာဘိပတ္ထိတော ဟူသည်ကား၊မမ ငါ၏၊စိတ္တေန၊စိတ်သည်၊ဣစ္ဆိတော၊အလိုရှိအပ်သော၊သော၊ထို စိတ်သည်အလိုရှိအပ်သောတရားသည်၊ကိ ဒိသော ၊အဘယ်သို့သောဝေါ ရှိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ။ဆို၏။နနိသိ၊ဒေမဟုတ္တမ္ပိတဏ္ဍာသလ္လေအနုဟ ၊တောတိ၊ နနိသိ၊ဒေမဟုတ္တမ္ပိတဏ္ဍာ သလ္လေအနုဟ၊တော ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂမဂ္ဂသဏ္ဌာသေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ဖွေးညှပ်ဖြင့်၊ မမ၊ငါ၏၊ဟာဒယ၊တော။ နှလုံး၌၊တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာတည်းဟူသော ခြောင့်ကို၊အနုဒ္ဓတော၊မနှုတ်ဘဲ၊မဟုတ္တဗ္ဗံ၊တခဏမျှသည်း၊နနိသိ၊ဒေ။နေခြင်း ကိုမပြုဘဲ။နိသဒ္ဓံ၊နေခြင်းကို၊ နကပ္ပေယျံ၊မပြုဘဲ၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့။ မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တာဘိနိဟာရော၊စိတ်ကိုသောက်တည်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊တနက်တည်း၊ဧဝံပန၊ဤသို့လျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊အဓိဋ္ဌာယ၊သောက်တည်၍၊ဘာဝနုံ၊ဘာဝနာကို၊ ဘာဝယိတ္ဝာ၊ ပွါး၍။ဌာနစက်မေဟော၊ ရုပ်ခြင်းစကြိုသွားခြင်း တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ရှေ့သို့ ၊ ညဉ့်ကို။ဝိတိနာမေနေ့ာ။ လွန်စေလျက်၊အရုဏသမာပတ္တိတောဝ၊ အရုဏသ မာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌာယ၊တ၍။ဗျာနက်မုခေန၊ဗျာန်အာဂ် ါကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿ နုံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လ်ကို၊သဏ္ဌာ ကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။တေန၊ထို့ကြောင့်၊တသမေတိအာဒိ ၊ တသ မေဣတ္ထိအစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ဟောအပ်၏။ နိရုပဓိဘိ၊ နိရုပဓိဟူ သည်ကား၊ကိ၊လေသုပဓိအာဒိနုံ၊ကိ၊လေသာဥပဓိအစရှိသည်တို့၏၊အာဘာ ဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိရုပဓိ၊ကင်းသောဥပဓိရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေ့ျာဝသာ

(၅) နေတိ၊ဝေ့ျာဝသာနေဟူသည်ကား၊ရုတ္တိဘာဂသ၊ညဉ့်အတွင်း၏၊ဝိဂမေ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ဝိဘာတာယ၊ မိုးသောက်သော၊ ရုတ္တိယာ၊ညဉ့်၌၊သူ၏ ယုဂ္ဂမနုံပတိတိ၊သူ၏ယုဂ္ဂမနုံပတိဟူသည်ကား၊သူ၏ယုဂ္ဂမနုံ၊ နေထွက်ခြင်း ကို၊သက္ခဏံကတ္ဝာ၊အမှတ်ပြု၍၊သဗ္ဗတဏ္ဍေန ၊ သဗ္ဗတဏှံဟူသည်ကား၊ ကာမတဏှာဒိဘေဒံ၊ကာမတဏှာအစသည့်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံး စုံသော၊တဏှာသောတံ၊ တဏှာသောတကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ် ဖြင့်၊ဝိသောသေတ္ဝာ၊ခြောက်စေ၍၊ သုက္ခာပေတ္ဝာ၊ခြောက်စေ၍၊ တဏှာ သလ္လေအနုဟ၊တေနနိသိ၊ဒေတိ၊ တဏှာသလ္လေအနုဟ၊တ နနိသိ၊ဒဟူ သော၊ပဒီညာယမေဝ။ဝန်ခံခြင်း၌သာလျှင်၊ဌိတတ္တာ၊တည်သည်၏အပြစ် ကြောင့်၊ပလ္လင်္ကေနဥပဝိသိန္တိ ၊ပလ္လင်္ကေနဥပဝိသိ ဟူသည်ကား၊ ပလ္လင်္ကံ ။

ထက်ဝယ်ကို၊အာဘုဓိတွား၊ခွေ၍နိသိဒိ၊နေပြီ။ ဣကိ၊ဤဦ၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏။ သော်သံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ ပေါလွင်သော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ မဟာပန္ထကတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာ ပန္ထကမထေရ၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။အ ဋ္ဌကနိပါတ ဝဏ္ဏနာ။ အဋ္ဌကနိပါတ်၏ အာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၉-နဝကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၃-ဘူတာတ္ထေရဂါထာ၊

ရ နဝနိပါတော၊နဝနိပါတ်၌ယဒါဒုကွန္တိ အာဒိကာ၊ ယဒါဒုကွံ့ဤသို့အစ ရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘူတတ္ထေရဿ၊ဘူတမထေရ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယဉ္စိ၊ဤဘူတ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္ကေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ တော်တို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်အထူး ဂုဏ်၊ကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့ဘဝ၌၊ဝိဝန္ဒူ၊ပ နိဿယံ၊လံသရာဝန်မှ ထွက်၊ပြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ကောင်းမှု ကို၊ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊သိဒ္ဓတ္ထသ၊ အမည်တော်ရှိ သော၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ဗြာ ဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏား၊မျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍၊ သေနောတိလဒ္ဓနာမော၊သေ နဟုရဏာပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊သိကြား၊လိမ္မာပညာရှိသည် ၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်၊သတ္တာ ရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို၊ရင်ကြီး သောစိတ်နှလုံး၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥသဘံပဝဂ္ဂန္တိ အာဒိနာ၊ဥသဘံပဝ၏ ဤသို့ အာဝရှိသော၊ စတ္ဘတိဂါထာတိ၊လေး၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဘိတ္ထုတိ၊ခြီးမွမ်း၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံ၊ကြောင့်၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဇဋ္ဌပ္ပါဒေ၊ ဤဝါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ၌၊သာကေတနဂရေ၊သာကေတမြို့၏၊ဒွါရဂါမေ၊ ဘံခါးအနီးဖြစ်သော ရွာ၌၊မဟာဝိဘဝ၊သား ချမ်းသာစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိ၊သော၊ သေမ္ပိဟုတ္ထော၊သူ ဌေးသားသည်၊ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ ကိရ၊ကြား၊ဘူး၊သည်ကား၊ ဘာ၊ သေမ္ပိနော၊ထိုသူဌေး၏၊ဇာတာ၊ဇာတာ၊ ဘွား၊တိုင်း၊ဘွား၊တိုင်း၊ကုန်

သော၊ ဒါရကာ၊သူငယ်တို့ကို၊ ဗန္ဓဿာ၊တော၊ဖွဲ့ချိသတ်တတ်သော၊ဧကေ
နု၊တကောင်သော၊ယင်ကွေ့နု၊တိုလူးသည်၊ခါမိုတာ၊စား၊အင်ကုန်၏၊ဇာမသ
ပန်၊ဤသူငယ်အား၊ကား၊ပန္ဓိမဘာဝိကတ္တာ၊ပန္ဓိမဘာဝိကသတ္တာ၊ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ဘူဘား၊နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊အ၊စောင့်အ၊ရှောက်ကို၊ ဂန္ဓိ ံသု
ယူကုန်၏၊ယင်ကွေ့ပန်၊တိုလူးသည်ကား၊ ဝေဿဝဏသ၊ ဝေဿဝဏ်
နတ်မင်းကြီး၊အား၊ဥပဋ္ဌာန်၊ခစား၊ခြင်းသို့၊ ဂတောသွား၊သည်ရှိသော်၊ဝုန်
တာဒန်၊နာဂမသိ၊ မပြန်လာ၊နာမကရဏာဒိဝသော၊ အမည်ရှည်သော၊ခန
ဠ်၊အ၊သ၊သိုသူငယ်အား၊ဧကံ၊ဤသို့၊ကတော၊ပြုသည်ရှိသော် အမန္ဒသား
နတ်တို့သည်၊ အနုကမ္ပာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒုံဟာ
ရေယျုံ၊ဆောင်ကုန်၏၊ဇာတိ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘူ၊တာ၊တိနာမံ၊ဘူတဟူသော
အမည်ကို၊အာကံသု၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏၊သောပန်၊ ထိုဘူတသတ္တိသား၊သည်
ကား၊အ၊ဝ္ဘနော၊မိမိ၏၊ဝုဋ္ဌေ၊လေန၊ကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်၊ အနုန္ဓာ
ယော၊အန္ဓာရယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝမိ၊ကြီးပွါး၏၊ တသ၊ ထိုဘူတသတ္တိ
သား၊အား၊ တယောပါသာဒါ၊ သုံးရသောပြာသာဒ်တို့သည်၊ အ၊ဟောသုံ
ဖြစ်ကုန်၏၊ဇာတိ၊အာဒိသဒ္ဒံ၊ဤသို့အ၊စရှိသော် အသုံ၊စုံသော၊စကား၊ကို၊ ယ
သကုလ၊ဝတ္ထသ၊ ယသ၊အမျိုး၊ကောင်း၊သား၊အား၊ ဝိဘ၊ဝကိတ္တ၊နေ၊ဝိယ
စည်း၊စိမ်ချမ်း၊သာ၊ကို ကြား၊ဘိသက္ခဲ့သို့၊ ဝေ၊ဒိ၊တ၊ဒ္ဒံ၊ သိ၊အပ်၏၊ သော၊ထို
ဘူ၊တ၊သတ္တိ၊သား၊သည်၊ဝိညူ၊တံ၊ သိ၊ကြား၊လိမ္မာ၊ပညာ၊ရှိ၊သည်၏ အ၊ဖြစ်သို့
ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္တ၊ရှိ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ သာ၊ကေ၊လော
သာ၊ကေ၊တ၊ဖြို၍၊ ဝ၊သ၊ကြွ၊နေ၊သည်ရှိ၊သော်၊ ဥ၊ပါ၊သ၊ကေ၊ပါ၊သိ၊တင်း၊သည်
တို့နှင့်၊သ၊ဒ္ဓိ ံ၊တ၊ကွ၊ဝိ၊ဟာ၊ရံ၊ကျောင်း၊တော်သို့၊ဂ၊တော၊သွား၊သည်ရှိ၊သော်၊
သ၊ဌ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သန့်ကော၊အ၊ထံ၊တော်၌၊ ဝမ္ဘံ၊တ၊ရား၊တော်ကို၊သ
တ္ထာ၊ကြား၊နာ၊ရ၍၊ ပဒ္ဓိ၊လ၊ဒ္ဓ၊သ၊ဒ္ဓေါ၊ရ၊အာ၊ပ်သော သ၊ဒ္ဓါ၊တ၊ရား၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊
ပမုဒိ၊တ္ထာ၊ရ၊ဟာ၊နိ၊ပြု၍၊ အ၊ဧ၊ကရ၊ဏီ၊နာ၊မ၊အ၊ဧ၊ကရ၊ဏီ၊အ၊မည်ရှိ၊သော၊နှမ
ယာ၊ဖြစ်၏၊တိ၊ရော၊ဂ၊မ်း၊၌၊လော၊ကား၊လို၊ကာ်၌၊ ဝ၊သ၊ကြွ၊နော်၊ နေ၊လျှက်၊ ဝိ၊ပ၊သ
နှုံ၊ဝိ၊ပ၊သ၊နာ၊ကို၊ ပ၊ဌ၊ပေ၊တ္ထာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နစ်ရ၊သော ဝ၊မ၊ကြာ၊ဖြင့်ဝ၊ဿ၊လျှင်၊
အ၊ရ၊ဟ၊တ္တံ၊အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဖိ၊လ်သို့၊ပါ၊ပု၊ကံ၊ရော်ကို၏၊ တော၊ထို့ကြောင့်၊အ၊ပ
ဒါ၊နေ့၊ပ၊ရ၊ပ၊သာ၊ဒ၊ကမ၊ထေ၊ရ်၏အ၊ပ၊ဒါ၊နိ၌၊ ။

ဥ၊သ၊ဘ၊ဥ၊သ၊ဘ၊သ၊ဘ္ဘ၊ယ်ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ ပ၊ဝ၊ရ်၊ ဖြတ်တော်မူ၊သော
ဝိ၊ရ်၊ကြီး၊သော၊လ့ဲ.လ ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ မ၊ဟော၊သီ၊ကြီ၊ဖြတ်သော၊ကျေ၊ဇူ၊
ကို၊ရှာ၊တော်မူ၊ပြီ၊သော၊ဝိ၊ဇ်၊တာ၊ဝိ၊နှုံ၊အော၊င်အ၊ပ်ပြီ၊သော၊မ၊ရ်ပါ၊ပါ၊ရှိ၊တော်

သော၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ရွှေအသင်းနှင့်တူသော အသင်းရှိတော်မူသော၊သမ္ဘုဒ္ဓံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ နုပသိဒတိ၊မ ကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ပသိဒတော၊ ယုတ်ညံ့မျိုးစည်လုပင်ကြည်ညိုသော ၏၊တိမဝါ၊တိမဝန္ဓာ၊တောင်မင်းသည်၊အာပရိမေယျော၊မနှင်ယှဉ်နှင်သ ကဲ့သို့၊သာဂရော၊သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဒုရုတ္တရော၊ကူးခတ်လွန်မြောက်နိုင်ခဲ သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ထို့အတူသာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဗျာနှံ၊ ဗျာနှံသမာဓိတော်သည်၊ ဒုရုတ္တရံ၊ ကူးခတ် လွန်မြောက်နိုင်ခဲ၏၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊နုပသိဒတိ၊မ ကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ ၊စိတ္တာဝနဝဠုံသိကာ၊ ဆန်းကြယ်သော တော ဘည်းဟူသော ဦးဆောက်ပန်းရှိသော၊ ဝသုဓာ၊ မြေကြီးသည်၊ အပ္ပမေ ယျောယထာ၊ မနှင်းယှဉ်နှင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထို့အတူသာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သိလံ၊သီလသည်၊ အပ္ပမေယျံ၊မနှင်းယှဉ်နှင်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖူ ဖြင်ရ၍၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ နုပ သိဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ အနိလဝေသမ္ဘူတာ၊ လေ၏အဟုန်ဖြင့် ချောက်ချားသော၊အာကာသော၊ကောင်းကင်သည်၊အသမ်ယောယထာ၊မ ရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့၊တထေဝ၊ထိုအတူသာသျှင်၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊ဉာဏံ၊ဉာဏ်တော်သည်၊အသမ်ယံ၊မရေတွက်နိုင်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ထိုဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ဒိသွာ၊ဖူးဖြင်ရ၍၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊နုပသိဒတိ၊မကြည်ညို ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣမာဟိ စတူဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ သေနဒ္ဓ ယော၊သေနဒ္ဓမည်ရှိသော၊ ပြာဟွတော၊ဟုဏ္ဏားသည်၊ အပရာဇိတံ၊ရှုံ ဝှမ်းရှိသည်မဟောင်းခေါ်သော၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊သိद्धတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ဗုဒ္ဓ သော၌၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ထပိတ္ဘာနု၊ ပြိုးမွမ်းသောကြောင့်၊ ၊စတုနဝုတိ ကပ္ပါနိ၊ ကိုးဆဲ့လေးက ဖန်တို့ပတ်လုံး။ နုဂ္ဂတိ၊ နုဂ္ဂတိကို၊ နုပဓ္ဓယ၊မ ရောက်လတ်သတည်း။အနုပ္ပကာ၊အာတိုင်းမသိသော၊ သုဂတိသုခသမ္ပတ္တိ ၊ သုဂတိဘဝ၌ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘောဝိ၊ခံစား၍၏၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနဝုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးက ဖန်းထက်၌၊လော ကနာထကံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ထပိတ္ဘာ၊ပြိုးမွမ်းသောကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိ၊ အာပါယိလေးပါးကို၊ နာဘိဝေနာဝိ၊ မသိစဘူး၊ဖျုတ်ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည် သောမနာယ၊ပြိုးမွမ်းခြင်း၏၊ဖလံ၊အာကျိုးပင်တည်း။ စတုဒ္ဒသမှိကပ္ပမှာ၊တ ဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ဥဂ္ဂတာ၊ ဥဂ္ဂတအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတနာ သမ္ပန္နာ၊ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊မဟာဇနလာ၊ မျိုးသောဗိုလ်ပါ

အားရှိကုန်သော၊ စက္ခု၀တ္ထု၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်ကုန်သော၊ စ
ဘုရား၊လေးကြိမ်ကုန်သောမင်းတို့သည်၊အာသိ သု ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊မယ်၊
ငါအား၊ကိုယ်သာ၊ကိုယ်သာတို့ကို၊ ရှာ၀ိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊
ပ၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အာဆုံး၊အမတောဝ်ကို၊ကတ်၊ လိုက်
နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ရတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ၊

အရဟတ္တံပနဲ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊အပရေနံ၊တပါး
သော၊သမယေနံ၊အခါ၌၊ဥာတိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊လောင့်
ရှောက်ခြင်းအကျိုး၌၊သာကေတံ၊သာကေတမြို့သို့၊ ဂတ်ဝါ၊သွား၍၊ကတိ
ပါဟံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်၊ဥပဋ္ဌာယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်ရှိသော်၊အပ္ပနံ
၀နေ၊မျက်စဉ်းတော၌၊ ၀သိတ္ဝါ၊နေ၍၊ ပုန၊ဘာဘဲ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊၀
သိတဗ္ဗာနေ၊မ၀၊နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂန္တုကာမော၊သွား လိုသည်ဖြစ်
၍၊ဂမနာကာရံ၊သွားခဲ့သောအခြင်းအရာကို၊ဒဿယိ၊ပြ၏၊ ဥာတကာ၊
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ဘဉ္ဇနဲ့၊အရှင်ဘုရား။ဖွားဝေ၊ဤအရပ်၌သာလျှင်၊၀
သထ၊နေတော်မူပါကုန်လော၊ တုမှေပိ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း၊နုကိ
လဒိသထ၊မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့၊မယဒ္ဓိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ဝုညေန၊
ကောင်းမွန်ပြင့်၊ဝဓိသသာမ၊တိုးပွါးကုန်အံ။ဣတိ။ဤသို့၊လောဓိ သု၊တောင်းပန်
ကြကုန်၏၊ထေ၊ရော၊မထေရ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိဝေကာဘိရတိ ၊ဝိ၀ေ
ကခ္ခေ၊ရှေ့လျှောခြင်းကိုရင်း၊တတ္ထစ၊ထိုအရပ်၌လည်း၊ဗါသုဝိဘာ၀ံ၊ချမ်းသာ
စွာနေရသည်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ပကာသေ၊ဖြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊
ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပဏ္ဍိ၊တာ၊ပညာရှိသည်၊ ဇရေ၊ စ၊ ခန္ဓာတို့၏ငြိုးခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောအိုခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊မရဏံ၊ စ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောသေခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊အဝိဇ္ဇာ
အစာနနဲ့၊ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော၊ပုတုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ယဏ္ဍ
ယထ္ထိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဋ္ဌကေ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရား၊ငါးပါး၊အပေါင်း
၌၊သိတာ၊ဖွဲ့ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဆုံ့ဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာကား။ ကြောက်၊ဤမ
သာတည်း၊ဆုတ်၊ဤသို့၊တံ ဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာယ ဝိပဿနာ
ပညာနှင့်တကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြားသိ၍၊ ဆုတ်ဆုတ်သည် သာသနေ၊ဤ
သာသနာတော်၌၊ သ၊တာ၊ သတိပညာအာဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
ပဏ္ဍိ၊တာ၊ပညာရှိသောရဟန်းသည် ဗျာယတိ၊ အာမ္ဘောဏပနဲ့ဤဗျာနဗျာန
ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဖြင့် မြွေလျှောခြင်းမဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မြွ
လျှောခြင်းထက်၊ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ရဟိ ၊မြွေလျှောခြင်းကို၊နဝိန္ဒ

တိုးမရ။ ။ယခု။ အကြင်အခါ၌၊ ဒုက္ခသမုဒယာဝဟနိ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေ
တတ်သော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို၊ ပယင်္ဂသခ်ါတဒုက္ခာဒိဝါဟိနိ။ သတ္တဝါ
တို့၏သန္တာန်ကို ချဲ့တတ်သောရာဂမဟာ အစရှိသောတရားတို့သည်ဖြစ်
စေအာပ်သောဆင်ရဲအနေပါင်းဖြင့်ပူလောင်သော်သတောရှိသောခစ်သိမ်း
သောဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်ဆောင်တတ်သော။ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ပဟာ
တွဲနှုန်း၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိ
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ချာယတိ၊ အာရုဏ္ဍကူပ
နိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်ဝင်စား၏။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာ
ထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဧတံ၊ မြေလျှော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။
ယခု၊ အကြင်အခါ၌၊ သိဝံ၊ ဥပန္ဒဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍ချမ်းမြေ့သောနွေစ
ဘုရက်ဝါဖိနိ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို ရှာ
တတ်သော၊ မဂ္ဂ၊ ဣတ္ထမ်း၊ ရူပတဏှာ အရူပတဏှာ သို့ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတို့
ထက် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသ
သောခန်း၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ဖြစ်သည့် ဘဝတို့ကို သုတ်သင်တတ်
သောကြောင့်အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏စင်ရာဖြစ်သော် အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်
ကို၊ ပညာယာဇိုဝေဠောဏ်ဖြင့်၊ ပယိတ္ဝာ၊ ဘာဝနာတိသမယ၏အစွမ်း
အားဖြင့်ဖြင်၍၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိ
သည်၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ချာယတိ၊ အာရုဏ္ဍကူပနိဇ္ဈာနချာန်ဖြင့်ဝင်
စား၏။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊
လွန်မြတ်သော၊ ဧတံ၊ မြေလျှော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။ ။ယခု၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အားသောကံ၊ ဝိုးဝိမ်ခြင်းအကြောင်းတို့၏ ကင်းရာဖြစ်ထသော၊ ဝိဝေဓ၊
ရာဂအစရှိသောမြို့၏ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အသင်္ခတံ၊ တရုတ်ဘု
သောအကြောင်းတို့သည် မပြုဖြင့်အပ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောခန်း
ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှသတ္တဝါတို့၏ စင်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊
သညောဇနဗန္ဓနနိဗ္ဗာန်ဓာတ်၊ သံယောဇဉ်ဟူဆိုအပ်သောအနှောင်အနွဲ့တို့၏ဖြတ်
ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သန္တံ၊ ပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာခပ်သိမ်းသော
ဝန်ဆောင်းရဲတို့၏ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဘာဝေတိ အာသိသမေတိ၊
သန္ဓိ ကိရိယာအာသိသမယ၏အစွမ်းအားဖြင့်သိ၏။ တတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဧတံ၊ မြေလျှော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊
ယခု၊ အကြင်အခါ၌၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ မေဃာ ဒုန္ဒြဘိ၊ မိုးပယ်း၏ချုန်းကြွေး
ခြင်းသည်၊ ဂဇ္ဇတိ၊ ချုန်း၏ကြွေး၏၊ ဓါရာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယိုစီးသောရေအ

ယဉ်ကြီးသည်၊အာကုလာ၊ပြွမ်းကုန်၏၊သမန္တာတော၊ထက်ဝန်းကျင်၌ ဝိဟာ
ဂ်ပထေ၊ဌက်တို့၏သွားရာဖြစ်သောကောင်းကင်၌၊ ပေးဒုန်ခြိုတိ၊ဖိုးသင်
သည်၊ဂဠုတိ၊ ချုန်း၏ကြိုး၏၊ဇာခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုစ၊ရဟန်း
သည်လည်း၊ကောင်း၊ပဉ္စာရုဂတောဝ၊တောင်ခေါင်းလိုဏ်ခေါင်းစသည်
သို့ကပ်လျက်သာလျှင်၊ဗျာယတိ၊ဗျာနှဝင်စား၏၊ တဘော၊ထိုဗျာနှင့်ပြင့်ပွေ
လျော်ခြင်းထက်၊ပရမတာရုံ၊လွန်မြတ်သော၊ဝုတိ၊ ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒ
တိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ကုသုမကုလာနုံ၊ဟျိုရှယ်သောသူတို့သည်
ဆွဲအပ်သောဝက်ပန်းတို့ဖြင့်ပြွမ်းကုန်သော၊ဝိစိတ္တဝါနေပျဉ်ခုံ သကာနုံ၊
တောခ်ပွင့်ကုန်သော ဆန်းကြယ်ကုန်သော ဦးဆောက် ပန်းရှိကုန်သော၊
နဒီနုံ၊ဖြစ်တို့၏၊တိရော၊ဘမ်းနှား၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေလျက်၊ဇာခ၊ဤသာသနာ
တော်၌၊သုမနော၊ဥတ္တရိမနုဿမဟု၏ အာစွမ်းအား၊ဖြင့်ကောင်းသောစိတ်ရှိ
သောရဟန်းသည်၊ ဗျာယတိ၊ အာရမ္ဘဏာပ နိဗ္ဗာနုဗျာနှင့်ကို ဝင်စား၏၊
တဘော၊ထိုဗျာနှချမ်းသာထက်၊ပရမတာရုံ၊လွန်မြတ်သော၊ဝုတိ ၊ပွေ့လျော်
ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နိသိဝေ၊ ညဉ့်၌၊ရဟိတာဒိ
လူတို့၏ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်းသော၊ကာနုနော၊ဘိက်ငြိမ်ရာတောကြီး၌၊
ပဉ္စန္တမှ၊ယိုစီးလျက်ရှိသည်ရှိသော်၊ ဒါ၌ခြေ၊အစွယ်ရှိကုန်သောခြင်္သေ့
သစ်ကျားအစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ နဒန္တိ၊ ဟောက်ကုန်ဟုန်း
ကုန်၏၊ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ဇာခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ပဉ္စာရုဂ
တော၊တောင်ခေါင်းလိုဏ်ခေါင်းသို့ကပ်လျက် ဗျာယတိ၊အာရမ္ဘဏာပနိဗ္ဗာ
နုဗျာနှင့်ပြင့်ဝင်စား၏၊တဘော၊ထိုဗျာနှချမ်းသာထက်၊ပရမတာရုံ၊လွန်မြတ်
သော၊ရတိ ၊ ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊
ဝိတဂ္ဂေ၊ ကာမဝိတက်စသော မိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊
သန္တာနေ၊ သန္တာန၌၊ဥပရုဇ္ဈယ၊ ဆန်းကျင်ဘက်အား၊ဖြင့်ဖြစ်၍၊ ဒ္ဝိတော၊
တည်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဇုဒ်ဗျာနုရတိ ၊ဤဗျာနှင့်ပြင့်ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒ
တိ၊မရ၊ ၊တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နဂန္ဓရေ၊ တောင်ကြားခ၌၊ နဂဝိဝရ၊
တောင်ခေါင်းတောင်ရိုင်းကို၊သမသီတောနိသီတော၊ဖြစ်ကပ်၏၊တဒါ
ထိုအခါ၌၊ ဝိတဒ္ဒရော၊ကင်းသော ကိုးလသာဟူသော ပူလောင်ခြင်းရှိ
သော၊ဝိတဝိလော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော စေးတာဝိလစသော တံသင်းရှိ
သော၊ဘိက္ခုစ၊ရဟန်းသည်လည်း၊ ဇာခ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဗျာယတိ၊
အာရမ္ဘဏာပနိဗ္ဗာနုဗျာနှင့်ပြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ထိုဗျာနှချမ်းသာထက်၊
ပရမတာရုံ၊လွန်မြတ်သော၊ရတိ ၊ပွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ ၊ယဒါ၊

အကြင်အခါ၌၊သုဒိ၊ဗျာနှစ်သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊မလဒိလသော ကနှာသနော၊ ဆုဂစသောအညစ် အကြေးငါးပါးသော စေတောဝိလဝံ သင်းတို့၏ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်းခြင်းစသော အကြောင်းရှိသောဝိုးရိပ်ခြင်း ကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊နိရဂ္ဂဠော၊နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်းခြင်း၌တားဖြစ်တတ်သော အဝိဇ္ဇာဟူသောတံခါးကျည်မှကင်းသည်၊နိဗ္ဗာပကော၊ ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဝိသလ္လော၊တဏှာစသောငြောင့်မှကင်းသည်၊သမ္ဘာ သဝေသမ္ဘာသဝေဟိ၊ခပ်သိပ်သောအာသဝေါတရားတို့မှ၊ဗျန္ဓိကတော အရိယာမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်ကိုပြုတတ်သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တဒါ၊ထို အခါ၌၊ဣဒေ၊ဤသာသနာတော်၌၊သောတာဒိသော၊ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရေဟန်းသည်၊ ဗျာယတိ။ အာရဒ္ဓဝီရိယ နိဗ္ဗာနုဗျာနှင့် ဝင်းစား၏၊ တဘော၊ ထိုဗျာနှင့်ချမ်းသာထက်၊ ပရေမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဝုတိ၊ပွေ့ ပျော်ခြင်းကို၊နုဝိန္ဒတိ၊မရ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သိ၊ရှုတ်ဆို၏၊ ။

☰ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့တွင်၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ပဒယောဇနာ မုခေန၊ပုဒ်ကိုယှဉ်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ပဌမဂါထာယ၊ပဌမဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပရိပါကော၊ရင့် ကျက်ခြင်းသည်၊ ဘေဒါမရဏာသိသေနစ၊ဘေဒါမရဏကိုအဦးပြုသဖြင့် လည်း၊ ဇိဏ္ဏေ၊ ဤအရာ၌၊ ဇရာမရဏာဝင်္ဂေ၊ ဇရာမရဏာ ရှိကုန်သော၊ ဝမ္မာ၊တရားတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တယိဒံ၊ထံဟူ၏ ဇရာမရဏံ၊ ထိုဇရာမရဏာကို၊ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊အာဝိဒ္ဒသု၊ မသိကုန်သော၊ ယထာ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ အဓိဂန္တွာ၊ မသိကုန်သော၊ ယဏ္ဍယတ္ထိ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓပဋ္ဌကေ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊သိတာ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလ္လိနာ၊ ငြိကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တံဟုဒုက္ခံ။ ဤဒုက္ခသည်၊ဇော်ကား၊ ဤမျှသာတည်း၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာသည်၊ ဟုတော၊ ဤထက်၊ ဘိယျော၊အလွန်သည်၊ နဟောတိ။ဖြစ်၊ ဟုကိ၊ဤသို့၊ ဝိပဿ နာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပရိစာနိတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၍၊ ဟုဝဟုမတ္တံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊သတော၊သတိရှိသော။သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်အ ခြင်ရှိသော၊ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ရေဟန်းသည်၊ ယဒါယတ္ထိ ကာလေ၊အကြင်အခါ၌၊လက္ခဏရူပနိဗ္ဗာနုအာရုံမြဲရူပနိဗ္ဗာနေန၊လက္ခဏရူ ပနိဗ္ဗာနုဗျာနှင့်အာရုံမြဲရူပနိဗ္ဗာနုဗျာနှင့်ဖြင့်၊ ဗျာယတိ၊ဝင်စား၏၊ တတော၊ဝိ

ပဿနာရုတိတောစ၊ထိုဝိပဿနာဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းထက်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဖလရုတိတောစ၊ မဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်း ထက်လည်းကောင်း၊ပရေမ တရံ၊လွန်မြောက်သော၊ရုတိ၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နိဗ္ဗာန်တိုနပဋိလဘတိ၊မရ၊ ၊ ယတောယတော၊အကြင်အကြင်အခါ၌၊ ခန္ဓာနှုန်း၊ခန္ဓာတို့၏၊ဥဒယဗ္ဗယံ၊အ ဖြစ်အပြောက်ကို၊ သမ္မတိ၊ သုံးသပ်၏၊အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊တံထိ နိဗ္ဗာန်ကို၊ဝိဇာနတဲ်ဝိဇာနန္တာနုန်း၊သိကုန်သော ဗုဒ္ဓိ(လ်)တို့အား၊ပီတိပါမောဇ္ဇ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊လဘတိ၊ ရု၏၊ ပထဝျာ၊မြေအလုံးကို၊ ဂေါရုဇ္ဇေနစ၊ဂေါရာဇာမင်းအဖြစ်ထက်ဝင်း၊သဂ္ဂဿ၊နတ်ပြည်ကို၊ဂမနေ နစ၊သွားရခြင်းထက်ဝင်း၊သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေနစ၊ အလုံးရုံသောသောက ကိုအုပ်စိုးရခြင်းထက်ဝင်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိမိုလ်သည်း ဝရံ၊ဖြတ်၏၊ဣတိဇေဝံ၊ဤသို့၊ပရိညာဘိသမယမုခေန၊ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို အာရုံးပြုသဖြင့်၊ဝိဝေကရုတိ၊ဝိဝေကခ်ိန်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြ ပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယာဝအခါ၌၊ ပဟာနာဘိသမယာဒိမုခေနဝိ၊ ပဟာနာဘိသမ ယာအစရှိသည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊တံ၊ ထိုပဟာနာဘိသမ ယာအစရှိသည်ကို၊ဒဿေတုံ၊ ဗြဲခြင်းငှါ၊ဒုတိယာဒိကာ၊ ဒုတိယအစရှိကုန် သော၊တိသော ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုရ၏၊ တတ္ထ၊ထို ဂါထာတို့၌၊ဒုက္ခသော ဝဟာနိ,ဒုက္ခသော ဝဟာနိ'ဟူသည်ကား၊ အာဟာနိ' ပဝတ္တိ'ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဒုက္ခသော၊ဆင်းရဲကို၊နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတတ် သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဝိသတ္တိကန္တိ၊ ဝိသတ္တိကံ'ဟူသည်ကား၊တဏှံ၊တဏှာကို၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သား၊ထိုတဏှာ သည်၊ဝိသဒူ၊ဖြန့်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသာလာ၊ ကျယ်ဖြန့်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တကာမည်၏၊ ဝိတဏ္ဍတိ၊ ကြံတတ်၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသံဝါဒိကာ၊ချွတ် ယွင်းသောစကား၊ကိုဆိုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ဝိသံ၊အဆိပ်ကို၊ဟရတိ၊ဆောင်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ဝိသတ္တိကာ၊ဝိသတ္တိကားမည်၏၊ဝိသမူလာ၊အဆိပ်တည်း'ဟူ သောအမြစ်ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည် ၏၊ဝိသဖလာ၊ အဆိပ်'ဟူသောအသီးရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ဝ သတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကာမည်၏၊ ဝိသပရိဘောဂါ၊ အဆိပ်'ဟူသောအသုံး ဆောင်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝိသတ္တိကာ။ဝိသတ္တိကာမည်

ဏီ။ဝါ၊တနည်းကား၊သာပနဝိသဒှာ၊ထိုတဏှာသည်၊ရူပေ၊ရူပါရုံ၌လည်း
ကောင်း၊သဒ္ဒေ၊ သဒ္ဒါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေ၊ဂန္ဓာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ရ
သေ၊ရသာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်းကောင်း၊ဓမ္မေ
ဓမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ကုလေ၊ အမျိုးဌာ လည်းကောင်း၊ ဂဏေ၊ဂိုဏ်ဌာ
လည်းကောင်း၊ဝိသဒှာ၊ဗြဲနှံသည်တို့ကို၊ဝိသဒ္ဒိကာတိ၊ ဝိသဒ္ဒိကာဟူ၍
ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏၊ ပပဉ္စသင်္ခါတဒုက္ခာဓိဝါဟိနိုဿ၊ ပပဉ္စသင်္ခါတဒုက္ခာဓိ
ဝါဟိနိုံ ဟူသည်ကား။သတ္တသန္တာန်၊သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ကို၊သံသရေ
သံသရာ၌၊ပပဉ္စေနိ ဝိဏ္ဍာရေနိ၊ခဲ့ကတိတ်ကုန်၏။ဆုတိတသွာ၊ထို့ကြောင့်
ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စမည်ကုန်၏၊ရာဂါဒယောစ၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မာနာဒယောစ၊ မာနအစရှိသော တရားတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊တေဝေ၊ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်၊ ပဝတ္တိတဒုက္ခဿ၊ဖြစ်စေ
အပ်သောဆင်းရဲ၏၊ သယံဘူနဋ္ဌေန၊အပေါင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊သံ
ဃာဒိသဒေဝထပရိဠာဟာသဘာဝတ္တာ၊ ပေါင်း၍ပူလောင်ခြင်း ပူအိုက်ခြင်း
နှင့်တကွဖြစ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုက္ခဠာ၊ဆင်းရဲလည်း
မည်၏၊ဆုတိတသွာ၊ ထို့ကြောင့်၊ပပဉ္စသယံဘူဒုက္ခံ၊ ပပဉ္စသယံဘူဒုက္ခ
မည်၏၊တသ၊ထိုပပဉ္စသယံဘူဒုက္ခကို၊အဓိဝါဟာနတောနိဗ္ဗတ္တနတော၊ဖြစ်
စေတတ်သောကြောင့်၊ ပပဉ္စသံဃာဒုခဓိဝါဟာနံ၊ ပပဉ္စသံဃာဒုခဓိဝါ
ဟာနမည်၏၊ ဝဏ္ဏပဟာတ္တိဿနာတိ၊ တဏှံပ ဟာတ္တိဿဟူသည်ကား။ အရိယ
မဂ္ဂေန၊အာရိယာမဂ်ဖြင့်၊သမုစ္ဆိန္ဒိတ္တာ၊ဖြတ်၍၊သိဝန္တိ၊သိဝံဟူသည်ကား၊
ခေမံ၊ဘေးမရှိသော၊ အခေမကာရာနံ၊ ဘေးရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော
ကိုးလသာနံ၊ကိလေသာတို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နနေန၊ဖြတ်သဖြင့်၊တေဘူ၊ထိုကိ
လေသာတို့သည်၊ အနုပ္ပဒ္ဒုတံ၊မနှိပ်စက်အပ်၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပတ္တိဒ္ဒိအာဒီနံ၊ သမ္ပတ္တိဒ္ဒိအစရှိသည်တို့၏၊ဝ
သေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဒ္ဒိစတုရင်္ဂါ၊ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ
ဖြစ်၍၊အရိယော၊ အာရိယာဝဋ္ဋိ(လ်)ကို၊နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနသို့၊ဂမေတိ၊ရောက်
စေတတ်၏၊ ဆုတိတသွာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒ္ဒေစတုရင်္ဂဝိဒိနံ၊ဒ္ဒေစတုရင်္ဂဝိဒိနံ
မည်၏၊ဝါထသာသုခတ္ထံ၊ ဝါထာရှတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ဤဝုဒ္ဓ
ဝိဘတ္တိအလောပေါ၊ ဝိဘတ်မကြေခြင်းကို၊ကတောပြုအပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့
ဒ္ဒေဗ္ဗဲ့ ဗုတ်အပ်၏၊ ရူပူပဝတ္တိ မဂ္ဂါဒီသု၊ ရူပဝတ်သို့ ဖြစ်ကုန်စ တတ်သော
အကြောင်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ မဂ္ဂေသု
အကြောင်းတို့ထက်၊ ဥတ္တမတ္တာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂုတ္တမံ၊

မင်္ဂုတ္တာမမည်၏။ တောနေ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မင်္ဂါနဒီကောသေဠာတိအာဒိ။ မင်္ဂါနဒီကောသေဠာ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့ကို၊သောဓနတော၊သုတ်သင်တတ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနမည်၏၊ပညာယပသိတ္တာတိ၊ပညာယပသိတ္တာဟူသည်ကား၊ပဒီဝေ ဝေပညာ။ပဒီဝေဝေပညာကို၊ဘာဝနာဘိသမယဝသေန၊ ဘာဝနာဘိသမယ ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊အာဘိသမေစ္စ၊ ထိုးတွင်း၍သိ၍၊ဖြော၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊သော ကဟောတူနုံ။သောကတည်းဟူသောအကြောင်းတို့၏၊ အဘာဝတော။မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ .ဝုဋ္ဌလသဿစ၊ဝုဋ္ဌိလိ်အား၊လည်း၊ သောကဘာဝ ဟောတုတော၊ သောကဖြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သောကော၊ သောကသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ အသောကံ၊အသောက မည်၏၊ တထာ၊ထို့အတူ၊ ဝိဂတရာဂါဒိရုဇ္ဇော၊ ရာဂကင်းခြင်း၏အစရှိ သည်၌တပ်ခြင်းသည်၊ ဝိရုဇ်၊ဝိရုဇမည်၏၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော၊ပဋ္ဌ ယေန၊အကြောင်းသည်၊သင်္ခါ၊ဖြူဖြင်ခြင်းသည်၊နေ၊မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်၊အာသင်္ခါ၊ အာသင်္ခါတမည်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ကိ လေသာနံစ၊ ကိလေသာတို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲ၏လည်းကောင်း။ဂုပသမဘာဝတော၊ငြိမ်းရာ၏အဖြစ် ကြောင့်၊သံသာရေ၊ဒုက္ခဋ္ဌိတေ၊ သံသရာဆင်းရဲ၌ငြိုးငွေ့ကုန်သောသူတို့ သည်၊ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတော၊အဓိဂန္တဗ္ဗတော၊ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သန်လို့၊ငြိမ်းအေးသော၊ပဒ်။နိဗ္ဗာန်ကို၊သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေ သမလေဟိ၊ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးတို့မှ။သတ္တသန္ဓာ နသ၊သတ္တဝါသန္ဓာန်ကို၊သောဓနနိမိတ္တတ္တာ၊သုတ်သင်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးတို့မှ သတ္တဝါတို့ကို သုဘ်သင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ သန္ဓိကိရိ ယာဘိသမယဝသေန၊ သန္ဓိကိရိယာဘိသမယ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အာဘိ သမေတိ။သိ၏၊ဟိသစ္စံ၊ဒုနှစ်၏။ဗဟုက္ခတ္တုံ၊အကြိမ်များစွာ၊နိဗ္ဗာနံ။နိဗ္ဗာန်ကို အာရေဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊သန္ဓိကိရိယာဘိသမယံ၊သန္ဓိကိရိယာဘိသမယကို ပဝေဘေတွာ။ဖြစ်စေသောဝုဋ္ဌိလိ်၏၊အာလမ္ဗဏော၊အာရုံ၌၊လ ဒ္ဓမာနဝိ သေသာကုံ၊ရှေအပ်သောအထူးကို၊အာလမ္ဗိတဗ္ဗော၊အာရုံပြုအပ်သောတရား၌၊

အာရောပေတွေ၊တင်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု။ဆိုအပ်၏၊သံယောဇနာသင်္ခါတာနှင့် သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ဗန္ဓနာနှင့်၊အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ဆေဒနုတော ဖြတ်တတ်သော၊ကြောင့်၊သံယောဇနုဗန္ဓနဆ္ဆိဒ်၊သံယောဇနုဗန္ဓနဆ္ဆိဒမည်၏ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣဏ္ဍ၊ဤအရာ၌၊နိမိတ္တံ၊နိမိတ်ကို၊ကတ္တုဘာဝေန၊ကတ္တာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ဥပစာရိတံ၊ တင်ဆား၊အပ်၏၊ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ဟူမူ ကား၊အာရိယဘာဝကရောနိ၊ အာရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊သစ္စာ နိ၊သစ္စာတို့သည်၊ အာရိယသစ္စာနိ၊အာရိယသစ္စာမည်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ လည်း၊ကောင်း။ဝုရိမဂါထာသုယထာ၊ခေးဂါထာတို့၌ကဲ့သို့၊ပေဒါ၊အကြင် အခါ၌၊ ဗျာယတိ၊ဝင်စား၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တဟော၊ထိုဗျာနှင့်ဖြင့်မွေ လျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ရုတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နု ဝိန္ဒတိ၊မရ၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း၊တည်း၊ ဧဝံ၊ဤ သို့၊ဣဒု၊ဤဗျာနှင့်၌၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဘာဝေတိ၊ပွါး၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ ၌၊တဟော၊ထိုဗျာနှင့်မွေ့လျော်ခြင်းထက်၊ပရမတရံ၊လွန်ဖြတ်သော၊ရုတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မရ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယော ဇနာခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရော၊ မထေရ၏သည်၊ စတ္ဘိဂါထာဟိ၊ ခေး၊ဂါထာတို့ဖြင့်၊အနုတ္တာနိ၊အနုတ္တတို့ကို၊အနုသရိတ္တာ၊ အာဘန်တလ ပဲအောက်မေ့၍၊ စတုသစ္စပဋိဝေဓကိတ္တနေန၊ လေးပါး၊သော သစ္စာတို့ကို ထိုးတွင်း၍သိခြင်းကိုကြား၊သဖြင့်၊အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရိတ္တာ၊ ကြား၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ဝသိတဗ္ဗာနုသ၊ နေအပ် သောအရပ်၏၊ဝိဝိတ္တဘာဝေန၊ဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဗါသုကံ၊ချမ်း သာခြင်းကို၊ဒယော၊ဣသော၊ကြာ၊ပြီလိုရကား၊ယဒါနုဘောတိ၊အာဒီကာဂါထာ၊ ယ ဒါနုဘေ၊ဤသို့အစဖြင့်သော၊ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါ ထာတို့၌၊နုဘောတိ၊နုဘေဟု သည်ကား၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ သိနိုဒ္ဓ ဂန္ဓိရနိ၊ရွှေသတ္တုယား၊ပြေပြစ်နက်နဲသော အသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မေဃောယေဝ၊ဗိုလပ်သည်သာလျှင်၊ဒုဒ္ဒိတိ၊ချုန်းခြင်းကြိုးခြင်းမည်၏၊မေ ဃဒုဒ္ဒိဘိ၊ပြေပြစ်နက်နဲသော ဗိုလပ်သည်သာလျှင်ချုန်းခြင်း ကြိုးခြင်း၊သ မန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ပဿရတ္တိ၊ယိုစီးကုန်သော၊ဝါရောတိ၊အာရင် တို့ဖြင့်၊အာကုလာ၊ဖြစ်းကုန်၏၊ဣတိ၊ထို့ကြောင့်၊ ဝါရာကုလာ၊ဝါရာကု လာမည်ကုန်၏၊ဝိဟာဂါနံ၊ဌက်တို့၏၊ ဂမနမဂ္ဂတ္တာ၊ သွားရာခရီးဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟာဂ်ပထော၊ ဌက်တို့၏ သွားရာခရီး ဖြစ်သော၊နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊

ကတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား။ ချာနရတိတော၊ ချာန်ဖြင့်မွေ့လျော်
ခြင်းထက်၊ကုသုမာ၀ကုလာနန္တိ၊ကုသုမာ၀ကုလာနံဟူသည်ကား၊ တရုဏာ၀
ယေဟိ၊ဣရုယ်သောသူဘို့သည်၊ဝဋ္ဋကကုသုမေဟိ၊ဆွဲအပ်သော၀တ်ပန်း
တို့ဖြင့်၊ သမောကိဏ္ဏာနံ၊ဖြိမ်းကုန်သော။ ဝိစိတ္တ၀ါနေယျ၀ဋ်သကာနန္တိ၊
ဝိစိတ္တ၀ါနေယျ၀ဋ်သကာနံဟူသည်ကား၊၀ေနေ၊ တောဠိ၊ ချာကတ္တာ၊ဖြစ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊၀ါနေယျာနိ၊တောဠိဖြစ်ကုန်သော၊ ၀နဝုပ္ပါနံ၊တော
ပန်းတို့သည်၊တောသံ၊ထိုဖြစ်တို့အား။ ဝိစိတ္တာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော
၀ါနေယျာနိ၊ တောဠိဖြစ်ကုန်သော၊ ၀ဋ်သကာနိ၊ဦးဆောက်ပန်းတို့သည်
သတ်တို့၊ဂိုကုန်၏၊ဇာတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ဝိစိတ္တ၀ါနေယျ၀ဋ်သကာ၊ဝိစိတ္တ
၀ါနေယျ၀ဋ်သကာမည်ကုန်၏၊နဒီယောဖြစ်တို့ကို၊လတ္ထနန်တို့ရှောင်ကုန်၏၊
တာသံနာနာ၀ိ၀ေ၀နဝုပ္ပ၀ဋ်သကာနံ၊ ထိုအထူးထူး အပြားပြား ကုန်သော
တောဠိဖြစ်သောဦးဆောက်ပန်းဂိုကုန်သောဖြစ်တို့၏၊ ဇာတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊ ဟေ သား၊ထိုရဟန်းအား၊ ဥတ္တရိမနုဿ၀ေ
၀ေသေ၊ ဥတ္တရိမနုဿ၀ေ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သုန္ဒရော၊ကောင်းသော၊မ
နော၊စိတ်သည်၊အတ္ထိ၊ဂိ၏၊ဇာတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သုမနော၊သုမနမည်
၏၊ချာယတိ၊ချာနဝင်စား၏၊နိသိ၀ေတိ၊နိသိ၀ေဟူသည်ကား၊ ရတ္တိ။ညဉ့်
၌၊ရဟိတမ္ဘိတိ၊ရဟိတမ္ဘိဟူသည်ကား၊ ဝုဠ္ဠာရာ၊ယော၊ မိုးရေအယင်တို့
သည်၊ ပဿရာ၊ယော၊ယိုစီးသည်ဖြစ်၍။ ပဿ၀ရန္တေ ၀ဿန္တေ၊ ရွာသည်ဂို
သော်၊ဒါဠ္ဌနောတိ၊ဒါဠ္ဌနောဟူသည်ကား၊သိဟဗျာဒယော၊ခြင်္သေ့ကျား
အစရှိကုန်သော၊ဥပဏ္ဍမာ၊လုံ့လပြုကုန်သော၊သတ္တာ၊ သတ္တ၀ါတို့သည်၊
ဟိသစ်ုမ္ပန်၏၊တော၊ထိုခြင်္သေ့ကျား အစရှိကုန်သောသတ္တ၀ါတို့သည်၊ဒါ
ဠ္ဌ၀ရာ၊ အစွယ်ဟူသောလက်နက်ရှိကုန်၏၊ ဒါဠ္ဌနောတိဣဒံ၊ဒါဠ္ဌနောဟူ
သောဤစကား၊ကို၊ ဇနုဝိ၊ဝကဒဿနတ္ထံ၊ လူတို့ဖမ်းတတ်သည်၏အဖြစ် ကို
ဖြတ်ခြင်း၌။ဟိတံ၊ ပုဗ္ဗာစရိ၏၊ဝိတက္ကေဥ၀ရ၌ဝိတက္ကေဥ၀ရ၌ဟူသည်
ကား။ အတ္ထနော၊ ဝိ၀ိ၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒိကော၊ ကာမဝိတက်အစရှိကုန်
သော၊ ဝိ၀ိ၀ိတက္ကော၊ ဝိ၀ိ၀ိတက်တို့ကို၊ ပဠိ၀ဏ္ဏ၀ေလေန၊ ဆန့်ကျင်
တက်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ နိသေ၀ေတွာ၊ တား၊ဖြစ်၍၊ အတ္ထနောတိ ဣဒံ၊
အတ္ထနောဟူသော ဤ၀ုဒ်ကို၊ ဝိန္ဒတိတိ ဣဒမိနာ၊ ဝိန္ဒတိဟူသော ဤ ၀ုဒ်နှင့်
ယောဇနာတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏။ တ၊တော၊ ထိုချာန်ချမ်းသာထက်၊ ပ၊မ၊တ၊ရုံ
လွန်ဖြတ်သော။ရုတိ ၊မွေ့လျော်ခြင်း၊ကို၊အတ္ထနော၊ ဝိ၀ိအား၊နဝိန္ဒတိ၊မ၊
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ နဂန္တုရေ့တိ၊

နာဂန်ရေ ဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌာန်ရေ၊ တောင်ကြားခ္ခ။နဂါဝန်ရန်၊ နဂါ
ဝရုံဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌာန်ရုံတံ၊တောင်ရှုကို။ဝါ။တနည်းကား၊ပဋ္ဌာရုံ၊တောင်
ရှိုင်းကို၊ သမသီတောတိ၊ သမသီတော ဟူသည်ကား၊ နိသီတော၊
ဖြိ၍ဥပဂတော၊ကပ်၏၊ ဝိတဒ္ဒရောတိ၊ ဝိတဒ္ဒရောဟူသည်ကား၊ ဝိဂတ
ကိလေသ ဒရုထော၊ ကင်းသော ကိလေသာဟူသော ပုထောင်ခြင်းရှိ
သော၊ ဝိတခိုးလောတိ၊ ဝိတခိုးလောဟူသည်ကား၊ ပဟီနစောဝိုးသော၊
ပယ်အပ်ပြီးသော စောဝိုလစ်သော တံသင်းရှိသော၊ လေဝိုလသော
ကနာသနောတိ၊ မလဝိုလသော ကနာသနော ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနှင့်
ရာဂအစရှိကုန်သော၊ မာလာနှင့်၊ အညစ်အကြေးတို့၏၊ ပဋ္ဌန်း၊ငါးပါးကုန်
သော၊ စောဝိုလာနှင့်၊ စောဝိုလတို့၏၊ ဥာတိ ဝိယောဂါဒိဟောတု
ကသာ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွေကွင်းခြင်းစသော အကြောင်းရှိသော၊ သော
ကသာ၊စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ပဘာယကော၊ ပယ်ဖျောက်တတ်သည်၊ နိဂ္ဂဠော
တိ၊နိဂ္ဂဠောဟူသည်ကား၊အာဝိဠာ၊အာဝိဠာကို၊အဂ္ဂဠံ၊အဂ္ဂဠဟု၏၊ဝုစ္စတိ
ဆိုအပ်၏၊နိဗ္ဗာနဝုရုပဝေသနနိဝေဏောတော၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော၌ဖြိုင်ခြင်
ခြင်းခ္ခိတားဖြစ်တတ်သော၊တဒဘာဝတော၊ထိုအာဝိဠာ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊
နိဂ္ဂဠော၊နိဂ္ဂဠမည်၏၊ နိဗ္ဗာနကောတိ၊နိဗ္ဗာနကောဟူသည်၊ နိတဏှာ၊
တဏှာမရှိသည်၊ ဝိသလ္လောတိ၊ ဝိသလ္လောဟူသည်ကား၊ ဝိတရာဂါဒိ
သလ္လား၊ရာဂအစရှိသောပြောင့်မှကင်းသည်၊ သဗ္ဗာသဝေတိ၊ သဗ္ဗာသ
ဝေဟူသည်ကား၊ကာမာသဝါဒိကော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗေ
ဝိအာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရား၊တို့ကိုလည်း။ ဗျန္ဓိကတော
တိ၊ဗျန္ဓိကတောဟူသည်ကား၊ဗျန္ဓိကတာဝိ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်
ကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဝိဂတန္တေ
ကင်းသည်တို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒ္ဌတော၊ တည်၏၊ဒိဋ္ဌဓမ္မေ သုခဓမ္မော ချမ်း
သာသောသာဘော်ခ္ခ။သုခဝိဟာရဇ္ဈာန်။ချမ်းသာစွာနေခြင်းအာကျိုးဌ၊ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ဗျာယတ္တိ၊ဝင်စား၏၊တာတော၊ထိုဗျာနှ်ချမ်းသာ၌မွေ့လျော်
ခြင်းထက်၊ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊
မရှုမှတ်အပ်၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဧကပုဒ်ပန
ဤသို့လျှင်၊ဝတ္ထု၊ဆိုခ့်၊ထေရောဘုတမထေရ်သည်၊ဒုဗဂဂရကိတိရုမေ
ဂ၊ အဗဂဂရကိမြစ်ကမ်းသို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ။
ဘုတဗ္ဗေရုဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘုတမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊

ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊နာနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ နဝနိပါတ်အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိ
တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃၄-ကာဠဒါယိဇွေရဂါထာ၊

ဒသနိပါတေ၊ဒသနိပါတ်၌။အဂါရိနောတိအာဒိကာ၊ အဂါရိနေးဤသို့
အစဖြစ်သော ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ
သော၊ကာဠဒါယိဇွေရသား၊ ကာဠဒါယိမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
တည်း။အယဉ္စိ၊ဤကာဠဒါယိမထေရ်သည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဘုရားလေ။
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတီနဂရေ၊ဟံသာဝ
တီပြည်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုး၊အိမ်၌။နိဗ္ဗတ္တော။ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊မေတ္တေယ္ယနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊သုဏန္တော၊နာစဉ်၊
ကေသဝိကျွန်း၊ တားယောက်သော ရဟန်းကို၊ ကုလပသာဒကာနံ၊ အမျိုးကို
ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်
သောအရာ၌ဌပေနာ်။ ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိသွာ၊မူးမြင်ရ၍၊ တဏ္ဍိ၊ ထိုတေဒဂ်အားလျော်သော၊ အဘိနိဟာရကမ္မံ၊
ဆုတောင် ခြင်းအမှုကို။ကတ္တာ၊ပြု၍၊တံဌာနနှုန်ရံ၊ထိုအရာထူးကို၊ပဏ္ဍိ
တောင့်တ၍။ သော၊ထိုသူသည်၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံ
သရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။အာရာဓံ၊ဝါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တသ၊
ဘုရားလောင်း၏၊မဟာဘုကုန္ဓိယံ၊ယော်၊တော်ဝပ်၌ပဋိသန္ဓိဂဟဏဒိဝသေ
ပဋိသန္ဓေယူတော်မူသောနေ့၌၊ကဝိလဝတ္ထုဗြဟ္မဏိယော၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌
သာလျှင်၊အာမစ္စဂေဟေ၊အာမတ်အိမ်၌၊ပဋိသန္ဓိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏။
ဗောဓိသတ္တော်နှင့်ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သန္ဓိ၊တကွ၊ကေဒိဝသံယော၊ တနေ့
တည်း၌သာလျှင်၊ ဇာတော၊ဖွား၏၊တံဒိဝသံယော။ ထိုဖွားသောနေ့၌သာ
လျှင်၊ဒုကုလစရမ္ဘေ၊ ဖွဲ့ပြုပုဆိုးအခွေ၌၊နိပ္ပန္နာပေတွာ၊အိပ်စေ၍၊ ဗောဓိ
သတ္တသ၊ဘုရားလောင်း၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊အလုပ်အကျွေးအလို့ငှါ၊ နယံ်သ၊
ဆောင်ကြကုန်၏၊ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ဗောဓိသတ္တော်နှင့်ဘုရားလောင်းနှင့်၊ သန္ဓိ၊
တကွ၊ ဗောဓိရုက္ခော၊ ဗောဓိပင်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဟုလ မာတာ၊
ယသောဓရာသည်လည်းကောင်း၊စတ္တာရောနိဓိ၊ လေးလုံးသောရွှေအိုးကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာရောဟနိယဟတ္ထိ၊ ဖီးတော်ခံသည်လည်း

ကောင်း၊ အသကဏ္ဍကော၊ ကဏ္ဍကဖြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်ရင်း၊ ကာဠဒါယိ၊ကာဠဒါယိသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ဤရုနစ်ပါးတို့သည်၊ ကေဒိဝသံယောဇ ။တနေ့တည်းခ်ိသော်လျှင်၊ ဧကတာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဟဧကတာနာမ၊ တကွဖြစ်ကုန်သည် မည်ကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အထ၊ထို့နောင်မှ၊ အသ၊ထိုကာဠ ဒါယိအား၊နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်ပေးသောနေ့၌၊ သကလနဂရေ၊ အလုံးရုံသောမြို့အား၊ဥဒဂ္ဂစိတ္တဒိဝသဝေ၊သန့်၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိသော နေ့၏အဝွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဧကတတ္တာ၊ဖွား၊သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒါယိတ္တေ၀ နာမံ၊ဥဒါယိဟူသောအမည်ကို၊သာလျှင်၊ အကံသု၊မှည့်ကြကုန်၏၊ ထော ကံ၊အနည်းငယ်၊ကာဠမာတုကတ္တာ၊ ဖြည်းသောအသံ၊ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ကာဠဒါယိတိ၊ကာဠဒါယိဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှား၏၊ဗောဓိ သတ္တေန၊ဘုရားလောင်းနှင့်၊သင့်၏။တကွ၊ကျွမ်းကျင်ခ်ိ။ သူငယ်တို့၏ကစား ခြင်းကို၊ကိဠန္တော၊ကစားလျက်၊ ဝုဒ္ဓိ ။ကြီးပွါးခြင်းသို့၊အဂမာသိ၊ရောက် ၏၊အာပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ထောကနာထေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ဖြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကို၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက် ၍၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ဘုရား၊အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက် ၍၊ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကေ၊ လည်စေအပ်သောဖြတ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ဥပနိဿယ၊အမှီပြု၍၊ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာ ဇာ၊သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၊သည်၊ထံပဝတ္တိ်၊ထိုအကြောင်းကို၊သတ္တာ၊ကြား၍၊ ပုရိသသဟဿသမဂ္ဂ၀ါရံ၊ ယောဇျားတထောင် အဖြိုးရံရှိသော၊ ဇော် အမ်စ်၊တယောက်သောအမတ်ကို၊မေ၊ငါ၏၊ပုတ္တံ၊သား၊ကို၊ဒဿေ၊ဣဂ၀ိလ ဝတ်ပြည်သို့၊နေတိ၊ဆောင်ခဲ့လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပေသေတိ၊စေ၏၊သော၊ထို အမတ်သည်၊ ဓမ္မဒေသနာ၀ေလာယ၊ တရား၊ဟောတော်မူသောအခါ၌၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကြက်၊အသံတော်သို့၊ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ ပရိသပရိ ယာ၊နှုန်း၊ပရိသတ်၏အစွန်း၌၊ ဋ္ဌိတော၊တည်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊နာ၍၊သပရိသော၊ပရိသတ်နှင့်တကွ၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊ အထ၊ထို့နောင်မှ၊ နေ၊ထိုသူတို့ကို၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခေ၀ေါ၊ရဟန်းတို့၊ ဧထ၊လာကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထံ၊လက်ကို၊ပသာရေတိ၊ဆန့်၏၊သဗ္ဗေ၊အလုံးရုံကုန်သောသူတို့သည်၊ တံခဏံယေ၀၊ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီ၀ရ၀ရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီး

သောသပိတ်သက်နှိုးကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝဿသတိကဏ္ဍရာဝိယ
အဝါတရာပြေပြီးသောမထေရ်တို့ကဲ့သို့။အဟောသုံ။ဖြစ်ကြကုန်၏၊အရဟာတ္တံ
အရဟာတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တိတောဝ၊ရောက်သည်မှ။ ၄ဌာယေ။စ၍၊ဒေဝိယာ၊ အရှိ
ယာဝုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ မဏ္ဍိတ္ထာဝ၊လစ်လျူရှုကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏၊တသွား ထို့ကြောင့်၊ရည်ရွယ်မင်းကြီးသည်၊ ပဟိတသာသနံ။
စေအပ်သောသတင်းစကားကို၊ ဒသဗလဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ နှုတ
ထေသို၊မေးလျှောက်၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ ဂတာဗလကောဠကော၊ သွား
သောစပ်သည် အပေါင်းသည်၊ နေဝအာဂန္တွတိ၊ မပြန်လာ၍ သာသနံ။
သတင်းစကားကို၊ နဿုယျတိ၊မကြား၊ဟူတိ၊၏သို့။ အပရေ့ဖြို့၊တပါးလည်း
ဖြစ်သော၊ အမစ္စံ၊အမတ်ကို၊ ဝုဒိသဟသေန၊"ယောကျ်ားတ,ထောင်နှင့်။
ပေသေသိ၊စေ၏။တဖြို့၊ထိုအမတ်သည်လည်း၊ တထာ၊ထို့အတူ၊ပဋိပန္နော
ကျင့်သည်ရှိသေ၏။ အပရံ၊တပါး၊သောအမတ်ကို၊ဟူတိ၊ခေါ်၊၏သို့။ နဝဟိ
အမစ္စေဟိ၊ ကိုးယောက်သော အမတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဝဝုဒိသ
သဟဿေန၊ကိုးထောင်သောယောကျ်ားတို့ကို၊ပေသေသိ၊စေ၏၊သင့်ဥပ
အလုံးရုံ၊သော သူတို့သည်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ။
ရောက်၍။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ
ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ စိန္တေသि။ တွေ့၏၊ ကိ'စိန္တေသိ။ အာဘယ်သို့ကြံသ
နည်း၊ဟု၊ကား၊၍မှ၊လောက်ကုန်သော၊ဇနာ၊လူတို့သည်။ မယိ၊ငါ၌၊သိုနေ
ဟာဘာဝေန၊ချစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသဗလဿ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊
ဣဒ၊၍ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊အာဂမနဋ္ဌာယ၊ကြွလာခြင်းအကျိုးငှါ၊ကိန္တု
တစုံတခုကိုမှ၊ နကထယိ'သု၊မလျှောက်ကြကုန်၊ အယံခေါ၊ပနဥဒါယိ၊၍
ဥဒါယိသည်ကား၊ ဒသဗလေန၊မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမဝယော၊တူသော
အရွယ်ရှိ၏။ သဟပံသုကီဠိကော၊ အာတူတကွမြေမှုံကစား၊တတ်တည်း။
မယိ၊ငါ၌လည်း၊သိနေဟာဝါ၊ချစ်ခြင်းရှိ၏၊ဟူမံ၊၍ဥဒါယိကို၊ပေသေသော
ဓိ၊စေအံ့၊ဟူတိ၊၍သို့ကြံ၍၊ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊ တာတာ၊အမောင်
ဥဒါယိ၊တို့၊သင်သည်၊ဝုဒိသသဟဿသပရိဝါရော၊ ယောကျ်ားတထောင်
အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ဂန္ဓာ၊သွား၍၊ဒသဗလံ'မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ အာနေ
ဟိ၊ပင့်ဆောင်လော၊ ဟူလို၊၍သို့။ဝတွာ၊ဆို၍၊ပေသေသိ၊စေ၏။ ဒေသာပန
ထိုကာဠဒေဝိယိသည်ကား၊ဂန္ဓွန်ကြီ၊သွားသည်ရှိသေ၏၊ဒေဝ၊အာရှင်မင်း
မြတ်၊အဟံ'အကျွန်ုပ်သည်၊ပဗ္ဗဇိတုံ'ရဟန်းပြုခြင်း၊ငှါ၊သစ္စေလဘိဿာ'မ
ဟုကယ်၍ရသည်ဖြစ်အုံ့၊ဝေ'၊၍သို့ရသည်ရှိသေ၏၊ အဟံ'အကျွန်ုပ်သည်၊

ဘဝဝန်း၊ပြိတ်စွာဘုရားကို၊ဆွမ်း၊ဤကဝိယဝတ်ပြည့်သို့၊နေသာမိ၊ဆောင်အုံ၊ဆွတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထား၊ဆိုချီ၊ဗုဒ္ဓယံကိုပို့၊အမှတ်မရှိတရုံတခုကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ မမ၊ငါ၏၊ဝုတ္တံ၊သား၊ကို၊ဒသေသဟိ၊ပြုလော၊ဆွတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ဆိုသည်ရှိ သော်၊ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ဝင်ကွာ၊သွား၍၊သတ္တု၊ ပြိတ်စွာဘုရား ၏၊ ဝမ္မဒေသနာဝေလာယံ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌၊ ပရိသပရိ ယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်း၌၊ ဦးတော၊တည်လျက်၊ ဝမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာရ၍၊ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အရေဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ဗေဟိတိက္ခု၊ဘာဝေ၊ ဗေဟိတိက္ခု၊အဖြစ်၌၊ ပတိပ္ပာသိ၊တည်၍၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အပဒါ၊နေ၊ကာဠဒဲယိမထေရ်၏ အပဒါနိ၌၊ ၊

အဋ္ဌါနံ၊အဓွန်ရှည်သောခရီးသို့၊ပဋိပန္နသည်၊ကြွတော်မူ၊သော၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊စရ၊တော၊ကြွရှိလှည့်လည်တော်မူသော၊လောကဇေဋ္ဌသ၊ လူတို့၏အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဝုဗုဒ္ဓသ၊ပဒုမုတ္တရ၊ဖြိတ်စွာဘုရား၏၊ တဒါ၊ထို အခါ၌၊သုဖုလ္လံ၊ကောင်းစွာပွင့်သော၊ပဒုမ်စ၊ပဒုမာကြာကိုလည်း၊ကောင်း ဥပ္ပလံစ၊ကြာညိုကိုလည်း၊ကော၊ဝ်။ မလ္လိကဉ္စ၊ကြက်ရုံးကိုလည်း၊ကောင်း။ အဟံ၊ငါသည်၊ဂယ္ဟ၊ကိုင်၍၊ပရမန္နံ၊ဖြိတ်သောဆွမ်းကို၊ဂဟေတွာန၊ယူ၍ သတ္တု၊နော၊ဖြိတ်စွာဘုရား၏အား၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဒါသိ၊ပေး လှူပြီ၊ ။ မဟာဝီရော၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောဖြိတ်စွာဘုရားသည်၊သုတော ဇနံ၊ကောင်းသောဘောဇဉ်ဖြစ်သော၊ပရမန္နံ၊ဖြိတ်သောဆွမ်းကို၊ပရိဘုဉ်၊ သုံး၊ဆောင်း၊တော်မူ၏၊ တဉ္စဝုတ္ထံ၊ထိုပန်းကိုလည်း၊ဂဟေတွာန၊ ကိုင်တော် မူ၍၊သမ္ဗဒဿယိ၊နှစ်လိုစိတ်ဌာပြု၊တော်မူ၏၊ ။သော၊ထိုသူသည်၊ လော ကေ၊လောကဌ၊ဗုဒ္ဓံ၊အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တံ၊နှစ်သက်အပ်သော၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ ဇလစံ၊ရေဌဖြစ်သော၊ဥတ္တမံ၊ဖြိတ်သော၊ ယံဝုတ္ထံ၊အကြင် ပဒုမာကြာညိုပန်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ယံဥတ္တမံဝုတ္ထံ၊ ဆင်းနုံ့အနုည်းကျဉ်း ပန်းထက်ဖြိတ်သော အကြင်ကြက်ရုံးပန်းကိုလည်း၊ကော၊ဝ်။ အဒါသိ၊ပေး လှူ၏၊တေန၊ထိုသူသည်၊သုဒုက္ခရုံ၊အလွန်ပြုခဲစွာသောအမှုကို၊ကတံ၊ပြုပေ ၏၊ဆွတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဗဒဿယိ၊ နှစ်လိုစိတ်ဌာ ပြု၊တော်မူ၏၊ ။ယော၊အ ကြင်သူသည်၊ ဝုတ္ထံ၊ပန်းကို၊အဘိရောပေသိ၊ တင်လှူ၏၊ ပရမန္နံ၊ဖြိတ်သော ဆွမ်းကို၊ဧမ၊ငါ၏အား၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊ တံဝုဏ္ဏံ၊ထိ၊ကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ကိတ္တယိ၊သာမိ၊ကြား၊ပေအုံ၊ဘာသတော၊ဆိုတော်မူ၊သော၊မမ၊

ငါဘုရားရှင်၏ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သုဘာသဒေ၊နာကုန်လေး၊ ၊သော၊ထို
သူသည်၊ဒသအဋ္ဌကွတ်တို့၊တာဝဲ့ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ ဒေဝေါ့ဇော်နှတ်
မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဥပ္ပလဝဏ်၊ ကြာညိုသည်လည်း
ကောင်း၊ ပဒုမဝဏ်၊ပဒုမာကြာသည်လည်းကောင်း၊ တာဒုတ္တရိ၊ ထို့ထက်
အလွန်မလှကဘူး ကြက်ရုံးပန်းသည်လည်းကောင်း၊အသ၊ထိုသူ၏ဝုဏ္ဏ
ဝိပါဂေနှ၊ကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနေသမာယုတံ၊ နတ်ရုံ.နှင့်
ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဆဒနံ၊အမိုးကို၊ ကတ္တာ၊
ပြု၍၊တာဝတေ၊ထိုမျှလောက်သော အခါ၌၊ဝေဒယိသတိ၊ဆောင်လတ္တံ့။ ။
ပဌဝိသတိကွတ်တို့၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ။စကြဝ
တေးမင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဌသတ်၊အကြိမ်ငါးရာ၊ ပထဝျာ
ရဇ်၊ကေရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝသုဓံ၊မြေကို၊အာဝသိသ
တိ၊စိုးအုပ်လတ္တံ့။ ။ကပ္ပသတ သဟဿမှ၊ ကမ္ပာတသိန်း ဘက်၌၊
သြက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ သြက္ကာကအာမျိုးခွဲဖြစ်သော၊ ဂေါတမောနာမ
နာမေန၊ဂေါတမဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာတုရားသည်၊လော
ကေ၊လောကတွင်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သကကမ္ဘာဘိရေဠေ၊ ဓိမိအမှ
ကုသိုလ်ခွဲအား၊ထုတ်လေ့ရှိသော၊သုက္ကမူလေနှ၊ဖြူစင်သော အကြောင်းရင်း
သည်၊စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊သော၊ထိုသူသည်၊ သက္ကာနံ၊
သာကိုဝန်မင်းတို့၏၊နန္ဒိဇနနော၊နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေလျက်၊ ဥာတိဇန်၊
အားဆွေအမတ်မျိုးသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သော၊ ထိုသူသည်၊
ပန္ဓာ၊နောက်ခွဲ၊ပဇ္ဇဓိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊သုက္ကမူလေနှ၊ဖြူစင်သော အကြောင်း
ရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ ခပ်
သိပ်သော အာသဝေါတို့ကို၊ပရိညာယ၊ဝိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊
အာသဝေါမရှိဘဲ၊နိဗ္ဗာယိသတိ၊ငြိမ်းလတ္တံ့။ ၊ပဋိသန္ဓိဒမနုပဋ္ဌတ်၊ပဋိသန္ဓိ
ဒါသို့ရောက်သော၊ ကတကိစ္စံ၊ပြုအပ်သော တဆဲ့ခြောက်ချက်သောမဂ်
ကိစ္စရှိသော၊အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ လောက
ဗန္ဓု၊လူတို့၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ဂေါတမော၊ဂေါတမဟုရားသည်၊
ဇေတဝေါ၊ဇေတဝန်အရာ၌၊ဌပေသတိ၊ထားလတ္တံ့။ ။သော၊ထိုသူသည်
ပဝေနပဟိတော ကြွေး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းဖြင့် စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ
သည်၊ဥပသင်္ကော၊ကိလေသာမီးငြိမ်းသည်၊နိုဗ္ဗုပဓိ၊ဥပမဓိရှိသည်၊ဟုတ္တာ
ဖြစ်၍၊ဥဒါယိနာမနာမေန၊ဥဒါယိဟူသောအမည်ဖြင့်၊သတ္ထု၊သာဝကော၊
ဖြတ်စွာဟုရား၏တပည့်သည်၊ ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ကိုယ်

ယိ၊ကြားတော်မူ၏၊ ၊ရာဂေါစ၊ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ဒေါသောစ၊ဒေါ
သကိုလည်းကောင်း၊မောဟောစ၊မောဟကိုလည်းကောင်း၊မာနောစ၊မာန
ကိုလည်းကောင်း၊မက္ခောစ၊ကျေးဇူးချေဖြိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ဒံသိတော၊
ဗျက်ဆိုးအပ်ပြီ၊သဗ္ဗာသဝေ၊အလုံးရုံသောအာသဝေါတို့ကိုပရိညာ၊ယ၊
ဝိုင်းခြားလျက်သိ၍၊အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲလျက်၊ ဝိဟရာမိ၊နေ
ဏီ၊ ၊အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ နိပ
ကော၊ရင့်သောပညာရှိသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သမ္ဘုဇိုးမြတ်စွာဘုရားကို၊
တောသယိဠ္ဌာဝိ၊နှစ်သက်စေပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္ဘုဇော်၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ပသာဒိတောစ၊ကြည်ညိုစေအပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ဇောဒဂ္ဂေ
ဇောဒဂ်အရာ၌၊မံ၊ငါ့ကို၊ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊ ၊မယ္ဟံ၊ငါ့အား၊ကိလေ
သား၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)။ ဗုဒ္ဓသား
မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောခအပ်၏၊ ၊

အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တောပန်၊ရောက်၍ကား၊ အယံ၊ဤအာခါ
ကာသသည်ကား၊ဒသဗလသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကုလနုဂရုံ၊အမျိုးတို့၏
မြို့သို့၊ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှါ။ နတာဝကာ၊လာ၊ မတန်သေး၊ ဝသဿန္တေ၊ပန်။
ရှိစမ်း၊အာခါကာလသည်ကား၊ဥပဂတော၊ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ဝုတ္ထိတော
သု၊ပွင့်ကုန်သော၊ဝနသဏ္ဍေသု၊တောအုပ်တို့၌၊ဟာရိတတိဏသညူနာယ၊
စိမ်းသောမြက်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ ဘူမိယာ၊မြေ၌၊ဂမနကာလေ၊ သွား
သောအခါသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ကာလံ၊ အခါကို၊ပဋိ
မာနေန္တော၊ငံ့လျက်၊ဝသန္တေ၊ရှိစမ်း၊အခါသည်၊ သမ္ဗဇ္ဇေ၊ရောက်သည်
ရှိသော်၊သဗ္ဗေ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကုလနုဂရုံ၊အမျိုးတို့၏မြို့သို့၊ဂန္တုံ၊သွား
ခြင်းငှါ၊ဂမနမဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊သွားလတ္တံ့သောခရီးကိုပြီးမွမ်းခြင်းကို၊ဝဏ္ဏေန္တော
ပြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာဂါရိနော၊သန္တာအဆင်းနှင့်တူသောသစ်ပင်
၏အပွင့်အညွှန့်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဖလေသိနော။ အသီးလည်းရှိကုန်ထ
သော၊ဒုမာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ ဆဒနုံ၊ရှုံ့ဆရက်ဟောင်းကို၊ ဝိပ္ပဟာယ၊
စွန့်ကုန်၍၊သံဃိန္ဒပဏ္ဍုပလာသာ၊ ပြုတ်သောသစ်ရွက်လျှော်ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဒုမာ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ အဿိမန္တော၊ဝ
အဿိမန္တောဇာ၊ဝ၊တောက်ပသောမီးကဲ့သို့၊ပဘာသယန္တိ၊ထက်ဝန်းကျင်
မှအရောင်အဝါကို ဖြစ်စေကုန်၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူ

သောဘုရားမြတ်၊ ရသာနံ။အဋ္ဌရသစသည်တို့၏၊ တာဂိ၊အတ္ထိရှိသည်၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ ယဇုအာခါ၌၊ အနုဋ္ဌဟိတာယ၊ ဆွေတော်မျိုး တော်တို့ကို ခြိုးမြောက်အံ့သည်၏၊ သမယော၊အခါတနှင့်ပြု၊ ၊သမန္တ တော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒုမာနိ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖုလ္လာနိ၊ ထိုအရပ်၌သီး ပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊မနောရမာနိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်ပြု၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊သဝန္တိ။အပွင့်အနံ့တို့ကိုလွှတ်ကုန် ပြု၊ရက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ပတ္တံ။အရွက်ဟောင်းကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဖလံ၊ သီးအံ့သည်ကို၊အာသိသမာနာ၊ယူလိုကုန်သကဲ့သို့၊ဧဝံတာထာ၊ထို့အတူ၊ ရုက္ခောဘာယသောဘန္တိ၊ သစ်ပင်၏အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်ပြု၊ ဝိရ၊ ကြိုးသောလုံ့လရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်၊ ဒုတောဝ၊ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ပဏ္ဍမာယ၊ဖဲခြင်းဌာ၊ကာလော။အခါတနှင့်ပြု၊ဘာဒဇ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ဒုမတို့ ကာလေ၊ဤအခါ၌၊ အတိသိတံ။အလွန်ချမ်းခြင်းသည်၊ ဧနဝဒဏ္ဍိ၊ မရှိ၊ ပန္နဝ၊ထိုမှတပါး၊ အတိဥဏှံ၊အလွန်ပူခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ဥတု၊ ဥတု သည်၊အဒ္ဓနိယာ၊အ ဝွန်ရှည်သောခရီး၊သို့သွား၊ခြင်းဌာနဉ်သည်ဖြစ်၍၊သုခါ အပူအချမ်းနှစ်ပါးမျှသောအား၊ဖြင့် ချမ်းသာ၏၊ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီမည် သောမြစ်ကို၊တရုန်း၊ကူးသောသူကို၊သည်၊ပန္ထာ၊မုခံ၊နောက်တူ၊ဖြစ်၍ တရုန်း၊ ကူးရကုန်၏၊ သာကိယာ၊ သာကိဝန် မင်းမျိုးတို့သည်လည်း ကောင်း၊ကောဠိယာ၊ကောဠိယမင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊တံ၊အရှင် ဘုရားကို၊ပဿန္တာ။ မှီးမြင်ပါစေကုန်လော၊ ၊ခေတ္တံ၊လယ်ကို၊ ကဿ ကော၊ထွန်သောသူသည်၊အာသာယ၊ လယ်၌အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ကဿ၊တော၊ထွန်၏၊ကဿိတ္ထာ၊ထွန်ပြီး၍၊ ဝပ္ပ၊ကြဲနှုန်း၊မျိုးကြဲသောသူသည်၊ အာသာယ၊ အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဗီဇံ၊မျိုးစေ့ကို။ ဝပ္ပတိ၊ကြဲချ၏၊ ဧနဟာရကာ၊ဥဿာ၊ကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အာသာယ၊ ဥစ္စာကိုတောင့်တသဖြင့်၊သမုဒ္ဒံ၊သမုဒ္ဒရာကို၊ ယန္တိ၊တရုန်း၊ လှေဖြင့်ကူးကုန်၏၊ အ ၊ဘဒ္ဒါ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ယာယ၊အာသာယ၊ အကြင်ဘုရားမြတ်စွာကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို တောင့်တ သဖြင့်၊ဆွေ၊ဤအရပ်၌၊ တိဏ္ဍာပိ၊ရပ်၏၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ သာ၊အာသီ၊သာ ပဏ္ဍနာ၊ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သပိ၏တု။ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ တုမှေဟိ။အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ကပိလဝတ္ထု၊ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ဂန္တုံ၊ ကြွတော်မူအပ်၏၊ ဆုတိ.ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ၊ဝေဂေ၊ကေန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်၊သကိံ ၎င်းမကြွေးနှုန်း၊တကြိမ်သာမျိုးကာမှဖြင့်၊ဝပ္ပေ၊ကောက်သည်

အသမ္ဘဝနှင့်ကြောင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ကသကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည်၊ဝုန္ဒပုန်း၊ နွစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် အဖန်တလဲလဲ၊ ဗိုဇ်း၊မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပနီ၊ မျိုးကုန်၏၊ဒေဝ ဥတုသစ်ပေါ်ခန်နတ်မင်းသည်လည်း၊အဝသိတွေ၊တကြိမ် မျှသာမရွာမူ၍၊ဝုန္ဒပုန်း၊ ဆယ်ရက်တကြိမ်ငါးရက်တကြိမ် လခွဲတကြိမ် ဟူဆိုအပ်သော အဖန်တလဲလဲရွာခြင်းကို၊ ဝသတိ၊ ရွာ၏၊ ကသကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည်၊အကသိတွေ၊တကြိမ်မျှသာမထွန်မူ၍၊ခေတ္တ၊ လယ်ကို၊ဝုန္ဒပုန်း၊ ကောက်ပြည့်စုံခြင်းညွှန်၏ နှုတ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါအဖန်တလဲလဲထွန်းခြင်းကို၊ကသ ဗ္ဗီ၊ထွန်ကုန်၏၊အပရိတုသဿနတေဝ၊တကြိမ်သာစပါးကိုဆောင်ခြင်းကိုပြု၍မသင့်ချေသေးဟုမန္ဒစ်သက်သောသူအား ဝုန္ဒပုန်း၊ ကျိုကြစသည်တို့ဌ သိုမှီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လုတို့သည် အဖန်တလဲလဲသီးလေးစသော စပါးကိုဆောင်ခြင်းကို၊ ကတွေ၊ပြု၍ချေ့ဲ၊ သီးလေးစပါးကို၊ရေခ်ိန်ကောမ္ဘကံ၊ကျိုကြသို့ဥပေတိဥပနေတိ၊ဆောင်၏၊ ၊ ယာစကာ၊ သူးတောင်းစား၊တို့သည်၊ ဇကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊နေ့ ၊တောင်းကုန်သည်မဟုတ်၊ ဝုန္ဒပုန်း၊အဖန်တလဲလဲ၊ ဒါနပတိကေ၊အလှူရှင်တို့ကို၊စဉ်နှိုယာစဉ်နှိ၊တောင်းကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊အလှူရှင်တို့သည်၊ယာစကာနံ့၊သူတောင်းစား၊တို့အား၊ ဇကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ နဒဒန္တိ၊ မပေးကုန်၊ဝုန္ဒပုန်း၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဒဒန္တိ၊ပေးကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊အလှူရှင်တို့သည်၊ဝုန္ဒပုန်း၊ အဖန်တလဲလဲ၊ သဂ္ဂဗ္ဗာနံ့၊ နတ်ပြည်အရပ်ထို့ဥပေဒန်၊ ကပ်ကုန်၏၊တသွား၊ထို့ကြောင့်၊ အဟဗ္ဗိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဝုန္ဒပုန်း၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ၊ဝိရောဝိဝုဝါ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ဘုရိပညော၊ ဖြေကြီးအထုနှင့်တူသောပညာရှိတော်မူသော၊ မဟာပညော၊ ကြီးသော ပညာ ရှိတော်မူသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ယထိဒံ ကုလေ၊အကြင်အမျိုးဌ၊စာယတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးဌ၊ ဟာဝေ ကေနေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သတ္တယုတံ၊ ခုနစ်ပါးသော ယောကျ်ားတို့၏ အကျိုးစီးပွါးအစုံကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေနိုင်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မဓိ၊အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ပတိဋ္ဌာပနေန၊ အကျိုးဌာဝည်စေသဖြင့်၊ တတောပရံ၊ထိုထက်လည်း၊သောဝေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ ခပ်သိမ်းသောနုတ်တို့ထက်မြတ်သော နုတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ သက္ကတိ၊စွမ်းနိုင်တော်မူ၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊မညေမညာမိ၊ အောက်ဝေ့၏၊ တယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊စာတောဝ၊အရိယမင်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ မုနိ၊ပဋ္ဌုပ္ပန်သံသရာအကျိုး

နှစ်ပါးကိုသိသောကြောင့်မုနိဟူသော၊ သစ္စနာမော၊ မဿတ်မယွင်းသော အာမည်တော်သည်ဟိယသွာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊အာဟား၊အာဟုန်ပ်သည်၊မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊မဟောသိ နော၊သိလေဘွန္ဓစသောမြတ်သော တရား၊အပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓသား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ကား၊ သုဒ္ဓါဒနောနာမ၊ သုဒ္ဓါဒနအာမည်ရှိ၏၊ မာတာ၊မယ်တော်သည်ကား၊ မာယာနာမ၊မာယာ အာမည်တော်ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုမယ်တော်မာယာသည်၊ဟောဒိသတ္တံ၊ တုရား လောင်းကို၊ကုန်ဆုံနာ၊ဝမ်းဖြင့်၊ပရိဟရိယ၊ ဆောင်ပြီး၍၊ကာယသား၊ကိုယ် ခန္ဓာ၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊တိဒိဝတ္ထိ၊တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ မောဒတိ၊မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ ဂေါတမီ၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊သာ၊ ထိုမာယာဒေဝီသည်၊ဇာတော၊ဤလူ့ပြည်မှ၊ကာလကံတား၊သေခဲ့၍၊ရတာ ဒွေ့လျောသည်ရှိသော်၊ဒိဗ္ဗတိကာ၊မတိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌အာကျွမ်း ဝင်သောနက်တို့၏၊ကာမဂုဏ်ကို့ဖြင့်၊ သမဂိဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊မွေ့လျော်စံပျော်ရ၏၊ သာ၊ ထိုမာယာဒေဝီသည်၊ ပဠုတိကာမ ဂုဏေဟိစ၊ ငါးပါး၊သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဟိဒေဝ ဂဏေဟိစ၊ထိုနတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊ပရိဝါရိတာ၊ခြံရံလျက် ☰ မောဒတိ၊မွေ့လျော်ရ၏၊ဗုဒ္ဓသား၊သမ္ဘည္ဘုဘုရား၌၊ ဝုဏ္ဏော၊ရင်တော်မှ ဖြစ်သောတရားဒေသနာတော်ကို သောက်ရသောကြောင့်ရင်တော်အနှစ် သား၊တော်စစ်သည်၊အာမှ၊ဖြစ်၏၊ ဒသယ္ယသာဟိနော၊ သုတပါး၊တို့မနှိုင်း စက်နိုင်ကိုယ်တော်က သုတပါး၊တို့ကို နှိုင်းစက်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော အာသိုခုသယစရိက်နှလုံးသွင်းခြင်း၊စသည်ကိုထင်စွာပြု၍ဘုရား၊ကိစ္စကိုပြီး စေတတ်ထ၊သော၊အဂီရသ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသိလအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်း ရှိတော်မူထ၊သော၊ အပ္ပဋိမ၊ သ၊ မနိုင်းယှဉ်အပ်ထ၊သော၊ တာဒိနော၊သည်းခံခြင်း၊ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထ၊သော၊ ဗုဒ္ဓသား၊မြတ် စွာဘုရား၏၊ ဝုဏ္ဏော၊သား၊တော်အစစ်သည်၊ အဂ္ဂိ၊ဖြစ်၏၊ သက္ကာ၊သာကိ ဝင်မင်း၊မျိုး၊ဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ မယှံ၊ငါ၏၊ ပိတု၊အဘာဖြစ်တော်မူ သောဘုရား၌ရှင်၏၊တုဝံ၊သင်မင်းကြီး၊သည်၊ပိတာ၊အဘာသည်၊အသိ၊ဖြစ် ၏၊ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး၊ ဓမ္မေန၊ အာရိယ ဇာတ်လောကီဇာတ်နှစ်ပါး၊ကိုပေါင်းသောသဘောဖြင့်၊ တွံ၊သင်မင်းကြီး၊ သည်၊အယျကောပိတာမဟော၊ငါ၏အတိုး၊သည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့ ဇာမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။

တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အာဂါရိနောတိ၊အာဂါရိနောဟူသည်ကား၊အာဂါ
ရာနိ၊ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ဝိပသဿတိ၊ရှုတတ်၏၊အာဂါရာနိ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊
မဂ္ဂပဝါဒ၀ဝဏ္ဏာနိ၊နိသောသန္ဓာအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊
ရုက္ခာနံ၊သစ်ပင်တို့၏၊ပုဗ္ဗပလ္လ၀ါနိ၊အပွင့်အညွှန့်တို့သည်၊ ထာနိ၊ထိုအပွင့်
အညွှန့်တို့သည်၊ဧဏ္ဍ၊ဤအခါ၌၊နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
အာဂါရိနော၊အာဂါရိနောမည်ကုန်၏၊အတိလောဟိတကုသုမကိသလ္လယော
ဟိ၊အလွန်နီသောပန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ အာဂါရဝုဠ္ဠိယံ၊ ဓိ.ကျိ.ရှိစပ်း၌၊ပရိ
ကိဏ္ဏော၊ဝိယ၊ပြွမ်းသကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊အနက်
တည်း၊ဒါနိတိ၊ ဒါနိဟူသည်ကား။ ဣမတ္ထိံ ကာလေ။ ဤအခါ၌၊ဣမာတိ၊
ဣမာဟူသည်ကား၊ရုက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ ဂုဏာဝိသေသယုတ္တော ဂုဏ်
အထူးနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ဘဒ္ဒေါတိ၊ဘဒ္ဒေဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုး၏။ ကေသ
တရုသော၊ဒကာရေသ၊ဒအာဂ္ဂရာ၏၊ လောပ်၊ကျေ့ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍
သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ဂုဏာဝိသေသယုတ္တာနစ္ဆ၊ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်
သောဝုဋ္ဌိ(လ် အပေါင်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂဘူတော၊ အမြတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူ
၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒေတိ၊ဘဒ္ဒေဟူ၍၊ သဏ္ဌ၊ဖြတ်စွာဘုရား
အား၊အာလပန်၊ခေါ်ခြင်းတည်း။ဧတေ၊ဤဘဒ္ဒေဟူသောဝုဒ်သည်၊ကော
ရန်နှင့်၊အောက္ခရာအဆုံး၌သော၊ ပဋ္ဌမ၀စနံ။ ပဌမာဝိဘတ်တည်း၊သုကဒ္ဒေ
ပဋိကမ္မေသု၊ခရုကျွေ ဓိ၀ေတိအာဒိသုဝိယ၊သုကဒ္ဒေ ပဋိကမ္မေသုခရုကျွေ
ဓိ၀ေ၊ဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ဣဒါနိ၊ဤအရာ၌ကား၊သမော
ဝေ၊ဣဏ္ဍေ၊ ပေါင်းခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ထို့
ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒေတိအာလပနန္တိ၊ ဘဒ္ဒေတိအာလပနံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆို
အပ်၏၊ဘဒ္ဒသဒ္ဒသမာနတ္ထံ၊ဘဒ္ဒသဒ္ဒါနှင့်တူသောအနက်ရှိသော၊ကော်၊တ
ရုသော၊ပဒန္တရံ၊ ဝုဒ်အထူးတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့
သည်၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ပလာနိ၊ အသီး၊တို့ကို၊ သေန္တိ၊ ရှာဖွေ်းတတ်ကုန်
၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ပဒ၊လသိနော.ပလေသိနောမည်၏၊အစေတနေ
ဝိ၊စိတ်မရှိသော သစ်ပင်၌လည်း၊ စေတနကြောယ်၊ စိတ်ရှိသော အမှုအရာ
သို့၊အာရောပေတွာ၊တင်၍။ ဝေါဟရန္တိ၊ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ပလာနိ၊ အသီး
တို့ကို၊ဂဟေတုံ၊ယူခြင်းငှါ။ အာဒ္ဓေါယ။ အားထုတ်သဖြင့်၊ ပလဂဟဏ
ကာလံ၊အသီးယူသောအခါ၊ကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော၊အနက်
တည်း၊ ဆဒနံ၊ဝိပ္ပဟာ၊ယာ၊တိ၊ ဆဒနံ၊ဝိပ္ပဟာ၊ယ ဟူသည်ကား။ ဝုရာ
ပဏ္ဏာနိ၊သစ်ရွက်ဟောင်းတို့ကို၊ပဇဟတိ၊ဖွာ၊စွန့်၍၊သမ္ပန္နပဏ္ဏာ၊ပလာသာ၊

ပြည့်စုံသော သစ်ရွက်လျှော် ဂိုဏုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အကြွေး၊အနက်တည်း၊တောတိ၊တောဟူသည်ကား၊ဒုမား၊သစ်ပင်တို့သည်၊ အစ္ဆိမဇ္ဇောဝပဘာသယန္တိတိ၊အစ္ဆိမဇ္ဇောဝပဘာသယန္တိဟူသည်ကား၊ ဒိဝသိခါဝန္ဒောရိယာ၊ဆိုးမိုးအလျှံရှိသကဲ့သို့၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဇလိတအင်္ဂါ ရိယာ၊တောက်ပသောမိုးကဲ့သို့၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သမယောတိ၊သမယော ဟူသည်ကား၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟာယဟူသော စကား သည်၊ဝစနသေသော။စကားကြွင်းတည်း။ မဟာဝိရောတိ၊ မဟာဝိရေဟူ သည်ကား။ မဟာဝိဂ္ဂန္ဓာ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော ဖြတ်ဘုရား၊ ဘာဂိရသာနန္တိ၊ ဘာဂိရသာနုံဟူသည်ကား၊အတ္ထရသာဒိနုံ၊အတ္ထရသစ သည်တို့၏၊ဘာဂိ၊အတို့ရှိသည်၊ ဝမ္မသေနာပတိနာ၊အရှင်သာရိ ဝုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဘာဂိဝါအတ္ထရသဿ ဝမ္မရသဿ ဤသို့အစရှိသော၊ တော်ဝစနုံ၊ ဤစကား ကို၊ ဝုတ္တံတိ၊ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ မဟာဝိဂ္ဂဘာဂိတိ စဿဒဿိန္ဒယံ၊ မဟာဝိရဘာဂိဟူသော ဤစကားနှစ်ရှ အပေါင်းကိုလည်း၊ သမ္ပေါဒနဝစနုံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းထိုသောစကားဟူ၍၊ဒဠ္ဍတ်၊ မှတ်အပ်ဏ၊ပန်၊ ထိုမှတပါး။ ဘာဂိရဠ္ဍာနန္တိပါဠေ။ ဘာဂိရဠ္ဍာနုံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဘာဂိ ရဠ္ဍောနာမ၊ ဘာဂိရဠ္ဍ မည်သည်ကား။ အာဒိရာဇာ၊ အစဖြစ်သောမင်း တည်း။ တဗ္ဗိ၊ ထိုအလုံးရုံသည်လည်း၊ သဇာတိတာယ၊ ဇာတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တေသံ၊ ထိုမင်းအပေါင်းတို့တွင်၊ သာကိယာ၊ သာကိုင်ဝင် မင်းတို့သည်၊ဘာဂိရဠ္ဍော၊အစမင်းဖြစ်ကုန်၏၊ဘာဂိရဠ္ဍာနုံ၊အစမင်းတို့အား ဥပကာရံ။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဒုမာနိတိ၊ဒုမာနိဟူသောစကားကို၊ လိင်ဝိပလ္လာသေန၊ လိင်ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဒုမာရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ဣ တိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သမန္တတောသဗ္ဗဒိသာ ပဝန္တိတိ၊သမန္တတောသဗ္ဗဒိသာပဝန္တိဟူသည်ကား၊သမန္တတော၊ထက် ဝန်ကျင်မှ၊သဗ္ဗဘာဝတော၊ခပ်သိမ်းသောအတို့အား၊ဖြင့်၊သဗ္ဗဒိသာသုစ၊ ခသိမ်းသောအရပ်တို့၌လည်း၊ဖုလ္လာနိ၊ပွင့်ကုန်၏၊ တထာဖုလ္လတ္တာ၊ဝေ၊ထို သို့ပွင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ် မျက်နှာတို့သည်၊ပဝန္တိ၊ အပွင့် အနံ့တို့ကို လွှတ်ကုန်ပြီ၊ ဂန္ဓံ၊အနံ့၊ကို၊

ဝိသေဋ္ဌနှင့်၊လွှင့်ကုန်၏၊အာသိသမာနာတိ၊ အာသိသမာနာဟူသည်ကား၊ အာသိသန္တာ၊တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂတိတကာမား၊ယူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဧကိုဏ်ကို၊ ရုက္ခသောဘာယ၊ သစ်ပင်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂမနမဂ္ဂသား၊သွားရာခရီး၏၊ ရာမဏေယျတံ၊မြေ.လျှော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဒေ၊သေတ္ထာ၊ဖြဖြီး၍၊ ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နေဝါတိသိတန္တိ အာဒိနာ၊နေဝါတိသိတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥတုသမ္ပတ္တိ၊ ဥတု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒ၊သေတိ၊ပြ၏၊ သုခါတိ၊ သုခါဟူသည်ကား၊ နာတိသီတနာတိဥဏှာ၊မချမ်းလွန်းမပူလွန်း၊ဥတုအဋ္ဌနိယာတိ၊ဥတုအဋ္ဌနိယာဟူသည်ကား၊အဋ္ဌါနုဂမနယောဂ္ဂေါ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားခြင်းဌာနနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ပဿန္တုတံသာကိယာ၊ကောဋ္ဌိယာစ ပဒ္ဓာမုခံရောဟိနိယံတရန္တိတိ၊ပဿန္တုတံသာကိယာ၊ကောဋ္ဌိယာစပဒ္ဓာမုခံ၊ရောဟိနိယံတရန္တိ ဟူသည်ကား၊ရောဟိနိနာမ၊ရောဟိနိမည်သော၊ နဒီ၊ဖြစ်သည်၊ သာကိယကောဋ္ဌိယဇနပဒါနံ၊သာကိယကောဋ္ဌိယဇနဝုန်တို့၏၊အန္တရေ၊အကြား၌၊ ဥတ္တရေဒိသတော၊ မြောက်အရပ်မှ၊ဒက္ခိဏမုခါ၊ တောင်အရပ်သို့တူ၍ဖြစ်၍၊ သန္ဒတိ၊စီး၏၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်လည်း၊ အသာ၊ထိုရောဟိနိဖြစ်၏၊ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ၊အာရှေ့ထောင်းထောင့်အရပ်၌၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ဂန္တုံ၊သွားခြင်းဌာ၊တံနဒိ'၊ထိုရောဟိနိဖြစ်ကို၊တရန္တာ၊ကူးသောသူတို့သည်၊ပဒ္ဓာမုခံ ၊နောက်တူ၍သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တရန္တိ၊ ကူး၏ကုန်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ပဿန္တုတံ၊ပ၊တရန္တိတိ၊ ပဿန္တုတံ၊ပ၊တရန္တိဟူ၍၊အာဟ။ဟောတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဒ္ဓာမုခံ၊နောက်တူ၍ဖြစ်၍၊ တံရောဟိနိနဒိ'၊ ထိုရောဟိနိဖြစ်ကို၊ အတိက္ကမန္တုံ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ သာကိယဇနပဒဝါသိနော၊ သာကိယဇနဝုန်ဌနေကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်ပါစေကုန်လော၊ တမ္ပိ၊ထိုဂါထာကိုလည်း၊ ကပိလဝတ္ထုဂုမနာယ၊ကပိလ ;တ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းဌာ၊ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အာယာစေန္တော၊ တောင်းပန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿာဟေတိ၊အားထုတ်၏၊ ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဒ္ဓနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ဥပမာယ၊ဥပမာတို့ဖြင့်၊ပကာသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊အာသာယကသတောဂါထံ၊ အာသာယကသတေဟူသော ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ အာသာယကသတောခေတ္တန္တိ၊ အာသာယကသတောခေတ္တံဟူသည်ကား၊ ကာသကော၊လယ်ထွန်သမား၊သည်၊ ကသန္တော၊

ထွန်သည်ရှိသော်၊ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဖလာသာယ၊ အသိုးကိုတောင့်တသ ဖြင့်၊ကသတိ၊ထွန်၍၊ ဗိုဇံအာသာယ ဝပ္ပတိတိ၊ ဗိုဇံအာသာယ ဝပ္ပတိဟု သည်ကား၊ကသိတွေ၊လယ်ထွန်၍၊ ဝပနေ့နေ့၊မျိုးကြဲသောသူသည်၊ ဖလာ သာယဇော၊အသိုးကိုတောင့်တသဖြင့်သာလျှင်၊ဗိုဇံ၊မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတိ၊ကြဲ ချ၏။နိဗ္ဗိဒါယတိ၊ကြဲချ၏။အာသာယဝါဏိဇာယ နှိတိ၊အာသာယဝါဏိ ဇာယ နှိဟု သည်ကား၊ ဓနဟာရကာ၊ဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ဝါဏိ ဇာ၊ကုန်သည်ဟူသည်၊ ဓနာသာယ၊ဥစ္စာကိုတောင့်တသဖြင့်၊သမုဒ္ဒီ၊သ မုဒ္ဒရာကို၊ကရိတုံ၊ကူး၍ဥ၏။ ဒေသံ။အရှေ့တပါး၊သို့၊ ဥပဂန္တုံ၊ကပ်ခြင်း ၌၊သမုဒ္ဒနာဝါယ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကူးသော သင်္ဘောဖြင့်။ ယန္တိ၊ဂန္ဓိန်း၊ သွားကုန်၏။ ယာယအာသာယတိ၌ဗာဟိတ၊ ယာယအာသာယတိ၌ဗာဟိဟု သည်ကား၊ပေ၊ဤသို့။ အဟံ၊ဝါ၊ငါသည်သည်း။ ယာယအာသာယ၊ပတ္ထနာ ယ၊အကြင်ဘုရား၊ဖြတ်စွာကိုယ်တော်၏ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ကြွတော် မူခြင်းကိုတောင့်တသဖြင့်။ ဘဝ၊ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အမှာကံ၊ငါ့ကို ၏၊ကပိလဝတ္ထု၊ဂမနပတ္ထနာယ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို တောင့်တသဖြင့်၊ဟု၊ဤအရှေ့၌၊ ဗိုဇ်ဗာဟိ၊ရှေ့၏၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏။သာ၊အာ သာ၊ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သဝိဏ္ဏတု ပြည့်စုံပါစေသတည်း။တုမှေ ဟိ၊အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ဂန္တုံ၊ကြွ တော်မူအပ်၏၊ဟု တိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ဆို၏။ အာသာသဒိသတာယ၊အာသာ နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဟေ၊ဤအရာ၌၊ကတ္တုကမ္မတာဆန်း၊ပြုခြင်း ၌ အလိုရှိသောဆန္ဒကို၊အာသာတိ၊အာသာဟု၍၊အာဟ၊ဆို၏။ ဂမနမဂ္ဂ သံဝဏ္ဏနာဒီနား၊ကြွတော်မူလတ္တံ့.သောခရီး၊ကိုခြိုးမွမ်း၊ခြင်း၊အစရှိသည်ဖြင့် အားနှုတ်ကာ၊ရံ၊ အကြိမ်များ၊ပွား၊ယာစနာယ၊ တောင်း၊ပန်ခြင်း၏၊ကာရဏာ၊ အကြောင်း၊ကို၊ ဒေ၊သတုံ၊ပြုခြင်း၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာဒီ၊ပုနပ္ပုနံ၊ဤသို့အစရှိ သောစကား၊ကို၊ ဝတ္တုံ၊ဆို၊အပ်၏။တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အကြောင်း၊အနက် ကား။သက်၊တကြိမ်၊ ဝတ္ဘမ၊တွေ့နေ့၊မျိုး၊ကာမ္ဘဖြင့်၊ဝပ္ပေ၊ ကောက်သည်၊ အာသဗ္ဗမာနေ၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ကသကာ၊ လယ်လုပ်သောသူတို့ သည်၊ပုန်၊တဘန်၊ ဒုတိယဗ္ဗိ၊နှစ်ကြိမ်ခြောက်လည်း၊ တတိယဗ္ဗိ၊သုံးကြိမ် ခြောက်လည်း။ ဗိုဇံ၊မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပန္တိ၊ကျိုးကုန်၏၊ ပဒ္ဓုန္ဓောဒေဝရာဇာဝိ၊ ပဒ္ဓုန်နှတ်မင်းသည်ထည်း၊ ဂေဝါရမေဝ၊ တကြိမ်မျှသာ၊အဝသိတွား မရှာမူ၍၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်၊ကာလေနကာလံ၊အခါခပ်သိပ်း၊ဝသတိ၊ရှာ၏။ ကသကာဝိ၊ လယ်လွန်းသမား၊တို့သည်လည်း၊ ဂေဝါရမေဝ၊တကြိမ်

သာလျှင်၊အကသိတွေ၊ မထွန်မှု၍၊သသားသမွတ္တိအတွေ့ကောက်ပြည့်ရုံခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပံသုကဋ္ဌမံဝါ၊ မြေမှုံညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ရုဒိုးနှုးညှဲ့သည်ကို၊ကာထုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ ခေတ္တံ၊လယ်ကို၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်၊ ကသန်တို့၊ ထွန်ကုန်၏။ ဤကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဥညံ၊စပါးကို၊ သင်ပတ်ရုံ၊ ရုခြင်းကို၊ ကတွေ၊ပြု၍၊ဣတ္ထာဝတာ၊ဤမျှဖြင့်၊အလံ၊တန်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အပရိတုဿနတော၊ မနုစ်သက်သောသူအား၊ကောဠာဂါရုဒိသု၊ ကျိုကြ အစဝ်ရှိသည်တို့၌၊ပဋိသာမနဝသေန၊သို့ဖြိုးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊မနုဿ ဟိ၊လူတို့သည်၊ဥပနိယမာနံ၊ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်။ သာလိအာဒိဥညံ၊သလေးစသောစပါးကို၊ကောဠံ၊ကျိုကြသို့၊ဥပေတိ ဥပနေ

[1]တိ၊ဆောင်၏၊ယာစနကါတိ၊ယာစနကာဟူသည်ကား၊ယားစန္တာ၊တောင်းသောသူတို့သည်၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်၊ကုလါနိ၊အမျိုးတို့သို့၊စရန်၊လှည့်လည်ကုန်၏၊ကဝါရမေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်၊ နစရန်၊မလှည့်လည်ကုန်၊ယာဝဒတာနံ၊တောင်းကုန်သော၊တောသံ၊ထိုသူတို့အား၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်၊ဒါနပတိ အလှူရှင်တို့သည်၊ ဒဒန္တိ၊လှူကုန်၏၊ သကိံ ယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊နဒဒန္တိ၊မပေးလှူကုန်၊ဒေယျဓမ္မံ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်ဖန်၊ဒါတာ၊ ပေးတတ်ကုန်သော၊ဒါနပတိပန၊အလှူရှင်တို့သည်ကား၊ဒဒိတွာ၊အလှူခံတို့အား၊ပေးလှူပြီ၍၊ဒါနမယံ၊ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊အပရာပရံ၊လူးသာလူးလာ၊ သဂ္ဂံဌာနံ၊နတ်ပြည်သို့၊ဥပေန္တိ၊ကပ်ကုန်၏ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ တာသွာ၊ထို့ကြောင့်၊အာဟာ၊အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာတရားသည်၊ မယ္ဟံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ မနောရထံ၊ နှလုံးအာလိုကို၊မဖွဲ့ကံ၊အပြီးအဆုံးသို့၊ပါပေတိ၊ရောက်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယဒတ္ထံ၊အကြင်အကျိုးငှါ၊သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွာတရားကို၊ကပိလဝတ္ထုဂမနံ၊ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွားခြင်းကို၊ယာစတိ၊တောင်းပန်၏၊တံ၊ထိုအကျိုးကို၊ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ဝိရောဟဝေတိဂါထံ၊ ဝိရောဟဝေအစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား၊ဝိရောဝိရိယဝါ၊လုံ့လရှိသော၊မဟာဝိဏ္ဏော၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဘူရိပညော၊ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော၊ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ယဒိ ကုလေ၊အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊

ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌၊ဟဝေဇကော်သေနုစင်စစ်အားဖြင့် ။သတ္တယုဂ်သတ္တပုရိသ ယုဂ်၊ခုနစ်ပါးသောယောဂျားတို့၏ အကျိုးစီးပွါးအလုံကို၊ ယာဝသတ္တမ ဝိတာမဟာယုဂ်၊ ဆွေမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင် အောင်သောအာဘိုးအာဘွားအရုံ ကို၊သမ္ဘာပဒို ပတ္တိယား ကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်၊ ဝုနေတိသောဝေတိ၊ သုတ်သင်တတ်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ လောကဝါဒေါ။ လူတို့၏အယူပါဒသည်၊ အညေသု၊တပါးတို့၌။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘဂဝါပန။ ဖြတ်စွာဘုရားသည် ကား၊သင်္ဂေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမတ္တာ၊ဖြတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒေဝဒေဝေါ။ဒေဝဒေဝမည်တော်မူ၏။ ပါဝနိဝါရ ဏေန၊မကောင်းမှုမှတား၊ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ ကလ္ယာဏပတိဋ္ဌာပနေန၊ ကောင်းမှု၌ တည်စေတတ်သောကြောင့်၊ တတော၊ပရံဝိ၊ထို့ထက်လည်း။ သောဝေတုံ၊သုတ်သင်ခြင်းငှါ။သက္ကတိသက္ကောတိ၊တတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ဤ သို့၊အားဟံ၊ ငါသည်၊မည်သောဝိ၊ အောက်မေ့၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်လည်း ဟူမူကား၊ဟိ၊ထင်စွာပြုဦးအံ့ ကယာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ စေတော၊ဒေ၊ရိ ယမဂ်ဖြင့်ဖြစ်၊တော်မူ၏၊မုနိ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါးကို သိသော ကြောင့်မုနိဟူသော၊သစ္စနာ၊မား၊မျှော်မယွင်းသောအမည်တော်သည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တယာ၊သတ္ထာရာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ အရိယာ ယစောတိယား၊အရိယစောတ်အား၊ဖြင့်၊စော၊တော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊မုနိဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊မုနိ၊မုနိ၊မည်၏။ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊အတ္တဟိ တပရဟိတာနံ၊စီမံအကျိုးသူတပါး၊အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ဆုဝေလော ကပရဝေလောကာနဉ္စ။ပဗ္ဗုပ္ပန်တမလွန်အကျိုးနှစ်ပါး၊တို့ကိုလည်းကောင်း၊မုန ဏေန၊သိတတ်သောအနုက်ကြောင့်၊ မုနိ၊မုနိမည်တော်မူ၏။ ဆုတိ၊ဤသို့ အဓိတသနာမော၊မျှော်မယွင်းမှန်သောအမည်တော်သည်၊ ဝါ၊ဘနည်း ကား၊မောနဝါ၊အရဟတ္တမဂ်ပညာရှိ၊တော်မူ၏။ဆုတိ၊ထို့ကြောင့်၊မုနိ၊မုနိ မည်တော်မူ၏၊သမဏော၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းသည်၊ ဆုသိ၊ဆုသိ၊မည်တော် မူ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့။ အဓိတသနာမော၊ မျှော်မယွင်းမှန်သောအမည်ရှိ၏၊တ ယာ၊အရှင်ဘုရားသည်။ စော၊တော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ကေန္ဒတိတပဒိုလာဘ ဟောဘုဘာဝတော၊စင် စစ်အကျိုးစီးပွါးကိုရှေးရှု၍ အကြောင်းဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်။ တာ၊ရှင်တော်ဘုရား၏၊ တတ္ထ၊ထိုကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂမနံ၊တွေ့တော်မူခြင်းကို၊ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏။ဆုကိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အကြောင်းအနုက်တည်း။ဆုဒါနိ၊ထခုအာခါ၌၊သတ္တယုဂဏ္ဍီ၊ သတ္တယု

ဂံဟူ၍။ ရတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပိတုယုဂ်၊ အာဘအစုံကို၊ ဒသောတုံ၊ ပြုခြင်း ဌာ၊ သုဒ္ဓေါဒနော နာမာတိ အာဒိ၊ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ဤသို့အစရှိ၊ သာစကား ကား၊ ရတ္တိ၊ ဟောအပ်၏။ တေ သာ၊ ထိုမင်းကြီး အား၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဓီဝနံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓပိတာ တိ၊ ဗုဒ္ဓပိတာဟူသည်ကား။ ကေသားတာ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုဝိသုဒ္ဓကာယ ဝစီမနောသမာစာရော၊ အလွန်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ် စိတ်အကျင့်ရှိသော၊ သုဝိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ အလွန်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ် သောအသက်မွေးခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာဘိနိဟာရသမ္ပန္နတ္တာ။ ဆုတောင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မာယာနာမာတိ၊ မာယာနာမဟူသည်ကား။ ကုလရူပသိလာစရောဒိသမ္ပတ္တိယာ၊ အမျိုးအဆင်း သီလ အကျင့်အစရှိ သည်ဘို့၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥဒါတိတ္တာဒိဟိ ။ အဆွေအမျိုးအဆွေခင် ပွန်းအစရှိသည်တို့သည်၊ မာယာဟိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဗုဇ္ဇာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဂုဏာ တာယ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ မာယာတိ၊ မာယာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာ။ ရအပ်သော အမည်ရှိ၏။ ပရိဟရိယာတိ၊ ပရိဟရိယဟူသည် ကား။ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကာယသဘောဒါတိ၊ ကာယသဘောဒါဟူ သည်ကား။ သဒေဝကသ္သ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ္သ၊ လူအ ပေါင်း၏၊ စေတိယသဒိသသ၊ စေတီနှင့်တူသော၊ အတ္တနော။ မိမိ၏ ကာယပိနာသတာ၊ ကိုယ်ပျက်စီးသည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ တိဒိဝ ဣ၊ တိဒိဝံ ဟူသည်ကား။ တုသိတဒေဝလောကံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ တာတိ၊ တာ ဟူသည်ကား။ မာယာဒေဝိ၊ မာယာဒေဝီဖုယားသည်။ ဂေါတမိတိ၊ ဂေါတမီ ဟူသည်ကား။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမာယာဒေဝီဖုယားကို၊ ကိုယ်ရှိတိ၊ ကြားရ၏။ ဒိဗ္ဗေဟိ ကာ၊ မဟိတိ၊ ဒိဗ္ဗေဟိ ကာ မေဟိ ဟူသည်ကား။ တုသိတာ ဘဝပရိယာပန္နေဟိ၊ တုသိတာတုံ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗေ ဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာ မေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့်၊ သမဂိတူ တာ တိ၊ သမဂိတူတာ ဟူသည်ကား။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကာမဂု ဏေဟိတိ၊ ကာမဂုဏေဟိ ဟူသည်ကား။ ကာမကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ကာမဒါ ဒီ အစုရှိကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ဗာ၊ ဆိုအ၍၊ ဝုန၊ ကာဘန်။ ကာမဂုဏေဟိတိ ဝစနေန၊ ကာမဂုဏေဟိ ဟူသော စကားဖြင့်၊ အာ နုကာ ဘာ ဝေဟိ၊ မျှားသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာ မေဟိ၊ ဝတ္ထု

ကာမဘို့ဖြင့်၊ ပရိစရိယတိတိ၊ ပရိစရိယတိဟူသည်ကား၊ မောဒတိ၊ မြူ
လျှော်ရေ၏၊ တောတိတိ၊ တောတိဟူသည်ကား၊ ယတ္တိ ဒေဝနိကာယော၊ အကြင်
နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ တဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုသိတ ဒေဝဂဏော ဟိ၊ ဘုသိတာ
နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တောဟိ ကာမဂုဏော ဟိ၊ ထိုကာမ
ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမဂိဘူတာ ပရိဝါရိတာ ဘိစ၊ သမဂီဘူတာ ပရိဝါရိတာ ဟု
၍သည်း၊ ဇာတိလိင်နှင့်ရှေသော၊ ဇာတိလိင်၏အဖြစ်ဖြင့်လွန် ခြင်းသည်၊ ဝုရိ
မတ္တာ ဘာဝသိဒ္ဓိ၊ ရှေးအတ္တဘောဖြင့်ပြီးသော၊ ဇာတိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို၊
ဒေဝတာ ဘာဝံ ဝါ၊ နတ်ဇန်အဖြစ်ကိုလည်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တထာ ဒေ
ပတ္တိ ပန၊ ထိုသို့နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ ဝုရိ သဘာ ဝေန၊ ယေ ကျိုး၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘောတော၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ထေရေနှင့်မထေရ်သည်၊ ယာဒိတော
သောင်းပန်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကဝိလဝတ်
ပြည်သို့၊ ဂမနေ၊ ကြွတော်မူရာ၌၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော သူတို့၏၊ ဝိသေ
သာဝိဂမံ၊ တရား ထူးကိုရခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိသတိသဟဿသင်္ခါ
သ ဝ ပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသောရဟန္တာတို့ရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟ
သော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ အာဝုရိတ္တာ ရိ ဂဝ သော နှ၊ မလျှင်လွန်းသော ကြွ
တော်မူခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဝိလ ဝတ္ထုဂါမိမဂ္ဂံ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့
သွားသော ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ယေ ရော၊ ဥဒါယိ မထေရ်သည်၊
ဇာတိယာ၊ တနှိုးဖြင့်၊ ကဝိလ ဝတ္ထုံ၊ ကဝိလ ဝတ်ပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ ကြွသွား
တော်မူ၍၊ ရာဇာ ၊ မင်းကြီး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်း၌ပင်တော၊ တည်၏၊ အာဒိဗ္ဗ ပုဗ္ဗံ၊ မမြင်ဘူးသော၊ ဝေသံ၊ အလွင်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်သူ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ တော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
အထံတော်သို့၊ ပေသိတံ၊ စေအပ်သော၊ အာမစ္စ ပုတ္တံ၊ အမတ်သား ဖြစ်
သော၊ မုံ ငါ့ကို၊ သစေ နုဘာ နှာသိ၊ အကယ်၍ မသိသည်ဖြစ်ခဲ့၊ ဇေဝံ ပန၊
ဤသို့ကား၊ ဘာနှာဟိ၊ သိလော၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေ နှော၊ ပြသိသည်ဖြစ်
၍၊ ၊ ဗုဒ္ဓသား၊ သမ္ဗညုဘုရား ရှင်၏၊ ပုတ္တော၊ ရင်တော်မှ ဖြစ်သော တရား
ဒေသနာ တော်ကို သောက်ရသော ကြောင့် ရင်တော် အနှစ်သား တော်
စစ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ အသယ္ဟသာ ဟိ နော၊ သူတပါး တို့မနှိပ်စက်နိုင်း
ကိုယ်တော်ကသာ သူတပါးတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော အသို
အနှသယ စရိုက်နှလုံး သွင်းခြင်းစသည်ကို ထင်စွာပြု၍ ဘုရားကိုယ်ကို

ပြီးစေတတ်ထသော၊ အဂီရသဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သော သိလအစဉ်ရှိ သောဂုဏ်အားပေါင်းရှိထသော၊ အပ္ပဋိမသ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်ထသော၊တာ ဒိနော၊သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ပုဏ္ဏား၊သားတော်အစစ်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏ သတ္ကား၊ သာကိုဝင် မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး။မယ်၊ငါ၏၊ဝိတု။ အာဘဖြစ်သောဘုရား ၄ဉ်၏၊တုံ၊သင်မင်းကြီးသည်။ဝိတာ၊အာဘသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသောမင်းကြီး။ ဓမ္မေန၊ အရိယစာတ်လောကိ စာတ်နှစ်ပါးကိုပေါင်းသောသဘောဖြင့်၊ တံ့။သင်မင်းကြီးသည်၊ အယျ ကောဝိတာမဟာ၊ငါ၏အသိုးသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဩသာန ဂါထံ၊အာဆုံးဖြစ်သော ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ဗုဒ္ဓသ ပုဏ္ဏားမှိတိ၊ဗုဒ္ဓသပုဏ္ဏားမှိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓသ၊သဗ္ဗညုဖြတ် စွာဘုရား၏ဥရေ၊ရင်၌၊ ဝါယာမ၏နိတာဘိ၏တိတာယ၊ အားထုတ်ခြင်း သည်ဖြစ်၏စအပ်သော စာတ်ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သြဝေသ ပုဏ္ဏား၊ရင်တော်၌ဖြစ်သောသား၊သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏။ အသယ္ယသာဟိနော တိ၊အသယ္ယသာဟိနောဟူသည်ကား၊အာဘိသမ္ဘောဓိတော၊သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိတော်မူသည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂေ၊၌၊ မဟာဗောဓိသတ္တဝ်ဘုရား၊အ လောင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်၊ သဟိတုံ၊ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၊ အသက္ကု၊ကောယျတ္တာ၊ မတတ်နိုင်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ အသယ္ယသ၊ သူတပါးတို့သည်မညှဉ်းဆဲနိုင်သော၊ သက ဿသ၊အလုံးစုံသော၊ဗောဓိသ ဟ္ဘာရသ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အားဆောက် အဦးဖြစ်သော၊မဟာကာရုဏိကာဒိကာရသ၊ ဖြတ်သောကရုဏာ၊တော် တည်းဟူသော ဆုတောင်းခြင်း၏လည်း။ သဟနတော၊ သည်းခံတတ် သောကြောင့်၊ တ၏တောပရေ၌၊ ထိုနောင်မှလည်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန် သောသူတို့သည်၊ သဟိတုံ၊အာဘိတ၏ဝိတုံ၊နှိပ်စက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကု၊တော ယျတ္တာ၊မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသယ္ယာနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါခဲ ယဉ်းကုန်သော၊ပဋ္ဌန်မဟာရာနံ၊ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ သဟနတော၊အာဘိ ဘဝနတော၊ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ အာသယာ နုသယစရိယာဒိ ရတ္တိအာဒိပိဘာဝါ၀ဗောဓေန၊အာသယအနုသယစရိုက်နှလုံးသွင်းအစရှိ သည်ကိုထင်စွာပြုတတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ယထာရုဟံ၊ ထိုက်သင့်သည်အား၊လျော်စွာ၊ဝေနေယျာနံ၊ကြွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ အား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိ၊ဘသမ္ပရာယိကပရမတ္ထတိ၊မျက်မှောက်တဘဝလွန်၌ဖြစ်သော

မြတ်သောအကျိုးတို့ဖြင့်၊ အနုသာသနီသဒိ၊ တဿ၊ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အညောဟိ၊ တပါး၊ သောသူတို့သည်၊ အသယ္ယသာ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စသာ၊ ဘုရားကိစ္စကို။ သဟာနတောဝ၊ နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ တဏ္ဍုဝေ၊ ထိုဘုရားကိစ္စ၌၊ သာရကာရိဘာဝတော၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အသယ္ယ သာဟိနော၊ အသယ္ယသာဟိနောမည်တော်မူ၏၊ အဂ်ီရသ၊ ဣတိ။ အဂ်ိရသ၊ ဟူသည်ကား၊ အင်္ဂဂတသိလာဒိသမ္ပတ္တိကာ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသီလအစရှိသောပြည့်စုံခြင်းရှိသော၊ အင်္ဂီမင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂ၊ ကြီးငယ်တို့မှ၊ နိဗ္ဗုဒဏကသြဝါသသ၊ ထွက်သောရောက်ခြင်းတော်ရှိတော်မူသော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အပဒေ၊ တပါး၊ သောသူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အဂ်ိရသ၊ ဣတိ ဗ္ဗတ္ထောတိ။ အဂ်ိရသ၊ ဣတိ ဗ္ဗတ္ထတော ဟု၍ ဒွေနာမာနိ၊ နှစ်ခုသောအမည်တို့ကို။ ဝိတရာ ယော ဝ၊ အာ ဣတိ ဣသာ ဣတိ ဝ ဣ ဣ ဣ

ဌေနမ္ပိ။ ရှင်လန်းနှစ်သက်သော၊ ဉာဏ၊ မင်းကြီးသည်၊မဟာဇနပေ၊ဖြတ်သောသူတို့သာနေခြင်းငါထိုကဲ့သော၊ ပလ္လင်၊ ပလ္လင်ခြေ၊နိသိဒါပေတွေ့၊ နေ့စဉ်၊အတွေ့နှာ၊ ဝိဝိသည်း၊ပဒ္ဒိယာဒိတသော၊ စိရင်အပ်သော၊နာနုဂ္ဂရသသော၊အထူးထူးသောမြတ်သောအရသာရှိသော၊ ဘောဇနသော၊ဘာဇဉ် ဖြင့်ပတ်၊ သပိတ်ကို၊ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ဇမနာ ကာရီ၊သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတိ၊ပြု၏၊ ကသ္ပာ၊အာဘယ် ကြောင့်၊ဂန္ဓကာမာ၊ သွားလိုကုန်သည်၊အတွေ့၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ဘုန္တဲထား ဘုဉ်းပေးကော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊သတ္တ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိက်၊ အထံသို့၊ဂတ်ကွာ၊ သွား၍၊ဘုဇ္ဈိသာဝိ၊စားအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ကဟံပန၊ အဘာယ်မှာနည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ဝိသတိသဟဿသဘိက္ခုပ ရိဝါရော၊ရဟန်းနှစ်သောင်းအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုမှာကံ၊သင်မင်းကြီး တို့ကို၊ဒဿနတ္ထာယ၊ရှုခြင်းငါ၊မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ပဋိပန္နော၊ကြွကော်မူ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟ၊ဆို၏၊တုမှေ၊ အာရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ဣမံပိဏ္ဍပါတံ၊ဤဆွမ်း ကို၊ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ဘုဉ်းပေး၍၊ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊မမ၊ငါ၏၊ဝတ္ထော၊ သား၊သည်၊ဣမံနဂရံ၊ဤကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊အာသာ၊ထိုသားတော်အား၊ဣတော၊ဤနေ့နေ့တော်မှ'ပိဏ္ဍပါ တံ၊ဆွမ်းကို၊ ဟရေထ၊ ဆောင်ပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊သျှောက် သည်ရှိသော်၊ထေရော၊ ကာဠဒါယိမထေရ်သည်၊ ဘဏ္ဍကိစ္စံ၊ဆွမ်းစား ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ရညော၊မင်းကြီး၏၊လည်းကောင်း၊ ပရိသာ ယစ၊ ပရိသတ်၏၊လည်းကောင်း၊ဝမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ဟောမ်း သဏ္ဌ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အာဂမနတော၊ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ဝုဠေဝ၊ရ မေ၊ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊သကလရာဇနိဝေသနံ၊ အာလုံးရုံသော မင်း၏နန်း တော်ကို၊ရတနဗ္ဗာယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ အဘိပ္ပသန္နံ၊ ဖေါ်လွန်ကြည်ညို သည်ကို၊ကရောဇ္ဇာ၊ပြုလျက်၊သဗ္ဗေသံ၊အာလုံးရုံကုန်သောပရိသတ်တို့၏ ပဿ ဇ္ဇာနံ၊ယော၊ရှုကြည့်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊အာ ဟာရိတဗ္ဗာ၊ဘတ္တပုဏ္ဏပတ်၊ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သော သပိတ်ကို အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊လွှတ်၍၊သယမ္ဘု ဝိဝိသည်လည်း ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍၊ဝိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ ဥပနေတွာ၊ဆောင်၍၊သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဟတ္ထေ၊လက်တော်၌၊ဌပေ သိ၊ထား၏၊သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ တံဝိဏ္ဍပါတံ၊ဆိုဆွမ်းကို၊ပရိ

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၄-ကာဠဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၅

ဘုန္တိုးကျင်းပေးတော်မူ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ သမ္ဗိုးယာဇနမဂ္ဂေ၊ယူဇနာခြောက် ဆယ်ဝေးကွာသောခရီး၌၊ ဒီဝသေဒီဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ယောဇနံ၊ တာယူနော၊ဂန္ဓာနံ သာ၊ကြွသွားတော်မူသော၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရားအား ရာဇဂေဟတောဝ၊ မင်းအိမ်မှသာလျှင်၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊အာဟာရိတ္တာ၊ ဆောင်၍၊အာဒါယိ၊လျှ၏၊အထ၊ ထို့နောင်မှ၊နံ ၊ထိုဥဒါယိကို၊ဘဂဝါ၊မြတ် စွာဘုရားသည်၊မယ်၊ငါ၏၊ ဝိတုမဟာရာဇသာ၊ ခမည်း၊တော်မင်းကြီး၏။ သကလနိဝေသနံ၊အလုံးစုံသောနန်းတော်ကို၊ပသာဒေသိတိ၊ကြည်ညိုစေ ၏ဟူ၍၊ ကုလပသာဒကာနံ၊ အမျိုးကိုကြည်ညို စေတုန်သောခုဟာန်းတို့ ထက်၊အဂ္ဂဗျာနေ၊မြတ်သောအာဂုဏ်၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ၊ကာဠ ဒါယိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ကာဠဒါယိမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိ တာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၅-ကေဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ

ဤ ပုရတောပဌ္ဌတောဝါတိအာဒိကာ၊ ပုရတောပဌ္ဌတောဝါ၌သို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကေဝိဟာရိတ္ထေရသ၊ ကေဝိဟာရိမထေရ်၏၊ ဂါထာ။ဂါထာတို့တည်း၊ ဒေယျဓိ၊၌ကေဝိဟာရိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇာတ္တေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန် သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့ သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊ ကသပသ၊ကသပအမည်တော်ရှိသော၊ဒသဗလသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဃရေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နန္ဒတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိ သော်၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကော၊အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော် ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေ၊ ရဟန်းသဒ္ဓါတရား၊ရှိသည် ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်း၊ပြု၍၊ဒဟရော၊ ကောသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ဝိဝေက ဝါသံ၊ဆိတ်ငြိမ်သောနေ၊ခြင်း၊ကို၊ ဝသိ၊နေ၏၊သော၊ ထိုသူသည်၊ တေန ပုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဇော်ဗုဒ္ဓကံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင် တို့၏ တရားသော အကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရေ၊ကျင်လည်ကျက်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ၏ပါတို့ဂေါတမမြတ်

စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတီ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော၊ ဓမ္မာသောကရေညော၊ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်၊ ဟု တွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိုရှေ့ကြားဘူးသည်ကား၊ အသောကမဟာရာဇာ၊ အသောကမင်းကြီးသည်၊ သဏ္ဌေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှ၊ ဒွိန္နံ ဝဿသတာနံ၊ အနှစ် နှစ်ရာတို့၏၊ ဥပရိ၊ ဆဋကပ်၌၊ အဌာရသမေ ဝဿေ၊ တဆဲ့ရှစ်နှစ်၌၊ သကလဒမ္ဘဒီပေ၊ အလုံးရုံသော ဓမ္မာဒိပ်ကျွန်း၌၊ ကေရာဇာ ဘိသေက်၊ ကေရာဇ်မင်း အာသိသိက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌ၊ ညီဖြစ်သော၊ တိဿကုမာရံ၊ တိဿမင်းသားကို၊ ဥပရဇ္ဇေ၊ အိမ်ရှေ့ အရာ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ကေနဥပါယေန၊ တ၀ုသော ဥပါယ်ဖြင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အာဘိပ္ပသန္နံ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိတိဿမင်းသားသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓိဂ၀ံ၊ သမင်တောသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ယောနကမဟာ၀မ္မ ရက္ခိတဿ၊ ယောနကမဟာ၀မ္မရက္ခိတမထေရ်ကို၊ ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ဖြူတော်ကြီးသည်၊ သာလသာခံ၊ အင်းကြင်းခက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဗီဇယမာနံ၊ ယမ်ခတ်လျက်၊ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဒ္ဓါ တပသာ ဒေါ၊ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဟိုဏ်ပါသည်လည်း၊ ဒေ၀ံ မဟာထေရော ဝိယ၊ ဤမင်းထေရ်ကဲ့သို့၊ ပဒ္မဓိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရ၀ေ့ ၊ တောတွင်း ဝိပဿနာ ပွားမှုကား၊ အဟောဝတ၊ ကြောက်ကောင်းလေစွ၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ထေရော၊ ယောနကမဟာ၀မ္မရက္ခိတ မထေရ်သည်၊ တ၀ သေ၊ ထိုမင်းသား၏၊ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားခြင်းကို၊ ဥတ္တေ၊ သိ၍၊ ပသေ ဘုရား ကြည်ညိုစဉ်ပင်ကျွင်း၊ အကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍၊ အသောကာရာမေ၊ အသောကာရုံကျောင်းတို့၏၊ ပေါက္ခ ရဏိယာ၊ ရေကန်၏၊ အာဘိဒ္ဓမာနေ၊ မကွဲသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ စိ ဝရ ဗ္ဗ၊ သက်နိုးကို လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အပေါ်ရုံကိုလည်းကောင်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဩလ ရွေတွာ၊ ချိတ်၍၊ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ၊ အာရဘိ၊ အား ထုတ်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အာနုဘာ ဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ အာဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အရ ညေ တောတောမှ၊ နိ ဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နှစ်၍၊ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ ပဒ္ဓဓိ သာ ဓိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုတိဿမင်းသားကို၊ အနေကပ္ပကာရံ

အကြောင်မျှားစွာ၊ယာစိတ္တာ၊တောင်းပန်၍၊ပဋိဗွာဒိဗျာယံ၊ရဟန်းပြုလိုသည်ကို၊နိဝတ္ထွေတုံ၊နစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခို၊မတတ်နိုင်၊သော၊ ထိုတိယမင်းသားသည်၊ဥပါသကော၊ရတနာသုံးပါး၊သို့ဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဋိဗွာသုစိ၊ရဟန်းပြုခြင်း၌ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ပဋ္ဌေဇေသာ၊တောင့်တလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝုရတောဝါ၊မိမိ၏ဖခင်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စတောဝါဝိ၊ မိမိနောက်မှလည်းကောင်း၊ ပဿတောပဿန္တော်သား၊ရှုသောသူအား။ အပရောအညော၊တပါးသောသူသည်၊နုဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုပြား၊ခဲ့၊ဝေ၊သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဝနေ၊တောဠ့၊ကေသာ။ တယောက်ထည်း၊တည်း၊ဝသတော၊ နေသောငါ့အား၊ အာဘိဝ၊အလွန်သျှင်း၊ဟာသုံးစိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဟန္ဒ ယခုအခါ၌၊ဝိသဒ္ဓေါ၊ဝိ၊ရှာကိုငါ့စွန့်၏၊ကော၊တယောက်အထည်း၊တည်း ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ခြီးမွမ်းအပ်သော၊ အရည့်၊တောသို့၊ဂ ဝိသာမိ၊သွားအုံ၊ ကေရိဟာရိသ၊ တယောက်အထည်း၊တည်းနေလေ့ရှိ ထသော၊ပဟိတတ္တသ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊စလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊တိဏ္ဍ နော၊ရဟန်းအား။ အရည့်ံ၊ တောကျောင်းသည်၊ ဟါသု၊အလိုရှိအပ်သော ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယောဂိပိတိကရုံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဈာနဝိပဿနာစသော ပီတိကိုပြုတတ်ထသော၊ မတ္တာကုဋ္ဌရသေ၊ ဆရုန်ယစ်သောဆင်တို့၏ သွားလာမှီဝဲရာလည်းဖြစ်ထသော၊ရေမှီ၊နှလုံ၊မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊တောကျောင်းသည်၊ကေသ၊တ ယောက်အာသည်း၊တည်း။ အတ္ထဝသိ၊ရဟန်း၊တရား၊ကိုအလေ့အလာပြု၍နေ ခြင်းငှါသင့်သော။ကာနုံ၊ တောအရပ်သို့၊ဝိပ္ပံ၊သျှင်စွာ၊ ဝိသိသသာမိ၊ဝင်

✉လေအုံ့၊သုဝဏ္ဏိ၊တေ၊ကောင်းစွာပွင့်ထသော၊ သိတလေ၊ချမ်း၊ဖြ,ထသော၊ ဂိရိကန္တရေ၊ တောင်ချောက်ရှိထ၊သော၊ သိတ၊ဝနေ၊ အရိပ်ရှေ့နှင့် ပြည့်စုံ သောယင်း၊တိုက်၊တာ၌၊ ဂဇ္ဇာနိ၊ကိုယ်ဘို့ကို၊ပရိသိဒ္ဓိ၊တွာ၊ရေဖျန်းသွန်း၍၊ကေကော၊တဏ္ဍာဟူ၊ဆိုအပ်သောနှစ်ယောက်သောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက်မိ၊သာမိ၊စကြီ၊သွား၊လေအုံ့၊ ၊ကောဂိယော၊အဖေါ်မရှိသည်၊အဒုတိ ယော၊တဏ္ဍာဟူ၊သော နှစ်ယောက်ခြောက်သောသူမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ရေမကိ၊ယော၊ နှလုံ၊မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော၊ မဟာ၊ဝနေ၊တောကြီး၌၊ ကဒါ၊ဘယ်နံ့ရောအခါ၌၊အဟုံ၊ငါသည်၊ကတကိစ္စော၊ပြုအပ်သောတဲ့ ခြောက်ပါး၊သော မဂ်ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝ၊ဝါ၊ကင်းပြီသောအာသ ဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိသာမိ၊နေရပါအုံ့နည်း၊ ဝေ၊ဤသို့သောအခြင်း

အရာအားဖြင့်၊ကတ္တုကာမသ၊ ပြုခြင်းဌာနအလိုရှိသော၊ မောဂါ၏၊အဓိပ္ပါ
ယော၊နှလုံးအလိုသည်။ သမိဒ္ဓိတု၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းဟုဆိုအပ်
သောအပြီးသို့ရောက်စေသတည်း။ အာညာ၊တယောက်သောသူသည်၊
အညသ၊တယောက်သောသူအား၊ကာရေကော၊ သံသရာ၌အကျိုးနိဗ္ဗာန်
အကျိုးကိုပြုတတ်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံယေဝ၊ငါကိုယ်တိုင်သာ
ဤ၌၊သားယေသဿာမိ၊ သံသရာအကျိုးနိဗ္ဗာန်အကျိုးကိုပြုစေခဲ့ဟု၊ ဤ
သို့၊ဆုမာဆဂါထာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ရှင်ဆို၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာတို့၌၊ပုရေတောပဋ္ဌတောဝါတိ၊ ဝုရေတောပဋ္ဌတောဝါဟူသည်
ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝုရေတောဝါ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌတောဝါ၊
နောက်မှ လည်းကောင်း။ ဝါသဒ္ဒသ။ဝါသဒ္ဒါ၏၊ ဝိကပ္ပတ္ထတ္တာ။ ဝိကပ်
အနက်ရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဿတောဝါ၊ရှေသောသူအား၊လည်း။အပ
ရောအညော၊တပါးသော၊ ဇနော၊လူသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ဆုတိစေ၊ ဤသို့ဆို
ပြီးအုံ့၊အာဘိဝိယ။အလွန်လျှင်၊ဟါသုစိတ္တသုခံ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊သည်
ဘဝတို၊ဖြစ်၏၊ ဂေါဝိဟာရိဘာဝေန၊ တ၊ယောက်ထည်းတည်း နေသော
အဖြစ်ဖြင့်၊ကောသ၊တယောက်အထည်းတည်း။အာသယဿ၊ နေရာဖြစ်
သော၊ဝနေ၊ဟောဒ္ဓိ၊ဝသတော၊နေသော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ စိ၊ပရိစိတေန။ကြော
ရည်ဖြင့်ပွားလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဝိဝေကဋ္ဌာသယေန၊ ဝိဝေကအဋ္ဌာသ
ယသည်၊အာကာဿိယမာနဟဒယော၊ ငင်အပ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍
ဂုတ္တိ ဒိဝံ၊နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မဟာဇနပရိဝုတ ဝသနဓာတုံ၊လူအပေါင်းခြံရံ
သည်ဖြစ်၍နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊သင်္ကီဏ္ဏကာရေမံ၊ အပေါင်းအဝေါ်ခ
ပ္ပေ.လျော်ခြင်းကို၊နိုဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ငြီးငွေ့.သည်ဖြစ်၍၊ဝိဝေကသုခံ၊ဆိတ်ငြိမ်
ရာ၌ချမ်းသာစွါနေခြင်းကိုသာလျှင်၊ဇဟုံ၊မျှား၊စွါ၊မည့်နှော၊မှတ်ထင်သည်
ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ ဟန္ဒာတိ၊ဟန္ဒဟူသောဝုန်သည်၊ ဝေါသဂ္ဂတ္ထော၊စွန့်
လွှတ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်ဝုန်တည်း၊တေန၊ထိုကြောင့်
ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ကရိယမဟုသား၊ပြုလတ္တံ့.သော၊အရည့ဂမနသား၊တော
သို့သွားခြင်း၏၊နိဗ္ဗိတ္ထာ ဘာဝံ၊ ဒုလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဟ၊ဆို၏။
ဂေါဝဓိသာမိတိ၊ဂေါဝဓိသာမိဟူသည်ကား၊ သုညာဂါရေခေါ
ဟပတိတထာဂတာအတိရမန္တိတိအာဒိဝစနတော၊သညာဂါရေခေါ်ဟ
ပတိတထာ ဂတာအာဘိရမန္တိ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသော
ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓေဟိ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ဝဏ္ဏိတံ၊ပဿဒ္ဓံ၊ပြိုးမွမ်းအပ်သော၊အ
ရည့်၊တောကို၊ဂေါအသဟာယော၊အဖေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂဝိသာမိ၊

သွားအုံ့၊ဝါသာဝိပ္ပာယောနှုတ်နေလိုသဖြင့်၊ဥပဂန္ဓာဝမိုးကပ်၏၊ကသ္မာ၊အာဃယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗါသုကေဝိဟာရိသာတိ၊ ဗါသုကေဝိဟာရိသဟူသည်ကား၊ဌာနာဒီသုရုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အသဟာယတာဝေနု၊ အားဖေါ်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကေဝိဟာရိသား၊တယောက်အထည်းတည်းနေလေ့ရှိထသောနိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပဋိပေသိတဝိတ္ကတာယ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပယိတတ္တသ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ အဓိသီလသိက္ခာဒီကာ၊ အဓိသီလသိက္ခာ အစရှိကုန်သော၊ တိသောသိက္ခာ၊သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတေ၊ကျင့်တတ်သော၊သိက္ခုနောဝေဟာန်းအား၊အရည်ရှိ၊တောသည်၊ဗါသု၊ချမ်းသာ၏၊ဈာ၌ဌာ သုခါဝဟ်၊အလိုရှိအပ်သော ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ ဈာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြွေ၊အနုက်တည်း။ ယောဂိပိတိကရဏ္ဍီ၊ ယောဂိပိတိကရံ ဟူသည်ကား၊ယောဂိနုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ပယုတ္တာ၊အား၊ထုတ်သော၊အပ္ပသဒ္ဓါဒိဘာဝေနု၊နည်းသောအသံအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဗျာနုဝိပဿနာဒိပိတိ၊ဗျာနုဝိပဿနာစသောပိဘိကိုး အာဝဟာနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ယောဂိပိတိကရံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဗျာနုဝိပဿနာစသောပိတိကိုပြုတတ်ထသော၊ဝိသဘာဂါရေ့ဝဏ္ဏာဘာဝေနု။ ဝိသဘာဂအားရုံမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ပဋိသလ္လာနရုပတာယ၊ ကိန်းအောင်းခြင်းဌာ လျှောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ရေမွှံ့နှလုံးမွေ့,လျော်ဘွယ်လည်းရှိထသော။ မတ္တာကုဋ္ဌရုသေ ဝိဘန္ဓိ၊မတ္တာကုဋ္ဌရုသေ ဝိ ဟူသည်ကား၊ မတ္တာဝရုဝါရေ့ဏာ ဝိစရိတံ၊ ဒေ့မုနှ်ယစ်သောဆင်ဘို့၏သွားရောဖြစ်သော၊ ဈာ ဝိနာ ဝိ၊ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ဗြဟာရညဘာဝေနု၊ကျယ်သောတော၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဇနုဝိ ဝဝကံ ယော ဝ၊လူမှတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ဟု၏။ အဇ္ဇဝ သိတိ၊အဇ္ဇဝ သိဟူသည်ကား၊ဈာ ဝ၊ ဤအရာ၌၊ အားဇ္ဇောတိ၊ အဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဝမ္ဘော၊ရဟန်းတရား၊ကို၊ဈာ ဝိ ပ္ပေ တော၊အလိုရှိအပ်၏၊ကထံနုခေါ၊အာဃယ်သို့လျှင်၊သော၊ထိုရဟန်းတရား၊သည်၊မေ၊ငါ့အား၊ဘဝေယျ။ဖြစ်ပါအုံ့နည်း ဈာ တိ၊ဤသို့၊တ ဿ၊ထိုရဟန်းတရား၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့၊ဂတော၊လိုက်ရေပါ
အုံ့နည်း။ သုဝုဋ္ဌိ တော တိ။ သုဝုဋ္ဌိ တော ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ဝုဋ္ဌိ တော၊ပွင့်သော၊သိတ ဝ နေ တိ ဆာ ယုဒ ကသမ္ဘတ္တိ ယာ တိ။ သိတ ဝ နေ တိ ဆာ ယုဒ ကသမ္ဘတ္တိ ယ ဟူ သော၊ တေ နေ ဝ ဥ ဘ ယေ နု ဝိ၊ ထိုနှစ်ပါး၏ဖြင့်လည်း၊ ရမ္ဘကိယတံ ယော ဝ၊ မ္ဗွ,လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိ ဘာ

ဝေတိ၊ထင်စွာပြု၏၊ဂိရိကန္ဒရေတိ၊ဂိရိကန္ဒရေဟူသည်ကား၊ ဂိရိနံ၊တောင်တို့၏၊ကန္ဒရော၊ချောက်၌၊အဟု ဆိုရော၊အဝတ်း၌၊ ကန့်၊ကံဟူသည်ကား။ဥ ဒကံ၊ရေကို၊ကေနု၊ ရေသည်၊ဒါရိတံ၊ခွဲအပ်သော၊ဌာနံ၊အရပ်သည်၊ကန္ဒရံ နာမ၊ကန္ဒရမည်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တာဒိသေ၊ထိုသို့သတောရှိသော၊သိတ လေ၊အေး၊သော၊ဂိရိကန္ဒရေ၊တောင်ချောက်၌၊ဃမ္မပရိတာပံ၊ ပူအိုက်ခြင်း ကို၊ဝိနောဒေတွာ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂတ္တာနိ၊ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိဉ္စိတွာ၊ရေဖြင့်သွန်း၍၊ဒုဗ္ဗလတွာ၊ရေချိုး၍၊စက်မိသောမိ။ စကြိုသွား အံ့၊ကေကောတိ ဆိုနာ။ ကေကောဟူသော၌ပါ၌ဖြင့်၊ ကတ္ထစိ၊တစုံတခု ၌၊အနာယတ္တဝတ္ထိတံ၊ မစပ်သောဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ပြု၏၊ ကောကိ ယောတိဇ္ဇေ၊ ကောကိယောဟူသော၌ပါ၌၌၊ ကောတိ၊ ကောဟူသည် ကား၊အာသဟာယော၊ အဖေါ်မရှိ၊အနုတိယောတိ၊ အနုတိယောဟူသည် ကား၊တဏှာသင်္ခါတအနုတိယာဘावေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော အဖေါ် မရှိသဖြင့်၊ အနုတိယော၊ အနုတိယမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တဏှာ၊တ ဏှာသည်၊ဝုရိသဿ၊ယောကျ်ား၊အား၊သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဝိဇဟန ဌေန၊မစွန့်သောအနက်သတောကြောင့်၊အနုတိယောနာမ၊အဖေါ်မည်၏၊တော နု၊ထို့ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏှာအနုတိယောဝုရိသော ဒီဃမဒ္ဓါနသံသရန္တိ၊ တဏှာအနုတိယောဝုရိသော ဒီဃမဒ္ဓါနသံသရံ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံမေကတ္တုကာမသဿတိ၊ ဧဝံမေကတ္တုကာ မသဿဟူသည်ကား၊ ဟန္ဒကောဂဝိသဿတိ အာဒိနာ။ ဟန္ဒကောဂ ဝိသဿတိ၌ဆိုအစရှိသော၊ဝုတ္တဝိဓိနာ။ဆိုအပ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊အရည်ံ တောသို့၊ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ ဘာဝနာတိယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကို၊အား တုတ်ခြင်းကို၊ကတ္တုကာမသ၊ပြုလိုသော။မေ၊ငါ၊အား။အဝိပ္ပါယောသမိဒ္ဓ တုတိ၊အဝိပ္ပါယောသမိဒ္ဓတုဟူသည်ကား၊ ကဒါဟံ၊ဝိဟရိဿာမိကတ ကိစ္စောအနာသဝေါတိ၊ ကဒါဟံ၊ဝိဟရိဿာမိကတကိစ္စော အနာသဝေါ ဟူ၍၊ဝေ၊ဤသို့၊ ပဝတ္တော၊ဖြစ်သော၊ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်၊သ မိဒ္ဓတု၊အပြီးသို့ရောက်စေသတည်း၊သိဒ္ဓိ၊အပြီးသို့၊ ပါပုဏာတု၊ရောက် စေသတည်း၊အရေဟတ္တုပတ္တိစ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်လည်း။ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ အာယာစနမတ္တေန၊ တောင်းကာမျှဖြင့်၊သိဒ္ဓတိ၊ ပြီးသည်ကား၊နုမဟုတ်သေး၊အညေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊သာဓေတဗ္ဗာ၊ ပြီးစေအပ်သည်၊နုမဟုတ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာဓယိဿာမဟံယေဝ၊ နညောအညဿကာရဏောတိ၊ သာဓယိဿာမဟံယေဝ၊ နညောအည

သကာရကောဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုဏ်၊ဝေ၊။ဤသို့ဥပရာဇာသား၊အိမ်ရှေ့မင်း၏ ပဗ္ဗဇ္ဇာယာ၊ရဟန်းပြုခြင်းမှု၊ဒဠ္ဍကာနန်တော်၊ ဖြစ်သော အလိုရှိခြင်းကို၊ ဥတွား၊ သိ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊အသေး ကာရာမဂမနိယံ၊ အသောကာရုံ ကျောင်းတိုက်သို့သွားရာဖြစ်သော၊မဂ္ဂ၊ခရီး၊ကို၊ အလက်ပါရာပေတွား၊တန် ဆာဆင်စေ၍၊ကုမာရံ၊အိမ်ရှေ့မင်းသား၊ကို၊သမ္ဘာလက်ပါရုံ၊ အလုံးရုံသော တန်ဆာ၊ကို၊ဝိဘူသိတံ၊တန်ဆာဆင်သည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ မဟာတိယာ၊ မျှားစွာသော၊ရေဇာသေနာယ။ မင်း၏စစ်သည်ဖြင့်၊မဟာစွမ်းရာဇာနှင့်ဘာဝေန၊ မျှားသောမင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊နေသိ၊ဆောင် ၏၊ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ပဓာနဃရံ၊ ကမ္ဘဏ္ဍာန်းကျောင်းသို့၊ ဝင်ခဲ့ပြီး၊ သွား၍၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတထွေ့ရသော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိ တမထေရ်၏၊ သင်္ဂီ ကေ၊အာထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏။ အနေကာသတာ။ အရာမကမျှားစွာကုန် သော၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊တံ၊ ထိုတိဿမင်းသား၊ကို၊ အနုပဗ္ဗဇိ၊သု၊ အာဟုလိုက်၍ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ရညော၊မင်းကြီး၏၊ ဘာဂိနေယျာ၊ ဘုရားဖြစ် သော၊သက်မိတ္တာယ၊ သက်မိတ္တာမင်းသို့၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိဗြဟ္မာ၊ဝိ၊အဂ္ဂိဗြဟ္မာသည်လည်း၊ တမေဝ၊ထိုတိဿမင်းသား၊ကိုသာ လျှင်၊အနုပဗ္ဗဇိ၊အာဟုလိုက်၍ရဟန်းပြု၏၊သော၊ထိုတိဿမင်းသားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဟဒ္ဒတုဠ္ဠော၊ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာ နော၊မိမိ၏၊ကတ္တာဇံ၊ပြုအပ်သည်ကို၊ပကာသေ၊ဖော်၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ သေသောအဘိ၊ထိုပါသည်၊သန္ဓာဟံ၊အသက်ကိုမငဲ့ဘဲဝိရိယဟူသော ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ဗဟုဝါ၊လွန်စွာကြိုးကုတ်အား၊ထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောဖွဲ့ခြင်း ဖြင့်ဖွဲ့ပေအံ၊ကာနုနံ၊တောအုပ်သို့၊ ပဝိသိသာမိ၊ဝင်ပေအုံ၊ တတော၊ထို တောကျောင်း၌၊ အာသဝက္ခယံ၊အာသဝေါတရား၊တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အာရုဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တော၊မရောက်သေး၊သရွေ့၊ နဒိုက္ခမိ၊သာမိ၊ ငါ မထွက်အုံ့။ ။မာလုတော၊လေသည်၊ သုရဘိဂန္ဓကေ၊ကောင်းသော၊ဝတ်ပန်း၊အနံ့ကို၊ဆောင်လျက်၊ဥပဝါယန္တော်၊တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်လျက်သာသည် ရှိသော်၊နဂမုဒ္ဓနိ၊တောင်ထိပ်ထက်၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်လျက်၊အပိ၌၊မောဟ ဟူသော၊အာဂိုက်ကို၊ဒါလယိ၊သာမိ၊ခွဲဖျောက်ပေအုံ့၊ နနုကေ၊ကြွေနှုန်းစင်စစ် သဖြင့်၊သိတလော၊ချမ်းမြေ့သော၊ ကုသုမသည်ကြွေ။ကောင်းသော၊ဝတ်ပန်း ဖုံးလွှမ်း၊အပ်သော၊ ဝနေ၊တော၌၊ဌိတော၊တည်သော၊ ပဗ္ဗတရေ၊တောင် ရိုင်း၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေလျက်၊ပိမုတ္တိသုခေန၊ အာရုဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် သုခိတော၊ချမ်းသာသော၊ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဂိရိဒုဂေ၊ ဝေဘာရတောင်သော

တောင်ငါးလုံးဖြင့် ခြိုရံအပ်သောဈေးကြီးတည်ခြည်အနီးခ၌၊ မုဒိသောမိ၊ ဒေ့ဝ လျှောက်လျှက်နေလေအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တိုသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ။ရှုတ်ဆိုး၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ သေဗန္ဓာမိသန္ဓာဟန္တိ၊သေ ဗန္ဓာမိသန္ဓာဟံဟုသည်ကား၊ သောဟံ၊ထို,ငါသည်။ ဝိရိယသမ်ါဟံ၊ဝိရိ ယဟုဆိုအပ်သော ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏၊ ကာယေ။ ကိုယ်၌လည်း ကောင်း၊ဝိရိတေစ၊အသက်၌လည်းကောင်း။ နိဂုံးပေကွဝိရိယသန္ဓာဟေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောဝိရိယဟူသော,ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ သန္ဓာဟာမိ,ဖွဲ့၏၊ ဣဒံ၊ ဤအနုက်သဘောကို၊ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာနာ မ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊သူရောဂေရင့်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ရန်သူသည်၊ပစ္စုပ္ပန္နိတေ၊ရှေးရှုတည်လတ်သော၊သံဇေတုကာ မော၊ကောင်းစွာအောင်လိုသည်ဖြစ်၍။ အညံ၊တပါးသော၊ ကိစ္စံ။ကိစ္စကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍။ ကာဝစပရိမုစ္စနာဒိနာ၊ချစ်မိန်ညှိစွပ်ခြင်း အစရှိသည် ဖြင့်၊ယုဇ္ဈိယ၊ စစ်ထိုးခြင်းဌာ။သန္ဓယ္ဟတိ၊ဖွဲ့၏၊ ယုဇ္ဈဟူမိန္ဓ၊ စစ်ဖြေပြင်သို့ လည်း၊ဂတ်ကွဲ၊သွား၍။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ အဇေတ္တာ၊ မအောင်နိုင်၍။ တတော၊ထိုစစ်ဖြေပြင်မှ၊ နန်ဝတ္ထတိယထာ၊ မပြန်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊တထာ၊ ထို,အတူ၊အဟာမိ,ငါသည်လည်း၊ကိလေသပစ္စတ္ထိကေ၊ကိလေသာတည်း ဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဇေတုံ၊ အောင်ခြင်းဌာ၊ အာဒိတ္ထံပိ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယသဿု၊အခြိုအရုံကိုလည်းကောင်း။ ဝေ ဠုဗျူ၊ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊လစ်လျူရှု၍။ စတုဒ္ဒီသေ မဟာ ဝနဝိရိယသန္ဓာဟံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သမ္မပ္ပဓာန ဝိရိယတည်းဟူ သောချစ်ဝတ်တန်ဆာကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ သန္ဓဟာမိ,ဖွဲ့၏၊ကိလေသ။ ကိလေသာတို့ကို၊ အဇေတ္တာ၊ မအောင်မူ၍။ကိလေသဝိဇယယောဓံ၊ကို လေသာကိုအောင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝိဝေကဠာနံ။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ် ကို၊နုဝိသာမိ,မစွန့်လွှတ်တော့အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ တေနု၊ထို,ကြောင့်၊ပရိသိသာမိကာနနံ၊ နတာတောနိက္ခ ဓိသာမိ၊အာပတ္တောအာသဝက္ခယန္တိ၊ပရိသိသာမိကာနနံ၊နတာတောနိက္ခ ဓိသာမိ၊အာပတ္တောအာသဝက္ခယံဟု၍၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏၊မာလုတေဇုပဝါ ယန္တေတိအာဒိနာ၊ မာလုတေဇုပဝါယန္တေ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ အရည်ရှာနံ။တောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊အသ၊ထိုတောအရပ်၏၊ကမ္ဘဠာ နဘာဝယောဂျတံ၊ကမ္ဘဠာနုံးစီးဖြန်းခြင်းဌာလျှောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ဝဒတိ၊ဆို၏။ဂိရိဇ္ဇဝေ၊ ပေဘာရုစသောတောင်ငါးလုံးခြိုရံ

အပ်သောရောဂြိုဟ်ပြည်အနိုးခ်ိ၊ ရေမိသားမိနှုန်းမြေလျှိုလျှက်နေလေအုံ၊ ဇာတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ပဗ္ဗတပရိုးကွေ ပေ၊တောင်ငါးလုံးရံသော်ရာဂြိုဟ်ပြည်၌၊အာဘိရမိသားမိမည်ရှေ့လျှော် ၍နေရောင်တကား၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊အနာဂတတွင်၊ အနာဂတ်အနက်ကိုးပရိ ကပ္ပေနှော၊ကြီးဆသည်ဖြစ်၍၊ဝဒကိ၊ဆိုရ်၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရှေ့ သည်၊သုဝိညေယျ၊မဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုရ်၊ ထေ၊ရော၊မထေရ်သည်။ အညေ၊တောသို့၊ပရိသိတ္ထု၊ ဝင်၍၊ သမဏာဝမ္ပ၊ ရုဟန်းတရား၊ကို၊ ကရောနှော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာနှင့်၊သဒ္ဓိ'၊ဟတ္ထ' ကလိက်ခွံ့၊ကလိက်တိုင်းသို့၊ အာဂမာသိ၊ သွား၏၊ ဘဏ္ဍ၊ထိုသို့သွားချိန်၊ အာသ၊ထိုတိသမထေရ်၏၊ပါဒေ၊ခြေ၌။စမ္ဘိကာဗာ ဝေ၊အရေပြတ်သောအနာသည်၊ဥပဒ္ဒိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုအနာ၊ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍ ဧကော။တယောက်သော၊ဝေဒ္ဓေ၊ဆေးသမား၊သည်၊ဘဏ္ဍေ၊အာရုဏ်ဟုရား သည်၊ ထော၊ပတ်ကို၊ ပရိယေသယ။ ရှာတော်မူလော၊ နံ၊ထိုအနာ၊ကို၊ တိ ကိ ဆ္ဆိ သောမိ၊ဆေး၊ကုအုံ၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုရ်၊ ထေ၊ရော၊ ထေရ် သည်၊သည်၊ ထော၊ပတ်ကို၊ပရိယေသနုံ၊ရှာခြင်း၊ကို၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝိပဿနာ၊ယော၀၊ဝိပဿနာ၏ သာသျှင်၊ကမ္ဘံ၊အမှုကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ရော ဂေါ၊ရောဂါသည်။ဝဇ္ဇတိ၊တိုးပွါး၏၊ဝေဒ္ဓေ၊ဆေး၊သမား၊သည်၊ထေ၊သား၊ မထေရ်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုအနာ၌၊ အပ္ပေါသုက္ကတ္တာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့နေသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊သယမေ၀၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ သပ္ပိ'၊ထော၊ပတ် ကို၊ပရိယေသိတ္မာ၊ရှာ၍၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ အရေ၊ဂံ၊အနာကင်းသည်ကို၊ အကာသိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုတိသမထေရ်သည်၊ အ၊ရောဂေါ။ အနာကင်း သည်။ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ နစိရသေ၀၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ ကေဝိဟာ ရိမထေရ်၏အာဒါနိန်၌၊ ၊ဇာမဂ္ဂါဘဒ္ဒကေကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကကမ္ပာ၌၊ ဗြဟ္မ ဗန္ဓု၊ဗြဟ္မာ၏အဆွေဖြစ်သော၊မဟာယဿသော၊မျိုးသောအာဗြဟ်အရံရှိသော၊ ဂေါ၊ဣန္ဒုန်၊အနွယ်အား၊ဖြင့်၊ကသ၊ပေါနာမ၊ကသပဒုမည်တော်ရှိသော၊ ဝဒတံ၊ဆိုတတ်သောသူတို့ထက်၊ဝရော၊မြတ်တော်မူသော၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဥပဒ္ဓိ၊ပွင့်တော်မူ၏၊ ၊နိပ္ပပဉ္စော၊ပပဉ္စတရား၊မရှိ။ နိရာလယော၊ ရဲ ဝယ်း၊ရာမရှိ၊ အာကာသသမာနော၊ ကောင်းကင်နှင့် တူ၊သော်စိတ်ရှိ တော်မူ၏၊ သုညတာ၊ဗဟုလော၊ သုညဘာ၀ဟာ၊ဖြင့်များ၊စွာနေလေ့ရှိ၏၊ တာဒိ၊သည်း၊ခံခြင်း၊ရှိတော်မူ၏၊အနိမိတ္တ၊ရ၊တော၊အနိမိတ္တ၀ိပဿနာ၌ပ

လျှော်တော်မူ၏၊ ဝသိ၊ ဝသိပါးပါးရှိတော်မူ၏။ ၊အသင်္ခေယျာ၊ကပ်ပြု ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိတော်မူ၏၊ နိုလ္လေပေါ၊ လိမ်းကျံခြင်းမှကင်းတော်မူ ၏၊ကုလေဝကော၊ အမျိုးဂိုဏ်းဌ၊ အသံသဒ္ဒေါ၊ ရောနှောခြင်းရှိတော်မမူ သော၊ မဟာကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ ဗိရော၊ ပညာရှိတော်မူသော၊ ဝိနယောပါယကောဝိဒေါ၊ ဆုံးမခြင်း၏ အကြောင်းဌာနလိမ္မာတော်မူသော။ ၊ပရေကိစ္စေသု။သူတပါးတို့၏ကိစ္စတို့၌၊ ဥယျုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊လောကဌ၊ ဂတိပဂ်ာဝိသောသနံ၊ ဂတိတည်းဟူသော ညွှန်ကိုချောက်သွေ့ စေတတ်သော၊ နိဗ္ဗာနဂမနမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ် သောခရီးကို၊ဝိနယန္တော၊ဆုံးမတော်မူလျက်၊ ၊အမတံ၊ သေခြင်းကင်း သော၊ပရေမသာသံ၊လွန်စွာသက်သာရောကိုရစေတတ်သော၊ဇရာမရဏာ နိဝရဏံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းကို တားမြစ်တတ်သောတရားကို၊ မဟာပရိ သမဏော၊မျှားစွာသောပရိသတ်အလယ်၌၊လောကကာရုဏော၊လောကကို ပြုပြင်တတ်သော၊သေားထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူ၏၊ ကရိကရဏေါ၊ ကရိကပ်ဌက်မင်း၏အသံနှင့်တူတော်မူသော၊ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗြဟ္မဃောသော၊ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူ တော်မူသော၊တထာဂတော၊လာခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝိပ္ပနဇ္ဇေန၊ခရီးမှားသို့သွားကုန်သော၊ အနာယကေ၊ခရီးညွှန်သူလူမဲ့ကို ကုန်သော၊ဒုဂ္ဂါ၊သံသရာတည်းဟူသောချောက်မှ၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ထုတ်တော်မူလျက်၊ဝိရဇံမဂ္ဂံ၊ကိလေသာကြိုးကင်းသောတရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူသော၊ လောကနာထကော၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊မြင်အပ်ပြီ၊ ၊တာသဏ်ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ဝမ်း၊ တရား၊တော်ကို။ သုဏိတွာ၊နာ၍၊အာဟံ၊ငါသည်၊အာနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း တောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အာဟဋ္ဌိ၊ငါသည်လည်း၊ ပဗ္ဗ ဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို၊ ဝိဇ္ဇေန္တော်ကြီ၊ကြီ၊ကေကောဝ။ တယောက်အထည်းတည်းသာ၊ ရှေ့မှောနှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော၊ ဝနေ၊တောင်၌၊ သံသဂ္ဂပိဋ္ဌေ၊ အပေါင်းအဘော်ရောနှောခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသိ၊ နေပြီ၊ သံသဂ္ဂဘယဒဿိနော၊ အပေါင်းအဘော်ရောနှောခြင်း၌ ဘေးအားဖြင့်ရှု လေ့ရှိသော၊မနသော ဂုပကာသသ၊ စိတ်၏ပြိမ်းခြင်း၌ပြိမ်းပြီးသော၊ မေ။ ငါသည်၊သက္ကာယဂုပကာသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြိမ်းပြီးသော၊ ပေါတုဘူ

တော၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မေ၊ငါအား အဘဝိ၊ဖြစ်ပြီ၊မယ့်၊ငါအား ကိလေသာ။ ကိုးလသာတို့ကို၊ချာဝိတာ၊ ဗုတ်ကြည့်အပ်ကုန်ပြီ၊ (၀)၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြု ကျင့်ရပြီ၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ ၊

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတ္တွာ၊ရောက်ပြီး၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊တည်း၊ထိုအရပ်၌၊ဝိဟရန္တေ၊နေသည်ရှိ၊သော်၊ရာဇာ၊မြွှာ သောကမင်းကြီး၊သည်၊ ကောဠိဝနေ၊ပရိစ္စာဂေန။ တကုဋ္ဌေသောဥစ္စာကိုစွန့် ကြဲသာဖြင့်၊ဘောဇကဂိရိနိ၊ဝိဟာရံ၊နာမ၊ဘောဇကဂိရိကျောင်းမည်သည်ကို၊ ကာရေတ္မာ၊ပြုစေ၍၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊တည်း၊ထိုကျောင်း၌၊ဝိဟာရေ၊နေ နေစေလျက်၊ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး၌ခါ၌၊ ၊သောအဘံ၊ ထိုငါသည်၊ဒါနိ၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပန္နရသော၊တဆဲ့ငါးရက်ပြောက်သော နေ့၌၊စန္ဒာ။ လသည်၊ပရိပုဏ္ဏောယထာ၊ ပြည့်ဝန်းလျက် ထွန်းသကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ်။ ပြည့်ရုံ၊သောအကြိုသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ငါ သည်၊သဗ္ဗာသဝပရိက္ခီဏော၊အသုံး၊ရုံသောအာသဝေါတရားကုန်သည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဒါနိ၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝုန္ဒ ဝေါ၊တာဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဩ၊သားနဂါထံ၊ အာဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။သား၊ထိုဂါထာသည်၊ဥတ္တာနတ္ထာဝ၊ပေါ်သောအနက်ရှိသည် သာတည်း။ တဒေဝ၊ ထိုဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရသ၊ မထေရ်၏၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရုတံ၊ကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ကေဝိဟာရိမထေရ်၏ ဂါထာအဖွင့်စကား၊ပေ အပြီးသတ် တည်း၊ ၊ကေဝိဟာရိဇွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ကေဝိဟာရိမထေရ်၏ဂါ ထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃၆-မဟာကပ္ပိနဇွေရဂါထာ၊

☰ အနာဂတံယောပဒိုကစ္စပဿတိ၊ အနာဂတံယောပဒိုကစ္စ ပဿတိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကပ္ပိနဇွေရသ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏၊ ဂါ ထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ၊ဤမဟာကပ္ပိနမထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တ ရုဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ဟံသဝတိ နဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဃရေ၊အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊

ဝိညာဏ်၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဋ္ဌာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊သည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊အာထံတော်၌၊ဖျံ၊တရားတော်ကို၊သုဝဏ္ဏာ၊နှာစည်၊ ကော်ဘိကွေ့၊တယောက်သောရဟန်းကို၊ ဩဝါဒကာန်း၊အာဆုံး၊အာမဂဏ္ဍိပေး၊တတ်သောရဟန်းတို့ထက်၊အဂ္ဂဌာနေ၊မြတ်သော အရာ၌ဌပေန့်၊ ထားတော်မူသော၊ သည်ဖြာ၏၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊တန်ခိုး၊ထိုးတေဒဂ်အား၊ထျော်သော၊ အဓိကာဂေကမ္ပံ၊ ဆုတောင်း၊ခြင်း အမှုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဌာနန့်ရှိ၏၊အရာထူးကို၊ပဋ္ဌေထိ၊တောင့်တ၏၊သော၊ ထိုသူသည်၊ တည်း၊ ထိုဘဝ၌၊ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်လျက်၊ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာ၊လ၊ ကဿပ၊ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၍။ဝိညာဏ်၊သိကြားလိမ္မာပညာ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ပဋ္ဌာ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ပုရိသသဟဿသဟဿ၊ဏာ၊ဇေ ဋ္ဌကော၊ယောဂျ်ား၊တထောင်ရှိသော၊အသင်း၏အကြီး၊အကဲသည်၊ဟုတွာ ဖြစ်၍။ ဏ္ဍသဟဿသပဋ္ဌိမတ္ထိတံ။တိုက်ခပ်း၊တထောင်တန်းဆာ၊ဆင်အပ် သော၊မဟာ ဏ္ဍ်ကြီး၊စွာသော၊ ပရိဝေဏ်၊ပရိဂုဏ်ကို၊ ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊ တောသဇ္ဇပိ၊နှာ၊ထိုအသုံး၊ရုံသော သူတို့သည်လည်း။ ယာဝဇီဝံ၊အသက် ထက်ဆုံး။ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတွာ၊ပြုကြကုန်၍၊တံဥပါသကံ၊ထိုဥပါ သကာကို၊ဇေဋ္ဌကံ၊ကတွာ၊အကြီး၊အမှူး၊ပြု၍၊ သပုတ္တဒါရာ၊သား၊မယား၊နှင့် တကွ၊ဒေဝ၊လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ကော်ဗုဒ္ဓ ဆုသောဘုရား၌ရှင်တို့၏တရားသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဏ္ဌာ၊ကျင်လည်ရကုန်သော၊တေသု၊ထိုသူတို့တွင် ဂဏာ၊ဇေဋ္ဌကော၊ဝ၊ဂိုဏ်း၊အကြီးသည်သာလျှင်၊အမှာကံ ငါတို့၏။ သည်း၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊နိဗ္ဗတ္တိတော၊ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရေ၊မေ၊ရှေးဦး စွာသာလျှင်၊ပစ္ဆာ၊ဒေသေ၊ပစ္ဆာ၊ရောဂ၏အရပ်၌၊ ကုက္ကုဋ္ဌနာ၊ကေ၊ကုက္ကုဋ္ဌ အမည်ရှိသော၊နဂရေ၊ဟု၌၊ရာဇ၊ဂေဟေ၊မင်း၊အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊တသေ။ ထိုသူအား၊ကပ္ပိနော၊တိနာမံ၊ကပ္ပိနဟု သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ၏၊သေသ၊ပရိသာ၊ကြွင်းသော၊ပရိသတ်တို့သည်၊ တတ္ထ ယေ၊နဂရေ၊ထို ဟု၌သာလျှင်၊အမ၊ကုလေ၊အမတ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ဖြစ်ကြကုန်၏။ ကပ္ပိန ကုမာရော၊ကပ္ပိနမင်းသား၊သည်၊ ဝိတု၊အာဘ၏၊ အရွယ်ရ၊ လွန်သ၊ဖြင့်၊ ဘတ္တံ၊ထီး၊ကို၊ဥ၊ဿာ၊ပေတွာ၊ဖိုက်ထောင်၍၊မဟာ၊ကပ္ပိနရာဇာ၊နာ၊မ၊မဟာ

ကပ္ပိနမင်းမည်သည်၊ ဓာတောဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမင်းသည်၊ သုဘဝိဿတောသ၊အကြားအမြင်ပြန့်နှံ့စေခြင်းငှါ၊ပါတောဝ၊ စောစောက ပင်သျှင်၊စတ္တဟိန္ဒါရေဟိ၊ လေးခုသောတံခါးတို့မှ၊ သိဃဝတော၊သျှင်စွာ သွားတတ်ကုန်သော၊ဗုရိသော၊ယောက်ျားတို့ကို၊ ပေသေသိ၊စေ၏၊ပဿ၊ ရှုကြလော၊ဗဟာသသုတော၊ မျှားသောအကြားအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တော၊မြင် ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ထိုအရပ်မှ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ပြန်နှစ်ခဲ့၍၊ မယ္ဟံ၊ ငါအား၊အာရောစေယ၊ ပြောကြကုန်လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပေသေသိ၊စေ၏၊ ဟေနစသမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ သဠာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကာ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊ဝါ ဏိဇာ ကုန်သည်ဘို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥဗ္ဗာနကံ၊ ဖြစ် သော၊ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊တံနဂရံ၊ထိုကုန်းခုနှစ်ခွရှိသို့၊ဂတ္တွာ ယွား၍၊ ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊ ပဒ္ဒိသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ပဿိသသာမာတိ၊ရှုကုန်အုံ့ဟူ၍၊ပဏ္ဏာကာရေဟတ္ထာ၊လက်ဆောင်လက်စွဲ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရေညော၊မင်းအား၊အာရောစာပေသုံ၊ကြားစေကုန်၏၊တေ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပဏ္ဏောသာ၊ပတွာ၊ခေါ်စေ၍၊နိယျာ ဒိတပဏ္ဏကာရေ၊ ဆောင်နှင်းအပ်သော လက်ဆောင်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဌိတေ၊တည်ကုန်သောကုန်သည်တို့ကို။ကုတော၊အာဘယ် အရပ်မှ၊အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေး၏၊ဒေဝ၊အာရှင်မင်းမြတ်၊သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာဂတာ၊လာကြပါကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ကစ္စိ၊အသ္မိ နည်း၊ဝေါ၊သင်တို့၏၊ ရဋ္ဌံ၊တိုင်းနိုင်ငံသည်၊ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြောပါ၏လော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဝဋ္ဌိကော၊တရားစောင့်ပါ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုစ္ဆိ၊မေး တော်မူ၏၊ဒေဝ၊ အာရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ တရားစောင့်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိ'ဒိသော၊ အာဘယ်သို့သတောရှိသော၊ ဝမ္ဘော၊ တရားသည်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ ဒေသေ၊အရပ်၌၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆိ၊မေး၏၊ဒေဝ၊အာရှင်မင်းကြီး၊တံ၊ထို သတင်းစကားကို၊ဥစ္ဆိဋ္ဌမရခေတိ၊လုပ်မကြင်းသောခံတွင်းတို့ဖြင့်၊ဃ ထေ တုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏာဘိဂီရေနေ၊ရွှေကရားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ဒါ

ပေသိ၊ပေးစေ၏၊တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊မုခံ၊ခံတွင်းကို၊ဝိကျွာလေတွေ့ သေး၍၊ အဠလိ၊ လက်ခုပ်ကို၊ ပဝ္ဍဟေတွေ့၊ ခြောက်ချိ၍၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဒေသေ၊အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓရတနာမ၊ဘုရားရတနာမည်သည်၊ ဥပုန်း၊ဖြစ်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊လျှောက်ကြကုန်၏၊ရည်ရွယ်၊မင်းကြီး၏ ဗုဒ္ဓေါတိ ဝစနေ၊ဘုရားဟူသောစကားကို၊သုတမ၊တွေ့ယေဝ၊ကြားကာမျှ၌ သာလျှင်၊သကလသရီရံ၊အသုံးရုံသောကိုယ်ကို။ ဟရုမာနာ၊နှုံ့လျက်၊ဝိတိ၊ ဝိတိသည်၊ဥပုဇ္ဈ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ တာတာ၊အမျောင်တို့၊ဗုဒ္ဓေါ တိ၊ဘုရားဟူ၍၊ဝဒေထ၊ဆိုကြကုန်သလော။ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မေးတော် မူ၏၊ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ဝဒါမ။ ဆိုကြပါကုန်၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊တိကျွတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်၊ဝဒါပေတွာ၊ဆိုစေ၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ၊ဘုရား ဟူသောပုဒ်သည်၊ ဘဝရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ တထိုင်ယောဝပေ၊ ထိုဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်၌သာလျှင်၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊သတသဟဿံ၊တသိန်းကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊အပရံ၊တပါးသော သတင်းစကားကို၊ဝဒေထ၊ဆိုကြကုန်လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊မေးတော် မူ၏၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ ဓမ္မရတနံနာမ၊ တရားရတနာမည်သည်၊ဥပုန်း ဖြစ်၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ တံဝိ၊ ထိုတရားဟူသောပုဒ်ကို လည်း၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊တတော၊ထို့နောင်မှ၊သတသဟဿံ၊တသိန်းကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ အပရံ၊တပါးသောသတင်းစကားကို၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကြကုန် လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏား၊မေးတော်မူ၏၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ သံဃရတနံ နာမ၊သံဃရတနာမည်သည်၊ဥပုန်း၊ဖြစ်၏၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊လျှောက် ၏၊တံဝိ၊ထိုသံဃရတနာဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊သတသဟဿံ၊တသိန်းကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ဘာဝ ဝတော၊ဘုန်းတော်ရှိကြောက်ပါး၊နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသား၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊သန့်ကော၊အသံတော်၌၊ ပဋိဓိသောမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အုံ၊ ဟုတိ။ ဤသို့ကြံ၍၊တတော၁၊ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊နိက္ခမိ။တွက်ခဲတော်မူ၏၊အမစ္စာ အမတ်တို့သည်၊တထေဝ၊ထို့အတူသာလျှင်၊နိက္ခမိ သု၊တွက်ကြကုန်၏ သော။ ထိုမဟာကပ္ပိန မင်းကြီးသည်၊ အမစ္စသဟဿေသိ၊ အမတ်တ ထောင်တို့နှင့်၊သန္ဓိ၊တက္ခ၊ဂဏ်ါတိရုံ၊ဂဏ်ါဖြစ်ကမ်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၍၊ သစေ၊အာကယ်၍၊ သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ လေးပါးကို မတောက်မပြန်သိတော်မူသည်ဖြစ်အုံ၊ ဟုမေသံ၊အသာနံ၊ ဤ ဖြင်းတို့၏၊ရုရုမဂ္ဂဖို့၊ခွါမျှကိုလည်း၊မာတေမေတု၊ မစ္စတ်ပါ၊စေသတည်း၊

ဣတိ၊ဤသို့၊သစ္စာမိန္ဒာနံ၊ သစ္စာမိန္ဒာနံခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဥဒကဝိဠေ
နော၊ ရေအာပြင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုရိ၊ ပြည့်သော၊ ဂင်္ဂနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကဲ့၊
အသိကျွမ်းတတ်ကွာ၊လွန်၍၊ အပရွှေ့၊တပါး၊လည်း၊ဖြစ်သော၊အာဇာယောဇနဝိဇ
တံ၊ယူဇနာဝက်ကျယ်သော၊နဒီ၊ မြစ်ကို၊တာထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်၊
အာသိကျွမ်းတတ်ကွာ၊လွန်၍၊တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊စန္ဒဘာဂံနာမ၊စန္ဒဘာ
ဂမည်သော၊မဟာနဒီ၊ မြစ်ကြီး၊သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊တံဝိ၊ ထိုမြစ်ကြီးကို
လည်း၊တာယဇေဝသစ္စကြိယာယ၊ ထိုသစ္စာပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာသိကျွ
မ်၊လွန်၍၊သဇ္ဇာဝိ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်လည်း၊ တံဒိဝသံ၊ထိုနေ့၌၊ပဋ္ဌာ
သမယံယေဝ၊ ဇိုးသောက်ထဲအခါ၌သာလျှင်၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ
တော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ထတော်မူ၍၊လောကံ၊လော
ကကို၊ဝေါလောကေဏ္ဍာ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊အဇ္ဈာယနေ့၊မဟာ
ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိန် မင်းသည်၊ တိယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာသုံးရာ့ရှိ
သော၊ရေနုံ့၊တိုင်းပြည်ကို၊ပဟာယ၊ငယ်စွန့်၍၊ အမစ္စသဟာယပရိဝါရော၊
အမတ်တထောင်ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊သန္ဓိကော၊အထံတော်
၌၊ပဗ္ဗဇိတုံ၊ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊အာဂ၊မိသတိ၊လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒိသွာ၊
ဖြင်၍၊မယာ၊ငါသည်၊ တေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ပဗ္ဗဇ္ဇမနံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
ကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ယုတ္တံ့၊သင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပါ၊တောဝ၊စောစောကပင်
လျှင်၊သရိ၊ရေပန္ဒိ၊ဧဋ္ဌနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူ၍၊
ဘိက္ခာ၊သံ၊ဃပရိ၊ဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတ္တာ၊လှည့်လည်၍၊ပဋ္ဌာဘတ္တံ့၊ဆွမ်း
ဘုန်းပေးပြီးသည်မှနောက်၌၊ဝိဟာ၊ပါ၊တ၊ဒ္ဓိ၊ကွာ်ဏ္ဍော၊ဆွမ်းခံရာမှတဲတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်၊ အာသနာ၊သေန၊
ကောင်းကင်ဖြင့်၊အာဂ၊တ္ဝါ၊လာ၍၊စန္ဒဘာဂါယ၊စန္ဒဘာဂါအမည်ရှိသော၊
နဒိယာ၊မြစ်၏၊တီ၊ရေ၊ကမ်း၌၊ တေသံ၊ထိုအမတ်တို့နှင့်တကွသောမင်းတို့
၏၊ ဥတ္တ၊ရ၊ဏာ၊တိ၊ဇ္ဇ၊ဿ၊ တက်လတ္တံ့သောဆိပ်၏၊ အာဘိ၊ဇ၊ခ္ဍာ၊နေ၊တ္ဝယ
ဖြစ်သောအခါ၌။ မဟာနိ၊ဂြောဓ၊ရုက္ခ၊လေ၊ ပြည်ညောင်ပင်ကြီး၏အရင်း၌၊
ပလ္လင်္ကော်နေ၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊နိသိ၊နွေ့၊နေ၊တော်မူ၊လျက်၊ဗုဒ္ဓ၊ဝ၊ဋ္ဌိ၊ယော၊ဘုရား
၏ရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိ၊သ၊ဇ္ဇေ၊ဘိ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ တေ၊ထိုမင်းနှင့်
တကွသောအမတ်တို့သည်၊တေ၊နတိ၊ဏ္ဍေ၊နေ၊ထိုဆိပ်ဖြင့်၊ ဥတ္တ၊ရ၊ဏ္ဍော၊တက်
ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓ၊ဝ၊ဋ္ဌိ၊ယော၊ဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊
ဓာ့ဘောစိ၊တော၊ထိုမှ၊ဤမှ၊ ဝိ၊ဓာ၊ဝ၊ဏ္ဍိ၊ယော၊ပြေးသွား၊သည်တို့ကို၊ကြည်လော

ကေန္ဒြာ၊ ကြည့်ကြကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ဘဂဝန်နှင့်၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္ဝါ၊ မြင်၍၊ယံသတ္တိုရံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊မယံ၊ငါတို့သည်၊အာဂတာ၊လာကြကုန်၏၊ အဋ္ဌ၊မ၁ျတ်၊သော၊ထိုသူသည်၊သော၊ ဤငါတို့ရည်၍ လာသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿနေ၊ မြင်သဖြင့် သာလျှင်၊နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂတ်ကို၊ရောက်၍၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗာ၊နတော၊ မြင်ရာ အရပ်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဩဠနဝိတ္ထာ၊ညွှတ်၍၊ပရေမနိုင်စွာကာရံ၊ အလွန်ရှိသော ခြင်းကို၊ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၏။ဥပသက်ပိ သု။ကပ်ကြကုန်၏ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဂေါ၇ကေသု၊ ဗမျှက် တို့၌၊ဂဟောတ္ဌာ၊ကိုင်၍၊ သတ္တိုရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ကေ မန္ဒြာ၊တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အမစ္စသဟ၊သန၊ အမတ်တ တောင်နှင့်၊သင်္ဘီ၊တက္ပ၊နိသိဒိ၊ထိုင်၏၊ သတ္တိုရံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ သံ၊ထိုသူဘို့အား။ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို။ဒေသေသိ။ဟောတော်မူ၏၊ဒေသနာ၊ပရိ ယောသာန၊ ဒေသနာတော်၏အာဆုံး၌၊ပရိသာယ၊ပရိသတ်နှင့်၊သင်္ဘီ၊တ ကွ၊အာရုဟဇ္ဇေ၊အာရုဟတ္တ၊ဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ၏ အာပဒါနေ၊မဟာကဋ္ဌိနမထေရ်၏အပဒါန်၌၊သဗ္ဗဓမ္မါနပါရဂူ၊ခပ်သိမ်းသော တရား၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူသော။ပဒုမုတ္တရော၊နာမဓိ၊နော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊အာကာသော၊ဧရာဝတီ၊ရာသော၊ အမ္ဘရော၊ကောင်းကင်၌၊သရဒေ၊တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌၊ဝေ၊နေမင်းသည် ဧလံ၊တောက်ပလျက်၊ဥဒိတောဇာ၊ဝ။တက်သကဲ့သို့၊ဥဒိတော၊သဗ္ဗညူတ ညာဏ်သို့တက်တော်မူ၏၊သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျ၊ပဒုမာ နှင်း၊ဝေနေယျကြာတို့ကို၊ဝစနာဘာယ၊ဒေသနာတော်ရောင်ဖြင့်၊ ဟေ၊ဝတိ။ ပွင့်စေတော်မူ၏။ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မတိ၊ရှိသိတိ၊ပညာ တော်ရောင်တို့ဖြင့်၊ ကိ၊လေသ၊ပကိ၊ ကိ၊လေသာတည်း၊ဟူသော ညစ်နွမ်းကို။ သော၊သေတိ။သွေ့ခြောက်စေတော်မူ၏၊ရေ၊နေသည်၊ ခဏ္ဍော၊တောဘာ၊ပိုး ယဉ်ပြိုးရောင်ကို၊ဟန္တိ၊ယထာ။ ဖျောက်သကဲ့သို့၊တိဏ္ဍိယာနုံ၊ တိဏ္ဍိတို့၏၊ ယသော၊ အကျော်အစောသည်၊ ဟန္တိ၊ ဖျောက်၏၊ ဒိ၀၊ကရော၊ နေမင်း သည်၊ ရတနံ၊ ရတနာကို၊ ပကာသေတိ ယတာ၊ ထင်ရှား စေသကဲ့သို့၊ သစ္စဿာဘံ၊တဆဲ့ခြောက်ချက် သစ္စာနှက်တည်းဟူသော အံ့ချောင်ကို၊ပ ကာသေတိ၊ ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ၊သာ၀ကရော၊သမုဒ္ဒရာသည်၊ ရတ နာနုံ၊ရတနာတို့၏၊ အာယတိဘူတောဝ၊တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဂုဏာ နုံ၊ကျေးဇူးတော်တို့၏။ အာယတိဘူတော၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူ၏၊

ပဋ္ဌာန်းနှီးရပ်နှတ်သားသည်ပဝေသတိမှုဝ၊ရှာသကဲ့သို့ဘူဘာနိုးသတ္တ ဝါတို့ကိုခမ္ဘမေဃေနှုတရားတည်းဟူသောရိပ်ဖြင့်ဝသတိရှာတော ဘုရား၏တခါးထိုအခါ၌ အဟံဝါသည်ပင်သသ၄ယေ၊ ဟံသဟူသောမိမိ အမည်ရှိသောနှဝရေ၊ဖြို့၌၊အကွာဒသော၊ တရားသူကြီးသည်အာသင်္ဂ၊ဖြစ် ပြီ၊ဇလဇုတ္တရနှာမိကသား၊ပဒုမုတ္တရခုအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏ ခမ်းတရားတော်ကို ဥပမေဠားကင်း၍ အားသောသိ၊နှာပြီး ၊ဘိက္ခုနုံ၊ရှ ဟန်းတို့ကို၊ ဩဝါဒကသား၊ဆုံးမတတ်သော၊သာဝကသား၊ သာဝကဖြစ် သော၊ကတာဝိနော၊ကတာဝိရဟန်း၏၊ဂုဏ်၊ကျေးဇူး၊ကို၊ပကာသယန္တသ သတင်ကား၊ပြီလျက်၊ မေ၊ငါ၏၊ မနုံ၊နှလုံးကို၊ တပ္ပယန္တသ၊ နှစ်သက်စေ သျှင်း ၊တထာဂတံ၊ခြေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ လသံဃံ၊ သံဃာနှင့်တကွ၊သော၊ လောကနာထကံ၊ မြတ်စွာဘုရားလို၊နိ မန္တြီတွေ့ပင်ပိတ်၍၊သသိသံ၊တပည့်သံဃာနှင့်တကွ၊ ဘောဇယိတ္ဝာ နှုတ်ကျေး၍ တံဌာနံ၊ ထိုဘိက္ခုနောဝါဒ ဟောနှုတ်အရာကို၊ အာဘိပတ္ထယိ၊ တောင်းတပြီ၊တခါ၊ထိုအခါ၌၊ဟံသသမဘာဝေါ။ဟသင်္သာမင်း၏အတ္တိနှင့်ဘူ သောသွားခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဟံသသဒ္ဒြီဟိနိုဝစော၊ ဟာသင်္သာမင်း၏ ဩသံနှင့် ဘုရားသာ အသံ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝါ ဝ၊မိနှုတော်မူ၏၊မံ၊ငါဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်း၌၊ ပတိတ်၊ဝပ် ကသား၊ သမုဒ္ဓတာနုရုဟံ၊ ရှင်သောကိုယ်အားမွေးရှိသော၊ ဇိမုတ္တဝဏ္ဏံ၊ ရိုယ်းတိမ်လိုလို ညှိုသောအဆင်းရှိသော၊ ပိဏ်သံ၊ ပြည့်ဖြိုးသော ပခုံးရှိ သော၊ပဿန္နနယနံ၊ကြည်လင်သောမျက်စိရှိသော။ မဟာတာ၊များသော၊ပ ရိ၀ါ၊ရှေ့၊အခြံအရံဖြင့်၊ မဟာယသံ၊များသောအခြံအရံ အကျော်အစော ရှိသော၊ရာဇယုတ္တံ။ မင်း၏အမှုနှင့်ယှဉ်သော။ပိနိဗ္ဗာယတိသာရေဒံ၊ ဆုံးဖြတ် ခြင်း၌ရဲရင့်သော၊ ဇေတံမဟာမတ္တံ၊ ထိုအမတ်ကြီးကို၊ ပဿယ၊ရှုကြကုန် လော။ဩသေသော၊ ထိုအမတ်သည်၊ ကတာဝိနော၊ကတာဝိဟုတ်၏ဌာနံ အရောကို၊မေ ဒိတာယ။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ပဏ္ဍေတိ၊တောင်းတ၏၊ ၊ဣမိ နာ၊ပါ၊ဏိ၊ပါ၊ဘေနစ၊ ဤသရေကရုမ်ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ စာ၊ဝေနစ၊စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဏိ၊ဝယစ။ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ကပ္ပသတသဟဿာနိ။ကမ္ပာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်သို့၊ အနုပဇ္ဇတိ၊မလားရလတ္တံ့။ ၊ဒေ၀ေသု။ နတ်တို့၌၊ ဒေ၀ သောဘဝေ၊ နတ်၏တာဝတိသာခြင်းသို့ရောက်သော၊ မာနုသေသု၊လူတို့၌၊မ ဟာနုဘော်ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဘုဝေန၊ခံစား၍၊သေသေနှ၊ ကြွင်း

သောကုသိုလ်ဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့ပါ၀ုဏ်သတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊အို၊တော
ဤတဒ္ဒကပဲကမ္ဘာ၄၊သတသဟဿောကပ္ပေ၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊သြဇာ
ကကုလသမ္ဗော၀ေ၊ တတိယသြဇာက အမျိုးမြတ်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊အမည်
အားဖြင့်၊ဂေါတမောနာမ၊ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊လောကေ၊ လောကမှာ၊ ဘ၀ိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။တဿ၊ထိုမြတ်
စွာဘုရား၏၊မွေ့သု၊ဆယ်ပါး၊သောတရားတို့မှာ၊ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊
သြဝရသော၊ရင်မှာဖြစ်သောတရားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဝမ္မနိဗ္ဗိတော၊တရားသည်
ဘုန်းဆင်းအပ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ကပ္ပိနောနာမ၊
ကပ္ပိန အမည်ရှိသော၊ သတ္ထု၊သာ၀ကော၊ ဘုရားတပည့် သားသည်၊
ဟောဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။တတော၊ထိုနောင်၄၊အဟံ၊ငါသည်၊ဒီနသာသ
နေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊သုကတံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ကာ
ရံ၊ပူဇော်သက္ကာရကို၊ကတ္တာနု၊ပြု၍၊မာနုသံဒေဟံ၊လူ၏ကိုယ်ကို၊ဓာတ်တွေ
စွန့်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊တုသိတံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊သွား
ပြီ၊ ။ဒေ၀မာနုသရဇ္ဇာနိ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ မင်းအဖြစ်ကို၊ သုတ
သော၊အကြားအမြင်အားဖြင့်၊ အနုသာသိယ၊ဆုံးမ၍၊ ဗာရာဏသိသမာ
သန္နေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၏အနီး၌၊ကေနိယ၀ေတိယံ၊ အခစားလုပ်သဖြင့်အ
သက်မွေးသောအမျိုး၌၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊သသဟ၊သပရိ၀ါရေန၊အခြံအရံ
တထောင်နှင့်တကွ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သပဇာပတိကော၊ မယား၊နှင့်တကွ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ငါးရာတို့ကို၊ သမုပဋ္ဌဟိံ၊
လုပ်ကျွေးပြီ၊ ။တေမာသံ၊ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ဘောဇယိတ္တာန၊လုပ်
ကျွေး၍၊ပဋ္ဌာ၊နောက်အခါ၌၊ တိစိ၀ရံ၊တိစိ၀ရိက်ကို၊ဒမ္မိ၊လူ၏၊တတော၊
ထိုဘ၀မှ၊ရုတာ၊ရုတောကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်သော၊ မယံ၊ငါတို့
သည်၊ဟိဒသူပဂါ၊တာ၀တိံ သာသို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟု၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ပုန်၊တဘာန်၊ သဗ္ဗေ၊အလုံး၊ရုံကုန်သောငါတို့သည်။ တတော၊ထိုတာ၀တိံ
သာနတ်ပြည်မှ၊ရုတာ၊ ရုတောကုန်သည်ရှိသော၊ မနုဿတ္တံ၊လူ့ပြည်သို့
အဂမိမှာ၊ လား၊ကုန်၏၊ဟိမ၀န္တာ၀ယ၊ ဟိမ၀န္တာ၏၊ ပဿတော၊နံပါး၄
ကုက္ကုဋေ၊ကိုပုရော်ကုက္ကုဋေ၊ပြည်၌၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ ။အဟံ၊ငါသည်၊ကပ္ပိ
နောနာမ၊ကပ္ပိနအမည်ရှိသော၊မဟာယ၀ေ၊ကျား၊သောအခြံအရံအကျေ
အစောရှိသော၊ရာဇ၀ုတ္တော၊မင်းသား၊သည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊သေသာ၊ကြွင်း
ကုန်သောသူတို့သည်၊ အမစ္စကုလေ၊အမတ်မျိုး၌၊ ဇာတာ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊
မမေ၀၊ငါ၏အားသာလျှင်၊ပရိ၀ါရ၊ယုံ၊ခြံရံကုန်၏၊ ။မဟာ၀ဏ္ဏီ၊မင်းအဖြစ်သို့။

သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ပင်လျှော၊ရောက်၏၊သင္ဘကာမသမိဒ္ဓိမာ၊ခစ်သိပ်း၊သော၊အ
လိုနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဝါကြီးဟေဟိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သား၊ကုန်သည်များ၊တို့သည်၊
သမက္ကာတံ၊ကြား၊အပ်သော၊ဗုဒ္ဓပြုခဲ့၊တုရား၊ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊သု
ဏိ၊ကြား၊ပြီ၊ ။လော၊ကော၊လောကဠ၊အသမော၊အတုမရှိသော၊ကေဝဋ္ဋ
လေါ၊တယော၊ကိုယ်ထည့်၊သော၊ဝုဋ္ဌိ၊လိုဖြစ်တော်မူ၊သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဖြတ်စွါ၊တုရား
သည်၊သမုဒ္ဒရာ၊ပင့်တော်မူ၏၊ သော၊ထိုဖြတ်စွာ၊တုရား၊သည်၊ အမတံ
သော၊ခြင်း၊ကင်း၊သော၊သုခ၊မုတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ချမ်း၊သာ၊ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သူ
တော်ကောင်း၊တရား၊တော်ကို၊ပကာသေတိ၊ထင်ရှား၊ပြတော်မူ၏၊ ။တ၊သ
ထိုဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊သိ၊သာ၊စ၊တပည့်တို့သည်လည်း၊သုဟတ္ထာ၊ကောင်း
သော၊အကျင့်နှင့်ယှဉ်ကုန်၏၊ သုမုတ္တာ၊စ၊ ကိလေသာမလွတ်လည်း၊လွတ်
ကုန်၏၊အနာသဝေ၊အာသဝေါမရှိကုန်၊နေသံ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်သား၊ကုန်
သည်များ၊တို့၏၊သုဝစနံ၊ ကောင်း၊သော၊စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊ရ၍၊ဝါကြီ
ဒေ၊ကုန်သည်တို့၊ကို၊ သက္ကရိတ္တာ။ အသပြာသုံး၊သိန်း၊ပူ၊ဇော်၍၊ခွေ့၊တိုင်း
ပြည်၊ကို၊ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သာမဏေ၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ဗုဒ္ဓမာမကော
ဘုရား၌ဖြတ်နိုး၊ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာန်ပေါ်၊ထွက်ပြီ၊ ။သမတိတ္ထိက်၊ကမ်း
နှင့်အမျှ၊ပူ၏၊ပြည့်သော၊အပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာမရှိ၊သော၊အနာလမ္ဗံ၊ ထောက်
ရာမရှိသော၊ဒုတ္ထရံ၊ကူးနိုင်ခဲသော၊သိ၊ဃ၊ဝါဟိနီ၊လျှင်စီးမျှောတတ်သော
မဟာစန္ဒံ၊မဟာစန္ဒ အမည်ရှိသော၊နဒီ၊ ဖြစ်ကို၊ဒီသ္ဝာ၊ဖြင့်၍၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်
စွာ၊ဘုရား၏၊ဂုဏ်၊ဂုဏ်တော်ကို၊သရိတ္တာ၊အောက်မေ့၍၊သောထိုနာ၊ချမ်း
သာသ၊ဖြင့်၊သမတိတ္ထပိ၊ကူး၊ပြီ၊ ။ဝိဘူ၊ အထူး၊ဖြစ်တော်မူ၊သော၊လော
ကန္တရူ၊လောကဠ၏ အာဆုံ၊သို့ရောက်တော်မူ၊သော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား
သည်၊ဘဝ၊သော၊တံ၊ဘဝ၊တည်း၊ဟူ၊သော၊အယဉ္စိ၊ကို၊စေတိ၊ဟော၊အကယ်
၍ကူ၊မြောက်ပြီ၊သည်ဖြစ်အံ့၊ဇေတေ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ဇ္ဇေ၊ဤသို့မှန်သော၊စကား၊ကို
ဆိုခြင်း၊ကြောင့်၊ မေ၊ငါ၊အာ၊၊ ဂ၊မနံ၊သွား၊ခြင်း၊သည်၊ သမိဒ္ဓ၊တု၊ပြည့်စေ
(၅)လော၊ ။ယ၊ဂ္ဂေ၊မဂ်သည်၊ယ၊ဒိ၊သ ဒ္ဓိ ဂ၊မော၊ အကယ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်း၊ဖြစ်အံ့၊မောက္ခော၊နိဗ္ဗာန်သည်၊အ၊ဗ္ဗ ဒ္ဓိ ကံ၊စင်စစ်၊စေသ၊ခံ၊အကယ်
၍ချမ်း၊သာအံ့၊ဇေတေ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ဇ္ဇေ၊ဤသို့မှန်သော၊စကား၊ကို၊ဆိုခြင်း၊ကြောင့်
မေ၊ ငါ၊အာ၊၊ ဂ၊မနံ၊ သွား၊ခြင်း၊သည်၊ သမိဒ္ဓ၊တု၊ ပြည့်စေ၊သော၊ ။
ဝ၊ညော၊ဟော၊ကောင်း၊မှု၏၊ခေတ်ဖြစ်သော၊အ၊ဒုတ္ထ၊ရော၊ အ၊တုမရှိသော၊
သံ၊ဃော၊ သံ၊ဃာ၊သည်၊ စေတိ၊ဟော၊ဂ ဒ္ဓ ာ၊ရော၊ အကယ်၍ ခရီး၊ခဲ၊ရှိ၊လွန်
မြောက်ပြီ၊အံ့၊ဇေတေ၊သ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ဇ္ဇေ၊ဤသို့မှန်သော၊စကား၊ကို၊ဆိုခြင်း၊ကြောင့်

မေ၊ငါအား၊ဂမနံ၊သွား၊ခြင်းသည်၊ သမိဒ္ဓေတု၊ ပြည့်စေသော၊သစ္စဝေ၊ မြတ်သောသစ္စာကို။ သဟကတော၊ ပြုသည်နှင့်တကွ၊ဧလံ၊ ရေသည်၊ မဠွေ၊ သွားရာခရီး၌၊အာပဂတံ၊ဖဿ၏၊ တဏှာတဒါကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ သုခေန၊လွယ်သဖြင့်၊ဥတိဏ္ဏော၊ ကူး၍၊မနောရမေ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်၏ သော၊နဒီတီရေ၊မြစ်ကမ်း၌၊နိသိန္နံ၊နေတော်မူသော၊ ဥဒေနံ၊တက်သော၊ ပဗာကာရံ၊နေမင်းကဲ့သို့၊ ဧလဿ၊ တောက်ပသော၊ ဟေမဝေဠုံ၊ရွှေ တောင်ကဲ့သို့၊ဧဝါတေန၊ထွန်းတောက်ပသော၊ဒိပရုက္ခံ၊ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့၊ တာရာသဟိတံ၊ကြယ်နှင့်တကွသော၊သသိဝ၊လကဲ့သို့၊ဝါသဝံ၊သိကြား မင်းကို၊ဝုရက္ခတံ၊ဗ္ဗဝ၊ခြံရံသကဲ့သို့။ သာဝကေဟိ၊တပည့်တို့ဖြင့်၊ ဝုရက္ခ တံ၊ခြံရံလျက်၊ဝသန္တံ၊နေတော်မူသော၊ဒေသနာဇာလဒန္တရံ၊ဒေသနာကွန် ယက်အထူးရှိသော၊ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဒ္ဒသံ၊မြင်ပြီ။ ၊ဝန်ကွာနုးရှိခိုး၍ သဟာမဏ္ဍော၊အမတ်နှင့်တကွ၊ကေမန္တံ၊ တင့်အင်လျောက်ပတ်သောအ ရပ်သို့၊ဥပဝါသိ၊ကပ်ပြီ။ဘဂဝါတဒါကာလေ၊ထိုအခါ၌။ နောဝါတို့၏ အာသယံ၊ အလို၊ကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဗုဒ္ဓေ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊မြေ့တရား ကို၊အဒေသယိ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုတ္တာနုနာ၌၊မယံ၊ငါတို့သည်။ ဖိန်၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊အဝေါ၊ရမ္ဘ။လျှောက်ကုန်၏။မဟာဝိဟာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ပဋ္ဌမေဟိ၊ရဟန်း ပြုတော်မူပါလော။မယံ၊ အာကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝေ၊ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ငြီးငွေ့ ကုန်သည်၊ဘဝ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊သင်တို့အား။ ဒုက္ခန္တကရဏာယ၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို၊ပြုခြင်းငှါ၊ ဓမ္မော၊တရားတော်ကို၊ သွက္ခာတော၊ကောင်းစွာဟောတော်မူပြီ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့် ကို၊စရထ၊ကျင့်ကြကုန်လော၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ မုနိသဝ္ဘမော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊သဟဝါစယ၊ဟောတော်မူသည်နှင့် တကွ၊သဗ္ဗေ၊အသုံး၊ရုံကုန်သော၊မယမ္ပိ၊ငါတို့သည်လည်း၊ဘိက္ခု၊ဝေ သ ရာ။ရဟန်း၏အသွင်ကိုဆောင်ကုန်သည်။ အဟုမှ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဋ္ဌင်း၊ဖြစ်ကုန်သည်၊အဟုမှ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌။သော တာပန္နာစ၊သောတာပန်တို့သည်လည်း။အဟုမှ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ၊တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ဧတဝဝုံ။ ဧတဝဝုံကျောင်းတော်သို့၊ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ဝိနာယ ကော၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဖိနော၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊အနုသိဋ္ဌာ၊ဆုံးမအပ်သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊အေဟိ၊အရှေ့ဟု၊အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဝါပုဏာမိ၊ရောက်ပြီ။ ၊တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ဘိက္ခု၊သ

ဟသေနဒိုးရဟန်းတယောင်တို့ကိုတောဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အပတ်ငါသည်၊အနု သောသိုးဆုံးမတော်မူ၏၊မမငါ၏၊ အနုသောသနကရာ၊အာဆုံးအမကိုလိုက် နာကုန်သော၊ တေပါ၊ထိုတယောင်သောရဟန်း တို့သည်လည်း၊အနာသ ဝါ၊အာသဝေါ ကင်းကုန်သည်၊ အာဝုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤနေ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊တဘို့ဝုဏော၊ ထိုကျေးဇူး၌၊တုဠော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပိနော၊ကပ္ပိနရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုသြ၀ါဒကာနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားကို ဆုံးမတတ်သောသူတို့တွင်၊အဂ္ဂေါ၊ဖြာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊မံ၊ငါ့ကို၊မဟာ ဇနေ၊လူများ၊ဘောင်၌၊ဇောဒဏ္ဍေ၊ဇောတဒဂ်ဖ၊ရောင်၌၊ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊ ။ သတာသဟသော၊ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ကတံ၊ပြုအပ်သော။ကမ္မံ၊ကံသည် ပရေ၊ကျော်လွန်တိုင်အောင်သော။ သရေ၊ဝေါ၊မြား၏အဟုန်ကဲ့သို့၊ဆုတ်ဤဘာ ဝ၌၊မေ၊ငါအား၊ဟလံ၊အာကို၊ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊မမ၊ငါသည်၊ကိ၊လေသာ၊ ကိ၊လေသာတို့ကို၊ ဗျာပယိ၊ဖုတ်ပြိုက်ပြီ၊ ။မယံ၊ငါအား၊ကိ၊လေသာ၊ ကိ၊လေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ(လ)။ဗုဒ္ဓသေ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ၏ပြီ၊ဆုတ်၊ ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တေ၊ပေနု၊ရောက်၍ ကာ၊ကေသေ၊ဇေ၀ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်။ သတ္ထာ၊ဗြတ် စွာဘုရား၊ကို၊ပဇ္ဇ၊ရ၏ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ယာစိ'သု၊တောင်းကြကုန်၏။သတ္ထာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တော၊ထိုသူတို့ကို၊ဘိက္ခ၊ဝေါ၊ရဟန်းတို့၊ထေ၊လာကြ ကုန်သော၊ဆုတ်ဤသို့၊အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏၊သာ၊ဝေ၊ ထိုသို့ခေါ်တော်မူ ဖြင်းသည်သာလျှင်၊တာ၊သံ၊ထိုသူတို့အား၊ပဇ္ဇ၊ရ၊စ၊ရှင်အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း၊ဥပသမ္ပဒါ၊စ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်လည်း၊ကောင်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဟံ'ဘိက္ခ၊သဟာသံ'ထိုရဟန်း၊တယောင်ကို အာဒါယ၊ယူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဧတေ၊ဝဏ်၊ ဧတေ၊ဝန် ကျော်ပင်၊တော်သို့၊အာ၊မသိ၊ကြွလာတော်မူ၏။အ၊ထ၊ထိုနောင်၌၊ဂ၊ဂ၊ဒိ ဝသံ၊တ၊နေ့သည်၊ ဘဂ၀ါ ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တ၊သ၊ ထိုမဟာကပ္ပိန မထေရ်၏၊အနေ့ဝါသိကေ၊ တ၊ပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခု။ ရဟန်း၊တို့ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'အာဟ။အာ၊ဘယ်သို့မိန့်တော်မူ၊သနည်း၊ ဘိက္ခ ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကစ္စိ၊အာ၊သို့နည်း၊ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိန၊မထေရ်သည်၊ ဘိက္ခု။နှင့်၊ ရ'ဟန်းတို့ခေါ်၊ခေါ်ခေါ်ခေါ်

စွာနေခြင်းကို၊အနုယုဇော်၊အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟာရတိုးနေ၏ သြဝါဒ မတ္တာဖို့၊ အဆုံးအမမျှကိုလည်း၊နဒေတိ၊မပေး၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ထေရ်၊မဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို၊ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊ကပ္ပိန၊ကပ္ပိန၊ တွံ၊သင်သည်၊အနေ့ဝါသိကာနုံ၊တပည့်တို့အား၊သြဝါဒမတ္တာဖို့၊အဆုံးအမ မျှကိုလည်း၊ နဒေသိ၊မပေး၊သည်ဟု သည်၊ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ဝုန်ကို၊မေးတော်မူ၏၊ဗြာဟ္မဏ၊မကောင်းမှုမှအပပြုပြီး၊သောချစ်သား၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊မာဂဏ၊မပြုလင့်၊အာဇီ၀ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍၊ဥ၀ဂတာနုံ၊ကပ်လာ ကုန်သောတပည့်တို့အား၊ဝမ်း၊တရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟောလော၊ဟုတိ၊ဤသို့ အ၀ေါ၀စ၊ဖိန်တော်မူ၏၊ဘဏ္ဍာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဟုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ ထေရော၊မဟာကပ္ပိနမထေရ်သည်၊ သတ္တ၀ဝစနံ၊ဖြတ် စွာဘုရားစကား၊တော်ကို၊ သိရသော၊ဦးဖြင့်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ဝန်ခံ၍၊ကော ဝါဒေနေ၀၊ တခုသောအဆုံးအမဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏသဟာယံ၊ရဟန်း တထောင်ကို၊ အ၊ရဟတ္တေ၊ အ၊ရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏၊ တေန၊ထို့ကြောင့်၊နုံ၊ ထိုမဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို၊ ပဋိပါဋိယာ၊အစဉ်အား ဖြင့်၊အတ္ထနော၊ ပိဝိ၏၊သာ၀ကော၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ထေရေ၊မထေရ် ကြီး၊တို့ကို၊ဌာနန္တရေ၊အရာအထူး၌၊ဌပေန္တော၊ထား၊တော်မူသည်ရှိသော် ဘိက္ခု၊သြဝါဒကာနုံ၊ ရဟန်း၊တို့ကိုဆုံးမတတ်သောသူတို့တွင်၊အဂ္ဂ၊ဌာနေ၊ ဖြတ်သောအရာ၌၊ဌပေသိ၊ထား၊တော်မူ၏၊ အ၊ထ၊ထိုနောင်မှ၊ကောဒိ၀သံ၊ တနေ့သည်၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဘိက္ခု၊နိယော၊ရဟန်း၊ဝိန်း၊မတို့ကို၊သြ၀ ဒန္တော၊ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ယော၀ဂ္ဂလော၊အကြင်ဝဂ္ဂိုလ်သည်၊ဟိ တံ၊အစိ၊အပွား၊ရှိသော၊အတ္ထု၊ကိစ္စကိုလည်း၊ကောင်း၊အဟိတံ၊အစိ၊အ ပွါ၊မရှိသော၊အတ္ထု၊ကိစ္စကိုလည်း၊ကောင်း၊တံနွယံ၊ထိုအစိ၊အပွား၊ရှိသည် မရှိသည်ဖြစ်သောနှစ်ပါး၊ရုံသောကိစ္စကို၊ အနာ၀တံ၊မရောက်မိရှေး၊ဦး၊စွာ ကသာလျှင်၊ပဋိကစ္စ၊ ပဉ္ဇာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ပသတိ၊ရုံစမ်း၊ခြင်း၊ဖြင့်ဖြင်၏၊ တသ၊ထိုသူ၏၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊နော၊ အ၊ကျိုး၊စီး၊ပွါ၊ကိုမလိုသောခင်ပွန်း၊ယုတ်တို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဟိ၊တေသိ၊နော၊ အ၊ကျိုး၊စီး၊ပွါ၊ ကိုလိုသော ခင်ပွန်း ကောင်း၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ရန္ဓ ဆိန္ဒ၊ အ၊ပေါက်ကို၊သမေက္ခမာနာ၊ရှာ ကုန်သည်ရှိသော်၊ နပ၊သန္တိ၊ မပြင်ကုန်၊ ၊ယ၊သ၊ယော၊ဂိ၊နော၊အကြင် ယောဂိ၊ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာနာ၊ပါ၊နသတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင်အာရုံရှိ သောသတိကို၊ပရိ၊ဝုဏ္ဏာ၊လေး၊ပါ၊သောသတိပဋ္ဌာန်တို့၏တဆဲ့ခြောက်ပါ၊ သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်အ၊ခါ၊ခပ်သိမ်း၊ပြည့်စုံခြင်း၊ခုနစ်ပါ၊သော၊ဗောဇ္ဈင်

ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိတို့၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွါပွါးစေအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓေနမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာယဟု၊ သောသတောဝအသသ တိအစဉ်ရှိသည်ဖြင့်ပေါ်တော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗအနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သ ဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ ပွါးစေအပ်ထေ လေအပ်၏။ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်မှ။ မုတ္တောဝ၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ၊ စန္ဒမာဟု၊ ဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံ၊ လောကံ၊ ဣမိ၊ လောကကို၊ ပဘာသေ တိ၊ ဥာဏ်ဟူသော အလင်းဖြင့် ဖိတ်သန္တာန်သူတပါး သန္တာန်၌ ကျသော သင်္ခါရလောကကို ထင်စွာပြုတတ်၏။ ။မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်သော ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွါပွါးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါတာဝ၊ တာ၊ နိဝရဏာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှကင်းသော ကြောင့်ဖြူစင်စွတကား။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ပဋိပဒါ ရှိ၏တံ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သည်၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူ သောအတို့မ ဖဲ့၍ယူအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ဘဒိသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသော ပုဗ္ဗဘာဂနှင့်ဒိဋ္ဌစသော ခပ်သိမ်းသော အရေပ်တို့သည်၊ ဣဒါ၊ သာသတော၊ ထင် စွာဖြစ်ကုန်၏။ ။ဝိတ္ထာပရိကွေ၊ ယော၊ ကုန်သောဥစ္စာဂ်ိသော၊ သပ္ပညောအပိ၊ အာဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဇိဝတောဝ၊ ရေသ ဟု၊ သောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍ အပြစ်မရှိသော အသက်ရှင်ခြင်း မည်သည်သာသျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္ထ ဝ၊ ဝိ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပစ္စုပန်သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို ချုတ်ယွင်းစေသောအမှုဖြင့်ဥစ္စာဂ်ိသော် လည်း၊ ပညာယ၊ အာဆင်အခြင်ပညာဖြင့်၊ အ၊ လာဘေနအလာဘာတ္တာ၊ မရ သောကြောင့်၊ နဇိဝတိ၊ ရှင်သန်ခြင်းသောဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးလျက်အသက်ကို ကောင်းစွာတည်စေခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ ။သေပညာနာမ၊ ဣပညာမည် သည်ကား၊ သုတဝိနိစ္ဆယနိ။ ကြားခြင်တိုင်းသောတရား၏အနက်ကို ဣကား ကုသိုလ် ဣကားအကုသိုလ် ဣကားအပြစ်ရှိ၏ ဣကားအပြစ် မရှိစသည် ဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သောပညာ၊ ဣပညာသည်၊ ကိတ္တိသိလောက ဝဏ္ဏနိ၊ မျက်မှောက်ပြုးမွမ်းခြင်းဖြင့် လူအပေါင်းခွဲပြန့်နှံ့ခြင်း၏သဘော အား၊ ဖြင့်ပွါးခြင်းရှိ၏၊ ပညာသဟိတောဝ၊ ပါ၊ ဒိဟာရိယပညာဝိပဿနာပညာ နှင့်တကွဖြစ်သော၊ နရော၊ လူသည်၊ ဣဝ၊ လောကေ၊ ဣလောကခွဲ၊ ဒုက္ခသု အပိ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သော ခန္ဓာအာယတနစသည် တို့ခွဲလည်း၊ သုခါနိ၊ အဟုတ်အမှတ်သဘောကို ထုံးထွင်း၍သိသဖြင့်အာ ဝိသကင်းသော ချမ်းသာတို့ကို၊ ဝိန္ဒတိ၊ ရ၏။ ။သဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗဝါတို့၏၊

ယွာယံယောအယံမြော၊အကြင်ဖြစ်ခြင်းသဘောသေခြင်းသဘောသည်
အစ္စတာနေ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊နအဏ္ဍေ ကောမပြတ်ပြတ်
ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် အုံ့ဘွယ်သဲ့ရဲလည်းမရှိ၊ နပိအတ္ထု ကောရှေးဦးမ
ဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မဖြစ်ဘူးသော သင်္ခါရဖြင့်ဖြစ်သည်လည်း၊ မ
ဟုတ်၊ယဉ္စာ၊အကြင်သင်္ခါရလောကဌ၊ ဇာယေထ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေ့ရာ
၏၊သောသတ္တော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊မိမိယောဝ၊စင်စစ်သောသည်သာတည်း
တည်း၊ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသဘောရှိသောသင်္ခါရလောကဌ၊ကိံ
ဝိယကိံ နာမ၊ အာဘယ်ကြောင့်လျှင် မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့် ဖြစ်ရာ၏
နည်း၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အာနန္တရိုး အခြားမဲ့ဌ၊ဇာတသား ဖြစ်သော
သတ္တဝါ၏ဇီဝိတာ၊အသက်ရှင်သည်မှ ရဝံ၊အပြီ၊ဟုတ်၊သေခြင်းသည်၊
ဇာယေယ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သစ္စံ၊မှန်၏ ဇာတာ၊ဇာတာ ဖြစ်သည်ဖြစ်သည်ရှိမ
ရှိန်း၊အခြားမဲ့ဌ၊သေရကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏိနော၊သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ဇေဝံမြော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိအဆက်ဌ၊ သေခြင်းသို့ရောက်ရ
ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ကိံ နာ
မအာနာ ကုတံ၊အာဘယ်ကြောင့် မဖြစ်ဘူးမြဲသော သဘောဖြင့်ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊
မတာ ဃ၊ သေသောသူ၏၊ ယံဇီဝိတဉ္စ၊ အကြင်အသက် ရှင်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ပရဝေါရိသာနံ၊ တပါး၊သောယောကျားတို့၏၊မတံ ဝေ၊သေ
ရခြင်းသည်သာလျှင်၊ အဗ္ဘိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသေခြင်းကို၊ ရုဇ္ဇရုဒ္ဓံ၊တားဖြစ်
တတ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊တဒတ္ထာယ၊ထိုအသက်ရှင်ခြင်း၏အကျိုးငှါ၊ နဝါယမေ၊လုံ့လမ
ပြုရာ၊ယာသ၊အကြင်သူအား၊ ယသော၊အကျော်အစောကိုဆောင်တတ်
သည်၊သောကျ၊စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊သ
မဏာ ပြာဟ္မဏောတိ၊ ပညာရှိသောရဟန်းဝတ္ထုတို့သည်၊ ဝတ္ထိတ၊ခြိုးမွမ်း
အပ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ နဝါယမေ၊အသက်ရှင်
ခြင်းခဲ့လုံ့လမပြုရာ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ရုဇ္ဇရုဒ္ဓနန္တသ၊ငိုကြွေးသော
ဝုဋ္ဌိုလ်၏၊စက္ခုစ၊မျက်စိသည်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗရိသရိရဉ္စ၊ကုလိသည်
လည်းကောင်း၊ ဥပဟန္တိ၊ပျက်စီးကုန်၏၊ တောနုဝ၊ဆွေနှုတ်ထွက်ရှိငိုကြွေးသ
ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ အသွင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း
ကောင်း၊မတိစ၊ပညာသည်လည်းကောင်း။ နိဟိယျတိ၊ယုတ်၏၊အာသ၊ထို
ငိုကြွေးသောဝုဋ္ဌိုလ်၏၊ဒိသာ၊ရှိန်သွားတို့သည်၊အာနုန္ဒိနော၊ဝမ်းမြောက်ကုန်
သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အာသ၊ထိုငိုကြွေးသောဝုဋ္ဌိုလ်၏၊ဟိ၊တဝသိနော

အစိုးအပွါးကို အလိုရှိကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ သုခီ၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ နစာဝဏ္ဏာ။ မဖြစ်ကုန်၊ တသွားထို့ ကြောင့်၊ မေဃပိနောဒေဝ။ ရိုးသားကြိုးစက်ကဲ့သို့ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတစု၊ တရားကျမ်းဂန်အကြားအမြင်များ သောပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကုံလေးမိမိအမျိုးခွ၊ ဝသန္တေ၊ နေခြင်း တို့ကို။ ဣဿရေယျပဒိုကခေါ်ယျ၊ ထိုပညာရှိသေးဆရာတို့ကိုကပ်ခြင်းကိုပြု ရာ၏၊ ဟိသခ္ခံ၊ မုနိ၏၊ တောသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ ပညာဝိတဝေန၊ ပညာအားဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ကြိုးစွားသောရေအယဉ်ဖြင့်ပြည့်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို၊ နာဝါယ၊ လှေဖြင့်၊ တရေနှင့်ကူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတ္တုတ္ထာ၊ ထို့အတူ၊ ကုလဝုဍ္ဎာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ကိစ္စံ။ မိမိအကျိုး စီးပွါးကိစ္စကို၊ တရုန်း၊ အပြီးသို့ ရောက်စေကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာ သိ၊ ဆိုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့ဌ၊ အနာဂတန္တိ၊ အနာဂတံဟူသည်ကား၊ အာဂတံ ရောက်လာသည်၊ နု။ မဟုတ်၊ အဝိနဋ္ဌ၊ ရှေသည်မဟုတ်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိကစ္စာတိ၊ ပဋိကစ္စဟူသည်ကား၊ ပုရေတရံ ယေဝ ရှေးဦးကလျင်၊ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူသည်ကား၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်ရှု၏၊ အတ္ထန္တိ၊ အတ္ထံဟူသည်ကား၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စ ကို၊ တံနွယန္တိ၊ တံနွယံဟူသည် ကား၊ ဟိတာဟိတံ၊ အစိုးအပွါးရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော၊ ဝိဒ္ဒေသိ၊ နာတိ၊ ဝိဒ္ဒေသိ၊ နာဟူသည်ကား၊ အမိတ္တာ၊ ခုနှစ်သူတို့သည်၊ ဟိတေသိ၊ နာတိ၊ ဟိ တေသိ၊ နာဟူသည်ကား၊ မိတ္တာ၊ ခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ရဒ္ဓိ၊ ရဒ္ဓံ ဟူ သည်ကား၊ ဝိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို၊ သေ၊ မဏ္ဍမာနိတိ၊ သမေ၊ ဣမာနိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဂဝေ သန္တာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိ၊ သေ၊ ဣဒံ၊ ဤ အနက်သတ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝုဋ္ဌ၊ လော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိ၊ လ်သည်၊ အတ္ထနော မိမိ၏၊ ဟိတာဟိတာ ဝေ ဟံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်ကိုဆောင်တတ်သော၊ တဒုဘယဋ္ဌ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံလည်းဖြစ်သော။ အတ္ထံ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စ ကို။ အနာဂတံ အသမ္ပတ္တံ၊ မရောက်မီ၊ ပုရေတရ၊ မေဝ၊ ရှေးဦးစွာ ကသာ ရှေ့၊ ပညာစက္ခု နှာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ အဟံ ဝိယ၊ ငါကဲ့သို့၊ ပဿတိ၊ ဖြင့်၏၊ ဝိမံသတိ၊ ရုံစမ်း ဆင်ခြင်၏၊ ဝိစာရေတိ၊ စိုးစစ်၏၊ တ၊ သာ။ ထို့အတူ၊ အမိတ္တာ ဝါ၊ ရှိနှစ်သူတို့ သည်လည်း၊ အဟိတဏ္ဍာ သယေနု။ အစိုးအပွါးမဲ့ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ မိတ္တာ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဟိတဏ္ဍာ သယေ နု။ အကျိုးစီးပွါးကိုလိုသဖြင့်၊ ရဒ္ဓံ။ အပေါက်ကို၊ ဂဝေ သန္တာ၊ ရှာကုန်သည်

ရှိသော်၊နုပသဿနာ်၊မဂြင်ကုန်၊တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ပညာဝါ၊ ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဤ၁ဏ်၊ဤအနက်သဘောကို၊ ဝဏ္ဏံ ဝေဒေါ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊တုဗ္ဗေတိ၊သင် တို့သည်၊တထာဗျပေတိ၊ထိုသို့သဘောရှိသောသူတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ် အပ်၏၊ဟုတိ၊ဤကား၊အနက်၊ဟုဒါနိ၊ယ ခုအခါ၌၊ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ ယ၊အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၏၊ ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကို၊ဒေ၊သဿနော၊ ပြလိုသည် ဖြစ်၍၊တဗ္ဗေ၊ထိုဘာဝနာ၌၊ တာနိ၊ ထိုအာနာပါနဿတိတို့ကို၊ ယောဂေ တုံ၊ယှဉ်ခြင်း၌၊အာနာပါနဿတိယဿတိဒုတိယံဂါထံ၊ အာနာပါနဿ တိယဿ ဟူသောဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတ၏၊ ။

ကေ တဗ္ဗေ၊ထိုဂါထာ၌၊အာနန္တိ၊အာနံဟူသည်ကား၊ အဿာသေ၊ထွက် သက်တည်း၊ပါနန္တိ၊ ပါနံဟူသည်ကား၊ ပဿာသေ၊ ဝင်သက်တည်း၊ အဿာသပဿာသနိမိတ္တာ၊ဖြစ်ကာ၊ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင်းကြောင်း အာရုံရှိသော၊သတိ၊သတိတည်း၊ဣတိ၊ဤအာရာ၌၊ သတိသီသေနစ၊သတि ကိုအဦးပြုသဖြင့်လည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တသမာဓိဘာဝနာ။ ထိုအာနာပါနဿ တိနှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဘာဝနာကို၊ အဘိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊ယဿာ တိ၊ယဿဟူသည်ကား၊ ယဿယောဂိနော၊အကြင်ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊သုဘာ၊ဝိတာတိ၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊သုဘာ၊ဝိတာ ဟူသည်ကား၊ စတုန္နံ၊ ဃေးပါးကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနာနံ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့၏၊သောဠသန္နဉ္စ၊အာကာ ရာနံ၊တဆဲ့ခြောက်ပါး၊သောအခြင်းအရာတို့၏လည်း၊ပရိပူရိယာ၊ပြည့်ခြင်း ကြောင့်၊သဗ္ဗသော၊ အခါဝဝ်သိမ်း၊ ပုဏ္ဏာ၊ပြည့်ရုံခြင်း၊ သတ္တန္နံ၊ခုနစ်ပါး ကုန်သော၊ဗောဇ္ဈင် ၇နံ့၊ဗောဇ္ဈင်တို့၏လည်း၊ကောင်း၊ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနဉ္စ၊ဝိဇ္ဇာ ဝိမုတ္တိတို့၏လည်း၊ကောင်း၊ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုဘ၊ကောင်းစွာ။ ဘာဝိတာ၊ဝမ်းတာ။ပွါး၊စေအပ်၏၊ အနုပုဗ္ဗံပရိစိတာ၊ယထာဗုဒ္ဓေနဒေသိတာ တိ၊အနုပုဗ္ဗံပရိစိတာ၊ယထာဗုဒ္ဓေနဒေသိတာ၊ဟူသည်ကား၊ သောသတော ဝ၊အာသသတိတိ၊အာဒိနာ၊ သောသတော၊ဝ၊အာသသတိ၌ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်။ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေသိတာ၊ယထာ၊ ဟောအပ်သကဲ့ သို့၊အနုပုဗ္ဗံအနုက္ကမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊လေ့လာအပ်၏၊ အာသေ ဝိတာ၊ဖြိုးအပ်၏၊ဘာဝိတာ၊ပွါး၊စေအပ်၏၊ သောမံလောကံ၊ပဘာသေတိ အာဒ္ဓာမုတ္တောဝ၊စန္ဒိမာတိ၊သောမံလောကံ၊ပဘာသေတိ၊အဒ္ဓာ၊မုတ္တောဝ၊စန္ဒိ မာ၊ဟူသည်ကား၊ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဒ္ဓာ၊ဒိဋ္ဌပဋ္ဌိလေသပရိမုတ္တော၊ တိပ်တိုက်အစရှိသော အညစ်အကြေး၌

ကင်းသော၊စန္ဒာ၊လသည်၊စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်၊ဇုမ်ညြာကာသ လောက်။ဤညြာကာသလေါကကို၊ပဘာသေတိယထာ။ထွန်းလင်းစေသကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ အာဒိစ္စာဒိဥပကွိုလေသာပိမုဏ္ဍော၊ အာဒိစ္စာအစရှိသောညစ် ညှားခြင်းမှကင်းသော၊ဥာဏာလောကေန၊ဥာဏ်ရောင်ဖြင့်၊ အတ္တသန္တာနပတိတဗ္ဗ။မိမိသန္တာန်ဖွဲ့ကျသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရသန္တာနပတိတဗ္ဗ။သူတပါးသန္တာန်ဖွဲ့ကျသည်လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရလောက်၊သတ္တဝါလောကကို၊ပဘာသေတိ၊ ထွန်းတောက်စေ၏၊ တဿ၊ထို့ကြောင့်၊ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို၊ ဘာဝေတမ္ဘာ၊ ပွါးစေအပ်၏၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည့်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဇုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊နိဒဿနံ၊ညွှန်ပြခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍၊ဘာဝနာဘိယောဂဿ၊ ဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း၏၊သဗ်ဗလတံ၊အာကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ပြသိသည်ဖြစ်၍၊ သြဒါတံ၀တမေစိတ္တန္တိ၊သြဒါတံ၀တ၊မစိတ္တံဟူသော၊တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ။ ဆိုတ်၏၊တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဘိပ္ပေါ၊ အနက်ကား၊နိ၀ရဏမလဝိ၊မတော၊ နိ၀ရဏတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှကင်းသောကြောင့်၊သြဒါတံစိသဒ္ဒံ၀တ။ဖြူစင်စွာတကား၊ မမ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ပမာဏကရာ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ရေ ဂါဒယော။ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ပဟီနံ၊ပယ်သော၊ အပ္ပမာဏဗျ၊ပမာဏမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊မျက်မှောက်ပြုသည်၊ အဟောသိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထို့ အတူ၊ဘာ၀ိတတ္တာ၊ပွါးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အပ္ပမာဏံ။နိဗ္ဗာန်ကို၊သုဘာ၀ိတံ၊ကောင်းစွာပွါးစေအပ်သည်၊တကော၀ေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊စတ္တာရိသစ္စာနိ၊လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊နိဗ္ဗိဒ္ဓံ၀ဒ္ဓိ၀ိ၏ရှိတံ၊ထိုး၀ွင်း၍သိအပ်သည်၊သကလသံကိလေသ၀ဋ္ဋတော၊အလုံးရုံသောသံကိလေသာအတို့မှ၊ပဋိဟိတံ၀၊ဖဲ့၍ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဒုက္ခာဒိကာ၊ဒုက္ခသစ္စာအစရှိကုန်သော ဝုဗ္ဗန္တာဒိကာ၊ဝုဗ္ဗန္တနုဒိ၌အစရှိသော၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိပ်းကုန်သောအရပ်တို့သည်၊သြဘာသတော၊ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဝုဗ္ဗန္တာနုဒိ၌အစရှိသည်၌၊ဝိတိဏ္ဏကင်္ဂတာ၊လွန်မြောက်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗဓမ္မေသု၊အလုံးရုံသောတရားတို့၌၊ ဝိဂတသမ္မောဟတာမတ္တာ စ၊ကင်းပြီးသောမောဟတည်းဟူသော အမိုက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ထို့ကြောင့်၊ တုမှေဟိ၀ိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ဧ၀ံ

စိတ္တံ၊ဤသို့သောစိတ်ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါးအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝနာမယိပညာ၊ ဘာဝနာဖြင့် ပြီးသောပညာသည်၊ စိတ္တမလဝိ သောဓနာ၊စိတ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကိုသုတ်သင်တတ်သော၊ဝိ ပဿနာနာမ၊ဝိပဿနာမည်သည်၊ပုရိသသား၊ယောဂျားအား၊ဗဟူပကာ ရာယထား၊ကျေးဇူးများသကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအဘူ'ဣတရာဝိ၊ဤမှတပါ၊သော ပညာတို့၊ သည်းလည်း၊ ဗဟူပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿနေ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇိပတောဝါ၊ သပ္ပညောတိ၊ ဇိ၊တောဝါ၊ သပ္ပညောအစရှိသော၊ စတုဋ္ဌဂါထံ၊ စတုဋ္ဌဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆိုတ၏။ ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကား၊ ပရိကျိဏာဒနောပိ၊ကုန်သော ဥစ္စာဂရိသည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ သပ္ပညစာတိကော၊ အသင်အခြင်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဣတိတရသဒ္ဒေါသေန၊ ရရသမ္ပေါသောပစ္စည်း၊ဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၊ဖြင့်၊တုဋ္ဌောရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊အနဝဇ္ဇာယ၊အပြစ်မရှိသော၊ ဇိဝိကာယ၊အသက်မွေးခြင်း၊ဖြင့်၊ဇိ၊တိယေပ၊အသက်ရှင်သည်သာလျှင် တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တ၊သား၊ထိုသူအား၊ ဇိဝိတံနာမ၊ အသက်ရှင်ခြင်း မည်၏၊တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပညာဇိဝိဇိဝိတ မာဟုသေဋ္ဌန္တိ၊ပညာဇိဝိဇိဝိတမာဟုသေဋ္ဌံဟု၍၊အာဟ၊ဟောတော်၏။ ဒုမ္မေဓပုဂ္ဂလောပန၊ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ပညာယ၊ပညာကို အလာတေန၊မရခြင်းကြောင့်၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဋ္ဌ၊ပစ္စုပ္ပန်ဋ္ဌလည်း၊ဖြစ်သော၊သမ္ပရာ ယိကဋ္ဌ၊တမလွန်ဋ္ဌလည်း၊ဖြစ်သော၊အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ပိရာဝေန္တော၊ချွတ် ယွင်းစေလျက်၊ဝိဇ္ဇတိ၊ဝါ၊ဥစ္စာရှိသော်လည်း၊ နဇီဝတိယေဝ၊အသက်ရှင် ခြင်းမမည်သည်သာလျှင်တည်း၊အပါယာဒိပဋ္ဌိယာ၊အပါယ်အစရှိသည် သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ဇီဝနံနာမ၊အသက်ရှင်ခြင်းမည်၏၊ တ၊သား၊ထိုသူအား၊ အနုပါယညတာယ၊ဝါ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၌ သိခြင်းကြောင့်လည်း၊ ယထာဓိဂတံ၊ရတိုင်းသော၊ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊နာသေန္တော၊ဖျက်ဆီး လျက်၊ဇီဝိ တဗ္ဗိ၊အသက်ကိုလည်း၊သန္ဓာရေတိ၊တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိယေဝ၊ မတတ်နိုင်သည်သာတည်း၊တ၊ယ၊ထို့ကြောင့်၊ ပါရိဟာရိကပညာဝိ၊ပါ ရိဟာရိကပညာကိုလည်း၊ ဣဒေဟိ၊သင်တို့သည်၊အပ္ပမတ္တေဟိ၊ မမေ့မ လျော့ခြင်းတို့ဖြင့်၊သမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ပြည့်စုံစေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ဣဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊ ပညာယ၊ပညာ၏၊ အာနိသံသေ၊အကျိုးကို့ကို၊ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ပညာသုတဝိနိဿိတိ၊ပ ညာသုတဝိနိဿိဟု သော၊ပဋ္ဌမဂါထံ၊ငါးခုမြောက်သောဂါထာကို၊အာ

ဟာ၊ဆိုး၏၊ကောသာ၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော။အနက်ကား။သောပညာနာမ၊ဤ ပညာမည်သည်၊သုတသာ၊အကြားအမြင်ကို၊ ဝိနိစ္ဆယပိုဒ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသ ဘောရှိ၏၊ယထာသုတေ၊ကြားတိုင်းကုန်သော၊ သောတပထေ၊ သောတ ဒ္ဒါရုသို့၊အာဂတေ၊ရောက်လာကုန်သော၊ အဋ္ဌေ၊အနက်တို့ကို၊ အယံ၊ဤ သည်ကား။အကုသလော၊ ဒုကုသိုလ်တည်း။အယံ၊ဤသည်ကား၊ ကုသ လော၊ကုသိုလ်တည်း၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ သာပဇ္ဇော၊အပြစ်ရှိ၏၊ အယံ။ ဤသည်ကား။အနဝဇ္ဇော၊အပြစ်မရှိ၊ ဇုတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယတော်နည်း။ အဆုံးအဖြတ်ကို သိလေ့ရှိ၏၊ ကိတ္တိသိလောကဝဋ္ဌနိတိ၊ ကိတ္တိသိလောကဝဋ္ဌနိဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိယာသမ္ဘဝါပသံသာယ၊မျက် မှောက်ပြုမှမ်းချင်းဖြင့်။သိလောကသည်း လူအပေါင်းခို၊ပတ္တေ့ဌသည်း ပြန်နှံ့ ခြင်း၏၊သဘာဝဝဋ္ဌနိ။ သဘောအားဖြင့်ပွါးခြင်းရှိ၏၊ ပညာကောယေဝါ တိ။ပညာတောယေဝဟူသည်ကား၊ကိတ္တိအာဒယော၊ကျော်စောခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို၊ဝိညူနံ၊ပညာရှိတို့အား။ ပသံသဘာဝတော။ပြိုးမွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ပညာသဟိတောတိ၊ပညာသဟိတောဟူသည်ကား။ ပါဠိဟာဝရိယပညာယစ၊ ပါဠိဟာရိယပညာနှင့် လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာ ပညာယစ။ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်းကောင်း ယုတ္တော၊ယှဉ်၏၊ အဝိနုဗ္ဗေ သုသုခါနိုဝိနွတိတိ၊ အဝိနုဗ္ဗေသုသုခါနိုဝိနွတိဟူသည်ကား။ကောနုဗ္ဗသ ဘာဝေသု၊စင်စစ်ဆင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သော။ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ခန္ဓါ အာယတနအစရှိသည်တို့၌၊သမ္ပာပဒိုပတ္တိယာ၊ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ ယထာဘူတသဘာဝါဝေဒေနေ၊ဟုတ်မှန်တိုင်းသောသဘောကိုထိုးတွင်း ၍သိသဖြင့်၊နိရာမိသာနိ၊ကင်းသောအာမိသရှိကုန်သော၊သုခါနိ၊ချမ်းသာ တို့ကို၊ပဒိုဃသာတိ၊ရှည်၏၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊တာသံတိက္ခုနိုနံ၊ထိုတိက္ခုနိုမ တို့အား၊အနိစ္စတာဒိပဒိုသံယုတ္တံ၊အနိစ္စတာအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်သော၊စိရ ဘာဝါဝဟံ၊ကြာမြင့်စွာဖြစ်သဖြင့်ရှက်ဆောင်တတ်သော၊ ဝမ္မံ၊တရားကို၊ ကထေန္တော။ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊နာယံအဠတနောဝေဗ္ဗာတိအာဒိနာ၊နာယံ အဠတနောဝေဗ္ဗောဣတိသို့အစရှိသည်ဖြင့်။သေသဂါထာ၊ကြွင်းသောဂါထာ တို့ကို။ အာဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုး၏၊ တတြ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒေယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခေါ်ပဇ္ဇော၊ အကျည်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ယသ္မာပိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာယနမိယနသဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောရှိသော။ ဝမ္မော၊ တရား၊သည်၊အဠတ နောအာဝုနာ။ယခုအခါ၌၊ နေဝဟောတိ၊မဖြစ်၊ အာသိဗ္ဗပဝတ္ထို ကတာယ၊

မပြတ်ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နအာဠာရိုးယား၊ အုံ့ဘွယ်သဲရဲ လည်းမရှိ၊ အပုဇ္ဈကာဘာဝေတာ၊ခြေးခွံမဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝိအာ ဇ္ဈာ၊တောခရွေ့၊မဖြစ်ဘူးသောသတ္တဝါဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ တသွား၊ထိုကြောင့်၊ ယင်္ဂ၊အကြင်သင်္ခါရလောကခွဲ၊ ဓာယေ၊ပဋိသန္ဓေနေ ၏၊ဘဝို့လောကေ၊ထိုလောကခွဲ၊သတ္တော၊သတ္တဝါသည်၊ ဓာယေထ၊ပဋိ သန္ဓေနေရာ၏၊သော၊ထိုသတ္တဝါသည်၊ကော်သေနု၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊ ဝိယေ ထ၊သေသည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရလောကခွဲ၊ ကိ ဝိယ ကိ နာမ အာ ဇ္ဈ၊တံ၊အာဘယ်ကြောင့်မဖြစ်ကုန်၊သောသ၊တောဖြင့်ဖြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊မရ၊ဏာသ၊ သေခြင်းကို၊ အသ ဇ္ဈာ ဝိတတ္တာ၊ မပွါ၊သည်၏ အဖြစ်၊ကြောင့်၊ခဏိကမရ၊ဏာသ၊ခဏိကမရ၊ဏာ၏၊ ကိဠိ၊တရုံ့တရုသော၊ ကာရ၊ဏံ၊အာ၊ကြောင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊ယ၊တော၊အကြင်ကြောင့်၊ အနုဇ္ဇ ရုံ၊အခြား၊မဲ့ခွဲ၊ဓာတသ၊ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ဇီဝိတာ၊အသက်ရှင်သည် မှ၊ရုပ်၊အမြဲ၊မရ၊ဏံ၊သေခြင်းသည်၊ ဓာယေယ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဓာတသ၊ဖြစ် သောသတ္တဝါ၏၊ ဓာတိသမနန္တရာ၊ဖြစ်သည်မှအခြား၊မဲ့ခွဲ၊ ဇီဝိတ၊တော၊ အသက်ရှင်သည်မှ၊မရ၊ဏံ၊သေခြင်းသည်၊ကေ ဇ္ဇ ကံ၊မြို့၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ဖြစ် ကုန်သော၊ခန္ဓာနံ ခန္ဓာတို့၏၊ကော်သေနု၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊ဘိဇ္ဇ နတော ပျက် တတ်သော၊ကြောင့်တည်း၊ ဣတ္ထ၊ဤ၊လောကခွဲ၊ ယောပန်၊အကြင်သူသည် ကား၊ဖီ ဝတိ၊အသက်ရှင်၏၊ဇူတိ၊ဤသို့၊ လောက ဝေါဟာ ရော၊လောက၏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သော၊ ထိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ တ ဒုပါဒါ နသ၊ထိုသို့ဇွဲလမ်းခြင်း၏၊ အ ဒေ ကပယုတ္တာ၊ မျှားစွာယှဉ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အ ဒေ ကဇ္ဇ ကော၊အ ဒေ ကဇ္ဇ ကမည်၏၊ယ သ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေ ဝ ဣ သ ဘော တ ရား သည်၊ ဇ ဝ ံ ၊ ဤသို့ဆိုလိုင်းဟုတ်၏၊ တ သ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်၊ဓာတာ ဓာတာ၊ ဘွားတိုင်းဘွားတိုင်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မ ရ ဇ္ဇ ဝ ၊သေကုန်သည်သာ ဃ ဋ ် ၊ ပ ါ ။ ဟိ ယ သ္မာ ၊ အ ကြ င် ကြောင့်၊ပါ ဏိ နော၊သတ္တဝါတို့သည်၊ဇ ဝ ံ ဝ ဇ္ဇ ၊ ဤသို့သ ဘောရှိကုန်၏၊အယံ၊ဤသို့ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသည်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ပ ကတိ၊သ ဘောတည်း၊ယ ဒိဒံ ဓာ တာနံ ဓာ တာနံ မ ရ ဏ ဇ္ဇ ၊ ယ ဒိ ဒံ ဓာ တာနံ ဓာ တာနံ မ ရ ဏံ ဟု သည်ကား၊ ဓာ ဘိ ယာ ၊ ပ ဋိ သ န္ဓေ နေ ခြင်း၏၊ မ ရ ဏာ နု ဗ န္ဓ တံ ၊ သ ခြင်း သည် အ စ ဉ် လိုက် အ ပ် သ ည် ၏ အ ဖြ စ် ကို ၊ အ ာ ဟ ာ ၊ ဆို ၏ ၊ ဇ ု ဒ ါ နိ ၊ ယ ဒု အ ခါ ၌ ၊ ယ သ္မာ ၊ အ ကြ င် ကြောင့်၊တာ သုတိ ကွ ဒ ါ သ ၊ ထို ရ ဟ နှ း မ ိ နှ း မ တ် ရ ှ ိ တ ွ င် ၊ သ ော ဂ ပ ဇ္ဇ စ် ဇ္ဇ ာ ၊ ဗိ ုး ရ ိ ပ် ခ ြ င် း သ ို့ ရ ော က် သ ော စ ိ တ် ရ ှ ိ ကု နှ ် သ ော ၊ ကာ စ ိ ဝ ိ ၊ အ ဆ ျ ိ ကု နှ ် သ ော ရ ဟ နှ ်

ရ ှ ိ ခ ြ င ်

မိန်းမတို့သည်လည်း၊အတ္တိသန္တိ၊ဂိုဏုန်၏၊တသွား၊ထိုကြောင့်၊တာသံ၊ထို ရဟန်းမိန်းမတို့အား၊သောကပိုနှာဒနံ၊စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းကို ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နဟောတိတံတဒတ္ထာယာတိအာဒိ၊ နဟောတိတံတ ဒတ္ထာယဣတိသို့အစဂိုသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ့ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကားဌ၊ နဟောတိတံတဒတ္ထာယမတသဟော်တိတိ၊ နဟောတိတံတဒတ္ထာယမ တသဟောတိ ဟူသည်ကား၊ မတသ၊ သေသောသူ၏၊ ဟေတု၊ အားကြောင်းကြောင့်၊ယံဇီဝိကတ္တံ့ဇီဝိတနိမိတ္တံ့၊အကြင်အသက်ရှင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ပရေပေါရိသာနုံပရေဝုဋ္ဌလာနုံ၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဇော် ရှုဆွဲ၊ဤဝိုကြွေးခြင်းသည်၊မတသ။သေသော၊တသာသတ္တသား၊ထိုသတ္တ ဝါ၏၊ဇီဝိကတ္တံ့၊အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊တာဝတိဋ္ဌတု၊တည် စေဦး၊ကသစိပိ၊တရုံတယောက်သောသူ၏လည်း၊အဗ္ဗာယ၊အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ယေပန၊အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်ကား၊ရှုဆွဲနှိ၊ ဝိုကြွေး ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ထိုဝုဋ္ဌိုလ်တို့အား၊လည်း၊ မတမ္ပိမတဝုဋ္ဌလနိမိတ္တံ့၊ သေ သော ဝုဋ္ဌိုလ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ရှုဆွဲ။ ဝိုကြွေးခြင်းသည်၊ ယသော၊အကျော်အစောသည်၊ နဟောတိ။မဖြစ်၊ သောကျ၊ စင်ကြယ် သည်၏အဖြစ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ယသောဝဟဿ၊အကျော်အစောကို ဆောင်တတ်သည်သည်းကောင်း၊ဝိသုဒ္ဓါဝဟဿ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ် ကိုဆောင်တတ်သည်လည်းကောင်း၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ နဝဏ္ဏိတံသမဏာ ပြာဟ္မဏောတိတိ၊ နဝဏ္ဏိတံသမဏာပြာဟ္မဏောတိ ဟူသည်ကား၊ ဝိညူပ သဏ္ဌိ၊ပညာရှိတို့ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အလခေါ၊စင် စစ်သော်ကား၊ ဝိညူဂရဟိတမော၊ ပညာရှိတို့ကို ကဲ့ရဲ့အပ်သည်သာလျှင် တည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ကေဝလမေဝ၊ သက်သက်သာလျှင်၊ရုဒိတော၊ဝိုကြွေးရာ၌၊တေယေဝ အာဒီနဝါ၊ထိုအပြစ် တို့သည်သာလျှင်၊ နုမဟုတ်သေး၊အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေ၊ဤ သည်တို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေနော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စကျွံ် သရိရံဥပဟန္တိတိ၊စကျွံ်သရိရံဥပဟန္တိဟူ၍၊ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ဝတ္ထာ၊ဆို ပြီး၍၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ပရံ၊တပါး၊သော၊ သောဘာဒိအနုဏ္ဍပဋ္ဌိဗာဟာ နဏ္ဍံ၊ဗိုးရိမ်ခြင်းအစဂိုသော အာကျိုးမဲ့ကိုတား၊မြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂ.လျာဏမိတ္တ ပယိရုပါသနာယ၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကိုဆည်းကပ်ခြင်ဖြင့်၊တာ ထိုရဟန်းမိန်းမဘို့ကိုနိယောဇေန္တော၊တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿွာ တိအာဒိကံ၊တဿွာဣတိသို့အစဂိုသော၊ ဩသာနဂါထံ၊အဆုံးဖြစ်သောဂါ

ထာကိုးအာဟာ။ ဆိုရ၏။ တဏှာ၊ ထိုစကား၌၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟု သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုက္ခံ ရုဒ္ဓံ သား ငိုကြွေး သော၊ ပုဂ္ဂလ သား ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စက္ခုဒ္ဒါ မျက်စိ သည်လည်း ကောင်း၊ သရီရဋ္ဌ၊ ကိုယ် သည်လည်း ကောင်း ဥပဟန္တိ ပိဗာဓတိ၊ ကျင်နာ၏၊ တေန ရုဏေန၊ ထိုငိုကြွေး သဖြင့်။ ဝဏ္ဏောစ။ အာဘင်း သည်လည်း ကောင်း ဗလဋ္ဌ ခွန်အား သည်လည်း ကောင်း၊ မတိစ၊ ပညာ သည် လည်း ကောင်း။ နိဟီယတိ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လေ၏၊ တာ သ ရုဒ္ဓံ သ ပုဂ္ဂလ သား ထိုငိုကြွေး သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိသာ သ ပတ္တာ၊ ရန်သူ ဘို့ သည်၊ အာနုဒ္ဓိတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန် သည်၊ ပမောဒ ဝဏ္ဏော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန် သည်၊ ပီတိ မဏ္ဍော၊ နှစ်မြို့ခြင်း ရှိကုန် သည်၊ ဘဝ ဣစ္ဆာ ကုန်၏၊ ဟိတေသိနော၊ အစီးအပွါး ကံ ရှာဖွေ ကုန် သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်၊ ဒုက္ခီ ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန် သည်။ ဒုက္ခီ တာ၊ သည်း ခံနိုင်ခဲခြင်း သို့ရောက်ကုန် သည်၊ ဘာ ဣစ္ဆာ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ ဓမ္မောစ ပညာယ သမန္နာ ဂတတ္တာ၊ ထိုတရား၌ ဖြစ်သော ပညာ နှင့် ပြည့်စုံ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မေဓာဝိနော၊ ပညာ ရှိ သော သူ အား၊ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မိကာ ဒိ အတ္ထ သန္ဓိ သိတာ သ၊ မျက်မှောက် ၌ ခံစား အပ် သည် အစရှိ သော အကျိုး ၌ ကောင်း စွာ မှီ သော။ ဗဟု သစ္စ သား များ သော အကြား အမြင် ရှိ သော သူ၏ အဖြစ်၏။ ပါဒိ ပူ ရိယာ ပြည့်ခြင်း ၌။ ဗဟု သုတော၊ များ သော အကြား အမြင် ရှိ သော သူ တို့ကို၊ အတ္ထ နော ပိ ဓိ ၏ ကုသိုလ် အမျိုး ၌၊ ဝ သ ဏ္ဏ နေ သည် တို့ကို၊ ဣ ဏ္ဏ ယျ အလို ရှိ ရာ ၏ ကုလုပ ကေ၊ အိမ်ထောင် ကပ် သည် တို့ကို၊ ကရေယျ ပြု စေ ရာ ၏ ယေ သ ဏ္ဌာ ယေ သံ ဟု သည်ကား မေဓာဝိနံ သူတော်ကောင်း တို့၏ တရား တို့ နှင့် တကွ ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန် သော ဗဟု သုတာ နှင့်၊ များ သော အကြား အမြင် ရှိကုန် သော ယေ သံ ပ ဏ္ဍိ တာ နှင့် အကြင် ပညာ ဉာဏ် တို့၏။ ပညာ ဘဝေန ပညာ ဗလေန၊ ပညာ အစွမ်း ဖြင့်၊ မဟာ ဝယ သ၊ များ သော အပေါင်း ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ နဒီ ပြည့် သော မြစ် ကို၊ နာ ဝါ ယ၊ သင်္ဘော လှေ ဖြင့်၊ တရ ဏ္ဍိ ယ ထာ ကူး ကုန် သကဲ့ သို့၊ ကုလ ပုတ္တာ၊ အမျိုး ကောင်း သား တို့ သည်၊ အတ္ထ နော ပိ ဓိ ၏ အထွက်ကို စီး ကို စွက်ကို၊ တရ ဏ္ဍိ ကူး ကုန်၏ ပါ ၄ ။ ထို မှ ဘက် ကပ် သို့ ပါ ဝု လာ ဏ္ဍိ ရောက်ကုန်၏ ဟု ၊ ထို အမျိုး ကောင်း သား တို့ကို၊ ကုလေ၊ အမျိုး ၌၊ ဝ သ ဏ္ဏ နေ သည် တို့ကို၊ ဣ ဏ္ဏ ယျ အလို ရှိ ရာ ၏ ဣ တိ အယံ ဣ သည်ကား ယော ဇနာ ယှဉ်ခြင်း တည်း။ ဧ ဝံ ဣ သို့။ ထေ ရော။ မ ထေ ရ သည်။ တာ သ ဘိ ဂ္ဂ ဟိ နံ ၊ ထို ရဟန်း မိန်း မ တို့ အား ၊ ဓမ္မံ ၊ တရား ကို ၊ ဂ ထေ တွာ ၊ ဟော ပြီး ၍ ၊ ပိ သ ဏ္ဍေ တိ ၊ လွှတ် ၏ ။ တာ ၊ ထို ရဟန်း မိန်း မ တို့ သည် ၊ ထေ ရ သား ၊ မ ထေ ရ ၏ ၊

ကြောင်ခြေ၊အဆုံးအမဋ္ဌ၊ဌတ္ထာ၊တည်ကုန်၍။ သောကမီးရိပ်ခြင်းကို၊ ဝိုးနော ဒေတ္ထာ၊ဖျောက်ကုန်၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ ယော၊ ချင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တဒတ္ထံ၊ထိုအကျိုးငှါ၊ပရိပူရေသုံ၊ပြည့်ကုန်ရာ။ ၊ မဟာကပ္ပိနဇာတ်ရဂါထာပေတည်နာ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်၏ ဂါထာအားဖြင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ။ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃၇-စူဠပန္ထိကဇာတ်ရဂါထာ၊

ဒန္ဓာမယ္ခံဝတိတိအာဒိကာ၊ ဒန္ဓာမယ္ခံဝတိဣတိသို့အစရှိသောဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတောစူဠပန္ထိကဇာတ်ရသား၊ အခုခင်စူဠပန္ထိကမထေရ်၏၊ ဂါထာ။ဂါထာတို့တည်း။ယံ၊အကြင်စကားကို၊ဇာတ်ဟု၊ဣဟ အရာ၌။ အမ္ဘုပုတ္တိ ဝသေန၊အားကြောင်းဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထုဗဟု၊ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ထို စကားကို၊အမ္ဘုဂနိပါတော၊အမ္ဘုကနိပါတ်၌၊မဟာပန္ထိကဝတ္ထု၊သို့၊မဟာ ပန္ထိက၏အကြောင်း၌၊ ဝတ္ထုမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဟိသည်သာလျှင် တည်း။အယမ္ပိနု၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဝိသေသော၊အထူးတည်း၊မဟာ ပန္ထိကဟော်ရော၊မဟာပန္ထိကမထေရ်သည်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပတ္တာ။ရောက်၍၊ အဂ္ဂဖလသုခေန။ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာ မေနော၊လွန်စေလျက်။ကထံ၊ အာဘယိသ္ဆသောအကြောင်းဖြင့်၊ စူဠပန္ထိ ကမ္ဘိ စူဠပန္ထိကကိုလည်း၊ဣမမဲ့ သုခ၊ဤချမ်းသာ၌၊ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊တည် စေခြင်းငှါ၊သဏ္ဌာနုခေါ၊ တတ်နိုင်အုံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ သော၊ထိုမဟာပန္ထိကသည်၊အတ္တနော၊ဖိဖို၏၊အယျကာ၊အာကိုးဖြစ်သော၊ ဓနသေဋ္ဌိ'၊ဓနသူဌေးသို့။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ မဟာသေဋ္ဌိ၊သူဌေးကြီး၊ တွံ၊သင်သူဌေးကြီးသည်၊ သစေအနုဇာနာသိ၊အကယ်၍ခွင့်ပြုအုံ့၊ ဝေံ၊ဤ သို့ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်၊အဟံ။ငါသည်၊စူဠပန္ထိကံ၊စူဠပန္ထိကကို၊ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ရှင်ပြုပါအုံ့။ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုဏီး၏ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊ပဗ္ဗာဇေယ၊ရှင် ပြုတော်မူပါလော။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မဟာ ပန္ထိကမထေရ်သည်၊တံ၊ထိုစူဠပန္ထိကကို၊ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရှင်ပြု၏၊ သော၊သို့ စူဠပန္ထိကသည်၊ဒသသု၊ဆယ်ပါး၊ကုန်သော၊သိ၊လေသု၊ သိလတို့၌၊ပတိဋ္ဌ ဟော၊တည်သည်ဖြစ်၍၊ဘာဝေ၊နောင်တော်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ဗုဒ္ဓံ ယထာ၊ကောကနုဒ်ကန့်၊ပါ၊တောသိယာ၊ဇလ္လမဝိတ၊ကန့်၊ အဂ်ိ၊ဝဿံ၊ပသဝိ၊ရော ဝယာ၊ကုံ။ ဟေ၊ပန္ဓမ၊ဒ်ဗ္ဗမ်ဝ၊ဓ်ဗ္ဗလိ၊ကျော်ဘိ၊ ပဒုမ်ယထာ၊ကောကနုဒ်ကန့်၊ ပါ

တောသိယာဖုလ္လမရိတဂန္ဓံ၊အဂိရသံပသဝိရေ၊စမာနံ၊ တပန္တမာဒိစ္စဓိ
ဝန္တလိကျွေဟူသော။ဂါထံ၊ ဂါထံ၊ဥဂ္ဂယ္ဟန္တော၊သင်သည်ရှိ၊သော်၊ စတ္ဂု
တိမာသေဟိ၊လေးလတ်ရှိဖြင့်၊ဂဟောတုံ သင်ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊မတတ်
နိုင်၊ဂဟိဘာဂဟိတံ၊ သင်တိုင်းသင်တိုင်းသော၊ ပဒီပုဒ်သည်၊ ဟာဒယော
နှလုံ.ခွံ၊နှတိုင်ခတိ၊မတည်၊အထ၊ ထိုအခါခွံ၊နုံ၊ထိုရူဇပန္ထကကို၊ မဟာပန္ထ
ကော၊မဟာပန္ထကသည်၊ပန္ထက၊ပန္ထက၊တွံ၊နှင်သည်၊ဣမသ္မိ သာသနေ၊
ဤသာသနာတော်၌။အာဘဇ္ဇော၊မထိုက်၊စတ္ဂုတိမာသေဟိ၊လေးလတ်ရှိဖြင့်
ကေဝါထမ္ပိ၊တဂါထာကိုလည်း၊ဂဟေတုံ၊သင်ယူခြင်းငှါ၊ နိသက္ကောတိ၊
မစွမ်းနိုင်၊ပဇ္ဇဓိတကိစ္စမ္ပနု၊ ရဟန်းကိစ္စကိုကား၊ ကထံ၊အာဘယ်သို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊မထွက်၊အပြီးသို့၊ ပါပေသတိ၊ရောက်စေနိုင်လတ္တံ.နည်း
ဣတောဘဏ္ဍာ၊ဤကျောင်းမှ၊နိဗ္ဗာန်မ၊ ထွက်လေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊ဆိုရ
သော၊ထိုရှင်ရူဇပန္ထကသည်၊ထေရေနု၊မဟာပန္ထကမထေရ်သည်၊ပေါ
မိတောနှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဒွါရေကောဋ္ဌကသမီပေ၊တံခါး၊မေခ်ိ.အနီး
ခွံ၊ရောဒမာနော၊ဝမ်းနဲလိုက်ဖိုင်ရှိတသလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်လေ၏။ တေန
သမယေန၊ထိုအခါခွံ၊သ ဗ္ဗာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဇိတဝနမ္ဗဝနေ၊ဇိတဝန
သရက်ဥယျာဉ်ခွံ၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။အထ၊ထိုအခါခွံ၊ ဇိတဝနော ဇိတ
ကသည်၊ဝုဏိသံ၊ ယောဂျား၊တယောက်ကို၊ ပဠုဟိတိကဏ္ဍ၊သတေဟိ၊ငါး
ရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊သဗ္ဗညူ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိမဇ္ဇေ၊ဟိ၊
ပင့်ဖိတ်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တေနစ သမယေန၊ ထို
အခါခွံလည်း၊အာယသ္မာမဟာပန္ထကော၊အရှင်မဟာပန္ထက သည်၊ တဗ္ဗု
ဒ္ဒေသကော၊ ဆွမ်းညွှန်းရဟန်း သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊ ထိုအရှင်မ
ဟာပန္ထကသည်၊ဘဇ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ပဠုဟိကဏ္ဍ၊သတာနံ၊ငါး၊ရာ၊ကုန်သော
ရဟန်းတို့အား၊ဘိက္ခုံ၊ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဏေ၊ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့
ဝုတ္တေ၊လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ စူဠပန္ထကံ၊ စူဠပန္ထကကို၊ ဌပေတ္တွာ
တား၍၊သေ သာနုံ၊ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ခံ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊အာဟု၊ဆို၏။ တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ စူဠပန္ထကော၊ စူဠ
ပန္ထကသည်၊ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ဒေါမနဿ
ဗဟုတ္တော၊နှလုံးမသာယာခြင်းရှိရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သ ဗ္ဗာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊တသ၊ထိုစူဠပန္ထကဏ်၊စိတ္တခေဒံ။စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
ကို၊ဒိသ္မွာ၊ဖြင်တော်မူ၍၊ စူဠပန္ထကော၊စူဠပန္ထကသည်၊ မယာ၊ငါ၌ရား
သည်၊ကတေန၊ပြုအပ်သော၊ ဥပါယေန၊အကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိသတိ၊ သို

လည်း၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ တာသ၊ ထိုစူဠပန္ထကဏ်၊ အာဝိဠေ၊ မနိုးမဝေးသော၊ ဌာနေ၊ အရုဝိဠ်၊ အညာနုံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဗဒေသတ္တာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ပန္ထက၊ ပန္ထကကိုး၊ အာသယ်ကြောင့်၊ ရောဒသိ၊ ဝိုးကြွေးတိသနည်း။ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ သာတာ၊ နောင်တော်သည်၊ ပံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပဏာ၊ မေတိ၊ နှင်ထုတ်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိ သော်၊ ပန္ထက၊ ပဏ္ဍိတ၊ မာစိန္တယိ။ မကြီလင့်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တုယှံ၊ သင်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေတု၊ ထပါ၊ ဤဝုဏ်းပိုင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရေဟိ ဟာရ၊ ဟာ ရေ ဟာရ ဟန်း၊ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ဟု၍။ မနုသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘုဒ္ဓိယာ။ တန်ခိုးဖြင့်၊ သုဒ္ဓံ။ စင်ကြယ်သော၊ စောဠကွဲ့ကို၊ ပုဏ္ဍရိုးပိုင်းကို၊ အာဘိသင်္ခရိတ္တာ၊ စီရင်၍။ ☰အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုစူဠပန္ထကသည်၊ သဏ္ဌာရား ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးတော်မူအပ်သော၊ စောဠကွဲ့ကို၊ ပုဏ္ဍရိုးပိုင်းကို၊ ဂေဟာ ရုဏ်ရေ၊ ဟာ ရေ ဟာ ရဟန်း၊ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ဟု၍။ ဟာ ဟ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘုဒ္ဓိယာ။ တန်ခိုးဖြင့်၊ သုဒ္ဓံ။ စင်ကြယ်သော၊ စောဠကွဲ့ကို၊ ပုဏ္ဍရိုးပိုင်းကို၊ အာဘိသင်္ခရိတ္တာ၊ စီရင်၍။ ☰အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုစူဠပန္ထကသည်၊ သဏ္ဌာရား ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးတော်မူအပ်သော၊ စောဠကွဲ့ကို၊ ပုဏ္ဍရိုးပိုင်းကို၊ ဂေ ဟာ ရ ရေ ဟာ ရ ရဟန်း၊ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ ဖြူ။ ကိုဏ်ဆောင်တတ်၏ဟု၍၊ ဟ ဟ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘုဒ္ဓိယာ။ တန်ခိုးဖြင့်၊ သုဒ္ဓံ။ စင်ကြယ်သော၊ စောဠကွဲ့ကို၊ ပုဏ္ဍရိုးပိုင်းကို၊ အာဘိသင်္ခရိတ္တာ၊ စီရင်၍။ ☰အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ ဟုတ်ပ၊ ဟုတ်ပ ဟု ဟုတ်ကား ဟု ဟုတ်ကား ဟု ဟုတ်ကား

အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေ'မှ'ဆောင်ယူပူဇော်အပ်သောအလှူ ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား တော်ရှိသော၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဏာဒ္ဒာ၊ ဂိုဏ်း၊ မှ၊ ဂူပကဒ္ဒေါ၊ ဆုတ်ခွါရှောင်လွှဲ ဖဲတော်မူ၍၊ သောဖိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ၊အာ၊ ဖြို ၊ ငါသည်လည်း၊ ဟိမဝန္တမှာ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာသေ၊ မေ၊ သင်မိုးကျောင်း၌၊ ဝသামि၊ နေ၏။ အပိစာ ဂတံ၊ လာ၍မကြာမီ၊ မဟာဇိရုံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ လောကနာထကံ၊ လူသုံးပါးတို့ကိုနှိုးဆော်ခြင်း သို့ ရောက်ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပေသိ'၊ ကပ်ပြီ၊ ။ ပဒုမဆွတ်၊ ပဒုမာကြာထိုးကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ နုဟာသတံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဥပဂန္တွာ'၊ ကပ်ပြီ၊ သမာဓိ'၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္တာ'၊ ဝင်စားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဇ္ဇုရာယံ၊ သမာပတ်၏အဇ္ဇု ရာယ်ကို၊ အာကာသိ'၊ ပြုပြီ၊ ။ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ပဒုမဆွတ်၊ ပန်းထိုးကို၊ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ'၊ လှူပြီ၊ မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အဇ္ဇမနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ဥပေန္တိ'၊ ကပ်ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သာဓုကာရံ၊ ကြေးဇူးသောင်းသောင်း ကောင်းမြိုးကို၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနု မောဒိသတိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ'၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိ'သုံ၊ ဖြစ်စေ ကုန်၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တွာနု၊ ဆိုကုန်ပြီး၍၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့ သည်၊ နဂုတ္တမံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တွာ'၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥတ္တမ်၊ မြတ်သော၊ ပဒုမဆွတ်၊ ပဒုမာကြာထိုး သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝေဃယန္တံ၊ ဆောင်းဖိုးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။ သတပတ္တဆတ်၊ ပွင့်ချပ်တရာ ကြာထိုးကို၊ ဂဟေ၊ ယူ၍၊ ယောတာပသော၊ အကြင်ရဟန္တာသည်။ မမ၊ ငါ ဘုရား၏ ။ ဣဒါသိ၊ လှူပြီ၊ တံ'တာပသံ'၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဣဟ'၊ ငါဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်ယခု ကြားပေအုံ့၊ ဘာသတေ'။ ဆိုတော်မူသော၊ မမ၊ ငါဘုရား ၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ တော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော။ ။ ပဠုဝိသတိ'ဂ္ဂါနိ၊ နှစ်ဆဲငါးကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝဂဏ်၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရိသတိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ စတုတိ'သတိ'ခဏ္ဍ'၊ စုံ၊ သုံးဆဲ့လေးကြိမ်လည်း၊ ဇဏ္ဍဝတ္တိ'၊ စကြာ

ထင်ထားမင်းသည်းတပါယ်ကိုပြုလတ္တံ့။ ဒေဝတ္တံ့နတ်ခွဲလည်းဖြစ်သော၊ ဟနုသံလူခွဲလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိုး။ အကြင်အကြင် အမျိုးသို့၊ အထသံသခုတိ၊ အကယ်၍ပြောင်းရွှေ့အံ့။ ဝေး ဤသို့ပြောင်းရွှေ့သည်ရှိ သော်-ဝံတံယောနိုး ထိုထိုအမျိုးခွဲ၊ အနေ့ဿာကာသော၊ ဟင်းလင်းအပြင် လွင်တီးခေါင်ခွဲ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကည်သော၊ ပဒုမံ-ပဒုမာကြာသည်၊ ဝါရေယိသ ☰ တိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ကဗ္ဗသတသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဗာတသိန်း-ထက်ခွဲ၊ သြဇာ ကကုသာ ဗုဒ္ဓ ဝေါ။ သြဇာကအမျိုးခွဲဖြစ်သော၊ ဝေါ-ကြွေနှ။ အနွယ်အား ဖြင့်၊ ဝေါတ-မောနာမ-ဝေါတမအမည်ကောင်ရှိသော။ သက္ကာ-ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ လောကေ-လောကခွဲ၊ တပါယိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ပါဝစနေ-ဖြတ်စွာ ဘုရား၏ကောင်းကောင်ကောင်ကောင်

ဥကျွောင်းကို။ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏၊ မိုးငါ၏၊ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်းခို၊ ဂယောက္ခာနှုတ်ကိုင်တော်မူ၍။ သံဃာရှေ့မှာ၊ သံဃာအရှင်သို့၊ ပဝေသယိ၊သွင်းတော်မူ၏။ ။သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေငါအား၊အနှုကမ္ပာယ၊အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ပါဒပုဏ္ဍရီ ခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊အဒါသိပေးတော်မူ၏။ သုဒ္ဓိ၊ဖြူစင်သော၊ ဇော်၊ဤခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊ အဓိဋ္ဌေယိ၊ ရဇောဟရဏံ၊ရဇောဟရဏံဟု ရှုတ်အံ့ဆိုမည့် ဆောက်တည်လေလော၊ ရှုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ ကေမန္တံ။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊သွားဖြို့တံ၊ရဇောဟရဏံ၊ရဇောဟရဏံဟုရှုတ်အံ့ဆိုမည့်ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ပြီ။ ။အဟံ၊ငါသည်၊ ဟာဏေယိ၊လက်တို့ဖြင့်။တံ၊ဤခြေသုတ်ပုဆိုးကို။ဂယှ၊ကိုင်၍၊ကောဇနုဒ်နှောင်တော်သင်အပ်သောပဒုမ်ယထာကောဇနုဒ်စသောဂါထာကို၊သင်ရှိ အောက်ဝေ့၏၊ တဏ္ဍုယိသို့အောက်မေ့ရာ၌၊မေငါ၏၊ စိတ်၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါဒုဏိ်၊ ရောက်ပြီ။ ။မနောမယောသု၊ ဗျာနစိတ်သည်ပြီး၊စအပ်ကုန်သော၊ ဂဟယေသု၊ကိုယ်ကိုဖမ်းဖန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ သဗ္ဗဏ္ဍု၊အလုံးစုံသောသာဝကပါရမီ ဥာဏ်တို့၌၊ပါရမိဂတောအပြီးသို့ရောက်၏။ သဗ္ဗာသဝေ၊ခပ်သိမ်းသော အာသဝေါတို့ကို၊ပရိညာယ၊ပိုင်းခြား၍သိတတ်၊အနာသဝေါ၊အာသဝေါ တရားမရှိတဲ့၊ ဝိဟရာမိ၊နေ၏။ ။မယံ၊ငါသည်၊ကိုယ်လေသာ၊ ကိုယ်လေသာတို့ကို၊ဗျာပိတာ၊လောင်စေအပ်ကုန်ပြီ။(ပ)၊ဗုဒ္ဓသေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာရပေပြီ၊ ရှုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တမဂ္ဂေနေ၀၊အရဟတ္တမင်ဖြင့်သာလျှင်၊ အာသ၊ထိုရဟန္တာပညာ အား၊တောဝိဒူကမ္ပိ၊ ဝိဒူကတ်သုံးပုံ သည်လည်းကောင်း ဝဋ္ဋ၊ ငါးပါးကုန် သော၊အာဘိညာဝိ၊ အာဘိညာဥ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိ်သု၊လာ ကုန်၏၊သ ဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကေနေ။ ဝဏ္ဏပါးသောရဟန်းဖြင့်၊ ဥဿေ ဟိ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌဟိတိကဿ၊သတောဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ်၊တကွ၊ဂတ္ဝါ၊ကြွတော်မူ၍၊ဇီ၀ကဿ၊ဇီ၀ကတို့၏၊နိ၀သနေ၊အိမ်၌။ နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏။ရူဠ္ဍပဏ္ဍိကောပနေ၊ရူဠ္ဍပဏ္ဍိကသည်ကား၊အတ္တနော ပိဏ္ဍိ၏။ဘိက္ခာယ၊ဆွမ်းကို၊ အာသဗ္ဗဒ္ဓိ ဆိုတတ္တာ၊ဝေ၊မခံအပ်သည်ဏ်အခြစ် ကြောင့်သာလျှင်၊ နဂတောဝ၊မသွား၊ဇီ၀ကော၊ဇီ၀ကသည်၊ ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊ဒါတုံ၊လှူခြင်းငှါ။ အဇ္ဇတိ၊အား၊ထုတ်၏။ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ပဏ္ဍိုးသပိတ်တော်ကို။ ဟတ္ထေန။ လက်တော်ဖြင့်ပိဋ္ဌဟိ။ ပိတ်တော်မူ၏။ ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ။မြတ်စွာဘုရား။ နဂဏ္ဍယ။ မခံတော်မူသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဇီဝကာ။ဇီဝကာ။ ဝိဟာရေ။ကျောင်းဌာန။ကောဝတပါ။သော။ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်။အတ္ထိ။ကုန်ရှိရစ်သေး၏။ဣတိ။ ဤသို့ပြန်တော်မူသည်ရှိသော်။သော။ ထိုဇီဝကသည်။ ဝုရိသံ။ ယောက်ျား။တ။ယောက်ကို။ ဘဏေ။ အချင်း။ ဂစ္ဆ။သွား။ဟေ။ ဝိဟာရေ။ ကျောင်းဌာန်။နိသိန္နံ။ ထိုင်နေသော။အယျံ။အရှင်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ။ပင့်၍။ဟိ။ လာ။သော။ ဣတိ။ဤသို့။ ပဟိဏိ။စေလိုက်၏။ စူဠပဏ္ဍိကဇာတော။ စူဠပဏ္ဍိက မတေရိသည်လည်း။ ရူပေနစ။အာဆင်းအားဖြင့် လည်း‌ကောင်း။ ကြွယာယစ။ အမှုအရာ အားဖြင့် လည်း‌ကောင်း။ ဂေဒ္ဓိ။ တပါ။သည်လည်း‌ဟေ‌ကန။တပါ။နှင့်။ အာသဒိသံ။မတ္ထသော။ဘိက္ခု‌သဟာသံ။ ဟေ‌န်း‌တ‌ထော‌င်ကို။ နိဒ္ဓိ‌နဲ‌တ‌ွား‌ဖန်ဆင်း‌၍။ နိသိဒိ။ ထိုင်‌နေ‌၏။ သော‌ဝုရိ‌သော။ ထိုယောက်ျား‌သည်။ဝိဟာ‌ရေ။ ကျောင်း‌ဌာ‌ဘိက္ခု‌နှ‌ံ‌။ ရဟန်း‌တို‌့‌၏။ဗဟုဘာ‌ဝံ။များ‌သည်‌၏အ‌ပြစ်ကို။ ဒိသွာ‌။ပြင်‌၍။ဂ‌တ်‌ကွ‌ား‌။ သွား‌၍။ဇီ‌ဝ‌ကသ‌ဲ‌။ ဇီ‌ဝ‌ကအား‌။ဟူ‌မ‌ဿ‌ဘိက္ခု‌သ‌ံ‌ဃ‌ာ‌။ဤ‌ရ‌ဟန်‌း‌အ‌ပေါ‌င်‌း‌ထ‌က်‌။ ဝိ‌ဟာ‌ရေ‌။ကျောင်‌ဌာ‌ဘိက္ခု‌သ‌ံ‌ဃ‌ာ‌။ ရ‌ဟန်‌း အ‌ပေါ‌င်‌း‌သည်‌။ ဗ‌ဟု‌တ‌ရော‌။ အ‌ထူ‌း‌သ‌ဖြင‌့‌ များ‌၏‌။ပ‌ရ‌ကျော‌သ‌ဲ‌တ‌ဖ‌ို‌့‌။ ပ‌ဉ္စ‌အ‌ပ်‌သော‌။အ‌ယျ‌ံ‌။ အ‌ရှ‌င်‌ကို‌။နု‌ဇာ‌နာ‌မိ‌။ မ‌သိ‌။ ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌။ဂ‌ဟေ‌သ‌ေ‌။ ဆို‌၏‌။ဇီ‌ဝ‌ကော‌။ဇီ‌ဝ‌ကသ‌ည်‌။ သ‌ဌာ‌ရ‌ံ‌။မြတ်‌စွာ‌ဘု‌ရား‌ကို‌။ဘ‌ဂ‌ဝ‌တော်‌။မြတ်‌စွာ‌ဘု‌ရား‌။ ဝိ‌ဟာ‌ရေ‌။ကျောင်‌ဌာ‌။ နိ‌သိ‌နှ‌ဘိက္ခု‌။ထို‌င်‌နေ‌သော‌ရ‌ဟန်‌း‌သည်‌။ကော‌နာ‌မော‌။အ‌ဘာ‌လ‌ိ‌အ‌မည်‌ရှိ‌သ‌နည်‌း‌။ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌။ ပ‌ဒ‌ိ‌ဝ‌ုန်‌ဆို‌။ပြ‌န်‌လျှော‌ာ‌ဝ‌ဲ‌၏‌။ဇီ‌ဝ‌ကား‌ဇီ‌ဝ‌က‌။ စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကော‌။နာ‌မ‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကမ‌ည်‌ ၏‌။ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌မ‌ပ‌ဲ‌ တ‌ော်‌မ‌ူ‌သ‌ည်‌ရှိ‌သော်‌။ ဘ‌ဏော‌။အ‌ချင်‌း‌။ဂ‌ဆ‌။ သွား‌ရော‌။ စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကော‌နာ‌မ‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကမ‌ည်‌သ‌ည်‌ကား‌။ ကတ‌ဟော‌။ အ‌ဘ‌ယ်‌ရ‌ဟန်‌း‌ နည်‌း‌။ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌။ပ‌ုစ‌ဆို‌တ‌ွား‌။မေ‌း‌၍‌။အ‌ာ‌နေ‌ဟိ‌။ ဆော‌င်‌ခ‌ဲ‌လော‌။ ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌ စ‌ေ‌အ‌ပ်‌သ‌ည်‌ရှိ‌သော်‌။ သော‌။ ထို‌ယော‌ကျ‌ား‌သ‌ည်‌။ ဝိ‌ဟာ‌ရ‌ံ‌။ကျောင်‌း‌သို‌့‌ ဂ‌တ်‌ကွ‌ား‌။သွား‌၍‌။ဘ‌ဏ္ဍ‌။ အ‌ရှ‌င်‌တ‌ုရား‌တို‌့‌။ စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကော‌နာ‌မ‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကမ‌ည်‌ သ‌ည်‌ကား‌။ကတ‌ဟော‌။အ‌ဘ‌ယ်‌ရ‌ဟန်‌း‌နည်‌း‌။ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌ပ‌ုစ‌ဆို‌။မေ‌း‌၏‌။ဒ‌ေ‌ဟ‌ံ‌။ ငါ‌သ‌ည်‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကော‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကတ‌ည်‌း‌။ အ‌ဟ‌ံ‌။ ငါ‌သ‌ည်‌။စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကော‌။ စူ‌ဠ‌ပ‌ဏ္ဍ‌ကတ‌ည်‌း‌။ဣ‌တိ‌။ဤ‌သို‌့‌ဘိက္ခု‌သ‌ဟာ‌သ‌ဖို‌့‌။ ရ‌ဟန်‌း‌တ‌ထော‌င်‌သ‌ည် သ‌ည်‌း‌။ဂ‌ဟေ‌သ‌ေ‌။ ဆို‌၏‌။သော‌။ ထို‌ယော‌ကျ‌ား‌သ‌ည်‌။ဂ‌တ်‌ကွ‌ား‌။သွား‌၍‌။တ‌ံ‌ပ ဝ‌ဏ္ဏ‌ံ‌ ။ထို‌အ‌ကြော‌င်‌း‌ကို‌။အ‌ာ‌ရော‌စ‌ေ‌သ‌ေ‌။ ကြား‌၏‌။ဇီ‌ဝ‌ကော‌။ဇီ‌ဝ‌ကသ‌ည်‌။

ပဋိပိန္ဓသစ္စာကြားထိုးတွင်း၍ သိအာဝဇ္ဇိုးသောသစ္စာရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်း အားလျှာ်းအရှင်သည်းဟူ၍မှာ၊တန်ခိုးရှိ၏ဟူတိ၊ဤသို့နှယ်တောနည်းအား ဖြင့်ဥတွားသိ၍၊ဘလောအာချင်းဂန္ဓာ၊ သွားချေ၊ ပဌမံရှေးဦ.စွာ၊ကထနှ ကံ၊ဆိုသော၊အယျမေဝ၊အရှင်ကိုသာလျှင်း သင်္ဃာ၊ဖြတ်စွာဘုရားတည်း၊ ဘုရှေ့အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ပဏ္ဍောသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍စိပဝရကဏ္ဍော၊ သက်နှိုးစွန်ခ်ီ၊ဂဏ္ဍာ၊ ကိုင်လေး ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ ဆို၏၊သော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝတ်ရောက်သွား၍၊ ဘဆာ၊ထိုဓိဝကဆိုတိုင်း။အာကာသိ၊ပြု၏၊တာ၊ဒေဝ၊ထိုခဏ်ခဏ်သာလျှင်း နှိုင်ဓိတာဘိက္ခု၊ဖန်ဆင်းသောရဟန်းတို့သည်၊အန္တရဝေယိ သုဂ္ဂယ်ကုန်၏ သောပုရိသော၊ထိုယောဂျားသည်၊ ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဂဝေဟတ္ထာ၊ပင့်၍ အဂမာသိ၊သွား၏၊သ , ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိ ခဏေ၊ထိုခဏခဏ ယာဝုံ၊ယာဝုကို၊ဂဏ္ဍိ၊ခံတော်မူ၏။ဒသဗလော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်း ဘဏ္ဍ ကိစ္စံ၊ဆွမ်းဘဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို ဂ,တွား၊ပြုတော်မူပြီး၍၊ဝိဟာရံ၊ကျောင်း တော်သို့၊ဂတော၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသ ဘင်ခွဲ၊ဗုဒ္ဓါနုံ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊အာနုဘာဝေါ၊ အစွမ်းသည်၊အဟော၊ အံ့ဩဖွယ်ရှိစွ၊စဏ္ဍာရောမာသော၊လေးသတ္တိပတ်သုံး၊ ကေဝါထံ၊တဂါ ထသကို၊ဂဟေတုံ၊သင်ယူခြင်း၌၊အသက္ကာ၊နှုံ၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်း ကို၊လဟုကေနခဏေန၊တခဏဖြင့်၊ဇော်မဟိဒ္ဓိက်၊ ဤသို့ကြိုးသောတန်ခိုးရှိ သည်ကို၊အာကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ကထာ၊စကား၊သည်၊ဥဒပါဒိ ထင်ရှား၊ပြစ်၏၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဟေသံသိက္ခု၊နှုံ၊ထိုရဟန်းတို့ ၏၊ကထာသလ္လာပံ၊စကား၊ပြောဟော၊သော၊အသံကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊တော်မူ ၍၊ဗုဒ္ဓါသနေ၊ဘုရား၊နေရာ၊တော်ခွဲ၊နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ဘိက္ခေ၊ရဟန်း တို့၊ကို၊အာဟ၊ပြု၊တော်မူ၏၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တ၊ဝုတ်ကုန်သနည်း ဟူတိ။ဤသို့၊ဝုတ်ဆို၊တော် မေ၊တော်မူ၍၊ ဟူမာ ဃနာမာတိ၊ ဤအမည်ရှိသော စကား၊ပါ၊တည်း၊ဟု၊ ဝုတ္တော၊လျှောက်အာပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဘိက္ခေ၊ ရဟန်း၊တို့၊ရှင်ပဉ္စကေန ရှင်ခ ပဉ္စကသည်၊ဒါနိ၊ ယဒု၊မယ်ခ်ံ၊ ငါ၁ုရား၏၊ ဩ၁ါ၁ေ၊အာဆုံ၊အာမဋ္ဌ။ဌ၁ွား၊ တည်၍၊လောကုတ္တ၊ရေ၁ါယ၁ဋ္ဌံ၊လောကုတ္တ၊ရာ အမ္ပေ၊ကို၊ လဒ္ဓံ၊ရ၁ာ၁ပ်ပြီ၊ဝုဠ္ဠ ပန်၊ရှေ့ခ်ဋ္ဌ၊ကား၊ ဣ၁ောကိယ၁ါ၁ယ၁ဋ္ဌံ၊ လောကိ အ၁ပ္ပ ကို၊ လဒ္ဓံ၊ရ၁ောပ်ပြီ၊ဟူ၏၊ ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဖိန့်တော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ ဟေယိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ယ၊ဝိ ဟေ၊ဟောင်း၊ပန်အာပ်သည်ဖြစ်၍၊ရှင်ဥ၁ေ၁ခ်ဋ္ဌ၁ောဘက်ကုံ ရှင်ဥ၁ေ၁ခ်ဋ္ဌ၁ော်ကို၊ ကထေသိ၊ဟော၊တော်မူ၏၊ အ၁ဝ၁ောဘာ၁ေ၊ နော်ကိ အတ္ထိ ခ်ဋ္ဌ၊နုံ၊ထိုရှင်ပဉ္စကေန

မသေရိုက်ခိုး၊သင်္ဘာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယဝဏ္ဏပရိဝုတော၊အရိယာ
အခေါ်ငါး သည်ခြိုရုံအပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောနေရာ၌၊နိ
သိုးနွား ထိုင်တော်မူလျက်၊ မနောဓယံ၊ ချာနိစိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ကာယံ၊
ကိုယ်ကို၊အာဘိနိဗ္ဗိနဒ္ဓာနဗ္ဗေ၊ဖန်ဆင်းတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်လည်း
ကောင်း၊ စေးတောဝိဝဋ္ဋကုသလာနဗ္ဗေ၊ စေတောဝိဝဋ္ဋ၌ လိမ္မာကုန်သော
ရဟန်းတို့ထက် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဗ္ဘာနေ၊ ဖြတ်သော အရာ၌ဌပေသိ၊
ထားတော်မူ၏၊သော၊ ထိုအရှင်ရူဇပန္တိကထေရ်သည်၊ အပရေနေ၊တပါး
သော၊သာမယေနေ၊အခါ၌၊ဘိက္ခူဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ဘထာဒန္ဓဝေတုကေန
ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် နှံ့သောသဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊
ကထံ၊အဘာယိသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊တယာ၊သင်သည်၊သစ္စာနိ၊သစ္စာ
တို့ကို၊ပဋိဝိဒ္ဓါနိ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုဠ္ဠာ၊မေး
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘာဘုပဏာမနတော၊ နောင်တော်နှင်ထုတ်သည်ရှိ
ပဌာယ၊စ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒုဋ္ဌိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ပဏာသေန္တော၊ပြုလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္ဓာမယ်ပ၊ဒကွိဏာနိ၊ဒန္ဓာမယ်ပ၊ဒကွိဏံဟု၍၊ ဣမာ၊ဂါ
ထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊အာဝုသော၊ အသက်ရှည်လျှား
အရှင်များတို့၊မယ်။ စူဠပန္ထိခေါ်တပည့်တော်၏။ ဂတိ၊ ပညာသည်၊ဒန္ဓာ
နှံ့နှေးလေးကံသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝုဏ္ဏေ ရှေးဝုဏ္ဏမည်ဖြစ်သောအခါ၌
အဟံ၊တပည့်တော်ကို၊ ပရိဘူတော၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ပန္ထိက၊ပန္ထိက၊ဒါနိ၊ ယာ၊တုဝံ၊ သင်သည်၊လာ၊
အိမ်သို့၊ဂစ္ဆ၊သွား၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ဘာတာ၊နောင်
တော်သည်၊ ပဏာမေသိ၊နှင်ထုတ်လိုက်၏။ ၊သောအဟံ၊ ထိုတပည့်
တော်သည်၊ ပဟိတော။ အိမ်သို့သွားလေဟုစေခိုင်းနှင်ထုတ်အပ်သည်၊
သင်္ဘော၊ ဖြစ်သတ်သော်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃအရံ၏၊ ကောဋ္ဌကေ၊
တံခါးမုတ်၏အနီး၌၊ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊တဏ္ဍ၊ ထိုသာသနာ
တော်၌၊ အပေခေါ၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ ၊ဘဂဝါ။
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏ္ဍ၊ ထိုတံခါးမုတ်၏အနီး၌၊ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ
တော်မူ၏အာဂတ္တွာ၊ ကြွလာတော်မူ၍မယုံ၊ တပည့်တော်၏၊ သိသော
ဦးခေါင်း၌ပရာမသိ၊လက်တော်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၏၊မံမမ၊တပည့်တော်
၏၊ဟာ၊ကာယ၊လက်မောင်း၌၊ဂဟေတ္ဝာန၊ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊သံ
ဃအရံသို့၊ပဝေသယိ၊သွင်းတော်မူပြီ၊ ၊သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ၊တပည့်တော်အား၊ အနုကမ္ပာယ၊သနား၊တော်မူသဖြင့်၊ ပါဒဝုဏ္ဏေ

ခြေသုတ်ပုဆိုးကို၊သုဒ္ဓ၊စင်ကြယ်သော၊ဝတ်၊ ဤခြေသုတ်ပုဆိုးသည်၊သွေ
ဖ

်မြတ်၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်ကို၊ ကတွေး၊ပြု၍၊ကေမန္ဒံ။ တင့်
အပ်လျောက်ပတ်သောအရုဝ်၌၊ အဖြေဟု၊ ဆောက်တည်လေလော၊ဟု
တိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ပါဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ တပည့်တော်
သည်၊တ ဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ'စကား၊တော်ကို၊ သာသနေ၊သာ
သနာတော်၌၊ရတော၊ ပြေပြေလျော်လျော်၊ဝိဟာသိ'၊နေပြီ၊ ဝိဟာရိတွေ၊နေ
ပြီး၍၊ဥတ္တမတ္ထသ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊
သမာဓိ'၊အာရဟတ္တမဂ်သမာဓိကို၊ပဋိပါဒေသိ'၊ပြီး၊စပြီ၊ ၊ပုဗ္ဗနိဝါသံ
ရှေး၌ နေဘူး၊သော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
အာတိညာဉ်ကို၊ဝိသောဓိတံ၊သုတ်သင်အပ်ပြီ၊မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊
တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပတ္တာ၊အစဉ်ရောက်အပ်
ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓသ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊ပြု
အပ်ပြီ၊ ၊ပဏ္ဍိကောပဏ္ဍိကမည်သော ငါသည်၊အကြာနံ၊ ဖိဖိကိုယ်ကို၊
သဟ သကေ္ခတ္တုံ၊တထောင်၊နှမ်းမြှုပ်တွေနှုန်းဖန်ဆင်း၍၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊အဟံ
တပည့်တော်သည်၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ ကာလပ္ပဝေဒနံ၊ ဆွမ်းစား
ပင့်သောအခါကိုကြား၊ခြင်းသည်။ အတ္ထိ.ရှိ၏၊တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ရေမြေ
ပြေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အမ္ဘဝနေ၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်၌ ဆောက်အပ်
သောကျောင်း၌၊နိသိဒိ'၊ထိုင်နေပြီ၊ ၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ မေ၊တပည့်
တော်အား၊သတ္ထား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာလပ္ပဝေဒကံ၊ ဆွမ်းစား၏
သောအခါကိုကြား၊တတ်သော၊ ဒုတံ၊တမန်ကို၊ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်တော်
မူ၏၊ကာလမှ၊ ဆွမ်းစားအံ့သောအခါကို၊ ပဝေဒိတမှ၊ကြား၊အပ်သည်ရှိ
သော်၊ဝေဟာသာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဥပသင်္ကမိ၊ ဘုရား၊ဆွမ်းတည်ပေးရာ
အရပ်သို့ကပ်၏ ၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊သတ္ထု၊နှော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၊ပြီး၍၊ ကေမန္ဒံ၊သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သောအရုဝ်၌၊ နိသိဒိ'၊ထိုင်နေပြီ၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊
နိသိန်း၊ထိုင်နေသည်ကို၊ဝိဒိတ္တာန၊သိတော်မူ၍၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်
ပဒုဋ္ဌဟိ၊ခံတော်မူ၏၊ သဗ္ဗလောကသ၊ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်း၏၊အာ
ယာဂေါ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ အာဟုတိနှုံ၊ အဝေးမှ
ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ခံတော်မူထိုက်သော၊မ
ဟာသာနုံ၊လူတို့၏၊ ဝုညကျွေတော်၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို
ပိုက်ပျိုးရာလယ်ပြင်ကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊

ဒကၠိဏာ၊ဇိုဝကသည်ဆောင်အပ်သောယာဂုခဲဘွယ်စသည်အကြီးရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ပန္ထိုင်ကဲ့ဘိုဟု၊ခံတော်မူပြီ၊ ၊တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဒန္ဓာတိ၊ဒန္ဓာဟူသည်ကား၊ မန္ဒာ၊နှုန်း၏၊စတုပ္ပဒိကာ၊ လေးပါဒရှိသော၊ဂါထာ၊ဂါထာကို၊စတုဟိမာသေဟိ၊လေးလတို့ဖြင့်၊ ဂဟေတုံ၊သင်ယူခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထာဘာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုဗ္ဗလာ၊ နည်းသောအားရှိ၏၊ဂတိတိ၊ဂတိဟူသည်ကား၊ဥာဏဂတိ၊ဥာဏ်အလား တည်း၊အာသိတိ၊အာသိဟူသည်ကား၊အပေါသိ၊ဖြစ်ပြီး ပရိဘူတောတိ၊ ပရိဘူတောဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့နှုန်းသောဥာဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရုဠ္ဍသတိ၊ လွတ်သောသတိရှိ၏၊ အသမ္ဘောနောတိ၊အသမ္ဘဝနောဟူသည်ကား၊ဟိဠိတောဝ၊ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ဝုဏ္ဏေတိ၊ဝုဏ္ဏေ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗဇီ၊ရှုနကလေ၊ ပုတ္တစ္ဆဲဖြစ်သော အခါ၌၊ဘာတာစတိ။ဘာတာစဟူသည်ကား၊စသည်၊စသည်သည်၊သမ ရုစ္ဆယဟော၊ သရုစ္ဆည်းအနက်ရှိ၏၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊ပရိဘူတောဝ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်သာလျှင်၊နှုမဟုတ်သေး၊အထခေါ်စင်စစ်သော်ကား၊ ဘာတာဝိ၊ နောင်တော်သည်ကား၊ မံ၊ ဝေပည္ဇ်တော်ကို၊ ပန္ထကား ပန္ထကား၏ဘွဲ့၊ သင်သည်၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟေတုကောမညော၊ အဟိတ်ဝုဋ္ဌိလိုဖြစ်ရောင်တကား၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ပဠုဒ္ဓကိစ္စံ၊ ရေပန်းကိစ္စကို။ မဇ္ဈေဘံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပေတုံ၊ ရောက်စိမ့်သောဌာ၊ အသပဏ္ဍော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာမသဿသာသနဿ၊ ဤသာသနာတော်အား၊နှအနုဇ္ဇာ၀ိကောဝ၊မလျောက်ပတ်၊ ဒါနိ၊ယခု၊ဝုယ်ဝ၊သင်၏၊အယျကာ ဃာရံ၊အဘိုးအိမ်သို့၊ ဂန္တွာ၊သွားလော၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊နိဗ္ဗာနေသိ၊ နှင်ထုတ်၏၊ ဘာတာတိ၊ ဘာတာဟူသည်ကား၊ ဘာတာ၊နောင်တော်အစ်ကိုတည်း၊ ကောဠကေတိ၊ ကောဠကေ ဟူသည်ကား၊ ဒွါ၊ကောဠကသမီပေ၊တံခါးမုတ်အနီး၌၊ ဒုမ္မနောတိ၊ဒုမ္မနောဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿကော၊နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊သာသနတို့ အပေခ၀ါတိ၊သာသနတို့ အပေခ၀ါဟူသည်ကား၊သမ္ပာသမ္ပုဗ္ဗဿ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊သာ ပေက္ခော၊ငဲ့ခြင်းရှိ၏၊အာဝိဗ္ဗမိတုကာမော၊ လူထွက်ခြင်းငှါအလိုမရှိ၊ဘဂ ဝါတဿ အာဂန္ဆိတိ၊ဘဂ၀ါတဿ အာဂန္ဆိဟူသည်ကား၊မဟာကရုဏာ သဗ္ဗညုတဉာဏမယနည်းသော၊ကြီးစွာသောသနားခြင်းသည်တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မံ၊တပည့်တော်ကို၊ အနုဂ္ဂဏှာတု၊နှုတ်ကြားပြီးမြောက် တော်မူလိုသော၊ဘဂ၀ါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်တံခါးမုတ်

ဏ်အနိုးခ္ဒ၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဒ္ဌိတာ၊ရင်ဏ်၊တဏ္ဍ၊ထိုတပည့်တော်
ရင်ရာတံခါး၊မုတ်ဏ်အနိုးသို့၊ အာဂမာသိ၊ကြွလာတော်မူ၏။ အာဂတ္တိ၊
ကြွလာတော်မူပြီး၍လည်း။ ပဏ္ဍိကပဏ္ဍိက။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ တေ၊
သင်ဏ်။သတ္ထာ။ ဆရာတည်း။ နမဟာပဏ္ဍိကော၊ မဟာပဏ္ဍိကသည်သင့်
ဆရာမဟုတ်၊ မံ၊ငါဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ တဝ၊သင်ဏ်၊ပဋ္ဌာ၊ခင်
အဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်။ ဣတိ၊ဤသို့၊သမဿသာသောဏ္ဍော ၊သက်သာ
ရာကိုရစေလိုသည်ဖြစ်၍၊မယ်၊တပည့်တော်ဏ်၊သိသော၊ဦးခေါင်းခ္ဒ၊ ပရာမ
သိ၊သုံးသပ်တော်မူ၏။ ဇာလာဗန္ဓနေ မုဒုတလုဏာရိနိုရာယ တင်ရှိလိုသောမုပ
သောသိတေနဝိကသိတာပဒုမသသိရိ၊ ကနေ၊ ရွှေကွန်ပြင့်ဖွဲ့အပ်သောနွားညှိ
သော်ကွယ်ရည်ကျားသောလက်ချောင်းတော်ဖြင့် အလွန်တင့်တပ်သော
ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သောပဒုမကြာပန်းကဲ့သို့အသရေရှိသော၊စက္ကဏ်တေ
နေ၊စက်လက္ခဏာတော်ဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ဟတ္ထတလေနေ၊ လက်ဝါ၊အပြင်
ဖြင့်၊ဣဒါနိယေဝ၊ယခုသာလျှင်၊မမ၊ငါဘုရား၏၊ဝုဏ္ဏော၊သား၊တော်သည်း
ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒိဝေန္တော။ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
မယ်၊တပည့်တော်ဏ်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ပရာမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။
ဗာဟာယံမံဂဟေတ္မာနာတိ၊ဗာဟာယံမံဂဟေတ္မာနဟု သည်ကား.ကသ္မာ
အာဘယ်ကြောင့်၊ တို့၊သင်သည်၊ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊တိဋ္ဌသိ၊ ရပ်သနည်း၊ဣဒ
တိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊စန္ဒနဂန္ဓိနာ၊ စန္ဒကူးအနံ့ထိုင်သော၊ အတ္ထာနော၊ဖိုဖို
ဏ်၊ဟတ္ထေန၊လက်တော်ဖြင့်၊မံ၊တပည့်တော်ကို။ ဘုဇေ၊လက်ရုံး၊မောင်းခ္ဒ
ဂဟေတ္မာ၊ကိုင်တော်မူ၍၊အဏ္ဏောသိံ၊ဃာရာမံ၊ သိံ၊ဃအာရုံတွင်းသို့။ ပဝေ
သေသိ၊သွင်းတော်မူ၏။ပါဒါသိပါဒဝုဏ္ဏေနိန္တိ၊ပါဒါသိပါဒဝုဏ္ဏေနိ'ဟူသည်
ကား၊ပါဒဝုဏ္ဏေနိ'၊ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို၊ကတ္မာ၊ပြု၍၊ပါဒါသိ၊ပေ၊တော်မူ၏
ရဇောဟရေကာနိ၊ရဇောဟရေကံဟု၍၊မနုသိကရောဟိ၊နှလုံးပြုလော၊ဣတိ
ဤသို့။ ဖိန့်တော်မူ၍၊ ဆဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အဒါသိပါဒဝုဏ္ဏေနိန္တိ။ အဒါသိပါဒဝုဏ္ဏေနိ'ဟူ၍
လည်း၊ပဋ္ဌာန်း၊ရှုတ်ကြောကုန်ဏ်၊ကေ၊ဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ပါ
ဒဝုဏ္ဏေနိန္တိ၊ပါဒဝုဏ္ဏေနိ'ဟူသည်ကား၊ ပါဒဝုဏ္ဏနေ၊စောင့်ကွယ်ထား'ခြေသုတ်ကြိုး
ဝန်းပုဆိုးဝိုင်းကို၊ပါဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်ဏ်
တံ၊ထိုကေစိ ဆရာတို့ ဆိုသော၊စကား၊သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့် နည်း၊ဟူမူကား၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ အတိသယိ၊ရှိတွား
ဘန်ဆင်း၊တော်မူ၍၊ စောင့်ကွယ်ထားသော၊ ပုဆိုးဝိုင်းကို၊ ဒိန္နတ္တာ၊ပေးတော်မူ

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေသုဠီအဓိဋ္ဌေယျာ၊ကေမန္ဒီသွာဓိဋ္ဌိတန္တိ၊ တေသုဠီအဓိဋ္ဌေယျာ၊ကေမန္ဒီသွာဓိဋ္ဌိတံပဟူသည်ကား၊သုဠီ၊စင်ကြယ်သော ၊ တေ၊စောင့်ကျွန်ကျွန်း၊ဤပုဆိုးပိုင်းကို၊ရေစောဟာရဏံ၊ရေစောဟာရောန္တိ၊ ရေစော ဟာရဏံ၊ရေစောဟာ၊ဟုဆိုလို၏။ မနုသိကာရေန။ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ သွာဓိဋ္ဌိ တံ၊ ကောင်းစွာဆောက် တည်အပ်သည်ကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊ ၊ကေမန္ဒီ၊ကေ မန္ဒီ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော။ ဝိဝိတ္တေ။ သိတ်ငြိမ်သော၊ ဝန္ဓကုဋိ၊ပ ရေ၊ ဝန္ဓကုဋိ၏အဝိုးခ်ိ၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊အဓိဋ္ဌေယျာ၊ ဆောက်တည် လော၊လာတတ်ကုန်သို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ စိတ်ကို၊သမာဟိ တ်။ တည်ကြည်သည်ကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ပဝတ္တေယျာ၊ ဖြစ်စေ၊လော၊တ သာ ဟံ ဝစနံ သုတ္တာတိ။ တ ဿာဟံ ဝစနံ သုတ္တာ ဟူသည်ကား။ တ ဿ ဘဝ ဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သြဝါဒ။ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဟံ၊ဝါ သည်၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊တည်ကိုင်သောနေ၊သြဝါ၊ဒ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင် ၏အဆုံ အမတော်၌၊ခုတော၊ မြွေလျော်သည် ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊နေ ပြီ၊ယတောနုသိဋ္ဌံ။ ဆုံးမတော်မူတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ကျင့်ပြီ၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ကျွန်တော်။ ကျင့်လျက်သာလျှင်၊ သမာဓိ။ သမာဓိကို၊ ပဋိပါ၊ဒေသိ၊ ပြီးစေပြီ၊ ဥတ္တ မတ္တသား၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဥတ္တ မတ္ထောနာမ။ ဥတ္တမဿ၊ မည်သည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ တ ဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ခြင်းငှါ။ ကသိဏာပရိကမ္မဝ ဏေန။ ကသိုဏ်းပရိကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရူပဈာနာနိ၊ ရူပဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဗျာနပါဒကံ၊ဗျာနိလျှင်အခြေရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ဝိ ပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်အစဉ်အား၊ဖြင့်၊အဂ္ဂ မဂ္ဂသမာဓိ ၊အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောသမာဓိကို၊သမ္ပယောဒေသိ ၊ကောင်း စွာပြီးစေပြီ၊ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြေား၊အနက်ဟူသည်း၊ဟု၊ချ၍ပြဋ္ဌိ အံ့၊ဤ၊အာဟု၏၊ သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူသည်ကား။ ဥပစာရသမာဓိ တော၊ဥပစာရသမာဓိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊စတုတ္ထ မဂ္ဂသမာဓိ စတုတ္ထမဂ်သမာဓိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊သ မာဓိသာမညေန၊ သမာဓိသာမညအား၊ဖြင့်၊ ၊ဟိတောဝ၊ ယူအပ်၏၊ အဂ္ဂ ဟလသမာဓိပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိသည်ကား၊ ဥတ္တမတ္ထ၊ဟာ၊ဏေန၊ ဩ၊ဟတ္တဖိုလ်ကို ယူသဖြင့်၊ သာတိသယံ၊စ ၊ အလွန် နိ၊အဂဲနှင့်တကွ သာလျှင်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိဠိလိမ္ဘာ၏၊ တ ဿ ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဓိ ပဋ္ဌိပါ၊ဒေသိ၊ဟု၊ သမာဓိ ပဋ္ဌိပ၊ဒါ၊ဒေသိ ၊ဟု၍၊ အာ၊ပ၊ ၌နှင်းတော်

ရှုပြု၊ဟိသစ္ခံ၊ ထိစကားသည်မှန်၏၊ သမာဓိကုသလ တာယ၊ သမာဓိဌ္ဌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ အာယုံ၊ ဤရူဠပန်မထေရ်သည်၊ စေတောဝိဝဋ္ဋ ကုသလောနာမ၊ စိတ်ဖြင့်ဝန်ကင်းခြင်းဌ္ဌ လိမ္မာသည်မည်သည်၊ ဟာတော၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ ပဉ္ဇိကထေရောပန်၊မဟာပန်မထေရ်သည်ကား၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဌ္ဌ၊ ကုသလတာယ၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပညာဝိဝဋ္ဋကုသလောနာမ၊ ပညာဖြင့်ဝန်ကင်းခြင်းဌ္ဌလိမ္မာသည်မည်သည်၊ဟာတော၊ဖြစ်၏၊ဣဿ၊ဤနှစ် ပါးတို့တွင်၊ဧကောစ၊တပါးသောမထေရ်သည်လည်း၊သမာဓိလက္ခဏော၊ သမာဓိသက္ခကာဌ္ဌ၊ဆေကော၊လိမ္မာ၏၊ဧကော၊တပါးသောမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနာလက္ခဏော၊ဝိပဿနာလက္ခကာဌ္ဌ၊ ဆေကော၊လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊သမာဓိဂါဠော၊သမာဓိဌ္ဌမြဲမြံ၏၊ ဧကော၊တပါး သောမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနဂါဠော၊ဝိပဿနာဌ္ဌမြဲမြံ၏။ ဧကော၊ တပါး သောမထေရ်သည်၊အာဂ်ံ ၊အာဂ်ါကို၊သံဝိဇ္ဇေန၊အကျဉ်းပြုချာဌ္ဌ၊ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ဧကော၊တပါးသောမထေရ်သည်၊ အာရမ္ဘကသံဝိဇ္ဇေ၊အာရုံကို အာကျဉ်းပြုချာဌ္ဌ။ ဆေကော၊လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အာဂ်ံဝဝတ္ထာနေ၊ အာဂ်ါကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဌ္ဌ၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧကော၊ တပါးသောမထေရ်သည်၊ အာရမ္ဘကဝဝတ္ထာနေ၊ အာရုံကိုပိုင်း ခြားမှတ်သားခြင်းဌ္ဌ၊ ဆေကော၊လိမ္မာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဏ္ဏော၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ အာပိစ၊စင်စစ်သော်ကား၊ရူဠပန်ကေဠော၊ရူဠပန်ကမထေရ်ကို၊သာ ဝတိသယံ၊အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရဇ္ဈာ နာနံ။ ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊ လာဘိတာယ၊ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စေ တောဝိဝဋ္ဋကုသလော၊စိတ်ဖြင့်ဝန်ကင်းခြင်းဌ္ဌလိမ္မာသောသူဟူ၍၊ဝဏ္ဏော ဆိုအပ်၏၊မဟာပန်ကေဠော။ မဟာပန်ကမထေရ်ကို၊ သာဝတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်ဘကွ၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပါဝစရဇ္ဈာနာနံ၊ အရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၊လာဘိတာယ၊ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပညာဝိဝဋ္ဋ ကုသလော၊ပညာဖြင့်ဝန်ကင်းခြင်းဌ္ဌလိမ္မာသောသူဟူ၍၊ ဝဏ္ဏော၊ဆိုအပ် ၏၊ပါ။တနည်းကား၊ပဌမမော၊ရှေးဦးစွာသောရူဠပန်ကမထေရ်သည်၊ ရူပါ ဝစရဇ္ဈာနလာဘီ၊ ရူပါဝစရဈာန်ကိုရသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဗျာနဂေါဟိ၊ ဗျာနအင်္ဂါတို့မှ၊ဝဋ္ဌာယ၊ထ၍၊အရေဟတ္တံ၊အရေဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက် ၏၊ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ စေတောဝိဝဋ္ဋကုသလော၊ စိတ်ဖြင့်ဝန်ကင်း ခြင်းဌ္ဌလိမ္မာသောသူမည်၏၊ဣတဟော၊မဟာပန်ကမထေရ်သည်၊ အရူပါ

ဝစရဏ္ဍာနလာဘီ၊အရှုပါဝစရဏ္ဍာနဂိုဏ်ရသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဣာနဂေါ်ဟိ၊ ဣာနအာဂ်ါတိ၌မှ၊ ဝဋ္ဋာယ၊ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အာရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပညာဝိဝဋ္ဋကုသလော၊ ပညာဖြင့်ဝဋ်ကင်းခြင်းဌာနလိမ္မာသော သူမည်၏၊ ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ မနောမယံ၊စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊နိဗ္ဗတ္တေ၊ဖြစ်စေလျက်၊အညော၊တပါး သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊တယောဝါ၊သုံးယောက်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော ဝါ၊ လေးယောက်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုကေ ဝါ၊ များစွာသောသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧကသိသေယေ ဝ၊ တယောက်ထည်းတူသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ ဧကိဝေ ဝ၊ တပါးသောအာတ္မိုရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ ကုရုမာနေ၊ပြုသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ အယံ ပနထေရော၊ဤရဟန္တာ ပန်မထေရ်သည်ကား၊ ဧကောဝ ဇာနေန၊တခုသောအာဝဇ္ဇန်း၊ဖြင့်၊ သမဏာ သဟာသံ၊ရဟန်းတထောင်ကို၊ မာပေသိ၊ဘုန်ဆင်း၏၊ ဒ္ဝေပိ၊ နှစ်ယောက် သောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဧကသိသေ၊တူသည်၏ အဖြစ်ကို၊နအကာသိ၊မပြု၊ဧကသိသံ၊တူသော၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကုရုမာနေ၊ ပြုသည်ဟူကို၊နအကာသိ၊မပြု၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မနောမယံ၊စိတ်ဖြင့်ပြီး သောတန်ခိုးဘုန်ဆင်းခြင်းကို၊အာဘိနိမ္မာတာနံ၊ ဘုန်ဆင်းကုန်သောသူတို့ ထက်၊အလွေါနာမ၊မြတ်သည်မည်သည်၊ဟောတော၊ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ယခုအခါ၌ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အမိ၊တပါ၊သော သံ၊ရေအပ်သောတရား ထူးကို၊ဒသေတုံ ပြခြင်းငှါ၊ဝုဇ္ဇနိဝါသံ ဇာနာမိ ဘိ ဘာဒိ၊ ဝုဇ္ဇနိဝါသံ ဇာနာမိ ဣတိ ရှိသည်အစရှိ သောစကား၊ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊အယံ ထေရော၊ဤရုဒ္ဒ'' ဆိုကမထေရ် သည်၊ဆဋ္ဌဘိညော၊ခြောက်ပါး သောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ကာမဠောဘ တိ၊အာကယ်၍ကား၊ဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယာ ဒေ အဘိညာ၊အကြင်အဘိညာဉ်သည်၊အာသဝက္ခယညာဏာဘိဝမသ၊အာ သဝက္ခယညာဏ်ကိုရခြင်းအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ တံ၊ထိုအဘိညာဉ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုဇ္ဇနိဝါသံ ဇာနာမိ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊သာမိတန္တိ။ ဝုဇ္ဇနိဝါသံ ဇာနာမိ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊သော ဖိတံ်ဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊တိသေသာ ဝိဇ္ဇာ အနုပတ္တာ၊တိ၊သေသာ ဝိဇ္ဇာ အနုပတ္တာ ဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊မိန့်အပ်၏။ဟိ သစ္စံ၊ဖွဲ့၏၊ဝုဇ္ဇနိဝါသ ယထာ ကမ္မ ပဝတ္ထ အနာဂတံ သညာ ဏာနံ၊ ဝုဇ္ဇနိဝါသ ညာဏ်ယထာ ကမ္မ ပဝ ညာဏ် အနာဂတံ သညာဏ် ဟု သည်၊ဝိပဿနာ စာရ ဿ၊ ဝိပဿနာ ကိုကျက်စားခြင်းအား၊ ဗဟုပကာ

ရာနှိ၊ မျှားသောကျွေးမွေးဂိုဏ်ရှိ၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ဣတဝေဒေဝတာနှိ၊ ထပါး
ကုန်သောဥာဏ်ဘို့သည်။ ဗဟုပကာရာနှိ၊ မျှားသောကျွေးမွေးဂိုဏ်ရှိကုန်သည်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သဟသဿဝတ္ထုတို့၊ သဟသဿဝတ္ထုပုံဟူသည်ကား၊
သဟဿံ၊ အထောင်ကို၊ သဟဿဝါရံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊ ဂေါဝန္ဓနနှပန်၊ တခု
သောအာဝန္ဓန်ဖြင့်ကား။ ထရော၊ ရှင်ဗုဒ္ဓပန္ထကမထေရ်သည်၊ သဟသော၊
တထောင်ကုန်သော၊ မဇနာမယော၊ စိတ်ဖြင့်ပြုကုန်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်တို့
ကို၊ နိုဗ္ဗိန္ဒန်၊ ဘန်ဆင်း၏။ ဝါရေန၊ အကြိမ်ဖြင့်၊ နနိုဗ္ဗိန်၊ မတန်ဆင်း။ တောစခေါ
ထိုနိုဗ္ဗိတဗုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကို လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အသဒိသေ၊ မတူ
သည်တို့ကို၊ ဝိဝိဓဗ္ဗ၊ အထူးထူးအပြားပြားလည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကရေန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို၊ နိုဗ္ဗိန်၊ ဘန်ဆင်းတော်မူ၏၊ ကိ ံ ပန၊ အသို့နည်း၊
သာဝကဗို ဘုရားတပည့်သားသည်သည်း။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သောဂါရိယော
ဣဒ္ဓိနိမ္မာနံ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းသည်၊ သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ သဇ္ဇေသံ။ အသုံးရ
ကုန်သောဘပည့်တို့အား၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦး၏
အဘိနိဟာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အယမေ
ဝထေရော၊ ဤရှင်ဗုဒ္ဓပန္ထကမထေရ်သည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တန်ခိုးဘန်ဆင်း
ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တထာဟိ တတော၊ ဧ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သေ
ဒေသော၊ ဤရှင်ဗုဒ္ဓပန္ထကမထေရ်ကို၊ ဣမိနာ အာဂေါ၏နှ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧတေ ဒ္ဝေ၊ ဧတေ ဒ ံ အရာဒ္ဓါ ဒ္ဝိဝိတော၊ ထားအပ်၏။ ပန္ထကောနိသိ
ဒိတိ၊ ပန္ထကောနိသိဒိဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနုမေဝ။ ဝိမိဂ်ယ်ကဲ့သာလျှင်၊
ပရိဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဝဒတိ။ ဆိုအ၏၊ အမ္ဘဝနေတိ၊ အမ္ဘဝနေဟူသည်ကား။
အမ္ဘဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်ဟောဟု၏ဖီဝကေန၊ ဖီဝကသည်၊ ကတရိဟာ ရေ
ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းဟု၊ ဝေဟာသာတိ။ ဝေဟာသာဟူသည်
ကား။ ကရေဟော၊ ကရိတ်ကားဟု၊ နိသက္ကဝစနံ၊ ပဋ္ဌမိဝိဘတ်တည်း။ ဝေဟာသေန
ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း။ နကာ
ရော၊ နအက္ခရာသည်၊ ပဒသဒ္ဒါကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ အ,ထာ
တိ၊ အာထဟူသည်ကား၊ မမ ၊ ငါ၏၊ နိသဒ္ဒါယ၊ ထိုင်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာ၊ နောက်ဟု၊
ပဒိဋ္ဌတိ၊ ပဒိဋ္ဌတိဟူသည်ကား။ ဒကွိ ကောဒကံ ဖြတ်သောအသူရေစက်
ကို၊ ပဒိဋ္ဌတိ ဣတိ။ ခံတော်မူ၏။ အာယာ ဂေါ သဒ္ဒလောက သာတိ၊ အာယာ ဂေါ
သဒ္ဒလောက သဟူသည်ကား။ သဒ္ဒ သာ၊ အလုံးရုံသော၊ သ ဒေ ဝ ကလော

ကာသေးနုဏ်ရှင့်တကွ၊သောလောကတို့၊အာဂုဒကို့ကောယူတာယား၊မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်တို့အမြစ်ကြောင့်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊အာ နေတ္ထား၊ဆောင်၍၊ ယဇိတဗ္ဗာနဘူတောဟု၊ ပူဇော်အပ်သောဘုန်းဖြစ်၍ဖြစ် တော်မူ၏။အာဟုတိနံပဋိဂ္ဂဟောတိ၊ အာဟုတိနံပဋိဂ္ဂဟောဟု သည်ကား၊ မဟာဗလဘာဝကုရောနေ၊မျှားသောအကျိုးရှိသည်တို့အမြစ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ဒကွိဏာဟုတိနံ။ မြတ်သောအလှူတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတော၊ ခံတော်မူထိုက် သောကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိဿတိ ဒကွိဏာနန္တိ။ ပဋိဂ္ဂဏှိဿတိ ဒကွိဏံ ဟု သည်ကား၊ ဓိဝကေနေ၊ဓိဝကသည်၊ဥပနိတံ၊ဆောင်အပ်သော၊ယာဂုခဇ္ဇာဒိဘောဇဉ်၊ယာ ဂုခဲဘွယ်စသည်ပြားသော၊ ဒကွိဏံ၊မြတ်သောအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ခံ တော်မူ၏၊အဝခေါ်ထိုအခဲ့ဌ်ား၊ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတာဘဏ္ဍ ကိုပွေ့ပြီးအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန်၊ ရှည်သော၊အသက်တော်ရှိသော၊ စူဠပန္ထကံ၊စူဠပန္ထကကို၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ကရောတိ၊ပြုလေ၊ဟူတိ၏။ အာဏာပေသိ၊စေတော်မူ၏၊သော၊ ထိုစူဠပန္ထက မထေရ်သည်၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ ဂဟာတ္မာ၊ကိုင်၍၊မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ မထေန္တော၊ပိယ၊မွှေ နောက်ပုတ်ခတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ပဘိန္နပဋိသန္ဓိဒေဝတာယ၊အပြားအားဖြင့်သိ အပ်သောပဋိသန္ဓိဒေါရှိသည်တို့အမြစ်ကြောင့်၊ တေသိဒုက်၊ဝိဒုကတ်သုံးပုံ ဟူထိုအပ်သော၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊သခေါ်ဘေဏ္ဍော ရှုပ်မျှောက်ချားလျက်၊သဏ္ဌေ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အစ္စာသယံ၊အလိုတော် ကို၊ဂဟေတ္တေ၊ယူလျက်၊အနုမောဒနံ၊အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊တဲ့ ထား၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပနိဿယသမ္ပဒါ၊ အား ကြီးသောအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့်လည်းဖြစ်သော၊ အာယသ္မာ၊ ရှည် သောအသက်တော်ရှိသော၊ အယံ၊ဤစူဠပန္ထကမထေရ်သည်၊ တထာဂ္ဂ ပါယ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဝိလောဘိကာယ၊ ကံဟောင်းကံကြွင်း သည်၊ပရိဗာဓိတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊စတုပ္ပဒိကံ၊လေးပါဒရှိသော ဂါထံ၊ဂါထာကို၊စတူဟိမာသေဟိ၊လေးလတို့ဖြင့်၊ဂဟေတ္တ၊သင်ယူခြင်း ဌာနာသက္ခိ၊တောတိနိုင်းတံပန္ဓ၊ထိုစူဠပန္ထကိုကား၊ အာသအာနေန၊ဤဂါထာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊အားကြီးသောအကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ပုဗ္ဗာစရိယာနုဗျပ်၊ ရှေးစရိုက်အားလျော်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ယောနိသောမနသိကာရေ၊အသင့် အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဌာ၊နိယောဇေသိ၊ယှဉ်စေ၏၊တထာဟိတ်တောဇဝ

ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တဒါ၊ ထိုနေ့ခါ၌၊ဇိုဝ
ကသား၊ဇိုဝကဏ္ဍ၊နိုင်ငံသနေ့၊အိပ်၌၊နိသိန္နော၊ဧဝ၊နေတော်မူလျက်သာလျှင်
စူဠပန္ထကသား၊ စူဠပန္ထကဏ္ဍ၊စိတ္တ၊စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်
ဏ္ဍ၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာသည်၊ ဝိထိပွဋိပန္နာ၊ခရီးသို့သက်ဏ္ဍ၊ဣတိ၊ ဤသို့
ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ ယထာနိသိန္နော၊ဝ၊ ထိုင်နေတော်မူမြဲတိုင်းသာလျှင်၊
အတ္တာနံ၊ကိုယ်တော်ကို၊ဒဿေတွာ၊ဖြစ်၍၊ပန္ထကာ၊ပန္ထက၊အာယုံဝိလောတိ
ကာ၊ဤပုဆိုးပိုင်းသည်၊သံကိလိဋ္ဌာ၊ညစ်နွမ်းသည်၊ ရဇောနုကိဏ္ဏာ၊မြေမြှမ်း
သည်၊နေ့ဝေါဟာတိ၊မဖြစ်ဘူတောင်းပန်၊ဤပုဆိုးပိုင်း၏ညစ်နွမ်းခြင်းမြေကပ်
ငြိခြင်းမှသည်။ အညော၊တပါး၊သော၊အရိယသား၊ဘုရားသခင်ဏ္ဍ၊ဝိနယော၊
အာဆုံးအမတော်၌၊သံကိလေသော၊ညစ်နွမ်းခြင်းသည်၊ ရဇော၊မြေမည်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿနော၊ ဖြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။
ရာဂေါ၊ရာဂသည်၊ ရဇော၊မြေမည်ဏ္ဍ၊မြေမှုံကို၊နုပနုဝုစ္စတိ၊မဆိုအပ်၊
ရဇောတိ၊ဝေါ၊ရဇောဟူသော၊ဤအမည်သည်၊ရာဂသား၊ရာဂဏ္ဍ၊အမိ၊ဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ ဇေါ်ရေ၊ထိုရာဂတည်းဟူသောမြေကို၊ ဝိပ္ပဓေတိ၊ကွာ၊ပယ်
စွန့်၍၊တောတိကွ၊ဝေါ၊ထိုဝိဟာန်းတို့သည်၊ဝိတရေ၊သား၊ရာဂမြေမှောင်းကင်းဝေး
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ ဝိဟာရန္တိ၊
နေကုန်ဏ္ဍ၊ ၊ဒေါ၊သော၊ဒေါ၊သသည်၊ ရဇော၊မြေမည်ဏ္ဍ၊ (ပ)၊သာသနေ၊
သာသနာတော်၌၊ ၊မောဟော၊မောဟသည်၊ရဇော၊မြေမည်ဏ္ဍ၊(ပ)၊ဝိတ
ရဇော၊သား၊မောဟမြေမှောင်းကင်းဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌၊ ဝိဟာန္တိ၊နေကုန်ဏ္ဍ၊ တိ၊သော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာ
ကြောဘာသဂါထာ၊ဤကြောဘာသဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ဟော၊တော်မူဏ္ဍ၊
ဂါထာပရိယောသာနေ၊ဂါထာ၏အဆုံး၌၊စူဠပန္ထကော၊ စူဠပန္ထကသည်၊
အာဘိညာပဒိုသန္တိ၊ဒါပရိဝါရံ၊ အာဘိညာဥပဒိုသန္တိ၊ဒါ အကြံအရံရှိသော၊
အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်ဏ္ဍ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎တ်
အပ်ဏ္ဍ၊ ၊စူဠပန္ထကဣတိ၊ရဟတ်ဝတ်ရှုနှာ၊ စူဠပန္ထကမထေရ်ဏ္ဍ ဂါထာ
အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂၃၈-ကပ္ပဋ္ဌေရဂါထာ၊

▤ နာနာကုလမလသမ္ပုဏ္ဏောတိအာဒိကံ၊ နာနာကုလမလသမ္ပုဏ္ဏော၍
ဣသိအစရှိသော၁ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ထေရ်ရှိ

သော၊ကပ္ပဏ္ဍရသော်၊ကပ္ပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ။ ဤ
ကပ္ပမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုဏ်မဇ္ဈေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာမိကာရော
ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဏ္ဍတဏ္ဍာဝေ၊ထိုထိုဘဝ
၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနော်၊ဆည်းပူးသည်ရှိသော်၊သိန္ဓဝေ သ
သိန္ဓဝေ အာမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ဝိဘဝသမ္ပန္နေ၊စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ကုလေ၊အမျိုး
၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ဝိတု၊အာဘာ၏၊အစွယေနု၊လွန်သဖြင့်၊ ဝိညုတံ၊သိကြား
လိမ္မာခြင်းယှဉ်၊ပညော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ နာနာဝိရောဝဏ္ဏာ၊စိတ္တေဟိ၊
အထူးထူးအပြားပြား၊သောတန်စွန်းခြင်းအဆင်းဟူ၍ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊
ဝဏ္ဏေဟိ၊အဝတ်တို့ဖြင့်။ အနေကဝိဓေဟိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊
အာဘာရဏေဟိစ၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိ၊ဝေဟိ၊အထူး
ထူးအပြားပြားကုန်သော၊မဟိဒ္ဓိတနေဟိစ၊ ပဏ္ဍိတ်ကြီးရတနာတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ဗဟုဝိ၊ဝေဟိ၊များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဂန္ဓဒါမမာလာဒါမာဒိ
ဟိစ၊နံ့သာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ကပ္ပရုက္ခံနှါမ၊ပဒေသာပင်
မည်သည်ကို၊အာလက်ရိတွေ၊တန်းဆာဆင်၍၊ကေန၊ထိုပဒေသာပင်ဖြင့်၊
သဗ္ဗေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ထုပ်၊စေတီတော်ကို၊ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏။ ၊သော၊
ထိုကပ္ပမထေရ် အလောင်းသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရဇ္ဇော၊ကျင်လည်
ရသည်ရှိ၊သော်၊ဇုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ။ ဤ၂ါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားထင်ရှား
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊မဂဓရဋ္ဌေ၊မဂဓရေစ်တိုင်း၌၊ မဏ္ဍလိကရာဇကုလေ
မဏ္ဍလိကမင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ၊ဖြစ်၍၊ဝိတု၊အာဘာ၏၊အစွယေနု၊လွန်သဖြင့်
ရုဇ္ဇေ၊မင်းအဖြစ်၌၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်၏၊ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အတိဝိ
ယ၊အလွန်လျှင်၊ရေတွေ့၊တပ်သည်၊ဂိဒ္ဓေ၊မက်မောသည်၊ ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊နေ၏၊တံ၊ ထိုမဏ္ဍလိက်မင်းကို၊ သတ္ထာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်၌၊ ဝုဋ္ဌာယ၊လ
တော်မူ၍၊လောကံ၊ လောကကို၊ဝါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ
သော်၊ဥာဏာလောကေ၊ဥာဏ်တော်တည်း၊ဟူသောကွန်ယက်၌၊ပညာယမာ
နံ၊ထင်သ�၊သည်ကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင့်၊ကိန္နုခေါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ ဘာဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ၏သို့၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊သေ
သော၊ ၏မဏ္ဍလိက်မင်းသည်၊ မမ၊ဝါဘုရား၏၊သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
အာသုဘကထံ၊အာသုဘကထာကို၊ သုတွေ့၊ကြား၊နာ၍၊ ကာမေသု၊ကာမ

ဂုဏ်ဘို့ခ၊ဝိရုဇ္ဈစိတ္တော၊တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟူတွေ့၊ဖြစ်၍၊ ပဒ္ဒဖိတွေ့၊ရေဟန်းပြု၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိသတ်၊ရောက်လတ္တံ.'ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတွေ့၊သိတောပ်မူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ တဏ္ဍ၊ ထိုမဂဓရေစ်တိုင်းသို့၊ ဂတ္တာ၊ကြွတောပ်မူ၍၊ ၊အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ နာနာကလသမ္ပုဏ္ဏော၊ ဆံအမွေးအစရှိသော အထူးထူး အပြားပြား မစင်ကြယ်သောအစုဖြင့်ပြည့်၏၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ပဏ္ဏော။ကြီးစွာသောမစင်ရှုံ့ နှင့် တူသောအဓိဝပ်းတိုက်ဟု ဆိုအပ်သောဖြစ်ရာလည်း ဟိ၏၊စန္ဒနိုက်ဝစန္ဒနိုက်ဟူ၀၊ လုပ်ဆေးရေကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးစသည်တို့၏ဝွန့်ရာဌာနဖြစ်၍မစင်ကြယ်သော၀ယ်ဆူ၊တို့ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့၊ပရိပဏ္ဍ၊ ရှင်ခြင်းဟောင်းခြင်းသို့ရောက်၏၊မဟာဂဏ္ဍော၊ကြီးစွာသောဒိုင်းအနှားနှင့်လည်းတူ၏၊မဟာ၀ဏော၊ကြီးစွာသောအမာ၀နှင့်လည်းတူ၏၊ ၊ဗုဒ္ဓ ရှာဟိရသမ္ပုဏ္ဏော၊ပြည့်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ဂူထဂူပေါ်မစင်တွင်းခ၊နိဂါ၊ ကောဖြုတ်နှစ်၏၊ အပေါ်ခေတုယာ။ အာပေါ်ခေတ်ဟုဆိုအပ်သောနေ့ကြီ ဖြင့်၊သဒါ၊အခါခပ်သိပ်၊ ပဗ္ဗရဂိတိကာယော၊ယိုစီးသောကိုယ်ရှိ၏၊ပူတ်ကံ၊သလိပ်သည်းခြေ ချွေးကျင်ယစ်သော အပုပ်ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊စီး၏၊ ၊သဗ္ဗိကဏ္ဏရသမ္ပန္နော၊ခြောက်ဆယ်သောနေ့ကြာမကြီး တို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏၊ ဝံသလေပနုလေပိကော၊ အသားတည်းဟူသော၊လိပ်ကျုံ ခြင်းဖြင့်လိပ်ကျုံအပ်၏၊စမ္ဘကဗ္ဗုကသန္ဓေါ။အရေဟူသောသင်ဒိုင်းဖြင့် ခပ်သိပ်သောအပိုင်းအခြားခ့ဖွဲ့အင်၏၊အယံပူတိကာယော၊ခပ်သိပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်ပုပ်သောအနံ့ရှိသော၊ဤကိုယ်သည်၊နိဂ္ဂုဏ်ကော၊အကျိုး မရှိ၊ ၊အဋ္ဌိသံဃာဒုဃဋ္ဌိတော၊ အရိုးစု အပေါင်းနှင့်စပ်၏၊ နှားရှာတွင်နှီ ဗန္ဓနော၊ချည်နှင့်တူကုန်သော ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့် ဒေ.ဖြဲ့ဖွဲ့အပ်၏၊ အာနေကသိ၊ များစွာသော လေးပါးသော မဟာဘုတ် ဓာတိတို့ဖြင့်ထွက် သက်ဝင်သက်ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏၊သံဂယိတဘာ၀ါ၊ညီညွတ်ခြင်း သဘောဖြင့်၊ ဣရိယာပထံ၊ယန္တရားစက်ကဲ့သို့ ရင်ခြင်းထိုင်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို၊ကပ္ပေတိ၊ပြုပြင်တတ်၏၊မရုဏာယ၊သေခြင်း၏အကျိုး၌၊ ရုဝပ္ပယာတော၊ တရသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ မစ္ဆုရာ၀ေသ။သေမင်း၏၊သန့်ကော၊အနိုးခ့ဝ်ဝ်တော၊တည်၏၊ ဣဝေ၀ ၊ဤ၀ဗ္ဗုပ္ပန်လောကခ့ဝ်သာလျှင်။ဆဋ္ဌ ယိတ္ဘာန၊ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊နရော၊သတ္တ၀ါသည်၊ ယေနကာမံ၀ဟော၊ အလိုရှိ တိုင်းသော အရပ်သို့ သွားတတ်၏။ ၊အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ကို၊ အင်ဇ္ဇာယ၊အာဝိဇ္ဇာနိ၀ရ၊ကာသည်၊ နိ၀ုတောဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊စတုဂဏ္ဍေန၊

အရိုင်္ဂါကာယဝန္ဓနသောလေးပါးသောဝန္ဓနဖြင့်၊ဝန္ဓနတောဖြေးဂ္ဂက်အပ်
၏အယံကာယောဤကိုယ်သည်သြဿာသံသိဒနော။ ကာမေသုစသော
လေးပါးသောသြဿာတို့၌နစ်တတ်၏အနုသယဖာသမောတ္တတောမပယ်
အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့် သန္တာန်၌ အဖန်တလဲလဲ ကျိန်းတတ်သော
ကာမရာဂါနုသယစသောကွန်ယက်ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏၊ ပဠုဝနိဝရဏော
ငါးပါးသောနိဝရဏ်၌ယုတ္တောယှဉ်၏၊ဝိတက္ကေန၊ဝိတက်ဖြင့်၊သမ္ပိတော
နှိပ်စက်အပ်၏၊ တဏ္ဍာမူလေန၊ တဏှာမူလသည်၊ အနုဂတောအစဉ်
လိုက်အပ်၏၊မောဟာ၌ဒုနုဃောဒိတော၊ မောဟတည်းဟူသောအရိုက်ဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ပေါ်ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆံအမွေးအစရှိသော အထူး
ထူးအပြားပြားသောမစင်အရုတို့ဖြင့်ပြည့်သော။ အယံကာယောဤကိုယ်
သည်၊ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်၏ ဝတ္ထုနှောစ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ကမ္မယန္တေန၊ကောင်း
မှုကံမကောင်းမှုကံ ဟူသောယန္တရား၊ဖြင့်၊ ယန္တိတော။သုဂတိဒုဂ္ဂတိဘဝ
တို့၌သည်းသောအား၊ဖြင့်၊ဝတ္ထုတိပရိဘွမတိ၊ပေါတ်ခြားကဲ့သို့လည်း၏၊ဘွေ
ဤသို့လည်ခ်ဖြစ်ရာ၌၊ သမ္ဘတ္တိစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ တို့သည်လည်း၊ဝိပ
ဘဏ္ဍာ၊ ပျက်စီးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏၊ နာနာဘာဝေါ၊ ယုတ်စီးခြင် ချစ်
နှစ်လိုသောသူတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းသည်၊ ဝိပဓတိ၊ ရုံခါကွေကွင်းအပ်
သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လတ္တံ့၊ ယေအာနုဘာလဝု
ထုဒ္ဓနှာ၊အကြင်ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ဇုမ်ကာယံ၊မတင့်တယ်သောအမြဲ
မရှိသောဆင်းရဲသောအနှစ်မရှိသော၊ဤကိုယ်ကို၊ ဇုဒ်၊ဤကိုယ်သည်၊မမ၊
ငါ့ကိုယ်တည်း၊ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ဟု၊မမာယန္တိ၊ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကိုဖြစ်ခေ
ကုန်၏၊တေအာနုဘာလဝုထုဒ္ဓနှာ၊ထိုရိုက်စွာသောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဟော
ရုံဘယာနကံ၊ဟောတိအစရှိသည်ငရဲအစရှိသည်တို့ဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်
သော၊ကဒုသိ၊ ပညာမဲ့သောသူတို့ မြေလျှောရာဖြစ်သော သံသရာကို၊
ဝဓုန္တိ၊အာဘာန်တလဲလဲဖောမရဏာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပွါ၊စေကုန်၏၊ပုနဗ္ဘဝံ၊
တဖန်အသစ်အသစ်သောဘဝကို၊ အာဒိယန္တိ၊ယူကုန်၏၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊
အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ဇုမ်ကာယံ၊ ဤမတင့်တယ်ခြင်း အမြဲမရှိခြင်း၊စ
သည်နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်ကို၊ဂူဃသိတ္တံ၊ဇုဝ၊မစင်ရကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊
ပန္ဓုဂ်ဇုဝ၊ အာသိတ်ရှိသော ဖြောက်ဆွဲသို့လည်း၊ကောင်း၊ ဝိပဓေန္တိ၊ဤကဲ့ကား
အနိစ္စအစရှိသော ဘေးရန်နှင့်တကွဖြစ်၏ဟု ကြည်ကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊
ထိုပညာရှိတို့သည်၊ဘဝမူလံ၊ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောအရိုင်္ဂါဘဝတ
ဏှာ၊ကို၊ဝမိတ္တာန၊ထွေးအန်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမှကင်းကုန်သည်

ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗိသန္တိ၊ သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန
ဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါ
ထာတို့ဖြင့်၊ တသ၊ ထိုမဏ္ဍလိကာမင်းအား၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာ
ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမဏ္ဍလိကာမင်းသည်၊ သတ္တ၊ ဖြတ်
စွဘဝများ၏၊ သမ္ပ၊ ခါ။ မျက်မှောက်တော်မူ။ အနေကာကာရေ ဝေါကာရံ။ မျိုး
သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြမ်းသော၊ ယထာ ဝ တော၊ ဟုတ်မှန်သောအား
ဖြင့်၊ သရိရသမ္ဘာဝနိ။ ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်သော၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာကို၊
သုတ္တား ကြား၍။ သကေနကာယေန၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယမာနော၊ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဂုစ္ဆမာနော၊ စက်ဆုပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဇ္ဇဟဒယော၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊
ဖြတ်စွဘဝများကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘဂ္ဂေ၊ ဖြတ်စွဘဝများ၊ အာတံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွဘဝများ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်
အဖြစ်ကို၊ လဘေယျံ၊ ရချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ။ ရှင်အဖြစ်ကို၊ ယာစိ၊
တောင်းပန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွဘဝများသည်၊ သဓိပေ၊ အနိုးဌ၊ ဌိတံ၊ တည်
သော၊ အညတရံ၊ တပါး သော၊ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို၊ အာဏာပေသိ။ စေခိုင်း
တော်မူ၏၊ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေခိုင်းတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွား လော၊ ဣမံ၊ ဤမဏ္ဍလိကာမင်းကို၊ ပဗ္ဗဇေတ္ဝာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပ
သမ္ပာဒေတ္ဝာ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ
ပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုစေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထို
မဏ္ဍလိကာမင်းကို၊ တစပဋ္ဌကဂမ္ဘီရာနံ၊ တစပဋ္ဌကဂမ္ဘီရာနံကို၊ ဒတ္ဝာ၊
ပေးတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြု၏၊ သော၊ ထိုမဏ္ဍလိကာမင်းသည်၊ ခုရဂ္ဂေ
ယေ ဝ၊ သင်ရုန်း၏အဆုံး၌သာလျှင်၊ သဟ ပဒုမ်သန္တိ ဒါဟိ၊ ပဒုမ်သန္တိ ဒါ လေး
ပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန။
ထို ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနဲ့ ၊ သိဒ္ဓတ္ထသ၊ သိद्धတ္ထ အမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွဘဝများ၏၊ ထူပသေဋ္ဌသ၊ စေတီဖြတ်၏
သမ္ပ၊ ခါ၊ အဝိုးဌ၊ ဝိစိတ္တဒုသေဟိ၊ ဆန်းကြယ်သောပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ လဂ္ဂေတ္ဝာ
ဆွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကပ္ပရုက္ခံ၊ ပဒေသာပင်ကို၊ ဌပေသိံ၊ ထားပြု၊ ။
ဒေဝတ္တံ၊ နတ်ဌုဖြစ်သော၊ အဓ၊ ထိုမြို့၊ မာနုသံ၊ လူဌုဖြစ်သော၊ ယံယံ ယော
နိ၊ အကြင်အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်ရ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအ
မျိုး၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဒ္ဝါရံ၊ အိမ်တံခါးကို၊ သောဘယတ္ထာ၊ တင့်တယ်စေလျက်။
ကပ္ပရုက္ခော၊ ပဒေသာပင်သည်။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်

လည်းကောင်း။မမ၊ငါအား၊အာသိတာ၊ဖိုကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ပရိသာစေဝ၊ ပရိသတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မယံ၊ငါတို့ သည်၊တမ္မာ၊ ထိုပဒေသာပင်မှ၊ ဒုသံ၊ ပုဆိုးကို၊ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊နိဝါ သေမ၊ ဝတ်ရကုန်၏။ ဣတောဝ၊ ဤတဒ္ဒကပ်မှ၊စတုန္နဝုတိကပ္ပေ။ ကိုးဆယ် လေးကမ္ဘာထက်၌၊အာယံ၊ငါသည်၊ယံရကွယ်၊အကြင်ပဒေသာပင်ကို၊ဌပယိ ထား၊ပြု၊တတောဝ၊ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ဒုဂ္ဂတိ ၊ဒုဂ္ဂတိကို၊ နာသိစာနာမိ၊ မသိစကား၊ ဣဒံပလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ကပ္ပရက္ခာသ၊ ပဒေသာပင်၏၊ ပလံ၊ အာကျိုးတည်း။ ၊ဣတောစ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှလည်း၊ သတ္တမေကပ္ပေ၊ ခုနစ် ကမ္ဘာထက်၌၊သတ္တရဇနသမ္ပန္နာ၊ရတနာခုနစ်ပါး၊တို့နှင့်ပြည့်ပြုကုန်သော၊ မဟာဇ္ဇလာ၊မျှားသောအား၊ရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာရတနာကိုဖြစ်စေ တတ်ကုန်သော၊သုစေဠာ။ သုစေဠအမည်ရှိကုန်သော၊ အမ္ဗ၊ရှစ်ကြိမ်ကုန် သော၊ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်၊အာသိ ၊သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊မယံ၊ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဗျာဓိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓသာ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဇုံ၊အမတောဝ်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏။ ၊

▣ အာရုဟာတ္တံပန၊အာရုဟာတ္တာဖိုလသို့ကား၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ လဒ္ဓပ္ပသမ္ပ ဒေါ၊ ရအာပ်သောပဋိပဒေ၊အားဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သယ္ယာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ဝန্দိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ် သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ အညံ၊ အရေဟတ္တာဖိုဟ်ကို၊ ဗျာက ရေ။ ဣတိ ကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ထာ၊ဝေဂါထာ၊ထိုဂါထာတို့ကို၊သား၊လျှင်၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ကြား၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့် သား၊လျှင်၊ ထေရသား၊ မထေရ၏။ ဂါထာနာမ၊ ဂါထာမည်သည်။ ဧကတော၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နာနာကလမလ သမ္ဘဏ္ဍောတိ၊ နာနာကလမလ သမ္ဘဏ္ဍော ဟူသည်ကား၊ နာနာကလေဟိ နာနုဝါဒေဟိ၊ အထုံးထုံ သောအဝဲတို့ရှိကုန်သော။ မလေဟိ၊ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘဏ္ဍော ပြည့်စုံသော၊ ကေသလောမာဒိနာနာဝိဓ အာသုဘကောဋ္ဌာ သဘာဝရှိတော၊ ဆံပင်မွေးညင်းအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသော မတင့်ထယ်သော အစုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ဣတိ၊ယံ၊ ဣတိ ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ မဟာဥက္ကာရသ ဣ ဝေါတိ၊မဟာဥက္ကာရသ ဣ ဝေါဟူသည်ကား၊ ဥ ဣ ကို ပ်ားမစင်တွင်းကို၊ဥက္ကာရောဥက္ကာရဟူ၍၊ ဝ ဣ ကို၊ဆိုအပ်၏။ယဉ္ဇကဲ့စား၊အာ ကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊လည်း၊ယာမဟာ၊အကြင်အဓိသည်

အတ္ထိ၊ ဂိ၏၊ တတ္ထ ကံ၊ ကာလံ၊ ထိမ္ဘ၊ လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အပရိ၊ သာ ဒိ၊ တဝ ဗ္ဗ ကူ ပ သ ဒိ သ တာ ယ။ မသုတ်သင်သောမစင်တွင်း၌ တူသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ မာတုကုန်ကို၊ အဓိဝမ်းကို၊ ဣ။ ဤအရာ၌၊ မဟာဥက္ကာရောတိ၊ မဟာဥက္ကာရဟု၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏ ဧတ သ၊ ကိုသူနာ၊ ကုန်ဆို သမ္ဘဝေါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းဟူ၏ အပ်သော၊ ဥပ္ပတ္တိ ၌နှုတ်၊ ဖြစ်ရာအရပ် သည်၊ အတ္ထိ၏ ဣတိ တာ ဿ ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ဘဝေါ၊ မဟာ ဥက္ကာရသမ္ဘဝမည်၏၊ စန္ဒနိကံ ဝါ တိ၊ စန္ဒနိကံ ဝဟူ သည်ကား၊ စန္ဒနိကံ နှာမ၊ စန္ဒနိကမည်သည်ကား၊ ဥ ဆို ဌောဒကဂ ဣ မလ ဒိ နှုတ်ဆောင်ရောဂိုယ် ဝန်အာညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့၏ ဆန္ဒနဋ္ဌာနှုတ်၊ ဗွန်ရာအရပ်တည်း၊ တံ၊ ထိုအခါ၌သည်၊ ဇဏ္ဏုမတ္တံ၊ ပဆစ်ဦး ဝန်းမျှ၊ အာသုစိဘာ ရိတ ဗ္ဗိ၊ မစင်ကြယ် သောအရုတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာ ဒိ သံ၊ ထိုသို့သော ဘာ ရှိသောအရပ်တည်း၊ ဣ တိ ဒေ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ ဏ္ဏော၊ အနက်တည်း၊ ပရိ ပ ဏ္ဏ ဣ၊ ပရိ ပ ဏ္ဏံ ဟု သည်ကား၊ ပရိ ဏာ တံ၊ ရှင်ခြင်းသို့၊ ပုရာ ဏံ၊ ဟောင်း ခြင်းလို့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စဏ္ဍာ လ ဂါ မ ဒ္ဓါ ရေ၊ ဒွန်း စဏ္ဍာ ရှာ တံ ခါ ၊ ၌ နိ ဒါ ဃ သ မ ယော၊ ဒွေ အာ ခါ ၌ ၊ ထုလ္လ ဇ ဝိ တ ကော၊ ကြမ်းသော ရိစပ်ပေါက်ရှိသော ဒေ ဝေ ၊ ရိစပ်သည်၊ ဝ သ ဒ္ဓေ ၊ ရှာ သ သည်ရှိ ဘော်ဥ ဒ ကေ နှ ၊ ရေ ဖြင့်၊ သ မ ဗ ဗ ဗ ၊ ဌ ဗ ၊ ကောင်းစွာ ရုဝေး သည်ဖြစ်၍၊ မ ဗ ဗ ဂ ရိ သ အ ၌ ၌ စ ဗ ဒ ဒ ဗ ဗ ဗ

ရှိ၏အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သည်သည်ရှိ၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာသုဒိပဋ္ဌ ဂုဏ်တောစ၊ မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို ယိုစီးစေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥပါဒေရောမရေကောဟိ၊ ဖြစ်ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းတို့ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓုမာတေနု ဖုံးဖုံးရောင်သဖြင့်၊ ပရိပဇ္ဇနဘိဇ္ဇနသဘာဝတောစ၊ ရင့်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်ရှိ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနွေးကြီး သောဂင်္ဂောဝိယ၊ အနာနှင့်တူ၏၊ ဖုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဂင်္ဂေါ၊ မဟာဂင်္ဂမည်၏၊ သမ္ဘဏ္ဍကမေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ဗန္ဓဏ္ဍာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသို့အခစ်ခိုလိုက်တတ်သည်ရှိ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယန္တနာ ပဟာရတောစ၊ ထိခိုက်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာသုဒိ သဿနေနတောစ၊ မစင်ကြယ်သောတံတွေးအစရှိသည်တို့ကိုယိုစီးစေတတ် သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနွေ့၊ ကြီးသော၊ ဝဏောဝိယ၊ အိုင်းအာ မာနှင့်တူ၏၊ ဖုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဝဏော၊ မဟာဝဏမည်၏၊ ဂူထကူပေနဂါဠ္ဍိတောတိ၊ ဂူထကူပေနိဂါဠ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ဝစ္ဆုကူပေ မစင်တွင်း၌ ဝဲစွေနော၊ မစင်ဖြင့်သာဆွင်း၊ ဘရိတော၊ ဖြည့်၏၊ ဂူထကူပနိ ဂါနိဠ္ဍိတောတိပိ၊ ဂူထကူပနိဂါဠ္ဍိတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိ၌ရှိ၏၊ ဝစ္ဆကူပ တောမစင်တွင်းမှ၊ နိက္ခဇ္ဇနော၊ ထွက်၏၊ ဖုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဘ္ဘော အနက်တည်း၊ အာပေါပဌဝေဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတုယော သဒါသန္ဓတိ ဟူတိ ကန္တိ၊ အာပေါ ပဌဝေဓာတုယော သဒါသန္ဓတိ ဟူတိ ကံဟူသည်ကား၊ အယံ ကာ၊ ယော၊ ဤ ကိုယ်သည်၊ အာပေါ၊ ရေတုယာ၊ အာပေါ၊ ရေတို့တည်း ဟူသော အရည်ဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း ပဌဝေ၊ ကော သိလော၊ ယိုစီးတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ တဠ ခေါ်၊ ထိုသို့ယိုစီးခြင်းသည်သည်း ဝိဂ္ဂဟေ ဝေ ဒေ ဗုဒ္ဓေ ဒါ ကံ၊ သည်းခြေ သလိပ်ချွေးကျင်ယိမ်အစရှိသော၊ ဝုတိကံ၊ ဝုပ်သော၊ အာသုစိ ယေ ဝ၊ မစင် ကြယ်သော ဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ သန္ဓတိ၊ ယိုစီး၏၊ ကဒါ စိ ဝိ၊ တာ ရံ ဝ ဆစ်မှ လည်း၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ ဖုတိ အယံ ၊ ဤ သည်ကား၊ အ ဘ္ဘော၊ အနက်တည်း၊ သ ဗ္ဗ ကဏ္ဍ ရ သ မ္ဘ ဒ္ဓေ ၊ သ ဗ္ဗ ကဏ္ဍ ရ သ မ္ဘ ဒ္ဓေ ဟူ သည်ကား၊ ဂိ ဝါ ယ၊ လည်ခ၌၊ ဥ ပ ရိ ဘာ ဝ တော ၊ အ ထက် အ ကို မှ ။ ပ ဌ ာ ယ ၊ စ ၊ ၊ သ ရိ ရံ ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိ န ဒ္ဓ မ ါ န ါ ၊ ဖွေးရက်ကုန်သော၊ သ ရိ ရ ဿ ၊ ကိုယ်၏၊ ဝုရိ မ ပ ဿ ဒ္ဓိ ဗ ဒ ဂ ္ဂ ိ ဏ ာ ဝ ါ မ ပ ဿ ေ သ ု ၊ ရ ှ ေ ့ နော ် သ ဂ ျ ာ ထ ော် ် ဝ ဲ ့ ် ပ ါ ် ် ်

(၅) လက္ခဏာလက်ပဲနုပါးတို့ဖြင့်၊ ပဋ္ဌပဋ္ဌာ၊ ငါးခုငါးခုတို့ကို၊ ကတွား၊ ပြုရ၍၊ စတ္တာ၊ လိသလေး ဆယ်ကုန်သော အကြောတို့လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓိယာ၊ ခြောက်ဆယ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍရေတိမဟာနာဂုဟာ၊ အကြောမတို့ဖြင့်၊ သဇ္ဇ သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဗဒ္ဓေါ၊ ဝိနဒ္ဓေါ၊ မှေးရက်အပ်ရ၏၊ ဣတိ ဟာသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သဒ္ဓိကဏ္ဍရေသမ္ဘဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓိကဏ္ဍရသမ္ဘဒ္ဓမည်၏၊ မံသလေပနုလေ ဝိတောတိ၊ မံသလေပနုလေဝိတောဟူသည်ကား၊ မံသသင်ါတေန၊ အသား ဟုဆိုအပ်သော၊ လေပနေန၊ လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ လိတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်၏၊ နဝမံသပေသိသတာနုလိတ္တော၊ ကိုးရာသောအသားတို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်၏ ဣတိ အယံ၊ ဣတိ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စမ္ဘဝါ ဗ္ဗကသန္ဓေါတိ၊ စမ္ဘကဗ္ဗကသန္ဓေါဟူသည်ကား၊ စမ္ဘသင်ါတေန၊ အားရေဟုဆိုအပ်သော၊ ကဗ္ဗကေန၊ သင်းနှိုင်းဖြင့်၊ သဇ္ဇသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဩဒ္ဓေါ၊ မှေးရက် အပ်၏၊ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှေးရက်အပ်၏၊ ပဒိဏ္ဍနော၊ ဗုံးလွှမ်း အပ်၏၊ ဝုတ္တိကာယောတိ၊ ဝုတ္တိကာ၊ ယောဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇသော၊ အချင်း ခပ်သိမ်း၊ ဝုတ္တိ ဒဏ္ဍိကာယော၊ ဝုပ်သောအနုံ့ရှိသောကိုယ်တည်း၊ နိဂ္ဂေ္ဂဏော တိ၊ နိဂ္ဂေ္ဂကောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပယောဇနော၊ အကျိုးမရှိ၊ ဟိ၊ ချဲ့ချ၍ပြဦးအုံ့ အားညှာသံ၊ တပါ၊ ကုန်သော၊ ပါဏိနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ စမ္ဘာဒိဝိနိယောဂေန၊ အရေအစရှိသည့်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ထိယော၊ အ ဆို၊ သဇ္ဇယောဇနော၊ အလုံးရုံတို့နှင့်ယှဉ်၏၊ တတော၊ ထိ အတူ၊ မနုသာနုံ၊ လူတို့ ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အမ္ဘိ သယ်ာဒုဃဋ္ဌိတောတိ၊ အမ္ဘိသယ်ာဒုဃဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အတိရေက တိသတာနုံ၊ အလွန်နှင့်တကွသုံးရာကုန်သော၊ အမ္ဘိနုံ၊ အရိုးတို့၏၊ သံဃာဒေ ခု၊ အပေါင်းနှင့်၊ ဃဋ္ဌိတောသမ္ဘဒ္ဓေါ၊ စပ်၏၊ နှာရုသုတ္တနိဗန္ဓနောတိ၊ နှားရုသုတ္တ နိဗန္ဓနောဟူသည်ကား၊ သုတ္တသဒိသေ ဟိ၊ ချည်မျှင်နှင့်တူကုန်သော၊ နဝဟိ နှာရုသတေဟိ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့ဖြင့်၊ နိဗဒ္ဓိတော၊ အမြဲနှံ့အပ်၏၊ ပနေကေသံသံဂတိဘာဝါတိ၊ ပနေကေသံသံဂတိဘာဝါ ဟူသည်ကား၊ စတုမဟာဘူတ ဇီဝိတိန္ဒြိယ အာသယသပ္ပသာသပိညားဏာဒိနုံ၊ လေးပါး သောမဟာဘုတ် ဇီဝိတိန္ဒြေထွက်သက်ဝင်သက် အစရှိသည်တို့၏၊ သမ ဝါယသမ္ဘဝေန၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ သုတ္တမေရကသမဝါယေန၊ ချည် မျှင်တို့ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ ယန္တံ ဝိယ၊ ယန္တရားစက်ကဲ့သို့၊ ဌာ နာဒိဗုရိယာပထံ၊ ရုပ်ခြင်းအစရှိသောဗုရိယာဝုတ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ရုဝပ္ပ ယာတောမရုဏာယာတိ၊ ရုဝပ္ပယာတောမရုဏာယ ဟူသည်ကား၊ မရု

ကာသားသေခြင်းရှိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ အာကျိုးဌာ၊ကေန္ဒ၊ဂမနော၊ စင်စစ်သွားရှိ၏ နိဗ္ဗုတ္တိတော၊ဖြစ်သည်ရှိ၊ပဌာယ၊စ၍မရကာပတိ၊သေမင်းကိုစွဲ၍ပဝတ္တော ဖြစ်ရှိ၏၊တဏှာ၀ေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မစ္စု ရာဇသမရကာသား၊သေမင်း ရှိ၏၊သန္ဓိကော၊အထံ၌ပြီး၊တော၊တည်ရှိ၏၊ ဇုဝေ၀ဆဋ္ဌယိတ္ထာနာတိ၊ ဇုဝေ၀ ဆဋ္ဌယိတ္ထာနဟူသည်ကား၊ဇုမယို ယေ၀လောကေ၊ဤလောကဌ်သာလျှင် ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဆဋ္ဌေတ္ထာ၊စွန့်၍၊ အာယံသတ္ကော၊ ဤသတ္တ၀ါသည်၊ ယထာရုစိတဌာနဂါမိ၊ အလိုရှိတိုင်း ရပ်ခြင်းသွားခြင်းရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊အာယံကာယော၊ဤကိုယ်ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ဂမနိ၊ယော၊သွား အပ်၏၊ဇုတိ၀ေ၀ို့၊ဤသို့လည်း၊ သင်္ဂေါ၊ကပ်ငြိခြင်းကို၊နကာတဗ္ဗော၊ မပြု အပ်၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ပြု၏၊ အဝိဇ္ဇာယနိ၀ုတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာယနိ၀ု တောဟူသည်ကား၊အဝိဇ္ဇာနိ၀ရဏောနု။အဝိဇ္ဇာနိ၀ရဏာသည်၊ နိ၀ုတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတာဒိနဝေါ၊ ဖုံးလွှမ်းရခြင်းတည်းဟူသောအပြစ် ရှိ၏၊အညထာ၊တပါး၊သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ကော၊ အဘာယ်အမည် ရှိသောသူသည်၊ဩ၊ဤကိုယ်၌၊ သင်္ခါ၊ကပ်ငြိခြင်းကို၊ ဇနေယျ၊ ဖြစ်စေ ရာအံ့နည်း၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဝိပ္ပါ၊ယော၊အဝိပ္ပါယ်တည်း၊ စတု ဂန္ထေနာတိ၊ စတုဂန္ထေန ဟူသည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာကာယ ဂန္ထာဒိနာ၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထ အစရှိသော၊ စတုဇ္ဈိ၊ခေနေ၊ထေးပါ၊အပြား၊ရှိသောဂန္ထ ဖြင့်၊ဂန္ထိတော၊မှီး ရှက်အပ်၏၊ဂန္ထနိယတာ၀ေန၊ မှီးရှက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ပိနဒ္ဓိတော၊ မှီးရှက်အပ်၏၊ သြဃသံသိဒနောတိ၊ သြဃသံ သိဒနော ဟူသည်ကား၊ သြဃနိယတာ၀ေန၊ သြဃနိယ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကာမောဃာဒိသု၊ ကာမောဃ အစရှိကုန်သော၊ စတူသု၊ ထေးပါးကုန် သော၊သြဃေသု၊သြဃတို့၌၊ သံသိဒနကော၊ နစ်တတ်၏၊ အပ္ပယိနတာ ဝေန၊မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္ဓာနေ၊သန္ဓာန်၌၊ အနုအနု၊ အဖန်တလဲလဲ၊ သေ၏၊ ကိန်းတတ်ကုန်၏၊ ဇုတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုသယာ၊အနုသယမည်ကုန်၏၊ ကာမရာဂါဒယော၊ ကာမရာဂအစရှိ ကုန်သော၊အနုသယာ၊အနုသယတို့ကို၊လ ဇုတိ၊ရေအပ်၏၊ တေသံ၊ထိုအနု သယတို့၏၊ဇာလေန၊ကွန်ယက်ဖြင့်၊ သြဃတောအာဘိဘူတော၊ နှိပ်စက် အပ်၏၊ဇုတိတဿ၊ထိုကြောင့်၊ အနုသယဇာလမောဃတော၊အနုသယ ဇာလမောဃတမည်၏၊ မကာရော၊မအာဂ္ဂ၊ရာသည်၊ ဂဒသဒ္ဒိကရော၊ဝုဒ် စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဂါထာသုခဏ္ဍံ၊ဂါထာ၌လွယ်စိမ့်သောဌာ၊ဒီဃံ၊ ဒီဃကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝဏ္ဏံ၊ဆိုအပ်၏၊ ကာမဆန္ဒနာဒိနာ၊ ကာမဆန္ဒနအစရှိ

သော၊ပဋ္ဌာဝိဝေန၊ငါးပါးအကြောင်းရှိသော၊ နိဝရဏေန၊ နိဝရဏာနှင့်၊ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏၊ဆုတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌနိဝရဏေ ယုတ္တော၊ပဋ္ဌနိဝရဏေယုတ္တမည်၏။ ကရဏာတ္ထေ၊ကရိယာ်းအနက်၌၊ ဘုမ္မ ဝစနံ၊သတ္တမီဝိဘတ်တည်း၊ကာမဝိတက္ကာဒိနာ၊ကာမဝိတက်အစရှိသော၊ ဝိန္ဓာဝိတက္ကေန၊ဝိန္ဓာဝိတက်ဖြင့်၊သမ္ပေါ်တောသမ္ပန္နိတော၊ နှိပ်စက်အပ် ၏၊ဆုတိတသွား၊ထိုကြောင့်။ ဝိတက္ကေနသမ္ပေါ်တော၊ ဝိတက္ကေနသမ္ပေါ်တ မည်၏။ တဏှာမူလေနာနုဂတောတိ၊ တဏှာမူလေနာနုဂတောဟူသည် ကား၊တဏှာသင်္ခါတေန၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ ဘဝမူလေန၊ ဘဝ၏ အကြောင်းသည်၊အနုဗန္ဓော၊အစဉ်လိုက်၏၊ မောဟဿ ဆန္ဒနုဿာဒိတောတိ၊ မောဟဿ ဆန္ဒနုဿာဒိတောဟူသည်ကား၊ သမ္မောဟသင်္ခါတေန၊ သမ္မောဟ ဟုဆိုအပ်သော၊အာဝရဏေန၊ ဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်၊ပလိဂုဇ္ဈိတော၊ ဖုံးခုပ် အပ်၏။ ဝေဒံသဗ္ဗဗ္ဗိ၊ထိုအလုံးရုံကိုလည်း။ သဝိညာဏကံ၊သဝိညာဏကဖြစ် သော၊ကရဇကာယံ၊ ကရဇကာယကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သဝိညာဏကောတိ။သဝိညာဏကောဟူသည်ကား၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်း၌ တထာဂတသ၊ ဖြတ်စွာသုရား၏၊ အတ္တဘာဝေ၊။အတ္တဘောဟုဆိုအပ် သော၊ဥဒ္ဓိန္ဒဘဝနေတ္တိကော၊ဖြတ်ဖျက်ပြီးသောဘဝသို့ဆွဲငင်တတ်သော သံယောဇဉ် တည်းဟူသောကြိုးရှိသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အယဉ္စေဝကာယော၊ ဤကိုယ်သည် လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါစ၊အပဋ္ဌလည်း၊နှာမရုပ်၊နှာမ်ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ဆုတိအာဒိသု ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကာယောတိ၊ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေါယံဝတ္ထုတိကာယောတိ၊ ဝေါယံဝတ္ထုတိကာယောဟူသည်ကား၊ဝေ၊ ဤသို့၊နှာနှာကလမလ သံဝုဏ္ဏောတိအာဒိနှာစ၊ နှာနှာကလမလသံဝုဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်ရင်း၊အဝိဇ္ဇာယနိဝုတောတိအာဒိနှာစ၊အဝိဇ္ဇာယ နိဝုတောဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်ရင်း။ဝတ္ထုပဋိကာရေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောအ ကြောင်းဖြင့်၊အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထုဏော၊ဖြစ် သော်လည်း၊ကမ္မယဇ္ဇနနသုကဒုဒုက္ခဒုနေ၊ကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်မကောင်း သဖြင့်ပြုအပ်သော၊ကမ္မသင်္ခါတေန၊ ကံဟုဆိုအပ်သော၊ ယဇ္ဇနေ၊ယဇ္ဇ ရာ်းဖြင့်၊ယဇ္ဇိတော၊လည်သောအားဖြင့်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော၊ဒိသံ၊အရပ်ကို၊ဂစ္ဆတိ၊သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊မတာတိ ဖွဲ့ခင်း၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သင်္ခါတိတော၊ ချောက်ချားအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သုဂတိဒုဂ္ဂတိသု၊သုဂတိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌၊ဝတ္ထု

တိုပရိဿမတိ၊ လည်း၏၊ သမ္ဘတ္တိ၀ပိပတ္ကန္တာတိ။ သမ္ဘတ္တိ၀ပိပတ္ကန္တာဟူ သည်ကား၊ ဣဿိ၊ ဣဿိသို့လည်ခ၍ ပြစ်ရာဌာန၊ ယာသမ္ဘတ္တိယော။ အကြင်စည်းစိပ် ချမ်းသာတို့သည်၊ သန္ဓိ၊ ဂိုဏုန်၏၊ တာသမ္ဘတ္တိ၊ ယာ၊ ထိုးစည်းစိပ်ချမ်းသာ တို့သည်၊ ဝိပတ္တိပရိယောသနာ၊ ပျက်စီး၊ ခြင်း၊ အဆုံး ဂိုဏုန်၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊ ဒုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယောဇ္ဇနံ၊ အဓိပ္ပာယ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဇရာ၊ ရိယော သာနံ၊ ဒိုခြင်းအဆုံး ဂိုဏ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းခြင်း သည်၊ ဗျာဓိပရိယောသာနံ၊ နာခြင်းအဆုံး ဂိုဏ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင် ခြင်းသည်၊ မရဏပရိယောသာနံ။ သေခြင်း အဆုံး ဂိုဏ်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ ဝိ၊ ယောဂပရိ ယောသာနော၊ ကွေကွင်းခြင်းအဆုံး ဂိုဏ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာဘာ၀ေါ ဝိပဇ္ဇတိ၊ နာနာဘာ၀ေါ ဝိပဇ္ဇတိဟူ၍ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နာနာဘာ ၀ေါ၊ နာနာဘာ၀ေါဟူသည်ကား၊ ဝိနာဘာ၀ေါ၊ ကွေကွင်းခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ မယှဉ်တွဲမရခြင်းသည်၊ သော၊ ထိုကွေကွင်းခြင်းသည်၊ ကဒါ ဝိ ရံခါ၊ ဝိပ္ပယုဇ္ဇိတဗ္ဗသော။ ကွေကွင်းအပ်သည်၏၊ ဝ၊ သေနဝိ၊ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ ဗဟုတိ'၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏိသတိ ရောက်လတ္တံ့၊ ယေမံ ကာယံ မမါယန္တိ၊ ယေမံ ကာယံ မမာယန္တိ ဟူသည် ကား။ အနုဗာလော၊ အလွန်မိုက်ကုန်သော၊ ယေဝုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ် တို့သည်း ဝေ၊ ၍သို့၊ အသုတံ၊ မတတ်တယ်သော၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိသော၊ အ ဓုဝံ၊ မမြဲသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ဇုမ်ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဇုဒံ၊ ဤကိုယ်သည်း မမ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်လျက်၊ မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကို ပြစ်စေကုန်၏၊ သန္ဓရဏံ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ပြစ်စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအလွန် မိုက်သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဇာတိ အာဒီဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသည် တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ နိရယာဒီဟိ၊ ရေအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဃောရံ၊ ကြမ်းသော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ အပဏ္ဏိ၊ တဟိ၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည်၊ အဘိ ရေမိ ဘဗ္ဗတော။ ဖွေ့လျော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဒူ သိ သ ခါ ဝါ ဘံ၊ ကဒူ သိ ဟု ဆိုအပ်သော၊ သံ သာရံ၊ သံ သ ရာ ဘုံ၊ ပုနပ္ပုနံ။ အ ဗ နိ တ လ ဲ လ ဲ၊ ဗ ရောမရဏာဒီဟိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ ဝေ ဒေ နှင့်၊ ပွါးစေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာဒိ ယ ဒေ ဝ ဒုက္ခံ ဒေ ဝ အာဒိ ယ ဒေ ဝ ဒုက္ခံ ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေမံ ကာယံ ဝိ ဝ ဒေ ဒေ ဝ ဂုဏ သ လိတ္တံ ဝ ပန္နာ ဒေ ဝ၊ ယေမံ ကာယံ ဝိ ဝ ဒ္ဓေ ဒေ ဝ ဂုဏ သ လိတ္တံ ဝ ပန္နံ ဟူသည်ကား၊

ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊သုခကာမော၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ဒုက္ခကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဂူထဝတံ၊မစင်ရကိုလည်းကောင်း၊ အာသိုဝိသံ၊လျှင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ ဓိဂုဏ္ဌနိယတာယ ဝါ၊စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊သပ္ပဒိဘယတာယ ဝါ၊ဘေးဘေးချမ်းနှင့်တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၊ နအာလ္လိယတိယထာ၊မငြိကပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝ မေဝံ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ယေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်၊အာသုဝိတာဝေန၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဧရုန္ဓံ၊စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော၊ အနိစ္စာဒိဘာဝေန၊ မမြဲခြင်းအစရှိသော အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဒိဘယံ၊ ဘေးဘေးချမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ ဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ဆန္ဒရာဂကို ပယ်သဖြင့်၊ပဟာန်၊ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ တေကုလပုတ္တာ၊ ထိုအမျိုး သားတို့သည်၊ ဘဝမူလံ၊ ဘဝ၏ အကြောင်းခင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို လည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်းကောင်း၊ဝမိတွာနုဆဆေ့တွာန၊စွန့်၍၊အစွန့်မမေ့၊စင်စစ်သာလျှင်၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ တတောဧဝ၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဥပါဒိ သေသာယစ၊ သဥပါဒိသေသလည်းဖြစ်သော၊ အနုပါဒိသေသာယစ၊အနုပါဒိသေသလည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍမ်ိုး၎တ်အပ်၏၊ ကပ္ပဠ္ဍေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကပ္ပမထေရ်၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ။

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၂၃ဂ-ဥပသေနဠေရဂါထာ၊

☰ ဝိဝိတ္တံအပ္ပနိဿော သန္တိ အာဒိကာ၊ ဝိဝိတ္တံအပ္ပနိဿောသံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥပသေနဠေရသ၊ဥပသေနမထေရ်၏ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ကိုရ၊ချဲ့၍ ပြဦးအုံ့၊အာယံ၊ဤဥပသေန မထေရ်သည်၊ပဒုမုတ္တရသ၊ပဒုမုတ္တရအမည် တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ ထက်ထက်တော်

ဌ၊ဟံသ၀တိနဂရေ၊ဟံသာ၀တီပြည်၌၊ ကုလ၀ေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ
တွား၊ဖြစ်၍၊၀ယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သင္ဃ၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သန္တိကံ၊ အာထံသို့၊ ဝတ်ရွာ၊သွား၍၊မေတ္တာ၊ကို၊ သုဏာမာနော၊
နာသည်ရှိသော်၊ကော်၊တပါး၊သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊သမန္တပါသာဒိကာ
နံ၊ထက်၀နက်ချင် ကြည်ညိုဘွယ်ရှိကုန်သော၊ရဟန်းတို့ထက်၊ အ၎ဂ္ဂါနေ၊
မြတ်သောနေရာ၌၊ဌပေန္တံ၊ထား၊တော်မူ၊သော၊သင္ဃာ၏၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒီသွား၊မြင်၍၊ သင္ဃ၊မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ အဓိကာရကမ္မံ၊ပူဇော်ခြင်း၊အမှု
ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊တံဠာနန္တရံ၊ထိုအရာထူးကို၊ပယ်ထွေတွား၊တောင့်တ၍၊ယာ
ဝဇီ၀ံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊ဒေ၀မနုဿော
သု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရေ၌ကား၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှား၊ဖြစ်တော်မူ၊သော၊အခါ
၌၊နာဠကဂါမေ၊နာဠကဂ္ဂာ၌၊ ရှုပသာဒိပြာဟ္မဏီယာ၊ ရှုပသာဒိအာမည်ရှိ
သော၊ပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုန်ဆို့မှိ၊ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊အာသ၊ထိုသူ၏၊ ဥပသေ
နောတိ၊ဥပသေနဟူ၊သော၊နာမံ၊အာမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထို
ဥပသေနသည်။ ၀ယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယော
ပေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွား၊သင်၍၊ သင္ဃ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
သန္တိကေ၊အာထံတော်၌၊မေတ္တာ၊တရား၊တော်ကို၊ သုတွား၊ကြား၊နာ၍၊ပဋိလဒ္ဓ
သဒ္ဓေါ၊ရအာပ်သော်သဒ္ধါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ရှင်ပြု၍၊ဥပသမ
ဒါယာ၊ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်မှ၊ ကေ၀သိကော၊တ၀ါရသော ဥပသေနမထေရ်
သည်၊အရိယဂဿံ၊အရိယာတို့ကဲ့ကို၊ ၀ေဒဝိတိ၊ပွါး၊စေအံ့ဟု၍၊အည့်၊တ
ပါး၊သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ဥပသမ္ပာ
ဒေတွား၊ပဋ္ဌင်း၁ခ်၍၊တောနေ၊ထိုတပည့်ရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ သင္ဃ၊မြတ်
စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ၊ အာထံတော်သို့၊ဂတော၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ သင္ဃာ
ရား၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အာ၀သိကဿ၊ ၀ါမရေသေး၊သော၊တသတိက္ခ
နော၊ထိုရဟန်း၏၊ သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကဘာ၀ံ၊အာတ္မနေတပြည့်၏အဖြစ်ကို၊သု
တွား၊ ကြား၊တော်မူ၍၊ မောစယုရိသ၊ မဂ်ဖိုလ် မှိုးအာချည်း နှီးသော
ယောကျား၊တို့၊သင်သည်၊ အတိလဟုံခေါ်၊အလွန်လျင်စွာလျင်၊ဗာဟုလ္လာ
ယ၊ပစ္စည်းများ၊ခြင်း၌၊အာ၀တ္တော်၊လည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂရေဟိ၊တော၊ကဲ့
ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါကို၊ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊
နိဿာယ၊ဖို့၍၊သင္ဃာ၊ရား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒိဂရေဟိ၊တော၊အကယ်
၍ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ပရိသံ၊ယော၀ပန်၊ပရိသတ်ကိုသာလျှင်၊နိဿာယ၊

အမှီပြု၍၊သဏ္ဌေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပါသံသောပိ၊ပြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်း၊ ဘဝိသောပိ၊ဖြစ်အံ့၊ဟုတ်။ ဤသို့၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊နစိရသော၀၊မကြာမြင့်ဘိသာလျှင်၊အရဟတ္တံ အာရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ။ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဒေ၀ါ၊ နေ၊အာ၀ဇ္ဇိန်ဖွယ်။ ၊

ပဒ္ဓာရမ်ပြီ၊တောင်ဝှမ်းခ၊နိသိဒန်။ ထိုင်နေတော်မူသော၊လောကဇေဋ္ဌ။ လူသုံးပါးတို့ ထက်မြတ်တော်မူသော။ နရ-သဘော်၊ နရာသဘာဖြစ်တော်မူ သော၊နရတို့ကိုမီ၊လူဘို့ သက်မြတ်တော်မူသော။ပဒုမတို့ရုံ၊ပဒုမတို့ရောအမည် တော်ရှိသော၊ဘဂ၀န်။ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပဂန္တွာ၊ကပ်ပြီ။ ၊ဝုဋ္ဌိတံ၊ပွင့် သော၊ကဏိကာရံ၊ မဟာလွှေခါး၊ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဝ၀ဏ္ဏ၊အလှသာတို့ကို၊ ဆေတွာန၊ဖြတ်၍၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ဆဏ္ဍမိ၊ထီ၌၊အလက် ရိတွာ။ တနိဆာဆင်၍။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အဘိရောပယိ၊ ဆောင်းမိုးပြီ။ ၊ပရမန္ဒီ၊ဖြတ်သောအစာဖြစ်သော။သုဘောဇနံ၊ကောင်း သောဘောဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဝိဏ္ဏပါတဉ္စ၊ဆွမ်းကိုလည်း၊ပါခါသိ၊ပေးလှူပြီ။ ဗုဒ္ဓေန၊ဖြတ်စွာဘုရား၊နှင့်တကွ၊နဝမေ၊ကိုးယောက်၊ဖြောက်ကုန်သော အဋ္ဌ သမ၊ဏော၊ရှစ်ပါး၊သောရဟန်းတို့ကို၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုတောင်ဝှမ်း၌၊ တောဇယိ၊ ဆွမ်းကျွေးပြီ။ ၊မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။သ ယမ္ဘု။အလိုလိုသိတော်မူသော၊ အဂ္ဂဗုဒ္ဓလော၊ မြတ်သောဗုद्ध(လ)သည်း အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏၊ ဣတိနာ၊ဆဏ္ဍဒါ၊နနုစ၊ဤထီ၊အလှ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရမန္ဒ၊ပ၀ဏ္ဏနာ၀စ၊ မြတ်သောဆွမ်း၊အလှဖြင့်လည်း ကောင်း။ ။တေနစ ပသာ၊ဒေန၊ ထိုစိတ်၏ ကြည်လင် ခြင်း၊ကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိ၊စည်း၊စိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို၊အနုဘော၊သတိ။ခံစား၊ရလတ္တံ့၊ဆတ္တိ သက္ခတ္တုဉ္စ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ကြိမ်လည်း၊ ဒေ၀ိန္ဒော၊သိကြား၊သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဒေ၀ရဇ်၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရိသတိ။ ပြုလတ္တံ့။ ကေ၀ိသ တိကဉ္စတ္တုဉ္စ၊ နှစ်ဆဲ့တကြိမ်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာ၀တေး၊မင်း၏ အဖြစ် သည်၊ဘ၀ိသတိ။ဖြင့်လတ္တံ့။ ဝိဝုသံ၊ပြန့်ပြောသော၊ပဒေသရဇ်၊ ပဒေသ ရာဇာမင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဂဏနာ၊တော၊အ၊ရေ၊အ၀ေ့ကိ်အား၊ဖြင့်၊အာသင်္ခယံ၊ မ၊ရေ့ကိ်နှင့်။ ။ဘူ၊ဂိ၀ညံ၊ ဖြကြီး၊သာ့ဝယ်ကြီး၊ကျယ်ထူထဲ၊သောပညာ ရှိ၊သော၊ သုမေ၊ဓော၊ ကောင်း၊သော၊ပညာ ရှိ၊တော်မူ၊သော၊ ယံ၊ဂါ၊တမ်း၊ အကြင်ဂါ၊တမ်ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ သုမေ၊ဓော၊တိ၊ ကောင်း၊သော၊ပညာ၏၏ ဟူ၍၊ဝ၀ဏ္ဏ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။ဣ၊တော၊ဤ၊ဂါ၊ပရ၊ဗုဒ္ဓ၊ရ၊ပ၀ဏ္ဏ၊ရာ၊သာ၊ဂ၊ဟ၀ါ၊ မ္ဟု၊

။သတ္တသာဟသကပ္ပေ၊ ကမ္မာတာသိန်းထက်၌၊ သြဇာကာကုလ သမ္ဘဝေါ။ သြဇာကာအမျိုးမြတ်ဖြစ်သော၊ဂေါတ္တေနာ။အနွယ်အာဝ၊ဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအာမည်ရှိသော၊သတ္တဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကေ၊လောကမှ၌၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဒီဇမာနမှ၌၊ တောက်ပသည်ရှိသော်။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တဿ၊ထိုဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မေသု၊တရား၊တို့၌။ ဒါယာဒေါ၊အမွေခံဖြစ်သော၊သြရသော၊ရင်၌ဖြစ်သော၊မွန်မြတ်တော၊တရား၊သည် ဘုန်းဆင်း၊အပ်သော၊ဥပဝေသနောတိနာမေန၊ဥပဝေသနဟူသော၊အမည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုဿ၊ကော၊ ဘုရား၊တပည့်သား၊သည်၊ ဟောဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သ မန္တာပါသာဒိကတ္တာ၊ထက်ဝန်ကျင်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဂဠာနေ၊ဖြတ်သော၊အရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ထား၊လတ္တံ့။ မယ္ဟ ငါ၏၊စရိတ်၊ အဆုံး၊ဘာ၊သည်။ ဝတ္ထတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗေဘာ၊ပါ၊အလုံး၊စုံကုန်သော ဘဝတို့ကို၊သမူဟတာ၊အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဝါဟနံ၊စစ်သည်နှင့်တကွ သော၊မာရ်၊မာရ်ကို၊ဇိတ္တာ၊အောင်း၍၊အနန္တ မံဒေဟံ၊အဆုံး၊ဖြစ်သော်ကိုယ်ကို၊ဝေ၊ရေ၊ဆောင်၏၊မယ်၊ငါသည်။ ကိုလေသာ ကိုလေသာတို့ကို၊ဗျာဝိတာ၊ဖျက်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပေ၊ဗုဒ္ဓသ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အာဝုံ၊ အမတောဝ်ကို။ ကတံ၊လိုက်နာ၊ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ် ၏၊အရေဟတ္တံပန၊ အရေဟတ္တဖိုလ်သို့ကား။ ပတ္တော၊ရောက်၍၊ သယမ္ဘိ၊ဖြင့် သည်လည်း၊သဗ္ဗေ။ အလုံး၊စုံကုန်သော၊ရဟတ်ဓမ္မေ၊ ရဟတ်တရား၊တို့ကို၊ သမာဒါယ၊ကောင်းစွာ၊ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ကျင့်၏၊အညေပိ၊တပါး သော သူတို့ကိုလည်း၊ တာဒတ္ထာယ၊ ထိုရဟတ်အကျိုး၌။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊တေန၊ထို၊ကြောင့်၊နံ၊ထိုဥပဝေသနမထေရ်ကို၊ဘဝ၊ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ သမန္တာပါဒိကာနံ၊ ထက်ဝန်ကျင် ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ ကုန်သော၊ဝုဋ္ဌိ၊ဟို့ထက်၊အာဂဠာနေ၊ဖြတ်သော၊အရာ၌၊ဌပေသိ၊ ထား၊တော်မူ၏၊သော၊ထိုဥပဝေသနမထေရ်သည်၊အပရေန၊တပါး၊သော၊သမယေန၊အ ခါ၌၊ကောသမ္ဗိယံ၊ကောသမ္ဗီပြည်၌၊ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း၊သည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ဘိက္ခုသံ၊ဃေ၊စု၊ရဟန်း၊အပေါင်း၊သည်လည်း၊ ဒွိဓာဘူတော၊ နှစ်ကွဲဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဧကေန၊တပါး၊သော၊ဘိက္ခု၊နာ၊ရဟန်း၊သည်၊ တံကလဟံ၊ထိုငြင်းခုံခြင်း၊ကို၊ပရိဝဇ္ဇိတုကာမေန၊ရှောင်ကြည်ခြင်း၊ဂုဏ်လို ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧတေ၊ဟိ၊ယေ၊အခါ၌၊ခေါ်၊စင်စစ်၊ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊သံ၊ဃာ။သံ၊ဃာသည်၊ဒွိဓာဘူတော၊နှစ်ကွဲဖြစ်၍ဖြစ်

ဏ္ဍိုကထံနှုခေါ်အသို့လျှင်မယားငါသည်ပဋိပဓိတဗ္ဗံကျင့်ရပါအံ့နည်း၊ ဤတို့ဤသို့ပုဗ္ဗောမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝေကဝါသတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ချင်ခဲ့ နေချင်းမှ၊ ပဌာယ၊ စဏ်းတသ၊ထိုရဟန်းအား၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ က ထေရော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ဣဒံသေနာသနံ၊ ဤတောကျောင်း သည်၊ ငါ၏တို့၊ လူဘို့၏အသံမှဆိတ်၏၊ အပ္ပနိဿောသံ၊ လူတို့၏ကြွေးကြော် သောအသံမှကင်း၏၊ ဝါဠမိဂနိသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့ကျားသစ် အစရှိသောသား ရဲဘို့၏မြဲဝဲရာလည်းဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ ပဋိသလ္လာနကာရ ဏာ၊ အထူးထူးသော အာရုံမှနှစ်ခြင်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖွဲ့သောလျှင် စိတ်ကိုပြုခြင် ခြင်းအကြောင်းရှိ၏၊ ။သံကာရေဝုဠ္ဌာ၊တံမြက်ချေစွန့်ရာအရပ်မှ၊ အာဟိ တ္ထာ၊ဆောင်၍၊သုသာနာစ၊သုသာန်မှလည်းကောင်း၊ ရထိယာဘိစ၊ခရီ.မ တို့မှလည်းကောင်း၊ အာဟိတ္ထာ၊ ဆောင်၍၊ တ၊ကော၊ ထိုတံမြက်ချေးစု သုသာန်ခရီးဆုံမှ၊ ဂဟေတ္ထာ၊ယူ၍၊ သံဃာဒိ၊ ဒုကုဋ်ကို၊ ကတ္ထား၊ပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊လူခုံ၊မပြေပြစ်သောအဆင်းရှိသော၊စိုဝရ်၊သက်နှုံးကို ဓာရေယျ၊ဝတ်ရုံခြင်းအစရှိသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဆောင်ရာ၏၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊နိစ်မခုံ၊နှိပ်ချသောမာန်ခက်ထန်ခြင်းရှိသော၊စိတ်ကို၊ဂ၊ရိတ္ထာ နှုံ၊ပြု၍၊ ကုလာကုလံ၊ အိမ်တအိမ်မှအိမ်တအိမ်သို့၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်မ ပြတ်၊ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ကောင်းစွာပိတ်အပ်သောကျွေးစသောနှဲ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ သုသံဝုတော၊ကုက္ကုစ္စအစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာစောင့် ရှောက်လျက်၊ဝိဿတ္ထိကာယ၊အရောရောသောဆွမ်းအလို.ဌာ၊စရေစရေယူ၊ သွားရာ၏၊ ။လူခေနဝိစ၊ကြွမ်းသောဆွမ်းဖြင့်လည်း၊သန့်ရှင်းသော၊အညို အညွှတ်အား၊ဖြင့် နှစ်သက်ရာ၏၊ အသုံ၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊သော ဆွမ်းမှတပါး. သော၊ရသဠ္ဌ၊ကောင်းမြတ်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ဗဟုဠ္ဌ၊များစွာ ပွားနိုးမြတ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နပတ္ထေနပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ၊ ရှုသောသူ၊ကောင်းမြင်သောအရသာတို့ခဲ့၊အနုဂိဒ္ဓဿ ၊တပ်မက်မောခြင်း မရှိသောရဟန်း၏၊မနော၊စိတ်သည်၊ဗျာနေနှ၊ အာရေမ္ဘဏူပနိဇ္ဈာနစျာန်ဖြင့်၊ ရမတိ၊ပ္ပေ.လျော်၏၊ ။ရေနိ၊ပစ္ဆုပ္ပန်လောကဿ၊သံသရာလောကနှစ်ပါးကိုသိ တတ်သောရဟန်းသည်၊ အပ္ပိဿော၊ဝ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့ခဲ့တဏှာတည်း ဟူသောတောင့်တခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍အလိုနည်းသည်ရှင်း၊သန့်ရှင်းစွာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဝတ္ထုဝင်ရှုရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍ရှင်း၊ပဝိဝိတ္တော ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်၊ ဝသေ၊ဝသေယျ၊နေရာ၏၊ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ အိမ်ရှင်ထောင်သော လူတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ အနဂါရေဟိ၊ အိမ်ရှာမ

ထောင်သောရဟန်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးရုံ
သောသူတို့နှင့်၊ အသံသဒ္ဒေါ၊ ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျနှေ
ရာ၏၊ ၊အဓဇဒ္ဓေါ၀ါ၊မရိုက်ဘဲလည်း၊အမှုဂေါ်ပါ၊မအာဘဲလည်း၊ဓဇဒ္ဓေါမှု
ဂေါ်သထား၊ရိုက်တိုအာဘိသက်ဆိုး၊တထာ၊ထိုအတူ၊အဇ္ဇာနုံ-မိမိကိုယ်ကို
ဒဿယေ၊ပြုရာ၏၊ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ အတိဝေလံ၊
ပြောဆိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍၊ သံဃမဇ္ဈေ၌၊ သံဃအ
လယ်၌၊ နသန္ဓာသေယျ၊ မပြောမဆိုရာ၊ သော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအ
ကျင့်ရှိသောရဟန်းသည်၊ကိုယ်၊အယုတ်အလတ်အမြတ်ဖြစ်သောတရုတ
ယောက်သောသူကို၊ နဥပဝဒေ၊ နှိတ်ဖြင့်ကဲ့ရဲ့မဆိုရာ၊ ဥပဝါဒံ၊ကိုယ်
ဖြင့်သူတပါး အားညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ပါဏိ
မောက္ခဏိ ၊ ပါဏိမောက္ခသံဝရသိလ၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်
ရှောက်သည်၊ အသေ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဘောဇနေ၊ရှာဖွေ၊အပ်ခံစား၊အပ်သုံး၊ဆောင်
အပ်စွန့်အပ်သောဘောဇဉ်၌၊မတ္တညူ၊ အတိုင်း အရှည်ကိုသိသည်၊ အသေ
ဖြစ်ရာ၏၊ ၊အသေ၊ပုဂ္ဂလသေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တသေ၊စိတ်၏၊ သုဂတိတနှ
ဝိတ္ထော၊ကောင်းစွာယူအပ်သောသမာဓိနှင်တိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဒေကောဝိ
ဒေါ၊ ဤသို့ပွါးစေအပ်သော အား ဖြင့်ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဌာနလိမ္မာ
သည်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏ စိတ္တသေ၊ တွန့်တိုပျံ့လွင့်သောစိတ်၏ ကုသလော
ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဌာနလိမ္မာသည်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရ၏ သမထံ၊ သမထဘာဝနာ
ကို၊ အနုယုဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်သေး သောသမာဓိကို ဖြစ်စေရာ၏ ဖြစ်ပြီးသော သ
သမာဓိကိုလည်း ပွါးစေရာ၏၊ ကာလေန၊ သမထဘာဝနာကို အား ထုတ်
သည်ရှိသော်ထိုသမထဘာဝနာ၏ မြဲမြံသောကာလ၌၊ ဝိပဿနံ၊ တွန့်တို
ခြင်းသို့မရောက် စေမူ၍ အာရိယမဂ်ကို ရှုခြင်းငါ အနိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့်
ရှုသောဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဇေယျ၊ အဖန် တလဲလဲ အား ထုတ်ရာ၊ ၊
ဝိရိယသာတစ္စသမ္ပန္နော၊ မြဲသော အား ထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သဒါ၊ အာခါခပ်သိမ်း၊ ယုတ္တယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌အမြဲယှဉ်သည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏
အနှီ၊ အဆုံး ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အပတ္တဝေ၊ မရောက်သေးဘဲလျှင်၊ ဝိသေ
သံ ဝိသေဒ္ဓော၊ ဝိပဿနာကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသည်၊ နယေ့ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်
ရာ၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ဖိတ်ခြင်း အစီအရင်
ဖြင့်၊ ဝိဟာရမာနယေ၊ နေသော၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမသ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်ရာ ဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ်ကို အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်း အား၊ သဒ္ဓေ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗုတိဠ္ဟ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊အဓိဂန္ဓတိ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမာဂါထာ။ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊တဗ္ဗေ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဝိဝိတ္တန္တိ၊ဝိဝိတ္တံဟူသည်ကား။ ဇနဝိဝိတ္တံ၊လူမှခိတ်သော၊သုညံ၊ခိတ်သော၊အရညာဒိ၊တောအစရှိသည်ကို၊အပ္ပနိဿေါသန္တိ၊အပ္ပနိဿေါသံဟူသည်ကား၊ နိသန္ဒံ၊ အာသံမရှိသော၊ သန္ဒသံဃာနုရုတိတံ၊ အသံထိုကိုခြင်းမှကင်းသော၊ဝါဠမိဂနိသေဝိတန္တိ၊ ဝါဠမိဂနိသေဝိတံဟူသည်ကား၊သိဟဗျဃ္ဃာဒိဝါဠမိဂေဟိ၊ခြသေ့ကျားသစ်သားရဲတို့သည်၊စရိတံ၊ကျက်စားလှည့်လည်အပ်သော၊ ဣတိဝါဠမိဂနိသေဝိတံဟူသော ပါဌ်ဖြင့်သည်း၊ဇနဝိဝေကံယေဝ။ လူတို့မှခိတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဒေ၊သတိ၊ပြု၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ပန္တသေနာသနဘာဝဒီပနတော၊အစွန်ဖြစ်သောကျောင်း၏အဖြစ်ကိုပြသောကြောင့်တည်း၊သေနာသနန္တိ၊သေနာသနံဟူသည်ကား။ သယိတုဠ္ဠ၊အိပ်ခြင်းဌာနလည်းကောင်း။ ဝိပဿိတုဠ္ဠ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းဌာနလည်းကောင်း၊ယုတ္တဘာဝေန၊သင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ဇာတ၊ ဤအရာ၌၊သေနာသနန္တိ၊ သေနာသနဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ပဒိုသလ္လာနကာရဏာ၊တောတိ၊ပဒိုသလ္လာနကာရဏာ ဟူသည်ကား။ ပဒိုသလ္လာနနိမိတ္တံ၊ ကိန်းအောင်းခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော၊နှါနာရမ္မဏာတော။အထူးထူးသောအာရုံမှ၊နိဝတ္တေတွာ၊နှစ်ဆစ်ခေါ်၊ကမ္မဋ္ဌာနေယေဝ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းခွဲသာလျှင်၊ စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ပဒိုပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ သမ္ဘဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊အလိုယာနတ္ထံ၊ပြီးစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ဝေ၊ ဤသို့။ဘာဝနာနုရူပံ၊ဘာဝနာအား၊လျော်သော၊သေနာသနံကျောင်းကို၊ နိဋ္ဌိသန္တော၊ ညွှန်ပြသည်ဖြစ်၍။ သေနာသနေ။ ကျောင်းခွဲသင့်သောသံ၊ရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ပြ၍၊ဣဒါနိ၊ယသုအာခါ၌၊စိဝရာဒိသုသက်နှိုးအစရှိသည်တို့၌၊ တံ၊ထိုရောင့်ရဲခြင်းကို၊ဒသေဝုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သက်ဝရဝုဠ္ဠာတိအာဒိ၊ သက်ဝရဝုဠ္ဠာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ။ ပါနှိုအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊သက်ဝရဝုဠ္ဠာတိ၊သက်ဝရဝုဠ္ဠာဟူသည်ကား။ သက်ဝရကစဝရဠ္ဠာနာ၊ တံမြက်ချေးနှင့်ရှိက်စွန့်ရာအရပ်မှ၊ အာဟိတ္ဌာကိ၊အာဟိတ္ဌာဟူသည်ကား၊အာဟရိတ္ဌာ၊ဆောင်၍၊တတောတိ၊ဟတောဟူသည်ကား၊တတော၊ထိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်မှ၊အာဟာတစောဠကွေးလျှောဟိ၊ဆောင်အပ်သောပုဆိုး.ဝိုင်းတို့ဖြင့်၊ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏၊ဣဒံ ဤတတောဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရုဏော၊ကရိုဏ်းအနက်၌၊ နိသဏ္ဌာဝစနံ၊

ပဋ္ဌဝိဝိဘတ်သက်သောဝုဒ္ဓဘည်း၊လုခန့်၊ လုခံဟူသည်ကား၊သုတ္တလုခရေ
ဇလုခါဒိနှာ၊ချည်၏ခေါင်းပါး၊ခြင်းဆိုးရည်၏ခေါင်းပါး၊ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊
လုခံ၊ ခေါင်းပါးသော၊အာဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ မပြေပြစ်သောအသင်းရှိသော၊ဝေရေ
ယျာတိ၊ဝေရေယျဟူသည်ကား၊ နိပါသနာဒိဝသေန၊ဝတ်ခြင်းအစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပရိဟရေယျ၊ဆောင်ရာ၏၊ဇောနှင့်၊ဤလုခံဟူသော
ပါဠိဖြင့်စိဝရသည်ကို၊ သက်နိုးဠ္ဍရောင့်ရဲခြင်းကို၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊နိစ်မနုံက
ရိတ္တာနာတိ၊နိစ်မနုံကရိတ္တာနဟူသည်ကား၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဖိုဝိကာနုံ
အသက်ရှင်ကုန်သောသူဘို့၏၊ဇူဒံ၊ဤစိတ်သည်၊အနှုံ၊ယုတ်၏၊ဇူတိအာ
ဒိကံ၊ဤသို့အစရှိသော၊ သုဂတောဝါဒံ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏အာဇုံးအာမတော
ကို၊အာနုဿရိတ္တာ၊အစဉ်အောက်မေ့၍၊နိဟတမာနဒဠ်၊ပယ်ဖျောက်အင်
ပြီးသောမာနမုခြင်းရှိသော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊သပဒါနန္တိ။သပဒါ
နံဟူသည်ကား၊စာရေသု၊ အိမ်တို့ဌ၊ အာဝဏ္ဏရဟိတံ။ဒုယုတ်အား၊ဖြင့်
ကျိုးပျက်ခြင်းမှကင်းသော၊အနုစာရံ၊အိမ်စဉ်အတိုင်းလှည့်သည်ခြင် ကို၊
ဇူတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊အာဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။တေနဲ၊ထိုကြောင့်၊ကု
လာကုလန္တိ၊ကုလာကုလံဟူ၍၊ အာဟု၊ပိန့်တော်မူ၏၊ကုလေ၊ကုလန္တိ၊ကု
လာကုလံဟူသည်ကား၊ ကုလတော၊အိမ်တခုမှ၊ ကုလံ။ အိမ်တခုသို့၊ကု
လာနုပုဗ္ဗိယာစာရပဋိပါဋိယာ၊အိမ်စဉ်အား၊ဖြင့်၊ဆွဲကိုအာယံ၊ဤသည်ကား၊
အာဇ္ဇော၊အနက်တည်း.ဝိဏ္ဏိကာယာတိ၊ဝိဏ္ဏိကာယဟူသည်ကား၊မိသ
ကာဘိက္ခာယ၊ရောနှောသောဆွမ်းအလို့ငှါ၊ဆုမိနှာ၊ဤဝိဏ္ဏိကာယဟူသော
ပါဠိဖြင့်ဝိဏ္ဏပါတသင်္ခေါသံ၊ဆွမ်းခွံရောင့်ရဲသည်ကို၊ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊ဂုတ္တာ
ဒ္ဓါရောတိ၊ဂုတ္တဒ္ဓါရောဟူသည်ကား။ သုဝိဟိတစက္ခာဒိဒ္ဓါရော၊ကောင်းစွာ
ဝိတ်အပ်သောစက္ခု၊အစရှိသောဒ္ဓါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍။သုသံဝုတောတိ၊သုသံဝု
တောဟူသည်ကား၊ဟာဠဒ္ဒကုဏ္ဍ၊စွာဒိနှင့်၊ လက်လွှတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊
အဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်၊သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊သံဝုတော။ စောင့်ရှောက်လျက်၊
လုခေနဝိစာတိတ္ထေ၊လုခေနဝိစဟူသော၊ဤပါဠိ၌၊ အာပိသဒ္ဒေါ၊ အာပိသဒ္ဒါ
သည်၊သမုစ္စယေ၊ဆည်းခြင်းဟူသော၊အနက်၌၊ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊စသဒ္ဒေါ၊
စသဒ္ဒါသည်၊ ဝိကပ္ပေ၊ အာထုံးကြံခြင်းအနက်၌၊ဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏၊ဥဘာယော
နဝိ၊ နှစ်ပါး စုံဖြင့်လည်း၊ လုခေနဝိ၊ ခေါင်းပါး သည်လည်း ဖြစ်သော၊
ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော၊ သုလဘေန၊ ရလွယ်သော၊
ဇူတရိတရေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌေ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊
သမံ၊ အညီအညွှတ်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ သန္တုနှ၊ ထင်ရှားရှိသဖြင့်၊

ဣသေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ တေနုထိုကြောင့်၊ နာညံ့ပညာရသံဗဟုန္တိ၊ နာညံ့ပညာရသံဗဟုံဟု၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ နာညံ့ပညာရသံဗဟုန္တိ၊ နာညံ့ပညာရသံဗဟုံဟု သည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ယထာလဒ္ဓတော၊ ရတိုင်းသော ဆွမ်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ မရုရာဒိရသံစ၊ အချို အစရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပဏီတဉ္စ၊ မွန်မြတ်သော ဆွမ်း ကိုလည်းကောင်း၊ နပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ၊ နပိဟေယျ၊ မချစ်မြတ်နိုးရာ၊ ဣတိ နာ။ ဤနာညံ့ပညာရသံဗဟုံဟု သောပါဠိဖြင့်။ ဂိလာနပစ္စယေန၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ သင်္ကွာသော နှစ်သက်ခြင်းရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြအာဝ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဟေ သု၊ အာရုသာတို့၌၊ ဝေဝေါရုဏာတ္ထံပန။ တပ်မက်မောခြင်းကိုတားဖြစ်ခြင်း အကျိုးငါးကား။ ကာရဏံ။ အကြောင်းကို။ ဝေဒ္ဓော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရဟေသုအနုဂိဒ္ဓသဏ္ဌာနေနရမတောမနောတိ၊ ရဟေသုအနုဂိဒ္ဓသဏ္ဌာနေ နရမတောမနောဟု၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣန္ဒြိယသံဝရေ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းခြင်းကိုလည်း၊ ပရိပူရေ ဣဿ၊ ဖြည့်သောသူအား။ ဝိဂ္ဂတ္ထစိတ္ထသမာဓာနံ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းတည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့၊ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ သလ္လေခပဋိပတ္တိ၊ ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယဒုအာခါ၌၊ အဝသိဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနံ၊ ကြွင်းသောကထာဝဏ္ဏတို့ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အပ္ပိစ္ဆောစေဝါတိ အာဒိ၊ အပ္ပိစ္ဆောစေဝဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောအင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ အပ္ပိစ္ဆောတိ၊ အပ္ပိစ္ဆောဟူသည်ကား။ အနိစ္ဆော၊ အလိုမရှိ။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ဣစ္ဆာရဟိတော၊ အလိုမဂဏ်း၏၊ တေနုထိုပါဠိဖြင့်၊ စတုဋ္ဌိပစ္စယေသု၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သောပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှာပ္ပဟာနဝိဂ္ဂဟေန၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကို ခွါခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ သန္တုဋ္ဌောဟူသည်ကား။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယထာလာဘသန္တောသေန၊ နာ၊ ရရ၊ သမျှနှင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အကိတ်၊ လွန်လေပြီးသည်ကို၊ နာနု သောစေယျ။ မစိုးရိမ်ရာ၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သည်ကို၊ နပ္ပဋိကင်္ခေယျ။ မတောင့်တရာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယာပေယျ၊ မျှတရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့မျှတသည်ရှိသော်၊ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ ရောင့်ရဲ၏ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊

အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဒဠ္ဌီ၊ မုတ်အပ်၏၊ ၊ပရိဝိတ္ကော တိ၊ပရိဝိတ္ကောဟူသည်ကား၊ဂဟသင်္ကေတ၊အပေါင်းအဘော်ကို၊ပဟာ ယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတ္ကောဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်လျက်၊ ဟိ၊ထိုမှတပါး၊စိတ္တဝိဝေကော၊ စိတ္တဝိဝေကကို၊ပရ ဝေါ၊နောက်၌၊ ဝက္ခတိ၊ဆိုလတ္တံ့၊ဝဲသေးနေရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊ မောနေယျမ္မသမန္နာဂ မေန၊မောနေယျတရား၌ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ မုနိ၊မုနိမည်၏၊အသံသဠော တိ၊အသံသဠောဟူသည်ကား၊ဒဿနာဝဝုသမုလ္လမနဿံဘောဂကာဟ သံသဠဂါနံ၊မြင်ခြင်းကြားခြင်းစကားပြောခြင်းပေါင်းဘော်ခြင်းကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းတို့၏၊အာဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်၊အသံသဠော၊မရောနှော၊ ယထာ ဝုတ္တသံသဂ္ဂရဟိတောဝ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းမှကင်း သည်ဖြစ်၍၊ဥဘယန္တိ၊ဥဘယံဟူသည်ကား၊ဂဟဋ္ဌေဟိစ၊လူတို့နှင့်လည်း ကောင်း၊အနဂါရေဟိစ၊ဂေဟနိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဘယေ ဟိပိ၊နှစ်ပါး၌သောသူတို့နှင့်လည်း၊ အသံသဠော၊မရောနှော၊ ဟိသစ္စံ၊ထို စကားသည်ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ဤဥဘယံဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရဏော၊ ကရိယော၊ အနုကာ၌၊ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ အတ္ထာနံ၊ဒဿ ယေတဿတိ၊အတ္ထာနံ၊ဒဿ၊ယေတဿတိဟူသည်ကား၊ အစဋ္ဌော၊မရိုက် သည်၊အနုဂေါ၊မအသည်၊သမာနော၊ဝိ၊ဖြစ်လျက်လည်း၊ ယထာ၊အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ စဋ္ဌော၊ ရိုက်သည်လည်း၊ မုဂေါ၊ အသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယတိ၊ပြရာ၏၊ဧတေန ဣ၊အတ္ထာနံ၊ဒဿယေတဿဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတနိုယပဟာနံ၊ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ အားဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏၊ ဇလောစမုဂေါ၀ါတိစ၊ ဇလောစမုဂေါ၀ါဟူ၍လည်း၊ ဂါထာသုခဏ္ဍံ၊ဂါ ထာဖွဲ့လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ရဿတ္ထံ၊ရဿ၏အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ် ၏၊စဝါသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါ၀ါသဒ္ဓါသည်၊သမုဒ္ဒယဋ္ဌေ၊ သမုဒ္ဒည်းဒေသ၌ရှိ ၏၊နာတိဝေလံသမ္ဘာသေယျာတိ၊နာတိဝေလံသ ဘာသေယျဟူသည်ကား၊ အတိဝေဠံအတိဂ္ဂန္တုပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်၍၊ နဘာသေယျ၊ စကားမဆိုရာ။ မနုဿာဟိ၊တိုင်ပင်၍ဆိုးလေ့ရှိသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊သပ်မရ၍ရှိတိ၊သပ်ရ ရှိဟူသည်ကား။ သိက္ခာသံဝရဝိနယမူဟောဝါ၊ဝုဟာနံ၊သပ်ကိုလူအပေါင်းခဲ့ လည်းကောင်း၊နသောဥပဝေကိဋ္ဌိတိ၊နသောဥပဝေကိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊

ယထာဝုတ္တပဋိပတ္တိကော၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲပြီးသောအကျင့်ရှိသော၊ သော
ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိမံဝါ၊
အလတ်လည်းဖြစ်သော၊ ဥက္ကဋ္ဌံဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊
အမှတ်မရှိတဆုံတယောက်သောသူကို၊ဝါစာယ။ နှုတ်ဖြင့်၊ နဥပဝဒေယျ၊
ကဲ့ရဲ့မဆိုရာ၊ဥပဿာဝံပိဝဇ္ဇယေတိ၊ ဥပဿာတံပိဝဇ္ဇယ ဟူသည်ကား။
ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဥပဿာတံပရိဟောဇ္ဇနံ။သူတပါး၏အားဥဉ်းဆဲခြင်းကို
ဝဇ္ဇေယျ။ကြဉ်ရာ၏။သံဝုတောပါတိမောက္ခသံဝရ၏ နှာ၊ သံဝုတောပါတိမောက္ခ
သံဝရ ဟူသည်ကား။ပါတိမောက္ခဖြင့်သံဝရသီလ၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၌၊
သံဝုတော၊ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီးလန့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၊ဝိဟိတကာယဝါစော၊ ဝိတ်
အပ်သောကိုယ်နှုတ်ရှိသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။
အာဇီဝေ၊အနုက်တည်း။မဇ္ဈညူစသဒ္ဒေ၊ မဇ္ဈညူစသဒ္ဒေ
နေဟူသည်ကား၊ ပရိယေသနပရိဂ္ဂဟာဏပရိဘောဂ၊ဝိသဒ္ဒေ၊ ရာဖိုး
ခြင်းခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း စွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဘောဇနေသု
ဘောဇဉ်တို့၌ပမာဏညူ၊ အတိုင်းအရည်ကိုသိသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။
သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တသောတိ၊ သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တသဟူသည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့
မနုသိကရောတောနှလုံးသွင်းသော။ မေ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ သမာဟိ
တံ၊တည်ကြည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊တာဒါ။ ထိုအခါ၌
ကာလံ၊အခါကို၊သလ္လက္ခေန္တော။ကောင်းစွာမှတ်လျက်၊သဋ္ဌ။ကောင်းစွာ
ဂဟိတသမာဓိနိမိတ္တော၊ ယူအပ်သောသမာဓိနိမိတ်ရှိသည်၊ အသ၊ဖြစ်
ရာ၏၊သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တောသောတိပိ၊သုဂ္ဂဟိတနိမိတ္တောသောဟူ၍လည်း။
ပါဌော၊ပါဠိအဆို့ရှိ၏၊ ယေဘုယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်ခြင်း၌ အား၊ထုတ်သောသူ
သည်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အာဇီဝေ၊အနုက်တည်း၊စိတ္တသုပ္ပါဒကော
ဝိဒေါတိ၊စိတ္တသုပ္ပါဒကောဝိဒေါဟူသည်ကား။ဝေ၊ဤသို့၊တာဝဝေ
ပွါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ထိန်၊တွန့်တိုသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝေ၊ဤသို့တွန့်တိုသည်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓတံ၊ပျံ့လွင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထိနသမ
တွန့်တိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓတသမ၊ပျံ့လွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော
စိတ္တသ စိတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိကာရဏော၊ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းခဲ့၊ ကုသလော
လိမ္ဘာသည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ်ဆိုစကားသည်မှန်၏၊ထိနေ၊တွန့်တို
သော၊စိတ္တော၊စိတ်၌၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာ၊ သညာ၊သညာ၊ ဝေဒနာ
ဝိရိယ သမ္ပယောဂ်ဝိတ်သမ္ပယောဂ်ကို၊ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်ကုန်၏၊

ဥဒ္ဒေတားမျှော်လင့်သောစိတ်ဖြင့်၊ ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသမ္ဘောဇာတိ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇင်သမာဓိသမ္ဘောဇင်ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇင်တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်၏။ သတိသမ္ဘောဇင်ကိုပန်၊ သတိသမ္ဘောဇင် ကိုကား၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနအာသုံးရုံတို့ဖြင့်မှီ၍ တဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေနဝိုက်ကြောင့်ဘဝ ဝါ၊ ခြေတော်ရွာတုရားသည်၊ တိကျွဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယထိုသမယေ၊အကြင်အခါ ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊လိုနံ၊တွန့်တိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဘိုသမယေ၊သို့ အခါဖြင့်၊ဝေဒိစယသမ္ဘောဇင်သာ၊ ဝေဒိစယသမ္ဘောဇင်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွါးခြင်း၌၊ဣတိအာဒိ'၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သမဝဏ်အနုယုဇ္ဇယျာတိ၊သမဝဏ်အနုယုဇ္ဇယျဟူသည်ကား၊ သမထဘာ ဝနံ၊သမထဘာဝနာကို၊ ဘာဝေယျ၊ပွါးရာ၏။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ သမာဓိ'၊သမာဓိကို၊ဥပ္ပါဒေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏။ ဥပ္ပန္နဉ္စ၊ဖြစ်ပြီးသော သမာဓိ ကိုသည်း၊ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ဝသိဘာဝပ္ပတ္တိ၊ဝသီဘော်ဖို့ရောက် ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ဝဇေယျ။ဟောယျ။ပွါးရာ ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေဝ၊အနုက်တည်း၊ ကာလေနစရိပဿ နဿ်ဖြင့်၊ကာလေနစရိပဿနံဟူသည်ကား၊ယထာလဒ္ဓံ၊ရမြဲတိုင်းသော၊သမာ ဓိ'၊သမာဓိကို၊ နိကန္တိယာ၊တွယ်တာခြင်း၏၊ အပရိယာဒါနေန၊မကုန်ခြင်း ကြောင့်၊ဟာနဘာဂီယံဝါ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏အတွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဌိတိ ဘာဂီယံဝါ။ဘည်ခြင်း၏အတွက်ကိုလည်းကောင်း၊အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊နိဗ္ဗေဓ ဘာဂီယံဝ၊ငြီးငွေ့ခြင်းအတွက်ကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ကာလေန၊လျှောက် ပတ်သောအခါ၌၊စိပဿနဉ္စ၊စိပဿနာကိုလည်း၊အနုယုဇ္ဇေယျ၊အားထုတ် ရာ၏၊အယဝါ၊တနည်းကား၊ကာလေနစရိပဿနဿ၊ ကာလေနစရိပဿနံ ဟူသည်ကား၊သမထံ၊သမထကို၊အနုယုဇ္ဇန္တော၊အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊တဿ၊ ထိုသမထ၏၊ထိုရဟန္တာကာလေ၊ မြဲမြံစွာဖြစ်သောအခါ၌၊ သင်္ခါရဝိပဿနာ၊တွန့်တိုခြင်းသို့၊ အာနာပဇ္ဇိတွာ၊မရောက်မူ၍၊ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမ နာယ၊အာရိယမဂ်ကိုရခြင်းငှါ၊ပိပဿနံ၊ပိပဿနာကို၊အနုယုဇ္ဇေယျ၊အား ထုတ်ရာ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ ပေါတော်မူသနည်းဟူမူ ကား၊အဝေါ။ တနည်းကား၊ သမာဓိလာဘေနဝါ၊ သမာဓိကိုရသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိဝိတ္တ သယနေနဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာဖြင့် ထည်း ကောင်း၊အာသဝက္ခယံ၊အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ အပ္ပတ္တော၊မရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊သည်။ ဝိသာသံ၊ ပိပဿနာကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းသို့၊ အာပါ၊နိ၊ ရောက်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ပေါတော်မူ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယ

သာဘစ္စသမ္ပန္နောတိအာဒိ။ ဝိရိယသာတစ္စ သမ္ပန္နော ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သတတဘာဝေါ။ မြဲသည်၏အဖြစ်သည်၊သောတစ်ဖို၊ သာတစ္စမည်၏။ တေနုဏ်ထိုမြဲသောအဖြစ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ သတတပဝတ္တံ၊အမြဲဖြစ်သော၊ဝိရိယော။အားထုတ်ခြင်းတည်း။နိစ္စံ၊အမြဲ။ ပဋ္ဌဟိတဝိရိယော၊ကျိပင့်အပ်သော လုံ့လရှိသောဝုဋ္ဌိလ်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယုတ္တယောဂေါသဒါသိယာတိ၊ ယုတ္တယောဂေါသဒ္ဒါသိယာဟု သည်ကား။သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဘာဝနာယုတ္တော၊ဘာဝနာ၌အမြဲယှဉ်သည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဒုက္ခသန္တိန်၊ဒုက္ခသန္တိဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဒုက္ခသေ။ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊အန္တိပရိယောသာနံ၊အဆုံးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊အပဘဲ့၊မရောက်မူ၍၊ဝိသာသံ၊စွန့်လွှတ်ခြင်းသို့၊နယျောဂဆ္ဆယျာ၊မရောက်ရာ၊ပရိသုဒ္ဓသိလော၊စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ ဗျာနလာတိ၊ဗျာန်ကိုရသော၊အတိညာလာဘီ၊ အတိညာဉ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ မဂ္ဂကံ၊ အဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍ ဌိတောတိဝါ၊တည်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝိသေဋ္ဌော၊စွန့်လွှတ်သည်၊ နာဒေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဇေတဝိဟာရေမာနသာတိ၊ဇေတဝိဟာရေမာနသဟူသည်ကား။ ဇေတ၊ဤသို့၊ဝိဝိတ္တသေနာသနာ သေဝနာဒိဝိဓိနာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ဖြိုဝဲခြင်းအစရှိသော အစိအရင်ဖြင့်၊ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယုတ္တယောဂတာပရိယောသာနေန၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၏အကြစ်အဆုံးရှိသော၊ ဝိဝိနာ၊အစိအရင်ဖြင့်၊ ဝိဟာရေ့ဿသေ၊နေသော၊ သဒ္ဓိကာမသာတိ၊ သဒ္ဓိကာမသဟူသည်ကား။ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဥာဏ်အမြင်စင်ကြယ်သော၊ အစ္ဆန္ဒဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ကောင်း၊အရဟတ္တံ၊အရဟာတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ဣဒ္ဓိဆန်သော၊အလိုရှိသော၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ဘယသော၊ဘေးကို၊ဩကဿနေန၊ရှုသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ကာမာသဝါဒယော၊ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝါ တရားတို့သည်၊ ခိယန္တိ၊ကုန်ကုန်၏။ခယံ။ကုန်ခြင်းသို့၊အဘာ ဝတ္ထုံ၊ဖျက်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။တေသံ၊ထိုကာမာသဝအစရှိကုန်သောအာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယဂမနေနေ ဝ၊ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပါဒိသေသအနုပါဒိ၊သေသပဘေဒံ၊ ဥပါဒိသေသအနုပါဒိသေသအပြားရှိသော၊ ဒုဝိဓမ္ဘိ၊နှစ်

ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့။ အဓိဂ္ဂတိပါပုဏာ တိ၊ရောက်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ထေရော၊ဥပ၊သေနမထေရ်သည်၊ တဿတိက္ခု နော၊ထိုရဟန်း၊အား၊သြဝါဒနာပဒေသေန၊ အဆုံး၊အမကိုညွှန်ကြား၊သဖြင့်၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊တထာ၊ထိုအတူ၊ပဋိပန္နာ၊ဝတ်၊ကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ကြွား၊ပြလျက်၊အညံ့၊အရဟတ္တမဂ်လိုက်ကို၊ဗျာကာသိ၊ကြား၏။ ၊ဥပ သေနတ္တေရ ဂါထာဝတ္ထုနှာ၊ ဥပသေနမထေရ်၏ ဂါထာအာဘွတ်သည်၊နိဗ္ဗာ တာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၀-ဒသကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၂၄၀-အပရဂေါတမတ္တေရဂါထာ၊

ဝိဇာနေယျသက်အတ္ထန္တိ အာဒိဂ၊ဝိဇာနေယျသက်အတ္ထံ ဤသို့အစရှိ သောဂါထာတို့သည်၊အာယာသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊ အပရဂေါတမသား၊ အပရ၊ဂေါတမမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ အယဉ္စိ၊ဤအပရဂေါတမမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇာတ္ကသာ၊ရှေး၊ရှေး၊သော ဘုရား၊ရှင်တို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်း၊ခြင်း၊ရှိသည် ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်း၊ခြင်း၏ အား၊ကြီး၊သော၊အကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတ္တွာ၊ ဆည်း၊ပူး၍၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား.၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်တော်မူသည့်မှ၊ ပုရေတရေမေ၊ ရှေး၌ဦး၊စွာသာလျှင်၊သာဝတ္ထိယံ။ သာ ဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥဒ္ဒိစ္စ၊ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ဥဒ္ဒိစ္စ၊ပုဏ္ဏား၊မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊တိဏ္ဍံ၊ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ တို့၏၊ပါရဂူ၊ အာဆုံးသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါဒမဂ္ဂံ၊ ဝါဒ၏ အကြောင်းကို၊ ဥဂ္ဂဟိတ္တွာ၊သင်ယူ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝါဒဿ၊ဝါဒ၏၊ ဥပရိ၊ အဆက်၌၊ဥတ္တရိံ၊ အလွန်ကို၊ဝဒန်း၊ ဆိုတတ်သောသူကို၊ အလ ဘန္တော၊မရသည်ဖြစ်၍၊တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုသူဘို့နှင့်၊ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ ခြင်း၊ခုံမှုက်ရန်စကား၊ကို။အနုယုဇ္ဇော၊ အား၊ထုတ်လျက်၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ အထ၊ထို အခါ၌၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောကေ လောကဒ္ဓိ၊ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကော၊ လည်စေအာ ပ်သောမြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ ယသာဒိ ကေ၊ယသအစရှိကုန်သော၊ဝေနေယ္ယေ၊ ဆုံးမထိုက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့

ကိုးဝိုးနှတ္တွားဆုံးမ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ အာဘိ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်းလျှောက်ထားခြင်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သို့ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား သခင်၏၊ ဓေတဝနပဋိဂ္ဂဟာ ဟောကား၊ ဓေတဝန်ကျောင်းတော်ကိုအလှူခံရာ၌၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဒေါ၊ ရှေးဆပ်သောသဒ္ဒါ တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုရံ၊မြတ်စွာ ဘုရားသို့ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ကပ်၍၊ဝမ်းတရာ တော်ကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာ၍၊ ပဗ္ဗဇ်ဖူး၍ရှင်အာဖြစ်ကို၊ ယာစိ၊တောင်း၏၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အညတရံ၊တပါးသော၊ဝိဏ္ဏာစာရိကာဘိက္ခုံ၊ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ဆောင်သောရဟန်း ကို၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မူ၏၊ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အာဘယ်သို့စေတော် မူသနည်း၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ ဣမံ၊ဤသူကို၊ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ရှင်ပြုလော၊ ဣတိ၊ဤ သို့၊အာဏာပေသိ၊စေတော်မူ၏၊ သော၊ထိုပုဏ္ဏား၊သည်၊ တနေ့ထိုဝိဏ္ဏာ ပါတ်ရတင်ဆောင်သောရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိယမာနော၊ ရှင်ပြုစေပ်သည်ရှိ သော်၊ ရုရုဠေယော၀၊ သင်ရုန်း၏အာဆုံးဌိသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိတ္တာ၊ရောက်၍၊ကောသလဇနပဒံ၊ ကောသလတိုင်းဧနပုဒ် သို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊တဿ၊ ထိုကောသလတိုင်းဧနပုဒ်၌၊စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ဝ သိတ္တာ၊နေ၍၊ပုနာ၊တဖန်၊သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပစ္စာဂမိ၊ပြန်လာ၏၊ ဝမ်း၊ထိုအာပဒေ ဂေါတမမထေရံကို၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥာတကာ၊ အာဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာ လတို့သည်၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်ကုန်၍၊ပယိရုပါသိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်ကုန် ၍၊နိသိန္နာ၊ထိုင်ကုန်လျက်၊ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ဤလောကဌာ၌၊သံသာရေ၊သံ ရာဌာ၌၊သုဒ္ဓိ၀ါဒါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို အယူရှိကုန်သော၊ ဗဟုသမဏဗြာဟ္မ ဏာ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ထို ရဟန်းပုဏ္ဏား၊တို့တွင်၊ကတမေသံ၊ခေါ်၊အာဘယ်သူတို့၏လျှင်၊ဝါဒေါ၊အယူ သည်၊နိယျာနိကော၊ဝန့်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်သနည်း၊ကံ၀ါ၊အာဘယ်၀ါ ဒကိုလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ကျင့်သည်ရှိသော်၊ သံသာရေ၊တာ၊ သံသရေမှ၊ သုဒ္ဓတိ၊စင်ကြယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ ံ၊သု၊မေးကုန်၏၊ ထေရေ၊အာ ပဒေ ဂေါတမမထေရ်သည်၊တော်၊ထိုပုဏ္ဏား၊တို့အား၊တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်း ကို၊ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ပုရိသော၊အသိပညာပြည့်စုံစွာ သောယောကျ်ား၊သည်၊ သက်အတ္တံ၊မိမိအကျိုးကို၊ ဝိစာနေယျ၊ ဟုတ်မှန် သောအတိုင်းဆင်ခြင်၍သိရာ၏၊ဝိစာရေန္တော၊ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ပါ ဝစနံ၊ဘုရားဟောတော်မူအပ်သော ဝိဇူကတ်သုံးပုံဟူဆိုအပ်သောစကား

ကို၊ အဝလောကေယျာထ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ သာမည်၊ရေ
ဟန်းရှိအဖြစ်သို့၊အစ္ဆူပဂတသဟ၊ကပ်သောအမျိုးသား၊အား၊ကြွေ၊ဤသာ
သနာတော်၌၊ပဋ္ဌမိတဘာဝေ၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊ယံကမ္မံ၊အကြင်အမှုသည်၊
ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်၊အသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ထိုသင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ အဝလောကေယျာထ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်
ခြင်ရာ၏၊ ဇုဝ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ကလျာဏံ၊ကောင်းသော၊ ဝိတ္ထာ၊
အဆွေ ခင်ပွန်းလည်း၊ကောင်း၊ သိဂ္ဂါဝိဝုလသမာဒါနံ၊ ပြန့်ပြောသော
သိက္ခာဝုန်ကို ဆောက်တည်ခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ ဂဠုနံ၊ အလေးအဖြတ်ပြု
အပ်ကုန်သော၊ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ ယာဝဒုသုသသာ၊အကြင် အဆုံးအမကိုနာ
ခြင်း၌အလိုရှိခြင်းလုပ်ကျွေးခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဧတံ၊ဤကလျာဏဝိတ္ထကို
ဒ္ဝိဝဲခြင်းစသည်သာည်း၊သမဏာသု၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊လျောက်ပတ်၏၊
ဇုဒ္ဓေသု၊ အာရုဟံအစဂ္ဂိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်ရုံသော ဘုရား၌ဂုဏ်တို့၌၊
သဂါရဝတာ၊ ရိုသေသည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း လည်း၊ကောင်း၊
ဝေမ္ဘဝေ၊ရိယာ၊ဖွဲ့၌၊ ယထာဘူတံ။ ဟုတ်ဖွယ်သောအတိုင်း၊ အပစိတိ၊ပူ
ဇော်ခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ သံဃေ၊အရိယာသံဃာ၌၊စိတ္တိကာရော၊ရှိသော
ဖြတ်နိုး၊ခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဧတေ၊ဤမုတနာသုံ၊ပါး၌၌ အရိုအသေအလေး
အဖြတ်ပြု၊ခြင်းသည်၊သမဏာသု၊ရဟန်းအား။ပတိရူပံ၊လျောက်ပတ်၏၊ ၊
အာစာရဂေါစရေ၊ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မလွန်ကျူး၊ခြင်းဟူ၍ကိုယ်သော အာစာ
ရဆွမ်းအလို့ငှါသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ ဆွမ်းခံသွား၊ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ဂေါစရနှင်း၊ယူကြောစ၊ယှဉ်ခြင်းလည်း၊ကောင်း၊သောဓိတော
ဝင်ကြွယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရဝေ၊ယော၊ပညာရှိတို့သည်မကဲ့ရဲ့အပ်
သော၊အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေး၊ခြင်း လည်း၊ကောင်း၊ စိတ္တသ၊ စိတ်ကို၊
သဏ္ဌာပနံ၊ရှုပါ၍ရုံစသည်တို့၌ လေ့လာစသည်တို့ကိုမဖြစ်စေသောအား
ဖြင့်ကောင်းစွာထား၊ခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဧတေ၊ ဤအာစာရဂေါစရသမ္ပတ္တိစ
သည်သည်၊ သမဏာသု၊ရဟန်းအား၊ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ၊စော
ဒိတ္ကံ၀၊ကျင့်သည်ကိုပြု၍ ပြည့်ရုံစေအပ်သော သိလလည်း၊ကောင်း၊ဝါ
ဒိတ္ကံ၀၊ကြည်ခြင်းမပြုခြင်းဖြင့် ပြည့်စေအပ်သောသိလ လည်း၊ကောင်း၊
ပသာဒနိယံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဣရိယာပထိယံ၊ဣရိ
ယာပုထ်ကိုမှီသောခေါင်အခြင်ပညာကိုလည်း၊ကောင်း၊အဓိစိတ္တေ၊သမ
ထဝိပဿနာစသည်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၌၊ အာယောဂေါ၊ ခေမန်တလဲလ
ပွါ၊စေခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဧတေ၊ဤစာရိတ္တအစဂ္ဂိသည်သည်၊သမဏာသု၊

ရဟန်းအားပတိရူပ်လျောက်ပတ်၏။ ။အရည်ကာနိုးတောင်ဖြစ်ကုန်တ သော၊ပန္နာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ လူတို့၏ကြွေးကြော်သံမှ ကင်းကုန်ထသော၊ သေနာသနာနိ၊ကျောင်းတို့ ကို၊ မုနိနာ၊ရဟန်းသည်၊ဘဝိတဗ္ဗာနိ၊ဖြိုဝဲအပ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော တောကျောင်းသည်၊ သမဏာသု၊ရဟန်း အား၊ပတိရူပ်၊ လျောက်ပတ်၏။ ။သိလဋ္ဌ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သိလလည်း ကောင်း၊ဗဟုသုတ၊ သစ္စဋ္ဌ၊မျှားသောအကြားအမြင်ရှိသော သူ၏အကြစ်လည်း ကောင်း၊ဝမ္ဘာနုံ၊ရုပ်နာမ်တရား၊တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊မတောက်မပြန်၊ ပဝိစ ယောစ၊ရုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သစ္ဆာနုံ၊သစ္စာလေးပါး၊တရား တို့ကို၊အာဘိသမယောစ၊ အာဘိဣာဘိသမယ၊အစရှိသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတေ၊ ဤသိလဗဟုသုတ အစရှိ သည်သည်၊သမဏာသု၊ရဟန်းအား၊ပတိရူပ်၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ။ အနိစ္စန္တိစ၊ သင္ခေသခ်ါရာအနိစ္စာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တသညဉ္စ၊ သင္ခေဓမ္မာအနတ္တာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သောသညာကိုလည်းကောင်း၊အသုဘ သညဉ္စ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကား မတင့်တယ်ဟု ဖြစ်သော သညာကို လည်း ကောင်း၊လောကဓိစ၊ တောဘုဓိဂ သခ်ါရုလောကဒ္ဓလည်း၊ အနဘိရတိ၊ အပြစ်ကိုရှုခြင်းဝန်မပြီး၌ ခြင်းကိုရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သောမြေလျော်သွယ် မရှိဟူသောအမှတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေယျ၊ဖြစ်ပွါးစေရာ၏၊ ဧတေ၊ဤ သို့အနိစ္စအစရှိသည်အစွမ်းဖြင့် ပွါးစေခြင်းစသည်သည်၊ သမဏာသု၊ရ ☰ ဟန်းအား၊ပတိရူပ်၊လျောက်ပတ်၏၊ဗောဇ္ဈင်စ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်စသော ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဓမ္မဋ္ဌိပွါဒါနိစ၊ဆန္ဒဋ္ဌိပွါဒါနိစ၊သော ဓမ္မဋ္ဌိပါဒ်တို့ကိုဂုဏ်း၊ဓမ္မဋ္ဌိယာနိစ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဓမ္မခြေတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ဗလာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယံ၊ဖြတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ပါ၊မဂ်ကို လည်းကောင်း၊တာဝေယျ၊ပွါးစေရာ၏၊ဧတေ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးစေခြင်းအ စရှိသည်သည်၊သမဏာသု၊ရဟန်းအား၊ပတိရူပ်၊လျောက်ပတ်၏။ ။မုနိ။ ရဟန်းသည်၊တဏှံ၊ကာမတဏှာစသောအပြုံးရှိသော အလုံးရုံသော်တ ဏှာကို၊ပဇဟေယျ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏၊ သမူလကေ၊ ကာမရာဂ သညာအစရှိသောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊အာသဝေ၊ ဂ၊ဘဝသ ဝ စသောအာသဝေါတရား၊တို့ကို၊ပဒါလေယျ၊ဖေါက်ခွဲရာ၏၊ဝိပ္ပမုတ္တော၊ခပ် သိမ်းသောကိလေသာတို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်အလုံးရုံသော၊ဥပဓိမ္ဂလွတ်

သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေယျနေရာ၏၊ တော်၊ ဤတရားကို ပယ်ခြင်း အစရှိသည်
သည်၊ သမဏာသုဒ္ဓတရားနှင့်အားပြတ်ရုပ်၊ လျှောက်ပတ်၏၊ ဖွဲ့တိုင်ဖွဲ့မာဂါထာ
ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ။

ဘယ်သူ။ ထိုဂါထာတို့ကို၊ ဝိဇာနေယျသက်အတ္ထဆိုး၊ ဝိဇာနေယျသက်အတ္ထံ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဇာနုံ၊ ကာ၊ သိခြင်း ဌါနဟူ၏ ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောဂျီး
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော
အားဖြင့်၊ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်၍၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဝိစာရေ၊ ဆင်ခြင်
ဆင်ခြင်သိပြီး၍ သည်း၊ ပါဝစနံ၊ ဘုရားဟောတော်မူ အပ်သော ဝိဒူဂတ်သုံး
ပုံဟူ ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို၊ အ ၊ လောကေယျာထ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်
ကုန်ရာ၏၊ ဇာ ၊ လောကေ၊ ဤ ၊ လောကဠ။ ပုထုသမဏာ ပြုဟ္မဏောတိ၊ များစွာ
ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေနစ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ပဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ပါဝစနံ၊ ဝိဒူဂတ်သုံးပုံဟူ ဆိုအပ်
သော၊ သမဏယာ၊ အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိဒူဂတ်သုံးပုံဟူ သော
အယူ၌၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှတွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ ဩ ၊ လောကေယျ၊ ကြည့်ရှုခြင်း၏၊ ပညာစက္ခု
နှင့်၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ပသေယျ၊ ရှုရာ၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထုစကားသည်မှန်၏၊ နှ
နှာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော၊ ဇာ မသကောပြုဟ္မဏာ၊
ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အနိဗ္ဗေ၊ မမြဲသည်၌၊ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍၊ အနုတ္တနိ၊
အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သည်၌၊ အတ္တာတိ၊ အစိုး၏ အလိုသို့လိုက်၏ဟူ
၍၊ အ သုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုထည်း၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂေါတိ၊ စင်
ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟူ၍၊ ဝိန္ဓာဘိနိဝေသိနော၊ မှားသောနှလုံးသွင်း
ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝစီသုဒ္ဓိဝါဒါ၊ နှုတ်ဖြင့်စင်
ကြယ်၏ဟု အယူရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နော သံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဝါ
ဒေါ၊ အယူသည်၊ အနိယျာနိကော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်၊
သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါပန၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်
သန်တိ၊ ငြိမ်းအေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သယမ္ဘူ ဉာဏေန၊ ကိုယ်တိုင်သိတော်မူ
သော ဉာဏ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အ ဇ္ဈညာယ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
တော်မူ၍၊ ပဝေဒေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာသ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ နိယျာနိကော၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်

မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာနှံ့၊ မြတ်သော၊ သာသနံ၊ အာဆုံးအမတော်ကို၊ ဩလောကေယျ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယံစေတ္ထအသပတိ ရူပံသာမညံ့အဋ္ဌပဝတ္တသာတိ၊ ယံစေတ္ထအာသာပတိ ရူပ် သာမညံ့အဋ္ဌ ပဝတ္တသဟ္ဟသည်ကား၊ သာမညံ့သမဏာဘာဝံပဋ္ဌံ့ရေဟန်း၏အဖြစ်သို့ ဥပဝတ္တသကပ်သော၊ ကုလဝုတ္ထသ၊ အမျိုးသား၊ အား၊ ယင်ကမ္ပံ့အကြင် အမှုသည်၊ ထွေသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဋ္ဌဓိတဘာဝေ ဝါ၊ ရေဟန်း အဖြစ်၌လည်း၊ ပတိရူပ်သာရုပ်၊ လျောက်ပတ်သည်၊ အာသသိယ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟတ္ထိ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမှုကိုလည်း၊ အဝ၊ လောကေယျ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အမှုသည်၊ ကိံ ပန၊ အာဘယံ နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြေး အုံ့ပါ၏ဟု ဣတိ ဣတိ ဣတ်ကိုဆိုလိုသည်။ ဣတ်ကိုဆိုပြီး၊ အာဟ၊ ပါ၏တော်မူ၏၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကလျာဏပါပ်ကို၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုပြု ခြင်းသည်၊ ဖိုဝဲခြင်းသည်၊ သမဏာသ၊ ရေဟန်း အား၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောနေ၊ ယောနောခြင်း တည်း၊ ဣတ ရေသုပိ၊ ဤ၄တပါး သောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဧသနယော၊ ဤနည်း ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၄တ်အပ်၏၊ ပါသစ္ဆံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကလျာဏပါပ်ကို၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ နိဿာယ၊ အာမှီပြု၍၊ ဒေဝသိလံ၊ ဒေဝ သိုလ်ကို၊ ပဝေဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါး၏၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရွက်၏၊ သိက္ခာပိ ဝုလသမာဒါနန္တိ၊ သိက္ခာပိဝုလသမာဒါနံဟု သည်ကား၊ ပိဝုလသိက္ခာသ မာဒါနံ၊ ကြွန်းကြီးသောသိက္ခာဝုန်ကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ မဟတိယာ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနာ ဟာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ။ အာဒိသိလသိက္ခာ အာနုဘာဝံ၊ အာဒိသိလသိက္ခာကို အမှန်လဲလဲ အား ထုတ်ခြင်းသည်၊ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုသုသာ စဝ ရူနန္တိ၊ သုသုသာ စဝ ရူနံဟု သည်ကား၊ ဝ ရူနံ၊ အလေးအမြတ် ပြုခင်ကုန်သော၊ အာစရိ ယုပဇ္ဈာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်းပွန်းတို့၏၊ ဩဝါဒသ၊ အာဆုံးအမကို၊ သောတုကမ္မတာ၊ နာ ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဧတေ နာ၊ ဧတံဟု သည်ကား၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝနာဒိ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းအစရှိသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓေသုသဝါရေ ဝတာတိ

ဗုဒ္ဓေသုသဂါရဝတာဟူသည်ကား၊သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတရား ကိုသိတော်မူကုန်သောဘုရားတို့၌၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား တို့ကိုမသောက်မပြန် ကိုယ်တော်ထိုင် သိတော်မူသောဘုရား။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရား။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါရဝ ယောဂေါ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ဂရုစိတ္တိကာရော၊ အရိုအသေ အားလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဓမ္မေအပရိတိယထာဘူတန္တိ၊ ဓမ္မေအပရိတိ ယထာဘူတံ ဟူသည်ကား။ အရိယဓမ္မေ။ အရိယာတရားခို၊ယာထာဝ တောဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊အာပစာယနံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊အာဒရေန။ ရိုသေသဖြင့်အတိပူဇနံ၊ပူဇော်ခြင်းသည်၊သပေယ်တိ၊သပေယ်ဟူသည်ကား။ အရိယသပေယ်၊အရိယာသယံခို၊စိတ္တိကာရောတိ၊ စိတ္တိကာရောဟူသည် ကား၊သက္ကာရော၊ရိုသေခြင်း၊သမ္မာနနံ၊ဖြတ်နိုးခြင်း၊တောန္တိ၊တော်ဟူသည် ကား။ ရတနတ္တယဂရုကရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ အာစာရဂေါစရေ ယုတ္တောတိ၊ အာစာရဂေါစရေ ယုတ္တောဟူသည်ကား။ ကာယိကဝါစာသိကစိတ္တိကမနသာ်ါတံ၊ ကိုယ် ဖြင့်လွန်ကျူး ခြင်း နှုတ်ဖြင့်လွန်ကျူးခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ အနာစာရံ၊ မကျင့်အပ်သည့်ကိုလည်းကောင်း၊ပိဏ္ဍပါတာဒိနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ အယုတ္တဋ္ဌာနဘူတံ၊မ သင့်သောအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝေသိယာဒိအဃေါစရဋ္ဌာ၊ ပြည်တန်ဆာမ အစရှိသောအဝေါစရ ခြေကပ်ပါ၊ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ကာယိကဝါစာသိကအာစိတ္တိကမသာ်ါတောနှ၊ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်သောမလွန် ကျူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊အာစာရေနစ၊အကျင့်အာစာရနှင့်လည်းကောင်း ပိဏ္ဍပါတာဒိနံ၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဥပသင်္ကမိ တုံ၊ကပ်ခြင်းငှါ၊ယုတ္တဋ္ဌာနဘူတောနှ၊ သင့်သောနေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဂေါ စရေနစ၊ကျက်စားအပ်သော အရပ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ယုတ္တော၊ယှဉ်၏၊ သမ္ဗန္ဓော၊ပြည့်စုံ၏၊သမ္ဗန္ဓအာစာရဂေါစရော၊ ပြည့်စုံသောအာစာရဂေါစ ရဂို၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊အာဇီဝေါသော ဓိတောတိ၊အာဇီဝေါသောဓိတောဟူသည်ကား။ ဝေဠုဒါနာဒိဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊ ဝါပေးခြင်း အစရှိသော ဘုရားစကားဆုပ်တော်မူအပ်သော၊ အာနေသနံ၊ မမှီအပ်သောရှာဖွေခြင်းကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊အနဝဇ္ဇပ္ပါဒေ၊အပြစ်မရှိဖြစ် ကုန်သော၊ပစ္စယေ၊ပစ္စည်းတို့ကို၊သေဝန္တော်သား၊ဖြစ်ပဲသောသူအား၊အာဇီဝေါ၊ အာသကိ၊မွေးခြင်းကို၊သောဓိ၊တော၊ စင်ကြယ်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်

၏၊သုဝိသုဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဓိ တဏ္ဍာဝေ၊ စင်ကြယ် စေအာပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊အာဂါရယော၊မကဲ့ရဲ့အာပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏ စိတ္တသ စသဏ္ဌာပနန္တိ၊ စိတ္တသစသဏ္ဌာပနံ ဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒိနွါ၎င်းတို့၊ စက္ခု အစရှိသောနွါ၎င်းတို့ဖြင့်၊ ရူပါဒိအာရုံမြင်ကောသူ၊ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံ တို့၌။ အာဘိဏ္ဍာဒေယော။ လောဘအစရှိသည်တို့သည်၊ နုပဝတ္တန္တိ ယထာ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဝေဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ဒိဋ္ဌေ၊ဖြင်ရာ၌၊ဒိဋ္ဌမတ္တာဒိဝ သေန။ ဖြင်ကာမျှအစရှိသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တသ။စိတ်ကို၊ သမဋ္ဌပနံ၊အညို အမျှသားခြင်းတည်း၊တောန္တိ၊တော်ဟူသည်ကား။အာစာရဂေါစရသေမတ္တံ အာစာရဂေါစရ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ဣန္ဒြိယသုဟုတ္တေတို့နှင့်၊ ဂုတ္တဒွါရတာ၊လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊တော်၊ ဤအာစာရဂေါစရ၏ပြည့် စုံခြင်း အသက်မွေးခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်း ဣန္ဒြိယတို့၌လုံခြုံသော တံခါးရှိ သည်၏အဖြစ်သည်၊စာရိတ္တန္တိ၊ စာရိတ္တံဟူသည်ကား၊ စရိတ္တာ၊ကျင့်၍ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပရိပူရေတာ ဗဟုသိလံ ပြည့်အပ်သောသီလတည်း။ဝါရိတ္တန္တိ၊ဝါ ရိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိရတိယာ၊ကြဉ်ခြင်းဖြင့်၊ အကရဏေန၊မပြုခြင်းဖြင့်။ ပရိပူရေတာ ဗဟုံ၊ပြည့်အပ်သောသီလတည်း။ ဣရိယာပထိယံပသာဒနိယန္တိ၊ ဣရိယာပထိယံပသာဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ပသာ ဒါဝဟံ၊ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊အာကပ္ပသမ္ပတ္တိနိမိတ္တံ၊အသွင် အပြင်ပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣရိယာပထနိသိတသမ္ပဇညံ၊ ဣရိယာဝုတ်ကိုမှီးသောအသိဉာဏ်အခြင်းပညာကို၊ အဓိစိတ္တေစအာယောဂေါ ကိ၊အဓိစိတ္တေစအာယောဂေါ ဟူသည်ကား၊ သမထပိပဿနာဒီသု.သမ ထပိပဿနာအစရှိသည်တို့၌၊ အနုယောဂေါဘာဝနာ၊ ဒေဝန်တလဲလပွါး ခြင်းသည်၊အာရညကာနိတိ၊ အာရညကာနိဟူသည်ကား၊ အရညေ၊တော ၌၊ပရိယာပန္နာနိ၊ အကျယ်းဝင်ကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်ကုန် သော၊သိုလန္တိ၊ သိုလံဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တည်း။ဟိ၊အထူးကိုဆိုဦးအုံ၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊သီလံ၊သီလကို၊ဘိန္ဒိတ္တာ ဗျက်၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအာပ်၏၊ဣဒ၊၍အရာ၌၊အာဘိန္ဒိတ္တာ၊မဗျက်မူ၍၊ ဝဒတိ၊ဆို ၏၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗဟုဿုတာဘာ၊ဝေါ၊ယော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသော အဖြစ်သည်သေးလျှင်၊ ဘာဝနာနုယောဂသ၊ဘာ ဝနာကိုအဖန်တလဲလဲအားထုတ်သောသူ၏ လိုအား၊ဗဟုပကာရော၊ များ

သောကျေးဇူးရှိ၏၊ ဗောဓိညာဏ်ကောသလ္လအနုတ္တရေါ ဘိဝါဝအဓိစိတ္တယုတ္တာ ဒိသု။ ဗောဓိညာဏ်၌ လိမ္မာခြင်း လောကုတ္တရာပိတိ၏အကြောင်း အဓိစိတ္တနှင့်ယှဉ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိစယ ဗဟုလ ဿ၊ ရုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း မျှားသော ဝုဋ္ဌိလ်အား။ သမထ ဝိပဿနာ နှီးယောဂေါ၊ သမထ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်းသည်၊ သမ္ဘဇ္ဈတိ၊ ဖြည့်ရုံ၏၊ ဓမ္မာနံ ပရိစယော ယထာဘူတန္တိ၊ ဓမ္မာနံ ပရိစယော ယထာဘူတံ ဟူသည်ကား။ ရူပါရူပ ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်နာမ် တရားတို့ကို၊ အဝိပရီတ သလက္ခဏာ ဘာ၊ မဘောက်မပြန် သောဝိဒိလက္ခဏာ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာမညလက္ခဏာ ဘော၊ သာမညလက္ခဏာ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရိဝိမံသာ၊ ရုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း တည်း၊ ဣတိ နာ၊ ဤ ဓမ္မာနံ ပရိစယော ယထာဘူတံ ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ အဓိ ပညာ ဓမ္မ ဝိပဿနံ၊ အဓိပညာ တရားကို ရှုခြင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သစ္စာနံ အာဘိသမယော တိ၊ သစ္စာနံ အာဘိသမယော ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခာဒိ နံ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော၊ အရိယ သစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပရိညာ ဘိသ မယာ ဒိ ဘေသုန။ ပရိညာ အာဘိသမယ အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိ ဝေ၊ ဓာ၊ ထိုးတွင်း၍သိခြင်းသည်၊ သွာယံ သစ္စာ ဘိသမယော၊ ထိုသစ္စာကို ထိုးတွင်း၍သိခြင်း သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုထိုးတွင်း၍သိခြင်းကို၊ ဒေ ဿ ဝတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းဌာ၊ ဘာ ဝေ ယျာ တိ အာ ဒိ၊ ဘာ ဝေ ယျ ဣတိ သ္မိ အစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ တော်စကား၌၊ ဘာ ဝေ ယျ အနိစ္စန္တိ၊ ဘာ ဝေ ယျ အနိစ္စံ ဟူသည်ကား၊ သင်္ခတ သင်္ခါ ရာ အနိစ္စာ တိ အာ ဒိ နာ၊ သင်္ခတ သင်္ခါ ရာ အနိစ္စာ ဣတိ သ္မိ အစရှိ

(၅) သည်ဖြင့်၊ ဝိဘာ ဝေ နေ တာ ဝ၊ ထင်စွာ ပြသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယံ ကိ ဉ္စိ ရူပ် အတီတာ နာ ဂတ ပစ္စုပ္ပန္နန္တိ အာ ဒိ နာ၊ ယံ ကိ ဉ္စိ ရူပ် အတီတာ နာ ဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဣတိ သ္မိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဘာ ဝေ နေ တော ဝ၊ ထင်စွာ ပြသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သင်္ခတ သင်္ခါ ရေ သု၊ အလုံးရုံကုန်သော သင်္ခါ ရုတရား တို့၌၊ အနိစ္စ သညံ၊ မမြဲသော အမှတ်သညာကို။ ဘာ ဝေ ယျ ဝ ဆေ ယျ ပွါးရာ ၏၊ ဥပ္ပါ ဒေ ယျ စေ ဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေရာ၏။ ဝ ဆေ ယျ စ၊ ပွါးလည်းပွါးစေရာ ၏၊ ဣတိ အာ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အနုတ္တ သညန္တိ။ အနုတ္တ သညံ ဟူသည်ကား၊ သင်္ခေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်၊ အနုတ္တာ၊ အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပ ဝ တ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ အနုတ္တ သညဉ္စ၊ အနုတ္တ သညာ သို့လည်း။ ဘာ ဝေ ယျ၊ ပွါးရာ၏၊ ဣတိ အာ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ သေ သော သုဝိ၊ ကြွင်းသော

ပုန်တို့ခွဲလည်း၊ ဝေ၊ဤအတူတည်း၊ အသုဘသညာ၌။ အသုဘသညာဟူ သည်ကား၊ကရေကာ၊ယား၊ကရေကာယ၌၊သဗ္ဗတို့ဝိုင်း၊အလုံးရုံလည်းဖြစ် သော၊တောဘုမ္မကသခါရေ၊တောဘုမ္မကသခါရခု၌၊ကိုယ်လေသာသုဘပ္ပရေ ကော၊ ကိုလေသာတည်းဟူသော မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို ယိုစေ တတ်သောကြောင့်၊အသုဘာတိ၊မတင့်တယ်ဟူ၍ပဝတ္တသည်းဖြစ်သော သညာကို၊ဟု၊အထူးကိုဆိုဦးအုံ့၊ဒုက္ခသညာဝါရော။ ဒုက္ခသညာဝါရေဟုဆို အပ်သော၊အယံ၊ဤဝါရသည်၊ကာဟမော၊အာဟယ်နည်း။ ဧတေနေဝ၊ဤ အာသုဘသညာဟူသောပါဠိဖြင့်သာလျှင်၊ ဩ၊ဤအာရာခု၌၊ ဒုက္ခသညာဝါ၊ ဒုက္ခသညာကိုလည်း၊ ဂတိတာ၊ယူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ် ၏၊လောကဗ္ဘိစအနတ္တိရတိ၌၊လောကမ္ဘိစအနတ္တိရတိ ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗ လောကေ၊အလုံးရုံသော၊လောက၌၊ တောဘုမ္မကေသု၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန် သော၊သခါရေသု၊ သခါရတို့၌၊ အနတ္တိ၊ရတိသည်း၊ မြေလျှောဘွယ်မရှိဟူ သောအမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ဧတေန၊ လောကဗ္ဘိစအနတ္တိရတိ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊အာဒီနဝါနုပဿနာ၊အပြစ်ကိုရှုခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ နိဗ္ဗိဒါနု ပဿနာ၊ငြီးငွေ့ခြင်း၊ကိုရှုခြင်း၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝေဒကိ၊ဆိုရ၏၊ဝေ၊ပန်၊ဤသို့ ကား၊ဝိပဿနာဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာကို၊အနုယုဇ္ဇော၊ အား၊ထုတ် သောသူသည်၊ကံ၊ထိုဝိပဿနာဘာဝနာကို။ ဥဿုက္ကာ၊ပေ၊ဣ၊လုံ့လပြု သောသူသည်၊ ဣမေ၊မြေ၊ဤတရား၊တို့ကို၊ ဝ၊ဆုယူ၊ပွါး၊စေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒသေ၊ဣ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာ၊ဝေယျ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ဘိ၊ဝါ၊ထံ၊ ဘာ ဝေယျ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ဟူသော၊ဝါ၊ထ၌ကို၊ အာဟ။ ဝိနိုဒေါဝ်မူ၏၊ တဿ၊ထိ၊ဝါ ထာ၏၊အ၊ဣ၊ဣ၊အနုက်ကား၊ ဗောဓိယာ၊သစ္စာလေးပါး၊တရား၊ကိုသိခြင်း ၏၊ဝါ၊ တနည်း၊ကား၊ သတိအာဒိသဠေ၊ဝိ၊ဓမ္မသာ၊ဗဟိယာ၊ သတိအာစရိ သောခုနစ်ပါး၊အပြား၊ရှိသော၊တရား၏ပေါင်းဆုံညီညွတ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ ဗော ဓိသ၊ သစ္စာလေးပါး၊တရား၊ကိုသိခြင်း၏၊ တံ်သ၊မဂ်ိ၊နော၊ ထိုသတိ၊အာစရိ သောတရား၊နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဂ္ဂလ၊သ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊အာ၏။ အ၊ကြောင်းတို့ တည်း၊ဣတိ၊တ၊ဌာ၊ထိ၊ကြောင့်၊ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ကုန်၏၊ သတိ၊အာ ဒယော၊သတိ၊အာစရိကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရား၊တို့ကို၊လဇ္ဇ၊တိ၊ဖုအာပ်၏၊သတိ အာဒယော၊သတိ၊အာစရိကုန်သော၊ ဝေ၊သ၊ဣ၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ထိ၊ခုနစ်ပါး၊ကုန် သော၊ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ဆန္ဒ၊အာ၊ဒိ၊နဲ့၊ဆန္ဒ၊အာစရိကုန်သော၊ စ၊ဣ၊ဗောဓိ၊ဇ္ဈ၊ပ္ပါ၊ဒါ၊နိ စ၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊သ၊ဒ္ဓါ၊ဒိ၊နဲ့၊သ၊ဒ္ဓါ၊အာစရိကုန် သော၊ပ၊ဋ္ဌိ၊ဠိ၊ယာ၊နိ၊စ၊ ငါး၊ပါး၊ကုန်သော၊ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သ၊ဒ္ဓါ၊ဒိ၊နဲ့

ယော၀၊ သဒ္ဓါအစဝ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဗလာနိစ၊ ငါးပါးကုန်သောဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနှ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစဝ်ရှိသည်တို့၏၀ယေန။အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသောအရိယမဂ်ကိုလည်းကောင်း။စသဒ္ဓေန၊စသဒ္ဓါဖြင့်၊သတိပဋ္ဌာနာနိစ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။သမ္မပ္ပဓာနာနိစ၊သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကိုလည်းကောင်း ဂဟိတာနိ။ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း သမ္ဘေပိ၊ အာလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တတိ သဗောဓိ ပက္ခိယ ဓမ္မေ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဘာ ဝေယျ ဝ ယျစ၊ ပွါးလည်းပွါးရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့တွင်း ပဌမမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ရှေးဦးစွာ သောမဂ်ခဏ၌၊ ယ ဒေတံ ယံ ဗောဇ္ဈင် ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဥပ္ပါဒနှ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပရိမဂ္ဂက္ခဏေစ၊ အထက်မဂ်ခဏ၌လည်း၊ ယ ဒေတံ ယံ ဗောဇ္ဈင် ၊ အကြင် ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဝဍ္ဎနံ၊ ပွါးစေခြင်းအည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗော၊ ဤဗေါဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေခြင်း ပွါးစေခြင်းသည်၊ သမ ဏာ သ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပတိ ရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ ဇေ၀ ၊ ဤသို့ ဗောဓိ ၀ ဝတ္ထိ သတ္တတိ သ ဗ္ဗေ၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကိုသိခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဘာ ဝေ ဣ ဣ ၊ ပွါးစေသည်ရှိ၊ သ၀ ၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာ ဝ နာ ဘိ သ မယာ ဝ သေန။ ဘာ ဝ နာ ဘိ သ မယ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာ ဘိ သ ; မ ဘိ ယ ထာ၊ ထိုး ထွင်း၍သိသကဲ့သို့၊ ဇေ ၀ ၊ ဤ အ ဟု၊ သ ဓုဒယ သ စ္စံ၊ သ ဓုဒယ သ စ္စာ ကို၊ ပဟာ နာ ဘိ သ မယာ ဝ သေန၊ ပဟာနာဘိသမယ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိ ; ရော ဓ သ စ္စံ၊ နိ ရော ဓ သ စ္စာ ကို၊ သ ဆ္ဆိ ကိ ရိ ယာ ဘိ သ မယာ ဝ သေန၊ သ ဆ္ဆိ ကိ ရိ ယာ ဘိ သ မ ယ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာ ဘိ သ ; မ ဘိ ၊ ထိုး ထွင်း၍သိ၏၊ ဣ ၊ ဤ သို့ ဒ ဓေ သ ဇ္ဇေ ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တ ဏ္ဍိ ပ ဓ ဟော ယ ဣ တိ ၊ တ ဏ္ဍိ ပ ဓ ဟော ယ ဟု သော၊ ဩ ဘာ ဒ ဂါ ထံ ၊ အ ဆုံးဖြစ်သော ဂါထာကို၊ အာ ဟ ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တ ဏ္ဍ ၊ ထိ ဂါ ထာ ၌ ၊ တ ဏ္ဍိ ပ ဓ ဟော ယ ဣ တိ ၊ တ ဏ္ဍိ ပ ဓ ဟော ယ ဟု သည်ကား၊ ကာ မ တ ဏ္ဍာ ဒိ ပ ဘေ ဒေ ၊ ကာ မ တ ဏ္ဍာ စ သည် အ ပြား ရှိ သော၊ သ ဗ္ဗ တ ဏ္ဍံ ၊ အ လုံး စုံ သော တ ဏ္ဍာ ကို၊ အ ရိ ယ ဗ္ဗေ ဓေ နှ၊ အ ရိ ယ မ ဂ် ဖြင့်၊ အ နု ဝ သေ သ တော ၊ အ ကြွင်းမဲ့ အား ဖြင့်၊ သ မ ဏ္ဍိ ဗ္ဗေ ဓေ ယ္ယ ။ ကောင်းစွာ ဖြတ်ရာ၏၊ ဥ ဃ ဏ် ၊ ဥ ဃ ဏ် ကို၊ မောနံ ၊ မောနဟု၏၊ ဝုစ္စ တိ ။ ဆိုအပ်၏၊ ဝေ နု ၊ ထို ဥ ဃ ဏ် နှင့်၊ သ မ ဏ္ဍ ၊ ဂ ၊ ရဟန်းတို့ ၊ ဖြည့်ရုံ သည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့် ၊ မ နိ ၊ မ နိ မည် ၏ ၊ သ မ္ဘ ဝ ကေ အာ သ ဝေ ပ ဒါ ၊ ဝ ယ ယ္ယ ာ တိ ၊ သ မ္ဘ ဝ ကေ အာ သ ဝေ ပ ဒါ ၊ ဝ ယ ယ ဟု သည်ကား ၊ ကာ မ ရာ ဂါ

နိုသယာဒိနာ၊ ကာမရာဂါနုသယ အစဂ္ဂါသည်ဖြင့်၊ သမ္ဘလကော၊ အဖြစ်အရင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ကာမာသဝါဒိကော၊ကာမသဝေအစဂ္ဂါကုန်သော၊ သမ္ဗေါ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊အာသဝေ၊အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဘိန္ဒေယျ၊ဖောက်ခွဲရာ၏။ ဝိဟာရေယျ၊ဝိပဿနာတော်၊ ဝိဟာရေယျ၊ဝိပဿနာ ဟူသည်ကား၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊သမ္ဘသော၊အာရုံးခပ်သိမ်း၊ကိလေသာနုံ။ကိလေသာတို့ကို၊ပဟိန္ဒတ္တာ၊ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘဝိဝိပဿနာ

အလုံးရုံတို့မလွတ်သည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘုပဓိပဓိနိဿဋ္ဌိယံ၊ အလုံးရုံသောဥပဓိမလွတ်သော၊နိရောဓံနိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊သ ဆ္ဆိကတ္ဝာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ဝိဟာရေယျ၊နေရာ၏။ ဧတေ နိ၊ဧ၀ံဟူသည်ကား။ ယဒေတံယံ၊ဧ၀ံ ဝိဟာရုဏံ၊ အကြင်နေခြင်းသည်၊အဆိုး၊ဂို၏၊ဧ၀ံ၊ဤနေခြင်းသည်၊သမဏသုခဝိဟာ ပါပသ၊ငြိမ်းပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ဘိက္ခုနှောရဟန်းအား။ ပတိရူပံ သာရုပ္ပံ၊ထျောက်ပတ်၏။ ဣတိ အာသံ၊ဤသည်ကား၊ အဝ္ဘော၊ အနုက်တည်း၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ဧထရောမ ဧထရံ၊သည်။ သမဏသာရုပ္ပပဓိပတ္တိကိ ဗ္ဗနမုခေန၊ရဟန်းတို့အား ထျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကြား၊ခြင်းကို အဋ္ဌ ဗြိုးပြု သဖြင့်၊သာသနသ၊သာသနာ၏၏။ နိယျာနိကဘာ၀ံ၊သံသရာ၀ဋ်ဒုက္ခ ထွက်မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒ္ဓိလောမနတော၊ထို သာသနာတော်နှင့်မလျော်သော၊ ဗာဟိရကသမဏသ၊သာသနာတော် ဒုအ ဖြစ်သောရဟန်း၏၊ အနိယျာနိကတဿ၊သံသရာ၀ဋ်ဒုက္ခထွက်မြောက် ကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘာ၀ေသိ။ ထင်ရှားပြ၏'တံ၊ထိုတရားစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၍၏၊ တေဗြာဟ္မဏမဟာသာ လာ၊ထိုမဟာသာလအမျိုးဖြစ်ကုန်သောဝုဏ္ဏားတို့သည်၊သာသနေ၊သာ သနာတော်၌၊အာဘိပ္ပသန္နာ၊အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊သ ဏေ၊သာ၊ဒိသု သ ဏေ၊ကုံအစဂ္ဂါသည်တို့၌၊ပတိ ဌပိ သု၊တည်ကုန်၏။ ၊ဂေါ၊တမ ဣဒ္ဓေ ဂါထာ ၀ ဏ္ဏနာ၊ ဂေါ၊တမမ ထေရ်၏ဂါထာ အာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိ၊တာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ဒသ ကနိပါ၊တ ပ ဏ္ဏနာ၊ ဒသ ကနိပါတ် အာဘွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိ၊တာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၁-ကောဒသ ကနိပါတ်-၁-ပ ဌမ ၀ဂ်-၂ ၄ ၁-သံ ကိစ္စ ဣဒ္ဓေ ရ ဂါ ထာ၊

ကောဒသနိပါ၊တေ၊ကောဒသနိပါတ်၌၊ ကိ ံ တ ၀ ဣ ဣ ၀ နေ တာ တာ တိ အာ ဒိ ကာ၊ ကိ ံ တ ၀ ဣ ဣ ၀ နေ တာ ဣ ဣ သို့ အ စ ဂ္ဂါ သော ဂါ ထာ တို့ သည်၊

အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သံကိစ္စဇွေရသား၊ သံကိစ္စမဟုတ်ရ၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကား။ အယင်ဦး၊ဤသံကိစ္စမဟုတ်ရသည်လည်း။ ဝုရိမဇုဠ္ဠေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယံ၊ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ဥပစိနိတ္မာ ဆည်းပူး၍၊ဆုမတို့ဟု ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဝါတို့ဂါထာမဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိပယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌၊ပဋိသန္ဓိံ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏၊တာတိံ၊ ထိုသံကိစ္စ မထေရ် အာလောင်းသည်၊ ကုန်ဆုံဝတေယေဝ၊ ဝမ်း၌တည်သောအခါ၌သာလျှင်၊ မာတာ၊အမိသည်၊ဗျာဓိကာ၊ဗျာဓိနာသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ကာလမကာသိ။သေခြင်းကိုပြု၏၊တဿာ၊ထိုမိန်းမအာလောင်းအား သုသာနံ၊သင်းချိုင်းသို့၊နုတ္တာ၊ဆောင်၍၊ ဗျာဝိယမာနာယ၊မီးတိုက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဗ္ဘ သယော၊ သူလေအိမ်သည်၊နုဗျာယိ၊ မီးမလောင်။ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ သူ၊လတိ။ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတ္မာ၊ ထိုးကြကုန်သည်ရှိသော်။ဒါရကဿ၊သူလေ၏၊ အာကွိုးကာခိုံ၊မျက်ထောင့်ကို၊ပဟာရိ ံ၊သုံးထိခိုက်ကုန်၏၊တေ၊ထိုလူတို့သည်၊ တံ၊ထို့သူလေအိမ်ကို၊ဝိဇ္ဈိတ္မာ၊ ထိုး၍၊အာဂံ၊ဧတိ။ မီးကျီးတို့ဖြင့်၊ပဒိတ္တာ၊ဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပဏ္ဏမ်ိုသူ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏၊ ကုန်ဆုံပဒေသောဝိ၊ ဝမ်း၊အရေပ်သည်လည်း။ ဗျာယိ၊မီးလောင်၏၊ အဂ်ါ၊ရေမတ္ထကေပန၊မီးကျီး၏အထက်၌ကား။ သုဝဏ္ဏဒိမ္ဗသဒိသော၊ရွှေဆင်းထုနှင့်ထူးသော၊ဒါရကော၊သူလေသည်၊ပဒုမိနိဝဏ္ဏော၊ပဒုမ္မာ ကြာတို့ကို၌၊နိပ္ပန္နောဝိယ၊ လျောင်းသကဲ့သို့၊ ဒေဝေါသိ။ဖြစ်၏။ ဟိသင်္ခံ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ပဏ္ဍိမဘာဝိကသတ္တာ၊သား၊ပဏ္ဍိမဘာဝိကသတ္တဝါ၊အား။ သိ၊နုရုနာ။ဖြင်ရှိရ၏တောင်ဖြင့်၊ သြဇ္ဇာရိယမာနသဝိ၊ဘီလသံလည်း၊အာရ ဟာတ္ကံ၊ အာရုဟာတ္တဖိုလ်သို့၊ အာပတ္တာ။ မရောက်မူ၍၊ ဇိဝိတာကွယောနာမ၊ အသက်ကုန်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ပုနဒိဝသေ၊ တဘာနဒိ၊ယင်းသောက် သောနေ့၌၊ အဇ္ဇဘာနဒ္ဒါနံ၊သင်းချိုင်းအရပ်သို့၊ ဂတာ၊သွားကြကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ တတ၊ထိုအခြင်းအရာ၏ဖြင့်နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော၊ ဒါရကံ၊သူငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အနေ့ရိယအာဒ္ဒုတ စိတ္တာ၊တာ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲအံ့ဘွယ်သဲရဲဖြစ်သော စိတ်ဖြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကံ၊သူငယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ နေဝိတ္ထကေ၊ နိမိတ်ဘတ်တတ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကြကုန်၏၊ နေဝိတ္ထ

ကာ၊နိမိတ်ဘတ်တတ်ကုန်သောသူတို့သည်။ သစေ၊ အကယ်၍ အယ်ဒါ
ရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ အဂါရုံ၊အိမ်၌၊ အဋ္ဌာဝသိသတိ၊ နေလတ္တံ့
သည်ဖြစ်အုံ့၊ ယာဝသတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဋာ၊ ဆွေမျိုးခုနစ် ဆက်တိုင်
အောင်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သောသူတို့သည်၊ နဘဝိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊သစေ၊အကယ်၍၊ ပဇ္ဇဒိသတိ၊ရဟန်းပြုလတ္တံ့သည်ဖြစ်အုံ့၊ပဋ္ဌမ
သမဏသုခတိ၊ ငါးရောကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ပရိဝုတောဘိက္ခုံ၊ခြံရံလျက်၊
ဝိစရိသတိ၊လှည့်လည်လတ္တံ့၊ အုတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ဥာတ
ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဝဏ္ဏတကာလေ၊ကြီးပွါ
သောအခါ၌၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊အယျသု၊အရှင်ဖြစ်သော၊သာရိပုတ္တရေ
ရသု၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇေသုံ၊ရှင်ပြုကုန်
အုံ့၊အုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တု။ဆို၍၊သင်္ကန်းကြောင့်တံကျင်ဖြင့်၊ဆိန္နကို့ကောဠိတာ
ယ၊ဖြတ်အပ်သောမျက်ထောင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံကိုးရွာတ်၊သံ
ကိစ္စဟူ၍၊ဝဒန္တာ၊ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊အပရဘာဂေ၊နောက်အဘို
၌၊သံကိုးရွာတိ၊သံကိစ္စဟူ၍၊ဝေါဟာရိ သု၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊သောထိုင
သံကိစ္စသည်၊သတ္တဝဿိကကာလေ၊ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါ၌၊အတ္တ
နော၊မိမိ၏၊ဂ ဗ္ဗ သတ္တသော ဝ၊ဝမ်း၌ရှိစဉ်ပင်လျင်၊မာတု၊အမိ၏၊မရဏာ
သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ဂဗ္ဗော ဝ၊ဝမ်း၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ စ၊ဖြစ်
ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊သံဝေဂစောတောဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိသာဒိတိ၊ရဟန်းပြုအုံ့ဟူ၍၊ ဆာဟား ဆို၏၊
ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊တာတ၊ချစ်သား၊ သာဓု၊ကောင်းပြီ
ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ဝမ္ဗသေနာပတိသာ၊တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာ
ရိပုတ္တရာ၏၊သန္တိကံ၊ အထံသို့၊နေတ္တွာ၊ဆောင်၍၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
ဣမံ၊ဤသူငယ်ကို၊ပဗ္ဗာဇေထ၊ရှင်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံ
သု၊ ပေးအပ်ကြကုန်၏၊ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊တံ၊
ထိုသံကိစ္စကို၊တစပဋ္ဌကကမ္မဋ္ဌာန်း၊တစပဋ္ဌကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍
ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရှင်ပြု၏၊သော၊ထိုသံကိစ္စသည်၊ခုရဂ္ဂေယော ဝ၊သင်ခုန်း၏အဆုံး
၌သာလျှင်၊သဟပဋိသန္ဓိဒါဟိ။ ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးနှင့်တကွ၊အရဟတ္တံ၊
အဂ္ဂဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတ္တွာ၊ရောက်၍။ တိ သမဏ္ဍေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊သုံး
ရာမျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊သဒ္ဓိं၊ ဘက္ခု၊အရည်ရှိ၊တော၌၊ဝိဟ
ရန္တော၊ နေသည်ရှိ၊သော်၊တေ၊ ထိုသုံးရောကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊စောရ
ဟတ္ထတော၊ ခိုးသူလက်မှ၊ မောစေတ္ဝာ၊လွတ်စေ၍၊ သယမ္ပိ၊ ဝိမိသည့်

လည်း တောစောရေ၊ ထိုခိုးသူဘို့ကို၊ ဒေမတ္တာ။ ဆုံးမ၍ ပဇ္ဇာဇေတ္တာ၊ ရှင်ပြု၍ အာရည္ယိုဘိ ဘာရေ၊ တောကျောင်း၌ ဗဟူဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ဟိ၊ ရှေဟန်း ဘို့နှင့်၊ သန္ဓိ၊ ကာကွ။ ဝိဟာရ ကြွေး၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိဝါဒါပသု တေ၊ ခိုက်ရန်ဖြာ်ခြင်း၌ လေ့လာကုန်သော။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွား ပြင်၍ အာညတ္တ။ တပါး သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွားခဲ့ဟု၍ ဘိက္ခု။ ရှေ ဟန်းတို့ကို၊ အာဝုဏ္ဏို။ ပန်ကြား၏။ အယံ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်ကား ဇေ့ ဤထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ၌ သင်ပေါ်။ ဒေ ကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန။ အကျယ်ကိုကား။ မမ္ပဒဝဏ္ဏ ပြီ၊ ဝမ္ပဒဝဏ္ဏ ၌ ။ အာဂတနယေ နေ၀ ၊ လာ သောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒတ ပ္ပေ၊ သိအပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာည တရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကောဒါကယာသည်၊ ဥပဇ္ဈာတုကာ မော၊ လုပ်ကျွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာသန္နဗ္ဗာနေ အနီးဖြစ်သော အရပ်၌ ဝါ သံ၊ နေခြင်းကို၊ ယာစန္တံ၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြာ်၍ ။ တာတ၊ ချစ်သား သာမ ဏော ၀ နေ၊ တော၌ ၀ သ ဣတိ၊ နေသည်ရှိသော်၊ တ ၀ ၊ သင်အား၊ ကိ အ ဇ္ဇေ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ အဇ္ဈ ဟာ နော ၊ အဇ္ဈ ဟာ နတောင် သည်လည်း။ ပါ ၀ သော ၊ ရှိစမ်းကာလ၌၊ တ ၀ ၊ သင်ချစ်သားအား၊ ကိ အ ဇ္ဇေ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ဟေ၊ သင်ချစ်သားအား ၀ ဣ ဇ္ဇ ၊ ဝ ရ ဇ္ဇ လေတို့သည်၊ ကိ ဗ္ဗ ကိယာ ၊ အာဘယ်သို့ ဖြေ လျော်ကွယ်ရှိပါကုန် သနည်း၊ ဟိ သစ္စံ ၊ မှန်၏၊ ဗျာယိနံ ၊ ဗျာနဝင်စားကုန်သော သူတို့အား၊ ပ ပိ ၀ ကောဒေ ၊ ဝ ရ ဝ ရ ပ ပ ( ) ( ) ( )

တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ နရကမ္ဘာနှင့်ကြောင့်ကြခြင်းကို ဖြစ်စေသော အားဖြင့်မစောင့်ရှောက်ကုန်းယဉ္စပဇ္ဇဓိတံ၊အကြင်ရဟန်းကိုလည်း၊အညှတပါးကုန်သောမှိုင်ပတ်သောသူတို့သည်၊ နရကမ္ဘာနှင့်တစ်မက်မောတွယ်သောပရိကရာမရှိသောကြောင့် မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ သောတိကဗျူးထိုရဟန်းသည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ ဒုနေ့ကမ္ဘာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝေသုခံ၊စင်စစ်သဖြင့်ဒုမှတ်မရှိသောအရပ်၌ချမ်းသာစွာ၊သေတိ၊နေ၏၊တေပဇ္ဇတာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အဇ္ဈာဒကာ၊ ကြည်သော ရေလည်းရှိကုန်၏၊ ဝုတ္ထသိသား ကြိုးသော်ကျောက်လည်းရှိကုန်၏၊ဂေါနင်္ဂလဓိဝါယူထာ၊ တောနွားသမင်အစရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏၊အမ္ဗု၊သေဝါလသဉ္ဇနာ၊ မြေတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသောပြုန်ဖြတ်သောရေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓံ၊ငါ့ကို၊ရေမယန္တီ၊ မြေလျှော်စေကုန်၏၊ မေမယာ၊ငါသည်၊အာရညေသု၊တောအရပ်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ကန္ဒရာသုစ ကျောက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသု၊လိုဏ်းတို့၌လည်းကောင်း၊ဝသိတံ၊ ရှောင်၌နေကုန်းလေပြီ၊ဝါဠမိဂနိသေဝိတေ၊ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသည်တို့သည် ဖြိုဝဲအပ်သော တောခို၊ ပန္ထေသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန် သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ဝသိတံ၊နေကုန်းလေပြီ၊ ၊ဣမေပါဏိနော၊ဤသတ္တဝါတို့ကို ဟညန္တိ၊မြှားလွှဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း၊ဝဓေန္တိ၊ လက်ဆုပ်အစရှိသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်စေကုန်သတည်း၊ဒုက္ခံဝါ၊ အမှတ်မရှိတရုံတရသော သင်ရဲခြင်းသို့ရှုလည်း၊ ပပ္ပေါန္တိ၊ ရောက်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်စပ်သော၊ အနရိယံ၊ ဗျာပါဒပိတက် ဝိတိ သံသိတက်စသည် အပြားရှိသော၊ သံကပ္ပံ၊ ယုတ်မာသောအကြံကို၊ နာဘိဓာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ၊မေယာ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ဘုရားဖြတ်စွာသို့၊ ပရိစိဏ္ဏောဥပါသိ တောဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသီးဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အာဇုံးအမ ကိုး၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။မေမယာ၊ငါသည်၊ ဂရုကောဘာရော၊ လေးစွာ၊သော ခန္ဓာဝန်ကို၊ဩဇိတောဝ၊ချအပ်ပြီ၊ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ် သောတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယသ၊ အာကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊အဇ္ဈာယ၊အာကျိုးဌာ၊ အဝါရသ္မာ၊အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဝါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း ဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ရှာန်းပြုပြီ၊ မေမယာ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနဂ္ဂ ယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအဇ္ဈော၊

ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့၊အနုပဋ္ဌေါ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ပြီ၊ မေမ
ယာ၊ငါသည်၊ မခုတ်၊သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊အ
သက်ရှင်ခြင်းကို၊နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ကာလဠ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော
ကာလကိုသာသျှင်၊ပဒိုဘဝ်ပါမိအာဂမေမိ၊ငံ့ ၏၊ ဘဒ္ဒကော၊သူခစား၊သည်၊
ပရသ၊ တပါး၊သောသူ၏၊ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ၊သော်၊
ကမ္မသိဒ္ဓိ၊အမှု၏ပြီးခြင်းကို၊အနိဗ္ဗိသံအနိဗ္ဗိသန္တော၊ မနှစ်သက်ဘဲလျက်၊
ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရောန္တောယထာ၊ နေကုန်ခြင်းမျှကို တောင့်တ၍ပြုသကဲ့
သို့၊ဧဝံ ဘဒ္ဒ၊ထိုအတူ၊အဟမ္ပိ၊ငါသည်လည်း၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊နာဘိ
နန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်၊ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊မနှစ်သက်။
သမ္ပဇာနော။ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဒိုဿတိ၊ထင်
သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ကာလံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော၊ကာလကိုသာသျှင်၊
ပဒိုဘဝ်ပါမိအာဂမေမိ၊ငံ့လျက်နေ၏၊ ဣတိဟဟုမ၊ဂါထာတို့ကို၊
အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့ဝယ်၊ကိ၊တ၊ဝ္ဘော၊နေတိ၊
ကိ၊တ၊ဝ္ဘော၊နေဟူသည်ကား၊ကိန္တိ၊ကို၊ဟူ၍၊ လိုက်ဝိပလ္လာသေန၊လိုင်
တောက်ပြန်သဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝနေ၊တောဠ်၊တ၊ဝ၊ သင်အား၊ကော
အကြော၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကိ၊ပယောဇနံ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့
နည်း။ဣတိအယံ၊ဣသည်ကား၊အကြော၊အနက်တည်း၊တ၊တ၊တိ၊တ၊တ
ဟူသည်ကား၊ဒေဝ၊ရသ၊မဏောရုတ၊ဃ၊ယ်သော၊သ၊မဏောဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊နံ၊ထိုသံကိစ္စမထေရ်ကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝတ္ထုရှာနေ၊သား
အရာ၌၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊အာသပတိ၊ခေါ်၏၊ အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နော၊ပါဝုသေတိ၊
အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နော၊ပါဝုသေဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နော၊နာမ၊ အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နအ
မည်သော၊ကော၊ တ၊ခုသော၊ ပဒ္ဓတော ကောင်သည်၊ ဟောတိ၊ကိ၊ရှိ
သည်ဖြစ်သတတ်၊သော၊ထိုအဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နတောင်သည်၊ဝေ၊ဂဟ၊နသဒ္ဒါ၊နှာ
တောချုံ့ကို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံး၊အုပ်၏၊ဗဟု၊သော၊ကိုကန္ဒရော၊မျှား၊သော၊ထုန်း
အိုင်ချောက်ရှိ ၏၊ဟဟံ၊ဟဟံ.ထိုထိုအခုပ်၌၊သန္ဓမာ၊နသလိ၊လော၊ဒီး၊သော
ရေရှိ၏၊ဝ၊သ၊ကာ၊လေ၊ရိ၊ဃီး၊အခါ၌၊အ၊သ၊ပါ၊ယော၊မ၊လျော်ပတ်၊တ၊ဌာ
တိ.ကြောင့်၊အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နော၊ အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နအမည်ရှိ၊သော၊ပဒ္ဓတော၊တောင်
သည်လည်း၊ ဝေ၊ရဟိ၊ပါ၊ဝ၊သ၊ကာ၊လေ၊ ဣရိ၊ဃီး၊အခါ၌၊ တ၊ဝ၊သင်အား၊
ကိ၊ဃ,ထိ,ယော၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဣသည်ကား၊အကြော
အနက်တည်း၊ကေ၊စိ၊ပန်။ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ဤ၊ဣ၊ရာ၌၊
အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နော၊နာမ၊ အဒ္ဓုဗ္ဘာ၊နအမည်ရှိ၊သော၊ ကော၊ တ၊ခု၊သော၊သ၊ဟ

ကောဒုက်သည်၊ သိတံ၊အာအေးဟု၊ နသဟတိ၊သည်းမခံနိုင်၊ဝ သကာ
လေ၊ဇိလပ်းအခါ၌၊ဝနဂုမ္ဗနိတိနော၊တောချုံ၌ခိုအောင်းသည်ဖြစ်၍၊ဣန္ဒတိ
သွား၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏၊တေသံ၊ထိုကေစိသဏရတို့၏၊မတေန
အလိုအားဖြင့်၊အဓ္ဓုဟာနသ၊ အဓ္ဓုဟာနမည်သော၊ သကုဏာသဝိယ၊
ဒုက်ကဲ့သို့၊ပါဝုသကာလေ၊ဇိလပ်းအခါ၌၊တဝ၊သင်အား၊ ကောအတ္ထော၊
အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ဝေဒ္ဓေ၊ဗေဒင်
ယာတေတိ၊ဝေရ ဣ ၊ရေ့ကိယာတေ ဟူသည်ကား၊တေ၊ သင်ချစ်သား
အား၊ဝါယန္တာ၊ လှိုင်ကုန်သော၊ ဝေရ ဣ ဝါတာ၊ ဝေ ဣ လေတို့သည်၊
ကိ ရမ္ဘကိယာ၊ အဘယ်ရေထျော်ဘွယ်ရှိပါကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့
သည်၊ဝေရ ဣ နာမ၊ဝေရ ဣ မည်သည်ကား၊ဧကော၊ တခုသော၊ပဇ္ဇတရု
ဟာ၊တောင်ဂူတည်း၊ဘဏ္ဍာရော၊ချိုင်းဝှမ်းသောအရေပ်တည်း၊ဣတိစ၊ဤသို့
လည်း၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဣ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ထိုအရေပ်သည်လည်း၊ ဂမနာဂမန
ယုတ္တံ၊ သွားခြင်းလာခြင်းဌာ လျောက်ပတ်၏၊ ဝနသမ္ဘာရေဟိတံ၊တော
ကျည်းခြောင်းခြင်းမှကင်း၏၊ဆာယုဒကသမ္ပန္နဉ္စ၊ အရိပ်ရေနှင့်လည်းပြည့်
စုံ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝေ ဣ ၊ဝေ ဣ လေတို့သည်၊ ရမ္ဘကိယာ၊မျှ
လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊တေ၊ သင်အား၊ဝသိတုံ၊နေခြင်းဌာ၊ ယုဇ္ဇရူပါ၊သင့်
လျော်လျောက်ပတ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဗျားယိနံ ဗျာနဝင်စားကုန်
သောဝုဋ္ဌိလိတို့အား၊ ပဝိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရေပ်ဖြစ်သနည်း၊တာနိ
သာနံ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဗျာယိနံ၊ ဗျာနဝင်စာ ကုန်သောဝုဋ္ဌိလ
တို့အား၊ယဏ္ဌကတ္ထစိ၊အမှတ်မရှိတရုံတခုသောအရေပ်၌၊ဝိဝေကောယေဝ
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကိုသာလျှင်၊ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ဒုရုံ၊ဝေးသော၊အညေဋ္ဌာနံ၊တောအရေပ်သို့ အဂန္တွာ၊မသွားမူ၍၊
တာတ၊ချစ်သား၊ဝေ ဣ ယံ၊ဝေ ဣ လေလာရာအရေပ်၌၊ဝသ၊နေပါလော
ဣတိအယံ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဣဒေ၊ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊အ
ဓိပ္ပါယ်တည်း၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဗျာယိနံ၊ ဗျာနဝင်စားကုန်သောသူတို့
အား၊ပဝိဝေကကွမေ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဌာခံ့သော၊နိဝါသနဖာသုကောနေခြင်း
ဌာချမ်းသာသော၊ သေနသနေ၊ကျောင်းကို၊ ဃဋ္ဌယေ၊ရှာသည်ရှိသော်
သာလျှင်၊ဗျာနာဒယော၊ဗျာနိအစရှိသည်တို့သည်၊ သမ္ဘဒ္ဓနိ၊ပြည့်စုံကုန်
၏၊အလဒ္ဓေ၊မရသည်ရှိသော်၊နသမ္ဘဒ္ဓနိ၊မပြည့်စုံကုန်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်
ဝေ ရ ဣ ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ သိတကာလေ၊ အေးသောအခါ၌၊ယဏ္ဌ

ကလ္လစိ၊ အမှတ်မရှိတရုံတရသော၊ ဝနေ၊တောဠု၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နှသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပန်၊ဧကလျော်ကိုဆိုဠိုးအုံ၊ ဂုဟာပဋ္ဌာဂုဏဒိသု၊ ဂူတောင်းဌမ်းစသည်တို့ဠု၊ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၎ေး၊ဤသို့၊ဥပါသကေန၊ဒါယကာသည်၊ဝတ္ထေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော။ သံကိစ္စမထေရ်သည်၊ ဝနာဒယောဇေ၀ ၊ တောအစရှိသည်တို့ သည်သာလျှင်၊ ပရိဂေမ္ဗန္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖွေလျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒသေန္တော၊ ပြသိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာအဇ္ဈာနိကိအာဒီ။ ယထာ အဇ္ဈာနိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တသေ၊ထိုပ ဋိ ဋ္ဌ တော်စကား၏၊အတ္ထော၊အနက်ကား။ဝသကာလေ၊ရိပယိ်းကာလတို့၊အ ဇ္ဈာ နိ၀လာဟကာနိ၊ဘိမ်တို့ကို၊ဝေရ ဇ္ဇာ၀ါတော၊လာသောလေသည်၊နုဒတိ ဒိပတိနိဟရတိ၊ယထာ၊ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ဝေမေ၀၊ဤအတူသာလျှင်၊ မေ၊ငါ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဝိ၀ေကပဋိသညုတာ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာ၊ပညာသည်၊အာဘိကိရတိ၊ငင်ကုန်၏၊ ဝိ၀ေကဋ္ဌာနံယေ ၀ ၊ဆိတ်ငြိမ် ရာအရပ်သို့သာလျှင်၊အကဗုန္ဓိ၊ငင်ကုန်၏ ကိ ်စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊အာ ကဗုန္ဓိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သာလျှင်ငင်ကုန်သနည်း၊အပဏ္ဏာရောကာဒ္ဌ ဝဏ္ဏော၊မည်းနက်သောအသင်းရှိသော၊အဏ္ဏာ သ ဇ္ဇ ၀ါအဏ္ဏစောဝ၊အဉ္ဇ ဖြစ်သော၊ကာကော၊ကျီးသည်၊သိ၀ထိကာယသုသာနဋ္ဌာနေ၊သင်းချိုင်း အရပ်၌၊နိကေတစာရိကော၊သွားလာ၏၊တ၀မ၀၊ထိုသင်းချိုင်းကိုသာလျှင် နိ၀ါသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်ကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊ဝိစရေ၊တော၊သွားလာ၏၊ဥပ္ပါဒ ယတော ၀ မေသတိ သ ဒ္ဓေ ဟ ထ ် ဝိ ရာ ဂ နိ သ ိ တ ံ ဟ ု သ ည် ကာ ။ ကာ ယ ထ ် ဝ ် ၊ ကို ယ် ၌ ၊ ဝိ ရာ ဂ ဗ ဟ သ ံ ဟိတံ၊ရာဂကင်းခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကာယ ဂ တာ သ တိ နှ င့် ယှ ဉ် သော ကမ္မ ဋ္ဌ ာန် း သည် ၊ မ ယ ် ၊ ငါ အ ာ ။ ဥ ပ္ပ ါ ဒ ယ တိ ယော ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ကိုရေ၊ချ၍ဖြဉ်းအုံ ၊ ကေ ဒ ိ ဝ သံ ။ တ ဒ ေ ့ သ ၌ ၊ ထ ေ ရ ော သံကိစ္စမထေရ်သည်၊ကာကေန။ကျီ သည်၊ခဲ့ဖူးမာန်။ ခဲအာပ်သော၊မနုဿ ကုဏပံ၊လူသေကောင်ကို၊ပဿိတ္ဝာ၊မြင်၍၊အာသုဘာသညံ၊အာသုဘသညာ ကို၊ပဋိလဘိ၊ရ၏၊တံ၊ထိုသို့အာသုဘသညာကိုရသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍ ၎ေး၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ကာယေ၊ကိုယ်၌၊သဇ္ဇ သော၊အာဇာ၊ခပ်သိမ်း၊ဆန္ဒရာဂ သ ၊ ဆ န္ဒ ရာ ဂ ၏ ၊ နတ္ထိ တ ာ ယ ၊ မ ရှိ သ ည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝနေယေ ၀ ၊ တောဠု သာလျှင်၊ ဝ သိ ဝု ကာ မော ၊ နေ ခြင်း ငှ ါ အ လိုရှိသည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ယဋ္ဌတိ ဣတ္ထေ၊ယဋ္ဌဟု

သောပါ၌၌၊စသဒ္ဒေါ၊စသဒ္ဒါသည်၊သမုစ္စယတ္ထော၊သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊ တောနှုတ်ထိသမုစ္စည်းအနက်ရှိသောစ သဒ္ဒါဖြင့်၊အညွှန်း၊တပါးလည်းဖြစ်သော မမ၊ငါ၏။အရည်ဝါသကာရဏံ၊တောင့်ခိုနေခြင်း၏အကြောင်းကို၊သုဏာဟိ နှာလော၊ဖွားတို၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ယင်ပဋ္ဌဓိတ်၊အကြင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ မေတ္တာဝိဟာရိတာယစ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သည်း ကောင်း၊ အလောဘနိယ ပရိကျွန်ုရတာယစ၊ တပ်မက်မောဘွယ်သော ပရိကျွန်ုရာမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ရက္ခိတဗ္ဗသ၊စောင့်ရှောက်အပ် သောဝတ္ထု၏၊ အဘာဝတောစ၊မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သေဝကာဒယော၊ မိုဝဲတတ်သောသူ အစရှိသည်တို့ သည်၊နရကွန်း၊ မ၊စောင့်ရှောက်ကုန်၊ယဉ္စပဋ္ဌဓိတံ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ် ကိုလည်း၊အညေ၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊တာဒိသာ၊ယေ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော တပ်နှစ်သက်ဖွယ်သော ပရိကျွန်ုရာအစရှိ သည် ၏၊အဘာဝတောမရှိခြင်းကြောင့်၊ကေနစိကိစ္စနုပလိဗောဝေ့ဝေနေ၊ တရုံတရုသောကြောင့်ကြခြင်းကိုဖြစ်စေသောအား၊ဖြင့်၊နရကွန်း၊ မ၊စောင့် ရှောက်ကုန်၊သ၊ဝေ ဘိက္ခုသုခံ၊သတိတိ၊သ၊ဝေ ဘိက္ခုသုခံ၊သတိဟူသည် ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမုဒ္ဓိန္ဒကိလေသ ကာမတာယ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီး၊သော ကိလေသာကာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗ၊သော၊အ၊ချင်းခပ်သိမ်း၊ဝတ္ထုကာမ၊မော၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊အ၊မိုနှိပ်ကွဝါ အ၊ပကွ၊ခုတိ၊တော၊ငဲ့ကွက်ခြင်း၊ဖုကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၊သ ကိ၊အိပ်နေရာ၏၊တ၊သ၊ထိုဝဏ္ဏ၊လ်အား၊အ၊ဌ၊သ၊ကိ၊တ၊ပရိသ၊ကိ၊တာ၊ဘာ၊ဝ တော၊ အ၊ဖနှိတ်လဲလဲ ယုံမှား၊ခြင်း၊ထက်ဝန်း၊ကျင် ယုံမှား၊ခြင်း၏ မရှိခြင်း ကြောင့်၊အ၊ညြမ္ပိ၊ တောဠ်၊ ဂါ၊မ၊ဗျ၊ဠ်၊ သ၊ဒိ၊သ၊မေ၊ဝ၊ တူသည်သာလျှင် တည်း၊ဣ၊ကိ၊အ၊ယံ၊ဤသည်ကား၊အ၊ဣ၊ဣ၊အ၊ဂ်ာ၊အ၊ဂ်ာ၊ကိ၊ တည်း၊ဣ၊ဒ၊ါ၊ ယ၊ခု၊အ၊ခါ ဠ်၊ပ၊ဋ္ဌ၊ တ၊ဝ၊နှ၊ဒ၊ါ၊ဒ်ုံ၊တော၊င်တော၊အ၊စ၊ရှိ၊သ၊ည်တို့၏၊ ရ၊မ၊ဏ်ိ၊ယ၊တ၊ဠ်ု၊ မ္ပ၊လ်ျ၊ ဘ၊ွယ်ရှိ၊သ၊ည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊လည်း၊ကော၊င်း၊ဝ၊သ်ိ၊တ၊ဝ၊ဋ္ဌ၊တ၊ဠ်ု၊ နှ၊ဘ၊ူ၊း၊သ၊ည်၏အ ဖြစ်ကို၊လည်း၊ကော၊င်း၊ဒ၊သ်ိ၊ သ၊ တ၊ု၊ ပ၊ြ၊ခ်ြ၊င်း၊ ဌ၊ါ၊ အ၊ဇ္ဇ၊ော၊ ဒ်ိ၊ကာ၊ တ်ိ၊ အာ၊ ဒ်ိ၊ အ၊ဇ္ဇ၊ော ဒ်ိ၊ကာ၊ ဤသို့အ၊စ၊ရှိ၊သော၊စ၊ကား၊ကို၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ ထိုအ၊ပ်ိ၏၊ တ၊ဏ္ဏ၊ ထိ၊စ၊ကား၊ ၌၊ ဝ၊သ် ိ၊ တ်ံ၊မ၊တ်ိ၊ ဝ၊သ်ိ၊တ်ံ၊မ၊ဟ၊ူ၊ သ၊ည်ကား၊ မ၊ယာ၊ဂါ၊သ၊ည်၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ဝ၊ဗ္ဗ်ံ၊ နှ၊ဘ၊ူ၊း၊လ ပ်ြ၊ ဝ၊ါ၊ ဌ်ိ၊ မ်ိ၊ ဂ၊ နှ်ိ၊သ၊ေ ဂ်ိ၊ တ၊ေ ဟ်ိ၊ ဝ၊ါ၊ ဌ်ိ၊ မ်ိ၊ ပ၊သ၊ေ ဂ်ိ၊ တ၊ေ၊ ဟ၊ူ၊ သ၊ည်ကား၊ သ်ိ၊ ဟ၊ ဗ၊ျ၊ ဃ၊ာ ဒ်ိ၊ ဟ်ိ၊ ခြ၊ သ်ေ့ ဘ၊ျ၊း၊ အ၊စ၊ရှ်ိ၊ ဘ၊ုန်သော၊ ဝ၊ါ၊ ဌ်ိ၊ မ်ိ၊ ဂ၊ေ ဟ်ိ၊ သ၊ား၊ ရ၊ တ်ို့သ၊ည်၊ ဥ၊ ပ၊သ၊ေ ဂ်ိ၊ တ၊ေ၊ ဗ်ိ၊ ဝ်ိ၊ အ၊ပ်ိ၊သ၊ော၊ ဝ၊နှ၊ေ၊ တော၊ါ၊ သ်ံ၊ ဂ၊ပ်ံ၊ နှ၊ သ်ိ၊ ဇ၊ နှ၊ ဒ်ိ၊ တ်ိ၊ သ်ံ၊ ဂ၊ပ်ံ၊ နှ၊ သ်ိ၊ ဇ၊

နာဝိဟူသည်ကား၊ ယေဟောစိ၊ အမှတ်မဂ္ဂိကုန်သော၊ ဣရိယာပထတို့၏ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥသုသတ္တိအာဒိတို၊ မြားလှံ ၆-စင်္ကာသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟာရ ကောပါ၊ ဝုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟညန္တုမေ၊ ရိယန္တု၊ သောစေကုန်သတည်း။ မုဠ္ဠပဟာရာဒိတို၊ ထက်ဆုတ်ဝုတ်ခတ်ခြင်း အစင်္ကာသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တု၊ ဗာဓ ယန္တု၊ နှိပ်စက်စေကုန်သတည်း။ အညေနဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယေ နေကစိ၊ အမှတ်မဂ္ဂိ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ အာကာရေနု၊ အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပဗ္ပေါ်န္တု၊ ပါဝုဏန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေါသသံဃာတံ ပဋ္ဌိယသံယုတ္တံ၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော၊ တ တောဝေး ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အနုရိယံ ဗျာပါဒဝိတက် သာဒိပ္ပဘေဒ၊ ဗျာပါ ဒဝိတက်ဝိတက် စသည်အပြားရှိသော၊ ပါပသက်ပွား ယုတ်မာ သောအကြံကို၊ ဥဒ္ဓါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ကို၊ နာဘိဘာနာမိ၊ မသိစတုး။ ဝိနွာဝိတကြော၊ ဝိနွာဝိတက်သည်၊ နဥပ္ပန္နဝုဇ္ဈော၊ မဖြစ်စတုး ဟုတိ ဣတိ ဣတိ ဟူ၏။ ဣဒါသသံဃာ ဝိဟာရိတံ၊ မေတ္တာဝိဟာရိတံ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဟုဒါနိ၊ ယသုအာခါဒ္ဒ၊ ပရိဝိဏ္ဏောတိ အာဒိနာ၊ ပရိစိဏ္ဏော ဤသို့အစရှိသော စကားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတကိစ္စတံ။ ပြီးပပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပရိစိဏ္ဏောတိ၊ ပရိစိဏ္ဏောဟု သည်ကား။ ဩ၀ါဒါနုသာသနီ ကာရကာ ဝသေန၊ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်းကဲ့ပြု သည်၏အားဖြင့်၊ ဥပါသိတောဝ၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဩဝိတောတိ၊ ဩဝိတောဟု သည်ကား။ ဩရောပိတောဝ၊ ချအပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာ၊ ရော ဘ၊ ဂရုကောဘာ၊ ရောဟု သည်ကား။ ဂရုတရော၊ လေးစားသော၊ ခန္ဓာ ရော၊ ခန္ဓာ၀နိ ကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ မရဏာ ဣတိ၊ နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ ဟု သည်ကား။ ကထံ နု ခေါ၊ အသို့မူ၍လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏ အား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ် ရုပါ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နဇာနာမိ၊ အလိုမရှိ၊ နာဘိနန္ဒါ ဓိဇီ ဝိတာ ဣဒိ၊ နာဘိနန္ဒာမိ ဇီ ဝိတံ ဟု သည်ကား။ ကထံ နု ခေါ၊ အသို့မူ၍လျှင်၊ အာ ဟံ၊ ငါသည် စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီ ဝေယျံ၊ အသက်ရှင်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇီ ဝိတာ ဣဒိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို လည်း၊ နဇာနာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ဧတေန၊ ဤ နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ နာဘိနန္ဒာမိ ဇီ ဝိတံ ဟု သော ပါဠိဖြင့်၊ မရဏေ စ၊ သေခြင်း ၌လည်း ကောင်း၊ ဇီ ဝိ တေ စ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌လည်း ကောင်း။ သမာနစိတ္တ တံ၊ တူသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ကာလံ ဝ ပဋိကင်္ခါ ဣ တိ၊ ကာလံ ဝ ပဋိကင်္ခါ ဣတိ ဟု သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကို၊ အာဂမေမိ၊ ငံ့လင့်၏။ နိဗ္ဗိသံ နိဗ္ဗိသန္တော၊ ငြိုးငွေ့လျက်၊ ပရဝေသ

ကမ္ဘံကားရောဂြိုဟ်ဘဝ္ဌကောယထာတိ။ ပရသကမ္ဘံကရောဂြိုဟ်ဘဝ္ဌကော ယထာဟူသည်ကား၊ဘဝ္ဌကော။သူခစားသည်။ ပရသ၊သူတပါး၏၊ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ကရောဂြိုဟ်၊ပြုသည်ရှိသော်၊ကမ္မသိဒ္ဓိ'၊အမှု၏ပြီးခြင်းကို၊အနုတိ နိုဒ္ဓြိုဟ်ပါ၊မနုစ်သက်သော်လည်း၊ ကမ္ဘံ-အမှုကို၊ကရောဂြိုဟ်၀၊ ပြုလျက် သာလျှင်၊ဒိ၀သက္ခယံ၊နေ့၏ကုန်ခြင်းကို။ ဥဒိက္ခတိယ ထား၊ကြည့်သကဲ့သို့။ ဇေ၀ံတထာ၊ထိုအတူ။အဟတ္ထိ၊ ဝါသည်လည်း-ဇီ၀ိတံ၊အသက်ကို၊ အနုတိ နိုဒ္ဓြိုဟ်ပါ၊မနုစ်သက်သော်လည်း၊ အတ္ထတာ၀ဿ၊အတ္ထတောဝ၏၊ ယာ၀ နေန ၊မျှတခြင်းဖြင့်၊ မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ အနုတိနုဒ္ဓြိုဟ်ပါ၊ မနုစ်သက် သော်သည်း၊ပရိ၊ယာသာနုကာလံ အဆုံးဖြစ်သောကာလကို၊ပဋိကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိ၏၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘ္ဘော၊အနုက်တည်း၊သော သံ ကြွင်း သောစကားသည်၊ ၀ဏ္ဏနယမေ၀၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင် တည်း။ ၊သံကိစ္စဘွေရ၀ါထာ၀ဏ္ဏနာ။ သံကိစ္စမထေရ်၏၀ါထာအာဘွင့် သည်၊နိဒ္ဒြိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ဂေါ၀ဿနိုပါတ၀ဏ္ဏနာ၊ဂေါ ဒဿနိုပါတ်အာဘွင့်သည်။ နိဒ္ဒြိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၂-နွားဒဿနိုပါတ်-၂၄၁-သိလ၀ဘွေရ၀ါထာ၊

(၁) နွားဒဿနိုပါတော၊နွားဒဿနိုပါတ်၌၊သိလမေ၀ါတိအာဒိကာ၊သိလမေ၀၏ သို့အစရှိသော၀ါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိ သော၊သိလ၀ဘွေရသား၊ သိလ၀မထေရ်၏၊ ၀ါထာ။ ၀ါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ ဤသိလ၀မထေရ်သည်လည်း၊ ၀ုဏ္ဏိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊က တာဝိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿတဿ ဘ၀ေ၊ ထိုထိုဘ၀၌၊ ဝိ(ဒ္ဓ)ပနိဿယံ၊ ဇနီကင်းခြင်း၏ အား(ကြီး)သော အကြောင်းဖြစ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ဥပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူး၍၊ဇာတမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤ၀ါတို့ကေါ၀ေ၀ မမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ၌၊ရေ၀ဝေ၊ရာ၀ေကြွတော်ကြည့်၌၊ဗိမ္ဗိသာရရညော၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ဥယ္ယာ၊ သား၊သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ သိသ၀ါတိ၊ သိလ၀ဟူသော၊ အာသ၊ထိုမင်းသား၏၊ နာမံ၊အမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ၀ယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော၊တံ၊ထိုသိလ၀မင်းသားကို၊ရာဇာအစောလသတ္တု၊ အစောတသတ်မင်းသည်၊ မာရေ၀ုကာမော၊သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊ ဝဏ္ဏမတ္တဟတ္ထိ'၊ကြမ်းသောအမျိုးရှစ်သောဆင်သို့၊အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍

နာနာဝိဝေယိ၊အာထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်ဥပကွမနှောဝိ၊လုံ,သပ္ပြသော် လည်း၊ပန္ဓိမဘာဝိကာသား၊ပန္ဓိမဘာဝိကပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရေဟတ္တံ၊အရေဟတ္ထ ဖိုလ်သို့၊အပတ္တွား၊မရောက်မူ၍၊အနှောရား၊အကြားဌ၊ ဒိဝိတနှောရယာဘာဝ ကောဟ၊အသက်၏အနှောရယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရေတုံ၊သောစေ ဖြင်းဌ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တသာ၊ ထိုသိလဝမင်းသား၏၊ ပဝတ္တိုံ၊ အကြောင်းကို၊ဒိသွား၊ဖြင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ မောဂ္ဂလာနဿေရီ၊မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို၊ သိလဝကုမာရံ၊ သိလဝ မင်းသားကို၊အာနေဟိ၊ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဏာပေသိ၊စေခိုင်း တော်မူ၏၊ထေရော၊အာဂုဏ်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊တန်ခိုး၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဟတ္ထိနာ၊ဆင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊အာနေတိ၊ဆောင်၏၊ကုမာ ရောမင်းသားသည်၊ဟတ္ထိတော၊ဆင်မှ၊သြခရယာ၊သက်ဆင်း၍၊ဘဂဝန္တံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊အာဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာဂါရိုး၍၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ ၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသာ၊ထိုသိလဝမင်းသား၊အား၊အစ္ဆာ သယာနုဗျပ်၊အလိုအား၊လျှပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောပြ တော်မူ၏၊သော။ ထိုသိလဝမင်းသားသည်၊ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၊နာ၊ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ။ ရ၊အပ်သော်သဒ္ဓါ တရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပမ္ဘ ဒိတ္တာ၊ရှင်ပြု၍၊ပိပဿနာယ၊ပိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြု သည်ရှိသော်၊နဝိရ,သော၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊အရေဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ် သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ကောသလရဋ္ဌေ၊ကောသလတိုင်း၌၊ဝသတိ၊နေတော် မူ၏၊အသ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ ထိုသိလဝမထေရ်ကို၊အစတာသတ္တု၊ အစောတ သတ်မင်းသည်၊မါရေ,ထ၊သတ်ကြကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုရိသေ၊မင်းချင်း တို့ကို၊အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊တော၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်၊ထေရ,သ၊ သိလ ဝမထေရ်၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၊ကြကုန်၍၊ဗ္ဗတာ၊တည်ကြကုန် သည်ရှိသော်၊ထေရေန၊သိလဝမထေရ်သည်၊ကထိတံ၊ဟောတော်မူ၊ဒဏ် သော၊ဓမ္မကထံ၊တရား၊စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၊နာ၊ရကုန်၍၊သဒ္ဓါတသံ ဝေ၊ကောင်း၊စွာ၊ဖြစ်သော သိတ်လန့်ခြင်း၊ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နံ ဝိဇ္ဇာ၊ ကြည်ညိုသော်စိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ပဗ္ဗဇိ သုဝ,ရှင်ပြု ကြကုန်၏၊ထေရော၊သိလဝမထေရ်သည်၊တသံ၊ထိုမင်းချင်းတို့အား၊ ၊ အတ္ထိ သော၊ကော၊ဤသင်္ခါရ,လောကတွင်၊ကုလဝုဏ္ဏော၊အကျိုးမီးပွါးကို၊အလို ရှိသော၊နာ,ကျိုးသား၊သည်၊ သုသိက္ခိတံ၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြား၊သ ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ သိလမေ၊စာရိတ္တသိမ်းပါရိတ္တသိလတို

သာလျင်၊သိကျွေထ၊ကျင့်ရောဂ၏၊ တိယသ္ဓာ။အကျင့်ကြောင့်၊သေပြီတံ့ကို့ တံ၊စောင့်အစ်သော၊သိလံ၊စာရိတ္တသိလ၀ါရိတ္တသိလသည်၊သဗ္ဗသမ္ဘတ္တိ ခပ်သိမ်းသောလူစည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ် နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို၊ ဥပနာမေတိ၊ ဆောင်ပေ၏။ ၊တယောသုခေ၊သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ပတ္တယာနော အလိုရှိသော၊မေ၀ပိ၊ပညာရှိသည်။သိလံ၊စာရိတ္တသိလ၀ါရိတ္တသိလကို၊ ရက္ခေယျ၊စောင့်ရှောက်၏။ သိလ၀တော၊ သိလရှိသောသူအား၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ကင်းခြင်း၊ ပသံသဠ၊ ပညာရှိတို့သည် ခြီးမွမ်းအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထိလာဘဠ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပေါ့ တမလွန်ဘ၀ဠ၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ မောဒနဠ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ဖြင့်မွေ့ လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သိလ ၀ါ၊သိလရှိသောသူသည်၊ သညမေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုဝိတ္ထေ၊ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဝိဂ္ဂဠတိ၊ရှေ့၊ဒုဿီ လောပန၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကား၊ ပါပံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမ ကောင်းမှုကို၊ အာစရံအာစရန္တော၊ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊မိတ္တေဟိမိတ္တေ၀ေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ဝံသတေ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ဒုဿီလော၊သီလမရှိ သော၊နုရော၊ လူသည်၊ အ၀ဏ္ဏံစ၊မျက်မှောက်၌ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို ပြောဆိုသောအား၊ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အက်တ္ထိဠ၊အကျော် အစောမဲ့ကိုပြောဆိုသောအား၊ဖြင့်မြက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လာဘေ၊ရ၏၊သိလ၀ါ၊ သိလရှိသောသူသည်၊ ၀ဏ္ဏ၊ကျေးဇူးသတင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ၊စ၊ မျက်ကွယ်၌ကျော်စောပြန့်နှံ့ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း၊ပသံသဠ၊ခြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဒါ၊အာခါခပ်သိမ်း၊လ ဟတိ၊ရ၏၊ ၊သိလံ၊သီသသည်၊ အာဒိ၊ကုသိုလ်တရားတို့၏အစဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌာစ၊ခပ်သိမ်းသောဥဿုဒိမနုဿမဇ္ဈတို့၏တည်ရာသည်လည်း၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းကုန်သောသမထဝိ ပဿနာစသောတရားတို့၏။ မာတုကံ်မာတုဘူတံ၊ အမိသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ် ၏၊သိလံ၊သိလသည်၊ သဗ္ဗမ္ပေါနံ၊ ပါတိမောက္ခစသောခပ်သိမ်းသောတ ရား၊တို့၏၊ပမုခံပမုခဘူတံ၊ အဖျားဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တာသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ဝိသောဓယေ၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြေားခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ပြည့်စုံစေရာ၏။ ၊သိလံ၊သိလကို၊ ဝေလံ၊ အဝိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ သံ၀ရံသံ၀ရန္တော၊ စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ စိတ္တသ၊ ဖိဒိစိတ်ကို၊ ဒုဘိဟာသနံ၊ နှလုံးသားယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့် နှစ်သက်စေ

တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သာဝကပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဘုရားတို့ကို၊ တိဏ္ဏံ၊ ရောင်ရဲလည်း ရောင်ရဲစေတတ်ငမ်းမြောက် လည်း ဝမ်းမြောက်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဝိသောဓယေ၊ မကျိုးမပေါက် မပြောက် မကြားခြင်းစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏၊ သီလံ။ သီလသည်၊ အာပဒိမံ။ အတုမရှိသော၊ ဗလံ၊ မာရ်ကိုဗျက်သိုးခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ အာဝုဓံ၊ ကိလေသာကို ဗျက်သိုးခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်သော လက်နက်လည်း မည်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အာဘရဏံ၊ တင့်တယ်စေတတ်သော တန်းဆာလည်း မည်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်လုံး ဖြတ်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အနဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူး မြဲသော။ ကဝစံ၊ တပါးသော မြှားလွှဲ နှင့်တူသော ကိလေသာကိုတားမြစ် တတ်သော ချစ်တန်းဆာသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အနုတ္တရော ဘောဂေါ၊ လေညာလေ အောက် အရေပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌ အနုံတကြိုင် ကြိုင်လိုင်တတ်သောကြောင့် အတုမရှိသော နုံသာမည်၏၊ သီလံ၊ သီလ သည်၊ သေဋ္ဌံ။ ဖြတ်သော၊ ဝိလေပနံ၊ နုံသာမျောင်းနှင့်လည်း တူ၏၊ ယေနသိ လဝန္ဓေန၊ အကြင်သီလတည်းဟူသော အနုံဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရေပ်ဆယ် မျက်နှာတိုက်အောင်၊ ဝါတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လိုင်၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ အဂ္ဂံ၊ ဖြတ်သော။ သမ္ပသမေ သမ္ပလံ ဝဇ္ဇာ၊ ယူဆောင်၍သွားသော ထမင်းထုပ် နှင့်တူ၏၊ သီလံ။ သီလသည်။ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ ပါထေယျံ၊ ယူဆောင်၍ သွားသော ရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သေဋ္ဌော။ ဖြတ်သော၊ အတိဝါ ဟော၊ အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်းချမ်းသာတို့ကို ဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်လည်း ကောင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရေပ်သို့ဆောင်တတ်သော ကြောင့်လည်း ကောင်း လွန်စွာဝန်ကိုရှက်ဆောင်တတ်သော သူနှင့်တူ၏၊ ယေနအာဘိဝါ ဟေန၊ အကြင်လွန်စွာဝန်ကိုရှက်ဆောင်တတ်သောသူနှင့် တူသောသီလဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရေပ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ ဝါတိ၊ ချမ်းသာစွာ ရောက်စေတတ်၏၊ ၊ ဒုဗ္ဗနော၊ သီလမှကင်းသည်ဖြစ်၍ နှလုံးလိုသောလူ ရိုက်သည်၊ ဣဿေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌာသာ ချင်း၊ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲခြင်း ကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော ကာလ၌၊ ဒုက္ခံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ခံ၏၊ ဒုဗ္ဗနော၊ မ ကောင်းသော နှလုံးရှိသော။ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အသမာဟိတော၊ မ ဆောက်တည် မစောင့်စည်းသော၊ ဗာလော၊ လူရိုက်သည်၊ သဗ္ဗဣ္ဌ၊ အ လုံးစုံသော တမလွန်လောကပစ္စုပ္ပန်လောကဌာ၊ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊

ရေ၏၊ သုမနော၊ ကောင်းသော စိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပညာရှိသည်၊ဆိုလေ၀။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ် သာလျှင်၊ကိုယ်တို့၊ ခပ်သိမ်းသောဓာတုတို့ဌ်ပြုနိုင်သော ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မျက်လွယ်ဌ်ပညာရှိတို့ခြိုးမှမ်းခြင်းကို၊လာတိ၊ရေ၏၊ပေါ့၊တမလွန်တဝဌ်၊ သင်္ဂေသုစ၊ နတ်ပြည်ဌ်ဖြစ်သောကာလတို့ဌ်လည်း၊ ကိုယ်တို့၊ ဤသူကားသူတော်ကောင်းတည်း ကောင်းသောသိလရှိသောသူတည်းဟု၊ခြိုးမှမ်းခြင်းကို၊လာတိ၊ရေ၏၊သုမနော၊ကောင်းသောစိတ်ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော သိလေသု၊ စာရိတ္တသိလ၀ါရိတ္တသိလတို့ဌ်၊ သုသမာဟိတော၊ ဆောက်တည်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဗိုးရော၊ပညာရှိသည်၊သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကဌ်၊ ကိုယ်တို့၊ဤသူကားသူတော်ကောင်းဤသူကားကောင်းသော အကျင့်ရှိသော သူဟုခြိုးမှမ်းခြင်းကို၊လာတိ၊ရေ၏ဆိုလေ၀၊ဤလောကဌ်၊သိလမေ၀၊သိလသည်သာလျှင်၊အဂ္ဂိ၊ဖြတ်၏၊ပန်းထိုင်သိလထက်ကား။ပညာ၀ါ၊ပညာရှိသောသူသည်။ ဥတ္တမော၊ဖြတ်၏၊ မနုဿသုစ၊လူတို့ဌ်လည်းကောင်း၊ ဒေ၀သုစ၊ နတ်တို့ဌ်လည်းကောင်း၊ သိလပညာဏတော၊ သိလပညာအားဖြင့်၊ ဗေယ္ယာ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဒုစရိုက်တရားကိုအောင်နိုင်ကုန်၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ သိလ၀ဏ္ဏော၊သိလ၀မဟေထ၊ရှိသည်၊ဆိုမာဟိ၊ဂါထာဟု၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့ဌ်၊ သိလမေ၀ိ၀ေသိ ကျေ၀ဏအာတို့ဌ် လောကေတိ၀ဒေ၊သိလမေ၀ိ၀ေသိ ကျေ၀ဏအာတို့ဌ် လောကေဟု သော ဤ၀ုဒ်၌၊ ဆုဝါတိ၊ဆုဝေဟု သော၀ုဒ်သည်၊နိ၀ါတမတ္တံ၊နိ၀ါတ်မျှတည်း၊ဆုမတို့ဌ် သတ္တ လောကေ၊ ဤသတ္တလောကဌ်၊အ၀ဏ္ဏကာ၀ေ၀။အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော ကုလပုတ္တေ၊အမျိုးသားသည်၊စာရိတ္တ၀ါရိတ္တ၊ဒိဘေဒံ၊စာရိတ္တ၀ါရိတ္တစ သည်အပြားရှိသော၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ သိလမေ၀၊ သိလကိုသာလျှင်၊ သိကျေယျ၊ကျင့်ရာ၏၊ သိက္ခေ့ဿာ၊စေ၊ကျင့်သော်လည်း။ နံ၊ထိုသိလကို၊ သုသိက္ခိတံ။ကောင်းစွာကျင့်အပ်သည်ကို၊ အ၀ဏ္ဏာဒိဘာ၀ါပါဒနေန၊မကျိုးမပေါက်ခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ၊သိက္ခိတံ၊ကျင့်အပ်သောသိလကို၊ ဆုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏဉ္စ၊ ပြည့်စုံသည်ကိုလည်း၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သိကျေယျ။ ကျင့်ရာ၏၊ အာတို့ဌ် လောကေတိ၊ အာတို့ဌ် လောကေဟု သည်ကား။ ဆုမတို့ဌ် သဒ်ါ၌လောကေ၊ ဤသဒ်ါ၌လောကဌ်၊သိက္ခိတဗ္ဗ၀ေ၊ဖွယ်သု၊ကျင့်အပ်သောတရားတို့တွင် သိလံ၊သိလကို၊အာဒိတော၊ အစ၌။ သိကျေယျော၀၊ ကျင့်အပ်သည်သာ

လျှင်တည်း၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပတ္တိယာဝိုးအယူ၏ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း၊ သီလသမ္ပတ္တိ
သည်၏ပတိဋ္ဌာဘာဝတော၊ တည်ရာ၏အခြေစ်ကြောင့်၊ သီလံဟိတိအာဒိ၊
သီလံဟိအစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားဌ
ဟိတိ၊ဟိဟူသောဘာဝဒုါသည်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသော
သဒ္ဒါတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊သေရိတံ၊ဖြိုဝဲအပ်သော၊ ပရိစိတံ၊
လေ့ကျက်အပ်သော၊ရက္ခိတံ၊စောင့်ရှောက်အပ်သော၊သီလံ၊သီလသည်၊
မနုဿသမ္ပတ္တိဌ၊လူစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိဌ၊ နတ်စည်းစိမ်
ကိုလည်းကောင်း၊နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဌ၊နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဇဝံ၊ဤသို့၊သမ္ဘသမ္ပတ္တိ ၊အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကို၊တံသမဝါနော၊ ထိုသီလ
လန္ဓင်ပြည့်စုံသော၊သတ္တသ၊သတ္တဝါအား၊ဥပနာမေတိ၊အာဝဟတိ၊ရှက်
သောင်၏၊သီလံ၊သီ သသည်၊သမ္ဘသမ္ပတ္တိ ၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ကို၊ဥပ
နာမေတိ၊သောင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သခေါ်ပတောဝ၊အကျဉ်း၊အားဖြင့်၊ဝတ္ထုမတ္တံ
ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ဝိတ္ထာရတော၊အကျယ်အား၊ဖြင့်၊ ဒဿေန္တော၊ပြ
လိုသည်ဖြစ်၍၊သီလံရက္ခေယျာတိအားဒိ ၊သီလံရက္ခေယျ၊ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုစကားဌ ရက္ခေယျာတိ၊ရက္ခေ
ယျဟူသည်ကား၊ဂေါပေယျ၊ လုံခြုံစေရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊မုန်း၏။ ပါဏာတိပါ
တာဒိတော၊ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှု၊ဝိရမေန္တော၊ ရှောင်ကြည်
သောသူသည်၊ဝတ္ထုပဒိုပတ္တိဌ၊ဝတ်အကျင့်ကိုလည်း၊ပူရေန္တော၊ဖြည့်သော
ဝုဋ္ဌိလိ်သည်။ ပဒိုပဘ္ဘာတိဘာဝနတော၊ သီလ၏သန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
တရားတို့ကိုနှိပ်နင်းတတ်သောကြောင့်၊ ရက္ခတိနာမ၊စောင့်ရှောက်သည်
မည်၏၊မေဓာဝိကိ၊မေဓာဝိဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ပညာရှိသောသူသည်၊
ဣဒဗ္ဘိ၊ဤမေဓာဝိဟူသောဝုဒ်သည်လည်း၊အာသ၊ထိုဝုဋ္ဌိလိ်၏၊ ဂေ္ဘနုပယ
ဒဿနံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုဖြစ်ခြင်းတည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊
ဥာဏဗလေန၊ဥာဏ်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ အာသ၊ထိုပညာရှိသောဝုဋ္ဌိလိ်၏၊
သမာဒါနံ၊ဆောက်တည်အပ်သောသီလသည်၊ အဝိကောပနဌ၊ မယျက်
သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဋ္ဌယာနော၊တိ၊ပဋ္ဌယာနောဟူသည်ကား၊
ဣဆ္ဌန္တော၊အလိုရှိသော၊တယောသုခေတိ၊ တယောသုခေဟူသည်ကား၊
တိဏိသုခါနိ၊သုံးပါးကုန်သောချမ်းသာတို့ကို၊သုခနိမိတ္တံ၊ ချမ်းသာခြင်း
၏အကြောင်းသည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝိပ္ပေါဝံ၊
အလိုရှိအပ်၏၊ပသံသန္တိ၊ပသံသံဟူသည်ကား၊ဝိညူဟိ၊ပညာရှိတို့သည်
ပသံသိတံ၊ ပြိုးမွမ်းအပ်သည်၊ ဝိတ္တိလာဘန္တိ၊ဝိတ္တိလာဘ်ဟူသည်ကား၊

ကုဋ္ဌိလောဘံ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုရေခြင်းသည်၊ဝိတ္တလောဘန္တိ၊ဝိတ္တလောဘံဟု ၍လည်း၊ပဋ္ဌန်၊ရှေးကြကုန်၏၊ဧနလောဘံ၊ဥစ္စာကိုရေခြင်းသည်၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အဟေသု၊အနက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သိလ ဝါ၊ သိလရှိသောသူသည်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊မဟာန္တံ၊များသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုံကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ပေစ္စာတိ၊ပေစ္စဟူသည်ကား။ကာလကိတ္တာ၊သေ၍၊သဂ္ဂေပမောဒနန္တိ သဂ္ဂေပမောဒနံဟူသည်ကား၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ဣဒ္ဓေဟိ၊အလိုရှိ အပ်ကုန်သော၊ကာမဂုဏေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊မောဒနဿ၊မွေ့လျော်ခြင်း ကိုလည်း၊ ပဋ္ဌယမာနော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ သမ္ဘဒ္ဓေါ၊စပ်ခြင်းတည်း၊ဣဒ္ဓလောကေ၊ဤလောကဌ၊ပသံသံ၊ခြီးမွမ်းအပ် သော၊ဝိတ္တိလောဘံ၊ဥစ္စာကိုရေခြင်းကို၊ပရလောကေ၊ တမလွန်လောကဌ၊ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တိယာ၊နတ်စည်းစိမ်ဖြင့်၊ မောဒနဿ၊မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓေဟိ၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊သီလံ၊သီလကို၊ရေကွေယျ။ စောင့်ရှောက်ရာ ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သညမေ နာတိ၊သည်းမနဟူသည်ကား၊ကာယာဒိသညမေန၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ။ ကာယဒုစ ရိုက်အစရှိသည်တို့မှ၊ သံယတောပ၊စောင့်စည်းသောသူသည်။ ကိဋ္ဌိ၊တရုံ တယောက်သောသူကို၊အာဝိဟေဌေန္တော၊မဖျင်းဆဲမူ၍၊အာဘယဒါနံ၊ဘေး မဲ့အလှူကို၊ ဒဒန္တော၊ပေးသကဲ့သို့၊ ဝိတ္ထာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ယူ၏၊ဝံသတေကိ၊ ဝံသတေဟူသည်ကား၊ အပေတိ၊ဖဲ့၏၊ ပါပ မာစရန္တိ၊ပါပမာစရံဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒိပါပကမ္မံ၊ပါဏာတိ ပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ဒုသီလံ၊သီလမရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလံ၊ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ အဏ္ဍကာမာ၊ အာကျိုး စီးပွါးကိုအလိုရှိကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ နဘစန္တိ။မိုးသည်း ကစ်ကုန်၊အာညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရိဝဇန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏၊ အဝဏ္ဏန္တိ။အဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊အဂုဏ်၊ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သမ္ဘုခါ၊မျက်မှောက်၌၊ ဂရုတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ အာကိတ္တိန္တိ၊ အာက်တ္တိံဟု သည်ကား၊အာယသံအာသိလောကံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ဝဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊ဂုဏ်၊ကျေးဇူးကို၊ကိတ္တိန္တိ။ကိတ္တိံဟူသည်ကား၊ သိလော ကံ၊ကျော်စောခြင်းကို၊ပဋ္ဌဒုယသတံ၊ ပြန့်နှံ့သောအကျော်အစောရှိသည် ၏အဖြစ်ကို၊ ပသံသန္တိ၊ပသံသံဟူသည်ကား။ သမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊

ထေမနုံ၊ပြိုးမွမ်းခြင်းကို၊အာဒိတိ၊အာဒိဟူသည်ကား၊မူလံ။အမြစ်အရင်း တည်း။ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ကုသလာနုံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝမ္မာနုံ၊တရားတို့၏၊ အာဒိ၊ အမြစ်အရင်းတည်း။ ယထာဟ၊ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဣဟ၊ဤသာသနာတော်၌၊သိက္ခု၊ရဟန်း၊တို့၊သင်သည်၊အာဒိ မေဝ၊အရင်းအမြစ်ဖြစ်သောသိလကိုသာလျှင်၊ ဝိသောဓေထ၊ သုတ်သင် လော၊ကောစ၊ အာဘယ်သည်လျှင်၊ ကုသလာနုံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝမ္မာနုံ၊တရားတို့၏၊အာဒိ၊အရင်းအမြစ်မည်သနည်း၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊အလွန်စင် ကြယ်သော၊သိလဉ္စ၊သိလလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော် မူ၏၊ပတိဋ္ဌာတိ၊ပတိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊အဓိဋ္ဌာနံ၊တည်ရာတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဝမ္မာနုံ၊ဥတ္တရိမနုဿဝမ္မတို့၏၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာတည်း။တောနဆုံ ကြောင့်၊ သိ၊လေပတိဋ္ဌာယာတိအာဒိ။ သိလေပတိဋ္ဌာယ ဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကလ္ယာဏပုဗ္ဗမာတုကန္တိ၊ ကလ္ယာ ဏပုဗ္ဗမာတုက်ဟူသည်ကား၊သမထဝိပဿနာဒိနုံ၊ သမထဝိပဿနာအစရှိ ကုန်သော၊ကလ္ယာဏဝမ္မာနုံ၊ကောင်းသောတရားတို့၏၊မာတုဘူတံ၊နုက်၊ အဓိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း ပမုခံသဗ္ဗဝမ္မာနန္တိ၊ပမုခံသဗ္ဗဝမ္မာနုံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန် သော၊ပါမောဇ္ဇာဒိနုံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇဝမ္မာနုံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သောတရားတို့၏၊ ပမုခံမုခဘူတံ၊အဦးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ပဝတ္တိ ဒ္ဒါရံ၊ဖြစ်ရာတံခါးမည်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊အာဒိဘာဝါဒိတော၊ အစဖြစ်ခြင်းအစရှိ သည်မှ၊ဝိသောဓယေတိ၊ဝိသောဓယေဟူသည်ကား၊ အကွဲလွှာဒိဘာဝေ နု၊မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊သမ္မာဒေယ၊ပြည့် စုံစေရာ၏၊ဝေလာတိ၊ဝေလာဟူသည်ကား၊ဒုစ္စရိတေ၊ဒုစရိုက်တို့ဖြင့်၊ အနုတိက္ကမနိယမ္ဘေနု၊ မလွန်ကျူးသော အနုက်ကြောင့်။ ဝေလာသိမာ၊ အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း။ ဝါ၊တနည်းကား၊ဒုဿီလျံ၊သီလမရှိသောသူကို၊ဝေလယတိ၊စလယတိ၊ပိဒ ဿတိ၊ဖျက်ဆီးတတ်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝေလာ၊ဝေလာမည်၏၊ သံဝရံသိလန္တိ၊သံဝရံသိလံဟူသည်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနုံ၊ ကာယ ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့၏၊ဥပတ္တိဒ္ဒါရဿ၊ဖြစ်ရာတံခါးကို၊ ပိဒဟနတော၊

ဝိတ်တတ်သောကြောင့်။ အာသိဟာသနန္တိ၊ အာသိဟာသနံ ဟူသည်ကား၊ တောသနံ၊နှစ်သက်ခြင်းတည်း။ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အာဝိပ္ပဒိသာရဟေတုတာယ။နှလုံးသာယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့် စိတ္တသ။စိတ်ကို၊ အာဝိပ္ပမောဒနတော၊ နှစ်သက်စေတတ်သောကြောင့် တည်း၊ တိတ္ထိယ္ဟသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနန္တိ၊ တိတ္ထိယ္ဟသဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံဟူသည်ကား၊ သာဝကဗုဒ္ဓ။သာဝကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဣတိ၊ဤသို့။သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါနံ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သောအရှင်တို့၏၊ကိလေသမလပ္ပဝါဟနေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို မြှောသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနမဟာသမုဒ္ဒါဝ ဂဟနေစ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာသို့သက်ဝင်ရာဌာနလည်း၊သိလံ၊သီလသည်း တိတ္ထဘူတဿ။ဆိပ်သဖွယ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်၏၊ဗလံအာပဇ္ဇိမန္တိ၊ဗလံအာပဇ္ဇိတံ ဟူသည်ကား၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနေ၊မာရ်စစ်သည်ကိုနှိပ်နင်းခြင်းဌာ၊ ဗလံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊သေနာထာ၊မာစ၊ စစ်သည်အားလည်းရှိ၏၊ အာဝုဓဗဟုတ္တမန္တိ၊အာဝုဓဗဟုတ္တမံဟူသည်ကား၊ သံကိလေသဓမ္မာနံ၊ကိလေသာတရားတို့ကို၊ဆေးဒဏေ၊ဖြတ်ခြင်းဌာ၊ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ ပဟာရဏံ၊လက်နက်မည်၏၊ ဂုဏသရိရောပသောဘာဏေန၊ ဂုဏ်ကို တင်ထပ်စေတတ်သော အနုက်ကြောင့်၊ အာဘရဏံ၊တန်းဆာမည်၏၊ သေဋ္ဌန္တိ၊သေဋ္ဌံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း။ ဥတ္တမံ၊မြတ်၏၊ဒုဗ္ဘဝေသရုပါတပရိတ္တာနတောဆိုနိုင်ခက်သောသတောတည်းဟူသောမြှားမျိုးကိုတားဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊ကဝစတ္ထ။တံ၊မဖြစ်ဘူးမြဲသောချပ်တန်ဆာသဖွယ်၍ ဖြစ်၏အာဘိဒန္တိ၊ဒန္တိ၊အာဘိဒံဟူ၍လည်း၊ပဌမ၊ရှေးကုန်၏၊အာဘဋ်၊မကွဲပျက်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊အပါယမဟောဿာ တိတ္ထမနေစ၊ အပါယ်တည်းဟူသောရေအယဉ်ကိုလွန်မြောက်ရာဌာနလည်း ကောင်း၊သံသာရမဟောဃတိတ္ထမေစ၊သံသရာတည်းဟူ သောရေအယဉ်ကိုလွန်မြောက်ရာဌာနလည်းကောင်း။ကိလေသေတိ၊ကိလေသာတို့ဖြင့်၊အသံသိဒနဋ္ဌေန၊မနစ်နှိုင်သောအနုက်ကြောင့်၊သေတု၊တံ်တား၊သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊မဟေ သေက္ခေတိ၊ မဟေသက္ခောဟူသည်ကား၊မဟာဗုဒ္ဓလော။ကြီးသောအားရှိ သော၊ ဂန္ဓောအနုတ္တရောတိ။ ဂန္ဓောအနုတ္တရောဟူသည်ကား၊ ပဒိုဝါတံ။ လေညာကို၊သဗ္ဗဒိသာသုစ၊ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ဌာ၊လည်း၊ဝါယနတော ဟာကြွေင်ကြွေင်လှိုင်တတ်သောကြောင့်၊အနုတ္တရော၊အတုမရှိသော၊ ဂန္ဓော၊ ဆန့်မည်၏။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သာဗ္ဗဇနမနောဟ

ရှိတ္တာ။ အလုံးရုံသောလူတို့၏စိတ်နှလုံးကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း၊ တောနေ၊ထိုကြောင့်၊ယေနဝါတိဒိသောဒိသန္တိ၊ယေနဝါတိဒိသောဒိသံဟူ၍ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ယေနဝါတိဒိသောဒိသန္တိ၊ယေနဝါတိဒိသောဒိသံ ဟူသည်ကား၊ယေနသိလဂန္ဓေန၊ အကြင်သီလတည်းဟူသောအနံ့ဖြင့်၊ တံသမဂ္ဂီ၊ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိသောဒိသံသဗ္ဗဒိသာ။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို၊ ဝါယတိ၊တကြိုင်ကြိုင်လိုင်၏၊ ဒိသောဒိသာ တိပိ၊ ဒိသောဒိသာဟူ၍လည်း။ ပါဠိ။ပါဠိ၏၊ ဒသဒိသာ၊ ဆယ်ခုသော အရပ်တို့ကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သမ္ဘလမေ ဝဂ္ဂန္တိ၊သမ္ဘလားမဝဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘလံနာမ၊သမ္ဘလမည်သည်ကား၊ ဝုဒ္ဓဘဏ္ဍံ၊ထမင်းထုပ်တည်း၊ဝုဒ္ဓဘဏ္ဍံ၊ထမင်းထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍ မဂ္ဂံ၊ခရီးသို့၊ဂစ္ဆေ၊နေ့ကား။သွားသော၊ ဝုဏိသော၊ယောက်ျားသည်၊ အနန္တရာ မဂ္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊ဇိဂဂ္ဂါဒုကျွေန်း၊ ဆာလောင်ခြင်းဆင်းရဲဖြင့်၊ နကိလ မတိယထာ၊မပင်ပန်းသကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ သိလသမ္ပန္နော၊သီလနှင့်ပြည့် စုံသောသူသည်၊ဝိသုဒ္ဓသီလံ၊ စင်ကြယ်သောသီလဟူဆိုအပ်သော၊ သမ္ဘ လံ၊ထမင်းထုပ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊သံသာရကန္တာရံ၊သံသရာခရီး၌ ပဋိပန္နော၊ သွားရသည်ရှိသော်။ ဂတာဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ အရပ်၌။နကိလမတိ၊မပင်ပန်း။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သီလံ၊သီလသည် အဂ္ဂံ၊ဖြတ်သော၊သမ္ဘလံနာမ၊ရိက္ခာထမင်းသုပ်မည်၏၊ သီလံ၊သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော၊ပါထေယျံယထာ၊ရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏၊ စောရာဒိဘီ၊ခိုးသူ အစရှိသည်ဘေးနှင့်၊ အသာဓာရဏတ္တာစ၊မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊တတ္ထတတ္ထာ၊ထိုထိုဘဝ၌။ဣဒ္ဓိတဗ္ဗသမ္ပတ္တိနိဗ္ဗာနဒုတောစ၊ အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတိက္ကမေနေ၊လွန်မြောက်လျက်၊တံတံဌာနံ ဝါ၊ ထိုထိုအရပ်သို့လည်း ကောင်း၊ယထိစ္ဆိတဌာနံ ဝါ၊အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ဝါ ဟေတိသမ္ပာပေတိ၊ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အတိဝါ ဟော၊အတိဝါဟမည်၏၊ယေနကေနစိ၊အဓတ်မရှိတဆုံတယောက်သောသူ ☰ သည်၊အနုပဒ္ဒုတံ။မနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိတဗ္ဗာနုပတ္တိ ဟေတုတာယ၊ အလိုရှိအပ်သောအရပ်သို့ရောက်ခြင်း'၏ အကြောင်းဖြစ် သောကြောင့်၊သီလံ။သီလသည်၊သေခ္ခံ၊ဖြတ်သော၊အတိဝါဟော၊ အတိ ဝါဟမည်၏၊ယေနအတိဝါဟေနယာတိဒိသောဒိသန္တိ၊ယေနအတိဝါ၊ဟော နယာတိဒိသောဒိသံဟူသည်ကား၊အဂတိဌာနံ၊ မရောက်ဘူးသည်လည်း

ဖြစ်သော၊ဂတိမ္ဗာဝိ၊ရောက်ဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊တံဒိသံ၊ထိုအရေပ်သို့ သုခေနခဝ၊ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊သွား၊ရ၏၊ဣဒေဝနိန္ဒလာ တိ တိ၊ဣဒေဝနိန္ဒလာဘတိဟူသည်ကား၊ ဣဒေဝလောကေဝိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လော ကဒ္ဒလည်း၊ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ရာဂါဒိဟိ၊ရာဂအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ဒုဿိတစိတ္တော၊ဖြစ်မှားသောစိတ်ရှိသော၊ဒုဿီလော၊သီလ မရှိသော၊ပါပဓမ္မောတိ၊ ယုတ်မာသော်သတောရှိသောရှိသောသူဟူ၍၊နိန္ဒံ ဂရဟား၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊လာဘတိ၊ရ၏၊ပေစ္ဆပရုလောကေဝိ၊ တမလွန်လောကဒ္ဒ လည်း၊အာပါယေသု၊အပါယ်ဘုံ၌၊နိဗ္ဗတ္တကာ၊လေ၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊အာ ဇာတော၊ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောသူတည်း၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ယမဝုရိသာဒိဟိစ၊ယမမင်း၏အာချင်းယောဂျားအစရှိသည်တို့ ဖုလည်း၊နိန္ဒံ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊လာဘတိ၊ရ၏၊ကေဝလံ၊ သက်သက်၊နိန္ဒမေव၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသာလျှင်၊လာဘတိ၊ရ၏သည်၊နု၊မဟုတ်၊အထခေါ်၊စင်စစ်သော် ကား၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်လောကတစ်လွန်လောကတို့၌၊ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ဗာလော၊ရိုက်သောသူသည်၊ ဣဓလောကေ၊ ဤလောကဒ္ဒ၊ဒုစ္စရိတစရဏေန၊ ဒုစရိုက်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဒုဿိတစိတ္တော၊ ဖြစ်မှားသောစိတ်ရှိသည်၊ပရုလောကေ၊တမလွန်လောကဒ္ဒ၊ ကမ္မက ရဏာ ဒိဝသေန၊ကမ္မကရဏအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခာဝိတာ၊ဆင်ရဲ ဝေဒနာတို့၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်လောကတမ လွန်လောကဒ္ဒ၊ဗာလော၊ရိုက်သောသူသည်၊ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသောနှလုံး ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကထံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊သိုလေသု၊ သိလတို့၌၊ အသမာဒိတော၊ မဆောက်တည်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သိုလေသု၊သိလတို့၌၊နဋ္ဌပိတစိတ္တော၊မထားသောစိတ်ရှိသော၊အပတိဋ္ဌိတ စိတ္တော၊မတည်သောစိတ်ရှိသောသူသည်၊ ဒုမ္မနော၊မကောင်းသောနှလုံးရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣဓလောကဒ္ဒ၊ ဣဓလောကတ္ထ၊ ဣဓလောကတ် ဟူသည်ကား၊ ဣဓလောကေဝိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကဒ္ဒလည်း၊ သုမနော၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသော်သူ၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသော်သူ၊ကလျာဏဓမ္မော၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော်သူ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ကိတ္တိ၊ကျော်စောပြီးမွမ်းခြင်းကို၊လာဘတိ၊ရ၏၊ ပေစ္ဆပရုလောကေ ဝိ၊ တမလွန်လောကဒ္ဒလည်း၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အယံဝုရိသော၊ ဤ ယောဂျား၊သည်၊ သိလဝါ၊ သိလရှိ၏၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ကိတ္တိ၊ ကျော်စောပြီးမွမ်းခြင်းကို၊လာဘတိ၊ရ၏၊

တထာဟိတတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဒေဝါနုံ၊နတ်တို့၏၊သဘာဝတံ
အားပါင်းအားဘာ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နော၊ကပ်ရောက်၏၊ဇုတိအာဒိနှာ၊ ဤ
သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ကိုယ်တို့'၊ကျော်စောခြီးမွမ်းခြင်းကို၊လာဘတို၊ရ၏၊ကေ
လံ၊သက်သက်၊ကိုယ်တို့မေ၀၊ကျော်စောခြီးမွမ်းခြင်းကိုသာသျှင်၊ လာဘတို၊
ရသည်၊နှ၊မဟုတ်သေး၊အာထခေါ်၊စင်စစ်သာကား၊ ဓိရောဓိ ဘိသမ္ဘုနော်၊
တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊သီးလသု၊သီလတို့၌၊ သဒ္ဓု၊ကောင်းစွာ၊
သမာဟိတော၊ဆောက်တည်အပ်သော၊ အပ္ပိတစိတ္တော၊သွင်းအပ်သော
စိတ်ရှိသော၊ သုပတိဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်သော စိတ်ရှိသောသူ
သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသော၊ ဣဓလောကေ၊ ဤလောကခု၊ သုစရိတစရ
ဏေန၊ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ပရလောကေ၊တမလွန်လော
ကခု၊သမ္ဘတ္တိ'၊စည်းစိမ်ကို၊ပဋိလာဘေန၊ရသဖြင့်၊ သုမနော၊ကောင်းသော
စိတ်ရှိသည်၊သောမနဿပဋ္ဌော၊ ဝမ်း၊ပြောက်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သိလမေ၀ဣဓ၊အဂ္ဂန္တိ၊သိလမေ၀ဣဓ၊အဂ္ဂံဟု သည်
ကား၊သိလံ၊သိလသည်၊လောကိယလောကုတ္တရန္တိ၊ လောကိ၊လောကုတ္တ
ရာဟု၍၊ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး၊အပြား၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လောကိယံ၊
လောကီသိလသည်၊ တာ၀၊ရှေးဦး၊စွာ၊ကာမလောကေ၊ ကာမလောကခု၊
ခတ္တိယမဟာသာလာဒီသု၊ခတ္တိယမဟာသာလအစရှိသည်တို့၌၊ဒေ၀လော
ကေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏလောကေစ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌လည်း
ကောင်း၊ဥပပတ္တိ'ဝိသေသံ၊ဖြစ်ရခြင်းအထူးကို၊အာ၀ဟတိ၊ရွက်ဆောင်၏
လာတိ ဘာ၀ါ'ဒိကဿစ၊ လာဘ်ရသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်၏သည်း၊
ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊လောကုတ္တရံပန၊လောကုတ္တ
ရာသိလသည်ကား၊ သကလံ၊ အလုံးရုံသော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
အတိက္ကာမေတိ၊လွန်မြောက်စေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သိလံ၊သိလ
သည်၊အဂ္ဂ၊မ၀၊ ဖြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာတံ၀စနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဟိ၊နုန်း ယုတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ၊ယနုန်း ဖြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၊ခတ္တိယော သု၊မင်းမျိုးတို့၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊မဇ္ဈိမေန၊အလတ်
ဖြစ်သော၊ဗြဟ္မစရိ'ယေနစ၊ ဖြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ ဒေ၀တ္တံ၊နတ်၏
အဖြစ်၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ဥတ္တမေန၊ဖြတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ'ယေန၊ဖြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၊ဝိသုဒ္ဓါ'၊ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တံ၊ဆို
အပ်၏၊ ၊ဘိက္ခ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စေအာကင်္ခေယ္ယ၊
အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်ခဲ့၊ စိ၀ရ၊ဝိဏ္ဏပါဟ သေနာသနဂိလာနပစ္စယ

ကောသဇ္ဇပရိကျွာရာနံ၊ သက်နိုးဆွမ်းကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခာရာတို့ကို၊ လာဘိ၊ရသည်၊အာသံ၊ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိလမေဝ၊ သိလကိုသာလျှင်၊ ပရိဟုရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊အာသ။ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သိလဝတော၊ သိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စေတောပဏိ ဓိ၊စိတ်၏ တောင့်တခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဣဒ္ဓတိ၊ဖြည့်ရုံ၏၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟီနပဋိဃသ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော်ဆန့်ကျင်ဘက်တရား၊ရှိသော၊သတ္တမဘဝေ၊တော၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောဘဝ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊သံသာရဒုက္ခံ၊သံသရာဆင်းရဲကို။ဝိနိဝတ္တေတိ၊သ၊ အထူးသဖြင့် နှစ်စေသော၊ လောကုတ္တရသိလသမ္ပယုတ်၊လောကုတ္တရာသိလ၏ကား၊ အဂ္ဂဘာဝေ၊ဖြတ်သည့်၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္တတေ၊ဆိုဝတ္တယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပညဝါပနဉ္စတ္တမောတိ၊ ပညဝါပနဉ္စတ္တမောဟူသည်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၊သော၊ဝုဋ္ဌလောပန၊ ဝုဋ္ဌိုလ်သည်ကား၊ ဥတ္တမောပရ၊မောသောဌာ ယေ ဝ၊ဖြတ်သည်သာလျှင်ဟုသည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုဋ္ဌလဓိဋ္ဌာနေန၊ဝုဋ္ဌလဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ပညာယ ဝေ၊ပညာ၏သာလျှင်၊ သေဋ္ဌဘာဝံ၊ ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဣဒါနိ၊ယသုအာခါဋ္ဌ၊သိလပညာနှံ၊သိလပညာတို့၏၊ သေဋ္ဌဘာဝံ၊ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ကိစ္စတော၊ကိစ္စအားဖြင့်၊ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊သိလပညာဏတောဇယန္တိ၊သိလပညာဏတောဇယံဟူ၍၊အာဟ၊ ဝိနိ့တောဝ်ရှု၏၊ဇယန္တိ၊ဇယံဟူ၍လည်း၊လိုက်ဝိပလ္လာသော။ လိုင်ပေါက်ပြန်ခြင်းကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ အာဟူတိ၊အာဟုဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝစနသေသော၊စကား၏ကြွင်းတည်း၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ပဇာနနဋ္ဌေန၊အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ပညာဏံ၊ပညာဏမည်၏၊သိလတောစ၊သိလအားဖြင့်ရင်း၊ပညာဏတောစ၊ပညာအားဖြင့်ရင်း၊ပဒီပကွဲ ဇယော၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဒုစရိုက်တရားတို့ကိုအောင်ခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္ဆ။ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊သိလေန၊သိလနှင့်၊ဝိနာ၊ကင်း၍၊ပညာ၊ပညာသည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊မဖြစ်၊ပညာယ၊ ပညာနှင့်လည်း၊ဝိနာ၊ကင်း၍၊ သိလကိစ္စကရုံ၊သိလကိစ္စကိုပြုခြင်းသည်၊နသမ္ဘဝတိ၊မဖြစ်၊ဧတံ။ဤသိလပညာနှစ်ပါး၊သည်၊ အညမညူပကရဏံ၊ အချင်းချင်းကျေးဇူး၊များ၏၊ သိလပရိဘောတာ၊သိလဖြင့်ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ပညာ၊ပညာမည်၏၊ ပညာပရိဘောတံ၊ပညာဖြင့်ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊သိလံ၊သိလမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိ

ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။မနုဿသုစဒေဝသုံစာ
တိန္ဒုဒ်။ မနုဿသုစဒေဝသုစဟူသော ဤစကားသည်။နေသံ၊ထိုသီလ
ပညာတို့ကို၊ဒဿနံ၊ပြုခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တည်း။ ထိုလူ.ပြည်နှင့်
ပြည်ဘို့၌။ တာနိဝိဝိသေသာနိ၊ထိုအထူးတို့သည်လည်း။ ဝတ္ထုနှင့်၊ဖြစ်ကုန်
၏၊သမာဓိပန်၊သမာဓိသည်ကား၊ ဤ၊ဤအရာ၌၊ပညာယ၊ပညာ၏၊အဓိ
ဋ္ဌာနာဘာဝတော၏။ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။သီလပဝတ္တိကော၊သီ
သီလ၏အတို့၌ဖြစ်၏၊ဂါ၊တနည်းကား၊ဘာဝေ တဗ္ဗတော၏၊ပွါး၊အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သီလာဓိဋ္ဌာနတော၏၊ သီလ၏ဟာသည်ရာ
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာပဝတ္တိကော၏ ပညာ၏အတို့၌ဖြစ်၏၊
ဝေ၊ဤသို့၊ထေရော။ မထေရ်သည်၊တောသံဘိက္ခုနှင့်၊ ထိုဂေဟနိုးတို့အား၊သီ
လမူ၊လ၊သီလ၏မူလ၌၊ဖွဲ့၊တည်း၊ကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောလျက်၊အတ္တနော၊
ဓိဓိ၏၊သုဝိသုဒ္ဓသီလာဒိဂုဏဒိပနေန၊ကောင်းစွာစင်ကြယ်သောသီလအစ
ရှိသောဂုဏ်ကိုပြသဖြင့်၊အာသုံ့၊အရေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ကြား၏။ ၊
သီလဝတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သီလဝမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိ
တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂-နွားဒသနိပါတ်-၂၄၃-သုနိတဝတ္ထုရေဂါထာ၊

နိစေကုလမ္ဘိဘိအာဒိကာ၊ နိစေကုလမ္ဘ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊သုနိတဝတ္ထေရသ
သုနိတမထေရ်၏၊ဂါထာ။ဂါထာတို့တည်း၊အယဓိ၊ဤသုနိတမထေရ်သည်
လည်း၊ဗုဒ္ဓမဟုန္ဒေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာဓိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော၊ဆု
တောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿတဿဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဗုဒ္ဓေါနိ
ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ.
ပြည်တို့၌၊သံသရေနှော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
၏၊ သုညကာလေ၊ ဆိတ်သော ကာလ၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗလာဓနေ
ဗီး၊ရိုက်သောသူဘို့နှင့်၊ သဒ္ဒီ၊တကွ၊ကိဠာပသုတော၊ ကစားခြင်း
၌လေ့လာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ဂါ
မေ၊ရွာ၌၊ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရန်၊လှည့်လည်တော်မူသော၊ ဂေါ်
တဆူသော။ ပရွေကဗုဒ္ဓံ၊ပရွေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊တုဿံ၊ သင်အား၊

သဗ္ဗသော၀ဏ္ဏိကသရိရဿပရိယာ၊ အလုံးရုံသောရွှေသောအဆင်းရှိသော ကိုယ်ရှိသကဲ့သို့၊ သကလကာယံ၊အလုံးရုံသောကိုယ်ကို၊ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ဘိက္ခာစရဏောနေ့။ဆွမ်းအလိုငါလှည့်လည်သဖြင့်၊ ကိ၊အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ကသိ၀ါဏိဘေဒီဟိ။ လယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ဓိဝိတာ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေတဗ္ဗာနုနာမ.ပြုအပ် သည်မည်သည်မဟုတ်လော၊တာနိ၊ထိုလယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ စေနသက္ကောသိ။ အကယ်၍မတတ်နိုင် သည်ဖြစ်အံ့၊ဃရေဃရေ၊အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ဗုဇ္ဈကဂရိသမံနိ၊ကျင်ငယ် ကျင်ကြီးတို့ကို၊ ဟရန္တော၊ ဆောင်လျက်။ ပန္ထာ၀ဇ္ဇုသောခေနုနု၊အိပ် နောက်ီးဖေးကိုသုတ်သင်သဖြင့်၊ဓိ၀ါဟိ၊ အသက်မွေးပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့ အကျွေးသိ၊ဆဲရေး၏။ သော၊ ထိုသုနိတမထေရ် အလောင်းသည်၊လောနကမ္မေန၊ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်နိရယေ၊ငရဲ၌၊ပစ္စိတ္ဝာ၊ကျက်၍၊တ၊သော ၀၊ထိုမကောင် မှုကံ၏သာလျှင်၊ဝိပါကာ၀သေသေနု၊အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊မနုဿ ဿလောကေ၀ိ၊လူ့ပြည်၌လည်း၊ဗဟူနိ၊များစွာကုန်သော၊ဝေတိသတာနိ ဘာ၀ အရာတို့တိုင်တိုင်၊ ၀ုဠာဆဋ္ဌကကုလေ၊မစင်ကျုံးသောအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ ဟွာ၊ဖြစ်၍၊တထာ၊ ထိုမစင်ကျုံးသောအမျိုး၌၊ ဓိ၀ိတံ၊အသက်မွေးခြင်း ကို၊ကပ္ပေတိ၊ပြု၏။ ဣမမတ္ထိ ဗုဒ္ဓါပိ၊ဒေ၊ဤ၀ါတ်ကို၊ဂါ၀ေ၀ မြတ်စွာဘုရားထင် ရှား၊ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌လည်း၊ ၀ုဠာဆဋ္ဌကုလေ ဝေ၊ပန်းမှိုက်သွန်အမျိုး ၌သာလျှင်၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကာရုသောခနုကမ္မေန၊ မစင်သုတ် သင်သောအမှုဖြင့်၊ဃာသဆ္ဆာဒနမတ္တံ၊ဖွဲ့။စား၊ရုံ၀တ်ရုံမျှလည်း၊အလဘာ ဣ၀ မရမူ၍၊ဓိ၀ိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ကပ္ပေတိ၊ပြု၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ဘာ၀ ဗြာဟ်စွာဘုရားသည်၊ ပန္ထိမယာ၊ပေ၊ပန္ထိမယာ၀ါ၌၊ ဗုဒ္ဓါဘိစိဏ္ဏံ၊ဘုရားတို့ သည်လေ့ကျက်တော်မူအပ်သော၊မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ၊မဟာကရု ဏာသမာပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဝင်စား၊တော်မူ၍၊တ၊တော၊ထိုမဟာကရု ဏာသမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊လောကံ၊လောက ကို၊ဝိ၊လောကေန္တော၊ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သုနိတ၊သ၊သုနိတ၏၊ ဟဒယ ဘ္ဂန္တံ ရေ၊နှလုံး၏အတွင်း၌၊ဃဋေ၊ဒေါ့ကို၊ပဒီ၀ပ်ဝိယ၊ဆီခီးကဲ့သို့၊ပဒ္ဓ ဠန္တံ၊တောက်ပသော၊ အရဟတ္တ္ဝေ၊ပနိ၊သ၊ယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီး သောအကြောင်းကို၊ဒိဿ၊ဖြင့်တော်မူ၍၊ဣတ္ထိယာ။ ညဉ့်သည်၊ဝိဘာတာ ယ၊လင်းလတ်သည်ရှိသော်၊ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊နံနက်အခါ၌၊နိ၀ါသေတ္ဝာ၊သင်း ပိုင်ကိုဖြင်ဝတ်၍၊ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သက်နှံးကို၊အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊

ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတောဟု။ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဝိဿာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိဗ္ဗေဇဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယသံဝိထိယ်အကြင်ခရီးခွီ။ သုနိတောသုနိတသည်၊ ဥက္ကာမုခေသောနေရာမှ၊ မစင်သုတ်သင်သောအမှုကို၊ ကရောတိ။ ပြု၏။ တံဝိထိ ်ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သုနိတောဝိ၊ သုနိတသည်လည်း၊ တဏ္ဍုတဏ္ဍုဝိထိယာ၊ ထိုထုခရီးခွီ၊ သဏ္ဌာဒကံသကိ်ုရာနိုက်၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောဇလကြိုက်အစရှိသည်ကို၊ ရာသိ ်အစုကို၊ ကတ္တွာ။ ပြု၍၊ ပိဋ္ဌကေသု၊ တောင်းတို့ခွီ၊ ပက္ခိပိတ္တွာ၊ ထည့်၍၊ ကာဇေနု၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရိဟာရဏ္ဍော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတံ၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ဇေတဝနံ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ သဏ္ဌာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သာရဒ္ဓမာနော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ သမာဟုလဟဒယော၊ ကောင်းစွာနှောင့်ရှက်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂမနမဂ္ဂေ။ သွားရာလမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ နိလိယိနောကာသဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ အလဘဉ္ဇော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကာဇံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ ဘိတ္တိပသေ၊ နံရံ၏နံပါးခွီ၊ ဌပေတ္တွာ၊ ထား၍။ ဇေကေနုပသေ၊ နနုပါးတာကပ်ဖြင့်၊ အနုပရိသ ဉ္ဇော ဝိ ယ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ ဘိတ္တိ ်နံရံကို၊ အလ္လိနောဝ၊ ကပ်လျက်သာလျှင်၊ အဠ္ဠလိ ကော၊ ချိသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဠ္ဠာသိ။ ရပ်၏။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဒေ၊ နံရံ ပေါက်ဖြင့်၊ အာဟ္ဟမိတုကာမော၊ ဖဲသွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အပောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဓုတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ ်ဆိုကုန်၏။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝ သ ်ထိုသုနိတာ၏၊ သဝိပံ၊ အနီးသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ အယံ၊ ဤသုနိတာသည်၊ အဟ္ဟာနော၊ ပါပါ၏။ ကုသလမူလ သံစောဒိတံ၊ ကုသိုလ် တည်းဟူသော အကြောင်းရင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂတမ္ပိ၊ ကပ်ရောက်လာသည်ကိုလည်း၊ သာရဒ္ဓမာနော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဓာတိယာ၊ ဓာတ်၏လည်းကောင်း၊ ကမ္မသ၊ အမှု၏လည်းကောင်း၊ နိယာတာယ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘဝိဘာဝတော်၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ လဒ္ဓတိ၊ ရှက်၏။ ဟန္ဒ၊ ယဒုဒ္ဓ ်ထိုသုနိတာအား၊ ဝေသာ ဒ္ဓေ ်ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ကဲ့၊ ဥပါဒေ ်ဟု ်ပါ ်ဖြစ်စေအံ့၊ ဒ္ဓုတိ၊ ဤသို့။ ကရ ဝိ ကရ ဘာမဒ္ဓုနာ၊ ကရဝိကဲ့ရှက်မင်း၏ပြည်သံနှင့် တူသောသားယာသော၊ သကလ ဝ နုနိန္နာ ဒ ဝ ဇ္ဇိ ရေနု၊ အလုံးစုံသောတောတို့ကိုမဲ့တင်ထပ်စေလျက်နှက်သော၊ ပြဟ္ဒသရေနု၊ ပြဟ္ဒာမင်း၏ အသံတော်ဖြင့်၊ သုနိတာတိ၊ သုနိတာဟူ၍၊ အာလပိတ္တာ၊ ခေါ်၍၊ ဣမာယ ဒုက္ခ ဓိ ဝိ ကာယ၊ ဤဆင်းရဲသော

အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ပဋ္ဌဇိတုံ။ ရှင်ပြုခြင်းငှါ။ သင်္ခါသတိကိ'၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ။ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊သုနိတောသုနိတသည် သဏ္ဌေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ တေနဝစနေန၊ထိုစကားတော်ဖြင့်၊ အမတောန၊ အမြိုက်သုဒ္ဓါဖြင့်၊ အာဘိသိဇ္ဇောဝိယ၊သွန်းလောင်းသကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဒါရံ၊ဖြတ်သော၊ပိတိသောမနဿံ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ပြန်၍လျှောက်ကြားလို သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရား၊ မာဒိသာဝိ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောဘာဝရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဒုဝေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ပဋ္ဌဇ်ရှင်၏အဖြစ်ကို။ သစေလဘန္တိ၊ အကယ်၍ရကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊နုပဋ္ဌဇိဿာမိ၊ရဟန်းမပြုနိုင်ဘဲရှိခဲ့နည်း၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား။မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ပဋ္ဌဇေယ၊ရှင်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘိက္ခု၊ရေဟန်း၊ ဧဟိ၊လာလော့ဟု၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊သော။ ထိုသုနိတသည်၊တာဝဒေဝ၊ ထိုဧဟိဘိက္ခု၊ခေါ်တော်မူသော ခဏာ၌သာလျှင်၊ဧဟိဘိက္ခု၊ဘावေန၊ ဧဟိဘိက္ခု၊အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌဇ္ဇု၊ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ဃာန်းကို ဆောင်လျက်၊ဝဿသတိကတ္ထေရောဝိယ၊ဆဝါတရာဇပြီးသောမထေရ်ကဲ့သို့ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဠာသိ၊တည်၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ တံ၊ထိုသုနိတမထေရ်ကို၊ဝိ ဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊နေတွာ။ဆောင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အားစိုက်၊ ဟောကြား၊တော်မူ၏၊သော၊ ထိုသုနိတမထေရ်သည်၊ ပဌမံ၊ရှေ ဦးစွာ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ရှစ်ပါးကုန်သောသမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ပဋ္ဌစအာဘိညာယော၊ ငါးပါးသောအာဘိညာဥ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ၊ပွါးစေ၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသော အာဘိညာဥ်ကိုရသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသုနိတမထေရ်ကို၊ သတ္ထာဒယော၊သိကြား အစရှိကုန်သော၊ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ။ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍၊ နမဿိ'သု၊ ဦးခိုက်ကြကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ဥဒ္ဓေရာ၊ဖြတ်ကုန်သော၊သတ္တသတာ၊ရုနစ်ရာကုန်သော၊ ဟာဒေ၊ဝတာ၊စ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ၊စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း ဇုန္ဓော၊စ၊ သိကြား သည် လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍၊အာစာနိယံ၊ အာစာရနည်ဖြစ်တော်မူသော၊ စာတိစာ

ရောဘိဘူတံ၊ ဓာတိဇရာသည်နှိပ်စက်အပ်သော။ သုနိတံ၊သုနိတမထေရ်ကို။ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိ၊ဂါရိုးကုန်၏။ဣတိအာဒိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဃာဝုဏ္ဏတံ၊သံဃာသည်ခြိုရံအပ်သော၊ တံယေဝ၊ထိုသုနိတမဃထေရ်ကိုသာလျှင်။ ဒိသွာ၊မြင်၍၊သိတံ၊ ပြုံးတော်မူသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပသံသန္တော၊ ချီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တပေနပြဟွစရိယေနာတိဂါထာယ၊ တပေနပြဟွစရိယေန ဟူသောဂါထာဖြင့်။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုသုနိတမထေရ်ကို၊သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်၊သိဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသောအသံကြီးကို၊ နဒါပေတ္တုကာမော၊ ကျူးရှင့်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဝုသောသုနိတ၊ ငါ့ရှင်သုနိတ၊ ကသ္မာကုလာ၊ အဘယ်အကျိုးမှ တွံ၊သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ရဟန်းပြုသနည်း။ကထံဝါ၊အဘယ်သို့မူ၍လည်း။ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ရဟန်းပြုသနည်း၊ကထဉ္စ အဘယ်သို့သျှင်၊သစ္စာနှိ။သစ္စာတို့ကို၊ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ထိုးဖောက်၍သိသနည်း၊ဣတိ ဤသို့၊ပုစ္ဆိ ံသု၊မေးကုန်၏၊သော၊ထိုသုနိတမထေရ်သည်၊တံသမ္ပံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ပကာသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊အဟံ၊ငါသည်၊နိစ္စေ၊ယုတ်သော၊ကုလမှာ၊ အကျိုးဌာ၊စာတော၊ဖြစ်သည်။ အမှာ၊ဖြစ်၏။အပ္ပဘောဂေနော၊ နည်းသောဘဝင်းရှိသော၊ဒလိဒ္ဒေါ၊ ပြုပြင်စွာအသက်မွေးရသော သူဆင်းရဲသည်၊အမှာ၊ဖြစ်၏ ဝံမမ၊ ငါအား၊ဟိနုကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုသည်၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ပုမ္ပဘဏ္ဍကော၊ ညှိုးလေပြီးသော ပန်းအမှိုက်ကို စွန့်ရသောသူဆင်းရဲဘဝ်ကို ကျူးရသော သူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ မနုဿာနံ မနုဿေသဟိ၊လူတို့သည်၊ ဓိဂုန္ဆိတောဝ၊အကျိုးအာမှုဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်သည်၊ ပရိဘူတောအာဝုသောတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်သိအပ်သည်၊ဝန္ဒိတောဝ၊ ရှုတ်ချအပ်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။နိစ္စမနုံ၊တပါး၊သောသူကိုမြင်းမိရ်တောင်ကဲ့ သို့ပြီးပင်၍ ထိုသူတို့၏မြေမှုန့်မှုဖြင့် ဓိဓိကိုယ်ကို ယုတ်သည်ကိုပြု၍ဖြစ်သော၊အား၊ဖြင့်ခိုမ်ချ၊သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကရိတ္ဝာနု၊ပြု၍၊ဗဟုကံဓနံ၊များစွာသောလူကို၊ ဝန္ဒိသံဝန္ဒိ သောပါ၊မြင်သောကာလ၌ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြု၍ရှိခိုးရ၏၊အာဝ၊ ထိုသို့ရှိခိုးခြင်းကိုပြုရာ၌တပါး၊သောအခါ၌၊ ဘိက္ခုသံ ဃပုဏ္ဏတံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ရှေးဦးကြွတော်မူသော၊ မဟာဝိရံ၊ကြီး သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ မာဂဓာနံ၊မဂဓရွာမ်တို့ဝင်းသူတို့၏၊ပုရတ္ထိမံ၊ ဗြတ်သောရာဇဂြိဟ်ပြည်သို့၊ပဝိသန္တံ၊ဆွမ်း

ခံ၀င်လတ်သည်ကို၊အဒ္ဒသာသိ၊ငါမြင်ရ၏၊ တဒါ၊ထိုငါမြင်သော အခါ၌၊ ဗျာဘာဝိ၊ထမ်းပိုးကို၊ နှိုက်ခြိုဝိတ္တာ၊ ချလတ်၍၊ ဝန်ကိုတုံ့၊ဂိုဠိုးအံ့သောဌာ၊ဥပ သက်မိ၊ကပ်ပြီ၊မမေ၊ငါ့ကိုသာလျှင်။အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနား၊တော် ရှိသဖြင့်၊ပုရိသဇ္ဇမော၊ ယောဂျား၊မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သည်၊အဒ္ဒာသိ၊ရှေ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သင်္ဃာ့နှောင်း၊မြတ်စွာဘုရား ၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ဝန်ကိုတွား၊ဂိုဠိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊တင်အပ်လျောက်ပတ် သောအရပ်၌၊ဌိတော၊ရပ်လျက်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တ ဝါတို့ထက်၊ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရှင်အဖြစ်ကို၊အာယာစိ၊တောင်းပန်ပြီ၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကာရု ဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ၊ဂိုတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကာနုကမ္ပ ကော၊ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုစောင့်ရှောက် တတ်သော၊ သဗ္ဗညူ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဟေ၊သောလည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဓံ၊ငါ့ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊မေ၊ငါ၊အား၊ သာဝပသမ္ပဒါ၊ထိုပဋ္ဌင်းအဖြစ် သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ၊သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အရညဝိဟာ၊ တောကျောင်း၌၊အတန်တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌မပျင်းမရိအား၊ထုတ်လျက် ဧကော၊တယောက်အဝယည်း၊တည်း၊ပိဟဝေ့ကြော၊နေလျက်၊ယထာ၊အကြင် သမထလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်း၌ရှိသောဝိပဿနာကိုပွါး၊စေလော ဟူသောအခြင်း အရာဖြင့်၊ဓံ၊ငါ့ကို ဖိ၊နှော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဩ၀ဒိ၊ ဆုံးမ၏၊တထာ၊ ထိုအခြင်းအရ အား၊ဖြင့်၊ သဗ္ဗ၊ဝစနံ၊မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော စကား၊အာဘိုင်း၊အ ကာသိ၊ပြုတော်မူပြီ၊ဣတ္ထိယာ၊ညာ၌၏၊ ပဌမံယာမံ၊ပဌ မယာမ်၌၊ဝုဋ္ဌဟေတိ၊ ရှေး၌နေဘူး၊ဖြစ်ဘူး၊သောခန္ဓာဟူတိကို၊ ဒေ၊ နှုသိရ၏ ၊ အစဉ်အတိုင်း၊အောက်မေ့ပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ညာ၌၏၊မ၌မယာမံ၊မ၌မယာမ်၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာ၌ကို၊ဝိသောဓိတံ၊သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ရတ္တိယာ ညာ၌၏၊ပ၌မယာ၊မေ၊ပ၌မယာမ်၌၊ တမော၊ခန္ဓံ၊မောဟအရကို၊ပဒါလ ယိ၊အာသ၀ကွယ်ညာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးပြီ၊တ၊တော၊ထိုနောင်မှ၊ဝေ့ကျော၀သာ နေ၊ညာ၌၏အာဆုံး၌ သူရိယုဂ္ဂမနံ သူရိယုဂ္ဂမနကာလေ၊နေထွက်သောအခါ၌၊ ပဂိဒ္ဓေ၊ခေ၊ နတ်တို့အရှင် ဖြစ်သောသိကြား၊မင်း သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဗြဟ္မာ၊စး၊ဗြဟ္မာသည်လည်း၊ကောင်း၊ အာ၀ဇ္ဇေ၊လာလတ်ကုန်၍၊အဇ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို၊ပဋ္ဌယ၊ချီကြကုန်၍၊ဓံ၊ငါ့ကို၊နမဿိ သု၊ရှိခိုးကုန်၏၊ ပုရိသ ဇည၊ ယောဂျား၊အာစာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တော၊အရှင် ဘုရား၊အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ပါ၏၊ပုရိသဇ္ဇမ၊ ယောဂျား၊မြတ်ဖြစ်တော်မူသော

အခရင်ဘုရား၊တော၊ အခရင်ဘုရားအား၊နေမော၊ဂိုဒိ.ပါ၏၊ ယဲ့သတော၊အကြင် အခရင်ဘုရားအား၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဒီဃာ၊ကုန်ကုန် ပြီ၊မာရိသ၊ဆင်းရဲကင်းသော အခရင်ဘုရား၊တို့၊ အခရင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိ ဏေယျာ၊ဖြတ်သော အသ္ဟကိုခံထိုက်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ တတော၊ထို နောင်မှ၊ ဒေဝသံ.ဃသုရက္ခတံ၊ နတ်အာပေါင်း၏ရှေးဦးစွာနေသော၊မံ၊ငါ့ကို၊ သဗ္ဗာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသွာနု၊ဖြင်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ပြုံးခြင်းကို၊ပါ တုကရိတွာနု၊ထင်စွာပြုတော်မူ၍၊ဣမမတ္ထံ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သော အာနုက်ကို၊ အာဘာသထ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ယေနတပေနစ၊ အကြင်ဣန္ဒြေကိုစောင့် ရှောက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ယေနသံယာမေနစ၊ အကြင်သီလဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ယေနပြဟွစရိယေနစ၊အကြင်ကြွင်းသောဖြတ်သော အကျင့်ဖြင့် ရင်း၊ဇေတနု၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်း မှုကိုအပယ်ပြုပြီးသောကြောင့် ဗြာဟ္မဏာမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေါ၊ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖြတ်သော အကျင့်ရှိသောသူကို၊ ဗြဟ္မဝေါ။ဖြတ်သော ဗြဟ္မာ၏ကိုတွင် ဗြဟ္မဏံ၊ အလုံးရုံသောဗြဟ္မာတို့ထက်ဖြတ်သော၊ဗြဟ္မာနှုံ၊ မ၊ကောင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးသောသူပေတည်း၊ အာဟု၊ဆိုကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမာ ဟိဂါထာယိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ သိဟနာဒ်၊ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ကို၊နဒိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာတို့၌၊နိစေတိ၊နိစေ ဟူသည်ကား၊လာမကော၊ ယုတ်သော၊ သဗ္ဗနိဟီနော၊ အလုံးရုံတို့အောက် ယုတ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဥစ္စနိစဘာဝေါနာမ၊ ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ယုတ် သည်၏အဖြစ်မည်သည်၊သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥပါဒါယုပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊အယံပန၊ ဤသုနိတသည်ကား၊သဗ္ဗနိဟီနေ၊အလုံးရုံ တို့အောက်ယုတ်သော၊ဝုဏ္ဏသကုလေ၊ပန်းမြိုက်သွန်အမျိုးဌ၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏ တံ၊ထိုပန်းမြိုက်သွန်အမျိုးဌဖြစ်သည်ကို၊ ဒသေ၊ကြော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိ၊စေကုလမ္ပိ၊စာ၊တောတိ၊နိ၊စေကုလမ္ပိ၊စာ၊တောဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့် နိစေတိ၊လာမကောသဗ္ဗနိဟီနေတိ၊ နိ၊စေတိ၊လာမကောသဗ္ဗ နိဟီနေဟူ၍၊ အာဟ၊ပေါ၊တော်မူ၏၊ ဒလိဒ္ဒါတိ၊ဒလိဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲသည်၊ဟု၊ချ၍ပြဦးအုံ၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ဒလိဒ္ဒါ ဝိ၊သူဆင်းရဲတို့သည်လည်း၊ကဒ္ဒ၊စိ၊ရံခါ၊ဃာသဆ္ဆာဒနသ၊အစားအဝတ် ကို၊ လာဘိနော၊ ရခြင်းရှိကုန်သည်၊ အကာသိရဝတ္ထိနော၊ ပြိုပြင်သော အာသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်၊ဟောန်တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အာဟ်ပန၊ဝါသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကာသိရဝတ္ထိ နာဘိဘူတော၊ ပြိုပြင်သော

အသက်မွေးခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဂီ၊ထက်မျက်သည်ကို၊ ပယိတရေသကော၊ ပယ်အပ်သောအရေသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒသန္တသုဇာ၌ ပိတ်ဆောချည်ဖြင့်ကိုလည်း၊ အပယသိယေဝ၊မဖြင့်သည် သားလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသနာ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဘောဇနောတိ၊အပ္ပဘောဇနောဟူ၍၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊နိစကုလိကာ၊ယုတ်သောအမျိုးခွဲဖြစ်ကုန်၍၊ဒလိဒ္ဒါဝိ၊ဆင်းရဲ ပြုပြင်ကုန်သော်လည်း၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊အနိစကမ္မာဇီဝါ၊ မယုတ်မာသောအမှုဖြင့် အသက်မွေးကြကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယ္ဝံပန၊ငါအား၊ကား၊တယာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊နှ၊မဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသနာ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိနကမ္မံ မ မဆာသိဘိ၊ ဟိနကမ္မံမ မဆာသိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'ဒိသံ။ အာဘယ်သို့သဘာရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြားအံ့၊ ဝုဗ္ဗဆဋ္ဌကော၊ ပန်းမှိုက်သွန်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဟတ္ထဝိကာမုဿ၊လက်ဖေါက်ခြင်းသောသူအား၊ဟတ္ထဝါဟိဝိယ၊ လက်သည်ဆောင်သကဲ့သို့၊ဥပစရေ၊သေနှ၊ဥပစာရ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊မယ္ဝံ ငါ**အား**၊ဝုဗ္ဗဆဋ္ဌကောတိ၊ပန်းမှိုက်သွန်ဟူသော၊ယဒိဒံ ယာအယံ၊**အ**ကြင်အမည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဒေယံသမညာ ဤပန်းမှိုက်သွန်ဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဥက္ကားရောဟူမိ ဘော၊အညစ်အကြေးစွန့်ရာအရပ်မှ၊ မိလာတဝုဗ္ဗသဏ္ဌိ၊ဝဏ္ဏတာယ ဝါ၊ ညှိုးသောပန်းအခင်းအဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဧဝံ၊ ဤသို့ဝုဗ္ဗဆဋ္ဌကဟူ၍၊ဝုဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏၊ဖိဂုဆ္ဆိတောတိ၊ဖိဂုဆ္ဆိတောဟူသည်ကား၊ဇာတိယာ၊စေဝ၊ ဇာတိအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ကမ္မုနာ၊စ၊အမှုအား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ဟိဒ္ဓိ၊တော၊ရှုနှိုင်းချအပ်၏၊ မနုဿာနန္တိ၊မနုဿာနံ ဟူသည်ကား၊ မနုဿေသဟိ၊လူ၌ရှိသည်၊ ပရိဘူတောတိ၊ပရိဘူတောဟူသည်ကား၊ ဒေဝ ဥာတော၊အယုတ်အား၊ဖြင့် သိအပ်၏၊ ဝန္တိတောတိ၊ ဝန္တိတောဟူသည်ကား၊ခုံသိတော၊ရှုနှိုင်းချအပ်သည်၊ နိစမနုကရိတ္ဝာနှ၊တိ၊ နိစမနုကရိတ္ဝာနှ ဟူသည်ကား၊အညှေ၊တပါးကုန်သော၊ မနုဿေ၊လူတို့ကို၊ သိနေရုံဝိယ၊ ဖြင်ရိုရ်တောင်ကဲသို့၊ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ချီပင်၍၊ တောသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ပဒပံသု တော၊ပါ၊ ခြေမှုန့်ထက်လည်း၊အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ နိဟီနံ၊ယုတ်သည်ကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊နိစံနိဟီနံ၊ ယုတ်သော၊မနုဿ၊စိတ်ကို ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ဝန္ဒိသံ၊ဟုကံ၊နန္တိ၊ ဝန္ဒိသံ၊ဟုကံ၊နံ ဟူသည်ကား၊ဝုဏ္ဏ မဟာ၊စနံ၊ ကျားစွားသောလူအပေါင်းကို၊ဒိဋ္ဌကာ၊လေ၊ဖြင်သောအခါ၌၊ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏၊သိရသိ၊ဦးခါင်း၌၊ အဋ္ဌလိ'၊လက်အုပ်ကို၊ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊

ပဏာသိုင်းရှိခိုးပြု၊အထာတို၊ အထဟူသော ပုဒ်သည်၊ အဓိကာ ရန်ရှိရန်ပ
နေ၊အဓိ.ဘာရန်ရှိကိုပြုခြင်းဌ၊နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊အဒ္ဓသာသိန္တိ၊
အဒ္ဓသာသိ ဟူသည်ကား၊အာဒ္ဓကွိ ၊ဖြင်ပြု၊မာဂဓာနန္တိ မာဂဓာနံဟူသည်
ကား၊မဂဓာနာမ။ မဂဓအာမည်ရှိသော၊ ဇနပဒိနော၊ဇနပုဒ်ဌိနေသော၊ရာဇ
ကုမာရာ၊မင်းသားတို့တည်း။ တောသံ၊ထိမင်းသားတို့၏၊နိဝါသော၊နေရာ
ဖြစ်သော၊ဂေါဝိ၊တရုလည်းဖြစ်သော၊ဇနပဒေါ၊ဇနပုဒ်သည်: ရုဋ္ဌိယာ၊
ရုဋ္ဌိအား၊ဖြင့်၊မါဂဓာနန္တိ၊မာဂဓာနံဟူ၍၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။မဂဓဇနပဒသ
မာ:ဓရာဇ်တိုင်.ဇနပုဒ်၏၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော။အနက်တည်း
ဝုရုတ္တမန္တိ၊ ဝုရုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သောနေရံ၊ ဖြို့သို့ ဗျာ
ဘက်နှင့်၊ ဗျာဘက်ဟူသည်ကား၊ ကာဇ်ထင်းပိုးကို၊ပဇ္ဇဠိန်အဟမယာစိ,ဒ္ဓိ။
ပဇ္ဇဠိန်အဟမယာစိ ဟူသည်ကား၊ သုနိတ၊သုနိတ၊ပဇ္ဇဠိတုံ၊ရဟန်းဖြခြင်း
ဌ၊သက္ခိသတိ၊တတ်နိုင်လတ္တံ့လော၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ သတ္တာရာ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊သြကာသော၊ အခွင့်ကို၊ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ အဟံ။
ငါသည်၊ပဇ္ဇဠိန်၊ရဟန်းအဖြစ်ကို။အာယာစိ ၊တောင်းပြု၊ အာသုပသမ္ပဒါတိ၊
အာသုပသမ္ပဒါ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဟေ၊လာလတ္တံ့။ဇာတိ၊ဤသို့၊
သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနမဟေန၊စကားမျှဖြင့်၊ဥပသမ္ပဒါ၊ပဋိဉာဏ်အ
သည်။အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ယထာမံသြဝဒတိတိ၊ ယထာမံသြဝဒတိဟူသည်
ကား၊ဝေ၊ဤသို့၊သမတဝုဋ္ဌာ်မံ၊သမထရှေလွှားရှိသော၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာ
ကို၊ဘာဝေတိ။ ပွါး၊လော၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊သြဝဒိ၊ဆုံးမ၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊သတ္တုနော
ဖြာ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊ အကာသိ ၊ပြုပြီ၊ပဋိပဇ္ဇိ ၊ကျင့်ပြီ
ရတ္တိယာတိအာဒိ၊ရတ္တိယာအစရှိသောစကား၊သည်၊တာသာပဋိပတ္တိယာ
ထိုအကျင့်၏၊ ရသဒဿနံ၊ကိစ္စကိုပြခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ထိုရတ္တိယာအစ
ရှိသောပါဠိ၌၊ ဝုဇ္ဈနိဝါသညာဏာ၌၊ ဝုဇ္ဈနိဝါသညာဏ်လည်း၊ကောင်း၊အ
နာဂတံသညာဏာ၌၊အနာဂတံသညာဏ်လည်း၊ကောင်း၊ဗဟုကိစ္စံ များသော
ကိစ္စရှိ၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ပဌမယာမံမဇ္ဈိမယာမဉ္စ၊ပဌမယာမံမဇ္ဈိမယာမံဟူ၍
အစ္စန္တသံယောဂဝသေန၊ အစ္စန္တသံယောဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပယောဂ
ဝစနံ၊ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအား
ဖြင့်နဝုတ္တံ၊မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အာသဝက္ခယညာဏံ၊ အာသဝေ.ခယ
ညာဏ်ကို၊ ကောဝိသမယာဝသေန၊ တပြိုင်နက် ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဝတ္တနတော၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဌမေယောမေတိ၊ပဌမေ

ယာမေဟူ၍၊ဘုမ္မဝေသနာ၊ သက္ကမိဝိဘတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထုဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ဒဠ္ဍဗ္ဗံမှတ်အပ်၏။ဤနှောတိ။ဤနှောဟူသည်ကား၊ သကြောဒေဝရာဇာ၊သိကြားနတ်မင်းတည်း၊ ဗြဟ္မာတိ၊ဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာတည်း၊ဤနှုဗြဟ္မဂဟာလောနှ၊ဤနှသန္ဓါဗြဟ္မသန္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ကာမဒေဝါနဉ္စ၊ ကာမာဝစရုနတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ဝတ္ထုမေဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဤတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏၊ရာဇာအာဂတောယထား ရာဇာအာဂတောဟူသော သန္ဓါကဲ့သို့၊ဧ သဧသော၊ဤသန္ဓါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသော၊ အကြီးအမှူးကိုညွှန်ပြသော သန္ဓါတည်း။နမသိ သူတိ။နမသိ သုဟူသည်ကား၊ကာယနစ်ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ဝါစာယနစ်နှုတ်ဖြင့်ရင်း၊နမက္ကာရံ၊ဂိုဏိုးခြင်းကို။အကံသု၊ပြုကုန်၏၊တဏ္ဍု၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ကာယေနု၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ နမက္ကာရံ၊ဂိုဏိုးခြင်းကို၊ဒေဿေဿ ကြောပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊အဠ္ဍလိ ဟူ၍၊ဝတ္ထုဆိုပြီး၍။ဝါစာယာ၊နှုတ်ဖြင့်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော။နမက္ကာရံ ဂိုဏိုးခြင်းကို၊ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ နမောတေ တိအာဒိ။နမောတေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ဝတ္ထု ဆိုအပ်၏၊ဒေဝသံဃဝုရကွတ ဆိုသော်ကား ဒေဝသံဃဝုရကွ တံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဒေဝဂ္ဂဟာလောနှ၊ဒေဝသန္ဓါဖြင့်။ ဥပပတ္တိဒေဝတာဝ တော၊ ဥပပတ္တိနတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြဟ္မာနောဝိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို လည်း၊ဂဟိတာ၊ယူအပ်ကုန်၏၊ သိတံပါတုကရိတ္တာနာတိ၊ သိတံပါတုကရိတ္တာနဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော။ဝိမိ၏၊ ဩဝါဒဿ၊ အာဏုံးအမျိုး၊ မဟာမ္ပလတ္ထ။ ရှားသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏လည်း၊ ဂုဏာသမ္ပတ္တိ။ ဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊ သတ္ထာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတု ကာသိ၊ထင်ရှား၊ပြုတော်မူ၏၊ ပါတု၊ထင်စွာ၊ ကရောန္တော၊ပန၊ ပြုတော်မူ သည်ရှိသော်ကား၊အညေဝိယ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ဒန္တေ၊သွား တို့ကို၊ နုဝိဒံသေတိ၊ မပြ၊မရခါဒါနုံပန၊ နှုတ်ခမ်းတော်ကိုကား၊ ထောက်၊ အာတာနုံ ယသ.ဝိဝရတိ၊ဖွင့်တော်မူ၏၊ဘတ္တကေနစ၊ထိုမျှပြုံးတော်မူခြင်းဖြင့် လည်း၊ ဒိဗ္ဗဗလိကမရတ္တာ၊ဘွဲ့ယော၊ နတ်၏အရောင်ဗလ၏အရောင်ပုလဲ၏ အရောင်တို့ကို။အာဘိဘူ၊တာ၊လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ တာရကာသသိ၊ရိုဝ ယော၊ကြယ်ရောင်လရောင်သျှစ်စစ်ရောင်တို့ကို၊ အဝဟသိတော၊ ပြက် ယော်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သုသုက္ကဒါဋ္ဌသမ္ပဝါ၊ ကောင်းစွာပြူပေ့းသော အစွယ်

တော်မှဖြစ်ကုန်သော၊ ဃနေသို့ယား၊ တခဲနက်သော အရောင်တော်တို့သည်၊ နိဗ္ဗမိတ္တား၊ ထွက်ကုန်၍၊ တိုက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်၊ သတ္တုဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ရေခံ၊ မျက်နှာတော်ကို၊ ပခုက္ခိကံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဿတောဝေ။ နောက်မှ၊ ဂဆ္ဆန္တာပိ။ လိုက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သတ္ထာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတွဝ်ကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဇ္ဇာနန္တိ။ ကောင်းစွာသိကုန်၏။ တပေနာတိ၊ တပေနဟု သည်ကား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဖြင့်။ ရတာမဲ့သမာဓိနေန၊ ရတာင်တရားကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ ဆိုကြကုန်၏၊ သံယမေနာတိ၊ သံယမေနဟု သည်ကား၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်။ ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟု သည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယေနဟု သည်ကား၊ အာဝသိဋ္ဌသေဋ္ဌစရိယာယ၊ ကြွင်းသောဗြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ ဇေတေနာတိ၊ ဇေတေနဟု သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တပါဒိနာ၊ အကျင့်အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊ ဗဟုတိ တပါပဘာဝကော၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟွဏော၊ ပြာဟွဏာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတန္တိ၊ ဝေါဟု သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုဟပ်ပြီးသော၊ တပါဒိ၊ အကျင့်အစဉ်ရှိသည်ကို၊ ပြာဟွဏာမရတ္တာမန္တိ၊ ပြာဟွဏာမရတ္တာမံဟု သည်ကား၊ ဥတ္တာမံ၊ ဖြတ်သော၊ ပြာဟွဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ပြဟေဿု၊ ပြဟွာတို့ကွယ်၊ ဥတ္တာမံသဒ္ဒေ သဒ္ဒံ၊ အသုံးစုံသောပြဟွာတို့ထက်ဖြတ်သော။ အဟူတိ၊ အဟုဟု သည်ကား၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပြာဟွဏာန္တိ၊ ပြာဟွဏံဟု သည်၊ ပြဟွညံ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောသူကို၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာမံ၊ ဖြတ်သော၊ ပြဟွညံ၊ မကောင်းမှုမအပပြုပြီးသောသူတည်း။ ဗ္ဗောဒိ၊ ဗောဓိအစဉ်ရှိသည်သည်း၊ နမဟုတိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ ဗောဓိကုလပဒေသ ဂေါတ္တသမ္ပတ္တိအာဒယော။ ဗောဓိအမျိုးအစဉ် အသက်အနွယ်၏ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အရိယဘာဝဿ၊ အရိယာအဖြစ်၏၊ ကာရကံ၊ အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အလျှောက်ကိုဆိုဦးအုံ၊ ဒဠိယိလ သိက္ခာဒယောဝေ။ အဓိသီလအစရှိကုန်သော သိက္ခာတို့သည်သာလျှင်၊ ကာရကံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သက်ဝေ့ဌာ နတ္ထိ၊ တံ့ဖြက်ချေးရှားဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓါတဝတ္ထိ၊ ဗွန်အပ်သော၊ မဟာပထေ၊

ခရီးမဖြစ်သော၊တတ္တ။ထိုအရပ်၌၊ သုစိဝန္ဓ'၊စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိသော၊ မနောရေမ်း နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်သော၊ ပရုမ်းပဒုမ္မာကြားသည်၊ ဇာယယထာ။ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သက်ဝေတူတောသု၊ တံမြက်ချေး သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အန္ဓပုထုဇဉ်နေသုစ၊အန္ဓပုထုဇဉ်တို့၌လည်း၊သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတော်သည်၊ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဘိရောစတိ၊ အလွန် တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပါ၊ ဟောတော်မူ၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ထေရော။ သုနိတမထေရ်သည်၊ ဌေထတိသိက္ခ။ တိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဝုဋ္ဌိတံ၊မေးအပ်သော၊ အတ္ထံ။အနက်ကို၊ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ဝိသဇ္ဇေသိ။ဖြေဆိုလျက်၊ သိဟနာဒံ။ခြင်္သေ့ မင်းအသံနှင့်တူသောအသံကို၊ နဒိ၊ဖြတ်ဆိုကုန်။ရှင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍံ၊ ဂုတ်အပ်၏။ ၊သုနိတဩွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ သုနိတမထေရ်၏ ဂါထာ အဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ဒွါဒသကနိပါတဝဏ္ဏနာ။ ဒွါဒသကနိပါတ်အဘွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၃-တေရသနိပါတ်- ၄၃-သောဏကောဋိဝိသဩေရဂါထာ။

☰ တေရသနိပါတော၊တေရသနိပါတ်၌၊ယာဟုရဗ္ဗေတိ အာဒိကာ၊ ယာဟုရဗ္ဗေ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက် တော်ရှိသော၊သောဏသ၊သောဏအမည်ရှိသော၊ကောဋိဝိသသ၊ကော ဋိဝိသမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ အယဉ္စိ၊ဤသောဏကောဋိဝိသ မထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဇာတေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌။ ကတာဓိကာရော၊ ပြု အပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဝုဏ္ဏာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနိ၊ဆည်းပူး၍၊ကိရ၊ချ၍ပြဦးမဲ့။ အယံ၊ဤ သောဏကောဋိဝိသ မထေရ်သည်၊ အနောမဒဿိသ၊ အနောမဒဿိ အမည်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ လက်ထက်တော် ၌၊မဟာဝိဘဝေါ၊မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်၊ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ဥပါသကေတိ၊ဥပါသကာတို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၊တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တွာ၊ကြား၊နာ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ စက်မနုဿာနေ၊ စကြီကြွရာ အရပ်၌၊သုဝဏ္ဏ၊အာကာ'တဖြင့်၊ပရိကမ္မံ၊အပြေအပြစ်ကို၊ ကာရေတ္တွာ၊ပြု

စေ၍နှာနှာဝယ်ကြွေပါ။အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ပုပ္ပေါ်ပါ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊သန္ဓရိတ္တာ၊ခင်း၍၊ဥပရိ၊အဃက်ခွ၊နှာနှာပိရာဏဝယ်ကြွေပါ၊အထူးထူးသောဆိုးရည်တို့ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတာနံ၊ ဗျက်နှာကျက်ကို၊ ဗဒ္ဓါပေသိ၊ဖွဲ့စေ၏၊ သတ္တုယထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ကဲ့သို့။ သိက္ခုသံဃသ။ ရေပန်းသံဃာအား၊လည်း၊ဒီဃသာလံ၊ရှည်သောစကို၊ကား၊ရေတွား၊သောက်လုပ်စေ၍၊နိယျာဒေသိ၊လျှင်၏။ သော၊ထိုသောဏကောဋိဝိသမထေရ်အလောင်းသည်၊ တေနပညာ-မြေနှ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသာသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရာ၏ကျော်ကြားလည်သည်ရှိသော်၊ပဒုမုတ္တရ၊ပဒုမုတ္တရ၊အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြာဘ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ထက်တက်တော်၌။ ဟံသဝတိနဂရေ၊ဟံသာဝတီပြည်၌၊သေမ္ပိကုလေ၊ သူဌေး၊မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ။ဖြစ်၍၊ သိရိဝဍ္ဎတိ။ သိရိဝဍ္ဎဟူသော၊အာသ။ထို့သူအား။နာမ်၊အမည်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထို့သိရိဝဍ္ဎသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော်သို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကော၊အထံ၊တော်၌၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊သုဏာတိ။ နာသည်ရှိသော်၊ကော်၊တပါ၊သော၊သိက္ခာ၊ရေပန်း၊ကို၊အာ၊ရဒ္ဓ၊ဝိရိယာနံ၊အား၊ထုတ်အပ်သော လုံ့.လ၌ကုန်သောသူတို့ထက်၊အဂ္ဂ၌ဖြာနေ၊မြတ်သောအရာ၌။ ဌပေန္တံ၊ထား၊တော်မူသော၊သတ္တုရာ၏၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဒီသွား၊မြင်ရ၍၊သယဂ္ဂိ၊မိမ်သည်လည်း၊ တံဌာနံ၊ထို့အရာ၊ကို၊ပတ္တေ။ကြွ၊ကုန်သော်၊တောင့်တ၊ကျက်၊သတ္တုရာ၏၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊မဟာဒါနံ၊ကြီး၊ကွယ်သော၊အလှူ၊ကို၊ ပဝတ္တေတွား၊ဖြစ်စေ၍၊ပဏိဝေနံ။ဆုတောင်း၊ခြင်း၊ကို၊အကာ၊သိ၊ပြု၏။ သတ္တုဝိ၊မြတ်စွာသည်လည်း၊ တ၊ဿ၊ ထို့သိရိဝဍ္ဎသူဌေး၏၊ ပ.ဏ.နာယ။ဆုတောင်း၊ခြင်း၏၊ သမိဒ္ဓေ။ဘာဝံ၊ပြည့်လတ္တံ့.သည်၏အဖြစ်ကို၊ဒီသွား၊မြင်တော်မူ၍။ ဗျာကရိတ္တာ၊ဗျာဒိတ်စကား၊ကြား၊တော်မူ၍။ ပဏ္ဍမိ၊ဗဲကြွ၊တော်မူ၏။ သော၊ဝိ၊ ထို့သိရိဝဍ္ဎသူဌေးသည်လည်း၊ယာ၊ဝ-ဇီဝံ၊အ၊သက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသာသု၊နတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရာ၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ကာ၊သ-ပဒသ-ဗလေ၊ ကသ-ဝ-မြတ်စွာ-ဘုရား-သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၊တော်မူသည်ရှိသော်၊အ-ဒ-ာ-ကံ၊ငါ့ကို၏၊ ဘဂ.ဝတိ၊မြတ်စွာဘုရား-သည်၊အ-နု-ပ-ဒ-နွေ၊ ပ-ဝ-ဏ-တော်မမူမီ၊ဗာ-ရာ-ဏ-သီ-ပြည်၌၊ကုလ-ဂေ-ဟေ၊ အမျိုး၊အိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတ္တွာ။ဖြစ်၍၊ ဝိညူတံ၊ သိကြား၊လိမ္မာ၊ခြင်းသို့၊ ပ-တ္တော်ရောက်သည်ရှိသော်။ ဂဂ်ါတိ-ရေ-ဂဂ်ါ-ဖြစ်ဂ.မ်း၌၊ ပဏ္ဍိ-သာ-လံ၊

သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်ကို၊ကရိတ္တား၊ပြု၍၊ကေပစ္ဆေကဗုဒ္ဓံ၊တဆူသောပစ္ဆေ
ကဗုဒ္ဓါကို၊ တောမာသံ၊ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေါ
ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသည်း ၀ုဋ္ဌာသော၊ ဝါကျွတ်သည်ရှိသော်၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ရိကၠာ
ရော၊ပြည့်စုံသောပရိကၠရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝန္ဓမာနဒုမော၊ဝန္ဓမာနဒုတောင်
သို့သာသျှင်၊ဂတော၊ကြွသွားတော်မူ၏၊ သောပိကုလ၀ုဏ္ဏော၊ ထိုဒေ၀ပျိုး
သားသည်လည်း၊ယာ၀ဇီ၀ံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုဘဝ၌ပုညဝန်၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တ၊တော၊ထိုဘ၊မှ၊ စပိတ္တား၊ရတော်၍၊ဒေ၀
မနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ဖြစ်ခဲ့သ၊ရေ့ဘ၀ကလည်းကောင်းလည်သည်ရှိသော်
အာမဂန္ဓာ၊ငါတို့၏၊ ဘ၀၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊စမ္မာနဂရေ၊စမ္မာမြို့၌၊ဥသဘာသေဋ္ဌိသား၊ဥသဘာသူဌေး၏၊ဝေဟေ
အိမ်၌၊ပဋိသန္ဓေ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏ္ဏိ၊ယူ၏၊တ၊သား၊ထိုသူ၏၊ပဋိသန္ဓေ၌ဟာ
တော၊ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်မှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊သေဋ္ဌိသား၊ သူဌေးအား၊
မ ဘာ၊ကာ၀ကွဲနွား၊မျိုးစွဲသောဥစ္စာရှိသည်၊အာဘိ၀ဏ်၊တိုးပွါး၏၊တ၊သား
ထိုသူ၏ယောကျ်၏၊ဇာတ ဒိ၀သေ၊ဖွားသောနေ့၌။ သဂ၊လနဂရေ၊အလုံးရုံသော
မြို့၌၊မ ဘာ၊သက္ကာ၊ရှိသမျှနှော၊မျိုးစွဲသောပူဇော်သက၊မြတ်နိုးခြင်းသည်
အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တ၊သား၊ထိုသောဏကောဋိ၀ိသအာလောင်းအား။ ၀ုဏ္ဏေ
ရှေးဦး၌၊ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓသား၊ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါအား။ သတ၊သဟ၊သ ဗုဒ္ဓနိုက်ရှေ့ကမ္ဘာ
လပရိစ္ဆေ၊ဝေနေ၊ အတိုးတဘိန်း၊ယိုက်သောနိုသောကမ္ဘာလောကို စွန့်လွှဲခဲ့ခြင်း
ကြောင့်၊သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏော၊ ရွှေအာဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သုခုမ၊
လတ၊ရောစ၊အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ အတ္ထ၊ဘာ၀ေါ။ အတ္ထ
ကောသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ အ၊သား၊ ထိုသူအား၊
သောဏောတိနာမံ၊ သောဏဟု၊သောအမည်ကို၊အဂ်သု၊ပြုကုန်၏၊ မဟာ
တော၊မျိုးစွဲသော၊ပရိ၀ါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ဝဏ္ဏ၊ကြီးပွါး၏၊ တ၊သား
ထိုသောဏ၏၊ ဟတ္ထပါဒတ၊လာနိ၊လက်ခြေအပြင်တို့သည်၊ ဗဒ္ဓ၊ဇ ဝ၊က
ပုဗ္ဗ၀ဏ္ဏာနိ ရှေးယခင်းစွေပန်းအဆင်းရှိကုန်သည်၊အ၊ဟော၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ
ဝိဟာ၊ဂ၊ပ္ပါ၊သ၊သား၊အကြွင်တ၊ရာ၊ဖတ်အပ်သောဂွမ်း၏၊ သမ္မ၊သော၊ဝ၊ယ၊
အ၊တ္ထေ၊ကဲ့သို့၊ပါဒတ၊လေ၊သု၊ခြေ၀ါ၊အပြင်တို့၌၊မ ဏိ၊ကုဏ္ဍ၊လ၊ဝ၊ဋ္ဌ၀ဏ္ဏာ
နိ၊ပတ္တမြား၊နား၊တောင်း၊ကဲ့သို့လည်သော၊သဏ္ဌာန်ရှိ၊ကုန်သော၊ ဃ၊ဝ၊ နှုန်သော
အမွေး၊တို့သည်၊ဇ၊ယ၊ သု၊ပေါက်ကုန်၏၊ဝ၊ယ၊ပ္ပတ္တ၊သ၊ အ၊ရှ၊ယ်သို့ရောက်
သော၊သော၊ဏ၊သတို့သား၊အား။ ကိ၊ဏ္ဏံ၊ဥ၊ဟ၊ နုံ၊သုံ်းပါ်ကုန်သော၊ဥ၊ဟ၊တို့၏အား၊

အနုဇ္ဇဝိကေ၊လျောက်ပတ်ကုန်သော၊တယောပါသာဒေ၊သုံးဆောင်ကုန်သော်ပြာသာဒ်ဘို့ကို၊ ကာရေတွေ့၊ပြုစေ၍၊နာဠုကာနုံ၊ကရေသည်တို့အား၊ ဥပဇ္ဈာယာသုံ၊လုပ်ကျွေးစေကုန်၏၊သော၊ထိုသောဏသည်၊ တဏ္ဍုလ၊ထိုသုံးဆောင်ကုန်သော်ပြာသာဒ်တို့၌၊ မဟာတိ၊မျှားမြတ်သော၊ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းဖိမ်ကို၊အနုဘဝနေ့၊အပ္ပဋိခံစား၊လျက်၊ ဒေဝကုမာရောဝိယ၊နတ်လုလင်ကဲ့သို့၊ပဒုံဝတီ၊နေ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊သင်္ဃရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သင်္ဃာ၊တံ၊ဘုရား၊အဖြစ်သို့၊ ပတ္တ၊ရောက်၍၊ ပဝတ္တ၊ဝရ၊ဓမ္မစက္ကာ၊လည်စေအပ်သော၊မြတ်သောဓမ္မစက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပဓိသာယ၊အဖို့ပြု၍၊ ဝိဟာရ၊နေ့၊တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဖိမ္ဗိသာရ၊ရှေ့ဘား၊ဖိမ္ဗိသာရ၊ရေမင်း၊သည်၊ပဏ္ဍောသာဝိတော၊ခေါ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသိဘိယာဝါဒိကသဟသေဟိ။ ရှစ်သောင်း၊ကုန်သော၊ရွာနေသူလူ၊အားပါင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊အာဂတော၊လာသည်ရှိ၊သော်၊ သင်္ဃ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကဲ၊ အထံသို့၊ ဂတ္တိုး၊သွား၍၊ ဝန্ဒံ၊တရား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၊နာရ၍၊ ပဒ္ဓိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအာပ်သော၊သဒ္ဓါတရား၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတာ၊ဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အနုဇာနာ၊ပတ္တာ၊ခွင့်လွှတ်စေ၍၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်ပြု၍၊ လဒ္ဓ၊ပသမ္ဘဒါ၊ ရအာပ်သော်ပဋိဘာန်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဃ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကေ၊အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဇနသံသဂ္ဂပရိဟာရေ၊ဏ ထွေး၊ လုတို့နှင့်ပေါင်း၊သော်ခြင်း၊မ၊ရှောင်လွှဲခြင်း၊ဌာ၊သိတာ၊ဝနေ၊ရင်း၊ကိုက်တော၌၊ဝသန့်နေ့၊နေသည်ရှိ၊သော်၊ မမ၊ဂါ၏၊သရိရံ၊ကိုယ်သည်၊သုခုမာလံ၊သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊သုခေ၊နု၊ဝ၊ချမ်း၊သာသ ဖြင့်သာလျှင်၊ သုခံ၊ချမ်း၊သာ၊ကို၊အ၊မ၊ဂန္ဓုံ၊ရ၊ခြင်း၊ဌာ၊ နစ၊သကြား၊ မတ်တောင်း၊ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ ကိလေ၊မတွေ့၊ပင်ပန်း၊စေ၍၊သမ၊ဏ၊ခမ်း၊ ရဟန်း၊တရား၊ကို၊ကာတုံ၊ပြု၊ခြင်း၊ဌာ၊ဝန္ဒတိ၊အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ ဌာနစင်္ကမ၊မေဝ၊ရှိ၊ခြင်း၊စင်ကြယ်သွား၊ခြင်း၊ကို၊သာလျှင်၊ အ၊ဓိ၊ဌာယ။ သောက်တည်၍၊ ပဓာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကို၊အနုယုဇ္ဇန္တော၊အား၊ထုတ်သည်ရှိ၊သော်၊ ပါဒတ၊လေ သုး၊ခြေဖဝါ၊အပြင်တို့၌၊ဖောင်ခိုသု၊ အမှုး၊ကို့သည်၊ ဥမ္မီ၊တ၊သုပိ၊ပေါက်ကုန်သော်လည်း၊ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ၊ကို၊ အ၊ဏု၊ပေ၊ကွေ့တွာ၊ လျစ်လျူ၊ရှု၍၊ဒဠ္ဍ ဝိ၊ရိယံ၊မြဲမြဲ၊သော်ဝီ၊ရိယ၊ကို၊ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ၊သော်၊ အ၊ဠ၊ဝ၊ဠ ဝိ၊ရိ ယတာယ၊ အား၊ထုတ်လွန်း၊သော်လုံ့လ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိ၊သ သံ၊ တရား၊ထူး၊ကို၊နိဗ္ဗတ္တေတု၊ ဖြစ်စေ၊ခြင်း၊ဌာ၊ အ၊သ၊ကြာ၊နော်၊မ၊တ၊တ်

နှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဝါယမနှောဝိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊မင်္ဂုံဝါ၊ မင်ကို လည်းကောင်း။ ဗလံဝါ၊ဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တော်ကုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊ မေ၊ငါအား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ယ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကိ၊အဘာယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဟိ၊နာယာဝတ္ထုတွေ့။ လူထွက်၍၊ဘောဂေစ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း၊ဘုဇ္ဇိ၊သေမိ၊ သုံး၊ဆောင် ခံစား၊အုံ့၊ပုညာနိစ၊ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကရိ၊သေမိ၊ ပြုအုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကတ္တာ၊ထို၊သောဏရှိရာရောင်းတိုက်တော်သို့၊ဂတ်တော်၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဝိဏူပမောဝါဒေန၊ စောင်းဥပမာရှိသော၊အာဆုံး၊အမဖြင့်၊ ကြေဝဒိတွေ့၊ ဆုံး၊မတော်မူ၍။ ဝိရိယသမတာယောဇနဝိဓိ၊မျှ၊သောဝိရိယနှင့် ယှဉ်ပြင်း အစိအခင်ကို၊ ဒဿယန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ကို၊ သောဇေတွေ့၊သုတ်သင်၍၊ဂိဏ္ဍကုဋ်ကုန်း၊ဂိဏ္ဍကုဋ်ကုန်ကြီးတောင်ထွဲ၊ဂတောကြွသွား ၏၊သောဏတွေ့ရှေ့ဝိ၊ သောဏ မထေရ်သည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊သမ္ဗုဒ္ဓ၊မျက်မှောက်တော်မှ၊ကြွဝါဒ်၊ အာဆုံး၊အမကို၊လတိတွေ့ ရ၍။ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယမျှသည်အပြစ်ကို၊ ယောဇေတွေ့။ ယှဉ်စေ၍ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာပေတွေ့၊လုံ့လ ပြုစေ၍၊ အရဟတ္တေ၊အမ ဟာတ္တမဂ်လိုဒ္ဓိ၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနဒ္ဓိ၊ ။

လောကဇေဋ္ဌသ၊ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အနောမဒဿိသ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊မုနိနော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ်၊ငါသည်၊သုဓာယ၊ အာဟ်တောဖြင့်၊ လေပနံ၊လိမ်းကျံခြင်းကို၊ ကတ္တု၊ပြု၍၊ စက်မံ၊စကြာကို၊ ကာရယိ၊ပြုပြီ၊ ၊အဟ်၊ငါသည်၊နာနာဝုဇ္ဇေဟိ၊အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့်၊စက်မံ၊စကြာကို၊သန္ထရိ၊ခင်းပြီ၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဝိတာနံ၊ မျက်နှာကျက်ကို၊ကတ္တု၊ပြု၍၊ဥဿိတံ၊မြတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇယိ၊ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီ၊ ၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည် တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုအနောမဒဿိ မြတ်စွာဘုရားကို၊လည်းကောင်း၊ ဥဿိတံ၊မြတ် သော၊သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊မြှောက်ချီ၍၊ ဘဝေ၊တော၊မြတ်စွာဘုရာ၏အား၊ဒီ၊ယသာလံ၊ ရှည်သောစကေတ်ကို၊နိယျာဒေမိ၊ဆောင်နှင်း၏၊မမ၊ငါ၏၊ သက်ပ်ံ၊အကြောင်းကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ လောကေ၊လောကဒ္ဓ၊ သတ္ထာ.လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ အနုဿရော၊ ဝိမိသက်လွန်မြတ်သောသူ ရှိတော်မမူ

သောဃစက္ခုမာ၊စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဋ္ဌဟောသိ၊အလှူခံတော်မူ၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝ ကေ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကဌ၊ဒကျိုကောယျံ၊ဖြတ်သောအလှူကို၊ပဋိဋ္ဌ ဟေတွာ၊အလှူခံတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံ၊စေ၊ရဟန်းသံဃာ၌၊နိသိဒိတွာ၊နေ တော်မူ၍၊ဣမာ၊ဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသထ၊ရွတ်တော်မူ၏၊ ။ ယေ၊သော၊အကြင်သူသည်၊ ဟဒ္ဒေန၊ ရှင်သော၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊မေ၊ငါ ဘုရား၊အား၊ဒိဋ္ဌသာလံ၊ရည်သောစေတ်ကို၊ အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊ တံ၊ထိုသူ ကို၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ကြားအံ့၊ ဘာသတော၊ဟော တော်မူသော၊မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊သုဏာထ၊နာကြကုန် လော၊ ။ဝုညကမ္မသမဂိနော၊ ကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣမသ၊ ဤသူ၏အား၊ မစ္စုကာလမှိ၊ သေသောအခါကာလ၌၊ တာဝဒေ၊ထိုခဏ၌၊ သဟ သယုတ္တော၊ သိဒ္ဓေးပြင်းဟတောင်ကသော၊ ရထော၊ရထား၊သည်၊ ဥပဋ္ဌိဿတိ၊ ထင်လာလတ္တံ့၊ ။သောပေါသော၊ ထိုကောင်မှရှိသော ယောကျ်ား၊သည်၊တေနယာနေန၊ထိုယာဉ်ဖြင့်၊ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွား၊ရလတ္တံ့၊သမ္ဘတ္တေ၊ ကာမဂုဏ် ခံစား၊ဘက်ဖြစ်သော၊ ကုလသမ္ဘဝေ၊ ကောင်းမှုရှိသော၊အမျိုး၌ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊နတ်ပြည်၌၊ဒေ ဝေါ၊နတ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အနုဘောဒိ၊သတဲ့၊အစဉ်မပြတ်ရှိလတ္တံ့၊ ။ မဟာရဟီ၊ဖြတ်သောသူတို့သာနေခြင်း၌ထိုက်သော၊သေ၌၊ဖြတ်သော၊ ရတနာဘိတ္တိသမုဒ္ဓလံ၊ ရတနာနံရံ၌ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ကူ ဋာဂါရဝရပြေတံ၊ဖြတ်သောစူးလစ်မှန်ချွန်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗျမ္ဘံ၊ဖိမာန် သည်၊ဥပဋ္ဌိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗျမ္ဘံ၊ဖိမာန်၌၊အစ္ဆရဝသိ သတဲ့၊ ဝိုးအုပ်၍ နေရလတ္တံ့၊ တိံ သကမ္ပသပ္ပဘသ သာနိ။ ကမ္ဘာသုံးဆယ်ကျိပတ်လုံး၊ ဒေဝ လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ရမိဿတိ၊ မြူ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဝိသတိကပ္ပါနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝ ရာဇာ၊နတ်မင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။သတ္တသတ္တတိကဿတ္တုံ၊ စုနှစ်ဆဲ့ခုနှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာဝဠာတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယ၊သော၊ရာ သနာမာ၊ယ၊သော၊ရာအာမည်ရှိကုန်သော၊သင်္ဘောပိ၊အလုံးရုံလည် ဖြစ်ကုန် သော၊တေ၊ ထိုစကြာမင်းတို့သည်၊ ဂေနာမကာ၊ တူ၊သောအာမည်ရှိကုန် ၏၊ ။ဒ္ဒေသမ္ဘတ္တိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောစည်းစိမ်တို့ကို၊ အနုဘုတ္တာ၊ အစဉ် သုံး၊ဆောင်ခံစား၍၊ဝုညသဠယံ၊ကောင်းမှုအပေါင်းကို၊ဝဏ္ဏေတ္တာ၊ပွါး၍ အဠဝိသတိကပ္ပမှိ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊စကြာဝဠာ တေး မင်းသည်၊

ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။တဗြဟ္မာ၊ ထိုစကြာဝဠာတေးမင်း၏အဖြစ်ခဲ့လည်း၊ ဝိသုဒ္ဓမဂ္ဂေါ်၊ ဝိသာက္ခြဲသည်၊ မဟာဝိဟာ၊ ဘာနိဆင်းအာဝ်သော၊ ဗျတ္တိ ဗိမာန်ရှိသော ဒသသဒ္ဒါ၊ ဝိဝိတ္တန်း၊ ဆယ်ပါးသောအသံတို့ဖြင့်မသိတိ်သော၊ ဝုရုံ၊ ဗြည်ကင့်၊ အဏ္ဏဝ၊ ဝသိသတိ၊ စိုးခုပ်၍နေရလတ္တံ့။ ။ဗုဒ္ဓေ၊ ဤကမ္ဘာ ဗုဒ္ဓ၊ အာပရိ၊ မရေ။ မရေတွက်နိုင်သော၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ၌ ဘုရားပါလော၊ ဖြေကိုအစိုးရသော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သြက္ကာ ကောနာမ၊ သြက္ကာကအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဗ္ဗေ၊ တိုင်းနှင့်ဝံ့ခဲ့၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သောဌသိတ္ထိ သဟာသာနံ၊ တသော်ငင်းခြောက် ထောင်ကုန်သောမိန်းမတို့တွင်၊ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးရုံကုန်သောမိန်းမတို့ထက် ပဝရာ၊ ခြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒေဝတာ။ မျိုးနွယ်ထင်ရှားနန်းခဲ့ ပွေးပွား၊ သော၊ ယာ၊ တ္ထိ ယာနိ၊ အကြင်မိဖုရားသည်၊ နဝဝုတ္ထေ၊ ကိုးယောက် သောသား ဖွားတို့ကို၊ ဇနေ ဣတိ၊ ပွေ့ပွား လတ္တံ့။ ။နဝဝုတ္ထေ၊ ကိုး ယောက်သောသားဖွားတို့ကို၊ ဇနေတွာ၊ ပွေ့ပွား၍၊ ခတ္တိယာနိ၊ မိဖုယား သည်၊ မရိ ဣတိ၊ သေလတ္တံ့။ တ ရ ဂ ဂိ စ၊ ပျိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပိယာ၊ ချစ်အာဝ်သော၊ ကညာ၊ သတ္ကိုဖွား သည်၊ ဟောသိတ္တံ့။ မိဖုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဂ ရိ ဣတိ ပြုလတ္တံ့။ ။သြက္ကာကံ၊ သြက္ကာကမင်းကြီးကို၊ တောဝ ယိ တွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ကညာ၊ သတ္ကိုဖွား သည်။ ဝရံ၊ ဆုကို။ လဘိ ဣတိ၊ ရလတ္တံ့။ သာ ကညာ၊ ထိုသတ္ကိုဖွား သည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟု ကြားကြားတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇယိ ဣတိ၊ နှင်ထုတ်စေလတ္တံ့။ ။ပဗ္ဗဇိ တာ၊ စ၊ နှင်ထုတ်အာဝ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမင်းသား မင်းတို့တို့သည်၊ နဂုတ္တမံ၊ ကိမဝန္ဓာ တောင်ထို့ ဂမိ ဣတိ ဣန္ဒ်၊ သွားကြကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ ဘေဒ ဘယာ၊ ဇာတ်ပျက်မည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဘဂိနိဟိ၊ နှစ်မတို့နှင့်၊ ဝသိ ဣတေ၊ ပေါင်းဘော်နေ ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ကော၊ တ ယောက်သော။ ကညာ ၀ ။ မင်းသည်လည်း၊ ဗျာ ဓိ ။ အနာ ရှိ ဣတိ၊ ဘဝိ ဣတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝုဂ္ဂ ဘဝ ၊ ခြိုရုံကုန်သော၊ နေ၊ ထိုမင်းသား မင်းတို့သည်၊ ဇာတိ၊ အာမျိုး ဇာတ်သည်၊ မာ ပ ဘိ ဇ္ဇ တိ၊ မပျက်စေလင့်ဟု ၊ ခတ္တိ ယ ၊ မင်းသားတို့သည်၊ နိက္ခ ဏိ ဣတိ ဣန္ဒ်၊ ဘွင်းတူ၍ သွင်းထားကုန်လတ္တံ့။ ။ခတ္တိ ယော၊ တ ပါ ၊ သောမင်းသည်၊ နိ ဂ ရိ တွာ နှ ၊ ထုတ်သောင်၍၊ တ ဘယ ၊ ထိုမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ ၊ တ ကွ ၊ ဝ သိ ဣတိ ၊ နေ ၊ လတ္တံ့။ ဘ ဒါ ၊ ထိုအခါ ၌ ၊ သြက္ကာ ကကုလ သ မ္ဘ ဝေါ ၊ သြက္ကာကအာမျိုး၏ဖြစ်ခြင်း သည်၊ ဘေ ဒေါ ၊ ပြား သည်၊ ဘ ဝိ ဣတိ ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ တ ဝံ ၊ ထို နှစ်

ယောက်သောမင်းမင်းထွေးတို့၏နာမေနှ၊အာမည်အားဖြင့်ကေဒဋ္ဌိယာနှင့်မ၊ ကောဋ္ဌိယအာမည်ရှိကုန်သော၊ ပစာ၊သားတို့သည်၊ဘဝိသန္ဓိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။တဘြား၊ထိုကောဋ္ဌိယအမျိုးဌာ၊ မာနုသကံ၊လျှဉ်ဖြစ်သော၊ အနုဇကံ၊ မျိုး၊သော၊ တောင်း စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောဝသတိ၊ ခံစား၊ရလတ္တံ့။ ။ တမှာကာယာ၊ထို့ကိုယ်မှ၊စုပိတ္တွာနှ၊စုံတော၏။ ဒေဝလောက်၊နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိသတိ၊သွား၊ရလတ္တံ့။တဘြာပိ၊ထိုနတ်ပြည်ဌာလည်း၊ ပဝတ္တိ၊မြတ်သော၊ မဇ္ဈိမဇာန်၊နှလုံး၊မွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ဗျတ်ပိမာန်သည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ဒေဝလောကာ၊နတ်ပြည်မှ၊ စုပိတ္တွာနှ၊ရုတော၏၊ သုဂ္ဂတိမှ၊လေ၊ ကုသိုလ်အား၊ကြောင်း၊ရင်း၊သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း၊ဆော်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿတ္တံ၊လူ၏အဖြစ်သို့။ အာဂတ္တွာ၊လာ၍၊ သောဏောနှမ၊ သောဏ အာမည်ရှိသည်၊ ဘဝိ၊သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။အာ၌ဌိ၏ယော။ အား၊ထုတ် အပ်သော၊လုံ့လ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တော၊နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်ဆဲ၊သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တုသာသနံ၊ ဗြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သဒ္ဓါတိတွား၊ယုံကြည်၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရား၊တို့ ကို၊ပရိညာယ၊ပိုင်း၍၊သိ၍၊ အနာသဝေါ။ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိ၊သတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူ၊သိမ်း၊ငြိမ်း၊ရလတ္တံ့။ ။အနန္တရသိ၊ အဆုံး၊မရှိ သောဥာဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော၊ဂေါတမော။ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊ သက္ကဝုဂ်ဝေါ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေ့သွား၊ဖြစ်တော်မူသော။ ပိ၊သသည္ဟ။အဆူး၊သ၊ဖြင့်သစ္စာလေး၊ပါး၊ကို၊သိ၊တော်မူသော၊မဟာ၊ဝီ၊ရော၊ ကြီး၊သော၊လုံ့လ၊ရှိတော်မူသော။ဘဂဝါ။ ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အဝဇ္ဇာ၊နှု၊ ဗြတ်၊သော၊အ၊ရာ၌၊ ဌပေ၊သတိ၊ ထား၊လတ္တံ့။ ။ဥတ္တမေ။ ဗြတ်၊သော၊ဒမ ထေ၊ဆုံး၊မ၊ခြင်း၌၊ဒန္တော၊ ဆုံး၊မ၍ယဉ်ကျေး၊ပြီ၊မေ၊ဝါ၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ သုပဏိဟိတံ၊ကောင်း၊စွာ၊ထား၊အပ်ပြီ၊မေ၊ဝါသည်၊သဗ္ဗော။အလုံ၊စုံ၊သော ဘာ၊ရော၊ခန္ဓာ၊တည်း၊ဟူ၊သော၊ဝန်ကို၊ ဩဘာ၊တော၊ရှု၊ပေ၊တော်မူ၊သည်၊အ၊နာ သ၊ဝေါ၊အာသ၊ဝေါ၊ကင်း၊သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗု၊တော၊ငြိမ်း၊အေး၊သည်။ ဒေ၊ဝီ၊ဖြစ် ပြီ။ ။အဂိရ၊သော၊ အဂိရ၊သ၊အာမည်တော်ရှိသော၊ မဟာ၊နာ၊ဝေါ၊ဗြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊အာ၊ဘိ၊ဓာ၊တော၊ဖွါ၊းသစ်စ၊ဖြစ်သော၊ကောသရိ၊ဝ၊ခြ၊ဝေ့ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခု၊သံ၊ဃ၊ရဟန်း၊သံ၊ဃာ၌၊နိသိဒိတ္တွာ၊နေ၊တော်မူ၍၊မ၊ဝေ့ကို၊တော၊ဒ္ဓေ ဟေ၊ဒ၊ကိ၊အ၊ရာ၌၊ ဌပေ၊သိ၊ထား၊တော်မူ၏။ ။မယ္ဟ၊ဝါ၊သည်၊ကိ၊သေ၊သား၊ ကိ၊လေ၊သာ၊တို့ကို၊ ဗျာ၊ဝ၊တာ၊ ဗုတ်ကြည်း၊အပ်ကုန်ပြီ၊ပ၊ ဗုဒ္ဓ၊သ၊ဗြတ်စွာ

ဘုရားရှင်။သာသနာ်၊အာသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တဋ်၊ ပြောအပ်၏။ ။

အရှေဟတ္တိပန္နာ၊အရှေဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပဋိပတ္တိ'၊အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ။ ဆင်ခြင်၍၊ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်း ကျူးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အညံ့၊အရှေဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရောသေန ၊စ၊ကြားသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ရှေ့၊အာဂ်တိုင်း၌၊သမုဒ္ဒေ၊ရှစ် သောင်းသော ရွာတို့ဖြင့် ဖြိုရိုအပ်သည်ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အစိုးရ ခြင်းဖြင့်ဖြတ်သော၊ အဂ်သား အာဂ်တိုင်း၏၊သာဝ�နော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရှည်လျား၊ဖိမ္ဘိသာရမင်း၏၊ပဌမ၊ အခြံအရံသူကြွယ်ဖြစ်သော၊ ယောအပ် သောကော၊အကြင်သောဏ အမည်ရှိသောငါးသည်၊ အဟုအဟောသိ'၊ ဖြစ်၏၊သောသောကော၊ထိုသောဏသည်၊အဇ္ဇ။ယခု၊ဝမ္မော၊လောကုတ္တ ရာတရား၊တို့၌၊ဥက္ကဋ္ဌာ၊လွန်မြတ်သည်၊ ဒုက္ခသား၊ဆင်ရဲ၏၊ပါရဂူ၊အလုံး စုံသောဘဝ၌ဆင်းရဲ၏အဆုံး၊ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊အဟုအဟော သိ'၊ဖြစ်ပြီ၊ ။ပဌ၊အာပါယ်တဲ့ ကာမသုဂတိခုနစ်ဘုံသို့ ရောက်စေတတ် သောငါးပါးသောဩရ မ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္နေ၊ အောက်မဂ် သုံးခုဖြင့် ဖြတ်ရာ၏၊ ပဌ၊ အထက်ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝ်သို့သာ လာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးသောဥဒ္ဓံ ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဟော၊အရှေဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏၊ ပဌ၊ဝ၊ငါးပါးသော သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေ တို့ကိုလည်း၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ဘာဝယော ဘာဝယေယျ၊ ပွါးစေရာ၏၊ပဌ သဂီ ၊တိဝေါ။ ရာဂဒေါသမောဟ၊မာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သောငါးပါးသောပြု တွယ်တတ်သော တရား၊တို့ကိုလွန်နိုင်သော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊ ဩဠာရိကဘိဏ္ဍောတိ၊ကာမေ၊ဃ၊သောလေးပါးသော ဩဠာရိကလွန်မြောက် နိုင်သောရဟန်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဥန္ဒ္ဓသ၊တက်သောဒေါသ၊ချည်းစည်း သောမာန်ရှိသော၊ ပမတ္တသ၊ လွတ်သော သတိဖြင့် မေ့လျော့ ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ဗာဟိရာသယသ၊ဗာဟိရာရတနာတို့၌ ခ်ဲ့ရှည်ဆောင်သော အားဖြင့်မကင်းသောရာဂရှိသော၊ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ သိလသမာဓိ ပညာစ၊သီလသမာဓိပညာသည်လည်း၊ပါရိပူရိ'၊ပြည့်စုံခြင်းသို့၊နဂစ္ဆတိ မရောက်နိုင်၊ ။ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကိစ္စံ၊တာဝနာ၌ မ္မေလျော် ခြင်းကိစ္စမည်သည်၊အတ္ထိ'ရှိ၏၊တံ'ကိစ္စံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမိမိကိစ္စကို၊ ယံ'ယေနဘိက္ခုနာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပရိဗ္ဘံ၊ မပြုသောအားဖြင့်စွန့် အပ်၏၊အကိစ္စံပန၊သပိတ်သက်နှီး တန်းဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော ရဟန်း

အား မပြုအပ်သောကိစ္စမည်သည်၊ အဆွေးရှိ၏။တံ၊ ထိုရဟန်းတို့မပြုအပ်သောအမှုကို၊ကယိရတိ၊ပြုအပ်၏ဟု၊ဥန္ဒုဒ္ဓာနုံ၊တက်သောမာန်ရှိကုန်ထသော၊ ပမတ္တာနုံ၊မေ့လျော့သောသတိရှိကုန်ထသော၊ တေသံ သိက္ခာနုံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ဝဋ္ဋနွယ်ပွါးကုန်၏၊ယေသံ သိက္ခာနုံ။ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ နိစ္စံ၊အမြဲ။ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲနှစ်ပါးသောအစုကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသတိကို၊သုသမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာအားထုတ် ပွါးစေအပ်၏၊ တေသိက္ခာ။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အကိစ္စံ၊သဝိတက်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော မအပ်သောကိစ္စကို၊နှုတ်သော်လည်း၊မမှိုင်ဝဲကုန်၊ကိုယ်ရေ၊ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ အတိုင်းအရှည်မရှိပြုအပ်သောသိက္ခာအစရှိသောဂေဟာကို လုံ့ဖြုံ့စေခြင်းစသောအမှုဌာနသာ တစ္ဆကာရိနော၊ မချုတ်မယွင်းပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောကို။ ဖြစ်ကုန်၏၊သောတာနုံ၊ မကင်းသောသတိရှိကုန်ထသော၊ သမ္ပဇာနာနုံ၊သဘာဝကသမ္ပဇညစသောသေးပါးသောသမ္ပဇညတို့ဖြင့်အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေသံ သိက္ခာနုံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊အာသဝေါ တရားသေးပါးတို့သည်၊ အတ္ထပိနာသံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝဏ္ဏကို။ရောက်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓမဂ္ဂမ်ိ၊ အယုတ်တရား နှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကောက်ကျစ်ခြင်းစသည် ကိုပယ်သဖြင့် ဖြောင့်မတ်ဖြူစင်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အရိယမဂ်တရားကို၊အကျွာတော။ဘုရားမြတ်စွာဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊တထာ၊ထိုဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ဝဏ္ဏ ထပဒိုပဒ္ဓတ၊လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ကျင့်ကုန်ရာ၏။ မာနိ ဝတ္ထုထ၊အကြားခ္ခ ဆုံးစေခြင်းမ၊လျော့စကုန်လင့်၊ အတ္ထနာ၊ဤလောကခ္ခအကျိုးစီးပွါးကို ဒေ၊လိုရှိသော အမျိုးသားသည်အပါယ်ဘေးကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းစသည်ဖြင့်ပိမိကိုယ်ကို သာလျှင်ဝေဒယန္တာနုံ၊ အပြစ်တင်ကုန်သော သူတို့အား၊နိဗ္ဗာနုံ၊နိဗ္ဗာနုံ ဟု၊အာဘိဟာ၊ရေးပိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရာ၏။ လောကေ၊လောကသုံးပါးခ္ခ၊ အနုကြားရောအတုမရှိသော၊စကျွမ်းစကျွင်ပါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သတ္တဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဝိရိယမ္ပိ၊လုံ့လကို ဒေ၊စွာရမ္ဘမ္ပိ၊အလွန်အားထုတ်သောသူခ္ခ၊ဝိဏောပမံ၊စောင်းသမား၏မတင်းမလျော့တိုးသောဥပမာကို၊ ကရိတ္ဝာန၊ပြုတော်မူ၍၊မေ၊ငါအား ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အပဿံ၊ငါ့သည်၊ တာသ သတ္ထု၊နော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သုတ္ဝာ၊ ကြားခဲ့ပြီး သာသနေ၊ သာသနာတော်ခ္ခ၊ရုတ်ချေ၊ မွေ့လျော်စွာ၊ ဝိဟာ၊ရီ၊နေပြီ ဥဒ္ဓ

မတ္တသားမြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ပတ္တိယာ၊ရခြင်း၌၊ သမတံ၊ဝိဒိယ နှင့်သမာဓိမျှသည်ကို၊ဥပါဒေန္တော။ဖြစ်စေလျက်၊ပဋိပါ၊ဒေသိ၊ချမ်းနှစ်ခု တည်ရှိပယဿနာသမာဓိကိုပြုံးစေပြု၊ မယာ၊ငါသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးကုန် သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသား မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောသာသနာကိုကတံ ကရဏီယံ၊ပြုအပ်ပြီ ၊နိက္ခမေ၊ရဟန်းအဖြစ် ကာမဂုဏ်မှထွက်ခြင်းကို ခြင်းခို၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဝိဝေကခွ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုလည်း၊အ ဓိ မုတ္တသား၊နှလုံးသွင် ခြင်းရှိသည်၊ သတောဝ၊ဖြစ်လတ်သော်၊ အဏုပဏ္ဍာ၊ဓိ မုတ္တသား၊စတုတ္ထဈာန်ပဋ္ဌမဈာန်တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ထိုခွဲခင်းရဲ့ရှိဟု နှလုံး သွင်းခြင်းရှိ၊သော၊ ဥပါဒါနက္ခယသား၊ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ် ရှိထသော၊ တဏှာကွယ်ခယ်၊ ထဏှာ၏ကုန်ခြင်းခို၊ အဓိမုတ္တသား နှလုံး သွင်းခြင်းရှိထသော၊တာသတိကျ၊နော၊ထိုရဟန်းအား၊ စေတသော၊စိတ် ၏၊အာသဗွောဟ၊တွေ့ဝေခြင်းမရှိသည်ကိုလည်း၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင့်၍၊အာယတ နှုပ္ပါဒံစ၊အာယတနတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ထိုမြင်ခြင်း၏ဆန့်ကျင် ဘက်အား၊ဖြင့်နိုးရောသောစွာကို ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော် မဂ်ပညာ ဖြင့်မြင်သော်ကြောင့်၊ သမ္မာ၊အကြောင်း သင့်သောအား၊ဖြင့်။ စိတ္တံ၊စိတ် သည်၊ဝိမုစ္စိ၊ မဂ်၏အစဉ်အား၊ဖြင့် အလုံးစုံသောအာသဝေါမှ လွတ်၏၊ သမ္မာဝိမုတ္တသား။ အကြောင်းသင့်သောအား၊ဖြင့် အာသဝေါ တရားတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊သန္တာစိတ္တသား၊ ငြိမ်သက်သောစိတ် ရှိထသော၊ဘိက္ခု နော။ရဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်အား၊ကတာသား၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ ပဋ္ဌိစယော၊ တဖန်ပွါးစေခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သော ၀ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ကေ့ဌနော၊ တခဲနက်သော၊ သေလော၊ ကျောက်အတိ ဖြိုးသော တောင်သည်၊ ဝါတော၊ ဖြကတော့ သောလေ ကြောင့်၊နသဝိရတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်နိုင်သကဲ့သို့၊ဧ၀ံတထာ၊ သံဃာတူ၊ ကေ၀လာ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ရူပါ၊နှစ်လိုဘွယ်သောရူပါရုံကြောင့်လည်း ကောင်း၊ရသာ၊နှစ်လိုဘွယ်သော၊သာရုံကြောင့်လည်းကောင်း၊သဒ္ဒါ၊နှစ်ခြင်း ကိုဘွယ်သောသဒ္ဒါရုံကြောင့်လည်းကောင်း၊ဂန္ဓာ၊နှစ်လိုဘွယ်သော၊ဂန္ဓာရုံ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဖဿာ၊နှစ်လိုဘွယ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကြောင့်ရင်း။ နသဝိရတိ၊မတုန်လှုပ်၊ ၊တာဒိ၊နော၊ထိုသို့သောဘာ၀ရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့် ရုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊မှီ၍၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ဗျာ၀၊ တရားတို့ သည်

လည်းကောင်း၊အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအာပ်ကုန်သော၊ ဝမ္မာစ၊ တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ဗြိုက်ထိုးထိုသဘောရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်၍တည်သော ဝိ သညုတ္တိုးပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးရံသောသောကမှကင်းသော၊စိတ္တုံ၊စိတ် ကို၊နှုတ်ဝေဝေနှိုနှစ်လေနှိ။မလုပ်ရှားစေနှိုင်ကုန်၊အသစ၊ထိုအာရုံတရား ၏လည်း၊ဝယ်ယူချုပ်ခြုံင်းပျားကိုခြင်းကို၊ အနုပသဿတိ၊အဖန်တလဲလဲဖြင့်၏ ဣတိဣမာဂါထာ၏ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုဂါထာ တို့၌ဤ၊ယာဟုရဗ္ဗေသမုဏ္ဍာ့ဗ္ဗောတိ၊ ယာဟုရဗ္ဗေသမုဏ္ဍာ့ဗ္ဗောဟူသည်ကား။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ အာဟူ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊အာဂ်ရဗ္ဗေ၊အာဂ်တိုင့်၌ ဣ ဣသိဘိယာဂါမိကသဟဿဿပိ၊ ရှစ်သောင်းသောရွာနေသူလူအပေါင်း တို့နှင့်၊ဘာဝသမ္ပတ္တိယာစ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ဣဿရိယ သမ္ပတ္တိယာစ၊ အစိုးရခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပာအတိဝိယ။အလွန်လျှင်းဥက္ကဋ္ဌောဖြတ်သော။ရဲညောအာဂ်သပဋ္ဌဂူတိ ရဲညောအာဂ်သပဋ္ဌဂူ ဟူသည်ကား၊စတ္ဌတိ၊ လေးပါးကုန်သော၊သင်ဟ ဝတ္ထု၊ကိုး၊သင်ဟဝတ္ထုတို့ကိုဖြင့်၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်အား၊ ရဟ္ဒုနဗ္ဗေန။တပ် နှစ်သက်စေ တတ်သောကြောင့်၊ အာဂ်ါဒိပတိနော၊ အာဂ်တိုင်းကိုအစိုးရ သော၊ဗိမ္ဗိသာရသား ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်မည်ရှိသော၊ ရဲညော၊မင်း၏၊ပရိဝါရဘူ တော၊ အခြံအရံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဝိသေသော၊ သူကြွယ်အသုး ဖြစ်သော၊တဿ၊ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ကုဋုမ္ဗိကော၊သူကြွယ်သည်၊အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယောဇေတဝေ့ဝ်၊ ဗုဒ္ဓအပ်၏၊သွန်ဇမ္ဗေသုဥက္ကဋ္ဌောတိ၊ သွန်ဇမ္ဗေသုဥက္ကဋ္ဌောဟူသည်ကား။ သောသောဏော၊ ထိုသောဏသည်၊ အာဇ္ဇဝေ၊ဟိ၊ယဇုအခါ၌ လောကုတ္တရဝေဒ္ဓေသု၊လောကုတ္တရာတရား၌ဖြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊ဖြတ်သည်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ဂိဟိကာလေ၊ဝိ၊လူဖြစ်သောကာလ၌ လည်း၊ကေဟိစိ၊အချို့ကုန်သော သူသို့ထက်၊ဥက္ကဋ္ဌောယေဝ၊ဖြတ်သည်သာ လျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဣဒါနိ၊ယဇုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေ၊ဝိ၊ရဟန်းပြုသော အခါ၌လည်း။ ဥက္ကဋ္ဌောယေဝ၊ဖြတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အတ္ထာနုမေဝ၊မိဒါ ဘိုယ်ကိုသာလျှင်၊ပရံဝိသ၊သူတပါးကဲ့သို့၊ဒဿ တိ၊ပြ၏၊ဒုက္ခသပါရဂူတိ၊ ဒုက္ခသပါရဂူဟူသည်ကား၊ သကလသ၊ အလုံးရံသော၊ဝဋ္ဋဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ပါရံပရိယန္တံ၊အဆုံးသို့၊ဂတော၊ ရောက်၏၊ဇေတေန၊ဤဒုက္ခသပါရဂူဟူသောပါဠိဖြင့်၊ဗမ္ဗေသု၊ တရားတို့၌၊ ဥက္ကဋ္ဌော၊ဖြတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝိသေသေန၊သာမညအားဖြင့်၊ဂတ္တံ၊ဆိုအပ် ၏၊အာရုဟတ္ထာဝိဝမနဒီပနေ၊တော၊ အာရုဟတ္ထမဂ်ကိုရခြင်းကို ပြတတ်သော

ကြောင့်၊ဥက္ကဋ္ဌဘာဝ၊ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂိသေသေတိ၊အထူ ပြု၏။ဤ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ယာယပဋိပဒါယ၊အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ဒုက္ခသ၊ဘင်းရဲ၏ ပါရေဂူ၊အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ဟာ၊တာ၊ဖြစ်၏၊အညာပဒေသေန၊အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ညွှန်းပြသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဆင်ရဲ၏ အဆုံးသို့ ရောက်သည်ကို၊ ဒသေန္တော။ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဠုဆိုဒ္ဓေတိဂါတံ၊ ပဠုဆိုဒ္ဓေအစဝ်ရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တသ၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊ အနက် ကား၊ အပါယကာမသုဂတိသမ္ပါပကာနိ၊ အပါယ်တို့ ကာမသုဂတိခုနစ် ဘုံသို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ပဠောဂ္ဂေ္ဂါဂိယာနိ၊ငါးပါးသော်ကြရ ဏ္ဍာ ဂိယဖြစ်ကုန်သော၊သံယောဇနာနိ၊သံယောဇဉ်တို့ကို၊ပါဒေ၊ခြေ၌၊ဗန္ဓေ၊ခြုံ ဖွဲ့အပ်သော်ကြိုးကို၊ ပုရိသေ၊ယောကျ်ား၊သည်၊ သတ္တေန၊ဝေး၊ဖြင့်၊ဆိန္နတိ ဝိယ၊ဖြတ်သကဲ့သို့၊ဟေဋ္ဌိမေန၊ အောက်ဖြစ်သော၊မဂ္ဂတ္တယေန၊မဂ်သုံးပါး အပေါင်း၊ဖြင့်၊ဆိန္နေယျ၊ဖြတ်ရာ၏၊ တေသံပနဥဒ္ဓံဘာဂိယ သံယောဇနာနံ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကိုကား၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ ပဠု၊ငါးပါးကုန်အာ၊ သဒ္ဓါဒိနိ။သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ဣန္ဒြေတို့ ကို၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ဘာဝယေဘာဝေယျ။ ပွါးရာ၏။ဧဝံဘူတောပန၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ၊ရာဂသင်္ခါ၊ရာဂဟူသော ကပ်ငြိခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိသင်္ခါ၊ဒေါသတည်း၊ဟူ သောကပ်ငြိခြင်း မောဟတည်း၊ဟူသောကပ်ငြိခြင်း မာနတည်း၊ဟူသော ကပ်ငြိခြင်း၊ဒိဋ္ဌိတည်း၊ဟူသောကပ်ငြိခြင်းလည်း၊ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ပ ဠုနိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊သင်္ခါ၊နံ၊ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို၊ ဣတိက္ခမေန၊ လွန်သည်ဖြင့်၊ ပဠုသင်္ခါ၊တိ၊ဝေါ၊ငါးပါးသော ငြိတွယ်တတ်သော ဟာ၊ကားတို့ကို လွန်နိုင် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကာမောဃော၊ ကာမသြဃလည်း၊ကောင်း၊ ဘဝေါ ဃော၊ ဘဝသြဃလည်း၊ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌောဃော။ ဒိဋ္ဌိသြဃလည်း၊ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇောဃော၊အဝိဇ္ဇာသြဃလည်း၊ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စတုန်း၊ သေးပါး ကုန်သော။ သြဃာနံ၊ သြဃတို့ကို၊ တိဏ္ဏတ္တာ။ ကူးမြောက် ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သြဃတိဏ္ဏောတိ၊ သြဃတိဏ္ဏဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယဉ္စသြဃတရဂါ။ ဤသြဃကိုကူးမြောက်ဖြင်းသည်လည်း။ ပဒိုပတ္တိ သိလာဒိနံ။အာကျင့်သိလအစရှိသည်တို့၏၊ပါရိဟုရိယာစ၊ပြည့်ခြင်း၊ကြောင့် လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သိလဒေယောစ၊သိလအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ အတိမာနာဒိပဟာနေန။ လွန်သောမာနအစရှိသည်ကို ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ပါရိ ဟုရိ၊ပြည့်ခြင်းသို့၊ဂန္ဆန်၊ရောက်ကုန်၏၊အညသအညေန၊ တပါး၊သော

အခြင်းအရာဖြင့်၊နဂန္ဓနိ၊ မရောက်ကုန်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဒသေသ္တော၊ဖြလို
သည်ဖြစ်၍၊ဥန္ဒဋ္ဌသောတိဂါထံ၊ဥန္ဒဋ္ဌသအစရှိသောဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်
တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဥန္ဒဋ္ဌသောတိ၊ဥန္ဒဋ္ဌသဟူသည်ကား၊ဥဂ္ဂတ
ကုန်ဆုံးမသနသ၊တက်သောအချည်းစည်းသောမာနရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊
မာနော၊မာနသည်၊ဥန္ဒမနာကာရဝုတ္တိယာ၊တက်ကြွသောစိတ်အခြင်းအရာ
၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊တုံ့ဆိုဘာဝေနစ၊အချည်းစည်းသောအဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊နဠောဝိ
ယ၊ကျူပင်နှင့်တူ၏၊ဟုတိတဿ၊ထိုကြောင့်၊နဠောတိ၊ နဠဟူ၍၊ဝုစ္စတိ။ထို
အပ်၏၊ပမတ္တသောတိ၊ ပမတ္တသဟူသည်ကား၊သတိဝေါသောဂ္ဂေန။သတိ
ကိုစွန့်လွှတ်သဖြင့်၊ပမာဒဒ်။ဝေ့လျှံခြင်းသို့၊အာပန္နသ၊ရောက်သော၊ဗဟိ
ရာသယ သသောတိ၊ဗဟိတိရာသယသသောဟူသည်ကား၊ဗဟိတိဝေ့သု၊အပဖြစ်ကုန်
သော၊အာယတနေသု၊ အာယတနတို့၌၊အာသယ၊ဝတော၊ အလိုရှိသော
သူအား၊ကာမေသု၊ကာမတို့၌၊အဝိတရာဂ သ၊မကင်းသောရာဂရှိသော၊
ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊သိသသမာဓိပညာစပါရ
ဟူ၏နဂ္ဂတိတိ။ သိသသမာဓိပညာစပါရိဟူ၏နဂ္ဂတိဟူသည်ကား၊သီ
လဒိနံ၊သီလအစရှိသည်တို့၏၊ ပရိပက္ခသေဝိနော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကင်ဖြဲ
သော၊တဿ၊ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊လောကိ၊ယာဝိ၊ လောကီ
လည်းဖြစ်သော၊သီလာဒိဂုဏော၊သီလစသောဂုဏ်ကျေးဇူး၊သည်၊ ပါရိဟူ
ရိ၊ပြည့်ခြင်းသို့၊နဂ္ဂတိ။မရောက်၊လောကုတ္တရော၊လောကုတ္တရာသည်၊
ပဝေဝ၊အာဘယ်ဆိုသွယ်ရှိအံ့နည်း။ တတ္ထဝစ၊နေ၊ ထိုစကား၌၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ယထာကိစ္စန္တိ အားဒိနာ၊ယထာကိစ္စံ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘိက္ခုနောတိ၊ဘိက္ခုနောဟူသည်ကား၊ပဇ္ဇဒိတကာ
လတော၊ရုဟန်းပြုသောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အပရိမာဏသီလက္ခန္ဓေါ
ပနအရည့ဝါသော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောသီလစသော ကျေးဇူးကိုလုံ
ခြုံစေခြင်းတောင့်နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ရုတက်ပရိဟာရ၊ထား၊ရုတင်ကို
ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာရာမတာ၊ ဘာဝနာ၌မြေ့လျော်
သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ဟုတိ၊ဝေ၊မာဒိ၊ဤသို့အစရှိသည်သည်
ကိစ္စံနာမ၊ကိစ္စမည်၏၊ ယေနပန၊အကြင်ကိစ္စဖြင့်ကား၊ အတ္ထနော မိမိ၏၊
ယထာဝုတ္တံ။အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဒုဒ်ကိစ္စံ၊ဤကိစ္စသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
ပရိဠံ၊ဝင်သော၊တံ၊ထိုကိစ္စကို၊အာဟရေ၊ဆောင်၊မပြုသဖြင့်၊ဆိန္နံ၊တံ၊ဖြတ်အပ်
ပြီ၊အကိစ္စန္တိ၊အကိစ္စံဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌမဝယောနစိဝရကာယ ဗဟုနဿ
ဆင်ကုန်ပဟာနတာ၊ဝ၊ဝယော၊ဝမကရဏာ၊ဝယော၊ သပိတ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း

သက်နိုးခါးပန်းကြိုးအံ့သကိုနှိုထိုးဘိနစ်ထန်ရှက်ယစ် ဓမကရိုဏ်ကိုတန်း ဆာဆင်ခြင်း။ ဣတိဧဝမာဒိ။ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိကျွာရေမဏ္ဍနံ၊ပရိကျွရာ ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စယာဘာဟုလိယံ၊ ပစ္စည်းများ ခြင်းကို၊ ဣတိဧဝမာဒိ ၊ဤသို့အစရှိသော။ ကိုကျွန်နော်ရေဟန်း၏၊ အကိစ္စံနှာ မ၊ကိစ္စမဟုတ်သည်မည်သော်၊တံ၊ထိုအမှုကို၊ကရိယတိ၊ပြုအပ်၏၊ တောသံ ထိုရေဟန်းတို့အား၊မာနနဋ္ဌံ၊တက်ကြွသောမာနကို၊ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီ၍ စရေဏ န၊လှည့်လည်သဖြင့်၊ဥန္နဠာနံ၊တက်သောမာန်ရှိကုန်သော။ ဝေါသာဂေါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစွန့်လွှတ်သဖြင့်၊ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိကုန်သောသူတို့ အား၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊အာသဝါ။အာသဝေါတရားတို့သည် ဝဗုန္ဓိ၊တိုးပွါးကုန်၏၊ယေသံပန၊အကြင်သူတို့အား၊ ပညာဒိဂုဏော၊ ပညာအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ဝဗုတိ၊တိုးပွါး၏၊ တေ၊ထိုသူတို့ကို၊ ဒယော ဘုံ၊ပြုခြင်း၌။ယေသန္တိ အာဒိ၊ယောသံအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ။ ဝိနိုအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊သုသမာဒ္ဓေါတိ၊သုသမာဓိရှိပါ့သည်ကား၊ သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ပဋ္ဌဟိတာ၊ချိပင့်အပ်၏။ကာယဂတာသတိတိ၊ကာယဂ တာသတိပါ့သည်ကား။ ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ၊ ကာယာနုပဿနာ ကိုပွါးခြင်းသည်။အကိစ္စန္တေတိ၊အကိစ္စန္တေပါ့သည်ကား၊ တော၊ထိုအား ထုတ်အပ်သောကာယဂတာသတိရှိကုန်သေးဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်။ တေပဏ္ဍ မဏ္ဍနာဒိအက်စ်၊ဤသပိတိ.ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း အစရှိသောကိစ္စမဟုတ် သည်ကို၊နသေဝန္တိ၊မမှီဝဲကုန်၊ နကရောန္တိ၊မပြုကုန်၊ ကိုးစွတ်၊ ကိုးစွေပါ့ သည်ကား။ ပဋ္ဌဝိတကာလ၊တော၊ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ကဘ္ဘဇ္ဇေ၊ ပြုအပ်သော။ အပရိမာဏသိလက္ခန္ဓ ဂေါပနာဒိကေ၊ အတ္ထိုင်း အာဂုည်မရှိသောသိလကျေးဇူးကိုလုံစေခြင်းအစရှိသည်၌၊ သာတစ္စကာ ရိနောတိ၊သာတစ္စကာရိနောပါ့သည်ကား၊ သတ္တကာရိနော၊ အမြဲပြုလေ့ ရှိကုန်သည်၊သတိယာ၊သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသေန၊ မကင်းသဖြင့်၊ တောသံ သတ္တာနံ။ထိုသို့မကင်းသောသတိရှိကုန်သော။ သဏ္ဌကသမ္ဘဇ္ဇံ၊ သဏ္ဌ ကသမ္ဘဇဉ် လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယသမ္ဘဇ္ဇံ၊ သပ္ပါယသမ္ဘဇဉ် လည်း ကောင်း။ဂေါစရသမ္ဘဇ္ဇံ၊ ဂေါစရသမ္ဘဇဉ်လည်းကောင်း။ အာသဗ္ဘောဟ သမ္ဘဇ္ဇံ၊အာသဗ္ဘောဟသမ္ဘဇဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊စတ္ဘိ၊လေး ပါးကုန်သော၊ သမ္ဘဇ္ဇေဟိ၊သမ္ဘဇဉ်တို့ဖြင့်။ သမ္ဘဇ္ဇာနာနံ၊အဆင်အခြင် ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား၊ စတ္တာရော၊ပါ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော။အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊အတ္ထံ၊ပျက်ခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊

ရောက်ကုန်၏၊ ပရိကျွယ်ကုန်ခြင်းသို့၊ အာဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့ ( ) ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထောအနုက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယရုအာခါ၌၊ အတ္ထနောပိ၏၊ သန့်ကောအထံ၌ ဌိတကိလျှုန်း တည်ကုန် သောရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒ၊ အာဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒုမဂ္ဂမှိတိဂါထံ၊ ဥဒုမဂ္ဂမှိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဒုမဂ္ဂမှိအာကွာတေတိ၊ ဥဒုမဂ္ဂမှိအာကွာတေဟု သည်ကား၊ အနုဒ္ဒယပရိဝေဒနေနစ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ပယ်သဖြင့်လည်း ကောင်း။ ကာယဝကီဝဒိပဟာနေနစ၊ ကိုယ်၏ကောက်ကြစ်ခြင်း အစရှိ သည့်ကိုပယ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒုဂေ၊ ဖြောင့်သော၊ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါဟု တော၊ အလယ်အလတ် အကျင့်ဖြတ်ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ် တရားကို၊ သဏ္ဌာရေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်ရှိသော်၊ ( ) ( ) ( )

လရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိုးကောပမံကရိတ္တာနာတိ၊ ဝိုးကောပမံ ကရိတ္တာနဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောကသ၊ သောကအား၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ အာဒေ္ဓဝိရိယာ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အပတ်၊ ငါသည်၊ တေသံ။ ထိုအားတုတ်အပ်သောလုံ့လရှိ၊ သာသူတို့တွင်၊ အညတရော၊ တ၊ ယာကိတည်း။ အထစပန၊ ထိုသို့ပင် အားထုတ်အပ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မစွဲလမ်းမူ၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ ဝိသေသမဲ့ လူထွက်တော့ခဲ့၏။ ဤသို့၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ ဥပဓေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ သမ္ဘုဇေ.ဗျက်ရှောက်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော် ကို၊ ဒဿေသိ၊ ပြသတော်မူ၏။ သောဏ၊ သောဏ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနသာမိ၊ လူထွက်ခဲ့၏ဟု၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဓေ၊ ဖြစ် စေသနည်း၊ ဝုဇ္ဇေ.ရှေးခ၌၊ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တွံ၊ သင် သည်၊ ကုတော၊ အာသိနည်း၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏၊ တန္တိ၊ သံရှေ့စောင်းကြိုး ၏အသံတို့ကို၊ သုဏာသိ၊ ကြားဘူး၏လော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးတော်မူ၍ တော်မူတိုင်း၊ ကြားဘူး၊ ပါ၏ဘုရား၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက် သည်ရှိသော်၊ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိ၊ မည်သို၊ အာသိမှတ်ထင်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိ၊ ယော၊ ကြိုးတို့သည်၊ အစ္စာယတာ၊ တင်းလွန်း ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပိနု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်၊ တာသိ သမယေ၊ ထိုသို့တင်းလွန်းသောအခါ၌၊ သရ ဝတိ ဝါ၊ အသံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညဝါ၊ အမှုခံ့ခဲ့သည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဉ္ဇေ.မြတ် စွာဘုရား၊ တေ၊ ဤသို့စောင်းကြိုးကို တင်းလွန်းခြင်းသည်၊ နော၊ မဟာ၊ မသင့်ပါ ဘုရား၊ သောဏ။ ချစ်သား သောဏ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိ၊ မည်သို၊ အာသိမှတ်ထင်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိ ယော၊ ကြိုးတို့သည်၊ အတိသိထိလာ၊ လျော့လွန်း ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပိနု၊ စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာ၊ စောင်း

ဘာသည်းဘတ္တိ သမယေးထိုကြို့ လျော့လွန်းသော အခါ၌ သရဝတ်ဝါ၊ အသံ ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညာ၀ါ၊ အမှုခံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်သလော။ ဣကိ၊ ဤသို့ ဝုဏ္ဏီ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ ဝေဠ၊ ဤသို့ စောင်းကြိုး ကိုလျော့ခြင်းသည်၊ နော တိ၊ မသင့်ပါ ဘုရား၊ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ ကား၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာ ယ၊ စောင်း၌၊ တန္တိ ယော၊ ကြိုးလို့သည်၊ နစ္စာ ယ ဘာ၊ မဘင်းလွန်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော တိ သိ ထိ သာ၊ မ လျော့လွန်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သ ဝေ ဣတိ မ္ဘ ယော ဂုဏော ဣတိ ၂-ပတ်ဒ္ဒိတာ၊ တည်၏၊ အ ပိ နု၊ စင်စစ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိဏာ ဝေ ဝ ဘင်းသည်၊ တတ္ထိ သမယေ ထိ အခါ၌ သရဝတ်ဝါ၊ အသံ ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်သလော၊ ကမ္မညာ၀ါ၊ အမှုခံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်သ လော၊ ဣတိ ဤသို့ ဝုဏ္ဏီ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ ဝေ ဝ ဖြင့် တော်မူတိုင်း ဖုန်ပါ၏ ဘုရား၊ သောဏ၊ ချစ်သား သောဏ၊ ဝေ ဝ ခေါ် ဤ အ ဝ ဣ ဟ ဣ ဣ ဣ

ဒေဇော၊ဖြစ်စေလျက်၊ဈာနာဝိဇ္ဇာနုံ၊ဈာန်ဌိတည်သော၊ဝိပဿနာသမာဓိ ဝိပဿနာသမာဓိကို၊သံပါဒေသိ၊ကောင်းစွာပြီး၊စေပြီ၊ဝိပဿနုံ၊ဝိပဿနာ ကို၊ဥဿုက္ကာပေသိ၊ လုံ့လပြုစေပြီ၊တဿ၊ထိုဝိပဿနာ၏၊ ပယောဇနံ၊ အာကျိုးကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဥတ္တမတ္ထသဿ ပတ္တိယာတိ၊ ဥတ္တမတ္ထသ ပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ်ဝမာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ရြင်း အာကျိုးငှါ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေ၊အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ပဋိပန္နသား ဂ ကျင့်သောသူ အား၊သမထဝိပဿနာ၊သမထဝိပဿနာတို့သည်၊သမ္ဘိုဒ်သု၊ပြည့်ရုံကုန် ၏၊တံ၊ထိုသူကို၊အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ညွှန်းသဖြင့်၊ ဒသေ သေ့။ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊နိက္ခမေတိအာဒိ၊ နိက္ခမေဤသို့အစရှိသောစကား ကို၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ နိက္ခမေတိ၊နိက္ခမေ ဟူသည်ကား၊ပဠုဇ္ဇာဒိကေ၊ရဟန်းအဖြစ်စသော၊ ကာမနိဿရဏေ၊ကာ မမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အဓိမုတ္တသဿတိ၊ အဓိမုတ္တသ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ထိုကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ နိန္နပေါဏာပဗ္ဗာဝုတာ၊ ညွှတ် ကိုင်းရှိုင်းသည်အဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တသ၊ယှဉ်သော၊ ပဌမံ၊ဦးစွာ၊ ပဠုဇ္ဇာဒိမုခသ၊ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ရှသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ကာ မဂုဏ်တို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ပဠုဇိတ္တာန၊ရဟန်းပြု၍သာလျှင်၊သိလ ဝိသောခနံ၊ သိလကိုသုတ်သင်ခြင်း၊ အာရညဝါသော၊ တောကျောင်းနေ ခြင်း၊ရုက္ခမူ၊ပရိဟာရုတံ၊ရုတဝင်ကိုဆောင်ခြင်း၊ ဘာဝနာသိယော၊ဂေါ၊ဘာ ဝနာကိုအား၊ထုတ်ခြင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇ ဓမ္မေသု၊အပြစ်မရှိသောတရား၊တို့၌၊ ယုတ္တပယုတ္တသ၊ အား၊ထုတ်သော၊ အဋ္ဌတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဂ္ဂေ၊အနက်တည်း၊ ပရိဝေကဋ္ဌစေတသော တို့၊ပရိဝေကဋ္ဌစေတသောဟူသည်ကား၊စေတသော၊စိတ်၏၊ပရိဝေကဋ္ဌ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုလည်း၊အဓိမုတ္တသ၊နှလုံးသွင်းသည်၊ဝေါ၊ဤသို့၊နိက္ခမ၊ ဓိမုတ္တသ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၊ သတောဝ ဖြတ်လတ်သော်၊ စတုက္ကပဠုကဏ္ဍာနနုံ၊ စတုက္ကဈာနပဠုက ဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေနုံ၊ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဝိဝေကော၊ဆိတ်ငြိမ်ချမ်း၌၊ယုတ္တသ၊ အား၊ထုတ် သော၊ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တသသာတိ၊ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တသ ဟူသည်ကား၊ အဗျာပဇ္ဇနိ၌ကျွတ်ကျွန်ခြင်းရှိ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်း၌၊အဓိမုတ္တသ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ သော၊ဈာနသမာပတ္တိယော၊ဈာန်သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ သမထသုခေ၊သမထချမ်းသာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တသ၊အား၊ထုတ်သော၊ဥပါ

ဒါနကျွယသတောတိ၊ ဥပါဒါနကျွယသစဟူသည်ကား၊ စတုန်း၊ သေးပါး၊ ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါန်တို့၏၊ ခယနည်း၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အဓိမုတ္တသဒ္ဓါလွန်းသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဥပါဒါနကျွယသဟုသောဝုန်သည်း ဂုဏ်ကြီး၊ သတ္တမီအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သက်သောဝုန်တည်း၊ ယထာဓိဂတံ၊ ရတိုင်းသော၊ တံ၊ ဤ၊ ထိုဤ၊ ကိုပါဒက်၊ အခြေကို၊ ကတ္တာ ပြု၍၊ အရဟတ္တာဓိဂမယထ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အနုယုဇ္ဇန္တော သ၊ အားထုတ်သောရဟန်းအား၊ ဇုတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အဟေသု၊ အနက်တည်း၊ တဏှာကျွယာဓိမုတ္တသာတိ၊ တဏှာကျွ ယာဓိမုတ္တသဟူသည်ကား၊ ဣတိ။ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ခယ တိ၊ ကုန်၏၊ ဇုတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာကျွယော၊ တဏှာကျွယမည်၏။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဃဋ္ဋတိ၊ ခဲယဉ်း၏၊ တတ္ထ ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တသဒ္ဓါလွန်း သွင်းခြင်းရှိထသော၊ ဥပါဒိ ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဘို့၏ငဲ့လမ်းခြင်းကို၊ ဘယတောဝ၊ ဘေးအားဖြင့်၊ အနုပါဒိ ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဘို့၏မငဲ့လမ်းခြင်းကို၊ ခေမတောဝ၊ ဘေးကင်းသောအားဖြင့်လည်း၊ ဒဿနေန။ မြင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၌ နိန္နပေါဏာ ဟုတ်ရသော၊ ညွှတ်ကိုင်းရှိ၊ ခင်းသော၊ အသမ္ဘောဟဗ္ဗစေတသော တိ၊ အသမ္ဘောဟဗ္ဗစေတသောဟူသည်ကား၊ အသမ္ဘောဟသမ္ပယုတ္တသော နေ၊ အသမ္ဘောဟ သမ္ပဓိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တသော၊ စိတ်၏၊ အသမ္ဘော ဟပုဂ္ဂိုလ်၊ မတွေ့ဝေသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္ဘောဟသမုဋ္ဌာနေန၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေခြင်းကိုဖြတ်သဖြင့်၊ စိတ္တသော၊ စိတ် ၏၊ အသမ္ဘောဟဘူတံ၊ မတွေ့ဝေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရိယမဂ္ဂ၊ အရိယာမဂ် ကို၊ အဓိမုတ္တ သ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဒိသ္မာ အာယတနုပ္ပါဒဏ္ဍ၊ ဒိသ္မာ အာယတနုပ္ပါဒံဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ အာယတ နာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ ယထာသကပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းမိမိတို့၏အကြောင်း ဖြင့်၊ ခဏောခဏော၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊ ဥပ္ပါဒံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ တပ္ပဋိပက္ခ တော၊ ထိုဥပါဒ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ နိုရောဓေ၊ နိုရောဓသစ္စာကို လည်း၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ။ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၍၊ ဒဿနပေါတု၊ မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္မာစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ တိ၊ သမ္မာစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ ဟူသည်ကား၊ သမ္မာဟေတုနာ ဥဿာယေန၊ အကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်၊ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗာသဝေ တောဝ၊ အလုံးရုံသောအာသဝေ၄၊ စိတ္တံ၊ စိတ်

သည်၊ ဝိမုစ္စ ဟိ၊ လွတ်၏၊ တသ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဝိမုတ္တသောတိ အာဒိသု၊ သမ္မာဝိမုတ္တသဒ္ဒေါ သောပါ ဒ္ဒိတ္ထိ ဒ္ဒိ ဒ္ဒိ ဒ္ဒ

ရောက်ပြီ၊ ။တေရသနိပါတ၀ဏ္ဏနာ၊ တေရသနိပါတ်အာဂုဠိသည်၊နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၄-စတုဒ္ဒသနိပါတ်-၂၄၄-ခဒိရဝိနယေဇ္ဈရဂါထာ၊

။ စတုဒ္ဒသနိပါတ်ဝေါ၊ စတုဒ္ဒသနိပါတ်ဌ။ ယဒါအဟန္တိ အာဒိကာ၊ယဒါအ ဟံ ဤသို့အစရှိ၊သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတောဝေဇယ္ယသောအသက် တော်ရှိ၊သော၊ခဒိရ၀နိယ၊ဇ္ဈရသာ။ ခဒိရ၀နိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာ တို့တည်း၊ဇ္ဈမသာထေရသာ။ ဤမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့သည်၊ဟော ဌာ၊အောက်ဌ၊ကေနိပါတေ၀ိ၊ ကေနိပါတ်ဌလည်း။ ကာမဋ္ဌအာဂတာ၊အာ ကယ်ဌ၍လာ၏ရှင်၊တဏ္ဍပန်၊ထို၊ကေနိပါတ်ဌကား။ အသာအနေနှ၊ဤ၊ခဒိရ၀ နိယမထေရ်သည်၊အဇ္ဇနော၊ ဗိမိ၏ ဘာဂိနေယျော၊ တူတို့ဌ၊ သတိ၀နန ဗဇ္ဇံ၊ သတိဖြစ်စေခြင်းမျှ ကို၊ဒသိတံ။ ဤအပ်၏။ ဇ္ဈတိ၊ထို၊ကြောင့်၊တသ ထိုခဒိရ၀နိယမ ထေရ်အား။ ကေနိပါတေ၊ ကေနိပါတ်ဌ။ သင်္ဂီဟေ၊ရေ ကွက်ခြင်းကို၊ကတော၊ပြုအပ်၏။ ဇ္ဈမာ၀ပန်၊ဤ၊ဂါထာတို့သည်ကား၊ထေရ သား၊မထေရ်၏၊ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ရဟန် ပြုသောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍ ယာ၀ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်တိုင်အောင်၊ပဋိပတ္တိ်ကို၊ပကာ သိတာ၊ပြအပ်ကုန်သော။ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း။ ဇ္ဈမတို့ စတုဒ္ဒသနိပ၀ေ ဤစတုဒ္ဒသနိပါတ်ဌ၊သင်ဟံ၊သင်ဟယနာကို၊အာ၊ရောပိတာ၊တင်အပ်ကုန် ၏။ တဏ္ဍ၊ထိုခဒိ၀ေ၀နိယ၊ထေရ၀ါတာဌ၊အဋ္ဌ၊ပုဒ္ဓတို့ အဋ္ဌ၊ပုဒ္ဓတို့ကို၊ဟော ဌာ၊ အောက်ဌ၊၀ဇ္ဇာ၊ယော၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အယ်ပန်၊ဤ၊ထို လတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊အ၀ဏ္ဏ၊တည်း။ ကိရ၊ကြား၊ဘူး၊သည်ကား၊ ထေရော။ ခဒိရ၀နိယမထေရ်သည်။ အ၊ရေ၊ဟတ္တံ့၊အ၊ရေ၊ဟ ဣတိ သ်သို့၊ပဏ္ဍာ၊ ရောက်၍၊ကာ၊လနကာလ်၊ အ၀ါ၀ပ်သိမ်း၊သဏ္ဌာ၊ ဗြတ်စွာ၀ဒုရား၊အား ရင်း၊ ၀မ္မ၊သနာ၀တိ၀ဘူ၊တိနံ၊ ၀မ္မ၊သနာ၀တ် အ၀စရိကုန်သော၊ မဟာ ထေရာနဋ္ဌ၊ မထေရ်ကြီး၏အား၊လည်း၊ကောင်း။ ဥ၀ဇ္ဈာနံ၊ ခ၀ား၊ခြင်းသို့ ဂတ်သော်၊သွား၍၊ကတိ၀ါ၀ါ၊ နှစ်ရက်သုံး၊ရက်၊ထွေ၊ဤ၊ဗြတ်စွာ၀ဒုရား၊ထေရ် ကြီး၏ အ၊ထံ၌။ ၀သိတ္ဝာ။နေ၍၊ခဒိ၀ေ၀နမေ၀၊ရှား၊တော၊သို့သာလျှင်၊ပစ္စာ ဂတ်သော်၊တ၀နှ်ပြန်လာ၍၊ ၀လသမာ၀ပတ္တိသုခ၊နှစ်၊ ၀လသမာ၀ပတ်ချမ်း သာ ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဗြဟ္မ၀ိဟာ ရတိ၊စ၊ဗြဟ္မ၀ိဟာရတို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝိတိနာ၊မေတိ။ လွန်စေ၏၊ ၊ပေ၊ဤသို့၊ကာလေ၊ အ၊ခါသည်၊ဂန္ဓ၊ဇနီ၊သွား

သည်ရှိ၊သင်၊ဖိုလ္လော၊ဒိုသည်၊ဝေဖော၊ကြိုးရင့်သည်၊ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ အာရှယ်သို့ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော။ထိုခဒိရဝနိယမထေရ်သည်၊ကေဒိဝတ်၊ တနေ့သ၌၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာန်၊ ဘုရား၊အား၊စား၊ခြင်းသို့၊ဝန္ဓနော၊သွား၊သည်ရှိသော်၊ အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်၏။အာဝိဒူရေ၊အနီး၊ဖြစ်သော၊ အခရညော၊တော၌၊ဝသိ၊နေ၏၊တနေ့စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ စောရာ၊ခိုး၊သူတို့သည်၊ နဂရေ၊မြို့၌၊ကတကမ္မာ၊ပြုအပ်ပြီး၊သောခိုး၊မှုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာရက္ခမနုဿေဟိ၊အစောင့်ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်၊အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပလာယန္တာ၊ပြေးကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊သမီးပေ၊အနီး၌၊ ဂတိတာဘဏ္ဍံ၊ ခိုးယူအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဆင့်ဆွဲ၊စွန့်၍၊ပလာယိံသု၊ ပြေးကြကုန်၏၊ အနုဓာဝန္တာ၊ အစဉ်လိုက်လာကုန်သော၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ထေရဿ၊မထေရ်၏၊သမီးပေ၊ အနီး၌၊ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊ဒိဿွာ၊ဖြင့်၍၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊လောရောကိသညာယ၊ခိုးသူဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ဖမ်း၍၊ရုညော၊မင်းအား၊ ဒေဝ၊မင်းကြီး၊အယံ၊ဤသူသည်၊စောရော၊သူခိုး၊တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿေသုံ၊ပြကြကုန်၏၊ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ရဇ္ဇုယာ၊ပေကွား၊လွှတ်စေ၍၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား တုဏ္ဍမှာ၊အရှင်ဘုရား၏သည်၊ ဇုဒ်ဒ်စာရိကကမ္မံ၊ ဤခိုးမှုကို၊ကတံ၀၊ပြုအပ်သလော၊ နဝါကတံ၊ မပြုအပ်သလော၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ်း၊မေး၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ကိဉ္စာပိ၊အကယ်၍လည်း၊စာတိတော၊မွေးမှ၊သည်မှ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ခိုးမှုကို၊နကတပုဗ္ဗံ၊မပြုစဘူး၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အာဂတဘာ၀ဿ၊လာသောအခြင်းကို။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ကိလေသာနှင့်၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုဒ္ဃိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တာဒိသဿ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ခိုးမှုကို၊ကရဏော၊ပြုခြင်း၌၊အ ဘဗ္ဗတာယ၊မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ပကာသနတ္ထံ၊ပြခြင်းအကျိုး၌၊သ ဓိပေ။အနီး၌ဖြစ်တာနံ၊ တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတို့အား၎င်း၊ရုညောစ၊မင်းအား၎င်း၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောလို၊သည်ဖြစ်၍။ ယဒါယတ္ထိ'ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ အဂါ၊ရှိ၏၊အိမ်ရာ ထောင်သောလူတို့ဟောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့ ၏ဟောင်၌၊ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အဟိ၊ဖြစ်၏၊ ဣမတ္ထိ'ဒီဃမဏ္ဍုရော ဤရဟန်းပြုသည်ကာလမှစ၍ဤယခုအဆုံးစိတ်ဖြစ်သောကာလ၏အတွင်း

ဥပုန်းတွေမပါကိုနော်၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဟည်ကန့်ဝါ၊လှံ၊ဓားစသောလက်နက်တို့ဖြင့်လည်းသေစေကုန်သတည်း၊ ဝဏ္ဏကန့်ဝါ၊လက်ဆုပ်စသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းဘဲ စေကုန်သတည်း၊ ခုကွံ့ဆင်းရဲသို့ပပြေါ်ကန့်၊ ရောက်စေကုန်သတည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့အနရိယံ၊ယုတ်မာသော၊ဒေါသသဟိတ်ဝံ၊အမျက်နှင့်တကွဖြစ်သောအကြံကို၊သက်ပ်ံ၊ကြံမိ၏ဟူ၍၊နာဘိဇာနာမိ၊သိစေကား၊ ဝံ၊သက်ပ်ံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြံကို၊ နာဘိဇာနာမိ နောက်ကာလ၌မသိစေကား၊ အပ္ပမာဏံ၊ မရေတွက်မရှိ၍ ပွါးစေနှုံ့စေသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သုဘာဝိတံ၊အလှေ အသာအားကြီးစွာသော အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ကောင်းစွာပွါးစေအပ်သော၊မေတ္တာဗျူဟသတ္တဝါတို့အားသနာ ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောမေတ္တာကိုလည်း ဗုဒ္ဓေန၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဒေသိတံယထား၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောကန့်စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗပရိစိတံ၊ မေတ္တာလို့ နောက်ကရုဏာ ထိုနောက်မုဒိတာ ထိုနောက်ဥပေက္ခာ၌သို့ဆုတဉ်အားဖြင့်လေ့လာအပ်ပွါးစေအပ်ဓာတ်မျှားစွာပြုအပ်သောဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးကိုလည်း၊ဘာဝနံ၊ပွါးစေခြင်းကို၊ အာသိဇာနာမိ။ငါသိ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗဓိတ္တေ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါလျှင်အားဆွေရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘဝူတာနုကမ္ပကော၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တစိတ္တဋ္ဌ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား အစိုးအပွါးနှင့်ယှဉ်သောမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေမိ၊အထူးသဖြင့်ပွါးစေ၏ အဗျာပဇ္ဇ၊ သတ္တဝါတို့၏အာဃာတ်ကြီးစီးပွါးကို ဆောင်ခြင်းဌ၊သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ရှေဝေ၊ အသိရတော၊မချွတ်မယွင်းပြုသောအားဖြင့်အလွန်မြေ့လျော်ခြင်းရှိသည်လည်း၊အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ငါသည်၊အာသံဟိရံ၊ ရန်သူဟူ၍တွန့်တိုခြင်းမရှိချစ်သောသူဟူ၍ရာဂအားမင်ခပ်သော၊ အသံကုပ္ပံ၊ဝေးသောရန်သူဖြစ်သောဒေါသဖြင့်အမျက်တွက်ခြင်းမရှိသည်ကိုပြု၍၊ဗဟွံ၊ငါ၏မေတ္တာစိတ်ကို၊အာမောဒယာမိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စေ၏၊ အကာဝုရိသသေဝိတံ၊ယုတ်သော ယောကျ်ားတို့သည် မဖြဝဲအပ် အရိယာ ဖြစ်ကုန်သောဘုရားအစရှိသည်တို့သည်မှီဝဲအပ်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရံ၊မြတ်သောအကျင့်မရှိသောမေတ္တာ စသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ၊ဆောမိ၊ပွါးစေ၏၊ အဂိ တက္ကံ၊ဝိတက်ပိစာရမှကင်းသောဒုတိယစသောဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇာ၊ဝင်စား၊သော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဇ္ဈသာဝကော၊ဘုရားတပည့်သား၊ဖြစ်သောငါသည်၊ အရိယေန၊မြတ်သော၊ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းနှင့်၊ ဘာဝေန၊

ထိုမေဃာကိုပွါးစေသောခဏ၌ဥပေါတေးဖြည့်ရုံသည်းဟောတိုးဖြစ်၍၊ ယုထေတိုးဥပမာမည်သည်ကား။ သေလေးတခဲနက် ကျောက်အတိုင်ပြီး သေးပဋ္ဌေးတောဖြစ်သည်၊ အစလေးဖြိုကတော့သောလေတို့ဖြင့်မတုန်လှုပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သုပ္ပတိဒ္ဓိတောယထား ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့ ဇဝံ တတာ၊ ထိုအကျေးမော ဘဏ္ဍယာ။ အဟောဘုရားမင်ကြားတော်အစွမ်း အားဖြင့်မော ဟကိုအကြောင်းမဲ့ ပယ်ပြီးသောကြောင့်။ ဘိက္ခု။ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်း သည်၊ သုပ္ပတိဒ္ဓိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်ဟောတိုးဖြစ်၍။ ကိ ဝိယ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပဋ္ဌတော၊ ကျောက်အတိပြီးသော ဘောင် သည်။ နဝေဓတိဟုဝ၊ ဖြာကတော့သောလေတို့ဖြင့် မတုန်မလှုပ်ကောင်းစွာ တည်သကဲ့သို့တည်း၊ အနဂ်ဏာသေ၊ အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောရာ ဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သုစိ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်အ ပြစ်မရှိသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောတရားကို၊ ဂဝေသိ၊ နာ၊ ရှာလေ့ရှိသော၊ ပေါသ သ၊ သူ့ကိုကောင်းဖြစ်သောယောဂျားအား။ ပါသ သ၊ မကောင်း မှုမှ၊ ဝါ ဆွဲမတွန်း၊ သား၊ မြီးဖျား၊ မျှသည်လည်း။ လဂ္ဂံ၊ ငြိတွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဇ္ဈမတ္တံ၊ ကိုယ်၊ အလုံးရုံသော လောကဓာတ်ကိုနှံ့၍ တည်သော တိမ်တိုက် အတိုင်းအရှည်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ခါယတိ၊ ထင်ရှား၊ ယဝ ကိ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သန္ဓေဝေဟာဟိ၊ ရုံ၊ အတွင်းအပန္နစ် ပါးဖြစ်သော၊ ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့် စောင့်ရှောက်လုံခြုံ စေအပ်သော၊ ပစ္ဆန်း အခြားမရှိ မြဲမြဲပွားသောဖြာဒိုး ကျုံ၊ စသည်တို့ဖြင့် စိုရွဲတည်ထားအပ် သော၊ နဂရုံ၊ မြို့ကို၊ ပစ္ဆိုကောဟိ၊ ရှေ့သူတို့သည်၊ အပရိဇ္ဇိဝိယ၊ မဝင်နိုင်သ ကဲ့သို့။ ဧवံ ဟိ ထား၊ ထို့အတူ၊ အတ္တာ၊ အတ္တာနံ၊ ပိပိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ လုံခြုံစောင့် ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဝ၊ ဧင်စစ်ခရော။ ဗုဒ္ဓါ ပ္ပါ ဒနုဝမခဏာသည်၊ မာဥ ဗ္ဗ ဂါ မာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေသတည်း။ အာဟံ၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာ ဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ် သက်၊ ကာလံ ဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာနုပ္ပြဲအံ့သော ကာလကိုသာလျှင်၊ ပန္ဒိကင်္ခါ ဒိ ဒါ ဂ မေမိ၊ ငံ့ရှိ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဘဒ္ဒေ ကော၊ အခဲ့ တို့ ယူ၍သူတပါး အမှုကို လုပ်ဆောင်သော သူခစားသည်။ အနိဗ္ဗိသံ အနိဗ္ဗိ သ ဒန္ဓာ၊ အမှုပြီးခြင်းကို မငဲ့မူ၍ နေကုန်ခြင်းကို ရှာမြဲသကဲ့သို့တည်း။ ။ အတံ၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင် အခြင်နှင့်ပြည့်ရုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသံဃော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊

ကာလံ၀ေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကိုသာလျှင်။ ပဋိကခ်ါမိအာဝေမမိ။ ဝံ့ဆ၏။မယား ငါသည်။သတ္တာ၊ သတ္တာ၀ါတို့ကို၊ ပရိစိဇ္ဇာ၊ မေတ္တာအစဉ်ကို သည်တို့ဖြင့်ပွါးစေခြင်းကို လေ့ကျက်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနာ။ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောသတင်းဆုံးခြင်းကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ဂရုကာဘာ၊ရှေ၊သေးစွာသောခန္ဓာ၀နှ်ကို၊ ဩဘာတော၊ချအပ်ပြီ၊ ဘ၀နေတို့၊ဘ၀သုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင်တတ်သော တဏှာ တည်းဟူသောကြိုးကို၊သမ္ပဟတ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်ပြတ် ပယ်အပ်ပြီ၊ ။ယသ၊အကြင်အခုဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ အာ၀ေဏ္ဍာ၊ အိမ်ရာ၊ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ အနုဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မ၊ထောင်သောရဟန် ၏ဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ၊တော၊ရဟန်းပြုသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ငါသည်၊ သော၊အကြွေ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အနုပဋ္ဌေ၊ ရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပဋ္ဌေ၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ အာ၀ုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်သူတော် ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန။ ဒါနသီလဘာ၀နာ အစရှိသည်၌ မမေ့ မလျော့အားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော၊ ဧသော၊ဤ သည်လျှင်၊မေ၊ငါ၏။အနုသာသနီ၊အဆုံးအမတရား၊တည်း။ဟန္ဒ၊ယဒုအခါ ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ပရိနိဗ္ဗိဿံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေအံ့၊သမ္ဗဒိ၊ခပ်သိမ်းသောဂိ ဟေသာခပ်သိမ်းသောဘ၀မှ၊ ဝိမုတ္တော၊လွတ်သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ ဣ မာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ ပြန်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုဝုဋ္ဌပဒ၀ဏ္ဏနာ။ အစဉ်ဖြစ်သောဝုဋ် အဖွင့်တည်း၊ဣမသ္မိံ ဒီဃမဇ္ဈိမေ၊ ဣမသ္မိံ ဒီဃမဇ္ဈိမေဟု သည်ကား၊ယ ဒါ၊အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊ပဗ္ဗဇိ၊တော၊ရဟန်းပြုသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ တတော၊ထိုရဟန်းဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အယံ၊ဤကိုယ်အဖြစ်သည် ကား၊စရိမကာလော၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလတည်း၊ တေသု ဒီဃမဇ္ဈိ ဤသို့ရှည်စွာသော အကြားဟုဆိုအပ်သော၊ ကာလေ၊ကာလ၌၊ ဣဒံ၊ဤ ၀ည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊မယ်။ ငါအား။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဘိဏှာ၀သေနဝါ၊ အာဘိဏှာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့် လည်းကောင်း၊ဣ မေသတ္တာ၊ ဤသတ္တ၀ါတို့သည်၊ ဟညန္တု၊လွတ်ခ၊စသော လက်နက်တို့ ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း၊ဣတိ အာဒိဗျာပါဒ၀သေနဝါ၊ဤသို့အစရှိသော ဗျာပါဒ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာနုဂိယံ၊ယုတ်မာသော၊ဒေါသ သဟိတံ၊ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သက်ပွံ့၊အကြံကို၊နာဘိဓာနာမိ၊မသိ

စသူးဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊မေတ္တာ၌ အာသိဇာနာမိဟု၊ မေတ္တာ၌အာသိဇာနာမိဟူသည်ကား၊ တောယ၊ဤတရား သဘောဖြင့်၊မိဇ္ဈတိသိနိယ္ယတိ၊ချစ်တတ်၏၊ဒုတိတသ္မာ၊သို့ကြောင့်၊မေတ္တာ မေတ္တာမည်၏၊ အဗျာပါဒေါ၊ အဒေါသကို၊လတ္တတိ၊ရအပ်၏၊ တေသု၊ထို ဝုဋ္ဌိုလိအား၊ မေတ္တံ၊ချစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဒုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တာ၊မေတ္တာမည်၏၊ မေတ္တာဘာဝနာပြဟ္မဝိဟာရော၊ မေတ္တာဘာဝနာ ပြဟ္မဝိဟာရကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တံမေတ္တံ၊ထိုမေတ္တာကို၊ စသဒ္ဒေန၊ စသဒ္ဒါဖြင့်၊ကရုဏာစ္စ၊ ကရုဏာ လည်းကောင်း၊ မုဒိတာစ္စ၊ မုဒိတာလည်း ကောင်း၊ဥပေက္ခာစ္စ၊ ဥပက္ခာလည်းကောင်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဒုတရေပြဟ္မဝိဟာ ရော၊မေတ္တာမှတပါး၊သောပြဟ္မဝိဟာရတို့ကို၊ သင်္ဂဟတိ၊သိမ်းယူ၏၊အာသိ ဇာနာမိတိ၊အာသိဇာနာမိဟူသည်ကား၊ အာသိမုခတော၊ မျက်မှောက်ပြု သောအားဖြင့်၊ဇာနာမိ၊သိပါ၏၊တိ၊ချေ၍ပြဦးဆုံး၊အဓိဂတ၊ ရအပ်သော၊ဈာ နံ၊ဈာန်ကို၊ ပဠေတွာတော၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာ ဏာသား၊ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏၊အာသိမုခံ၊ရှေးရှုတည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ကိ ဒိသံ၊အာဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေ၊ဆိုအပ် သည်ရှိသော်၊အပ္ပမာဏာ နိ အာဒီ၊ အပ္ပမာဏဆိုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ အာနော ဒိသကဖရဏာ၊သော၊ မရည်ညွှန်းတဲ့နှဲ့ စေသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊အပ ရိမာဏသတ္တာ၊ရှိမဏာတာယ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောသတ္တဝါလျှင်အားရှိ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အပ္ပမာဏံ၊အပ္ပမာဏမည်၏၊ပဂုဏာ၊လ၊ဝ၊သ၊ဝ၊ ပါ၊ဒ၊နေ၊လေ့လာအား၊ကြီး၊သော၊အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ ဘာဝိတံ၊ပွါး၊စေအပ်သော၊ပဌမံ၊ရှေး၌၊ဈာ၊မေတ္တာ၊မေတ္တာကို၊တ၊တော၊ ထို၊နောင်မှ၊ကရုဏာ၊ ကရုဏာကို၊တ၊တော၊ ထို၊နောင်မှ၊မုဒိတာ၊မုဒိတာ ကို၊ပဋ္ဌာ၊နောက်၌၊ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊အုတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊ အာနုဝုဇ္ဇံ၊အနုကြ မေန၊အာစဋ္ဌအား၊ဖြင့်၊ပရိဝိတံ၊လေ့လာ၊အပ်သည်ကို၊အာသေ၊ဝိတ်၊ရှိ၊အပ် သည်ကို၊ဗဟုလီ၊ဘတ်၊ ကြိမ်ဖန်များ၊စွာပြုသည်ကို၊ အာဘိဇာနာမိ၊သိ၏၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊အ လုံး၊ရုံကုန်သော၊သတ္တဝါ၊သတ္တဝါတို့၏၊မိတ္တော၊အဆွေခင်ပွန်း၊တည်း၊ဝါ တနည်းကား၊သဗ္ဗေ၊အလုံ၊ရုံကုန်သော၊ တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မယ္ဟံ၊

ငါ၏၊ မိတ္တာ၊ အားဆွခင်ပွန်းတို့တည်း၊ ကိသစ်ုံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မေတ္တံ
မေတ္တာကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွါးသောသူကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝိ
ယောဇဉ်အပ်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသဒ္ဓါတိ ဣတော ဝိ၊ သဗ္ဗသဒ္ဓါ
ဟူသော ဤဝုဒ္ဓိလည်း၊ ဧသော ဝနဿ ဣဒ္ဓိ လည်းပင်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထာ ဘာနု
ကမ္ပကောတိ၊ သဗ္ဗတ္ထတာနုကမ္ပကောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးရဲ
သောသတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဏှနကော၊ ပြီးမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
မေတ္တစိတ္တဗ္ဗဘာဝယောတိ၊ မေတ္တစိတ္တ ဘာဝယောဟူသည်ကား၊ ယော။
အကြင်သူသည်၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သဟိတံ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယဉ်ပြီးသော
စိတ်ကို၊ စိတ်ကို၊ ဝိသေသတောပိ၊ သသေန၊ အထူ အားဖြင့်၊ ဘာဝေ ဝိ ဝေ
ဝိ ပွါးစေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပကာသေ ဝိ ပြု၏ ဣတိ ဣတိ ဣတ္ထိ ဣတ ထေ ဣ
ဝိ ပမဆိုသော်လည်း၊ ဘာဝနာယ ဘာဝနာ ဒ္ဒ၊ ဥက္ကံသဂတ ဘာဝ ဘော ၊ လွန်
ကဲခြင်းဆိုရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မေတ္တစိတ္တ ဗ္ဗ၊ မေတ္တာစိတ်ကို
လည်း၊ ဘာ ဝ ဝ ပွါး၏ ဣတိ ဝါ ဤဆိုလည်း၊ ပါ ဒ္ဒါ ၊ ပါ ဒ္ဒ ရှိ၏ ၊ တ သာ ၊ ထို
ပါ ဒ္ဒ ၏ ၊ အ ကြောင်း ၊ အ နက် သည် ။ ဟေ ဒ္ဒါ ၊ အောက် ဒ္ဒ ၊ ဝ တ္တ နယော ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်း ရှိသည် သာလျှင်တည်း ။ အဗျာပဇ္ဇ ရေ ဝေါ ဝိ ၊ အ ဗျာ ပ ဇ္ဇ ရ
ဘောဟူသည်ကား ၊ အ ဗျာ ပ ဇ္ဇ သ တ္တာ နံ ၊ သ တ္တ ဝါ တို့ ၏ ၊ ဟိ တ ဟု ပ သံ ဟ ရေ ၊
အ ကျိုး စီး ပွါး ကို ဆောင် ခြင်း ဒ္ဒ ၊ အ ဘိ ရ တော ၊ အ လွန် နှေ လျော် ခြင်း ရှိ ၏ ၊
သ ဒါ ဝိ ၊ သ ဒါ ဟု သည်ကား ၊ သ ဗ္ဗ ကာ လံ ၊ အ ခါ ခပ် သိမ်း ၊ တေ နှ ၊ ထို သ ဒါ
ဟူ သော ပါ ဒ္ဒ ဖြင့် ၊ တ ဏ္ဍ ၊ ထို သ တ္တ ဝါ တို့ ၏ အ ကျိုး စီး ပွါး ကို ဆောင် ခြင်း ဒ္ဒ ၊
သ ာ တ ဗ္ဗ ကြောင့် ၊ အ ဖြေ ပြု သည် ၏ အ ဖြစ် ကို ၊ ဒ သော ဝိ ၊ ပြု ၏ ၊ အ သံ ဝိ ၊ ဒ္ဒ ၊
အ သံ ဝိ ရံ ဟု သည်ကား ။ နှ သံ ဝိ ရံ ၊ တ ဒ္ဒ ဝ ဝ ရှိ ခြင်း မ ရှိ ၊ အ ာ သ ဒ္ဒ ပ ဗ္ဗ ဏ္ဍ ကေ နှ ၊
ဒ္ဒ ၊ သော ခ ဒ္ဒ သူ ဖြစ် သော ၊ ရာ ဂ ေ နှ ၊ ရ ာ ဂ သည် ၊ အ နှ ာ ဂ ဆု ဒ္ဒ ၊ ယံ ၊ မ ဝ င် အ ပ် သော
အ သံ ဂ ဟ ပ္ပ ဒ္ဒ ၊ အ သံ ဂ ဟ ပ္ပ ံ ဟု သည်ကား ။ ဒ္ဒ ရ ပ ဗ္ဗ ဏ္ဍ ကေ နှ ၊ ဝေ း သော ခ ဒ္ဒ သူ
ဖြစ် သော ၊ ဗျာ ပ ါ ဒေ နှ ၊ ဒေ ါ သ ဖြင့် ၊ အ ကော ဝိ ယံ ၊ အ မျက် ထွက် ခြင်း ရှိ သည်
ကို ၊ ဝေ ံ ဘူ တံ ၊ ဤ သို့ ဖြစ် သည် ကို ၊ ဂ တ ္ တ ာ ၊ ပြု ၍ ၊ မ မ ၊ ငါ ၏ ၊ မ ေ တ ္ တ စ ိ တ ် ၊ မ ေ တ ္ တ ာ
စ ိ တ ် သ ည် ၊ အ ာ ၊ မ ော ဒ ယ ာ ဝ ိ ၊ ဝ ပ် ၊ မြောက် စေ ၏ ၊ အ ာ ဝ ိ ပ ္ ပ မ ော ဒ ယ ာ ဝ ိ ၊ အ ပြား
အ ား ဖြင့် အ လွန် ဝ ပ် ၊ မြောက် စေ ၏ ၊ ပြ ိ ဟ ္ ဒ ိ ဟ ာ ရ ံ ၊ ပြ ိ ဟ ္ ဒ ိ ပ ာ ရ ဂ ံ ့ ၊ ဘ ာ ဝ ေ
တ ိ ၊ ပွါး ၏ ၊ အ ကာ ဝ ု ရ ိ သ သော ဝ ိ တ ဏ္ ဍ ၊ အ ကာ ဝ ု ရ ိ သ သော ဝ ိ ဝ ံ ဟ ု သည်ကား ။
ကာ ဝ ု ရ ိ သ ော ဝ ိ နိ စ ဓ ေ နော ဝ ိ ၊ ယ ု တ် သော သူ တို့ သည် ၊ အ သော ဝ ိ ဝ ံ ၊ မ ြ ိ ဝ ဲ အ ပ်
သော ၊ ဝ ါ ၊ တ နည်း ကား ။ အ ကာ ဝ ု ရ ိ သ ော ဝ ိ အ ာ ရ ိ ယ ော ဝ ိ ၊ အ ရ ိ ယ ာ ဖြစ် ကုန်
သော ၊ ဗ ဒ္ ဓ ါ ဒ ိ ဝ ိ ၊ ဘ ု ရ ေ း အ စ ရ ိ သ သည် တို့ သည် ၊ သ ော ဝ ိ ဝ ံ ၊ မ ြ ိ ဝ ဲ အ ပ် သော ၊ ပ ြ ိ ဟ ္ ဒ ံ

သေဋ္ဌီ၊ဖြတ်သော၊နိန္ဒေါသံ။ အပြစ်ကင်းသော၊ မေတ္တာဒိုဋိဟာရိ၊ မေတ္တာ အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေဝိပဿနာ၊ပွါး၏။ ဒုတိအယံ။ ဤသည် ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဝေါ၊ဤသို့၊ အတ္ထုဒ္ဒေသဝသေန၊အတ္ထုဒ္ဒေသ ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဋ္ဌာဟိဂါထာတို၊ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ ဒသေတွာ၊ပြ၍၊ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တံ၊ထိုဒေသကျင့် ကို၊အညာပဒေသေန၊ အရဟတ္တမဂ်လက်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြလို သည်ဖြစ်၍၊ အဝိတက္ကန္တိ အာဒိနာ၊ အဝိတက္ကံ ဤသို့အစဉ်ရှိသည်ဖြင့်၊စတ သောဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အဝိတက္ကံသမာပန္နောတိ၊အဝိတက္ကံသမာပန္နော ဟူသည်ကား၊ဝိတက္ကဝိစာရေဟိတံ၊ဝိတက်ဝိစာရမရှိကင်းသော၊ဒုတိယာ ဒိဈာနံ၊ ဒုတိယအစဉ်ရှိသောဈာန်ကို၊သမာပန္နော၊ ဝင်စားသော၊ ဧကောနု ဤ၌အဝိတက္ကံသမာပန္နောဟူသောပါဠိ၌ဖြင့်၊ထေရောရေဝတမထေရ်သည် ဖြိဟူဝိဟာရဘာဝနာယ၊ဖြိဟူဝိဟာရကိုပွါးခြင်းဟူဆိုအပ်သော၊ အညာ ပဒေသေန၊အရဟတ္တမဂ်လက်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်၊ဒုတိယာဒိဈာ နာဓိဂမံ၊ဒုတိယအစဉ်ရှိသောဈာန်ကိုရခြင်းကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ယသ္မာ ပန၊အကြင်ကြောင့်ကား၊အယံထေရော၊ဤခဒိရဝနိယမထေရ်သည်၊တရေ ဝဈာနံ၊ထိုဈာန်ကိုအာလှင်၊ပါဒကံကတ္တွာ၊အခြေပြု၍၊ဝိပဿနံ။ဝိပဿနာ ကို၊ဝဇ္ဇေတ္တွာ၊ပွါး၍၊ ဧကာသနေနေဝ၊ တနေရာတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အရ ဟတ္တံ၊အရဟတ္တမဂ်လက်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ယူ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တမတ္ထံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊အညာပဒေသေနဝ၊အရဟတ္တမဂ်လက်ကိုညွှန်းသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊အဝိတက္ကံသမာပန္နောတိ၊ အဝိတက္ကံသမာ ပန္နောဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓ သာဝကောအရိယေန ဝုဏ္ဏိတာဝေနဉပေတောဟောတိတာဝဒေတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓသာဝကော အရိယေနဝုဏ္ဏိတာဝေန ဉပေတောဟောတိတာဝဒေဟူ၍၊အာဟ၊ မိန့် တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ ဝစီသင်္ခါရာတာဝတော၊ဝစီ သင်္ခါ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဝိတက္ကာဝိစာရသမာပတ္တိ၊ ဝိထက်ဝိစာရမ ကင်းသောသမာပတ်ကို၊ အရိယော၊ဖြတ်သော။ ဝုဏ္ဏိတာဝေါတိ၊ ဆိတ် ဆိတ်နေခြင်းဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊ ဒွယံ၊နှစ်ပါးသော၊ကရ ဏီယံ၊ပြုအပ်သော၊ဓမ္မကထာ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ကထာ၊ စကားသည်။ အရိယောဝေါ၊ ဖြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဝုဏ္ဏိတာဝေါ။ ဆိတ်ဆိတ်နေ

ခြင်းမည်၏၊ ဣတိပန၊ ဤသို့ကား။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ယာဝ၊ စ။ အဂ္ဂတ်မရှိသော၊ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်သည်၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ ဘုဏ္ဍာဘာဝေါ နာမ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းမည်၏၊ ဣဝပန၊ ဤအာရာဒ္ဓကား၊ စတုဗ္ဗိဓာနိကာ၊ စတုဗ္ဗိဓျာနရှိသော၊ အဂ္ဂဖလသမာပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယဒေ အခါ၌၊ တာသာဓိဂမတ္တာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုရသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လောကမေ့ပြီး၊ လောကဓံတရား၊ တို့ကြောင့်၊ အကမ္ပနိယတ်၊ မတုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေ၊ နေ့ဟု၊ ဖြသိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာပိပဗ္ဗတောတိ၊ ဂါထံ၊ ယထာပိပဗ္ဗတောဟု သော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိ ဂါထာ၌၊ ပဗ္ဗတောသေလောတိ၊ ပဗ္ဗတော၊ သေလော ဟု သည်ကား။ သိလာမယော၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကေ့ဿနသေလော၊ တခဲနက်သော ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတောယထာ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ ပ၊ သုပဗ္ဗတော၊ ဖြေတောင်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ ပိသကပဗ္ဗတော၊ ဖြန့်ကျက်ရောသောတောင်သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ အစလောသုပ္ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ အစလော သုပ္ပတိဋ္ဌိတောဟု သည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ ပတိဋ္ဌိတမှုလော၊ တည်သောအရင်းအခြေရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ ပြကတ္တေ့သော လေတို့သည်၊ အစလော အကမ္ပနိယော၊ မတုန်လှုပ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတ္တဗ္ဗ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဗ္ဗ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ကောင်း။ အကမ္ပနိယော၊ မ်တုန်လှုပ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဝမော ဟာကွယောတိကျ၊ ပဗ္ဗတောဝနုဝေဝတိတိ၊ ဗေဝမောဟာကွယောတိကျ ပဗ္ဗ တောဝနုဝေဝတိဟု သည်ကား၊ မောဟာသ၊ မောဟာကို၊ အနဝသေသ ပ ဟာနာ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးသောကြောင့်၊ သဗ္ဗာကုသလာနံ၊ အလုံးစုံကုန် သောအကုသိုလ်တို့၏၊ မောဟာ ရှုလကတ္တာစ။ မောဟအကြောင်းရင်းရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပဟီနသဗ္ဗာကုသလော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးရုံသောအကုသိုလ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သောပဗ္ဗတော၊ ထိုကျောက်အဘိပြီးသောတောင်ကို၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ ပြကတ္တေ့သော လေတို့သည်၊ နကမ္ပနိ၊ ယာယထာ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ လောကမေ့ပြီး၊ လောကဓံတရား၊ တို့၊ နဝေဝတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ မော ဟာကွယောတိဝါ။ မောဟာကွယောဟု၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဠိ၌၏၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အရဟတ္တဗ္ဗ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဗ္ဗ၊

နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တသွား၊ထိုးကြောင့်၊ မောဟကို ယာတိ၊မောဟကွယ်ဟူသည်ကား၊ မောဟကွယ်သော၊ မောဟကုန်ခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊နိဗ္ဗာန်သော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဟူသုံးလေးပါးကုန်သော၊အရိယသစ္စာသည်။ အရိယသစ္စာ တို့၌၊ပတိဋ္ဌိတော၊တည်သောဝုဋ္ဌိ(လ်သည်)သမာပန္နကား၊လပိ၊သမာပတ် ဝင်စား၊သောအခါ၌လည်း၊ ပဗ္ဗတောပိယ၊တောင်ကဲ့သို့၊ နဝေတိ၊မတုန် လှုပ်၊သမာပန္နကာလေ၊သမာပတ်ဝင်စား၊သောအခါ၌၊ ပဋေ၊အဘယ်ဆို ဘွယ်ချာ၏အံ့နည်း၊ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟူဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝေဝါပံနာမ၊ဤမကောင်းမှုမည်သည်ကို၊ အာသုစိသိ လောဝေ၊မစင်ကြယ်သောသိလရှိ၊သောသူသည်သာလျှင်၊ သမာစရတိ၊ ကျင့်၏၊သုစိသိလသမုနာ၊ စင်ကြယ်သောသိလရှိသောဝုဋ္ဌိ(လ်အား)ကား၊ တံ၊ထိုမကောင်းမှုကို၊အနုမဋ္ဌတ္ထိ၊အနုမြှုပ်ချလည်း၊ဘာရိယံ၊ဝန်လေးသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ဥပဠာတိ၊ထင်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ် ၍၊အနုဂ်ဟသာတိအာဒိဂါထံ၊ အနုဂ်ဟသဒ္ဒါသို့အစရှိသောဂါထာကို ဆိုအပ်၊ဦးတော်မူ၏၊ တသ၊ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကား၊ ရာဂါဒိ အဂ်ဟာဘာဝတော၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊အနုဂ်ဟသ၊ကိလေသာမရှိသောဝုဋ္ဌိ(လ်အား)သဗ္ဗကာလံ၊အခါ ၁၀်သိပ်။ သုစိ အနုဝဏ္ဏေ၊မြင်ပေ၊ အဖြစ်ရှိသော တရားတို့ကို သာလျှင်၊ ဂဝေသန္တော၊ရှာဖွေ၊သော၊သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်းအား။ ဝါ၊ဌ ဝ်ကို၊ သား၊မြီး၊ဗျား၊လောက်သော။ ကောသ၊ဝ်ကို၊ ဆံချည်ဗျား၊ မျှ၊လောက် သော၊ပါ၊ပ၊သား၊မကောင်းမှု၏၊လေသ၊ဝ်ကို၊အဖြောက်မျှကိုလည်း။ သဂ၊လံ၊ အသုံး၊ရုံသော၊လောက၊ခေါ်ဝတ်ကို၊ လောက၊ခေါ်ကို၊ဟရိဘွာ၊နှင့်၍၊ ဝ်ကို၊ သည်ကို၊အ၊ဗ္ဗ ၊ဝ်ကို၊ တိ၊ဝ်ကို၊ကျမျှသည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ဥပဠာတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ပန်၊ထို(ကြောင့်ကား)။ ဝေ၊ရှုပေ၊ဤသို့သ၊ဘောရှိသော၊ ကမ္ပေ၊ခိုး၊မှု၌၊ မာ၊ဒိ၊သ၊ယ၊ ၊ကဲ့သို့သ၊ဘောရှိ၊သော၊သူ၊အား။ အ၊သက်ဘ၊ဗ္ဗာ၊ မ၊ယုံ၊မှား အပ်၊ဟူ၏အယံ၊ ဤသည်ကား။ အ၊ဓိ၊ပ္ပါ၊ယော၊ အ၊ဓိ၊ပ္ပါ၊လ်တည်း။ ယသ္မာ၊ အ(ကြောင်ကြောင့်)နိ(ဟူ)လေ၊သ၊ပ၊ကိ၊လေ၊သာ၊မ၊ရှိ၊သော၊ဝုဋ္ဌိ(ထ်)ကို၍၊လည်း၊အ၊ နု ဗာ၊လာ၊အ၊လွန်ရှိ(ကိ)သော၊သူ(ကို)သည်၊ဝေ၊ရှုပေ၊ဤသို့သ၊ဘောရှိ(ကုန်)သော အ၊ပ၊ဝါ၊ဒေ၊ စွပ်စွဲ(ခြင်း)ကို၊ သ၊ရ(ဒ)ပေ(ကုန်)၏၊ ဖြစ်စေ(ကုန်)၏၊ တသ္မာ၊ ထို (ကြောင့်)အ(ဟု)ကာ၊မေ(ဟိ)၊ အ(ကျိုး)စီ(ပွါ)း(ကို) အ(လို)ရှိ(ကုန်)သော(သူ)ကို(သည်)၊

သက္ကစ္စံ။ ရိသေဿား အာဏ္ဍာ။ ကိုယ်ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်၏။ နှုတ်၊ဤသို့ပြော၊ဝါဒ၊အာဇုံ၊အာမကို။ ဒေ၊ကြွား၊ပေး၊တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ နဂရံယထာတိအာဒိဂါထံ။ နဂရံယထာဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တာသ။ သို့ဂါထာ၏။ အာဏ္ဍာ။ အနက်ကား။ ပစ္စန္တနဂရခေါသိတိ၊ပစ္စန္တစေ့ရြိုခြံနှေကုန်သော။ မနုဿေတိ၊လူတို့သည်၊ပစ္စန္တံ။ ပစ္စန္တရစ်ဖြစ်သော၊နဂရံ။ ရှိကို။ ဒ္ဝါ ရေပါကာရာဒိနိ၊တံခါး၊ရြိုရိုးအစရှိသည်တို့ကို။ တိ ရာနိ ဖြိုခြိုခင်ခဲ့သည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သည်သာ၊ လျှင်ဟုသည်း၊ အနန္တရံ။ အခြားမဲ့ခ်ိန်၊ ဒဠ္ဍဒ္ဓါ ပပရိက္ခာရာ၊ ဒိနိ၊ ဖြိုခြိုသေမင်း အိမ်ကုန်းအစရှိသည်တို့ကို။ တိ ရာနိ၊ ဖြိုခြိုခင်ခဲ့သည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သည်သာ၊ လျှင်တည်း။ သန္တရေဟိ ရန္ဓိ။ သန္တရေဟိ ရံဟူသည်ကား။ သဟ အန္တရေဟိ ရံ။ အတွင်း အပနှင့်တကွ၊ ဝင်ထွက်ကို၊ ကရိယတိ ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ၊ တုမှေတိ၊ သင်တို့သည်။ သတိ'၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍ အစ္ဆတ္တိကာနိ၊ အစ္ဆတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒါရာနိ၊ ခြောက်ဆွဲရေတို့ကို။ ဝိဒယိတ္ဝာ၊ ဝိတ်ဆို့၍၊ ဒ္ဝါရေ ကိဿံ'၊ တံခါး စောင့်ဖြစ်သော၊ သတိ'၊ သတိကို၊ အဝိသဇ္ဇေတ္ဝာ၊ မလွှတ်မူ၍။ ဝယ္ယမာနာ နိ၊ ယူအပ်ကုန်သော။ ဗဟိ ရာနိ။ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့သည်၊ အစ္ဆတ္တိကာနိ၊ အစ္ဆတ္တိကာယတနတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာတာယ၊ အနိုးဌိကပ်၍သတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တာ ထာ။ ထိုအတူ။ တာနိ ဝိ၊ ထိုဗဟိ ရာယတနတို့ကို လည်း။ အဂဟေတွာ၊ မယူသဖြင့်၊ ထိ ရာနိ ဖြိုခြိုခင်ခဲ့သည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တာသံ'၊ ထိုဗဟိ ရာယတနတို့ကို၊ အပ္ပဝေသာယ၊ မပင်ခြင်း အငှါ ဒ္ဝါ ရေ ကိဿံ'၊ တံခါး စောင့်ဖြစ်သော၊ သတိ'၊ သတိကို။ အပ္ပဘာဝယ၊ မစွန့်မူ၍။ ဝိစရေ ဣတိ၊ လှည့်လည်လျက်၊ အတ္ထာနံ၊ ဝိမိဂ္ဂိယ'ကို၊ ဂေါ ပေ ထ၊ လုံခြုံ စေကြကုန်လော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေ။ စင်စစ်၊ ခ ကောဝ၊ ဗုဒ္ဓ ပ္ပါဒနုဝမ ဟု ကသည်၊ မာ ဥပ ဋ္ဌာ ဂါ၊ လွန်၍ မသွား ပါ ဧ ဝ ရ ဟ ဒ်၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကား သည် မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာနံ၊ ဝိမိဂ္ဂိယ'ကို၊ ဂေါ ပေ တိ၊ လုံခြုံ စေ၏၊ တံ ဗုဒ္ဓလံ၊ ထိ ဗုဒ္ဓိ ဗုလ'ကို၊ ဗုဒ္ဓ ပ္ပါ ဒ ခ ကောဝ၊ ဘုရား ပွင့်တော်မူ သော ခဏလည်း ကောင်း။ မနုဿတ္တ ဘာဝ ခ ကောဝ၊ လူ၏ အဖြစ်ကို ရခြင်း ခဏလည်း ကောင်း၊ မစ္ဆိ မ ဒေ သော၊ မစ္ဆိ မ ဒေ သ ဒ်၊ ဥ ပ ဋ္ဌိ ခ ကောဝ၊ ဖြစ်သော ခဏလည်း ကောင်း၊ သမ္မာ ဒိ ဋ္ဌိ ယာ၊ ကောင်း သော အယူကို၊ ပဋိလဒ္ဓ ခ ကောဝ၊ ရအပ်သော ခဏလည်း ကောင်း၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊

အာယတနတို့၏၊ အဝေကလွှဲခေါ်ကား။ မချိုတဲ့သော ခံစားလည်းကောင်း၊ သဘော်ဝါ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊အယံခံကောဟု၎င်ခံစားသည်၊ အတိုက္ကမ တိုးလွန်၍၊သောခံကောဟု၊ထိုခံစားသည်၊တုဒေါသင်တို့ကို၊မာအတိုက္ကမတု၊ မလွန်စေလင့်၊ ဣတိဇေါ်၊ဤသို့၊ထေရောခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်သည်၊ ဣမာယဘဝါထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊သရာဓိကံ၊မင်းရှိသော၊ပရိသဒ္ဓ၊ပရိသတ် ကိုသည်းကောင်း။တိက္ခ၊စေ့ပြောနှိုးတို့ကိုလည် ကောင်း၊ ဩဝဒိတ္တာ၊ဆုံးမ ၍၊ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊ ပဝေဒေဉ္စာ၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩသာနဂါထံ၊အဆုံးဖြစ်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ပိန့်တော်မူ၏၊တံသမ္ဘာ ဒေထပ္ပမာဒေနာတိ၊တံသမ္ဘာဒေထပ္ပမာဒေနဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဒေတာဗ္ဗံ၊ ပြည့်စုံစေအပ်သော၊ဒါနသီလာဒီ၊ဒါနသီလစသည်ကို၊အပ္ပမာဒေန၊မမေ့ မလျော့သောသတိတရား၌ဖြင့်၊သမ္ဘာဒေထ၊ပြည့်စုံကြစေကုန်လော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ ကသမ္ပရာယိကပ္ပဘေဒေ၊ ပျက်မှောက်တမလွန်အပြား၌ရှိသော၊ သတ္တ ဝတ္ထော၊သတ္တဝါတို့၏အကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော၊ သီလာနုရေ့ကျောစ၊သီလကို စောင့်ခြင်းဌာနလည်းကောင်း။ သမထအာနုယောဂေစ၊ သမထကိုအားထုတ် ခြင်းဌာနလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဘာဝနာယစ၊ ဝိပဿနာကို ပွါးခြင်းဌာ နလည်းကောင်း၊အပ္ပမတ္တာ။မေ့မမလျော့၊ဟောထ။ဖြစ်ကြကုန်လော၊ သော မေအာနု သာသနိတိ။သောမေအာနုသာသနိဟူသည်ကား၊ ဒါနသီလာဒိသ၊ ဒါနသီလအာစရိသည်တို့ဌာနပမဇ္ဇသ၊မေ့မမလျော့ကြကုန်လင့်၊ဣတိ၊ဤသို့ သော၊ဤဒါနသီလအာစရိသည်တို့ဌာနမမေ့နှင့်ဟုဆုံးမခြင်းသည်။ မမ။ငါ၏၊ ☰ အနုသိဋ္ဌိ၊ဩဝါဒေါ၊အာဆုံးအမဟုသည်း၊ဧဝံ။ဤသို့။သိခပတ္တံ။အာတ္တဋ္ဌိ အသိပ်ပ် သို့ရောက်သော၊ပဒုတိတပဒိုပတ္တိ'၊သူတပါ'၏အစီးအပွါ်းဖြစ်သောအကျင့် ကို၊ဒီပေတွာ၊ပြပြီး၍၊ အတ္ထဟိတပဒိုပတ္တိ'ဖို့၊ ဝိပိအာကျိုးစီးပွါ်းအာကျင့်ကို လည်း၊မဂ္ဂကံ၊အပြီ:အဆုံး ကို၊ဂဏှာနော်၊ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ဟန္ဒဟံ၊ပရိ နိဗ္ဗိသံ၊ဝိပ္ပမုဉ္စာမိ သဗ္ဗဒိတိ၊ဟန္ဒဟံ၊ပရိနိဗ္ဗိသံ၊ဝိပ္ပမုဉ္စာမိ သဗ္ဗဒိဟူ၍ အာဟ၊ပိန့်တော်မူ၏၊တဿ ဝစနေ၊ထိုစကားခဲ့၊ ဝိပ္ပမုဉ္စာမိ သဗ္ဗဒိတိ၊ဝိပ္ပ မုဉ္စာမိ သဗ္ဗဒိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသော၊အာ ချင်းခပ်သိပ်း။ကိလေသေဟိ စ၊ကိုယ်ကိုသော်တို့မှလည်းကောင်း၊ ဘဝေဟိစ၊ ဘဝတို့မှလည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပမုဉ္စာ၊လွတ်သည်၊အမှ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ယင်ကြောင့်၊ ကော်သေနု၊စင်စစ် အား၊ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိသာမိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ဣတိ'ပေါ်ပန်။ဤသို့ကား၊ ဝတ္ထု၊ ပိန့်တော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ပလ္လင်ခံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိ သိ'နှာ၊နေတော်မူလျက်၊ဟောဇောဓာတု'၊တေဇောဓာတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတ္ထ၊

ဝင်စား၍ပဋ္ဌလေးနှာ၊အလျှံးတောက်လျက်၊အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ။ခဒိရဝနိယရေဝတဋ္ဌေရဂါထာဝတ္ထုနှင့်ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်၏ဂါထာအာဘွတ်သည်။နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုဒ္ဒသနိပါတ်- ၂၄၅-ဂေါဒတ္တိယဋ္ဌေရဂါထာ။

ယထာဝိဘဇ္ဇောတိအာဒိကာ၊ယထာဝိဘဇ္ဇော၏သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော။ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ဂေါဒတ္တိယဋ္ဌေရသား၊ဂေါဒတ္တမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကသည်း၊အယဉ်း၌၎င်းဂေါဒတ္တမ၊ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဇုန္ဒေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌း ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်း.ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍုကဏ္ဍာဘဝေ၊ထိုထုံဘဝ၌းဝိဝဏ္ဏုပနိဿယံ၊ ဝန်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ကုသိုလ် ကိုးပြုပစိနိတ္တာ၊ဆည်းပူး၍း ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌း သံသရေန္တော၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဇာမတ္တိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ဤငါ၏ရှေ့ဂါတမဖြတ်စွာဘုရားထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌းသာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌း၊သဇ္ဇဝါဟကုလေ၊လှည်းကုန်သည်အမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တော ဖြစ်၏။ဂေါဒတ္တောတိလဒ္ဓနာမော၊ ဂေါဒတ္တဟုခေါ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော၊ ပိတရိ၊အဘသည်၊ ကာလကတ်၊တေ၊သေသည်ရှိသော်၊ကုဋုမ्बိ၊ဥစ္စာရတို့၊သဏ္ဌပေ၊ကြွေ့ဝှေ့ စေလျက်၊ပဋ္ဌယိသကဋသဘေယိ၊လှည်းအစီ.ငါး၊ရာတို့ဖြင့်၊တာ၏ဘဏ္ဍာ ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊အပရာပရံ၊လူးလာလူးလာ၊သဉ္စရိတ္တာ၊လှည့်လည်၍၊ ဝါဏိဇေန၊ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်၊ဇိဝိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြုရ၏။ယထာဝိဘဝံ၊စည်းဝိပ်အလျောက်၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောတိ ပြု၏။သော၊ထိုဂေါဒတ္တသည်၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်း၊ အန္ဓကာမဂ္ဂေ၊ခရီး အကြား၌း၊ ဂုဟေ၊အပြီး၌းယဉ္ဇဂေါ၊ကော၊ ကသောနှား၊သည်၊ ဝဟိတုံ၊ဝန်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပတိတော၊ လည်း၊သည်ရှိသော်၊မနုဿသု၊လူတို့သည်၊ တံ၊ထိုနှား၊ကို၊ ဝဠဝါပေဝုံ၊ ထားစေခြင်းငှါ၊အသက္ကောန္တေသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊သယမေ ဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဂတ္တံ၊သွား၍။ တံ၊ထိုနှား၊ကို၊ နင်္ဂလေ၊အမြှောင်း၌၊ ဂါဠှံ၊ပြင်းစွာ၊ ဗန္ဓိ၊ထိုး၏၊ဂေါ၊ကော၊နှား၊သည်၊ အယံ၊အသပုရိ၊သော၊ဤ

လူယုတ်သည်။ မမ၊ငါ၏။ ဗလာဗလံ၊ အားရှိသည် မရှိသည်ကို၊ အစာ
နှင့်လော၊ မသိတဲ့၊ ဂါဠံ၊ပြင်းစွာ၊ ဝိစ္ဆတိ၊ထိုးဆွ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကုဋ္ဌေ၊
အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဝါဒီယား၊လူတို့၏စကား၊ဖြင့်၊ ဝေါဒတ္တ၊
ဝေါဒတ္တ။အပယံ၊ငါသည်၊ ဣတ္ထေကံ၊ကာလံ၊ဤမျှသောကာလပတ်လုံး။အတ္တ
နော၊မိမိ၏။ဗလံ၊ အားကို၊ အနိဂုဟေတ္တာ၊ မလျှို့ဝှက်တဲ့၊ တုယ္ဟံ၊သင်၏၊
ဘာရံ။ဝန်ကို၊ဝဟိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။အဇ္ဇပန္နယသုအာခါဠိကား၊ အသမဗ္ဗဘာ
ဝေန၊မစွမ်းဆောင်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတိတံ၊ လည်းသည်ကို၊
အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ ဗာဟယိ၊နှိပ်စက်၏၊ဟောတုံ၊ဖြစ်စေ၊ ဣတောဒ၊ဤ
နွားဘဝမှ၊စဝိတ္ဝာ၊ရုတေ၍၊နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော
အခုပ်ခ်ိ၊တံ၊သင့်ကို၊ ဗာဟေတုံ၊နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်သော
ပဒိုသတ္တု၊ရုန်သူသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဏ္ဍနာနုဗ
ပေန၊ဆုတောင်းအား၊လျော်သဖြင့်၊အတ္ထောသိ၊ဆဲရေး၏၊တံ။ထိုစကားကို၊
သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ ဂေါဒတ္တော၊ဂေါဒတ္တသည်၊ ဇေဝံနာမ၊ ဤသို့မည်သော
သင်္ဂြိုဟ်၊ သမ္ဘဝါတို့ကို၊ ဗာဟေတ္ဝာ။ နှိပ်စက်၍၊ ဣမာယဓိဝိကာယ၊ဤ
အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သံဝေဂ
ဇာတော၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ဝိဘ
ဝံ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊အညတရသော၊တယောက်သော
မဟာထေရသော၊မထေရ်ကြီး၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
နမိရသော၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ပတ္ဝာ။
ရောက်၍၊သမာပတ္တိသုခေန၊သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတ္တော၊လွန်
စေသည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ။တနေ့သ၌၊အတ္ထေနာ၊မိမိ၏၊သန္တိကံ၊အထံ
သို့၊ဥပဂတာနံ။ဂတ်လာကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရဟန်းဖြစ်ကုန်
သော၊အာရိယဂဏာနံ၊အရိယာအပေါင်းတို့အား၊လေဘဝမ္ဘေ၊လေးကမ်
ဘာရားတို့ကို၊အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ကထေတ္ဝာ၊ဟော
ကြားသည်ဖြစ်၍၊ ဓရေ၊လည်းဦးခ်ိ၊ယုတ္တောဝ၊ကအပ်သော၊ရုရုသော
ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အတိတာရေန၊လေးစွာသောဝန်
ဖြင့်၊မထိဟောဝိဠိတော။ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသောအား
စွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာစရော၊နွားသားဥသဘာသည်၊သံယုဂံ၊မိမိထမ်း
ပိုးကို၊နာတိဝတ္တတိ၊နပရိဗ္ဗတိယထာ၊မစွန့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဝါရိနာ
ရေသည်၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊နာတိဝတ္တတိယထာ၊မစွန့်သ

ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေ၀ံ၊ ဤအတူ၊ ပညာယ၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပညာ ဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယောပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့ကို၊ ပရေ။ တပါး သော ယုတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်၊ နှစ်တိမည့်နှိုး၊ ယုတ်သော ပညာ ဖြင့် မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ အရိယာ ဓမ္မော ဝ၊ အရိယာ တို့၏ တရားသည်သာ လျှင်၊ ပါဏိနုံ၊ သတ္တ ဝါတို့အား။ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလေ၊ လာဘ အလာဘစသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော ကာလ၌၊ ကာလသမ္ဘတ္တာ၊ လာဘ် ရခြင်းစသော ကာလ၏နိုင်ငံသို့ ကပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊ ဘ ဝါ ဘ ဝ ဝသံ ဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်မရှိသည်၏နိုင်ငံသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘာနိယောဝ၊ ယုတ်သော ပညာရှိ၊ သော သူတို့သို့၊ အနုဝတ္တာ နှင့် လာဘ်ကိုမမက်မောသော အားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ တေ နရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏၊ မာ ဏ ဝါ၊ မာ ဏ ဝ ဟု ရဲအာဇ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ တေ စ နရာ၊ ထိုသတ္တ ဝါတို့သည်လည်း၊ အနူ ရော ခ ပဒ္ဓိ ရော ဓံ၊ လာဘ်မျှားခြင်း လာဘ်နည်းခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း ပညာပွါးခြင်း ပညာယုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း နှစ်သက်ခြင်း အမျက်တွေ့ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သော စ နို့၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတွင်စိုးရိမ်ဝေကုန်၏။ ပရေ လောကေ စ၊ တမလွန်ဘ ဝ၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဝေဒ္ဒ ဖြစ်ခြင်း စ သော ဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ၊သုခ မေ့နှ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စည်း စိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံခုံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဥန္နတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဖြင့်မာန်ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခ မေ့နှ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဝေါနတာ၊ ယုတ်သော အဖြစ်ဆင်းရဲသော အဖြစ်စသည်ဖြင့် သနားဘွယ်ရှိသော အဖြစ်ထိုရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုံ ယေနှ၊ ဆိုအပ်ခဲပြီးသော မာန်တက်ခြင်း မာန်မတက်ခြင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ ယ ထာ ဘူ ဘံ၊ ဟုတ်မှန်သော အာဘိုင်း၊ အာ ဒ ဿ သိ နော၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ ဗာ လာ၊ လူ ရိုက်တို့သည်၊ ဟာ ညန္တိ ဗာ ဒ ဏ္ဍ ဟု၊ လျော်မလျော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ် စက်ကုန်ညို့ နှမ်းကုန်၏၊ ယေ ပန အရိယာ၊ အကြင်အရိယာ ဝုဋ္ဌိ လ်ဘို့သည် ကား၊ ဒုက္ခေ စ၊ ဒုက္ခ ပေ ဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သုခ မ္ပိ စ၊ သုခ ဝေ ဒနာ၌လည်း ကောင်း၊ မ ဏ္ဍေ စ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သော ဥပေက္ခာ ဝေ ဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သိမ္ဘိန်း၊ ထိ ဝေ ဒနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော ဗြင်းစွာ တစ်ပတ်တစ် ချုတ်တစ်ဖွဲ့ ကတ်သော တဏှာ ကို၊ အစ္ဆ ဂူ အာ တိ ဂ္ဂမိ သု၊ အရဟတ္တမဂ်လ်ကို ရသဖြင့်

လွန်နှိုင်ကုန်၏။ တေအာရိယဝုဋ္ဌလာ၊ ထိုအာရိယာ ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ ဣန္ဒ္ဓိ
လော၊ကျောက်စာတိုင်သည်၊ ဝါဘေဟာ၊ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်အကျွိ
ယော၊မတုန်မလှုပ်နိုင် သည်ဖြစ်၍၊ ဌိုးတာယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊လော
ကဓမ္မေဟိ၊လာဘအလာဘအစရှိသော လောကဓံတရား၄စပါးတို့သည်
အသံကဖြိယာ၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊တည်ကုန်၏။
တေအာရိယဝုဋ္ဌလာ၊ထိုအာရိယာဝုဋ္ဌိုလ်သို့သည်၊ကဒါစိဝိ၊တရံတခါလည်း
ဥန္ဓံတည်ခြိုနတာ၊ မာနိတက်ခြင်း မာနိမတက်ခြင်း တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊
အာချင်းခပ်သိပ်မုန်းခြင်းချစ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်မဖြစ်ကုန်။ လာဘေစ
သက်နိုးစသောပစ္စည်းကိုရခြင်းဌ လည်းကောင်း။အလာဘေစ၊ထိုသက်နိုး
စသောပစ္စည်းကိုမရခြင်းဌ လည်းကောင်း၊ နယသေစ၊ အကြီးအရိုယုတ်
ခြင်းဌလည်းကောင်း၊နစကိတ္တိယာ၊ပြန့်နှံ့ကျော်စောခြင်းမရှိသည်ဌလည်း
ကောင်း၊နိန္ဒိယံ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းဌ လည်းကောင်း၊ ပသံသာယံ၊ မျက်မှောက်ခြီး
မွမ်းခြင်းဌလည်းကောင်း။ ကမ္ဘနာ၊ထုန်လှုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဟေဝနဟိ
ဝေဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုက္ခေစ၊ဆင်းရဲခြင်းဌလည်း
ကောင်း၊သုခမှိစ၊ချမ်းသာခြင်းဌ လည်းကောင်း၊ တေအာရိယဝုဋ္ဌလာ၊တို့
အာရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ နဇာတ္ထိ'သု၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်၊ တေ၊ထိုဝဟန္တာ
ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ'အလုံးရုံသော လောကဓံတရား ၄စပါးစသော
အလုံးရုံသောအာရုံတို့ဌ အာချင်းခပ်သိပ်း ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိ
သောကြောင့်မလိပ်းကျံမကပ်ပြီကုန်၊ ကိ'ဝိယ၊ဥပမာအာဝယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား။ပေါက္ခရေ၊ ကြာဘက်ပေါ်ဌ၊ ဥဒဗိန္နု၊ရေပေါက်သည်နုလိမ္မတိ
ဟု၊ကပ်တည်သော်လည်းထိုရေပေါက်နှင့်မလိပ်းကျံသကဲ့သို့နုလိမ္မန္တိ၊
မလိပ်းကျံကုန် ဓိရာ၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သောသူတော်
ကောင်းတို့သည်၊သဗ္ဗတ္ထ'အလုံးရုံသော လောကဓံတရား၄စပါး ရှုပါရုံအ
စရှိသောအာရုံတို့ဌ၊ သုခ်တာ၊ စိုရိမ်ခြင်း စသည်၏မရှိသောကြောင့်ချမ်း
သာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ'အလုံးရုံသောလောက
ဓံတရား၄စပါး ရှုပါရုံစသည်တို့ဌ၊ အပ္ပရာဓိတာ၊ လာဘအလာဘအစရှိ
သည်တို့သည်မနှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် မရှုံးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊ယောစလာဘော၊အကြင်လာဘ်ကိုလည်း၊ ဝမ္မေန'တရားနှင့်လျော်
သဖြင့်၊အလာဘော၊မရအပ်၊ယောစလာဘော၊ အကြင်လာဘ်ကိုလည်း၊
အဝဇ္ဇကောတရားနှင့်မလျော်သဖြင့်ရအပ်၏၊ ဝဇ္ဇကောတရားနှင့်လျော်
သော'အလာဘော၊ လာဘ်ကိုမရခြင်းသည်၊ ယေယျာ၊ပြတ်စွာ၏၊ယံ၀

ထားသော၊အကြင်လာဘ်ကို၊ အခမ်းကား၊ တရားနှင့်မလျော်သည်ဖြစ်၍ရ
အပ်သည်၊စေးပေါ်တို၊အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့၊သော်လာသော်။ထိုလာဘ်သည်၊
နှသေးယျာ မမြတ်၊ ၊အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ။ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယောစ
ယသော၊အကြင်အခြံအရံကိုလည်း၊ လက္ခတိ၊ရအပ်၏။ သောစယသော၊
ထိုအားကျပ်အစောအခြံအရံကိုလည်းကောင်း၊ဝိညူနံ၊ပညာရှိသောသူတို့
၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ယောစအယသော၊ အကြင်အကျော်အစော
အခြံအရံ၏ယုတ်ခြင်းသည်သည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ မှာမေသဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ဝိညူနံ ပညာရှိဘို့၏၊အယသော၀။အကျော်အစောအခြံအရံမရှိခြင်း
သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊မြတ်၏။ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသောသူတို့၏၊
ဝသေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ယောယသော၊ အကြင်အားကျပ်အစော အခြံ
အရံကို၊လာဘော၊ရ၏၊သောယသော၊ထိုအကျော်အစောအခြံအရံသည်၊
နှသေယျော၊မမြတ်၊ဒုမ္မေဓေဟိ၊ပညာနည်းသောသူတို့သည်၊ ယာပသံသာ
စ၊အကြင်ပြိုးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ယာဝဂု
ဟာစ၊အကြင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တောသု၊ထိုနှစ်ပါး
တို့တွင်၊ဝိညူဟိ၊ပညာရှိဘို့သည်၊ဂရုဟာ၀၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်သာလျှင်၊သေ
ယျော၊ မြတ်၏။ ယံယာဗာလပသံသာ၊ အကြင်သူရိုက်တို့၏ ပြိုးမွမ်းခြင်း
သည် အတ္ထိ ရှိ၏၊တံ၊ထိုသူရိုက်တို့၏ ပြိုးမွမ်းဗျင်းသည်၊ နှသေယျော၊မ
မြတ်၊ ၊ကာမယိကံ၊ ကာမဂုဏ်ခွစ်၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊
အကြင်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကံ၊ ကာမဂုဏ်ခွဆိတ်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော၊ယံဇုက္ခဉ္စ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ
၏၊တောသု၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ပဝိဝေကံ၊ကာမဂုဏ်ခွဆိတ်ခြင်း၊ကြောင့်ဖြစ်
သော၊ဇုက္ခံ၀၊ဆင်းရဲသည်သာလျှင်၊သေယျော၊မြတ်၏။ ကာမမယံ၊ကာမ
ဂုဏ်ချမ်းသာကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ယံသုခံ၊အကြင်ချမ်းသာသည်၊စေ၊အတ္ထိ၊
အကယ်၍ရှိခြေးမူလည်း၊တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ ဖြစ်သော ချမ်းသာ
သည်၊နှသေယျော၊မမြတ်။အခမ္မေနမတရားသဖြင့်၊ ယံဓီ၀ိတ္ထ၊အကြင်
အသက်ရှင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်၊ ယံမရဏ္ဍ၊
အကြင်သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တောသု၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
ဓမ္မိကံ၊တရားနှင့်လျော်သော၊မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ သေယျော၊မြတ်၏၊
အခမ္မိကံ၊တရားနှင့်မလျော်သော၊ ယံဓီ၀ေယံဓီ၀ိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုတရားနှင့် မလျော်သော အသက်ရှင်ခြင်း
သည်၊နှသေယျော၊မမြတ်၊ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ကာမကာပပတိ

နှာ၊ကာမတဏှာအမျက်ထွက်ခြင်းတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊သန္တာ
စိတ္တာ၊ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ဥပါဒါနကျွန်ခံပါ
သောလောကမှ၊အသိဘာအနိသိဘာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းအားဖြင့်မမှီကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ဘဝါဘဝေ၊ ဘာဝယော်ဘာဝကြီးမှ၊ စရန်ဖြစ်ကုန်၏၊တောသံ၊
ထိုအရိယာဝုဋ္ဌိလိပ္ပါအား၊ဝိယာဝိသံ၊ လာဘအလာဘစသောလောကဝံ
တရားရှစ်ပါးရှုပါရုံစသည်တို့ဌာနချစ်ခြင်းခြင်းသည်၊ နှအတ္ထိ၊မရှိ၊တေအရိ
ယပုဂ္ဂလာ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်
စသောခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစ
သောငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဗလာနိ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါး
သောဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝယိတ္ဝာန၊ပွါးစေ၍၊ ပဋိပံသန္တိ ၊
နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုယ္ဟပါပုဏိတ္ဝာ၊ရောက်၍၊ အနာသဝါ၊ကင်းသောအာသ
ဝေါ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝေတ်ဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကုန်၏၊ ဣတိဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို၊ အဘာသိ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊အာဇညော၊ အာဇညောဟူသည်ကား၊ဥသ
ဘာဇာနိယော။ အာဇာနည်ဖြစ်သော နွားလားဥသဘသည်၊ရထေယုဇ္ဇော
တိ၊ရထေယုဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ သဘဒူရထေ၊လှည်းဦး၌၊ ယောဇိတော၊
ကအပ်သော၊ရထသဟောတိ၊ ရထသဟောဟူသည်ကား၊ ရထဝါဟော၊
ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ ဇော၊ဤရထသ၊ဟာ ဟူသော
ပုဒ်၌၊ဂါထာသုခတ္တံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စိမ့်သောဌာ။ ဒိသကာရတောနှစ်လုံး
သောသဒ္ဒရာအားဖြင့်၊နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ကတော၊ပြုအပ်၏။သ
ကဒူဘာရံ၊လှည်းဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ရွက်ဆောင်ခြင်း၌၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်
သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ပဋိတောအတိ
ဘာရေနာဘိ၊ ပဋိတောအတိဘာရေနဟု သည်ကား၊ အတိဘာရေနဂရု
ဘာရေန၊လေးသောဝန်ဖြင့်၊ပိဋ္ဌိတော၊နှိပ်စက်အပ်သော၊မဒ္ဒိတောတိပိ၊ဖျစ်ညှိ
တော ဟူ၍လည်း၊ပါ၌၊ပါဠိရှိ၏၊သောဝေတ္ထော၊ထိုအနက်သည်ပင်တည်း၊
သံယုဂဏ္ဍိ၊သံယုဂံဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ခန္ဓာပိတံ၊ပခုံးဌာန
သော၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နာတိဝတ္တတိ နာတိက္ကမေတိ၊ မလွန်စေနိုင်
သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ယော၊ အာကြင်နှားလားဥသဘာသည်၊ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ကြွ၍
ရထံ၊လှည်းဦးကို၊ဆဋ္ဌေတ္ဝာန၊စွန့်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဝေဏ္ဍိ၊ဝေံဟူ သည်
ကား၊သောဝေရုယ္ဟာ၊ထိုဝန်ကိုဆောင်သောနွားလားသည်၊ အတ္ထနော၊

မိမိ၏ဘဒ္ဒါဇနိယတာယ။ ကောင်းသောအာစာရနည်း ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဇိတဝိဇိတာယ၊ မြဲမြဲသော လုံ့လ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘာဝရုံ၊ ဝန်ကို၊ နာတိဝတ္တတိ နုပရိစ္ဆတိယ ထား၊ မစွန့်သကဲ့သို့ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယော၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါရိနာ၊ ရေသည်၊ ဟောသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ နုပရိစ္ဆ ဇတိ ဝိယ. မစွန့်သကဲ့သို့၊ လောကိယ လောကုတ္တရာ ယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ တိဏ္ဏာ ခါ တာ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝေ ပဿိတာ၊ ထိုပညာ ရှိတို့သည်၊ ပရေ၊ တပါး ကုန်သော၊ နတိနုပ ညေ၊ ယုတ်သော ပညာ နှင့် ပြည့်စုံ သော သူတို့ကို၊ နအတိ မညန္တိ နုပရိဘဝ န္တိ ယုတ်သော ပညာ ဖြင့် မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ တဿ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ကာ ရေ ကံ၊ အကြောင်းကို၊ အရိယ ဓမ္မော ဝ ပါ ကာ ဒီ နန္တိ၊ အရိယ ဓမ္မော ဝ ပါ ကာ ဒီ နံ ဟူ၍ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပါ ကာ ဒီ နံ သ ဗ္ဗေ၊ သတ္တဝါ တို့ကို၊ အရိယာ နံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရား သည်၊ တေ သံ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့အား၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ယာဒိဒံ ပါ ရိ ပူ ရိ ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂတ ဗ္ဗာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လာ ဘာ ဒီ နာ၊ လာဘ်ရခြင်းစသည်ဖြင့်။ အတ္တာ နုဋ္ဌာ သနုရိယ၊ မိမိကိုယ်ကို မပြိုးပြောက်သကဲ့သို့ မပြိုးပြောက်သကဲ့သို့၊ အ လာ ဘာ ဒီ နာ၊ လာဘ်မရ ခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ပရေ သံ၊ သူတပါး တို့အား၊ အ ဝ ဿ နုရိယ စ၊ မကဲ့ရဲ့မရှုပ်ချ ခြင်းကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညာ ပါ ရိ ပူ ရိ ယာ ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်၊ အရိယာ နံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုခ ဝိ ဟာ ရံ ၊ ချမ်းသာစွာ နေရ သည်အဖြစ်ကို၊ ဒေ သေ တွာ ၊ ပြပြီး၍။ တ ဒ ဘာ ဝ တော ၊ ထိုပညာ၏ မရှိခြင်း ကြောင့်၊ အ နရိယာ နံ၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဒုက္ခ ဝိ ဟာ ရံ ၊ ဆင်းရဲစွာ နေရ သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒ သေ တုံ ၊ ပြခြင်းငှါ။ ကာ လေ တိ အာ ဒိ။ ကာ လေ ဣ သို့ အစရှိ သော စကားကို၊ ဝုတ္တံ ၊ ဟော တော်မူ အပ်၏။ တတ္ထ ၊ ထိုစကား၌။ ကာ လေ တိ ၊ ကာ လေ ဟူ သည်ကား။ လာ ဘာ လာ ဘာ ဒီ နာ ၊ လာ ဘ အ လာ ဘ စ သည်နှင့်၊ သမဂ္ဂီ ဘူ တ ကာ လေ ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြစ် သော ကာလ၌၊ ကာ လ ဝသေ ပတ္တာ တိ ၊ ကာ လ ဝသံ ပတ္တာ ဟူ သည်ကား။ လာ ဘာ ဒိ ကာ လ သဟ စ ၊ လာဘ် ရခြင်း စ သော ကာလ၏ လည်းကောင်း၊ အ လာ ဘာ ဒိ ကာ လ သဟ စ ၊ လာဘ် မရ ခြင်း စ သော ကာလ၏ လည်းကောင်း။ ဝသံ ၊ အလိုနှင့်ညီ သို့၊ ဥ ပ ဂ တာ ၊ ကပ်ကုန် သော ၊ လာ ဘာ ဒီ နာ ၊ လာဘ် ရခြင်း အစရှိ သည်ဖြင့်၊ သော မနဿိ တာ ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန် သော ၊ အ လာ ဘာ ဒီ နာ စ ၊ လာဘ် မရ ခြင်း အစရှိ သည် ဖြင့် လည်း။ ဒေ မနဿိ တာ ၊ နှလုံး မသာ ခြင်း ရှိကုန် သော ၊ ဇုတိ အာ ယံ ၊ ဤ သည်

ကား။ အကြောင်းအားဖြင့်ကား ဘဝါဘဝသံဝတ္တနီ။ ဘဝါဘဝသံဝတ္တနီ ဟူသည်ကား။ ဘဝသစ်စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊ အဘဝသစ်စည်းစိမ်ချမ်းသာ မရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊ ဝတ်ပြုအပ်သော နှင်ငံ သို့ ဥဂဝတ္တ။ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဟာနိ ယောဟယုတ်သော ပညာရှိသော သူတို့သို့။ အနုဝတ္တန္တိ။ လာတိုင်ငံ့သောအားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တောနရားထိုသူတို့သည်။ ဒုက္ခ။ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ တေစသောစန္ဒိမာဏဝါတိ။ တေစသောစန္ဒိမာဏဝါ ဟူသည်ကား။ မာဏဝါတိစ။ မာဏဝ ဟူ၍လည်း။ လဒ္ဓနာမာ။ ရုဏ်ပ်သော အမည်ရှိကုန်သော။ တေသတ္တာ။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ လာဘာလာဘဒိဝသေနစ။ လာဘအလာဘအစဉ်ကိုသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဟာနိဝသေနစ။ ပညာယုတ်ခြင်း၏အစွမ်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုရောဝေပဋိဝိရောဓံ။ နှစ်သက်ခြင်း အမျက်ထွက် ခြင်းသို့။ အာပန္နာ။ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဝ လောကေ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ။ သောစန္ဒိ။ ဝိုး ရိမ်ရုကုန်၏။ ပရလောကေ။ တမလွန်လောကဌလည်း။ နိရယာဒီ ဒုက္ခံ။ ငရဲစသောဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ပါပုဏန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ ဥန္ဒတာဒီ အာဒီနာဝိ။ ဥန္ဒတ အစရှိသော စကားဖြင့်လည်း။ လောကမ္ဘဝေ သေနှ။ လောကဝံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အတ္ထော နံ။ အနုက်တို့၏။ အဗ္ဘုပ္ပတ္တိမေဝ။ အတ္တိ။ ပတ္တိ ကိုသာလျှင်။ ဒသေတိ။ ပြ၏။ ဝတ္ထု။ ထိုဥန္ဒတာအစရှိသောပါဠိ။ ဥန္ဒတာသုခမ္ဘေနာတိ။ ဥန္ဒတာသုခမ္ဘေန ဟူသည်ကား။ သုခဟေတုနာ သုခပစ္စယေန။ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိအာဒီနာ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့်။ ဥန္ဒတိ ဝတာ ဘောဂမဒေါ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မာန်ယစ်ကုန်သည်။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ ဒုက္ခမ္ဘေနစောနတာတိ။ ဒုက္ခာမ္ဘေနစောနတာ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခဟေတုနာ ဒုက္ခပစ္စယေန။ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘောဂဝိပတ္တိအာဒီနာ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ နိဘိနတံ။ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ဝတာ။ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒါလိဒ္ဒိယာဒီနာ။ ဆင်ရဲသော အဖြစ်စသည်ဖြင့်။ ကာရုညတံ။ သနားဖွယ်ရှိသော အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ။ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒွေယေနာဘိ။ ဒွေးယနဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တေန။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သဲ့ပြီးယော ဥန္ဒတာနုန္ဒတိဒွေယနဝါ။ မာန်တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်း နှစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ ကာင်း၊ လာဘာလာဘာဒိဒွေယနဝါ။ လာဘ်ရခြင်း လာဘ်မရခြင်းအ

စကိုးသောနှစ်ပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုထုဇဉ်နှင့်၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟာသ၊ ဒေါသ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ အနုရောဝေဒိုရောဝေ ဝေသော်၊ လျော်မလျော်သည် ခန့်ဆာ၍ မိမိ၊ အားဖြင့်၊ ဝိဗာဝယ်နှင့်။ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ မိလားယ်နှင့် ညှိုးနွမ်းကုန်၏၊ ကာယ၊ အတယ်ကြောင့်၊ မိလားယ်နှင့်။ ညှိုးနွမ်းကုန်သနည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဒဿိနော၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ ဝေဒနာလေး၊ ထိုလူရိုက်တို့သည်၊ ဗျတ္တသာဝံ၊ တရားသဘောကို၊ ယထာဝေ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသောအားဖြင့်၊ နဇာနန္တိ သူ၊ မသိကုန်ပေရဲ့လာ ဝတ္ထုနှာစ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိန္စ ကိုးလေးသာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိုးလေးသာရှိကုန်သည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိလားယ်နှင့်၊ ညှိုးနွမ်းကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယထာ ဘူတံ အဒဿနာတိ၊ ယထာဘူတံ အဒဿနာဟု၍လည်း၊ ပဒဋ္ဌာန်း ရှိတ်ကုန်၏၊ အဒဿနဟောဘု၊ မမြင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယေ စ ခေ ဘဝေ ကိုယ်ခန္ဓာ ယေ စ ခေ ဘဝေ ကိုယ်ခန္ဓာ ယေ ပန ခေ ရိယား၊ အကြောင်းအရိယာဝုဏ္ဏလ်တို့သည်ကား၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာယစ၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ဒွိလည်းကောင်း၊ သုခ ဝေဒနာယစ၊ သုခ ဝေဒနာ ဒွိလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တ ဝေဒနာယစ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ဒွိလည်းကောင်း၊ တပ္ပဋိဗန္ဓံ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော၊ ဆန္ဒရာဂတို့၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ဆန္ဒရာဂဖြစ်သော၊ သိဒ္ဓိ နိုး ချုပ်တတ်ဖွယ်တတ်သော၊ ကဏ္ဌီ၊ တဏှာကို၊ အဂ္ဂ ဝဋ္ဋ ဓိဂ ဟေန၊ အာရုဟ တော်ရှာ ကို၊ ရှာ ကို ရှာ ကို ရှာ ကို

အား၊ဝေဒနာမိဠာနုံ၊ ဝေဒနာ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ အနုပလေပ၊လိပ်:ကျ
တတ်သောတဏှာ၏မရှိခြင်း:ကို၊ ဒသေတ္ထာ၊ ပြုပြီး၍ဗုဒ္ဓါနိ၊ယခုအခါ၌
လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဝံတရား:တို့ဖြင့်၊ ဝိဘဒိတ္ထာ၊ ဝေဘန်၍အာသ
ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗဏ္ဍကမေ၀၊အလုံ:ရုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊အနု
ပလေပ၊ လိပ်.ကျ်ခြင်း:မရှိခြင်း:ကို၊ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊နဟေ၀ါ
တိအာဒိ၊နဟေ၀ ဣတိ သို့အစရှိသောစကား:ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍ
ထိုနဟေ၀အစရှိသောစကား:၌၊ လာဘာတိ၊လာဘာဟူသည်ကား၊စိ၀ရာ
ဒိနှုံ၊သက်နှုံ:အစရှိကုန်သော၊ပစ္စယာနုံ၊ ပစ္စည်း:တို့ကို၊ဝဠိ လာဘော၊ခြေ:ခြင်း:၌
အလာဘာတိ၊ အလာဘာဟူသည်ကား၊ တောသံယေ၀၊ထိုသက်နှုံ.အစရှိ
သောပစ္စည်း:တို့ကိုသာသျှင်၊ အပ္ပဠိ လာဘော၊ မခြေခြင်း:၌၊အ၀ဂမေ ဂင်း
ခြင်း:၌လည်းကောင်း၊နယသေတိ၊နယသေဟူသည်ကား၊ပရိ၀ါရဟာနိယ
အခြိုအရံ ယုတ်ခြင်း:၌၊ အာကိဉ္စိ ယ ဗ္ဗ၊ ကျော်စောခြင်း မရှိသည်၌လည်း
ကောင်း၊ကိဉ္စိယာတိ၊ကိဉ္စိယာဟူသည်ကား၊ပဏ္ဍိုယသတာယ်၊ပြုန့်နှံ
သောကျော်စေခြင်းရှိသည်အဖြစ်၌၊ နိန္ဒါယ ဗ္ဗ၊နိန္ဒါယံဟူသည်ကား၊သမ္ဘု
ခါ၊မျက်မှောက်၌၊ ဂရဟာယံ၊ ကဲ့ရဲခြင်း:၌၊ပသံသာယ ဗ္ဗ၊ပသံသာယံဟူ
သည်ကား၊ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အား:ဖြင့်၊ ဂုဏာဘိတ္ထ ဝနေ၊ဂုဏ်ကို
ဖြိုးမွမ်:ခြင်း:၌၊ဒုက္ခေတိ၊ဒုက္ခေဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဒုတော၊ဘေး:ဥပါဒ်ဖြင့်နှိပ်
စက်အပ်သည်၌၊သုခေတိ ဣတ္ထောပိ၊ သုခေဟူသော၌ဝုန်း:၌လည်း၊ဇေသေ ဝ
ယော၊ဤနည်း:လျှင်နည်း:ရှိ၏၊ သဗ္ဗဏ္ဍာတိ၊သဗ္ဗဏ္ဍဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသို့
အလုံ:ရုံသော၊ယထာ ဝုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊အဋ္ဌပိ ဝေ၀ိ
ဂ္ဂစ်ပါ:အပြား:ရှိသည်လည်:ဖြစ်သော၊လောကဓမ္မေ၊လောကဝံတရား:၌၀ါ
တနည်း:ကား:သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံ:ရုံသော၊ ရူပါဒိကေ၊ရူပါဒိရုံအစရှိသော၊ဝိသ
ယေ၊အာရုံ၌၊ သဗ္ဗသော၊အချင်း:ခပ်သိမ်:၊ ပဟိနကိလေသတ္တာ၊ပယ်အပ်
ပြီး:သောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒီဃာသ၀ါ၊ရဟန္တာ၀ုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊နုလိဗ္ဘန္တိ၊ မလိပ်:ကျ်ကုန်၊ယထာဟိ၊ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား၊ပေါက္ခရေ၊ ကြာဘက်:ပေါ်၌၊ဥဒဗိန္နု ဝ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့တည်း
ကမလဒလေ၊ကြာဘက်၌ဇလဗိန္နု၊ ရေပေါက်သည်အလျှိယိတ္ထာ၊ပြိုကွဲ
၍ဝိတ္ထိ၊တည်သော်လည်း၊တေန၊ ထိုကြာဘက်နှင့်။ နုလိဗ္ဘတိယထာ၊မ
လိပ်:ကျ်သကဲ့သို့၊ ဇလဗိန္ဒုနာ၀၊ ရေပေါက်နှင့်လည်း၊ ကမလဒလံ၊ကြာ
ဘက်သည်၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊ဝိသံသဋ္ဌမေ၀၊မရောနှောသည်
သာလျှင်တည်း၊ဝေ၀၊၍အတူ၊ဝေ၀ေ၀ိ၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊

လောဘာဒီးကေ၊လောဘ်ရေခြင်းစသည်သည်၊ဥပဓိတေစ၊တည်လတ်သည်ရှိ သော်လည်း။ရူပါဒီအာရေမ္မဏေ၊ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံသည်၊အာပါထဝ တေစ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ဝိသံသဋ္ဌာဝေ၊ မရောနှောသည် သာလျှင်တည်း။တဝေါဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဓိရာပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ တို့သည်၊သဗ္ဗဿ၊အလုံးစုံသော လောဘာဒီသု၊လောဘ်ရေခြင်းအစရှိသည်တို့ ၌၊ဥာဏမုခေန၊ ဥာဏ်ကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ဝိယနိမိတ္တာနံ။ ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။သောဘာဒီနဉ္စ၊စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏လည်း။ဆဘာဝ တော၊မရှိခြင်းကြောင့်။သုဝိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်၏၊လောဘာဒီဟိစ လောဘ်ရေခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊အနုဘိဘဝနိယတော၊မနှိပ်စက် အပ်သောကြောင့်၊သဗ္ဗဿ။ အလုံးစုံသော၊လောကဝံတရား၊ရှစ်ပါး၊ရူပါရုံစ သည်ဘို့၌၊အပရာဇိတာ၊စ၊မရှုံးကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဇုဒါ နိ၊ယဒေ့အာခါ၌၊ လောဘာလောဘာဒီသု၊ လောဘ်ရေခြင်း လောဘ်မရေခြင်းအစရှိ သည်ဘို့၌၊သေယျံ၊ဖြတ်သည်ကို၊နိဒ္ဓါရေတွာ၊ထုတ်ဆောင်၍၊ဒသေယ္ယာ ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒေ့ဒေ့နာဘိအာဒီ။ ဝေ့ဒေ့ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာ ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တည်း။ထိုစကား၌၊ဒေ့ဒေ့စအာလောဘောယောတိ၊ ဝေ့ဒေ့ စအာလောဘောယောဟူသည်ကား။ ဝမ္မံ၊ တရားကို။ ရကွန်ကုသ၊ စောင့် ရှောက်ခြင်းသာသူ၏၊တံနိဒိတ္ထံ၊ ထိုလောဘ်ရေခြင်းအကြောင်းကို။အလောဘော လောဘာဘာဝေ၊ လောဘ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊လောဘဟာနိ။ လောဘ်၏ ယုတ်ခြင်းသည်၊ယောစလောဘော၊အကြင်လောဘ်သည်လည်း၊အဝေ့ဒေ့ကော တရားနှင့်မလျော်၊ အဓမ္မနအာညာယေန၊ တရားနှင့်မလျော်သဖြင့်။ ဇုဒ္ဓ ကုဋ္ဌေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ တောသုဒ္ဓိသု၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော် သော၊ဝမ္မာဝဟော၊ တရားကိုဆောင်သော။အလောဘော၊ လောဘ်မရှိခြင်း သည်၊သေယျော၊ဖြတ်၏၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ လောဘံ၊ လောဘ်ကို၊ပရိဝဇ္ဇန္တိ သေ၊ရှောင်ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလာဝမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား၊တို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ။ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလာ ဝမ္မာ၊ကုသိုလ်တရား၊ဘို့သည်။အာဘိဝဍ္ဎန္တိ၊တိုးပွါးကုန်၏၊ တာဒိသော၊ထို သို့သဘောရှိသော၊ အလောဘော၊လောဘ်မရှိခြင်းသည်၊ ပါသံသတရော၊ အလွန်ခြိုးမှမ်းထိုက်၏၊အဏ္ဍာဝဟော၊အကျိုးစီးပွါးကိုဆောင်၏၊ဟိသစ္စံ၊ ဝှန်၏၊ယံယောလောဘော၊အကြင်လောဘ်ခြင်းသည်၊ အဝေ့ဒေ့ကော၊ တရား နှင့်မလျော်သည်၊စေဟောတိ၊အကဟယ်ရှိ၍ဖြစ်အံ့၊ယော၊အကြင်လောဘ်သည်

အဝမ္ဘေနမ်ားမတရားသဖြင့်ဥပုန္နေား၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုလာတံသည်၊နဝေယျာ
မဖြတ်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။အပုဗ္ဗဒ္ဓိနှင့်
ပညာနည်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယဝေသာစ၊ အားကျမ်အားစောအခြံအာရုံ
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏ်ပညာရှိတို့၏၊ ယသောစ၊ အကျင့်အဝေ
အခြံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အပုဗ္ဗဒ္ဓိနှင့်ဒုပ္ပညာနှင့်၊ ပညာမရှိ
ကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ပုဂ္ဂလသ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယော
ယသော၊ အကြင်အကျင့်အစောအခြံအရိုကို၊လ ဣတိ၊ခေါ်ဆ၏၊ ဝိညာဏ်
ပဏ္ဍိတာနှင့်၊ ပညာရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယောစ
အယသော၊ အကြင်အကျင့်အစောအခြံအရိုမရှိခြင်းကို၊ ယသဟာနှင့်
အကျင့်အစောအခြံအရိုး၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ လ ဣတိ၊ခေါ်ဆ၏၊ဣဒေ
သုဒ္ဓိသု၊ဤနှစ်ပါးတို့ဝယ်။ အယသောဝ၊အကျင့်အစောအခြံအရိုမရှိခြင်း
သည်သာလျှင်။ ဝိညာဏ်ပညာရှိတို့အား၊သေလျှော၊မြဲ၏။ တေဟိ၊ ထို
အလာဘအယသအစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ အသ၊ ထိုပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။အကုသလာမ္မ။ အကု
သိုလ်တရားတို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ကုသလာမ္မော
ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဘိဝဍ္ဎန္တိ။တိုးပွါးကုန်၏၊ ဒေါ၊ဤအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ယသဟာနိ"၊ အကျင့်အစောအခြံအရိုး၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသို့
ဂဏ္ဍေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊
ဘဒ္ဒဇာတိကော၊ ကျက်သိုက်သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံအဂ
ဏံ၊ထိုကျေးဇူးမဲ့ကို၊ပယာယ၊ပယ်၍၊ဂုဏော၊ကျေးဇူးခံ၊ပတိဋ္ဌေယျ၊ တည်
ရာ၏၊နဝေယျာအပုဗ္ဗဒ္ဓိနှင့်၊နဝေယျာအပုဗ္ဗဒ္ဓိနှင့်ဟူသည်ကား။ဒုပ္ပညာ
နှင့်ပညာနည်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယသော
အကျင့်အစောအခြံအရိုးသည်၊သေယျော။ဖြတ်သည်၊ နပေါ၊တိ၊မဖြစ်
အာဘူတဂုဏာတိဟာရ ဝသေနာပိ။ မဟုတ်မမှန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။နံ၊ထိုအကျင့်အစောအခြံအရိုကို၊
ဥပ္ပါဒေယျုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ သော၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သော ကျေးဇူးကို
ဆောင်ခြင်းသည်လည်း။အသ၊ထိုဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်အား။ဆုဝေစေ၊ဤပဋ္ဌာန
လောကဒ္ဒလည်း၊ဝိညူဂရေဟာဒိနာ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲခြင်းအစရှိသည်
ဖြင့်၊သံပရာယေစ၊တမလွန်လောကဒ္ဒလည်း။ဒုဂ္ဂတိယံ၊ဒုဂ္ဂတိသုံ့ခု၊ သုဂတိ
ယဉ္စ၊ သုဂတိသုံ့ခုလည်း။ ဒုက္ခပရိကိလေသာဒိနာ၊ ဆင်းရဲခြင်း ညစ်ညူး
ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုဿာ၀ေဟာ၊အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်၏၊ တေန၊ ထို

ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊လောဘေါသိလောကောသက္ကာရော၊ ဓိန္ဓာလဒ္ဓေါစယောသသောသက္ကာရောကာဝုရိသံဟန္တိ၊ လဘောသိ လောကောသက္ကာရော၊ ဓိန္ဓာလဒ္ဓေါစ၊ယာယသော သက္ကာရောကာဝုရိ သံဟန္တိဟူ၍၊အာပေါ၊ဟောတော်မူ၏၊ဒုမ္မေဓေဟိတိ၊ဒုမ္မေဓေဟိဟူသည် ကား၊နိပ္ပညောဟိ၊ပညာမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ယံစေဗာလပသံသနာတိ ယံစေဗာလပသံသနာဟူသည်ကား၊ဗာလေဟိအဝိဒ္ဒသူဟိ၊ပညာမရှိကုန် သောသူတို့သည်၊ယာနာမပသံသနာ၊အကြင်ပြိုးမွမ်းခြင်းမည်သည်၊ကာမ မယိကန္တိ၊ကာမမယိကံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမမယံ၊ ဝတ္ထုကာမဖြင့် ပြီး၊သော၊ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ဒုက္ခဿ ပရိဝေကိယန္တိ။ဒုက္ခဿပရိဝေကိယံဟူသည်ကား၊ ပရိဝေကတော၊ကာမ ဂုဏ်ကြောင့်ခြင်း၊ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ။ဖြစ်သော၊ ကာယိကကိလမထဝေသေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ ဝိသမာ သနုပတာပါဒိဟောတုကံ။ မညီညွတ်သောနေရာ၏ပူပြင်းခြင်း၊အစဉ်ရှိသော အား၊ကြောင်း၊ကြောင့်။ကာယိကံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ဒုက္ခံ၊ဆင်း၊ရဲသည်၊ နိရာ မိသံ၊အာမိသကင်း၊သော၊ တံပန၊ထိုဆင်ရဲသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယ တာယ။ ဝဋ်ကင်းခြင်း၏အာ၊ကြီး၊သော၊အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်သော၊ကြောင့်။ ဝိညူ နံ၊ပညာရှိတို့သည်။ပါသံသံ၊ပြိုးမွမ်း၊အပ်၏၊ တေန၊ကိုကြောင့်၊ ပရိဝေက ဒုက္ခံ၊သယော်ကား၊ ပရိဝေကဒုက္ခံ၊သယော်ဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟော၊အပ်၏၊ ဇိဝိ ☰ တဗ္ဗအ၊ဝမ္မေနာ၊ကား။ ဇိဝိတဗ္ဗအ၊ဝမ္မေနဟူသည်ကား။ အ၊ဝမ္မေန၊မတ၊ရား၊သ ဖြင့်၊ဇိဝိတ၊ကပ္ပနံ၊အသက်မွေး၊ခြင်း၊ကို၊ပြု၊ခြင်း၊သည်၊ဇိဝိဟ၊ဟော၊တု၊အသက် မွေး၊ခြင်း၊ဟူ၊သော အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်။ အ၊ဝမ္မစရိတံ၊ မတ၊ရား၊ကျင့်ခြင်း၊ သည်။မ၊မ္မေနု၊တ၊ရား၊သ၊ဖြင့်။ မ၊ရိတံ၊နာ၊မ၊သေ၊ခြင်း၊မည်သည်၊ ဣမံ၊နာ၊မ၊ ဤ မည်သော။ပါ၊ပံ။မ၊ကော၊င်း၊မှ၊ကို၊ အ၊ဂ၊ဆော၊ဣန္ဒြိယ်ရှိ၊သော်၊ တံ၊သင် ကို၊မာ၊ရေ၊သာ၊မိ၊ဘိ၊သတ်ခ၊ဟု၍၊ကေ၊နစိ၊တ၊ရံ၊တ၊ယော၊ကော်၊သော်သူ၊သည်၊ ဝ၊ဠော်ား၊ဆို၊သည်ရှိ၊သော်၊ မာ၊ရေ၊ဣ၊ဝိ၊သတ်ရာ၌လည်း၊ တ၊ဠိ၊ထို၊သတ် အပ်၊သော်သူ၊သည်၊ပါ၊ပံ၊မ၊ကော၊င်း၊မှ၊ကို၊အ၊ဂ၊တ္တာ၊မ၊ပြု၊မူ၍၊မ၊ဠံ၊တ၊ရား၊ကို၊ အ၊ဝိ၊ကော်၊ပေ၊ဣ၊သ၊မ၊ဗျ၊ကော်သော်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝ၊မ္မ၊ဟော၊တု၊တ၊ရား၊ဟူ၊သော အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်။မ၊ဠိ၊ကံ၊တ၊ရား၊နှင့်လျော်သော။ မ၊ရ၊ဏံ၊သ၊ခြင်း၊သည်၊ သော၊ယော်၊မြတ်၏၊ဇ္ဈတိ။ဤ၊သို့၊တ၊ား၊ဒိ၊သ၊မ၊ရ၊ဏံ၊ထို၊သို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သော်သ ခြင်း၊သည်၊ ဝ၊မ္ဘ၊တော၊ တ၊ရား၊မ၊ အ၊နု၊ပေ၊ဘ၊ဗ္ဗာ၊ မ၊ကင်း၊သည်၏ အ၊ဖြစ် ကြောင့်။ဝ၊ဠိ၊ကံ၊တ၊ရား၊နှင့်လျော်၏၊ သ၊ဂ္ဂ၊သ၊မ္ဘ၊ပ၊နု၊တော်၊စ။ နတ်ရွာ၊သို့၊ရော်ကပ်

စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနုပနိဿယတောစ၊တဏှာမ
ကွက်ပြောက်ခြင်း၏ အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိညာဏ်၊ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသကာရံ၊ အလွန်ချီးမွမ်းထိုက်၏၊
တဿစ။ထိုကြောင့်လည်း၊ အဂ်ီဝရသား ဖြတ်သောအဂ်ါ၏၊ ဟေတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ခန်း၊ဥစ္စာကို၊စဇေ၊စွန့်ရာ၏။ ဓိရိတံ၊အသက်ကို၊ရက္ခ
မာနော၊စောင့်ရှောက်သောသူသည်။ အဂ်ီ၊အဂ်ါကို၊စဇေ၊စွန့်ရာ၏၊ ဝမ္မံ
တရားကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့သော၊ နရော၊ လူသည်။
အဂ်ီဟု၊ ဖြတ်သောအဂ်ါကိုလည်းကောင်း။ ဝနဟု၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း
ဓိရိတဟု၊အသက်ကိုလည်း၊ကောင်း။ သဇ္ဇံ၊အလုံးရုံကို၊ စဇေ။ စွန့်ရာ၏။
ဣဟ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ယံစေဓီ၊ဝေဒေ၊ဣဒ္ဓိကန္တိ၊ယံစေ
ဓီ၊ဝေ၊အခ္ခိဒ္ဓိကံဟု သည်ကား။ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ အပေတံ၊ကင်း
သော၊ယံဓီရိတံ၊အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ဓီ၊ဝေယျ၊အသက်ရှင်ရာ၏၊
တံ၊ထိုသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ဝိညူဟိ၊ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရေဟိ၊တဏ္ဍာ
စ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အပါယသမ္ဘာဝနတော
စ၊အပါယ်သို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နသေယျော၊
မဖြတ်၊မွှေတိအပ်၊ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဣဒါနိ
ယသုအာခါ၌။ ယထာဝုတ္တ၊ဒိဏာသဝါနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော
ခုဟန်ဟာဝုဂ္ဂုလ်ဘို့အား၊အနုပလေပ်၊ကပ်လေသားလိမ်းကျုံခြင်းမရှိသည်ကို
ကာရဏတော၊အကြောင်းအား၊ဖြင့်၊ဒယော၊ကြောင့်၊ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ကာမ
ကောပပတိနာတိအာဒိဂါထံ၊ကာမကောပပတိနာ၌သို့အစရှိသောဂါထာ
ကို။အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာ၌။ ကာမကောပပတိနာတိ၊ကာ
မကောပပတိနာဟူသည်ကား၊အာရိယမဂ္ဂန်။အာရိယမဂ်ဖြင့်၊သင့်သော
အချင်းခပ်သိမ်းလျှင်၊ပတိနာ၊ပယ်အင်ကုန်သော၊အနုရောဓပဋိဃာတ
သက်ခြင်း၊အမျက်ထွက်ခြင်းတို့သည်၊ သန္တာ၊ဝိတ္ကာ ဘဝါဘဝေတိ။ သန္တာ
ဝိတ္ကာ ဘဝါဘဝေဟူသည်ကား။ ခန္ဓကေ၊ဝေ၊ယ်သည်လည်းဖြစ်သော
မဟန္တေ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ဘဝ၌၊အနဝသေသပတိန
ကိုလေသပရိဠာဟတာယ၊ အကြွင်းမရှိပယ်အပ်သောကိုလေသာတည်း
ဟူသောပူဒေါက်ခြင်းရှိသည်နှင့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ရူပသန္တာ၊ ငြိမ်သက်
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊လောကေတိ၊လောကေဟူသည်ကား။ ခန္ဓာဒိ
လောကေ၊ခန္ဓါအစရှိသောလောကတို့၊အသိတာတိ၊အသိတာဟူသည်ကား
တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိနိဿယဝသေန၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိဟူသည်းဟူသောမှီရာ၏အစွမ်းအား

ဖြင့်။အနိသိဘာ၊မဖြိုကုန်၊နတ္ထိတောသံဝိယာဝိယန္တိ၊နတ္ထိတောသံဝိယာဝိယံ ဟူသည်ကား။တောသံခိဏာသဝါနုံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော၊လောဘာဒိကေစ၊လောဘရဲခြင်းအစရှိသည့်ဒုလည်းကောင်း ရှာပါမိုဝိသယေစ၊ရူပအစရှိသောအာရုံဒုလည်းကောင်း၊ ဝိယံဝါ၊ချစ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အဝိယံဝါ၊မုန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကဿဝ။အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊တံနိမိတ္တာနုံ၊ထိုချစ်ခြင်း၊မုန်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနုံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမ္ဘဝေ၊ အာရုံးခပ်သိမ်း၊သမုဒ္ဓိနုတ္တာ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသည့်ဧကန်ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣဒါနိ။ယခုအခါ ဒု၊ယာယတာဝဝနာယ၊အကြင်ဘာဝနာဖြင့်၊ဝေရုပါ၊ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊တော၊ထိုကိလေသာ၏ပြတ်ခြင်းဟူသည်၊ဇာတာ၊ဖြစ် ကုန်၏၊တံ၊ထိုကိလေသာ၏ပြတ်ခြင်းကို၊ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခု အခါဒု၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ ဝိပါကိကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမဲ့ကို သောနိဗ္ဗာနဝေတ်ဖြင့်။ဒသနာယ၊ဒေသနာ၏၊ကူဒုံ၊အထွဋ်ကိုး၊ကဏ္ဍန်း ယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝယိတ္တာနာတိ၊ဘဝယိတ္တာနဒေ'ထံ၊ဘာဝယိတ္တာနဒေ ရှိသောအာသုံး၊ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ပဗ္ဗ၊ယျာ တိ၊ပဗ္ဗ၊ယျဟူသည်ကား။ ပါဝုဏိတ္တာ၊ရောက်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ စ ကား၊သည်း၊ဘေ၌ဘာ။အောက်၌၊ဝုတ္တာနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣမာ၊ဝေ၊စ ဂါထာ၊ဤ၊ဂါထာတို့သည်လည်း။ ဒဟရံ၊အရုဟတ္တဖိုလ်ကို၊ဗျာကရဏာဝိ၊ကြားခြင်းတို့သည်လည်း၊အာ၊ဟသုံ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ ။ဂေါဒတ္တဇွေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂေါဒတ္တမ၊ထေရ်၏၊ဂါ'ထာအာ၊တွင် သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ရုန္ဒသနိပါတ၊ဝဏ္ဏနာ၊ရုန္ဒသနိပါတ် အာ၊တွင်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၆-သောဠသနိပါတ်-၂၄၆-အညာသိကောဏ္ဍညဇွေရဂါထာ၊

။ သောဠသနိပါတော၊ သောဠသနိပါတ်၌၊ သေဘိယျောတိ အာဒိကာ၊ သေဘိယျော၊ဤသို့အစရှိ၊သောဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊အညာသိကောဏ္ဍညဇွေရသား၊အညာသိကောဏ္ဍ ညမ၊ထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါ'ထာတို့တည်း။ အာယဒ္ဓိ၊ဤ၊အညာသိကောဏ္ဍည ၊ထေရ်သည်လည်း၊ပဒုမုတ္တရသား၊ပဒုမုတ္တရ၏အမည်တော်ရှိသော၊ဘဝ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊

ဟံသာဝတီဖြည့်၌၊ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ အမျိုး၌နိဗ္ဗတ္တိတွေ့ဖြစ်၍။ ဝိညာဏ်ထိုကြားလိမ္မာခြင်းသို့၊ ပညာရောက် သည်ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊သတ္တုမြတ်စွာဘုရား၏သန့်ကော အလံတော်၌ ဝမ်းတရားကို၊သုလဇ္ဇာ၊ နာသည်ရှိသော်၊ ကော်၊ တပါး သော၊တိကျွံ၊ရဟန်းကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဌမ၊ရှေ ဦးစွာ၊ပဋိဝိဒ္ဓဝမ်း၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာလေးပါး၊တရား၏ သည်ဖြစ်၍၊ ခဏတည်ကုန်၊ ဥတ္တုဗျယ်ကုန်၊ ဥတ္တုဗျယ်ကုန်ခြင်း အခြားကို ထိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ထက်၊အဂ္ဂဗျာနေ။မြတ်သောအရာ၌ဌပေန်း၊ထားတော်မူသော်၊သတ္တုရှင်။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊သယဓိ၊ထိသည်လည်း၊ တံ၌ဗာနန္ဒံ၏၊ထို အရာထူးကို၊ပညေန္တော၊တောင့်တလျက်၊ သတသဟဿသဘိက္ခုပရိဝါ ရှုသ။ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိသော၊သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သတ္တာဟံ။ ရုနစ်ရုက်ပတ်လုံး၊မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေ တွေ့ဖြစ်စေ၍၊ ပဏိဓာနံ၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ သတ္တာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊အာသ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ အနန္တရာယတံ။အန္တ ရာယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၏။ဘာဝိနိ'။ဖြစ်လတ္တံ့သော သမ္ပတ္တိ'၊စည်းစိမ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ဗျာဒိတ်စကားကြား၊တော်မူ၏၊ သော၊ထို သူကြွယ်သည်၊ ယာဝဇီဝံ။အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊သတ္တဝိ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည် ရှိသော်၊စေတိယေ၊ စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာပိယမာနေ၊ တည်စေသည်ရှိသော်၊ အနန္တာစေတိယေ၊စေတီမာကွင်း၌၊ရတနာဃရံ၊ရတနာအိမ်ကို၊ ကာရေ သိ'၊ပြုစေပြီ၊စေတိယံ၊ စေတီကို။ပရိဝါရေတွေ့ခြံရံ၍၊ သဟသုရတနဿ ကာနိစ၊ တထောင်သောရတနာပွတ်ရံတို့ကိုလည်း၊ ကာရေသိ'။ ပြုစေပြီ။ ဧဝံ။ဤသို့၊ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ စဝိတ္တွာ၊စုတေ၍၊ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ဝိပဿိသ၊ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝ တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ မဟာကာဠောနာမ။ မဟာကာဠအမည်ရှိသော၊ကုဋုမ्बိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ အဓိဋ္ဌကရိသမဇ္ဇေ။ ရှစ်မင်းပယ်ပမာဏရှိသော၊ ခေတ္တေ၊လယ်၌၊ သာလိ ဂဗ္ဘံ'။သလေးအာဖုံးကို၊ဟာလေတွေ့ဖွဲ့၍။ ဂဟိတသာလိတဏ္ဍုလေဟိ။ယူ အပ်သော သလေးဆန်တို့ဖြင့်၊ အသန္တိန္ဒိဝရပါယာသံ၊ မဏောသေနို.ဂ ဟာကို၊သမ္ပာဒေတွေ့ပြည့်စုံစေ၍၊ တတ္ထ၊ထိုဂဏာ၌၊ မရုသဝိသက္ခရာဒ

ယောများထောပတ်ကင်လဲအစရှိသည်တို့ကိုပက္ခိပိတ္တာ။ထည့်၍ဗုဒ္ဓပြမ
ခဏာ၊ဘုရားအမှု ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာသား၊ရဟန်းသံဃာအား၊ အဒါသိ၊
လှူ၏။သာလိကဿ်ုသလေးဖုံးကို၊ဗာလေတွား၊ခွဲ၍၊ဂဟိတာ၊ဟိတဗ္ဗာနုံ၊ယူ
တိုင်းယူတိုင်းသောအရေပ်သည်၊ဝုနစ၊တဘာနိုလည်း၊ဟူရိတံ၊ပြည့်၏၊ဝုတ
ကကာ၊လေ၊နို့ညှော်ခဲသောကာလ၌၊ဝုထုကဋ္ဌနာမ၊နို့ရည်ခဲဦး၊မည်သည်ကို
အဒါသိ၊လှူ၏၊လာယနေ၊ရိပ်သောအခါ၌၊ လာယနဋ္ဌ၊ရိပ်ဦးကို၊ ဝေဏိက
ရေ၊ကာ၊လေ၊အဝုန်းပြုသောအခါ၌၊ဝေဏဋ္ဌ၊ထုန်းဦးကို၊ ကလာပါဒိကရ
ကော၊ အဆိုင်အစရှိသည်ကိုပြုသောအခါ၌၊ကာလ၊ဋ္ဌ၊အဆိုင်ဦးကို၊ခဋ္ဌ
ကောက်နယ်တလင်းဦးကို၊ ဘဏ္ဍဋ္ဌ၊စပါးပုံဦးကို ဓိနဋ္ဌ၊ ချင်ဦးကို၊ ကော
ဋ္ဌ၊ကျီသွင်းဦးကို၊ ဆူတိဝေ၊ဤသို့၊ ကေသ၊သော၊ တခုသောကောက်၌၊
နဝ၀ါရေ၊ကိုးကြိမ်ပတ်တိုင်တိုင်၊ အဋ္ဌဒါနံနာမ၊ အဦးအလှမည်သည်ကို၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ တဖွိသ၊သံ၊ထိုကောက်သည်လည်း၊အတိရေကတရံ၊
အတိုင်းထက်အလွန်၊ သမ္ပန္နံ၊ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊
ယာ၀ဇီ၀ံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊တ
တော၊ကိုဘ၀မှ၊ရုတော၊ရုတသည်ရှိသော်၊ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ဒေ၀သုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊
လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသ၊ရဏ်၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊အမှာ
ကံ၊ငါတို့၏၊ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝုဒ၊ရ၀ါရမေ၀၊ ဤ ဦးစွာသာ
သျှင်၊ကပိလ၀တ္ထု၊နာ၊ရေသ၊ ကပိလ၀တ်ပြည်၏၊အာရိဒ္ဓ၊ရ၊ အနိုးဦ၊ခေါ်နဲ
၀တ္ထု၊နာမကော၊ ဒေါန၀တ္ထု၊အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလော
ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တာသ၊ ထိုသူအား၊
ကောဏ္ဍညောတိ၊ကောဏ္ဍညဟူသော၊ဝေါဟာ၊တော၊အနွယ်အား၊ဖြင့်၊အာ
ဂတံ၊လာသော၊နာ၊မံ၊အမည်သည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုကောဏ္ဍ
ညသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ တယောဝေ၊ဒေ
ဗေဒင် ဆုံးပုံတို့ကို၊ ဥဋ္ဌဟေ၊တ္ဝာ၊သင်၍၊လက္ခဏမန္တေ၊သုစ၊လက္ခဏာ၊ဗေ
ဒင်တို့၌လည်း၊ပါရံ၊အဆုံးသို့၊အဂမာသိ၊ရောက်၏။သော၊ ထိုကောဏ္ဍည
သည်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရား၊လောင်းသည်၊ တုသိတာပု
ရတော၊တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စုတိတ္ဝာ၊ရတော၍၊ကပိလ၀ုရေ၊ကပိလတော်
ပြည်၌၊သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေ၊သော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏၊ ဂေဟေ၊နန်းတော်
၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။တာသ၊ထိုအား၊လောင်း၊တော်မင်း၊သား၊အား၊ နာမဂ္ဂဟ၊ဏာ
၀သေ၊အမည်မှည့်သောနေ့၌၊အာနိတောသု၊ဆောင်အင်ကုန်သော၊အင်္ဂုတ္တ

ရသတဖြာဟူကောသု။ တရွှေ့ရှစ်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပေါဒေ့ဗုဒ္ဓ နှင့်အကြင်ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ လက္ခဏာပဒိုဋ္ဌာနာတို့၊လက္ခ ဏာပတ်ခြင်း အာကျိုးဌာ၊ မဟာတလ်၊ ဖြတ်သောအပြင်သို့၊ ဥပနီတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဟုတသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်၊သမ္ဗုနဝ ကော၊ အလုံးစုံတို့အောက် ပေါ်သောသူသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ မဟာပုဂ္ဂိ သဿ၊ဘုရားလောင်း၏၊ လက္ခဏာနိမိတ္တတို့၊ လက္ခဏာ၏ပြီးခြင်းကို၊ ဒိသ္သား ဖြင့်၍၊ကော်သေနာ၊စင်စစ်အားဖြင့်၊အယ်၊ ဤမင်းသားသည်၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရား သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နိဋ္ဌံ၊ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တား ပြု၍၊မဟာသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း၏၊အာတိနိက္ခမနံ၊တောထွက်ခြင်းကို၊ ဥဒိက္ခေ့ဿာ၊ကြည့်လျက်သာလျှင်၊ဝိစရတိ၊လှည့်လည်၏။ ဗောဓိသတ္တောဝိ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ခေါ်၊စင်စစ်၊မဟာတာ၊မျှားစွာသော၊ ပရိဝါရေ နှ၊အာရုံအရံဖြင့်၊ဝဆုမနေနော၊ကြီးပွါးသည်ရှိသော်၊အနုက္ကမေနှ၊အစဉ်အား ဖြင့်၊ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တောဟု၊ကြီးပွါးခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဥဿာဟပရိပါဟ၊ဥဿာဟ ၏ရှင်ခြင်းသို့၊ ( ) တောဟု၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကျွန်တော်သော။ နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ် မြောက်သော၊ ဝဿေ၊နှစ်၌၊မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ ဖြတ်သောတောထွက်ခြင်း သို့၊နိက္ခန္တောဟု၊ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်၊အနောမနဒိတီရေ၊ အနောမြစ် ကမ်း၌၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊အနုက္ကမေနှ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥရုဝေလံ၊ဥရုဝေ လသို့တောသို့၊ဂတ္တွာ၊ကြွတော်မူ၍၊ပဓာနံ။ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းကို၊ပဒဟတိ။ အားထုတ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ကောဏ္ဍညမဟာဝေါ၊ ကောဏ္ဍညလုလင် သည်၊မဟာသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း၏၊ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ လက္ခဏာပဒိုဋ္ဌာနာနှ၊လက္ခဏာကို ဖတ်ကုန် သော၊ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ဝုတ္တေဟိ၊သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မမဟာ ဝါနိဟိ၊ဓမ္မလုလင်အစရှိသည်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ'၊တကွ။ အတ္တပဋ္ဌမော၊မိမိလျှင် ငါးယောက်မြောက်သည်၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊အနုက္ကမေ နှ၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ဆဗ္ဗဿနိ၊မြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ တံ၊ထိုဘုရား လောင်းကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ တသ၊ ထိုဘုရား လောင်း၏၊ဩဠာရိကာဟာရပရိဘောဂေန၊ရုံ့ရင်းသောအာဟာရကိုသုံး ဆောင်းခြင်းဖြင့်၊နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ပြီးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အာပဏ္ဍပိတ္တာ၊ ဖဲ၍။ ဣသိပ ဝတနံ၊ဣသိပတနဟောသို့၊အဂမာသိ၊ သွား၏၊အထခေါ်၊ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဩဠာရိကာဟာရပရိဘောဂေန၊ ရုံ့ရင်း

သောအာဟကကိုသုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်၊လန်ခ်ကာယဇလော၊ ရှေးပင်သော ကိုယ်အားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာခဝုဏ္ဏမာယံ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ဗောဓိ ရုက္ခမူလေ၊ဗောဓိပင်၏အခြင်း၌၊အပရာဇိတပလ္လင်းကို၊အပရာဇိတပလ္လင်၌၊ နိသိန္နော၊နေလျက်၊တိဏ္ဍိမာရာနံ၊သုံးပါးကုန်သောမာရ်တို့၏၊မဏ္ဍကံ၊ထိပ် ကို၊မဒ္ဒိဘွား၊နင်းနှိပ်၍၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသော ဘုရား၊သည်၊ဟုတ်ကား၊ဖြစ်၍၊ သတ္တသတ္တာဟံ၊ ချစ်ရက်ချစ်လည်း၊ဗောဓိ မဏ္ဍေ၀ေ၊ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်၊ဝိတိနာမေတ္တာ၊လွန်စေ၍၊ ပဌ၀ဝ္ဂိယာ နံ၊ပဌ၀ဝ္ဂိရဟာန်းတို့၏၊ဥာဏာပရိပါကံ၊ဥာဏ်၏မဲ့ခြင်းကို၊ဥတ္တာ သိ၍၊အော သဋ္ဌိပုဏ္ဏမာယံ၊ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ဇုသိပတနံ၊ဇုသိပတနတောသို့၊ဂတ်သော် ကြွတော်မူ၍၊ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန်၊ ဓမ္မစက္ကပ၀တ္တနသုတ်ကို၊ ဒေသေ သိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ကောဏ္ဍညဗြဟ္မာ၊ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ အဗ္ဗာရသဟိတ်ဗြဟ္မာကောဋိ ဟု၊တဆဲ့ရှစ်ကုဋေ ကုန်သောဗြဟ္မာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ။တကွ၊သောတာပတ္တိဖ လေ၊သောတာပတ္တိဒိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ အသ၊ထိုနောင်ဖ၊ပဏ္ဍသ၊ ဃ ဆုတ်ပဏ္ဍ၏၊ ပဌ၀ိယံ၊ငါးရက် ဗြောက်သောနေ့၌၊ အနုတ္တလဏ္ဍ၊ဏ သုတ္တန်ဒေသနာယ၊ အနုတ္တလဏ္ဍ၊ဏသုတ္တန်ဒေသနာဖြင့်၊အရှေဟတ္ထိ၊အ ဒ၊အရှေဟတ္ထိလက်ကို၊သန္ဓာ၊ကာသိ၊မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊အ ပဒါ၊နေ၊အာပဒါနိ၌၊ ၊

လောကဇေဋ္ဌ၊ လောကဇေ့ဋ္ဌဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိနာယကံ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရှိ သောင်တော် မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ အနုပုတ္တံ၊ ရောက်တော်မူပြီးသော၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပဒုမုတ္တရဖြစ်တော်စွာဘုရားကို၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ အဒ္ဒသံ၊မြင်ပြီ၊ ယာ၀တာ။ အကြင်မျှ လောက်၊ဗောဓိယာ။ ထင်းရှူးဗောဓိ၏၊ မူလေ၊ အနိုး၌၊ သဗ္ဗေယက္ခာ၊ခပ် သိမ်းကုန်သော နှာတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ အညိုအညွှတ် လာကုန်၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ။မြတ်စွာဘုရားကို၊ပရိ၀ါ၊ရ၀ေတွာ၊ခြံရံလျက်၊ အဠလိကတာ၊လက် အုပ်ချီကုန်လျက်၊ ၀န္ဒန္တိ၊ဂါ၀ီးကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သော ဒေ၀ါ၊ထိုနတ်တို့သည်၊တုဠမာနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ဂါကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊သဠုရန္တိ၊သွားလာကုန်၏၊ အန္ဓကာ၀ေ၊တ၊မော နုဒေါ။အမှိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ အသံ၀ဏ္ဏော။ ဤမြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊အနုပုတ္တော၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့အစဉ်ရောက်ပြီ၊ဣတိ၀တ္တော၊ ဤသို့ဆိုပြီ၊သဠုရန္တိ၊သွားလာကုန်၏၊ဟာသပရေတာနံ၊ ရွှင်ခြင်းဖြစ်ကုန်

သော၊တော်၊ထိုနတ်တို့၏၊မဟာနာဒေါ၊ ပဲ့တင်ရိုက်ဟီး၊သည်း၊ဖွားသော အသံသည်၊အဝတ္ထုထ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ကိုံ အဝတ္ထုထ၊အာဝယ်သို့ ဖြစ်လတ်သနည်း၊ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သာသနာတော် ၌၊ကိုလေသော၊ကိုလေသာတို့ကို၊ ချာပယိ၊သောမ၊ ဖုတ်ခြိုက်ကုန်အံ့၊ဆုတို မဟာနာဒေါ၊ ဤသို့ရိုက်ဟီး၊သည်း၊ဖွားသော အသံသည်၊အဝတ္ထုထ၊ဖြစ် လတ်သတည်း၊ဥဒါဟရဏ်၊ဆိုအပ်သော၊ဝါစာသတိုး မြတ်သောစကား၊ဖြစ် သော၊ဒေဝါနုံ၊နတ်တို့၏၊ဂိရုံ၊အသံကို၊အညာယ၊သိ၍။ ဟဗ္ဗော၊ရှင်သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဟဗ္ဗစိတ္တော နှ၊ ရှင်သောစိတ်ဖြင့်။ အာဒိဘိက္ခေ၊ဆုံ့ပ်း၊တော် ဦး၊ကို၊အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြု၊ ၊မမ၊ငါ၏၊သင်္ဃာ၊ ဆွမ်း၊တော်ဦး ကပ်လှူ ခြင်း၊ကို၊အညာယ၊ သိ၍၊လော၊ကေ၊ လောကဒ္ဓိ၊အာနုဘာ၊ဟု၊ တုဘက်မရှိ သော၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဒေဝသံ၊ဃေ၊ နတ်ဒေ၊ပေါင်း၊ဒေ၊လယ်ခွင်၊ နိသိဒိတွာ၊ထိုင်နေ၊တော်မူ၍၊ ဣမာ၊ဂါထာ၊ဤ၊ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသထ၊ ပိန္ဓိ၊တော်မူ၏။အာဘိ၊ဂ္ဂမ္ဘ ၊တောထွက်တော်မူ၍၊သတ္တာ၊ဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ် လုံး၊ပဒေသိတွာ၊ကမ္ဘဋ္ဌာန်း၊စီး၊ဖြန်း၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ဗောဓိ၊ဗောဓိဥာဏ်သို့ အရှာ၊ဂမံ၊ရောက်ပြီ၊ဗြဟ္မစာရိသာ၊ ဗြဟ္မစာရိဖြစ်တော်မူသော၊ မေ၊ငါ ၏၊ယာ၊ပနံ၊မျှလောက်သော၊ ဣဒံ၊ပဋ္ဌမာ၊တို့၊ ဤ၊ဆွမ်း၊ဦး၊ကို၊ အဒါသိ၊ပေး လှူ၏။ ၊ဟိ၊ဗျာ၊ဒိတ်စကား၊ဟော၊ကြား၊အံ့၊တုသိတာ၊ တုသိ၊ဘဝနတ်ပြည် မှ၊ဆုတ၊ဝင်လာ၊ပြည်သို့။အာ၊ဂန္တွာ၊လာ၍၊ယော၊ဒဝုဇ္ဇော၊အကြင်နတ်သား သည်၊မေ ၊ငါ၏အား၊တိက္ခံ၊ဆွမ်း၊ကို၊ဥပနယိ၊ ကပ်လှူ၏။ တံ၊ဒေ၊ဝပုတ္တံ၊ထို ဆွမ်းလှူသော၊နတ်သား၊ကို၊အဟံ၊ ငါသည်၊ကိတ္တယိ၊သောမိ၊ ကြား၊ပေအံ့။ ဘာ၊သတော၊ဆိုသော၊မမ၊ငါ၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊သုဏာထ၊နာ၊ကုန်လော၊ တိုံ သမဏ္ဍေ၊ကပ္ပသဟာ၊သော၊အာ၊ယုကပ်သုံ်း၊သောင်း၊တို့ပတ်လုံး၊ဒေ၊ဝ၊ဇွန်၊ နတ်မင်း၏အ၊ဖြစ်ကို၊ ကရိ၊သတိ၊ပြုလတ္တံ့၊ သ၊ဗ္ဗေ၊ အလုံ်း၊ရုံ၊ကုန်သော၊ဒေ ၊ဝ၊ နတ်တို့ကို၊ အာ၊ဘိ၊ဘောတွား၊ အယု၊ဝ၊ဏ္ဏ စသည် ဆယ်ပါ်း၊သော အ၊ကြောင်း၊တို့ဖြင့် ခွဲ၊ခ၊နင်း၍၊တိ၊ဒံ၊ နတ်ပြည်ကို၊အာ၊ဝ၊သိ၊သတ်၊ အုပ်စိုး လတ္တံ့။ဒေ၊ဝ၊လောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စ၊ပိ၊တွာ၊နှ၊ ရုတေ၍၊ မ၊နု၊သ၊တ္တံ့၊လူ၏ အ၊ဖြစ်သို့၊ဂ၊မ၊သ၊တိ၊ လား၊လတ္တံ့၊ သ၊ဟ၊သ၊ဝ၊ အ၊ကြိ၊ဝ်တ၊ထော၊င်း၊စ၊ဏ ဝ၊တ္ထိ၊စ၊ကြ၊ဝ၊တေ၊မင်း၊သည်၊ တ၊ဏ္ဍ၊ထိ၊လှူ.ပြည်ခ၊ဟု၊တွာ၊ဖြစ်၍၊ ဇ္ဇ၊မင်း အ၊ဖြစ်ကို၊ ကရိ၊သတိ၊ ပြု၊ရ၊လတ္တံ့၊ ကပ္ပ၊သ၊တ၊သ၊ဟ၊သ၊ခ၊ကန်ကုန်ကုန်ကု

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကဒ္ဓါ၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။သော၊ ထိုသူသည်၊ တိဒသာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွား၊ ရုတောဟု၊ မနုဿတို့၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဂမိသတိ၊ လား၊ လတ္တံ့၊ အာဂ၊ ရား၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွား၊ တွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ နေ၊ ရဟန်း၊ ပြု၍၊ ဆဇ္ဇသော၊ နိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိသတိ၊ နေလတ္တံ့၊ ။ ထ၊ တော၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တမ၊ ကေ၀ သော၊ ခုနစ်နှစ်၊ ခြောက်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတ၊ မ ခြောက်စွာဘုရားသည်၊ သစ်ပင်ရတနာ၊ ကို၊ ဂ၊ ထေ သတိ၊ ဟော၊ လတ္တံ့၊ ကောဏ္ဍ ညာ နာ မ နာ မေ နု၊ ကောဏ္ဍ ညဟု သော အ မည် ဖြင့်၊ ပဌမ၊ ဂ္ဂ၊ ဗြိ.စွာ၊ သ ဒ္ဓိ ကာ ဟိ တိ၊ သစ္စာ လေး ပါး တ ရား ကို မျက်မှောက် ပြု လတ္တံ့ ။ နိက္ခ ဇ္ဇ ဝ ဠ ဝ ထိ ဒ္ဓ တ် မင်း သား တော ထွက် သည် ရှိ သော် နုံ၊ ထို သိ ဒ္ဓ တ် မင်း သား သို့ အ ခ နု ပ ဗ္ဗ ဇိ ။ အ ဝ ဇ ဝ ထိ ၊ ရ ဟ နှ ုံ ပြု ပြီ ၊ မ ယာ ၊ ငါ သည် ၊ ပ ဓာ နုံ ၊ ဂ ဟ ဋ္ဌ ာ နုံ ၊ ကို ၊ သ ုဂ တ ံ ၊ ကောင်း စွာ ပြု အပ် ပြီ ။ ကိ လေ သေ ၊ ကိ လေ သာ တို့ ကို ၊ ဗျာ ပ ယ ဏ္ဍ ာ ယ ၊ ဖုတ် ပြိုက် ခြင်း အာ ဟ ျိ ုး ဌ ၊ အ နဂ ါ ရိ ယံ ၊ အိ မ် ရာ မ ယော င် ရ ဟ နှ ုံ း တော င် ၌ ၊ ပ ဗ္ဗ ဇိ ံ ၊ ရ ဟ နှ ုံ း ပြု ပြီ ၊ သ ဒေ ဝ ကေ ၊ နတ် နှင့် တကွ သော ၊ လောကေ ၊ လော ဂ ဒ္ဓ ါ ၊ သ ဗ္ဗ ညူ ၊ ခပ် သိမ်း သော တ ရား တို့ ကို သိ တော် မူ သော ၊ ဗုဒ္ဓေါ ၊ ဘုရား သည် ၊ မေ ၊ ငါ ၏ ၊ မိ ဂ ါ ရ ဥ ယ် ၊ မိ ဂ ဒါ ဝုန် တော သို့ ၊ အ ဘိ ဂ တ် ၊ ဝါ နှ ၊ ကြွ တော် မူ၍ ၊ ဇုတိ နာ ၊ ဤ မွေ စ ကြာ ဒေ သ နာ တော် ဖြင့် ၊ အ မ တ ဘေ ရိ ံ ၊ အ မြိ တ် စည်ကြီး ကို ၊ အာ ဟန် ံ ၊ ခ တ် တီ ၊ ရွ ပ် ဆော် ဟော ၊ တော် မူ ပြီ ၊ ။ သော အ ဟံ ၊ ထို ငါ သည် ၊ ဇု ဒါ နဲ ့ ယ ခု အ ခါ ၌ ၊ အ နု ဇ္ဇ ရံ ၊ ဂ ဟ ဋ္ဌ ာ ဝ ကမ္ဘ ရိ သော ၊ ဃ ဋ ္ ဌ ပ ဒံ ၊ ဗြ ဟ် သ ဂ် သော ၊ အ မ တံ ၊ နိ ဗ္ဗ ာ နံ ဗ ဟု ၊ ပ ဇ္ဇ ေ ၊ ရောက် ပြီ ၊ သ ဗ္ဗ ာ သ ေ ၊ ခ ပ် သိ မ်း ကုန် သော အာ သ ေ ါ တို့ ကို ၊ ပ ရိ ညာ ယ ၊ ဝိ ဝ ိ ုင်း ခြား လျက် သိ၍ ၊ အ နာ သ ေ ါ ၊ အာ သ ေ ါ မ ရှိ ကဲ ့ ၊ ဝိ ဟ ာ ရ ာ မ ိ ၊ နေ ၏ ။ ၊ မ ယံ ံ ငါ သည် ၊ ကိ လေ သာ ကိ ၊ လေ သာ တို့ ကို ၊ ဗျာ ဝ ိ ထာ ဖုတ် ခြင်း အ ပ် ကုန် ပြီ ၊ ပ ၊ ဗုဒ္ဓ သ ၊ မြတ် စွာ ဘုရား ၏ ။ သာ သ နံ ၊ အ ဆုံ း အ မ တော် ကို ၊ ကတံ ၊ ပြု အ ပ် ပြီ ၊ ဇုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဝ ုတ္တံ ့ ၊ ဟော တော် မူ အ ပ် ၏ ။ ။

ဤ အ ထ ၊ ထို နော် မ ၊ နံ ၊ ထို ကော ဏ္ဍ ည မ ထ ေ ရ် ကို ၊ သ ဣ ၊ မြတ် စွာ ဘုရား သည် ၊ အ ပ ရ ဘာ ဂ ေ ၊ နော် အ ဘို့ ၌ ။ ဧ တ ေ ၊ ဝ ေ ၊ ဧ တ ေ ၊ ဝ ေ ၊ ဧ တ ေ ၊ ဝ ေ ၊ ဧ တ ေ ၊ ဝ ေ ။ ဧ ၊ ဝ ေ ၊ ဧ ၊ ဝ ေ ။ ဧ ၊ ဝ ေ ။ ဧ ၊ ဝ ေ ။

ညဉ့်အဝိုင်းအခြားကို သိတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနှုန်းရဟန်းတို့တွင်၊ ယခင်ဘဝ ယောဂီပြုအညာသိကောဏ္ဍညော၊ အကြင်အညာသိ၊ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊အတ္ထိ၊ဂိ၊ဏ၊ဝေ်ဟော၊ဤအညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊အဂ္ဂိ အဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အရာ၌ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊သော၊ထိုအညာသိ၊ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ ဒွိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ အဂ္ဂသာဝက တို့သည်၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ကရိယမာနံ၊ပြု အပ်သော၊ ပရမနိပစ္စာကာရဠု၊ လွန်စွာအရိုအသေပြုခြင်းကိုဌင်း၊ ဂါမ္ဘီ သေနာသနေ၊ရွာနီးကျောင်း၌၊ အာဂိဏ္ဍာဝိဟာရေ၊ ပြည်းသောနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ပရိဟရိတုကာမော၊ ရှောင်လွှဲလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေကာဘိ ရတိယာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရိတုကာမောစ၊ နေလို သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္ဓိကံ၊အဆက်ဆက်ဥပဂတာနံ၊ကပ် လာကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊လူရဟန်းတို့အား၊ပဋိသန္ဓာရကရဏေ၊စ ကားအာဝေ့အစပ်ပြုရခြင်းကို၊ပပဉ္စံ၊ကြားဖြင့်သည်ကို၊မညမါနော၊မှတ်ထင် သည်ဖြင့်၍၊သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊အာရောစေတွေ၊ ကြားလျောက် ၍၊ဆန္ဒန္တိ ဟိ၊ ဆန္ဒနိဆင်းမင်းတို့သည်၊ ဥပဇ္ဈယမာနော၊ လုပ်ကျွေးအပ် သည်ဖြစ်၍ ဆန္ဒန္တဒဟာတိရေ၊ ဆန္ဒနိအိုင်၏ကမ်းနား၌၊ ဒွဲ'ဒသသံဝစ္ဆရာ နိ၊တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိ၊နေတော်မူ၏၊ဝေ်၊ဤသို့၊တတ္ထ၊ ထိုဆန္ဒနိ အိုင်၏အနီး၌၊ ဝသန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ထေရံ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမ ထေရ်ကို၊ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သကျောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်း သည်၊ဥပသက်ပိတွား၊ကပ်၍၊ဝန္ဒိတွာ၊ ဦးခိုး၍ ဦးတော၊ရပ်လျက်၊ ဝေ်၊ဤ သို့၊အာ၊ဟ၊လျောက်၏၊ကိ' အာဟ၊အာဟယ်သို့လျောက်သနည်းဟူမူကား၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊သာဓုအာယုဝေ်စာမိ၊တောင်းပန်းပါ၏၊အယျော၊အရှင် ဘုရား၊သည်၊ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ လျောက်၍၊ ထေရော၊ ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ တသ၊ထိုသိ ကြားမင်းအား၊ စတုသစ္စဂ္ဂဿ၊ သစ္စာလေးပါး တည်းဟူသော တို့ကိုရှိ သော၊တိလက္ခဏာဟတံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့်စပ်သော၊ သုညတပဋိ သံယုတ္တံ။သုညတနှင့်ယှဉ်သော၊နာနာနယဝိစိတ္တံ။အထူးထူးသောနည်းတို့ ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ အမတောဂဓံ။အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်စေတတ် သော၊ဓမ္မံ၊ တရားကောင်းကို၊ဗုဒ္ဓဋ္ဌိလာယ၊ ဘုရား၏တင့်တယ် စမ္မယ်ခြင်း ဖြင့်၊ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊တံ၊ ထိုဟောအပ်သောတရားကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၍၊သကျော၊သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပသာဒံ၊ကြည်ညို

ခြင်းကိုးပဝေဒေနှော၊ ကြားလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ထေရောအရှင် ကောလွှာညွှမထေရ်သည်။ သဗ္ဗသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါဒါယ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ သင်္ခါရတို့တွင်တစုံတခုသောတရားကိုမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂေါ၊အလုံး စုံသောကိလေသာသင်္ခါရတို့၌ တပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂဝ်း သောရာဂရှိထသော၊ဓမ္မောတရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တုမှာကား၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊သန္တိကော၊အထံ၌၊ မဟာရဿံ အထူးထူး အပြားပြား သန်းကြယ်သော နည်းတော်မြိုးခြင်းကို ပြုသဖြင့်များမြတ်သော အရေသာရှိသော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုတ္တာ၊နာရ၍၊ ဧသေသော အတ်၊ထိုဝါ သည်၊ဘိယျော၊အတိုင်းထက်အလွန်။ ပသီဒါမိ၊ကြည်ညိုခြင်း ဟူ၏ ပဌမဝါထံ၊ရှေးဂါတာကို၊အာဟ၊လျှောက်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သေဘိယျောပသီဒါမိသုတ္တာ ဓမ္မံမဟာရသန္တိ၊ ဧသေဘိယျောပသီဒါမိသုတ္တာဓမ္မံမဟာရေသံဟူသည်ကား၊ယဒိဝိ၊ အဂ၊ယ် ၍လည်း၊အာနေကဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သဗ္ဗေ၊ ပြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိ ကော၊အထံ၌၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊တတ္ထ၊ ထိပြတ်စွာဘုရား၌၊ အာဘိပ္ပသန္နော၊ကြည်ညိုခြင်း၏၊ဣဒါနိပန၊ယ ခုအခါ၌ကား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊အရှင် ဘုရားတို့သည်၊ကထိတနာနာနယဝိစိတ္တတာယစ၊ဟောတော်မူအပ်သော အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့် သန်းကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ရင်း၊ အာသေဝနဂ၊တာယစ။ ဒ္ဝိဝဲခြင်းကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊မဟာရသံ၊ ဖြင့်သောအရေသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဧသောဒေဟံ၊ ထိုအာကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ထို့ထက်၊ဘိ ယျော၊အလွန်၊ပသီဒါမိ၊ကြည်ညိုခြင်း၏၊ဝိရာဂေါ၊ရာဂကင်းသော၊ ဓမ္မောတ ရားကို၊ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊အနုပါဒါယသဗ္ဗသော၊တိ၊အနုပါ ဒါယသဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသံကိလေသတော၊ အလုံးစုံသောကိ လေသာမှ သည်းကောင်း၊သဗ္ဗသင်္ခါရတော၊အလုံးစုံသောသင်္ခါရမှလည်း ကောင်း၊ ဝိရဇ္ဇနတော၊တပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာဂနေနနတော၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ၊ကင်း သောရာဂရှိထသော၊ တတော၊ဝေ၊ထိုရာဂကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ရူပါဒိသု၊ ရူပါဒုံအာစရှိသည်တို့၌၌၊ ကိ၊ဖြိ၊ တစုံတခုသော၊ဓမ္မံ၊တ ရားကို၊ အနုပါဒါယအာဂ၊ဟောတွာ၊ မယှာမှု၍၊ ဝိမုတ္တိသာရေ၊သေနု၊ အာရ ဟတ္တဖိုလ်ကိုပြီး၊စေတတ်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ဖြစ်စေအပ်

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗညူသော၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ အနုပါဒါယ၊မစွဲလမ်း
မယှဉ်ရှု၍၊ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအင်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ သင်္ကြာဒေဝရာဇာ၊
သိကြား၊နတ်မင်းသည်၊ ထေရသား၊မထေရ်၏၊ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ထော
မထွာ၊ပြီးမှမ်း၍၊ထေရီ၊မထေရ်ကို၊အာဘိဝါဒေတွာ၊ဒီ၊လွန်ရှိသော၊ဖိုခ်
၍၊သကဒ္ဓါနမော၊ ဖိဖိနေရာတာ၀တိ'သာ သို့လျှင်၊ ၊တော၊သားလေး၊
အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ကေဒိ၀သီ၊တနေ့သ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်.ဖိန္ဓာ
ဝိတကြွေဟိ၊ဖိန္ဓာ၀ိတက်တို့သည်၊အာဘိဘုယျမာနာနံ၊ ခိုပ်စက်အပ်ကုန်
သော၊ကာမဂုဏ်နှင့်၊အချိုကုန်သော၊ ဝတ္ထုဇုနာနံ၊ ဝတ္ထုဗဟိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊စိတ္တာ
စာရံ၊စိတ်၏ကျက်စား၊ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ တပ္ပဒိုပကျွဘုတံ၊ထိုဖိန္ဓာ
ဝိတက်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရား၊ကိုလည်း၊အာသ၊ ထိုမထေရ်
အား၊အနုကြမ်း၊အဝေ့အတိုင်း၊အနုသရိတွာ၊အစဉ်အောက်မေ့၍၊ အတ
ဿနောစ၊ဖိဖိ၏လည်း၊သဗ္ဗညူသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊တတော၊ထိုဖိန္ဓာ၀ိတက်
မှ၊ ဝိနိ၀တ္တိတမာနသတံ၊ ဆုတ်နှစ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာ
ဝဇ္ဇိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊ တ၀ဒတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ ဒိဋ္ဌေတွာ၊ဖြင့်၍၊ ၊လော၊ကော
လောကဒ္ဓ၊ဗဟူနိ၊များကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တာနိ အညိုအရှေ့ ဖိန်းမယောက်ျား
အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ဆန်းကြယ် ကုန်သော၊ ယာနိအာ၌
ကာနိ၊ဤကြင်အာရုံမျိုး၊တို့သည်၊သန္တာ၊ရှိကုန်၏၊အတ္ထိ ပုထုဝိမဏ္ဍလော ဤ
လူတို့မြေအပြင်၌၊တောသုအာရုမ္ဘော သာ၊ ထိုဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့၌
သုဘံ သုဘံဇုတိ၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ရာဂုပသဟိတံ၊ မသင့်သောနှလုံ
သွင်းခြင်းဖြင့်ရာဂနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊သက်ပွံ့ကာမ၀ိတက်ဟူသော၊အကြံ
သည်၊ မထေ၌မည်း၊ လုံးထွေးလျက် တည်ကုန်ယောင်တကား၊ အပ်၊
အာကျွန်ပ်သည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာကဲ့သို့၊နှ၊မ
ဟုတ်၊ယထာ၊အကျွန်ုပ်၏စိတ်အကြံကား၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝါတော
နှ၊နွေလတို့၏ အဆုံး၀ါဆိုလဆန် ဖြစ်သောလေနှင့် တကွသော၊ မေဃော
သည်းထန်စွာ ရွာသောရေစီး၊သည်၊ ဥဟတံ၊ တက်လတ်သော၊ခုံ၊ဖြင့်
အားပါင်းကို၊ဥပသမယေယထာ၊ငြိမ်း၊စေသကဲ့သို့၊ ဝေ၊တထာ၊ထိုအတူ
တာနိ၊ ထိုလောကဒ္ဓ ဆန်းကြယ်ကုန်သော ရူပါဒိုစသည်တို့ကို၊ ယဒ'
အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကြောင့်
အနှစ်မရှိသောအကာအဘိဟုဖြင်၏၊ဆထ၊ထိုသို့ဖြင်သောအခါ၌၊သက်ပွါ
အလုံးရုံသောကာမ ဝိတက်တို့သည်၊ သမန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ၊ဟုတိ၊ဤ
သို့၊နွေ၀ါထာ၊နှစ်ပါးကုန်သော၀ါထာတို့ကို၊အတာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဗဟူနိလောကေဝိစိတ္တြာနိတို့၊ ဗဟူနိလောကေ ဝိစိတ္တြာနိဟူသည်ကား၊ရူပါဒိဝေသေန၊ရူပါဒိကို အစဉ်ရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘဏ္ဍာပိ။ ထိုရူပါဒိကို အစဉ်ရှိသည်ဟု၌လည်း၊နိသပိတာဒိဝေသေန၊အညို အရှေ့အစဉ်ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇုတ္ထိဝုရိသာဒိဝ သေန၊မိန်းမယောက်ျား၊အစဉ်ရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊ လောကေ၊လောကာ၌။ စိတ္တာဝိစိတ္တြာနိ၊ဆန်း ကြယ်ကုန်သော၊ အာရုမ္ဘဏာဇာတာနိ။အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော ၊အသို့ပုထုဝိ မဏ္ဍလေတိ၊အသို့ပုထုဝိမဏ္ဍလေဟူသည်ကား၊ပစ္စက္ခဘူတံ၊မျက်မှောက် ၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မနုဿာလောကံ၊လူ့ပြည်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို ၏။မထေန္တိ မညေသက်ပွန်၊ မထေန္တိ မညေသက်ပွံ့ဟူသည်ကား၊ တစ်ဦး ထိုအကြောင်းကြောင့်ကား ပုရိသဝါယမသတိတံ၊ ယောက်ျား၏လုံ့လ နှင့်တကွဖြစ်သော အရဏီသတိတံ၊ ပွတ်ခံနှင့်တကွသော၊အဂ္ဂိ'ဝိယ၊မီး ကဲ့သို့။ ဒုယောနိသော မနသိကာရာဘိသင်္ခာရေန၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓိဋ္ဌာသက်ပွါနိ။ ရှားသော အကြောင်းအစည်းတို့ရှိသည်၊မထေန္တိ မညော၊လုံးထွေးလျက်တည်ရောင်တကား၊ မထေန္တာနိဟိယ၊ လုံးထွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဟိ၌နို့၊ တည်ကုန်၏။ကိ'ဒိသံ၊ အာဘယ်သို့သောဟု၏သော၊ သုဘံ၊တင့်တယ်သော။ ရာဂူပသံဟိတံ၊ရာဂ နှင့်စပ်လျှဉ်သော ၊ဒေါမရိတက္ကံ၊ကာမဝိတက်သည်၊ ဇုတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အကြောင်းအကျိုး၊အရိယသာဝကော၊အရိယသာဝကသည်။ လောကေ၊စိတ္တြာနိ၊လော ကဝယ်ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊တာနိ၊ထိုကာမဝိတက်တို့ကို၊သမုဒယတောစ၊ ပြစ်ခြင်း၏အားဖြင့်လည်းကောင်း၊အသာဒတောစ၊သာယာသောအားဖြင့်

လည်းကောင်း၊ အာဒီနဝတောစ၊ အပြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဿရ
ဏတောစ၊ ထွက်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်ဝှန်
တိုင်း၊ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ပဿတိ ဖြင်၏၊ အထ၊ထိုသို့ ဖြင်သောအခါ၌
ဥဟာတံ၊တက်သော၊ရေ၊ဖြူကို၊မေလေနု၊ရိုလမ်းသည်၊ ဥပဿမယေယထာ
ဖြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ ပညာယ၊ပညာကြောင့်၊သင္ဘေဝိ၊ အလုံးရုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိန္ဓာသက်ပ၊ မှားသောအကြံ အစည် တို့သည်၊
သမန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊သမ္ဘာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိသည်၊ဥပဒ္ဒဝေယ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ဝိန္ဓာသက်ပ၊ မှားသောအကြံအစည်တို့သည်၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာ
ကို၊နဟိလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ဖြင်၏၊တံ၊ ထိုပညာဖြင့် ဖြင်သည်ကို၊
ဒဿနေန၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။သင္ဘေ၊အလုံးရုံကုန်သော၊သင်္ခါရာ၊ကံ
စိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါး၌တို့သည်ပြု
ဖြင်အပ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့
ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပဿတိ၊ဖြင်၏၊ အထ၊
ထိုသို့ဖြင်သောအခါ၌၊ဒုက္ခေ၊သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ့၏၊ဌ
သဌသော။ဤသံသရာဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ဝိသုद्धိယာ၊ကိလေသာတို့မှ
စင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊မဂ္ဂေါအဓိ၊မုပါယော၊ရေခြင်း၏အကြောင်းတည်း။
သင္ဘေ၊အလုံးရုံကုန်သော၊သင်္ခါရေ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
ကုန်၏၊(ပ)။ သင္ဘေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ပညတ်နှင့်တကွကုန်သော
သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနုတ္တာ၊ အတ္တဟုဆိုအပ်သော အနှစ်မရှိကုန်၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ပဿတိ၊
ဖြင်၏၊အထ၊ထိုသို့ဖြင်သောအခါ၌၊ဒုက္ခေ၊သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ငြီးငွေ့၏၊သေသော၊ ဤသံသရာဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုद्धိယာ၊ကိ
လေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိ၊မုပါယော၊ ရေခြင်း၏
အကြောင်းတည်း။ ။ဣတိ၊ဤသို့၊တိသော၊ဂါထာ၊ သုံးပါးကုန်သောဂါ
ထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊

ဤ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊သင္ဘေသင်္ခါရာတိ၊သင္ဘေသင်္ခါရဟူသည်ကား၊
ဆဋ္ဌာ၊ရမ္မဏာသက်ဟာ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်
သော၊သင္ဘေ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ဟောဘုမ္မကာ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ပဋ္ဌာနာ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့သည်၊ အနိစ္စာဒိ မဟုတ်အနှဲ့ဝန့်တော၊
အမြဲမရှိခြင်း အစရှိသော အစအလယ်အဆုံးရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊

အနိစ္စန္တိကတော၊ မမြဲခြင်းသျှင် အဆုံးရှိသောကြောင့်၊ တာဝကာလိက ဟု၊ အခိုက်အတန့်အားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာဝတ္ထုဟူသမျှတို့၌ ဘိဏ္ဍနဟု၊ ပျက်စီးတတ်သောကြောင့်၊ နနိစ္စာ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပိပဿနာပညာယ၊ ပိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အသနိပ္ပိန္နတိဒုက္ခေတိ၊ အထနိပ္ပိန္နတိဒုက္ခဟု သည်ကား၊ အထဇ္ဇမတ္တိ ဝန္ဒုဒုက္ခ၊ ဤဝန္ဒိဘင်းရဲ၌၊ နိပ္ပိန္နတိ၊ ငြိုးငွေ့၏၊ နိပ္ပိန္နဿ၊ ငြိုးငွေ့သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခပရိဇာနနာ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒုက္ခကိုရိုင်းခြားမြင်သိခြင်း အစရှိသောအစိအရင် ဖြင့်၊ သစ္စာနှိုး၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်းမြင်သိ၏၊ သေမဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ ကိ၊ သေမဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ ဟု သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီး သော၊ သေ ဝိပဿနာ ဝိဒိ၊ ဤဝိပဿနာအစိအရင်သည်၊ ဥာဏဒဿနဝိ သုဒ္ဓိယာ၊ ဥာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ အဓိဂမုပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ သပ္ပဋိဘယတောစ၊ ကောဟိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒယဝယသံပဋိပီဠနတောစ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသည့်နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ ပဋိက္ခေပတောစ၊ အတ္တကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ မည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဟိ သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာ တိ၊ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာ ဟု သည်ကား။ သဗ္ဗေ ပိ၊ အလုံးရုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဘူမကဓမ္မာ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏၊ ဓမ္မဝေဒနာ ဤအရာ၌ကား။ တေဘူမကဓမ္မာ ဝ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ ဟု၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်ဖုန်း၏၊ တေ၊ ထိုတေဘူမကတရားတို့ကို၊ အာသဝေ တောစ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုဝသဝတ္တနတောစ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတောစ၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တပဋိက္ခေပတောစ၊ အတ္တကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တာ တိ၊ အနတ္တဟု၍၊ ဝိပဿိတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုရိမသဒ္ဒိသမေဝ၊ ရှေ့နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝေဒ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာ ဒိ ၊ ဝိပဿနာအစိအရင်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ တေနဝိဓိနာ၊ ထိုဝိပဿနာ အစိအရင်ဖြင့်၊ ကတာ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ် ကို၊ အညံ ဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿေန္တော၊ ပြသိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇနိဂ္ဂမော၊ မြို့ကြီးသောသုံ့လရှိသော၊ ပဟိနစာတိမရဏော၊ ပယ်အပ်ပြီး

သောပဒိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာတို့သည် သိအာဝ်ကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ဘုရားရှင်တို့၏ ဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်၍သိသော၊ ကောဏ္ဍညောအညာတကောဏ္ဍညအမည်ရှိ သော၊ယောထေရော၊အကြင်မထေရ်သည်၊ဗြဟ္မစရိယသာ၊မင်္ဂလာတည်းဟူ သောမြတ်သောသတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကေဝလီအနုဝသောသံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊သြဃပါသော၊ ကာမောဃစသော သြဃသုံးပါးရောဂတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဋ္ဌောဝိ လော၊မြဲမြဲစွာသောစေတောဝိလစသောငြောင့်တံသင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပဒါလယောခွဲနိုင်ခဲ၏၊တတောဝေ၊ထိုသို့ခွဲနိုင်ခဲ့သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိလဗ္ဗ၊ ဗုဒ္ဓေကခ်ိတိစသောငါးပါးသော စေတောဝိလကို လည်းကောင်း။ ပါသဗ္ဗ၊ရောဂတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုလည်းကောင်း။ ဆေတ္ဝာ၊ဒေ၊ရှိ ယမင်္ဂတည်းဟူသောခေါ်သန့်လျက်ဖြင့်ဖြတ်၍။ ဒုဇ္ဇိဒံ၊ခွဲနိုင်ခဲသော၊သေ လံ၊မသိခြင်းမောဟတည်းဟူသော ကျောက်ကောင်ကို၊ဆေတ္ဝာနု၊ဝဋ်ရှု စိန်တည်းဟူသော **အာ**ရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဖြတ်ပြီး၍။ တိဏ္ဏော၊ လေးပါး သောသြဃတို့ကိုလွန်၍၊ပါရံဂတောဝ၊နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းဘက် သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊မာရေဗန္ဓနာ၊ကိလေသာတည်းဟူသောမာရ်အနွယ်၌ မ၊ဣတ္ထာ၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊သောထေရော၊ ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ ဗျာယိ၊အာရမ္မဏာ၊ဝိနိစ္ဆာနုဗျာနိ်လက္ခဏာ၊ဝိနိစ္ဆာနုဗျာနိ်နှစ်ပါးဖြင့်ဝင်စားပြီး၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထာဒွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊**အာ**ဟ ပိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါတိ၊ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ **အ**နုဗုဒ္ဓေါ။**အ**တ္ထလိုက်၍သိသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ဗုဒ္ဓါတာနိ၊သိအာဝ်ကုန်သော၊သစ္စာနိ၊သစ္စာ၊လေးပါးတို့ကို၊ တောသံ၊ ထိုဘုရားတို့၏၊ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာတော်ကို အစဉ် လျှောက်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါတိ၊သိတတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း၊ထိရေတိ၊မြဲမြဲခိုင်ခံ့ကုန်သော၊အသေက္ခေတိ၊အသေက္ခဖြစ် ကုန်သော၊သိလသာရာဒိတိ၊သိလစသည်းဟူသော**အ**နှစ်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရော၊ ထေရမည်၏၊ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍညော ဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တ ကိတ္တနံ၊ **အ**နွယ်ကိုကြားခြင်းတည်း၊ တိဗ္ဗနိဂ္ဂဟောတိ၊ တိဗ္ဗနိဂ္ဂဟောဟူ သည်ကား၊ဒဋ္ဌဝိရိယောဝိ၊ပရက္ကြေမော၊ မြဲမြဲသောလုံ့လရှိသော၊ ဇာတိ ဟရုဏာနံ။ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့ကို၊ပဟီနကာ၊ဏာတ္တာ၊ပယ်အပ်ပြီး

သောအကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဟီနဇာတိမရကောပယ်အပ်ပြီးသောပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိထသော၊ဗြဟ္မစရိယသကေဝလိတိ ဗြဟ္မစရိယသကေဝလိဟူသည်ကား၊မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသာ၊ မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ်သောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊အနုဝေသသံ၊အကြွင်းမဲ့ဝါ၊တနည်းကား၊အနုဝေသသကောအကြွင်းမရှိသောဆားဖြင့်။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသား၊ မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ်သောသိတင်းသုံးခြင်းကို၊ပရိဟရကော၊ ဖြည့်လေ့ရှိသည်။အထဝါ။တနည်းကား၊ကိလေသေဟိ၊ကိလေသာတို့နှင့်၊အသမ္ဘိဿိကာယား မရောနှောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ဖလဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ကေဝလိနာ

ပေ။ကေဝလိမည်၏၊ ဣမသ္မိံ ၊ဤသို့၌၊ တံ၊ထိုကိလေသာတို့နှင့်မရောသော မဂ်ဖိုလ်သည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကေဝလီ၊ကေဝလီမည်၏၊ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ဘဒ္ဒန္တ၊ဘုယဒို့၊ထိုမဂ်ဖိုလ်နှစ်ပါးရုံသည်လည်း၊မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသား၊မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ်သောသိတင်းသုံးခြင်း၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဗြဟ္မစရိယသကေဝလိတိ၊ဗြဟ္မစရိယသကေဝလိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဩဝါဒပါသောတိ၊ ဩဝါဒပါသောဟူသည်ကား၊ ကာမောဟော၊ ကာမောဟလည်းကောင်း၊ ဘဝေါ၊လော။ ဘဝေါ၊လ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌောဟော၊ ဒိဋ္ဌောဟလည်းကောင်း၊အဝိဇ္ဇောဟော၊အဝိဇ္ဇောဟလည်းကောင်း၊ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ဝုတ္တာ၊ ဟောဘော်ရှင်အပ်ကုန်သော၊စတ္တာရောဩဝါဒာ၊ လေးပါးကုန်သောဩဝါဒတို့သည်၊မာနုသော၊စိတ်၏၊ အန္ဓကာလိကဿစရော၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားသော၊ ယွာယံယောအာသံပါသော၊ အကြင်ကိုယ်သာ တည်းဟူသော ကျေးကွင်းသည်၊စရုတိ၊ကျက်စား၏၊ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဟောအပ်သော၊ ရာဂပါသောစ၊ ရာဂတည်းဟူသော ကျေးကွင်းသည် ထည်းကောင်း၊ဒဋ္ဌောဝိလောတိ၊ဒဋ္ဌောဝိလောဟူသည်ကား၊ဇုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဟုရား၌။ဘဝ်တိ။ယုံမှားခြင်း၏၊ဝေမ္ဘ၊တရားတော်၌၊ကခ်တိ၊ယုံမှားခြင်း၏၊သံဃေ။သံဃာတော်၌၊ကခ်တိ၊ယုံမှားခြင်း၏၊ သိက္ခာယ၊သိက္ခာသုံးပါး၌၊ ကခ်တိ၊ ယုံမှားခြင်း၏၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အာဃာတစိတ္တော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောစိတ်ရှိသည်၊ ခိလဇာတော၊ကြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်သည်၊ ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သော၊ပဠိပေါ၊ ငါးပါးအကြားရှိသော၊

စေတောဝိလောစ၊ စိတ်၏ကြောင့်တံသင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရူဇေနှေ ဟိ၊မျှားစွာသောလူတို့သည်၊ပဒါလေတုံ၊ခွဲခြင်းငှါ။အသက္ကုဏေယျာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုပ္ပဒါလယော၊ခွဲနိုင်ခဲ၏။တတောဝေ၊ထို သို့ခွဲနိုင်ခဲသောကြောင့် သာလျှင်၊ ပဗ္ဗတသဒိသတာယ။ တောင်နှင့်တူ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဗ္ဗတောတိစ၊ ပဗ္ဗတဟူ၍လည်း။ သင်္ခ၊ရေတွက် ခြင်းသို့၊ဂဏေ၊ရောက်၏၊ ဒုက္ခေအညာဏာနိ အာဒိနာဝါ၊ ဒုက္ခေအညာ ဏံ၏သို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊နယေနနည်းဖြင့်၊ဝုတ္တော၊ဟောအပ် သော၊အညာဏပဗ္ဗတောဒေါစ၊မသိခြင်းအကြားကိုလည်းကောင်း၊ဆိုတိ၊ဤသို့ ဟောတံသတ်။ဤအလုံးရုံသည်၊ ဆေတ္တာဝိလဗ္ဘပါသဗ္ဗာတိ။ ဆေတ္တာဝိလဗ္ဘပါ သဗ္ဗဟူသည်ကား။စတုဒ္ဒိဝေသု၊လေးပါးအကြား၌ရှိကုန်သော။ ဗောဓသုတံ ကိလေသဓမ္မေသု၊ ဤသံကိလေသ တရားတို့၌၊ ယော၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ် သည်၊ဝိလဗ္ဘ၊စေတောဝိလကိုလည်းကောင်း၊ပါသဗ္ဗ၊ရာဂတည်းဟူသော ကျေးကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂညာဏာသိနာ၊ အာရိယမဂ်ညာဏ် တည်းဟူသောသန်လျက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ သေလံဆေတ္တာနုဒ္ဓိ ဒန္တိ၊ သေလံဆေတ္တာနု ဒုဋ္ဌိဒံဟူသည်ကား။ အညေနပိ၊ တပါးသောသူ သည်လည်း၊ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျံ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊အ ညာဏသေလံ။ မောဟတည်းဟူသောကျောက်တောင်ကို၊ဝဇိရူပမညာ ဏေန၊ဝဇိရဝိနိဗ္ဗေဓိကပညာ၏သော အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍၊ စတ္တာရောပိ ဩဃေ၊ လေးပါးကုန်သော ဩဃတို့ကိုလည်း။ တရိတ္ဝာ၊ ကူး၍၊တောသံ၊ထိုဩဃတို့၏၊ ပရတီရေ၊ ထိုမှာတက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာနနှင့်၊ဋ္ဌိတတ္တာ၊တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိဏ္ဏော၊လေးပါးသော ဩ ဃတို့ကိုလွန်၍၊ပါရဂုဏ်တော၊ နိဗ္ဗာနနှင့်တည်းသော ဂုဏ်းတာဘက်သို့ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာနလက္ခဏေန၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏာ ဗျာနှင့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏေန၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန လက္ခဏာဗျာနှင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဆုတိ၊ဤသို့။ ဒုဝိဓေနပိ၊နှစ်ပါးအကြားဖြင့် လည်း၊ဗျာယာ၊ဝင်စားပြီ၊ မုဏ္ဍောသောမာရဝဗန္ဓနာတိ၊ မုဏ္ဍောသောမာရ ဗန္ဓနာ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်သည်၊သဗ္ဗသ္မာပိ။အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ကိလေသမာရ ဗန္ဓနာ၊ကိလေသာမာရ်တည်းဟူသော အနှောင်အနှဲမှ၊ မုဏ္ဍော၊လွတ် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပုမုဏ္ဍော၊ အထူးသဖြင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသဝယုဏ္ဍော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အဇ္ဇာနုမေဝ။ဓိဓိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊သန္ဓာ

ယခုရည်၍ ထေရောမထေရ်သည်း၀ဒတိ၊ဆိုရ၏။ အထူးထိုနောင်မှ ကေဒိ ဝတီ၊တနေ့သဘ္ဘ၊ထေရောမထေရ်သည်၊အတ္ထနောဗိမိ၏၊သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတ္ထနေတပည့်ဖြစ်သော။ ကေံ၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အကလ္ယာဏ မိတ္တသံသဂ္ဂေန။ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့် ပေါင်း ဘော်ခြင်းကြောင့်။ ကုသိတံ၊ပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ ဟီနဝီရိယံ၊ယုတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓတံ၊တက်သော၊ဥန္ဒဋ္ဌံ၊မာနရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရန္တံ၊ နေသည်ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊ဖြင်၍၊ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုရဟန်းရှိရာအရပ် သို့၊ဂတ္တွာ၊ကြွသွား၊တော်မူ၍၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ဧဝံ၊ ဤသို့၊မာဂရိ၊မပြုလင့်၊ အကလ္ယာဏမိတ္တော။ မကောင်းသောအဆွေခင် ပွန်းတို့ကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ကလ္ယာဏမိတ္တော၊ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း တို့ကို၊သေဝန္တော၊မှီဝဲလျက်၊ သမဏမဏ္ဍေ၊ရဟန်းတရားကို၊ဘရောဟိ၊ပြု လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဩ၀ဒိ၊ ဆုံးမ၏၊သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထေရော၊ ကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊၀စနံ၊စကား၊ကို၊နာဒိယိ၊မနာယူ၊ထေရော၊အညာသိ ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊အနာဒိယနေနုနောမထော၀် ခြင်းဖြင့်၊ဓမ္မသံ၀ေ၀ပဋ္ဌော။ ဓမ္မသံ၀ေ၀သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂလာဓိ ဋ္ဌာနာယ၊ပုဂ္ဂလပဋိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော၊ ကထာယ၊ စကား၊ဖြင့်၊ဣဏ္ဍာ၀ဒို့ ဣတိ ဗျား၊သော အာကျင့်ကို၊ ဂရုဟာ၊ကြော်၊ ကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာ၀ဒို့ ဣတိ ကောင်း၊သောအာကျင့်ကိုလည်း၊ကောင်း။ ဝိ၀ကာ၀ါသဠ။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ပယ်သော်၊ ဖြိုးမမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ဥဒ္ဓ ကော၊ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သောမတည်ကြည်ယုံလွင့်သော၊စပ်လော၊သက်နှိုးကို တန်းဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ပါ၀ေ၊ယုတ်မာကုန်သော၊မိတ္တေ။အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ဒဟာ၀မ္မ၊ အရှင်ပြု ၍၊အကရောတော်၊ရဟန်းတရား၊ကို၊မပြု၊ကျင့်သည်ရှိသော၊မဟောဃတ္တိ် ကြီး၊ဖွားသောသမုဒ္ဒရာဌ၊ဥဒိယား၊ လှိုင်းတံပိုး၊ဖြင့်၊ ပဒုံကုဋ္ဌကော၊လွှမ်းမိုး ဘိစိ၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊သံသိဒတိယ၊ထား၊ထိုသမုဒ္ဒရာဌ်နစ်သက်ဖွယ်ကောင်း သော၊ထိုအ၀ဘာ။ သံသာရမဟောဃတ္တိ်၊ သံသရာတည်းဟူသောကြီး၊ဖွား သောရေအဟဉ္ဇ၊ဥဒိယား၊ အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတည်း ဟူသောတံပိုး၊ဖြင့်၊ပဒုံကုဋ္ဌကော၊လွှမ်းမိုးဘိစိ၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊သံသိဒတိ ဝိပ၊သနာအစွမ်း၊အား၊ဖြင့် ပညာဟူသော ဦး၊ခေါင်း၊ကို၊၍ခြင်း၊ဌာမရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုကြီးယလေးပါး၌သာနစ်၏၊ ။အနုဒ္ဓတော၊ တည်ကြည်သောမ ယုံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ အ၀ပလော၊သက်နှိုးတန်းဆာဆင်ခြင်စသည်

ဖြင့်မလျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိုပကောဝိမိအကျိုးစီးပွါးသူတပါးအကျိုးစီးပွါးခို လိမ္မာသော။ သံဝတိန္ဒြေယော၊ မနုလျှင်ခြောက် ခုမြောက်ဖြစ်သောဇွန်ခြေတို့ကိုစောင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွင်းရှိသော။ မေဓာဝိ၊ တရားသြဇာဟူသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အထွေးရှိ၏၊ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲပြီးသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ခုက္ခသေ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုနိုင်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ။အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား။ ကာလပဇ္ဇက် သင်္ကာသော၊ အသားတို့၏ ပွါးခြင်းမှ ကင်းသဖြင့်ကြီးသော မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်အစုရှိသော၊ ကြာင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသား၊ အရေအစိတ်ရှိ၏၊ အနုပါနဒို၊ ထမင်းအားမျှော်ခို၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ ကိသော၊ ကြီးသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ ဝမနိသန္ထတော။ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောဂျားဟုဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ အဒီနမာနသော၊ ပျင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်သော ကြောင့်မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိ၏၊ သင်္ဂါမသိုသော၊ စစ်ဦးခို၊ နာဂေါ။ ဆင်ပြောင်သည်။ အဓိဝါသေတွာ၊ သနဲ့လျှက်ခရင်းစသည်တို့ဖြင့် ဝုတ်ခတ်ခြင်းကိုသည်းခံ၍၊ ဝိဝံသေတိ ဗျာ၀၊ သူတပါးစစ်သည်တို့ကို ဗျက်ဆီးသကဲ့သို့ ဝေ၀ံတာထာ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ရဟန်းသည်၊ ပြိုဟာ၀ဝနော။ ကြီးစွာသောတောခို တည်သော၊ အရည့ဿိ ၊ ဝေ၀ေကျောင်းခို၊ ခုံသေဟိစေ၊ မှက်တို့ဖြင့်ရင်း၊ မကသေဟိစေ၊ ခြင်တို့ဖြင့်ရင်း၊ ဗုဇ္ဈော၊ ဝေ့ဆွေအပ်သောကိုက်ခြင်းကို၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တတြ၊ ထိုမှက်ခြင်စသည်တို့ဖြင့်ကိုက်ခဲခြင်းစသောအတွေ့ခို၊ အဓိ၀ါသယေ၊ သည်းခံရာ၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒေယျ၊ မနှစ်သက်၊ ပေ၊ မယော၊ ငါသည်၊ သတ္တော၊ အလုံးစုံသောသတ္တ၀ါတို့ကို၊ ပရိစိဏ္ဏော၊ မေတ္တာကိုပွါးစေခြင်းအလေ့အလာပြုအပ်ပြီ၊ ပေ၊ ယ ဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏၊ တောင်မှ အနဂါရယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတောင်ခို၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ မယာ၊ ငါသည်။ သော အတ္ထော။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ အား၊ ဣဒါနိ၊ သည်ဒီဝိဟာရိနာ၊ ဤဆိုနိုင်ခက်သောတပည့်ဖြင့်၊ ကိं ၊ အဘာယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာ ဂါထာ။ ဤဂါထာတို့သို့၊ အဘာသိ၊

ရှတ်ဆိုး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာတို့၌၊ ဥဒ္ဓတောတိ၊ ဥဒ္ဓတောဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စ ယုဇ္ဇာ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော၊ အသမာဟိတောဟု၊ မတည်ကြည်သော၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ မျိုလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ စပလောတိ၊ စပလောဟူသည် ကား၊ ပတ္တစိဝရမဏ္ဍနာဒိနာ၊ သင်္ဃာဋိသင်္ကန်းကို တန်းဆာဆင်ခြင်းအစရှိ သော၊ စပလျှေနဲ့ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဝကတောဟု၊ ပြည့်စုံသော၊ လောလပ ကတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသဘောရှိသော၊ မိဇ္ဇော အာဝမ္ဘပါပကေတိ၊ မိဇ္ဇော အာဝမ္ဘပါပကေဟူသည်ကား၊ အကလ္ယာဏမိဇ္ဇော၊ မကောင်းသောအဆွေ ခင်ပွန်းဟူ၏ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သမဏဗမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကရောန္တော မကျင့်သည်ရှိသော်၊ သံသိဒတိ မဟာဒုက္ခံ ဥဒ္ဓိယာပဋိကုဋ္ဌိတောတိ၊ သံသိဒတိ မဟာဒုက္ခံ ဥဒ္ဓိယာပဋိကုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒေ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ပကဘိဝုရိသော၊ ဗြာဟတ္တေ၊ သောယောက်ျားသည်၊ သ မုဒ္ဒဝိစိတိ၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့်၊ သြဿုဒ္ဓေ၊ လွမ်းမိုးဘိစီးအပ်သည် ဖြစ်၍၊ သိသံ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ မြှောက်ပိတုံ၊ ချိုခြင်းငှါ။ အလဘာမ္ဟာ၊ မရသည် ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၌သာလျှင်၊ သံသိဒတိ ယထာ၊ နစ်သကဲ့သို့၊ ဧवံ ယထာ။ ထို့အတူ။ သံသာရေ မဟာဒုက္ခံ။ သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောရေ၌ အယဉ္စိ၊ ပရိဿ္ဘမ္ဘာ၊ လည်ချက်၊ ကောဇပါယာသဉ္ဇိ ယာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ဟူသောတံပိုးဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိ တောသြဿုဒ္ဓေ၊ လွမ်းမိုး ဘိစီးအပ်သည်ဖြင့်၍။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိ ပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညာသိသံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချိုခြင်းငှါ၊ အလဘာမ္ဟာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသြဿု ဓေသာလျှင်၊ သံသိဒတိ၊ နစ်၏။ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား။ နိပုဏောဝ၊ သိမ်မွေ့သော၊ အတ္တတ္ထပရတ္ထေ၊ မိမိအကျိုးသူဘပါ၊ အကျိုးခို၊ ကုသလော၊ လိမ္ဗာသော၊ သံဝုတိ ဇုန္ဒြိယောတိ၊ သံဝုတိ ဇုန္ဒြိယောဟူသည်ကား။ မနဆ္ဆ ဠာ နံ၊ မနလျှင်ခြောက်ခုခြောက်ကုန်သော၊ ဇုန္ဒြိယာနံ၊ ဇုန္ဒြေတို့ကို၊ သံဝရေ ဏ၊ စောင့်စည်းသဖြင့်၊ ဝိဟိတိ ဇုန္ဒြိယောဝ၊ ဝိတ်ဆို့အပ်သော ဇုန္ဒြေရှိသော၊ က လျာဏမိဇ္ဇောတိ။ ကလျာဏမိဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ကလျာဏောတိ။ ကောင်းကုန်သော၊ မိဇ္ဇောတိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံ သော၊ မေဓာဝိတိ၊ မေဓာဝိဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ တရားသြဘော ဟူသောပညာနှင့်၊ သဓေါဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ နှင့် ကရောသိယာတိ၊ ဒုက္ခဿနှင့်ကရောသိယာ ဟူသည်ကား၊ သောတာဒိ သော၊ ထိုသို့သောဟု ဟိ၊ သောသူသည်၊ သကာလဿ ဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်

သော၊ဝန္ဒနုက္ကသ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊အနုကရေး၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊တဝေ ယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကာလပဗ္ဗက်သက်သောတိအာဒိ၊ကာလပဗ္ဗက်သက်သော ဤသို့အစရှိသောစကားသည် ဝိဝေကာဘိရတိကိုကြွေး၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဌာနမှ လျော်ခြင်းကိုကြားခြင်းတည်း၊ နာဘိနန္ဒာမိတိအာဒိပန်။ နာဘိနန္ဒာမိဤသို့ အစရှိသောစကား သည်ကား၊ ကတကိစ္စဘာ၀ဒဿနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းတည်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဒုလဘ်ရသည်၊ဟေဌာ၊ အောက်၌၊ဝုတ္တဿမေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သားလျှင်တည်း။ အ၀သာနေပန်၊ အဆုံး၌ကား၊ကိုမေသဒ္ဓိ၀ိဟာရိနာတိ၊ ကိုမေသဒ္ဓိ၀ိဟာ ရိနာဟူသောစကားကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သဒ္ဓိ၀ိဟာရိကံ၊အတူနေတပည့် ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒေ၀ိသေန၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ရှုဖွယ်ရှေ့နှင့်၊ဆိုနှိုင်းခက်သော၊အနာဒရေန၊နှားမထောင်သော သဒ္ဓိ၀ိဟာရိနာ၊အတူနေတပည့်ဖြင့်၊မေ၊ငါအား၊ကိုပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကေ၀လံ ဟာရောယေ၀၊ တယောက် အထည်းတည်းနေ ခြင်းကိုသာလျှင်၊ မယ္ဟံ၊ငါသည်၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဧ၀ံပန၊ဤသို့ကား၊ဝတ္ထု၊ ပိန့်တော်မူ ၍၊ဆဒ္ဒန္တနဒီတီရေ၀၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဆဒ္ဒန်အိုင်၌၊ဒ္ဝါဒသ၀ဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတ္ထာ၊ နေတော်မူ၍၊ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်းဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သည် ရှိသော်၊သတ္ထာရံ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္ထာ၊ကပ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို၊အနုဇာနာပေတ္ထာ၊ ခွင့်လွှတ်စေ၍၊တတ္ထေ၀၊ ထိုဆဒ္ဒန် အိုင်သို့သာလျှင်၊ ဂတ္ဝါ၊ သွား၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ။ အညာသိကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဂါထာ၀ဏ္ဏနာ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ် ၏ဂါထာအာဘွင့်သည်၊နိဒ္ဒိဿာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၆-သောဠသနိပါတ်-၂၄၇-ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ၊

မနုဿဘူတန္တိ အာဒိကာ၊ မနုဿဘူတံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ သည်၊အာယသ္မတောဥဒါယိတ္ထေရော အသက်တော်ရှိသော၊ဥဒါယိတ္ထေရ၏ ဥဒါယိမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊အယမ္ပိ ဤဥဒါယိမထေရ်သည် သည်း၊ပုရိမဇာတေ သုဂေါ၊ဘုရားတို့၌၊ကာတာဝိကာရော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆု တောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ကယ္ယတ္ထဘာ၀ေ၊ထိုထိုဘ၀၌၊ဝိ၀ဋ္ဋ၊ပန်းသယံ

ဝန့်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုတ်ကုသိုလ်ကောင်း မှုကို၊ ဥပစိန်ဝတ္ထာ၊ ဆည်းပူး၍။ ဒေဝမနုဿသားနှတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊ သံသရာ၏ကွန်ရှာ၊ ကျွင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတို့ ဗုဒ္ဓပြုပါ၏။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထင်ရှား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိလဝတ္ထုတို့၊ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏာကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွား ဖြစ်၍၊ ဥဒါယိတိုလဋ္ဌနာမော၊ ဥဒါယိဟု ရုအာဝ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယ်ပွဲတွေ့ သောအရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တုဗြိတ်စွာဘုရား၏ဥာတိသမာဂမေ ဆွေတော်မျိုးတော်အစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ ပဒုံလဋ္ဌသဒ္ဓေါ။ ရုအာ၀်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဒ္ဓဇိတ္ဘွား ရုပဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယာ၊ ဝိပဿနာ၏ဂဟမ်း၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ ချေ၍ဗြဠိုးခုံ၊ ဣမေ၊ ဤဥဒါယိတို့သည်။ တယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ဥဒါယိဇ္ဇေရော၊ ဥဒါယိမ ထေရ်လည်းကောင်း၊ အမစ္စပုတ္တော၊ အမတ်သားဖြစ်သော၊ ဝုဠ္ဠေ၊ ရှေးဦး၊ အာ ဂတော၊ လာသော၊ ကာဠုဒါယီ၊ ကာဠုဒါယိ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ ပုတ္တော၊ ဝုဏ္ဏားသားဖြစ်သော၊ အယမဟာဥဒါယီ၊ ဤမဟာဥဒါယိလည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော။ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ယွာယံ၊ အကြင်ဥဒါ ယိသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်း၊ သတ္ထာရာ၊ ဗြိတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာ လကၽာရုပဒ္ဓိမတ္ထိတံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်းဆင်ဆင်အပ်သော သောတာ၊ ရုကံ၊ ဆင်ဖြူတော်ကို၊ မဟာ၀ေနေန၊ လူမျှားအားပေါင်းသည်းပလံ သိယမာနံ၊ ပြိုးမွမ်းအပ်သည်ကို၊ အဠုပုတ္တိ၊ အဠုပုတ္တိကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ နာ ဂေါ၊ ဆင်သည်းမမ၊ ငါဘုရား၏၊ သုတ္တေ၊ သုတ္တန်ကို၊ ဒေသိတော၊ ဟော ရာ၌၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အာဆုံး၌၊ အတ္ထနော၊ မိမိ ၏၊ ဥာဏဗလာနုရူပံ၊ ဥာဏ်တော်အားလျော်စွာ၊ သတ္တုဗြိတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏော။ ဝုဏ်း၌၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိတိယာ၊ ပီတိ ဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ ဟိတမာနာ သော၊ တို့ကိုတွန်းအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာယံ မဟာ၀ေနော၊ ဤလူအားပေါင်းသည်၊ တိရ္ဆာနဂတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ် သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ကို၊ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဗုဒ္ဓမဟာနာဂံ၊ ဘုရားတည်းဟူ သော ဗြိတ်သောဆင်ကို၊ နပသံသတိ၊ မချီးမွမ်း၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓမဟာဂဇ္ဇဟတ္ထိနော၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဗြိတ်သော ဂဇ္ဇဆင်၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်း၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပါဂတေ၊ ထင်ရှား၊ သည်တို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊

ဘုရား၏ဤသို့ကြံ၍၊ သတ္တိုရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေဇော်၊ ပြီးမွမ်းလို သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿာဘုတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္ထဒန္ဓံ၊ ဆုံးမနေပါပြီး သောယဉ်ကျေးသော ကိုယ်ရှိတော်မူထသော၊ သမာဟိတံ၊ဈာန်ဂေါဇရိလ် သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မမပထေ၊ လေးပါး သောဗြဟ္မဝိဟာရဇရိုးဖြူ၊ ဣရယမာနံ၊ ညွှတ်ကိုင်းလျက်ရှိတော်မူထသော၊ စိတ္တသ၊ စိတ်၏ဝိပဿနာ၊ ဥပသမေ၊ ငြိမ်းချမ်းရာအာရုဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဖြူ၊ ရတံ၊ ဝင်စား၍အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအာယတနအစရှိကုန်သောတရားတို့၏၊ ပါရေဂုံ၊ အာဘိညာဉ်တို့ ၏အာဇုံးပရိညာတို့၏အာဇုံး အစရှိကုန်သော ရောက်ပါးသော အာဇုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီး ထသော၊ ယံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ မနုဿာပိ၊လူတို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝါပိ။နတ်တို့သည်လည်း။နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ဣတိ ဧवံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေမယာ။ငါသည်။ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကင်းမူပြီးသော အကြောင်းအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊သုတံ၊ သဏ္ဌာဒေဝမနုဿာနံအစရှိ သည်ကို ဆိုသော ဂုဏ်ကိုးပါးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော ☰အရှင်မြတ်တို့၏ အထံမှကြားအပ်ပြီ၊ ။သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံ။အလုံး စုံဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို လေးပါးသော မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီးသော ကြောင့်ဝါသနာနှင့်တကွ လွန်မြောက်ပြီးထသော၊ ဝနာနိဗ္ဗနမာဂတံ၊ကိ လေသာဟူသောတောမှကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊နိက္ခမ္မ၊ထွက်ပြီး၍၊ရတံ၊ရဟန်း၏အဖြစ် ဈာန်ဝိပဿနာအစရှိသည်၌ မွေ့လျော်ပြီးထသော၊သေလာ၊ကျောက်ဟူ သောအဖြစ်မှ၊ဗဟျံ၊ကင်းလွတ်သော၊ကဠုနံဝ ကဠုနံမှာ၀၊ ရှေးကဲ့သို့သော၊ တံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကုန်၏၊ဝေ၊စင်စစ်၊အစ္ဆရိယံ၊ရှုမြင်၊ ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်း ဥာဏ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်ဖြင့် လူသုံးပါးကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်းရှိ တော်မူထသော၊ သောနာဂေါ၊ ထိုတဖန်ဘဝသို့ သွားခြင်းမရှိပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ရောစတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်တင့်တယ်တော် မူ၏၊ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း သည်၊အညေ၊မိမိမှတပါးကုန်သော၊သိလုစ္စယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို၊ အတိရောစတိ၀၊မြြိုသောအားဖြင့် ဆေးနံ့သာစသော အနှစ်ရှိသော

ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်စွာ တင့်တယ် သကဲ့သို့။ အတိရောစတိ၊ ကြက်သရေ အပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏၊သောဘဂဝါ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊သမ္ဗေသိုနှာဂနှာမဟုန်၊နှာဂမည်သော ဆင်သေကွေအသေကွေပရွေက ဗုဒ္ဓါဟူသော အလုံးစုံသောနှာဂအမည်ရှိကုန်သောသူတို့ထက်၊အနုတ္တရော အတုမရှိ၊သား၊ သစ္စနှာမော၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့် နှာဂမည်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ နှာဂံ၊ နှာဂမည်သော အဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ကိုယ်ယိသဿမိ၊ကြားပေအုံ့၊ယဿဝါ၊အကြင်ကြောင့် အာဂုံ၊မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တရားကို၊ နကရောတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပြု၊ တဿဝါ၊ထိုကြောင့်၊သော၊ထိုသူသည်၊ နှာဂေါ၊နှာဂမည်၏၊ သောစ္စံ၊သိ လသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဟိံ သာစ၊ ကရုဏာသည်လည်းကောင်း၊ဇာ တိ၊ဤသို့၊တေဒုဝေ၊ထိုနှစ်ပါးတို့သည်၊ နှာဂသော၊ ရဟန္တာ၏၊ ပါဒါ၊သွား တော်သောခြေမည်ကုန်၏၊ ၊သဘိစ၊ သတိသည် လည်းကောင်း၊ သမ္ဘ ဝညဉ္ဇ၊ပညာသည်လည်းကောင်း၊ဇာတိ၊ဤသို့၊တေဒုဝေ၊ထိုနှစ်ပါးတို့သည် နှာဂသော၊ရဟန္တာ၏၊အာပရေ၊ ဆိုအပ်သည်ဖြတ်ပါးကုန်သော၊ စရဏာ၊ သွား၊တော်သော ခြေမည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါဟာ၊ယော၊ အပြစ်မရှိသော တရား တို့ကိုယူတတ်သောသဒ္ဓါတည်းဟူသောဝက်ရှိထသော၊သောတဒန္တော၊ ဖြူစင်သော အစွယ်ရှိသော၊ ဥပေက္ခာစ၊ ဝေဒနာဥာဏ် အပြား၊ရှိသော ဥပေက္ခာသည်လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂေါ၊ မဟာနှာဂသော၊ ဖြတ်သော ရဟန္တာ၏၊သောတဒန္တာ၊ ဖြူစင်သောအစွယ်မည်၏၊ သတိ၊သတိသည်၊ ဂိဝါ၊နှာဂ၏လည်မည်၏၊ ဝိမံသာစ၊ ဝိစာရသည် မဝိစာရသည်ကိုစုံစမ်း တတ်သော၊စိန္တာ၊ ကုသိုလ်ဝမ္မစသည်ကို ကြံတတ်သော၊ ပညာ၊ပညာ သည်၊သိရော၊ဦး၊ခေါင်းမည်၏၊သမ္ပာဝါသော၊ အညီအညွတ်နေခြင်းသည်၊ ဝမ္မကုန်ဆို၊သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောတရား၀မ်းမည်၏၊ဝိ၀ေကော၊ ဥပဓိဝိ၀ေကသည်၊ တာသ၊ ထိုဘုရား၏ရှေ့ရှိသော ဆင်ဖြတ်၏၊ ဝါလဓိ၊ အမြီးမည်၏၊ သောဗုဒ္ဓနှာဂေါ၊ထိုဘုရားဟူသော ဆင်မင်းသည်၊ဗျာယိ၊ အာရုဗ္ဓကာပနိဗ္ဗာနုဗျာန် လက္ခဏာပနိဗ္ဗာနုဗျာန်ဖြင့် ဝင်စား၍ နေလေ့ရှိ၏၊ အသသာသဒ္ဓေတာ၊ ဖြတ်သော သက်သာရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဌာနေ လျော်တော်မူ၏၊ အဋ္ဌင်္ဂိ၊ အဋ္ဌင်္ဂဟူဆိုအပ်သောဖလသမာပတ်၌၊ သု သမာဟိတောဘိက္ခု၊ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိ၏၊နှာဂေါ၊ဘုရားဖြစ်သော ဆင်မင်းသည်၊ဂန္ဓံဂန္ဓေ၊ကြွသည်ရှိသော်၊ သမာဟိတောဝါသနှာ နှင့်တကွဥဒ္ဓစ္စကိုပယ်ပြီးသောကြောင့် ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့် အမြ

တည်ကြည်သလျှင်ကတည်း၊နာဂေါ၊ဘုရားဖြစ်သောဆင်သည်၊ငွေတော၊ ရုပ်သည်ရှိသော်၊သမာဟိတော၊ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်တော်မူ၏၊ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော ဆင်မင်းသည်၊ သင်္ဘ သယင်္ကြာ၊ကျိန်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဟိတော၊ကောင်းစွာတည် ကြည်တော်မူ၏ နာဂေါ၊ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊ နိသိန္နောဝိ၊ထိုင် တော်မူသော်သည်း၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်တော်မူ၏၊ နာဂေါ၊ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်၊သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံးစုံသောခွာရုံအလုံး စုံသောခွါရွှေ့၊ သံဝုတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ဝိတ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ သောသဗ္ဗာ၊ဤအလုံးစုံသည်ပင်လျှင်၊ နာဂသာ၊ ဘုရားဖြစ် သောဆင်မြတ်၏၊သမ္ဗဒါ၊ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ နာဂေါ၊ရဟန္တာသည်၊အာနု ဝဇ္ဇာနိ၊သမ္ပာအာဇီ၏လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့် အပြစ်မရှိသော ဆွမ်းခဲဘွယ်တော်ဧဉ်တို့ကို၊ဘုဥ္စတိ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ သာဝဇ္ဇာနိ၊ကဲ့ရဲ့ အပ်သောအပြစ်ရှိသောတော်ဧဉ်ခဲဘွယ်တို့ကို၊နဘုဥ္စတိ၊မဘုဉ်းပေးမသုံး ဆောင်၊ဘုဥ္စန္တိ သ၊ဘုန်းပေးသောရဟန္တာအား၊ဩသံ၊စားအပ်သောခဲ ဘွယ်တော်ဧဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈာဒနံ၊ သက်နှိုးအာဝတ်ကိုလည်း ကောင်း၊လဒ္ဓါ၊ရ၍၊သန္ဓိ'၊သိုမှီခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံ၊ပရိဝဇ္ဇယဉ္စာ၊ကြဉ် လျက်၊ဘုဥ္စတိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏၊ အဇ္ဈာ၊အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊ထူလံ၊ရုံ့ ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ဗဟုနံ၊ဝန့်ဆင်းရဲ၌သတ္တဝါ တို့ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော၊သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်ကို၊ ဆေတ္တာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အကြွမ်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ယေနယေနဒိသာဘာ၊ဝေနေ၀၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိဘိုင်းသောအရပ်မျက်နှာအတွက်သို့သာ လျှင်၊ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဂစ္ဆန္တော၊ကြွတော်မူသော်လည်း၊ အနု ပေဇ္ဇာ၀၊ ခဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ကြွတော်မူ၏၊ ယထာဝိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ဥဒကေ၊ရေ၌၊ဇာတံ၊ရောက်သော၊ပုဏ္ဏရိ ကံ၊ကြာပုဏ္ဏရိက်သည်၊ ပဝဍ္ဎတိ၊ပွါးမှုကား၊ပွါး၏၊ ဝဍ္ဎန္တော၊ပိ၊ပွါးသော် လည်း၊သုစိဂန္ဓ'၊ကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊မနောရမ္မံ'နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော၊ ပုဗ္ဗပတ္တံ'အပွင့်အရွက်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိ ယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ တထေ၀၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညူဘုရားသည်၊ လောကေ၊ မနုဿလောကဌ၊ ဗာဟေ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိဟရန္တော၊ လောကဌဖြစ်၍ နေတော်မူသော် လည်း၊လောကေန၊လူနှင့်၊နောပလိမ္ပတိ၊တဏ္ဍာမာနဟူသောလိမ်းကျံခြင်း

ဖြင့်လိမ်းကျံတော်မမူ။ ယထာ၊အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇလဓိ၊ရေ
ဌဖြစ်သော၊ဇနမံ၊ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြာရွက်သည်၊ တောယေန၊ရေဖြင့်၊နော
ပလိမ္ပတိယထာ၊မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ပဇ္ဇလိတော၊တောက်ပသော၊ မဟာ
အဂ္ဂိန၊မီးကျီးသည်၊အနာဟာရော။လောင်စာမရှိသည်ရှိသော်၊ဥပသမ္ဘတိ
ငြိမ်း၏၊အင်္ဂါရေသု၊မီးကျီးစုတို့သည်၊ဥပဟာနေ့သု၊ငြိမ်းကုန်သည်ရှိသော်
နိဗ္ဗုတောတိ၊ငြိမ်းပြီးသောမီးဟူ၍၊ပရိစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အတ္ထသာ၊မြတ်စွာ
ဘုရားဂုဏ်ဟူဆိုအပ်သော်ဥပမေယျအနက်ကို၊ယာဝိညာဝနိ၊ အကြင်သိ
စေခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အယံဝိညာဝနိ၊ဤသို့သိစေခြင်းသည်၊ ဝိညူတိ၊
သစ္စာ၊လေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမေ၊နာဂူ
ပမာဟူ၍၊ ဒေသိတောပကာသိတော၊ပြအပ်၏၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊
နာဂေန၊ဂေဟန္တာနာဂဖြစ်သောငါသည်၊ ဒေသိတံ၊ ပေါ်အပ်သော၊နာဂံ၊
မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော၊ဂန္ဓဆင်မင်းကို၊ မဟာနာဂါ၊ ဂေဟန္တာမြတ်
တို့သည်၊ ဝိညိဿန္တိ၊မိမိ၏ဂုဏ်အထူးဖွဲ့တည်၍သိကုန်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊အညောသံ၊ တပါးကုန်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အယံဥပ
မာ၊ဤဥပမာကို၊နောဘာသိတာ၊ငါတို့သည်မဆိုအပ်၊ ယောနာဂေါ၊အကြင်
ဘုရား၊တည်းဟူသော နာဂသည်၊ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂ၊လည်း၊ရှိ
တော်မူ၏၊ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသလည်း၊ရှိ၊တော်မူ၏၊ ဝိတမော
ဟော၊ကင်းသောမောဟလည်း၊ရှိတော်မူ၏၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော
အာသဝေါလည်း၊ရှိတော်မူ၏၊သောနာဂေါ၊ထိုဂေဟန္တာသည်၊သဓိရိုး၊ခန္ဓာ
ငါးပါးဟူဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟံဝိဇဟန္တော၊စွန့်လျက်၊အနာ
သဝေါ၊ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗိသတိ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ဟိန့်တော်
မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ မနုဿဘူတန္တိ၊ မနုဿဘူဝံဟူသည်ကား၊
မနုဿသာ၊ လူ.ပြည်တို့၌၊ ဘူတံနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
မနုဿတ္တဘावံ၊လူ၏အတ္တဘောသို့၊ ပတ္တံ၊ရောက်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထုစ
ကား၊သည်ခုနှစ်၏၊သတ္တဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အာသဝက္ခယညာဏာဒိဂ
မေန၊အာသဝက္ခယညာဏ်ကိုရသဖြင့်၊သဗ္ဗဂတိဝိမုတ္တောဝိ၊အလုံး၊စုံသော
ဂတိမှလွတ်သော်သည်။ စရိမတ္တဘावေ၊ အဆုံး၊ဖြစ်သောအတ္တဘောခန္ဓာ
ဂဟိတ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ယူအပ်သော ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်း အား၊ဖြင့်
မနုဿောတ္ထေ၊ မနုဿာဟူ၍သာ၊ကျေး၊ ဝေါဟာရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊

ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အာဠွေ၊အနက်တည်း။ဂုဏ၀သေနပန၊ဂုဏ်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်ကား။ ဒေ၀ါနံ၊နတ်တို့ထက်၊အတိဒေ၀ေ၊ လွန်သောနတ်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အတိဗြဟ္မာ၊လွန်သော်ဗြဟ္မာ၊ သမ္ဘူဒ္ဓေ၊သမ္ဘူဒ္ဓံ ဟူသည်ကား။ သယမေ၀၊ကိုယ်တိုင်တော်သာ၍ သော်၊ ဗုဒ္ဓိ၀ဇ္ဇိ၊ ဗိုဓိ၀ဇ္ဇိ၊ ဗုဒ္ဓ၀ဇ္ဇိ၊ ဗုဒ္ဓ၀ဇ္ဇိ ဟူ၏။ ဗုဒ္ဓ၀ဇ္ဇိ ဟူ၏ ကား။ ဗုဒ္ဓ၀ဇ္ဇ

ကုန်သောတရားတို့၏၊ အတိညာဝပါရဂူ၊ အတိညာဉ်တို့၏ အဆုံးလည်း ကောင်း၊ပရိညာပါရဂူ၊ ပရိညာတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း။ ပဟာနပါရဂူ၊ ပဟာနတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာပါရဂူ၊ ဘာဝနာတို့၏ အဆုံး လည်းကောင်း၊သစ္ဆိကိရိယပါရဂူ၊သစ္ဆိကိရိယတို့၏အဆုံးလည်းကောင်း သမာပတ္တိပါရဂူ၊သမာပတ်တို့၏အဆုံးလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆဝ၊ ဖြောက်ပါ၊အပြားခြား၊ ပါရဂူ၊အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသောသူ ပရမဂ္ဂဏ် သဂတသမ္ဘတို့၊ အလွန်ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော စည်းစိမ်-ဘုံ၊ခတ္တိယပဏ္ဍိတာဒုဃသ၊ မင်းပညာရှိအစရှိကုန်သော သူတို့ သည်။နမန္ဒိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဝမ္ဘနဲ့ဝမ္ဘပဒိုပတ္တိယာ၊ တရားတရားအားလျော် သောအကျင့်ဖြင့်။ ပူဇေန္တာ၊ပူဇော်ကြကုန်လျက်၊ ကာယေနစ။ ကိုယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ဝါစာယစ၊နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။မနသာစ၊စိတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊တန္ဒိန္ဒာ၊ထိုဘုရားခ၌လွတ်ကုန်သည်၊တပ္ပေါဏာ၊ ထိုဘုရားခ၌ကိုင်း ကုန်သည်၊တပ္ပန္တာရောဟ၊ထိုဘုရားခ၌ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဒေ ဝါပိတံ နမဿန္တိ၊ ဒေဝါပိတံနမဿန္တိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊သက် သက်၊မနုဿာ ဝေ။ လူတို့သည်သာလျှင်၊ နမဟုတ်။ အလဒေါ။ စင်စစ် သော်ကား အာပရိမာဏာသု၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတု သုလောကဓာတ်တို့၌၊ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊နမဿန္တိ။ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိမေ အာရုဟာ တောသုတ အာရုဟ တောသုတံ ဟူသည်ကား၊အာရုကဿာဒိဟိ။ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ကာရုဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်၊အာရုဟာ တော၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဘဂဝတောစ၊မြတ်စွာ ဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊နှုတ်လူတို့၏၊ သဒ္ဓာ၊ ဆရာဖြစ် တော်မူ၏၊ဣတိ အာဒိကံ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝဒန္တာနံ၊ဆိုတော်မူ ကုန်သော၊ဓမ္မသေနာပတိ အာဒိနဉ္စ၊တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိ ပုတ္တရာအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊သန္တိကေ၊ အထံ၌။ဇေတဝနေ၊ဤသို့၊သု တံ၊ကြားလိုက်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဒသေသိ၊ပြ၏၊သဗ္ဗသံယောဇနာတိတန္တိ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံ ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ဒသဝိ ဓံ၊ယောဇနာနိ၊ဆယ်ပါး၊ကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ကိုလည်း။ ယထာရုဟ၊ ထိုကဲ့သို့သည်အားလျော်စွာ၊စတ္ဘိတမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့ ဖြင့်၊သဟ ဝါသနာယ။ ဝါသနာနှင့်တကွ၊အာဟိတ္ကန်၊ လွန်ကြောက်ပြီးတ သော၊ဝနာနိ ဗ္ဗာနမဟ ဟန္တိ၊ဝနာနိ ဗ္ဗာနမဟ ဝတံ ဟူသည်ကား။ ကိလေသ

ဝနတော၊ကိလေသာတည်းဟူသော တောမှ၊ရဟိတံ၊ ကင်းသော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမဟိ နိက္ခမ္မရတန်၊ ကာမေဟိ နိက္ခမ္မရတံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ကာမေဟိ၊ကာမတို့မှ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဗျာနုဝိပဿနာဒိဘေဒေ၊ဟောနှင်း၏အဖြစ်ဗျာန် ဝိပဿနာအစရှိသော အပြားခို၊ နိက္ခမေ၊ တောထွက်ခြင်းခို၊ အာသိရတံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ထသော၊ ရုတ္တံသေလံဝကဋ္ဌနန်၊ရုတ္တံသေလံဝကဋ္ဌနံဟူ သည်ကား၊အသာရတော၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်၊ နံသဒ္ဒသာ၊သေဘာ ဝတ္ထာ၊ ကင်းသောအနှစ်သတောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေလတော၊ ကျောက်မှ၊နိသဒ္ဒကဋ္ဌနသဒိသံ၊ကင်းလွတ်သောဣန္ဒြေနှင့်တူသော၊ တံ၊ထို ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဒေဝါဝိ၊နတ်တို့သည်လည်း၊နမသန္တိ၊ဂိုဏိုးကုန်၏၊ ဣတိ

☰ အသံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊သဝေအစ္စန္တရစိနာ ဝေါတိ၊ သဝေအစ္စန္တရစိနာဝေါဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ကော်သတောစင်စစ်အားဖြင့်၊အာဂုံ၊မကောင်းမှုဒုစရိုက်တရားကို နကရောတိ၊မပြုတတ်၊ ဝုနဘ္ဘံ၊တဖန်ဘဝသစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊မရောက်၊နာ ဝေါဝိယဝလပါဘိ၊နာဝေါဝိယဝလပါဟူသည်ကား၊နာဝေါဘိ၊နာဂဟူ၍ လဋ္ဌနာမော၊ ခေါ်ဝေါ်သောအမည်ရှိသော၊ သမ္ပာသမ္ပုဗ္ဗေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အစ္စန္တရစိတိ၊ အစ္စန္တရစိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကာယ ရုစိယာစ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥာဏရုစိယာစ၊ ဥာဏ်တော်၏အားရောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကံ၊လောကကို၊အတိက္ကမိတ္တာ၊လွန်၍၊ ရုစိသောဘိ၊တင့်တယ်တော် မူ၏၊ယထာကိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်မင်းသည်၊ အာသေ၊တပါးကုန်သော၊ သိလုစ္စယေ၊တောင်တို့ကဲ့၊ ဟိမဝါပဗ္ဗတရာဇာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိရ ဂရုမဟာသာရဘာဝါဒိဟိ၊ မြဲမြံသောအားဖြင့်ဖြတ်သောအဖြစ်အစရှိကုန် သော၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊အညော၊တပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊တောင်တို့ ကို၊အတိရောစတိယထာ၊ လွန်၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ဧवံ၊ဤအာဝု၊ အာသိ ရောစတိ၊ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သဗ္ဗေသံနာဂနာမာနန်၊ သဗ္ဗေသံ နာဂနာမာနံဟူသည်ကား၊အဟိနာဂဟတ္ထိနာဂဝုဏ်သနာဂါနံဝါ၊ဖြေဟော နာဂဆင်ပေါနာဂယောက်ျားပေါနာဂတို့ထက်လည်းကောင်း၊ သေခါ ဒေါခပဗ္ဗေဂဗုဒ္ဓနာဂါနံဝါ၊ သေခနာဂ အသေခနာဂ ပဗ္ဗေဂဗုဒ္ဓ နာဂတို့

ထားကိုလည်းကောင်း၊သစ္စနာမောတိ၊သစ္စနာမောဟူသည်ကား၊သစ္စနေ၀၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နာဂနာမော၊နာဂမည်တော်မူ၏၊ တံပန သစ္စနာမတံ၊ထိုဟုတ်မှန်သောနာဂမည်သောအဖြစ်ကို၊ နဟိအာဂုံကရော တိတိအာဒိနာ၊နဟိအာဂုံကရောတိ၌သို့အစရှိသောစကားဖြင့်၊သယမေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ဝက္ခာဘိ၊ဆိုလတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓနာဂံ၊ဘုရား တည်းဟူသော နာဂကို၊အာ၀ယ၀တောစ၊အစိအတ်စိတ် အားဖြင့်လည်း၊ ဒဿနေ၊ရှုမြင်ခြင်းငှါ၊နဟိအာဂုံကရောတိ၊သောတိ၊နဟိအာဂုံကရောတိ သောဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အာဂုံပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အာ၀ုင်းခပ်သိမ်း၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နာဂေါ၊နာဂမည်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၌သည်ကား၊ အညွှာ၊အနက်တည်း၊သောစ္စေန္တိ၊သောရစ်ဟူသည်ကား၊ သိလံ၊သီလ တည်း။အဓိဟိ သာဓိ၊မဋ္ဌဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသော၊ကရုဏာ၊ကရုဏာတည်း တဒုဘယံ၊ထိုသီလကရုဏာနှစ်ပါးရုံသည်၊သဗ္ဗသ ပိ.အလုံးရုံလည်းဖြစ် သော၊ဂုဏာရာသိသာ၊ ဂုဏ်အရုတ်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားတည်း၊ဣတိကတ္ဝာ၊ ဤသို့ပြု၍။ ဗုဒ္ဓနာဂသ၊ဘုရားတည်းဟူသောနာဂ၏၊ပုရိမ၀ါဒဘာ၀ေါ၊ ရှေ့ခြေ၏အဖြစ်သည်၊တသ၊ထိုဘုရားတည်းဟူသောနာဂနှင့်၊ယုဇ္ဇော၊ ယှဉ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ပါဒါနာဂသ၊တေ၀ေတိ၊ ပါဒါနာဂသ၊တေ၀ ၀ေဟု၍၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ အ၀ရ၀ါဒဘာ၀ေန၊နောက်ခြေ၏ အဖြစ် ဖြင့်၊ဝ၀ေ၊ဣတိ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတိစသမ္ဘဇ္ဇေ ဗုဇ္ဈင်္ဂနာဂသ၊တေ ပ၊ရေတိ၊ သတိစသမ္ဘဇ္ဇေ ဗုဇ္ဈင်္ဂနာဂသ ၊ တေ၀ပ၊ရ၀ဟု၍၊အာဟ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဘျာ၀ပ၊ရေတိ၀ါ၊ ဘျာ၀ပ၊ရ၀ဟု၍လည်း၊ပါဠေ၊ ပါဠိအာ၏ဂိ၏၊ ကော၊ထိုဆရာတို့သည်၊ အာ၀ရေတ္ဝေ၀၊အာ၀ရ၀ဟု၍သာလျှင်၊ပဒရိဘာ၀ံ၊ ပုဒ် ဘိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ၀ေသိသ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူ သောဆင်အား။ အနု၀ဇ္ဇ၀ဗ္ဗာနုံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကို၊ အာ၀ဇ္ဇေန၊ ယူ၍၊ သဒ္ဓါဟာ၊ဣ၀၊ သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသော နှာမောင်းသည်၊ အ၀ဇ္ဇ၊ရှိ၏တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဟာ၀ဇ္ဇော၊ သဒ္ဓါဟာ၀ဇ္ဇ မည်၏၊ သုပရိသုဒ္ဓ၊ဝ၀နာ၊ဉာဏ၊ပ၊သောဒါ။ အလွန်စင်ကြယ်သော ၀ေ၀နာ ဉာဏ်အပြား၊ရှိသော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်၊ သေတ၀ဇ္ဇာ၊ ဖြူစင် သောအစွယ်မည်၏။ ၀ေ၀သ၊ ထိုဘုရား တည်းဟူသော ဆင်အား၊ တေ၊ထိုဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော၊ဖြူစင်သောအစွယ်တို့သည်၊အ၀ဇ္ဇသန္တိ၊

ဂိုဏ်ကုန်၏၊ ဆုတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပေက္ခာ သေတဒန္ဓဝါ။ ဥပေက္ခာ သေတဒန္ဓဝါမည်ကုန်၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥတ္တမဂ်ံ၊ ဦးခေါင်းမည်၏၊ တသား၊ ထိုပညာ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ တည်ရာသည်၊ သတိ၊ သတိမည်၏၊ ဆုတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိဂိုဝါသိရောပညာတိ၊ သတိဂိုဝါသိရောပညာဟူ၍၊ အာဟာ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိမံသာမ္မစိန္တနာတိ၊ ဝိမံသာမ္မစိန္တနာဟူသည်ကား၊ ခါဒိတဗ္ဗာခါဒိတဗ္ဗသား၊ ခဲအာပ်သည် မခဲအာပ်သည်ကို၊ သောဏ္ဍာယ။ ဤမျှ မောင်းဖြင့်ပခုမသနဉ္စ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဃာယနဉ္စ၊ နှိုးခြင်းသည်လည်း၊ ကောင်း။ ဟတ္ထိနာဂသား၊ ဆင်ပြောင်အား၊ ဝိမံသာနာမ၊ ရုံစပ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိယထား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓနာဂ သား၊ ဘုရားတည်း၊ ဟူသောဆင်မင်းအား၊ ကုသလာဒိမမ္မစိန္တနာ၊ ကုသိုလ် အစရှိသည်ကိုကြံခြင်းသည်၊ ဝိမံသာ၊ ရုံစပ်ခြင်းမည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာ တော်၌၊ သမ္မာ။ အညိုအညွှတ်၊ ဝ သန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဆုတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဝါသော၊ သမ္မာဝါသမည်၏၊ ဘာဇနကုန်ဆိုဧ။ တည်ရာဝမ်းသည် သာလျင်၊ သမ္မာဝါသော၊ သမ္မာဝါသမည်၏၊ ဧတေ သား၊ ထိုဘုရားတည်းဟူ သောဆင်မင်းအား၊ အာဘိညာသမထာနံ။ အာဘိညာဉ် သမထတို့၏၊ အာဝေနဘာဝေ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထဝိပဿနာသမ်ိတော၊ သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားဟုဆိုအပ်သော၊ ကုန်ဆို သမ္မာဝါသော၊ ဝမ်းခ္ခ အညိုအညွှတ်နေခြင်းသည်၊ အဏ္ဍ၊ ဂို၏၊ ဆုတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော ဆင်သည်၊ ကုန်ဆို သမ္မာဝါသော၊ ကုန်ဆို သမ္မာဝါသမည်၏၊ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ ဥပဓိဝိဝေကော ဥပဓိဝိဝေကသည်၊ တသားတိ၊ တသားဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနာဂ သား၊ ဘုရား တည်းဟူသောဆင်၏၊ ပရိယောသာနဂ်ဘာဝေတော၊ အာဆုံးဖြစ်သောအာဂ်ါ ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၌ဖြီ၊ အမြီးမည်၏၊ ဗျာယိတိ၊ ဗျာယိဟူသည်ကား၊ အာ ရမ္ဘကျူပနိဗ္ဗာနေနစ၊ အာရမ္ဘကျူပနိဗ္ဗာနဗျာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏကျူပ နိဗ္ဗာနေနစ၊ လက္ခဏကျူပနိဗ္ဗာနဗျာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာယနသီလော၊ ဝင် စားလေ့ရှိ၏၊ အာသာသရေတောတိ၊ အာသာသမုတောဟူသည်ကား၊ ပရေမ ဿာသာဘူတော၊ ဖြတ်သောသက်သာရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ဓတော၊ မြေလျော်တော်မူ၏၊ အဏ္ဍဘူတံသုသမာဟိတောတိ၊ အဏ္ဍဘူတံသုသမာ ဟိတောဟူသည်ကား၊ ဝိသယဏ္ဍဘူတော၊ ဝိသယဏ္ဍဘူတဟုဆိုအပ်သော၊ ဗလ သမာပတ္တိယံ၊ ဗလသမာပတ်၌၊ သုဋ္ဌု ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည် တော်မူသော၊ ယဒိဒံသမာဓေနံ၊ အကြင်တည်ခြင်းသည်၊ သုဋ္ဌု ကောင်းစွာ၊

သမ္ဘကာလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်းတည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေသကုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဂန္ဓံသမာဟိတောနာဂေါ၀ိအာဒိ၊ ဂန္ဓံသမာဟိတောနာဂေါ ဤသို့အစ ရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝ၀ါ။ ပြတ်စွာဘုရား သည်၊ သ၀ါသနသား၀ါသနာနှင့်တကွသော။ ဥဒ္ဓစ္စသား ဥဒ္ဓစ္စကို၊ ပယာဓနတ္တာ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇေ္ဇပါဘာ၀တောပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သမာဟိတောဝ၊ တည်ကြည်တော်မူသည် သာလျှင်ဘည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံယံ ဈာ၊ ရှိယာပထံ၊ အကြင်အကြင် ဈာ ရှိယာဝုတ်ကို၊ ကပ္ပေဘိ၊ ပြု၊ တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ တံတံ၊ ထိုထို ဈာ ရှိယာဝုတ်ကို၊ သမာ ဟိတောဝ၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၊ တော်မူ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သဗ္ဗဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗတ္ထဟု သည်ကား။ "သဗ္ဗသို့"၊ အ လုံးစုံသော၊ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌၊ သဗ္ဗတ္ထိဋ္ဌ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဒွါရေ၊ ဒွါ ရေ၌၊ သဗ္ဗသော၊ အာ ချင်ခပ်သိမ်း၊ ဝိဟိတ၀ုတ္တိ၊ ဝိတ်ဆို့ အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ သည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိ၀တ္တတိ အာဒိ၊ သဗ္ဗံကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိ၀တ္တံ ဤသို့အစရှိသော စ ကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သောနာ၀ သသမ္ဘဒါတိ၊ သောနာ၀ သသမ္ဘ ဒါဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ ဖွယ်၏။ သော၊ ဤ အလုံးစုံသည်၊ အာ ကုံ၊ မ ကောင်းမှု ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဇာတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အ စရှိသည်ဖြင့်၊ သမ္ဘာ သမ္ဘဒ္ဓဉ္စ အာဒိနာ ၀ေ၊ သမ္ဘာ သမ္ဘဒ္ဓံ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်သာလျှင်၊ ယ ထာ ဝုတ္တာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ် သော၊ ဝက္ခမာနာ၊ ဆိုလတ္တံ့ သည်လည်းဖြစ်သောစကားအပေါင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ဟု ဟုတ်ကြောင်းတည်းဟူသော ဂုဏ်ဆယ်ခု၏ သမ္ဘတ္တိဂုဏ်ပရိပူရကံ စည်းစိမ်ဂုဏ်၏ပြည့်ခြင်းကိုပြုသောစကားတည်း။ ဘုဇ္ဇတိ အာနဝ ဇ္ဇာနိတိ၊ ဘုဇ္ဇတိ အာနဝ ဇ္ဇာနိဟူသည်ကား။ သမ္ဘာ ဇိ ဝ ဿ၊ ကောင်းသော အသက် မွေးခြင်း၏။ ဥက္ကံ သပါရမိ ပတ္တိယာ၊ လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့်၊ အ ဂရတိ ဝ ဇ္ဇာနိ။ မ ကဲ့ရဲ့ အပ်သောဆွမ်းခဲဘွယ်သောဝတ္ထုတို့ကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဓိ ဇ္ဇ ဝ ဿ၊ မှားသော အသက်မွေးခြင်းကို၊ သဗ္ဗ သော၊ အာ ချင်ခပ်သိမ်း၊ သ ဝါသနဉ္စ၊ ဝါသနာနှင့်တကွလည်း၊ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ ဝ ဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော၊ ဂရတိ ဝ ဇ္ဇာနိ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သောသောဝတ္ထုတို့ကို။ နဘုဇ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မမူ၊ အ နဝ ဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သောသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ဘုဇ္ဇန္တော၊ စားသော် လည်း၊ သန္ဓိ ၊ သို့မိုး ခြင်းကို။ ပရိ ဝ ဇ္ဇယံ၊ ရှောင်ကြဉ်ထုတ်၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စား၏၊

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သံယောဇနဿ သံယောဇနံ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဒုက္ခေန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံယောဇနတော၊ ယှဉ်စေတတ်သောကြောင့်။ ဝဋ္ဋေ၊ ဝဋ်၌၊ သြသိဒါပနသမတ္ထံ၊ နစ်စေခြင်းငါးပါးနိုင်သော၊ ဒသဝိဓသံယောဇနံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောသံယောဇဉ်ကို၊ အဏုံ ထူလဿ၊ အဏုံ ထူလံ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကဗ္ဗေဝ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟန္တဗ္ဗေဝ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခံ ဆေတ္တာနု ဗန္ဓနဿ၊ သင်္ခံ ဆေတ္တာနုဗန္ဓနံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂညာဏေန၊ မဂ်ညာဏ်ဖြင့်။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ကိလေသဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အနွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိတ္မာ၊ ဖြတ်၍၊ ယေနယေနာတိ၊ ယေနယေန ဟူသည်ကား၊ ယေနယေန နိသာဘာဝေန၊ အကြင်အကြင်အပေါ်မျက်နှာအားဖြင့်၊ ယထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ စာတံ၊ ပေါက်သော၊ ဝုဏ္ဏရိကံ၊ ကြာဝုဏ္ဏရိက်သည်၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ပဝုတ္တိ၊ ပွါး၏၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိ ယထာ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အနုပလေပသဘာဝတ္တာ၊ လိမ်းကျံသောသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကမ္ဘု၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဏ္ဍာဒိဋ္ဌိမာနလေပါဘာဝတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနဟူသောလိမ်းကျံခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေန၊ လူနှင့်၊ နောပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဂိနိတိ။ ဂိနိဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိ၊ မီ.တည်း၊ အနာဟာရောတိ၊ အနာဟာရောဟူသည်ကား၊ အနိန္ဓနော၊ လောင်စာမရှိသော၊ အတ္ထသာယံ ဝိညာပနိတိ၊ အတ္ထသာယံ ဝိညာပနိဟူသည်ကား။ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏသခ်ါတ သ၊ ဂုဏ်ဟူဆိုအပ်သော၊ ဥပမေယျတ္ထ သ။ ဥပမေယျ၏အနက်ကို၊ ဝိညာပနိပကာသနိ၊ ပြတတ်သော၊ အယံ၊ ဤဥပမာသည်၊ နာဂူပမာ၊ ဆင်ဥပမာတည်း၊ ဝိညူဟိတိ၊ ဝိညူဟိဟူသည်တား။ စတုသစ္စပဋိဝေဓသတ္တုဂုဏ်၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးတွင်းဖြင့်သိတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို၊ ပရိဟာနုဏ္ဏေဟိ၊ သိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝိညိဿန္တိ တိ အာဒိ၊ ဝိညိဿန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ကာရဏဝစနံ။ အကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာဂေန၊ ဂေဟန္ဓာဖြစ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ နာဂံ တထာဂတဂန္ဓဟတ္ထိံ၊ ဘုရားတည်းဟူသော

ဆင်ကျိုးဓိဿာသဝေါ။ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ မဟာနာဂါစ။
ရဟန္တာဖြတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ပိဏ္ဍ။ပိသော၊ ဂုဏ်အထူးခွဲ
ဌတွေ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိဇေနိသန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်
အညေသံ။တပါးကုန်သော၊ ပုထုဇဉ်နှာနှံ၊ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ဗာပနတ္ထံ
သိစေခြင်းအကျိုးငှါ။အယံဥပမာ၊ဤဥပမာကို၊ အဓေတိ၊ငါတို့သည်၊တာ
သိတာ၊ဆိုအပ်၏၊ဖွဲတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း
(ဗြ)သရိရံဝိဇေဟံနာဂေါပရိ နိဗ္ဗိသတ္ဘနာသဝေါတိ၊ သရိရံဝိဇေဟံနာဂေါပရိ
နိဗ္ဗိသတ္ဘနာသဝေါဟူသည်ကား၊ဗောဓိမူလေ၊ဗောဓိပင်ရင်း၌၊သဉ္စပါဒိ
သေသပရိနိဗ္ဗာနေန။ ဝိပါကာ်ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းရှိ၊သောပရိနိဗ္ဗာနခေါတ်ဖြင့်၊
အနာသဝေါ၊အာသဝေါရှိတော်မမူ၊သော၊သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓနာဂေါ၊သစ္စာလေး
ပါး၊တရားကိုမဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသောဘုရား၊တည်း
ဟူသောဆင်မင်းသည်၊ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊သရိရံအတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘော
ကို၊ပဋိဇေဟန္တော၊ တဖန်စွန့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်
ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ သတိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလတ္တံ့၊ဆုတိ၊ဝံ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓသတ်
ကဆဲ့လေးရက်ကုန်သော၊ဥပမာတို၊ဥပမာတို့ဖြင့်။မဏ္ဍူတ္ထား၊တန်းဆာဆင်၍
သောဌသတိဂါထာတို၊တဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊စတုသမ္ဘိယာပဒေတို၊
ခြောက်ဆဲ့လေးပါဒတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒုက္ခေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့
ကို၊ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ပြီးမှမ်းလျက်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရူပ်
အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုပေယိ၊ ပြီးဆုံးစေ
၏၊ ၊ဥဒါယိဗြဟ္မဏဝတ္ထုနှာ၊ဥဒါယိမထေရ်၏ဂါထာအဘွင့်သည်
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊သောဋ္ဌသုတ္တပါတဝတ္ထုနှာ၊ သောဋ္ဌသ
ုတ္တပါတ်အဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဃောရ ဝဂ-အမ္ဗဋကထာနိဿိ-တတိယတွဲ-ပြီး၏၊